Dit product wordt u gratis aangeboden door ComputerBijbel
Mocht u tevreden zijn over dit product en dit werk willen steunen kijk dan op onze website
http://www.ComputerBijbel.com

© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

GENESIS

1
1 Om te beginnen schiep* God de hemel en de aarde. (Hebreeën 13:1)
* vormde, modelleerde, prepareerde
2 De aarde nu was woest en ongevormd, en duisternis was op de afgrond; en de Geest van God zweefde* op de wateren.
** was bewegende*
3 En God zei: er moet licht zijn!, en er kwam licht.
4 En God zag het licht, dat het goed* was; en God maakte scheiding tussen het licht en tussen de duisternis. (2 Corinthiërs 4:6)
* ook: (aangenaam)
5 En God noemde het licht dag, en de duisternis noemde Hij nacht. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de eerste dag.
6 En God zei: Dat er een uitspansel* is het midden van de wateren; dat scheiding maakt tussen wateren** en wateren***!
* ook: (uitspansel)
** ook: de wateren beneden
*** ook: de wateren boven
7 En God maakte dat uitspansel*, en maakte scheiding tussen de wateren, die onder het uitspansel zijn, en tussen de wateren, die boven het uitspansel zijn. En het was zo.
*ook: universum
8 En God noemde het uitspansel hemel. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de tweede dag.
9 En God zei: Dat de wateren van onder de hemel in een plaats vergaderd* worden, en dat het droge gezien wordt! En het was zo.
* ook: (op een plaats)
10 En God noemde het droge aarde, en de vergadering van de wateren noemde Hij zeeën, en God zag, dat het goed was*.
* ook: .aangenaam
11 En God zei: Dat uit de aarde uitschieten* grasscheutjes, kruid zaad-zaaiende, vruchtbaar geboomte, dragende vrucht naar zijn aard, het zaad daarin zij op de aarde! En het was zo.
* ook: zachte, tere scheutjes
12 En de aarde bracht voort grasscheutjes, kruid zaad-zaaiende naar zijn aard, en vruchtdragend geboomte, waar zaad daarin was, naar zijn aard. En God zag, dat het goed was. (*aangenaam)*
13 Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de derde dag.
14 En God zei: Dat er lichten zijn in het uitspansel van de hemel, om scheiding te maken tussen de dag en tussen de nacht; en dat zij zijn tot tekenen* en tot gezette tijden, en tot dagen en jaren!** (Genesis 8:22)
* ook:(van God's goede zorg)
* ook: (om de jaren seizoenen en dagen te markeren)
15 En dat zij zijn tot lichten in het uitspansel van de hemel, om licht te geven op de aarde! En het was zo.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 God dan maakte die twee grote lichten; dat grote licht tot heerschappij van de dag,* en dat kleine licht ** tot heerschappij over de nacht; ook de sterren.
* dat is: de zon
** dat is: de maan
17 En God stelde ze in het uitspansel van de hemel, om licht te geven op de aarde.
18 En om te heersen op de dag, en in de nacht, en om scheiding te maken tussen het licht en tussen de duisternis. En God zag, dat het goed was.*
* ook: aangenaam
19 Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de vierde dag.
20 En God zei: Dat de wateren overvloedig voortbrengen een gewemel van levende zielen; en het gevogelte boven de aarde, in het uitspansel van de hemel!
21 En God schiep de grote walvissen, en alle levende wemelende ziel, welke de wateren overvloedig voortbrachten, naar haar aard; en alle gevleugeld gevogelte naar zijn aard. En God zag, dat het goed was.
22 En God zegende ze, en zei:: weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de wateren in de zeeën; en het gevogelte vermenigvuldigd op de aarde!
23 Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de vijfde dag.
24 En God zei: De aarde brenge levende zielen voort, naar haar aard, vee, en kruipend, en wild gedierte van de aarde, naar zijn aard! En het was zo.
25 En God maakte het wild gedierte van de aarde naar zijn aard, en het vee naar zijn aard, en al het kruipend gedierte van de aardbodem naar zijn aard. En God zag, dat het goed was.*
* ook: aangenaam
26 En God zei: Laat Ons* mensen maken, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen van de zee, en over het gevogelte van de hemel, en over het vee, en over de gehele aarde, en over al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt. (Psalm 104:30, Hebreeën 1:2, 11:3)
* dat is: Vader, Zoon en Heilige Geest
27 En God schiep de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God schiep Hij hem; man en vrouw schiep Hij ze. (Colossenzen 3:9-10, Jacobus 3:8-9)
28 En God zegende hen, en God zei tot hen: Weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt, en vervult de aarde, en onderwerpt haar, en hebt heerschappij over de vissen van de zee, en over het gevogelte van de hemel, en over al het gedierte, dat op de aarde kruipt!
29 En God zei: Ziet, Ik heb u al het zaad-zaaiende kruid gegeven, dat op de gehele aarde is, en alle geboomte, in hetwelk zaad-zaaiende boomvrucht is; het is u tot spijze!
30 Maar aan al het gedierte van de aarde, en aan al het gevogelte van de hemel, en aan al het kruipende gedierte op de aarde, waarin een levende ziel is, heb Ik al het groene kruid tot spijze gegeven. En het was zo.
31 En God zag al wat Hij gemaakt had, en ziet, het was zeer goed. Toen was het avond geweest, en het was morgen geweest, de zesde dag.

2
1 Zo zijn volbracht de hemel en de aarde, en al wat daarin is.
2 Als nu God op de zevenden dag volbracht had Zijn werk, dat Hij gemaakt had, heeft Hij gerust op de zevenden dag van al Zijn werk, dat Hij gemaakt had. (Hebreeën 4:9-10)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 En God heeft de zevenden dag gezegend*, en die geheiligd; omdat Hij op die dag gerust heeft van al Zijn werk, hetwelk God geschapen had, om te volmaken. (Exodus 20:11)
* ook: sprak goed van...
4 Dit zijn de geboorten van de hemel en de aarde, toen zij geschapen werden; ten tijde dat de Jahwe de aarde en de hemel maakte.
5 En alle struik van het veld, eer hij in de aarde was, en al het kruid van de velds, eer het uitsproot; want de Jahwe had niet* doen regenen op de aarde, en er was geen mens geweest, om de aardbodem te bebouwen.
* lett.: nog niet
6 Maar een damp* was opgegaan uit de aarde, en bevochtigde de gehele aardbodem.
* lett.: waterdamp, mist
7 En de Jahwe had de mens geformeerd uit het stof van de aarde, en in zijn neusgaten geblazen de adem van het leven; zo werd de mens tot een levende ziel. (1 Corinthiërs 15:45-49)
8 Ook had de Jahwe een hof geplant in Eden*, tegen het oosten, en Hij stelde daar de mens, die Hij geformeerd had.
* dat is: tuin van welbehagen
9 En de Jahwe had alle geboomte uit het aardrijk doen spruiten, begeerlijk voor het gezicht, en goed* tot spijze; en de boom des levens in het midden van de hof, en de boom van kennis van goed en kwaads.** (Openbaring 2:7, 22:14,19)
* ook: passend, geschikt
** idioom: het verschil tussen goed en kwaad
10 En een rivier was voortgaande uit Eden, om deze hof te bewateren; en werd van daar verdeeld, en werd tot vier hoofden.*
* ook: hoofdstromen
11 De naam van eerst rivier is Pison; deze is het, die het land van Havila omloopt, waar het goud is.
12 En het goud van dit land is goed; daar is ook bedolah,* en de steen sardonix.
* mogelijk ook: parels
13 En de naam van de tweede rivier is Gihon; deze is het, die het land Cusch omloopt.
14 En de naam van de derde rivier is Hiddekel;* deze gaat naar het oosten van Assur. En de vierde rivier is Frath**.
* dat is: Tigris
** dat Eufraat
15 Zo nam de Jahwe de mens, en zette hem in de hof van Eden, om die te bebouwen, en die te bewaren.
16 En de Jahwe gebood de mens, en zei:: Van iedere boom van deze hof zult u vrij eten;
17 Maar van de boom van kennis van goed en kwaad, daarvan zult u niet eten; want op de dag dat u daarvan eet, zult u de dood sterven.
18 Ook had de Jahwe gesproken: Het is niet goed,* dat de mens alleen is; Ik zal hem een hulp** maken, die als een aanvulling is.
* ook: niet bevredigend, niet voldoende
** ook: ondersteuning, completering

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 Want toen de Jahwe uit de aarde al het gedierte* van het veld, en al het gevogelte van de hemel gemaakt had, bracht Hij die tot Adam, om te zien, hoe hij ze noemen zou; en zo als Adam alle levende ziel noemen zou, dat zou haar naam zijn.
* mogelijk ook: wilde beesten
20 Zo had Adam genoemd de namen van al het vee, en van het gevogelte van de hemel, en van al het gedierte van het veld*; maar voor de mens vond hij geen hulp, die hem een aanvulling was.
* mogelijk ook: wilde beesten
21 Toen deed de Jahwe een diepe slaap op Adam vallen, en hij sliep; en Hij nam een van zijn ribben, en sloot die plaats toe met vlees.
22 En de Jahwe bouwde de rib, die Hij van Adam genomen had, tot een vrouw, en Hij bracht haar tot Adam.
23 Toen zei Adam: Deze is ditmaal been van mijn benen, en vlees van mijn vlees! Men zal haar Manninne noemen, omdat zij uit de man genomen is.
24 Daarom zal de man zijn vader en zijn moeder verlaten, en zijn vrouw aanhangen; en zij zullen tot een vlees zijn. (Mattheus 19:5, 1 Corinthiërs 6:16, Efeziërs 5:31-33)
25 En zij waren beiden naakt, Adam en zijn vrouw; en zij schaamden zich niet.*
* ook: ..... niet voor elkaars aanwezigheid

3
1 De slang nu was listiger dan al het gedierte van het veld, hetwelk de Jahwe gemaakt had; en hij* zei tot de vrouw: Is het waar dat God gezegd heeft: u zult niet eten van alle bomen van deze hof? (Openbaring 12:9-11)
* dat is: satan
2 En de vrouw zei tot de slang: Van de vrucht van de bomen van deze hof zullen wij eten;
3 Maar van de vrucht van de boom, die in het midden van deze hof is, heeft God gezegd: u zult van die niet eten, noch die aanroeren, opdat u niet sterft.
4 Toen zei de slang tot de vrouw: u zult de dood niet sterven; (2 Corinthiërs 11:3)
5 Maar God weet, dat, wanneer u daarvan eet, uw ogen geopend zullen worden, en u zult als God zijn, kennende het goed en het kwaad.
6 En de vrouw zag, dat die boom goed* was tot spijze, en dat hij een lust was voor het oog, ja, een boom, die begeerlijk was om verstandig te maken; en zij nam van zijn vrucht en at; en zij gaf ook haar man met haar, en hij at.
* ook: aangenaam
7 Toen werden hun beide ogen geopend, en zij werden gewaar, dat zij naakt waren; en zij hechtten vijgenboombladeren samen, en maakten zich schorten.
8 En zij hoorden de stem van de Jahwe, wandelende in de hof, aan de wind van de dag. Toen verborg zich Adam en zijn vrouw voor het aangezicht van de Jahwe, in het midden van het geboomte van de hof.
9 En de Jahwe riep Adam, en zei tot hem: Waar bent u?
10 En hij zei: Ik hoorde Uw stem in de hof,* en ik vreesde; want ik ben naakt; daarom verborg ik mij.
* ook: het geluid van Uw wandelen
11 En Hij zei: Wie heeft u te kennen gegeven, dat u naakt bent? Hebt u van die boom gegeten, van welken Ik u gebood, dat u daarvan niet eten zou?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Toen zei Adam: De vrouw, die u bij mij gegeven hebt, die heeft mij* van die boom gegeven, en ik heb gegeten.
* ook: de vrucht van de boom
13 En de Jahwe zei tot de vrouw: Wat is dit, dat u gedaan hebt? En de vrouw zei: De slang heeft mij bedrogen, en ik heb gegeten.
14 Toen zei de Jahwe tot die slang: omdat u dit gedaan hebt, zo bent u vervloekt boven al het vee*, en boven al het gedierte van het veld**! Op uw buik zult u gaan, en stof*** zult u eten, al de dagen van uw leven.
* ook: tamme dieren
** ook: wilde dieren, beesten
*** ook: stof en wat daarin is
15 En Ik zal vijandschap zetten tussen u en tussen deze vrouw, en tussen uw zaad en tussen haar zaad; dat zal u de kop vermorzelen, en u zult het de verzenen vermorzelen. (Jesaja 9:6, Mattheus 1:23, Lukas 1:31, Romeinen 16:20, Galaten 4:4, Openbaring 12:17)
16 Tot de vrouw zei Hij: Ik zal zeer vermenigvuldigen uw smart*, namelijk van uw dracht; met smart** zult u kinderen baren; en tot uw man zal uw begeerte*** zijn, en hij zal over u heerschappij hebben#.
* ook: verdriet
** ook: pijnen
*** ook: verlangen
# idioom: hij zal uw voorbeeld zijn
17 En tot Adam zei Hij: omdat u geluisterd hebt naar de stem van uw vrouw, en van die boom gegeten, waarvan Ik u gebood, en zei:: u zult daarvan niet eten; zo is het aardrijk vanwege u vervloekt; en met smart zult u daarvan* eten al de dagen van uw leven.
* dat is: van de vruchten daarvan
18 Ook zal het u doornen en distels voortbrengen, en u zult het kruid van het veld eten.
19 In het zweet van uw gezicht zult u brood eten, totdat u tot de aarde weerkeert, omdat u daaruit genomen bent; want u bent stof, en u zult tot stof weerkeren.
20 Voorts noemde Adam de naam van zijn vrouw Eva*, omdat zij een moeder van alle levenden is.
* dat is: zij die het leven geeft
21 En de Jahwe maakte voor Adam en zijn vrouw rokken van vellen*, en trok ze hun aan.
* ook: jurken
22 Toen zei de Jahwe: Ziet, de mens is geworden als een van Ons, kennende het goed en het kwaad*! Nu dan, opdat hij zijn hand niet zal uitsteken, en ook nemen zal van de boom des levens, en eten, en in eeuwigheid zal leven!
* het verschil tussen goed en kwaad
23 Daarom zond hem de Jahwe uit de hof van Eden, om de aardbodem te bebouwen, waaruit hij genomen was.
24 En Hij dreef de mens uit; en plaatste cherubs tegen het oosten van de hof van Eden, en een vlammend lemmer van een zwaard, dat zich omkeerde, om de weg te bewaken van de boom des levens. (Openbaring 2:7, 22:2, 14, 19)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 En Adam bekende Eva*, zijn huisvrouw, en zij werd zwanger, en baarde, Kaïn, en zei: Ik heb een man van de HEERE verkregen!
* idioom: had gemeenschap met Eva
2 En zij ging verder met baren, en baarde zijn broer Abel; en Abel werd een schaapherder, en Kaïn werd een landbouwer.
3 En het gebeurde na enige tijd, dat Kaïn van de vrucht van het land de HEERE een offer bracht.
4 En Abel bracht ook van de eerstgeborenen van zijn schapen, en van hun vet. En de HEERE zag, Abel en zijn offer aan; (Hebreeën 11:4)
5 Maar Kaïn en zijn offer zag Hij niet aan*. Toen ontstak Kaïn zeer, en zijn aangezicht verviel.
* idioom: hechtte er geen waarde aan
6 En de HEERE zei tot Kaïn: Waarom bent u ontstoken, en waarom is uw aangezicht vervallen?
7 Is er niet, indien u weldoet, verhoging? en zo u niet weldoet, de zonde ligt aan de deur. Zijn begeerte is toch tot u, en u zult over hem heersen.
8 En Kaïn sprak met zijn broer Abel; en het gebeurde, als zij in het veld waren, dat Kaïn tegen zijn broer Abel opstond, en hem doodsloeg. (1 Johannes 3:12)
9 En de HEERE zei tot Kaïn: Waar is Abel, uw broer? En hij zei: Ik weet het niet; ben ik de hoeder van mijn broer?
10 En Hij zei: Wat hebt u gedaan? daar is een stem van het bloed van uw broer, dat tot Mij roept van de aardbodem.
11 En nu bent u vervloekt van de aardbodem, die zijn mond heeft opengedaan, om het bloed van uw broer van uw hand te ontvangen.
12 Als u de aardbodem bouwen zult, hij zal u zijn vermogen niet meer geven; u zult zwervende en dolende zijn op aarde.
13 En Kaïn zei tot de HEERE: Mijn misdaad is groter, dan dat zij vergeven kan worden*.
* lett.: te groot om vergeving te kunnen verwachten
14 Zie, U hebt mij heden verdreven van de aardbodem, en ik zal voor Uw aangezicht verborgen zijn; en ik zal zwervende en dolende zijn op de aarde, en het zal gebeuren, dat al wie mij vindt, mij zal doodslaan.
15 Doch de HEERE zei tot hem: Daarom*, al wie Kaïn doodslaat, zal zevenvoudig gewroken worden! En de HEERE gaf een teken aan Kaïn; opdat hem niet versloeg al wie hem vond.
* lett.: integendeel!
16 En Kaïn ging weg van het aangezicht van de HEREN; en hij woonde in het land Nod, ten oosten van Eden.
17 En Kaïn bekende zijn huisvrouw*, en zij werd bevrucht en baarde Henoch; en hij bouwde een stad, en noemde de naam van die stad naar de naam van zijn zoon, Henoch.
* idioom: had gemeenschap met zijn vrouw
18 En aan Henoch werd Hirad geboren; en Hirad verkreeg Mechujael; en Mechujael verkreeg Methusael; en Methusael verkreeg Lamech.
19 En Lamech nam zich twee vrouwen; de naam van de eerste was Ada, en de naam van de andere Zilla.
20 En Ada baarde Jabal; deze is de vader van hen die tenten bewoonden, en vee hadden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 En de naam van zijn broer was Jubal; deze was de vader van allen, die harpen en orgels* behandelen.
* ook: fluiten
22 En Zilla baarde ook, Tubal-kaïn, een leermeester van alle bewerking van koper en ijzer; en de zuster van Tubal-kaïn was Naema.
23 En Lamech zei tot zijn vrouwen Ada en Zilla: Hoort mijn stem, u vrouwen van Lamech! neemt ter ore mijn rede! Voorwaar, ik sloeg wel een man dood, om mijn wond*, en een jongeling om mijn buil*!
idioom: voor zo iets kleins als...
24 Want Kaïn zal zevenvoudig gewroken worden, maar Lamech zeventigmaal zevenmaal*.
* volgens sommigen: zal zeventigmaal zevenmaal worden gewroken
25 En Adam bekende opnieuw zijn huisvrouw, en zij baarde een zoon, en zij noemde zijn naam Seth; want God heeft mij, zei zij, een ander zaad gegeven voor Abel; want Kaïn heeft hem doodgeslagen.
26 En aan deze Seth werd ook een zoon geboren, en hij noemde zijn naam Enos. Toen begon men de Naam van de HEREN aan te roepen*.
Lett.: toen begon God bij Zijn Naam aan te roepen

5.
1 Dit is het boek van Adams geslacht. Toen God de mens schiep, maakte Hij hem naar de gelijkenis Gods.
2 Man en vrouw schiep Hij hen, en zegende ze, en noemde hun naam Mens, toen zij geschapen werden.
3 En Adam leefde honderd en dertig jaren, en verkreeg een zoon naar zijn gelijkenis, naar zijn evenbeeld, en noemde zijn naam Seth.
4 En Adams dagen, nadat hij Seth verkregen had, zijn geweest achthonderd jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
5 Zo waren al de dagen van Adam, die hij leefde, negenhonderd jaren, en dertig jaren; en hij stierf.
6 En Seth leefde honderd en vijf jaren, en hij verkreeg Enos.
7 En Seth leefde, nadat hij Enos verkregen had, achthonderd en zeven jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
8 Zo waren al de dagen van Seth negenhonderd en twaalf jaren; en hij stierf.
9 En Enos leefde negentig jaren, en hij verkreeg Kenan.
10 En Enos leefde, nadat hij Kenan verkregen had, achthonderd en vijftien jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
11 Zo waren al de dagen van Enos negenhonderd en vijf jaren; en hij stierf.
12 En Kenan leefde zeventig jaren, en hij verkreeg Mahalalel.
13 En Kenan leefde, nadat hij Mahalalel verkregen had, achthonderd en veertig jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
14 Zo waren al de dagen van Kenan negenhonderd en tien jaren; en hij stierf.
15 En Mahalalel leefde vijf en zestig jaren, en hij verkreeg Jered.
16 En Mahalalel leefde, nadat hij Jered verkregen had, achthonderd en dertig jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
17 Zo waren al de dagen van Mahalalel achthonderd vijf en negentig jaren; en hij stierf.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 En Jered leefde honderd twee en zestig jaren, en hij verkreeg Henoch.
19 En Jered leefde, nadat hij Henoch verkregen had, achthonderd jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
20 Zo waren al de dagen van Jered negenhonderd twee en zestig jaren; en hij stierf.
21 En Henoch leefde vijf en zestig jaren, en hij verkreeg Methusalach.
22 En Henoch wandelde met God, nadat hij Methusalach verkregen had, driehonderd jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
23 Zo waren al de dagen van Henoch, driehonderd vijf en zestig jaren.
24 Henoch dan wandelde met God; en hij was niet meer; want God nam hem weg.
25 En Methusalach leefde honderd zeven en tachtig jaren, en hij verkreeg Lamech.
26 En Methusalach leefde, nadat hij Lamech verkregen had, zevenhonderd twee en tachtig jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
27 Zo waren al de dagen van Methusalach negenhonderd negen en zestig jaren; en hij stierf.
28 En Lamech leefde honderd twee en tachtig jaren, en hij verkreeg een zoon.
29 En hij noemde zijn naam Noach, en zei:: Deze zal ons troosten over ons werk, en over de smart van onze handen, vanwege het aardrijk, dat de HEERE vervloekt heeft!
30 En Lamech leefde, nadat hij Noach verkregen had, vijfhonderd vijf en negentig jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
31 Zo waren al de dagen van Lamech zevenhonderd zeven en zeventig jaren; en hij stierf.
32 En Noach was vijfhonderd jaren oud; en Noach verkreeg Sem, Cham en Jafeth.

6
1 En het gebeurde toen de mensen zich op de aardbodem begonnen te vermenigvuldigen, en hun dochters geboren werden,
2 Dat Gods zonen de dochters van de mensen zagen, dat zij aantrekkelijk waren, en zij namen zich vrouwen uit allen, die zij verkozen hadden*.
* ook: waarnaar zij verlangden
3 Toen zei de HEERE: Mijn Geest zal niet in eeuwigheid twisten met de mens, omdat hij ook vlees is; doch zijn dagen zullen zijn honderd en twintig jaren.
4 In die dagen waren er reuzen op de aarde, en ook daarna, toen Gods zonen tot de dochters van de mensen ingegaan waren*, en zich kinderen verkregen hadden; deze zijn de geweldigen, die van ouds geweest zijn, mannen van naam.
* idioom: met hen gemeenschap hadden
5 En de HEERE zag, dat de boosheid van de mensen menigvuldig was op de aarde, en al de bedoelingen van hun harten voortdurend boos* was.
* ook: slecht, misdadig
6 Toen berouwde het de HEERE*, dat Hij de mens op de aarde gemaakt had, en het deed Hem pijn aan Zijn hart**.
* lett: de Heere had er spijt van
** idioom: Hij leed erdoor
7 En de HEERE zei: Ik zal de mens, die Ik geschapen heb, verdelgen van de aardbodem, van de mens tot het vee, tot het kruipend gedierte, en tot het gevogelte van de hemel toe; want het berouwt Mij, dat Ik hen gemaakt heb.
8 Maar Noach vond genade* in de ogen van de HEERE.
* ook: vond de gunst van de Heer

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Dit zijn de geboorten* van Noach. Noach was een rechtvaardig, oprecht man in zijn geslacht. Noach wandelde met God.
* ook: dit is de geschiedenis van Noach
10 En Noach gewon* drie zonen: Sem, Cham en Jafeth.
* lett.: was de vader van...
11 Maar de aarde was verdorven voor Gods aangezicht; en de aarde was vervuld met wrevel*.
* ook: gewelddadigheid, misdaad, machtswellust
12 Toen zag God de aarde, en zie, zij was verdorven; want al het vlees had zijn weg verdorven op de aarde.
13 Daarom zei God tot Noach: Het einde van alle vlees is voor Mijn aangezicht gekomen; want de aarde is door hen vervuld met wrevel*, en zie, Ik zal hen met de aarde verderven. (Judas 1:14-15)
* ook: gewelddadigheid, misdaad, machtswellust
14 Maak u een ark van goferhout*; met kamers** zult u deze ark maken; en u zult die bepekken van binnen en van buiten met pek***.
* ook: gofer- en cipressenhout
** ook: stallen, compartimenten
*** ook: teer, bitumen
15 En zo is het, dat u haar maken zult: driehonderd el zal de lengte van de ark zijn , vijftig el haar breedte, en dertig el haar hoogte.
16 U zult een venster aan de ark maken, en zult haar volmaken tot een el van boven; en de deur van de ark zult u in haar zijde zetten; u zult ze met onderste, tweede en derde verdiepingen maken.
17 Want Ik, zie, Ik breng een watervloed over de aarde, om alle vlees, waarin een levensgeest is, van onder de hemel te verderven; al wat op de aarde is, zal de geest geven.
18 Maar met u zal Ik Mijn verbond* oprichten; en u zult in de ark gaan, u , en uw zonen, en uw huisvrouw, en de vrouwen van uw zonen met u.
* ook: belofte
19 En u zult van al wat leeft, van alle vlees*, twee van elk, in de ark laten komen, om met u het leven te behouden: mannetje en wijfje zullen zij zijn;
* het Hebreeuws geeft: de dieren die op het land zijn
20 Van het gevogelte naar zijn aard, en van het vee naar zijn aard, van al het kruipend gedierte van de aardbodem naar zijn aard, twee van elk zullen tot u komen, om die in het leven te houden.
21 En u, neem voor u van alle spijs, die gegeten wordt, en verzamel ze tot u, opdat zij u en hun tot spijs zullen zijn.
22 En Noach deed het; naar al wat God hem geboden had, zo deed hij.

7
1 Daarna zei de HEERE tot Noach: Ga, u, en uw gehele huis in de ark; want u heb Ik gezien rechtvaardig voor Mijn aangezicht in dit geslacht. (Psalm 27:5, 33:18-19, 2 Petrus 2:9)
2 Van alle rein vee zult u tot u nemen zeven en zeven, het mannetje en zijn wijfje; maar van het vee, dat niet rein is, twee, het mannetje en zijn wijfje. (Leviticus 11)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Ook van het gevogelte van de hemel zeven en zeven, het mannetje en het wijfje, om zaad levend te houden op de gehele aarde.
4 Want over nog zeven dagen zal Ik doen regenen op de aarde veertig dagen, en veertig nachten; en Ik zal van de aardbodem verdelgen al wat bestaat, dat Ik gemaakt heb.
5 En Noach deed, naar al wat de HEERE hem geboden had. (Hebreeën 11:7)
6 Noach nu was zeshonderd jaren oud, als de vloed van het water op de aarde was.
7 Zo ging Noach, en zijn zonen, en zijn huisvrouw, en de vrouwen van zijn zonen met hem in de ark, vanwege de wateren van de vloed. (Mattheus 24:38, Lukas 17:27)
8 Van het reine vee, en van het vee, dat niet rein was, en van het gevogelte, en al wat op de aardbodem kruipt,
9 Kwamen er twee en twee tot Noach in de ark, het mannetje en het wijfje, zoals God Noach geboden had.
10 En het gebeurde na die zeven dagen, dat de wateren van de vloed op de aarde waren.
11 In het zeshonderdste jaar van het leven van Noach, in de tweede maand, op de zeventiende dag van de maand, op dezelfde dag zijn alle fonteinen van de grote afgrond opengebroken, en de sluizen van de hemel geopend.
12 En een plasregen was op de aarde veertig dagen en veertig nachten.
13 Even op diezelfde dag ging Noach, en Sem, en Cham, en Jafeth, Noach's zonen, en ook Noach's huisvrouw, en de drie vrouwen van zijn zonen met hem in de ark;
14 Zij, en al het gedierte* naar zijn aard, en al het vee naar zijn aard, en al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt, naar zijn aard, en al het gevogelte naar zijn aard, alle vogeltjes van allerlei vleugel.
* ook: wilde dieren, beesten
15 En van alle vlees, waarin een levensgeest was, kwamen er twee en twee tot Noach in de ark.
16 En die er kwamen, die kwamen mannetje en wijfje, van alle vlees, zoals hem God bevolen had*. En de HEERE sloot de deur achter hem toe.
* dat is: aan Noach
17 En die vloed was veertig dagen op de aarde, en de wateren vermeerderden, en tilden de ark op, zodat zij* oprees boven de aarde.
* Hebreeuws: hieven hoog op
18 En de wateren namen de overhand, en vermeerderden zeer op de aarde; en de ark ging* op de wateren.
* Hebreeuws: geleidelijk, zonder schokken
19 En de wateren namen de overhand op de aarde, zodat alle hoge bergen, die onder de gehele hemel zijn, bedekt werden.
20 Vijftien el omhoog namen de wateren de overhand, en de bergen werden bedekt.
21 En alle vlees, dat zich op de aarde roerde, gaf de geest, van het gevogelte, en van het vee*, en van het wild gedierte, en van al het kruipend gedierte, dat op de aarde kroop, en alle mens.
* tamme dieren
22 Al wat een adem in zijn neusgaten had, van alles wat op het droge was, is gestorven.
23 Zo werd verdelgd* al wat bestond, dat op de aardbodem was, van de mens aan tot het vee, tot het kruipend gedierte, en tot het gevogelte van de hemel, en zij werden verdelgd van de aarde; doch Noach alleen bleef over, en wat met hem in de ark was. (Mattheus 24:37-44:1)
* ook: vernietigd, uitgeschakeld
24 En de wateren hadden de overhand boven de aarde, honderd en vijftig dagen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8
1 En God dacht ernstig aan Noach, en aan al het gedierte, en aan al het vee, dat met hem in de ark was; en God deed een wind over de aarde doorgaan, en de wateren werden stil.
2 Ook werden de fonteinen van de afgrond, en de sluizen van de hemel gesloten, en de plasregen van de hemel stopten.
3 Daartoe keerden de wateren weer van boven de aarde, heen en weer vloeiende, en de wateren namen af aan het einde van honderd en vijftig dagen.
4 En de ark rustte in de zevende maand, op de zeventiende dag van de maand, op de bergen van Ararat.
5 En de wateren waren gaande, en afnemende tot de tiende maand; in de tiende maand, op de eersten van de maand, werden de bergtoppen gezien.
6 En het gebeurde, na veertig dagen, dat Noach het venster van de ark, die hij gemaakt had, opendeed.
7 En hij liet een raaf uit, die dikwijls heen en weer ging, totdat de wateren van boven de aarde verdroogd waren.
8 Daarna liet hij een duif van zich uit, om te zien, of de wateren gelicht waren van boven de aardbodem.
9 Maar de duif vond geen rust voor haar voet; zo keerde zij terug tot hem in de ark; want de wateren waren (nog) op de gehele aarde; en hij stak zijn hand uit, en nam haar, en bracht haar tot zich in de ark.
10 En hij wachtte nog zeven andere dagen; toen liet hij de duif opnieuw uit de ark.
11 En de duif kwam tot hem tegen de avondtijd; en ziet, een afgebroken olijfblad was in haar bek; zo merkte Noach, dat de wateren van boven de aarde gelicht waren.
12 Toen vertoefde hij nog zeven andere dagen; en hij liet de duif uit; maar zij keerde niet meer weer tot hem.
13 En het gebeurde in het zeshonderd en eerste jaar*, in de eerste maand, op de eersten van die maand, dat de wateren droogden van boven de aarde; toen deed Noach het deksel van de ark af, en zag toe, en ziet, de aardbodem was gedroogd.
* dat is: van het leven van Noach
14 En in de tweede maand, op de zeven en twintigste dag van de maand, was de aarde opgedroogd.
15 Toen sprak God tot Noach, en zei::
16 Ga uit de ark, u , en uw huisvrouw, en uw zonen, en de vrouwen van uw zonen met u.
17 Al het gedierte, dat met u is, van alle vlees, aan gevogelte, en aan vee, en aan al het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt, doe met u uitgaan; en dat zij overvloedig voorttelen op de aarde, en vruchtbaar zijn, en vermenigvuldigen op de aarde.
18 Toen ging Noach uit, en zijn zonen, en zijn huisvrouw, en de vrouwen van zijn zonen met hem.
19 Al het gedierte, al het kruipende, en al het gevogelte, al wat zich op de aarde roert, naar hun geslachten, gingen uit de ark.
20 En Noach bouwde de HEERE een altaar; en hij nam van al het reine vee*, en van al het rein gevogelte, en offerde brandoffers op dat altaar.
* dat is: viervoetige dieren
21 En de HEERE rook die liefelijken reuk, en de HEERE zei in Zijn hart*: Ik zal voortaan de aardbodem niet meer vervloeken om van de mensen wil; want het verlangen van het hart van

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

de mens is boos van zijn jeugd aan; en Ik zal voortaan niet meer al het levende slaan**, zoals Ik gedaan heb.
* lett: tot Zichzelf
** lett.: vernietigen
22 Voortaan al de dagen van de aarde zullen zaaiing en oogst, en koude en hitte, en zomer en winter, en dag en nacht, niet ophouden.

9
1 En God zegende* Noach en zijn zonen, en Hij zei tot hen: weest vruchtbaar en vermenigvuldigt, en vervult de aarde!
* lett.: sprak een zegen uit over...
2 En uw vrees*, en uw verschrikking zij over al het gedierte van de aarde, en over al het gevogelte van de hemel; in al wat zich op de aardbodem roert, en in alle vissen van de zee; zij zijn in uw hand overgegeven.
* ook: respect, ontzag
3 Al wat zich roert, dat levend is, zij u tot spijs; Ik heb het u al gegeven, gelijk het groene kruid.
4 Doch het vlees met zijn ziel, dat is zijn bloed, zult u niet eten.
5 En voorwaar, Ik zal uw bloed, het bloed van uw zielen eisen; van de hand van alle gedierte zal Ik het eisen; ook van de hand van de mensen, van de hand ieders broer zal Ik de ziel van de mensen eisen.
6 Wie het bloed van mensen vergiet, zijn bloed zal door de mens vergoten worden; want God heeft de mens naar Zijn beeld gemaakt.
7 Maar u, weest vruchtbaar, en vermenigvuldigt; teelt overvloedig voort op de aarde, en vermenigvuldigt u daarop.
8 Voorts zei God tot Noach, en tot zijn zonen met hem, en zei::
9 Maar Ik, ziet, Ik richt Mijn verbond op met u, en met uw zaad na u;
10 En met alle levende ziel, die met u is, van het gevogelte, van het vee, en van alle gedierte van de aarde met u; van allen, die uit de ark gegaan zijn, tot al het gedierte van de aarde toe.
11 En Ik richt Mijn verbond op met u, dat niet meer alle vlees door de wateren van de vloed zal worden uitgeroeid; en dat er geen vloed meer zal zijn, om de aarde te verderven.
12 En God zei: Dit is het teken van het verbond*, dat Ik geef tussen Mij en tussen u, en tussen alle levende ziel, die met u is, tot eeuwige geslachten.
* dat is: een plechtige belofte, een eed
13 Mijn boog heb Ik gegeven in de wolken; die zal zijn tot een teken van het verbond tussen Mij en tussen de aarde.
14 En het zal gebeuren, als Ik wolken over de aarde breng, dat deze boog zal gezien worden in de wolken;
15 Dan zal Ik ernstig denken aan Mijn verbond, dat er is tussen Mij en tussen u, en tussen alle levende ziel van alle vlees; en de wateren zullen niet meer zijn tot een vloed, om alle vlees te verderven.
16 Als deze (regen)-boog in de wolken zal zijn, zo zal Ik hem aanzien, om ernstig te denken aan het eeuwig verbond tussen God en tussen alle levende ziel, van alle vlees, dat op de aarde is.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 Zo zei dan God tot Noach: Dit* is het teken van het verbond, dat Ik opgericht heb tussen Mij en tussen alle vlees, dat op de aarde is.
* dat is: de regenboog
18 En de zonen van Noach, die uit de ark gingen, waren Sem, en Cham, en Jafeth; en Cham is de vader van Kanaän.
19 Deze drie waren de zonen van Noach; en van deze is de gehele aarde gevuld.
20 En Noach begon een akkerman te zijn, en hij plantte een wijngaard.
21 En hij dronk van die wijn, en werd dronken; en hij ontblootte zich in het midden van zijn tent.
22 En Cham, Kanaäns vader, zag de naaktheid van zijn vader, en hij gaf het zijn beiden broers daar buiten te kennen.
23 Toen namen Sem en Jafeth een kleed, en zij legden het op hun beider schouders, en gingen achterwaarts, en bedekten de naaktheid van hun vader; en hun aangezichten waren achterwaarts gekeerd, zodat zij de naaktheid van hun vader niet zagen.
24 En Noach ontwaakte van zijn wijn; en hij merkte wat zijn kleinste zoon hem gedaan had.
25 En hij zei: Vervloekt zij Kanaän; een knecht van de knechten zij hij zijn broers! (Deuteronomium 27:16)
26 Voorts zei hij: Gezegend is de HEERE, de God van Sem; en Kanaän is hem een knecht!
27 God breide Jafeth uit, en hij wone in Sems tenten! en Kanaän is hem een knecht!
28 En Noach leefde na de vloed driehonderd en vijftig jaren.
29 Zo waren al de dagen van Noach negenhonderd en vijftig jaren; en hij stierf.

10
1 Dit nu zijn de geboorten* van Noach’s zonen: Sem, Cham, en Jafeth; en hun werden zonen geboren na de vloed.
* ook: nakomelingen
2 De zonen van Jafeth zijn: Gomer, en Magog, en Madai, en Javan, en Tubal, en Mesech, en Thiras.
3 En de zonen van Gomer zijn: Askenaz, en Rifath, en Togarma.
4 En de zonen van Javan zijn: Elisa, en Tarsis; de Chittieten en Dodanieten.
5 Van deze zijn verdeeld de eilanden van de volken in hun landschappen, elk naar zijn spraak, naar hun huisgezinnen, onder hun volken.*
* sommige manuscripten voegen toe: dit zijn de zonen van Jafeth
6 En de zonen van Cham zijn: Cusch en Mitsraim, en Put, en Kanaän.
7 En de zonen van Cusch zijn: Seba en Havila, en Sabta, en Raema, en Sabtecha. En de zonen van Raema zijn: Scheba en Dedan.
8 En Cusch verkreeg Nimrod; deze begon geweldig te zijn op de aarde.
9 Hij was een geweldig jager voor het aangezicht van de HEERE, daarom wordt gezegd: Gelijk Nimrod, een geweldig jager voor het aangezicht van de HEERE.
10 En het begin van zijn rijk was Babel, en Erech, en Accad, en Calne in het land Sinear.
11 Uit dit land is Assur uitgegaan, en heeft gebouwd Ninevé, en Rehoboth, Ir, en Kalach.
12 En Resen, tussen Ninevé en tussen Kalach; deze is die grote stad*.
* sommige manuscripten hebben: deze vormden een grote stad
13 En Mitsraim verkreeg de Ludieten, en de Anamieten, en de Lehabieten, en de Naftuchieten,

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 En de Pathrusieten, en de Casluchieten, van waar de Filistijnen gekomen zijn, en de Caftorieten.
15 En Kanaän verkreeg Sidon, zijn eerstgeborene, en Heth,
16 En de Jebusiet, en de Amoriet, en de Girgasiet,
17 En de Hivviet, en de Arkiet, en de Siniet,
18 En de Arvadiet, en de Tsemariet, en de Hamathiet; en daarna zijn de huisgezinnen van de Kanaänieten verspreid.
19 En de landpaal van de Kanaänieten was van Sidon, daar gaat men naar Gerar tot Gaza toe; daar gaat hij naar Sodom en Gomorra, en Adama, en Zoboim, tot Lasa toe.
20 Deze zijn zonen van Cham, naar hun huisgezinnen, naar hun spraken, in hun landschappen, in hun volken.
21 Voorts zijn Sem zonen geboren; deze is ook de vader van alle zonen van Heber, broer van Jafeth, de grootste.
22 Sems zonen waren Elam, en Assur, en Arfachsad, en Lud, en Aram.
23 En Arams zonen waren Uz, en Hul, en Gether, en Maz.
24 En Arfachsad verkreeg Selah, en Selah verkreeg Heber.
25 En Heber werden twee zonen geboren; de ene naam was Peleg; want in zijn dagen is de aarde verdeeld; en zijn broers naam was Joktan.
26 En Joktan verkreeg Almodad, en Selef, en Hatsarmaveth, en Jarach,
27 En Hadoram, en Usal, en Dikla,
28 En Obal, en Abimael, en Scheba,
29 En Ofir, en Havila, en Jobab; deze allen waren zonen van Joktan.
30 En hun woning was van Mescha af, daar gaat men naar Sefar, het gebergte van het oosten.
31 Deze zijn zonen van Sem, naar hun huisgezinnen, naar hun spraken, in hun landschappen, naar hun volken.
32 Deze zijn de huisgezinnen van de zonen van Noach, naar hun geboorten, en hun volken; en van deze zijn de volken op de aarde verdeeld na de vloed. Handelingen 17:26)

11
1 En de gehele aarde was van een spraak en een woord.
2 Maar het gebeurde, als zij tegen het oosten gingen, dat zij een laagte vonden in het land Sinear; en zij woonden daar.
3 En zij zeiden een ieder tot zijn naaste: Kom aan, laat ons tichelen* maken, en goed doorbakken! En de tichel was hun voor steen, en het lijm was hun voor leem.
*ook: stenen
4 En zij zeiden: Kom aan, laat ons voor ons een stad bouwen, en een toren, waarvan het opperste in de hemel zij, en laat ons een naam voor ons maken, opdat wij niet over de gehele aarde verstrooid worden!
5 Toen kwam de HEERE neer, om te zien de stad en de toren, die de kinderen van de mensen bouwden.
6 En de HEERE zei: Ziet, zij zijn een volk, en hebben allen een spraak; en dit is het, dat zij beginnen te maken; maar nu, zou het hun niet afgesneden worden al wat zij bedacht hebben te maken?
7 Kom aan, laat Ons neervaren, en laat Ons hun spraak daar verwarren, opdat ieder de spraak van zijn naasten niet hoort*.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

* ook: verstaat, begrijpt
8 Zo verstrooide hen de HEERE van daar over de gehele aarde; en zij hielden op de stad te bouwen.
9 Daarom noemde men haar naam Babel; want daar verwarde de HEERE de spraak van de gehele aarde, en van daar verstrooide hen de HEERE over de gehele aarde.
10 Deze zijn de geboorten van Sem: Sem was honderd jaren oud, en verkreeg, Arfachsad, twee jaren na de vloed.
11 En Sem leefde, nadat hij Arfachsad verkregen had, vijfhonderd jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
12 En Arfachsad leefde vijf en dertig jaren, en hij verkreeg Selah.
13 En Arfachsad leefde, nadat hij, Selah verkregen had, vierhonderd en drie jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
14 En Selah leefde dertig jaren, en hij verkreeg Heber.
15 En Selah leefde, nadat hij Heber verkregen had, vierhonderd en drie jaren, en hij verkreeg zonen en dochters.
16 En Heber leefde vier en dertig jaren, en verkreeg Peleg.
17 En Heber leefde, nadat hij Peleg verkregen had, vierhonderd en dertig jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
18 En Peleg leefde dertig jaren, en hij verkreeg Rehu.
19 En Peleg leefde, nadat hij Rehu verkregen had, tweehonderd en negen jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
20 En Rehu leefde twee en dertig jaren, en hij verkreeg Serug.
21 En Rehu leefde, nadat hij Serug verkregen had, tweehonderd en zeven jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
22 En Serug leefde dertig jaren, en verkreeg Nahor.
23 En Serug leefde, nadat hij Nahor verkregen had, tweehonderd jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
24 En Nahor leefde negen en twintig jaren, en verkreeg Terah.
25 En Nahor leefde, nadat hij Terah verkregen had, honderd en negentien jaren; en hij verkreeg zonen en dochters.
26 En Terah leefde zeventig jaren, en verkreeg Abram, Nahor en Haran.
27 En deze zijn de geboorten van Terah: Terah verkreeg Abram, Nahor en Haran; en Haran verkreeg Lot.
28 En Haran stierf voor het aangezicht van zijn vaders Terah, in het land van zijn geboorte, in Ur van de Chaldeen.
29 En Abram en Nahor namen zich vrouwen; de naam van Abrams huisvrouw was Sarai, en de naam van Nahors huisvrouw was Milka, een dochter van Haran, vader van Milka, en vader van Jiska.
30 En Sarai was onvruchtbaar; zij had geen kind.
31 En Terah nam Abram, zijn zoon, en Lot, Harans zoon, de zoon van zijn zoon, en Sarai, zijn schoondochter, de huisvrouw van zijn zoon Abram, en zij gingen met hen uit Ur van de Chaldeen, om te gaan naar het land Kanaän; en zij kwamen tot Haran, en woonden daar.
32 En de dagen van Terah waren tweehonderd en vijf jaren, en Terah stierf te Haran.

12

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 De HEERE nu had tot Abram gezegd: Ga u uit uw land, en uit uw maagschap, en uit van uw vaders huis, naar het land, dat Ik u wijzen zal.
2 En Ik zal u tot een groot volk maken, en u zegenen, en uw naam groot maken; en weest een zegen!
3 En Ik zal zegenen, die u zegenen, en vervloeken, die u vloekt; en in u zullen alle geslachten van het aardrijk gezegend worden.
4 En Abram ging heen, zoals de HEERE tot hem gesproken had; en Lot ging met hem; en Abram was vijf en zeventig jaren oud, toen hij uit Haran ging.
5 En Abram nam Sarai, zijn huisvrouw, en Lot, de zoon van zijn broer, en al hun have, die zij verworven hadden, en de zielen, die zij verkregen hadden in Haran; en zij gingen uit, om te gaan naar het land Kanaän, en zij kwamen in het land Kanaän.
6 En Abram is doorgetrokken in dat land, tot aan de plaats Sichem, tot aan het eikenbos More; en de Kanaänieten waren toen in dat land.
7 Zo verscheen de HEERE aan Abram, en zei: Aan uw zaad zal Ik dit land geven. Toen bouwde hij daar een altaar de HEERE, Die hem verschenen was.
8 En hij brak op van daar naar het gebergte, tegen het oosten van Beth-el, en hij sloeg zijn tent op, zijnde Beth-el tegen het westen, en Ai tegen het oosten; en hij bouwde daar de HEERE een altaar, en riep de Naam van de HEERE aan.
9 Daarna vertrok Abram, gaande en trekkende naar het zuiden.*
* lett.: rondtrekkend
10 En er was honger in dat land; zo trok Abram naar Egypte, om daar als een vreemdeling te verkeren, omdat de honger zwaar was in dat land.
11 En het gebeurde, als hij naderde, om in Egypte te komen, dat hij zei tot Sarai, zijn huisvrouw: Zie toch, ik weet, dat u een vrouw bent, schoon van aangezicht.
12 En het zal gebeuren, als u de Egyptenaars zullen zien, zo zullen zij zeggen: Dat is zijn huisvrouw; en zij zullen mij doden, en u in het leven behouden.
13 Zeg toch: U bent mijn zuster; opdat het mij wel ga om u, en mijn ziel om uwentwil leve.
14 En het gebeurde, als Abram in Egypte kwam, dat de Egyptenaars deze vrouw zagen, dat zij zeer schoon was.
15 Ook zagen haar de vorsten van Farao, en prezen haar bij Farao; en die vrouw werd weggenomen naar het huis van Farao.
16 En hij deed Abram goed, om harentwil; zodat hij had schapen, en runderen, en ezelen, en knechten, en maagden, en ezelinnen, en kamelen.
17 Maar de HEERE sloeg Farao met grote plagen, ook zijn huis, vanwege Sarai, Abrams huisvrouw.
18 Toen riep Farao Abram, en zei: Wat is dit, dat u mij gedaan hebt? waarom hebt u mij niet te kennen gegeven, dat zij uw huisvrouw is?
19 Waarom hebt u gezegd: Zij is mijn zuster; waardoor ik haar mij tot een vrouw zal genomen hebben? en nu, zie, daar is uw huisvrouw; neem haar en ga henen!
20 En Farao gebood zijn mannen vanwege hem, en zij geleidden hem, en zijn huisvrouw, en alles wat hij had.

13
1 Zo trok Abram op uit Egypte naar het zuiden, hij en zijn huisvrouw, en al wat hij had, en Lot met hem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 En Abram was zeer rijk, in vee, in zilver, en in goud.
3 En hij ging, volgens zijn reizen, van het zuiden tot Beth-el toe, tot aan de plaats, waar zijn tent in het begin geweest was, tussen Beth-el, en tussen Ai;
4 Tot de plaats van het altaar, dat hij in het eerst daar gemaakt had; en Abram heeft daar de Naam van de HEERE aangeroepen.
5 En Lot, die met Abram trok had ook schapen, en runderen, en tenten.
6 En dat land droeg hen niet, om samen te wonen; want hun have was groot, zodat zij samen niet konden wonen.
7 En er was twist tussen de herders van Abrams vee, en tussen de herders van Lots vee. Ook woonden toen de Kanaänieten en Ferezieten in dat land.
8 En Abram zei tot Lot: Laat toch geen onmin zijn tussen mij en tussen u, en tussen mijn herders en tussen uw herders; want wij zijn mannen broers.
9 Is niet het gehele land voor uw aangezicht? Scheid u toch van mij; zo u de linkerhand kiest, zo zal ik ter rechterhand gaan; en zo u de rechterhand, zo zal ik ter linkerhand gaan.
10 En Lot hief zijn ogen op, en hij zag de gehele vlakte van de Jordaan, dat zij die geheel bevochtigde; voordat de HEERE Sodom en Gomorra verdorven had, was zij als de hof van de HEERE, als Egypteland, als u komt te Zoar.
11 Zo koos Lot voor zich de gehele vlakte van de Jordaan, en Lot trok naar het oosten; en zij werden gescheiden, de een van de ander.
12 Abram dan woonde in het land Kanaän; en Lot woonde in de steden van de vlakte, en sloeg tenten tot aan Sodom toe.
13 En de mannen van Sodom waren slecht, en grote zondaars tegen de HEERE.
14 En de HEERE zei tot Abram, nadat Lot van hem gescheiden was: Hef uw ogen op, en zie de plaats waar u bent, noordwaarts en zuidwaarts, en oostwaarts en westwaarts.
15 Want al dit land, dat u ziet, zal Ik u geven, en aan uw zaad, tot in eeuwigheid.
16 En Ik zal uw zaad stellen als het stof van de aarde, zodat, indien iemand het stof van de aarde zal kunnen tellen, ook uw zaad geteld kan worden.
17 Maak u op, wandel door dit land, in zijn lengte en in zijn breedte; want Ik zal het u geven.
18 En Abram sloeg tenten op, en kwam en woonde aan de eikenbossen van Mamre, die bij Hebron zijn; en hij bouwde daar de HEERE een altaar.

14
1 En het gebeurde in de dagen van Amrafel, de koning van Sinear, van Arioch, de koning van Ellasar, van Kedor-laomer, de koning van Elam, en van Tideal, de koning van de volken;
2 Dat zij oorlog voerden met Bera, koning van Sodom, en met Birsa, koning van Gomorra, Sinab, koning van Adama, en Semeber, koning van Zeboim, en de koning van Bela, dat is Zoar.
3 Deze allen voegden zich samen in het dal Siddim, dat is de Zoutzee.
4 Twaalf jaren hadden zij Kedor-laomer gediend; maar in het dertiende jaar vielen zij af.
5 Zo kwam Kedor-laomer in het veertiende jaar, en de koningen, die met hem waren, en sloegen de Refaieten in Asteroth-karnaim, en de Zuzieten in Ham, en de Emieten in Schave-kiriathaim;
6 En de Horieten op hun gebergte Seir, tot aan het vlakke veld* van Paran, dat aan de woestijn is.
*ook: dal, vallei

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Daarna keerden zij terug, en kwamen tot En-mispat, dat is Kades, en sloegen al het land van de Amalekieten, en ook de Amoriet, die te Hazezon-thamar woonde.
8 Toen trok de koning van Sodom uit, en de koning van Gomorra, en de koning van Adama, en de koning van Zeboim, en de koning van Bela, dat is Zoar; en zij stelden zich tegen hen slagorden op in het dal Siddim,
9 Tegen Kedor-laomer, de koning van Elam, en Tideal, de koning van de volken, en Amrafel, de koning van Sinear, en Arioch, de koning van Ellasar; vier koningen tegen vijf.
10 Het dal nu van Siddim was vol lijmputten; en de koningen van Sodom en Gomorra vluchtten, en vielen daar; en de overgeblevenen vluchtten naar het gebergte.
11 En zij namen al de have van Sodom en Gomorra, en al hun spijze, en trokken weg.
12 Ook namen zij Lot, de zoon van Abrams broer, en zijn have, en trokken weg; want hij woonde in Sodom.
13 Toen kwam er een, die ontkomen was, en boodschapte het aan Abram, de Hebreeër, die woonachtig was aan de eikenbossen van Mamre, de Amoriet, broer van Eskol, en broer van Aner, welke Abrams bondgenoten waren.
14 Toen Abram hoorde, dat zijn broer gevangen was, wapende hij zijn onderwezenen, de ingeborenen van zijn huis, driehonderd en achttien, en hij joeg hen na tot Dan toe.
15 En hij verdeelde zich tegen hen ‘s nachts, hij en zijn knechten, en sloeg ze; en hij joeg hen na tot Hoba toe, dat is ter linkerhand van Damascus.
16 En hij bracht alle have terug, en ook Lot zijn broer en zijn have bracht hij terug, en ook de vrouwen, en het volk.
17 En de koning van Sodom trok uit, hem tegemoet (nadat hij weergekeerd was van het verslaan van Kedor-laomer, en van de koningen, die met hem waren), tot het dal Schave, dat is, het dal van de koning.
18 En Melchizedek, koning van Salem, bracht brood en wijn; en hij was een priester van de allerhoogste God.
19 En hij zegende hem, en zei: Gezegend zij Abram Gode, de Allerhoogste, Die hemel en aarde bezit!
20 En gezegend zij de allerhoogste God, Die uw vijanden in uw hand geleverd heeft! En hij gaf hem de tiende van alles.
21 En de koning van Sodom zei tot Abram: Geef mij de zielen; maar neem de have voor u.
22 Doch Abram zei tot de koning van Sodom: Ik heb mijn hand opgeheven tot de HEERE, de allerhoogsten God, Die hemel en aarde bezit;
23 Zo ik van een draad aan tot een schoenriem toe, ja, zo ik van alles, dat het uwe is, iets neme! opdat u niet zegt: Ik heb Abram rijk gemaakt!
24 Het zij buiten mij; alleen wat de jongelingen verteerd hebben, en het deel van deze mannen, die met mij getrokken zijn, Aner, Eskol en Mamre, laat die hun deel nemen!

15
1 Na deze dingen gebeurde het woord van de HEERE tot Abram in een gezicht, en zei:: Vrees niet, Abram! Ik ben u een Schild, uw Loon zeer groot.
2 Toen zei Abram: Heere, HEERE! wat zult U mij geven, daar ik zonder kinderen heenga en de bezorger van mijn huis is deze Damascener Eliezer?
3 Voorts zei Abram: Zie, mij hebt U geen zaad gegeven, en zie, de zoon van mijn huis zal mijn erfgenaam zijn!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 En ziet, het woord van de HEERE was tot hem, en zei:: Deze zal uw erfgenaam niet zijn; maar die uit uw lijf voortkomen zal, die zal uw erfgenaam zijn.
5 Toen leidde Hij hem uit naar buiten, en zei: Zie nu op naar de hemel, en tel de sterren, indien u ze tellen kunt; en Hij zei tot hem: Zo zal uw zaad zijn!
6 En hij geloofde in de HEERE; en Hij rekende het hem tot gerechtigheid.
7 Voorts zei Hij tot hem: Ik ben de HEERE, Die u uitgeleid heb uit Ur van de Chaldeen, om u dit land te geven, om dat erfelijk te bezitten.
8 En hij zei: Heere, HEERE! waarbij zal ik weten, dat ik het erfelijk bezitten zal?
9 En Hij zei tot hem: Neem Mij een driejarige vaars, en een driejarige geit, en een driejarige ram, en een tortelduif, en een jonge duif.
10 En hij bracht Hem deze alle, en hij deelde ze middendoor, en hij legde elk deel tegen het andere over; maar het gevogelte deelde hij niet.
11 En het wild gevogelte kwam neder op het aas; maar Abram joeg het weg.
12 En het gebeurde, als de zon was aan het ondergaan, zo viel een diepe slaap op Abram; en ziet, een schrik, en grote duisternis viel op hem.
13 Toen zei Hij tot Abram: Weet voorzeker, dat uw zaad vreemd zal zijn in een land, dat het hunne niet is, en zij zullen hen dienen, en zij zullen hen verdrukken vierhonderd jaren.
14 Doch Ik zal het volk ook rechten, dat zij zullen dienen; en daarna zullen zij uittrekken met grote have.
15 En u zult tot uw vaderen gaan met vrede; u zult in goeden ouderdom begraven worden.
16 En het vierde geslacht zal herwaarts weerkeren; want de ongerechtigheid van de Amorieten is tot nog toe niet volkomen.
17 En het gebeurde, dat de zon onderging en het duister werd, en ziet, daar was een rokende oven en vurige fakkel, die tussen die stukken doorging.
18 Op de zelfde dag maakte de HEERE een verbond met Abram, en zei:: Aan uw zaad heb Ik dit land gegeven, van de rivier van Egypte af, tot aan die grote rivier, de rivier Frath:
19 De Keniet, en de Keniziet, en de Kadmoniet,
20 En de Hethiet, en de Fereziet, en de Refaieten,
21 En de Amoriet, en de Kanaaniet, en de Girgaziet, en de Jebusiet.

16
1 Doch Sarai, Abrams huisvrouw, baarde hem niet; en zij had een Egyptische dienstmaagd, welker naam was Hagar.
2 Zo zei Sarai tot Abram: Zie toch, de HEERE heeft mij gesloten, waardoor ik niet kan baren; ga toch in tot mijn dienstmaagd, misschien zal ik uit haar gebouwd worden. En Abram hoorde naar de stem van Sarai.
3 Zo nam Sarai, Abrams huisvrouw, de Egyptische Hagar, haar dienstmaagd, ten einde van tien jaren, welke Abram in het land Kanaän gewoond had, en zij gaf haar aan Abram, haar man, hem tot een vrouw.
4 En hij ging in tot Hagar, en zij ontving. Als zij nu zag, dat zij ontvangen had, zo werd haar vrouw veracht in haar ogen.
5 Toen zei Sarai tot Abram: Mijn ongelijk is op u; ik heb mijn dienstmaagd in uw schoot gegeven; nu zij ziet, dat zij ontvangen heeft, zo ben ik veracht in haar ogen; de HEERE rechte tussen mij en tussen u!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 En Abram zei tot Sarai: Zie uw dienstmaagd is in uw hand; doe haar, wat goed is in uw ogen. En Sarai vernederde haar, en zij vluchtte van haar aangezicht.
7 En de Engel van de HEERE vond haar aan een waterfontein in de woestijn, aan de fontein op de weg van Sur.
8 En hij zei: Hagar, u , dienstmaagd van Sarai! van waar komt u, en waar zult u heengaan? En zij zei: Ik ben vluchtende van het aangezicht van mijn vrouw Sarai!
9 Toen zei de Engel van de HEERE tot haar: Keer terug tot uw vrouw, en verneder u onder haar handen.
10 Voorts zei de Engel van de HEERE tot haar: Ik zal uw zaad zeer vermenigvuldigen, zodat het vanwege de menigte niet zal geteld worden.
11 Ook zei de engel van de HEERE tot haar: Zie, u bent zwanger, en zult een zoon baren, en u zult zijn naam Ismael noemen, omdat de HEERE uw verdrukking aangehoord heeft.
12 En hij zal een woudezel van een mens zijn; zijn hand zal tegen allen zijn, en de hand van allen tegen hem; en hij zal wonen voor het aangezicht van al zijn broers.
13 En zij noemde de Naam van de HEERE die tot haar sprak: U, God van aanzien! want zij zei: Heb ik ook hier gezien naar Die, Die mij aanziet?
14 Daarom noemde men die put, de put Lachai-roi; ziet, hij is tussen Kades en tussen Bered.
15 En Hagar baarde Abram een zoon; en Abram noemde de naam van zijn zoon, die Hagar gebaard had, Ismael.
16 En Abram was zes en tachtig jaren oud, toen Hagar Ismael aan Abram baarde.

17
1 Toen Abram negen en negentig jaren oud was, verscheen de HEERE aan Abram, en zei tot hem: Ik ben God, de Almachtige! Wandel voor Mijn aangezicht, en bent oprecht!
2 En Ik zal Mijn verbond stellen tussen Mij en tussen u, en Ik zal u zeer vermenigvuldigen.
3 Toen viel Abram op zijn aangezicht, en God sprak met hem, en zei::
4 Mij aangaande, zie, Mijn verbond is met u; en u zult tot een vader van menigte van volken worden!
5 En uw naam zal niet meer genoemd worden Abram; maar uw naam zal zijn Abraham; want Ik heb u gesteld tot een vader van menigte van volken.
6 En Ik zal u zeer vruchtbaar maken, en Ik zal u tot volken stellen, en koningen zullen uit u voortkomen.
7 En Ik zal Mijn verbond oprichten tussen Mij en tussen u, en tussen uw zaad na u in hun geslachten, tot een eeuwig verbond, om u te zijn tot een God, en uw zaad na u.
8 En Ik zal u, en uw zaad na u, het land van uw vreemdelingschappen geven, het gehele land Kanaän, tot eeuwige bezitting; en Ik zal hun tot een God zijn.
9 Voorts zei God tot Abraham: U nu zult Mijn verbond houden, u, en uw zaad na u, in hun geslachten.
10 Dit is Mijn verbond, dat u houden zult tussen Mij, en tussen u, en tussen uw zaad na u: dat al wat mannelijk is, u besneden worde.
11 En u zult het vlees van uw voorhuid besnijden; en dat zal tot een teken zijn van het verbond tussen Mij en tussen u.
12 Een zoontje van acht dagen zal u besneden worden, al wat mannelijk is in uw geslachten: de ingeborene van het huis, en de gekochte met geld van allen vreemde, welke niet is van uw zaad;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 De ingeborene van uw huis, en de gekochte met uw geld zal zeker besneden worden; en Mijn verbond zal zijn in uw vlees, tot een eeuwig verbond.
14 En wat mannelijk is, de voorhuid hebbende, wiens voorhuidvlees niet zal besneden worden, die ziel zal uit haar volken uitgeroeid worden; hij heeft Mijn verbond gebroken.
15 Nog zei God tot Abraham: U zult de naam van uw huisvrouw Sarai, niet Sarai noemen; maar haar naam zal zijn Sara.
16 Want Ik zal haar zegenen, en u ook uit haar een zoon geven; ja, Ik zal haar zegenen, zodat zij tot volken worden zal: koningen van volken zullen uit haar worden!
17 Toen viel Abraham op zijn aangezicht, en hij lachte; en hij zei in zijn hart: Zal een, die honderd jaren oud is, een kind geboren worden; en zal Sara, die negentig jaren oud is, baren?
18 En Abraham zei tot God: Och, dat Ismael mocht leven voor Uw aangezicht!
19 En God zei: werkelijk, Sara, uw huisvrouw, zal u een zoon baren, en u zult zijn naam noemen Izaak; en Ik zal Mijn verbond met hem oprichten, tot een eeuwig verbond zijn zaad na hem.
20 En aangaande Ismael heb Ik u verhoord; zie, Ik heb hem gezegend, en zal hem vruchtbaar maken, en hem zeer vermenigvuldigen; twaalf vorsten zal hij gewinnen, en Ik zal hem tot een groot volk stellen;
21 Maar Mijn verbond zal Ik met Izaak oprichten, die u Sara op deze gezetten tijd in het andere jaar baren zal.
22 En Hij eindigde met hem te spreken, en God voer op van Abraham.
23 Toen nam Abraham zijn zoon Ismael, en al de ingeborenen van zijn huis, en alle gekochten met zijn geld, al wat mannelijk was onder de lieden van het huis van Abraham, en hij besneed het vlees van hun voorhuid, op die dag, zoals God met hem gesproken had.
24 En Abraham was oud negen en negentig jaren, als hem het vlees van zijn voorhuid besneden werd.
25 En Ismael, zijn zoon, was dertien jaren oud, als hem het vlees van zijn voorhuid besneden werd.
26 Op deze zelfde dag werd Abraham besneden, en Ismael, zijn zoon.
27 En alle mannen van zijn huis, de ingeborenen van het huis, en de gekochten met geld, van de vreemde af, werden met hem besneden.

18
1 Daarna verscheen hem de HEERE aan de eikenbossen van Mamre, toen hij in de deur van de tent zat, toen de dag heet werd.
2 En hij hief zijn ogen op en zag; en ziet, daar stonden drie mannen tegenover hem; als hij hen zag, zo liep hij hun tegemoet van de deur van de tent, en boog zich ter aarde.
3 En hij zei: Heere! heb ik nu genade* gevonden in Uw ogen, zo gaat toch niet aan Uw knecht voorbij.
* ook: gunst
4 Dat toch een weinig water gebracht worde, en wast Uw voeten, en leunt onder deze boom.
5 En ik zal een bete broods brengen, dat U Uw hart sterkt; daarna zult U voortgaan, daarom omdat U tot Uw knecht gekomen bent. En zij zeiden: Doe zo als u gesproken hebt.
6 En Abraham haastte zich naar de tent tot Sara, en hij zei: Haast u; kneed drie maten meelbloem, en maak koeken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 En Abraham liep tot de runderen, en hij nam een kalf, teder* en goed, en hij gaf het aan de knecht, die haastte, om dat te bereiden.
*ook: mals
8 En hij nam boter en melk, en het kalf, dat hij bereid had, en hij zette het hun voor, en stond bij hen onder die boom, en zij aten.
9 Toen zeiden zij tot hem: Waar is Sara, uw huisvrouw? En hij zei: Ziet, in de tent.
10 En Hij zei: Ik zal voorzeker weer tot u komen, omtrent deze tijd, en zie, Sara, uw huisvrouw, zal een zoon hebben! En Sara hoorde het aan de deur van de tent, welke achter Hem was.
11 Abraham nu en Sara waren oud, en wel bejaard; het had Sara opgehouden te gaan naar de wijze van de vrouwen.
12 Zo lachte Sara bij zichzelf, en zei:: Zal ik wellust hebben, nadat ik oud geworden ben, en mijn heer oud is?
13 En de HEERE zei tot Abraham: Waarom heeft Sara gelachen, en zei:: Zou ik ook baren, nu ik oud geworden ben?
14 Zou iets voor de HEERE te wonderlijk zijn? Ter gezetter tijd zal Ik tot u weerkomen, omtrent deze tijd, en Sara zal een zoon hebben!
15 En Sara loochende het, en zei:: Ik heb niet gelachen; want zij vreesde. En Hij zei: Neen! maar u hebt gelachen.
16 Toen stonden die mannen op van daar, en gingen naar Sodom toe; en Abraham ging met hen, om hen te begeleiden.
17 En de HEERE zei: Zal Ik voor Abraham verbergen, wat Ik doe?
18 Omdat Abraham zeker tot een groot en machtig volk worden zal, en alle volken van de aarde in hem gezegend zullen worden?
19 Want Ik heb hem gekend, opdat hij zijn kinderen en zijn huis na hem zou bevelen, en zij de weg van de HEERE houden, om te doen gerechtigheid en goedheid; opdat de HEERE over Abraham brengt hetgeen Hij over hem gesproken heeft.
20 Voorts zei de HEERE: Omdat het geroep van Sodom en Gomorra groot is, en omdat haar zonde zeer zwaar is,
21 Zal Ik nu afgaan en zien, of zij naar hun geroep, dat tot Mij gekomen is, het uiterste gedaan hebben, en zo niet, Ik zal het weten.
22 Toen keerden die mannen het aangezicht van daar, en gingen naar Sodom; maar Abraham bleef nog staan voor het aangezicht van de HEERE.
23 En Abraham trad toe, en zei: Zult U ook de rechtvaardige met de goddeloze ombrengen?
24 Misschien zijn er vijftig rechtvaardigen in de stad; zult U hen ook ombrengen, en de plaats niet sparen, om de vijftig rechtvaardigen, die binnen haar zijn?
25 Het zij verre van U, zo te doen, te doden de rechtvaardige met de goddeloze! dat de rechtvaardige zij gelijk de goddeloze, verre zij het van U! Zou de Rechter van de gehele aarde geen recht doen?
26 Toen zei de HEERE: als Ik te Sodom binnen de stad vijftig rechtvaardigen zal vinden, zo zal Ik de gehele plaats sparen om hunnentwil.
27 En Abraham antwoordde en zei: Zie toch; ik heb het gedurfd te spreken tot de Heere, hoewel ik stof en as ben!
28 Misschien zullen aan de vijftig rechtvaardigen vijf ontbreken; zult U dan om vijf de gehele stad verderven? En Hij zei: Ik zal haar niet verderven, zo Ik er vijf en veertig zal vinden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

29 En hij ging verder tot Hem te spreken, en zei: Misschien zullen daar veertig gevonden worden! En Hij zei: Ik zal het niet doen om de veertigen wil.
30 Voorts zei hij: Dat toch de Heere niet ontsteke, dat ik nogmaals spreek, misschien zullen daar dertig gevonden worden! En Hij zei: Ik zal het niet doen, zo Ik er dertig zal vinden.
31 En hij zei: Zie toch, ik heb het gedurfd te spreken tot de Heere; misschien zullen er twintig gevonden worden! En Hij zei: Ik zal haar niet verderven om de twintig.
32 Nog zei hij: Dat toch de Heere niet ontsteke, dat ik ook ditmaal spreek: misschien zullen er tien gevonden worden. En Hij zei: Ik zal haar niet verderven om de tien.
33 Toen ging de HEERE weg, als Hij geëindigd had tot Abraham te spreken; en Abraham keerde weer naar zijn plaats.

19
1 En die twee engelen kwamen te Sodom in de avond; en Lot zat in de poort te Sodom; en als Lot hen zag, stond hij op hun tegemoet, en boog zich met het aangezicht ter aarde.
2 En hij zei: Ziet nu, mijne heren! keert toch in ten huize van uw knecht, en overnacht, en wast uw voeten; en u zult vroeg opstaan, en uws weegs gaan. En zij zeiden: Neen, maar wij zullen op de straat overnachten.
3 En hij hield bij hen zeer aan, zodat zij tot hem inkeerden, en kwamen in zijn huis; en hij maakte hun een maaltijd, en bakte ongezuurde koeken, en zij aten.
4 Eer zij zich te slapen legden, zo hebben de mannen dier stad, de mannen van Sodom, van de jongste tot de oudste toe, dat huis omsingeld, het gehele volk, van het uiterste einde af.
5 En zij riepen Lot toe, en zeiden tot hem: Waar zijn die mannen, die deze nacht tot u gekomen zijn? breng hen uit tot ons, opdat wij ze bekennen.*
*ook: gemeenschap hebben
6 Toen ging Lot uit tot hen aan de deur, en hij sloot de deur achter zich toe;
7 En hij zei: Mijn broers! doet toch geen kwaad!
8 Ziet toch, ik heb twee dochters, die geen man bekend hebben; ik zal haar nu tot u uitbrengen, en doet haar, zoals het goed is in uw ogen; alleenlijk doet deze mannen niets; want daarom zijn zij onder de schaduw van mijn dak gekomen.
9 Toen zeiden zij: Kom verder aan! Voorts zeiden zij: Deze ene is gekomen, om als vreemdeling hier te wonen, en zal hij onze rechter zijn? Nu zullen wij u meer kwaads doen, dan hun. En zij drongen zeer op de man, op Lot, en zij traden toe om de deur open te breken.
10 Doch die mannen staken hun hand uit, en deden Lot tot zich inkomen in het huis, en sloten de deur toe.
11 En zij sloegen de mannen, die aan de deur van het huis waren, met blindheid, van de kleinste tot aan de grootste, zodat zij moe werden, om de deur te vinden.
12 Toen zeiden die mannen tot Lot: Wie hebt u hier nog meer? een schoonzoon, of uw zonen, of uw dochters, en allen, die u hebt in deze stad, breng uit deze plaats;
13 Want wij gaan deze plaats verderven, omdat haar geroep groot geworden is voor het aangezicht van de HEERE, en de HEERE ons gezonden heeft, om haar te verderven.
14 Toen ging Lot uit, en sprak tot zijn schoonzonen, die zijn dochters nemen zouden, en zei: Maakt u op, gaat uit deze plaats; want de HEERE gaat deze stad verderven. Maar hij was in de ogen van zijn schoonzonen als jokkende.*
* lett. Een fantasierijk man

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 En als de dageraad opging, drongen de engelen Lot aan, en zei:: Maak u op, neem uw huisvrouw, en uw twee dochters, die hier zijn, opdat u in de ongerechtigheid van deze stad niet omkomt.
16 Maar hij twijfelde; dus grepen dan die mannen daarom zijn hand, en de hand van zijn vrouw, en de hand van zijn twee dochters, om de bescherming van de HEERE over hem; en zij brachten hem uit, en stelden hem buiten de stad.
17 En het gebeurde als zij hen naar buiten gebracht hadden, zo zei Hij: behoud u om uws levens wil; zie niet achter u om, en sta niet stil op deze vlakte; behoud u naar het gebergte heen, opdat u niet omkomt.
18 En Lot zei tot hen: Neen toch, Heere!
19 Zie toch, Uw knecht heeft genade gevonden in Uw ogen, en U hebt Uw weldadigheid groot gemaakt, die U aan mij gedaan hebt, om mijn ziel bij het leven te behouden; maar ik zal niet kunnen behouden worden naar het gebergte heen, opdat mij niet misschien dat kwaad aankleve, en ik sterve!
20 Ziet toch, deze stad is nabij, om derwaarts te vluchten, en zij is klein; laat mij toch derwaarts behouden worden (is zij niet klein?) opdat mijn ziel leve.
21 En Hij zei tot hem: Zie, Ik heb uw aangezicht opgenomen ook in deze zaak, dat Ik deze stad niet omkere waarvan u gesproken hebt.
22 Haast, behoud u daarheen; want Ik zal niets kunnen doen, totdat u daar gekomen bent. Daarom noemde men de naam van deze stad Zoar.
23 De zon ging op boven de aarde, als Lot te Zoar inkwam.
24 Toen deed de HEERE zwavel en vuur over Sodom en Gomorra regenen, van de HEERE uit de hemel.
25 En Hij keerde deze steden om, en die gehele vlakte, en alle inwoners van deze steden, ook het gewas van het land.
26 En zijn huisvrouw zag om en zij werd een zoutpilaar.
27 En Abraham maakte zich die morgen vroeg op, naar de plaats, waar hij voor het aangezicht van de HEERE gestaan had.
28 En hij zag naar Sodom en Gomorra toe, en naar het gehele land van die vlakte; en hij zag, en ziet, er ging een rook van het land op, gelijk de rook van een oven.
29 En het gebeurde, toen God de steden van deze vlakte verdierf, dat God aan Abraham gedacht, en Hij leidde Lot uit het midden van deze omkering, in het omkeren van die steden, in welke Lot gewoond had.
30 En Lot trok uit Zoar, en woonde op de berg, en zijn twee dochters met hem; want hij vreesde binnen Zoar te wonen. En hij woonde in een spelonk, hij en zijn twee dochters.
31 Toen zei de eerstgeborene tot de jongste: Onze vader is oud, en er is geen man in dit land, om tot ons in te gaan, naar de wijze van de gehele aarde.
32 Kom, laat ons onze vader wijn te drinken geven, en bij hem liggen, opdat wij van onze vader zaad in het leven behouden.
33 En zij gaven die nacht haar vader wijn te drinken; en de eerstgeborene kwam, en lag bij haar vader, en hij werd het niet gewaar in haar neerliggen, noch in haar opstaan.
34 En het gebeurde de andere dag, dat de eerstgeborene zei tot de jongste: Zie, ik heb gisteren nacht bij mijn vader gelegen; laat ons ook deze nacht hem wijn te drinken geven; ga dan in, lig bij hem, opdat wij van onzen vader zaad in het leven behouden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

35 En zij gaven haar vader ook die nacht wijn te drinken, en de jongste stond op, en lag bij hem. En hij werd het niet gewaar in haar neerliggen, noch in haar opstaan.
36 En de twee dochters van Lot werden bevrucht van haar vader.
37 En de eerstgeborene baarde een zoon, en noemde zijn naam Moab; deze is de vader van de Moabieten, tot op deze dag.
38 En de jongste baarde ook een zoon, en noemde zijn naam Ben-ammi; deze is de vader van de kinderen van Ammon, tot op deze dag.

20
1 En Abraham reisde van daar naar het land van het zuiden, en woonde tussen Kades en tussen Sur; en hij verkeerde als vreemdeling te Gerar.
2 Als nu Abraham van Sara, zijn huisvrouw, gezegd had: Zij is mijn zuster, zo zond Abimelech, de koning van Gerar, en nam Sara weg.
3 Maar God kwam tot Abimelech in een droom in de nacht, en Hij zei tot hem: Zie, u bent dood vanwege de vrouw, die u weggenomen hebt; want zij is met een man getrouwd.
4 Doch Abimelech had geen gemeenschap met haar gehad, daarom zei hij: Heere! zult U dan ook een rechtvaardig volk doden?
5 Heeft hij zelf mij niet gezegd: Zij is mijn zuster? en zij, ook zij heeft gezegd: Hij is mijn broer. In oprechtheid van hart en in reinheid van handen, heb ik dit gedaan.
6 En God zei tot hem in de droom: Ik heb ook geweten, dat u dit in oprechtheid uws harten gedaan hebt, en Ik heb u ook belet van tegen Mij te zondigen; daarom heb Ik u niet toegelaten, haar aan te roeren.
7 Zo geef dan nu deze man zijn huisvrouw terug; want hij is een profeet, en hij zal voor u bidden, zodat u leeft; maar zo u haar niet terug geeft, weet, dat u voorzeker sterven zult, u, en al wat het uwe is!
8 Toen stond Abimelech ‘s morgens vroeg op, en riep al zijn knechten, en sprak al deze woorden voor hun oren. En die mannen vreesden zeer.
9 En Abimelech riep Abraham, en zei tot hem: Wat hebt u ons gedaan? en wat heb ik tegen u gezondigd, dat u over mij en over mijn koninkrijk een grote zonde gebracht hebt? u hebt daden met mij gedaan, die niet zouden gedaan worden.
10 Voorts zei Abimelech tot Abraham: Wat hebt u gezien, dat u deze zaak gedaan hebt?
11 En Abraham zei: Want ik dacht: alleen is de vreze Gods in deze plaats niet, zodat zij mij vanwege mijn huisvrouw zullen doden.
12 En ook is zij waarlijk mijn zuster; zij is de dochter van mijn vader, maar niet van mijn moeder; en zij is mij ter vrouwe geworden.
13 En het is geschied, als God mij uit mijn vaders huis deed dwalen, zo sprak ik tot haar: Dit is uw weldadigheid, die u bij mij doen zult; aan alle plaatsen waar wij komen zullen, zeg van mij: Hij is mijn broer!
14 Toen nam Abimelech schapen en runderen, ook dienstknechten en dienstmaagden, en gaf deze aan Abraham terug; en hij gaf hem Sara zijn huisvrouw terug.
15 En Abimelech zei: Zie, mijn land is voor uw aangezicht; woon, waar het goed is in uw ogen.
16 En tot Sara zei hij: Zie, ik heb uw broer duizend zilverlingen gegeven; zie, hij zij u een deksel van de ogen, allen, die met u zijn, ja, bij allen, en wees geleerd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 En Abraham bad tot God; en God genas Abimelech, en zijn huisvrouw, en zijn dienstmaagden, zodat zij baarden.
18 Want de HEERE had al de baarmoeders van het huis van Abimelech geheel toegesloten, vanwege Sara, Abrahams huisvrouw.

21
1 En de HEERE dacht aan Sara, zoals Hij gezegd had; en de HEERE deed aan Sara, zoals Hij gesproken had.
2 En Sara werd bevrucht, en baarde Abraham een zoon in zijn ouderdom, op tijd*, zo hem God gezegd had.
*idioom: voldragen
3 En Abraham noemde de naam van zijn zoon, die hem geboren was, die hem Sara gebaard had, Izaak.
4 En Abraham besneed zijn zoon Izaäk, acht dagen oud, zoals hem God geboden had.
5 En Abraham was honderd jaren oud, als hem Izaak zijn zoon geboren werd.
6 En Sara zei: God heeft mij een lachen gemaakt; al die het hoort, zal met mij lachen.
7 Voorts zei zij: Wie zou Abraham gezegd hebben: Sara heeft zonen gezoogd? want ik heb een zoon gebaard in zijn ouderdom.
8 En het kind werd groot, en werd gespeend; toen maakte Abraham een grote maaltijd op de dag, als Izaak gespeend werd.
9 En Sara zag de zoon van Hagar, de Egyptische, die zij Abraham gebaard had, spottende.
10 En zij zei tot Abraham: stuur deze dienstmaagd en haar zoon weg; want de zoon van deze dienstmaagd zal met mijn zoon, met Izaak, niet erven.
11 En dit woord was zeer kwaad in Abrahams ogen, vanwege zijn zoon.
12 Maar God zei tot Abraham: Laat het niet kwaad zijn in uw ogen, over de jongen, en over uw dienstmaagd; al wat Sara tot u zal zeggen, hoor naar haar stem; want in Izaak zal uw zaad genoemd worden.
13 Doch Ik zal ook de zoon van deze dienstmaagd tot een volk stellen, omdat hij uw zaad is.
14 Toen stond Abraham in de morgens vroeg op, en nam brood, en een fles water, en gaf ze aan Hagar, op haar schouder; ook gaf hij haar het kind, en zond haar weg. En zij ging voort, en dwaalde in de woestijn Ber-seba.
15 Toen het water van de fles op was, zo wierp zij het kind onder een van de struiken.
16 En zij ging en zette zich tegenover, afgaande zo ver als die met de boog schieten; want zij zei: Dat ik het kind niet zie sterven; en zij zat tegenover, en hief haar stem op, en weende.
17 En God hoorde de stem van de jongen; en de Engel Gods riep Hagar toe uit de hemel, en zei tot haar: Wat is er, Hagar? Vrees niet; want God heeft naar de stem van de jongen gehoord, daar waar hij is.
18 Sta op, neem de jongen op, en houd hem vast met uw hand; want Ik zal hem tot een groot volk stellen.
19 En God opende haar ogen, zodat zij een waterput zag; en zij ging, en vulde de fles met water, en gaf de jongen te drinken.
20 En God was met de jongen; en hij werd groot, en hij woonde in de woestijn, en werd een boogschutter.
21 En hij woonde in de woestijn Paran; en zijn moeder nam hem een vrouw uit Egypteland.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Voorts gebeurde het tijd, dat Abimelech, en Pichol, zijn krijgsoverste, tot Abraham sprak, en zei:: God is met u in alles, wat u doet.
23 Zo zweer mij nu hier bij God: Zo u mij, of mijn zoon, of mijn neef beliegen zult! naar de weldadigheid, die ik bij u gedaan heb, zult u doen bij mij, en bij het land, waarin u als vreemdeling verkeert.
24 En Abraham zei: Ik zal zweren.
25 En Abraham berispte Abimelech vanwege een waterput, die Abimelechs knechten met geweld genomen hadden.
26 Toen zei Abimelech: Ik heb niet geweten, wie dit gedaan heeft; en ook hebt u het mij niet aangezegd, en ik heb er ook niet van gehoord, dan heden.
27 En Abraham nam schapen en runderen, en gaf die aan Abimelech; en die beiden maakten een verbond.
28 Doch Abraham nam zeven ooilammeren van de kudde apart.
29 Zo zei Abimelech tot Abraham: Wat zullen hier deze zeven ooilammeren, die u apart gezet hebt?
30 En hij zei: Dat u de zeven ooilammeren van mijn hand nemen zult, opdat het mij tot een getuigenis is, dat ik deze put gegraven heb.
31 Daarom noemde men die plaats Ber-seba, omdat die beiden daar gezworen hadden.
32 Zo maakten zij een verbond te Ber-seba. Daarna stond Abimelech op, en Pichol, zijn krijgsoverste, en zij keerden wederom naar het land van de Filistijnen.
33 En hij plantte een bos in Ber-seba, en riep daar de Naam van de HEERE, van de eeuwige God, aan.
34 En Abraham woonde als vreemdeling vele dagen in het land van de Filistijnen.

22
1 En het gebeurde na deze dingen, dat God Abraham testte; en Hij zei tot hem: Abraham! En hij zei: Zie, hier ben ik!
2 En Hij zei: Neem nu uw zoon, uw enige, die u liefhebt, Izaak, en ga naar het land Moria, en offer hem daar tot een brandoffer, op een van de bergen, die Ik u zeggen zal.
3 Toen stond Abraham in de morgen vroeg op, en zadelde zijn ezel, en nam twee van zijn jongeren met zich, en Izaak zijn zoon; en hij kloofde hout tot het brandoffer, en maakte zich op, en ging naar de plaats, die God hem gezegd had.
4 Aan de derden dag, toen hief Abraham zijn ogen op, en zag die plaats van verre.
5 En Abraham zei tot zijn jongeren: Blijft u hier met de ezel, en ik en de jongen zullen heengaan tot daar; als wij aanbeden zullen hebben, dan zullen wij tot u weerkeren.
6 En Abraham nam het hout van het brandoffer, en legde het op Izaak, zijn zoon; en hij nam het vuur en het mes in zijn hand, en zij beiden gingen samen.
7 Toen sprak Izaak tot Abraham, zijn vader, en zei: Mijn vader! En hij zei: Zie, hier ben ik, mijn zoon! En hij zei: Zie het vuur en het hout; maar waar is het lam als brandoffer?
8 En Abraham zei: God zal Zichzelf een lam als brandoffer voorzien, mijn zoon! Zo gingen zij beiden samen.
9 En zij kwamen ter plaatse, die hem God gezegd had; en Abraham bouwde daar een altaar, en hij schikte het hout, en bond zijn zoon Izaak, en legde hem op het altaar boven op het hout.
10 En Abraham strekte zijn hand uit, en nam het mes om zijn zoon te slachten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Maar de Engel van de HEERE riep tot hem van de hemel, en zei: Abraham, Abraham! En hij zei: Zie, hier ben ik!
12 Toen zei Hij: Strek uw hand niet uit tegen de jongen, en doe hem niets! want nu weet Ik, dat u God-vrezende bent, en uw zoon, uw enige, van Mij niet hebt onthouden.
13 Toen hief Abraham zijn ogen op, en zag om, en ziet, achter was een ram in de verwarde struiken vast met zijn hoornen; en Abraham ging, en nam die ram, en offerde hem als brandoffer in van zijn zoons plaats.
14 En Abraham noemde de naam van die plaats: De HEERE zal het voorzien! Waarom heden ten dage gezegd wordt: Op de berg van de HEERE zal het voorzien worden!
15 Toen riep de Engel van de HEERE tot Abraham ten tweede male van de hemel;
16 En zei: Ik zweer bij Mijzelf, spreekt de HEERE; daarom dat u deze zaak gedaan hebt, en uw zoon, uw enige, niet onthouden hebt;
17 Voorzeker zal Ik u zeer zegenen, en uw zaad zeer vermenigvuldigen, als de sterren van de hemel, en als het zand, dat aan de oever van de zee is; en uw zaad zal de poort van zijn vijanden erfelijk bezitten.
18 En in uw zaad zullen gezegend worden alle volken van de aarde, omdat u Mijn stem gehoorzaam geweest bent.
19 Toen keerde Abraham weer tot zijn jongeren, en zij maakten zich op, en zij gingen samen naar Ber-seba; en Abraham woonde te Ber-seba.
20 En het gebeurde na deze dingen, dat men Abraham boodschapte, en zei:: Zie, Milka heeft ook Nahor, uw broer, zonen gebaard:
21 Uz, zijn eerstgeborene, en Buz, zijn broer, en Kemuel, de vader van Aram,
22 En Chesed, en Hazo, en Pildas, en Jidlaf, en Bethuel;
23 (En Bethuel verkreeg Rebekka) deze acht baarde Milka aan Nahor, de broer van Abraham.
24 En zijn bijvrouw, met de naam Reuma, die baarde ook Tebah, en Gaham, en Tahas, en Maacha.

23
1 En het leven van Sara was honderd zeven en twintig jaren; dit waren de jaren van van Sara.
2 En Sara stierf te Kiriath-arba, dat is Hebron, in het land Kanaän; en Abraham kwam om Sara te beklagen, en haar te bewenen.
3 Daarna stond Abraham op van het aangezicht van zijn dode, en hij sprak tot de zonen van Heth, en zei::
4 Ik ben een vreemdeling en inwoner bij u; geeft mij een erf-begrafenis bij u, opdat ik mijn dode van voor mijn aangezicht begrave.
5 En de zonen Heths antwoordden, Abraham, en zei: tot hem:
6 Hoor ons, mijn heer! u bent een vorst Gods in het midden van ons; begraaf uw dode in de keur van onze graven; niemand van ons zal zijn graf voor u weren, dat u uw dode niet zoudt begraven.
7 Toen stond Abraham op, en boog zich neder voor het volk van het land, voor de zonen Heth;
8 En hij sprak met hen, en zei:: Is het met uw wil, dat ik mijn dode begraaf van voor mijn aangezicht; zo hoort mij, en spreekt voor mij bij Efron, de zoon van Zohar,
9 Dat hij mij geve de spelonk van Machpela, die hij heeft, die in het einde van zijn akker is, dat hij dezelve mij om het volle geld geve, tot een erf-begrafenis.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Efron nu zat in het midden de zonen Heths; en Efron de Hethiet antwoordde Abraham, voor de oren van de zonen Heths, van al degenen, die de poort van zijn stad ingingen, en zei::
11 Neen, mijn heer! hoor mij; de akker geef ik u; ook de spelonk, die daarin is, die geef ik u; voor de ogen van de zonen van mijn volk geef ik u die; begraaf uw dode.
12 Toen boog zich Abraham neder voor het aangezicht van het volk van land;
13 En hij sprak tot Efron, voor de oren van het volk van land, en zei:: Trouwens, bent u het? liever, hoor mij; ik zal het geld voor de akkers geven; neem het van mij, zo zal ik mijn dode daar begraven.
14 En Efron antwoordde Abraham, en zei tot hem:
15 Mijn heer! hoor mij; een land van vierhonderd sikkelen zilver, wat is dat tussen mij en tussen u? begraaf uw dode.
16 En Abraham luisterde naar Efron; en Abraham woog Efron het geld, waarvan hij gesproken had voor de oren van de zonen Heths, vierhonderd sikkelen zilver, onder de koopman gangbaar.
17 Zo werd de akker van Efron, die in Machpela was, dat tegenover Mamre lag, de akker en de spelonk, die daarin was, en al het geboomte, dat op de akker stond, dat rondom in zijn gehele landpaal was gevestigd,
18 Aan Abraham tot een bezitting, voor de ogen van de zonen van Heth, bij allen, die tot zijn stadspoort ingingen.
19 En daarna begroef Abraham zijn huisvrouw Sara in de spelonk van de akker van Machpela, tegenover Mamre, wat is Hebron, in het land Kanaän.
20 Zo werd die akker, en de spelonk die daarin was, aan Abraham erkend tot een erf-begrafenis door de zonen van Heths.

24
1 Abraham nu was oud en wel bedaagd; en de HEERE had Abraham in alles gezegend.
2 Zo sprak Abraham tot zijn knecht, de oudste van zijn huis, regerende over alles wat hij had: Leg toch uw hand onder mijn heup,
3 Zodat ik u doe zweren bij de HEERE, de God van de hemel, en de God van de aarde, dat u voor mijn zoon geen vrouw nemen zult van de dochters van de Kanaänieten, in het midden van welke ik woon;
4 Maar dat u naar mijn land, en naar mijn maagschap trekt, en voor mijn zoon Izaak een vrouw nemen zult.
5 En die knecht zei tot hem: Misschien zal die vrouw mij niet willen volgen in dit land; zal ik dan uw zoon moeten weer brengen in het land, waar u uitgetogen bent?
6 En Abraham zei tot hem: Wacht u, dat u mijn zoon niet weer daarheen brengt!
7 De HEERE, de God van de hemel, Die mij uit mijn vaders huis en uit het land mijner maagschap genomen heeft, en Die tot mij gesproken heeft, en Die mij gezworen heeft, en zei:: Aan uw zaad zal Ik dit land geven! Die Zelf zal Zijn Engel voor uw aangezicht zenden, dat u voor mijn zoon van daar een vrouw neemt.
8 Maar indien de vrouw u niet volgen wil, zo zult u rein zijn van deze eed; alleen, breng mijn zoon daar niet terug.
9 Toen legde de knecht zijn hand onder de heup van Abraham, zijn heer, en hij zwoer hem over deze zaak.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 En die knecht nam tien kamelen van van zijn heren kamelen, en ging heen; en al het goed van zijn heer was in zijn hand; en hij maakte zich op, en ging naar Mesopotamië, naar de stad van Nahor.
11 En hij liet de kamelen neerknielen buiten de stad, bij een waterput, in de avond, ten tijde, als de putsters uitkwamen.
12 En hij zei: HEERE! God van mijn heer Abraham! doe haar mij toch heden ontmoeten, en doe weldadigheid bij Abraham, mijn heer.
13 Zie, ik sta bij de waterfontein, en de dochters van de mannen van deze stad zijn uitgaande om water te putten;
14 Zo zal het zijn, dat die jonge dochter, tot welke ik zal zeggen: Neig toch uw kruik, dat ik drinke; en zij zal zeggen: Drink, en ik zal ook uw kamelen drenken; die is het die U Uw knecht Izaak toegewezen hebt, en dat ik daaraan zal kennen, dat U weldadigheid bij mijn heer gedaan hebt.
15 En het gebeurde, eer hij geëindigd had te spreken, zie, zo kwam Rebekka uit, welke aan Bethuel geboren was, de zoon van Milka, de huisvrouw van Nahor, de broer van Abraham; en zij had haar kruik op haar schouder.
16 En die jonge dochter was zeer schoon van aangezicht, een maagd, en geen man had haar bekend; en zij ging af naar de fontein, en vulde haar kruik, en ging op.
17 Toen liep die knecht haar tegemoet, en hij zei: Laat mij toch een weinig waters uit uw kruik drinken.
18 En zij zei: Drink, mijn heer! en zij haastte zich en liet haar kruik neer op haar hand, en gaf hem te drinken.
19 Als zij nu voleindigd had van hem drinken te geven, zei zij: Ik zal ook voor uw kamelen putten, totdat zij voleindigd hebben te drinken.
20 En zij haastte zich, en goot haar kruik uit in de drinkbak, en liep weer naar de put om te putten, en zij putte voor al zijn kamelen.
21 En de man ontzette zich over haar, stilzwijgende, om te merken, of de HEERE zijn weg voorspoedig gemaakt had, of niet.
22 En het gebeurde, als de kamelen hadden gedronken, dat die man een gouden voorhoofdsiersel nam, met het gewicht was een halve sikkel, en twee armringen aan haar handen, waarvan het gewicht tien sikkels goud was.
23 Want hij had gezegd: Wiens dochter bent u ? geef het mij toch te kennen; is er ook in het huis van uw vader plaats voor ons, om te overnachten?
24 En zij had tot hem gezegd: Ik ben de dochter van Bethuel, de zoon van Milka, die zij Nahor gebaard heeft.
25 Voorts had zij tot hem gezegd: Ook is er stro en veel voeder bij ons, ook plaats om te overnachten.
26 Toen neigde die man zijn hoofd, en aanbad de HEERE;
27 En hij zei: Geloofd zij de HEERE, de God van mijn heer Abraham, Die Zijn weldadigheid en waarheid niet nagelaten heeft van mijn heer; aangaande mij, de HEERE heeft mij op deze weg geleid, in net huis van de heer van mij broers.
28 En die jonge dochter liep, en gaf ten huize van haar moeder te kennen, hoe deze zaken waren.
29 En Rebekka had een broer, wiens naam was Laban; en Laban liep tot die man naar buiten tot de fontein.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

30 En het gebeurde, als hij dat voorhoofdsiersel gezien had, en de armringen aan de handen van zijn zuster; en als hij gehoord had de woorden van zijn zuster Rebekka, en zei:: Zo heeft die man tot mij gesproken, zo kwam hij tot die man, en zie, hij stond bij de kamelen, bij de fontein.
31 En hij zei: Kom in, u , gezegende van de HEERE! waarom zou u buiten staan? want ik heb het huis bereid, en de plaats voor de kamelen.
32 Toen kwam die man naar het huis toe, en men ontgordde de kamelen, en men gaf de kamelen stro en voeder; en water om zijn voeten te wassen, en de voeten van de mannen, die bij hem waren.
33 Daarna werd hem te eten voorgezet; maar hij zei: Ik zal niet eten, totdat ik mijn woorden gesproken heb. En hij zei: Spreek!
34 Toen zei hij: Ik ben een knecht van Abraham;
35 En de HEERE heeft mijn heer zeer gezegend, zodat hij groot geworden is; en Hij heeft hem gegeven schapen, en runderen, en zilver, en goud, en knechten, en maagden, en kamelen, en ezelen.
36 En Sara, de huisvrouw van mijn heer, heeft mijn heer een zoon gebaard, nadat zij oud geworden was; en hij heeft hem gegeven, alles, wat hij heeft.
37 En mijn heer heeft mij doen zweren, en zei:: U zult voor mijn zoon geen vrouw nemen van de dochters van de Kanaänieten, in welk land ik woon;
38 Maar u zult trekken naar het huis van mijn vader, en naar mijn geslacht, en zult voor mijn zoon een vrouw nemen!
39 Toen zei ik tot mijn heer: Misschien zal mij de vrouw niet volgen.
40 En hij zei tot mij: De HEERE, voor Wiens aangezicht ik gewandeld heb, zal Zijn Engel met u zenden, en Hij zal uw weg voorspoedig maken, dat u voor mijn zoon een vrouw neemt, uit mijn geslacht en uit mijns vaders huis.
41 Dan zult u van mijn eed rein zijn, wanneer u tot mijn geslacht zult gegaan zijn; en indien zij haar u niet geven, zo zult u rein zijn van mijn eed.
42 En ik kwam heden aan de fontein; en ik zei: O, HEERE! God van mijn heer Abraham! zo U nu mijn weg voorspoedig maken zult, op welke ik ga;
43 Zie, ik sta bij de waterfontein; zo zal het zijn, dat de maagd,* die komen zal om te putten, en tot welke ik zeggen zal: Geef mij toch een weinig waters te drinken uit uw kruik;
* ook: meisje
44 En zij tot mij zal zeggen: Drink u ook, en ik zal ook uw kamelen putten; dat deze die vrouw zij, die de HEERE aan de zoon van mijn heer heeft toegewezen.
45 Eer ik geëindigd had te spreken in mijn hart, ziet, zo kwam Rebekka uit, en had haar kruik op haar schouder, en zij kwam af tot de fontein en putte; en ik zei tot haar: Geef mij toch te drinken!
46 Zo haastte zij zich en liet haar kruik van zich neder, en zei: Drink nu , en ik zal ook uw kamelen drenken; en ik dronk, en zij drenkte ook de kamelen.
47 Toen vroeg ik haar, en zei: Wiens dochter bent u ? En zij zei: De dochter van Bethuel, de zoon van Nahor, welken Milka hem gebaard heeft. Zo legde ik het voorhoofdsiersel op haar aangezicht, en de armringen aan haar handen;
48 En ik neigde mijn hoofd, en aanbad de HEERE; en ik loofde de HEERE, de God van mijn heer Abraham, Die mij op de rechten weg geleid had, om de dochter van de broer van mijn heer voor zijn zoon te nemen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

49 Nu dan, zo u weldadigheid en trouw aan mijn heer doen zult, geeft het mij te kennen; en zo niet, geeft het mij ook te kennen, opdat ik mij ter rechterhand of ter linkerhand kan wenden.
50 Toen antwoordde Laban, en Bethuel, en zeiden: Van de HEERE is deze zaak voortgekomen; wij kunnen kwaad noch goed tot u spreken.
51 Zie, Rebekka is voor uw aangezicht; neem haar en trek heen; zij zij de vrouw van de zoon uws heren, gelijk de HEERE gesproken heeft!
52 En het gebeurde, als Abrahams knecht hun woorden hoorde, zo boog hij zich ter aarde voor de HEERE.
53 En de knecht gaf voort zilveren kleinoden, en gouden kleinoden, en kleding, en hij gaf die aan Rebekka; hij gaf ook aan haar broer en haar moeder kostelijkheden.
54 Toen aten en dronken zij, hij en de mannen, die bij hem waren; en zij vernachtten, en zij stonden in de morgen op, en hij zei: Laat mij trekken tot mijn heer!
55 Toen zei haar broer, en haar moeder: Laat de jonge dochter enige dagen, of tien, bij ons blijven; daarna zult u gaan.
56 Maar hij zei tot hen: Houdt mij niet op, omdat de HEERE mijn weg voorspoedig gemaakt heeft! laat mij trekken, dat ik tot mijn heer ga.
57 Toen zeiden zij: Laat ons de jonge dochter roepen, en haar mond vragen*
*idioom: mening.
58 En zij riepen Rebekka, en zeiden tot haar: Zult u met deze man trekken? En zij antwoordde: Ik zal trekken.
59 Toen lieten zij Rebekka, hun zuster, en haar voedster trekken, met Abrahams knecht en zijn mannen.
60 En zij zegenden Rebekka, en zeiden tot haar: O, onze zuster! wordt u tot duizenden melanine, en uw zaad bezitte de poort van zijn haters!
61 En Rebekka maakte zich op met haar jonge dochters, en zij reden op kamelen, en volgden de man; en die knecht nam Rebekka, en trok heen.
62 Izaak nu kwam, van daar men komt tot de put Lachai-roi; en hij woonde in het zuiderland.
63 En Izaak was uitgegaan om te bidden in het veld, tegen het vallen van de avond; en hij hief zijn ogen op en zag toe, en zie, de kamelen kwamen!
64 Rebekka hief ook haar ogen op, en zij zag Izaak; en zij viel van de kameel af.
65 En zij zei tot de knecht: Wie is die man, die ons in het veld tegemoet wandelt? En de knecht zei: Dat is mijn heer! Toen nam zij de sluier, en bedekte zich.
66 En de knecht vertelde aan Izaak al de zaken, die hij gedaan had.
67 En Izaak bracht haar in de tent van zijn moeder Sara; en hij nam Rebekka, en zij werd hem ter vrouw, en hij had haar lief. Zo werd Izaak getroost na zijn moeders dood.

25
1 En Abraham nam een vrouw, met de naam Ketura.
2 En zij baarde hem Zimran en Joksan, en Medan en Midian, en Jisbak en Suah.
3 En Joksan verkreeg Seba en Dedan; en de zonen van Dedan waren de Assurieten, en Letusieten, en Leummieten.
4 En de zonen van Midian waren Efa en Efer, en Henoch en Abida, en Eldaa. Deze allen waren zonen van Ketura.
5 Doch Abraham gaf aan Izaak al wat hij had.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Maar aan de zonen van de bijwijven, die Abraham had, gaf Abraham geschenken; en zond hen weg van zijn zoon Izaak, terwijl hij nog leefde, oostwaarts naar het land van het Oosten.
7 Dit nu zijn de dagen van de jaren van Abraham, welke hij geleefd heeft, honderd vijf en zeventig jaren.
8 En Abraham gaf de geest en stierf, in goede ouderdom, oud en bejaard*, en hij werd tot zijn volk verzameld.
*lett: vol van dagen
9 En Izaak en Ismael, zijn zonen, begroeven hem, in de spelonk van Machpela, in de akker van Efron, de zoon van Zohar, de Hethiet, welke tegenover Mamre is;
10 In de akker, die Abraham van de zonen Heths gekocht had, daar is Abraham begraven, en Sara, zijn huisvrouw.
11 En het gebeurde na Abrahams dood, dat God Izaak, zijn zoon, zegende; en Izaak woonde bij de put Lachai-roi.
12 Dit nu zijn de geboorten van Ismael, de zoon van Abraham, die Hagar, de Egyptische, dienstmaagd van Sara, Abraham gebaard heeft.
13 En dit zijn de namen van de zonen van Ismael, met hun namen naar hun geboorten. De eerstgeborene van Ismael, Nabajoth; daarna Kedar, en Adbeel, en Mibsam,
14 En Misma, en Duma, en Massa,
15 Hadar en Thema, Jetur, Nafis en Kedma.
16 Deze zijn de zonen van Ismael, en dit zijn hun namen, in hun dorpen en paleizen, twaalf vorsten naar hun volken.
17 En dit zijn de jaren van Ismael, honderd zeven en dertig jaren; en hij gaf de geest, en stierf, en hij werd verzameld tot zijn volken.
18 En zij woonden van Havila tot Sur toe, hetwelk tegenover Egypte is, daar gaat men naar Assur; hij heeft zich neergeslagen voor het aangezicht van al zijn broers.
19 Dit nu zijn de geboorten van Izaak, de zoon van Abraham: Abraham verkreeg Izaak.
20 En Izaak was veertig jaren oud, als hij Rebekka, de dochter van Bethuel, de Syriër, uit Paddan-aram, de zuster van Laban, de Syriër, zich ter vrouw nam.
21 En Izaak bad de HEERE zeer in de tegenwoordigheid van zijn huisvrouw; want zij was onvruchtbaar; en de HEERE liet zich van hem verbidden, zodat Rebekka, zijn huisvrouw, zwanger werd.
22 En de kinderen stieten zich samen in haar lichaam. Toen zei zij: Is het zo? waarom ben ik dus? en zij ging om de HEERE te vragen.
23 En de HEERE zei tot haar: Twee volken zijn in uw buik, en twee natiën zullen zich uit uw ingewand vaneen scheiden; en het ene volk zal sterker zijn dan het andere volk; en de meerdere zal de mindere dienen.
24 Als nu haar dagen vervuld waren om te baren, zie, zo waren tweelingen in haar buik.
25 En de eerste kwam uit, ros; hij was geheel als een haren kleed; daarom noemden zij zijn naam Ezau.
26 En daarna kwam zijn broer uit, wiens hand Ezau's hielen hield; daarom noemde men zijn naam Jakob. En Izaak was zestig jaren oud, als hij hen verkreeg.
27 Als nu deze jongeren groot werden, werd Ezau een man, verstandig op de jacht, een veldman; maar Jakob werd een oprecht man, wonende in tenten.
28 En Izaak had Ezau lief; want het wildbraad was naar zijn mond; maar Rebekka had Jakob lief.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

29 En Jakob had een kooksel gekookt; en Ezau kwam uit het veld, en was moe.
30 En Ezau zei tot Jakob: Laat mij toch slurpen van dat rode, dat rode daar, want ik ben moe; daarom heeft men zijn naam genoemd Edom.
31 Toen zei Jakob: Verkoop mij op deze dag uw eerstgeboorterecht.
32 En Ezau zei: Zie, ik ga sterven; en waartoe mij dan de eerstgeboorterecht?
33 Toen zei Jakob: Zweer mij op deze dag! en hij zwoer hem; en hij verkocht aan Jakob zijn eerstgeboorterecht.
34 En Jakob gaf aan Ezau brood, en het linzenkooksel; en hij at en dronk, en hij stond op en ging heen; zo verachtte Ezau de eerstgeboorte.

26
1 En er was honger in dat land, behalve de eerste honger, die in de dagen van Abraham geweest was; daarom trok Izaak tot Abimelech, de koning van de Filistijnen, naar Gerar.
2 En de HEERE verscheen hem en zei: Trek niet naar Egypte; woon in het land, dat Ik u aanzeggen zal;
3 Woon als vreemdeling in dat land, en Ik zal met u zijn, en zal u zegenen; want aan u en uw zaad zal Ik al deze landen geven, en Ik zal de eed bevestigen, die Ik Abraham uw vader gezworen heb.
4 En Ik zal uw zaad vermenigvuldigen, als de sterren van de hemel, en zal aan uw zaad al deze landen geven; en in uw zaad zullen gezegend worden alle volken van de aarde,
5 Daarom dat Abraham Mijn stem gehoorzaam geweest is, en heeft onderhouden Mijn bevel, Mijn geboden, Mijn inzettingen en Mijn wetten.
6 Zo woonde Izaak te Gerar.
7 En als de mannen van die plaats hem vraagden van zijn huisvrouw, zei hij: Zij is mijn zuster; want hij vreesde te zeggen, mijn huisvrouw; opdat mij misschien, zei hij de mannen van deze plaats niet doden, om Rebekka; want zij was schoon van aangezicht.
8 En het gebeurde, als hij een langen tijd daar geweest was, dat Abimelech, de koning van de Filistijnen, uit een venster keek, en hij zag, dat, ziet, Izaak was minnekozende met Rebekka zijn huisvrouw.
9 Toen riep Abimelech Izaak, en zei: Voorwaar, zie, zij is uw huisvrouw! hoe hebt u dan gezegd: Zij is mijn zuster? En Izaak zei tot hem: Want ik zei: Dat ik niet misschien om harentwil sterve.
10 En Abimelech zei: Wat is dit, dat u ons gedaan hebt? Lichtelijk had een van dit volk bij uw huisvrouw gelegen, zodat u een schuld over ons zoudt gebracht hebben.
11 En Abimelech gebood het gehele volk, en zei:: Zo wie deze man of zijn huisvrouw aanroert, zal zeker gedood worden!
12 En Izaak zaaide in datzelfde land, en hij vond in dat jaar honderd maten; want de HEERE zegende hem.
13 En die man werd groot, ja, hij werd steeds groter, totdat hij zeer groot geworden was.
14 En hij had bezit van schapen, en bezit van runderen, en groot gezin; zodat hem de Filistijnen benijdden.
15 En al de putten, die de knechten van zijn vader, in de dagen van zijn vader Abraham, gegraven hadden, die stopten de Filistijnen, en vulden deze met aarde.
16 Ook zei Abimelech tot Izaak: Trek van ons; want u bent veel machtiger geworden, dan wij.
17 Toen trok Izaak van daar, en hij legerde zich in het dal van Gerar, en woonde daar.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Als nu Izaak weergekeerd was, groef hij die waterputten op, die zij ten tijde van Abraham, zijn vader, gegraven, en die de Filistijnen na Abrahams dood toegestopt hadden; en hij noemde de namen naar de namen, waarmede zijn vader die genoemd had.
19 De knechten van Izaak dan groeven in dat dal, en zij vonden daar een put van levend water.
20 En de herders van Gerar twistten met Izaks herders, en zei:: Dit water hoort ons toe! Daarom noemde hij de naam van die put Esek, omdat zij met hem gekeven hadden.
21 Toen groeven zij een anderen put, en daar twistten zij ook over; daarom noemde hij zijn naam Sitna.
22 En hij brak op van daar, en groef een anderen put, en zij twistten over die niet; daarom noemde hij zijn naam Rehoboth, en zei: Want nu heeft ons de HEERE ruimte gemaakt, en wij zijn groot geworden in dit land.
23 Daarna trok hij van daar op naar Ber-seba.
24 En de HEERE verscheen hem in de nacht, en zei: Ik ben de God van Abraham, uw vader; vrees niet; want Ik ben met u; en Ik zal u zegenen, en uw zaad vermenigvuldigen, om Abrahams, Mijns knechts, wil.
25 Toen bouwde hij daar een altaar, en riep de Naam van de HEERE aan. En hij sloeg daar zijn tent op; en Izaks knechten groeven daar een put.
26 En Abimelech trok tot hem van Gerar, met Ahuzzat, zijn vriend, en Pichol, zijn krijgsoverste.
27 En Izaak zei tot hen: Waarom bent u tot mij gekomen, daar u mij haat, en hebt mij van u weggezonden?
28 En zij zeiden: Wij hebben merkelijk gezien, dat de HEERE met u is; daarom hebben wij gezegd: Laat toch een eed tussen ons zijn, tussen ons en tussen u, en laat ons een verbond met u maken:
29 Zo u bij ons kwaad doet, want wij hebben u niet aangeroerd hebben, en zoals wij bij u alleen goed gedaan hebben, en hebben u in vrede laten trekken! U bent nu de gezegende van de HEERE!
30 Toen maakte hij hun een maaltijd, en zij aten en dronken.
31 En zij stonden in de morgens vroeg op, en zwoeren de een de ander; daarna liet Izaak hen gaan, en zij gingen van hem in vrede.
32 En het gebeurde op die dag, dat Izaks knechten kwamen, en boodschapten hem van de zaak van de put, die zij gegraven hadden, en zij zeiden hem: Wij hebben water gevonden.
33 En hij noemde deze Seba; daarom is de naam van die stad Ber-seba, tot op deze dag.
34 Toen Ezau veertig jaren oud was, nam hij tot een vrouw Judith, de dochter van Beeri, de Hethiet, en Basmath, de dochter van Elon, de Hethiet.
35 En deze waren voor Izaak en Rebekka een bitterheid voor hun geest.

27

1 En het gebeurde, als Izaak oud geworden was, en zijn ogen donker geworden waren, en hij niet zien kon; toen riep hij Ezau, zijn grootste zoon, en zei tot hem: Mijn zoon! En hij zei tot hem: Zie, hier ben ik!
2 En hij zei: Zie nu, ik ben oud geworden, ik weet de dag mijns doods niet.
3 Nu dan, neem toch uw gereedschap, uw pijlkoker en uw boog, en ga uit in het veld, en jaag mij een wildbraad;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 En maak mij smakelijke spijzen, zo als ik die gaarne heb, en breng ze mij, dat ik ete; opdat mijn ziel u zegene, eer ik sterve.
5 Rebekka nu hoorde toe, als Izaak tot zijn zoon Ezau sprak; en Ezau ging in het veld, om een wildbraad te jagen.
6 Toen sprak Rebekka tot Jakob, haar zoon, en zei:: Zie, ik heb uw vader tot Ezau, uw broer, horen spreken, en zei::
7 Breng mij een wildbraad, en maak mij smakelijke spijzen, dat ik zal eten; en ik zal u zegenen voor het aangezicht van de HEERE, voor mijn dood.
8 Nu dan, mijn zoon! hoor mijn stem in hetgeen ik u gebied.
9 Ga nu heen tot de kudde, en haal mij van daar twee goede geitenbokjes; en ik zal die voor uw vader maken tot smakelijke spijzen, zoals hij gaarne heeft.
10 En u zult ze tot uw vader brengen, en hij zal eten, opdat hij u zegene voor zijn dood.
11 Toen zei Jakob tot Rebekka, zijn moeder: Zie, mijn broer Ezau is een harig man, en ik ben een glad man.
12 Misschien zal mij mijn vader betasten, en ik zal in zijn ogen zijn als een bedrieger; zo zal ik een vloek over mij halen, en niet een zegen.
13 En zijn moeder zei tot hem: Uw vloek zij op mij, mijn zoon! hoor alleen naar mijn stem, en ga, haal ze mij.
14 Toen ging hij, en hij haalde ze, en bracht ze zijn moeder; en zijn moeder maakte smakelijke spijzen, zoals zijn vader gaarne had.
15 Daarna nam Rebekka de kostelijke klederen van Ezau, haar grootsten zoon, die zij bij zich in huis had, en zij trok ze Jakob, haar kleinsten zoon, aan.
16 En de vellen van de geitenbokjes trok zij over zijn handen, en over de gladdigheid van zijn hals.
17 En zij gaf de smakelijke spijzen, en het brood, welke zij toegemaakt had, in de hand van Jakob, haar zoon.
18 En hij kwam tot zijn vader, en zei: Mijn vader! En hij zei: Zie, hier ben ik; wie bent u, mijn zoon?
19 En Jakob zei tot zijn vader: Ik ben Ezau uw eerstgeborene; ik heb gedaan, zoals u tot mij gesproken hadt; sta toch op, zit, en eet van mijn wildbraad, opdat uw ziel mij zegene.
20 Toen zei Izaak tot zijn zoon: Hoe is dit, dat u het zo haast gevonden hebt, mijn zoon? En hij zei: Omdat de HEERE uw God dat heeft doen ontmoeten voor mijn aangezicht.
21 En Izaak zei tot Jakob: Nader toch, zodat ik u kan betasten, mijn zoon! of u mijn zoon Ezau zelf bent, of niet.
22 Toen kwam Jakob bij, tot zijn vader Izaak, die hem betastte; en hij zei: De stem is Jakobs stem, maar de handen zijn Ezau's handen.
23 Doch hij herkende hem niet, omdat zijn handen harig waren, gelijk van zijn broer Ezau's handen; en hij zegende hem.
24 En hij zei: Bent u mijn zoon Ezau zelf? En hij zei: Ik ben het!
25 Toen zei hij: Stel het bij mij, dat ik van het wildbraad mijns zoons ete, opdat mijn ziel u zegene. En hij stelde het bij hem, en hij at; hij bracht hem ook wijn, en hij dronk.
26 En zijn vader Izaak zei tot hem: Kom toch bij, en kus mij, mijn zoon!
27 En hij kwam bij, en hij kuste hem; toen rook hij de reuk van zijn kleding en zegende hem; en hij zei: Zie, de reuk mijns zoons is als de reuk des velds, hetwelk de HEERE gezegend heeft.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

28 Zo geve u dan God van de dauw van de hemel, en de vettigheid van de aarde, en menigte van tarwe en most.
29 Volken zullen u dienen, en natiën zullen zich voor u neerbuigen; wees heer over uw broers, en de zonen van uw moeder zullen zich voor u neerbuigen! Vervloekt moet hij zijn, wie u vervloekt; en wie u zegent, zij gezegend!
30 En het gebeurde, als Izaak voleindigd had Jakob te zegenen, zo gebeurde het, toen Jakob maar even van het aangezicht van zijn vader Izaak uitgegaan was, dat Ezau, zijn broer, van zijn jacht kwam.
31 Hij nu maakte smakelijke spijzen toe, en bracht die tot zijn vader; en hij zei tot zijn vader: Mijn vader sta op en ete van het wildbraad van zijn zoon, opdat uw ziel mij zegene.
32 En Izaak, zijn vader, zei tot hem: Wie bent u ? En hij zei: Ik ben uw zoon, uw eerstgeborene, Ezau.
33 Toen verschrikte Izaak met zeer grote verschrikking, gans zeer, en zei: Wie is hij dan, die het wildbraad gejaagd en tot mij gebracht heeft? en ik heb van alles gegeten, eer u kwam, en heb hem gezegend; ook zal hij gezegend wezen.
34 Als Ezau de woorden van zijn vader hoorde, zo schreeuwde hij met een grote en intens bittere schreeuw, en hij zei tot zijn vader: Zegen mij, ook mij, mijn vader!
35 En hij zei: Uw broer is gekomen met bedrog, en heeft uw zegen weggenomen.
36 Toen zei hij: Is het niet omdat men zijn naam noemt Jakob, dat hij mij nu twee reizen heeft bedrogen? mijn eerstgeboorte heeft hij genomen, en zie, nu heeft hij mijn zegen genomen! Voorts zei hij: Hebt u dan geen zegen voor mij overgehouden?
37 Toen antwoordde Izaak, en zei tot Ezau: Zie, ik heb hem tot een heer over u gezet, en al zijn broers heb ik hem tot knechten gegeven; en ik heb hem met koren en most ondersteund; wat zal ik u dan nu doen, mijn zoon?
38 En Ezau zei tot zijn vader: Hebt u maar deze ene zegen, mijn vader? Zegen mij, ook mij, mijn vader! En Ezau hief zijn stem op, en weende.
39 Toen antwoordde zijn vader Izaak en zei tot hem: Zie, de vettigheden van de aarde zullen uw woningen zijn, en van de dauw van de hemel van boven af zult u gezegend zijn.
40 En op uw zwaard zult u leven, en zult uw broer dienen; doch het zal gebeuren, als u heersen zult, dan zult u zijn juk van uw hals afrukken.
41 En Ezau haatte Jakob om die zegen, waarmede zijn vader hem gezegend had; en Ezau zei in zijn hart: De dagen van de rouw mijns vaders naderen, en ik zal mijn broer Jakob doden.
42 Toen aan Rebekka deze woorden van Ezau, haar grootsten zoon, geboodschapt werden, zo zond zij heen, en ontbood Jakob, haar kleinsten zoon, en zei tot hem: Zie, uw broer Ezau troost zich over u, dat hij u doden zal.
43 Nu dan, mijn zoon! hoor naar mijn stem, en maak u op, vlied u naar Haran, tot Laban, mijn broer.
44 En blijf bij hem enige dagen, totdat de hittige gramschap uws broers kere;
45 Totdat de toorn uws broers van u afkere, en hij vergeten heeft hetgeen u hem gedaan hebt; dan zal ik zenden, en u van daar nemen; waarom zal ik ook van u beiden beroofd worden op een dag?
46 En Rebekka zei tot Izaak: Ik heb verdriet aan mijn leven vanwege de dochters Heths! Indien Jakob een vrouw neemt van de dochters Heths, gelijk deze zijn, van de dochters van dit land, waartoe zal mij het leven zijn?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

28
1 En Izaak riep Jakob, en zegende hem; en gebood hem, en zei tot hem: Neem geen vrouw van de dochters van Kanaän.
2 Maak u op, ga naar Paddan-aram, ten huize van Bethuel, de vader van uw moeder, en neem u van daar een vrouw, van de dochters van Laban, van uw moeders broer.
3 En God almachtig zegene u, en make u vruchtbaar, en vermenigvuldige u, dat u tot een hoop volken wordt.
4 En Hij geve u de zegen van Abraham; aan u, en uw zaad met u, opdat u erfelijk bezit het land van uw vreemdelingschappen, hetwelk God aan Abraham gegeven heeft.
5 Zo zond Izaak Jakob weg, dat hij trok naar Paddan-aram, tot Laban, de zoon van Bethuel, de Syriër, de broer van Rebekka, Jakobs en Ezau's moeder.
6 Als nu Ezau zag, dat Izaak Jakob gezegend, en hem naar Paddan-aram weggezonden had om zich van daar een vrouw te nemen; en als hij hem zegende, dat hij hem geboden had, en zei:: Neem geen vrouw van de dochters van Kanaän;
7 En dat Jakob zijn vader en zijn moeder gehoorzaam geweest was, en naar Paddan-aram getrokken was;
8 En dat Ezau zag, dat de dochters van Kanaän kwaad waren in de ogen van Izaak, zijn vader;
9 Zo ging Ezau tot Ismael, en nam zich tot een vrouw boven zijn vrouwen, Mahalath, de dochter van Ismael, de zoon van Abraham, de zuster van Nebajoth.
10 Jakob dan trok uit van Ber-seba, en ging naar Haran.
11 En hij geraakte op een plaats, waar hij vernachtte; want de zon was ondergegaan; en hij nam van de stenen dier plaats, en maakte zijn hoofdpeluw, en leide zich te slapen te dierzelver plaats.
12 En hij droomde; en ziet, een ladder was gesteld op de aarde, welker opperste aan de hemel raakte; en ziet, de engelen Gods klommen daarbij op en neder.
13 En ziet, de HEERE stond op dezelve en zei: Ik ben de HEERE, de God van uw vader Abraham, en de God van Izaak; dit land, waarop u ligt te slapen, zal Ik aan u geven, en aan uw zaad.
14 En uw zaad zal wezen als het stof van de aarde, en u zult uitbreken in menigte, westwaarts en oostwaarts, en noordwaarts en zuidwaarts; en in u, en in uw zaad zullen alle geslachten van de aardbodem gezegend worden.
15 En zie, Ik ben met u, en Ik zal u behoeden overal, waarheen u trekken zult, en Ik zal u weer brengen in dit land; want Ik zal u niet verlaten, totdat Ik zal gedaan hebben, hetgeen Ik tot u gesproken heb.
16 Toen nu Jakob van zijn slaap ontwaakte, zei hij: Zeker is de HEERE aan deze plaats, en ik heb het niet geweten!
17 En hij vreesde, en zei: Hoe vreselijk is deze plaats! Dit is niet dan een huis Gods, en dit is de poort van de hemel!
18 Toen stond Jakob in de morgen vroeg op, en hij nam die steen, die hij tot zijn hoofdpeluw gelegd had, en zette hem tot een opgericht teken, en goot daar olie boven op.
19 En hij noemde de naam dier plaats Beth-el; daar toch de naam dier stad te voren was Luz.
20 En Jakob beloofde een gelofte, en zei:: Wanneer God met mij geweest zal zijn, en mij behoed zal hebben op deze weg, die ik reize, en mij gegeven zal hebben brood om te eten, en klederen om aan te trekken;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 En ik ten huize mijns vaders in vrede zal weergekeerd zijn; zo zal de HEERE mij tot een God zijn!
22 En deze steen, die ik tot een opgericht teken gezet heb, zal een huis Gods wezen, en van alles, wat U mij geven zult, zal ik U voorzeker de tienden geven!

29
1 Toen hief Jakob zijn voeten op, en ging naar het land van de kinderen van het Oosten.
2 En hij zag toe, en ziet, er was een put in het veld; en ziet, er waren drie kudden schapen nevens die neerliggende; want uit die put drenkten zij de kudden; en er was een grote steen op de mond van die put.
3 En derwaarts werden al de kudden verzameld, en zij wentelden de steen van de mond van de put, en drenkten de schapen, en legden de steen weer op de mond van die put, op zijn plaats.
4 Toen zei Jakob tot hen: Mijn broers! van waar bent u ? En zij zeiden: Wij zijn van Haran.
5 En hij zei tot hen: Kent u Laban, de zoon van Nahor? En zij zeiden: Wij kennen hem.
6 Voorts zei hij tot hen: Is het wel met hem? En zij zeiden: Het is wel; en zie, Rachel, zijn dochter, komt met de schapen.
7 En hij zei: Ziet, het is nog hoog dag, het is geen tijd, dat het vee verzameld worde; drenkt de schapen, en gaat heen, weidt dezelve.
8 Toen zeiden zij: Wij kunnen niet, totdat al de kudden samen zullen vergaderd zijn, en dat men de steen van de mond van de put afwentele, opdat wij de schapen drenken.
9 Als hij nog met hen sprak, zo kwam Rachel met de schapen, die haar vader toebehoorden; want zij was een herderin.
10 En het gebeurde, als Jakob Rachel zag, de dochter van Laban, van zijn moeders broer, en de schapen van Laban, van zijn moeders broer, dat Jakob toetrad, en wentelde de steen van de mond van de put, en drenkte de schapen van Laban, zijn moeders broer.
11 En Jakob kuste Rachel; en hij hief zijn stem op en weende.
12 En Jakob gaf Rachel te kennen, dat hij een broer van haar vader, en dat hij de zoon van Rebekka was. Toen liep zij heen, en gaf het aan haar vader te kennen.
13 En het gebeurde, als Laban die tijding hoorde van Jakob, van zijn zusters zoon, zo liep hij hem tegemoet, en omhelsde hem, en kuste hem, en bracht hem tot zijn huis. En hij vertelde Laban al deze dingen.
14 Toen zei Laban tot hem: Voorwaar, u bent mijn gebeente en mijn vlees! En hij bleef bij hem een volle maand.
15 Daarna zei Laban tot Jakob: Omdat u mijn broer bent, zoudt u mij derhalve om niet dienen? verklaar mij, wat zal uw loon zijn?
16 En Laban had twee dochters: de naam van de grootste was Lea; en de naam van de kleinste was Rachel.
17 Doch Lea had tedere ogen; maar Rachel was schoon van gedaante, en schoon van aangezicht.
18 En Jakob had Rachel lief; en hij zei: Ik zal u zeven jaren dienen, om Rachel, uw kleinste dochter.
19 Toen zei Laban: Het is beter, dat ik haar aan u geve, dan dat ik haar aan een anderen man geve; blijf bij mij.
20 Zo diende Jakob om Rachel zeven jaren; en die waren in zijn ogen als enige dagen, omdat hij haar liefhad.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Toen zei Jakob tot Laban: Geef mijn huisvrouw, want mijn dagen zijn vervuld, dat ik tot haar inga.
22 Zo verzamelde Laban al de mannen dier plaats, en maakte een maaltijd.
23 En het gebeurde in de avond, dat hij zijn dochter Lea nam, en bracht haar tot hem; en hij ging tot haar in.
24 En Laban gaf haar Zilpa, zijn dienstmaagd, aan Lea, zijn dochter, tot een dienstmaagd.
25 En het gebeurde in de morgen, en ziet, het was Lea. Daarom zei hij tot Laban: Wat is dit, dat u mij gedaan hebt; heb ik niet bij u gediend om Rachel? waarom hebt u mij dan bedrogen?
26 En Laban zei: Men doet zo niet in onze plaats dat men de kleinste uitgeve voor de eerstgeborene.
27 Vervul de week van deze; dan zullen wij u ook die geven, voor de dienst, die u nog andere zeven jaren bij mij dienen zult.
28 En Jakob deed zo; en hij vervulde de week van deze. Toen gaf hij hem Rachel, zijn dochter, hem tot een vrouw.
29 En Laban gaf aan zijn dochter Rachel zijn dienstmaagd Bilha, haar tot een dienstmaagd.
30 En hij ging ook in tot Rachel, en had ook Rachel liever dan Lea; en hij diende bij hem nog andere zeven jaren.
31 Toen nu de HEERE zag, dat Lea gehaat was, opende Hij haar baarmoeder; maar Rachel was onvruchtbaar.
32 En Lea werd bevrucht, en baarde een zoon, en zij noemde zijn naam Ruben; want zij zei: Omdat de HEERE mijn verdrukking heeft aangezien, daarom zal mijn man mij nu liefhebben.
33 En zij werd wederom bevrucht, en baarde een zoon, en zei: Omdat de HEERE gehoord heeft, dat ik gehaat was, zo heeft Hij mij ook deze gegeven; en zij noemde zijn naam Simeon.
34 En zij werd nog bevrucht, en baarde een zoon, en zei: Nu zal zich ditmaal mijn man bij mij voegen, omdat ik hem drie zonen gebaard heb; daarom noemde zij zijn naam Levi.
35 En zij werd wederom bevrucht, en baarde een zoon, en zei: Ditmaal zal ik de HEERE loven; daarom noemde zij zijn naam Juda. En zij hield op van baren.

30
1 Als nu Rachel zag, dat zij Jakob niet baarde, zo benijdde Rachel haar zuster; en zij zei tot Jakob: Geef mij kinderen! of indien niet, zo ben ik dood.
2 Toen ontstak Jakobs toorn tegen Rachel, en hij zei: Ben ik dan in plaats van God, Die de vrucht van de buik van u geweerd heeft?
3 En zij zei: Zie, daar is mijn dienstmaagd Bilha, ga tot haar in; dat zij op mijn knieën bare, en ik ook uit haar gebouwd worde.
4 Zo gaf zij hem haar dienstmaagd Bilha tot een vrouw; en Jakob ging tot haar in.
5 En Bilha werd zwanger, en baarde Jakob een zoon.
6 Toen zei Rachel: God heeft mij gericht, en ook mijn stem verhoord, en heeft mij een zoon gegeven; daarom noemde zij zijn naam Dan.
7 En Bilha, Rachels dienstmaagd, werd wederom bevrucht, en baarde Jakob de tweeden zoon.
8 Toen zei Rachel: Ik heb worstelingen Gods met mijn zuster geworsteld; ook heb ik de overhand gehad; en zij noemde zijn naam Nafthali.
9 Toen nu Lea zag, dat zij ophield van baren, nam zij ook haar dienstmaagd Zilpa, en gaf die aan Jakob tot een vrouw.
10 En Zilpa, Lea's dienstmaagd, baarde Jakob een zoon.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Toen zei Lea: Er komt een hoop! en zij noemde zijn naam Gad.
12 Daarna baarde Zilpa, Lea's dienstmaagd, Jakob een tweeden zoon.
13 Toen zei Lea: Tot mijn geluk! want de dochters zullen mij gelukkig achten; en zij noemde zijn naam Aser.
14 En Ruben ging in de dagen van de tarweoogst, en hij vond Dudaim in het veld, en hij bracht die tot zijn moeder Lea. Toen zei Rachel tot Lea: Geef mij toch van uws zoons Dudaim.
15 En zij zei tot haar: Is het weinig, dat u mijn man genomen hebt, dat u ook mijns zoons Dudaim nemen zult? Toen zei Rachel: Daarom zal hij deze nacht voor uws zoons Dudaim bij u liggen.
16 Als nu Jakob in de avond uit het veld kwam, ging Lea uit hem tegemoet, en zei: U zult tot mij inkomen; want ik heb u om loon zekerlijk gehuurd voor mijns zoon Dudaim; en hij lag die nacht bij haar.
17 En God verhoorde Lea; en zij werd bevrucht, en baarde Jakob de vijfden zoon.
18 Toen zei Lea: God heeft mijn loon gegeven, nadat ik mijn dienstmaagd aan mijn man gegeven heb; en zij noemde zijn naam Issaschar.
19 En Lea werd wederom bevrucht, en zij baarde Jakob de zesden zoon.
20 En Lea zei: God heeft mij, mij heeft Hij begiftigd met een goede gift; ditmaal zal mijn man mij bijwonen; want ik heb hem zes zonen gebaard; en zij noemde zijn naam Zebulon.
21 En zij baarde daarna een dochter; en zij noemde haar naam Dina.
22 God dacht ook aan Rachel; en God verhoorde haar, en opende haar baarmoeder.
23 En zij werd bevrucht, en baarde een zoon; en zij zei: God heeft mijn smaadheid weggenomen!
24 En zij noemde zijn naam Jozef, en zei:: De HEERE voege mij een anderen zoon daartoe.
25 En het gebeurde, dat Rachel Jozef gebaard had, dat Jakob tot Laban zei: Laat mij vertrekken, dat ik ga tot mijn plaats, en naar mijn land.
26 Geef mijn vrouwen, en mijn kinderen, om welke ik u gediend heb, dat ik vertrek; want u weet mijn dienst, die ik u gediend heb.
27 Toen zei Laban tot hem: Zo ik nu genade gevonden heb in uw ogen; ik heb waargenomen, dat de HEERE mij om uwentwil gezegend heeft.
28 Hij zei dan: Noem mij uitdrukkelijk uw loon, dat ik geven zal.
29 Toen zei hij tot hem: U weet, hoe ik u gediend heb, en hoe uw vee bij mij geweest is.
30 Want het weinige, dat u voor mij gehad hebt, dat is tot een menigte uitgebroken; en de HEERE heeft u gezegend bij mijn voet; nu dan, wanneer zal ik ook werken voor mijn huis?
31 En hij zei: Wat zal ik u geven? Toen zei Jakob: U zult mij niet met al geven, indien u mij deze zaak doen zult; ik zal wederom uw kudden weiden, en bewaren.
32 Ik zal heden door uw gehele kudde gaan, daarvan afzonderende al het gespikkelde en geplekte vee, en al het bruine vee onder de lammeren, en het geplekte en gespikkelde onder de geiten; en zulks zal mijn loon zijn.
33 Zo zal mijn gerechtigheid op de dag van morgen met mij betuigen, als u komen zult over mijn loon, voor uw aangezicht; al wat niet gespikkeld en geplekt is onder de geiten en bruin onder de lammeren, dat zij bij mij gestolen.
34 Toen zei Laban: Zie, och ja, het zij naar uw woord!
35 En hij zonderde af op die dag de gesprenkelde en geplekte bokken en al de gespikkelde en geplekte geiten, al waar wit aan was, en al het bruine onder de lammeren; en hij gaf dezelve in de hand van zijn zonen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

36 En hij stelde een weg van drie dagen tussen hem, en tussen Jakob; en Jakob weidde de overige kudde van Laban.
37 Toen nam zich Jakob roeden van groen populierenhout, en van hazelaar, en van kastanje; en hij schilde daarin witte strepen, ontblotende het wit, hetwelk aan die roeden was.
38 En hij leide deze roeden, die hij geschild had, in de goten, en in de drinkbakken van het water, waar de kudde kwam drinken, tegenover de kudde; en zij werden verhit, als zij kwamen om te drinken.
39 Als dan de kudde verhit werd bij de roeden, zo lammerde de kudde gesprenkelde, gespikkelde, en geplekte.
40 Toen scheidde Jakob de lammeren, en hij wendde het gezicht van de kudde op het gesprenkelde, en al het bruine onder Labans kudde; en hij stelde zijn kudden alleen, en hij zette ze niet bij de kudde van Laban.
41 En het gebeurde, telkens als de kudde van de vroegelingen verhit werd, zo stelde Jakob de roeden voor de ogen van de kudde in de goten, opdat zij hittig werden bij de roeden.
42 Maar als de kudde spade hittig werd, zo stelde hij ze niet, zodat de spadelingen Laban, en de vroegelingen Jakob toekwamen.
43 En die man brak gans zeer uit in menigte, en hij had vele kudden, en dienstmaagden, en dienstknechten, en kemelen, en ezelen.

31
1 Toen hoorde hij de woorden van de zonen van Laban, en zei:: Jakob heeft genomen alles, wat onzes vaders was, en van hetgeen, dat onzes vaders was, heeft hij al deze heerlijkheid gemaakt.
2 Jakob zag ook het aangezicht van Laban aan, en ziet, het was jegens hem niet als gisteren en eergisteren.
3 En de HEERE zei tot Jakob: Keer weer tot het land van uw vaderen, en tot uw maagschap, en Ik zal met u zijn.
4 Toen zond Jakob heen, en riep Rachel en Lea, op het veld tot zijn kudde;
5 En hij zei tot haar: Ik zie het aangezicht van uw vader, dat het jegens mij niet is als gisteren en eergisteren; doch de God mijns vaders is bij mij geweest.
6 En u lieden weet, dat ik met al mijn macht uw vader gediend heb.
7 Maar uw vader heeft bedrieglijk met mij gehandeld, en heeft mijn loon tien malen veranderd; doch God heeft hem niet toegelaten, om mij kwaad te doen.
8 Wanneer hij aldus zei: De gespikkelde zullen uw loon zijn, zo lammerden al de kudden gespikkelde; en wanneer hij zo zei: De gesprenkelde zullen uw loon zijn, zo lammerden al de kudden gesprenkelde.
9 Zo heeft God uw vader het vee ontrukt, en aan mij gegeven.
10 En het gebeurde ten tijde, als de kudde hittig werd, dat ik mijn ogen ophief, en ik zag in de droom; en ziet, de bokken, die de kudden beklommen, waren gesprenkeld, gespikkeld, en hagelvlakkig.
11 En de Engel Gods zei tot mij in de droom: Jakob! En ik zei: Zie, hier ben ik!
12 En Hij zei: Hef toch uw ogen op, en zie! alle bokken, die de kudde beklimmen, zijn gesprenkeld, gespikkeld, en hagelvlakkig; want Ik heb gezien alles, wat Laban u doet.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Ik ben die God van Beth-el, alwaar u het opgerichte teken gezalfd hebt, waar u Mij een gelofte beloofd hebt; nu, maak u op, vertrek uit dit land, en keer weer in het land van uw maagschap.
14 Toen antwoordden Rachel en Lea, en zeiden tot hem: Is er nog voor ons een deel of erfenis, in het huis onzes vaders?
15 Zijn wij niet vreemden van hem geacht? Want hij heeft ons verkocht, en hij heeft ook steeds ons geld verteerd.
16 Want al de rijkdom, welke God onzen vader heeft ontrukt, die is onze, en van onze zonen; nu dan, doe alles, wat God tot u gezegd heeft.
17 Toen maakte zich Jakob op, en laadde zijn zonen en zijn vrouwen op kemelen.
18 En hij voerde al zijn vee weg, en al zijn have, die hij verkregen had, het vee, dat hij bezat, hetwelk hij in Paddan-aram geworven had, om te komen tot Izaak, zijn vader, naar het land Kanaän.
19 Laban nu was gegaan, om zijn schapen te scheren; zo stal Rachel de terafim, die haar vader had.
20 En Jakob ontstal zich aan het hart van Laban, de Syriër, overmits hij hem niet te kennen gaf, dat hij vlood.
21 En hij vlood, en al wat het zijne was, en hij maakte zich op, en voer over de rivier, en hij zette zijn aangezicht naar het gebergte Gilead.
22 En ten derden dage werd aan Laban geboodschapt, dat Jakob gevloden was.
23 Toen nam hij zijn broers met zich, en jaagde hem achterna, een weg van zeven dagen, en hij kreeg hem op het gebergte van Gilead.
24 Doch God kwam tot Laban, de Syriër, in een droom in de nacht, en Hij zei tot hem: Wacht u, dat u met Jakob spreekt, noch goed, noch kwaad.
25 En Laban achterhaalde Jakob; Jakob nu had zijn tent geslagen op dat gebergte; ook sloeg Laban met zijn broers de zijne op het gebergte van Gilead.
26 Toen zei Laban tot Jakob: Wat hebt u gedaan, dat u u aan mijn hart ontstolen hebt, en mijn dochters ontvoerd hebt, als gevangenen met het zwaard?
27 Waarom bent u heimelijk gevloden, en hebt u aan mij ontstolen? en hebt het mij niet aangezegd, dat ik u geleid had met vreugde, en met gezangen, met trommel en met harp?
28 Ook hebt u mij niet toegelaten mijn zonen en mijn dochters te kussen; nu, u hebt dwaselijk gedaan zo doende.
29 Het ware in de macht mijner hand aan ulieden kwaad te doen; maar de God van uw vader heeft tot mij gisteren nacht gesproken, en zei:: Wacht u, van met Jakob te spreken, of goed, of kwaad.
30 En nu, u hebt immers willen vertrekken, omdat u zo zeer begerig waart naar uw vaders huis; waarom hebt u mijn goden gestolen?
31 Toen antwoordde Jakob, en zei tot Laban: Omdat ik vreesde; want ik zei: Opdat u niet misschien uw dochters mij overweldigen zal!
32 Bij wien u uw goden vinden zult, laat hem niet leven! Onderken u voor onze broers, wat bij mij is, en neem het tot u. Want Jakob wist niet, dat Rachel dezelve gestolen had.
33 Toen ging Laban in de tent van Jakob, en in de tent van Lea, en in de tent van de beide dienstmaagden, en hij vond niets; en als hij uit de tent van Lea gegaan was, kwam hij in de tent van Rachel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

34 Maar Rachel had de terafim genomen, en zij had die in een kemels zadeltuig gelegd, en zij zat op dezelve. En Laban betastte die gehele tent, en hij vond niets.
35 En zij zei tot haar vader: Dat de toorn niet ontsteke in mijns heren ogen, omdat ik voor uw aangezicht niet kan opstaan; want het gaat mij naar de wijze van de vrouwen; en hij doorzocht; maar hij vond de terafim niet.
36 Toen ontstak Jakob, en twistte met Laban; en Jakob antwoordde en zei tot Laban: Wat is mijn overtreding, wat is mijn zonde, dat u mij zo hebt nagejaagd?
37 Als u al mijn huisraad betast hebt, wat hebt u gevonden van al het huisraad uws huizes! Leg het hier voor mijn broers en uw broers, en laat hen richten tussen ons beiden.
38 Deze twintig jaren ben ik bij u geweest; uw ooien en uw geiten hebben niet misdragen, en de rammen van uw kudde heb ik niet gegeten.
39 Het verscheurde heb ik tot u niet gebracht; ik heb het geboet; u hebt het van mijn hand geeist, het ware overdag gestolen, of in de nacht gestolen.
40 Ik ben geweest, dat mij bij dag de hitte verteerde, en bij nacht de vorst, en dat mijn slaap van mijn ogen week.
41 Ik ben nu twintig jaren in uw huis geweest; ik heb u veertien jaren gediend om uw beide dochters, en zes jaren om uw kudde; en u hebt mijn loon tien malen veranderd.
42 Ten ware de God van mijn vader, de God van Abraham, en de Vreze van Izaak, bij mij geweest was, zekerlijk, u zoudt mij nu ledig weggezonden hebben! God heeft mijn ellende, en de arbeid mijner handen aangezien, en heeft u gisteren nacht bestraft.
43 Toen antwoordde Laban en zei tot Jakob: Deze dochters zijn mijn dochters, en deze zonen zijn mijn zonen, en deze kudde is mijn kudde, ja, al wat u ziet, dat is mijn; en wat zou ik aan deze mijn dochters heden doen? of aan haar zonen, die zij gebaard hebben?
44 Nu dan, kom, laat ons een verbond maken, ik en u , dat het tot een getuigenis zij tussen mij en tussen u!
45 Toen nam Jakob een steen, en hij verhoogde die tot een opgericht teken.
46 En Jakob zei tot zijn broers: Vergadert stenen! En zij namen stenen, en maakten een hoop; en zij aten daar op die hoop.
47 En Laban noemde hem Jegar-sahadutha; maar Jakob noemde denzelven Gilead.
48 Toen zei Laban: Deze hoop zij heden een getuige tussen mij en tussen u! Daarom noemde men zijn naam Gilead,
49 En Mizpa; omdat hij zei: Dat de HEERE opzicht neme tussen mij en tussen u, wanneer wij de een van de ander zullen verborgen zijn!
50 Zo u mijn dochters beledigt, en zo u vrouwen neemt boven mijn dochters, niemand is bij ons; zie toe, God zal getuige zijn tussen mij en tussen u!
51 Laban zei voorts tot Jakob: Zie, daar is deze zelfde hoop, en zie, daar is dit opgericht teken, hetwelk ik opgeworpen heb tussen mij en tussen u;
52 Deze zelfde hoop zij getuige, en dit opgericht teken zij getuige, dat ik tot u voorbij deze hoop niet komen zal, en dat u tot mij, voorbij deze hoop en dit opgericht teken, niet komen zult ten kwade!
53 De God van Abraham, en de God van Nahor, de God van hun vader richt tussen ons! En Jakob zwoer bij de Vreze van zijn vader Izaak.
54 Toen slachtte Jakob een slachting op dat gebergte, en hij nodigde zijn broers, om brood te eten; en zij aten brood, en vernachtten op dat gebergte.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

55 En Laban stond ‘s morgen vroeg op, en kuste zijn zonen, en zijn dochters, en zegende hen; en Laban trok heen, en keerde weer tot zijn plaats.

32

1 Jakob trok ook zijn weegs; en de engelen Gods ontmoetten hem.
2 En Jakob zei, met dat hij hen zag: Dit is een heirleger Gods! en hij noemde de naam van die plaats Mahanaim.
3 En Jakob zond boden uit voor zijn aangezicht tot Ezau, zijn broer, naar het land Seir, de landstreek van Edom.
4 En hij gebood hun, en zei:: Zo zult u zeggen tot mijn heer, tot Ezau: Zo zegt Jakob, uw knecht: Ik heb als vreemdeling gewoond bij Laban, en heb er tot nu toe vertoefd;
5 En ik heb ossen en ezelen, schapen en knechten en maagden; en ik heb gezonden om mijn heer aan te zeggen, opdat ik genade vinde in uw ogen.
6 En de boden kwamen weer tot Jakob, en zei:: Wij zijn gekomen tot uw broer, tot Ezau; en ook trekt hij u tegemoet, en vierhonderd mannen met hem.
7 Toen vreesde Jakob zeer, en hem was bange; en hij verdeelde het volk, dat met hem was, en de schapen, en de runderen, en de kemels, in twee heiren;
8 Want hij zei: Indien Ezau op het ene heir komt, en slaat het, zo zal het overgeblevene heir ontkomen.
9 Voorts zei Jakob: O, God mijns vaders Abrahams, en God mijns vaders Izaks, o HEERE! Die tot mij gezegd hebt: Keer weer tot uw land, en tot uw maagschap, en Ik zal wel bij u doen!
10 Ik ben geringer dan al deze weldadigheden, en dan al deze trouw, die U aan Uw knecht gedaan hebt; want ik ben met mijn staf over deze Jordaan gegaan, en nu ben ik tot twee heiren geworden!
11 Ruk mij toch uit mijns broers hand, uit Ezau's hand; want ik vreze hem, dat hij niet misschien kome, en mij sla, de moeder met de zonen!
12 U hebt immers gezegd: Ik zal zeker bij u weldoen, en Ik zal uw zaad stellen als het zand van de zee, dat vanwege de menigte niet geteld kan worden!
13 En hij overnachtte daar die nacht; en hij nam van hetgeen, dat hem in zijn hand kwam, een geschenk voor Ezau zijn broer;
14 Tweehonderd geiten en twintig bokken, tweehonderd ooien en twintig rammen;
15 Dertig zogende kamelinnen met haar veulens, veertig koeien en tien varren, twintig ezelinnen en tien jonge ezels.
16 En hij gaf die in de hand van zijn knechten, elke kudde bijzonder; en hij zei tot zijn knechten: Gaat u lieden door, voor mijn aangezicht, en stelt ruimte tussen kudde en tussen kudde.
17 En hij gebood de eerste, en zei:: Wanneer Ezau, mijn broer, u ontmoeten zal, en u vragen, en zei:: Wiens bent u ? en waarheen gaat u ? en wiens zijn deze voor uw aangezicht?
18 Zo zult u zeggen: Dat is een geschenk van uw knecht Jakob, gezonden tot mijn heer, tot Ezau, en zie, hij zelf is ook achter ons!
19 En hij gebood ook de tweede, ook de derde, ook allen, die de kudden nagingen, en zei:: Naar ditzelfde woord zult u spreken tot Ezau, als u hem vinden zult.
20 En u zult ook zeggen: Zie, uw knecht Jakob is achter ons! Want hij zei: Ik zal zijn aangezicht verzoenen met dit geschenk, dat voor mijn aangezicht gaat, en daarna zal ik zijn aangezicht zien; misschien zal hij mijn aangezicht aannemen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Zo ging dat geschenk heen voor zijn aangezicht; doch hij zelf vernachtte dienzelfden nacht in het leger.
22 En hij stond op in dienzelfden nacht, en hij nam zijn twee vrouwen, en zijn twee dienstmaagden, en zijn elf kinderen, en hij trok over het veer van de Jabbok.
23 En hij nam ze, en deed hen over die beek trekken; en hij deed overtrekken hetgeen hij had.
24 Doch Jakob bleef alleen over; en een man worstelde met hem, totdat de dageraad opging.
25 En toen Hij zag, dat Hij hem niet overmocht, roerde Hij het gewricht van zijn heup aan, zodat het gewricht van Jakobs heup verwrongen werd, als Hij met hem worstelde.
26 En Hij zei: Laat Mij gaan, want de dageraad is opgegaan. Maar hij zei: Ik zal U niet laten gaan, tenzij dat U mij zegent.
27 En Hij zei tot hem: Hoe is uw naam? En hij zei: Jakob.
28 Toen zei Hij: Uw naam zal voortaan niet Jakob heten, maar Israel; want u hebt u vorstelijk gedragen met God en met de mensen, en hebt overmocht.
29 En Jakob vraagde, en zei: Geef toch Uw naam te kennen. En Hij zei: Waarom is het, dat u naar Mijn naam vraagt? En Hij zegende hem daar.
30 En Jakob noemde de naam dier plaats Pniel: Want, zei hij ik heb God gezien van aangezicht tot aangezicht, en mijn ziel is gered geweest.
31 En de zon rees hem op, als hij door Pniel gegaan was; en hij was hinkende aan zijn heup.
32 Daarom eten de kinderen Israels de verrukte zenuw niet, die op het gewricht van de heup is, tot op deze dag, omdat Hij het gewricht van Jakobs heup aangeroerd had, aan de verrukte zenuw.

33
1 En Jakob hief zijn ogen op en zag; en ziet, Ezau kwam, en vierhonderd mannen met hem. Toen verdeelde hij de kinderen onder Lea, en onder Rachel, en onder de twee dienstmaagden.
2 En hij stelde de dienstmaagden en haar kinderen vooraan; en Lea en haar kinderen meer achterwaarts; maar Rachel en Jozef de achterste.
3 En hij ging voorbij hun aangezicht heen, en hij boog zich zeven malen ter aarde, totdat hij bij zijn broer kwam.
4 Toen liep Ezau hem tegemoet, en nam hem in de arm, en viel hem aan de hals, en kuste hem; en zij weenden.
5 Daarna hief hij zijn ogen op, en zag die vrouwen en die kinderen, en zei: Wie zijn deze bij u? En hij zei: De kinderen, die God aan uw knecht genadiglijk verleend heeft.
6 Toen traden de dienstmaagden toe, zij en haar kinderen, en zij bogen zich neder.
7 En Lea trad ook toe, met haar kinderen, en zij bogen zich neder; en daarna trad Jozef toe en Rachel, en zij bogen zich neder.
8 En hij zei: Voor wien is u al dit heir, dat ik ontmoet heb? En hij zei: Om genade te vinden in de ogen mijns heren!
9 Maar Ezau zei: Ik heb veel, mijn broer! het zij het uwe, wat u hebt!
10 Toen zei Jakob: Och neen! indien ik nu genade in uw ogen gevonden heb, zo neem mijn geschenk van mijn hand; daarom, omdat ik uw aangezicht gezien heb, als had ik Gods aangezicht gezien, en u welgevallen aan mij genomen hebt.
11 Neem toch mijn zegen, die u toegebracht is, omdat het God mij genadiglijk verleend heeft, en omdat ik alles heb; en hij hield bij hem aan, zodat hij het nam.
12 En hij zei: Laat ons reizen en voorttrekken; en ik zal voor u trekken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Maar hij zei tot hem: Mijn heer weet, dat deze kinderen teder zijn, en dat ik zogende schapen en koeien bij mij heb; indien men dezelve maar een dag afdrijft, zo zal de gehele kudde sterven.
14 Mijn heer trekke toch voorbij, voor het aangezicht van zijn knecht; en ik zal mij op mijn gemak als leidsman voegen, naar de gang van het werk, hetwelk voor mijn aangezicht is, en naar de gang van deze kinderen, totdat ik bij mijn heer te Seir kome.
15 En Ezau zei: Laat mij toch van dit volk, dat met mij is, u bijstellen. En hij zei: Waartoe dat? laat mij genade vinden in mijns heren ogen!
16 Zo keerde Ezau die dag wederom zijns weegs naar Seir toe.
17 Maar Jakob reisde naar Sukkoth, en bouwde een huis voor zich, en maakte hutten voor zijn vee; daarom noemde hij de naam dier plaats Sukkoth.
18 En Jakob kwam behouden tot de stad Sichem, welke is in het land Kanaän, als hij kwam van Paddan-aram; en hij legerde zich in het gezicht van de stad.
19 En hij kocht een deel van het veld, waarop hij zijn tent gespannen had, van de hand van de zonen van Hemor, de vader van Sichem, voor honderd stukken gelds.
20 En hij richtte daar een altaar op, en noemde het: De God Israels is God!

34
1 En Dina, de dochter van Lea, die zij Jakob gebaard had, ging uit, om de dochters van dat land te bezien.
2 Sichem nu, de zoon van Hemor de Heviet, de landvorst, zag haar, en hij nam ze, en lag bij haar, en verkrachtte ze.
3 En zijn ziel kleefde aan Dina, Jakobs dochter; en hij had de jonge dochter lief, en sprak naar het hart van de jonge dochter.
4 Sichem sprak ook tot zijn vader Hemor, en zei:: Neem mij deze dochter tot een vrouw.
5 Toen Jakob hoorde, dat hij zijn dochter Dina verontreinigd had, zo waren zijn zonen met het vee in het veld; en Jakob zweeg, totdat zij kwamen.
6 En Hemor, de vader van Sichem, ging uit tot Jakob, om met hem te spreken.
7 En de zonen van Jakob kwamen van het veld, als zij dit hoorden; en het smartte deze mannen, en zij ontstaken zeer, omdat hij dwaasheid in Israel gedaan had, Jakobs dochter beslapende, hetwelk zo niet zou gedaan worden.
8 Toen sprak Hemor met hen, en zei:: Mijns zoons Sichems ziel is verliefd op uw dochter; geeft hem haar toch tot een vrouw.
9 En verzwagert u met ons; geeft ons uw dochters; en neemt voor u onze dochters;
10 En woont met ons; en het land zal voor uw aangezicht zijn; woont, en handelt daarin, en stelt u tot bezitters daarin.
11 En Sichem zei tot haar vader, en tot haar broers: Laat mij genade vinden in uw ogen; en wat u tot mij zeggen zult, zal ik geven.
12 Vergroot zeer over mij de bruidsschat en het geschenk; en ik zal geven, zoals u tot mij zult zeggen; geef mij slechts de jonge dochter tot een vrouw.
13 Toen antwoordden Jakobs zonen aan Sichem en Hemor, zijn vader, bedrieglijk, en spraken (overmits dat hij Dina, hun zuster, verontreinigd had);
14 En zij zeiden tot hen: Wij zullen deze zaak niet kunnen doen, dat wij onze zuster aan een man geven zouden, die de voorhuid heeft; want dat ware ons een schande.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 Doch hierin zullen wij u te wille zijn, zo u wordt zoals wij, dat onder u besneden worde al wat mannelijk is.
16 Dan zullen wij u onze dochters geven, en uw dochters zullen wij ons nemen, en wij zullen met u wonen, en wij zullen tot een volk zijn.
17 Maar zo u naar ons niet zult horen, om besneden te worden, zo zullen wij onze dochter nemen, en wegtrekken.
18 En hun woorden waren goed in de ogen van Hemor, en in de ogen van Sichem, Hemors zoon.
19 En de jongeling vertoogde niet, deze zaak te doen; want hij had lust in Jakobs dochter; en hij was geëerd boven al van zijn vaders huis.
20 Zo kwam Hemor en Sichem, zijn zoon, tot hunner stadspoort; en zij spraken tot de mannen hunner stad, en zei::
21 Deze mannen zijn vreedzaam met ons; daarom laat hen in dit land wonen, en daarin handelen, en het land (ziet het is wijd van begrip) voor hun aangezicht zijn; wij zullen ons hun dochters tot vrouwen nemen, en wij zullen onze dochters aan hen geven.
22 Doch hierin zullen deze mannen ons te wille zijn, dat zij met ons wonen, om tot een volk te zijn; als al wat mannelijk is onder ons besneden wordt, zoals zij besneden zijn.
23 Hun vee, en hun bezitting, en al hun beesten, zullen die niet onze zijn? Alleen laat ons hun te wille zijn, en zij zullen met ons wonen.
24 En zij hoorden naar Hemor, en naar Sichem, zijn zoon, allen, die van zijn stadspoort uitgingen; en zij werden besneden, al wat mannelijk was, allen, die van zijn stadspoort uitgingen.
25 En het gebeurde ten derden dage, toen zij in de smart waren, zo namen de twee zonen van Jakob, Simeon en Levi, broers van Dina, een ieder zijn zwaard, en kwamen in de stad, en doodden al wat mannelijk was.
26 Zij sloegen ook Hemor, en zijn zoon Sichem, dood met de scherpte van het zwaard; en zij namen Dina uit Sichems huis, en gingen van daar.
27 De zonen van Jakob kwamen over de verslagenen, en plunderden de stad, omdat zij hun zuster verontreinigd hadden.
28 Hun schapen, en hun runderen, en hun ezelen, en hetgeen dat in de stad, en hetgeen dat in het veld was, namen zij.
29 En al hun vermogen, en al hun kleine kinderen, en hun vrouwen, voerden zij gevankelijk weg, en plunderden dezelven, en al wat binnenshuis was.
30 Toen zei Jakob tot Simeon en tot Levi: U hebt mij beroerd, mits mij stinkende te maken onder de inwoners dezes lands, onder de Kanaänieten, en onder de Ferezieten; en ik ben weinig volks in getal; zo zij zich tegen mij verzamelen, zo zullen zij mij slaan, en ik zal verdelgd worden, ik en mijn huis.
31 En zij zeiden: Zou hij dan met onze zuster als met een hoer doen?

35
1 Daarna zei God tot Jakob: Maak u op, trek op naar Beth-el, en woon daar; en maak daar een altaar die God, Die u verscheen, toen u vluchtte voor het aangezicht van uw broer Ezau.
2 Toen zei Jakob tot zijn huisgezin, en tot allen, die bij hem waren: Doet weg de vreemde goden, die in het midden van u zijn, en reinigt u, en verandert uw klederen;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 En laat ons ons opmaken, en optrekken naar Beth-el; en ik zal daar een altaar maken die God, Die mij antwoordt ten dage mijner benauwdheid, en met mij geweest is op de weg, die ik gewandeld heb.
4 Toen gaven zij Jakob al die vreemde goden, die in hun hand waren, en de oorsierselen, die aan hun oren waren, en Jakob verborg ze onder de eikenboom, die bij Sichem is.
5 En zij reisden heen; en Gods verschrikking was over de steden, die rondom hen waren, zodat zij de zonen van Jakob niet achterna jaagden.
6 Zo kwam Jakob te Luz, hetwelk is in het land Kanaän (dat is Beth-el), hij en al het volk, dat bij hem was.
7 En hij bouwde daar een altaar, en noemde die plaats El Beth-el; want God was hem daar geopenbaard geweest, als hij voor van zijn broers aangezicht vlood.
8 En Debora, de voedster van Rebekka, stierf, en zij werd begraven onder aan Beth-el; onder die eik, welks naam hij noemde Allon-bachuth.
9 En God verscheen Jakob wederom, als hij van Paddan-aram gekomen was; en Hij zegende hem.
10 En God zei tot hem: Uw naam is Jakob, uw naam zal voortaan niet Jakob genoemd worden, maar Israel zal uw naam zijn; en Hij noemde zijn naam Israel.
11 Voorts zei God tot hem: Ik ben God de Almachtige! wees vruchtbaar, en vermenigvuldig! Een volk, ja, een hoop van de volken zal uit u worden, en koningen zullen uit uw lenden voortkomen.
12 En dit land, dat Ik aan Abraham en Izaak gegeven heb, dat zal Ik u geven; en aan uw zaad na u zal Ik dit land geven.
13 Toen voer God van hem op in die plaats, waar Hij met hem gesproken had.
14 En Jakob stelde een opgericht teken op in die plaats, waar Hij met hem gesproken had, een stenen opgericht teken; en hij stortte daarop drankoffer, en goot olie daarover.
15 En Jakob noemde de naam dier plaats, alwaar God met hem gesproken had, Beth-el.
16 En zij reisden van Beth-el; en er was nog een kleine streek lands om tot Efrath te komen; en Rachel baarde, en zij had het hard in haar baren.
17 En het gebeurde, als zij het hard had in haar baren, zo zei de vroedvrouw tot haar: Vrees niet; want deze zoon zult u ook hebben!
18 En het gebeurde, als haar ziel uitging (want zij stierf), dat zij zijn naam noemde Ben-oni; maar zijn vader noemde hem Benjamin.
19 Zo stierf Rachel; en zij werd begraven aan de weg naar Efrath, hetwelk is Bethlehem.
20 En Jakob richtte een gedenkteken op boven haar graf, dit is het gedenkteken van Rachels graf tot op deze dag.
21 Toen verreisde Israel, en hij spande zijn tent op gene zijde van Migdal-eder.
22 En het gebeurde, als Israel in dat land woonde, dat Ruben heenging, en lag bij Bilha, van zijn vaders bijwijf; en Israel hoorde het. En de zonen van Jakob waren twaalf.
23 De zonen van Lea waren: Ruben, Jakobs eerstgeborene, daarna Simeon, en Levi, en Juda, en Issaschar, en Zebulon.
24 De zonen van Rachel: Jozef en Benjamin.
25 En de zonen van Bilha, Rachels dienstmaagd: Dan en Nafthali.
26 En de zonen van Zilpa, Lea's dienstmaagd: Gad en Aser. Deze zijn de zonen van Jakob, die hem geboren zijn in Paddan-aram.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

27 En Jakob kwam tot Izaak, zijn vader, in Mamre, te Kirjath-arba, hetwelk is Hebron, waar Abraham als vreemdeling had verkeerd, en Izaak.
28 En de dagen van Izaak waren honderd jaren, en tachtig jaren.
29 En Izaak gaf de geest en stierf, en werd verzameld tot zijn volken, oud en zat van dagen; en zijn zonen Ezau en Jakob begroeven hem.

36
1 Dit nu zijn de geboorten van Ezau, welke is Edom.
2 Ezau nam zijn vrouwen uit de dochters van Kanaän, Ada, de dochter van Elon, de Hethiet, en Aholibama, de dochter van Ana, de dochter van Zibeon, de Heviet;
3 En Basmath, de dochter van Ismael, zuster van Nebajoth.
4 Ada nu baarde aan Ezau Elifaz, en Basmath baarde Rehuel.
5 En Aholibama baarde Jehus, en Jaelam, en Korah. Dit zijn de zonen van Ezau, die hem geboren zijn in het land Kanaän.
6 Ezau nu had genomen zijn vrouwen, en zijn zonen, en zijn dochters, en al de zielen van zijn huis, en zijn vee, en al zijn beesten, en al zijn bezitting, die hij in het land Kanaän geworven had, en was vertrokken naar een ander land, van het aangezicht van zijn broer Jakob.
7 Want hun have was te veel, om samen te wonen; en het land hunner vreemdelingschappen kon ze niet dragen vanwege hun vee.
8 Derhalve woonde Ezau op het gebergte Seir. Ezau is Edom.
9 Dit nu zijn de geboorten van Ezau, de vader van de Edomieten, op het gebergte van Seir.
10 Dit zijn de namen van de zonen van Ezau: Elifaz, de zoon van Ada, Ezau's huisvrouw; Rehuel, de zoon van Basmath, Ezau's huisvrouw.
11 En de zonen van Elifaz waren: Teman, Omar, Zefo, en Gaetam, en Kenaz.
12 En Timna was een bijwijf van Elifaz, de zoon van Ezau, en zij baarde aan Elifaz Amalek; dit zijn de zonen van Ada, Ezau's huisvrouw.
13 En dit zijn de zonen van Rehuel: Nahath, en Zerah, Samma en Mizza; dat zijn geweest de zonen van Basmath, Ezau's huisvrouw.
14 En dit zijn geweest de zonen van Aholibama, dochter van Ana, dochter van Zibeon, Ezau's huisvrouw; en zij baarde aan Ezau Jehus, en Jaelam, en Korah.
15 Dit zijn de vorsten van de zonen van Ezau: de zonen van Elifaz, de eerstgeborene van Ezau, waren: de vorst Teman, de vorst Omar, de vorst Zefo, de vorst Kenaz.
16 De vorst Korah, de vorst Gaetam, de vorst Amalek; dat zijn de vorsten van Elifaz in het land Edom; dat zijn de zonen van Ada.
17 En dit zijn de zonen van Rehuel, de zoon van Ezau: de vorst Nahath, de vorst Zerah, de vorst Samma, de vorst Mizza; dat zijn de vorsten van Rehuel in het land Edom; dat zijn de zonen van Basmath, de huisvrouw van Ezau.
18 En dit zijn de zonen van Aholibama, de huisvrouw van Ezau: de vorst Jehus, de vorst Jaelam, de vorst Korah; dat zijn de vorsten van Aholibama, de dochter van Ana, de huisvrouw van Ezau.
19 Dat zijn de zonen van Ezau, en dat zijn hunlieder vorsten; hij is Edom.
20 Dit zijn de zonen van Seir, de Horiet, inwoners van dat land: Lotan, en Sobal, en Zibeon, en Ana,
21 En Dison, en Ezer, en Disan; dat zijn de vorsten van de Horieten, zonen van Seir, in het land van Edom.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 En de zonen van Lotan waren Hori en Hemam; en Lotans zuster was Timna.
23 En dit zijn de zonen van Sobal: Alvan en Manahath, en Ebal, en Sefo, en Onam.
24 En dit zijn de zonen van Zibeon: Aja en Ana, hij is die Ana, die de muilen in de woestijn gevonden heeft, toen hij de ezels van zijn vader Zibeon weidde.
25 En dit zijn de zonen van Ana: Dison; en Aholibama was de dochter van Ana.
26 En dit zijn de zonen van Dison: Hemdan, en Esban, en Ithran, en Cheran.
27 Dit zijn de zonen van Ezer: Bilhan, en Zaavan, en Akan.
28 Dit zijn de zonen van Disan: Uz en Aran.
29 Dit zijn de vorsten van de Horieten: de vorst Lotan, de vorst Sobal, de vorst Zibeon, de vorst Ana.
30 De vorst Dison, de vorst Ezer, de vorst Disan; dit zijn de vorsten van de Horieten, naar hun vorsten in het land Seir.
31 En dit zijn koningen, die geregeerd hebben in het land Edom, eer een koning regeerde over de kinderen Israels.
32 Bela dan, de zoon van Beor, regeerde in Edom, en de naam van zijn stad was Dinhaba.
33 En Bela stierf, en Jobab, de zoon van Zerah, van Bozra, regeerde in zijn plaats.
34 En Jobab stierf, en Husam, uit van de Temanieten land, regeerde in zijn plaats.
35 En Husam stierf, en in zijn plaats regeerde Hadad, de zoon van Bedad, die Midian versloeg in het veld van Moab; en de naam van zijn stad was Avith.
36 En Hadad stierf, en Samla, van Masreka, regeerde in zijn plaats.
37 En Samla stierf, en Saul van Rehoboth, aan de rivier, regeerde in zijn plaats.
38 En Saul stierf, en Baal-hanan, de zoon van Achbor, regeerde in zijn plaats.
39 En Baal-hanan, de zoon van Achbor, stierf, en Hadar regeerde in zijn plaats; en de naam van zijn stad was Pahu; en de naam van zijn huisvrouw was Mechetabeel, een dochter van Matred, de dochter van Me-zahab.
40 En dit zijn de namen van de vorsten van Ezau, naar hun geslachten, naar hun plaatsen, met hun namen: de vorst Timna, de vorst Alva, de vorst Jetheth,
41 De vorst Aholibama, de vorst Ela, de vorst Pinon,
42 De vorst Kenaz, de vorst Teman, de vorst Mibzar,
43 De vorst Magdiel, de vorst Iram; dit zijn de vorsten van Edom, naar hun woningen, in het land hunner bezitting; hij is Ezau, de vader van Edom.

37
1 En Jakob woonde in het land van de vreemdelingschappen van zijn vaders, in het land Kanaän.
2 Dit zijn Jakobs geschiedenissen. Jozef, zijnde een zoon van zeventien jaren, weidde de kudde met zijn broers (en hij was een jongeling), met de zonen van Bilha, en de zonen van Zilpa, van zijn vaders vrouwen; en Jozef bracht hun kwaad gerucht tot hun vader.
3 En Israel had Jozef lief, boven al zijn zonen; want hij was hem een zoon van de ouderdom; en hij maakte hem een veelkleurige rok.
4 Als nu zijn broers zagen, dat hun vader hem boven al zijn broers liefhad, haatten zij hem, en konden hem niet vriendelijk toespreken.
5 Ook droomde Jozef een droom, die hij aan zijn broers vertelde; daarom haatten zij hem nog te meer.
6 En hij zei tot hen: Hoort toch deze droom, die ik gedroomd heb.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 En ziet, wij waren schoven bindende in het midden van het veld; en ziet, mijn schoof stond op, en bleef ook staande; en ziet, uw schoven kwamen rondom, en bogen zich neder voor mijn schoof.
8 Toen zeiden zijn broers tot hem: Zult u dan ganselijk over ons regeren: zult u dan ganselijk over ons heersen? Zo haatten zij hem nog te meer, om zijn dromen en om zijn woorden.
9 En hij droomde nog een anderen droom, en verhaalde die aan zijn broers; en hij zei: Ziet, ik heb nog een droom gedroomd, en ziet, de zon, en de maan, en elf sterren bogen zich voor mij neder.
10 En als hij het aan zijn vader en aan zijn broers verhaalde, bestrafte hem zijn vader, en zei tot hem: Wat is dit voor een droom, die u gedroomd hebt; zullen wij dan ganselijk komen, ik, en uw moeder, en uw broers, om ons voor u ter aarde te buigen?
11 Zijn broers dan benijdden hem; doch zijn vader bewaarde deze zaak.
12 En zijn broers gingen heen, om de kudde van hun vader te weiden bij Sichem.
13 Zo zei Israel tot Jozef: Weiden uw broers niet bij Sichem? Kom, dat ik u tot hen zende. En hij zei tot hem: Zie, hier ben ik!
14 En hij zei tot hem: Ga toch heen, zie naar de welstand van uw broers, en naar de welstand van de kudde, en breng mij een woord wederom. Zo zond hij hem uit het dal Hebron, en hij kwam te Sichem.
15 En een man vond hem (want ziet, hij was dwalende in het veld); zo vraagde hem deze man, en zei:: Wat zoekt u ?
16 En hij zei: Ik zoek mijn broers; geef mij toch te kennen, waar zij weiden.
17 Zo zei die man: Zij zijn van hier gereisd; want ik hoorde hen zeggen: Laat ons naar Dothan gaan. Jozef dan ging zijn broers na, en vond hen te Dothan.
18 En zij zagen hem van verre; en eer hij tot hen naderde, sloegen zij tegen hem een listigen raad, om hem te doden.
19 En zij zeiden de een tot de ander: Ziet, daar komt die meesterdromer aan!
20 Nu komt dan, en laat ons hem doodslaan, en hem in een van deze kuilen werpen; en wij zullen zeggen: een boos dier heeft hem opgegeten; zo zullen wij zien, wat van zijn dromen worden zal.
21 Ruben hoorde dat, en verloste hem uit hun hand; en hij zei: Laat ons hem niet aan het leven slaan.
22 Ook zei Ruben tot hen: Vergiet geen bloed; werpt hem in deze kuil die in de woestijn is, en legt de hand niet aan hem; opdat hij hem uit hun hand verloste, om hem tot zijn vader weer te brengen.
23 En het gebeurde, als Jozef tot zijn broers kwam, zo gingen zij Jozef zijn rok uit, de veelkleurige rok, die hij aanhad.
24 En zij namen hem, en wierpen hem in de kuil; doch de kuil was ledig; er was geen water in.
25 Daarna zaten zij neder om brood te eten, en hieven hun ogen op, en zagen, en ziet, een reisgezelschap van Ismaelieten kwam uit Gilead; en hun kemelen droegen specerijen en balsem, en mirre, reizende, om dat af te brengen naar Egypte.
26 Toen zei Juda tot zijn broers: Wat gewin zal het zijn, dat wij onzen broer doodslaan, en zijn bloed verbergen?
27 Komt, en laat ons hem aan deze Ismaelieten verkopen, en onze hand zij niet aan hem; want hij is onze broer, ons vlees, en zijn broers hoorden hem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

28 Als nu de Midianietische kooplieden voorbijtogen, zo trokken en hieven zij Jozef op uit de kuil, en verkochten Jozef aan deze Ismaelieten voor twintig zilverlingen; die brachten Jozef naar Egypte.
29 Als nu Ruben tot de kuil weerkeerde, ziet, zo was Jozef niet in de kuil; toen scheurde hij zijn klederen.
30 En hij keerde weer tot zijn broers, en zei: De jongeling is er niet; en ik, waar zal ik heengaan?
31 Toen namen zij Jozefs rok, en zij slachtten een geitenbok, en zij doopten de rok in het bloed.
32 En zij zonden de veelkleurige rok, en deden hem tot hun vader brengen, en zeiden: Deze hebben wij gevonden; beken toch, of deze uws zoons rok zij, of niet.
33 En hij bekende hem, en zei: Het is mijns zoons rok! een boos dier heeft hem opgegeten! voorzeker is Jozef verscheurd!
34 Toen scheurde Jakob zijn klederen, en legde een zak om zijn lenden; en hij bedreef rouw over zijn zoon vele dagen.
35 En al zijn zonen, en al zijn dochters maakten zich op, om hem te troosten; maar hij weigerde zich te laten troosten, en zei: Want ik zal, rouw bedrijvende, tot mijn zoon in het graf nederdalen. Zo beweende hem zijn vader.
36 En de Midianieten verkochten hem in Egypte, aan Potifar, een hoveling van Farao, overste van de trawanten.

38
1 En het gebeurde ten zelven tijde, dat Juda van zijn broers aftoog, en hij keerde in tot een man van Adullam, wiens naam was Hira.
2 En Juda zag daar de dochter van een Kanaanietisch man, wiens naam was Sua; en hij nam haar, en ging tot haar in.
3 En zij werd bevrucht, en baarde een zoon, en hij noemde zijn naam Er.
4 Daarna werd zij weer bevrucht, en baarde een zoon, en zij noemde zijn naam Onan.
5 En zij voer nog voort, en baarde een zoon, en noemde zijn naam Sela; doch hij was te Chezib, toen zij hem baarde.
6 Juda nu nam een vrouw voor Er, zijn eerstgeborene, en haar naam was Thamar.
7 Maar Er, de eerstgeborene van Juda, was kwaad in de ogen van de HEERE daarom doodde de HEERE hem.
8 Toen zei Juda tot Onan: Ga in tot uws broers huisvrouw, en trouw haar in uw broers naam, en verwek uw broer zaad.
9 Doch Onan, wetende, dat dit zaad voor hem niet zou zijn, zo gebeurde het, als hij tot zijn broers huisvrouw inging, dat hij het verdierf tegen de aarde, om zijn broer geen zaad te geven.
10 En het was kwaad in de ogen van de HEERE, wat hij deed; daarom doodde Hij hem ook.
11 Toen zei Juda tot Thamar, zijn schoondochter: Blijf weduwe in uw vaders huis, totdat mijn zoon Sela groot wordt; want hij zei: Dat niet misschien ook deze sterve, gelijk zijn broers! Zo ging Thamar heen, en bleef in haar vaders huis.
12 Als nu vele dagen verlopen waren, stierf de dochter van Sua, de huisvrouw van Juda; daarna troostte zich Juda, en ging op tot zijn schaapscheerders naar Timna toe, hij en Hira, zijn vriend, de Adullamiet.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 En men gaf Thamar te kennen, en zei:: Zie, uw schoonvader gaat op naar Timna, om zijn schapen te scheren.
14 Toen leide zij de klederen van haar weduwschap van zich af, en zij bedekte zich met een sluier, en bewond zich, en zette zich aan de ingang van de twee fonteinen, die op de weg naar Timna is; want zij zag, dat Sela groot geworden was, en zij hem niet ter vrouw was gegeven.
15 Als Juda haar zag, zo hield hij haar voor een hoer, overmits zij haar aangezicht bedekt had.
16 En hij week tot haar naar de weg, en zei: Kom toch, laat mij tot u ingaan; want hij wist niet, dat zij zijn schoondochter was. En zij zei: Wat zult u mij geven, dat u tot mij ingaat?
17 En hij zei: Ik zal u een geitenbok van de kudde zenden. En zij zei: Zo u pand zult geven, totdat u hem zendt.
18 Toen zei hij: Wat pand is het, dat ik u geven zal? En zij zei: Uw zegelring en uw snoer en uw staf, die in uw hand is; hetwelk hij haar gaf, en ging tot haar in; en zij ontving bij hem.
19 En zij maakte zich op, en ging heen, en leide haar sluier van zich af, en zij trok aan de klederen van haar weduwschap.
20 En Juda zond de geitenbok door de hand van zijn vriend, de Adullamiet, om het pand uit de hand van de vrouw te nemen; maar hij vond haar niet.
21 En hij vraagde de lieden van haar plaats, en zei:: Waar is de hoer, die bij deze twee fonteinen aan de weg was? En zij zeiden: Hier is geen hoer geweest.
22 En hij keerde weer tot Juda, en zei: Ik heb haar niet gevonden; en ook zeiden de lieden van die plaats: Hier is geen hoer geweest.
23 Toen zei Juda: Zij neme het voor zich, opdat wij misschien niet tot verachting worden; zie, ik heb deze bok gezonden; maar u hebt haar niet gevonden.
24 En het gebeurde omtrent na drie maanden, dat men Juda te kennen gaf, en zei:: Thamar, uw schoondochter, heeft gehoereerd, en ook zie, zij is zwanger van hoererij. Toen zei Juda: Breng ze hervoor, dat zij verbrand worde!
25 Als zij voorgebracht werd, schikte zij tot haar schoonvader, om te zeggen: Bij de man, wiens deze dingen zijn, ben ik zwanger; en zij zei: Beken toch, wiens deze zegelring, en deze snoeren, en deze staf zijn.
26 En Juda kende ze, en zei: Zij is rechtvaardiger dan ik, daarom, omdat ik haar aan mijn zoon Sela niet gegeven heb. En hij bekende haar voortaan niet meer.
27 En het gebeurde ten tijde, als zij baren zou, ziet, zo waren tweelingen in haar buik.
28 En het gebeurde, als zij baarde, dat een de hand uitgaf; en de vroedvrouw nam dezelve, en zij bond een scharlaken draad om zijn hand, en zei:: Deze komt het eerst uit.
29 Maar het gebeurde, als hij zijn hand weer intoog, ziet, zo kwam zijn broer uit; en zij zei: Hoe bent u doorgebroken? op u is de breuke! en men noemde zijn naam Perez.
30 En daarna kwam zijn broer uit, om wiens hand de scharlaken draad was; en men noemde zijn naam Zera.

39
1 Jozef nu werd naar Egypte afgevoerd; en Potifar, een hoveling van Farao, een overste van de trawanten, een Egyptisch man, kocht hem uit de hand van de Ismaelieten, die hem derwaarts afgevoerd hadden.
2 En de HEERE was met Jozef, zodat hij een voorspoedig man was; en hij was in het huis van zijn heer, de Egyptenaar.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Als nu zijn heer zag, dat de HEERE met hem was, en dat de HEERE al wat hij deed, door zijn hand voorspoedig maakte;
4 Zo vond Jozef genade in zijn ogen, en diende hem; en hij stelde hem over zijn huis; en al wat hij had, gaf hij in zijn hand.
5 En het gebeurde van toen af, dat hij hem over zijn huis, en over al wat het zijne was, gesteld had, dat de HEERE van de Egyptenaren huis zegende, om Jozefs wil; ja, de zegen van de HEERE was in alles, wat hij had, in het huis en in het veld.
6 En hij liet alles, wat hij had, in Jozefs hand, zodat hij met hem van geen ding kennis had, behalve van het brood, dat hij at. En Jozef was schoon van gedaante, en schoon van aangezicht.
7 En het gebeurde na deze dingen, dat de huisvrouw van zijn heer haar ogen op Jozef wierp; en zij zei: lig bij mij!
8 Maar hij weigerde het, en zei tot de huisvrouw van zijn heer: Zie, mijn heer heeft geen kennis met mij, wat er in het huis is; en al wat hij heeft, dat heeft hij in mijn hand gegeven.
9 Niemand is groter in dit huis dan ik, en hij heeft voor mij niets onthouden, dan u, daarin dat u zijn huisvrouw bent; hoe zou ik dan dit een zo groot kwaad doen, en zondigen tegen God!
10 En het gebeurde, als zij Jozef dag op dag aansprak, en hij naar haar niet hoorde, om bij haar te liggen, en bij haar te zijn;
11 Zo gebeurde het op zulk een dag, dat hij in het huis kwam, om zijn werk te doen; en niemand van de lieden van de huizes was daar binnenshuis.
12 En zij greep hem bij zijn kleed, en zei:: Lig bij mij! En hij liet zijn kleed in haar hand, en vluchtte, en ging uit naar buiten.
13 En het gebeurde, als zij zag, dat hij zijn kleed in haar hand gelaten had, en naar buiten gevlucht was;
14 Zo riep zij de lieden van haar huis, en sprak tot hen, en zei:: Ziet, hij heeft ons de Hebreeuwsen man ingebracht, om met ons te spotten; hij is tot mij gekomen, om bij mij te liggen, en ik heb geroepen met luider stem;
15 En het gebeurde, als hij hoorde, dat ik mijn stem verhief, en riep, zo verliet hij zijn kleed bij mij, en vluchtte, en ging uit naar buiten.
16 En zij leide zijn kleed bij zich, totdat zijn heer in zijn huis kwam.
17 Toen sprak zij tot hem naar diezelfde woorden, en zei:: De Hebreeuwse knecht, die u ons hebt ingebracht, is tot mij gekomen, om met mij te spotten.
18 En het is geschied, als ik mijn stem verhief, en riep, dat hij zijn kleed bij mij liet, en vluchtte naar buiten.
19 En het gebeurde, als zijn heer de woorden van zijn huisvrouw hoorde, die zij tot hem sprak, en zei:: Naar deze zelfde woorden heeft mij uw knecht gedaan, zo ontstak zijn toorn.
20 En Jozefs heer nam hem, en leverde hem in het gevangenhuis, ter plaatse, waar van de koning gevangenen gevangen waren; zo was hij daar in het gevangenhuis.
21 Doch de HEERE was met Jozef, en wende Zijn goedertierenheid tot hem; en gaf hem genade in de ogen van de overste van het gevangenhuis.
22 En de overste van het gevangenhuis gaf al de gevangenen, die in het gevangenhuis waren, in Jozefs hand; en al wat zij daar deden, deed hij.
23 De overste van het gevangenhuis zag gans op geen ding, dat in zijn hand was, overmits dat de HEERE met hem was; en wat hij deed, dat deed de HEERE wel gedijen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

40
1 En het gebeurde na deze dingen, dat de schenker van de koning van Egypte, en de bakker, zondigden tegen hun heer, tegen de koning van Egypte.
2 Zodat Farao zeer toornig werd op zijn twee hovelingen, op de overste van de schenkers, en op de overste van de bakkers.
3 En hij leverde hen in bewaring, ten huize van de overste van de trawanten, in het gevangenhuis, ter plaatse, waar Jozef gevangen was.
4 En de overste van de trawanten bestelde Jozef bij hen, dat hij hen diende; en zij waren sommige dagen in bewaring.
5 Zij droomden nu beiden een droom, elk zijn droom, in een nacht, elk naar de uitlegging van zijn droom, de schenker en de bakker, die van de koning van Egypte waren, die gevangen waren in het gevangenhuis.
6 En Jozef kwam ‘s morgens tot hen, en hij zag hen aan, en ziet, zij waren ontsteld.
7 Toen vraagde hij de hovelingen van Farao, die bij hem waren in hechtenis van het huis van zijn heer, en zei:: Waarom zijn uw aangezichten heden kwalijk gesteld?
8 En zij zeiden tot hem: Wij hebben een droom gedroomd, en er is niemand, die hem uitlegt. En Jozef zei tot hen: Zijn de uitleggingen niet van God? Vertelt ze mij toch.
9 Toen vertelde de overste van de schenkers Jozef zijn droom, en zei tot hem: In mijn droom, zie, zo was een wijnstok voor mijn aangezicht;
10 En aan de wijnstok waren drie ranken; en hij was als bottende, zijn bloeisel ging op, zijn trossen brachten rijpe druiven voort.
11 En Farao's beker was in mijn hand; en ik nam die druiven, en drukte ze uit in Farao's beker, en ik gaf de beker op Farao's hand.
12 Toen zei Jozef tot hem: Dit is zijn uitlegging: de drie ranken zijn drie dagen.
13 Binnen nog drie dagen zal Farao uw hoofd verheffen, en zal u in uw staat herstellen; en u zult Farao's beker in zijn hand geven, naar de vorige wijze, toen u zijn schenker waart.
14 Doch gedenk mijner bij uzelven, wanneer het u wel gaan zal, en doe toch weldadigheid aan mij, en doe van mij melding bij Farao, en maak, dat ik uit dit huis kome.
15 Want ik ben diefelijk ontstolen uit het land van de Hebreeën; en ook heb ik hier niets gedaan, dat zij mij in deze kuil gezet hebben.
16 Toen de overste van de bakker zag, dat hij een goede uitlegging gedaan had, zo zei hij tot Jozef: Ik was ook in mijn droom, en zie, drie getraliede korven waren op mijn hoofd.
17 En in de oppersten korf was van alle spijze van Farao, die bakkerswerk is; en het gevogelte at dezelve uit de korf, van boven mijn hoofd.
18 Toen antwoordde Jozef, en zei: Dit is zijn uitlegging: de drie korven zijn drie dagen.
19 Binnen nog drie dagen zal Farao uw hoofd verheffen van boven u, en hij zal u aan een hout hangen, en het gevogelte zal uw vlees van boven u eten.
20 En het gebeurde op de derden dag, de dag van Farao's geboorte, dat hij voor al zijn knechten een maaltijd maakte; en hij verhief het hoofd van de overste van de schenkers, en het hoofd van de overste van de bakkers, in het midden van zijn knechten.
21 En hij deed de overste van de schenkers weerkeren tot zijn schenkambt, zodat hij de beker op Farao's hand gaf.
22 Maar de overste van de bakkers hing hij op; gelijk Jozef hun uitgelegd had.
23 Doch de overste van de schenkers gedacht aan Jozef niet, maar vergat hem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

41
1 En het gebeurde ten einde van twee volle jaren, dat Farao droomde, en ziet, hij stond aan de rivier.
2 En ziet, uit de rivier kwamen op zeven koeien, schoon van aanzien, en vet van vlees, en zij weidden in het gras.
3 En ziet, zeven andere koeien kwamen na die op uit de rivier, lelijk van aanzien, en dun van vlees; en zij stonden bij de andere koeien aan de oever van de rivier.
4 En die koeien, lelijk van aanzien, en dun van vlees, aten op die zeven koeien, schoon van aanzien en vet. Toen ontwaakte Farao.
5 Daarna sliep hij en droomde andermaal; en ziet, zeven aren rezen op, in een halm, vet en goed.
6 En ziet, zeven dunne en van de oostenwind verzengde aren schoten na dezelve uit.
7 En de dunne aren verslonden de zeven vette en volle aren. Toen ontwaakte Farao, en ziet, het was een droom.
8 En het gebeurde in de morgenstond, dat zijn geest verslagen was, en hij zond heen, en riep al de tovenaars van Egypte, en al de wijzen, die daarin waren; en Farao vertelde hun zijn droom; maar er was niemand, die ze aan Farao uitlegde.
9 Toen sprak de overste van de schenkers tot Farao, en zei:: Ik gedenk heden aan mijn zonden.
10 Farao was zeer vertoornd op zijn dienaars, en leverde mij in bewaring ten huize van de overste van de trawanten, mij en de overste van de bakkers.
11 En in een nacht droomden wij een droom, ik en hij; wij droomden elk naar de uitlegging van zijn droom.
12 En daar was bij ons een Hebreeuws jongeling, een knecht van de overste van de trawanten; en wij vertelden ze hem, en hij leide ons onze dromen uit; een ieder leide hij ze uit, naar zijn droom.
13 En gelijk hij ons uitleide, zo is het geschied; mij heeft hij hersteld in mijn staat, en hem gehangen.
14 Toen zond Farao en riep Jozef en zij deden hem haastelijk uit de kuil komen; en men schoor hem, en men veranderde zijn klederen; en hij kwam tot Farao.
15 En Farao sprak tot Jozef: Ik heb een droom gedroomd, en er is niemand, die hem uitlegge; maar ik heb van u horen zeggen, als u een droom hoort, dat u hem uitlegt.
16 En Jozef antwoordde Farao, en zei:: Het is buiten mij! God zal Farao's welstand aanzeggen.
17 Toen sprak Farao tot Jozef: Zie, in mijn droom stond ik aan de oever van de rivier;
18 En zie, uit de rivier kwamen op zeven koeien, vet van vlees en schoon van gedaante, en zij weidden in het gras.
19 En zie, zeven andere koeien kwamen op na deze, mager en zeer lelijk van gedaante, rank van vlees; ik heb dergelijke van lelijkheid niet gezien in het gehele Egypteland.
20 En die ranke en lelijke koeien aten die eerste zeven vette koeien op;
21 Die in haar buik inkwamen; maar men merkte niet, dat ze in haar buik ingekomen waren; want haar aanzien was lelijk, zoals in het begin. Toen ontwaakte ik.
22 Daarna zag ik in mijn droom, en zie, zeven aren rezen op in een halm, vol en goed.
23 En zie, zeven dorre, dunne en van de oostenwind verzengde aren, schoten na dezelve uit;
24 En de zeven dunne aren verslonden die zeven goede aren. En ik heb het de tovenaars gezegd; maar er was niemand, die het mij verklaarde.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

25 Toen zei Jozef tot Farao: De droom van Farao is een; hetgeen God is doende, heeft Hij Farao te kennen gegeven.
26 Die zeven schone koeien zijn zeven jaren; die zeven schone aren zijn ook zeven jaren; de droom is een.
27 En die zeven ranke en lelijke koeien, die na gene opkwamen, zijn zeven jaren; en die zeven ranke van de oostenwind verzengde aren zullen zeven jaren van de honger zijn.
28 Dit is het woord, hetwelk ik tot Farao gesproken heb: hetgeen God is doende, heeft Hij Farao vertoond.
29 Zie, de zeven aankomende jaren, zal er grote overvloed in het gehele land van Egypte zijn.
30 Maar na dezelve zullen er opstaan zeven jaren van de honger; dan zal in het land van Egypte al die overvloed vergeten worden; en de honger zal het land verteren.
31 Ook zal de overvloed in het land niet gemerkt worden, vanwege die honger, die daarna wezen zal; want hij zal zeer zwaar zijn.
32 En aangaande, dat die droom aan Farao ten tweeden maal is herhaald, is, omdat de zaak van God vastbesloten is, en dat God haast, om dezelve te doen.
33 Zo zie nu Farao naar een verstandigen en wijzen man, en zette hem over het land van Egypte.
34 Farao doe zo, en bestelle opzieners over het land; en neme het vijfde deel van het land van Egypte in de zeven jaren van de overvloed.
35 En dat zij alle spijze van deze aankomende goede jaren verzamelen, en koren opleggen, onder de hand van Farao, tot spijze in de steden, en bewaren het.
36 Zo zal de spijze zijn tot voorraad voor het land, voor zeven jaren van de honger, die in Egypteland wezen zullen; opdat het land van honger niet verga.
37 En dit woord was goed in de ogen van Farao, en in de ogen van al zijn knechten.
38 Zo zei Farao tot zijn knechten: Zouden wij wel een man vinden als deze, in welken Gods Geest is?
39 Daarna zei Farao tot Jozef: Naardien dat God u dit alles heeft verkondigd, zo is er niemand zo verstandig en wijs, als u .
40 U zult over mijn huis zijn, en op uw bevel zal al mijn volk de hand kussen; alleen deze troon zal ik groter zijn dan u .
41 Voorts sprak Farao tot Jozef: Zie, ik heb u over gans Egypteland gesteld.
42 En Farao nam zijn ring van zijn hand af, en deed hem aan Jozefs hand, en liet hem fijne linnen klederen aantrekken, en leide hem een gouden keten aan zijn hals;
43 En hij deed hem rijden op de tweeden wagen, die hij had; en zij riepen voor zijn aangezicht: Knielt! Zo stelde hij hem over gans Egypteland.
44 En Farao zei tot Jozef: Ik ben Farao! doch zonder u zal niemand zijn hand of zijn voet opheffen in gans Egypteland.
45 En Farao noemde Jozefs naam Zafnath Paaneah, en gaf hem Asnath, de dochter van Potifera, overste van On, tot een vrouw; en Jozef trok uit door het land van Egypte.
46 Jozef nu was dertig jaren oud, als hij stond voor het aangezicht van Farao, koning van Egypte; en Jozef ging uit van Farao's aangezicht, en hij trok door gans Egypteland.
47 En het land bracht voort, in de zeven jaren van de overvloed, bij handen vol.
48 En hij vergaderde alle spijze van de zeven jaren, die in Egypteland was, en deed de spijze in de steden; de spijze van het veld van elke stad, hetwelk rondom haar was, deed hij daar binnen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

49 Zo bracht Jozef zeer veel koren bijeen, als het zand van de zee, totdat men ophield te tellen: want daarvan was geen getal.
50 En Jozef werden twee zonen geboren, eer er een jaar van de honger aankwam, die Asnath, de dochter van Potifera, overste van On, hem baarde.
51 En Jozef noemde de naam van de eerstgeborenen Manasse; want, zei hij God heeft mij doen vergeten al mijn moeite, en het gehele huis mijns vaders.
52 En de naam van de tweede noemde hij Efraim; want, zei hij God heeft mij doen wassen in het land mijner verdrukking.
53 Toen eindigden de zeven jaren van de overvloed, die in Egypte geweest was.
54 En de zeven jaren van de honger begonnen aan te komen, zoals Jozef gezegd had. En er was honger in al de landen; maar in gans Egypteland was brood.
55 Als nu gans Egypteland hongerde, riep het volk tot Farao om brood; en Farao zei tot alle Egyptenaren: Gaat tot Jozef, doet wat hij u zegt.
56 Als dan honger over het gehele land was, zo opende Jozef alles, waarin iets was, en verkocht aan de Egyptenaren; want de honger werd sterk in Egypteland.
57 En alle landen kwamen in Egypte tot Jozef, om te kopen; want de honger was sterk in alle landen.

42
1 Toen Jakob zag, dat er koren in Egypte was, zo zei Jakob tot zijn zonen: Waarom ziet u op elkander?
2 Voorts zei hij: Ziet, ik heb gehoord, dat er koren in Egypte is; trekt daarhenen af, en koopt ons koren van daar, opdat wij leven en niet sterven.
3 Toen gingen Jozefs tien broers af, om koren uit Egypte te kopen.
4 Doch Benjamin, Jozefs broer, zond Jakob niet met zijn broers; want hij zei: Opdat hem niet misschien het verderf ontmoete!
5 Zo kwamen Israels zonen om te kopen onder degenen, die daar kwamen; want de honger was in het land Kanaän.
6 Jozef nu was regent over dat land; hij verkocht aan al het volk van het land; en Jozefs broers kwamen, en bogen zich voor hem, met de aangezichten ter aarde.
7 Als Jozef zijn broers zag, zo kende hij hen; maar hij hield zich vreemd jegens hen, en sprak hard met hen, en zei tot hen: Van waar komt u ? En zij zeiden: Uit het land Kanaän; om spijze te kopen.
8 Jozef dan kende zijn broers; maar zij kenden hem niet.
9 Toen gedacht Jozef aan de dromen, die hij van hen gedroomd had; en hij zei tot hen: U bent verspieders, u bent gekomen om te bezichtigen, waar het land bloot is.
10 En zij zeiden tot hem: Neen, mijn heer! maar uw knechten zijn gekomen, om spijze te kopen.
11 Wij allen zijn eens mans zonen; wij zijn vroom; uw knechten zijn geen verspieders.
12 En hij zei tot hen: Neen, maar u bent gekomen, om te bezichtigen, waar het land bloot is.
13 En zij zeiden: Wij, uw knechten, waren twaalf gebroeders, eens mans zonen, in het land Kanaän; en zie, de kleinste is heden bij onzen vader; doch de een is niet meer.
14 Toen zei Jozef tot hen: Dat is het, wat ik tot u gesproken heb, en zei:: U bent verspieders!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 Hierin zult u beproefd worden: zo waarlijk als Farao leeft! indien u van hier zult uitgaan, tenzij dan, wanneer uw kleinste broer herwaarts zal gekomen zijn!
16 Zendt een uit u, die uw broer hale; maar weest u lieden gevangen, en uw woorden zullen beproefd worden, of de waarheid bij u zij; en indien niet, zo waarlijk als Farao leeft, zo bent u verspieders!
17 En hij zette hen samen drie dagen in bewaring.
18 En ten derden dage zei Jozef tot hen: Doet dit, zo zult u leven; ik vrees God.
19 Zo u vroom bent, zo zij een van uw broers gebonden in het huis van uw bewaring; en gaat u heen, brengt het koren voor de honger van uw huizen.
20 En brengt uw kleinsten broer tot mij, zo zullen uw woorden waargemaakt worden; en u zult niet sterven. En zij deden zo.
21 Toen zeiden zij de een tot de ander: Voorwaar, wij zijn schuldig aan onzen broer, wiens benauwdheid van ziel wij zagen, toen hij ons om genade bad; maar wij hoorden niet! daarom komt deze benauwdheid over ons.
22 En Ruben antwoordde hun, en zei:: Heb ik het tot u niet gezegd, toen ik zei: Zondigt niet aan deze jongeling! maar u hoordet niet; en ook zijn bloed, ziet, het wordt gezocht!
23 En zij wisten niet, dat het Jozef hoorde; want daar was een taalman tussen hen.
24 Toen wendde hij zich om, van hen af, en weende; daarna keerde hij weer tot hen, en sprak tot hen, en nam Simeon van hen, en bond hem voor hun ogen.
25 En Jozef gebood, dat men hun zakken met koren vullen zou, en dat men hun geld weerkeerde, een ieder in zijn zak, en dat men hun teerkost gave tot de weg; en men deed hun zo.
26 En zij laadden hun koren op hun ezels, en gingen van daar.
27 Toen een zijn zak opendeed, om zijn ezel voeder te geven in de herberg, zo zag hij zijn geld; want ziet, het was in de mond van zijn zak.
28 En hij zei tot zijn broers: Mijn geld is weergekeerd; daartoe ook, ziet, het is in mijn zak! Toen ontging hun het hart, en zij verschrikten, de een tot de ander en zei:: Wat is dit, dat ons God gedaan heeft?
29 En zij kwamen in het land Kanaän, tot Jakob, hun vader; en zij gaven hem te kennen al hun wedervaren, en zei::
30 Die man, de heer van dat land, heeft hard met ons gesproken; en hij heeft ons gehouden voor verspieders van het land.
31 Maar wij zeiden tot hem: Wij zijn vroom; wij zijn geen verspieders.
32 Wij waren twaalf gebroeders, zonen van onzen vader; de een is niet meer, en de kleinste is heden bij onzen vader in het land Kanaän.
33 En die man, de heer van dat land, zei tot ons: Hieraan zal ik bekennen, dat u lieden vroom bent; laat een van uw broers bij mij, en neemt voor de honger van uw huizen, en trekt heen.
34 En brengt uw kleinsten broer tot mij; zo zal ik weten, dat u geen verspieders bent, maar dat u vroom bent; uw broer zal ik u weergeven, en u zult in dit land handelen.
35 En het gebeurde, als zij hun zakken ledigden, ziet, zo had een ieder de bundel van zijn geld in zijn zak; en zij zagen de bundels van hun geld, zij en hun vader, en zij waren bevreesd.
36 Toen zei Jakob, hun vader, tot hen: U berooft mij van kinderen! Jozef is er niet, en Simeon is er niet; nu zult u Benjamin wegnemen! al deze dingen zijn tegen mij!
37 Toen sprak Ruben tot zijn vader, en zei:: Dood twee mijner zonen, zo ik hem tot u niet weer breng; geef hem in mijn hand, en ik zal hem weer tot u brengen!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

38 Maar hij zei: Mijn zoon zal met ulieden niet aftrekken; want zijn broer is dood, en hij is alleen overgebleven; zo hem een verderf ontmoette op de weg, die u zult gaan, zo zoudt u mijn grauwe haren met droefenis ten grave doen nederdalen.

43

1 De honger nu werd zwaar in dat land;
2 Zo gebeurde het, als zij de leeftocht, die zij uit Egypte gebracht hadden, opgegeten hadden, dat hun vader tot hen zei: Keert wederom, koopt ons een weinig spijze.
3 Toen sprak Juda tot hem, en zei:: Die man heeft ons op het hoogste betuigd, en zei:: U zult mijn aangezicht niet zien, tenzij dat uw broer met u is.
4 Indien u onzen broer met ons zendt, wij zullen aftrekken, en u spijze kopen;
5 Maar indien u hem niet zendt, wij zullen niet aftrekken; want die man heeft tot ons gezegd: U zult mijn aangezicht niet zien, tenzij dat uw broer met u is.
6 En Israel zei: Waarom hebt u zo kwalijk aan mij gedaan, dat u die man te kennen gaaft, of u nog een broer hadt?
7 En zij zeiden: Die man vraagde zeer nauw naar ons, en naar onze maagschap, en zei:: Leeft uw vader nog; hebt u nog een broer? Zo gaven wij het hem te kennen, volgens diezelfde woorden; hebben wij juist geweten, dat hij zeggen zou: Brengt uw broer af?
8 Toen zei Juda tot Israel, zijn vader: Zend de jongeling met mij, zo zullen wij ons opmaken en reizen, opdat wij leven en niet sterven, noch wij, noch u , noch onze kinderkens.
9 Ik zal borg voor hem zijn; van mijn hand zult u hem eisen; indien ik hem tot u niet breng en hem voor uw aangezicht stel, zo zal ik alle dagen tegen u gezondigd hebben!
10 Want hadden wij niet gezuimd, voorwaar, wij waren alreeds tweemaal weergekomen.
11 Toen zei Israel, hun vader, tot hen: Is het nu zo, zo doet dit; neemt van het loffelijkste dezes lands in uwe vaten, en brengt die man een geschenk henen af: een weinig balsem, en een weinig honig, specerijen en mirre, terpentijnnoten en amandelen.
12 En neemt dubbel geld in uw hand; en brengt het geld, hetwelk in de mond van uw zakken weergekeerd is, weer in uw hand; misschien is het een feil.
13 Neemt ook uw broer mede, en maakt u op, keert weer tot die man.
14 En God, de Almachtige, geve u barmhartigheid voor het aangezicht van die man, dat hij uw anderen broer en Benjamin met u late gaan! En mij aangaande, als ik van kinderen beroofd ben, zo ben ik beroofd!
15 En die mannen namen dat geschenk, en namen dubbel geld in hun hand, en Benjamin; en zij maakten zich op, en gingen af naar Egypte, en zij stonden voor Jozefs aangezicht.
16 Als Jozef Benjamin met hen zag, zo zei hij tot dengene, die over zijn huis was: Breng deze mannen naar het huis toe, en slacht slachtvee, en maak het gereed; want deze mannen zullen te middag met mij eten.
17 De man nu deed, gelijk Jozef gezegd had; en de man bracht deze mannen in het huis van Jozef.
18 Toen vreesden deze mannen, omdat zij in het huis van Jozef gebracht werden, en zeiden: Vanwege het geld, dat in het begin in onze zakken wedergekeerd is, worden wij ingebracht, opdat hij ons overrompele en ons overvalle, en ons tot slaven neme, met onze ezelen.
19 Daarom naderden zij tot die man, die over het huis van Jozef was, en zij spraken tot hem aan de deur van het huis.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 En zij zeiden: Och, mijn heer! wij waren in het begin zeker afgekomen, om spijze te kopen.
21 Het is nu geschied, als wij in de herberg gekomen waren, en wij onze zakken opendeden, zie, zo was ieders mans geld in de mond van zijn zak, ons geld in zijn gewicht; en wij hebben hetzelve weer gebracht in onze hand.
22 Wij hebben ook ander geld in onze hand afgebracht, om spijze te kopen; wij weten niet, wie ons geld in onze zakken gelegd heeft.
23 En hij zei: Vrede zij ulieden, vreest niet! Uw God en de God van uw vader heeft u een schat in uw zakken gegeven; uw geld is tot mij gekomen. En hij bracht Simeon tot hen uit.
24 Daarna bracht de man deze mannen in het huis van Jozef, en hij gaf water; en zij wiesen hun voeten; hij gaf ook aan hun ezelen voeder.
25 En zij bereidden het geschenk, totdat Jozef kwam op de middag; want zij hadden gehoord, dat zij daar brood eten zouden.
26 Als nu Jozef te huis gekomen was, zo brachten zij hem het geschenk, hetwelk in hun hand was, in het huis, en zij bogen zich voor hem ter aarde.
27 En hij vraagde hun naar hun welstand, en zei: Is het wel met uw vader, de oude, waarvan u zei? Leeft hij nog?
28 En zij zeiden: Het is wel met uw knecht, onzen vader, hij leeft nog; en zij neigden het hoofd en bogen zich neder.
29 En hij hief zijn ogen op, en zag Benjamin, zijn broer, de zoon van zijn moeder, en zei: Is dit uw kleinste broer, waarvan u tot mij zei? Daarna zei hij: Mijn zoon? God zij u genadig!
30 En Jozef haastte zich; want zijn ingewand ontstak jegens zijn broer, en hij zocht te wenen; en hij ging in een kamer, en weende daar.
31 Daarna wies hij zijn aangezicht en kwam uit; en hij bedwong zich zelven, en zei: Zet brood op.
32 En zij richtten voor hem aan in het bijzonder, en voor hen in het bijzonder; en voor de Egyptenaren, die met hem aten, in het bijzonder; want de Egyptenaars mogen geen brood eten met de Hebreeën, omdat zulks de Egyptenaren een gruwel is.
33 En zij zaten voor zijn aangezicht, de eerstgeborene naar zijn eerstgeboorte, en de jongere naar zijn jonkheid; dies verwonderden zich de mannen onder elkander.
34 En hij langde hun van de gerechten, die voor hem waren; maar Benjamins gerecht was vijfmaal groter, dan de gerechten van hen allen. En zij dronken, en zij werden dronken met hem.

44
1 En hij gebood dengene, die over zijn huis was, en zei:: Vul de zakken van deze mannen met spijze, naar dat zij zullen kunnen dragen, en leg ieders mans geld in de mond van zijn zak;
2 En mijn beker, de zilveren beker, zult u leggen in de mond van de zak van de kleinsten, met het geld van zijn koren. En hij deed naar Jozefs woord, hetwelk hij gesproken had.
3 In de morgen, als het licht werd, zo liet men deze mannen trekken, hen en hun ezels.
4 Zij zijn ter stad uitgegaan; zij waren niet verre gekomen, als Jozef tot dengene, die over zijn huis was, zei: Maak u op, en jaag die mannen achterna; en als u hen zult achterhaald hebben, zo zult u tot hen zeggen: Waarom hebt u kwaad voor goed vergolden?
5 Is het deze niet, waaruit mijn heer drinkt? en waarbij hij iets zekerlijk waarnemen zal? U hebt kwalijk gedaan, wat u gedaan hebt.
6 En hij achterhaalde hen, en sprak tot hen diezelfde woorden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 En zij zeiden tot hem: Waarom spreekt mijn heer zulke woorden? Het zij verre van uw knechten, dat zij zodanig een ding doen zouden.
8 Zie, het geld, dat wij in de mond onzer zakken vonden, hebben wij tot u uit het land Kanaän weer gebracht; hoe zouden wij dan uit het huis uws heren zilver of goud stelen?
9 Bij wien van uw knechten hij gevonden zal worden, dat hij sterve; en ook zullen wij mijn heer tot slaven zijn!
10 En hij zei: Dit zij nu ook zo, naar uw woorden! Bij wien hij gevonden wordt, die zij mijn slaaf; maar u lieden zult onschuldig zijn.
11 En zij haastten, en ieder zette zijn zak af op de aarde, en ieder opende zijn zak.
12 En hij doorzocht, beginnende met de grootste, en voleindigende met de kleinste; en die beker werd gevonden in de zak van Benjamin.
13 Toen scheurden zij hun klederen; en ieder man laadde zijn ezel op, en zij keerden weer naar de stad.
14 En Juda kwam met zijn broers in het huis van Jozef; want hij was nog zelf daar; en zij vielen voor zijn aangezicht neder ter aarde.
15 En Jozef zei tot hen: Wat daad is dit, die u gedaan hebt? Weet u niet, dat zulk een man als ik dat zekerlijk waarnemen zou?
16 Toen zei Juda: Wat zullen wij tot mijn heer zeggen, wat zullen wij spreken, en wat zullen wij ons rechtvaardigen? God heeft de ongerechtigheid van uw knechten gevonden; zie, wij zijn mijns heren slaven, zo wij, als hij, in wiens hand de beker gevonden is.
17 Maar hij zei: Het zij verre van mij zulks te doen! de man, in wiens hand de beker gevonden is, die zal mijn slaaf zijn; doch trekt u lieden op in vrede tot uw vader.
18 Toen naderde Juda tot hem, en zei: Och, mijn heer! laat toch uw knecht een woord spreken voor mijns heren oren, en laat uw toorn tegen uw knecht niet ontsteken; want u bent even gelijk Farao!
19 Mijn heer vraagde zijn knechten, en zei:: Hebt u lieden een vader, of broer?
20 Zo zeiden wij tot mijn heer: Wij hebben een ouden vader, en een jongeling van de ouderdom, de kleinsten, wiens broer dood is, en hij is alleen van zijn moeder overgebleven, en zijn vader heeft hem lief.
21 Toen zei u tot uw knechten: Brengt hem af tot mij, dat ik mijn oog op hem sla.
22 En wij zeiden tot mijn heer: Die jongeling zal zijn vader niet kunnen verlaten; indien hij zijn vader verlaat, zo zal hij sterven.
23 Toen zei u tot uw knechten: Indien uw kleinste broer met u niet afkomt, zo zult u mijn aangezicht niet meer zien.
24 En het is geschied, als wij tot uw knecht, mijn vader, opgetrokken zijn, en wij hem de woorden mijns heren verhaald hebben;
25 En dat onze vader gezegd heeft: Keert weer. koopt ons een weinig spijze;
26 Zo hebben wij gezegd: Wij zullen niet mogen aftrekken; indien onze kleinste broer bij ons is, zo zullen wij aftrekken; want wij zullen het aangezicht van die man niet mogen zien, zo deze onze kleinste broer niet bij ons is.
27 Toen zei uw knecht, mijn vader, tot ons: U lieden weet, dat mijn huisvrouw er mij twee gebaard heeft.
28 En de een is van mij uitgegaan, en ik heb gezegd: Voorwaar, hij is zeker verscheurd geworden! en ik heb hem niet gezien tot nu toe.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

29 Indien u nu deze ook van mijn aangezicht wegneemt, en hem een verderf ontmoette, zo zoudt u mijn grauwe haren met jammer ten grave doen nederdalen!
30 Nu dan, als ik tot uw knecht, mijn vader, kome, en de jongeling is niet bij ons (zo zijn ziel aan de ziel van deze gebonden is),
31 Zo zal het gebeuren, als hij ziet, dat de jongeling er niet is, dat hij sterven zal; en uw knechten zullen de grauwe haren van uw knecht, onzen vader, met droefenis ten grave doen nederdalen.
32 Want uw knecht is voor deze jongeling borg bij mijn vader, en zei:: Zo ik hem tot u niet weer breng, zo zal ik tegen mijn vader alle dagen gezondigd hebben!
33 Nu dan, laat toch uw knecht voor deze jongeling slaaf van mijn heer blijven, en laat de jongeling met zijn broers optrekken!
34 Want hoe zou ik optrekken tot mijn vader, indien de jongeling niet met mij was, opdat ik de jammer niet zie, welke mijn vader overkomen zou.

45
1 Toen kon zich Jozef niet bedwingen voor allen, die bij hem stonden, en hij riep: Doet alle man van mij uitgaan! En er stond niemand bij hem, als Jozef zich aan zijn broers bekend maakte.
2 En hij verhief zijn stem met wenen, zodat het de Egyptenaren hoorden, en dat het Farao's huis hoorde.
3 En Jozef zei tot zijn broers: Ik ben Jozef! leeft mijn vader nog? En zijn broers konden hem niet antwoorden; want zij waren verschrikt voor zijn aangezicht.
4 En Jozef zei tot zijn broers: Nadert toch tot mij! En zij naderden. Toen zei hij: Ik ben Jozef, uw broer, die u naar Egypte verkocht hebt.
5 Maar nu, weest niet bekommerd, en de toorn ontsteke niet in uw ogen, omdat u mij hierheen verkocht hebt; want God heeft mij voor uw aangezicht gezonden, tot behoudenis van de levens.
6 Want het zijn nu twee jaren van de honger in het land; en er zijn nog vijf jaren, in welke geen ploeging noch oogst zijn zal.
7 Doch God heeft mij voor uw aangezicht henen gezonden, om u een overblijfsel te stellen op de aarde, en om u bij het leven te behouden, door een grote verlossing.
8 Nu dan, u hebt mij herwaarts niet gezonden, maar God Zelf, Die mij tot Farao's vader gesteld heeft, en tot een heer over zijn gehele huis, en regeerder in het gehele land van Egypte.
9 Haast u en trekt op tot mijn vader, en zegt het hem: Zo zegt uw zoon Jozef: God heeft mij tot een heer over gans Egypteland gesteld; kom af tot mij, en vertoef niet.
10 En u zult in het land Gosen wonen, en nabij mij wezen, u en uw zonen, en de zonen van uw zonen, en uw schapen, en uw runderen, en al wat u hebt.
11 En ik zal u daar onderhouden; want er zullen nog vijf jaren van de honger zijn, opdat u niet verarmt, u en uw huis, en alles wat u hebt!
12 En ziet, uw ogen zien het, en de ogen van mijn broer Benjamin, dat mijn mond tot u spreekt.
13 En boodschapt mijn vader al mijn heerlijkheid in Egypte, en alles wat u gezien hebt; en haast u, en brengt mijn vader herwaarts af.
14 En hij viel aan de hals van Benjamin, zijn broer, en weende; en Benjamin weende aan zijn hals.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 En hij kuste al zijn broers, en hij weende over hen; en daarna spraken zijn broers met hem.
16 Als dit gerucht in het huis van Farao gehoord werd, dat men zei: Jozefs broers zijn gekomen! was het goed in de ogen van Farao, en in de ogen van zijn knechten.
17 En Farao zei tot Jozef: Zeg tot uw broers: Doet dit, laadt uw beesten, en trekt heen, gaat naar het land Kanaän;
18 En neemt uw vader en uw huisgezinnen, en komt tot mij, en ik zal u het beste van Egypteland geven, en u zult het vette dezes lands eten.
19 U bent toch gelast: doet dit, neemt u uit Egypteland wagenen voor uw kinderkens, en voor uw vrouwen, en voert uw vader, en komt.
20 En uw oog verschone uw huisraad niet; want het beste van gans Egypteland, dat zal het uwe zijn.
21 En de zonen van Israel deden zo. Zo gaf Jozef hun wagenen, naar Farao's bevel; ook gaf hij hun teerkost op de weg.
22 Hij gaf hun allen, ieder een, wisselklederen; maar Benjamin gaf hij driehonderd zilverlingen, en vijf wisselklederen.
23 En zijn vader desgelijks zond hij tien ezelen, dragende van het beste van Egypte, en tien ezelinnen, dragende koren, en brood, en spijze voor zijn vader op de weg.
24 En hij zond zijn broers heen; en zij vertrokken; en hij zei tot hen: Verstoort u niet op de weg.
25 En zij trokken op uit Egypte, en zij kwamen in het land Kanaän tot hun vader Jakob.
26 Toen boodschapten zij hem, en zei:: Jozef leeft nog, ja, ook is hij regeerder in gans Egypteland! Toen bezweek zijn hart, want hij geloofde hen niet.
27 Maar als zij tot hem gesproken hadden al de woorden van Jozef, die hij tot hen gesproken had, en dat hij de wagenen zag, die Jozef gezonden had om hem te voeren, zo werd de geest van Jakob hun vader, levendig.
28 En Israel zei: Het is genoeg! mijn zoon Jozef leeft nog! ik zal gaan, en hem zien, eer ik sterve!

46
1 En Israel verreisde met al wat hij had, en hij kwam te Ber-seba, en hij offerde offeranden aan de God van zijn vader Izaak.
2 En God sprak tot Israel in gezichten van de nacht, en zei: Jakob, Jakob! En hij zei: Zie, hier ben ik!
3 En Hij zei: Ik ben die God, de God van uw vader; vrees niet van af te trekken naar Egypte; want Ik zal u daar tot een groot volk zetten.
4 Ik zal met u aftrekken naar Egypte en Ik zal u doen weer optrekken, mede optrekkende; en Jozef zal zijn hand op uw ogen leggen.
5 Toen maakte zich Jakob op van Ber-seba; en de zonen van Israel voerden Jakob, hun vader, en hun kinderen, en hun vrouwen, op de wagenen, die Farao gezonden had, om hem te voeren.
6 En zij namen hun vee, en hun have, die zij in het land Kanaän geworven hadden, en zij kwamen in Egypte, Jakob en al zijn zaad met hem;
7 Zijn zonen, en de zonen van zijn zonen met hem; zijn dochters, en van zijn zonen dochters, en al zijn zaad bracht hij met zich in Egypte.
8 En dit zijn de namen van de zonen van Israel, die in Egypte kwamen: Jakob en zijn zonen. De eerstgeborene van Jakob: Ruben.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 En de zonen van Ruben: Hanoch, en Pallu, en Hezron, en Karmi.
10 En de zonen van Simeon: Jemuel, en Jamin, en Ohad, en Jachin, en Zohar, en Saul, de zoon van een Kanaanietische vrouw.
11 En de zonen van Levi: Gerson, Kehath en Merari.
12 En de zonen van Juda: Er, en Onan, en Sela, en Perez, en Zerah. Doch Er en Onan waren gestorven in het land van Kanaän; en de zonen van Perez waren Hezron en Hamul.
13 En de zonen van Issaschar: Tola, en Puwa, en Job, en Simron.
14 En de zonen van Zebulon: Sered, en Elon, en Jahleel.
15 Dit zijn de zonen van Lea, die zij Jakob gebaard heeft in Paddan-aram, met Dina zijn dochter; al de zielen van zijn zonen en van zijn dochters waren drie en dertig.
16 En de zonen van Gad: Zifjon en Haggi, Schuni en Ezbon, Eri en Arodi, en Areli.
17 En de zonen van Aser: Jimna, en Jisva, en Jisvi, en Berija, en Sera, hun zuster; en de zonen van Berija: Heber en Malchiel.
18 Dit zijn de zonen van Zilpa, die Laban aan zijn dochter Lea gegeven had; en zij baarde Jakob deze zestien zielen.
19 De zonen van Rachel, Jakobs huisvrouw: Jozef en Benjamin.
20 En Jozef werden geboren in Egypteland, Manasse en Efraim, die hem Asnath, de dochter van Potifera, de overste te On, baarde.
21 En de zonen van Benjamin: Bela, Becher en Asbel, Gera en Naaman, Echi en Ros, Muppim en Huppim, en Ard.
22 Dit zijn de zonen van Rachel, die Jakob geboren zijn, al te zamen veertien zielen.
23 En de zonen van Dan: Chusim.
24 En de zonen van Nafthali: Jahzeel, en Guni, en Jezer, en Sillem.
25 Dit zijn de zonen van Bilha, die Laban aan zijn dochter Rachel gegeven had; en zij baarde dezelve Jakob, zij waren allen zeven zielen.
26 Al de zielen, die met Jakob in Egypte kwamen, uit zijn heup gesproten, uitgenomen de vrouwen van de zonen van Jakob, waren allen zes en zestig zielen.
27 En de zonen van Jozef, die hem in Egypte geboren zijn, waren twee zielen. Al de zielen van het huis van Jakob, die in Egypte kwamen, waren zeventig.
28 En hij zond Juda voor zijn aangezicht heen tot Jozef, om voor zijn aangezicht aanwijzing te doen naar Gosen; en zij kwamen in het land Gosen.
29 Toen spande Jozef zijn wagen aan, en trok op, zijn vader Israel tegemoet naar Gosen; en als hij zich aan hem vertoonde, zo viel hij hem aan zijn hals, en weende lang aan zijn hals.
30 En Israel zei tot Jozef: Dat ik nu sterve, nadat ik uw aangezicht gezien heb, dat u nog leeft!
31 Daarna zei Jozef tot zijn broers, en tot van zijn vaders huis: Ik zal optrekken en Farao boodschappen, en tot hem zeggen: Mijn broers en het huis mijns vaders, die in het land Kanaän waren, zijn tot mij gekomen.
32 En die mannen zijn schaapherders; want het zijn mannen, die met vee omgaan; en zij hebben hun schapen, en hun runderen, en al wat zij hebben, medegebracht.
33 Wanneer het nu gebeuren zal, dat Farao ulieden zal roepen, en zeggen: Wat is uw hantering?
34 Zo zult u zeggen: Uw knechten zijn mannen, die van onze jeugd af tot nu toe met vee omgegaan hebben, zo wij als onze vaders; opdat u in het land Gosen moogt wonen; want alle schaapherder is de Egyptenaren een gruwel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

47
1 Toen kwam Jozef en boodschapte Farao, en zei: Mijn vader en mijn broers, en hun schapen, en hun runderen, met alles wat zij hebben, zijn gekomen uit het land Kanaän; en zie, zij zijn in het land Gosen.
2 En hij nam een deel van zijn broers, te weten vijf mannen, en hij stelde hen voor Farao's aangezicht.
3 Toen zei Farao tot zijn broers: Wat is uw hantering? En zij zeiden tot Farao: Uw knechten zijn schaapherders, zo wij als onze vaders.
4 Voorts zeiden zij tot Farao: Wij zijn gekomen, om als vreemdelingen in dit land te wonen; want er is geen weide voor de schapen, die uw knechten hebben, omdat de honger zwaar is in het land Kanaän; en nu, laat toch uw knechten in het land Gosen wonen!
5 Toen sprak Farao tot Jozef, en zei:: Uw vader en uw broers zijn tot u gekomen;
6 Egypteland is voor uw aangezicht; doe uw vader en uw broers in het beste van het land wonen; laat hen in het land Gosen wonen, en zo u weet, dat er onder hen kloeke mannen zijn, zo zet hen tot veemeesters over hetgeen ik heb.
7 En Jozef bracht zijn vader Jakob mede, en stelde hem voor Farao's aangezicht; en Jakob zegende Farao.
8 En Farao zei tot Jakob: Hoe vele zijn de dagen van de jaren uws levens!
9 En Jakob zei tot Farao: De dagen van de jaren mijner vreemdelingschappen zijn honderd en dertig jaren; weinig en kwaad zijn de dagen van de jaren mijns levens geweest, en hebben niet bereikt de dagen van de jaren van de levens mijner vaderen, in de dagen hunner vreemdelingschappen.
10 En Jakob zegende Farao, en ging uit van Farao's aangezicht.
11 En Jozef bestelde voor Jakob en zijn broers woningen, en hij gaf hun een bezitting in Egypteland, in het beste van het land, in het land Rameses, zoals Farao geboden had.
12 En Jozef onderhield zijn vader, en zijn broers, en het gehele huis van zijn vaders, met brood, tot de mond van de kinderkens toe.
13 En er was geen brood in het gehele land; want de honger was zeer zwaar: zodat het land van Egypte en het land Kanaän raasden vanwege die honger.
14 Toen verzamelde Jozef al het geld, dat in Egypteland en in het land Kanaän gevonden werd, voor het koren, dat zij kochten; en Jozef bracht dat geld in Farao's huis.
15 Als nu het geld uit Egypteland en uit het land Kanaän verdaan was, kwamen al de Egyptenaars tot Jozef, en zei:: Geef ons brood; want waarom zouden wij in uw tegenwoordigheid sterven? want het geld ontbreekt;
16 En Jozef zei: Geeft uw vee, zo zal ik het u geven voor uw vee, indien het geld ontbreekt.
17 Toen brachten zij hun vee tot Jozef; en Jozef gaf hun brood voor paarden en voor het vee van de schapen, en voor het vee van de runderen, en voor ezels; en hij voedde hen met brood, datzelve jaar, voor al hun vee.
18 Toen datzelve jaar voleind was, zo kwamen zij tot hem in het tweede jaar, en zeiden tot hem: Wij zullen het voor mijn heer niet verbergen, zo het geld verdaan is, en de bezitting van de beesten gekomen aan mijn heer, zo is er niets anders overgebleven voor het aangezichts mijns heren, dan ons lichaam en ons land.
19 Waarom zullen wij voor uw ogen sterven, zo wij als ons land? Koop ons en ons land voor brood; zo zullen wij en ons land Farao dienstbaar zijn; en geef zaad, opdat wij leven en niet sterven, en het land niet woest worde!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Zo kocht Jozef het gehele land van Egypte voor Farao; want de Egyptenaars verkochten een ieder zijn akker, omdat de honger sterk over hen geworden was; zo werd het land Farao's eigen.
21 En aangaande het volk, dat zette hij over in de steden, van het ene uiterste van de palen van Egypte, tot het andere uiterste deszelven.
22 Alleen het land van de priesters kocht hij niet, want de priesters hadden een bescheiden deel van Farao, en zij aten hun bescheiden deel, hetwelk hun Farao gegeven had; daarom verkochten zij hun land niet.
23 Toen zei Jozef tot het volk: Ziet, ik heb heden u en uw land gekocht voor Farao; ziet, daar is zaad voor u, opdat u het land bezaait.
24 Doch met de inkomsten zal het gebeuren, dat u aan Farao het vijfde deel zult geven, en de vier delen zullen voor u zijn, tot zaad van de velds, en tot uw spijze en van degenen, die in uw huizen zijn, en om te eten voor uw kinderkens.
25 En zij zeiden: U hebt ons leven behouden; laat ons genade vinden in de ogen mijns heren, en wij zullen Farao's knechten zijn.
26 Jozef dan stelde ditzelve in tot een wet, tot deze dag, over het land van Egypte, dat Farao het vijfde deel zou hebben; behalve dat alleen het land van de priesters van Farao niet werd.
27 Zo woonde Israel in het land van Egypte, in het land Gosen; en zij stelden zich tot bezitters daarin, en zij werden vruchtbaar en vermeerderden zeer.
28 En Jakob leefde in het land van Egypte zeventien jaar; zodat de dagen van Jakob, de jaren van zijn leven geweest zijn honderd zeven en veertig jaren.
29 Als nu de dagen van Israel naderden, dat hij sterven zou, zo riep hij zijn zoon Jozef, en zei tot hem: Indien ik nu genade gevonden heb in uw ogen, zo leg toch uw hand onder mijn heup, en doe weldadigheid en trouw aan mij, en begraaf mij toch niet in Egypte;
30 Maar dat ik bij mijn vaderen ligge; hierom zult u mij uit Egypte voeren, en mij in hun graf begraven. En hij zei: Ik zal doen naar uw woord!
31 En hij zei: Zweer mij! en hij zwoer hem. En Israel boog zich ten hoofde van het bed.

48
1 Het gebeurde nu na deze dingen, dat men Jozef zei: Zie, uw vader is krank! Toen nam hij zijn twee zonen met zich, Manasse en Efraim!
2 En men boodschapte Jakob, en men zei: Zie, uw zoon Jozef komt tot u! Zo versterkte zich Israel, en zat op het bed.
3 Daarna zei Jakob tot Jozef: God de Almachtige, is mij verschenen te Luz, in het land Kanaän, en Hij heeft mij gezegend;
4 En Hij heeft tot mij gezegd: Zie, Ik zal u vruchtbaar maken, en u vermenigvuldigen, en u tot een hoop van volken stellen; en Ik zal aan uw zaad na u dit land tot een eeuwige bezitting geven.
5 Nu dan, uw twee zonen, die u in Egypteland geboren waren, eer ik in Egypte tot u gekomen ben, zijn mijne; Efraim en Manasse zullen mijne zijn, als Ruben en Simeon.
6 Maar uw geslacht, dat u na hen zult gewinnen, zullen uwe zijn; zij zullen naar hunner broers naam genoemd worden in hun erfdeel.
7 Toen ik nu van Paddan kwam, zo is Rachel bij mij gestorven in het land Kanaän, op de weg, als het nog een kleine streek lands was, om tot Efrath te komen; en ik begroef haar daar aan de weg van Efrath, welke is Bethlehem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 En Israel zag de zonen van Jozef, en zei: Wiens zijn deze?
9 En Jozef zei tot zijn vader: Zij zijn mijn zonen, die mij God hier gegeven heeft. En hij zei: Breng hen toch tot mij, dat ik hen zegene!
10 Doch de ogen van Israel waren zwaar van ouderdom; hij kon niet zien; en hij deed hen naderen tot zich; toen kuste hij hen, en omhelsde hen.
11 En Israel zei tot Jozef: Ik had niet gemeend uw aangezicht te zien; maar zie, God heeft mij ook uw zaad doen zien!
12 Toen deed hen Jozef uitgaan van zijn knieën; en hij boog zich met zijn aangezicht neder ter aarde.
13 En Jozef nam die beiden, Efraim met zijn rechterhand, tegenover Israels linkerhand, en Manasse met zijn linkerhand, tegenover Israels rechterhand, en hij deed hen naderen tot hem.
14 Maar Israel strekte zijn rechterhand uit, en leide die op het hoofd van Efraim, hoewel hij de minste was, en zijn linkerhand op het hoofd van Manasse; hij bestierde zijn handen verstandelijk; want Manasse was de eerstgeborene.
15 En hij zegende Jozef, en zei: De God, voor Wiens aangezicht mijn vaders, Abraham en Izaak, gewandeld hebben, die God, Die mij gevoed heeft, van dat ik was, tot op deze dag;
16 Die Engel, Die mij verlost heeft van alle kwaad, zegene deze jongeren, en dat in hen mijn naam genoemd worde, en de naam mijner vaderen, Abraham en Izaak, en dat zij vermenigvuldigen als vissen in menigte, in het midden van land!
17 Toen Jozef zag, dat zijn vader zijn rechterhand op het hoofd van Efraim leide, zo was het kwaad in zijn ogen, en hij ondervatte van zijn vaders hand, om die van het hoofd van Efraim op het hoofd van Manasse af te brengen.
18 En Jozef zei tot zijn vader: Niet zo, mijn vader! want deze is de eerstgeborene; leg uw rechterhand op zijn hoofd.
19 Maar zijn vader weigerde het, en zei: Ik weet het, mijn zoon! ik weet het; hij zal ook tot een volk worden, en hij zal ook groot worden; maar nochtans zal zijn kleinste broer groter worden dan hij, en zijn zaad zal een volle menigte van volkeren worden.
20 Zo zegende hij ze te die dage, en zei:: In u zal Israel zegenen, en zei:: God zette u als Efraim en als Manasse! En hij zette Efraim voor Manasse.
21 Daarna zei Israel tot Jozef: Zie, ik sterf; maar God zal met ulieden wezen, en Hij zal u weerkregen in het land van uw vaderen.
22 En ik heb u een stuk lands gegeven boven uw broers; hetwelk ik, met mijn zwaard en met mijn boog, uit de hand van de Amorieten genomen heb.

49
1 Daarna riep Jakob zijn zonen, en hij zei: Verzamelt u, en ik zal u verkondigen, hetgeen u in de navolgende dagen wedervaren zal.
2 Komt samen en hoort, u , zonen van Jakob! en hoort naar Israel, uw vader.
3 Ruben! u bent mijn eerstgeborene, mijn kracht, en het begin mijner macht; de voortreffelijkste in hoogheid, en de voortreffelijkste in sterkte!
4 Snelle afloop als van de wateren, u zult de voortreffelijkste niet zijn! want u hebt uw vaders leger beklommen; toen hebt u het geschonden; hij heeft mijn bed beklommen!
5 Simeon en Levi zijn gebroeders! hun handelingen zijn werktuigen van geweld!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Mijn ziel kome niet in hun verborgen raad; mijn eer worde niet verenigd met hun vergadering! want in hun toorn hebben zij de mannen doodgeslagen, en in hun moedwil hebben zij de ossen weggerukt.
7 Vervloekt zij hun toorn, want hij is heftig; en hun verbolgenheid, want zij is hard! ik zal hen verdelen onder Jakob, en zal hen verstrooien onder Israel.
8 Juda! u bent het, u zullen uw broers loven; uw hand zal zijn op de nek van uw vijanden; voor u zullen zich uw vaders zonen neerbuigen.
9 Juda is een leeuwenwelp! u bent van de roof opgeklommen, mijn zoon! Hij kromt zich, hij legt zich neder als een leeuw, en als een oude leeuw; wie zal hem doen opstaan?
10 De scepter zal van Juda niet wijken, noch de wetgever van tussen zijn voeten, totdat Silo komt, en Denzelven zullen de volken gehoorzaam zijn.
11 Hij bindt zijn jongen ezel aan de wijnstok, en het veulen van zijn ezelin aan de edelsten wijnstok; hij wast zijn kleed in de wijn, en zijn mantel in wijndruivenbloed.
12 Hij is roodachtig van ogen door de wijn, en wit van tanden door de melk.
13 Zebulon zal aan de haven van de zeeën wonen, en hij zal aan de haven van de schepen wezen; en zijn zijde zal zijn naar Sidon.
14 Issaschar is een sterk gebeende ezel, neerliggende tussen twee pakken.
15 Toen hij de rust zag, dat zij goed was, en het land, dat het lustig was, zo boog hij zijn schouder om te dragen, en was dienende onder cijns.
16 Dan zal zijn volk richten, als een van de stammen Israels.
17 Dan zal een slang zijn aan de weg, een adderslang nevens het pad, bijtende in de kuiten van het paard, zodat zijn rijder achterover valt.
18 Op uw zaligheid wacht ik, HEERE!
19 Aangaande Gad, een bende zal hem aanvallen; maar hij zal haar aanvallen in het einde.
20 Van Aser, zijn brood zal vet zijn; en hij zal koninklijke lekkernijen leveren.
21 Nafthali is een losgelaten hinde; hij geeft schone woorden.
22 Jozef is een vruchtbare tak, een vruchtbare tak aan een fontein; elk van de takken loopt over de muur.
23 De schutters hebben hem wel bitterheid aangedaan, en beschoten, en hem gehaat;
24 Maar zijn boog is in stijvigheid gebleven, en de armen van zijn handen zijn gesterkt geworden, door de handen van de Machtige Jakobs; daarvan is hij een herder, een steen Israels;
25 Van uw vaders God, Die u zal helpen, en van de Almachtige, Die u zal zegenen, met zegeningen van de hemel van boven, met zegeningen van de afgrond, die daaronder ligt, met zegeningen van de borsten en van de baarmoeder!
26 De zegeningen van uw vader gaan te boven de zegeningen mijner voorvaderen, tot aan het einde van de eeuwige heuvelen; die zullen zijn op het hoofd van Jozef, en op de hoofdschedel van de afgezonderden van zijn broers!
27 Benjamin zal als een wolf verscheuren; in de morgen zal hij roof eten, en in de avond zal hij buit uitdelen.
28 Al deze stammen van Israel zijn twaalf; en dit is het, wat hun vader tot hen sprak, als hij hen zegende; hij zegende hen, een ieder naar zijn bijzonderen zegen.
29 Daarna gebood hij hun, en zei tot hen: Ik word verzameld tot mijn volk: begraaft mij bij mijn vaders, in de spelonk, die is in de akker van Efron, de Hethiet;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

30 In de spelonk, welke is op de akker van Machpela, die tegenover Mamre is, in het land Kanaän, die Abraham met die akker gekocht heeft van Efron, de Hethiet, tot een erf-begrafenis.
31 Daar hebben zij Abraham begraven, en Sara, zijn huisvrouw; daar hebben zij Izaak begraven, en Rebekka, zijn huisvrouw; en daar heb ik Lea begraven.
32 De akker, en de spelonk, die daarin is, is gekocht van de zonen Heths.
33 Als Jakob voleind had aan zijn zonen bevelen te geven, zo leide hij zijn voeten samen op het bed, en hij gaf de geest, en hij werd verzameld tot zijn volken.

50
1 Toen viel Jozef op van zijn vaders aangezicht, en hij weende over hem, en kuste hem.
2 En Jozef gebood zijn knechten, de medicijnmeesters, dat zij zijn vader balsemen zouden; en de medicijnmeesters balsemden Israel.
3 En veertig dagen werden aan hem vervuld; want zo werden vervuld de dagen dergenen, die gebalsemd werden; en de Egyptenaars beweenden hem zeventig dagen.
4 Als nu de dagen van zijn bewening over waren, zo sprak Jozef tot het huis van Farao, en zei:: Indien ik nu genade gevonden heb in uw ogen, spreekt toch voor de oren van Farao, en zei::
5 Mijn vader heeft mij doen zweren, en zei:: Zie, ik sterf; in mijn graf, dat ik mij in het land Kanaän gegraven heb, daar zult u mij begraven! Nu dan, laat mij toch optrekken, dat ik mijn vader begrave, dan zal ik weerkomen.
6 En Farao zei: Trek op en begraaf uw vader, zoals hij u heeft doen zweren.
7 En Jozef trok op, om zijn vader te begraven; en met hem gingen op alle Farao's knechten, de oudsten van zijn huis, en al de oudsten van Egypte;
8 Daartoe het gehele huis van Jozef, en zijn broers, en het huis van zijn vaders; alleen hun kleine kinderen, en hun schapen, en hun runderen lieten zij in het land Gosen.
9 En met hem gingen op, zo wagenen als ruiteren; en het was een zeer zwaar heir.
10 Toen zij nu aan het plein van het doornbos kwamen, dat aan gene zijde van de Jordaan is, hielden zij daar een grote en zeer zware rouwklage; en hij maakte zijn vader een rouw van zeven dagen.
11 Als de inwoners van het land, de Kanaänieten, die rouw zagen op het plein van het doornbos, zo zeiden zij: Dit is een zware rouw van de Egyptenaren; daarom noemde men haar naam Abel-mizraim, die aan het veer van de Jordaan is.
12 En zijn zonen deden hem, zoals hij hun geboden had;
13 Want zijn zonen voerden hem in het land Kanaän, en begroeven hem in de spelonk van de akkers van Machpela, welke Abraham met de akker gekocht had tot een erf-begrafenis van Efron, de Hethiet, tegenover Mamre.
14 Daarna keerde Jozef weer in Egypte, hij en zijn broers, en allen, die met hem opgetogen waren, om zijn vader te begraven, nadat hij zijn vader begraven had.
15 Toen Jozefs broers zagen, dat hun vader dood was, zo zeiden zij: Misschien zal ons Jozef haten, en hij zal ons zeker vergelden al het kwaad, dat wij hem aangedaan hebben.
16 Daarom ontboden zij aan Jozef, en zei:: Uw vader heeft bevolen voor zijn dood, en zei::
17 Zo zult u tot Jozef zeggen: Ei, vergeef toch de overtreding van uw broers, en hun zonde; want zij hebben u kwaad aangedaan; maar nu vergeef toch de overtreding van de dienaren van de God van uw vader! En Jozef weende, als zij tot hem spraken.
18 Daarna kwamen ook zijn broers, en vielen voor hem neder, en zeiden: Zie, wij zijn u tot knechten!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 En Jozef zei tot hen: Vreest niet; want ben ik in de plaats van God?
20 U lieden wel, u hebt kwaad tegen mij gedacht; doch God heeft dat ten goede gedacht; opdat Hij deed, gelijk het te deze dage is, om een groot volk in het leven te behouden.
21 Nu dan, vreest niet! Ik zal u en uw kleine kinderen onderhouden. Zo troostte hij hen, en sprak naar hun hart.
22 Jozef dan woonde in Egypte, hij en het huis van zijn vaders; en Jozef leefde honderd en tien jaren.
23 En Jozef zag van Efraim kinderen, van het derde gelid; ook werden de zonen van Machir, de zoon van Manasse, op Jozefs knieën geboren.
24 En Jozef zei tot zijn broers: Ik sterf; maar God zal u zeker bezoeken, en Hij zal u doen optrekken uit dit land, in het land, hetwelk hij aan Abraham, Izaak en Jakob gezworen heeft.
25 En Jozef deed de zonen van Israel zweren, en zei:: God zal u zeker bezoeken, zo zult u mijn beenderen van hier opvoeren!
26 En Jozef stierf, honderd en tien jaren oud zijnde; en zij balsemden hem, en men leide hem in een kist in Egypte.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

EXODUS

hoofdstuk 1

(1)
dit zijn de namen van de zonen van Israël weer naar Egypte kwamen met Jakob, iedere man met zijn gezin.
(2)
Reuben, Simeon, Levi, en Juda;
(3)
Issachar, Zebulun, en Benjamin;
(4)
Dan en Naphtali, Gad en Asher.
(5)
En allen van het nageslacht van Jakob waren zeventig* zielen, en Jozef was al in Egypte.
*ook: 72
(6)
en Jozef stierf, en al zijn broeders, en allen van die generatie.
(7)
En de kinderen van Israël waren vruchtbaar en vermenigvuldigen zeer, en zij werden enorm talrijk en machtig, en het land was met hen gevuld.
(8)
En er stond in Egypte een nieuwe koning op, die Jozef niet had gekend.
(9)
en hij zijn tot zijn volk: werkelijk, het volk van de kinderen van Israël zijn er teveel en te machtig voor ons geworden.
(10)
laat ons nu verstandig handelen, zodat zij zich niet al teveel vermenigvuldigen, want het zou kunnen gebeuren dat wij in een oorlog betrokken raken, dat zij zich aansluiten bij de vijand en tegen ons vechten, en het land onder controle krijgen.
(11)
Daarom benoemden zij oversten over hen, om het te verdrukken met hun lasten. En zij bouwden voor farao de voorraadsteden Pithom en Raamses.
(12)
maar des te meer zij verdrukten, des te meer vermenigvuldigen zij zich en werden verspreid. En zij waren uiterst angstig vanwege de kinderen van Israël.
(13)
En de Egyptenaren legden de kinderen van Israël steeds zwaardere lasten op.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(14)
En zij maakten hen het leven zwaar door dwangarbeid in cement en stenen, en allerlei werk in het veld, en in al hun diensten, waarmee zij hen verdrukten.
(15)
en de koning van Egypte zei tot Hebreeuwse vroedvrouwen, de naam van de één was Shiphrah, en die van de andere Puah;
(16)
en hij zei: wanneer u uw taak als vroedvrouwen voor de Hebreeuwse vrouwen uitvoert, zult u bij de geboorte kijken, is het een jongen, doodt hem, maar als het een dochter is, laat haar leven.
(17)
Maar de voor vrouwen hadden eerbied voor God, en deden niet zoals de koning van Egypte had bevroren, maar lieten de mannelijke kinderen leven.
(18)
en de koning van Egypte riep de vroedvrouwen bij zich en zij tot hen: waarom doet u dit, waarom laat u de mannelijke kinderen leven?
(19)
en de vroedvrouwen zeiden tot farao: omdat Hebreeuwse vrouwen niet te vergelijken zijn met Egyptische vrouwen, zij zijn sterker, en hebben al geboorte gegeven voordat de vroedvrouwen bij hen zijn.
(20)
En God behandelde de vroedvrouwen goed, het volk vermeerderde, en werd machtig.
(21)
En het gebeurde, omdat de vroedvrouwen eerbied voor God hadden, dat hij hen gezinnen gaf.
(22)
en farao gaf het volk bevel en zei: iedere jongen die geboren* is zult u in die rivier gooien, en ieder meisje zult u laten leven.
* ook: geboren aan de Hebreeën

Hoofdstuk 2

(1)
En daar was een man uit het huis van Levi, en hij trouwde met een dochter van Levi.
(2)
En de vrouw werd zwanger en baarde een zoon, en toen zij zag dat een bijzonder kind was, verborg zij hem drie maanden.
(3)
En toen zij niet langer verbergen kon, maakte zij voor hem een mandje van riet, en besmeerde dat met teer, en deed het kind daarin, en legde het aan de oevers van de rivier.
(4)
en zijn zuster stond van verre te kijken om te zien wat er met hem gedaan zou worden.
(5)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En de dochter van farao kwam om een bad te nemen in de rivier, en haar dienaressen wandelden langs de oever van de rivier, en zagen het mandje, en zij stuurde haar dienares eropaf om het te halen.
(6)
en zij opende het en zag het kind, en de jongen haalde, en ze had medelijden met hem en zei: dit is een van de Hebreeuwse kinderen.
(7)
toen zei zijn zuster tot de dochter van farao: zal ik gaan en een vrouw uit Hebreeuwse vrouwen roepen, zodat zij het kind voor u kan voeden?
(8)
En de dochter van farao zij tot haar: ga. Het meisje ging en riep de moeder van het kind.
(9)
En de dochter van farao zij tot haar: neem het kind mee en laat het voor mij voeden, en ik zal er voor betalen. En de vrouw nam met kind en gaf het voeding.
(10)
nadat het kind was opgegroeid bracht zij het bij de dochter van farao, en deze aanvaardde het als haar eigen zoon, en zij gaf hem de naam Mozes en zei: omdat ik hem uit het water heb ontvangen.*
* ook: omdat ik hem uit het water heb getrokken.
(11)
En het gebeurde in die dagen, toen Mozes volwassen was geworden, dat hij uitging om naar zijn volk te kijken, en hij zag hun lasten, en zag dat een Egyptenaar een Hebreeuwse man sloeg, een van zijn broeders.
(12)
En hij keek de ene kant op en de andere kant, en toen hij zag dat er niemand was, sloeg hij de Egyptenaar dood, en verborg hem in het zand.
(13)
en ook de volgende dag ging hij kijken, en twee mannen uit de Hebreeën waren met elkaar aan het vechten, en hij zei tot hen die het verkeerde deed: waarom slaat u uw broeder?
(14)
en hij zei: wie heeft u tot heerser en rechter over ons aangesteld? Denkt u mij te kunnen doden, zoals u de Egyptenaar hebt gedood? En Mozes werd bang en zei: het is bekend geworden.
(15)
Toen farao van deze zaak hoorde, wilde hij Mozes doden. Maar Mozes vluchtte weg van farao, en woonde in het land van Midian en zat neer bij een bron.
(16)
De priester van Midian had zeven dochters, en zij kwamen om water te putten, en vulden en kruiken met water voor de kudde van hun vader.
(17)
En herders kwamen en verdreven de meisjes, maar Mozes stond op hen te helpen, en gaf water aan de kudde.
(18)
en toen zij weer terugkwamen bij Reuel, hun vader, zei hij: hoe komt het dat u vandaag zo vroeg bent?
(19)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

en zij zeiden: een Egyptenaar heeft ons gered uit rechterhand van de herders, daarna heeft hij water voor ons geput en de kudde laten drinken.
(20)
en hij zei tot zijn dochters: waar is hij? Waarom hebt u deze man niet meegebracht? roep hem, en wij zullen brood met eten.
(21)
En Mozes stemde ermee in bij deze man te gaan wonen, en hij gaf aan Mozes zijn dochter Zipporah
(22)
en zij baarde een zoon, en hij gaf hem de naam Gershom, want, zei hij: ik ben een vreemdeling in een vreemd land.
(23)
En het gebeurde na verloop van vele dagen dat de koning van Egypte stierf, en de kinderen van Israël nog steeds zwaar onderdrukt werden, en zij schreeuwden vanwege de onderdrukking, en hun schreeuw kwam bij God,
(24)
En God hoorde hun gekerm, en hij herinnerde zich zijn verbond met Abraham, , met Izaak en met Jakob.
(25)
En God zag de kinderen van Israël en besloot zich met hen te bemoeien.

hoofdstuk 3

(1)
Mozes hoedde de kudde van Jethro, zijn schoonvader, de priester van Midian, en bereikte het uiterste van de woestijn, en kwam bij de berg van God, bij Horeb.
(2)
En de engel van Jahwe verscheen aan hem in de vlammen van vuur die uit het midden van een struik kwamen, en hij keek, en zag dat de struik in brand stond, maar niet verbrande.
(3)
en Mozes zei: ik zal daar heengaan, en dit bijzondere zien, waarom de struik niet verbrandt.
(4)
en toen Jahwe zegt dat hij ging kijken, riep God hem uit het midden van de struik en zei: Mozes, Mozes! En hij zei: hier ben ik.
(5)
en hij zei: kom niet dichterbij, doe de schoenen van uw voeten, want de plaats waar u staat is heilige grond.
(6)
Toen zij God: ik ben de god van uw vader, de god van Abraham, de god van Isaac, en de god van Jakob. En Mozes bedekte zijn gezicht, want hij was bang om God aan te kijken.
(7)
en Jahwe zei: ik heb heel goed de verdrukking van mijn volk in Egypte gezien, en heb hun roep gehoord vanwege hun lasten, en ik ken hun pijnen.
(8)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En ik ben gekomen om hen te verlossen uit de hand van de Egyptenaren, en hen te brengen naar een land dat goed is een groot, een land vloeiend van melk en honing, naar de plaats van de Kanaänieten, en the Hittieten, en Amorieten, en Perizzieten, en Hivieen, en Jebusieten..
(9)
Ik heb de roep van de kinderen van Israël gehoord, en ook de verdrukking gezien waarmee Egypte hen verdrukt.
(10)
kom, en ik zal u sturen naar farao, zodat u mijn volk Israël uit Egypte zult weghalen.
(11)
en Mozes antwoordde: wie ben ik om terug naar farao te gaan en de kinderen van Israël uit Egypte zou weghalen?
(12)
en God zei: ik zal zeker met u zijn, en dit zal voor een teken zijn dat ik u heb gezonden, wanneer u mijn volk uit het land Egypte hebt weggehaald, zullen zij mij dienen ook deze berg.
(13)
en Mozes zei tot God: maar, wanneer ik kom bij de kinderen van Israël, en zij zullen tegen mij zeggen: de God van uw vader heeft u tot ons gezonden, en zij zullen tot mij vragen: wat is zijn naam?, wat zal ik hen antwoorden?
(14)
en God zei tot Mozes: IK BEN DIE IK BEN, en hij zei: u zult tot de kinderen van Israël zeggen: IK BEN* heeft mij tot u gezonden.
* ook: ik zal zijn die ik was.
(15)
Verder zei god tot Mozes: zo zult u het zeggen aan de kinderen van Israël: Jahwe, de god van Abraham, de god van Isaac, en de god van Jakob, heeft mij tot u gezonden, en dit is mijn naam voor eeuwig, en zo zal ik bekend worden aan alle generaties.
(16)
Gaat en verzamelde ouderen van Israël, en zegt tot hen: Jahwe, de God van hun vaders, de God van Abraham, de god van Isaac en de god van Jakob is mij verschenen, en heeft gezegd: ik zal zeker aan u denken, en ik zie wat u wordt aangedaan in Egypte.
(17)
Ik heb gezegd: ik zal u verlossen uit de verdrukking in Egypte en u brengen naar het land van de Kanaänieten, en the Hittieten, en the Amorieten, en the Perizzieten, en the Hivieten, en the Jebusieten, naar een land vloeiend van melk en honing.
(18)
En zij zullen luisteren naar uw stem, en u zult komen, u en de ouderen van Israël, bij de koning van Egypte, en u zult tot hem zeggen: Jahwe, de god van onze vaderen, de god van de Hebreeën, is met ons. Laat ons gaan, vragen wij u drie dagen reizen in de wildernis, zodat wij aan onze God, Jahwe, kunnen offeren.
(19)
En ik weet dat de koning van Egypte niet naar u zal luisteren, niet anders dan door middel van mijn machtige hand.
(20)
Ik zal mijn hand uitstrekken, en Egypte slaan met mijn werken, die ik in hun middelen zal doen. Pas daarna zal hij u laten gaan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(21)
en ik zal dit volk in de gunst laten staan van de Egyptenaren, en dat zal gebeuren, bij hun vertrek, dat zij niet met lege handen zullen vertrekken.
(22)
iedere vrouw zal van haar buren vragen, en van hen die in haar huis verblijven, juwelen van zilver, juwelen van goud, kleding, om daarmee uw zonen en dochters kleden, en u zult buit ontvangen van de Egyptenaren.

Hoofdstuk 4

(1)
Mozes antwoordde en zei: maar misschien zullen zij mij niet geloven en niet naar mijn stem luisteren, want zij zouden kunnen zeggen: de Heer is u in het geheel niet verschenen.
(2)
En Jahwe zij tot hem: wat hebt u in uw hand? En hij zei een stok.
(3)
En hij zei: gooi het op de grond. En hij gooide het op de grond en het werd een slang, en Mozes vluchtte voor deze slang.
(4)
En Jahwe zei tot Mozes: strek uw hand uit en pakt deze bij de staart, en hij strekte zijn hand uit een greep deze, en het werd weer een stok in zijn hand.
(5)
dit is omdat zij mogen geloven dat Jahwe, de God van uw vaderen, de God van Abraham, de God van Isaac, en de God van Jakob, aan u verschenen is.
(6)
En Jahwe zei verder tot hem: doe uw hand in uw boezem. En hij deed zijn hand in zijn boezem, en toen hij die daar weer uithaalde was deze melaats, en wit als sneeuw.*

* het Hebreeuwse woord voor melaats dat hier wordt gebruikt, kan ook gebruikt worden voor anderen huidkwalen.
(7)
en hij zei: doe uw hand terug een boezem, en hij deed zijn hand terug in zijn boezem, en toen hij deze uit zijn boezem haalde, was deze weer normaal zoals alle vlees van zijn lichaam.
(8)
En het zal gebeuren, wanneer zij u niet geloven en niet naar uw stemmen luisteren bij het eerste tekenen, zij wel naar uw stem zullen luisteren bij het latere teken.
(9)
en het zal gebeuren dat, wanneer zij niet zullen geloven naar aanleiding van deze twee tekenen, en nog steeds niet naar uw stem zullen luisteren, dat u water van de rivier zult nemen en het zult uitgieten op droog land, en het water dat u uit de rivier nam zal bloed worden op het droge land.
(10)
en Mozes zei tot Jahwe, Heer, ik ben geen man van woorden, niet in het verleden, en ook niet sinds het moment dat u aan uw dienaar hebt gesproken, want ik ben traag van taal en langzaam van tong.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(11)
En Jahwe zei tot hem: wie heeft de mond van de mens gemaakt, wie heeft iemand stom gemaakt, of stom, of ziënde, of blind? Is dat niet Jahwe?
(12)
ga, en ik zal met uw mond zijn, en u laten weten wat u zult spreken.
(13)
en hij zei: stuur toch iemand anders!
(14)
Toen werd Jahwe geïrriteerd vanwege Mozes en hij zei: is Aaron, de leviet, niet uw broeder? Ik weet dat hij een goed spreker is. En verder, hij is op weg om u te ontmoeten, en wanneer hij u ontmoet, zal zijn hart verheugd zijn.
(15)
U zult met hem spreken, en de woorden in zijn mond leggen, en ik zal met uw mond zijn, en met zijn mond, en u leren wat te doen.
(16)
En hij zal uw zegsman zijn naar het volk, en het zal zo zijn dat hij uw mond zal zijn, en dat u voor hem God vertegenwoordigt.
(17)
en u zult deze stok in de hand houden, want hiermee zult u al deze tekenen doen.
(18)
en Mozes vertrok vandaar en keerde terug naar Jethro, zijn schoonvader, en zei tot hem: laat mij gaan, vraag ik u, naar mijn broeders, die in Egypte zijn, om te zien of zij nog in leven zijn. En Jethro zei tot Mozes: ga in vrede.
(19)
En Jahwe zij tot Mozes in Midian: ga, keert terug naar Egypte, want allen die u naar het leven stonden zijn overleden.
(20)
En Mozes nam zijn vrouw en zijn zonen, zette hen op ezels, en keerde terug naar Egypte, en Mozes nam de staf van God mee in zijn hand.
(21)
En Jahwe zei tot Mozes: als u naar Egypte teruggaat, zie erop toe dat u voor het aangezicht van farao al de werken zult doen die ik in uw hand heb gelegd, maar hij zal zijn hart verharden, en hij het volk niet laten gaan.
(22)
En u zult zeggen tot farao: dit zegt Jahwe: Israël is mijn zoon, mijn eerstgeborene.
(23)
en ik heb tot u gezegd: laat mijn zoon gaan, zodat hij mij kan dienen, maar u weigerde mij te gehoorzamen. Daarom zal ik uw zoon, uw eerstgeborene, slaan.
(24)
En het gebeurde tijdens de weg, op een plaats van overnachting, dat Jahwe hem ontmoette, en hij wilde doden.
(25)
toen nam Zipporah een vuursteen, en besneed de voorhuid van haar zonen, en gooide deze voor zijn voeten en zei: u bent mij een bruidegom van bloed.
(26)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

toen liet Hij hem met rust. En zij zei: en bruidegom van bloed ten aanzien van de besnijdenis.
(27)
En Jahwe zei tot Aaron: gaat de wildernis in om uw broer te ontmoeten. En hij ging, en ontmoette hem bij de berg van God, en kuste hem.
(28)
En Mozes vertelde Aaron over al de wonderen waarmee Jahwe hen had gestuurd, en alle tekenen ten aanzien van welke hij opdracht had gegeven.
(29)
En Mozes en Aaron gingen en verzamelde al de ouderen van de kinderen van Israël.
(30)
En Aaron sprak al woorden welke Jahwe tot Mozes had gesproken, en deed de tekenen ten aanschouwen van het volk.
(31)
En het volk geloofde, en toen zij hoorden dat Jahwe zich de kinderen van Israël herinnerde, en hun verdrukking een beproeving had gezien, bogen zij hun hoofden en aanbaden hem.

Hoofdstuk 5

(1)
vervolgens kwamen Mozes en Aaron bij farao en zeiden tot hem: dit zegt Jahwe, de God van Israël: laat mijn volk gaan, zodat ze een feest voor mij kunnen houden in de wildernis.
(2)
en farao zei: wie is Jahwe, dat ik naar zijn bevel zou luisteren om Israël te laten gaan. Ik ken geen Jahwe, en zal het volk Israël ook niet laten gaan.
(3)
en zij zeiden: de god van de Hebreeën is met ons geweest, laat ons gaan vragen wij u, drie dagen reizen in de wildernis, om offers te brengen aan Jahwe, onze God, zodat wij niet overvallen worden door hem met ziekten, of door het zwaard.
(4)
en de koning van Egypte zei tot hen: waarom veroorzaakt u, Mozes en Aaron, dat het volk zich losmaken van hun werk? Waarom gaat uzelf niet werken?
(5)
en farao zei: het volk van het land is inmiddels enorm toegenomen, en u wilt hen van hun arbeid afhouden?
(6)
en op dezelfde dag gaf farao aan de opzichters van het volk, en aan hun opzichters, een nieuw bevel en zei:
(7)
U zult het volk geen stro meegeven ten behoeve van de stenen, laat hen gaan en het zelf verzamelen.
(8)
Maar het getal van de stenen dat zij tot op heden moesten maken, zal niet worden verminderd, want ze zijn lui, en daarom schreeuwen zij: laat ons gaan en onze God offeren.
(9)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

laat zwaarder werk hun taak zijn, zodat zij werken, en niemand nog aandacht geeft aan leugenachtige woorden.
(10)
En de opzichters van het volk gingen, en hun opzichters, en zij spraken tot het volk en zeiden: dit zegt farao: u krijgt geen stro.
(11)
ga, en verzamelt het zelf waar u het vinden kunt, maar uw taak zal niet worden verminderd
(12)
Zo verspreidde het volk zich over geheel Egypte om stro te verzamelen.
(13)
en de opzichters waren streng en zeiden, doe uw taak, uw dagelijkse taak, zoals in de tijd dat uw stro ontving.
(14)
en de opzichters van kinderen van Israël, die door farao werden aangesteld, werden geslagen en er werd stond hen gezegd: waarom hebt u de voorgeschreven taak niet uitgevoerd, zoals dat een gisteren was en daarvoor?
(15)
Toen kwamen opzichters van de kinderen van Israël en zeiden tot farao: waarom gaat u op deze manier met ons om?
(16)
er wordt ons geen stro meer gegeven en toch zeg u: bak stenen, uw dienaren worden geslagen, maar de vergissing ligt bij uw eigen volk.
(17)
Hij antwoordde echter: u bent lui, daarom zegt u: laat ons gaan en offers brengen aan Jahwe.
(18)
ga en werk, want u zal geen stro meer worden gegeven, maar u bent gehouden hetzelfde aantal stenen af te leveren.
(19)
en de opzichters van de kinderen van Israël begrepen dat de ellende groot was toen gezegd werd: u zult het aantal stenen van uw dagelijks taak niet verminderen.
(20)
en zij ontmoetten Mozes Aaron, die op de weg waren, terwijl zij van farao kwamen.
(21)
en zij zeiden tot hen: Jahwe zal naar u kijken en oordelen, want u hebt ons tot een gruwel gemaakt in de ogen van farao, en in de ogen van zijn dienaren, en het zwaard in zijn hand gelegd om ons te doden.
(22)
En Mozes keerde zich tot Jahwe en zei: Heer, waarom behandelt u uw volk zo slecht, waarom hebt u mij gestuurd?
(23)
want vanaf het moment dat ik in uw naam tot farao gesproken heb, heeft hij ons volk steeds slechter behandelt, en ook is uw volk door u nog niet verlost!

hoofdstuk 6

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(1)
En Jahwe zei tot Mozes: ik zal u laten zien wat ik met farao zal doen,, want door een sterke hand zal hij hen laten gaan, en door een sterke hand zal hij hen verdrijven uit zijn land.
(2)
En God sprak tot Mozes en zij tot hem: ik ben Jahwe;
(3)
En ik ben verschenen aan Abraham, aan de Izaak en aan Jakob, als de almachtige God, maar met mijn naam Jahwe heb ik mijzelf niet bekendgemaakt aan hem.
(4)
en ik heb met hen een verbond gesloten, om hen het land Kanaán te geven, het land waarin zij woonden en het land van hun woning.
(5)
En ook heb ik het kermen van de kinderen van Israël gehoord, en hoe de Egyptenaren hen gevangen houden, en ik heb teruggedacht aan mijn verbond.
(6)
zegt daarom tot de kinderen van Israël: ik ben Jahwe, Ik Zal u bevrijden van de last van de Egyptenaren, en verlossen uit uw gevangenschap, ik zal u vrijmaken met uitgestrekte armen en met grote werken.
(7)
u zult mij toch een volk zijn en ik zal u tot een god zijn, en u zult weten dat ik Jahwe ben wanneer ik u bevrijd van de lasten van de Egyptenaren.
(8)
en ik zal u brengen in het land waarover ik mijn hand heb opgeheven om het te geven aan Abraham, Isaak en Jakob, en ik zal het u tot een erfdeel geven. Ik ben Jahwe.
(9)
En Mozes gaf deze woorden door aan de kinderen van Israël, maar zij luisterden niet naar Mozes vanwege hun ongeduldige geest, en de verschrikkelijke gevangenschap.
(10)
En Jahwe sprak tot Mozes, en zei:
(11)
ga, zegt tot farao de koning van Egypte dat hij de kinderen van Israël uit zijn land moet laten gaan.
(12)
en Mozes zei tot Jahwe: u weet dat de kinderen van Israël niet naar mij hebben geluisterd, hoe zou farao dan naar mij luisteren, ik, die iemand ben van onbesneden lippen?
(13)
En Jahwe sprak met Mozes en Aaron, en gaf hen opdrachten ten aanzien van de kinderen van Israël, en ten aanzien van farao, koning van Egypte, om de kinderen van Israël uit het land van Egypte weg halen.
(14)
Dit zijn de hoofden van het huis van hun vader, de zonen van Reuben, het eerst geboren van Israël, Hanoch, en Pallu, Hezron, en Carmi, dit zijn de families van Reuben.
(15)
en de zonen van Simeon, Jemuel, en Jamin, en Ohad, en Jachin, en Zohar, en Shaul de zoon van een Kanaanitishe vrouw, dit zijn de families van Simeon.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(16)
en dit zijn de namen van de zonen van Levi naar de geslachten: Gershon en Kohath, en Merari. En de jaren van het leven van Levi waren 137 jaar.
(17)
de zonen van Gershon: Libni en Shimei, overeenkomstig hun gezinnen.
(18)
En de zonen van Kohath: Amram, en Izhar, en Hebron, en Uzziel. En de jaren van het leven van Kohath waren 133 jaar.
(19) en de zonen van Merari: Mahli en Mushi. Dit zijn de gezinnen van de levieten overeenkomstig hun geslachten.
(20)
En Amram nam Jochebed de zuster van zijn vader, tot vrouw, en zij baarde hem Aaron en Mozes. En de levensjaren van Amram waren 137 jaar.
(21)
En de zonen van Izhar: Korah, en Nepheg, en Zichri.
(22)
En de zonen van Uzziel: Mishael, en Elzaphan, en Sithri.
(23)
En Aaron nam Elisheba, de dochter van Amminadab, de zuster van Nahshon, tot vrouw en zij baarde hem Nadab en Abihu, Eleazar en Ithamar.
(24)
En de zonen van Korah: Assir, en Elkanah, en Abiasaph; dit zijn de gezinnen van Korah.
(25)
En Eleazar Aaron's zoon nam een van de dochters van Putiel tot vrouw, en zij baarde hem Phinehas. Dit zijn de hoofden van de huizen van de vaders van de levieten, overeenkomstig hun gezinnen.
(26)
dezen zijn het aan wie Aaron en Mozes verslag gaven van wat Jahwe toen hij zei: breng de kinderen van Israël het land van Egypte uit, overeenkomstig hun indeling.
(27)
Dezen zijn het ook die tot farao de koning van Egypte spraken, om de kinderen van Israël uit Egypte te laten vertrekken.
(28)
en het gebeurde op de dag dat Jahwe sprak tot Mozes in het land Egypte, dat
(29) Jahwe tot Mozes zei: ik ben Jahwe, spreekt tot farao, de koning van Egypte, alles wat ik u gezegd het.
(30)
en Mozes zei tot Jahwe: werkelijk ik ben iemand van onbesneden lippen, hoe zal farao naar mij luisteren?

hoofdstuk 7

(1)
En Jahwe zei tot Mozes: ik heb u gemaakt tot mijn vertegenwoordiger bij farao , en Aaron, uw broer, zal uw profeet zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(2)
Al wat ik u beveel zult u spreken, en Aaron, uw broer, zal tot farao spreken, dat hij de kinderen van Israël uit zijn land moet laten vertrekken.
(3)
En ik zal het hart van farao verharden, en mijn tekenen en mijn wonderen in het land van Egypte vermenigvuldigen.
(4)
maar farao zal naar u niet luisteren, en ik zal mijn hand op Egypte leggen, en mijn legers te voorschijn brengen, mijn volk, de kinderen van Israël, uit het land van Egypte voeren door grote wonderen.
(5)
en de Egyptenaren zullen weten dat ik Jahwe ben, wanneer ik mijn hand uitstrek over Egypte en de kinderen van Israël daarvandaan wegvoer.
(6)
En Mozes en Aaron deden zo, zoals hen bevolen was, zo deden zij.
(7)
En Mozes was tachtig jaar oud, en de Aaron 83 jaar oud, toen zij tot farao spraken.
(8)
En Jahwe sprak tot Mozes en tot Aaron, en zei:
(9)
als farao doet u zal spreken en zeggen: laat mij een wonder zien, zegt dan tegen Aaron: neem uw stok, en gooi deze neer voor farao, zodat het een slang wordt.
(10)
En Mozes en Aaron gingen naar farao en deden overeenkomstig het bevel van Jahwe, en Aaron gooide zijn stok voor farao en zijn dienaren, en het werd een slang.
(11)
Toen riep farao alle wijzen en tovenaars, en ook zij, de magiërs van Egypte, deden gelijkerwijs een geheime kunsten.
(12)
Ook zij gooiden hun stokken, en het werden slangen, maar de stok van Aaron at hun stokken op.
(13)
En het hart van farao verhardde, en hij luisterde niet naar hen, zoals Jahwe had gesproken.
(14)
En Jahwe zei tot Mozes: het hart van de farao is eigenwijs, hij weigert het volk te laten gaan.
(15)
Ga in de morgen naar farao, wanneer hij naar het water gaat, en u zult staan bij de rand van de rivier om hem te ontmoeten, en de stok die in een slang is veranderd geweest, zult u in de hand hebben.
(16)
en u zult tot hem zeggen: Jahwe, de god van Israël, heeft mij naar u gestuurd, en hij zegt: laat mijn volk gaan zodat ze mij in de wildernis kunnen dienen, en, tot nu toe, bent u ongehoorzaam.
(17)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Nu zegt Jahwe: hierdoor zult u weten dat ik Jahwe ben, ik zal de stok die in mijn hand is op het water slaan dat in de rivier is, en deze zullen veranderen in bloed.
(18)
En de vissen die in de rivier zijn zullen sterven, en de rivier zal een stinkput worden, en de Egyptenaren zullen walgen van het water van de rivier en het niet kunnen drinken.
(19)
En Jahwe sprak tot een Mozes: zegt tot Aaron: neem de stok, en strek deze uit over de wateren van Egypte, over de rivieren, over de stromen, over de vijvers, en alle vorm van water, zodat ze in bloed zal veranderen, en er zal het bloed zijn door het hele land Egypte, zowel in de vaten van hout als in de vaten van steen.
(20)
En Mozes en Aaron deden zoals Jahwe gesproken had, hij hield de stok omhoog, en sloeg het water dat in de rivier was voor het aangezicht van farao, en van zijn dienaren, en al het water in de rivier veranderde in bloed.
(21)
En de vissen die in de rivier wagens stierven, en de rivier raakte vervuild, zodat de Egyptenaren niet van het water in de rivier konden drinken, en er was bloed door geheel het land van de Egyptenaren.
(22)
En de magiërs van Egypte deden evenzo met een geheime kunsten, en het hart van de farao werd verhard, en hij luisterde niet naar hen, zoals Jahwe had gesproken.
(23)
En farao draaide zich om en ging het huis in, en gaf er in het geheel geen aandacht meer aan.
(24)
En alle Egyptenaren gingen graven in de buurt van de rivier, naar drinkwater, maar zij konden het water van de rivieren niet drinken.
(25)
En er verliepen zeven dagen nadat Jahwe de rivier had geslagen.
(26)
En Jahwe sprak tot Mozes: ga naar farao en zeg: dit zegt Jahwe: laat mijn volk gaan zodat zijn Mij dienen.
(27)
En wanneer U weigert hen te laten gaan, dan zal ik werkelijk alle grenzen slaan met kikkers.
(28)
En de rivier zal zwemmen met kikkers, en zij zullen zelfs in Uw huizen komen, in uw slaapkamers, en uw bed, in de woningen van uw dienaar, uw volk, uw ovens, en zelfs in uw deegbakken.
(29)
en de kikkers zullen komen over u, over uw volt, en over al uw dienaren.

Hoofdstuk 8

(1)
En Jahwe zei tot Mozes: zegt tot Aaron: strek uw hand uit met de stok over de rivier, over de kanalen en over de vijvers, en laat kikkers komen om het land Egypte te vullen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(2)
En Aaron strekte zijn hand uit over de wateren van Egypte, en de kikkers kwamen, en bedekten het land Egypte.
(3)
En de magiërs deden hetzelfde met hun geheime kunsten, en brachten kikkers over het land Egypte.
(4)
toen riep farao Mozes en Aaron en zei: smeekt Jahwe dat hij de kikkers van mij wegneemt, en van mijn volk, en ik zal het volk laten gaan zodat zij Jahwe kunnen dienen.
(5)
en Mozes zei tot farao: laat mij weten bij welke tijd ik voor ik moet smeken, en voor uw dienaren en uwe volk, zodat de kikkers vernietigd zullen worden van u en van uw huizen, en alleen de rivier zullen overblijven?
(6)
En hij antwoordde: in de ochtend. En hij zei: moge het zijn naar uw woord, zodat men weet dat er niemand is gelijk aan Jahwe onze God.
(7)
en de kikkers zullen van u vertrekken, en van de huizen, en van uw dienaar, en van uw volk, en zij zullen alleen overblijven in de rivieren.
(8)
En Mozes en Aaron vertrokken van de farao en Mozes smeekte Jahwe aangaande de kikkers die hij over farao gebracht had.
(9)
En Jahwe deed overeenkomstig de woorden van Mozes, en de kikkers stierven uit, zij vertrokken uit de huizen, uit de hoven, en van de velden.
(10)
En men verzamelde de door de kikkers op hopen, en de stank in het land was groot.
(11)
Maar toen farao zag dat de ramp voorbij was verhardde hij zijn hart, en luisterde niet meer naar hen, zoals Jahwe gesproken had.
(12)
En Jahwe sprak tot Mozes: zegt tot Aaron: strek uw stok uit, en sla op het stof van de aarde, zodat er luizen zullen komen over het gehele land van Egypte.
(13)
En zo deden zij. Aaron strekte zijn hand uit met de stok, en sloeg het stof van de aarde, en er kwamen luizen over de mensen, over de dieren, al het stof van de aarde werd luizen, door het gehele land van Egypte.
(14)
En ook de magiërs deden dit d.m.v. hun geheime kunsten, maar zij konden het niet, en er waren luizen op de mensen en op dieren.
(15)
Toen zeiden de magiërs tot farao: dit is de vinger van God! En het hart van farao werd verhard en hij luisterde niet naar hen, zoals Jahwe had gesproken.
(16)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En Jahwe sprak tot Mozes: sta in de morgenvroeg op en ga naar farao, hij zal naar het water gaan, en zeg tot hem: dit zegt Jahwe: laat mijn volk gaan, zodat er zijn dienen.
(17)
Want als u mijn volk niet laat gaan, werkelijk, ik zal zwermen vliegen op u neer laten komen, op uw dienaren, op uw volk, in uw huizen, en de huizen van de Egyptenaren zullen vol zijn met zwermen vliegen, en de grond zal er meer bedekt worden.
(18)
En op die dag zal ik het land van Gosen vrijhouden, het land waar mijn volk woont, daar zullen geen zwermen vliegen zijn, zodat u zult weten dat ik, Jahwe, heerser ben van de aarde.
(19)
en ik zal scheiding maken tussen uw volkeren mijn volk, morgen zult u de tekenen zien.
(20)
En Jahwe deed het zo, en daar kwamen enorme zwermen vliegen in het huis van farao, en bij zijn dienaren, en in het gehele land Egypte was er vernietiging vanwege de zwermen vliegen.
(21)
En Pharaoh riep Mozes en Aaron, en zei: vertrekt, vertrekt, offer uw God in dit land.
(22)
En Mozes zei: het zou niet goed zijn zo te doen, want we zouden de gruwel van Egypte offeren aan Jahwe, onze God. Want als wij de gruwel van de Egyptenaren voor hun ogen offeren, zouden wij niet gestenigd worden?
(23)
wij zullen drie dagen reizen de wildernis intrekken, en offers brengen aan Jahwe*, onze God, zoals hij ons gezegd heeft.
* ook: verlossing ontvangen van God.
(24)
En Farao sprak: ik zal u laten gaan zodat u Jahwe, uw God, kunt offeren in de wildernis, waar u zult geen grote afstand van hier gaan. Bid voor mij.
(25)
En Mozes sprak: ik zal vertrekken en Jahwe vragen de zwermen vliegen van u weg te nemen, van farao, van zijn dienaren, en van zijn volk, laat farao echter niet met bedrog handelen, en het volk niet langer tegenhouden om te gaan en te offeren aan Jahwe.
(26)
En Mozes vertrok van farao en bad tot Jahwe.
(27)
En Jahwe dit overeenkomstig de woorden van Mozes, en hij nam de vliegen weg van farao's huis en van zijn dienaren, en van zijn volk, er bleef er niet één over.
(28)
Maar farao verhardde ook ditmaal zijn hart, en liet het volk niet vertrekken.

hoofdstuk 9

(1)
Jahwe zei tot Mozes: ga naar farao en vertel hem: dit zegt Jahwe: de god van de Hebreeën: laat mijn volk gaan zodat zij mij dienen.
(2)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

van wanneer u weigert hen te laten gaan en hen vasthoudt,
(3)
Werkelijk, dan zal de hand van Jahwe tegen het vee in het veld zijn, tegen de paarden, tegen de ezels, tegen de kamelen, tegen de herders, en tegen de kudden, en er zullen verschrikkelijke zweren over hen komen.
(4)
En Jahwe zal een scheiding maken tussen het vee van Israël en het vee van Egypte, en van hetgeen aan de kinderen van Israël behoort zal niets sterven.
(5)
En Jahwe stelde een tijd vast en zei: morgen zal Jahwe deze zaak in het land doen.
(6)
En Jahwe deed deze zaak in de ochtend, en al het vee stierf, maar van het vee van de kinderen van Israël stierf geen enkel.
(7)
En farao liet het controleren, en inderdaad, er was niets gestorven van het vee van de kinderen van Israël. Maar het hart van farao was eigenwijs en hij liet het volk niet gaan.
(8)
En Jahwe sprak tot Mozes en Aaron: nemen handvol as uit de oven, en laat Mozes het naar boven gooien voor het aangezicht van farao.
(9)
en het zal stof worden over het gehele land van Egypte, en er zullen zweren en blaren uitbreken op mensen en dieren, door geheel Egypte.
(10)
En zij namen as uit een oven, en stonden voor farao, en Mozes gooide het omhoog, en er braken zweren en builen uit op mens en dier.
(11)
En de magiërs konden niet staan tegenover Mozes vanwege de zweren, want de zweren waren ook op de magiërs, evenals op alle Egyptenaren.
(12)
En Jahwe verharde het hart van farao en hij luisterde niet naar hen, zoals Jahwe tot Mozes had gezegd.
(13)
En Jahwe sprak tot Mozes: staan volgende morgen op, en ga naar farao, en zegt tot hem: dit zegt Jahwe, de god van de Hebreeën, laat mijn volk gaan, zodat zij mij kunnen dienen.
(14)
Want ik zal deze keer mijn plagen uitstorten over u, over de dienaren en over het volk, zodat u zult weten dat er niemand is als ik op de gehele aarde.
(15)
Want ik zal voor u mijn hand uitstrekken, en u slaan, en ook uw volk, met ziekte, en u zult van deze aarde worden afgesneden.
(16)
Maar intussen zal ik Israël beschermen*, en aan u mijn macht tonen, en mijn naam, zodat deze bekend zal worden over de gehele aarde.
* ook: ik heb u gespaard en zal u sparen.
(17)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En u wilt zich verheffen tegenover mijn volk, en hen niet laten gaan?
(18)
Werkelijk, morgen om deze tijd zal ik een hagel regen geven over geheel uw land, zoals er nog nooit is geweest in Egypte tot op deze dag en ook nooit meer zijn zal.
(19)
laat daarom uw vee al wat u hebt op het veld, naar binnenbrengen, want ieder mens en ieder dier die in het veld zal worden aangetroffen, en niet binnen is, de hagel zal over hem komen en hij zal sterven.
(20)
iedereen die aandacht gaf aan het woord van Jahwe onder de dienaren van de farao, zorgde ervoor dat zijn dienaren en vee binnen waren.
(21)
En zij die geen aandacht gaven aan het woord van Jahwe lieten hun vee en dienaren in het veld blijven.
(22)
En Jahwe sprak tot Mozes: sterkere handen uit naar de hemel, zodat er hagel zal komen in het land van Egypte, op mensen, op dieren, op de gewassen van het veld, door geheel het land van Egypte.
(23)
En Mozes strekte zijn staf uit naar de hemel, en Jahwe stuurde donder en hagel, en vuur kwam op de aarde, en Jahwe gaf hagel over het land van Egypte.
(24)
Zo was er hagel, en oplaaiend vuur tussen de hagel, zeer zwaar, zoals er nog nooit geweest was in het land van Egypte sinds het een natie was.
(25)
En de hagel sloeg toe in geheel Egypte, en alles werd geslagen door de hagel, zowel mensen als dieren, en ook sloeg de hagel alle gewassen van het veld, en iedere boom knakte.
(26)
Alleen in het land van Gosen, waar de kinderen van Israël woonden, was geen hagel.
(27)
En farao riep Mozes en Aaron bij zich en zei tot hen: ik heb deze keer gezondigd, Jahwe is rechtvaardig, en ik in mijn volk zijn slecht.
(28)
smeekt Jahwe en laat het genoeg zijn aan deze donders en hagel, ik zal u laten gaan, en u zult niet langer blijven.
(29)
En Mozes zei tot hem: zodra ik de stad verlaten heb zal ik mijn handen uitstrekken naar Jahwe, en de donder zal ophouden, en ook zal er geen hagel meervallen, zodat u weet dat de gehele aarde het eigendom is van Jahwe.
(30)
maar wat u en uw dienaren betreft, ik weet dat u nog steeds geen eerbied zult hebben voor Jahwe.
(31)
En het vlas en de gerst waren geslagen, want de gerst was in de aren, en het vlas stond in bloei.
(32)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

maar de tarwe en de spelt waren niet geslagen, want deze worden later geoogst.
(33)
En Mozes vertrok uit de stad van farao, spreidde zijn handen en naar Jahwe, en de donder en de hagels stopten, en ook viel er geen regen meer.
(34)
En toen farao zag dat de regen en de hagel en de donder gestopt waren, zondigde hij nog meer, en verharde zijn hart, hij in zijn dienaren met hem.
(35)
En het hart van de farao was verhard, en hij liet de kinderen van Israël niet gaan, zoals Jahwe gezegd had.

hoofdstuk 10

(1)
En Jahwe zei tot Mozes: ga naar farao, want ik heb zijn hart verhard, en het hart van zijn dienaren, zodat ik mijn wonderen kan laten zien temidden van hen.
(2)
en zodat u het in de oren van uw zonen kunt vertellen, en in de oren van de zonen van uw zonen, wat ik gedaan heb in Egypte, en de tekenen die ik onder hen gedaan heb, zodat u zult weten dat ik Jahwe ben.
(3)
En Mozes en Aaron en spraken tot hem: dit zegt Jahwe, de god van de Hebreeën: hoelang zult u nog weigeren zichzelf voor mij te vernederen? Laat mijn volk gaan, zodat zijn mij dienen.
(4)
want als u blijft weigeren mijn volk te laten gaan, werkelijk, dan breng ik morgen de sprinkhanen binnen uw grenzen.
(5)
en zij zullen het oppervlakte van de aarde bedekken, zodat men de grond niet meer zien zal, en zij zullen eten van het overblijfsel van wat ontkomen is, wat overgebleven is na de hagel, en zij zullen iedere boom opeten die in het veld staat.
(6)
En uw huizen zullen worden gevuld, en de huizen van al uw dienaren, de huizen van alle Egyptenaren, zoals noch uw vaders, nog de vaderen van hun vaders hebben gezien, sinds de dag dat zij op aarde waren tot aan deze dag. En hij vertrok van farao.
(7)
en de dienaren van farao zeiden tot farao: hoelang zal deze man ons nog ellende bezorgen? Laat dat volk gaan, zodat zij Jahwe, hun God, kunnen dienen. Beseft u niet dat u op deze manier Egypte aan de afgrond brengt?
(8)
En Mozes en Aaron werden bij farao gebracht en hij zei tot hen: ga, dien Jahwe, uw God, maar wat en wie wilt u allemaal meenemen?
(9)
En Mozes sprak: wij zullen gaan met wat jong is en wat oud is, met onze zonen en met onze dochters, met ons vee en onze kudde zullen wij gaan, want wij moeten een feest hebben voor Jahwe.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(10)
En hij zei tot hen: moge Jahwe met u zijn, als ik inderdaad van plan zou zijn u te laten gaan met uw jonge, want in dat geval zult u het kwaad ontmoeten.*
* ook: wees voorzichtig, ellende wacht op u!!
(11)
Het is een toegestaan met uw mannen te gaan en Jahwe te dienen, want dat hebt van mij gevraagd. En zij werden weggestuurd uit de aanwezigheid van farao.
(12)
En Jahwe sprak tot Mozes: streekromans uit over het land van Egypte zodat de sprinkhanen mogen komen over dit land, een al het gewas van het land eten, dat de hagel heeft overgelaten.
(13)
En Mozes strekte zijn staf uit over het land van Egypte, en Jahwe bracht een oostenwind over het land die dag, en ook die nacht, en toen het ochtend was, bracht de oostenwind de sprinkhanen.
(14)
En de sprinkhanen waren over het gehele land Egypte, en namen rust binnen de grenzen van Egypte, zij waren zeer kwaadaardig, dergelijke sprinkhanen had men nog nooit gezien. En ook daarna zagen zij die niet meer.
(15)
Want zij bedekten het oppervlak van de gehele aarde, zodat het land verduisterd werd, en zij aten van alle kruid van het land, en van de bomen dat de hagel had overgelaten, en er bleef geen enkel groen meer over, nergens, in het land Egypte.
(16)
Toen riep farao Mozes en Aaron in haast, en hij sprak: ik heb tegen Jahwe, uw God, gezondigd, en ook tegen u.
(17)
vergeef mij, vraag ik u, deze zonde nog eenmaal, en vraag Jahwe, door God, dat hij mij deze dood bespaart.
(18)
En vertrok van farao en smeekte Jahwe.
(19)
En Jahwe zorgde voor een krachtige westenwind die de sprinkhanen meenam, en hen de rode zee in dreef, zodat er geen sprinkhanen overbleven binnen de grenzen van Egypte.*
* hebr: Jam Soef. D.i. Zee van het einde
(20)
Maar Jahwe verhardde het hart van farao, en hij liet de kinderen van Israël niet gaan.
(21)
En Jahwe sprak tot Mozes: strek uw handen uit naar de hemel zodat de duisternis over het hele land van Egypte zal komen, een duisternis die zij kunnen voelen.
(22)
En Mozes strekte zijn handen uit naar de hemel en er was een dikke duisternis in het land van Egypte gedurende drie dagen.
(23)
Men kon elkaar niet zien, en ook durfde niemand van zijn plaats op te staan, gedurende drie dagen, maar alle kinderen van Israël hadden licht in hun woningen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(24)
en farao riep Mozes en zei: ga en dien Jahwe, laat alleen uw kudde achter, maar neem uw kleinen met u mee.
(25)
En Mozes sprak: u moet ons ook onze offers en brandoffers laten meenemen, zodat wij aan Jahwe, onze God, kunnen offeren.
(26)
ons vee zal ook met ons gaan, en we zullen geen hoef achterlaten, want dat hebben wij nodig om Jahwe, onze God, te dienen. Anders zouden wij niets hebben om Jahwe te offeren.
(27)
Maar Jahwe verhardde het hart van farao, en hij liet Israël niet gaan.
(28)
en farao sprak tot hem: vertrek van mij en zorgen voor dat u mij niet meer ziet, want op de dag dat u mij nogmaals zult zien, zult u sterven.
(29)
En Mozes zei: u hebt het goed gezegd, ik zal uw aangezicht niet meer zien.

hoofdstuk 11

1
En De HEERE zei tot Mozes: nog een plaag zal ik brengen over farao en over Egypte, daarna zal hij u laten vertrekken, en wanneer u zal laten vertrekken zal hij u zelfs wegjagen.
(2)
spreekt nu tot de oren van het volk, en laat iedereen aan zijn laatste vragen, en ook iedere vrouw aan haar buur, juwelen van zilver en juwelen van goud.
(3)
En De HEERE gaf aan het volk de gunst van de Egyptenaren. Bovendien was Mozes een groot man in het land van Egypte, en ook bij de dienaren van farao en bij het volk.
(4)
En Mozes sprak: dit zegt De HEERE: tegen middernacht zal ik door het land Egypte trekken,
(5)
En alle eerstgeborenen in het land van Egypte zullen sterven, vanaf de eerstgeborene van farao die op de troon zit, tot het eerstgeborene van een die naar rechts aan de molen, en al het eerstgeborene van het vee.
(6)
En er zal groot geklaag zijn in het land van Egypte, zoals er nog nooit eerder is geweest en ook niet meer zijn zal.
(7)
Maar tegen de kinderen van Israël zal zelfs een hond zijn tong niet bevochtigen, niet tegen een mens en niet tegen een dier, zodat u weet dat De HEERE een verschil heeft gemaakt tussen Egyptenaren en Israël.
(8)
En al deze dienaren zullen tot mij komen, en voor mij buigen, en zeggen: vertrekt, met al het volk dat u volgt, en dan zal ook ik vertrekken. En hij vertrok van de farao in grote woede.
(9)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En De HEERE sprak tot Mozes: farao zal niet naar luisteren, zodat mijn werken vermenigvuldigd worden in het land van Egypte.
(10)
En Mozes en Aaron deden al deze werken ten overstaan van farao en De HEERE verharde het hart van farao en hij liet het volk van Israël niet uit zijn land vertrekken.

hoofdstuk 12

1
En De HEERE sprak tot Mozes en Aaron in het land van Egypte en zei:
(2)
Deze maand zal voor u het begin van de maanden zijn, het zal de eerste maand van het jaar voor u zijn.
(3)
spreekt tot de vergadering van Israël en zeg: op de tiende dag van deze maand zal iedere man een lam nemen, overeenkomstig het huis van zijn vader, een lam voor zijn huishouden.
(4)
En wanneer zijn huishouden te klein is voor een lam, dan zullen hij in zijn buren naast hem in huis komen overeenkomstig het aantal personen, overeenkomstig het eten van ieder personen zal hij tellen voor het lam.
(5)
het lam moet zonder gebrek zijn, een mannelijk dier niet ouder dan een jaar, u zult het nemen van de schapen of van de geiten,
(6)
U zult het bewaren tot veertiende dag van dezelfde maand, en de vergadering zal het slachten tegen zonsondergang.
(7)
Men zal het bloed daarvan nemen en het aanbrengen op de twee deurposten, en op de bovenkant van de deur, van de huizen waar men het zal eten.
(8)
En zij zullen het vlees in de nacht eten, geroosterd op vuur, met ongezuurd brood en bittere kruiden zal men het eten.
(9)
Men zal het niet rauw eten, en ook niet in water gekookt, maar geroosterd op vuur, het hoofd, de poorten, en ook de ingewanden daarvan.
(10)
U zult daarvan niets overlaten tot de morgen, maar wat daarvan overblijft tot de morgen, zult u met vuur verbranden.
(11)
En zo zult u het eten, met de lendenen omgord, de schoenen aan de voeten, en de stok in de hand, u zult het haastig eten, het is het Pascha van De HEERE.
(12)
Want ik zal in die nacht door het land van Egypte trekken, en zal alle eerstgeborenen in het land van Egypte slaan, zowel mens als dier, en tegen alle goden van Egypte zal ik oordelen uitvoeren. Ik ben De HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(13)
En het bloed op de huizen zal voor u een teken zijn, wanneer ik het bloed zie, zal ik daar voorbijgaan, en daar zal geen plaag zijn om u te vernietigen wanneer ik het land van Egypte zal slaan.
(14)
En deze dag zal voor u een herinnering zijn, u zult op die dagen feest houden voor De HEERE tot in alle geslachten, want dit is in een in zetting voor eeuwig.
(15)
Zeven dagen zult u ongezuurd brood eten, of de eerste dag zult u er voor zorgen dat al het zuurdesem uit uw huizen is. Want degene die ongezuurd brood eet van de eerste tot de zevende dag, die zal worden afgesneden uit Israël.
(16)
De eerste dag zal voor u een heilige vergaderingen zijn, en op de zevende dag een heilige vergaderingen, geen enkel werk zal worden gedaan op die dagen, behoudens het verzorgen van voedsel, dat is het enige dat door u mag worden gedaan.
(17)
U zult het feest van de ongezuurde broden houden, want dit is de dag dat ik uit het land Egypte zal leiden, daarom zult u deze dag herinneren gedurende alle generaties als een eeuwigdurende inzetting.
(18)
In de eerste maand, op de veertiende dag van de maand, zult u het ongezuurde brood eten, tot de 21e dag van deze maand.
(19)
Zeven dagen zal er geen zuurdesem worden gevonden in huizen, want degene die iets eet dat gezuurd is, zal worden afgesneden van de vergadering van Israël, om het even of het gaat om een vreemdeling, of iemand die in het land is geboren.
(20)
u zult niets eten dat gezuurd is, in al uw woningen zult u ongezuurd brood eten.
(21)
Toen riep Mozes alle ouden van Israël en zei tot hen: komt, en neemt uw lammeren overeenkomstig uw gezinnen, en slacht het paaslam.
(22)
U vult een bundel hysop nemen, en deze dippen het bloed dat in de bak is, en het smeren op de twee deurposten, en niemand zal zijn woning verlaten voor de morgen.
(23)
want De HEERE zal voorbijkomen om de Egyptenaren te slaan, en wanneer hij het bloed aan de deurposten ziet, zal hij deze deur voorbijgaan, en niet toestaan dat de vernietiger in de huizen komt om u te slaan.
(24)
En u zult zich houden aan deze inzettingen, u en uw zonen, voor eeuwig.
(25)
En het zal zijn wanneer u komt in het land dat De HEERE u zal geven, zoals hij u beloofd heeft, dat u dit feest zult houden.
(26)
En het zal zijn, wanneer uw kinderen u vragen: wat betekent deze dienst?,

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(27)
Dat u zult zeggen: het is het offer van het Pascha van De HEERE, want hij is de huizen van de kinderen van Israël in Egypte voorbijgegaan toen hij de Egyptenaren sloeg en ons heeft verlost. En het volk boog het hoofd en aanbad.
(28)
En de kinderen van Israël gingen en deden zo, zoals De HEERE aan Mozes en Aaron geboden had, zo deden zij.
(29)
En het gebeurde midden in de nacht, dat De HEERE alle eerstgeborenen sloeg in het land van Egypte, vanaf de eerstgeboren van farao die op de troon zat, tot aan de eerstgeborene van een gevangene die in de gevangenis was, en al het eerstgeborene van het vee.
(30)
En farao stond op in de nacht, hij, en al zijn dienaren, en alle Egyptenaren, en er was een grote schreeuw in Egypte, want er was geen enkel huis waarin geen dode was.
(31)
En hij riep in de nacht Mozes en Aaron bij zich en zei: sta op, en vertrek van mijn volk, zowel u, als de kinderen van Israël, en ga, aanbidt De HEERE, zoals u hebt gezegd.
(32)
neem zowel uw kudde als uw vee, zoals u hebt gezegd, en vertrek! En vergeet niet mij te zegenen.
(33)
en de Egyptenaren drongen erop aan dat het volk het land onmiddellijk zou verlaten, in haast, want zij zeiden: wij zijn al een dode mensen.
(34)
En het volk nam zijn deeg voordat het gezuurd was, en bond het in hun kleren op hun schouders.
(35)
En de kinderen van Israël tegen overeenkomstig het woord van Mozes, en eisten van de Egyptenaren juwelen van zilver, juwelen van goud, en sieraden.
(36)
En De HEERE gaf aan het volk de gunst van de Egyptenaren, zodat zij kregen wat zij vroegen, en zij namen buit van de Egyptenaren.
(37)
En de kinderen van Israël trokken van Rameses naar Succoth, ongeveer 600.000 mannen te voet, de kinderen niet meegeteld.
(38)
En een gemengde menigte ging met hen mee, vee, de kudde, en erg veel dieren.
(39)
En men bakte ongezuurde koeken van het deeg dat meegenomen was uit Egypte, want het was niet gezuurd, want zij werden uit Egypte verdreven, konden niet aarzelen, en ook hadden zij verder geen voedsel bereid.
(40)
De tijd dat de kinderen van Israël in Egypte verbleven, was 430 jaar.
(41)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En het gebeurt aan het eind van de 430 jaar, op dezelfde dag, dat de gehele schare van De HEERE uit Egypte vertrok.
(42)
Het was een nacht van waken voor De HEERE toen hij hen uit Egypte voerde, dit is dezelfde nacht van waken voor De HEERE en de voor de kinderen van Israël, gedurende al hun generaties.
(43)
En De HEERE zei tot Mozes en Aaron: dit is de inzetting ten aanzien van het Pascha, een vreemdeling zal er niet van eten,
(44)
Maar alle dienaren die voor geld gekocht zijn, en die besneden zijn, zullen ervan eten.
(45)
Een vreemdeling en een gehuurde arbeider zullen er niet van eten.
(46)
In een woning zal het worden gegeten, u zult het vlees daarvan niet buiten uw huis brengen, en ook zult u de botten daarvan niet breken.
(47)
De gehele vergadering van Israël zal het houden.
(48)
En wanneer een vreemdeling die bij u woont, het pascha wil eten, laat al het mannelijke uit zijn gezin besneden worden, laat hem naderen en het houden, hij zal zijn als iemand die in het land is geboren, maar iemand die niet besneden is, zal hiervan niet eten.
(49)
er zal een wet van kracht zijn voor iemand die in het huis is geboren, en voor de vreemdeling die onder u verblijft.
(50)
Zo deden de kinderen van Israël, zoals De HEERE aan Mozes en Aaron geboden had, zo deden zij.
(51)
En het gebeurde op dezelfde dag dat De HEERE de kinderen van Israël uit het land Egypte voerde door zijn macht.

Hoofdstuk 13

(1)
En De HEERE sprak tot Mozes en zei:
(2)
heiligt mij alle eerstgeborenen, alles wat de baarmoeder geopend heeft onder de kinderen van Israël, zowel van mens als van dieren, dat is van mij.
(3)
En Mozes sprak van het volk: herinnert u zich deze dag, op deze dag kwam nu uit Egypte, uit het huis van gevangenschap, door de kracht van de hand van De HEERE bent u uit deze plaats weggehaald, en op deze dag zal geen ongezuurd brood worden gegeten.
(4)
Op deze dag begint voor de maand Abib.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(5)
En het zal zijn wanneer De HEERE u gebracht heeft in het land van de Kanaaniet, en de Hittiet, en de Amoriet, en de Hiviet, en de Jebusiet, dat hij aan uw vaderen gezworen heeft dan te zullen geven, een land van melk en honing, dat u deze dienst in deze maand zult houden.
(6)
Zeven dagen zult u ongezuurd brood eten, en de zevende dag zal een feest zijn voor De HEERE.
(7)
Ongezuurd brood zult u eten gedurende zeven dagen, en daar zal geen gezuurd brood bij u worden gezien, ook zal er geen zuurdesem zijn in uw grenzen.
(8)
En u zult het vertellen aan uw zoon op die dag, en zeggen: dit is vanwege alles dat De HEERE voor mij gedaan heeft toen ik uit Egypte kwam.
(9)
Het zal voor u een teken zijn op uw hand, en een herinnering tussen uw ogen, zodat de bepalingen van De HEERE in uw mond zijn, want met sterke hand heeft De HEERE u uit Egypte gevoerd.
(10)
U zult daarom deze inzettingen houden op de bepaalde tijd van jaar tot jaar.
(11)
en het zal zijn dat wanneer De HEERE u brengt in het land van Kanaän, zoals hij aan vaderen gezworen heeft, en het u zal geven,
(12)
Dat u alles voor De HEERE zult afzonderen wat het eerst uit de baarmoeder is gekomen, al het mannelijke dat eersteling is, zowel van mensen als dieren, behoort aan De HEERE.
(13)
Iedere eersteling van een ezel zult u lossen met een lam, wilt u niet lossen zult u het de nek breken, en ook al het eerstgeborene van mensen zult u lossen.
(14)
en het zal zijn wanneer uw zoon aangevraagd: waarom is dit?, dan zult u hem antwoorden: door de kracht van de hand van De HEERE zijn wij uit Egypte gevoerd, uit het huis van onze gevangenschap.
(15)
Want het gebeurde, toen farao ons nauwelijks wilde laten gaan, dat De HEERE alle eerstgeborenen in het land van Egypte sloeg, zowel van mensen als van dier, daarom zonder ik voor De HEERE alles af wat de baarmoeder heeft geopend, maar de eerste van mijn zonen zal ik lossen.
(16)
het zal voor mij een teken zijn op mijn hand, en tussen mijn ogen, want de kracht van de hand van De HEERE heeft ons uit Egypte gevoerd.
(17)
en het gebeurde toen farao het volk had laten gaan, dat God hen niet langs het land van de Filistijn voerde, hoewel dat korter was, want God zei: opdat het volk niet zal terugkeren uit angst, wanneer zij de oorlog zien, en teruggaan naar Egypte.
(18)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Maar God heeft het volk daaromheen geleid, door de wildernis bij de rode zee, en de kinderen van Israël vertrokken uit het land Egypte.
(19)
en Mozes van het gebeente van Jozef met zich mee, want hij had de kinderen van Israël doen zweren met de woorden: God zal zeker naar u omzien, en dan zult u mijn gebeente met u meenemen.
(20)
En zijn begonnen hun reis vanaf Succoth, en sloegen hun kamp op bij Etham, aan de rand van de wildernis.
(21)
En De HEERE ging voor hen uit, overdag met een wolkkolom, om hen de weg te wijzen, en in de nacht met een vurige kolom om hen licht te geven, zodat zij zowel in de nacht als overdag reizen konden.
(22)
De wolkkolom overdag, en de vurige kolom tijdens de nacht, vertrok niet van het volk.

hoofdstuk 14

(1)
En De HEERE sprak tot Mozes, zeggende:
(2)
Spreekt tot de kinderen van Israël dat zij zich omkeren en hun kamp opslaan bij Pi-hahiroth, tussen Migdol en de zee, in de buurt van Baal-zephon, daar zullen zijn bij de zee het kamp opslaan.
(3)
Een farao zal zeggen over de kinderen van Israël: zij zitten vast tussen het land, en de wildernis, daar zijn zij opgesloten.
(4)
En ik zal het hart zonder farao verharden, en hij zal hen achterna jagen, met zijn gehele legermacht, en de Egyptenaren zullen weten dat ik De HEERE ben. En zo deden zij.
(5)
En aan de koning van Egypte werd verteld dat het volk gevlucht was, en het hart van de farao en van zijn dienaar in dachten aan het volk, en zij zeiden: wat is dat wij gedaan hebben, dat wij Israël hebben laten gaan en zij ons nu niet meer dienen?
(6)
En hij maakte zijn wagens klaar, en nam het volk met zich mee.
(7)
En hij nam 600 wagens, en alle wagens van Egypte, en legerleiders met zich mee.
(8)
En De HEERE verhardde het hart van de koning van Egypte, en hij achtervolgde de kinderen van Israël, want de kinderen van Israël waren vertrokken zonder zware zaken met zich mee te nemen.
(9)
En de Egyptenaren achtervolgde hen, met alle paarden en wagens van farao, en zijn ruiters, en zijn leger, en hij kwam bij het kamp bij de zee, naast Pi-hahiroth, tegenover Baal-zephon.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(10)
En toen farao naderbij kwam, hieven de kinderen van Israël hun ogen op, en werkelijk, de Egyptenaren marcheerden achter hen aan, en ze werden zeer bang, en de kinderen van Israël schreeuwden het uit naar De HEERE.
(11)
En zij zeiden tot Mozes: waren er geen graven in Egypte dat u ons hebt meegenomen om te sterven in de wildernis?, waarom hebt u zo met ons gedaan en ons uit Egypte weggehaald?
(12)
hebben wij in Egypte al niet tot u gezegd: laat ons alleen, zodat wij de Egyptenaren kunnen dienen? Want het is beter de Egyptenaren te dienen dan te sterven in de wildernis!
(13)
Mozes antwoordde het volk: weest niet bang, staat stil en zie de redding van De HEERE, die hij vandaag aan u zal geven. Van de Egyptenaren die vandaag zult zien, zult u in eeuwigheid niet nogmaals zien.
(14)
De HEERE zal voor u voor u strijden en u zult stil zijn.
(15)
En De HEERE sprak tot Mozes: waarom schreeuwt u om naar mij? Spreekt tot de kinderen van Israël dat ze verder trekken.
(16)
hij hield zijn stok omhoog en strekte die uit met zijn handen over de zee, en de zee verdeelde zich. En de kinderen van Israël gingen door de zee als over droge grond.
(17)
En ik zal de harten van de Egyptenaren verharden, en zij zullen achter u aangaan, en ik zal mijn glorie uitstorten over farao, en op zijn gehele leger, op zijn wagens en op zijn ruiters.
(18)
en de Egyptenaren zullen weten dat ik De HEERE ben, wanneer ik mijn glorie heb uitgestort over farao, over zijn wagens en over zijn ruiters.
(19)
en de engel van God, die uitvinding voor het kamp van Israël, verplaatste zich en ging achter hen staan, en ook de wolkkolom verplaatste zich van voor hen, en stond achter hen.
(20)
en zij stonden tussen het kamp van Egypte en het kamp van Israël, en daar was de wolk en de duisternis, waaraan de andere kant was het als ligt in de nacht, maar de Egyptenaren konden elkaar gedurende deze donkere nacht niet zien.
(21)
En Mozes de strekte zijn hand over de zee uit, en De HEERE liet deze achteruitgaan d.m.v. een sterke oostenwind in de nacht, en hij maakte droog land in de zee, en het water werd gescheiden.
(22)
En de kinderen van Israël liepen over de bodem van de zee als over droge grond, en het water was voor hen als een muur aan hun rechterhand en aan zijn linkerhand.
(23)
En de Egyptenaren achtervolgden hen in het midden van de zee, al de paarden van farao, zijn wagens en zijn ruiters.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(24)
En het gebeurde tijdens de ochtend wacht, dat De HEERE uitkeek over de legermacht van de Egyptenaren, door de vuurkolom en de wolk kolom, en het verslagen leger van de Egyptenaren.
(25)
toen de Egyptenaren dit ook alles zagen, zeiden zij tot elkaar: laten wij vluchten voor Israël, want De HEERE strijdt voor hen tegen de Egyptenaren.
(26)
En De HEERE zei tot Mozes: sterke hand uit over de zee zodat het water weer terug zal komen over Egyptenaren, over hun wagens, en over hun ruiters.
(27)
En Mozes strekte zijn handen uit over de zee, en de zee keerde terug tot de situatie waarin zij die ochtend had verkeerd, en Egyptenaren vluchten ervoor. En De HEERE versloeg de Egyptenaren in het midden van de zee.
(28)
Het water keerde terug een bedekte de wagens en de ruiters, ja, het leger van farao dat achter hen aanwas gegaan verdronk in zee, en er bleef niemand over.
(29)
Maar de kinderen van Israël wandelden over droog land in het midden van de zee, de wateren waren een muur geworden aan hun rechter hand en aan de linkerhand.
(30)
op deze manier bevrijdde De HEERE die dag het volk Israël uit de hand van de Egyptenaren, en de kinderen van Israël zagen de Egyptenaren dood liggen aan de zeekust.
(31)
en Israël zag de grote daden die De HEERE tegen de Egyptenaren deed, en het volk toonde eerbied voor De HEERE, en geloofden in hem, en in zijn dienaar Mozes.

Hoofdstuk 15

(1)
Toen zongen Mozes en de kinderen van Israël dit lied voor De HEERE, en zeiden: ik wilde zingen voor De HEERE, want hij is hoog verheven, paard en ruiter heeft hij in de zee gegooid.
(2)
De HEERE is mijn kracht en mijn lied, en hij is mijn redding, hij is mijn God, ik zal hem verhogen, waar hij, die de God van mijn vaders is, en ik zal hem eren.
(3)
De HEERE is een grote strijder, De HEERE is zijn naam.
(4)
De wagens van de farao heeft hij de zee gegooid, en zijn excellente legerleiders zijn in de rode zee weggevaagd.
(5)
Zij zijn verdwenen, zijn verdwenen in de diepte zoals een steen.
(6)
Uw rechterhand, De HEERE, was glorieuze macht, uw rechterhand, De HEERE, heeft de vijand in stukken geslagen.
(7)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En in de grootheid van uw heerlijkheid hebt u hen verslagen die tegen u opstonden, u hebt uw wraak gestuurd, en hen verslonden als brandend riet.
(8)
Door een ademtocht uit uw neusgaten stapelden de wateren zich op, de vloed stond rechtop als een hoop, de diepten waren verborgen in het hart van de zee.
(9)
de vijand sprak: ik zal achtervolgen, ik zal overwinnen, ik zal de buit verdelen, mijn lusten zullen bevredigd worden wanneer ik mijn zwaard zal trekken in mijn hand om te vernietigen.
(10)
U het met uw wind geblazen, en de zee overdekte hem, zij zijn gezonken als lood in het diepe water.
(11)
Wie is als u, De HEERE,, onder de machtigen? Wie is als u, glorieuze heiligheid, zeer te aanbidden, en wonderen doende?
(12)
U strekt uw hand uit, ja uw rechterhand, en de aarde verzwelgt hen.
(13)
Met uw liefde hebt u het volk geleidt dat door u verlost is. U heb hen geleid in kracht naar uw heilige woonplaats.
(14)
De volken hebben geoord, en zij beefden, pijnen hebben de inwoners van Filistea in hun greep.
(15)
Toen waren de leiders van Edom bang, de machtige mannen* van Moab hadden angst, beven was over hen gekomen, en de inwoners van Kanaän smolten weg.
* ook: heersers
(16)
Angst en vrees vielen op hen door de grootheid van uw arm, nu zijn zij stil als een steen, tot dat uw volk gepasseerd is, De HEERE, totdat het volk overgestoken is dat u voor zichzelf hebt gekregen.
(17)
U brengt hen binnen, en plant hen op de bergen van uw erfdeel, de plaats die u, o De HEERE, hebt verkozen om daar te wonen, het heiligdom dat uw handen hebben gevestigd.
(18)
De HEERE zal regeren, voor eeuwig en eeuwig!
(19)
Want de paarden van farao gingen ten onder met de wagens, en ook zijn ruiters verdwenen in zee, en De HEERE bracht het water van de zee terug op hem, maar de kinderen van Israël wandelden over droog land in het midden van de zee.
(20)
En Miriam de profetes, de zuster van Aaron, nam een tamboerijn in een haar hand, en alle vrouwen gingen achter haar aan met tamboerijn en dans.
(21)
En Miriam zong: zing voor De HEERE, want hij is hoog verheven, het paard en zijn ruiter heeft hij in de zee gegooid.
(22)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En Mozes bracht Israël verder naar de rode zee, en zij vertrokken naar de wildernis van Shur, en toen zij drie dagen in de wildernis vertrokken waren, hadden zij geen water meer.
(23)
En toen zij bij Mara kwamen konden zij het water daar niet drinken, want het was bitter. Daarom gaven zij de naam Mara* aan die plaats.
* Mara is bitter
(24)
en het volk begon te mopperen tegen Mozes en vroegen hem: wat zullen we drinken?
(25)
en hij riep tot De HEERE, en De HEERE toonde hem een tak, en hij gooide die in het water, waarna het water zoet was. Toen sloot hij met hen een bond en een inzetting, en daar werden zij getest.
(26)
en hij zei tot hen: wanneer een aandachtig zult luisteren naar de stem van De HEERE, uw God, en zo te doen wat rechtvaardig is zijn ogen, zult luisteren naar zijn bevelen en zijn inzettingen houdt, zal ik geen enkele van deze klagen over na te komen die ik heb laten zijn voor de Egyptenaren, want ik, De HEERE, ben uw heelmeester.
(27)
En zij kwamen bij Elim, daar waren twaalf bronnen, en 26 palmbomen, en men sloeg het kamp op bij het water.

hoofdstuk 16

(1)
En zij reisden verder vanaf Elim, en de vergadering van de kinderen van Israël kwam in de wildernis van Sin, die is tussen Elim en Sinai, op de vijftiende dag van de tweede maand nadat ze uit het land Egypte waren vertrokken.
(2)
en de vergadering van de kinderen van Israël mopperde tegen Mozes en tegen Aaron in de wildernis,
(3)
en de kinderen van Israël zeiden: waren wij maar gestorven door de hand van De HEERE in het land Egypte, waar wij zaten bij de vleespotten, en waar wij voldoende brood hadden, want u hebt ons in deze wildernis gebracht, om ons te laten omkomen van de honger.
(4)
Toen sprak De HEERE tot Mozes: ik zal brood uit de hemel laten regenen voor u, en het volk zal gaan om dagelijks een deel daarvan te verzamelen, zodat ik hen zal testen of zij in mijn wegen wandelen, of niet.
(5)
en het zal zijn op de zesde dag dat zij een dubbel deelverzameling om daarvan voedsel te bereiden.
(6)
en Mozes en Aaron spraken tot alle kinderen van Israël: dit is zo dat u zult weten dat De HEERE u uit het land Egypte heeft gebracht.
(7)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

en in de morgen zult u de glorie van De HEERE zien, want hij heeft uw ge mopper tegen De HEERE gehoord, en wat zijn wij dat u tegen ons moppert?
(8)
En Mozes sprak: u zo zal het zijn, wanneer De HEERE u in de avond vlees te eten geeft en in de ochtend brood, want De HEERE heeft u mopperen gehoord, waarmee u tegen hem hebt geklaagd, en wat zijn wij? U hebt niet tegen ons gemopperd, maar tegen De HEERE.
(9)
en Mozes sprak tot Aaron: zeg tot de vergadering van de kinderen van Israël: nadert tot De HEERE, want hij heeft uw mopperen vernomen.
(10)
En het gebeurde terwijl Aaron sprak tegen de vergadering van de kinderen van Israël dat ze in de richting van de wildernis keken, en zij zagen de glorie van De HEERE in een wolk verschijnen.
(11)
En De HEERE sprak tot Mozes en zei:
(12)
ik heb het mopperen van de kinderen van Israël gehoord. Spreekt tot hen en zeg: tegen de avond zult u vlees eten, en in de morgen zult u gevuld worden met brood, en u zult weten dat ik De HEERE, uw God ben.
(13)
En het gebeurde tegen de avond, dat de kwakkels opkwamen en het kamp bedekten, en in de ochtend lag er een laag dauw op het kamp.
(14)
En toen deze laag dauw opgetrokken was, lag er op het oppervlakte van de wildernis en fijne laag, iets schilferachtigs op de aarde.
(15)
En toen de kinderen van Israël dit zagen en zeiden zij tot elkaar: wat is dit?, want zij wisten niet wat dit was. En Mozes sprak tot hen: dit is het brood dat De HEERE u te eten geeft.
(16)
dit is waarvan De HEERE u geboden heeft: vergadert naar de behoefte van iedere persoon, een omer* per persoon, overeenkomstig het aantal van uw personen zult u het te nemen, ieder voor zich die in zijn tent is.
* ong. 2 liter
(17)
En de kinderen van Israël deden zo en vergaderden soms meer, en soms minder.
(18)
Degene die meer verzamelde, hield niet over en die minder had verzameld kwam niet tekort, men verzamelde overeenkomstig de eetlust van alle personen.
(19)
en Mozes sprak tot hen: laat niets over tot de morgen.
(20)
Desalniettemin waren er die niet naar Mozes luisterden, en hielden over tot de morgen, toen waren er echter wormen in en het was rot, en Mozes werd boos op deze mensen.
(21)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En zij verzamelden iedere morgen, iedere man overeenkomstig zijn eetlust, en toen de zon heet werd smolt het.
(22)
En gebeurde op de zesde dag dat men tweemaal zoveel verzamelde, twee omer* voor iedere persoon, en de leiders van de vergadering kwamen en vertelden het aan Mozes.
* ong. 4 liter
(23)
en hij sprak tot hen: dit is wat De HEERE heeft gesproken: morgen is een dag van heilige rust, en heilige sabbat voor De HEERE, bak daarom vandaag wat u te bakken hebt, en kook wat u te koken hebt, en wat over is bewaar dat tot de volgende morgen.
(24)
En zij bewaarden het tot de volgende morgen, zoals Mozes gezegd had, en het was niet rot, en ook waren er geen wormen in.
(25)
En Mozes sprak: eet dit vandaag, want vandaag is een sabbat voor De HEERE, en vandaag zult u in het veld niets vinden.
(26)
zes dagen zult u het verzamelen, waarop de zevende dag, die een sabbat is, zal er niets te vinden zijn.
(27)
en het gebeurde op de zevende dag dat sommigen van het volk gingen om te verzamelen, maar vonden niets.
(28)
En De HEERE sprak tot Mozes: hoe lang zullen zij weigeren naar mijn woorden en bevelen te luisteren?
(29)
begrijpt dat De HEERE u de sabbat heeft gegeven, daarom geeft hij u op de zesde dag tweemaal brood, zodat op die dag ieder thuis kan blijven, en laat niemand gaan zoeken op de zevende dag.
(30)
Dus rustte het volk op de zevende dag.
(31)
En het huis van Israël noemde dit brood manna, en het zag eruit als korianderzaad, wit, en de smaak daarvan was van gebakken wafelen, bereid met honing.
(32)
en Mozes sprak, dit is wat De HEERE heeft geboden: laat een omer bewaard blijven voor de volgende geslachten, zodat men kan zien wat het brood is waarmee ik u gevoed heb in de wildernis, toen ik u uitgeleid heb uit het land van Egypte.
(33)
en Mozes sprak tot Aaron: neem een kruik, en doet daar een omer manna in, en legt die voor het aangezicht van De HEERE, om bewaard te blijven voor alle geslachten.
(34)
En zoals De HEERE Mozes had geboden, zo deed Aaron, en legde deze in de tent der getuigenis.
(35)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En de kinderen van Israël aten dit manna veertig jaren, totdat zij kwamen in het land waar zij gingen wonen, zij aten het manna totdat zij aankwamen bij de grenzen van het land Kanaän.
(36)
Een omer is een tiende deel van een efa.

Hoofdstuk 17

(1)
En de vergadering van de kinderen van Israël reisde door de wildernis van Sin, Van plaats tot plaats, overeenkomstig het gebod van De HEERE, en zij verbleven in Rephidim, en daar was geen water dat het volk kon drinken.
(2)
hierdoor begon het volk ruzie te maken met Mozes en zei: geef ons water dat wij kunnen drinken. En Mozes sprak tot hen: waarom maakt u ruzie met mij, waarom test u De HEERE?
(3)
en het volk had grote behoefte aan water, en mopperde tegen Mozes en zeiden: waarom hebt u ons uit Egypte gehaald, om ons, onze kinderen, en ons vee door de dorst te doden?
(4)
En Mozes schreeuwde tot De HEERE en zei: wat moet ik met het volk? Ze staan klaar om mij te stenigen!
(5)
En De HEERE sprak tot Mozes: ga naar het volk, en neem met u mee van de ouden van Israël, en uw stok, waarmee u de rivier hebt geslagen, neemt die in uw hand en ga.
(6)
Want ik zal voor u staan bij de rots van Horeb, en u zult de rots slaan, en daar zal water uitkomen dat het volk kan drinken. En Mozes deed zo voor het aangezicht van de ouden van Israël.
(7)
en de naam van die plaats werd: Massah, en Meribah, vanwege het gisteren van de kinderen van Israël, en omdat zij De HEERE hadden getest door te zeggen: is De HEERE wel of niet met ons?
(8)
Toen kwam Amalek, en bestreed Israël in Rephidim.
(9)
En Mozes zei tot Jozua: verzamelt u mannen en ga, en bestrijdt Amalek, want morgen zal ik op de top van de heuvel staan met de stok van God in mijn hand.
(10)
En Jozua deed zoals Mozes gezegd had, en vocht met Amalek, en Mozes, Aaron en Hur gingen naar de top van de heuvel.
(11)
En het gebeurde dat wanneer Mozes zijn handen omhoog hield, Israël de overhand had, maar wanneer hij zijn hand liet zakken, Amalek aan de winnende hand was.
(12)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Maar de handen van Mozes werden zwaar, en men nam een steen en plaats die onder hem, hij zat daarop, en Aaron en Hur duwden zijn handen omhoog, de één aan de éne kant en de ander aan de andere kant, waardoor zijn handen omhoog bleven tot aan zonsondergang.
(13)
En Jozua versloeg Amalek en zijn volk door het zwaard.
(14)
En De HEERE sprak tot Mozes: schrijf dit als herinnering op in een boek, en zegt het in de oren van Jozua, want ik zal de herinnering aan Amalek onder de hemel vernietigen.
(15)
En Mozes bouwde een altaar en gaf dit altaar de naam Adonai-nissi.
(16)
en hij zei: de hand van de troon van De HEERE De HEERE zal oorlog hebben van geslacht tot geslacht met Amalek

hoofdstuk 18

(1)
Jethro, de priester van Midian, de schoonvader van Mozes, hoorde alles wat God gedaan wat voor Mozes en voor Israël zijn volk, en hoe De HEERE Israël uit Egypte gehaald had.
(2)
En Jethro, de schoonvader van Mozes, nam Zipporah, de vrouw van Mozes, nadat hij haar naar huis van teruggestuurd,
(3)
en haar twee zonen, waarvan de een de naam Gershom had, want zei hij: ik ben een vreemdeling in een vreemd land,
(4)
en de ander had de naam Eliezer, want zei hij: de god van mijn vader is mijn hulp geweest, en heeft mij verlost van het zwaard van farao.
(5)
En Jethro, de schoonvader van Mozes, kwamen met zijn zonen en zijn vrouw naar Mozes in de wildernis waar hij zijn kamp had opgeslagen, aan te voet van de berg van God,
(6)
en hij zei tot Mozes: ik, uw schoonvader Jethro, kon naar u toe, met uw vrouw en haar twee zonen.
(7)
En Mozes vertrok om zijn schoonvader te ontmoeten, een boog zich en kuste hem, en zij vroegen elkaar naar hun welstand, en zij gingen een tent in.
(8)
En Mozes vertelde zijn schoonvader alles dat De HEERE aan farao had gedaan en met Egypte, vanwege Israël, en alle moeite die zij hadden ontmoet op de weg, en hoe De HEERE hen had verlost.
(9)
En Jethro verheugde zich over alle grootheden in die De HEERE voor Israël had gedaan, en bovenal over de verlossing uit het land van de Egyptenaren.
(10)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En Jethro sprak: gezegend is De HEERE, die u verlost heeft uit de hand van de Egyptenaren, en uit de hand van farao, en die het volk bevrijd heeft van de Egyptenaren.
(11)
nu weet ik dat De HEERE groter is dan alle goden, ja, dat hij afgerekend heeft met de trotsen tegen hem.
(12)
En Jethro, de schoonvader van Mozes, offerde een brand offer een andere offers aan God, en de Aaron kwam met alle ouden van Israël, om brood te eten met de schoonvader van Mozes voor het aangezicht van God.
(13)
En het gebeurde in de ochtend dat Mozes rechtsprak voor het volk, en het volk stond bij Mozes van de morgen tot de avond.
(14)
en toen de schoonvader van Mozes zag dat hij deed voor het volk deed, zei hij: waarom doet u dit op deze manier voor het volk, waarom zit u helemaal alleen, en staat het volk bij u in de buurt van de morgen tot de avond?
(15)
En Mozes sprak tot zijn schoonvader: omdat het volk naar mij komt om Gods te raadplegen,
(16)
wanneer zij een probleem hebben komen zij naar mij, en ik spreek een oordeel uit tussen een man en zijn buren, en maak hem de inzettingen en geboden van God bekend.
(17)
En zijn schoonvader antwoordde hem: de manier waarop u dit doel is niet goed.
(18)
Op die manier raakt u overbeladen, zowel u als het volk dat met u is, want deze manier is voor u te zwaar, u bent niet instaat dit helemaal alleen te doen.
(19)
Hoor naar mijn stem, ik zal de raad geven, en God zal met u zijn. U staat voor het aangezicht van God ten behoeve van uw volk, en brengt hun problemen bij God.
(20)
U onderwijs de inzettingen en de wetten, en toont hen de weg waarop zij moeten wandelen, en de dingen die zij moeten doen.
(21)
Zoekt daarom onder het volk naar vaardige mannen, die eerbied voor God hebben, mannen van waarheid, die onrechtmatig gewin verachten, en benoem uit hen leiders over 1000, leiders over 100, leiders over vijftig, en leiders over tien.
(22)
Laat hen oordeel uitspreken over de kleine zaken, en laat het zo zijn dat de belangrijkere zaken bij u worden gebracht, zo zal het voor u eenvoudiger worden, en kunt u de lasten dragen.
(23)
wanneer dit de wil van God is en u overeenkomstig zult handelen, dan zult u uw taken kunnen uitvoeren, en het volk zal in vrede naar hun plaatsen terugkeren.
(24)
En Mozes luisterde naar de stem van zijn schoonvader, en deed al wat hij gezegd had.
(25)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En Mozes koos vaardige mannen uit Israël, en maakte hen leiders over het volk, leiders over 1000, leiders over 100, leiders over vijftig, en leiders over tien.
(26)
En zij spraken recht voor het volk over de kleine zaken, maar de moeilijke zaken brachten zij bij Mozes, maar de eenvoudige zaken deden zijzelf.
(27)
Daarna vertrok de schoonvader van Mozes en keerde terug naar zijn eigen land.

hoofdstuk 19

(1)
In de derde maand nadat de kinderen van Israël vertrokken waren uit het land van Egypte, op die dag kwamen zij in de wildernis van Sinai.
(2)
En toen zij vertrokken waren van Rephidim, en gekomen waren in de wildernis van Sinai, sloegen zij hun kampen op in de wildernis, en Israël verbleef daar bij de berg.
(3)
en Mozes ging naar God, en De HEERE riep hem vanaf de berg en zei: dit zult u zeggen tot het huis van Jakob en vertellen aan de kinderen van Israël.
(4)
U hebt gezien wat ik heb gedaan aan de Egyptenaren, hoe ik u op vleugels van de arenden heb gedragen, en u voor mijzelf heb gekocht.
(5)
daarom, wanneer u werkelijk naar mijn stem zult luisteren en mijn verbond houden, dan zult u mij een schat zijn onder de volken, want de gehele aarde is van mij.
(6)
u zult voor mij een koninkrijk zijn van priesters, een heilig volk. Dit zijn de woorden die u zult spreken tot de kinderen van Israël.
(7)
En Mozes kwam en riep de ouden van het volk, en vertelde hen alles dat De HEERE had bevolen.
(8)
En al het volk antwoordde en sprak: alles dat De HEERE tot u heeft gesproken zullen wij doen. En Mozes bracht de woorden van het volk bij De HEERE.
(9)
En De HEERE sprak tot Mozes: ik zal toch gekomen in een dikke wolk, het volk kan horen wat ik tot u zegt, zodat zij mogen geloven. En Mozes vertelde de woorden van het volk weer aan De HEERE.
(10)
En De HEERE sprak tot Mozes: ga naar het volk, en heilig hen vandaag en morgen, en zij moeten hun kleren wassen.
(11)
En maak hen gereed voor de derde dag, want op de derde dag zal De HEERE ten aanschouwen van het gehele volk op de berg Sinai neerdalen.
(12)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

en u zult voor het volk een grens trekken rond de, berg, en zeggen: zie toe op uzelf, en ga niet deze berg op, en raak de grens niet aan, want iedereen die de berg zal aanraken zal ter dood worden gebracht.
(13)
geen hand zal de berg aanraken, die dat wel doet zal worden gestenigd, hetzij een mens het zij een dier, die zal niet leven, wanneer de ramshoorn een langgerekte toon geeft, mogen zij de berg opkomen.
(14)
En Mozes daalde van de berg af naar het volk, heiligde het volk, en men waste hun kleding.
(15)
en hij zei tot het volk: weest gereed op de derde dag, en ga niet in tot een vrouw.
(16)
En het gebeurde op de derde dag, in de morgen, dat er donder en bliksem was en een dikke volk op de berg, en een enorme luide stem van een horen, en al het volk in het kamp beefde.
(17)
En Mozes bracht het volk uit het kamp om God ontmoeten, en men stond aan het lagere gedeelte van de berg.
(18)
De berg Sinai was gehuld in rook, omdat De HEERE van de berg afdaalde, en de rook trok omhoog als rook van een fornuis, en de berg schudde verschrikkelijk.
(19)
En toen het geluid van de horen luider en luider werd, sprak Mozes, en God antwoordde hem door een stem.*
* ook: donderslagen
(20)
En De HEERE kwam neer op de berg Sinai, op de top van de berg, en De HEERE riep Mozes naar de top van de berg, en Mozes ging.
(21)
En De HEERE sprak tot Mozes: ga naar beneden, en geeft het volk een opdracht, zodat zij de geboden niet overtreden en zouden sterven.
(22)
en laat ook de priesters tot De HEERE naderen, en zichzelf heiligen, zodat zij de ergernis van De HEERE niet over zich afroepen.
(23)
En Mozes sprak tot De HEERE: het volk kan de berg niet bestijgen, want u hebt opdracht gegeven: zet grenzen om de berg en heiligt die.
(24)
En De HEERE zei tot hem: ga naar beneden, en komt weer terug, u, en Aaron, maar laten de priesters en het volk blijven wij zij zijn.
(25)
Zo ging Mozes naar beneden naar het volk, en vertelde hen alles.

hoofdstuk 20

(1)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En God sprak al deze woorden en zei:
(2)
Ik ben De HEERE, uw God, die u uit het land Egypte gevoerd heeft, uit het huis van uw gevangenschap.
(3)
U zult geen andere goden voor* mij hebben...
* ook: naast
(4)
u zult geen gesneden beelden maken, nog iets wat daarop blijkt, van iets wat in de hemel boven is of op de aarde beneden, of in het water onder de aarde,
(5)
u zult daarvoor niet buigen, en hen ook niet dienen, want ik De HEERE uw God, ben een naijverig God, ik bezoek de ongerechtigheid van de vaders bij de kinderen tot in de derde en vierde geslacht van hen die mij haten.
(6)
Maar geef genade tot in de 1000e geslacht van hen die mij liefhebben en mijn geboden houden.
(7)
U zult de naam van De HEERE uw God niet nutteloos gebruiken, want De HEERE zal degene die zijn naam nutteloos gebruikt, niet onschuldig verklaren.
(8)
Herinnert u de sabbatdag, en houdt deze heilig.
(9)
zes dagen zult u werken, en al uw werk verrichten,
(10)
maar de zevende dag is een sabbat voor De HEERE, uw God, daarop zult u geen enkel werk doen, u niet, uw zoon niet, uw dochter niet, uw dienaar niet, uw dienares niet, uw dieren niet, en ook de vreemdeling niet die in uw poorten is.
(11)
Want in zes dagen heeft De HEERE de aarde en de hemel gemaakt, de zee, en alles wat daarin is, en heeft gerust op de zevende dag. Daarom heeft De HEERE de zevende dag gezegend en geheiligd.
(12)
Respecteer uw vader en uw moeder, zodat uw dagen veel zullen zijn in het land dat De HEERE uw God u geeft.
(13)
U zult niet moorden, u zult geen overspel plegen, u zult niet stelen, u zult geen vals getuigenis tegen uw naaste afleggen.
(14)
U zult het huis van uw naaste niet begeren, u zult ook de vrouw van uw naaste niet begeren, en ook niet zijn dienaar, zijn dienares, zijn os, zijn ezel, of iets anders dat van uw naaste is.
(15)
En al het volk hoorde het donderen, zag de bliksem, en de stem, en de berg die in rook stond, en aan het volk dat dit zag vreesde, en bleef veraf staan.
(16)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

en men sprak tot Mozes: spreekt u met ons en wij luisteren, maar laat God niet met ons spreken, wij zouden immers sterven.
(17)
en Mozes sprak tot het volk: niet bang zijn, want God is gekomen om ons te testen, zodat ons respect voor hem duidelijk is, in dat geval zullen wij niet zondigen.
(18)
En het volk bleef staan, maar Mozes naderde in de dikke rook waar God verbleef.
(19)
En De HEERE sprak tot Mozes: dit zult u zeggen tegen de kinderen van Israël: u hebt zelf gezien dat ik met u gesproken heb vanuit de hemel,
(20)
U zult geen goden van zilver, of goden van goud maken, geen enkele god zult u maken.
(21)
Een altaar van aarde zult u voor mij maken, en daarop uw brandoffers offeren, uw vrede offers, schapen, ossen, in iedere plaats waar ik mijn naam zal laten noemen, zal ik bij u zijn en u zegenen.
(22)
Wanneer u een altaar van steen maakt, mag dat niet van gehouwen stenen zijn, want u hebt u gereedschap daarop laten werken en het daarmee ontheiligd.
(23)
Ook zult u niet via traptreden naar mijn altaar gaan, zodat de naaktheid niet ontbloot wordt op die plaats.

Hoofdstuk 21

(1)
Dit zijn de inzettingen die u hen zult voorhouden.
(2)
Waarnemer u een Hebreeuwse dienaar koopt, zal hij u zes jaar dienen, en in het zevende jaar zal hij vrij zijn om niet.
(3)
Wanneer hij alleen bij u gekomen is, zal hij alleen vrij zijn, maar indien hij gehuwd was, dan zal zijn vrouw vrij zijn met hem.
(4)
Als zijn heer hem een vrouw heeft gegeven, en zij heeft hem zonen en dochters gebaard, dan zullen de vrouw en haar kinderen het eigendom van hun heer zijn, en hij zal vrij zijn, alleen.
(5)
maar als de dienaar vrijwillig zegt: ik hou van mijn heer, van mijn vrouw en van mijn kinderen, ik zal niet vertrekken,
(6)
Dan zal zijn heer hem bij God brengen, hem bij de deurpost zetten, en zijn oor doorboren met een priem, en hij zal hem voor eeuwig dienen.
(7)
Wanneer een man zijn dochter verkoopt als dienares, dan zal zij niet gaan zoals dienaren gaan.
(8)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Als zij haar heer niet behaagt, die haar voor zichzelf had bestemd, dan moet hij haar laten lossen, haar verkopen aan een vreemd volk is hem niet toegestaan, want hij heeft trouweloos met haar gehandeld.
(9)
Als hij haar voor zijn zoon heeft bestemd, zal hij haar behandelen als een eigen dochter.
(10)
Als hij zich een andere vrouwen neemt, dan zal hij haar voedsel, haar kleding en haar gemeenschap niet verminderen.
(11)
Als hij zich aan deze drie dingen niet houdt, dan zal hij haar laten gaan om niet, zonder betaling.
(12)
Degenen die een man doodslaat, zal zeker ter dood worden gebracht.
(13)
Maar als het niet opzettelijk heeft plaatsgevonden, omdat god het veroorzaakte, dan zal ik u een plaats aanwijzen waarheen hij kan vluchten.
(14)
Maar als een man hoogmoedig wordt naar zijn naaste, om hem te slaan met laster, dan zult u hem voor mijn altaar wegnemen, zodat hij sterft.
(15)
Een man die zijn moeder of zijn vader slaat, zal zeker ter dood worden gebracht.
(16)
Hij die een mens steelt en die verkoopt, of die gestolen bij hem wordt aangetroffen, zal zeker ter dood worden gebracht.
(17)
Hij die zijn moeder of zijn vader vervloekt, zal zeker ter dood worden gebracht.
(18)
wanneer mannen vechten, een de een slaat de anderen met een steen, of met zijn vuist, maar niet dodelijk, en wordt wel ziek, dan moet hij het verlies van zijn tijd en geld vergoeden, en zijn verzorging betalen.
(19)
Zodra hij opstaat, en buiten wandelt met zijn stok, dan zal hij die een geslagen heeft verder niet verantwoordelijk zijn, hij moet alleen betalen voor het verlies van zijn tijd totdat hij volkomen genezen is.
(20)
Als een man zijn dienaar of zijn dienares slaat met een stok, en die sterft onder zijn handen, dan zal hij zeker worden gestraft.
(21)
Maar leeft deze nog een of twee dagen, zal hij niet worden gestraft, want hij is zijn geld.
(22)
Wanneer mannen samen vechten, en een zwangere vrouw bezeren, zodat zij een misgeboorte krijgt maar verder geen ziekbed, dan zullen zij zeker worden beboet, overeenkomstig de echtgenoot van de vrouw hen oplegt, en hij zal betalen zoals de rechters zullen vaststellen.
(23)
maar als er verdere schade is, dan zal hij leven voor leven geven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(24)
een oog voor een oog, een tand voor een tand, een hand voor een hand, een voet voor een voet.
(25)
Een brandwond voor een brandwond, een verwonding voor een verwonding, een slag voor een slag.
(26)
Wanneer een man het oog van zijn dienaar slaat, of het oog van zijn dienares, en dat vernietigt, zal hij deze vrij laten gaan vanwege het oog.
(27)
Als hij het gebit van zijn dienaar over dienares slaat, zou hij deze vrij laten gaan vanwege het gebit.
(28)
Als een os een man of een vrouw stoot, zodat deze sterft, zal de os zeker worden gestenigd, en het vlees daarvan niet worden gegeten, maar de eigenaar van de os heeft aan zijn verplichtingen voldaan.
(29)
Maar als het bekend was dat de os agressief was, en de eigenaar daarvan gewaarschuwd heeft, maar zich daaraan niet gehouden heeft, en de os heeft een man of een vrouw gedood, zal de os worden gestenigd en ook de eigenaar zal zeker ter dood worden gebracht.
(30)
Als hem een losgeld wordt opgelegd voor de lossing van zijn leven, dan zal, ongeacht het bedrag, dit het betaald moeten worden.
(31)
Ongeacht of een zoon of een dochter gestoten is, overeenkomstig het oordeel zal met hem worden gedaan.
(32)
wanneer de os een dienaar of dienares heeft gestoten, zal aan hun heer dertig sikkels en zilver worden betaald, en de os zal worden gestenigd.
(33)
wanneer een man een put opent, of een put graaft, en die niet bedekt, en een os of een ezel valt daarin,
(34)
Dan zal de eigenaar de put deze vergoeden, hij zal geld geven aan de eigenaar van het dier, en het dode dier zal zijn eigendom zijn.
(35)
Wanneer een os de os van een andere eigenaar verwond zodat deze sterft, dan zal men de levende os verkopen en de opbrengst daarvan delen, en ook het dode dier zal worden verdeeld.
(36)
Maar wanneer het bekend was dat de os agressief was in het verleden, en de eigenaar zich daarvan niets heeft aangetrokken, dan zal hij een os voor een os betalen, en het dode dier zal zijn eigendom zijn.
(37)
Wanneer een man een os of een schaap steelt, het doodt of het verkoopt, zal hij vijf ossen voor een on betalen en vier schapen voor een schaap.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

hoofdstuk 22

(1)
Wanneer een dief betrapt wordt bij inbraak, en hij wordt geslagen zodat hij sterft, zal daarover geen bloedschuld ontstaan.
(2)
Indien de zon daarover is opgegaan, dan zal er bloedschuld ontstaan, hij zal volledige vergoeding geven, en als hij dat niet heeft, dan zal hij verkocht worden vanwege zijn diefstal.
(3)
Als hetgeen gestolen is in zijn hand wordt aangetroffen en leeft, hetzij een os, een ezel, een schaap, zal hij dubbel betalen.
(4)
Wanneer iemand zijn vee zal loslaten in zijn wijngaard om die leegte grazen, en hij laat zijn dieren los, en het gaat grazen in het veld van een ander, dan zal het beste van zijn eigen veld, of het beste van zijn eigen wijngaard, dienen als vergoeding.
(5)
Wanneer het uitbreekt en verstrikt raakt, zodat er een verwonding ontstaat, hetzij bij het staande graan, of het veld wordt leeg gegeten, dan zal de veroorzaker daarvan vergoeding betalen.
(6)
Wanneer iemand aan zijn naaste geld geeft of een ander betaalmiddel, om iets te kopen, en het wordt gestolen uit het huis van de man, en de dief wordt gevonden, zal hij dubbel vergoeden.
(7)
Als de dief niet wordt gevonden, dan zal de heer van het huis naderen tot God, om hem te raadplegen of hij zijn hand op de goederen van zijn naaste mag afleggen.
(8)
Voor iedere aangelegenheid van overtreding, of het nu gaat om een os, een ezel, een schaap, kleding, of voor ieder iets dat verloren is gegaan, en waarvan men kan zeggen: dit is het, zal de oorzaak van beide partijen voor God worden gelegd, en hij die veroordeeld wordt zal dubbel vergoeding geven aan zijn naaste.
(9)
wanneer iemand aan zijn naaste een ezel, een os, of een schaap, of welk ander dier ook, geeft om die te bewaken, en het sterft of raakt gewond, of raakt verdwaald, en niemand heeft het gezien,
(10)
dan zal een eed ten overstaan van De HEERE tussen hen beiden staan, om te bepalen of hij zijn hand heeft gelegd op het bezit van zijn naaste, de eigenaar daarvan zal het aanvaarden, en hij zal niet de plicht hebben om te vergoeden.
(11)
Maar als het van hem gestolen is, dan zal hij de eigenaar vergoeden.
(12)
Maar als het verscheurd is, laat hem getuigen oproepen, en hij hoeft het niet te vergoeden.
(13)
Wanneer een man in iets leent van zijn naaste, en het raakt gewond, of het sterft, en de eigenaar was er niet bij, dan zal hij zeker vergoeden.
(14)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Wanneer de eigenaar er wel bij is, dan zal hij niet vergoeden, en als het om een gehuurde gaat, dan verliest hij zijn huur.
(15)
Als een man en maagd verlijdt die niet uitgehuwelijkt is, en hij ligt bij haar, dan zal hij de bruidsschat betalen voor haar en zij zal zijn vrouw zijn.
(16)
Als haar vader uitdrukkelijk weigert haar aan hem te geven, dan zal hij een bedrag betalen overeenkomstig de bruidsschat de voor maagden.
(17)
U zult een tovenares niet in leven laten.
(18)
Die met een beest ligt, zal zeker ter dood worden gebracht.
(19)
Die aan afgoden offert, anders dan aan De HEERE, zal zeker worden uitgeroeid.
(20)
Een vreemdeling zult u niet verdrukken, en zeker niet onrechtmatig behandelen, want u was zelf vreemdelingen in Egypte.
(21)
U zult een weduwe of een vaderloos kind niet verdrukken.
(22)
wanneer u hen op welke manier dan ook verdrukt, en zij roepen tot mij, zal ik hun roep zeker horen.
(23)
Mijn wraak zal hevig zijn, en ik zal u ombrengen met het zwaard, uw vrouwen zullen weduwen worden, en uw kinderen vaderloos.
(24)
Als u geld leent aan iemand van mijn volk, ook aan een arme die onder u is, dan zult u zich tegenover hem niet gedragen als een schuldeiser, en ook zult u hen niet belasten met de rente.
(25)
u zult de kleding van naaste niet nemen als onderpand, u zult het hem teruggeven voordat de zon onder is gegaan.
(26)
Want het is zijn enige betrekking, het is de kleding over zijn huid, waarin zal hij anders slapen? wanneer hij tot mij roept, zal ik naar hem luisteren, want ik ben genadig.
(27)
U zult God niet beledigen, en ook geen vloek uitspreken over de leider van uw volk.
(28)
U zult niet aarzelen het offer van de oogst te brengen, of de opbrengst van de wijnpers.
(29)
Evenzo als het gaat om uw ossen, of uw schapen, zeven dagen zal het apart worden gehouden, en op de achtste dag zult u het mij geven.
(30)
U zult voor mij heilig zijn, daarom zult u niet eten van vlees dat verscheurd is door dieren in het veld, u zult het de honden geven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

hoofdstuk 23

(1)
U zult geen vals getuigenis afleggen, en uw hand niet in de hand van de golden loze plaatsen om vals te getuigen.
(2)
u zult de meerderheid in het kwade niet volgen, en ook zult u geen getuigenis afleggen om gerechtigheid geweld aan te doen.
(3)
Ook zult u niemand onrechtmatig begunstigen.
(4)
Wanneer u ziet dat de os of ezel van uw naaste afdwaalt, zult het is zeker terugbrengen naar zijn eigenaar.
(5)
Wanneer u ziet dat de ezel van hem die u haat bezwijkt onder zijn last, dan zult u daar niet aan voorbijgaan, maar zeker die last verminderen en behulpzaam zijn.
(6)
U zult de rechten van de armen niet verdrukken.
(7)
Houdt u ver van verkeerde zaken, mishandel de onschuldige en de rechtvaardige niet, want ik zal de goddeloze niet rechtvaardigen.
(8)
U zult geen giften aannemen die verblinden, en de woorden van de rechtvaardige niet verdraaien.
(9)
Een vreemdeling zult u niet verdrukken, want u weet wat in een vreemdeling leeft, omdat u zelf vreemdelingen geweest bent in Egypte.
(10)
zes jaren zult u het land bezaaien, en de opbrengsten daarvan hebben.
(11)
Maar in het zevende jaar zal het land rusten en braak liggen, zodat de armen van mijn volk het kunnen verzamelen, en wat dan nog overblijft zijn kritieken van het veld eten. Op dezelfde manier zult u handelen met uw wijngaard, en uw olijfbomen.
(12)
Zes dagen zult u uw werk doen, waarop de zevende dag zult u rusten, zodat ook uw os
en uw ezel zullen rusten, en ook de zoon van uw dienares, en de vreemdeling zich kunnen verkwikken.
(13)
U zult aandacht geven aan alles wat ik heb gezegd, en zelfs de naam van andere goden niet noemen, deze mogen niet uit uw mond komen.
(14)
Driemaal per jaar zult u voor mij een feest houden.
(15)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

het feest van de ongezuurde broden zult u houden, zeven dagen zult u ongezuurd brood eten, zoals ik u bevolen heb, in de daarvoor vastgestelde tijd van de maand Abib, toen u vertrok uit Egypte, en niemand zal leeg voor mij verschijnen.
(16)
En het feest van de oogst, de eerstelingen van uw arbeid, dat u gezaaid werd in het veld, en het feest van de verzameling aan het einde van het jaar, wanneer uw arbeid van het veld verzameld wordt.
(17)
Driemaal per jaar zal alles wat mannelijk is voor het aangezicht van De HEERE.
(18)
U zult geen bloed toevoegen aan het offer van de ongezuurde broden, en ook zult u het vet van mijn feest niet overlaten tot de volgende morgen.
(19)
Het beste van het land zult brengen in het huis van De HEERE, uw God. U zult het jong niet koken in de melk van zijn moeder.
(20)
Ik stuur mijn engel voor u uit om u de weg te wijzen, en u te brengen in de plaats die ik voor de bereid heb.
(21)
Geeft hem uw aandacht, en luisteren naar zijn stem. Weest niet opstandig tegen hem, want hij zal u de overtreding niet vergeven, en mijn naam is een hem.
(22)
Maar wanneer u luistert naar zijn stem, en alles doet wat ik spreek, dan zal ik een vijand zijn voor uw vijanden, en een tegenstander voor uw tegenstanders.
(23)
mijn Engel zal vooruitgaan, en u brengen bij de Amoriet, en de Hittiet, en de Perizziet, en de Canaaniet, de Hiviet, en de Jebusiet; en ik zal hem afsnijden..
(24)
U zult u niet buigen voor hun goden en ook niet dienen, en hun gedragingen niet volgen, maar vernietigen en in stukken breken.
(25)
U zult De HEERE, uw God dienen, en hij zal uw brood zegenen, en uw water, en ik zal ziekte uit uw midden doen verdwijnen.
(26)
Er zal geen misgeboorte zijn, of kinderloosheid in uw land, het getal van uw dagen zal ik vervullen.
(27)
Mijn verschrikking zal ik voor u doen uitgaan, en ik zal alle volkeren waar u zult komen ontmoedigen, en ervoor zorgen dat al uw vijanden hun ruggen zullen laten zien.
(28)
Ik zal mijn naam voor u uit doen gaan, en ik zal voor u verdrijven de Heviet, de Hetiet en de Kanaaniet,
(29)
Ik zal hen niet in een jaar voor u verdrijven, het land zou immers worden verwaarloosd, en u zou overweldigd kunnen worden door het gedierte.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(30)
Stap voor stap zal ik hen voor u verdrijven, tot dat u talrijk bent geworden en het land in bezit hebt genomen.
(31)
Uw grenzen zal ik bepalen vanaf de rode zee, tot aan de zee van de filistijnen, en van de wildernis tot aan de rivier, want ik zal de inwoners van het land overleveren in uw hand, en u zult hen verdrijven.
(32)
U zult met hen geen verbond sluiten, en ook niet met hun goden.
(33)
Zij zullen niet in het land wonen, want zij zouden u kunnen verleiden tegen mij te zondigen, en het zou kunnen dat u hun goden zal dienen, die voor u een valstrik zijn.

Hoofdstuk 24

(1)
en tot Mozes sprak hij: ga naar De HEERE, u en Aaron, Nadab en Abihu, en 70 van de ouden van Israël, en aanbidt op afstand.
(2)
en alleen Mozes zal naderen tot De HEERE, maar u zult niet naderen, en ook zal het volk dat met u is niet naderen.
(3)
en Mozes kwam en vertelde het volk alle woorden van De HEERE, en alle bepalingen, en het volk antwoordde met een stem en sprak: alle woorden die de Heer heeft gesproken zullen wij doen.
(4)
En Mozes schreef alle woorden van De HEERE op, en stond volgende morgen op, bouwde een altaar aan de voet van de berg, en twaalf zuilen overeenkomstig de twaalf stammen van Israël.
(5)
En hij stuurde de jongemannen van de kinderen van Israël en die brachten brandoffers, en offerden vrede offers van ossen voor De HEERE.
(6)
En Mozes nam de helft van het bloed en deed dat in potten, en de andere helft smeet hij tegen het altaar
(7)
en hij nam het boek van het verbond, en las dat in de oren van het volk en men zei: alles wat De HEERE heeft gesproken zullen wij doen en gehoorzamen.
(8)
en Mozes nam het bloed en strooide dat over het volk en zei: dit is het bloed van het verbond dat De HEERE heeft gesloten met u in overeenstemming met al deze woorden.
(9)
toen trokken Mozes en Aaron, Nadab, en Abihu, en zeventig van de ouden van Israël,
(10)
En zij zagen de God van Israël, en onder zijn voeten was een plaveisel van saffier-stenen, en de reinheid daarvan was groot.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(11)
En op de edelen van de kinderen van Israël legde hij niet zijn hand, en zij ervaarden God, en aten en dronken.
(12)
En De HEERE sprak prognoses: kom naar mij op de derde dag en zorg ervoor daar te zijn, en ik zal u tafels van steen geven, en de geboden en de inzettingen die ik heb geschreven, zodat u deze kunt lezen.
(13)
En Mozes stond op, en Jozua zijn dienaar, en Mozes vertrok naar de berg van God.
(14)
en tot de ouden zei hij: wacht hier op ons, totdat wij teruggekomen zijn, Aaron en Hur zullen bij u blijven, en als er vragen zijn richt deze tot hen.
(15)
En Mozes vertrok naar de berg, en een wolk bedekte de berg.
(16)
En de heerlijkheid van De HEERE woonde op de berg Sinai, en de volgende zes dagenlang, en op de zevende dag riep de Heer vanuit de wolk Mozes bij zich.
(17)
En de verschijning van de glorie van De HEERE was als een verschrikkelijk vuur op de top van de berg in de ogen van de kinderen van Israël.
(18)
En Mozes ging in de wolk, en beklom de berg. En Mozes was op de berg veertig dagen veertig nachten.

Hoofdstuk 25

(1)
En De HEERE sprak tot Mozes:
(2)
Spreekt tot de kinderen van Israël en zeg dat zij mij een offer brengen, ieder naar dat zijn hart hem ingeeft, een vrijwillig offer voor mij.
(3)
en hieruit zal het offer bestaan dat zij zullen brengen: goud, zilver en koper,
(4)
en blauw, purper, scharlaken, fijn linnen, en geitenhaar,
(5)
rood geverfde huiden van rammen, huiden en acaciahout.
(6)
olie voor verlichting, specerijen voor zalf olie en voor het zoete wierook.
(7)
onyx stenen, stenen voor sieraden, voor de efod en voor de borst plaat.
(8)
En laten zij voor mij een heiligdom maken, zodat ik bij hen kan wonen.
(9)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Overeenkomstig hetgeen ik heb laten zien, het patroon van de tabernakel, het patroon van het meubilair daarvan, zo zullen zij het maken.
(10)
Zij zullen een ark maken van acacia-hout, twee en een halve kubiet zal de lengte daarvan zijn, en anderhalve kubiet de breedte, en anderhalve kubiet de hoogte daarvan.
(11)
En u zult die bedekken met puur goud, van binnen van buiten zult u die bedekken, en daarbovenop een kroon van goud.
(12)
U zult er vier klemmen van goud aandoen, en die bevestigen op de vier ogen, twee ringen zullen dan iedere kant zijn, twee ringen aan de ene en twee ringen aan de andere kant.
(13)
U zult stokken maken van acacia-hout en die bedekken met goud.
(14)
U zult de stokken plaatsen één de ringen aan de kanten van de ark, waarmee de ark kan worden gedragen.
(15)
De stokken geplaatst in de ringen van de ark, mogen daar niet uitgehaald worden.
(16)
En men zal het getuigenis in de ark plaatsen, een getuigenis dat Ik u zal geven.
(17)
En men zal voor de ark een bedekking maken van zuiver goud, tweeënhalve kubiet lang, een anderhalve kubiet breed.
(18)
U zult twee cherubs van goud maken, van gedreven werk zult u deze maken, aan de twee uiteinden van de bedekking van de ark.
(19)
En maak een cherub aan het ene einde in een aan het andere einde, uit een stuk met het deksel van de ark zult u die maken en aan de twee einden plaatsen.
(20)
En de cherubs zullen hun vleugels uitspreiden en de ark met hun vleugels bedekken, en zij zullen naar elkaar kijken.
(21)
U zult die bedekking bovenop de ark plaatsen, en in de ark het getuigenis, dat ik u geven zal, doen.
(22)
En daar zal ik u ontmoeten, en zal ik met u spreken vanaf de bedekking, van tussen de twee cherubs die op de ark van de getuigenis staan, over alles wat ik u geven zal aan inzettingen voor de kinderen van Israël.
(23)
U zult een tafel maken van acacia-hout, twee kubieten zal de lengte daarvan zijn, een kubiet de hoogte en anderhalve kubiet de breedte.
(24)
U zult die bedekken met puur goud en een rand eromheen plaatsen van puur goud.
(25)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

U zult een rand daaromheen maken van een hand breedte in het rond.
(26)
U zult vier ringen van goud maken, en die bevestigen aan de vier hoeken.
(27)
De ringen zullen dicht aan de rand worden geplaatst, bij de stokken waarmee gedragen wordt.
(28)
U zult de stokken maken van acacia-hout en die bedekken met goud, zodat de tafel kan worden gedragen.
(29)
U zult de borden maken, de pannen maken, de kruiken maken, en de schalen waarmee wordt uitgegoten, van zuiver goud u zult u die allen maken.
(30)
En u zult op de tafel altijd toonbroden voor mijn aangezicht plaatsen.
(31)
U zult een kandelaar maken van zuiver goud, van gedegen werk zal deze kandelaar worden gemaakt, zowel de basis, als de zuilen en de knoppen, en de bloemen, het zal alles uit één stuk zijn.
(32)
en er zullen zes vertakkingen zijn, 3 naar de ene kant en 3 naar de andere kant.
(33)
Drie bekers naar de gelijkenis van amandel-bloesem aan de ene kant, een knop en een bloem, en drie bekers in de gelijkenis van amandel-bloesem naar de andere kant, een knop en bloem, zo voor de zes vertakkingen die uit de kandelaar komen.
(34)
En in de kandelaar 4 bekers in de gelijkenis van amandelbloesems, knoppen daarvan en de bloemen daarvan.
(35)
En een knop onder de twee takken van ieder deel, een knop onder de twee takken aan een stuk, een knop aan de twee vertakkingen in een stuk, en zo voor de zes vertakkingen die uit de kandelaar komen.
(36)
De knoppen en hun taken zullen uiteen stuk zijn, het geheel van gedreven werk en van puur goud.
(37)
En u zult lampen daarvoor maken, zeven in getal, en deze zullen dienen als verlichting, om overal licht te geven.
(38)
En de tongen daarvan en de tuiten daarvan, zullen van puur goud zijn.
(39)
deze, en alle andere, zullen van een talent goud worden gemaakt.
(40)
Ziet er erop toe dat alles wordt gemaakt volgens het patroon dat ik u heb laten zien op de berg.

hoofdstuk 26

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(1)
Verder zult u de tabernakel maken van tien gordijnen, van fijn linnen, van blauw, van purper, van scharlaken, met cherubs, het zal gemaakt worden door vaardige werklieden en met groot vakmanschap.
(2)
De lengte van ieder gordijn zal 28 kubieten zijn, en de hoogte 20 kubiet zijn, en de breedte van iedere gordijn vier kubieten, en alle gordijnen zullen dezelfde maat hebben.
(3)
5 gordijnen zullen elkaar worden verbonden, en ook de andere 5 gordijnen zullen aan elkaar worden verbonden.
(4)
U zult de blauwe strikken maken aan de randen van een gordijn dat aan de kant hangt, en evenzo zult u doen met het tweede stel.
(5)
Aan elk gordijn zult u 50 strikken maken, en 50 strikken zult u maken aan het gordijn van de tweede set, de strikken zullen tegenover elkaar zijn.
(6)
U zult 50 haakjes van goud maken, en de gordijnen aan elkaar koppelen met deze haken, zodat de tabernakel een geheel zal zijn.
(7)
Verder zult de gordijnen maken van geiten naar al zijn tent over de aangename kool, 11 gordijnen zult u maken.
(8)
De lengte van iedere gordijn zal 30 kubieten zijn, en de breedte van ieder vier kubieten, deze elf gordijnen zijn allen dezelfde maat hebben.
(9)
U zult eenmaal vijf gordijnen aan elkaar verbinden en eenmaal zes gordijnen, het zesde gordijn zult u ingang van de tent mee verdubbelen.
(10)
U zult vijftig strikken maken aan de ene kant van het gordijn dat aan de rand is van het eerste stel, en vijftig strikken aan de rand van het gordijn dat aan de rand is van het tweede stel.
(11)
En u zult vijftig haken van koper maken, en deze haken aan te strikken verbinden, en de tent zo opbouwen, opdat het een geheel is.
(12)
Voor wat betreft het overhangende gedeelte dat overblijft van de gordijnen van de tent, het halve gordijn dat overblijft zult u hangen over de rug van de tabernakel.
(13)
En het kubiet aan de ene kant en die van de andere kant, die overblijven in de lengte van het gordijn van de tent, zult u hangen over de rand van de tabernakel aan beide zijden, om die te bedekken.
(14)
En u zult een bedekking maken voor de tent van ramshuiden, die rood zijn geverfd, met daarboven een bedekking van huiden.
(15)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Verder zult u platen maken ten behoeve van de tabernakel, van acacia-hout en die rechtop zetten.
(16)
De lengte van in plaats van tien kubieten zijn, en anderhalve kubiet in de breedte.
(17)
Twee vattingen zullen er zijn een iedere plaat, om ze met elkaar te verbinden, en zo zult u alle platen maken.
(18)
zo zult u de platen voor de tabernakel maken, 24 platen voor de zuidkant.
(19)
u zult veertig voeten van zilver onder de 20 platen maken, twee voeten onder iedere plaat voor de twee vattingen, en twee voeten onder de andere plaat voor de twee vattingen.
(20)
En voor de andere kant van de tabernakel, aan de noordzijde, eveneens twintig platen.
(21)
En veertig voeten van zilver, twee voeten onder de ene plaat, en twee voeten onder de andere plaat.
(22)
En voor het achterste deel van de tabernakel, aan de westkant, zult u zes platen maken.
(23)
En twee platen zult u maken voor de hoeken van de tabernakel aan het achterste deel.
(24)
Aan de onderkant werden zij samengevoegd worden zoals aan de bovenkant in de eerste ring, zo zal het voor alle platen gedaan worden.
(25)
Zo zullen het acht platen zijn, en hun voeten van zilver, 16 voeten, twee voeten onder iedere plaat en twee voeten onder de andere plaat.
(26)
en u zult stangen maken van acacia-hout, 5 voor de platen aan de kant van de tabernakel,
(27)
en vijf stangen voor de platen aan de andere kant van de tabernakel, en vijf stangen voor de plaatsen aan het achterste deel aan de westzijde.
(28)
En de middelste stang van de middelste plaat zal zich uitstrekken van het begin tot het einde.
(29)
U zult de platen bedekken met goud, de ringen van goud maken als houders van de stangen, en ook de stangen bedekken met goud.
(30)
En het achterdeel van de tabernakel zult u maken overeenkomstig het model dat ik u getoond heb op de berg.
(31)
En u zult een gordijn maken van blauw, purper en scharlaken, van fijn linnen, met cherubs, deze zullen gemaakt worden door vaardige handwerkslieden.
(32)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

U zult u deze ophangen aan de vier pilaren van acacia-hout, die bedekt zijn met goud, waarvan de vier hoeken van goud zijn, op de vier voeten van zilver.
(33)
En u zult de gordijnen aan ringen ophangen, bij het gordijn van de ark van het getuigenis, en dit gordijn zal voor u de verdeling zijn tussen de heilige plaats en het heilige der heilige.
(34)
Deze bedekking zult u plaatsen op de aard van het getuigenis in het heilige der heiligen.
(35)
De tafel zult u plaatsen buiten het gordijn, en de kandelaar tegenover de tafel aan de ene kant van de tabernakel in de richting van het zuiden, en de tafel zult u plaatsen aan de noordzijde.
(36)
U zult een afsluiting maken voor de deur van de tent, van blauw, purperen scharlaken, van fijn linnen, in gekleurd borduurwerk.
(37)
voor deze afsluiting zult u vijf pilaren van acacia-hout maken en die bedekken met goud, de hoeken zullen van goud zijn, en de vijf voeten van koper.

Hoofdstuk 27

(1)
U zult een altaar maken van acacia-hout, vijf kubieten lang, vijf kubieten breed, en het altaar zal vierkant zijn, en de hoogte daarvan drie kubieten.
(2)
U zult horens op ieder van de vier hoeken daarvan plaatsen, de horens zullen uit één stuk zijn, en u zult het bedekken met brons.
(3)
Ook zult u potten maken om daarin de assen te doen, en de vegers, en de bassins, en de vleeshaken, en de vuurpannen, alle gereedschappen daarvoor zult maken van brons.
(4)
U zult traliewerk maken en een netwerk van brons, en op het netwerk zult u vier bronzen ringen aan de vier hoeken daarvan bevestigen.
(5)
U zult het aan de randen van het altaar bevestigen, waardoor het netwerk op de helft van de hoogte aan het altaar bevestigd is.
(6)
U zult draagstokken voor het altaar maken, stokken van acacia-hout, en die bedekken met brons.
(7)
de staven daarvan zullen door de ringen worden geschoven, en de staven zullen aan twee kanten van het altaar zijn om dat te dragen.
(8)
U zult het van planken maken, zoals het u getoond is op de berg, zo zal men het maken.
(9)
U zult een hof maken voor de tabernakel aan de zuidkant, daar zullen gordijnen hangen ten behoeve van de hof, van fijn linnen, 100 kubieten lang aan iedere kant.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(10)
En de pilaren zullen 20, en de voeten zullen twintig zijn, van brons, en de hoeken van de pilaren zullen van zilver zijn.
(11)
Evenzo voor de noordkant zal de lengte van de gordijnen 100 kubieten zijn, de pilaren twintig, de voeten twintig en deze zullen van koper zijn, en de hoeken van de pilaren zullen van zilver zijn.
(12)
En voor de breedte van hof van de westkant zullen de gordijnen 50 kubieke zijn, de pilaren tien, en de sokken tien.
(13)
En de breedte van de hof van de oostkant zal 50 kubieten zijn.
(14)
De gordijnen voor de ene kant van de poort zullen 15 kubieten en zijn, de pilaren drie en de voeten 3.
(15)
En voor de andere kant zullen de gordijnen vijftien kubieten zijn, de pilaren drie en de voeten 3.
(16)
Voor de poort van de hof zal een gordijn hangen van twintig kubieten, blauw, purper, scharlaken, van fijn linnen, het werk van wevers in kleuren, de pilaren zullen vier en de voeten zullen vier zijn.
(17)
En de pilaren van de hof zullen rondom bewerkt worden met zilver, hun hoeken van zilver, en hun voeten van brons.
(18)
De lengte van de hof zal 100 kubieten zijn, en de breedte 50, de hoogte 5, van fijn linnen, en hun voeten van brons.
(19)
lel instrumenten ten behoeve van de dienst bij de tabernakel zullen van brons zijn, evenals de pennen van de hof.
(20)
En u zult de kinderen van Israël het bevel gegeven dat zij pure olijfolie, die geslagen is, brengen voor verlichting, om ervoor te zorgen dat de lamp ononderbroken brandt..
(21)
In de tent van de samenkomst, waar het gordijn bij het getuigenis hangt, zullen Aaron en zijn zonen alles in orde brengen, om van de morgen tot de avond te branden voor De HEERE, het zal een inzetting voor eeuwig zijn, voor alle geslachten, ten behoeve van de kinderen van Israël.

hoofdstuk 28

(1)
Haal nu Aaron uw broer en zijn zonen, van onder de kinderen van Israël, opdat zij mij dienen met de taak van een priester, Aaron, Nadab en Abihu, Eleazar en Ithamar, Aaron's zonen.
(2)
En u zult prachtige en waardige kleding maken voor Aaron, uw broer.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(3)
U zo spreken tot hen die vol van wijsheid zijn, die ik gevuld het met de geest van wijsheid, dat zij kleding maken voor Aaron om het de heiligen, zodat hij mij kan dienen als priester.
(4)
En dit is de kleding die zij zullen maken: een borstplaat, een efod, een mantel, een hemd, een hoofddeksel, en een gordel, deze heilige kleding zullen zij voor hem maken, en voor zijn zonen, zodat ze mij dienen als priester.
(5)
Zij zullen voor hem het goud, het blauw, het purper, en het scharlaken maken en evenzo het fijne linnen.
(6)
En zij zullen de efod van goud maken, van purper, van scharlaken, van fijn linnen, het werk van vaardige handwerkslieden.
(7)
Het zal twee schouderstukken hebben die met elkaar verbonden zijn aan de twee kanten daarvan zodat ze aan elkaar kunnen worden bevestigd.
(8)
En de vaardige geweven band die daarbij is, waarmee het gegord kan worden, zal van hetzelfde werk zijn, en van hetzelfde goud en de andere materialen, en van fijn linnen.
(9)
u zult die nemen van 2 onyx-stenen, en daarop de namen van de kinderen van Israël graveren.
(10)
Zes namen op de ene steen, en de andere zes namen op de tweede steen, overeenkomstig hun geboorte.
(11)
Met het werk van een graveur in steen, en u zult de twee stenen graveren, overeenkomstig de namen van de kinderen van Israël, en u zult deze plaatsen in een vatting van goud.
(12)
U zult deze twee stenen dat de schouderstukken van de efod plaatsen, om een herinnering te zijn voor de kinderen van Israël, en Aaron zal deze namen dragen voor het aangezicht van De HEERE op zijn twee schouders als een herinnering.
(13)
de vattingen zo te maken van goud,
(14)
De twee kettingen zult u maken van puur goud, van geslagen en gedreven werk, en u zult deze twee kettingen op hun plaats brengen.
(15)
Ook zult u maken de borst plaats van het oordeel, het werk van vaardige lieden, zoals het werk van de efod zult u het maken, van goud en de andere materialen, en van fijn linnen.
(16)
Het zal vierkant en dubbel zijn, een span zal de lengte zijn en een span de breedte daarvan.
(17)
u zult het zetten in hervatting voor stenen, vier rijen stenen, een rij van carnelie, topaas en smaragd zal de eerste rij zijn.
(18)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

en de tweede rij zal bestaan uit een karbonkel, een saffier en een smaragd.
(19)
de derde rij zal bestaan uit jacinth, een agaat, en een ametyst.
(20)
De vierde rij zal bestaan uit beril, onyx en jasper, dezen zullen geplaatst worden in hun vattingen.
(21)
En de stenen zullen zijn overeenkomstig de namen van de kinderen van Israël, 12 in getal, naar hun namen, als een handtekening. Ieder naar zijn naam, zo zal dit zijn voor de twaalf stammen.
(22)
En op de borstplaat zult u kettingen aanbrengen van gedreven goud.
(23)
Op de borstplaat zult u twee ringen van goud maken, en die twee ringen plaatsen aan iedere kant van de borstplaat.
(24)
En u zult die twee kettingen van goud en de twee ringen bevestigen aan het einde van de borstplaat.
(25)
En de twee kettingen van gedreven goud zult u bevestigen aan de twee vattingen, en deze plaatsen op de schouderstukken van de efod, aan de voorkant daarvan.
(26)
U zult 2 ringen van goud maken en deze plaatsen aan de twee einden van de borstplaat, op de rand daarvan, in de richting van de binnenkant van de efod.
(27)
Ook u zult u 2 ringen van goud maken, en die bevestigen aan de schouderstukken van de efod, aan de voorkant daarvan, zo dicht mogelijk bij het hoofddeksel van de efod.
(28)
U zult de borstplaat met ringen aan elkaar verbinden met een blauwe draad, zodat deze vaardig geweven band van de efod ervoor zorgde dat de borstplaat niet losraakt.
(29)
En Aaron zonder namen van de kinderen van Israël op de borst plaats van het oordeel op zijn haar te dragen, wanneer hij de heilige plaats binnengaat, al een eeuwige herinnering aan De HEERE.
(30)
En u zult het in de borstplaat van het oordeel de Urim en Tummim aanbrengen en zij zullen op het hart van Aaron zijn, wanneer hij nadert tot De HEERE, en Aaron en zijn zonen zullen voortdurend het oordeel van de kinderen van Israël op hun hart dragen voor het aangezicht van De HEERE.
(31)
U zult de mantel van de efod geheel blauw maken.
(32)
En het zal een opening hebben bij het hoofd in het midden daarvan, het zal een gordel hebben van geweven werk, rond de opening, zodat het niet zal scheuren.
(33)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

op de schorten zult u granaatappelen in blauw, en purper en scharlaken aanbrengen, met bellen ertussen die rinkelen.
(34)
Een gouden bel en een granaatappel, een gouden bel en een granaatappel, rondom op de gewaden.
(35)
En het zal de taak van Aaron zijn te dienen, en het geluid daarvan zal gehoord worden wanneer hij gaat naar de heilige plaats voor het aangezicht van De HEERE, en wanneer hij terugkomt, zodat hij niet sterft.
(36)
U zult een plaat maken van puur goud, en daarop graveren: HEILIG VOOR De HEERE.
(37)
deze zult u bevestigen met een blauwe draad aan de voorkant van het hoofddeksel, aan de voorkant zal deze zijn.
(38)
En deze zal zich bevinden op het voorhoofd van Aaron, en Aaron zal hun ongerechtigheid dragen, hij zal belast zijn met de heilige dingen, waarmee hij de kinderen van Israël zal heiligen, ook ten aanzien van hun heilige gaven, het zal altijd op zijn voorhoofd zijn, zodat men geaccepteerd kan worden door De HEERE.
(39)
En zult een hemd weven met een ingeweven afbeelding van fijn linnen, en eveneens een hoofddeksel van fijn linnen, voorts zult u een rijk gekleurde gordel weven.
(40)
En voor Aaron en zijn zonen zult u hemden maken, met gordels, hoofddeksels zult u voor hen maken overeenkomstig hun waardigheid.
(41)
En u zult deze op Aaron doen, en ook op zijn zonen, en u zult hen zalven, en heiligen, en hen reinigen, zodat zij mij kunnen dienen als priesters.
(42)
U zult hen linnen kleding geven om de naaktheid van vlees te bedekken, vanaf hun lendenen tot aan de voeten zal deze kleding reiken.
(43)
En zij zullen op Aaron en zijn zonen zijn, wanneer zij ingaan in de tent van de samenkomst, of wanneer zij naderen tot het altaar om in de heilige plaats te dienen, zodat zij geen ongerechtigheid dragen en zouden sterven. Dit zal een inzetting zijn voor eeuwig voor hen en hun zaad na hen.

Hoofdstuk 29

(1)
en dit is het wat u zult doen om hen te reinigen, om mij te dienen als priesters, neem een jonge stieren en 2 rammen zonder gebrek.
(2)
En ongezuurde brood en koeken vermengd met olie, en ongezuurde wafels besprenkeld met olie, deze zult u maken van fijn meel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(3)
Uzelf deze in een mand doen, en dat brengen in een mand, met de stier en de twee rammen.
(4)
En Aaron en zijn zonen zult u brengen naar de deur van de tent van de samenkomst, en hen wassen met water.
(5)
U zult de kleding nemen, en Aaron het hemd aandoen, en de mantel van de efod, en de efod, en de borstplaat, en hem omgorden met een vaardig gelegen band voor de efod.
(6)
U zult het hoofddeksel op zijn hoofd plaatsen, en een heilige kroon op dit hoofddeksel
(7)
Vervolgens zult u zalfolie nemen, die op zijn hoofd uitgieten en hem zalven.
(8)
U zult zijn zonen brengen, en hen kleden met hemden.
(9)
U zult hen omgorden met gordels, Aaron en zijn zonen, en hen hoofddeksels opdoen, en zij zullen het priesterschap voortdurend bezitten, en u zult Aaron en zijn zonen heiligen.
(10)
U zult de stier voor de tent van de samenkomst brengen, en Aaron en zijn zonen zullen hun handen leggen op het hoofd van deze stier.
(11)
U zult de stier doden voor het aangezicht van De HEERE, bij de deur van de tent van de samenkomst.
(12)
U zult vanher bloed van de stier nemen, en daarvan met uw vingers op het altaar aanbrengen, en het overige bloed zult u uitgrieten aan de basis van het altaar.
(13)
U zult het vet dat de ingewanden bedekt, en de lob boven de lever, en de nieren, en het vet dat daarop is, in rook doen opgaan op het altaar.
(14)
Maar het vlees van de stier, de huid van de stier en zijn ontlasting, dat zult u buiten het kampdoen verbranden, het is een zonde offer.
(15)
Dan zult u een van de ramen nemen, en de Aaron en zijn zonen zullen hun handen leggen op het hoofd van deze ram.
(16)
U zult de ramen doden, het bloed daarvan nemen, en dat besprenkelen rondom het altaar.
(17)
Dan zult u de ram in stukken snijden, en de ingewanden, en de poten wassen, en hem in stukken rangschikken.
(18)
U zult de hele ram in rook doen opgaan op het altaar, het is een brand offer voor De HEERE, als een zoete geur, een offer dat verbrand wordt voor De HEERE.
(19)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

U zult ook de andere ram nemen, en Aaron en zijn zonen zullen hun handen op het hoofd van deze ram leggen.
(20)
Dan zult u de ram doden, van zijn bloed nemen, en daarvan tippen op het rechteroor van Aaron, en op de oren van zijn zonen, en op de duim van zijn rechterhand, en op de grote teen van de rechtervoet, en het bloed verder sprenkelen rondom het altaar.
(21)
Vervolgens zult u nemen van het bloed dat op het altaar is en van de zalf olie, en dat sprenkelen op Aaron en op zijn kleding, en op zijn zonen en hun kleding, en zij en hun kleding zullen worden geheiligd, en zijn zonen en de kleding van zijn zonen.
(22)
u zult het vet daarvan nemen, en het vet dat de ingewanden bedekt, en de lob van de lever, de twee nieren, en het vet dat daarop is en de rechter heup, want het is een ram van reiniging.
(23)
En een brood, en een koek van geolied brood, en een wafel , uit de mand van het ongezuurde brood dat voor het aangezicht van De HEERE is.
(24)
U zult dat leggen in de handen van Aaron, en in de handen van zijn zonen, en het zal een beweeg offer zijn voor De HEERE.
(25)
Vervolgens neemt u het uit hun handen, en laat het in vuur opgaan op het altaar als een brand offer, als een zoete geur voor De HEERE, want het is een offer dat verbrand wordt voor De HEERE.
(26)
U zult het borststuk van de ram van Aaron nemen om te heiligen, als een beweeg offer voor De HEERE, en het zal uw deel zijn.
(27)
U zult het borststuk van het beweeg offer nemen, en de heup van het hef offer, dat ook bewogen wordt, en de ram voor de heiliging, ook die welke is bestemd voor Aaron en die bestemd is voor zijn zonen.
(28)
Het zal voor Aaron en zijn zonen als een eeuwigdurende recht gelden onder de kinderen van Israël, want het is een hef offer, en het zal een offer zijn van de kinderen van Israël, als een vrede offer, en als hef offers voor De HEERE.
(29)
En de heilige kleding van Aaron zal voor zijn zonen na hem zijn, om daarin te worden gezalfd en geheiligd.
(30)
Zeven dagenlang zal de zoon die priester in zijn plaats is geworden die dragen, wanneer hij komt in de tent van de samenkomst om in de heilige plaats te dienen.
(31)
U zult van het vlees van de ram van heiliging nemen en dat in de heilige plaats koken.
(32)
En Aaron en zijn zonen zullen dit vlees eten, zoals ook het brood uit de mand, bij de deur van de tent van de samenkomst.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(33)
En zij zullen dat eten waarmee verzoening wordt gemaakt, om te heiligen en te reinigen, maar een vreemdeling zal daarvan niet eten, omdat zij heilig zijn.
(34)
Wanneer van het vlees van heiliging, of van het brood, overblijft tot de morgen, dan zult u het overblijfsel met vuur verbranden en het niet meer eten, want het is heilig.
(35)
Zo zult u doen met Aaron zijn zonen, overeenkomstig ik u heb geboden, zeven dagenlang zult u hen heiligen.
(36)
Iedere dag zult u een stier als zonde offer offeren, behoudens de andere offers van verzoening, u zult de reiniging uitvoeren bij het altaar waar verzoening wordt gedaan, en u zult zalven en u zult heiligen.
(37)
Zeven dagenlang zult u verzoening doen bij het altaar, en heiligen, zo zal het altaar uiterst heilig zijn, en alles wat het altaar aanraakt zal heilig zijn.
(38)
Dit is wat u zult offeren op het altaar, 2 lammeren van het eerste jaar, dagelijks.
(39)
Het ene lam zult u in de morgen offeren, en het andere lam tegen zonsondergang.
(40)
Met het ene lam een tiende deel van een efa fijn meel, vermengd met een vierde deel van geslagen olie, en een vierde deel van een hin wijn als drank offer.
(41)
En het andere lam zulk u offeren tegen zonsondergang, overeenkomstig het maaltijd offer van de morgen, en overeenkomstig het drank offer daarvan, als een zoete geur, als een brand offer gebracht aan De HEERE.
(42)
Het zal een voortdurend brand offer zijn voor alle geslachten bij de deur van de tent van de samenkomst voor het aangezicht van De HEERE, waar ik u zal ontmoeten en met u zal spreken.
(43)
Daar zal ik de kinderen van Israël ontmoeten, en de tent zal worden geheiligd door mijn glorie.
(44)
Ik zal de tent van de samenkomst heiligen, en het altaar, en Aaron en zijn zonen zal ik heiligen, zodat zij mij als priesters kunnen dienen.
(45)
Ik zal temidden van de kinderen van Israël wonen, en ik zal hun God zijn.
(46)
En zij zullen weten dat ik, De HEERE, . God ben, die hen weggevoerd heeft uit het land van negeert, zodat ik onder hen zal kunnen wonen. Ik ben De HEERE,, hun God.

hoofdstuk 30

(1)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

U zult een altaar bouwen, om daarop wierook te branden, u zult het maken van acacia-hout.
(2)
De lengte daarvan zal zijn een kubiet, en de breedte daarvan een kubiet, het zal vierkant zijn, de hoogte zal zijn twee kubieten, en de hoornen daarvan zullen uit een stuk zijn.
(3)
U zult het bedekken met puur goud, zowel aan de bovenkant als aan de zijkanten in het rond, en de hoornen daarvan, en u zult het maken als een gouden kroon.
(4)
Twee gouden ringen zult maken onder de kroon daarvan, aan de beide zijden daarvan, op die kanten zult u zich te vestigen, en het zal dienen voor de staven waarmee het altaar gedragen wordt.
(5)
U zult de staven maken van acacia-hout en die bedekken met goud.
(6)
U zult deze plaatsen voor het gordijn dat bij de ark van de getuigenis is, voor het deksel van de ark dat over het getuigenis is, op de plaats waar ik u zal ontmoeten.
(7)
En Aaron zal daarop wierook branden en geurende specerijen, iedere morgen wanneer de lampen worden verzorgd, zal hij het branden.
(8)
Wanneer Aaron de lampen aansteekt bij zonsondergang, zal hij branden, dit is een eeuwigdurende inzetting voor het aangezicht van De HEERE, voor al uw geslachten.
(9)
U zult geen vreemd wierook daarop branden, en ook geen brand offer, en geen maaltijd offer, en geen drank offer daarover uitgieten.
(10)
en Aaron zal verzoening doen bij de hoornen eenmaal per jaar, met het bloed van het zonde offer, eenmaal per jaar zal hij verzoening doen voor gehele geslacht, het is uiterst heilig voor De HEERE.
(11)
En De HEERE sprak tot Mozes, en zei:
(12)
Wanneer u het totaal van de kinderen van Israël telt, overeenkomstig hun getal, dan zal iedere man voor zich zijn ziel verzoenen voor het aangezicht van De HEERE, wanneer u het getal opneemt, zodat er geen plaag onder hen zal zijn wanneer u telt.
(13)
Dan zal ieder die tot de telling behoort, het volgende geven: een sikkel naar de maat van de sikkel van het heiligdom, waar de sikkel 20 gerah is, een halve sikkel zal het offer zijn voor De HEERE
(14)
Iedereen die tot de telling behoort en 20 jaar of ouder is, zal een offer brengen voor De HEERE.
(15)
De rijke zal niet meer geven, en de arme niet minder dan een halve sikkel, wanneer zij hun offer voor De HEERE brengen, om verzoening te doen voor de ziel.
(16)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

u zult het geld voor de verzoening van de kinderen van Israël aannemen, en zij zullen het bestemmen voor de dienst van de tent de samenkomst, zodat het een herinnering zal zijn voor de kinderen van Israël voor het aangezicht van De HEERE, om verzoening voor zielen te doen.
(17)
En De HEERE sprak tot Mozes en zeggende:
(18)
U zult een vat van koper maken, en de basis daarvan eveneens van koper, om te wassen, en het plaatsen voor de tent van de samenkomst en het altaar, en daar water indoen.
(19)
En Aaron en zijn zonen zullen daar hun voeten wassen.
(20)
wanneer zij naar de tent van de samenkomst gaan, zullen zij hun voeten wassen, zodat zij niet sterven, of wanneer zij bij het altaar komen om te dienen, en het in rook doen opgaan voor De HEERE.
(21)
daar zullen zij hun handen en voeten wassen zodat zij niet sterven, dit zal een inzetting voor hen zijn, voor hen, en hun nageslacht in alle geslachten.
(22)
verder sprak De HEERE tot Mozes:
(23)
neem uitgelezen specerijen, 500 sikkel vloeibare mirre, en 250 sikkels de geurende kaneel, en 250 sikkel geurende kalmoes,
(24)
En 500 kassie, naar de sikkel van het heiligdom, en een hin olijfolie.
(25)
U zult daarvan heilige zalfolie maken, geparfumeerd naar de vaardigheid van de bereider. Het zal een heilige zalfolie zijn.
(26)
u zult daarmee de tent van de samenkomst en de ark van het getuigenis zalven.
(27)
en de tafel en alle instrumenten, en de kandelaar en de instrumenten daarvan, en het altaar van de wierook.
(28)
En het brand offer altaar met alle instrumenten daarvan, en het vat en de basis daarvan.
(29)
U zult deze heiligen zodat ze uiterst heilig zijn, die dat aanraakt zal heilig zijn.
(30)
U zult Aaron en zijn zonen zalven, en heiligen, zodat zij mij zullen dienen in het priesterschap.
(31)
En u zult spreken tot de kinderen van Israël en zeggen: dit is een heilige zalf olie voor mijn aangezicht, tot in al uw geslachten.
(32)
Deze zal niet op het lichaam van een mens worden uitgegoten, en ook zult u het niet namaken, maar het maken volgens de samenstelling daarvan, het is heilig en het zal heilig voor u zijn.
(33)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Degene die het namaakt, of het op een vreemdeling uitgiet, hij zal van zijn volk worden afgesneden.
(34)
En De HEERE sprak tot Mozes: neem geurende specerijen, hars, onyx en galbanum; zoete specerijen en wierook, in gelijke mate,
(35)
U zult u daarvan reuk offers maken, geparfumeerd naar de vaardigheid van de bereider, gezouten, rein en heilig.
(36)
U zult het malen zodat het is zeer fijn is, en het brengen voor de tent van de samenkomst, daar zal ik u ontmoeten, en het zal uiterst heilig voor u zijn.
(37)
En wat deze wierook betreft, u zult het niet namaken voor uzelf, het zal heilig voor u zijn voor het aangezicht van De HEERE.
(38)
de persoon die het namaakt, om van de geur daarvan te genieten, zal afgesneden worden van zijn volk.

hoofdstuk 31

(1)
En De HEERE sprak tot Mozes:
(2)
ik heb Bezalel, de zoon van Uri, de zoon van Hur, uit de stam van Juda, bij name geroepen.
(3)
en heb hem gevuld met de geest van God, in wijsheid, in begrip, in kennis, en in vakmanschap.
(4)
en hem de vaardigheid gegeven om te ontwerpen in goud, een zilver, en in brons.
(5)
Om stenen te bewerken in die te zetten, graveren in hout, en om te werken op verschillende manieren van vakmanschap.
(6)
ik heb naast hem geplaatst Oholiab, de zoon van Ahisamach, uit de stam van Dan, en in hun hart wijsheid gelegd, zodat zij kunnen maken wat ik u heb geboden:
(7)
de tent van de samenkomst, de ark van het getuigenis, het deksel dat daarop ligt, en al het meubilair van de tent.
(8)
en de tafel en de gereedschappen, de kandelaar en de gereedschappen, en het wierook altaar.
(9)
en het brand offer altaar met de gereedschappen daarvan, en het vat en de basis daarvan
(10)
de kleding en de heilige kleding voor Aaron de priester, de kleding voor zijn zonen om te dienen als priester.
(11)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

en de zalf olie, en de wierook van geurende specerijen voor de heilige plaats, overeenkomstig alles wat ik u geboden hebt, zullen zij doen.
(12)
En De HEERE sprak tot Mozes:
(13)
Spreek tot de kinderen van Israël en zeg: u zult naarstig mijn sabbatten houden, want het is een teken tussen mij een u door alle generaties, zodat u weet dat ik De HEERE ben, die u heiligt.
(14)
Daarom zult u de sabbat houden, want deze is heilig voor u, ieder die deze ontheiligt zal zeker ter dood worden gebracht, en de man die enige arbeid verricht op de sabbat, die zult u afsnijden van zijn volk.
(15)
Zes dagen zal altijd worden gedaan, maar de zevende dag is een sabbat van heilige rust, heilig voor De HEERE. Degene die arbeidt op de sabbatdag, zal zeker ter dood worden gebracht.
(16)
Daarom zullen de kinderen van Israël de sabbat houden, deze respecteren door alle geslachten, als een eeuwig verbond.
(17)
het is een teken tussen mij en de kinderen van Israël voor eeuwig, want in zes dagen heeft De HEERE de hemel en de aarde geschapen, een zevende dag stopte hij met werken en ruste.
(18)
En hij gaf aan Mozes, nadat hij geëindigd had te spreken met hem op de berg Sinai, de twee tafels van het getuigenis, tafels van steen, beschreven door de vinger van God.

hoofdstuk 32

(1)
en toen het volk zag dat Mozes nog niet terugkwam van de berg, verzamelde het volk zich tegenover Aaron, en zei tot hem: maak een God die voor ons uit zal gaan, want wat Mozes betreft, de man die ons weggevoerd heeft uit het land van Egypte, wie weet wat van Hem is geworden?
(2)
En Aaron zij tot hen: neem de gouden ringen die in de oren van uw vrouwen zijn, van uw zonen en dochters, en brengt die bij mij.
(3)
En het volk nam de gouden ringen die in de oren waren, en bracht hen bij Aaron.
(4)
hij ontving het uit hun hand, en maakte daar een gegraveerd beeld van, een gesmolten kalf, en men zei: dit is uw god Israël, die u weggebracht heeft uit het land Egypte.
(5)
toen Aaron dit zag, bouwde hij daarvoor een altaar, en hij sprak en zei: morgen zal er een feest zijn voor De HEERE.
(6)
En volgende morgen stonden zij op, en offerden brandoffers en vrede offers, en het volk zat en at en dronk, en stonden op in vreugde.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(7)
En De HEERE sprak tot Mozes: ga, gaan naar beneden, want uw volk, dat u hebt weggevoerd uit het land van Egypte, heeft zwaar gezondigd.
(8)
zij zijn erg snel afgedwaald van weg die ik hen gewezen heb, ze hebben zichzelf een gesmolten kalf gemaakt, en aanbidden dat, ze hebben aan dat kalf geofferd en gezegd: dit is uw God, Israël, die u weggevoerd heeft uit het land Egypte.
(9)
En De HEERE sprak tot Mozes: ik heb dit volk gezien, en werkelijk, het is een hardnekkig volk.
(10)
laat mij daarom alleen, zodat mijn woede tegen hen zal zijn, ik hen zal verteren, en u tot een groot volk zal maken.
(11)
En Mozes smeekt De HEERE, zijn God, en zei: De HEERE, waarom is woede tegen ons ontbrand? U hebt immers uw volk weggevoerd uit het land van Egypte met grote macht en machtige hand?
(12)
Waarom zou Egypte zeggen: hij heeft zijn volk weggevoerd om hen te vernietigen, om hen op de bergen te slaan, en hen te verteren op het oppervlak van de aarde? Neem uw wraak van ons weg, en kom terug op dit kwaad tegen uw volk.
(13)
denk aan Abraham, aan Izaak en Israël, uw dienaren, aan wie u hebt gezworen bij uzelf en tegen hen hebt gezegd: ik zal uw zaad vermenigvuldigen als de sterren van de hemel, en het land waarvan ik gesproken heb aan u geven en aan uw zaad, en het zal voor hen een erfenis zijn voor eeuwig.
(14)
En De HEERE kwam terug op het kwaad waarvan hij zei dit het volk te willen aandoen.
(15)
En Mozes daalde van de berg af, met de twee tafels van het getuigenis in zijn hand, tafels die aan beide zijden waren geschreven, aan de ene zijde en de andere zijde waren zij beschreven.
(16)
En de tafels waren het werk van God, en het geschrift was het schrijven van God, op deze tafels gegraveerd.
(17)
en toen Jozua het geruis van het volk hoorde terwijl zij schreeuwden, zei hij tot Mozes: er is een oorlogsgeluid in het kamp.
(18)
en hij zei: het geluid dat ik hoor is geen noodkreet, en ook niet het geluid van hen die overwonnen gaan worden, maar het is het geluid van gezang dat ik hoor.
(19)
En het gebeurde toen hij in de buurt van het kamp kwam, dat hij het gouden kalf zag en het dansen, en de woede van Mozes was groot, en gooide de tafels uit zijn handen, en brak hen aan de voet van de berg.
(20)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En hij nam het kalf dat zij gemaakt hadden, verbrande dat met vuur, en vermaalde het tot poeder, wat hij uitstrooide over het water, en gaf het drinken aan de kinderen van Israël.
(21)
En Mozes sprak tot Aaron: wat heeft het volk u aangedaan, en waarom hebt u een zo grote zonde over hen gebracht?
(22)
En Aaron sprak: laat de woede van mijn heer niet over mij komen, u kent immers dit volk, en dat zijn geneigd zijn tot het kwaad?
(23)
Zij hebben tot mij gezegd: maak ons een God die voor ons uit zal gaan, want wat Mozes betreft, de man die ons uit Egypte heeft gevoerd, wij weten niet wat van hem is geworden.
(24)
en ik zei tot hen: wie in het bezit van goud is, laat hem dat geven, en zij gaven het aan mij, ik heb het in het vuur gegooid, en daarna verscheen in dit kalf.
(25)
en toen Mozes zag dat het volk bandeloos was, want Aaron had hen de vrije teugel gelaten,
(26)
ging hij in de poort van het kamp staan, en zei: wie staat aan de kant van De HEERE, laat hem naar mij komen. En alle zonen van Levi verzamelden zich bij hem.
(27)
en hij zei tot hen: dit zegt De HEERE, de God van Israël, laat ieder van u het zwaard aan de heup binden, en van kant tot kant gaan door het gehele kamp, en de schuldigen slaan.
(28)
en de zonen van Levi deden overeenkomstig het woord van Mozes, en er vielen op die dag ongeveer 3000 mensen uit het volk.
(29)
en Mozes sprak: heiligt uzelf vandaag voor De HEERE, want iedere man is tegen zijn zoon geweest en tegen zijn broer, opdat De HEERE u deze dag een zegen zal geven.
(30)
het gebeurde in de morgen dat Mozes tot het volk sprak: u hebt gezondigd met grote zonde, nu zal ik opgaan naar De HEERE, en trachten verzoening te doen voor deze zonde.
(31)
En Mozes keerde terug naar op De HEERE, en zei: dit volk heeft gezondigd met grote zonde, en voor zichzelf een gouden god gemaakt.
(32)
maar nu, wanneer deze zonde wilt vergeven, en indien niet, vernietig mij uit het boek dat u hebt geschreven.
(33)
En De HEERE sprak tot Mozes: degene die tegen mij gezondigd heeft, hem zal ik vernietigen uit mijn boek.
(34)
en ga nu, en breng het volk naar de plaats waarvan ik u gesproken heb, werkelijk, mijn engel zal vooruitgaan, maar desalniettemin, de dag waarop ik bezoek, zal ik ook de zonde bezoeken.
(35)
En De HEERE sloeg het volk omdat zij het kalf hadden gemaakt dat Aaron maakte.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Hoofdstuk 33

(1)
En De HEERE sprak tot Mozes: vertrek en kom hierheen, u en uw volk dat u uit Egypte hebt gebracht, maar het land waarvan ik heb gezworen aan Abraham, aan Izaak, en aan Jakob, met de woorden: aan uw zaad zal ik het geven
(2)
ik zal mijn engel voor uitzenden, en ik zal verdrijven de Kanaaniet, de Amoriet, en de Hittiet, en de Perizziet, the Hivite, en de Jebusiet,
(3)
naar een land vloeiende van melk en honing, maar ik zal niet in uw midden optrekken, want u bent een eigenwijs volk, zodat ik u niet zal vernietigen onderweg.
(4)
Toen het volk deze slechte boodschap hoorde, rouwde het, en niemand deed sieraden aan zijn lichaam.
(5)
En De HEERE sprak tot Mozes: zeg tot de kinderen van Israël: u bent een eigenwijs volk, wanneer ik in uw midden zal optrekken, zou het kunnen zijn dat ik u ga verteren, doet daarom alle sieraden van u weg, zodat ik kan overleggen hoe met u te handelen.
(6)
En de kinderen van Israël deden van zichzelf weg de sieraden, vanaf de berg Horeb.
(7)
Mozes was gewend om zijn tent te nemen en die neer te zetten buiten het kamp, ver weg van het kamp, en hij noemde het “de tent van ontmoeting”. En het gebeurde dat ieder die De HEERE zocht naar deze tent van ontmoeting ging, die buiten het kamp was.
(8)
En het gebeurde toen Mozes de tent uitkwam dat al het volk opstond, en daar stond bij de deur van de tent, en naar Mozes keken totdat hij de deur van de tent was ingegaan.
(9)
En het gebeurde, toen Mozes de tent inging, dat de wolkkolom omhoog steeg en bij de deur van de tent bleef staan, en De HEERE met Mozes sprak.
(10)
En toen het volk de wolkkolom zag staan bij de deur van de tent, stond iedereen op in aanbidding, iedereen naast zijn eigen tentdeur.
(11)
En De HEERE sprak van aangezicht tot aangezicht met Mozes, zoals een man spreekt met zijn vriend. En hij wilde teruggaan naar het kamp, maar zijn dienaar, Jozua, de zoon van Nun, een jonge man, verliet de tent niet.
(12)
En Mozes zei tot De HEERE: u heb tegen mij gezegd: ga met dit volk, maar hebt mij niet verteld wie u met mij zult zenden. U hebt gezegd: ik ken u bij name, en hebt genade voor mijn aangezicht gevonden.
(13)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

daarom bid ik u, als ik genade gevonden voor uw aangezicht, toon mij dan uw wegen opdat ik u mag kennen zodat ik de gunst van een aangezicht kan vinden en kan overwegen dat dit volk uw volk is.
(14)
en hij antwoordde: mijn aanwezigheid zal met u gaan, en ik zal u rust geven.
(15)
En hij antwoordde hem: als uw aanwezigheid niet met mij gaat, laat ons dan in het geheel niet vertrekken.
(16)
want waaraan zou bekend worden dat ik genade uitgevonden voor een aangezicht, ik en uw volk? Is het niet omdat u met ons gaat, zodat we onderscheiden zijn? Zowel ik als uw volk, van alle volken die op het aangezicht van de aarde wonen?
(17)
En De HEERE sprak tot Mozes: ik zal deze zaak, waarvan u spreekt, doen, want u hebt genade voor mijn aangezicht gevonden, en ik ken u bij name.
(18)
en hij antwoordde: toon mij, smeek ik u, uw glorie.
(19)
en hij zei: ik zal mijn goedheid langs u laten gaan, en ik zal de naam van De HEERE verkondigen, ik zal genadig zijn voor hen voor wie ik genadig ben, en erbarmen tonen aan die ik erbarmen toon.
(20)
en hij zei: u kunt mijn glorie niet zien en ook mijn aangezicht niet, want er is geen mens die mij ziet en blijft leven.
(21)
En De HEERE sprak: hij is hier een plaats bij mij, en u zult op die rots staan,
(22)
En het zal gebeuren wanneer mijn glorie langs u gaat, ik u zal plaatsen op deze rots, en uw gezicht met mijn hand bedekken totdat ik voorbij ben gegaan.
(23)
dan zal ik mijn hand wegnemen, en u zult mijn rug zien, maar mijn aangezicht zal niet worden gezien.

Hoofdstuk 34

(1)
En De HEERE sprak tot Mozes: maakt twee tafels van steen zoals de eerste, ik zal op die tafels de woorden schrijven die op de eerste tafels stonden, welke u kapot gegooid hebt.
(2)
Maak u gereed in de ochtend, en kom in de ochtend naar de berg Sinai, en toon u aan mij op de top van de berg.
(3)
niemand mag met u meegaan, en laat ook geen mens gezien worden op de berg, en laat de kudde de berg niet aanraken met hun voeten.
(4)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En hij maakte twee tafels van steen zoals de eerste, en Mozes stond volgende morgen op en vertrok naar de berg Sinai, zoals De HEERE hebben geboden had, en nam de twee tafels van steen in zijn hand mee.
(5)
En De HEERE daalde af in een wolk, en stond daarbij hem, en maakte de naam van De HEERE bekend.
(6)
En De HEERE ging langs hem, en proclameerde: De HEERE, De HEERE, God, genadig en vol erbarmen, geduld, en overvloedig in goedheid en waarheid.
(7)
hij toont genade tot in het 1000e geslacht, hij vergeeft ongerechtigheid, overtredingen, zonde, maar zal de schuldigen niet vrijspreken, en de ongerechtigheden van de vaders van de kinderen bezoeken, en de kinderen van de kinderen, tot in het derde en vierde geslacht.
(8)
En Mozes haastte zich zijn hoofd naar de aarde te buigen en de aanbidden.
(9)
en hij sprak: als de genade heb gevonden in uw ogen, Heer, laat dan de Heer in het midden van ons gaan, want het is een eigenwijs volk, en de ongerechtigheden en de zonden vergeven, en ons brengen naar uw erfenis.
(10)
En hij zei: ik sluit een verbond, ik zal wonderen doen voor het volk, zoals nog niet gedaan zijn op de aarde, en ook niet voor welk volk dan ook, en al het volk dat met u is zal de werken van De HEERE zien die hij zal doen, het zal overweldigend zijn.
(11)
Houdt u aan alles wat ik u vandaag het geboden, dan zal ik voor u verdrijven de Amoriet, en de Kanaaniet, en de Hittiet, en de Perizziet, en de Hiviet, en de Jebusiet.
(12)
Bescherm uzelf, en sluit geen verbond met de inwoners van het land waarheen u gaat, het zou een valstrik voor u zijn.
(13)
Maar u zult hun altaren afbreken, en hun afgoden in stukken slaan, en de Asherim afbreken.
(14)
u zult voor geen enkele god buigen, en alleen buigen voor De HEERE, want zijn naam is jaloers, en hij is een jaloers God.
(15)
maakt geen verbond met de inwoners van dit land, en dwaal niet af naar hun goden, breng geen offer aan hun goden, en ga niet in op de uitnodiging van hun offers te eten.
(16)
Neemt niemand van hun dochters voor uw zonen, want hun dochters dwalen achter afgoden aan, en zouden uw zonen verleiden achter hun goden aan te lopen.
(17)
U zult geen afgoden maken.
(18)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Het feest van de ongezuurde broden zult u houden. Zeven dagen zult u ongezuurd brood eten zoals ik bevolen heb, op de vastgestelde tijd in de maand Abib, want in deze maand vertrok u uit Egypte.
(19)
Alles wat de baarmoeder opent is het mijne, en van al het vee zult u het mannelijke heiligen, de eersteling van ossen en van schapen.
(20)
De eersteling van een ezel zult u lossen met een lam, wanneer het niet wenst te lossen, zult u het de nek breken. De eerstgeborenen van uw zonen zult u lossen, en niemand zal voor mij met lege handen verschijnen.
(21)
Zes dagen zult u werken, maar op de zevende dag zult u rusten, ook in de periode van het ploegen en oogsten zult u de zevende dag rusten.
(22)
U zult het feest van de weken, het feest van de eerstelingen, het feest van de verzameling, u zult dat allen houden op de gezette tijd.
(23)
Driemaal per jaar zal alles wat mannelijk is verschijnen voor de Heer De HEERE, de God van Israël.
(24)
Want ik zal volken voor u verdrijven, en uw grenzen vergroten, en geen man zal land begeren, wanneer u opgaat om te verschijnen voor De HEERE, uw God, driemaal per jaar.
(25)
U zult geen bloed offeren bij het offeren met ongezuurd brood, ook zal het offer van het feest van Pesach niet blijven staan tot de volgende morgen.
(26)
het beste van de eerstelingen van uw land zult u brengen naar het huis van De HEERE, uw God. U zult een jong niet koken in de melk van zijn moeder.
(27)
En De HEERE sprak tot Mozes: schrijf deze woorden op, want op grond hiervan heb ik met u een verbond gesloten en met Israël.
(28)
En hij was daar bij De HEERE gedurende veertig dagen en veertig nachten, hij at geen brood en dronk geen water, en hij schreef op de tafels de woorden van het verbond, die tien woorden
(29)
En het gebeurde, toen Mozes terugkwam van de berg Sinai, met de twee tafels van het getuigenis in zijn hand, dat hij afdaalde van de berg, maar niet wist dat de huid van zijn gezicht lichtstralen uitzond terwijl God met hem sprak.
(30)
En toen Aaron en alle kinderen van Israël Mozes zagen, dat zijn huid straalde met lichtstralen, en men was bang om hem te naderen.
(31)
En Mozes riep hen tot zich, Aaron en al de leiders van de vergadering kwamen bij hem, en Mozes sprak met hen.
(32)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Daarna kwamen de kinderen van Israël nader, en hij gaf hen de geboden, en alles wat De HEERE tot hem gesproken had op de berg Sinai.
(33)
En toen hij klaar was met hen te spreken, deed hij een bedekking op zijn gezicht.
(34)
Maar Mozes verscheen voor het aangezicht van De HEERE zodat hij met hem kon spreken, en deed zijn sluier af, daarna kwam hij naar buiten en sprak met de kinderen van Israël alles wat hem bevolen was.
(35)
En de kinderen van Israël zagen het gezicht van Mozes en zagen de lichtstralen daarvan afkomen, een Mozes deed de sluier voor zijn gezicht tot op het moment dat hij weer met De HEERE sprak.

hoofdstuk 35

(1)
En Mozes verzamelde de vergadering van de kinderen van Israël, en zei tot hen: dit zijn de geboden die De HEERE de geboden heeft om die te onderhouden.
(2)
Zes dagen zal arbeid gedaan worden, maar op de zevende dag zal het u een heilige dag zijn, een sabbat van plechtige rust voor De HEERE, degene die op die daar enige arbeid verricht, zal ter dood worden gebracht.
(3)
op die dag zult u geen vuur aansteken in woningen, het is een sabbat.
(4)
en Mozes sprak tot de vergadering van de kinderen van Israël, en zei: dit is wat De HEERE u heeft geboden toen hij zei:
(5)
laat iedereen een offer brengen aan De HEERE met een gewillig hart, laat hij dit brengen, het offer voor De HEERE van goud, van zilver en brons.
(6)
en blauw, en purper, en scharlaken, en fijn linnen en geitenhuiden.
(7)
en geverfde ramshuiden, en acaciahout,
(8)
en olie voor verlichting, en specerijen voor de zalf olie, en voor de geurende wierook,
(9)
en onyx en edelstenen ten behoeve van de efod en voor de borstplaat.
(10)
en laat iedereen met een wijs hart komen, en dat maken dat De HEERE u geboden heeft.
(11)
de tabernakel, de tent, de bedekking, de klemmen, de platen, de pilaren en de voetstukken.
(12)
de ark, en stangen daarvan, de bedekking van de ark, en de gordijnen,
(13)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

de tafel en de staven, en al het gereedschap, en het toonbrood,
(14)
de kandelaar voor verlichting, de vaten en de lampen, en de olie voor het licht.
(15)
het altaar voor wierook, en de staven, en de zalf olie, en de geurende wierook, en het gordijn voor de deur, de deur van de tabernakel,
(16)
het altaar voor de brand offer met zijn bronzen versiering, de staven, en al het gereedschap, het vat en de basis daarvan.
(17)
de gordijnen van de hof, de pilaren daarvan en de voetstukken, en het gordijnen voor de poort van de hof.
(18)
de pinnen van de tabernakel, de pinnen van de hof, en de koorden daarvan,
(19)
de kleding om te dienen in de heilige plaats, de heilige kleding voor Aaron, de priester, de kleding voor zijn zonen om te dienen als priesters.
(20)
En de gehele vergadering van de kinderen van Israël vertrokken van voor het aangezicht van Mozes.
21)
En allen van wie het hart was opgewekt, en ieder die een gewillige geest had, bracht aan De HEERE een offer voor het werk aan de tent van de samenkomst, en alle diensten daarvan, en voor de heilige kleding.
(22)
En zij kwamen, mannen en vrouwen, zoveel als er gewilligheid hadden, en brachten neusringen, oorringen, zegelringen, gordels, juwelen van goud, en iedereen bracht een offer van goud aan De HEERE.
(23)
En iedereen die in het bezit was van blauw, van scharlaken, van fijn linnen, van geitenhaar, van huiden die geverfd waren, bracht dat.
(24)
Iedereen die een offer had afgescheiden van zilver en brons, bracht dat aan De HEERE, en iedereen die in het bezit was van acaciahout, of wat dan ook ten behoeve van de dienst, bracht dat.
(25)
En alle vrouwen die een wijs hart hadden, weefden met hun handen, en brachten wat zij hadden geweven, het blauw, het purper, het fijne linnen, en het scharlaken, en het fijne linnen,
(26)
En alle vrouwen bij wie het hart was opgewekt in wijsheid, sponnen het geitenhaar.
(27)
en de leiders brachten onyx, edelstenen, ten behoeve van de efod en de borstplaat.
(28)
En de specerijen, en de olie voor de verlichting, en voor de zalfolie, en de zoet geurende wierook.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(29)
En de kinderen van Israël brachten vrijwillige offers aan De HEERE, iedere man, en iedere vrouw, die een gewillig hart hadden om bij te dragen voor alle werk dat De HEERE geboden had om te worden gemaakt.
(30)
En Mozes sprak tot de kinderen van Israël: De HEERE heeft Bezalel, de zoon van Hur, uit de stam van Juda, bij name geroepen.
(31)
Hij heeft een gevuld met de geest van God, met wijsheid en begrip, en kennis in alle manieren van vakmanschap.
(32)
om vaardig werk te verrichten, te werken met goud, met zilver en met brons.
(33)
En stenen te zetten in een vatting, hout te snijden, te werken in alle manieren van vakmanschap.
(34)
En De HEERE heeft dat dit zijn hart gelegd, zodat hij kan onderwijzen, zowel hij als Oholiab, de zoon van Ahisamach, uit de stam van Dan.
(35)
Hij heeft een gevuld met wijsheid van aard, om vakmanschap te doen, een vaardige vakman te zijn, en weven in de kleuren blauw en purper, en andere vaardige werkzaamheden.

Hoofdstuk 36

(1)
En Bezalel en Oholiab zullen arbeiden, en ieder die wijs van hart is, aan wie De HEERE wijsheid en begrip heeft gegeven voor het werk, voor al het werk voor de dienst in het heiligdom, overeenkomstig geboden is door De HEERE.
(2)
En Mozes riep Bezalel en Oholiab, en iedereen met een wijsheid, waarin De HEERE wijsheid had gelegd, en de één wekte de andere omgekomen en het werk te doen.
(3)
En zij ontvingen van Mozes alle offers die de kinderen van Israël hadden gebracht voor het werk aan de dienst van het heiligdom, zodat het daarmee kon worden gemaakt. En zij brachten iedere morgen een vrijwillige offer.
(4)
En van alle wijze mannen die het werk voor het heiligdom uit konden voeren, kwam iedere man met zijn werk dat hij kon maken.
(5)
en zij spraken tot Mozes zeiden: het volk brengt meer dan genoeg voor de dienst van het werk dat De HEERE geboden heeft te maken.
(6)
En Mozes gaf bevel dat men in het gehele kamp zou bekendmaken: laat niemand nog niet brengen als offer voor het heiligdom. Zo werd het volk tegengehouden van doorgaan met brengen.
(7)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Want het materiaal dat men had gebracht was voldoende voor al het werk dat moest worden gemaakt, het was zelfs te veel.
(8)
En alle mannen met een wijs hart, die het werk uitvoeren, maakten en daarna kon met tien gordijnen van fijn geweven linnen, en blauw, en purper, en scharlaken, met de cherubs, dit alles werd door vaardige werklieden gemaakt.
(9)
De lengte van ieder gordijn was 28 kubieten, en de breedte van een gordijn vier kubieten, alle gordijnen hadden een maat.
(10)
Vijf gordijnen werden aan elkaar verbonden, en nogmaals vijf gordijnen werden aan elkaar verbonden.
(11)
En hij maakte lussen van blauw aan de randen van ieder gordijn dat aan de rand van de set hing, zo deed hij ook met de tweede set.
(12)
50 lussen maakte hij in het ene gordijn, en 50 lussen maakte hij in het andere gordijn van de tweede set, de lussen waren tegenover elkaar aangebracht.
(13)
En hij maakte 50 klemmen van goud, en verbond het een gordijn met het andere door deze klemmen, zodat het een geheel werd.
(14)
En hij maakte gordijnen van geitenhaar voor de tent over de tabernakel, hij maakte elf van deze gordijnen.
(15)
De lengte van ieder gordijn was dertig kubieten, en vijf kubieten de breedte van de gordijnen, en allen hadden dezelfde maat.
(16)
En hij verbond 5 gordijnen aan elkaar, en 6 gordijnen elkaar.
(17)
Hij maakte 50 lussen aan de randen van het gordijnen dat aan de zijkant van de eerste setting, en 50 lussen maakte hij aan de rand van het gordijn dat aan de andere kant van de set was.
(18)
En hij maakte vijftig klemmen van brons om de rest van de tent aan elkaar te verbinden, zodat het een geheel werd.
(19)
En hij maakte een bedekking voor de tent van ramshuiden die rood waren geverfd, en nog een bedekking van huiden daarbovenop.
(20)
En hij maakte de platen voor de tabernakel van acaciahout, rechtopstaand.
(21)
10 kubieten was de lengte van een plaat, en anderhalve de breedte van iedere plaat.
(22)
Iedere plaat dat twee grepen, aan elkaar verbonden, de één aan de ander, zo deed hij voor alle platen van de tabernakel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(23)
En hij maakte de platen voor de tabernakel, twintig platen voor de zuidzijde.
(24)
En hij maakte veertig voetstukken van zilver onder de twintig platen, twee voetstukken onder de ene plaat, en twee voetstukken onder de andere plaat.
(25)
en voor de andere zijde van de tabernakel, aan de noordzijde, maakte hij eveneens twintig platen.
(26)
En de 40 voetstukken van zilver, twee stukken onder iedere plaat, en twee voetstukken onder de andere plaat.
(27)
En voor de achterkant van de tabernakel in het Westen, maakte hij zes platen.
(28)
en hij maakte twee platen voor de hoeken van tabernakel in het achterste deel.
(29)
Zodat ze aan de onderkant te dubbel zouden zijn, en op dezelfde manier gecompleteerd tot aan de top van de eerste. Zo deden zij beiden voor wat betreft de twee hoeken.
(30)
En er waren acht platen, en hun voetstukken van zilver, 16 voetstukken, onder iedere plaat twee voetstukken.
(31)
en hij maakte de staven van acaciahout, vijf onder iedere plaat aan iedere zijde van de tabernakel.
(32)
En vijf staven voor de platen van de andere kant van de tabernakel, en vijf staven voor de platen aan de achterkant van de tabernakel.
(33)
En hij maakte het zo dat de middelste staaf kon passeren in het midden van de plaat van het een einde tot het andere einde.
(34)
En hij bedekte de platen met goud, maakte de ringen daarvoor van goud, en ook de houders voor de staven, en bekleedde ook de staven met goud.
(35)
En hij maakte het gordijn van blauw, van purper en scharlaken, van fijn linnen, samen met de cherubs, zoals de vaardige werkman het maakt.
(36)
En hij maakte daarom vier pilaren van acacia, en bedekte die met goud. Ook de hoeken waren van goud, en maakte daarvoor vier voetstukken van zilver.
(37)
en hij maakte een gordijn voor de deur van de tent, van blauw, purper en scharlaken, geweven werk in de kleuren van de wever,
(38)
En vijf pilaren met de daarbij behorende vattingen, hij bedekte de bovenkanten daarvan met goud, en de vijf voetstukken waren van brons.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Hoofdstuk 37

(1)
En Bezalel maakte de ark van acaciahout, twee kubiet en een halve was de lengte daarvan, een kubiet en een halve was de breedte, en een kubiet en een halve was de hoogte.
(2)
En hij bedekte het vanbinnen van buiten met zuiver goud, en maakte een gouden kroon erbij.
(3)
En hij maakte vier ringen van goud, een voor iedere hoek daarvan, twee aan de ene zijde daarvan en twee aan de andere zijde daarvan.
(4)
En hij maakte staven van acaciahout en bedekte die met goud.
(5)
Hij deed de staven in de daarvoor bestemde ringen aan de zijde van de ark om de ark te kunnen dragen.
(6)
Hij maakte het deksel daarvoor van zuiver goud, en de lengte daarvan was twee kubiet en een half, en de breedte één kubiet en een halve.
(7)
en hij maakte twee cherubs van goud, van meesterwerk maakte het, aan de twee kanten van het deksel.
(8)
een aan de ene kant, en een aan de andere kant, uit één stuk maakte hij het voor beide zijden.
(9)
En de spreiden hun vleugels uit naar omhoog, en bedekten de ark met hun vleugels, met hun gezichten naar elkaar toe, in de richting van de aarde waren hun gezichten gericht.
(10)
En hij maakte de tafel van acaciahout, twee kubiet lang, een kubiet breed, en een kubiet en een halve in de hoogte.
(11)
En hij bedekte die met zuiver goud, en maakte een gouden kroon rondom.
(12)
En hij maakte een rand rondom van een hand breed, en maakte een gouden kroon aan de randen daarvan rondom.
(13)
En hij maakte vier ringen van goud, in deed de ringen aan de vier hoeken bij de vier voeten daarvan.
(14)
Naast de hoeken waren de ringen, de houders van de staven om de tafel te dragen.
(15)
En hij maakte staven van acaciahout en bedekte die met goud, aan deze staven werd de tafel gedragen.
(16)
En hij maakte de gereedschappen die op de tafel behoorden, de borden daarvoor, en de pannen daarvan, de schalen, de kruiken, en alles werd gemaakt van zuiver goud.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(17)
hij maakte de kandelaar van zuiver goud, van gedreven werk maakte hij de kandelaar, de basis, de stam, de bekers, de knoppen, en de bloemen, het was alles uit één stuk.
(18)
er waren drie armen die uit de kandelaar kwamen, drie armen van de kandelaar aan de ene kant en drie armen van de kandelaar aan de andere kant.
(19)
Drie bekers in de vorm van amandelbloesem waren aan de ene arm, een knop en een bloem, en drie bekers met het uiterlijk van amandelbloesem aan de andere arm, een knop en een bloem, zo waren er zes armen aan deze kandelaar.
(20)
en aan de stam van de kandelaar waarin vier bekers in de vorm van amandelbloesem, de knoppen daarvan en de bloemen daarvan.
(21)
En knoppen onder de twee armen bestaande uit een stuk, en een knop onder twee armen van het andere deel daarvan, en een knop onder de armen van het geheel. Zo waren er zes armen die daarvan uitgingen.
(22)
Hun knoppen en armen waren een geheel met het totaal, het geheel werd gemaakt van gedreven zuiver goud.
(23)
En hij maakte daarvan de lichten, 7, en was daarbij behoorde, en ook de snuiters, van puur goud.
(24)
Van een talent zuiver goud maakte hij het, samen met alle daarbij behorende gereedschappen.
(25)
En hij maakte het wierook altaar van acaciahout, een kubiet was de lengte, en een kubiet de breedte daarvan, het was vierkant, en de hoogte was twee kubieten, de hoornen daaraan waren uit een stuk gemaakt.
(26)
Het bedekte deze met zuiver goud, de toppen daarvan, en rondom, en de hoornen daarvan, en ook maakte hij een gouden kroon rondom.
(27)
En hij maakte twee gouden ringen onder de kroon daarvan, aan beide randen, aan alle zijden, als houders voor de staven waarmee deze werd gedragen.
(28)
En hij maakte de staven van acaciahout en bedekte die met goud.
(29)
Ook maakte hij de heilige zalfolie, de zuivere wierook en de zoete specerijen, volgens de vaardigheid van de zalfbereider.

Hoofdstuk 38

(1)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En hij maakte het altaar voor een brand offer van acaciahout, vijf kubiet was de breedte daarvan, en vijf kubiet breed, vierkant, het was drie kubiet hoog.
(2)
En hij maakte hoornen aan de vier hoeken daarvan, de hoornen waren uit één stuk, en hij bedekte het met brons.
(3)
Hij maakte de gereedschappen voor het altaar, de potten, de vleeshaken, de vuurpannen, en al het gereedschap daarvan maakte hij van brons.
(4)
En hij maakte voor het altaar een netwerk van brons, op de helft van de hoogte.
(5)
Hij bevestigde vier ringen aan de vier hoeken, van het netwerk van brons, om te dienen als dragers voor de staven.
(6)
En hij maakte de staven van acaciahout en bedekt met brons.
(7)
Hij plaatste de staven aan de kanten van het altaar, om dat daarmee te kunnen dragen.
(8)
Hij maakte het vat van brons, en de basis daarvan met brons, en plaatste de spiegels voor de vrouwen die dienden aan te deur van de tent van de samenkomst.
(9)
En hij maakte een hof, en de gordijnen daarvan aan de zuidzijde waren van fijn linnen, 100 kubiet lang.
(10)
Er waren 20 pilaren, en 20 voetstukken, van brons, de haken aan de pilaren waren van zilver.
(11)
En voor de noordzijde eveneens 100 kubieke, en twintig pilaren, en 20 voetstukken van brons, de haken aan de pilaren waren van zilver.
(12)
En voor de westzijde 50 kubiet, tien pilaren en 10 voetstukken, de haken aan de pilaren waren van zilver.
(13)
En voor de oostzijde 50 kubiet.
(14)
De gordijnen aan de ene kant van de poort waren vijftien Kubiet en drie pilaren, en drie voetstukken.
(15)
En ook voor de andere kant, aan beide zijden van de poort van de hof waren de gordijnen vijftien kubiet, de pilaren 3, en de voetstukken drie.
(16)
Alle gordijnen van de hof rondom waren gemaakt van fijn linnen.
(17)
De voetstukken voor de pilaren waren van brons, de wolken aan de pilaren waren van zilver, en de bovenkanten daarvan waren bedekt met zilver, en alle pilaren van de hof waren gemaakt van zilver.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(18)
Het gordijn aan de poort van de hof was het werk van wevers, in kleuren, blauw, purper, en scharlaken, van fijn linnen, de rechter daarvan was twintig kubiet, en de hoogte en de breedte 5 kubiet, overeenkomstig de maat van de hof.
(19)
Er waren vier pilaren, in voetstukken van brons, met haken van zilver, en de bedekking van de toppen daarvan was zilver.
(20)
En alle pinnen van de tabernakel, en van het hof rondom, waren van brons.
(21)
deze dingen werden gebracht voor de tabernakel, tabernakel van het getuigenis, zoals gedaan werd overeenkomstig het gebod van Mozes, door middel van de dienst van de levieten, door de hand van Ithamar, de zoon van Aaron, de priester.
(22)
En Bezalel de zoon van Uri, de zoon van Hur, uit de stam van Juda, maakte alles dat De HEERE aan Mozes geboden had.
(23)
en bij hem was Oholiab, de zoon van Ahisamach, uit de stam van Dan, een vaardige man, een wever in kleuren, blauw, purper, scharlaken, dat alles in fijn linnen.
(24)
En al het zilver dat afgewogen werd was 100 talenten, was twintig talenten en 730 sikkels, volgens de sikkel van het heiligdom.
(25)
en het zilver dat gebracht werd door de vergadering was 100 talenten, en 760 sikkels, overeenkomstig de sikkel van het heiligdom.
(26)
Een beka, dat is een halve sikkel, naar de sikkel van het heiligdom, voor iedereen die voorbijkwam, van twintig jaar en ouder, voor 603.500 personen.
(27)
En 100 talenten zilveren werden gebracht voor de voetstukken van het heiligdom, en voor de voetstukken van het gordijn, 100 voetstukken voor de 100 talenten, een talent voor een voetstuk.
(28)
Van dit zilver maakte hij de hoeken voor de pilaren, en bedekte de bovenkant en daarvan.
(29)
En het brons dat geofferd werd pas 37 mensen en 204.000 sikkels.
(30)
daarvan maakte hij de voetstukken voor de deur van de tent van de samenkomst, het bronzen altaar, het rooster daarvan, en alle gereedschappen ten behoeve van het altaar.
(31)
En de voetstukken van de hof rondom, en de voetstukken voor de poorten van de hof, en alle pinnen voor de tabernakel, en alle dingen voor de hof rondom.

Hoofdstuk 39

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(1)
En het blauw, het purper, en het scharlaken, daarvan werd de kleding gemaakt om in de heilige plaats dienen, en hij maakte heilige kleding voor Aaron zoals De HEERE aan Mozes geboden had.
(2)
En hij maakte de efod van goud, blauw, purper en scharlaken, van fijn linnen.
(3)
Hij sloeg het goud in dunne platen, en maakte daar draden van, om daarmee te werken in blauw, in purper, en in scharlaken en een fijn linnen, als een vaardig vakman.
(4)
De schouderstukken die werden gemaakt werden samengevoegd aan de twee einden daarvan.
(5)
En de vaardig geweven band, die daarop lag, waarmee werd aangegord, was van hetzelfde werk, van goud, purper en scharlaken, van fijn linnen, zoals De HEERE aan Mozes had geboden.
(6)
En zij bewerkten de stenen, en plaatsen die in vattingen van goud, gegraveerd met de namen van de kinderen van Israël.
(7)
En hij plaatste deze op de schouderstukken van de efod, om herinneringsstenen te zijn voor de kinderen van Israël, zoals De HEERE aan Mozes had geboden.
(8)
En hij maakte de borstplaat, het werk van een vaardig vakman, gelijk aan het werk van de efod, van blauw, van Doper, scharlaken, van fijn linnen.
(9)
Deze was vierkant, en men maakte de borstplaat dubbel, een span was de lengte daarvan, en een span was de breedte daarvan.
(10)
En men plaatste daar vier rijen stenen op, een rij van carnelian, topaz, en smaragd op de eerste rij,
(11)
En op de tweede rij een karbonkel, een saffier en een emerald,
(12)
En op de derde rij een jacinth, een agaat, en amethyst.
(13)
En op de vierde rij een beryl, een onyx en een jasper, deze werden geplaatst in vattingen van goud.
(14)
En de stenen waren overeenkomstig de namen van de kinderen van Israël, twaalf, overeenkomstig de namen, als een zegelring, ieder overeenkomstig zijn naam voor de twaalf stammen.
(15)
En zij maakten aan de borstplaat kettinkjes, van zuiver goud en gedreven werk.
(16)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En zij maakten twee vattingen van goud, en twee gouden ringen, en plaatsten de twee ringen aan ieder einde van de borstplaat.
(17)
En zij plaatsten de twee kettingen van goud bij de twee gouden ringen aan de randen van de borstplaat.
(18)
Aan het andere einde van de twee gedraaide kettingen werden twee vattingen gemaakt, en bevestigd op de schouderstukken van de efod, aan de voorkant daarvan.
(19)
En zij maakten ringen van goud, en bevestigden deze aan de twee andere randen van de borstplaat, die in de richting van de efod was.
(20)
Verder maakten zij twee ringen van goud, en bevestigden deze op de schouderstukken van de efod, aan de onderkant, dichtbij de bevestiging, boven de vaardig geweven band van de efod.
(21)
En zijn wonden de borstplaat daarvan bij de ringen van de efod, boven de vaardig geweven band van de efod, zo dat de borstplaat niet los kon raken daarvan, zoals De HEERE aan Mozes geboden had.
(22)
en hij maakte de mantel van de efod van geweven werk, geheel blauw.
(23)
En de opening van de mantel vast in het midden daarvan, zoals de opening van een maliënkolder, met een band om de opening daarvan zodat het niet kon schuren.
(24)
En aan de zonen van de mantel maakte men granaatappelen van blauw, van purper en scharlaken en fijn linnen.
(25)
en hij maakt bellen van puur goud, en plaatste deze bellen tussen de granaatappelen aan de zoom van de mantel rondom, tussen de granaatappelen.
(26)
En bel, een granaatappel, een bel, een granaatappel, aan de zonen van de mantel rondom, de mantel waarin hij diende, zoals De HEERE aan Mozes had geboden.
(27)
en zij maakten twee hemden, van fijn linnen, van geweven werk, voor Aaron en voor zijn zonen.
(28)
en een hoofddeksel van fijn linnen, sierlijke hoofddeksels van fijn linnen, en onderkleding, eveneens van fijn linnen.
(29)
en de gordel van fijn linnen, van blauw, purper en scharlaken, het werk van de wever in kleur, zoals De HEERE aan Mozes geboden had.
(30)
En zij maakten de plaat van de heilige kroon van zuiver goud, en schreven daarop zoals op een zegelring: heilig voor De HEERE.
(31)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En zijn bonden deze vast met een blauwe draad, bij het hoofddeksel, zoals D e H E E R E geboden had aan Mozes.
(32)
Zo werd de arbeid aan de tabernakel van de tent van de samenkomst, beëindigd, en de kinderen van Israël deden overeenkomstig alles wat De HEERE aan Mozes geboden had, zo deden zij.
(33)
en zij brachten de tabernakel naar Mozes, en al het meubilair, de klemmen, de platen, de staven, de pilaren, en de voetstukken.
(34)
en het deksel van de rood geverfde ramshuiden, en het deksel van andere huiden, en het gordijn,
(35)
de ark van het getuigenis, de staven daarvan, en het deksel,
(36)
de tafel, de gereedschappen daarvan, en het toonbrood,
(37)
de kandelaar, de lampen. daarvan, alle gereedschappen daarvan, en olie voor verlichting,
(38)
en het gouden altaar, en de zalfolie, en de zoet geurende wierook, en het gordijn van de deur van de tent,
(39)
en het bronzen altaar, en het rooster van brons, de staven daarvan, de gereedschappen daarvan, het is vat en de basis daarvan,
(40)
de bekleding van doolhof, de pilaren, de voetstukken, het gordijn voor de poort van de hof, de koorden daarvan, die binnen daarvan, en alle instrumenten voor de dienst van de tabernakel voor de tent van de samenkomst.
(41)
De kleding om te dienen in de heilige plaats, de heilige kleding voor Aaron, de priester, de kleding voor zijn zonen, om te dienen als priesters.
(42)
Overeenkomstig alles wat De HEERE geboden had aan Mozes, zo deden de kinderen van Israël al het werk.
(43)
En Mozes zag al het werk, en het was nauwkeurig gedaan zoals De HEERE het geboden had, zo had men het gedaan. En Mozes zegende hen.

Hoofdstuk 40

(1)
En De HEERE sprak tot Mozes en zei:
(2)
Op de eerste dag van de eerste maand zult u de tabernakel van de tent van de samenkomst oprichten.
(3)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En u zult daar in de ark van het getuigenis brengen, en u zult de ark bedekken met een deksel.
(4)
Vervolgens zult u daarin de tafel brengen, en het brood ordelijk plaatsen daarop, u zult de kandelaar brengen en de lampen daarvan aansteken.
(5)
En u zult het gouden altaar voor de wierook voor de ark van het getuigenis plaatsen, en het gordijn aan de deur van de tabernakel ophangen.
(6)
En u zult het altaar voor het brand offer plaatsen bij de deur van de tabernakel van de tent van de samenkomst.
(7)
U zult het vat plaatsen tussen de tent van de samenkomst en het altaar, en daarin water doen.
(8)
U zult het rondom oprichten, en het gordijn bij de deur van de hof ophangen.
(9)
U zult van de zalf olie nemen, en daarmee de tabernakel zalven en alles wat daarin is, u zult het heiligen, en alle meubilair daarvan, en het zal heilig zijn.
(10)
En u zult het altaar voor brand offer zalven, en alle instrumenten daarvan, en het altaar heiligen, en het altaar zal uiterst heilig zijn.
(11)
En u zult het vat en de basis daarvan zalven, en het heiligen.
(12)
En u zult Aaron en zijn zonen bij de deur van de tent van de samenkomst brengen, en hen met water wassen.
(13)
Dan zult u Aaron de heilige kleding aandoen, en u zult hem zalven, en hem heiligen, zodat hij mij kan dienen als priester.
(14)
Dan zult u zijn zonen brengen, en hen de hemden aandoen.
(15)
en u zult hen zalven zoals u hun vader hebt gezalfd, opdat ze mij kunnen dienen als priesters, en de zalving zal voor hen betekenen dat zij het priesterschap zullen uitvoeren voor eeuwig, van geslacht op geslacht.
(16)
Dit alles deed Mozes, overeenkomstig anders dat De HEERE hem geboden had, zo deed hij.
(17)
En het gebeurde in de eerste maand van de tweede jaar, op de eerste dag van die maand, dat de tabernakel werd opgericht.
(18)
En Mozes richtte de tabernakel op, plaatste de voetstukken, deed de platen daarin, en de staven, en er richtte de pilaren op.
(19)
En hij spreidde tent over de tabernakel, en plaatste het deksel daarbovenop, zoals De HEERE hem geboden had.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(20)
Hij plaatste het getuigenis in de ark, en de staven aan de ark, en legde het deksel van de ark bovenop de ark.
(21)
En hij bracht de ark in de tabernakel, en het gordijn, en bedekte de ark van het getuigenis, zoals De HEERE hem had geboden.
(22)
En hij plaatste de tafel in de tent van de samenkomst, noordwaarts van de tabernakel, buiten het gordijn.
(23)
En hij plaatste een rij van brood voor het aangezicht van De HEERE, zoals De HEERE geboden had.
(24)
En hij plaatste kandelaren in de tent van de samenkomst, tegenover de tafel, aan de kant van de tabernakel, aan de zuidzijde van de tabernakel.
(25)
En hij stak de lampen aan voor het aangezicht van De HEERE, zoals De HEERE aan Mozes had geboden.
(26)
en hij bracht het gouden altaar in de tent van de samenkomst, voor het gordijn,
(27)
En daarin brandde hij wierook en geurende specerijen, zoals De HEERE Mozes geboden had.
(28)
En hij plaatste het gordijn bij de deur van de tabernakel.
(29)
En het brand offer altaar plaatste hij bij de deur van de tabernakel in de tent der r samenkomst, en offerde daarop het brand offeren het maaltijd offer, zoals De HEERE geboden had van Mozes.
(30)
en hij plaatste het wasvat tussen de tent van de samenkomst en het altaar, deed daar water in om mee te kunnen wassen.
(31)
zodat Mozes en Aaron en zijn zonen, daar hun handen en voeten konden wassen.
(32)
Wanneer zij in de tent van de samenkomst gingen, en wanneer zij naderbij het altaar kwamen, en zij zich moesten wassen, zoals De HEERE aan Mozes had geboden.
(33)
En hij richtte een hof op rondom de tabernakel en het altaar, en plaatste gordijnen bij de poort van de hof. Zo beëindigde Mozes het werk.
(34)
Toen bedekte een wolk de tent van de samenkomst, en de glorie van De HEERE vulde de tabernakel.
(35)
En Mozes was niet instaat de tent van de samenkomst binnen te gaan, omdat de wolken daarin verbleef, en de glorie van De HEERE de tabernakel vulde.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(36)
En wanneer de volk zichzelf verhief van de tabernakel, reisden de kinderen van Israël verder gedurende al hun reizen.
(37)
Maar als de wolken zich niet verhief, dan trokken ze niet verder dan vanaf het moment dat de wolk omhoog ging.
(38)
Want de wolk van De HEERE was boven de tabernakel overdag, en ‘s nachts was daar een vuur in, dat het hele huis van Israël kon zien, gedurende al hun reizen.

LEVITICUS

1
1 En de HEERE riep Mozes, en sprak tot hem uit de tent van de samenkomst, en zei::
2 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Als een mens uit u de HEERE een offerande zal offeren, u zult uw offeranden offeren van het vee, van runderen en van schapen.
3 Indien zijn offerande een brandoffer van runderen is, zo zal hij een volkomen mannetje offeren; aan de deur van de tent van de samenkomst zal hij dat offeren, naar zijn welgevallen, voor het aangezicht van de HEERE.
4 En hij zal zijn hand op het hoofd van de brandoffers leggen, opdat het voor hem aangenaam zij, om hem te verzoenen.
5 Daarna zal hij het jonge rund slachten voor het aangezicht van de HEERE; en de zonen van Aaron, de priesters, zullen het bloed offeren, en het bloed sprengen rondom dat altaar, hetwelk voor de deur van de tent van de samenkomst is.
6 Dan zal hij het brandoffer de huid aftrekken, en het in zijn stukken delen.
7 En de zonen van Aaron, de priester, zullen vuur maken op het altaar, en zullen het hout op het vuur schikken.
8 Ook zullen de zonen van Aaron, de priesters, de stukken, het hoofd en het smeer, schikken op het hout, dat op het vuur is, hetwelk op het altaar is.
9 Doch zijn ingewand, en zijn schenkelen zal men met water wassen; en de priester zal dat alles aansteken op het altaar; het is een brandoffer, een vuuroffer, tot een liefelijken reuk de HEERE.
10 En indien zijn offerande is van klein vee, van schapen of van geiten, ten brandoffer, zal hij een volkomen mannetje offeren.
11 En hij zal dat slachten aan de zijde van het altaar noordwaarts, voor het aangezicht van de HEERE; en de zonen van Aaron, de priesters, zullen zijn bloed rondom op het altaar sprengen.
12 Daarna zal hij het in zijn stukken delen, veeleer zijn hoofd en zijn smeer; en de priester zal die schikken op het hout, dat op het vuur is, hetwelk op het altaar is.
13 Doch het ingewand en de schenkelen zal men met water wassen; en de priester zal dat alles offeren en aansteken op het altaar; het is een brandoffer, een vuuroffer, tot een liefelijken reuk de HEERE.
14 En indien zijn offerande voor de HEERE een brandoffer van gevogelte is, zo zal hij zijn offerande van tortelduiven, of van jonge duiven, offeren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 En de priester zal die tot het altaar brengen, en zijn hoofd met zijn nagel splijten, en op het altaar aansteken; en zijn bloed zal aan de wand van het altaar uitgeduwd worden.
16 En zijn krop met zijn vederen zal hij wegdoen, en zal het werpen bij het altaar, oostwaarts, aan de plaats van de as.
17 Verder zal hij die met zijn vleugelen klieven, niet afscheiden; en de priester zal die aansteken op het altaar, op het hout, dat op het vuur is; het is een brandoffer, een vuuroffer, tot een liefelijken reuk de HEERE.

2
1 Als nu een ziel een offerande van spijsoffer de HEERE zal offeren, zijn offerande zal van meelbloem zijn; en hij zal olie daarop gieten, en wierook daarop leggen.
2 En hij zal het brengen tot de zonen van Aaron, de priesters, een van welke daarvan zijn hand vol grijpen zal uit zijn meelbloem, en uit zijn olie, met al zijn wierook; en de priester zal zijn gedenkoffer aansteken op het altaar; het is een vuuroffer, tot een liefelijken reuk de HEERE.
3 Wat nu overblijft van het spijsoffer, zal voor Aaron en zijn zonen zijn; het is een heiligheid van de heiligheden van de vuuroffers van de HEERE.
4 En als u offeren zult een offerande van spijsoffer, een gebak van de ovens; het zullen zijn ongezuurde koeken van meelbloem, met olie gemengd, en ongezuurde vladen, met olie bestreken.
5 En indien uw offerande spijsoffer is, in de pan gekookt, zij zal zijn van ongezuurde meelbloem, met olie gemengd.
6 Breekt ze in stukken, en giet olie daarop; het is een spijsoffer.
7 En zo uw offerande een spijsoffer van de ketels is, het zal van meelbloem met olie gemaakt worden.
8 Dan zult u dat spijsoffer, hetwelk daarvan zal gemaakt worden, de HEERE toebrengen; en men zal het tot de priester doen naderen, die het tot het altaar dragen zal.
9 En de priester zal van dat spijsoffer zijn gedenkoffer opnemen, en op het altaar aansteken, het is een vuuroffer, tot een liefelijken reuk de HEERE.
10 En wat overblijft van het spijsoffer, zal voor Aaron en zijn zonen zijn; het is een heiligheid van de heiligheden van de vuuroffers van de HEERE.
11 Geen spijsoffer, dat u de HEERE zult offeren, zal met desem gemaakt worden; want van geen zuurdesem, en van geen honig zult u lieden de HEERE vuuroffer aansteken.
12 De offeranden van de eerstelingen zult u de HEERE offeren; maar op het altaar zullen zij niet komen tot een liefelijken reuk.
13 En alle offerande uws spijsoffers zult u met zout zouten, en het zout van de verbonds van uw God van uw spijsoffer niet laten afblijven; met al uw offerande zult u zout offeren.
14 En zo u de HEERE een spijsoffer van de eerste vruchten offert, zult u het spijsoffer van uw eerste vruchten van groene aren, bij het vuur gedord, dat is, het klein gebroken graan van volle groene aren, offeren.
15 En u zult olie daarop doen, en wierook daarop leggen; het is een spijsoffer.
16 Zo zal de priester zijn gedenkoffer aansteken van zijn klein gebroken graan en van zijn olie, met al de wierook; het is een vuuroffer de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3
1 En indien zijn offerande een dankoffer is; zo hij ze van de runderen offert, hetzij mannetje of wijfje, volkomen zal hij die offeren, voor het aangezicht van de HEERE.
2 En hij zal zijn hand op het hoofd van zijn offerande leggen, en zal ze slachten voor de deur van de tent van de samenkomst; en de zonen van Aaron, de priesters, zullen het bloed rondom op het altaar sprengen.
3 Daarna zal hij van dat dankoffer een vuuroffer de HEERE offeren; het vet, dat het ingewand bedekt, en al het vet, hetwelk aan het ingewand is.
4 Dan zal hij beide de nieren, en het vet, hetwelk daaraan is, dat aan de weekdarmen is; en het net over de lever, met de nieren, zal hij afnemen.
5 En de zonen van Aaron zullen dat aansteken op het altaar, op het brandoffer, hetwelk op het hout zal zijn, dat op het vuur is; het is een vuuroffer, tot een liefelijken reuk de HEERE.
6 En indien zijn offerande van klein vee is, de HEERE tot een dankoffer, hetzij mannetje of wijfje, volkomen zal hij die offeren.
7 Indien hij een lam tot zijn offerande offert, zo zal hij het offeren voor het aangezicht van de HEERE.
8 En hij zal zijn hand op het hoofd van zijn offerande leggen, en hij zal die slachten voor de tent van de samenkomst; en de zonen van Aaron zullen het bloed daarvan sprengen op het altaar rondom.
9 Daarna zal hij van dat dankoffer een vuuroffer de HEERE offeren; zijn vet, de gehelen staart, die hij dicht aan de ruggengraat zal afnemen, en het vet bedekkende het ingewand, en al het vet, dat aan het ingewand is;
10 Ook beide de nieren, en het vet, dat daaraan is, dat aan de weekdarmen is; en het net over de lever met de nieren, zal hij afnemen.
11 En de priester zal dat aansteken op het altaar; het is een spijs van de vuuroffers de HEERE.
12 Indien nu zijn offerande een geit is, zo zal hij die offeren voor het aangezicht van de HEERE.
13 En hij zal zijn hand op haar hoofd leggen, en hij zal haar slachten voor de tent van de samenkomst; en de zonen van Aaron zullen haar bloed op het altaar sprengen rondom.
14 Dan zal hij daarvan zijn offerande offeren, een vuuroffer de HEERE; het vet bedekkende het ingewand, en al het vet, dat aan het ingewand is;
15 Veeleer de beide nieren, en het vet, dat daaraan is, dat aan de weekdarmen is; en het net over de lever, met de nieren, zal hij afnemen.
16 En de priester zal die aansteken op het altaar; het is een spijs van de vuuroffers, tot een liefelijken reuk; alle vet zal van de HEERE zijn.
17 Dit zij een eeuwige inzetting voor uw geslachten, in al uw woningen: geen vet noch bloed zult u eten.

4
1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Spreek tot de kinderen Israels, en zei:: Als een ziel zal gezondigd hebben, door afdwaling van enige geboden van de HEERE, dat niet zou gedaan worden, en tegen een van die zal gedaan hebben;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Indien de priester, die gezalfd is, zal gezondigd hebben, tot schuld van de volks, zo zal hij voor zijn zonde, die hij gezondigd heeft, offeren een var, een volkomen jong rund, de HEERE ten zondoffer.
4 En hij zal die var brengen tot de deur van de tent van de samenkomst, voor het aangezicht van de HEERE; en hij zal zijn hand op het hoofd van die var leggen, en hij zal die var slachten voor het aangezicht van de HEERE.
5 Daarna zal die gezalfde priester van het bloed van de var nemen, en hij zal dat tot de tent van de samenkomst brengen.
6 En de priester zal zijn vinger in dat bloed dopen; en van dat bloed zal hij zevenmaal sprengen voor het aangezicht van de HEERE, voor de voorhang van het heilige.
7 Ook zal de priester van dat bloed doen op de hoornen van het reukaltaar van de welriekende specerijen, voor het aangezicht van de HEERE, dat in de tent van de samenkomst is; dan zal hij al het bloed van de var uitgieten aan de bodem van het altaar van de brandoffers, hetwelk is aan de deur van de tent van de samenkomst.
8 Verder, al het vet van de var van de zondoffers zal hij daarvan opnemen; het vet bedekkende het ingewand, en al het vet, dat aan het ingewand is;
9 Daartoe de twee nieren, en het vet, dat daaraan is, dat aan de weekdarmen is, en het net over de lever, met de nieren, zal hij afnemen;
10 Zoals het van de os van de dankoffers opgenomen wordt; en de priester zal die aansteken op het altaar van de brandoffers.
11 Maar de huid van die var, en al zijn vlees, met zijn hoofd en met zijn schenkelen, en zijn ingewand, en zijn mest;
12 En die gehelen var zal hij tot buiten het leger uitvoeren, aan een reine plaats, waar men de as uitstort, en zal hem met vuur op het hout verbranden; bij de uitgegoten as zal hij verbrand worden.
13 Indien nu de gehele vergadering van Israel afgedwaald zal zijn, en de zaak voor de ogen van de gemeente verborgen is, en zij iets gedaan zullen hebben tegen enige van alle geboden van de HEERE, dat niet zou gedaan worden, en zijn schuldig geworden;
14 En die zonde, die zij daartegen gezondigd zullen hebben, bekend is geworden; dan zal de gemeente een var, een jong rund, als zondoffer offeren, en die voor de tent van de samenkomst brengen;
15 En de oudsten van de vergadering zullen hun handen op het hoofd van de var leggen, voor het aangezicht van de HEERE; en hij zal de var slachten voor het aangezicht van de HEERE.
16 Daarna zal die gezalfde priester van het bloed van de var tot de tent van de samenkomst brengen.
17 En de priester zal zijn vinger indopen, nemende van dat bloed; en hij zal zevenmaal sprengen voor het aangezicht van de HEERE, voor de voorhang.
18 En van dat bloed zal hij doen op de hoornen van het altaar, dat voor het aangezicht van de HEERE is, dat in de tent van de samenkomst is; dan zal hij al het bloed uitgieten, aan de bodem van het altaar van de brandoffers, hetwelk is voor de deur van de tent van de samenkomst.
19 Daartoe zal hij al zijn vet van hem opnemen, en op het altaar aansteken.
20 En hij zal deze var doen, zoals hij de var van de zondoffers gedaan heeft, zo zal hij hem doen; en de priester zal voor hen verzoening doen, en het zal hun vergeven worden.
21 Daarna zal hij die var tot buiten het leger uitvoeren, en zal hem verbranden, zoals hij de eersten var verbrand heeft; het is een zondoffer van de gemeente.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Als een overste zal gezondigd hebben, en tegen een van de geboden van de HEERE zijn God, door afdwaling, gedaan zal hebben, hetwelk niet zou gedaan worden, zodat hij schuldig is;
23 Of men zijn zonde, die hij daartegen gezondigd heeft, aan hem zal bekend gemaakt hebben; zo zal hij tot zijn offer brengen een geitenbok, een volkomen mannetje.
24 En hij zal zijn hand op het hoofd van de bok leggen, en zal hem slachten in de plaats, waar men het brandoffer slacht voor het aangezicht van de HEERE; het is een zondoffer.
25 Daarna zal de priester van het bloed van de zondoffers met zijn vinger nemen, en dat op de hoornen van het altaar van de brandoffers doen; dan zal hij zijn bloed aan de bodem van het altaar van de brandoffers uitgieten.
26 Hij zal ook al zijn vet op het altaar aansteken, gelijk het vet van de dankoffers; zo zal de priester voor hem verzoening doen van zijn zonden, en het zal hem vergeven worden.
27 En zo enig mens van het volk van de lands door afdwaling zal gezondigd hebben, omdat hij iets doet tegen een van de geboden van de HEERE, dat niet gedaan zou worden, zodat hij schuldig is;
28 Of men zijn zonde, die hij gezondigd heeft, aan hem zal bekend gemaakt hebben; zo zal hij tot zijn offerande brengen een jonge geit, een volkomen wijfje, voor zijn zonde, die hij gezondigd heeft.
29 En hij zal zijn hand op het hoofd van de zondoffers leggen; en men zal dat zondoffer slachten in de plaats van de brandoffers.
30 Daarna zal de priester van haar bloed met zijn vinger nemen, en doen het op de hoornen van het altaar van de brandoffers; dan zal hij al het bloed daarvan aan de bodem van dat altaar uitgieten.
31 En al haar vet zal hij afnemen, zoals het vet van het dankoffer afgenomen wordt, en de priester zal het aansteken op het altaar, tot een liefelijken reuk de HEERE; en de priester zal voor hem verzoening doen, en het zal hem vergeven worden.
32 Maar zo hij een lam voor zijn offerande ten zondoffer brengt, het zal een volkomen wijfje zijn, dat hij brengt.
33 En hij zal zijn hand op het hoofd van de zondoffers leggen, en hij zal dat slachten tot een zondoffer, in de plaats, waar men het brandoffer slacht.
34 Daarna zal de priester van het bloed van de zondoffers met zijn vinger nemen, en zal het doen op de hoornen van het altaar van de brandoffers; dan zal hij al het bloed daarvan aan de bodem van dat altaar uitgieten.
35 En al het vet daarvan zal hij afnemen, zoals het vet van het lam van de dankoffers afgenomen wordt, en de priester zal die aansteken op het altaar, op de vuuroffers van de HEERE; en de priester zal voor hem verzoening doen over zijn zonde, die hij gezondigd heeft, en het zal hem vergeven worden.

5
1 Als nu een mens zal gezondigd hebben, dat hij gehoord heeft een stem van de vloek, waarvan hij getuige is, hetzij dat hij het gezien of geweten heeft; indien hij het niet te kennen geeft, zo zal hij zijn ongerechtigheid dragen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Of wanneer een mens enig onrein ding zal aangeroerd hebben, hetzij het dode aas van een wild onrein gedierte, of het dode aas van onrein vee, of het dode aas van onrein kruipend gedierte; al is het voor hem verborgen geweest, nochtans is hij onrein en schuldig.
3 Of als hij zal aangeroerd hebben de onreinheid van een mens, naar al zijn onreinheid, waarmede hij onrein wordt; en het is voor hem verborgen geweest, en hij is het gewaar geworden, zo is hij schuldig.
4 Of als een mens zal gezworen hebben, onbedacht met zijn lippen uitsprekende, om kwaad te doen, of om goed te doen; naar al wat de mens in de eed onbedacht uitspreekt, en het is voor hem verborgen geweest, en hij is het gewaar geworden, zo is hij aan een van die schuldig.
5 Het zal dan gebeuren, als hij aan een van die schuldig is, dat hij belijden zal, waarin hij gezondigd heeft;
6 En tot zijn schuldoffer de HEERE voor zijn zonde, die hij gezondigd heeft, brengen zal een wijfje van klein vee, een lam of een jonge geit, voor de zonde; zo zal de priester voor hem vanwege zijn zonde verzoening doen.
7 Maar indien zijn hand zoveel niet bereiken kan, als genoeg is tot een stuk klein vee, zo zal hij tot zijn offer voor de schuld, die hij gezondigd heeft, de HEERE brengen twee tortelduiven, of twee jonge duiven, een ten zondoffer, en een ten brandoffer.
8 En hij zal die tot de priester brengen, welke eerst die zal offeren, die tot het zondoffer is; en zal haar hoofd met zijn nagel nevens haar nek splijten, maar niet afscheiden.
9 En van het bloed van de zondoffers zal hij aan de wand van het altaar sprengen; maar het overgeblevene van dat bloed zal uitgeduwd worden aan de bodem van het altaar; het is een zondoffer.
10 En de andere zal hij ten brandoffer maken, naar de wijze; zo zal de priester voor hem, vanwege zijn zonde, die hij gezondigd heeft, verzoening doen, en het zal hem vergeven worden.
11 Maar indien zijn hand niet bereiken kan aan twee tortelduiven of twee jonge duiven, zo zal hij, die gezondigd heeft, tot zijn offerande brengen het tiende deel van een efa meelbloem ten zondoffer; hij zal geen olie daarover doen, noch wierook daarop leggen; want het is een zondoffer.
12 En hij zal dat tot de priester brengen, en de priester zal daarvan zijn hand vol, van de gedachtenis daarvan grijpen, en dat aansteken op het altaar, op de vuuroffers van de HEERE; het is een zondoffer.
13 Zo zal de priester voor hem verzoening doen over zijn zonde, die hij gezondigd heeft in enige van die stukken, en het zal hem vergeven worden; en het zal van de priesters zijn, gelijk het spijsoffer.
14 Wijders sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
15 Als een mens door overtreding overtreden, en door afdwaling gezondigd zal hebben, wat onwetende van de heilige dingen van de HEERE, zo zal hij tot zijn schuldoffer de HEERE brengen een volkomen ram uit de kudde, met uw schatting aan zilveren sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms, ten schuldoffer.
16 Zo zal hij, dat hij zondigende heeft onwetend van de heilige dingen, weergeven, en zal zijn vijfde deel daarenboven toedoen, dat hij de priester geven zal; zo zal de priester met de ram van de schuldoffers voor hem verzoening doen, en het zal hem vergeven worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 En indien een mens zal gezondigd hebben, en gedaan tegen een van alle geboden van de HEERE, hetwelk niet zou gedaan worden, al is het dat hij het niet geweten heeft, nochtans is hij schuldig, en zal zijn ongerechtigheid dragen.
18 En hij zal een volkomen ram uit de kudde tot de priester brengen, met uw schatting, ten schuldoffer; en de priester zal voor hem verzoening doen over zijn afdwaling, door welke hij afgedwaald is, die hij niet geweten had; zo zal het hem vergeven worden.
19 Het is een schuldoffer; hij heeft zich voorzeker schuldig gemaakt aan de HEERE.

6
1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Als een mens gezondigd, en tegen de HEERE door overtreding overtreden zal hebben, dat hij aan zijn naaste zal gelogen hebben van hetgeen hem in bewaring gegeven, of ter hand gesteld was, of van roof, of dat hij met geweld zijn naaste onthoudt;
3 Of dat hij het verlorene gevonden, en daarover gelogen, en met valsheid gezworen zal hebben; over iets van alles, dat de mens doet, daarin zondigende.
4 Het zal dan gebeuren, omdat hij gezondigd heeft, en schuldig geworden is, dat hij wederuitkeren zal de roof, die hij geroofd, of het onthoudene, dat hij met geweld onthoudt, of het bewaarde, dat bij hem te bewaren gegeven was, of het verlorene, dat hij gevonden heeft;
5 Of van al, waarover hij valselijk gezworen heeft, dat hij hetzelve in zijn hoofdsom wedergeve, en nog het vijfde deel daarenboven toedoen zal; wiens dat is, die zal hij dat geven op de dag van zijn schuld.
6 En hij zal de HEERE zijn schuldoffer brengen tot de priester, een volkomen ram uit de kudde, met uw schatting, ten schuldoffer.
7 Dan zal de priester voor hem verzoening doen voor het aangezicht van de HEERE, en het zal hem vergeven worden; over iets van al, wat hij doet, waar hij schuld aan heeft.
8 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
9 Gebied Aaron en zijn zonen, en zei:: Dit is de wet van de brandoffers; het is hetgeen, wat door de branding op het altaar de gehele nacht tot aan de morgen opvaart; waar het vuur van het altaar zal brandende gehouden worden.
10 En de priester zal zijn linnen kleed aantrekken, en de linnen onderbroek over zijn vlees aantrekken, en zal de as opnemen, als het vuur het brandoffer op het altaar zal verteerd hebben, en zal die bij het altaar leggen.
11 Daarna zal hij zijn klederen uittrekken, en zal andere klederen aandoen, en zal de as tot buiten het leger uitdragen aan een reine plaats.
12 Het vuur nu op het altaar zal daarop brandende gehouden worden, het zal niet uitgeblust worden; maar de priester zal daar elke morgen hout aansteken, en zal daarop het brandoffer schikken, en het vet van de dankoffers daarop aansteken.
13 Het vuur zal geduriglijk op het altaar brandende gehouden worden; het zal niet uitgeblust worden.
14 Dit is nu de wet van de spijsoffers; een van de zonen van Aaron zal dat voor het aangezicht van de HEERE offeren, voor het altaar.
15 En hij zal daarvan opnemen zijn hand vol, uit de meelbloem van de spijsoffers, en van zijn olie, en al de wierook, die op het spijsoffer is; dan zal hij het aansteken op het altaar; het is een liefelijke reuk tot zijn gedachtenis voor de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 En het overblijvende daarvan zullen Aaron en zijn zonen eten; ongezuurd zal het gegeten worden in de heilige plaats; in de voorhof van de tent van de samenkomst zullen zij dat eten.
17 Het zal niet gedesemd gebakken worden; het is hun deel, dat Ik gegeven heb van Mijn vuuroffers; het is een heiligheid van de heiligheden, gelijk het zondoffer en gelijk het schuldoffer.
18 Al wat mannelijk is onder de zonen van Aaron zal het eten; het zij een eeuwige inzetting voor uw geslachten van de vuuroffers van de HEERE; al wat die zal aanroeren, zal heilig zijn.
19 Wijders sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
20 Dit is de offerande van Aaron en van zijn zonen, die zij de HEERE offeren zullen, ten dage als hij zal gezalfd worden: het tiende deel van een efa meelbloem, een spijsoffer gedurig; de helft daarvan op de morgen, en de helft daarvan op de avond.
21 Het zal in een pan met olie gemaakt worden; geroost zult u het brengen; en de gebakken stukken van de spijsoffers zult u offeren, tot een liefelijken reuk de HEERE.
22 Ook zal de priester, die uit zijn zonen in zijn plaats de gezalfde zal worden, hetzelfde doen; het zij een eeuwige inzetting; het zal voor de HEERE geheel aangestoken worden.
23 Zo zal alle spijsoffer van de priesters ganselijk zijn; het zal niet gegeten worden.
24 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
25 Spreek tot Aaron en tot zijn zonen, en zei:: Dit is de wet van de zondoffers: in de plaats, waar het brandoffer geslacht wordt, zal het zondoffer voor het aangezicht van de HEERE geslacht worden; het is een heiligheid van de heiligheden.
26 De priester, die het voor de zonde offert, zal het eten; in de heilige plaats zal het gegeten worden, in de voorhof van de tent van de samenkomst.
27 Al wat zijn vlees zal aanroeren, zal heilig zijn; zo wie van zijn bloed op een kleed zal gesprengd hebben, dat, waarop hij gesprengd zal hebben, zult u in de heilige plaats wassen.
28 En het aarden vat, waarin het gezoden is, zal gebroken worden; maar zo het in een koperen vat gezoden is, zo zal het geschuurd en in water gespoeld worden.
29 Al wat mannelijk is onder de priesters, zal dat eten; het is een heiligheid van de heiligheden.
30 Maar geen zondoffer, van welks bloed in de tent van de samenkomst zal gebracht worden, om in het heiligdom te verzoenen, zal gegeten worden; het zal in het vuur verbrand worden.

7

1 Dit is nu de wet van de schuldoffers; het is een heiligheid van de heiligheden.
2 In de plaats, waar zij het brandoffer slachten, zullen zij het schuldoffer slachten; en men zal zijn bloed rondom op het altaar sprengen.
3 En daarvan zal men al zijn vet offeren, de staart, en het vet, dat het ingewand bedekt;
4 Ook de beide nieren, en het vet, dat daaraan is, dat op de weekdarmen is; en het net over de lever, met de nieren, zal men afnemen.
5 En de priester zal die aansteken op het altaar, ten vuuroffer de HEERE; het is een schuldoffer.
6 Al wat mannelijk is onder de priesters zal dat eten; in de heilige plaats zal het gegeten worden; het is een heiligheid van de heiligheden.
7 Gelijk het zondoffer, zo zal ook het schuldoffer zijn; enerlei wet zal voor dezelve zijn; het zal van de priesters zijn, die daarmede verzoening gedaan zal hebben.
8 Ook de priester, die iemands brandoffer offert, die priester zal de huid van de brandoffers hebben, dat hij geofferd heeft.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Daartoe al het spijsoffer, dat in de oven gebakken wordt, met al wat in de ketel en in de pan bereid wordt, zal van de priesters zijn, die dat offert.
10 Ook alle spijsoffer met olie gemengd, of droog, zal voor alle zonen van Aaron zijn, voor de enen als voor de anderen.
11 Dit is nu de wet van de dankoffers, dat men de HEERE offeren zal.
12 Indien hij dat tot een lof offer offert, zo zal hij, nevens het lofoffer, ongezuurde koeken met olie gemengd, en ongezuurde vladen met olie bestreken, offeren; en zullen die koeken met olie gemengd van geroost meelbloem zijn.
13 Benevens de koeken zal hij tot zijn offerande gedesemd brood offeren, met het lofoffer van zijn dankoffers.
14 En een daarvan uit de gehele offerande zal hij de HEERE ten hefoffer offeren; het zal voor de priester zijn, die het bloed van de dankoffers sprengt.
15 Maar het vlees van het lofoffer van zijn dankoffers zal op de dag van zijn offerande gegeten worden; daarvan zal men niet tot de morgen overlaten.
16 En zo het slachtoffer van zijn offerande een gelofte, of vrijwillig offer is, dat zal ten dage als hij zijn offer offeren zal, gegeten worden, en het overgeblevene daarvan zal ook van de anderen daags gegeten worden.
17 Wat nog van het vlees van de slachtoffers overgebleven is, zal op de derden dag met vuur verbrand worden;
18 Want zo enigszins van dat vlees van zijn dankoffers op de derden dag gegeten wordt, die dat geofferd heeft, zal niet aangenaam zijn; het zal hem niet toegerekend worden, het zal een afgrijselijk ding zijn; en de ziel, die daarvan eet, zal haar ongerechtigheid dragen.
19 En het vlees, dat iets onreins aangeroerd zal hebben, zal niet gegeten worden; met vuur zal het verbrand worden; maar aangaande het andere vlees, dat vlees zal een ieder, die rein is, mogen eten.
20 Doch als een ziel het vlees van het dankoffer, hetwelk van de HEERE is, gegeten zal hebben, en haar onreinheid aan haar is, zo zal die ziel uit haar volken uitgeroeid worden.
21 En wanneer een ziel iets onreins zal aangeroerd hebben, als de onreinheid van de mensen, of het onreine vee, of enig onrein verfoeisel, en zal van het vlees van de dankoffers, hetwelk van de HEERE is, gegeten hebben, zo zal die ziel uit haar volken uitgeroeid worden.
22 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
23 Spreek tot de kinderen Israels, en zei:: Geen vet van een os, of schaap, of geit, zult u eten.
24 Maar het vet van een dood aas, en het vet van het verscheurde, mag tot alle werk gebezigd worden; doch u zult het ganselijk niet eten.
25 Want al wie het vet van vee eten zal, van hetwelk men de HEERE een vuuroffer zal geofferd hebben, die ziel, die het gegeten zal hebben, zal uit haar volken uitgeroeid worden.
26 Ook zult u in uw woningen geen bloed eten, hetzij van het gevogelte, of van het vee.
27 Alle ziel, die enig bloed eten zal, die ziel zal uit haar volken uitgeroeid worden.
28 Voorts sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
29 Spreek tot de kinderen Israels, en zei:: Wie zijn dankoffer de HEERE offert, zal zijn offerande van zijn dankoffer de HEERE toebrengen.
30 Zijn handen zullen de vuuroffers van de HEERE brengen; het vet aan de borst zal hij met die borst brengen, om die tot een beweegoffer voor het aangezicht van de HEERE te bewegen.
31 En de priester zal dat vet op het altaar aansteken; doch de borst zal voor Aaron en zijn zonen zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

32 U zult ook de rechterschouder tot een hefoffer de priester geven, uit uw dankoffers.
33 Wie uit de zonen van Aaron het bloed van de dankoffers en het vet offert, die zal de rechterschouder ten dele zijn.
34 Want de beweegborst en de hefschouder heb Ik van de kinderen Israels uit hun dankoffers genomen, en heb dezelve aan Aaron, de priester, en aan zijn zonen, tot een eeuwige inzetting gegeven, van de kinderen Israels.
35 Dit is de zalving van Aaron en de zalving van zijn zonen, van de vuuroffers van de HEERE; ten dage als Hij hen deed naderen, om het priesterdom de HEERE te bedienen;
36 Hetwelk de HEERE hun van de kinderen Israels te geven geboden heeft, ten dage als Hij hen zalfde; het zij een eeuwige inzetting voor hun geslachten.
37 Dit is de wet van de brandoffers, van de spijsoffers, van de zondoffers, van de schuldoffers, van de vuloffers en van de dankoffers;
38 Die de HEERE Mozes op de berg Sinai geboden heeft, ten dage als Hij de kinderen Israels gebood, dat zij hun offeranden de HEERE, in de woestijn van Sinai, zouden offeren.

8
1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Neem Aaron en zijn zonen met hem, en de klederen, en de zalfolie, daartoe de var van de zondoffers, en de twee rammen, en de korf van de ongezuurde broden;
3 En verzamel de gehele vergadering aan de deur van de tent van de samenkomst.
4 Mozes nu deed, zoals de HEERE hem geboden had; en de vergadering werd verzameld aan de deur van de tent van de samenkomst.
5 Toen zei Mozes tot de vergadering: Dit is de zaak, die de HEERE geboden heeft te doen.
6 En Mozes deed Aaron en zijn zonen naderen, en wies hen met dat water.
7 Daar deed hij hem de rok aan, en gordde hem met de gordel, en trok hem de mantel aan; en deed hij hem de efod aan, en gordde die met de kunstige riem van de efods, en ombond hem daarmede.
8 Voorts deed hij hem de borstlap aan, en voegde aan de borstlap de Urim en de Thummim.
9 En hij zette de hoed op zijn hoofd; en aan de hoed boven zijn aangezicht zette hij de gouden plaat, de kroon van de heiligheid, zoals de HEERE Mozes geboden had.
10 Toen nam Mozes de zalfolie, en zalfde de tabernakel, en al wat daarin was, en heiligde ze.
11 En hij sprengde daarvan op het altaar zevenmaal; en hij zalfde het altaar, en al zijn gereedschap, veeleer het wasvat en zijn voet, om die te heiligen.
12 Daarna goot hij van de zalfolie op het hoofd van Aaron, en hij zalfde hem, om hem te heiligen.
13 Ook deed Mozes de zonen van Aaron naderen, en trok hun rokken aan, en gordde hen met een gordel, en bond hun mutsen op, zoals de HEERE Mozes geboden had.
14 Toen deed hij de var van de zondoffers bijeenkomen; en Aaron en zijn zonen leiden hun handen op het hoofd van de var van de zondoffers;
15 En men slachtte hem; en Mozes nam het bloed, en deed het met zijn vinger rondom op de hoornen van het altaar, en ontzondigde het altaar; daarna goot hij het bloed uit aan de bodem van het altaar, en heiligde het, om voor hetzelve verzoening te doen.
16 Voorts nam hij al het vet, dat aan het ingewand is, en het net van de lever, en de twee nieren en haar vet; en Mozes stak het aan op het altaar.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 Maar de var met zijn huid, en zijn vlees, en zijn mest, heeft hij buiten het leger met vuur verbrand, zoals de HEERE Mozes geboden had.
18 Daarna deed hij de ram van de brandoffers bijbrengen; en Aaron en zijn zonen leiden hun handen op het hoofd van de ram.
19 En men slachtte hem; en Mozes sprengde het bloed op het altaar rondom.
20 Hij deelde ook de ram in zijn delen; en Mozes stak het hoofd aan, en die delen, en het smeer;
21 Doch het ingewand en de schenkelen wies hij met water; en Mozes stak die gehelen ram aan op het altaar; het was een brandoffer tot een liefelijken reuk, een vuuroffer was het de HEERE, zoals de HEERE Mozes geboden had.
22 Daarna deed hij de anderen ram, de ram van de vuloffers, bijbrengen; en Aaron met zijn zonen leiden hun handen op het hoofd van de ram.
23 En men slachtte hem; en Mozes nam van zijn bloed, en deed het op het lapje van Aarons rechteroor, en op de duim van zijn rechterhand, en op de groten teen van zijn rechtervoet.
24 Hij deed ook de zonen van Aaron naderen; en Mozes deed van dat bloed op het lapje van hun rechteroor, en op de duim van hun rechterhand, en op de groten teen van hun rechtervoet; daarna sprengde Mozes dat bloed rondom op het altaar.
25 En hij nam het vet, en de staart, en al het vet, dat aan het ingewand is, en het net van de lever, en de beide nieren, en haar vet, daartoe de rechterschouder.
26 Ook nam hij uit de korf van de ongezuurde broden, die voor het aangezicht van de HEERE was, een ongezuurde koek, en een geolieden broodkoek, en een vlade; en hij leide ze op dat vet, en op de rechterschouder.
27 En hij gaf dat alles in de handen van Aaron, en in de handen van zijn zonen; en bewoog die ten beweegoffer, voor het aangezicht van de HEERE.
28 Daarna nam Mozes ze uit hun handen, en stak ze aan op het altaar, op het brandoffer; zij waren vulofferen tot een liefelijken reuk; het was een vuuroffer de HEERE.
29 Voorts nam Mozes de borst, en bewoog ze ten beweegoffer voor het aangezicht van de HEERE; zij werd Mozes ten dele van de ram van de vuloffers, zoals de HEERE Mozes geboden had.
30 Mozes nam ook van de zalfolie, en van het bloed, hetwelk op het altaar was, en sprengde het op Aaron, op zijn klederen, en op zijn zonen, en op de klederen van zijn zonen met hem; en hij heiligde Aaron, zijn klederen, en zijn zonen, en de klederen van zijn zonen met hem.
31 En Mozes zei tot Aaron en tot zijn zonen: Ziedt dat vlees voor de deur van de tent van de samenkomst, en eet hetzelve daar, veeleer het brood, dat in de korf van de vuloffers is; zoals ik geboden heb, en zei:: Aaron en zijn zonen zullen dat eten.
32 Maar het overige van het vlees en van het brood zult u met vuur verbranden.
33 Ook zult u uit de deur van de tent van de samenkomst, zeven dagen, niet uitgaan, tot aan de dag, dat vervuld worden de dagen uws vuloffers; want zeven dagen zal men uw handen vullen.
34 Gelijk men gedaan heeft op deze dag, heeft de HEERE te doen geboden, om voor u verzoening te doen.
35 U zult dan aan de deur van de tent van de samenkomst blijven, dag en nacht, zeven dagen, en zult de wacht van de HEERE waarnemen, opdat u niet sterft; want zo is het mij geboden.
36 Aaron nu en zijn zonen deden al de dingen, die de HEERE door de dienst van Mozes geboden had.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9
1 En het gebeurde op de achtsten dag, dat Mozes riep Aaron en zijn zonen, en de oudsten van Israel;
2 En hij zei tot Aaron: Neem u een kalf, een jong rund, ten zondoffer, en een ram ten brandoffer, die volkomen zijn; en breng ze voor het aangezicht van de HEERE.
3 Daarna spreek tot de kinderen Israels, en zei:: Neemt een geitenbok ten zondoffer, en een kalf, en een lam, eenjarig, volkomen, ten brandoffer;
4 Ook een os en ram ten dankoffer, om voor het aangezicht van de HEERE te offeren; en spijsoffer met olie gemengd; want heden zal de HEERE u verschijnen.
5 Toen namen zij hetgeen Mozes geboden had, brengende dat tot voor aan de tent van de samenkomst; en de gehele vergadering naderde, en stond voor het aangezicht van de HEERE.
6 En Mozes zei: Deze zaak, die de HEERE geboden heeft, zult u doen; en de heerlijkheid van de HEERE zal u verschijnen.
7 En Mozes zei tot Aaron: Nader tot het altaar, en maak uw zondoffer, en uw brandoffer toe; en doe verzoening voor u en voor het volk; maak daarna de offerande van de volks toe, en doe de verzoening voor hen, zoals de HEERE geboden heeft.
8 Toen naderde Aaron tot het altaar, en slachtte het kalf van de zondoffers, dat voor hem was.
9 En de zonen van Aaron brachten het bloed tot hem, en hij doopte zijn vinger in dat bloed, en deed het op de hoornen van het altaar; daarna goot hij het bloed uit aan de bodem van het altaar.
10 Maar het vet, en de nieren, en het net van de lever van het zondoffer heeft hij op het altaar aangestoken, zoals de HEERE Mozes geboden had.
11 Doch het vlees, en de huid verbrandde hij met vuur buiten het leger.
12 Daarna slachtte hij het brandoffer; en de zonen van Aaron leverden aan hem het bloed; en hij sprengde dat rondom op het altaar.
13 Ook leverden zij aan hem het brandoffer in zijn stukken, met het hoofd; en hij stak het aan op het altaar.
14 En hij wies het ingewand en de schenkelen; en hij stak ze aan op het brandoffer, op het altaar.
15 Daarna deed hij de offerande van de volks toebrengen; en nam de bok van de zondoffers, die voor het volk was, en slachtte hem, en bereidde hem ten zondoffer, gelijk het eerste.
16 Verder deed hij het brandoffer toebrengen, en maakte dat toe naar het recht.
17 En hij deed het spijsoffer toebrengen, en vulde daarvan zijn hand, en stak het aan op het altaar, behalve het morgenbrandoffer.
18 Daarna slachtte hij de os, en de ram ten dankoffer, dat voor het volk was; en de zonen van Aaron leverden het bloed aan hem, hetwelk hij rondom op het altaar sprengde;
19 En het vet van de os, en van de ram, de staart, en wat het ingewand bedekt, en de nieren, en het net van de lever;
20 En zij leiden het vet op de borsten; en hij stak dat vet aan op het altaar.
21 Maar de borsten en de rechterschouder bewoog Aaron ten beweegoffer voor het aangezicht van de HEERE, zoals Mozes geboden had.
22 Daarna hief Aaron zijn handen op tot het volk, en zegende hen; en hij kwam af, nadat hij het zondoffer, en brandoffer, en dankoffer gedaan had.
23 Toen ging Mozes met Aaron in de tent van de samenkomst; daarna kwamen zij uit, en zegenden het volk; en de heerlijkheid van de HEERE verscheen al het volk.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

24 Want een vuur ging uit van het aangezicht van de HEERE, en verteerde op het altaar het brandoffer, en het vet. Als het gehele volk dit zag, zo juichten zij, en vielen op hun aangezichten.

10

1 En de zonen van Aaron, Nadab en Abihu, namen een ieder zijn wierookvat, en deden vuur daarin, en leiden reukwerk daarop, en brachten vreemd vuur voor het aangezicht van de HEERE, hetwelk hij hen niet geboden had.
2 Toen ging een vuur uit van het aangezicht van de HEERE, en verteerde hen; en zij stierven voor het aangezicht van de HEERE.
3 En Mozes zei tot Aaron: Dat is het, wat de HEERE gesproken heeft, en zei:: In degenen, die tot Mij naderen, zal Ik geheiligd worden, en voor het aangezicht van al het volk zal Ik verheerlijkt worden. Doch Aaron zweeg stil.
4 En Mozes riep Misael en Elzafan, de zonen van Uzziel, de oom van Aaron, en zei tot hen: Treedt toe, draagt uw broers weg, van voor het heiligdom tot buiten het leger.
5 Toen traden zij toe, en droegen hen, in hun rokken, tot buiten het leger, zoals Mozes gesproken had.
6 En Mozes zei tot Aaron, en tot Eleazar, en tot Ithamar, zijn zonen: U zult uw hoofden niet ontbloten, noch uw klederen verscheuren, opdat u niet sterft, en grote toorn over de gehele vergadering kome; maar uw broers, het gehele huis van Israel, zullen deze brand, die de HEERE aan gestoken heeft, bewenen.
7 U zult ook uit de deur van de tent van de samenkomst niet uitgaan, opdat u niet sterft; want de zalfolie van de HEERE is op u. En zij deden naar het woord van Mozes.
8 En de HEERE sprak tot Aaron, en zei::
9 Wijn en sterken drank zult u niet drinken, u , noch uw zonen met u, als u gaan zult in de tent van de samenkomst, opdat u niet sterft; het zij een eeuwige inzetting onder uw geslachten;
10 En om onderscheid te maken tussen het heilige en tussen het onheilige, en tussen het onreine en tussen het reine;
11 En om de kinderen Israels te leren al de inzettingen, die de HEERE door de dienst van Mozes tot hen gesproken heeft.
12 En Mozes sprak tot Aaron, en tot Eleazar, en tot Ithamar, zijn overgebleven zonen: Neemt het spijsoffer, dat van de vuuroffers van de HEERE overgebleven is, en eet hetzelve ongezuurd bij het altaar; want het is een heiligheid van de heiligheden.
13 Daarom zult u dat eten in de heilige plaats, omdat het uw bescheiden deel en het bescheiden deel van uw zonen uit van de HEERE vuuroffers is; want zo is mij geboden.
14 Ook de beweegborst en de hefschouder zult u in een reine plaats eten, u , en uw zonen, en uw dochters met u; want tot uw bescheiden deel, en van uw zonen bescheiden deel, zijn zij uit de dankoffers van de kinderen Israels gegeven.
15 De hefschouder en de beweegborst zullen zij nevens de vuuroffers van de vets toebrengen, om ten beweegoffer voor het aangezicht van de HEERE te bewegen; hetwelk, voor u en uw zonen met u, tot een eeuwige inzetting zijn zal, zoals de HEERE geboden heeft.
16 En Mozes zocht zeer naarstiglijk de bok van de zondoffers; en ziet, hij was verbrand. Dies was hij op Eleazar en op Ithamar, de overgebleven zonen van Aaron, zeer toornig, en zei::

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 Waarom hebt u dat zondoffer niet gegeten in de heilige plaats? Want het is een heiligheid van de heiligheden, en Hij heeft u dat gegeven, opdat u de ongerechtigheid van de vergadering zoudt dragen, om over die verzoening te doen voor het aangezicht van de HEERE.
18 Ziet, zijn bloed is niet binnen in het heiligdom gedragen; u moest dat ganselijk gegeten hebben in het heiligdom, zoals ik geboden heb.
19 Toen sprak Aaron tot Mozes: Zie, heden hebben zij hun zondoffer en hun brandoffer voor het aangezicht van de HEERE geofferd, en zulke dingen zijn mij wedervaren; en had ik heden het zondoffer gegeten, zou dat goed geweest zijn in de ogen van de HEERE?
20 Als Mozes dit hoorde, zo was het goed in zijn ogen.

11
1 En de HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron, en zei: tot hen:
2 Spreekt tot de kinderen Israels, en zei:: Dit is het gedierte, dat u eten zult uit alle beesten, die op de aarde zijn.
3 Al wat onder de beesten de klauw verdeelt, en de kloof van de klauwen in tweeen klieft, en herkauwt, dat zult u eten.
4 Deze nochtans zult u niet eten, van degenen, die alleen herkauwen, of de klauwen alleen verdelen: de kemel, want hij herkauwt wel, maar verdeelt de klauw niet; die zal u onrein zijn;
5 En het konijntje, want het herkauwt wel, maar verdeelt de klauw niet; dat zal u onrein zijn;
6 En de haas, want hij herkauwt wel, maar verdeelt de klauw niet; die zal u onrein zijn.
7 Ook het zwijn, want dat verdeelt wel de klauw, en klieft de klove van de klauwen in tweeen, maar herkauwt het gekauwde niet; dat zal u onrein zijn.
8 Van hun vlees zult u niet eten, en hun dood aas niet aanroeren, zij zullen u onrein zijn.
9 Dit zult u eten van al wat in de wateren is: al wat in de wateren, in de zeeen en in de rivieren, vinnen en schubben heeft, dat zult u eten;
10 Maar al wat in de zeeën en in de rivieren is, van alle gewemel van de wateren, en van alle levende ziel, die in de wateren is, geen vinnen of schubben heeft, dat zal u een verfoeisel zijn.
11 Ja, een verfoeisel zullen zij u zijn; van hun vlees zult u niet eten, en hun dood aas zult u verfoeien.
12 Al wat in de wateren geen vinnen en schubben heeft, dat zal u een verfoeisel zijn.
13 En van het gevogelte zult u deze verfoeien, zij zullen niet gegeten worden, zij zullen een verfoeisel zijn: de arend, en de havik, en de zeearend,
14 En de gier, en de kraai, naar haar aard;
15 Alle rave naar haar aard;
16 En de struis, en de nachtuil, en de koekoek, en de sperwer naar zijn aard;
17 En de steenuil, en het duikertje, en de schuifuit,
18 En de kauw, en de roerdomp, en de pelikaan,
19 En de ooievaar, de reiger naar zijn aard, en de hop, en de vleermuis.
20 Alle kruipend gevogelte, dat op vier voeten gaat, zal u een verfoeisel zijn.
21 Dit nochtans zult u eten van al het kruipend gevogelte, dat op vier voeten gaat, hetwelk boven aan zijn voeten schenkelen heeft, om daarmede op de aarde te springen;
22 Van die zult u deze eten: de sprinkhaan naar zijn aard, en de solham naar zijn aard, en de hargol naar zijn aard, en de hagab naar zijn aard.
23 En alle kruipend gevogelte, dat vier voeten heeft, zal u een verfoeisel zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

24 En aan deze zult u verontreinigd worden; zo wie hun dood aas zal aangeroerd hebben, zal onrein zijn tot aan de avond.
25 Zo wie van hun dood aas gedragen zal hebben, zal zijn klederen wassen, en onrein zijn tot aan de avond.
26 Alle beest, dat de klauw verdeelt, doch de klove niet in tweeën klieft, en niet herkauwt, zal u onrein zijn; zo wie hetzelve aangeroerd zal hebben, zal onrein zijn.
27 En al wat op zijn poten gaat onder alle gedierte, op vier voeten gaande, die zullen u onrein zijn; al wie hun dood aas aangeroerd zal hebben, zal onrein zijn tot aan de avond.
28 Ook die hun dood aas zal gedragen hebben, zal zijn klederen wassen, en onrein zijn tot aan de avond; zij zullen u onrein zijn.
29 Verder zal u dit onder het kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt, onrein zijn: het wezeltje, en de muis, en de schildpad, naar haar aard;
30 En de zwijnegel, en de krokodil, en de hagedis, en de slak, en de mol;
31 Die zullen u onrein zijn onder alle kruipend gedierte; zo wie die zal aangeroerd hebben, als zij dood zijn, zal onrein zijn tot aan de avond.
32 Daartoe al hetgeen, waarop iets van dezelve vallen zal, als zij dood zijn, zal onrein zijn, hetzij van alle houten vat, of kleed, of vel, of zak, of alle vat, waarmede enig werk gedaan wordt; het zal in het water gestoken worden, en onrein zijn tot aan de avond; daarna zal het rein zijn.
33 En alle aarden vat, waarin iets van dezelve zal gevallen zijn, al wat daarin is, zal onrein zijn, en u zult dat breken.
34 Van alle spijze, die men eet, waarop het water zal gekomen zijn, die zal onrein zijn; en alle drank, die men drinkt, zal in alle vat onrein zijn.
35 En waarop iets van hun dood aas zal vallen, zal onrein zijn; de oven en de aarden pan zal verbroken worden; zij zijn onrein, daarom zullen zij u onrein zijn.
36 Doch een fontein, of put van vergadering van de wateren, zal rein zijn; maar wie hun dood aas zal aangeroerd hebben, zal onrein zijn.
37 En wanneer van hun dood aas zal gevallen zijn op enig zaaibaar zaad, dat gezaaid wordt, dat zal rein zijn.
38 Maar als water op het zaad gedaan zal worden, en van hun dood aas daarop zal gevallen zijn, dat zal u onrein zijn.
39 En wanneer van de dieren, die u tot spijze zijn, iets zal gestorven zijn, wie zijn dood aas zal aangeroerd hebben, zal onrein zijn tot aan de avond.
40 Ook die van hun dood aas gegeten zal hebben, zal zijn klederen wassen, en onrein zijn tot aan de avond; en die hun dood aas zal gedragen hebben, zal zijn klederen wassen, en onrein zijn tot aan de avond.
41 Voorts alle kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt, zal een verfoeisel zijn; het zal niet gegeten worden.
42 Al wat op zijn buik gaat, en al wat gaat op zijn vier voeten, of al wat vele voeten heeft, onder alle kruipend gedierte, dat op de aarde kruipt, die zult u niet eten, want zij zijn een verfoeisel.
43 Maakt uw zielen niet verfoeilijk aan enig kruipend gedierte, dat kruipt; en verontreinigt u niet daaraan, dat u daaraan verontreinigd zoudt worden.
44 Want Ik ben de HEERE, uw God; daarom zult u u heiligen, en heilig zijn, omdat Ik heilig ben; en u zult uw ziel niet verontreinigen aan enig kruipend gedierte, dat zich op de aarde roert.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

45 Want Ik ben de HEERE, die u uit Egypteland doe optrekken, opdat Ik u tot een God zij, en opdat u heilig bent, omdat Ik heilig ben.
46 Dit is de wet van de beesten, en van het gevogelte, en van alle levende ziel, die zich roert in de wateren, en van alle ziel, die kruipt op de aarde;
47 Om te onderscheiden tussen het onreine en tussen het reine, en tussen het gedierte, dat men eten, en tussen het gedierte, dat men niet eten zal.

12
1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Spreek tot de kinderen Israels, en zei:: Wanneer een vrouw zaad gegeven, en een kind gebaard zal hebben, zo zal zij zeven dagen onrein zijn; volgens de dagen van de afzondering harer krankheid zal zij onrein zijn.
3 En op de achtsten dag zal het vlees van zijn voorhuid besneden worden.
4 Daarna zal zij drie en dertig dagen blijven in het bloed harer reiniging; niets heiligs zal zij aanroeren, en tot het heiligdom zal zij niet komen, totdat de dagen harer reiniging vervuld zijn.
5 Maar indien zij een meisje gebaard zal hebben, zo zal zij twee weken onrein zijn, volgens haar afzondering; daarna zal zij zes en zestig dagen blijven in het bloed harer reiniging.
6 En als de dagen harer reiniging voor de zoon, of voor de dochter, vervuld zullen zijn, zo zal zij een eenjarig lam ten brandoffer, en een jonge duif, of tortelduif, ten zondoffer brengen, voor de deur van de tent van de samenkomst, tot de priester.
7 Die zal dat offeren voor het aangezicht van de HEERE, en zal voor haar verzoening doen, zo zal zij rein zijn van de vloed van haar bloed. Dit is de wet voorhaar die een jongen of meisje gebaard heeft.
8 Maar indien haar hand niet genoeg voor een lam vindt, zo zal zij twee tortelduiven, of twee jonge duiven nemen, een ten brandoffer, en een ten zondoffer; en de priester zal voor haar verzoening doen; zo zal zij rein zijn.

13
1 Verder sprak de HEERE tot Mozes en tot Aaron, en zei::
2 Een mens, als in het vel van zijn vlees een gezwel, of zweer, of witte blaar zal zijn, welke in het vel van zijn vlees tot een plaag van de melaatsheid zou worden, hij zal dan tot de priester Aaron, of tot een uit zijn zonen, de priesters, gebracht worden.
3 En de priester zal de plaag in het vel van de vlees bezien; zo het haar in die plaag in wit veranderd is, en het aanzien van de plaag dieper is dan het vel van zijn vlees, het is de plaag van de melaatsheid; als de priester hem bezien zal hebben, dan zal hij hem onrein verklaren.
4 Maar zo de blaar in het vel zijn vlees wit is, en haar aanzien niet dieper is dan het vel, en het haar niet in wit veranderd is, zo zal de priester hem, die de plaag heeft, zeven dagen opsluiten.
5 Daarna zal de priester op de zevenden dag hem bezien; indien, ziet, de plaag, naar dat hij zien kan, is staande gebleven, en de plaag in het vel niet uitgespreid is, zo zal de priester hem zeven andere dagen opsluiten.
6 En de priester zal hem andermaal op de zevenden dag bezien; indien, ziet, de plaag ingetrokken, en de plaag in het vel niet uitgespreid is, zo zal de priester hem rein verklaren; het was een verzwering; en hij zal zijn klederen wassen, zo is hij rein.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Maar zo de verzwering in het vel ganselijk uitgespreid is, nadat hij aan de priester tot zijn reiniging zal vertoond zijn, zo zal hij andermaal aan de priester vertoond worden.
8 Indien de priester merken zal, dat, ziet, de verzwering in het vel uitgespreid is, zo zal de priester hem onrein verklaren; het is melaatsheid.
9 Wanneer de plaag van de melaatsheid in een mens zal zijn, zo zal hij tot de priester gebracht worden.
10 Indien de priester merken zal, dat, ziet, een wit gezwel in het vel is, hetwelk het haar in wit veranderd heeft, en gezondheid van levend vlees in dat gezwel is;
11 Dat is een verouderde melaatsheid in het vel van zijn vlees; daarom zal hem de priester onrein verklaren; hij zal hem niet doen opsluiten, want hij is onrein.
12 En zo de melaatsheid in het vel ganselijk uitbot, en de melaatsheid het gehele vel van hem die de plaag heeft, van zijn hoofd tot zijn voeten, bedekt heeft, naar al het gezicht van de ogen van de priesters;
13 En de priester merken zal, dat, ziet, de melaatsheid zijn gehele vlees bedekt heeft, zo zal hij hem, die de plaag heeft, rein verklaren; zij is geheel in wit veranderd; hij is rein.
14 Maar ten welken dage levend vlees daarin gezien zal worden, zal hij onrein zijn.
15 Als dan de priester dat levende vlees gezien zal hebben, zal hij hem onrein verklaren; dat levende vlees is onrein; het is melaatsheid.
16 Of als dat levende vlees verkeert, en in wit veranderd zal worden, zo zal hij tot de priester komen.
17 Als de priester hem bezien zal hebben, dat, ziet, de plaag in wit veranderd is, zo zal de priester hem, die de plaag heeft, rein verklaren; hij is rein.
18 Het vlees ook, als in zijn vel een zweer zal geweest zijn, zo het genezen is;
19 En in de plaats van die zweer een wit gezwel, of een witte roodachtige blaar worden zal, zo zal het aan de priester vertoond worden.
20 Indien de priester merken zal, dat, ziet, haar aanzien lager is dan het vel, en dat in wit veranderd is, zo zal de priester hem onrein verklaren; het is de plaag van de melaatsheid, zij is door de zweer uitgebot.
21 Wanneer nu de priester die bezien zal hebben, dat, ziet, geen wit haar daaraan is, en die niet lager dan het vel, maar ingetrokken is, zo zal de priester hem zeven dagen opsluiten.
22 Zo zij daarna gans in het vel uitgespreid zal zijn, zo zal de priester hem onrein verklaren; het is de plaag.
23 Maar indien de blaar in haar plaats zal staande blijven, niet uitgespreid zijnde, het is de roof van die zweer, zo zal de priester hem rein verklaren;
24 Of wanneer in het vel van de vlees een vurige brand zal geweest zijn, en het gezonde van die brand een witte roodachtige of witte blaar is;
25 En de priester die gezien zal hebben, dat, ziet, het haar op de blaar in wit veranderd is, en haar aanzien dieper is dan het vel; het is melaatsheid, door de brand is zij uitgebot; daarom zal hem de priester onrein verklaren; het is de plaag van de melaatsheid.
26 Maar indien de priester die merken zal, dat, ziet, op de blaar geen wit haar is, en zij niet lager dan het vel, maar ingetrokken is, zo zal de priester hem zeven dagen opsluiten.
27 Daarna zal de priester hem op de zevenden dag bezien; indien zij gans uitgespreid is in het vel, zo zal de priester hem onrein verklaren; het is de plaag van de melaatsheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

28 Maar indien de blaar in haar plaats staande zal blijven, noch in het vel uitgespreid, maar ingetrokken zal zijn, het is een gezwel van de brand; daarom zal de priester hem rein verklaren, want het is de roof van de brand.
29 Verder, als in een man of vrouw een plaag zal zijn in het hoofd, of in de baard;
30 En de priester de plaag zal bezien hebben, dat, ziet, haar aanzien dieper is dan het vel, en geelachtig dun haar daarop is, zo zal de priester hem onrein verklaren; het is schurftheid, het is melaatsheid van het hoofd of van de baard.
31 Maar als de priester de plaag van de schurftheid zal bezien hebben, dat, ziet, haar aanzien niet dieper is dan het vel, en geen zwart haar daarop is, zo zal de priester hem, die de plaag van de schurftheid heeft, zeven dagen doen opsluiten.
32 Daarna zal de priester die plaag op de zevenden dag bezien; indien, ziet, de schurftheid niet uitgespreid, en daarop geen geelachtig haar is, noch het aanzien van de schurftheid dieper dan het vel is;
33 Zo zal hij zich scheren laten; maar de schurftheid zal hij niet scheren; en de priester zal hem, die de schurftheid heeft, andermaal zeven dagen doen opsluiten.
34 Daarna zal de priester die schurftheid op de zevenden dag bezien; indien, ziet, de schurftheid in het vel niet uitgespreid is, en haar aanzien niet dieper is dan het vel, zo zal de priester hem rein verklaren; en hij zal zijn klederen wassen, en rein zijn.
35 Maar indien de schurftheid in het vel gans uitgespreid is, na zijn reiniging;
36 En de priester hem zal bezien hebben, dat, ziet, de schurftheid in het vel uitgespreid is, de priester zal naar het geelachtig haar niet zoeken; hij is onrein.
37 Maar indien die schurftheid, naar dat hij zien kan, is staande gebleven, en zwart haar daarop gewassen is, die schurftheid is genezen, hij is rein; daarom zal de priester hem rein verklaren.
38 Verder als een man, of vrouw, aan het vel van hun vlees blaren zullen hebben, witte blaren;
39 En de priester zal gemerkt hebben, dat, ziet, ingetrokken witte blaren in het vel van hun vlees zijn; het is een witte puist in het vel uitgebot, hij is rein.
40 En als een man zijn hoofdhaar zal uitgevallen zijn, hij is kaal, hij is rein.
41 En zo van de zijde van zijn aangezicht het haar van zijn hoofd zal uitgevallen zijn, hij is bles, hij is rein.
42 Maar zo in de kaalheid, of in de bles, een witte roodachtige plaag is, dat is melaatsheid, uitbottende in zijn kaalheid, of in zijn bles. Als de priester hem zal bezien hebben, dat, ziet, het gezwel van die plaag in zijn kaalheid, of bles, wit roodachtig is, gelijk het aanzien van de melaatsheid van het vel van de vlees;
44 Die man is melaats, hij is onrein; de priester zal hem ganselijk onrein verklaren, zijn plaag is op zijn hoofd.
45 Voorts zullen de klederen van de melaatsen, in wien die plaag is, gescheurd zijn, en zijn hoofd zal ontbloot zijn, en hij zal de bovenste lip bewimpelen; daartoe zal hij roepen: Onrein, onrein!
46 Al de dagen, in welke deze plaag aan hem zal zijn, zal hij onrein zijn; onrein is hij, hij zal alleen wonen; buiten het leger zal zijn woning wezen.
47 Verder als aan een kleed de plaag van de melaatsheid zal zijn, aan een wollen kleed, of aan een linnen kleed,
48 Of aan de scheerdraad, of aan de inslag van linnen, of van wol, of aan vel, of aan enig vellenwerk;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

49 En die plaag aan het kleed, of aan het vel, of aan de scheerdraad, of aan de inslag, of aan enig vellentuig, groenachtig of roodachtig is; het is de plaag van de melaatsheid; daarom zal zij de priester vertoond worden.
50 En de priester zal de plaag bezien; en hij zal hetgeen de plaag heeft, zeven dagen doen opsluiten.
51 Daarna zal hij op de zevenden dag de plaag bezien; zo de plaag uitgespreid is aan het kleed, of aan de scheerdraad, of aan de inslag, of aan het vel, tot wat werk dat vel zou mogen gemaakt zijn, die plaag is een knagende melaatsheid, het is onrein.
52 Daarom zal hij dat kleed, of die inslag van wol, of van linnen, of alle vellentuig, waarin die plaag zal zijn, verbranden; want het is een knagende melaatsheid; het zal met vuur verbrand worden.
53 Doch indien de priester zal zien, dat, ziet, de plaag aan het kleed, of aan de scheerdraad, of aan de inslag, of aan enig vellentuig niet uitgespreid is;
54 Zo zal de priester gebieden, dat men hetgeen, waaraan die plaag is, wasse, en hij zal dat andermaal zeven dagen doen opsluiten.
55 Als de priester, nadat het gewassen is, de plaag zal bezien hebben, dat, ziet, de plaag haar gedaante niet veranderd heeft, en de plaag niet uitgespreid is, het is onrein, u zult het met vuur verbranden; het is een ingraving aan zijn achterste of aan zijn voorste zijde.
56 Indien nu de priester merken zal, dat, ziet, die plaag, nadat zij zal gewassen zijn, ingetrokken is; dan zal hij ze van het kleed, of van het vel, of van de scheerdraad, of van de inslag afscheuren.
57 Maar zo zij nog aan het kleed, of aan de scheerdraad, of aan de inslag, of aan enig vellentuig, gezien wordt, het is uitbottende melaatsheid; u zult hetgeen, waaraan de plaag is, met vuur verbranden.
58 Maar het kleed, of de werpte, of de inslag, of alle vellentuig, dat u gewassen zult hebben, als de plaag daarvan geweken zal zijn, dat zal andermaal gewassen worden, en het zal rein zijn.
59 Dit is de wet van de plaag van de melaatsheid, van een wollen of linnen kleed, of een werpte, of een inslag, of alle vellentuig, om dat rein te verklaren, of onrein te verklaren.

14
1 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Dit zal de wet van de melaatsen zijn, ten dage van zijn reiniging: dat hij tot de priester zal gebracht worden.
3 En de priester zal buiten het leger gaan; als de priester merken zal, dat, ziet, die plaag van de melaatsheid van de melaatse genezen is;
4 Zo zal de priester gebieden, dat men voor hem, die te reinigen zal zijn, twee levende reine vogelen neme, veeleer cederenhout, en scharlaken, en hysop.
5 De priester zal ook gebieden, dat men de vogel slacht, in een aarden vat, over levend water.
6 Die levenden vogel zal hij nemen, en het cederhout, en het scharlaken, en de hysop; en zal die, en de levenden vogel dopen in het bloed van de vogels, die boven het levende water geslacht is.
7 En hij zal over hem, die van de melaatsheid te reinigen is, zevenmaal sprengen; daarna zal hij hem rein verklaren, en de levenden vogel in het open veld vliegen laten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Die nu te reinigen is, zal zijn klederen wassen, en al zijn haar afscheren, en zich in het water afwassen, zo zal hij rein zijn; daarna zal hij in het leger komen, maar zal buiten zijn tent zeven dagen blijven.
9 En op de zevenden dag zal het gebeuren, dat hij al zijn haar zal afscheren, zijn hoofd, en zijn baard, en de wenkbrauwen van zijn ogen; ja, al zijn haar zal hij afscheren, en al zijn klederen wassen, en zijn vlees met water baden, zo zal hij rein zijn.
10 En op de achtsten dag zal hij twee volkomen lammeren, en een eenjarig volkomen schaap nemen, veeleer drie tienden meelbloem ten spijsoffer, met olie gemengd, en een log olie.
11 De priester nu, die de reiniging doet, zal de man, die te reinigen is, en die dingen, stellen voor het aangezicht van de HEERE, aan de deur van de tent van de samenkomst.
12 En de priester zal dat ene lam nemen, en hetzelve offeren tot een schuldoffer met de log olie; en zal die ten beweegoffer voor het aangezicht van de HEERE bewegen.
13 Daarna zal hij dat lam slachten in de plaats, waar men het zondoffer en het brandoffer slacht, in de heilige plaats; want het schuldoffer, gelijk het zondoffer, is voor de priester; het is een heiligheid van de heiligheden.
14 En de priester zal van het bloed van de schuldoffers nemen, hetwelk de priester doen zal op het lapje van het rechteroor van hem de die te reinigen is, en op de duim van zijn rechterhand, en op de groten teen van zijn rechtervoet.
15 De priester zal ook uit de log van de olie nemen, en zal ze op van de priesters linkerhand gieten.
16 Dan zal de priester zijn rechtervinger indopen, nemende van die olie, die in zijn linkerhand is, en zal met zijn vinger van die olie zevenmaal sprengen, voor het aangezicht van de HEERE.
17 En van het overige van die olie, die in zijn hand zal zijn, zal de priester doen op het lapje van het rechteroor van degene die te reinigen is, en op de duim van zijn rechterhand, en op de groten teen van zijn rechtervoet, boven op het bloed van de schuldoffers.
18 Dat nog overgebleven zal zijn van die olie, die in de hand van de priesters geweest is, zal hij doen op het hoofd van degene die te reinigen is; zo zal de priester over hem verzoening doen voor het aangezicht van de HEERE.
19 De priester zal ook het zondoffer bereiden, en voor hem, die van zijn onreinheid te reinigen is, verzoening doen; en daarna zal hij het brandoffer slachten.
20 En de priester zal dat brandoffer en dat spijsoffer op het altaar offeren; zo zal de priester de verzoening voor hem doen, en hij zal rein zijn.
21 Maar indien hij arm is, en zijn hand dat niet bereikt, zo zal hij een lam ten schuldoffer, ter beweging nemen, om voor hem verzoening te doen; daartoe een tiende meelbloem, met olie gemengd, ten spijsoffer, en een log olie;
22 Veeleer twee tortelduiven, of twee jonge duiven, die zijn hand bereiken zal, welker ene ten zondoffer, en een ten brandoffer zijn zal.
23 En hij zal die, op de achtsten dag van zijn reiniging, tot de priester brengen, aan de deur van de tent van de samenkomst, voor het aangezicht van de HEERE.
24 En de priester zal het lam van de schuldoffers, en de log van de olie nemen; en de priester zal die ten beweegoffer voor het aangezicht van de HEERE bewegen.
25 Daarna zal hij het lam van de schuldoffers slachten, en de priester zal van het bloed van de schuldoffers nemen, en doen op het rechteroorlapje van degene die te reinigen is, en op de duim van zijn rechterhand, en op de groten teen van zijn rechtervoet.
26 Ook zal de priester van die olie op van de priesters linkerhand gieten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

27 Daarna zal de priester met zijn rechtervinger van die olie, die op zijn linkerhand is, sprengen, zevenmaal, voor het aangezicht van de HEERE.
28 En de priester zal van de olie, die op zijn hand is, doen aan het lapje van het rechteroor degene die te reinigen is, en aan de duim van zijn rechterhand, en aan de groten teen van zijn rechtervoet, op de plaats van het bloed van de schuldoffers.
29 En het overgeblevene van de olie, die in de hand van de priesters is, zal hij doen op het hoofd degene die te reinigen is, om de verzoening voor hem te doen, voor het aangezicht van de HEERE.
30 Daarna zal hij de ene van de tortelduiven, of van de jonge duiven bereiden, van hetgeen zijn hand bereikt zal hebben.
31 Van hetgeen zijn hand bereikt zal hebben, zal het een ten zondoffer, en het een ten brandoffer zijn, boven het spijsoffer; zo zal de priester voor hem, die te reinigen is, verzoening doen voor het aangezicht van de HEERE.
32 Dit is de wet desgenen, in wien de plaag van de melaatsheid zal zijn, wiens hand in zijn reiniging dat niet bereikt zal hebben.
33 Verder sprak de HEERE tot Mozes en tot Aaron, en zei::
34 Als u zult gekomen zijn in het land van Kanaän, hetwelk Ik u tot bezitting geven zal, en Ik de plaag van de melaatsheid aan een huis van dat land van uw bezitting zal gegeven hebben;
35 Zo zal hij, van wien dat huis is, komen, en de priester te kennen geven, en zei:: Het schijnt mij, alsof er een plaag in het huis ware.
36 En de priester zal gebieden, dat zij dat huis ruimen, aleer de priester komt, om die plaag te bezien, opdat niet al wat in dat huis is, onrein worde; en daarna zal de priester komen, om dat huis te bezien.
37 Als hij die plaag bezien zal, dat, ziet, die plaag aan de wanden van dat huis zijn groenachtige of roodachtige kuiltjes, en hun aanzien lager is dan die wand;
38 De priester zal uit dat huis uitgaan, aan de deur van het huis, en hij zal dat huis zeven dagen doen toesluiten.
39 Daarna zal de priester op de zevenden dag wederkeren; indien hij merken zal, dat, ziet, die plaag aan de wanden van dat huis uitgespreid is;
40 Zo zal de priester gebieden, dat zij de stenen, in welke die plaag is, uitbreken, en dezelve tot buiten de stad werpen, aan een onreine plaats;
41 En dat huis zal hij rondom van binnen doen schrabben, en zij zullen het stof, dat zij afgeschrabd hebben, tot buiten de stad aan een onreine plaats uitstorten.
42 Daarna zullen zij andere stenen nemen, en in de plaats van gene stenen brengen; en men zal ander leem nemen, en dat huis bestrijken.
43 Maar indien die plaag wederkeert, en in dat huis uitbot, nadat men de stenen uitgebroken heeft, en na het afschrabben van het huis, en nadat het zal bestreken zijn;
44 Zo zal de priester komen; als hij nu zal merken, dat, ziet, die plaag aan dat huis uitgespreid is, het is een knagende melaatsheid in dat huis, het is onrein.
45 Daarom zal men dat huis, zijn stenen, en zijn hout even afbreken, veeleer al het leem van het huis, en men zal het tot buiten de stad uitvoeren, aan een onreine plaats.
46 En die in dat huis gaat te enigen dage, als men hetzelve zal toegesloten hebben, zal onrein zijn tot aan de avond.
47 Die ook in dat huis te slapen ligt, zal zijn klederen wassen; insgelijks, die in dat huis eet, zal zijn klederen wassen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

48 Maar als de priester weer ingegaan zal zijn, en zal merken, dat, ziet, die plaag aan dat huis niet uitgebreid is, nadat het huis zal bestreken zijn; zo zal de priester dat huis rein verklaren, omdat die plaag genezen is.
49 Daarna zal hij, om dat huis te ontzondigen, twee vogeltjes nemen, veeleer cederenhout, en scharlaken, en hysop.
50 En hij zal de enen vogel slachten in een aarden vat, over levend water.
51 Dan zal hij dat cederenhout, en die hysop, en het scharlaken, en de levenden vogel nemen, en zal die in het bloed van de geslachten vogels en in het levende water dopen; en hij zal dat huis zevenmaal besprengen.
52 Zo zal hij dat huis ontzondigen met het bloed van de vogels, en met dat levend water, en met de levenden vogel, en met dat cederenhout, en met de hysop, en met het scharlaken.
53 De levenden vogel nu zal hij tot buiten de stad, in het open veld, laten vliegen; zo zal hij over het huis verzoening doen, en het zal rein zijn.
54 Dit is de wet voor alle plaag van de melaatsheid, en voor schurftheid;
55 En voor melaatsheid van de klederen, en van de huizen;
56 Veeleer voor gezwel, en voor zweer, en voor blaren;
57 Om te leren, op welken dag iets onrein, en op welken dag iets rein is. Dit is de wet van de melaatsheid.

15
1 Verder sprak de HEERE tot Mozes en tot Aaron, en zei::
2 Spreekt tot de kinderen Israels, en zegt tot hen: Een ieder man, als hij vloeiende zal zijn uit zijn vlees, zal om zijn vloed onrein zijn.
3 Dit nu zal zijn onreinheid om zijn vloed zijn: zo zijn vlees zijn vloed uitzevert, of zijn vlees van zijn vloed zich verstopt, dat is zijn onreinheid.
4 Alle leger, waarop hij, die de vloed heeft, zal liggen, zal onrein zijn, en alle tuig, waarop hij zal zitten, zal onrein zijn.
5 Een ieder ook, die zijn leger zal aanroeren, zal zijn klederen wassen, en zich met water baden, en zal onrein zijn tot aan de avond.
6 En die op dat tuig zit, waarop hij, die de vloed heeft, gezeten zal hebben, zal zijn klederen wassen, en zich met water baden, en zal onrein zijn tot aan de avond.
7 En die het vlees desgenen, die de vloed heeft, aanroert, zal zijn klederen wassen, en zich met water baden, en onrein zijn tot aan de avond.
8 Als ook hij, die de vloed heeft, op een reine zal gespogen hebben, dan zal hij zijn klederen wassen, en zal zich met water baden, en onrein zijn tot aan de avond.
9 Insgelijks alle zadel, waarop hij, die de vloed heeft, zal gereden hebben, zal onrein zijn.
10 En al wie iets aanroert, dat onder hem zal geweest zijn, zal onrein zijn tot aan de avond; en die hetzelve draagt, zal zijn klederen wassen, en zich met water baden, en onrein zijn tot aan de avond.
11 Daartoe een ieder, wie hij, die de vloed heeft, zal aangeroerd hebben, zonder zijn handen met water gespoeld te hebben, die zal zijn klederen wassen, en zich met water baden, en onrein zijn tot aan de avond.
12 Ook het aarden vat, hetwelk hij, die de vloed heeft, zal aangeroerd hebben, zal gebroken worden; maar alle houten vat zal met water gespoeld worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Als hij nu, die de vloed heeft, van zijn vloed gereinigd zal zijn, zo zal hij tot zijn reiniging zeven dagen voor zich tellen, en zijn klederen wassen, en hij zal zijn vlees met levend water baden, zo zal hij rein zijn.
14 En op de achtsten dag zal hij voor zich twee tortelduiven of twee jonge duiven nemen; en zal voor het aangezicht van de HEERE, aan de deur van de tent van de samenkomst komen, en zal ze de priester geven.
15 En de priester zal die bereiden, een ten zondoffer, en een ten brandoffer; zo zal de priester over hem voor het aangezicht van de HEERE, vanwege zijn vloed, verzoening doen.
16 Verder een man, als van hem het zaad van de bij ligging zal uitgegaan zijn, die zal zijn gehele vlees met water baden, en onrein zijn tot aan de avond.
17 Ook alle kleed, en alle vel, aan hetwelk het zaad van de bij ligging wezen zal, dat zal met water gewassen worden, en onrein zijn tot aan de avond.
18 Veeleer de vrouw, als een man met het zaad van de bij ligging bij haar gelegen zal hebben; daarom zullen zij zich met water baden, en onrein zijn tot aan de avond.
19 Maar als een vrouw vloeiende zijn zal, zijnde haar vloed van bloed in haar vlees, zo zal zij zeven dagen in haar afzondering zijn; en al wie haar aanroert, zal onrein zijn tot aan de avond.
20 En al hetgeen, waarop zij in haar afzondering zal gelegen hebben, zal onrein zijn; veeleer alles, waarop zij zal gezeten hebben, zal onrein zijn.
21 En al wie haar leger aanroert, zal zijn klederen wassen, en zich met water baden, en onrein zijn tot aan de avond.
22 Ook al wie enig tuig, waarop zij gezeten zal hebben, aanroert, zal zijn klederen wassen, en zich met water baden, en onrein zijn tot aan de avond.
23 Zelfs indien het op het leger geweest zal zijn, of op het tuig, waarop zij zat, als hij dat aanroerde, hij zal onrein zijn tot aan de avond.
24 Insgelijks zo iemand zekerlijk bij haar gelegen heeft, dat haar afzondering op hem zij, zo zal hij zeven dagen onrein zijn; daartoe alle leger, waarop hij zal gelegen hebben, zal onrein zijn.
25 Wanneer ook een vrouw, vele dagen buiten de tijd harer afzondering, van de vloed haars bloeds vloeien zal, of wanneer zij vloeien zal boven hare afzondering, zij zal al de dagen van de vloed harer onreinheid, als in de dagen harer afzondering onrein zijn.
26 Alle leger, waarop zij al de dagen haars vloeds gelegen zal hebben, zal haar zijn als het leger harer afzondering; en alle tuig, waarop zij zal gezeten hebben, zal onrein zijn, naar de onreinheid harer afzondering.
27 En zo wie die dingen aanroert, zal onrein zijn; daarom zal hij zijn klederen wassen, en zich met water baden, en onrein zijn tot aan de avond.
28 Maar als zij van haar vloed rein wordt, dan zal zij voor zich zeven dagen tellen, daarna zal zij rein zijn.
29 En op de achtsten dag zal zij voor zich twee tortelduiven, of twee jonge duiven nemen, en zij zal die tot de priester brengen, aan de deur van de tent van de samenkomst.
30 Dan zal de priester een ten zondoffer en een ten brandoffer bereiden; en de priester zal voor haar, van de vloed harer onreinheid, verzoening doen voor het aangezicht van de HEERE.
31 Zo zult u de kinderen Israels afzonderen van hun onreinheid; opdat zij in hun onreinheid niet sterven, als zij Mijn tabernakel, die in het midden van hen is, verontreinigen zouden.
32 Dit is de wet desgenen, die de vloed heeft, en van wien het zaad van de bijligging uitgaat; zodat hij daardoor onrein wordt;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

33 Veeleer van een zwakke vrouw in haar afzondering, en van degene, die van zijn vloed is vloeiende, voor een man, en voor een vrouw; en voor een man, die bij een onreine zal gelegen hebben.

16

1 En de HEERE sprak tot Mozes, nadat de twee zonen van Aaron gestorven waren, als zij genaderd waren voor het aangezicht van de HEERE, en gestorven waren;
2 De HEERE dan zei tot Mozes: Spreek tot uw broer Aaron, dat hij niet te allen tijde ga in het heilige, binnen de voorhang, voor het verzoendeksel, dat op de ark is, opdat hij niet sterve; want Ik verschijn in een wolk op het verzoendeksel.
3 Hiermede zal Aaron in het heilige gaan: met een var, een jong rund ten zondoffer, en een ram ten brandoffer.
4 Hij zal de heiligen linnen rok aandoen, en een linnen onderbroek zal aan zijn vlees zijn, en met een linnen gordel zal hij zich gorden, en met een linnen hoed bedekken; dit zijn heilige klederen; daarom zal hij zijn vlees met water baden, als hij ze zal aandoen.
5 En aan de vergadering van de kinderen Israels zal hij nemen twee geitenbokken ten zondoffer, en een ram ten brandoffer.
6 Daarna zal Aaron de var van de zondoffers, die voor hem zal zijn, offeren, en zal voor zich en voor zijn huis verzoening doen.
7 Hij zal ook beide bokken nemen, en hij zal die stellen voor het aangezicht van de HEERE, aan de deur van de tent van de samenkomst.
8 En Aaron zal de loten over die twee bokken werpen: een lot voor de HEERE, en een lot voor de weggaanden bok.
9 Dan zal Aaron de bok, op welke het lot voor de HEERE zal gekomen zijn, toebrengen, en zal hem ten zondoffer maken.
10 Maar de bok, op denwelken het lot zal gekomen zijn, om een weggaande bok te zijn, zal levend voor het aangezicht van de HEERE gesteld worden, om door hem verzoening te doen; opdat men hem als een weggaanden bok naar de woestijn uitlate.
11 Aaron dan zal de var van de zondoffers, die voor hemzelven zal zijn, toebrengen, en voor zichzelven en voor zijn huis verzoening doen, en zal de var van de zondoffers, die voor hemzelven zal zijn, slachten.
12 Hij zal ook een wierookvat vol vurige kolen nemen van het altaar, van voor het aangezicht van de HEERE, en zijn handen vol reukwerk van welriekende specerijen, klein gestoten; en hij zal het binnen de voorhang dragen.
13 En hij zal dat reukwerk op het vuur leggen, voor het aangezicht van de HEERE, opdat de nevel van de reukwerk het verzoendeksel, hetwelk is op de getuigenis, bedekke, en dat hij niet sterve.
14 En hij zal van het bloed van de var nemen, en zal met zijn vinger op het verzoendeksel oostwaarts sprengen; en voor het verzoendeksel zal hij zevenmaal met zijn vinger van dat bloed sprengen.
15 Daarna zal hij de bok van de zondoffers, die voor het volk zal zijn, slachten, en zal zijn bloed tot binnen in de voorhang dragen, en zal met zijn bloed doen, zoals hij met het bloed van de var gedaan heeft, en zal dat sprengen op het verzoendeksel, en voor het verzoendeksel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 Zo zal hij voor het heilige, vanwege de onreinheden van de kinderen Israels, en vanwege hun overtredingen, naar al hun zonden, verzoening doen; en zo zal hij doen aan de tent van de samenkomst, welke met hen woont in het midden hunner onreinheden.
17 En geen mens zal in de tent van de samenkomst zijn, als hij zal ingaan, om in het heilige verzoening te doen, totdat hij zal uitkomen; zo zal hij verzoening doen, voor zichzelven, en voor zijn huis, en voor de gehele gemeente van Israel.
18 Daarna zal hij tot het altaar, dat voor het aangezicht van de HEERE is, uitkomen, en verzoening voor hetzelve doen; en hij zal van het bloed van de var, en van het bloed van de bok nemen, en doen het rondom op de hoornen van het altaar.
19 En hij zal daarop van dat bloed met zijn vinger zevenmaal sprengen, en hij zal dat reinigen en heiligen van de onreinheden van de kinderen Israels.
20 Als hij nu zal geëindigd hebben van het heilige, en de tent van de samenkomst, en het altaar te verzoenen, zo zal hij die levenden bok toebrengen.
21 En Aaron zal beide zijn handen op het hoofd van de levenden bok leggen, en zal daarop al de ongerechtigheden van de kinderen Israels, en al hun overtredingen, naar al hun zonden, belijden; en hij zal die op het hoofd van de boks leggen, en zal hem door de hand eens mans, die voorhanden is, naar de woestijn uitlaten.
22 Zo zal die bok op zich al hun ongerechtigheden in een afgezonderd land wegdragen; en hij zal die bok in de woestijn uitlaten.
23 Daarna zal Aaron komen in de tent van de samenkomst, en zal de linnen klederen uitdoen, die hij aangedaan had, als hij in het heilige ging, en hij zal ze daar laten.
24 En hij zal zijn vlees in de heilige plaats met water baden, en zijn klederen aandoen; dan zal hij uitgaan, en zijn brandoffer, en het brandoffer van de volks bereiden, en voor zich en voor het volk verzoening doen.
25 Ook zal hij het vet van de zondoffers op het altaar aansteken.
26 En die de bok, welke een weggaande bok was, zal uitgelaten hebben, zal zijn klederen wassen, en zijn vlees met water baden; en daarna zal hij in het leger komen.
27 Maar de var van de zondoffers, en de bok van de zondoffers, welker bloed ingebracht is, om verzoening te doen in het heilige, zal men tot buiten het leger uitvoeren; doch hun vellen, hun vlees en hun mest zullen zij met vuur verbranden.
28 Die nu dezelve verbrandt, zal zijn klederen wassen, en zijn vlees met water baden; en daarna zal hij in het leger komen.
29 En dit zal voor u tot een eeuwige inzetting zijn: u zult in de zevende maand, op de tienden van de maand, uw zielen verootmoedigen, en geen werk doen, inboorling noch vreemdeling, die in het midden van u als vreemdeling verkeert.
30 Want op die dag zal hij voor u verzoening doen, om u te reinigen; van al uw zonden zult u voor het aangezicht van de HEERE gereinigd worden.
31 Dat zal u een sabbat van de rust zijn, opdat u uw zielen verootmoedigt; het is een eeuwige inzetting.
32 En de priester, die men gezalfd, en wiens hand men gevuld zal hebben, om voor zijn vader het priesterambt te bedienen, zal de verzoening doen, als hij de linnen klederen, de heilige klederen, zal aangetrokken hebben.
33 Zo zal hij het heilige heiligdom verzoenen, en de tent van de samenkomst, en het altaar zal hij verzoenen; desgelijks voor de priesteren, en voor al het volk van de gemeente zal hij verzoening doen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

34 En dit zal u tot een eeuwige inzetting zijn, om voor de kinderen Israels van al hun zonden, eenmaal van de jaars, verzoening te doen. En men deed, zoals de HEERE Mozes geboden had.

17

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Spreek tot Aaron, en tot zijn zonen, en tot al de kinderen Israels, en zeg tot hen: Dit is het woord, hetwelk de HEERE geboden heeft, en zei::
3 Een ieder van het huis Israels, die een os, of lam, of geit in het leger slachten zal, of die ze slachten zal buiten het leger;
4 En dezelve aan de deur van de tent van de samenkomst niet brengen zal, om een offerande de HEERE voor de tabernakel van de HEERE te offeren; het bloed zal die man toegerekend worden, hij heeft bloed vergoten; daarom zal dezelve man uit het midden van zijn volk uitgeroeid worden;
5 Opdat, wanneer de kinderen Israels hun slachtofferen brengen, welke zij op het veld slachten, dat zij die de HEERE toebrengen, aan de deur van de tent van de samenkomst tot de priester, en dezelve tot dankoffers de HEERE slachten.
6 En de priester zal het bloed op het altaar van de HEERE, aan de deur van de tent van de samenkomst, sprengen; en hij zal het vet aansteken, tot een liefelijken reuk de HEERE.
7 En zij zullen ook niet meer hun slachtofferen de duivelen, welke zij nahoereren, offeren; dat zal hun een eeuwige inzetting zijn voor hun geslachten.
8 Zeg dan tot hen: Een ieder van het huis Israels, en van de vreemdelingen, die in het midden van hen als vreemdelingen verkeren, die een brandoffer of slachtoffer zal offeren,
9 En dat tot de deur van de tent van de samenkomst niet zal brengen, om hetzelve de HEERE te bereiden; die man zal uit zijn volken uitgeroeid worden.
10 En een ieder uit het huis Israels, en uit de vreemdelingen, die in het midden van hen als vreemdelingen verkeren, die enig bloed zal gegeten hebben, tegen diens ziel, die dat bloed zal gegeten hebben, zal Ik Mijn aangezicht zetten, en zal die uit het midden haars volks uitroeien.
11 Want de ziel van het vlees is in het bloed; daarom heb Ik het u op het altaar gegeven, om over uw zielen verzoening te doen; want het is het bloed, dat voor de ziel verzoening zal doen.
12 Daarom heb Ik tot de kinderen Israels gezegd: Geen ziel van u zal bloed eten; noch de vreemdeling, die als vreemdeling in het midden van u verkeert, zal bloed eten.
13 Een ieder ook van de kinderen Israels en van de vreemdelingen, die als vreemdelingen in het midden van hen verkeren, die enig wild gedierte, of gevogelte, dat gegeten wordt, in de jacht gevangen zal hebben; die zal zijn bloed vergieten, en zal dat met stof bedekken.
14 Want het is de ziel van alle vlees; zijn bloed is voor zijn ziel; daarom heb Ik tot de kinderen Israels gezegd: U zult geens vlees bloed eten; want de ziel van alle vlees, dat is zijn bloed; zo wie dat eet, zal uitgeroeid worden.
15 En alle ziel onder de inboorlingen of onder de vreemdelingen, die een dood aas of het verscheurde zal gegeten hebben, die zal zijn klederen wassen, en zich met water baden, en onrein zijn tot aan de avond; daarna zal hij rein zijn.
16 Maar indien hij die niet wast, en zijn vlees niet baadt, zo zal hij zijn ongerechtigheid dragen.

18

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Spreek tot de kinderen Israels en zeg tot hen: Ik ben de HEERE, uw God!
3 U zult niet doen naar de werken van de Egyptischen lands, waarin u gewoond hebt; en naar de werken van de lands Kanaan, waarheen Ik u breng, zult u niet doen, en zult in hun inzettingen niet wandelen.
4 Mijn rechten zult u doen, en Mijn inzettingen zult u houden, om in die te wandelen; Ik ben de HEERE, uw God!
5 Ja, Mijn inzettingen en Mijn rechten zult u houden; welk mens dezelve zal doen, die zal door dezelve leven; Ik ben de HEERE!
6 Niemand zal tot enige nabestaande van zijn vlees naderen, om de schaamte te ontdekken; Ik ben de HEERE!
7 U zult de schaamte van uw vader en de schaamte van uw moeder niet ontdekken; zij is uw moeder; u zult haar schaamte niet ontdekken.
8 U zult de schaamte van de huisvrouw van uw vader niet ontdekken; het is de schaamte van uw vader.
9 De schaamte van uw zuster, van de dochter van uw vader, of van de dochter van uw moeder, te huis geboren of buiten geboren, haar schaamte zult u niet ontdekken.
10 De schaamte van de dochter uws zoons, of van de dochter van uw dochter, haar schaamte zult u niet ontdekken; want zij zijn uw schaamte.
11 De schaamte van de dochter van de huisvrouw van uw vader, die uw vader geboren is (zij is uw zuster), haar schaamte zult u niet ontdekken.
12 U zult de schaamte van de zuster van uw vader niet ontdekken; zij is uw vaders nabestaande.
13 U zult de schaamte van de zuster van uw moeder niet ontdekken; want zij is uw moeders nabestaande.
14 U zult de schaamte van de broer van uw vader niet ontdekken; tot zijn huisvrouw zult u niet naderen; zij is uw moei.
15 U zult de schaamte van uw schoondochter niet ontdekken; zij is uws zoons huisvrouw; u zult haar schaamte niet ontdekken.
16 U zult de schaamte van de huisvrouw uws broers niet ontdekken; het is de schaamte uws broers.
17 U zult de schaamte van een vrouw en harer dochter niet ontdekken; de dochter haars zoons, noch de dochter van haar dochter zult u nemen, om haar schaamte te ontdekken; zij zijn nabestaanden; het is een schandelijke daad.
18 U zult ook geen vrouw tot haar zuster nemen, om haar te benauwen, mits haar schaamte nevens haar, in haar leven, te ontdekken.
19 Ook zult u tot de vrouw in de afzondering van haar onreinheid niet naderen, om haar schaamte te ontdekken.
20 En u zult niet liggen bij uws naasten huisvrouw ter bezading, om met haar onrein te worden.
21 En van uw zaad zult u niet geven, niet geven om voor de Molech door het vuur te doen gaan; en de Naam uws Gods zult u niet ontheiligen; Ik ben de HEERE!
22 Bij een manspersoon zult u niet liggen met vrouwelijke bij ligging; dit is een gruwel.
23 Insgelijks zult u bij geen beest liggen, om daarmede onrein te worden; een vrouw zal ook niet staan voor een beest, om daarmede te doen te hebben; het is een gruwelijke vermenging.
24 Verontreinigt u niet met enige van deze; want de heidenen, die Ik van uw aangezicht uitwerp, zijn met alle deze verontreinigd;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

25 Zodat het land onrein is, en Ik over hetzelve zijn ongerechtigheid bezoek, en het land zijn inwoners uitspuwt.
26 Maar u zult Mijn inzettingen en Mijn rechten onderhouden, en van al die gruwelen niets doen, inboorling noch vreemdeling, die in het midden van u als vreemdeling verkeert.
27 Want de lieden dezes lands, die voor u geweest zijn, hebben al deze gruwelen gedaan; en het land is onrein geworden.
28 Dat u dat land niet uitspuwt, als u hetzelve zult verontreinigd hebben; zoals het het volk, dat voor u was, uitgespuwd heeft.
29 Want al wie enige van deze gruwelen doen zal, die zielen, die ze doen, zullen uit het midden van haar volk uitgeroeid worden.
30 Daarom zult u Mijn bevel onderhouden, dat u niet doet van die gruwelijke inzettingen, die voor u zijn gedaan geweest, en u daarmede niet verontreinigt; Ik ben de HEERE, uw God!

19
1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Spreek tot de gehele vergadering van de kinderen Israels, en zeg tot hen: U zult heilig zijn, want Ik, de HEERE, uw God, ben heilig!
3 Want ieder zal zijn moeder en zijn vader vrezen, en Mijn sabbatten houden; Ik ben de HEERE, uw God!
4 U zult u tot de afgoden niet keren, en u geen gegoten goden maken; Ik ben de HEERE, uw God!
5 En wanneer u een dankoffer de HEERE offeren zult, naar uw welgevallen zult u dat offeren.
6 Op de dag van uw offeren, en van de anderen daags, zal het gegeten worden; maar wat tot op de derden dag overblijft zal met vuur verbrand worden.
7 En zo het op de derden dag enigszins gegeten wordt, het is een afgrijselijk ding, het zal niet aangenaam zijn.
8 En zo wie dat eet, zal zijn ongerechtigheid dragen, omdat hij het heilige van de HEERE ontheiligd heeft; daarom zal dezelve ziel, uit haar volken uitgeroeid worden.
9 Als u ook de oogst uws lands inoogsten zult, u zult de hoek uws velds niet ganselijk afoogsten, en dat van uw oogst op te zamelen is, niet opzamelen.
10 Insgelijks zult u uw wijngaard niet nalezen, en de afgevallen bezien van uw wijngaard niet opzamelen; de arme en de vreemdeling zult u die overlaten; Ik ben de HEERE, uw God!
11 U zult niet stelen, en u zult niet liegen, noch valselijk handelen, een ieder tegen zijn naaste.
12 U zult niet valselijk bij Mijn Naam zweren; want u zoudt de Naam uws Gods ontheiligen; Ik ben de HEERE.
13 U zult uw naaste niet bedrieglijk verdrukken, noch beroven; van de dagloners arbeidsloon zal bij u niet vernachten tot aan de morgen.
14 U zult de dove niet vloeken, en voor het aangezicht van de blinden geen aanstoot zetten; maar u zult voor uw God vrezen; Ik ben de HEERE!
15 U zult geen onrecht doen in het gericht; u zult het aangezicht van de geringen niet aannemen, noch het aangezicht van de groten voortrekken; in gerechtigheid zult u uw naaste richten.
16 U zult niet wandelen als een achterklapper onder uw volken; u zult niet staan tegen het bloed van uw naaste; Ik ben de HEERE!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 U zult uw broer in uw hart niet haten; u zult uw naaste naarstiglijk berispen, en zult de zonde in hem niet verdragen.
18 U zult niet wreken, noch toorn behouden tegen de kinderen uws volks; maar u zult uw naaste liefhebben als uzelf; Ik ben de HEERE!
19 U zult Mijn inzettingen houden; u zult geen tweeërlei aard van uw beesten laten samen te doen hebben; uwen akker zult u niet met tweeërlei zaad bezaaien, en een kleed van tweeerlei stof, dooreen vermengd, zal aan u niet komen.
20 En wanneer een man, door bij ligging van zaad, bij een vrouw zal gelegen hebben, die een dienstmaagd is, bij de man versmaad, en geenszins gelost is, en haar geen vrijheid is gegeven; die zullen gegeseld worden; zij zullen niet gedood worden; want zij was niet vrij gemaakt.
21 En hij zal zijn schuldoffer de HEERE aan de deur van de tent van de samenkomst brengen, een ram ten schuldoffer.
22 En de priester zal met de ram van de schuldoffers, voor hem over zijn zonde, die hij gezondigd heeft, voor het aangezicht van de HEERE verzoening doen; en hem zal vergeving gebeuren van zijn zonde, die hij gezondigd heeft.
23 Als u ook in dat land gekomen zult zijn, en alle geboomte ter spijze geplant zult hebben, zo zult u de voorhuid daarvan, zijn vrucht, besnijden; drie jaren zal het u onbesneden zijn, daarvan zal niet gegeten worden.
24 Maar in het vierde jaar zal al zijn vrucht een heilig ding zijn, ter lofzegging voor de HEERE.
25 En in het vijfde jaar zult u zijn vrucht eten, om het inkomen daarvan voor u te vermeerderen; Ik ben de HEERE, uw God!
26 U zult niets met het bloed eten. U zult op geen vogelgeschrei acht geven, noch guichelarij plegen.
27 U zult de hoeken uws hoofds niet rond afscheren; ook zult u de hoeken uws baards niet verderven.
28 U zult om een dood lichaam geen snijding in uw vlees maken, noch schrift van een ingedrukt teken in u maken; Ik ben de HEERE!
29 U zult uw dochter niet ontheiligen, haar ter hoererij houdende; opdat het land niet hoerere, en het land met schandelijke daden vervuld worde.
30 U zult Mijn sabbatten houden, en Mijn heiligdom zult u vrezen; Ik ben de HEERE!
31 U zult u niet keren tot de waarzeggers, en tot de duivelskunstenaars; zoekt hen niet, u met hen verontreinigende; Ik ben de HEERE, uw God!
32 Voor het grauwe haar zult u opstaan, en zult het aangezicht van de ouden vereren; en u zult vrezen voor uw God; Ik ben de HEERE!
33 En wanneer een vreemdeling bij u in uw land als vreemdeling verkeren zal, u zult hem niet verdrukken.
34 De vreemdeling, die als vreemdeling bij u verkeert, zal onder u zijn als een inboorling van u; u zult hem liefhebben als uzelf; want u bent vreemdeling geweest in Egypteland; Ik ben de HEERE, uw God!
35 U zult geen onrecht doen in het gericht, met de el, met het gewicht, of met de maat.
36 U zult een rechte waag hebben, rechte weegstenen, een rechte efa, en een rechte hin; Ik ben de HEERE, uw God, die u uit Egypteland uitgevoerd heb!
37 Daarom zult u al Mijn inzettingen en al Mijn rechten onderhouden, en zult ze doen; Ik ben de HEERE!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20
1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 U zult ook tot de kinderen Israels zeggen: Een ieder uit de kinderen Israels, of uit de vreemdelingen, die in Israel als vreemdelingen verkeren, die van zijn zaad de Molech gegeven zal hebben, zal zekerlijk gedood worden; het volk van de lands zal hem met stenen stenigen.
3 En Ik zal Mijn aangezicht tegen die man zetten, en zal hem uit het midden van zijn volk uitroeien; want hij heeft van zijn zaad de Molech gegeven, opdat hij Mijn heiligdom verontreinigen, en Mijn heiligen Naam ontheiligen zou.
4 En indien het volk van de lands hun ogen enigszins verbergen zal van die man, als hij van zijn zaad de Molech zal gegeven hebben, dat het hem niet dode;
5 Zo zal Ik Mijn aangezicht tegen die man en tegen zijn huisgezin zetten, en Ik zal hem, en al degenen, die hem nahoereren, om de Molech na te hoereren, uit het midden van hun volk uitroeien.
6 Wanneer er een ziel is, die zich tot de waarzeggers en tot de duivelskunstenaars zal gekeerd hebben, om die na te hoereren, zo zal Ik Mijn aangezicht tegen die ziel zetten, en zal ze uit het midden haars volks uitroeien.
7 Daarom heiligt u, en weest heilig; want Ik ben de HEERE, uw God!
8 En onderhoudt Mijn inzettingen, en doet dezelve; Ik ben de HEERE, die u heilige.
9 Als er iemand is, die zijn vader of zijn moeder zal gevloekt hebben, die zal zekerlijk gedood worden; hij heeft zijn vader of zijn moeder gevloekt; zijn bloed is op hem!
10 Een man ook, die met iemands huisvrouw overspel zal gedaan hebben, omdat hij met van zijn naasten vrouw overspel gedaan heeft, zal zekerlijk gedood worden, de overspeler en de overspeelster.
11 En een man, die bij van zijn vaders huisvrouw zal gelegen hebben, heeft van zijn vaders schaamte ontdekt; zij beiden zullen zekerlijk gedood worden; hun bloed is op hen!
12 Insgelijks, als de man bij de vrouw van zijn zoon zal gelegen hebben, zij zullen beiden zekerlijk gedood worden; zij hebben een gruwelijke vermenging gedaan; hun bloed is op hen!
13 Wanneer ook een man bij een manspersoon zal gelegen hebben, met vrouwelijke bij ligging, zij hebben beiden een gruwel gedaan; zij zullen zekerlijk gedood worden; hun bloed is op hen!
14 En wanneer een man een vrouw en haar moeder zal genomen hebben, het is een schandelijke daad; men zal hem, en die met vuur verbranden, opdat geen schandelijke daad in het midden van u zij.
15 Daartoe als een man bij enig vee zal gelegen hebben, hij zal zekerlijk gedood worden; ook zult u lieden het beest doden.
16 Zo wanneer een vrouw tot enig beest genaderd zal zijn, om daarmede te doen te hebben, zo zult u die vrouw en dat beest doden; zij zullen zekerlijk gedood worden; hun bloed is op hen!
17 En als een man zijn zuster, de dochter van zijn vader, of de dochter van zijn moeder, zal genomen hebben, en hij haar schaamte gezien, en zij zijn schaamte zal gezien hebben, het is een schandvlek; daarom zullen zij voor de ogen van de kinderen van hun volk uitgeroeid worden; hij heeft de schaamte van zijn zuster ontdekt, hij zal zijn ongerechtigheid dragen.
18 En als een man bij een vrouw, die haar krankheid heeft, zal gelegen en haar schaamte ontdekt, haar fontein ontbloot, en zij zelf de fontein van haar bloed ontdekt zal hebben, zo zullen zij beiden uit het midden van hun volk uitgeroeid worden.
19 Daartoe zult u de schaamte van de zuster van uw moeder, en van de zuster van uw vader niet ontdekken; omdat hij zijn nabestaande ontbloot heeft, zullen zij hun ongerechtigheid dragen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Als ook een man bij zijn moei zal gelegen hebben, hij heeft de schaamte van zijn oom ontdekt; zij zullen hun zonde dragen; zonder kinderen zullen zij sterven.
21 En wanneer een man van zijn broers huisvrouw zal genomen hebben, het is onreinheid; hij heeft de schaamte van zijn broers ontdekt; zij zullen zonder kinderen zijn.
22 Onderhoudt dan al Mijn inzettingen en al Mijn rechten, en doet dezelve; opdat u dat land, waarheen Ik u breng, om daarin te wonen, niet uitspuw.
23 En wandelt niet in de inzettingen van de volks, hetwelk Ik voor uw aangezicht uitwerp; want al deze dingen hebben zij gedaan; daarom ben Ik op hen verdrietig geworden.
24 En Ik heb u gezegd: U zult hun land erfelijk bezitten, en Ik zal u dat geven, opdat u hetzelve erfelijk bezit, een land vloeiende van melk en honig; Ik ben de HEERE, uw God, Die u van de volken afgezonderd heb!
25 Daarom zult u onderscheid maken tussen reine en onreine beesten, en tussen het onreine en reine gevogelte; en u zult uw zielen niet verfoeilijk maken aan de beesten en aan het gevogelte, en aan al wat op de aardbodem kruipt, hetwelk Ik voor u afgezonderd heb, opdat u het onrein houdt.
26 En u zult Mij heilig zijn, want Ik, de HEERE, ben heilig; en Ik heb u van de volken afgezonderd, opdat u Mijns zoudt zijn.
27 Als nu een man en vrouw in zich een waarzeggenden geest zal hebben, of een duivelskunstenaar zal zijn, zij zullen zekerlijk gedood worden; men zal hen met stenen stenigen; hun bloed is op hen.

21
1 Daarna zei de HEERE tot Mozes: Spreek tot de priesters, de zonen van Aaron, en zeg tot hen: Over een dode zal een priester zich niet verontreinigen onder zijn volken.
2 Behalve over zijn bloedvriend, die hem ten naaste bestaat, over zijn moeder en over zijn vader, en over zijn zoon, en over zijn dochter, en over zijn broer.
3 En over zijn zuster, die maagd is, hem nabestaande, die nog geen man toebehoord heeft; over die zal hij zich verontreinigen.
4 Hij zal zich niet verontreinigen over een overste onder zijn volken, om zich te ontheiligen.
5 Zij zullen op hun hoofd geen kaalheid maken, en zullen de hoek van hun baard niet afscheren, en in hun vlees zullen zij geen sneden snijden.
6 Zij zullen hun God heilig zijn, en de Naam van hun God zullen zij niet ontheiligen; want zij offeren de vuuroffers van de HEERE, de spijze van hun God; daarom zullen zij heilig zijn.
7 Zij zullen geen vrouw nemen, die een hoer of ontheiligde is, noch een vrouw nemen, die van haar man verstoten is; want hij is zijn God heilig.
8 Daarom zult u hem heiligen, omdat hij de spijze uws Gods offert; hij zal u heilig zijn, want Ik ben heilig; Ik ben de HEERE, die u heilige!
9 Als nu de dochter van enigen priester zal beginnen te hoereren, zij ontheiligt haar vader; met vuur zal zij verbrand worden.
10 En hij, die de hogepriester onder zijn broers is, op wiens hoofd de zalfolie gegoten is, en wiens hand men gevuld heeft, om die klederen aan te trekken, zal zijn hoofd niet ontbloten, noch zijn klederen scheuren.
11 Hij zal ook bij geen dode lichamen komen; zelfs over zijn vader en over zijn moeder zal hij zich niet verontreinigen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 En uit het heiligdom zal hij niet uitgaan, dat hij het heiligdom zijn God niet ontheilige, want de kroon van de zalfolie zijn God is op hem; Ik ben de HEERE!
13 Hij zal ook een vrouw in haar maagdom nemen.
14 Een weduwe, of verstotene, of ontheiligde hoer, dezulke zal hij niet nemen; maar een maagd uit zijn volken zal hij tot een vrouw nemen.
15 En hij zal zijn zaad onder zijn volken niet ontheiligen; want Ik ben de HEERE, die hem heilige!
16 Wijders sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
17 Spreek tot Aaron, en zei:: Niemand uit uw zaad, naar hun geslachten, in wien een gebrek zal zijn, zal naderen, om de spijze zijn God te offeren.
18 Want geen man, in wien een gebrek zal zijn, zal naderen, hij zij een blind man, of kreupel, of te kort, of te lang in leden;
19 Of een man, in wie een breuk van de voet, of een breuk van de hand zal zijn;
20 Of die bultachtig, of dwergachtig zal zijn, of een vel op zijn oog zal hebben, of droge schurftheid, of etterige schurftheid, of die gebroken zal zijn aan zijn gemacht.
21 Geen man, uit het zaad van Aaron, de priester, in wie een gebrek is, zal toetreden om de vuuroffers van de HEERE te offeren; een gebrek is in hem, hij zal niet toetreden, om de spijs zijn God te offeren.
22 De spijs zijn God, van de allerheiligste dingen, en van de heilige dingen, zal hij mogen eten;
23 Doch tot de voorhang zal hij niet komen, en tot het altaar niet toetreden, omdat een gebrek in hem is; opdat hij Mijn heiligdommen niet ontheilige; want Ik ben de HEERE, die hen heilige!
24 En Mozes sprak zulks tot Aaron en tot zijn zonen, en tot al de kinderen Israels.

22
1 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Spreek tot Aaron en tot zijn zonen, dat zij zich van de heilige dingen van de kinderen Israels, die zij Mij heiligen, afzonderen, opdat zij de Naam Mijner heiligheid niet ontheiligen; Ik ben de HEERE!
3 Zeg tot hen: Alle man onder uw geslachten, die uit uw gehele zaad tot de heilige dingen, die de kinderen Israels de HEERE heiligen, naderen zal, als zijn onreinheid op hem is; die mens zal van voor Mijn aangezicht uitgeroeid worden; Ik ben de HEERE!
4 Niemand van het zaad van Aaron, die melaats is, of een vloed heeft, zal van die heilige dingen eten, totdat hij rein is; veeleer die iets aanroert, dat onrein is van een dood lichaam, of iemand, wie het zaad van de bij ligging ontgaat.
5 Of zo wie aangeroerd zal hebben enig kruipend gedierte, waarvan hij onrein is, of een mens, waarvan hij onrein is, naar al zijn onreinheid;
6 De mens, die dat aangeroerd zal hebben, zal onrein zijn tot aan de avond, en hij zal van die heilige dingen niet eten, maar zal zijn vlees met water baden.
7 Als de zon zal ondergegaan zijn, dan zal hij rein zijn; en daarna zal hij van die heilige dingen eten; want dat is zijn spijze.
8 Het dode aas, en het verscheurde zal hij niet eten, om daarmede onrein te worden; Ik ben de HEERE!
9 Zij zullen dan Mijn bevel onderhouden, opdat zij geen zonde daarover dragen en daarin sterven, als zij die ontheiligd zouden hebben; Ik ben de HEERE, die hen heilige!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Ook zal geen vreemde het heilige eten; een bijwoner van de priesters, en een dagloner, zullen het heilige niet eten.
11 Wanneer dan nog de priester een ziel met zijn geld zal gekocht hebben, die zal daarvan eten; en de ingeborene van zijn huis, die zullen van zijn spijze eten.
12 Maar als van de priesters dochter een vreemden man zal toebehoren, zij zal van het hefoffer van de heilige dingen niet eten.
13 Doch als van de priesters dochter een weduwe of een verstotene zal zijn, en geen zaad hebben, en tot haars vaders huis, als in haar jonkheid, zal wedergekeerd zijn, zo zal zij van de spijze haars vaders eten; maar geen vreemde zal daarvan eten.
14 En wanneer iemand het heilige door dwaling zal gegeten hebben, zo zal hij zijn vijfde deel daarboven toedoen, en zal het de priester met het heilige weergeven.
15 Zo zullen zij niet ontheiligen de heilige dingen van de kinderen Israels, die zij de HEERE zullen gegeven hebben;
16 En hen doen dragen de ongerechtigheid van de schuld, als zij hun heilige dingen zouden eten; want Ik ben de HEERE, Die hen heilige!
17 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
18 Spreek tot Aaron, en tot zijn zonen, en tot al de kinderen Israels, en zeg tot hen: Zo wie uit het huis van Israel, en uit de vreemdelingen in Israel is, die zijn offerande zal offeren naar al hun geloften, en naar al hun vrijwillige offeren, die zij de HEERE ten brandoffer zullen offeren;
19 Het zal naar uw welgevallen zijn, een volkomen mannetje, van de runderen, van de lammeren, of van de geiten.
20 U zult niet offeren iets, waarin een gebrek is; want het zou niet aangenaam zijn voor u.
21 En als iemand een dankoffer de HEERE zal offeren, uitzonderende van de runderen of van de schapen een gelofte, of vrijwillig offer, het zal volkomen zijn, opdat het aangenaam zij; geen gebrek zal daarin zijn.
22 Het blinde, of gebrokene, of verlamde, of wratte, of droge schurftheid, of etterige schurftheid hebbende, deze zult u de HEERE niet offeren, en daarvan zult u de HEERE geen vuuroffer op het altaar geven.
23 Doch een os, of klein vee, te lang of te verkrompen in leden, die zult u tot een vrijwillig offer bereiden; doch tot een gelofte zou het niet aangenaam zijn.
24 Het gedrukte, of gestotene, of gescheurde, of gesnedene, zult u de HEERE niet offeren; dat zult u in uw land niet doen.
25 U zult ook uit de hand van de vreemden van al deze dingen uw God geen spijs offeren; want hun verdorvenheid is in hen, in dezelve is gebrek, zij zouden niet aangenaam zijn voor u.
26 Wijders sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
27 Wanneer een os, of lam, of geit zal geboren zijn, zo zal die zeven dagen onder zijn moeder zijn; daarna, van de achtsten dag en daarover, zal hij aangenaam zijn tot offerande van de vuuroffers de HEERE.
28 U zult ook een os, of klein vee, hem en zijn jong, op een dag niet slachten.
29 En als u een lofoffer de HEERE zult slachten, naar uw wil zult u het slachten.
30 Het zal op dezelfde dag gegeten worden; u zult daarvan niet overlaten tot op de morgen; Ik ben de HEERE!
31 Daarom zult u Mijn geboden houden, en dezelve doen; Ik ben de HEERE!
32 En u zult Mijn heiligen Naam niet ontheiligen, opdat Ik in het midden van de kinderen Israels geheiligd worde; Ik ben de HEERE, die u heilige!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

33 Die u uit Egypteland uitgevoerd heb, opdat Ik u tot een God zij; Ik ben de HEERE!

23

1 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: De gezette hoogtijden van de HEERE, welke u lieden uitroepen zult, zullen heilige samenroepingen zijn; deze zijn Mijn gezette hoogtijden.
3 Zes dagen zal men het werk doen, maar op de zevenden dag is de sabbat van de rust, een heilige samenroeping; geen werk zult u doen; het is van de HEERE sabbat, in al uw woningen.
4 Deze zijn de gezette hoogtijden van de HEERE, de heilige samenroepingen, welke u uitroepen zult op hun gezetten tijd.
5 In de eerste maand, op de veertienden van de maand, tussen twee avonden is van de HEERE het Pascha.
6 En op de vijftienden dag van de derzelver maand is het feest van de ongezuurde broden van de HEERE; zeven dagen zult u ongezuurde broden eten.
7 Op de eersten dag zult u een heilige samenroeping hebben; geen dienstwerk zult u doen.
8 Maar u zult zeven dagen vuuroffer de HEERE offeren; en op de zevenden dag zal een heilige samenroeping wezen; geen dienstwerk zult u doen.
9 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
10 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Als u in het land zult gekomen zijn, hetwelk Ik u geven zal, en u zijn oogst zult inoogsten, dan zult u een garf van de eerstelingen van uw oogst tot de priester brengen.
11 En hij zal die garf voor het aangezicht van de HEERE bewegen, opdat het voor u aangenaam zij; van de anderen daags na de sabbat zal de priester die bewegen.
12 U zult ook op de dag, als u die garf bewegen zult, bereiden een volkomen lam, dat eenjarig is, ten brandoffer de HEERE;
13 En zijn spijsoffer twee tienden meelbloem, met olie gemengd, ten vuuroffer, de HEERE tot een liefelijken reuk; en zijn drankoffer van wijn, het vierde deel van een hin.
14 En u zult geen brood, noch geroost koren, noch groene aren eten, tot op die dag, dat u de offerande uws Gods zult gebracht hebben; het is een eeuwige inzetting voor uw geslachten, in al uw woningen.
15 Daarna zult u u tellen van de anderen dag na de sabbat, van de dag, dat u de garf van de beweegoffers zult gebracht hebben; het zullen zeven volkomen sabbatten zijn;
16 Tot de anderen dag, na de zevenden sabbat, zult u vijftig dagen tellen, dan zult u een nieuw spijsoffer de HEERE offeren.
17 U lieden zult uit uw woningen twee beweegbroden brengen, zij zullen van twee tienden meelbloem zijn, gedesemd zullen zij gebakken worden; het zijn de eerstelingen de HEERE.
18 U zult ook met het brood zeven volkomen eenjarige lammeren, en een var, het jong van een rund, en twee rammen offeren; zij zullen de HEERE een brandoffer zijn, met hun spijsoffer en hun drankoffers, een vuuroffer, tot een liefelijken reuk de HEERE.
19 Ook zult u een geitenbok ten zondoffer, en twee eenjarige lammeren ten dankoffer bereiden.
20 Dan zal de priester dezelve met het brood van de eerstelingen ten beweegoffer, voor het aangezicht van de HEERE, met de twee lammeren bewegen; zij zullen de HEERE een heilig ding zijn, voor de priester.
21 En u zult op die dag uitroepen, dat u een heilige samenroeping zult hebben; geen dienstwerk zult u doen; het is een eeuwige inzetting in al uw woningen voor uw geslachten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Als u nu de oogst uws lands zult inoogsten, u zult, in uw inoogsten, de hoek van de velds niet ganselijk afmaaien, en de opzameling van uw oogst niet opzamelen; voor de arme en voor de vreemdeling zult u ze laten; Ik ben de HEERE, uw God!
23 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
24 Spreek tot de kinderen Israels, en zei:: In de zevende maand, op de eersten van de maand, zult u een rust hebben, een gedachtenis van de klank, een heilige samenroeping.
25 Geen dienstwerk zult u doen; maar u zult de HEERE vuuroffer offeren.
26 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
27 Doch op de tienden van deze zevende maand zal de verzoendag zijn, een heilige samenroeping zult u hebben; dan zult u uw zielen verootmoedigen, en zult de HEERE een vuuroffer offeren.
28 En op die dag zult u geen werk doen; want het is de verzoendag, om over u verzoening te doen voor het aangezicht van de HEERE uws Gods.
29 Want alle ziel, welken op die dag niet zal verootmoedigd zijn geweest, die zal uitgeroeid worden uit haar volken.
30 Ook alle ziel, die enig werk op die dag gedaan zal hebben, die ziel zal Ik uit het midden haars volks verderven.
31 U zult geen werk doen; het is een eeuwige inzetting voor uw geslachten, in al uw woningen.
32 Het zal u een sabbat van de rust zijn; dan zult u uw zielen verootmoedigen; op de negenden van de maand in de avond, van de avond tot de avond, zult u uw sabbat rusten.
33 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
34 Spreek tot de kinderen Israels, en zei:: Op de vijftienden dag van deze zevende maand zal het feest van de loofhutten zeven dagen de HEERE zijn.
35 Op de eersten dag zal een heilige samenroeping zijn; geen dienstwerk zult u doen.
36 Zeven dagen zult u de HEERE vuuroffers offeren; op de achtsten dag zult u een heilige samenroeping hebben, en zult de HEERE vuuroffer offeren; het is een verbodsdag; u zult geen dienstwerk doen.
37 Dit zijn de gezette hoogtijden van de HEERE, welke u zult uitroepen tot heilige samenroepingen, om de HEERE vuuroffer, brandoffer en spijsoffer, slachtoffer en drankoffers, elk dagelijks op zijn dag, te offeren;
38 Behalve de sabbatten van de HEERE, en behalve uw gaven, en behalve al uw geloften, en behalve al uw vrijwillige offeren, welke u de HEERE geven zult.
39 Doch op de vijftienden dag van de zevende maand, als u het inkomen van de lands zult ingegaderd hebben, zult u van de HEERE feest zeven dagen vieren; op de eersten dag zal er rust zijn, en op de achtsten dag zal er rust zijn.
40 En op de eersten dag zult u u nemen takken van schoon geboomte, palmtakken, en meien van dichte bomen, met beekwilgen; en u zult voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, zeven dagen vrolijk zijn.
41 En u zult dat feest de HEERE zeven dagen in het jaar vieren; het is een eeuwige inzetting voor uw geslachten; in de zevende maand zult u het vieren.
42 Zeven dagen zult u in de loofhutten wonen; alle inboorlingen in Israel zullen in loofhutten wonen;
43 Opdat uw geslachten weten, dat Ik de kinderen Israels in loofhutten heb doen wonen, als Ik hen uit Egypteland uitgevoerd heb; Ik ben de HEERE, uw God!
44 Zo heeft Mozes de gezette hoogtijden van de HEERE tot de kinderen Israels uitgesproken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

24
1 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
2 Gebied de kinderen Israels, dat zij tot u brengen zuivere gestoten olijfolie, voor de luchter, om de lampen gedurig aan te steken.
3 Aaron zal die voor het aangezicht van de HEERE gedurig toerichten, van de avond tot de morgen, buiten de voorhang van de getuigenis, in de tent van de samenkomst; het is een eeuwige inzetting voor uw geslachten.
4 Hij zal op de louteren kandelaar die lampen voor het aangezicht van de HEERE gedurig toerichten.
5 U zult ook meelbloem nemen, en twaalf koeken daarvan bakken; van twee tienden zal een koek zijn.
6 En u zult ze in twee rijen leggen, zes in een rij, op de reine tafel, voor het aangezicht van de HEERE.
7 En op elke rij zult u zuiveren wierook leggen, welke het brood ten gedenkoffer zal zijn; het is een vuuroffer de HEERE.
8 Op elken sabbatdag gedurig zal men dat voor het aangezicht van de HEERE toerichten, vanwege de kinderen Israels, tot een eeuwig verbond.
9 En het zal voor Aaron en zijn zonen zijn, die dat in de heilige plaats zullen eten; want het is voor hem een heiligheid van de heiligheden uit de vuuroffers van de HEERE, een eeuwige inzetting.
10 En er ging de zoon van een Israelietische vrouw uit, die, in het midden van de kinderen Israels, de zoon van een Egyptische man was; en de zoon van deze Israelietische en een Israelietisch man twistten in het leger.
11 Toen lasterde de zoon van de Israelietische vrouw uitdrukkelijk de NAAM, en vloekte; daarom brachten zij hem tot Mozes; de naam nu van zijn moeder was Selomith, de dochter van Dibri, van de stam Dan.
12 En zij leidden hem in de gevangenis, opdat hem, naar de mond van de HEERE, verklaring gebeuren zou.
13 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
14 Breng de vloeker uit tot buiten het leger, en allen, die het gehoord hebben, zullen hun handen op zijn hoofd leggen; daarna zal hem de gehele vergadering stenigen.
15 En tot de kinderen Israels zult u spreken, en zei:: Een ieder, als hij zijn God gevloekt zal hebben, zo zal hij zijn zonde dragen.
16 En wie de Naam van de HEERE gelasterd zal hebben, zal zekerlijk gedood worden; de gehele vergadering zal hem zekerlijk stenigen; zo zal de vreemdeling zijn, gelijk de inboorling, als hij de NAAM zal gelasterd hebben, hij zal gedood worden.
17 En als iemand enige ziel van de mensen zal verslagen hebben, hij zal zekerlijk gedood worden.
18 Maar wie de ziel van enig vee zal verslagen hebben, hij zal het weergeven, ziel voor ziel.
19 Als ook iemand aan zijn naaste een gebrek zal aangebracht hebben; zoals hij gedaan heeft, zo zal ook aan hem gedaan worden:
20 Breuk voor breuk, oog voor oog, tand voor tand; zoals hij een gebrek een mens zal aangebracht hebben, zo zal ook hem aangebracht worden.
21 Wie dan enig vee verslaat, die zal het weergeven; maar wie een mens verslaat, die zal gedood worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Enerlei recht zult u hebben; zo zal de vreemdeling zijn, als de inboorling; want Ik ben de HEERE, uw God!
23 En Mozes zei tot de kinderen Israels, dat zij de vloeker tot buiten het leger uitbrengen, en hem met stenen stenigen zouden. En de kinderen Israels deden, zoals de HEERE Mozes geboden had.

25
1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, aan de berg Sinai, en zei::
2 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer u zult gekomen zijn in dat land, dat Ik u geve, dan zal dat land rusten, een sabbat de HEERE.
3 Zes jaren zult u uw akker bezaaien, en zes jaren uw wijngaard besnijden, en de inkomst daarvan inzamelen.
4 Doch in het zevende jaar zal voor het land een sabbat van de rust zijn, een sabbat de HEERE; uw akker zult u niet bezaaien en uw wijngaard niet besnijden.
5 Wat van zelf van uw oogst zal gewassen zijn, zult u niet inoogsten, en de druiven van uw afzondering zult u niet afsnijden; het zal een jaar van de ruste voor het land zijn.
6 En de inkomst van de sabbat van de lands zal voor u tot spijze zijn, voor u, en voor uw knecht, en voor uw dienstmaagd, en voor uw dagloner, en voor uw bijwoner, die bij u als vreemdelingen verkeren;
7 Veeleer voor het vee, en voor het gedierte, dat in uw land is, zal al de inkomst daarvan tot spijze zijn.
8 U zult u ook tellen zeven jaarweken, zevenmaal zeven jaren; zodat de dagen van de zeven jaarweken u negen en veertig jaren zullen zijn.
9 Daarna zult u in de zevende maand, op de tienden van de maand, de bazuin van de geklanks doen doorgaan; op de verzoendag zult u de bazuin doen doorgaan in uw gehele land.
10 En u zult dat vijftigste jaar heiligen, en vrijheid uitroepen in het land, voor al zijn inwoners; het zal u een jubeljaar zijn; en u zult wederkeren een ieder tot zijn bezittingen, en zult wederkeren een ieder tot zijn geslacht.
11 Dit jubeljaar zal u het vijftigste jaar zijn; u zult niet zaaien, noch inoogsten wat van zelf daarin zal gewassen zijn, noch ook de druiven van de afzonderingen in hetzelve afsnijden.
12 Want dat is het jubeljaar; het zal u heilig zijn; u zult uit het veld de inkomst daarvan eten.
13 Op dat jubeljaar zult u ieder wederkeren tot zijn bezitting.
14 Daarom, wanneer u aan uw naaste wat veilbaars verkopen, of uit de hand uws naasten kopen zult, dat niemand de een de ander verdrukke.
15 Naar het getal van de jaren, van het jubeljaar af, zult u van uw naaste kopen, en naar het getal van de jaren van de inkomsten zal hij het aan u verkopen.
16 Naar de veelheid van de jaren zult u zijn koop vermeerderen, en naar de weinigheid van de jaren zult u zijn koop verminderen; want hij verkoopt aan u het getal van de inkomsten.
17 Dat dan niemand zijn naaste verdrukke; maar vreest voor uw God; want Ik ben de HEERE, uw God!
18 En doet Mijn inzettingen, en houdt Mijn rechten, en doet dezelve; zo zult u zeker wonen in het land.
19 En het land zal zijn vrucht geven, en u zult eten tot verzadiging toe; en u zult zeker daarin wonen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 En als u zoudt zeggen: Wat zullen wij eten in het zevende jaar! Ziet, wij zullen niet zaaien, en onze inkomst niet inzamelen;
21 Zo zal Ik Mijn zegen gebieden over u in het zesde jaar, dat het de inkomst voor drie jaren zal voortbrengen.
22 Het achtste jaar nu zult u zaaien, en zult van de oude inkomst eten, tot het negende jaar toe; totdat zijn inkomst ingekomen is, zult u het oude eten.
23 Het land ook zal niet voor altoos verkocht worden; want het land is het Mijne, omdat u vreemdelingen en bijwoners bij Mij bent.
24 Daarom zult u , in het gehele land van uw bezitting, lossing voor het land toelaten.
25 Wanneer uw broer zal verarmd zijn, en iets van zijn bezitting verkocht zal hebben, zo zal zijn losser, die hem nabestaande is, komen, en zal het verkochte van zijn broers lossen.
26 En wanneer iemand geen losser zal hebben, maar zijn hand bekomen en hij gevonden zal hebben, zoveel genoeg is tot zijn lossing;
27 Dan zal hij de jaren van zijn verkoping rekenen, en het overschot zal hij de man, wien hij het verkocht had, weer uitkeren; en hij zal weer tot zijn bezitting komen.
28 Maar indien zijn hand niet gevonden heeft, wat genoeg is, om aan hem weer uit te keren, zo zal zijn verkochte goed zijn in de hand van zijn koper tot het jubeljaar toe; maar in het jubeljaar zal het uitgaan, en hij zal tot zijn bezitting wederkeren.
29 Insgelijks, wanneer iemand een woonhuis in een bemuurde stad zal verkocht hebben, zo zal zijn lossing zijn, totdat het jaar van zijn verkoping volkomen zal zijn; in een vol jaar zal zijn lossing wezen.
30 Maar is het, dat het niet gelost wordt, tegen dat hem het gehele jaar zal vervuld zijn, zo zal dat huis, hetwelk in die stad is, die een muur heeft, voor altoos blijven aan hem, die dat gekocht heeft, onder zijn geslachten; het zal in het jubeljaar niet uitgaan.
31 Doch de huizen van de dorpen, die rondom geen muur hebben, zullen als het veld van de lands gerekend worden; daarvoor zal lossing zijn, en zij zullen in het jubeljaar uitgaan.
32 Aangaande de steden van de Levieten, en de huizen van de steden hunner bezitting; de Levieten zullen een eeuwige lossing hebben.
33 En als men onder de Levieten lossing zal gedaan hebben, zo zal de koop van het huis en van de stad van zijn bezitting in het jubeljaar uitgaan; want de huizen van de steden van de Levieten zijn hun bezitting in het midden van de kinderen Israels.
34 Doch het veld van de voorstad hunner steden zal niet verkocht worden; want het is een eeuwige bezitting voor hen.
35 En als uw broer zal verarmd zijn, en zijn hand bij u wankelen zal, zo zult u hem vasthouden, zelfs een vreemdeling en bijwoner, opdat hij bij u leve.
36 U zult geen woeker noch overwinst van hem nemen; maar u zult vrezen voor uw God, opdat uw broer bij u leve.
37 Uw geld zult u hem niet op woeker geven, en u zult uw spijze niet op overwinst geven.
38 Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit Egypteland gevoerd heb, om u het land Kanaän te geven, opdat Ik u tot een God zij.
39 Desgelijks, wanneer uw broer bij u zal verarmd zijn, en zich aan u verkocht zal hebben, u zult hem niet doen dienen de dienst van een slaaf;
40 Als een dagloner, als een bijwoner zal hij bij u zijn; tot het jubeljaar zal hij bij u dienen.
41 Dan zal hij van u uitgaan, hij en zijn kinderen met hem, en hij zal tot zijn geslacht wederkeren, en tot de bezitting van zijn vaderen wederkeren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

42 Want zij zijn Mijn dienstknechten, die Ik uit Egypteland uitgevoerd heb; zij zullen niet verkocht worden, gelijk men een slaaf verkoopt.
43 U zult geen heerschappij over hem hebben met wreedheid; maar u zult vrezen voor uw God.
44 Aangaande uw slaaf of uw slavin, die u zult hebben, die zullen van de volken zijn, die rondom u zijn; van die zult u een slaaf of een slavin kopen.
45 U zult ze ook kopen van de kinderen van de bijwoners, die bij u als vreemdelingen verkeren, uit hen en uit hun geslachten, die bij u zullen zijn, die zij in uw land zullen verkregen hebben; en zij zullen u tot een bezitting zijn.
46 En u zult u tot bezitters over hen stellen voor uw kinderen na u, opdat zij de bezitting erven; u zult hen in eeuwigheid doen dienen; maar over uw broers, de kinderen Israels, een ieder over zijn broer, u zult over hem geen heerschappij hebben met wreedheid.
47 En wanneer de hand van een vreemdeling of en bijwoner, die bij u is, wat bekomen zal hebben, en uw broer, die bij hem is, verarmd zal zijn, dat hij zich aan de vreemdeling, de bijwoner, die bij u is, of aan de stam van het geslacht van de vreemdeling zal verkocht hebben;
48 Nadat hij zich zal verkocht hebben, zal er lossing voor hem zijn; een van zijn broers zal hem lossen;
49 Of zijn oom, of de zoon van zijn ooms, zal hem lossen, of die uit de naasten van zijn vlees van zijn geslacht is, zal hem lossen; of heeft zijn hand wat bekomen, dat hij zich zelf losse.
50 En hij zal met zijn koper rekenen van dat jaar af, dat hij zich aan hem verkocht heeft tot het jubeljaar toe; zo dat het geld van zijn verkoping zal zijn naar het getal van de jaren, naar de dagen eens dagloners zal het met hem zijn.
51 Indien nog vele van die jaren zijn, naar die zal hij tot zijn lossing van het geld, waarover hij gekocht is, weergeven.
52 En indien er nog weinige van die jaren overgebleven zijn, tot aan het jubeljaar, zo zal hij met hem rekenen; naar zijn jaren zal hij zijn lossing weergeven.
53 Als een dagloner zal hij van jaar tot jaar bij hem zijn; men zal over hem geen heerschappij hebben met wreedheid voor uw ogen.
54 En is het, dat hij hierdoor niet gelost wordt, zo zal hij in het jubeljaar uitgaan, hij en zijn kinderen met hem.
55 Want de kinderen Israels zijn Mij tot dienstknechten; Mijn dienstknechten zijn zij, die Ik uit Egypteland uitgevoerd heb; Ik ben de HEERE, uw God!

26
1 U zult u geen afgoden maken; noch gesneden beeld, noch opgericht beeld zult u u stellen, noch gebeelde steen in uw land zetten, om u daarvoor te buigen; want Ik ben de HEERE, uw God!
2 Mijn sabbatten zult u houden, en Mijn heiligdom zult u vrezen; Ik ben de HEERE!
3 Indien u in Mijn inzettingen wandelen, en Mijn geboden houden, en die doen zult;
4 Zo zal Ik uw regens geven op hun tijd; en het land zal zijn inkomst geven, en het geboomte van de velds zal zijn vrucht geven;
5 En de dorstijd zal u reiken tot de wijnoogst, en de wijnoogst zal reiken tot de zaaitijd; en u zult uw brood eten tot verzadiging toe, en u zult zeker in uw land wonen.
6 Ook zal Ik vrede geven in het land, dat u zult te slapen liggen, en niemand zij, die verschrikke; en Ik zal het boos gedierte uit het land doen ophouden, en het zwaard zal door uw land niet doorgaan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 En u zult uw vijanden vervolgen; en zij zullen voor uw aangezicht door het zwaard vallen.
8 Vijf uit u zullen honderd vervolgen, en honderd uit u zullen tien duizend vervolgen; en uw vijanden zullen voor uw aangezicht door het zwaard vallen.
9 En Ik zal Mij tot u wenden, en zal u vruchtbaar maken, en u vermenigvuldigen; en Mijn verbond zal Ik met u bevestigen.
10 En u zult het oude, dat verouderd is, eten; en het oude zult u vanwege het nieuwe uitbrengen.
11 En Ik zal Mijn tabernakel in het midden van u zetten; en Mijn ziel zal van u niet walgen.
12 En Ik zal in het midden van u wandelen, en zal u tot een God zijn, en u zult Mij tot een volk zijn.
13 Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit het land van de Egyptenaren uitgevoerd heb, opdat u hun slaven niet zoudt zijn; en Ik heb de disselbomen van uw juk verbroken, en heb u doen rechtop staan.
14 Maar indien u Mij niet zult horen, en al deze geboden niet zult doen;
15 En zo u Mijn inzettingen zult smadelijk verwerpen, en zo uw ziel van Mijn rechten zal walgen, dat u niet doet al Mijn geboden, om Mijn verbond te vernietigen;
16 Dit zal Ik u ook doen, dat Ik over u stellen zal verschrikking, tering en koorts, die de ogen verteren en de ziel pijnigen; u zult ook uw zaad te vergeefs zaaien, en uw vijanden zullen dat opeten.
17 Daartoe zal Ik Mijn aangezicht tegen u zetten, dat u geslagen zult worden voor het aangezicht van uw vijanden; en uw haters zullen over u heerschappij hebben, en u zult vlieden, als u iemand vervolgt.
18 En zo u Mij tot deze dingen toe nog niet horen zult, Ik zal nog daar toedoen, om u zevenvoudig over uw zonden te tuchtigen.
19 Want Ik zal de hovaardigheid van uw kracht verbreken, en zal uw hemel als ijzer maken, en uw aarde als koper.
20 En uw macht zal ijdellijk verdaan worden; en uw land zal zijn inkomsten niet geven, en het geboomte van de lands zal zijn vrucht niet geven.
21 En zo u met Mij in tegenheid wandelen zult, en Mij niet zult willen horen, zo zal Ik over u, naar uw zonden, zevenvoudig slagen toedoen.
22 Want Ik zal onder u zenden het gedierte van de velds, hetwelk u beroven, en uw vee uitroeien, en u verminderen zal; en uw wegen zullen woest worden.
23 Indien u nog door deze dingen Mij niet getuchtigd zult zijn, maar met Mij in tegenheid wandelen;
24 Zo zal Ik ook met u in tegenheid wandelen, en Ik zal u ook zevenvoudig over uw zonden slaan.
25 Want Ik zal een zwaard over u brengen, dat de wraak van de verbonden wreken zal, zodat u in uw steden vergaderd zult worden; dan zal Ik de pest in het midden van u zenden, en u zult in de hand van de vijand overgegeven worden.
26 Als Ik u de staf van de broods zal gebroken hebben, dan zullen tien vrouwen uw brood in een oven bakken, en zullen uw brood bij het gewicht weergeven; en u zult eten, maar niet verzadigd worden.
27 Als u ook hierom Mij niet horen zult, maar met Mij wandelen zult in tegenheid;
28 Zo zal Ik ook met u in heetgrimmige tegenheid wandelen, en Ik zal u ook zevenvoudig over uw zonden tuchtigen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

29 Want u zult het vlees van uw zonen eten, en het vlees van uw dochters zult u eten.
30 En Ik zal uw hoogten verderven, en uw zonnenbeelden uitroeien, en zal uw dode lichamen op de dode lichamen van uw drekgoden werpen; en Mijn ziel zal aan u walgen.
31 En Ik zal uw steden een woestijn maken, en uw heiligdommen verwoesten; en Ik zal uw liefelijken reuk niet rieken.
32 Ja, Ik zal dat land verwoesten; dat uw vijanden, die daarin zullen wonen, zich daarover ontzetten zullen.
33 Daartoe zal Ik u onder de heidenen verstrooien; en een zwaard achter u uittrekken; en uw land zal woest, en uw steden zullen een woestijn zijn.
34 Dan zal het land aan zijn sabbatten een welgevallen hebben, al de dagen van de verwoesting, en u zult in het land van uw vijanden zijn; dan zal het land rusten, en aan zijn sabbatten een welgevallen hebben.
35 Al de dagen van de verwoesting zal het rusten, omdat het niet rustte in uw sabbatten, als u daarin woont.
36 En aangaande de overgeblevenen onder u, Ik zal in hun hart een wekigheid in de landen hunner vijanden laten komen; zodat het geruis van een gedreven blad hen jagen zal, en zij zullen vlieden, gelijk men vliedt voor een zwaard, en zullen vallen, waar niemand is, die jaagt.
37 En zij zullen de een op de ander als voor het zwaard vallen, waar niemand is, die jaagt; en u zult voor het aangezicht van uw vijanden niet kunnen bestaan.
38 Maar u zult omkomen onder de heidenen, en het land van uw vijanden zal u verteren.
39 En de overgeblevenen onder u zullen om hun ongerechtigheid in de landen van uw vijanden uitteren; ja, ook om de ongerechtigheden hunner vaderen zullen zij met hen uitteren.
40 Dan zullen zij hun ongerechtigheid belijden, en de ongerechtigheid hunner vaderen met hun overtredingen, waarmede zij tegen Mij overtreden hebben, en ook dat zij met Mij in tegenheid gewandeld hebben.
41 Dat Ik ook met hen in tegenheid gewandeld, en hen in het land hunner vijanden gebracht zal hebben. Zo dan hun onbesneden hart gebogen wordt, en zij dan aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen hebben;
42 Dan zal Ik gedenken aan Mijn verbond met Jakob, en ook aan Mijn verbond met Izaak, en ook aan Mijn verbond met Abraham zal Ik gedenken, en aan het land zal Ik gedenken;
43 Als het land om hunnentwil zal verlaten zijn geweest, en aan zijn sabbatten een welgevallen gehad hebben, wanneer het om hunnentwil verwoest was, en zij aan de straf hunner ongerechtigheid een welgevallen zullen gehad hebben; daarom, en omdat zij Mijn rechten hadden verworpen, en hun ziel van Mijn inzettingen gewalgd had.
44 En hierenboven is dit ook; als zij in het land hunner vijanden zullen zijn, zal Ik hen niet verwerpen, noch van hen walgen, om een einde van hen te maken, vernietigende Mijn verbond met hen; want Ik ben de HEERE, hun God!
45 Maar Ik zal hun ten beste gedenken aan het verbond van de voorouderen, die Ik uit Egypteland voor de ogen van de heidenen uitgevoerd heb, opdat Ik hun tot een God ware; Ik ben de HEERE!
46 Dit zijn die inzettingen, en die rechten, en die wetten, welke de HEERE gegeven heeft, tussen Zich en tussen de kinderen Israels, op de berg Sinaï, door de hand van Mozes.

27
1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer iemand een gelofte zal afgezonderd hebben, naar uw schatting zullen de zielen van de HEERE zijn.
3 Als uw schatting eens mans zal zijn van twintig jaren oud, tot een, die zestig jaren oud is; dan zal uw schatting zijn van vijftig sikkelen zilver, naar de sikkel van het heiligdom.
4 Maar is het een vrouw, dan zal uw schatting zijn dertig sikkelen.
5 En is het van een, die vijf jaren oud is, tot een, die twintig jaren oud is, zo zal uw schatting van een man twintig sikkelen zijn, en voor een vrouw tien sikkelen.
6 Maar is het van een, die een maand oud is, tot een, die vijf jaren oud is, zo zal uw schatting van een man zijn vijf sikkelen zilver, en uw schatting over een vrouw zal zijn drie sikkelen zilver.
7 En is het van een, die zestig jaren oud is en daarboven, is het een man, zo zal uw schatting zijn vijftien sikkelen, en voor een vrouw tien sikkelen.
8 Maar zo hij armer is, dan uw schatting, zo zal hij zich voor het aangezicht van de priesters zetten, opdat de priester hem schatte; naar dat de hand dergenen, die de gelofte gedaan heeft, zal kunnen bekomen, zal de priester hem schatten.
9 En indien het een beest is, waarvan men de HEERE offerande offert; al wat hij daarvan de HEERE zal gegeven hebben, zal heilig zijn.
10 Hij zal niet vermangelen, noch hetzelve verwisselen, een goed voor een kwaad, of een kwaad voor een goed; indien hij nochtans een beest voor een beest enigszins verwisselt, zo zal dit, en wat daarvoor verwisseld is, heilig zijn.
11 En indien het enig onrein beest is, van hetwelk men de HEERE geen offerande offert, zo zal hij dat beest voor het aangezicht van de priesters zetten.
12 En de priester zal dat schatten, naar dat het goed of kwaad is; naar uw schatting, priester! zo zal het zijn.
13 Maar indien hij het immers lossen zal, zo zal hij zijn vijfde deel boven uw schatting toedoen.
14 En wanneer iemand zijn huis zal geheiligd hebben, dat het de HEERE heilig zij, zo zal de priester dat schatten, naar dat het goed of kwaad is; zoals de priester dat geschat zal hebben, zo zal het stand hebben.
15 En indien hij, die het geheiligd heeft, zijn huis zal lossen, zo zal hij een vijfde deel van geld van uw schatting daarboven toedoen, zo zal het zijne zijn.
16 Indien ook iemand van de akker van zijn bezitting de HEERE wat geheiligd zal hebben, zo zal uw schatting zijn naar zijn zaad; een homer gerstenzaad zal zijn op vijftig sikkelen zilver.
17 Indien hij zijn akker van het jubeljaar af geheiligd zal hebben, zo zal het naar uw schatting stand hebben.
18 Maar zo hij zijn akker na het jubeljaar geheiligd zal hebben, dan zal hem de priester het geld rekenen, naar de jaren, die nog overig zijn tot het jubeljaar; en het zal van uw schatting afgetrokken worden.
19 En indien hij, die de akker geheiligd heeft, die ganselijk lossen zal, zo zal hij een vijfde deel van het geld van uw schatting daarboven toedoen, en dezelve zal hem gevestigd zijn.
20 En indien hij die akker niet zal lossen, of indien hij die akker aan een anderen man verkocht heeft, zo zal hij niet meer gelost worden.
21 Maar die akker, nadat hij in het jubeljaar zal uitgegaan zijn, zal de HEERE heilig zijn, als een verbannen akker; de bezitting daarvan zal van de priesters zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 En indien hij de HEERE een akker heeft geheiligd, die hij gekocht heeft, en niet is van de akker van zijn bezitting;
23 Zo zal de priester hem rekenen de som van uw schatting tot het jubeljaar; en hij zal op die dag uw schatting geven, een heiligheid de HEERE.
24 In het jubeljaar zal die akker terugkomen tot die, van wie hij hem gekocht had, tot hem, wiens de bezitting van dat land was.
25 Al uw schatting nu zal naar de sikkel van de heiligdoms gebeuren; de sikkel zal zijn van twintig gera.
26 Maar het eerstgeborene, dat de HEERE van een beest eerstgeboren wordt, dat zal niemand heiligen; hetzij een os, of klein vee, het is van de HEERE.
27 Doch is het van een onrein beest, hij zal dat lossen naar uw schatting, en zal zijn vijfde deel daarboven toedoen; en indien het niet gelost wordt, zo zal het verkocht worden, naar uw schatting.
28 Evenwel niets, dat verbannen is, dat iemand de HEERE zal verbannen hebben, van al hetgeen hij heeft, van een mens, of van een beest, of van de akker van zijn bezitting, zal verkocht noch gelost worden; al wat verbannen is, zal de HEERE een heiligheid van de heiligheden zijn.
29 Al wat verbannen is, dat van de mensen zal verbannen zijn, zal niet gelost worden; het zal zekerlijk gedood worden.
30 Ook alle tienden van de lands, van het zaad van de lands, van de vrucht van het geboomte, zijn van de HEERE; zij zijn de HEERE heilig.
31 Maar zo iemand van zijn tienden immer iets lossen zal, hij zal zijn vijfde deel daarboven toedoen.
32 Aangaande al de tienden van runderen en klein vee, alles wat onder de roede zal doorgaan, het tiende zal de HEERE heilig zijn.
33 Hij zal tussen het goede en het kwade niet onderzoeken; hij zal het ook niet verwisselen; maar indien hij het immers verwisselen zal, zo zal dit, en wat daarvoor verwisseld is, heilig zijn; het zal niet gelost worden.
34 Dit zijn de geboden, die de HEERE Mozes geboden heeft, aan de kinderen Israels, op de berg Sinaï.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

NUMERI

1

1 Voorts sprak de HEERE tot Mozes, in de woestijn van Sinaï, in de tent van de samenkomst, op de eersten van de tweede maand, in het tweede jaar, nadat zij uit Egypteland uitgetogen ware, en zei::
2 Neem op de som van de gehele vergadering van de kinderen Israels, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal van de namen, van al wat mannelijk is, hoofd voor hoofd.
3 Van twintig jaren oud en daarboven, allen, die in het leger van Israël uittrekken; die zult u tellen naar hun heiren, u en Aaron.
4 En met u zullen zijn van elke stam een man, die een hoofdman is over het huis van zijn vaderen.
5 Deze zijn nu de namen van de mannen, die bij u staan zullen: van Ruben, Elizur, de zoon van Sedeur.
6 Van Simeon, Selumiel, de zoon van Zurisaddai.
7 Van Juda, Nahesson, de zoon van Amminadab.
8 Van Issaschar, Nethaneel, de zoon van Zuar.
9 Van Zebulon, Eliab, de zoon van Helon.
10 Van de kinderen van Jozef: van Efraim, Elisama, de zoon van Ammihud; van Manasse, Gamaliel, de zoon van Pedazur.
11 Van Benjamin, Abidan, de zoon van Gideoni.
12 Van Dan, Ahiezer, de zoon van Ammisaddai.
13 Van Aser, Pagiel, de zoon van Ochran.
14 Van Gad, Eljasaf, de zoon van Dehuel.
15 Van Nafthali, Ahira, de zoon van Enan.
16 Deze waren de geroepenen van de vergadering, de oversten van de stammen hunner vaderen; zij waren de hoofden van de duizenden van Israël.
17 Toen namen Mozes en Aaron die mannen, welken met namen uitgedrukt zijn.
18 En zij verzamelden de gehele vergadering, op de eersten dag van de tweede maand; en die verklaarden hun afkomst, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal van de namen, van die twintig jaren oud was en daarboven, hoofd voor hoofd.
19 Zoals de HEERE Mozes geboden had, zo heeft hij hen geteld in de woestijn van Sinaï.
20 Zo waren de zonen van Ruben, de eerstgeborene van Israël, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal van de namen, hoofd voor hoofd, al wat mannelijk was, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten strijde uittrokken;
21 Hun getelden van de stam van Ruben waren zes en veertig duizend en vijfhonderd.
22 Van de zonen van Simeon, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, zijn getelden, in het getal van de namen, hoofd voor hoofd, al wat mannelijk was, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten strijde uittrokken;
23 Hun getelden van de stam van Simeon waren negen en vijftig duizend en driehonderd.
24 Van de zonen van Gad, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal van de namen, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten strijde uittrokken.
25 Waren hun getelden van de stam van Gad vijf en veertig duizend zeshonderd en vijftig.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

26 Van de zonen van Juda, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal van de namen, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten strijde uittrokken,
27 Waren hun getelden van de stam van Juda vier en zeventig duizend en zeshonderd.
28 Van de zonen van Issaschar, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal van de namen van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten strijde uittrokken,
29 Waren hun getelden van de stam van Issaschar vier en vijftig duizend en vierhonderd.
30 Van de zonen van Zebulon, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal van de namen, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten strijde uittrokken,
31 Waren hun getelden van de stam van Zebulon zeven en vijftig duizend en vierhonderd.
32 Van de zonen van Jozef: van de zonen van Efraim, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal van de namen, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten strijde uittrokken,
33 Waren hun getelden van de stam van Efraim veertig duizend en vijfhonderd;
34 Van de zonen van Manasse, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal van de namen, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten strijde uittrokken,
35 Waren hun getelden van de stam van Manasse twee en dertig duizend en tweehonderd.
36 Van de zonen van Benjamin, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal van de namen, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten strijde uittrokken,
37 Waren hun getelden van de stam van Benjamin vijf en dertig duizend en vierhonderd.
38 Van de zonen van Dan, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal van de namen, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten strijde uittrokken,
39 Waren hun getelden van de stam van Dan twee en zestig duizend en zevenhonderd.
40 Van de zonen van Aser, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal van de namen, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten strijde uittrokken,
41 Waren hun getelden van de stam van Aser een en veertig duizend en vijfhonderd.
42 Van de zonen van Nafthali, hun geboorten, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, in het getal van de namen, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die ten strijde uittrokken,
43 Waren hun getelden van de stam van Nafthali drie en vijftig duizend en vierhonderd.
44 Deze zijn de getelden, welke Mozes geteld heeft, en Aaron, en de oversten van Israel; twaalf mannen waren zij, elk over het huis van zijn vaderen.
45 Zo waren al de getelden van de zonen van Israel, naar het huis hunner vaderen, van twintig jaren oud en daarboven, allen, die in Israel ten strijde uittrokken,
46 Al de getelden dan waren zeshonderd drie duizend vijfhonderd en vijftig.
47 Maar de Levieten, naar de stam hunner vaderen, werden onder hen niet geteld.
48 Want de HEERE had tot Mozes gesproken, en zei::
49 Alleen de stam van Levi zult u niet tellen, noch hun som opnemen, onder de zonen van Israel.
50 Maar u , stel de Levieten over de tabernakel van de getuigenis, en over al zijn gereedschap, en over alles, wat daartoe behoort; zij zullen de tabernakel dragen, en al zijn gereedschap; en zij zullen die bedienen, en zij zullen zich rondom de tabernakel legeren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

51 En als de tabernakel zal optrekken, de Levieten zullen die afnemen; en wanneer de tabernakel zich legeren zal, zullen de Levieten dien oprichten; en de vreemde, die daarbij komt, zal gedood worden.
52 En de kinderen Israels zullen zich legeren, een ieder bij zijn leger, en een ieder bij zijn banier, naar hun heiren.
53 Maar de Levieten zullen zich legeren rondom de tabernakel van de getuigenis, opdat geen verbolgenheid over de vergadering van de kinderen Israels zij; daarom zullen de Levieten de wacht van de tabernakel van de getuigenis waarnemen.
54 Zo deden de kinderen Israels; naar alles, wat de HEERE Mozes geboden had, zo deden zij.

2
1 En de HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron, en zei::
2 De kinderen Israels zullen zich legeren, een ieder onder zijn banier, naar de tekenen van het huis hunner vaderen; rondom tegenover de tent van de samenkomst zullen zij zich legeren.
3 Die zich nu legeren zullen oostwaarts tegen de opgang, zal zijn de banier van de legers van Juda, naar hun heiren; en Nahesson, de zoon van Amminadab, zal de overste van de zonen van Juda zijn.
4 Zijn heir nu, en zijn getelden waren vier en zeventig duizend en zeshonderd.
5 En nevens zal zich legeren de stam van Issaschar; en Nethaneel, de zoon van Zuar, zal de overste van de zonen van Issaschar zijn.
6 Zijn heir nu, en zijn getelden waren vier en vijftig duizend en vierhonderd.
7 Daartoe de stam van Zebulon; en Eliab, de zoon van Helon, zal de overste van de zonen van Zebulon zijn.
8 Zijn heir nu, en zijn getelden waren zeven en vijftig duizend en vierhonderd.
9 Al de getelden van de legers van Juda waren honderd zes en tachtig duizend en vierhonderd, naar hun heiren. Zij zullen vooraan optrekken.
10 De banier van de legers van Ruben, naar hun heiren, zal tegen het zuiden zijn; en Elizur, de zoon van Sedeur, zal de overste van de zonen van Ruben zijn.
11 Zijn heir nu, en zijn getelden waren zes en veertig duizend en vijfhonderd.
12 En nevens hem zal zich legeren de stam van Simeon; en Selumiel, de zoon van Zurisaddai, zal de overste van de zonen van Simeon zijn.
13 Zijn heir nu, en zijn getelden waren negen en vijftig duizend en driehonderd.
14 Daartoe de stam van Gad; en Eljasaf, de zoon van Rehuel, zal de overste van de zonen van Gad zijn.
15 Zijn heir nu, en zijn getelden waren vijf en veertig duizend zeshonderd en vijftig.
16 Al de getelden in het leger van Ruben waren honderd een en vijftig duizend vierhonderd en vijftig; naar hun heiren. En zij zullen de tweede optrekken.
17 Daarna zal de tent van de samenkomst optrekken, met het leger van de Levieten, in het midden van de legers; zoals zij zich legeren zullen, zo zullen zij optrekken, een ieder aan zijn plaats, naar hun banieren.
18 De banier van de legers van Efraim, naar hun heiren, zal tegen het westen zijn; en Elisama, de zoon van Ammihud, zal de overste van de zonen van Efraim zijn.
19 Zijn heir nu, en zijn getelden waren veertig duizend en vijfhonderd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 En nevens hem de stam van Manasse; en Gamaliel, de zoon van Pedazur, zal de overste van de zonen van Manasse zijn.
21 Zijn heir nu, en zijn getelden waren twee en dertig duizend en tweehonderd.
22 Daartoe de stam van Benjamin; en Abidan, de zoon van Gideoni, zal de overste van de zonen van Benjamin zijn.
23 Zijn heir nu, en zijn getelden waren vijf en dertig duizend en vierhonderd.
24 Al de getelden in het leger van Efraim waren honderd acht duizend en eenhonderd, naar hun heiren. En zij zullen de derde optrekken.
25 De banier van de legers van Dan zal tegen het noorden zijn, naar hun heiren; en Ahiezer, de zoon van Ammisaddai, zal de overste van de zonen van Dan zijn.
26 Zijn heir nu, en zijn getelden waren twee en zestig duizend en zevenhonderd.
27 En nevens hem zal zich legeren de stam van Aser; en Pagiel, de zoon van Ochran, zal de overste van de zonen van Aser zijn.
28 Zijn heir nu, en zijn getelden waren een en veertig duizend en vijfhonderd.
29 Daartoe de stam van Nafthali; en Ahira, de zoon van Enan, zal de overste van de zonen van Nafthali zijn.
30 Zijn heir nu, en zijn getelden waren drie en vijftig duizend en vierhonderd.
31 Al de getelden in het leger van Dan waren honderd zeven en vijftig duizend en zeshonderd. In het achterste zullen zij optrekken, naar hun banieren.
32 Deze zijn de getelden van de kinderen Israels, naar het huis hunner vaderen; al de getelden van de legers, naar hun heiren, waren zeshonderd drie duizend vijfhonderd en vijftig.
33 Maar de Levieten werden niet geteld onder de zonen van Israel, zoals de HEERE Mozes geboden had.
34 En de kinderen Israels deden naar alles, wat de HEERE Mozes geboden had, zo legerden zij zich naar hun banieren, en zo trokken zij op, een ieder naar zijn geslachten, naar het huis van zijn vaderen.

3
1 Dit nu zijn de geboorten van Aaron en Mozes; ten dage als de HEERE met Mozes gesproken heeft op de berg Sinai.
2 En dit zijn de namen van de zonen van Aaron: de eerstgeborene, Nadab, daarna Abihu, Eleazar, en Ithamar.
3 Dit zijn de namen van de zonen van Aaron, van de priesters, die gezalfd waren, welker hand men gevuld had, om het priesterambt te bedienen.
4 Maar Nadab en Abihu stierven voor het aangezicht van de HEERE, als zij vreemd vuur voor het aangezicht van de HEERE in de woestijn van Sinaï brachten, en hadden geen kinderen, doch Eleazar en Ithamar bedienden het priesterambt voor het aangezicht van hun vader Aaron.
5 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
6 Doe de stam van Levi naderen, en stel hem voor het aangezicht van de priester Aaron, opdat zij hem dienen;
7 En dat zij waarnemen zijn wacht, en de wacht van de gehele vergadering, voor de tent van de samenkomst, om de dienst van de tabernakels te bedienen;
8 En dat zij al het gereedschap van de tent van de samenkomst, en de wacht van de kinderen Israels waarnemen, om de dienst van de tabernakels te bedienen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 U zult dan, aan Aaron en aan zijn zonen, de Levieten geven; zij zijn gegeven, zij zijn hem gegeven uit de kinderen Israels.
10 Maar Aaron en zijn zonen zult u stellen, dat zij hun priesterambt waarnemen; en de vreemde, die nadert, zal gedood worden.
11 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
12 En Ik, zie, Ik heb de Levieten uit het midden van de kinderen Israels genomen, in plaats van allen eerstgeborene, die de baarmoeder opent, uit de kinderen Israels; en de Levieten zullen Mijne zijn.
13 Want alle eerstgeborene is Mijn; van de dag, dat Ik alle eerstgeborenen in Egypteland sloeg, heb Ik Mij geheiligd alle eerstgeborenen in Israël, van de mensen tot de beesten; zij zullen Mijn zijn; Ik ben de HEERE!
14 En de HEERE sprak tot Mozes in de woestijn van Sinaï, en zei::
15 Tel de zonen van Levi naar het huis hunner vaderen, naar hun geslachten, al wat mannelijk is, van een maand oud en daarboven, die zult u tellen.
16 En Mozes telde hen naar het bevel van de HEERE, zoals hem geboden was.
17 Dit nu waren de zonen van Levi met hun namen: Gerson, en Kahath, en Merari.
18 En dit zijn de namen van de zonen van Gerson, naar hun geslachten: Libni en Simei.
19 En de zonen van Kahath, naar hun geslachten; Amram en Izhar, Hebron en Uzziel.
20 En de zonen van Merari, naar hun geslachten: Maheli en Musi; dit zijn de geslachten van de Levieten, naar het huis hunner vaderen.
21 Van Gerson was het geslacht van de Libnieten, en het geslacht van de Simeieten; dit zijn de geslachten van de Gersonieten.
22 Hun getelden in getal waren van al wat mannelijk was, van een maand oud en daarboven; hun getelden waren zeven duizend en vijfhonderd.
23 De geslachten van de Gersonieten zullen zich legeren achter de tabernakel, westwaarts.
24 De overste nu van het vaderlijke huis van de Gersonieten zal zijn Eljasaf, de zoon van Lael.
25 En de wacht van de zonen van Gerson in de tent van de samenkomst zal zijn de tabernakel en de tent, haar deksel, en het deksel aan de deur van de tent van de samenkomst;
26 En de behangselen van de voorhofs, en het deksel van de deur van de voorhofs, welke bij de tabernakel en bij het altaar rondom zijn; veeleer de zelen, tot zijn gehele dienst.
27 En van Kahath is het geslacht van de Amramieten, en het geslacht van de Izharieten, en het geslacht van de Hebronieten, en het geslacht van de Uzzielieten; dit zijn de geslachten van de Kohathieten.
28 In getal van al wat mannelijk was, van een maand oud en daarboven, waren acht duizend en zeshonderd, waarnemende de wacht van de heiligdoms.
29 De geslachten van de zonen van Kohath zullen zich legeren aan de zijde van de tabernakels, zuidwaarts.
30 De overste nu van het vaderlijke huis van de geslachten van de Kohathieten, zal zijn Elisafan, de zoon van Uzziel.
31 Hun wacht nu zal zijn de ark, en de tafel, en de kandelaar, en de altaren en het gereedschap van de heiligdoms, met hetwelk zij dienst doen, en het deksel, en al wat tot zijn dienst behoort.
32 De overste nu van de oversten van Levi zal zijn Eleazar, de zoon van Aaron, de priester; zijn opzicht zal zijn over degenen, die de wacht van de heiligdoms waarnemen.
33 Van Merari is het geslacht van de Mahelieten, en het geslacht van de Musieten; dit zijn de geslachten van Merari.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

34 En hun getelden in getal van al wat mannelijk was, van een maand oud en daarboven, waren zes duizend en tweehonderd.
35 De overste nu van het vaderlijke huis van de geslachten van Merari zal zijn Zuriel, de zoon van Abihail; zij zullen zich legeren aan de zijde van de tabernakels, noordwaarts.
36 En het opzicht van de wachten van de zonen van Merari zal zijn over de berderen van de tabernakels, en zijn richels, en zijn pilaren, en zijn voeten, en al zijn gereedschap, en al wat tot zijn dienst behoort;
37 En de pilaren van de voorhof rondom, en hun voeten, en hun pennen, en hun zelen.
38 Die nu zich legeren zullen voor de tabernakel oostwaarts, voor de tent van de samenkomst, tegen de opgang, zullen zijn Mozes, en Aaron met zijn zonen, waarnemende de wacht van de heiligdoms, voor de wacht van de kinderen Israels; en de vreemde, die nadert, zal gedood worden.
39 Alle getelden van de Levieten, welke Mozes en Aaron, op het bevel van de HEERE, naar hun geslachten, geteld hebben, al wat mannelijk was, van een maand oud en daarboven, waren twee en twintig duizend.
40 En de HEERE zei tot Mozes: Tel alle eerstgeborenen, wat mannelijk is onder de kinderen Israels, van een maand oud en daarboven; en neem het getal hunner namen op.
41 En u zult voor Mij de Levieten nemen (Ik ben de HEERE!), in plaats van alle eerstgeborenen onder de kinderen Israels, en de beesten van de Levieten, in plaats van alle eerstgeborenen onder de beesten van de kinderen Israels.
42 Mozes dan telde, zoals de HEERE hem geboden had, alle eerstgeborenen onder de kinderen Israels.
43 En alle eerstgeborenen, die mannelijk waren, in het getal van de namen, van een maand oud en daarboven, naar hun getelden, waren twee en twintig duizend tweehonderd en drie en zeventig.
44 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
45 Neem de Levieten, in plaats van alle eerstgeboorte onder de kinderen Israels, en de beesten van de Levieten, in plaats van hun beesten; want de Levieten zullen Mijn zijn; Ik ben de HEERE!
46 Aangaande de tweehonderd drie en zeventig, die gelost zullen worden, die overschieten, boven de Levieten, van de eerstgeborenen van de kinderen Israels;
47 U zult voor elk hoofd vijf sikkels nemen; naar de sikkel van de heiligdoms zult u ze nemen; die sikkel is twintig gera.
48 En u zult dat geld aan Aaron en zijn zonen geven, het geld van de gelosten die onder hen overschieten.
49 Toen nam Mozes dat losgeld van degenen, die overschoten boven de gelosten door de Levieten.
50 Van de eerstgeborenen van de kinderen Israels nam hij dat geld, duizend driehonderd vijf en zestig sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms.
51 En Mozes gaf dat geld van de gelosten aan Aaron en aan zijn zonen, naar het bevel van de HEERE, zoals de HEERE Mozes geboden had.

4
1 En de HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron, en zei::

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Neemt op de som van de zonen van Kohath, uit het midden van de zonen van Levi, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen.
3 Van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig jaren oud; al wie tot deze strijd inkomt, om het werk in de tent van de samenkomst te doen.
4 Dit zal de dienst zijn van de zonen van Kohath, in de tent van de samenkomst, te weten de heiligheid van de heiligheden.
5 In het optrekken van de legers, zo zullen Aaron en zijn zonen komen, en de voorhang van de deksels afnemen, en zullen daarmede de ark van de getuigenis bedekken.
6 En zij zullen een deksel van dassenvellen daarop leggen, en een geheel kleed van hemelsblauw daar bovenop uitspreiden; en zij zullen deze handbomen aanleggen.
7 Zij zullen ook op de toontafel een kleed van hemelsblauw uitspreiden, en zullen daarop zetten de schotels, en de reukschalen, en de kroezen, en de dekschotel; ook zal het gedurig brood daarop zijn.
8 Daarna zullen zij een scharlaken kleed daarover uitspreiden, en zullen dat met een deksel van dassenvellen bedekken; en zij zullen deze handbomen aanleggen.
9 Dan zullen zij een kleed van hemelsblauw nemen, en bedekken de kandelaar van de luchters, en zijn lampen, en zijn snuiters, en zijn blusvaten, en al zijn olievaten, met welke zij aan dienen.
10 Zij zullen ook deze, en al zijn gereedschap, in een deksel van dassenvellen doen, en zullen hem op de draagboom leggen.
11 En over het gouden altaar zullen zij een kleed van hemelsblauw uitspreiden, en zullen dat met een deksel van dassenvellen bedekken; en zij zullen zijn handbomen aanleggen.
12 Zij zullen ook nemen alle gereedschap van de dienst, met hetwelk zij in het heiligdom dienen, en zullen het leggen in een kleed van hemelsblauw, en zullen hetzelve met een deksel van dassenvellen bedekken; en zij zullen het op de draagboom leggen.
13 En zij zullen de as van het altaar vegen, en zij zullen daarover een kleed van purper uitspreiden.
14 En zij zullen daarop leggen al zijn gereedschap, waarmede zij aan hetzelve dienen, de koolpannen, de krauwelen, en de schoffelen, en de sprengbekkens, al het gereedschap van het altaar; en zij zullen daarover een deksel van dassenvellen uitspreiden, en zullen zijn handbomen aanleggen.
15 Als nu Aaron en zijn zonen, het dekken van het heiligdom, en van alle gereedschap van de heiligdoms, in het optrekken van de legers, zullen voleind hebben, zo zullen daarna de zonen van Kohath komen om te dragen; maar zij zullen dat heilige niet aanroeren, dat zij niet sterven. Dit is de last van de zonen van Kohath, in de tent van de samenkomst.
16 Het opzicht nu van Eleazar, de zoon van Aaron, de priester, zal zijn over de olie van de luchters, en het reukwerk van de welriekende specerijen, en het gedurig spijsoffer, en de zalfolie; het opzicht van de ganse tabernakel, en alles wat daarin is, aan het heiligdom en aan zijn gereedschap.
17 En de HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron, en zei::
18 U zult de stam van de geslachten van de Kohathieten niet laten uitgeroeid worden, uit het midden van de Levieten;
19 Maar dit zult u hun doen, opdat zij leven en niet sterven, als zij tot de heiligheid van de heiligheden toetreden zullen: Aaron en zijn zonen zullen komen, en stellen hen een ieder over zijn dienst en aan zijn last.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Doch zij zullen niet inkomen om te zien, als men het heiligdom inpakt, opdat zij niet sterven.
21 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
22 Neem ook op de som van de zonen van Gerson, naar het huis hunner vaderen, naar hun geslachten.
23 U zult hen tellen van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig jaren oud, al wie inkomt om de strijd te strijden, opdat hij de dienst bediene in de tent van de samenkomst.
24 Dit zal zijn de dienst van de geslachten van de Gersonieten, in het dienen en in de last.
25 Zij zullen dan dragen de gordijnen van de tabernakels, en de tent van de samenkomst; te weten haar deksel, en het dassendeksel, dat er bovenop is, en het deksel van de deur van de tent van de samenkomst,
26 En de behangsels van de voorhof, en het deksel van de deur van de poort van de voorhofs, hetwelk is bij de tabernakel en bij het altaar rondom; en hun zelen, en al het gereedschap van hun dienst, veeleer al wat daarvoor bereid wordt, opdat zij dienen.
27 De gehele dienst van de zonen van de Gersonieten, in al hun last, en in al hun dienst, zal zijn naar het bevel van Aaron en van zijn zonen; en u lieden zult hun ter bewaring al hun last bevelen.
28 Dit is de dienst van de geslachten van de zonen van de Gersonieten, in de tent van de samenkomst; en hun wacht zal zijn onder de hand van Ithamar, de zoon van Aaron, de priester.
29 Aangaande de zonen van Merari, die zult u naar hun geslachten, en naar het huis hunner vaderen tellen.
30 U zult hen tellen van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig jaren oud, al wie inkomt tot deze strijd, om te bedienen de dienst van de tent van de samenkomst.
31 Dit zal nu zijn de onderhouding van hun last, naar al hun dienst, in de tent van de samenkomst: de berderen van de tabernakels, en zijn richels, en zijn pilaren, en zijn voeten;
32 Veeleer de pilaren van de voorhofs rondom, hun voeten, en hun pennen, en hun zelen, met al hun gereedschap, en met al hun dienst; en het gereedschap van de waarneming van hun last zult u bij namen tellen.
33 Dit is de dienst van de geslachten van de zonen van Merari, naar hun gehele dienst, in de tent van de samenkomst, onder de hand van Ithamar, de zoon van Aaron, de priester.
34 Mozes dan en Aaron, en de oversten van de vergadering telden de zonen van de Kohathieten, naar hun geslachten, en naar het huis hunner vaderen:
35 Van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig jaren oud, al wie inkwam tot deze strijd, tot de dienst in de tent van de samenkomst;
36 Hun getelden nu waren, naar hun geslachten, twee duizend zevenhonderd en vijftig.
37 Dit zijn de getelden van de geslachten van de Kohathieten, van al wie in de tent van de samenkomst diende, welke Mozes en Aaron geteld hebben, naar het bevel van de HEERE, door de hand van Mozes.
38 Insgelijks de getelden van de zonen van Gerson, naar hun geslachten, en naar het huis hunner vaderen;
39 Van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig jaren oud, al wie inkwam tot deze strijd, tot de dienst in de tent van de samenkomst;
40 Hun getelden waren, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen, twee duizend zeshonderd en dertig.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

41 Deze zijn de getelden van de geslachten van de zonen van Gerson, van al wie in de tent van de samenkomst diende, welke Mozes en Aaron telden, naar het bevel van de HEERE.
42 En de getelden van de geslachten van de zonen van Merari, naar hun geslachten, naar het huis hunner vaderen,
43 Van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig jaren oud, al wie inkwam tot deze strijd, tot de dienst in de tent van de samenkomst;
44 Hun getelden nu waren, naar hun geslachten, drie duizend en tweehonderd.
45 Deze zijn de getelden van de geslachten van de zonen van Merari, welke Mozes en Aaron geteld hebben, naar het bevel van de HEERE, door de hand van Mozes.
46 Al de getelden, welke Mozes en Aaron, en de oversten van Israel geteld hebben van de Levieten, naar hun geslachten, en naar het huis hunner vaderen,
47 Van dertig jaren oud en daarboven, tot vijftig jaren oud, al wie inkwam, om de dienst van de bediening en de dienst van de last, in de tent van de samenkomst, te bedienen;
48 Hun getelden waren acht duizend vijfhonderd en tachtig.
49 Men telde hen, naar het bevel van de HEERE, door de hand van Mozes, een ieder naar zijn dienst, en naar zijn last; en zijn getelden waren, die de HEERE Mozes geboden had.

5
1 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
2 Gebied de kinderen Israels, dat zij uit het leger wegzenden alle melaatsen, en alle vloeienden, en allen, die onrein zijn van een dode.
3 Van de man tot de vrouw toe zult u hen wegzenden; tot buiten het leger zult u hen wegzenden; opdat zij niet verontreinigen hun legers, in welker midden Ik wone.
4 En de kinderen Israels deden zo, en zonden hen tot buiten het leger; gelijk de HEERE tot Mozes gesproken had, zo deden de kinderen Israels.
5 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
6 Spreek tot de kinderen Israels: Wanneer een man of een vrouw iets van enige menselijke zonden gedaan zullen hebben, overtreden hebbende door overtreding tegen de HEERE, zo is die ziel schuldig.
7 En zij zullen hun zonde, welke zij gedaan hebben, belijden; daarna zal hij zijn schuld weer uitkeren, naar de hoofdsom daarvan, en dat vijfde deel zal hij daarboven toedoen, en zal het die geven, aan wie hij zich verschuldigd heeft.
8 Maar zo die man geen losser zal hebben, om de schuld aan hem weer uit te keren, zal die schuld, welken de HEERE weer uitgekeerd wordt, van de priesters zijn; behalve de ram van de verzoening, met welken hij voor hem verzoening doen zal.
9 Desgelijks zal alle heffing van alle geheiligde dingen van de kinderen Israels, welke zij tot de priester brengen, zijne zijn.
10 En een ieders geheiligde dingen zullen zijne zijn; wat iemand de priester zal gegeven hebben, zal zijne zijn.
11 Wijders sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
12 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer van iemand zijn huisvrouw zal afgeweken zijn, en door overtreding tegen hem overtreden zal hebben;
13 Dat een man bij haar door bijligging van zaad zal gelegen hebben, en het voor de ogen haars mans zal verborgen zijn, en zij zich verheeld zal hebben, zijnde nochtans onrein geworden; en geen getuige tegen haar is, en zij niet betrapt is;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 En de ijvergeest over hem gekomen is, dat hij ijvert over zijn huisvrouw, omdat zij onrein geworden is; of dat over hem de ijvergeest gekomen is, dat hij over zijn huisvrouw ijvert, hoewel zij niet onrein geworden is;
15 Dan zal die man zijn huisvrouw tot de priester brengen, en zal haar offerande voor haar medebrengen, een tiende deel van een efa gerstemeel; hij zal geen olie daarop gieten, noch wierook daarop leggen, omdat het een spijsoffer van de ijveringen is, een spijsoffer van de gedachtenis, dat de ongerechtigheid in gedachtenis brengt.
16 En de priester zal haar doen naderen; hij zal haar stellen voor het aangezicht van de HEERE.
17 En de priester zal heilig water in een aarden vat nemen; en van het stof, hetwelk op de vloer van de tabernakels is, zal de priester nemen, en in het water doen.
18 Daarna zal de priester de vrouw voor het aangezicht van de HEERE stellen, en zal het hoofd van de vrouw ontbloten, en zal het spijsoffer van de gedachtenis op haar handen leggen, hetwelk het spijsoffer van de ijveringen is; en in de hand van de priesters zal dat bitter water zijn, hetwelk de vloek medebrengt.
19 En de priester zal haar beëdigden, en zal tot die vrouw zeggen: Indien iemand bij u gelegen heeft, en indien u , onder uw man zijnde, niet afgeweken bent tot onreinheid, wees vrij van dit bitter water, hetwelk de vloek medebrengt!
20 Maar zo u , onder uw man zijnde, afgeweken bent, en zo u onrein geworden bent, dat een man bij u gelegen heeft, behalve uw man:
21 (Dan zal de priester die vrouw met de eed van de vervloeking beëdigen, en de priester zal tot die vrouw zeggen:) De HEERE zette u tot een vloek, en tot een eed, in het midden uws volks, mits dat de HEERE uw heup vervallende, en uw buik zwellende make;
22 Dat dit water, hetwelk de vervloeking medebrengt, in uw ingewand inga, om de buik te doen zwellen, en de heup te doen vervallen! Dan zal die vrouw zeggen: Amen, amen!
23 Daarna zal de priester deze zelfde vloeken op een cedeltje schrijven, en hij zal het met het bitter water uitdoen.
24 En hij zal die vrouw dat bitter water, hetwelk de vervloeking medebrengt, te drinken geven, dat het water, hetwelk de vervloeking medebrengt, in haar tot bitterheden inga.
25 En de priester zal uit de hand van die vrouw het spijsoffer van de ijveringen nemen, en hij zal dat spijsoffer voor het aangezicht van de HEERE bewegen, en zal dat op het altaar offeren.
26 De priester zal ook van dat spijsoffer, zijn gedenkoffer, een handvol grijpen, en zal het op het altaar aansteken; en daarna zal hij dat water die vrouw te drinken geven.
27 Als hij haar nu dat water zal te drinken gegeven hebben, het zal gebeuren, indien zij onrein geworden is, en tegen haar man door overtreding zal overtreden hebben, dat het water, hetwelk vervloeking medebrengt, tot bitterheid in haar ingaan zal, en haar buik zwellen, en haar heup vervallen zal; en die vrouw zal in het midden van haar volk tot een vloek zijn.
28 Doch indien de vrouw niet onrein geworden is, maar rein is, zo zal zij vrij zijn, en zal met zaad bezadigd worden.
29 Dit is de wet van de ijveringen, als een vrouw, onder haar man zijnde, zal afgeweken en onrein geworden zijn;
30 Of als over een man die ijvergeest zal gekomen zijn, en hij over zijn huisvrouw zal geijverd hebben, dat hij de vrouw voor het aangezicht van de HEERE stelle, en de priester aan haar deze gehele wet volbrenge.
31 En de man zal van de ongerechtigheid onschuldig zijn; maar die vrouw zal haar ongerechtigheid dragen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6
1 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
2 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer een man of een vrouw zich afgescheiden zal hebben, belovende de gelofte eens Nazireers, om zich de HEERE af te zonderen;
3 Van wijn en sterken drank zal hij zich afzonderen; wijnedik, en edik van sterken drank zal hij niet drinken, noch enige vochtigheid van druiven zal hij drinken, noch verse of gedroogde druiven eten.
4 Al de dagen van zijn Nazireerschap zal hij niet eten van iets, dat van de wijnstok van de wijns gemaakt is, van de kernen af tot de basten toe.
5 Al de dagen van de gelofte van zijn Nazireerschap zal het scheermes over zijn hoofd niet gaan; totdat die dagen vervuld zullen zijn, die hij zich de HEERE zal afgezonderd hebben, zal hij heilig zijn, latende de lokken van het haar van zijn hoofd wassen.
6 Al de dagen, die hij zich de HEERE zal afgezonderd hebben, zal hij tot het lichaam eens doden niet gaan.
7 Om zijn vader of om zijn moeder, om zijn broer of om zijn zuster, om hen zal hij zich niet verontreinigen, als zij dood zijn; want het Nazireerschap zijn God is op zijn hoofd.
8 Al de dagen van zijn Nazireerschap is hij de HEERE heilig.
9 En zo de gestorvene bij hem onvoorziens haastelijk gestorven ware, dat hij het hoofd van zijn Nazireerschap zou verontreinigd hebben, zo zal hij op de dag van zijn reiniging zijn hoofd bescheren; op de zevenden dag zal hij het bescheren.
10 En op de achtsten dag zal hij twee tortelduiven, of twee jonge duiven brengen tot de priester, tot de deur van de tent van de samenkomst.
11 De priester nu zal een bereiden ten zondoffer, en een ten brandoffer, en zal voor hem verzoening doen, van dat hij aan het dode lichaam gezondigd heeft; zo zal hij zijn hoofd op die zelfde dag heiligen.
12 Daarna zal hij de dagen van zijn Nazireerschap de HEERE afzonderen, en zal een lam, dat eenjarig is, brengen ten schuldoffer; en de vorige dagen zullen vallen, omdat zijn Nazireerschap verontreinigd was.
13 En dit is de wet van de Nazireers: op de dag, als de dagen van zijn Nazireerschap zullen vervuld zijn, zal hij dit brengen tot de deur van de tent van de samenkomst.
14 Hij dan zal tot zijn offerande de HEERE offeren een volkomen eenjarig lam ten brandoffer, en een volkomen eenjarig ooilam ten zondoffer, en een volkomen ram ten dankoffer.
15 En een korf ongezuurde koeken, koeken van meelbloem, met olie gemengd, en ongezuurde vladen, met olie bestreken, veeleer hun spijsoffer, en hun drankoffers;
16 En de priester zal het voor het aangezicht van de HEERE brengen, en zal zijn zondoffer en zijn brandoffer bereiden.
17 Hij zal ook de ram ten dankoffer de HEERE bereiden, met de korf van de ongezuurde koeken; en de priester zal zijn spijsoffer en zijn drankoffer bereiden.
18 Alsdan zal de Nazireer, aan de deur van de tent van de samenkomst, het hoofd van zijn Nazireerschap bescheren; en hij zal het hoofdhaar van zijn Nazireerschap nemen, en hij zal het leggen op het vuur, dat onder het dankoffer is.
19 Daarna zal de priester een gezoden schouder nemen van de ram, en een ongezuurden koek uit de korf, en een ongezuurde vlade; en hij zal ze op de handen van de Nazireers leggen, nadat hij zijn Nazireerschap afgeschoren heeft.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 En de priester zal die bewegen ten beweegoffer, voor het aangezicht van de HEERE; het is een heilig ding voor de priester, met de borst van de beweegoffers, en met de schouder van de hefoffers; en daarna zal die Nazireer wijn drinken.
21 Dit is de wet van de Nazireers, die zijn offerande de HEERE voor zijn Nazireerschap zal beloofd hebben, behalve wat zijn hand bekomen zal; naar zijn gelofte, welke hij beloofd zal hebben, zo zal hij doen, naar de wet van zijn Nazireerschap.
22 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
23 Spreek tot Aaron en zijn zonen, en zei:: Zo zult u lieden de kinderen Israels zegenen, en zei: tot hen:
24 De HEERE zegene u, en behoede u!
25 De HEERE doe Zijn aangezicht over u lichten, en zij u genadig!
26 De HEERE verheffe Zijn aangezicht over u, en geve u vrede!
27 Zo zullen zij Mijn Naam op de kinderen Israels leggen; en Ik zal hen zegenen.

7
1 En het gebeurde ten dage, als Mozes geeindigd had de tabernakel op te richten, en dat hij die gezalfd, en die geheiligd had, en al zijn gereedschap, veeleer het altaar en al zijn gereedschap, en hij ze gezalfd, en dezelve geheiligd had;
2 Dat de oversten van Israel, de hoofden van het huis hunner vaderen, offerden; deze waren de oversten van de stammen, die over de getelden stonden.
3 En zij brachten hun offerande voor het aangezicht van de HEERE, zes overdekte wagens, en twaalf runderen; een wagen voor twee oversten, en een os voor elk een; en brachten ze voor de tabernakel.
4 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
5 Neem ze van hen, opdat zij zijn mogen om te bedienen de dienst van de tent van de samenkomst; en u zult dezelve de Levieten geven, een ieder naar zijn dienst.
6 Zo nam Mozes die wagens, en die runderen, en gaf dezelve de Levieten.
7 Twee wagens en vier runderen gaf hij de zonen van Gerson, naar hun dienst;
8 En vier wagens en acht runderen gaf hij de zonen van Merari, naar hun dienst; onder de hand van Ithamar, de zoon van Aaron, de priester.
9 Maar de zonen van Kohath gaf hij niet; want de dienst van de heilige dingen was op hen, die zij op de schouderen droegen.
10 En de oversten offerden ter inwijding van het altaar, op de dag als hetzelve gezalfd werd; de oversten dan offerden hun offeranden voor het altaar.
11 En de HEERE zei tot Mozes: Elke overste zal (een ieder op zijn dag) zijn offerande offeren, ter inwijding van het altaar.
12 Die nu op de eersten dag zijn offerande offerde, was Nahesson, de zoon van Amminadab, voor de stam van Juda.
13 En zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer;
14 Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerk;
15 Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
16 Een geitenbok, ten zondoffer;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Nahesson, de zoon van Amminadab.
18 Op de tweeden dag offerde Nethaneel, de zoon van Zuar, de overste van Issaschar.
19 Hij offerde zijn offerande: een zilveren schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer;
20 En een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerk;
21 Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
22 Een geitenbok, ten zondoffer;
23 En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Nethaneel, de zoon van Zuar.
24 Op de derden dag offerde de overste van de zonen van Zebulon, Eliab, de zoon van Helon.
25 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer;
26 Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerk;
27 Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
28 Een geitenbok, ten zondoffer;
29 En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Eliab, de zoon van Helon.
30 Op de vierden dag offerde de overste van de kinderen van Ruben, Elizur, de zoon van Sedeur.
31 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer;
32 Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerk;
33 Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
34 Een geitenbok, ten zondoffer;
35 En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Elizur, de zoon van Sedeur.
36 Op de vijfden dag offerde de overste van de kinderen van Simeon, Selumiel, de zoon van Zurisaddai.
37 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer;
38 Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerk;
39 Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
40 Een geitenbok, ten zondoffer;
41 En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Selumiel, de zoon van Zurisaddai.
42 Op de zesden dag offerde de overste van de kinderen van Gad, Eljasaf, de zoon van Dehuel.
43 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms; beide vol meelbloem gemengd met olie, ten spijsoffer;
44 Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerk;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

45 Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
46 Een geitenbok, ten zondoffer;
47 En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Eljasaf, de zoon van Dehuel.
48 Op de zevenden dag offerde de overste van de kinderen van Efraim, Elisama, de zoon van Ammihud.
49 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms; beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer;
50 Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerk;
51 Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
52 Een geitenbok, ten zondoffer;
53 En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Elisama, de zoon van Ammihud.
54 Op de achtsten dag offerde de overste van de kinderen van Manasse, Gamaliel, de zoon van Pedazur.
55 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms; beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer;
56 Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerk;
57 Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
58 Een geitenbok, ten zondoffer;
59 En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Gamaliel, de zoon van Pedazur.
60 Op de negenden dag offerde de overste van de kinderen van Benjamin, Abidan, de zoon van Gideoni.
61 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer;
62 Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerk;
63 Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
64 Een geitenbok, ten zondoffer;
65 En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Abidan, de zoon van Gideoni.
66 Op de tienden dag offerde de overste van de kinderen van Dan, Ahiezer, de zoon van Ammisaddai.
67 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer;
68 Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerk;
69 Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
70 Een geitenbok, ten zondoffer;
71 En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Ahiezer, de zoon van Ammisaddai.
72 Op de elfden dag offerde de overste van de kinderen van Aser, Pagiel, de zoon van Ochran.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

73 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer;
74 Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerk;
75 Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
76 Een geitenbok, ten zondoffer;
77 En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Pagiel, de zoon van Ochran.
78 Op de twaalfden dag offerde de overste van de kinderen van Nafthali, Ahira, de zoon van Enan.
79 Zijn offerande was: een zilveren schotel, welks gewicht was honderd dertig sikkelen; een zilveren sprengbekken van zeventig sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms; zij waren beide vol meelbloem met olie gemengd, ten spijsoffer;
80 Een reukschaal van tien gouden sikkelen, vol reukwerk;
81 Een var, een jong rund, een ram, een lam, dat eenjarig was, ten brandoffer;
82 Een geitenbok, ten zondoffer;
83 En ten dankoffer: twee runderen, vijf rammen, vijf bokken, vijf eenjarige lammeren. Dit was de offerande van Ahira, de zoon van Enan.
84 Dit was de inwijding van het altaar van de oversten van Israel, op de dag als hetzelve gezalfd werd: twaalf zilveren schotels, twaalf zilveren sprengbekkens, twaalf gouden reukschalen.
85 Een zilveren schotel was van honderd dertig sikkelen, en een sprengbekken van zeventig; al het zilver van de vaten was twee duizend en vierhonderd sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms.
86 Twaalf gouden reukschalen van reukwerk; elke reukschaal was van tien sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms; al het goud van de reukschalen was honderd en twintig sikkelen.
87 Al de runderen ten brandoffer waren twaalf varren, twaalf rammen, twaalf eenjarige lammeren, met hun spijsoffer; en twaalf geitenbokken ten zondoffer.
88 En al de runderen ten dankoffer waren vier en twintig varren, de rammen zestig, de bokken zestig, de eenjarige lammeren zestig. Dit is de inwijding van het altaar, nadat hetzelve gezalfd was.
89 En als Mozes in de tent van de samenkomst ging, om met Hem te spreken, zo hoorde hij een stem tot hem sprekende, van boven het verzoendeksel, hetwelk is op de ark van de getuigenis, van tussen de twee cherubim. Zo sprak Hij tot hem.

8
1 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
2 Spreek tot Aaron, en zeg tot hem: Als u de lampen aansteken zult, recht tegenover de kandelaar zullen de zeven lampen lichten.
3 En Aaron deed zo: tegenover vooraan de kandelaar stak hij zijn lampen aan; zoals de HEERE Mozes geboden had.
4 Dit werk nu van de kandelaars was van dicht goud, tot zijn schacht, tot zijn bloemen was het dicht; naar de gedaante, die de HEERE Mozes vertoond had, zo had hij de kandelaar gemaakt.
5 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
6 Neem de Levieten uit het midden van de kinderen Israels, en reinig hen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 En aldus zult u hun doen, om hen te reinigen: spreng op hen water van de ontzondiging; en zij zullen het scheermes over hun gehele vlees doen gaan, en zij zullen hun klederen wassen, en zich reinigen.
8 Daarna zullen zij nemen een var, een jong rund, met zijn spijsoffer van meelbloem, met olie gemengd; en een anderen var, een jong rund, zult u nemen ten zondoffer.
9 En u zult de Levieten voor de tent van de samenkomst doen naderen; en u zult de gehele vergadering van de kinderen Israels doen verzamelen.
10 Ja, u zult de Levieten voor het aangezicht van de HEERE doen naderen; en de kinderen Israels zullen hun handen op de Levieten leggen.
11 En Aaron zal de Levieten bewegen ten beweegoffer voor het aangezicht van de HEERE, vanwege de kinderen Israels; opdat zij zijn, om de dienst van de HEERE te bedienen.
12 En de Levieten zullen hun handen op het hoofd van de varren leggen; daarna bereidt u een ten zondoffer, en een ten brandoffer de HEERE, om over de Levieten verzoening te doen.
13 En u zult de Levieten stellen voor het aangezicht van Aaron, en voor het aangezicht van zijn zonen, en u zult hen bewegen ten beweegoffer de HEERE.
14 En u zult de Levieten uit het midden van de kinderen Israels uitscheiden, opdat de Levieten Mijn zijn.
15 En daarna zullen de Levieten inkomen, om de tent van de samenkomst te bedienen; en u zult hen reinigen, en zult hen ten beweegoffer bewegen.
16 Want zij zijn gegeven, zij zijn Mij gegeven uit het midden van de kinderen Israels; voor de opening van alle baarmoeder, voor de eerstgeborenen van een ieder uit de kinderen Israels, heb Ik ze Mij genomen.
17 Want alle eerstgeborene onder de kinderen Israels is Mijn, onder de mensen en onder de beesten; ten dage dat Ik alle eerstgeboorte in Egypteland sloeg, heb Ik dezelve Mij geheiligd.
18 En Ik heb de Levieten genomen voor alle eerstgeborenen onder de kinderen Israels.
19 En Ik heb de Levieten aan Aaron en aan zijn zonen tot een gift gegeven, uit het midden van de kinderen Israels, om de dienst van de kinderen Israels in de tent van de samenkomst te bedienen, en om voor de kinderen Israels verzoening te doen, dat er geen plage zij onder de kinderen Israels, als de kinderen Israels tot het heiligdom naderen zouden.
20 En Mozes deed, en Aaron, en de gehele vergadering van de kinderen Israels, aan de Levieten, naar alles, wat de HEERE Mozes geboden had van de Levieten, zo deden de kinderen Israels aan hen.
21 En de Levieten ontzondigden zich, en wiesen hun klederen, en Aaron bewoog hen ten beweegoffer voor het aangezicht van de HEERE; en Aaron deed verzoening over hen, om hen te reinigen.
22 En daarna kwamen de Levieten, om hun dienst te bedienen in de tent van de samenkomst, voor het aangezicht van Aaron, en voor het aangezicht van zijn zonen; zoals de HEERE Mozes van de Levieten geboden had, zo deden zij aan hen.
23 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
24 Dit is het, wat de Levieten aangaat: van vijf en twintig jaren oud en daarboven, zullen zij inkomen, om de strijd te strijden, in de dienst van de tent van de samenkomst.
25 Maar van dat hij vijftig jaren oud is, zal hij van de strijd van deze dienst afgaan, en hij zal niet meer dienen.
26 Doch hij zal met zijn broers dienen in de tent van de samenkomst, om de wacht waar te nemen; maar de dienst zal hij niet bedienen. Zo zult u aan de Levieten doen in hun wachten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9
1 En de HEERE sprak tot Mozes in de woestijn van Sinai, in het tweede jaar, nadat zij uit Egypteland uitgetogen waren, in de eerste maand, en zei::
2 Dat de kinderen Israels het pascha houden zouden, op zijn gezetten tijd.
3 Op de veertienden dag in deze maand, tussen twee avonden zult u dat houden, op zijn gezetten tijd; naar al zijn inzettingen, en naar al zijn rechten zult u dat houden.
4 Mozes dan sprak tot de kinderen Israels, dat zij het pascha zouden houden.
5 En zij hielden het pascha op de veertienden dag van de eerste maand, tussen de twee avonden, in de woestijn van Sinai; naar alles, wat de HEERE Mozes geboden had, zo deden de kinderen Israels.
6 Toen waren er lieden geweest, die over het dode lichaam eens mensen onrein waren, en op denzelven dag het pascha niet hadden kunnen houden; daarom naderden zij voor het aangezicht van Mozes, en voor het aangezicht van Aaron op die dag.
7 En die lieden zeiden tot hem: Wij zijn onrein over het dode lichaam eens mensen; waarom zouden wij verkort worden, dat wij de offerande van de HEERE op zijn gezetten tijd niet zouden offeren, in het midden van de kinderen Israels?
8 En Mozes zei tot hen: Blijft staande, dat ik hoor, wat de HEERE u gebieden zal.
9 Toen sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
10 Spreek tot de kinderen Israels, en zei:: Wanneer iemand onder u, of onder uw geslachten, over een dood lichaam onrein, of op een verren weg zal zijn, hij zal dan nog de HEERE het pascha houden.
11 In de tweede maand, op de veertienden dag, tussen de twee avonden, zullen zij dat houden; met ongezuurde broden en bittere saus zullen zij dat eten.
12 Zij zullen daarvan niet overlaten tot de morgen, en zullen daaraan geen been breken; naar alle inzetting van het pascha zullen zij dat houden.
13 Als een man, die rein is, en op de weg niet is, en nalaten zal het pascha te houden, zo zal die ziel uit haar volken uitgeroeid worden; want hij heeft de offerande van de HEERE op zijn gezetten tijd niet geofferd, die man zal zijn zonde dragen.
14 En wanneer een vreemdeling bij u als vreemdeling verkeert, en hij het pascha de HEERE ook houden zal, naar de inzetting van het pascha, en naar zijn wijze, zo zal hij het houden; het zal enerlei inzetting voor u zijn, beiden de vreemdeling en de inboorling van het land.
15 En op de dag van het oprichten van de tabernakels bedekte de wolk de tabernakel, op de tent van de getuigenis; en in de avond was over de tabernakel als een gedaante van de vuurs, tot aan de morgen.
16 Zo gebeurde het geduriglijk; de wolk bedekte denzelven, en van de nachts was er een gedaante van de vuurs.
17 Maar nadat de wolk opgeheven werd van boven de tent, zo verreisden ook daarna de kinderen Israels; en in de plaats, waar de wolk bleef, daar legerden zich de kinderen Israels.
18 Naar de mond van de HEERE, verreisden de kinderen Israels, en naar van de HEERE mond legerden zij zich; al de dagen, in die de wolk over de tabernakel bleef, legerden zij zich.
19 En als de wolk vele dagen over de tabernakel verbleef, zo namen de kinderen Israels de wacht van de HEERE waar, en verreisden niet.
20 Als het nu was, dat de wolk weinige dagen op de tabernakel was, naar de mond van de HEERE legerden zij zich, en naar de mond van de HEERE verreisden zij.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Maar was het, dat de wolk van de avond tot de morgen daar was, en de wolk in de morgen opgeheven werd, zo verreisden zij; of van de daags, of van de nachts, als de wolk opgeheven werd, zo verreisden zij.
22 Of als de wolk twee dagen, of een maand, of vele dagen vertoog op de tabernakel, blijvende daarop, zo legerden zich de kinderen Israels, en verreisden niet; en als zij verheven werd, verreisden zij.
23 Naar de mond van de HEERE legerden zij zich, en naar de mond van de HEERE verreisden zij; zij namen de wacht van de HEERE waar, naar de mond van de HEERE, door de hand van Mozes.

10
1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Maak u twee zilveren trompetten; van dicht werk zult u ze maken; en zij zullen u zijn tot de samenroeping van de vergadering, en tot de optocht van de legers.
3 Als zij met dezelve blazen zullen, dan zal de gehele vergadering tot u vergaderd worden, aan de deur van de tent van de samenkomst.
4 Maar als zij met de ene zullen blazen, dan zullen tot u vergaderd worden de oversten, de hoofden van de duizenden van Israel.
5 Als u met een gebroken geklank blazen zult, dan zullen de legers, die tegen het oosten gelegerd zijn, optrekken.
6 Maar als u ten tweeden male met een gebroken klank blazen zult, zullen de legers, die tegen het zuiden legeren, optrekken; met een gebroken klank zullen zij blazen tot hun optochten.
7 Maar in het verzamelen van de gemeente, zult u blazen, doch geen gebroken geklank maken.
8 En de zonen van Aaron, de priesters, zullen met die trompetten blazen; en zij zullen u zijn tot een eeuwige inzetting bij uw geslachten.
9 En wanneer u lieden in uw land ten strijde zult trekken tegen de vijand, die u benauwt, zult u ook met die trompetten een gebroken klank maken; zo zal van uw gedacht worden voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, en u zult van uw vijanden verlost worden.
10 Desgelijks ten dage van uw vrolijkheid, en in uw gezette hoogtijden, en in de beginselen van uw maanden, zult u ook met de trompetten blazen over uw brandofferen, en over uw dankoffers; en zij zullen u ter gedachtenis zijn voor het aangezicht uws Gods; Ik ben de HEERE, uw God!
11 En het gebeurde in het tweede jaar, in de tweede maand, op de twintigsten van de maand, dat de wolk verheven werd van boven de tabernakel van de getuigenis.
12 En de kinderen Israels gingen op, naar hun tochten, uit de woestijn Sinai; en de wolk bleef in de woestijn Paran.
13 Zo gingen zij vooreerst op, naar de mond van de HEERE, door de hand van Mozes.
14 Want vooreerst trok op de banier van het leger van de kinderen van Juda, naar hun heiren; en over zijn heir was Nahesson, de zoon van Amminadab.
15 En over het heir van de stam van de kinderen van Issaschar was Nethaneel, de zoon van Zuar.
16 En over het heir van de stam van de kinderen van Zebulon was Eliab, de zoon van Helon.
17 Toen werd de tabernakel afgenomen, en de zonen van Gerson, en de zonen van Merari gingen op, dragende de tabernakel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Daarna trok de banier van het leger van Ruben, naar hun heiren; en over zijn heir was Elizur, de zoon van Sedeur.
19 En over het heir van de stam van de kinderen van Simeon was Selumiel, de zoon van Zurisaddai.
20 En over het heir van de stam van de kinderen van Gad was Eljasaf, de zoon van Dehuel.
21 Toen gingen op de Kohathieten, dragende het heiligdom; en de anderen richtten de tabernakel op, tegen dat deze kwamen.
22 Daarna trok op de banier van het leger van de kinderen van Efraim, naar hun heiren; en over het heir was Elisama, de zoon van Ammihud.
23 En over het heir van de stam van de kinderen van Manasse was Gamaliel, de zoon van Pedazur.
24 En over het heir van de stam van de kinderen van Benjamin was Abidan, de zoon van Gideoni.
25 Toen trok op de banier van het leger van de kinderen van Dan, samensluitende al de legers, naar hun heiren; en over zijn heir was Ahiezer de zoon van Ammisaddai.
26 En over het heir van de stam van de kinderen van Aser was Pagiel, de zoon van Ochran.
27 En over het heir van de stam van de kinderen van Nafthali was Ahira, de zoon van Enan.
28 Dit waren de tochten van de kinderen Israels, naar hun heiren, als zij reisden.
29 Mozes nu zei tot Hobab, de zoon van Rehuel, de Midianiet, de schoonvader van Mozes: Wij reizen naar die plaats, van welke de HEERE gezegd heeft: Ik zal u die geven; ga met ons, en wij zullen u weldoen, want de HEERE heeft over Israel het goede gesproken.
30 Doch hij zei tot hem: Ik zal niet gaan; maar ik zal naar mijn land en naar mijn maagschap gaan.
31 En hij zei: Verlaat ons toch niet; want omdat u weet, dat wij ons legeren in de woestijn, zo zult u ons tot ogen zijn.
32 En het zal gebeuren, als u met ons zult gaan, en het goede gebeuren zal, waarmede de HEERE bij ons weldoen zal, dat wij u ook weldoen zullen.
33 Zo gingen zij drie dagreizen van de berg van de HEERE; en de ark van de verbonds van de HEERE reisde voor hun aangezicht drie dagreizen, om voor hen een rustplaats uit te speuren.
34 En de wolk van de HEERE was van de daags over hen, als zij uit het leger verreisden.
35 Het gebeurde nu in het optrekken van de ark, dat Mozes zei: Sta op, HEERE! en laat Uw vijanden verstrooid worden, en Uw haters van Uw aangezicht vlieden!
36 En als zij rustte, zei hij: Kom weer, HEERE! tot de tien duizenden van de duizenden van Israël!

11
1 En het gebeurde, als het volk zich was beklagende, dat het kwaad was in de oren van de HEERE; want de HEERE hoorde het, zodat Zijn toorn ontstak, en het vuur van de HEERE onder hen ontbrandde, en verteerde, in het uiterste van de legers.
2 Toen riep het volk tot Mozes; en Mozes bad tot de HEERE; en het vuur werd gedempt.
3 Daarom noemde hij de naam dier plaats Thab-era, omdat het vuur van de HEERE onder hen gebrand had.
4 En het gemene volk, dat in het midden van hen was, werd met lust bevangen; daarom zo weenden ook de kinderen Israels wederom, en zeiden: Wie zal ons vlees te eten geven?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Wij gedenken aan de vissen, die wij in Egypte om niet aten; aan de komkommers, en aan de pompoenen, en aan het look, en aan de ajuinen, en aan het knoflook.
6 Maar nu is onze ziel dor, er is niet met al, behalve dit Man voor onze ogen!
7 Het Man nu was als korianderzaad, en zijn verf was als de verf van de bedolah.
8 Het volk liep hier en daar, en verzamelde het, en maalde het met molens, of stiet het in mortieren, en zood het in potten, en maakte daarvan koeken; en zijn smaak was als de smaak van de beste vochtigheid van de olie.
9 En wanneer de dauw van de nachts op het leger neerviel, viel het Man op hetzelve neder.
10 Toen hoorde Mozes het volk wenen door hun huisgezinnen, een ieder aan de deur van zijn hut; en de toorn van de HEERE ontstak zeer; ook was het kwaad in de ogen van Mozes.
11 En Mozes zei tot de HEERE: Waarom hebt U aan Uw knecht kwalijk gedaan, en waarom heb ik geen genade in Uw ogen gevonden, dat U de last van dit gehele volk op mij legt?
12 Heb ik dan al dit volk ontvangen? heb ik het gebaard? dat U tot mij zoudt zeggen: Draag het in uw schoot, zoals een voedstervader de zuigeling draagt, tot dat land, hetwelk U hun vaderen gezworen hebt?
13 Van waar zou ik het vlees hebben, om al dit volk te geven? Want zij wenen tegen mij, en zei:: Geef ons vlees, dat wij eten!
14 Ik alleen kan al dit volk niet dragen; want het is mij te zwaar!
15 En indien U zo aan mij doet, dood mij toch slechts, indien ik genade in Uw ogen gevonden heb; en laat mij mijn ongeluk niet aanzien!
16 En de HEERE zei tot Mozes: Verzamel Mij zeventig mannen uit de oudsten van Israël, die u weet, dat zij de oudsten van de volks en zijn ambtlieden zijn; en u zult hen brengen voor de tent van de samenkomst, en zij zullen zich daar bij u stellen.
17 Zo zal Ik afkomen en met u daar spreken; en van de Geest, die op u is, zal Ik afzonderen, en op hen leggen; en zij zullen met u de last van dit volk dragen, opdat u die alleen niet draagt.
18 En tot het volk zult u zeggen: Heiligt u tegen morgen, en u zult vlees eten; want u hebt voor de oren van de HEERE geweend, en zei:: Wie zal ons vlees te eten geven? want het ging ons wel in Egypte! Daarom zal de HEERE u vlees geven, en u zult eten.
19 U zult niet een dag, noch twee dagen eten, noch vijf dagen, noch tien dagen, noch twintig dagen;
20 Tot een gehele maand toe, totdat het uit uw neus uitga, en u tot walging zij; overmits u de HEERE, Die in het midden van u is, verworpen hebt, en hebt voor Zijn aangezicht geweend, en zei:: Waarom nu zijn wij uit Egypte getogen?
21 En Mozes zei: Zeshonderd duizend te voet is dit volk, in welks midden ik ben; en U hebt gezegd: Ik zal hun vlees geven, en zij zullen een gehele maand eten!
22 Zullen dan voor hen schapen en runderen geslacht worden, dat voor hen genoeg zij? zullen al de vissen van de zee voor hen verzameld worden, dat voor hen genoeg zij?
23 Doch de HEERE zei tot Mozes: Zou dan de hand van de HEERE hand verkort zijn? U zult nu zien, of Mijn woord u wedervaren zal, of niet.
24 En Mozes ging uit, en sprak de woorden van de HEERE tot het volk; en hij verzamelde zeventig mannen uit de oudsten van de volks, en stelde hen rondom de tent.
25 Toen kwam de HEERE af in de wolk, en sprak tot hem, en afzonderende van de Geest, die op hem was, legde Hem op de zeventig mannen, die oudsten; en het gebeurde, als de Geest op hen rustte, dat zij profeteerden, maar daarna niet meer.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

26 Maar twee mannen waren in het leger overgebleven; van de enen naam was Eldad, en van de anderen naam Medad; en die Geest rustte op hen (want zij waren onder de aangeschrevenen, hoewel zij tot de tent niet uitgegaan waren), en zij profeteerden in het leger.
27 Toen liep een jongen heen, en boodschapte aan Mozes, en zei: Eldad en Medad profeteren in het leger.
28 En Jozua, de zoon van Nun, de dienaar van Mozes, een van zijn uitgelezen jongelingen, antwoordde en zei: Mijn heer Mozes, verbied hun!
29 Doch Mozes zei tot hem: Bent u voor mij ijverende? Och, of al het volk van de HEERE profeten waren, dat de HEERE Zijn Geest over hen gave!
30 Daarna verzamelde zich Mozes tot het leger, hij en de oudsten van Israël.
31 Toen voer een wind uit van de HEERE, en raapte kwakkelen van de zee, en strooide ze bij het leger, omtrent een dagreis herwaarts, en omtrent een dagreis derwaarts, rondom het leger; en zij waren omtrent twee ellen boven de aarde.
32 Toen maakte zich het volk op, die gehele dag, en die gehele nacht, en de gehele anderen dag, en verzamelden de kwakkelen; die het minst had, had tien homers verzameld; en zij spreidden ze voor zich van elkander rondom het leger.
33 Dat vlees was nog tussen hun tanden, eer het gekauwd was, zo ontstak de toorn van de HEERE tegen het volk, en de HEERE sloeg het volk met een zeer grote plaag.
34 Daarom heet men de naam die plaats Kibroth Thaava; want daar begroeven zij het volk, dat belust was geweest.
35 Van Kibroth Thaava verreisde het volk naar Hazeroth; en zij bleven in Hazeroth.

12
1 Mirjam nu sprak, en Aaron, tegen Mozes, vanwege de vrouw, van de Cuschietische, die hij genomen had; want hij had een Cuschietische ter vrouw genomen.
2 En zij zeiden: Heeft dan de HEERE maar alleen door Mozes gesproken? Heeft Hij ook niet door ons gesproken? En de HEERE hoorde het!
3 Doch de man Mozes was zeer zachtmoedig, meer dan alle mensen, die op de aardbodem waren.
4 Toen sprak de HEERE haastig tot Mozes, en tot Aaron, en tot Mirjam: U drie, komt uit tot de tent van de samenkomst! En zij drie kwamen uit.
5 Toen kwam de HEERE af in de wolkkolom, en stond aan de deur van de tent; daarna riep Hij Aaron en Mirjam; en zij beiden kwamen uit.
6 En Hij zei: Hoort nu Mijn woorden! Zo er een profeet onder u is, Ik, de HEERE, zal door een gezicht Mij aan hem bekend maken, door een droom zal Ik met hem spreken.
7 Zo is Mijn knecht Mozes niet, die in Mijn gehele huis getrouw is.
8 Van mond tot mond spreek Ik met hem, en door aanzien, en niet door duistere woorden; en de gelijkenis van de HEERE aanschouwt hij; waarom dan hebt u lieden niet gevreesd tegen Mijn knecht, tegen Mozes, te spreken?
9 Zo ontstak van de HEERE toorn tegen hen, en Hij ging weg.
10 En de wolk week van boven de tent; en ziet, Mirjam was melaats, wit als de sneeuw. En Aaron zag Mirjam aan, en ziet, zij was melaats.
11 Daarom zei Aaron tot Mozes: Och, mijn heer! leg toch niet op ons de zonde, waarmede wij dwaas gedaan, en waarmede wij gezondigd hebben!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Laat zij toch niet zijn als een dode, van wiens vlees, als hij uit van zijn moeders lijf uitgaat, de helft wel verteerd is!
13 Mozes dan riep tot de HEERE, en zei:: O God! heel haar toch!
14 En de HEERE zei tot Mozes: Zo haar vader smadelijk in haar aangezicht gespogen had, zou zij niet zeven dagen beschaamd zijn? Laat haar zeven dagen buiten het leger gesloten, en daarna aangenomen worden!
15 Zo werd Mirjam buiten het leger zeven dagen gesloten; en het volk verreisde niet, totdat Mirjam aangenomen werd.
16 Maar daarna verreisde het volk van Hazeroth, en zij legerden zich in de woestijn van Paran.

13
1 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
2 Zend u mannen uit: die het land Kanaän verspieden, hetwelk Ik de kinderen Israels geven zal; van elke stam van zijn vaderen zult u lieden een man zenden, zijnde ieder een overste onder hen.
3 Mozes dan zond hen uit de woestijn van Paran, naar de mond van de HEERE; al die mannen waren hoofden van de kinderen Israels.
4 En dit zijn hun namen: van de stam van Ruben, Sammua, de zoon van Zaccur.
5 Van de stam van Simeon, Safat, de zoon van Hori.
6 Van de stam van Juda, Kaleb, de zoon van Jefunne.
7 Van de stam van Issaschar, Jigeal, de zoon van Jozef.
8 Van de stam van Efraim, Hosea, de zoon van Nun.
9 Van de stam van Benjamin, Palti, de zoon van Rafu.
10 Van de stam van Zebulon, Gaddiel, de zoon van Sodi.
11 Van de stam van Jozef, voor de stam van Manasse, Gaddi, de zoon van Susi.
12 Van de stam van Dan, Ammiel, de zoon van Gemalli.
13 Van de stam van Aser, Sethur, de zoon van Michael.
14 Van de stam van Nafthali, Nachbi, de zoon van Wofsi.
15 Van de stam van Gad, Guel, de zoon van Machi.
16 Dit zijn de namen van de mannen, die Mozes zond, om dat land te verspieden; en Mozes noemde Hosea, de zoon van Nun, Jozua.
17 Mozes dan zond hen, om het land Kanaän te verspieden; en hij zei tot hen: Trekt dit henen op tegen het zuiden, en klimt op het gebergte;
18 En beziet het land, hoedanig het zij, en het volk, dat daarin woont, of het sterk zij of zwak, of het weinig zij of veel;
19 En hoedanig het land zij, waarin hetzelve woont, of het goed zij of kwaad; en hoedanig de steden zijn, in die hetzelve woont, of in legers, of in sterkten;
20 Ook hoedanig het land zij, of het vet zij of mager, of er bomen in zijn of niet; en versterkt u, en neemt van de vrucht van het land. Die dagen nu waren de dagen van de eerste vruchten van de wijndruiven.
21 Zo trokken zij op, en verspiedden het land, van de woestijn Zin af tot Rechob toe, waar men gaat naar Hamath.
22 En zij trokken op in het zuiden, en kwamen tot Hebron toe, en daar waren Ahiman, Sesai en Talmai, kinderen van Enak; Hebron nu was zeven jaren gebouwd voor Zoan in Egypte.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23 Daarna kwamen zij tot het dal Eskol, en sneden van daar een rank af met een tros wijndruiven, die zij droegen met tweeën, op een draagstok; ook van de granaatappelen en van de vijgen.
24 Die plaats noemde men het dal Eskol, vanwege de tros, die de kinderen Israels van daar afgesneden hadden.
25 Daarna keerden zij weer van het verspieden van de lands, ten einde van veertig dagen.
26 En zij gingen heen, en kwamen tot Mozes en tot Aaron, en tot de gehele vergadering van de kinderen Israels, in de woestijn van Paran, naar Kades; en brachten bescheid weer aan hen, en aan de gehele vergadering, en lieten hun de vrucht van de lands zien.
27 En zij vertelden hem, en zeiden: Wij zijn gekomen tot dat land, waarheen u ons gezonden hebt; en voorwaar, het is van melk en honig vloeiende, en dit is zijn vrucht.
28 Behalve dat het een sterk volk is, hetwelk in dat land woont, en de steden zijn vast, en zeer groot; en ook hebben wij daar kinderen van Enak gezien.
29 De Amalekieten wonen in het land van het zuiden; maar de Hethieten, en de Jebusieten, en de Amorieten wonen op het gebergte; en de Kanaänieten wonen aan de zee, en aan de oever van de Jordaan.
30 Toen stilde Kaleb het volk voor Mozes, en zei: Laat ons vrijmoedig optrekken, en dat erfelijk bezitten; want wij zullen dat voorzeker overweldigen!
31 Maar de mannen, die met hem opgetrokken waren, zeiden: Wij zullen tot dat volk niet kunnen optrekken, want het is sterker dan wij.
32 Zo brachten zij een kwaad gerucht voort van het land, dat zij verspied hadden, aan de kinderen Israels, en zei:: Dat land, door hetwelk wij doorgegaan zijn, om het te verspieden, is een land, dat zijn inwoners verteert; en al het volk, hetwelk wij in het midden van hetzelve gezien hebben, zijn mannen van grote lengte.
33 Wij hebben ook daar de reuzen gezien, en de kinderen van Enak, van de reuzen; en wij waren als sprinkhanen in onze ogen, zo waren wij ook in hun ogen.

14
1 Toen verhief zich de gehele vergadering, en zij hieven hun stem op, en het volk weende in die nacht.
2 En al de kinderen Israels murmureerden tegen Mozes en tegen Aaron; en de gehele vergadering zei tot hen: Och, of wij in Egypteland gestorven waren! of, och, of wij in deze woestijn gestorven waren!
3 En waarom brengt ons de HEERE naar dat land, dat wij door het zwaard vallen, en onze vrouwen, en onze kinderkens ten roof worden? Zou het ons niet goed zijn naar Egypte weer te keren?
4 En zij zeiden de een tot de ander: Laat ons een hoofd opwerpen, en wederkeren naar Egypte!
5 Toen vielen Mozes en Aaron op hun aangezichten, voor het aangezicht van de gehele gemeente van de vergadering van de kinderen Israels.
6 En Jozua, de zoon van Nun, en Kaleb, de zoon van Jefunne, zijnde van degenen, die dat land verspied hadden, scheurden hun klederen.
7 En zij spraken tot de gehele vergadering van de kinderen Israels, en zei:: Het land, door hetwelk wij getrokken zijn, om hetzelve te verspieden, is een uitermate goed land.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Indien de HEERE een welgevallen aan ons heeft, zo zal Hij ons in dat land brengen, en zal ons dat geven; een land, hetwelk van melk en honig is vloeiende.
9 Alleen bent tegen de HEERE niet weerspannig! en vreest u niet het volk dezes lands; want zij zijn ons brood! hun schaduw is van hen geweken, en de HEERE is met ons; vreest hen niet!
10 Toen zei de gehele vergadering, dat men hen met stenen stenigen zou. Maar de heerlijkheid van de HEERE verscheen in de tent van de samenkomst, voor al de kinderen Israels.
11 En de HEERE zei tot Mozes: Hoe lang zal mij dit volk tergen? En hoe lang zullen zij aan Mij niet geloven, door alle tekenen, die Ik in het midden van hen gedaan heb?
12 Ik zal het met pestilentie slaan, en Ik zal het verstoten; en Ik zal u tot een groter en sterker volk maken, dan dit is.
13 En Mozes zei tot de HEERE: Zo zullen het de Egyptenaars horen; want U hebt door Uw kracht dit volk uit het midden van hen doen optrekken;
14 En zij zullen zeggen tot de inwoners van dit land, die gehoord hebben, dat U , HEERE! in het midden van dit volk bent; dat U , HEERE! oog aan oog gezien wordt, dat Uw wolk over hen staat, en U in een wolkkolom voor hun aangezicht gaat van de daags, en in een vuurkolom van de nachts.
15 En zoudt U dit volk als een enigen man doden, zo zouden de heidenen, die Uw gerucht gehoord hebben, spreken, en zei::
16 Omdat de HEERE dit volk niet kon brengen in dat land, hetwelk Hij hun gezworen had, zo heeft Hij hen geslacht in de woestijn!
17 Nu dan, laat toch de kracht van de HEERE groot worden, zoals U gesproken hebt, en zei::
18 De HEERE is lankmoedig en groot van weldadigheid, vergevende de ongerechtigheid en overtreding, die de schuldige geenszins onschuldig houdt, bezoekende de ongerechtigheid van de vaderen aan de kinderen, in het derde en in het vierde lid.
19 Vergeef toch de ongerechtigheid dezes volks, naar de grootte Van uw goedertierenheid, en gelijk U ze aan dit volk, van Egypteland af tot hiertoe, vergeven hebt!
20 En de HEERE zei: Ik heb hun vergeven naar uw woord.
21 Doch zekerlijk, zo waarachtig als Ik leef, zo zal de gehele aarde met de heerlijkheid van de HEERE vervuld worden!
22 Want al de mannen, die gezien hebben Mijn heerlijkheid, en Mijn tekenen, die Ik in Egypte en in de woestijn gedaan heb, en Mij nu tienmaal verzocht hebben, en Mijner stem niet zijn gehoorzaam geweest;
23 Zo zij het land, hetwelk Ik aan hun vaderen gezworen heb, zien zullen. Ja, geen van die Mij getergd hebben, zullen dat zien!
24 Doch Mijn knecht Kaleb, omdat een andere geest met hem geweest is, en hij volhard heeft Mij na te volgen, zo zal Ik hem brengen tot het land, in hetwelk hij gekomen was, en zijn zaad zal het erfelijk bezitten.
25 De Amalekieten nu en de Kanaänieten wonen in het dal; wendt u morgen, en maakt uw reize naar de woestijn, op de weg naar de Schelfzee.
26 Daarna sprak de HEERE tot Mozes en tot Aaron, en zei::
27 Hoe lang zal Ik bij deze boze vergadering zijn, die tegen Mij zijn murmurerende? Ik heb gehoord de murmureringen van de kinderen Israels, waarmede zij tegen Mij zijn murmurerende.
28 Zeg tot hen: Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de HEERE, indien Ik u zo niet doe, zoals u in Mijn oren gesproken hebt!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

29 Uw dode lichamen zullen in deze woestijn vallen; en al uw getelden, naar uw gehele getal, van twintig jaren oud en daarboven, u , die tegen Mij gemurmureerd hebt.
30 Zo u in dat land komt, over hetwelk Ik Mijn hand opgeheven heb, dat Ik u daarin zal doen wonen, behalve Kaleb, de zoon van Jefunne, en Jozua, de zoon van Nun.
31 En uw kinderkens, waarvan u zei: Zij zullen ten roof worden! die zal Ik daarin brengen, en die zullen bekennen dat land, hetwelk u smadelijk verworpen hebt.
32 Maar u aangaande, uw dode lichamen zullen in deze woestijn vallen!
33 En uw kinderen zullen gaan weiden in deze woestijn, veertig jaren, en zullen uw hoererijen dragen, totdat uw dode lichamen verteerd zijn in deze woestijn.
34 Naar het getal van de dagen, in welke u dat land verspied hebt, veertig dagen, elke dag voor elk jaar, zult u uw ongerechtigheden dragen, veertig jaren, en u zult gewaar worden Mijn afbreking.
35 Ik, de HEERE, heb gesproken: zo Ik dit aan deze gehele boze vergadering dergenen, die zich tegen Mij verzameld hebben, niet doe, zij zullen in deze woestijn te niet worden, en zullen daar sterven!
36 En die mannen, die Mozes gezonden had, om het land te verspieden, en wedergekomen zijnde, de gehele vergadering tegen hem hadden doen murmureren, een kwaad gerucht over dat land voortbrengende;
37 Diezelfde mannen, die een kwaad gerucht van dat land voortgebracht hadden, stierven door een plaag, voor het aangezicht van de HEERE.
38 Maar Jozua, de zoon van Nun, en Kaleb, de zoon van Jefunne, bleven levende van de mannen, die heengegaan waren, om het land te verspieden.
39 En Mozes sprak deze woorden tot al de kinderen Israels. Toen treurde het volk zeer.
40 En zij stonden van de morgens vroeg op, en klommen op de hoogte van de berg, en zei:: Ziet, hier zijn wij, en wij zullen optrekken tot de plaats, die de HEERE gezegd heeft; want wij hebben gezondigd!
41 Maar Mozes zei: Waarom overtreedt u zo het bevel van de HEERE? Want dat zal geen voorspoed hebben.
42 Trekt niet op, want de HEERE zal in het midden van u niet zijn; opdat u niet geslagen wordt, voor het aangezicht van uw vijanden.
43 Want de Amalekieten, en de Kanaänieten zijn daar voor uw aangezicht, en u zult door het zwaard vallen; want, omdat u u afgekeerd hebt van de HEERE, zo zal de HEERE met u niet zijn.
44 Nochtans poogden zij vermetel, om op de hoogte van de berg te klimmen; maar de ark van het verbond van de HEERE en Mozes scheidden niet uit het midden van de legers.
45 Toen kwamen af de Amalekieten en de Kanaänieten, die in dat gebergte woonden, en sloegen hen, en versmeten hen, tot Horma toe.

15
1 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer u gekomen zult zijn in het land van uw woningen, dat Ik u geven zal;
3 En u een vuuroffer de HEERE zult doen, een brandoffer, of slachtoffer, om af te zonderen een gelofte, of in een vrijwillig offer, of in uw gezette hoogtijden, om de HEERE een liefelijken reuk te maken, van runderen of van klein vee;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Zo zal hij, die zijn offerande de HEERE offert, een spijsoffer offeren van een tiende meelbloem, gemengd met een vierendeel van een hin olie.
5 En wijn ten drankoffer, een vierendeel van een hin, zult u bereiden tot een brandoffer of tot een slachtoffer, voor een lam.
6 Of voor een ram zult u een spijsoffer bereiden, van twee tienden meelbloem, gemengd met olie, een derde deel van een hin.
7 En wijn ten drankoffer, een derde deel van een hin, zult u offeren tot een liefelijken reuk de HEERE.
8 En wanneer u een jong rund zult bereiden tot een brandoffer of een slachtoffer, om een gelofte af te zonderen, of ten dankoffer de HEERE;
9 Zo zal hij tot een jong rund offeren een spijsoffer van drie tienden meelbloem, gemengd met olie, de helft van een hin.
10 En wijn zult u offeren ten drankoffer, de helft van een hin, tot een vuuroffer van liefelijken reuk de HEERE.
11 Zo zal gedaan worden met de enen os, of met de enen ram, of met het klein vee, van de lammeren, of van de geiten.
12 Naar het getal, dat u bereiden zult, zult u zo doen met elkeen, naar hun getal.
13 Alle inboorling zal deze dingen zo doen, offerende een vuuroffer tot een liefelijken reuk de HEERE.
14 Wanneer ook een vreemdeling bij u als vreemdeling verkeert, of die in het midden van u is, in uw geslachten, en hij een vuuroffer zal bereiden tot een liefelijken reuk de HEERE; zoals u zult doen, zo zal hij doen.
15 U , gemeente, het zij u en de vreemdeling, die als vreemdeling bij u verkeert, enerlei inzetting: ter eeuwige inzetting bij uw geslachten, gelijk u lieden, zo zal de vreemdeling voor van de HEERE aangezicht zijn.
16 Enerlei wet en enerlei recht zal u zijn, en de vreemdeling, die bij u als vreemdeling verkeert.
17 Voorts sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
18 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Als u zult gekomen zijn in het land, waarheen Ik u inbrengen zal,
19 Zo zal het gebeuren, als u van het brood van de lands zult eten, dan zult u de HEERE een hefoffer offeren.
20 De eerstelingen van uw deeg, een koek zult u tot een hefoffer offeren; gelijk het hefoffer van de dorsvloer zult u dat offeren.
21 Van de eerstelingen van uw deeg zult u de HEERE een hefoffer geven, bij uw geslachten.
22 Voorts wanneer u lieden afgedwaald zult zijn, en niet gedaan hebben al deze geboden, die de HEERE tot Mozes gesproken heeft;
23 Alles, wat u de HEERE door de hand van Mozes geboden heeft; van die dag af, dat het de HEERE geboden heeft, en voortaan bij uw geslachten;
24 Zo zal het gebeuren, indien iets bij dwaling gedaan, en voor de ogen van de vergadering verborgen is, dat de gehele vergadering een var, een jong rund, zal bereiden ten brandoffer, tot een liefelijken reuk de HEERE, met zijn spijsoffer en zijn drankoffer, naar de wijze; en een geitenbok ten zondoffer.
25 En de priester zal de verzoening doen voor de gehele vergadering van de kinderen Israels, en het zal hun vergeven worden; want het was een afdwaling, en zij hebben hun offerande

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

gebracht, een vuuroffer de HEERE, en hun zondoffer, voor het aangezicht van de HEERE, over hun afdwaling.
26 Het zal dan aan de gehele vergadering van de kinderen Israels vergeven worden, ook de vreemdeling, die in het midden van hen als vreemdeling verkeert; want het is het gehele volk door dwaling overkomen.
27 En indien een ziel door afdwaling gezondigd zal hebben, die zal een eenjarige geit ten zondoffer offeren.
28 En de priester zal de verzoening doen over de dwalende ziel, als zij gezondigd heeft door afdwaling, voor het aangezicht van de HEERE, doende de verzoening over haar; en het zal haar vergeven worden.
29 De inboorling van de kinderen Israels, en de vreemdeling, die in hun midden als vreemdeling verkeert, enerlei wet zal u zijn, degene, die het door afdwaling doet.
30 Maar de ziel, die iets gedaan zal hebben met opgeheven hand, hetzij van inboorlingen of van vreemdelingen, die smaadt de HEERE; en die ziel zal uitgeroeid worden uit het midden van haar volk;
31 Want zij heeft het woord van de HEERE veracht en Zijn gebod vernietigd; die ziel zal ganselijk uitgeroeid worden; haar ongerechtigheid is op haar.
32 Als nu de kinderen Israels in de woestijn waren, zo vonden zij een man, hout lezende op de sabbatdag.
33 En die hem vonden, hout lezende, brachten hem tot Mozes, en tot Aaron, en tot de gehele vergadering.
34 En zij stelden hem in bewaring; want het was niet verklaard, wat hem gedaan zou worden.
35 Zo zei de HEERE tot Mozes: Die man zal zekerlijk gedood worden; de gehele vergadering zal hem met stenen stenigen buiten het leger.
36 Toen bracht hem de gehele vergadering uit tot buiten het leger, en zij stenigden hem met stenen, dat hij stierf, zoals de HEERE Mozes geboden had.
37 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
38 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Dat zij zich snoertjes maken aan de hoeken hunner klederen, bij hun geslachten; en op de snoertjes van de hoeks zullen zij een hemelsblauwen draad zetten.
39 En hij zal u aan de snoertjes zijn, opdat u het aanziet, en aan al de geboden van de HEERE gedenkt, en die doet; en u zult naar uw hart, en naar uw ogen niet sporen, die u bent nahoererende;
40 Opdat u gedenkt en doet al Mijn geboden, en uw God heilig bent.
41 Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit Egypteland uitgevoerd heb, om u tot een God te zijn; Ik ben de HEERE, uw God!

16
1 Korach nu, de zoon van Jizhar, zoon van Kohath, zoon van Levi, nam tot zich zo Dathan als Abiram, zonen van Eliab, en On, de zoon van Peleth, zonen van Ruben.
2 En zij stonden op voor het aangezicht van Mozes, veeleer tweehonderd en vijftig mannen uit de kinderen Israels, oversten van de vergadering, de geroepenen van de samenkomst, mannen van naam.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 En zij vergaderden zich tegen Mozes, en tegen Aaron, en zeiden tot hen: Het is te veel voor u, want deze gehele vergadering, zij allen, zijn heilig, en de HEERE is in het midden van hen; waarom dan verheft u lieden u over de gemeente van de HEERE?
4 Als Mozes dit hoorde, zo viel hij op zijn aangezicht.
5 En hij sprak tot Korach, en tot zijn gehele vergadering, en zei:: Morgen vroeg dan zal de HEERE bekend maken, wie de Zijne, en de heilige is, die Hij tot Zich zal doen naderen; en wie Hij verkoren zal hebben, die zal Hij tot Zich doen naderen.
6 Doet dit: neemt u wierookvaten, Korach en zijn gehele vergadering;
7 En doet morgen vuur daarin, legt reukwerk daarop voor het aangezicht van de HEERE; en het zal gebeuren, dat de man, die de HEERE verkiezen zal, die zal heilig zijn. Het is te veel voor u, u , kinderen van Levi!
8 Voorts zei Mozes tot Korach: Hoort toch, u , kinderen van Levi!
9 Is het u te weinig, dat de God van Israël u van de vergadering van Israël heeft afgescheiden, om u tot Zich te doen naderen; om de dienst aan de HEERE in de tabernakel te bedienen, en te staan voor het aangezicht van de vergadering, om hen te dienen?
10 Daar Hij u, en al uw broers, de kinderen van Levi, met u, heeft doen naderen; zoekt u nu ook het priesterambt?
11 Daarom u , en uw gehele vergadering, u bent vergaderd tegen de HEERE, want Aaron, wat is hij, dat u tegen hem murmureert?
12 En Mozes schikte heen, om Dathan en Abiram, de zonen van Eliab, te roepen; maar zij zeiden: Wij zullen niet opkomen!
13 Is het te weinig, dat u ons uit een land, van melk en honig vloeiende, hebt opgevoerd, om ons te doden in de woestijn, dat u ook u ten enenmaal over ons tot een overheer maakt?
14 Ook hebt u ons niet gebracht in een land, dat van melk en honig vloeit, noch ons akkers en wijngaarden ten erfdeel gegeven. Zult u de ogen van deze mannen uitgraven? Wij zullen niet opkomen!
15 Toen ontstak Mozes zeer, en hij zei tot de HEERE: Zie hun offer niet aan! Ik heb niet een ezel van hen genomen, en niet een van hen kwaad gedaan.
16 Voorts zei Mozes tot Korach: U , en uw gehele vergadering, weest voor het aangezicht van de HEERE; u , en zij, ook Aaron, op morgen.
17 En neemt een ieder zijn wierookvat, en legt reukwerk daarin, en brengt voor het aangezicht van de HEERE, een ieder zijn wierookvat, tweehonderd en vijftig wierookvaten; ook u , en Aaron, een ieder zijn wierookvat.
18 Zo namen zij een ieder zijn wierookvat, en deden vuur daarin, en leiden reukwerk daarin; en zij stonden voor de deur van de tent van de samenkomst, ook Mozes en Aaron.
19 En Korach deed de gehele vergadering tegen hen verzamelen, aan de deur van de tent van de samenkomst. Toen verscheen de heerlijkheid van de HEERE aan deze gehele vergadering.
20 En de HEERE sprak tot Mozes en tot Aaron, en zei::
21 Scheidt u af uit het midden van deze vergadering, en Ik zal hen als in een ogenblik verteren!
22 Maar zij vielen op hun aangezichten, en zeiden: O God! God van de geesten van alle vlees! een enig man zal gezondigd hebben, en zult U U over deze gehele vergadering grotelijks vertoornen?
23 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
24 Spreek tot deze vergadering, en zei:: Gaat op van rondom de woning van Korach, Dathan en Abiram.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

25 Toen stond Mozes op, en ging tot Dathan en Abiram; en achter hem gingen de oudsten van Israël.
26 En hij sprak tot de vergadering, en zei:: Wijkt toch af van de tenten van deze goddeloze mannen, en roert niets aan van hetgeen hunner is, opdat u niet misschien verdaan wordt in al hun zonden.
27 Zo gingen zij op van de woning van Korach, Dathan en Abiram, van rondom; maar Dathan en Abiram gingen uit, staande in de deur hunner tenten, met hun vrouwen, en hun zonen, en hun kinderkens.
28 Toen zei Mozes: Hieraan zult u bekennen, dat de HEERE mij gezonden heeft, om al deze daden te doen, dat zij niet uit mijn eigen hart zijn.
29 Indien deze zullen sterven, gelijk alle mensen sterven, en over hen een bezoeking zal gedaan worden, naar aller mensen bezoeking, zo heeft mij de HEERE niet gezonden.
30 Maar indien de HEERE wat nieuws zal scheppen, en het aardrijk zijn mond zal opendoen, en verslinden hen met alles wat hunner is, en zij levend ter helle zullen neervaren; alsdan zult u bekennen, dat deze mannen de HEERE getergd hebben.
31 En het gebeurde, als hij geëindigd had al deze woorden te spreken, zo werd het aardrijk, dat onder hen was, gekloofd;
32 En de aarde opende haar mond, en verslond hen met hun huizen, en allen mensen, die Korach toebehoorden, en al de have.
33 En zij voeren neder, zij en alles wat hunner was, levend ter helle; en de aarde overdekte hen, en zij kwamen om uit het midden van de gemeente.
34 En het gehele Israël, dat rondom hen was, vlood voor hun geschrei; want zij zeiden: Dat ons de aarde misschien niet verslinde!
35 Daartoe ging een vuur uit van de HEERE, en verteerde die tweehonderd en vijftig mannen, die reukwerk offerden.
36 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
37 Zeg tot Eleazar, de zoon van Aaron, de priester, dat hij de wierookvaten uit de brand opneme; en strooi het vuur verre weg; want zij zijn heilig;
38 Te weten de wierookvaten van deze, die tegen hun zielen gezondigd hebben; dat men uitgerekte platen daarvan make, tot een overdeksel voor het altaar; want zij hebben ze gebracht voor het aangezicht van de HEERE, daarom zijn zij heilig; en zij zullen de kinderen Israels tot een teken zijn.
39 En Eleazar, de priester, nam de koperen wierookvaten, die de verbranden gebracht hadden, en zij rekten ze uit tot een overtreksel voor het altaar;
40 Ter nagedachtenis voor de kinderen Israels, opdat niemand vreemds, die niet uit het zaad van Aaron is, nadere om reukwerk aan te steken voor het aangezicht van de HEERE; opdat hij niet worde als Korach, en zijn vergadering, zoals hem de HEERE door de dienst van Mozes gesproken had.
41 Maar van de anderen daags murmureerde de gehele vergadering van de kinderen Israels tegen Mozes en tegen Aaron, en zei:: U lieden hebt van de HEERE volk gedood!
42 En het gebeurde, als de vergadering zich verzamelde tegen Mozes en Aaron, en zich wendde naar de tent van de samenkomst, ziet, zo bedekte haar die wolk; en de heerlijkheid van de HEERE verscheen.
43 Mozes nu en Aaron kwamen tot voor de tent van de samenkomst.
44 Toen sprak de HEERE tot Mozes, en zei::

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

45 Maak u op uit het midden van deze vergadering, en Ik zal hen verteren, als in een ogenblik! Toen vielen zij op hun aangezichten.
46 En Mozes zei tot Aaron: Neem het wierookvat, en doe vuur daarin van het altaar, en leg reukwerk daarop, haastig gaande tot de vergadering, doe over hen verzoening; want een grote toorn is van voor het aangezicht van de HEERE uitgegaan, de plaag heeft aangevangen.
47 En Aaron nam het, zoals Mozes gesproken had, en liep in het midden van de gemeente, en ziet, de plaag had aangevangen onder het volk; en hij leide reukwerk daarin, en deed verzoening over het volk.
48 En hij stond tussen de doden en tussen de levenden; zo werd de plaag opgehouden.
49 Die nu aan die plaag gestorven zijn, waren veertien duizend en zevenhonderd, behalve die gestorven waren om de zaak van Korach.
50 En Aaron keerde weer tot Mozes aan de deur van de tent van de samenkomst; en de plaag was opgehouden.

17
1 Toen sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Spreek tot de kinderen Israels, en neem van hen voor elk vaderlijk huis een staf, van al hun oversten, naar het huis hunner vaderen, twaalf staven; en iedere naam zult u schrijven op zijn staf.
3 Doch Aarons naam zult u schrijven op de staf van Levi; want een staf zal er zijn voor het hoofd van het huis hunner vaderen.
4 En u zult ze wegleggen in de tent van de samenkomst, voor de getuigenis, waarheen Ik met u samenkomen zal.
5 En het zal gebeuren, dat de staf van de mans, welke Ik zal verkoren hebben, zal bloeien; en Ik zal stillen de murmureringen van de kinderen Israels tegen Mij, welke zij tegen u murmureerden.
6 Mozes dan sprak tot de kinderen Israels, en al hun oversten gaven aan hem een staf, voor elke overste een staf, naar het huis hunner vaderen, twaalf staven; Aarons staf was ook onder hun staven.
7 En Mozes leide deze staven weg, voor het aangezicht van de HEERE, in de tent van de getuigenis.
8 Het gebeurde nu van de anderen daags, dat Mozes in de tent van de getuigenis inging; en ziet, Aarons staf, voor het huis van Levi, bloeide; want hij bracht bloesem voort, en bloesemde bloesem, en droeg amandelen.
9 Toen bracht Mozes al deze staven uit, van voor het aangezicht van de HEERE, tot al de kinderen Israels; en zij zagen het, en namen elk zijn staf.
10 Toen zei de HEERE tot Mozes: Breng de staf van Aaron weer voor de getuigenis, in bewaring, tot een teken voor de weerspannige kinderen; zo zult u een einde maken van hun murmureringen tegen Mij, dat zij niet sterven.
11 En Mozes deed het; zoals de HEERE hem geboden had, zo deed hij.
12 Toen spraken de kinderen Israels tot Mozes, en zei:: Zie, wij geven de geest, wij vergaan, wij allen vergaan!
13 Al wie enigszins nadert tot de tabernakel van de HEERE, zal sterven; zullen wij dan de geest gevende verdaan worden?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18
1 Zo zei de HEERE tot Aaron: U , en uw zonen, en het huis van uw vader met u, zult dragen de ongerechtigheid van de heiligdoms; en u , en uw zonen met u, zult dragen de ongerechtigheid van uw priesterambt.
2 En ook zult u uw broers, de stam van Levi, de stam van uw vader, met u doen naderen, dat zij u bijgevoegd worden, en u dienen; maar u , en uw zonen met u, zult zijn voor de tent van de getuigenis.
3 En zij zullen uw wacht waarnemen, en de wacht van de gehele tent; doch tot het gereedschap van de heiligdoms en het altaar zullen zij niet naderen, opdat zij niet sterven, zo zij als u lieden.
4 Maar zij zullen u bijgevoegd worden, en de wacht van de tent van de samenkomst waarnemen, in allen dienst van de tent; en een vreemde zal tot u niet naderen.
5 U lieden nu zult waarnemen de wacht van de heiligdoms, en de wacht van het altaar; opdat er geen verbolgenheid meer zij over de kinderen Israels.
6 Want Ik, zie, Ik heb uw broers, de Levieten, uit het midden van de kinderen Israels genomen; zij zijn u een gave, gegeven de HEERE, om de dienst van de tent van de samenkomst te bedienen.
7 Maar u , en uw zonen met u, zult uw priesterambt waarnemen in alle zaken van het altaar, en in hetgeen van binnen de voorhang is, dat zult u lieden bedienen; uw priesterambt geve Ik u tot een dienst van een geschenk; en de vreemde, die nadert, zal gedood worden.
8 Voorts sprak de HEERE tot Aaron: En Ik, zie, Ik heb u gegeven de wacht Mijner hefoffers, met alle heilige dingen van de kinderen Israels heb Ik ze u gegeven, om van de zalving wil, en aan uw zonen, tot een eeuwige inzetting.
9 Dit zult u hebben van de heiligheid van de heiligheden, uit het vuur: al hun offeranden, met al hun spijsoffer, en met al hun zondoffer, en met al hun schuldoffer, dat zij Mij zullen weergeven; het zal u en uw zonen een heiligheid van de heiligheden zijn.
10 Aan het allerheiligste zult u dat eten; al wat mannelijk is zal dat eten; het zal u een heiligheid zijn.
11 Ook zal dit het uwe zijn: het hefoffer hunner gave, met alle beweegoffers van de kinderen Israels; Ik heb ze aan u gegeven, en aan uw zonen, en aan uw dochters met u, tot een eeuwige inzetting; al wie in uw huis rein is, zal dat eten.
12 Al het beste van de olie, en al het beste van de most, en van koren, hun eerstelingen, die zij de HEERE zullen geven, u heb Ik ze gegeven.
13 De eerste vruchten van alles, wat in hun land is, die zij de HEERE zullen brengen, zullen uwe zijn; al wie in uw huis rein is, zal dat eten.
14 Al het verbannene in Israël zal het uwe zijn.
15 Al wat de baarmoeder opent, van alle vlees, dat zij de HEERE zullen brengen, onder de mensen, en onder de beesten, zal het uwe zijn; doch de eerstgeborenen van de mensen zult u ganselijk lossen; ook zult u lossen de eerstgeborenen van de onreine beesten.
16 Die nu onder dezelve gelost zullen worden, zult u van een maand oud lossen, naar uw schatting, voor het geld van vijf sikkelen, naar de sikkel van de heiligdoms, die is twintig gera.
17 Maar het eerstgeborene van een koe, of het eerstgeborene van een schaap, of het eerstgeborene van een geit zult u niet lossen, zij zijn heilig; hun bloed zult u sprengen op het altaar, en hun vet zult u aansteken, tot een vuuroffer van liefelijken reuk de HEERE.
18 En hun vlees zal het uwe zijn; gelijk de beweegborst, en gelijk de rechterschouder, zal het uwe zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 Alle hefoffers van de heilige dingen, die de kinderen Israels de HEERE zullen offeren, heb Ik aan u gegeven, en aan uw zonen, en aan uw dochters met u, tot een eeuwige inzetting; het zal een eeuwig zoutverbond zijn, voor het aangezicht van de HEERE, voor u en voor uw zaad met u.
20 Ook zei de HEERE tot Aaron: U zult in hun land niet erven, en u zult geen deel in het midden van hen hebben; Ik ben uw deel en uw erfenis, in het midden van de kinderen Israels.
21 En zie, aan de kinderen van Levi heb Ik alle tienden in Israël ter erfenis gegeven, voor hun dienst, die zij bedienen, de dienst van de tent van de samenkomst.
22 En de kinderen Israels zullen niet meer naderen tot de tent van de samenkomst, om zonde te dragen en te sterven.
23 Maar de Levieten, die zullen bedienen de dienst van de tent van de samenkomst, en die zullen hun ongerechtigheid dragen; het zal een eeuwige inzetting zijn voor uw geslachten; en in het midden van de kinderen Israels zullen zij geen erfenis erven.
24 Want de tienden van de kinderen Israels, die zij de HEERE tot een hefoffer zullen offeren, heb Ik aan de Levieten tot een erfenis gegeven; daarom heb Ik tot hen gezegd: Zij zullen in het midden van de kinderen Israels geen erfenis erven.
25 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
26 U zult ook tot de Levieten spreken, en tot hen zeggen: Wanneer u van de kinderen Israels de tienden zult ontvangen hebben, die Ik u voor uw erfenis van hen gegeven heb, zo zult u daarvan een hefoffer van de HEERE offeren, de tienden van die tienden;
27 En het zal u gerekend worden tot uw hefoffer, als koren van de dorsvloer, en als de volheid van de perskuip.
28 Zo zult u ook een hefoffer van de HEERE offeren van al uw tienden, die u van de kinderen Israels zult hebben ontvangen; en u zult daarvan van de HEERE hefoffer geven aan de priester Aaron.
29 Van al uw gaven zult u alle hefoffer van de HEERE offeren; van al het beste van die, van zijn heiliging daarvan.
30 U zult dan tot hen zeggen: Als u zijn beste daarvan offert, zo zal het de Levieten toegerekend worden als een inkomen van de dorsvloer, en als een inkomen van de perskuip.
31 En u zult dat eten in alle plaatsen, u en uw huis; want het is u een loon voor uw dienst in de tent van de samenkomst.
32 Zo zult u daarover geen zonde dragen, als u zijn beste daarvan offert; en u zult de heilige dingen van de kinderen Israels niet ontheiligen, opdat u niet sterft.

19

1 Wijders sprak de HEERE tot Mozes en tot Aaron, en zei::
2 Dit is de inzetting van de wet, die de HEERE geboden heeft, en zei:: Spreek tot de kinderen Israels, dat zij tot u brengen een rode volkomen vaars, in welke geen gebrek is, op welke geen juk gekomen is.
3 En u zult die geven aan Eleazar, de priester; en hij zal ze uitbrengen tot buiten het leger, en men zal haar voor zijn aangezicht slachten.
4 En Eleazar, de priester, zal van haar bloed met zijn vinger nemen, en hij zal van haar bloed recht tegenover de tent van de samenkomst zevenmaal sprengen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Voorts zal men deze vaars voor zijn ogen verbranden; haar vel, en haar vlees, en haar bloed, met haar mest, zal men verbranden.
6 En de priester zal nemen cederhout, en hysop, en scharlaken, en werpen ze in het midden van de brand van deze vaars.
7 Dan zal de priester zijn klederen wassen, en zijn vlees met water baden, en daarna in het leger gaan; en de priester zal onrein zijn tot aan de avond.
8 Ook die haar verbrand heeft, zal zijn klederen met water wassen, en zijn vlees met water baden, en onrein zijn tot aan de avond.
9 En een rein man zal de as van deze vaars verzamelen, en buiten het leger in een reine plaats wegleggen; en het zal zijn ter bewaring voor de vergadering van de kinderen Israels, tot het water van de afzondering; het is ontzondiging.
10 En die de as van deze vaars verzameld heeft, zal zijn klederen wassen, en onrein zijn tot aan de avond. Dit zal de kinderen Israels, en de vreemdeling, die in het midden van hen als vreemdeling verkeert, tot een eeuwige inzetting zijn.
11 Wie een dode, enig dood lichaam van een mens, aanroert, die zal zeven dagen onrein zijn.
12 Op de derden dag zal hij zich daarmede ontzondigen, zo zal hij op de zevenden dag rein zijn; maar indien hij zich op de derden dag niet ontzondigt, zo zal hij op de zevenden dag niet rein zijn.
13 Al wie een dode4191, het dode lichaam eens mensen, die gestorven zal zijn, aanroert, en zich niet ontzondigd zal hebben, die verontreinigt de tabernakel van de HEERE; daarom zal die ziel uitgeroeid worden uit Israël; omdat het water van de afzondering op hem niet gesprengd is, zal hij onrein zijn; zijn onreinheid is nog in hem.
14 Dit is de wet, wanneer een mens zal gestorven zijn in een tent: al wie in die tent ingaat, en al wie in die tent is, zal zeven dagen onrein zijn.
15 Ook alle open gereedschap, waarop geen deksel gebonden is, dat is onrein.
16 En al wie in het open veld een, die met het zwaard verslagen is, of een dode, of het gebeente eens mensen, of een graf zal aangeroerd hebben, zal zeven dagen onrein zijn.
17 Voor een onreine nu zullen zij nemen van het stof van de brand van de ontzondiging, en daarop levend water doen in een vat.
18 En een rein man zal hysop nemen, en in dat water dopen, en sprengen het aan die tent, en op al het gereedschap, en aan de zielen, die daar geweest zijn; insgelijks aan degene, die een gebeente, of een verslagene, of een dode, of een graf aangeroerd heeft.
19 En de reine zal de onreine op de derden dag, en op de zevenden dag besprengen; en op de zevenden dag zal hij hem ontzondigen; en hij zal zijn klederen wassen, en zich met water baden, en op de avond rein zijn.
20 Wie daarentegen onrein zal zijn, en zich niet zal ontzondigen, die ziel zal uit het midden van de gemeente uitgeroeid worden; want hij heeft het heiligdom van de HEERE verontreinigd, het water van de afzondering is op hem niet gesprengd, hij is onrein.
21 Dit zal hunlieden zijn tot een eeuwige inzetting. En die het water van de afzondering sprengt, zal zijn klederen wassen; ook wie het water van de afzondering aanroert, die zal onrein zijn tot aan de avond.
22 Ja, al wat die onreine aangeroerd zal hebben, zal onrein zijn; en de ziel, die dat aangeroerd zal hebben, zal onrein zijn tot aan de avond.

20

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Als de kinderen Israels, de gehele vergadering, in de woestijn Zin gekomen waren, in de eerste maand, zo bleef het volk te Kades. En Mirjam stierf daar, en zij werd daar begraven.
2 En er was geen water voor de vergadering; toen vergaderden zij zich tegen Mozes en tegen Aaron.
3 En het volk twistte met Mozes, en zij spraken, en zei:: Och, of wij de geest gegeven hadden, toen onze broers voor het aangezicht van de HEERE de geest gaven!
4 Waarom toch hebt u lieden de gemeente van de HEERE in deze woestijn gebracht, dat wij daar sterven zouden, wij en onze beesten?
5 En waarom hebt u lieden ons doen optrekken uit Egypte, om ons te brengen in deze kwade plaats? Het is geen plaats van zaad, noch van vijgen, noch van wijnstokken, noch van granaatappelen; ook is er geen water om te drinken.
6 Toen gingen Mozes en Aaron van het aangezicht van de gemeente tot de deur van de tent van de samenkomst, en zij vielen op hun aangezichten; en de heerlijkheid van de HEERE verscheen hun.
7 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
8 Neem die staf, en verzamel de vergadering, u en Aaron, uw broer, en spreekt u lieden tot de steenrots voor hun ogen, zo zal zij hun water geven; zo zult u hun water voortbrengen uit de steenrots, en u zult de vergadering en haar beesten drenken.
9 Toen nam Mozes de staf van voor het aangezicht van de HEERE, zoals Hij hem geboden had.
10 En Mozes en Aaron vergaderden de gemeente voor de steenrots, en hij zei tot hen: Hoort toch, u weerspannigen, zullen wij water voor u uit deze steenrots voortbrengen?
11 Toen hief Mozes zijn hand op, en hij sloeg de steenrots tweemaal met zijn staf; en er kwam veel waters uit, zodat de vergadering dronk, en haar beesten.
12 Derhalve zei de HEERE tot Mozes en tot Aaron: Omdat u lieden Mij niet geloofd hebt, dat u Mij niet heiligde voor de ogen van de kinderen van Israel, daarom zult u deze gemeente niet inbrengen in het land, hetwelk Ik hun gegeven heb.
13 Dit zijn de wateren van Meriba, daar de kinderen Israels met de HEERE om getwist hebben; en Hij werd aan hen geheiligd.
14 Daarna zond Mozes boden uit Kades tot de koning van Edom, welke zeiden: Zo zegt uw broer Israël: U weet al de moeite, die ons ontmoet is;
15 Dat onze vaders naar Egypte getogen zijn, en wij in Egypte vele dagen gewoond hebben; en dat de Egyptenaars aan ons en onze vaderen kwaad gedaan hebben.
16 Toen riepen wij tot de HEERE, en Hij hoorde onze stem, en Hij zond een Engel, en Hij leidde ons uit Egypte; en ziet, wij zijn te Kades, en stad aan het uiterste van uw grens.
17 Laat ons toch door uw land trekken; wij zullen niet trekken door de akker, noch door de wijngaarden, noch zullen het water van de putten drinken; wij zullen de koninklijken weg gaan, wij zullen niet afwijken ter rechter hand noch ter linkerhand, totdat wij door uw landen zullen getrokken zijn.
18 Doch Edom zei tot hem: U zult door mij niet trekken, opdat ik niet misschien met het zwaard uitga u tegemoet!
19 Toen zeiden de kinderen Israels tot hem: Wij zullen door de gebaanden weg optrekken, en indien wij van uw water drinken, ik en mijn vee, zo zal ik zijn prijs daarvoor geven; ik zal alleenlijk, zonder iets anders, te voet doortrekken.
20 Doch hij zei: U zult niet doortrekken! En Edom is hem tegemoet uitgetrokken, met een zwaar volk, en met een sterke hand.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Zo weigerde Edom Israël toe te laten door zijn grens te trekken; daarom week Israël van hem af.
22 Toen reisden zij van Kades; en de kinderen Israels kwamen, de gehele vergadering, aan de berg Hor.
23 De HEERE nu sprak tot Mozes, en tot Aaron, aan de berg Hor, aan de pale van het land van Edom, en zei::
24 Aaron zal tot zijn volken verzameld worden; want hij zal niet komen in het land, hetwelk Ik aan de kinderen Israels gegeven heb, omdat u lieden Mijn mond weerspannig geweest bent bij de wateren van Meriba.
25 Neem Aaron, en Eleazar, zijn zoon, en doe hen opklimmen tot de berg Hor.
26 En trek Aaron zijn klederen uit, en trek ze Eleazar, zijn zoon, aan; want Aaron zal verzameld worden, en daar sterven.
27 Mozes nu deed, zoals de HEERE geboden had; want zij klommen op tot de berg Hor, voor de ogen van de gehele vergadering.
28 En Mozes trok Aaron zijn klederen uit, en hij trok ze zijn zoon Eleazar aan; en Aaron stierf daar, op de hoogte diens berg. Toen kwam Mozes en Eleazar van die berg af.
29 Toen de gehele vergadering zag, dat Aaron overleden was, zo beweenden zij Aaron dertig dagen, het gehele huis van Israël.

21
1 Als de Kanaaniet, de koning van Harad, wonende tegen het zuiden, hoorde, dat Israël door de weg van de verspieders kwam, zo streed hij tegen Israël, en hij voerde enige gevangenen uit die gevankelijk weg.
2 Toen beloofde Israël de HEERE een gelofte, en zei: Indien U dit volk geheel in mijn hand geeft, zo zal ik hun steden verbannen.
3 De HEERE dan verhoorde de stem van Israël, en gaf de Kanaänieten over; en hij verbande hen en hun steden; en hij noemde de naam dier plaats Horma.
4 Toen reisden zij van de berg Hor, op de weg van de Schelfzee, dat zij om het land van de Edomieten togen; doch de ziel van de volks werd verdrietig op deze weg.
5 En het volk sprak tegen God en tegen Mozes: Waarom hebt u lieden ons doen optrekken uit Egypte, opdat wij sterven zouden in de woestijn? Want hier is geen brood, ook geen water, en onze ziel walgt over dit zeer lichte brood.
6 Toen zond de HEERE vurige slangen onder het volk, die beten het volk; en er stierf veel volks van Israël.
7 Daarom kwam het volk tot Mozes, en zij zeiden: Wij hebben gezondigd, omdat wij tegen de HEERE en tegen u gesproken hebben; bid de HEERE, dat Hij deze slangen van ons wegneemt. Toen bad Mozes voor het volk.
8 En de HEERE zei tot Mozes: Maak u een vurige slang, en stel ze op een stang; en het zal gebeuren, dat al wie gebeten is, als hij haar aanziet, zo zal hij leven.
9 En Mozes maakte een koperen slang, en stelde ze op een stang; en het gebeurde, als een slang iemand beet, zo zag hij de koperen slang aan, en hij bleef levend.
10 Toen verreisden de kinderen Israels, en zij legerden zich te Oboth.
11 Daarna reisden zij van Oboth, en legerden zich aan de heuvelen van Abarim in de woestijn, die tegenover Moab is, tegen de opgang van de zon.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Van daar reisden zij, en legerden zich bij de beek Zered.
13 Van daar reisden zij, en legerden zich aan deze zijde van de Arnon, welke in de woestijn is, uitgaande uit de landen van de Amorieten; want de Arnon is de grens van Moab, tussen Moab en tussen de Amorieten.
14 (Daarom wordt gezegd in het boek van de oorlogen van de HEERE: Tegen Waheb, in een wervelwind, en tegen de beken Arnon,
15 En de afloop van de beken, die zich naar de gelegenheid van Ar wendt, en leent aan de grens van Moab.)
16 En van daar reisden zij naar Beer. Dit is de put, van welken de HEERE tot Mozes zei: Verzamel het volk, zo zal Ik hun water geven.
17 (Toen zong Israël dit lied: Spring op, u put, zingt daarvan bij beurt!
18 U put, die de vorsten gegraven hebben, die de edelen van de volks gedolven hebben, door de wetgever, met hun staven.) En van de woestijn reisden zij naar Mattana;
19 En van Mattana tot Nahaliel; en van Nahaliel tot Bamoth;
20 En van Bamoth tot het dal, dat in het veld van Moab is, aan de hoogte van Pisga, en dat tegen de wildernis ziet.
21 Toen zond Israël boden tot Sihon, de koning van de Amorieten, en zei::
22 Laat mij door uw land trekken. Wij zullen niet afwijken in de akkers, noch in de wijngaarden; wij zullen het water van de putten niet drinken; wij zullen op de koninklijken weg gaan, totdat wij uw grens doorgetogen zijn.
23 Doch Sihon liet Israël niet toe, door zijn grens door te trekken; maar Sihon vergaderde al zijn volk, en hij ging uit, Israël tegemoet, naar de woestijn, en hij kwam te Jahza, en streed tegen Israël;
24 Maar Israël sloeg hem met de scherpte van het zwaard, en nam zijn land in erfelijke bezitting, van de Arnon af tot de Jabbok toe, tot aan de kinderen Ammons; want de grens van de kinderen Ammons was vast.
25 Zo nam Israël al deze steden in; en Israël woonde in al de steden van de Amorieten, te Hesbon, en in al haar onderhorige plaatsen.
26 Want Hesbon was de stad van Sihon, de koning van de Amorieten; en hij had gestreden tegen de vorigen koning van de Moabieten, en hij had al zijn land uit zijn hand genomen, tot aan de Arnon.
27 Daarom zeggen zij, die spreekwoorden gebruiken: Komt tot Hesbon; men bouwe en bevestige de stad van Sihon!
28 Want er is een vuur uitgegaan uit Hesbon; een vlam uit de stad van Sihon; zij heeft verteerd Ar van de Moabieten, en de heren van de hoogten van de Arnon.
29 Wee u, Moab! U , volk Kamoz bent verloren! Hij heeft zijn zonen, die ontliepen, en zijn dochters in de gevangenis geleverd aan Sihon, de koning van de Amorieten.
30 En wij hebben hen neergeveld! Hesbon is verloren tot Dibon toe; en wij hebben hen verwoest tot Nofat toe, welke tot Medeba toe reikt.
31 Zo woonde Israël in het land van de Amoriet.
32 Daarna zond Mozes om Jaezer te verspieden; en zij namen haar onderhorige plaatsen in; en hij dreef de Amorieten, die er waren, uit de bezitting.
33 Toen wendden zij zich en trokken op de weg van Basan; en Og, de koning van Basan, ging uit hun tegemoet, hij en al zijn volk, tot de strijd, en Edrei.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

34 De HEERE nu zei tot Mozes: Vrees hem niet; want Ik heb hem in uw hand gegeven, en al zijn volk, ook zijn land; en u zult hem doen, zoals u Sihon, de koning van de Amorieten, die te Hesbon woonde, gedaan hebt.
35 En zij sloegen hem, en zijn zonen, en al zijn volk, zo dat hem niemand overbleef; en zij namen zijn land in erfelijke bezitting.

22
1 Daarna reisden de kinderen van Israël, en legerden zich in de vlakke velden van Moab, aan deze zijde van de Jordaan van Jericho.
2 Toen Balak, de zoon van Zippor, zag al wat Israël aan de Amorieten gedaan had;
3 Zo vreesde Moab zeer voor het aangezicht dezes volks, want het was veel; en Moab was beangstigd voor het aangezicht van de kinderen Israels.
4 Derhalve zei Moab tot de oudsten van de Midianieten: Nu zal deze gemeente oplikken al wat rondom ons is, gelijk de os de groente van de velds oplikt. Te dier tijd nu was Balak, de zoon van Zippor, koning van de Moabieten.
5 Die zond boden aan Bileam, de zoon van Beor, te Pethor, hetwelk aan de rivier is, in het land van de kinderen van zijn volks, om hem te roepen, en zei:: Zie, er is een volk uit Egypte getogen; zie, het heeft het gezicht van de lands bedekt, en het blijft liggen recht tegenover mij.
6 En nu, kom toch, vervloek mij dit volk, want het is machtiger dan ik; misschien zal ik het kunnen slaan, of het uit het land verdrijven; want ik weet, dat, wie u zegent, die zal gezegend zijn, en wie u vervloekt, die zal vervloekt zijn.
7 Toen gingen de oudsten van de Moabieten, en de oudsten van de Midianieten, en hadden het loon van de waarzeggingen in hun hand; zo kwamen zij tot Bileam, en spraken tot hem de woorden van Balak.
8 Hij dan zei tot hen: Vernacht hier deze nacht, zo zal ik u een antwoord wederkregen, zoals de HEERE tot mij zal gesproken hebben. Toen bleven de vorsten van de Moabieten bij Bileam.
9 En God kwam tot Bileam en zei: Wie zijn die mannen, die bij u zijn?
10 Toen zei Bileam tot God: Balak, de zoon van Zippor, de koning van de Moabieten, heeft hen tot mij gezonden, en zei::
11 Zie, er is een volk uit Egypte getogen, en het heeft het gezicht van de lands bedekt; kom nu, vervloek het mij; misschien zal ik tegen hetzelve kunnen strijden, of het uitdrijven.
12 Toen zei God tot Bileam: U zult met hen niet trekken; u zult dat volk niet vloeken, want het is gezegend.
13 Toen stond Bileam van de morgens op, en zei tot de vorsten van Balak: Gaat naar uw land; want de HEERE weigert mij toe te laten met u te gaan.
14 Zo stonden dan de vorsten van de Moabieten op, en kwamen tot Balak, en zij zeiden: Bileam heeft geweigerd met ons te gaan.
15 Doch Balak voer nog voort vorsten te zenden, meer en eerlijker, dan die waren;
16 Die tot Bileam kwamen, en hem zeiden: Zo zegt Balak, de zoon van Zippor: Laat u toch niet beletten tot mij te komen!
17 Want ik zal u zeer hoog vereren, en al wat u tot mij zeggen zult, dat zal ik doen; zo kom toch, vervloek mij dit volk!
18 Toen antwoordde Bileam, en zei tot de dienaren van Balak: Wanneer Balak mij zijn huis vol zilver en goud gave, zo vermocht ik niet het bevel van de HEERE mijns Gods te overtreden, om te doen klein of groot.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 En nu, blijft u lieden toch ook hier deze nacht, opdat ik wete, wat de HEERE tot mij verder spreken zal.
20 God nu kwam tot Bileam van de nachts, en zei tot hem: Omdat die mannen gekomen zijn, om u te roepen, sta op, ga met hen; en nochtans zult u dat doen, hetwelk Ik tot u spreken zal.
21 Toen stond Bileam van de morgens op, en zadelde zijn ezelin, en hij trok heen met de vorsten van Moab.
22 Doch de toorn van God werd ontstoken, omdat hij heentrok; en de Engel van de HEERE stelde Zich in de weg, hem tot een tegenpartij; hij reed nu op zijn ezelin, en twee van zijn jongeren waren bij hem.
23 De ezelin nu zag de Engel van de HEERE staande in de weg, met Zijn uitgetrokken zwaard in Zijn hand; daarom week de ezelin uit de weg, en ging in het veld. Toen sloeg Bileam de ezelin, om dezelve naar de weg te doen wenden.
24 Maar de Engel van de HEERE stond in een pad van de wijngaarden, zijnde een muur aan deze, en een muur aan gene zijde.
25 Toen de ezelin de Engel van de HEERE zag, zo klemde zij zichzelf aan de wand, en klemde Bileams voet aan de wand; daarom voer hij voort haar te slaan.
26 Toen ging de Engel van de HEERE noch verder, en Hij stond in een enge plaats, waar geen weg was om te wijken ter rechter hand noch ter linkerhand.
27 Als de ezelin de Engel van de HEERE zag, zo leide zij zich neder onder Bileam; en de toorn van Bileam ontstak, en hij sloeg de ezelin met een stok.
28 De HEERE nu opende de mond van de ezelin, die tot Bileam zei: Wat heb ik u gedaan, dat u mij nu driemaal geslagen hebt?
29 Toen zei Bileam tot de ezelin: Omdat u mij bespot hebt; och, of ik een zwaard in mijn hand had! want ik zou u nu doden.
30 De ezelin nu zei tot Bileam: Ben ik niet uw ezelin, op welke u gereden hebt van toen af, dat u mijn heer geweest bent, tot op deze dag? Ben ik ooit gewend geweest u zo te doen? Hij dan zei: Neen!
31 Toen ontdekte de HEERE de ogen van Bileam, zodat hij de Engel van de HEERE zag, staande in de weg, en Zijn uitgetrokken zwaard in Zijn hand; daarom neigde hij het hoofd en boog zich op zijn aangezicht.
32 Toen zei de Engel van de HEERE tot hem: Waarom hebt u uw ezelin nu driemaal geslagen? Zie, Ik ben uitgegaan u tot een tegenpartij, omdat deze weg van Mij afwijkt.
33 Maar de ezelin heeft Mij gezien, en zij is nu driemaal voor Mijn aangezicht geweken; indien zij voor Mijn aangezicht niet geweken ware, zekerlijk Ik zou u nu ook gedood, en haar bij het leven behouden hebben.
34 Toen zei Bileam tot de Engel van de HEERE: Ik heb gezondigd, want ik heb niet geweten, dat U mij tegemoet op deze weg stond; en nu, is het kwaad in Uw ogen, ik zal wederkeren.
35 De Engel van de HEERE nu zei tot Bileam: Ga heen met deze mannen; maar alleenlijk dat woord, wat Ik tot u spreken zal, dat zult u spreken. Zo trok Bileam met de vorsten van Balak.
36 Als Balak hoorde, dat Bileam kwam, zo ging hij uit, hem tegemoet, tot de stad van de Moabieten, welke aan de grens van de Arnon ligt, die aan het uiterste van de grens is.
37 En Balak zei tot Bileam: Heb ik niet ernstiglijk tot u gezonden, om u te roepen? Waarom bent u niet tot mij gekomen? Kan ik u niet te recht vereren?
38 Toen zei Bileam tot Balak: Zie, ik ben tot u gekomen; zal ik nu enigszins iets kunnen spreken? Het woord, hetwelk God in mijn mond leggen zal, dat zal ik spreken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

39 En Bileam ging met Balak; en zij kwamen te Kirjath-huzzoth.
40 Toen slachtte Balak runderen en schapen; en hij zond aan Bileam, en aan de vorsten, die bij hem waren.
41 En het gebeurde van de morgens, dat Balak Bileam nam, en voerde hem op de hoogten van Baal, dat hij van daar zag het uiterste van de volks.

23
1 Toen zei Bileam tot Balak: Bouw mij hier zeven altaren, en bereid mij hier zeven varren en zeven rammen.
2 Balak nu deed, zoals Bileam gesproken had; en Balak en Bileam offerden een var en een ram, op elk altaar.
3 Toen zei Bileam tot Balak: Blijf staan bij uw brandoffer, en ik zal heengaan; misschien zal de HEERE mij tegemoet komen; en hetgeen Hij wijzen zal, dat zal ik u bekend maken. Toen ging hij op de hoogte.
4 Als God Bileam ontmoet was, zo zei hij tot Hem: Zeven altaren heb ik opgericht, en heb een var en een ram op elk altaar geofferd.
5 Toen leide de HEERE het woord in de mond van Bileam, en zei: Keer weer tot Balak, en spreek aldus.
6 Als hij nu tot hem wederkeerde, ziet, zo stond hij bij zijn brandoffer, hij en al de vorsten van de Moabieten.
7 Toen hief hij zijn spreuk op, en zei: Uit Syrië heeft mij Balak, de koning van de Moabieten, laten halen, van het gebergte tegen het oosten, en zei:: Kom, vervloek mij Jakob, en kom, scheld Israël!
8 Wat zal ik vloeken, die God niet vloekt; en wat zal ik schelden, waar de HEERE niet scheldt?
9 Want van de hoogte van de steenrotsen zie ik hem, en van de heuvelen aanschouw ik hem; ziet, dat volk zal alleen wonen, en het zal onder de heidenen niet gerekend worden.
10 Wie zal het stof van Jakob tellen, en het getal, ja, het vierde deel van Israël? Mijn ziel sterve de dood van de oprechten, en mijn uiterste zij gelijk het zijne!
11 Toen zei Balak tot Bileam: Wat hebt u mij gedaan? Ik heb u genomen, om mijn vijanden te vloeken; maar zie, u hebt hen doorgaans gezegend!
12 Hij nu antwoordde en zei: Zal ik dat niet waarnemen te spreken, wat de HEERE in mijn mond gelegd heeft?
13 Toen zei Balak tot hem: Kom toch met mij aan een andere plaats, van waar u hem zult zien; u zult niet dan zijn einde zien, maar hem niet ganselijk zien; en vervloek hem mij van daar!
14 Zo nam hij hem mede tot het veld Zofim, op de hoogte van Pisga; en hij bouwde zeven altaren, en hij offerde een var en een ram op elk altaar.
15 Toen zei hij tot Balak: Blijf hier staan bij uw brandoffer, en ik zal Hem daar ontmoeten.
16 Als de HEERE Bileam ontmoet was, zo leide Hij het woord in zijn mond, en Hij zei: Keer weer tot Balak, en spreek zo.
17 Toen hij tot hem kwam, ziet, zo stond hij bij zijn brandoffer, en de vorsten van de Moabieten bij hem. Balak nu zei tot hem: Wat heeft de HEERE gesproken?
18 Toen hief hij zijn spreuk op, en zei: Sta op, Balak, en hoor! Neig uw oren tot mij, u , zoon van Zippor!
19 God is geen man, dat Hij liegen zou, noch eens mensen kind, dat het Hem berouwen zou; zou Hij het zeggen, en niet doen, of spreken, en niet bestendig maken?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Zie, ik heb ontvangen te zegenen; omdat Hij zegent, zo zal ik het niet keren.
21 Hij schouwt niet aan de ongerechtigheid in Jakob; ook ziet Hij niet aan de boosheid in Israël. De HEERE, zijn God, is met hem, en het geklank van de koning is bij hem.
22 God heeft hen uit Egypte uitgevoerd; zijn krachten zijn als van een eenhoorn.
23 Want er is geen toverij tegen Jakob noch waarzeggerij tegen Israël. Te van deze tijd zal van Jakob gezegd worden, en van Israël, wat God gewrocht heeft.
24 Zie, het volk zal opstaan als een oude leeuw, en het zal zich verheffen als een leeuw; het zal zich niet neerleggen, totdat het de roof gegeten, en het bloed van de verslagenen gedronken zal hebben!
25 Toen zei Balak tot Bileam: U zult het ganselijk noch vloeken, noch geenszins zegenen.
26 Doch Bileam antwoordde en zei tot Balak: Heb ik niet tot u gesproken, en zei:: Al wat de HEERE spreken zal, dat zal ik doen?
27 Verder zei Balak tot Bileam: Kom toch, ik zal u aan een ander plaats medenemen; misschien zal het recht zijn in de ogen van die God, dat u het mij van daar vervloekt.
28 Toen nam Balak Bileam mede tot de hoogte van Peor, die tegen de woestijn ziet.
29 En Bileam zei tot Balak: Bouw mij hier zeven altaren, en bereid mij hier zeven varren en zeven rammen.
30 Balak nu deed, zoals Bileam gezegd had; en hij offerde een var en een ram op elk altaar.

24
1 Toen Bileam zag, dat het goed was in de ogen van de HEERE, dat hij Israël zegende, zo ging hij ditmaal niet heen, gelijk meermalen, tot de toverijen; maar hij stelde zijn aangezicht naar de woestijn.
2 Als Bileam zijn ogen ophief, en Israël zag, wonende naar zijn stammen, zo was de Geest van God op hem.
3 En hij hief zijn spreuk op, en zei: Bileam, de zoon van Beor, spreekt, en de man, wie de ogen geopend zijn, spreekt!
4 De hoorder van de redenen Gods spreekt, die het gezicht van de Almachtigen ziet; die verrukt wordt, en wie de ogen ontdekt worden!
5 Hoe goed zijn uw tenten, Jakob! uw woningen, Israël!
6 Gelijk de beken breiden zij zich uit, als de hoven aan de rivieren; de HEERE heeft ze geplant, als de sandelbomen, als de cederbomen aan het water.
7 Er zal water uit zijn emmeren vloeien, en zijn zaad zal in vele wateren zijn; en zijn koning zal boven Agag verheven worden, en zijn koninkrijk zal verhoogd worden.
8 God heeft hem uit Egypte uitgevoerd; zijn krachten zijn als van een eenhoorn; hij zal de heidenen, zijn vijanden, verteren, en hun gebeente breken, en met zijn pijlen doorschieten.
9 Hij heeft zich gekromd, hij heeft zich neergelegd, gelijk een leeuw, en als een oude leeuw; wie zal hem doen opstaan? Zo wie u zegent, die zij gezegend, en vervloekt zij, wie u vervloekt!
10 Toen ontstak de toorn van Balak tegen Bileam, en hij sloeg zijn handen samen; en Balak zei tot Bileam: Ik heb u geroepen, om mijn vijanden te vloeken; maar zie, u hebt hen nu driemaal gedurig gezegend!
11 En nu, pak u weg naar uw plaats! Ik had gezegd, dat ik u hoog vereren zou; maar zie, de HEERE heeft u die eer van u geweerd!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Toen zei Bileam tot Balak: Heb ik ook niet tot uw boden, die u tot mij gezonden hebt, gesproken, en zei::
13 Wanneer mij Balak zijn huis vol zilver en goud gave, zo kan ik het bevel van de HEERE niet overtreden, doende goed of kwaad uit mijn eigen hart; wat de HEERE spreken zal, dat zal ik spreken.
14 En nu, zie, ik ga tot mijn volk; kom, ik zal u raad geven, en zeggen wat dit volk uw volk doen zal in de laatste dagen.
15 Toen hief hij zijn spreuk op, en zei: Bileam, de zoon van Beor, spreekt, en die man, wie de ogen geopend zijn, spreekt!
16 De hoorder van de redenen Gods spreekt, en die de wetenschap van de Allerhoogsten weet; die het gezicht van de Almachtigen ziet, die verrukt wordt, en wie de ogen ontdekt worden.
17 Ik zal hem zien, maar nu niet; ik zal hem aanschouwen, maar niet nabij. Er zal een ster voortkomen uit Jakob, en er zal een scepter uit Israël opkomen; die zal de palen van de Moabieten verslaan, en zal al de kinderen van Seth verstoren.
18 En Edom zal een erfelijke bezitting zijn; en Seir zal zijn vijanden een erfelijke bezitting zijn; doch Israël zal kracht doen.
19 En er zal een uit Jakob heersen, en hij zal de overigen uit de steden ombrengen.
20 Toen hij de Amalekieten zag, zo hief hij zijn spreuk op, en zei: Amalek is de eersteling van de heidenen; maar zijn uiterste is ten verderve!
21 Toen hij de Kenieten zag, zo hief hij zijn spreuk op, en zei: Uw woning is vast, en u hebt uw nest in een steenrots gelegd.
22 Evenwel zal Kain verteerd worden, totdat u Assur gevankelijk wegvoeren zal!
23 Voorts hief hij zijn spreuk op, en zei: Och, wie zal leven, als God dit doen zal!
24 En de schepen van de oever van de Chitteers, die zullen Assur plagen, zij zullen ook Heber plagen; en hij zal ook ten verderve zijn.
25 Toen stond Bileam op, en ging heen, en keerde weer tot zijn plaats. Balak ging ook zijn weg.

25
1 En Israël verbleef te Sittim, en het volk begon te hoereren met de dochters van de Moabieten.
2 En zij nodigden het volk tot de slachtofferen harer goden; en het volk at, en boog zich voor haar goden.
3 Als nu Israël zich koppelde aan Baal-peor, ontstak de toorn van de HEERE tegen Israël.
4 En de HEERE zei tot Mozes: Neem al de hoofden van de volks, en hang ze de HEERE tegen de zon, zo zal de ernst van de HEERE toorn gekeerd worden van Israël.
5 Toen zei Mozes tot de rechters van Israël: Een iedere dode zijn mannen, die zich aan Baal-peor gekoppeld hebben!
6 En ziet, een man uit de kinderen Israels kwam, en bracht een Midianietin tot zijn broers voor de ogen van Mozes, en voor de ogen van de gehele vergadering van de kinderen Israels, toen zij weenden voor de deur van de tent van de samenkomst.
7 Toen Pinehas, de zoon van Eleazar, de zoon van Aaron, de priester, dat zag, zo stond hij op uit het midden van de vergadering, en nam een spies in zijn hand;
8 En hij ging de Israëlitische man na in de hoerenwinkel, en doorstak hen beiden, de Israëlitische man en de vrouw, door hun buik. Toen werd de plaag van over de kinderen Israels opgehouden.
9 Degenen nu, die aan de plaag stierven, waren vier en twintig duizend.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Toen sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
11 Pinehas, de zoon van Eleazar, de zoon van Aaron, de priester, heeft Mijn grimmigheid van over de kinderen Israels afgewend, omdat hij Mijn ijver geijverd heeft in het midden daarvan, zodat Ik de kinderen Israels in Mijn ijver niet vernield heb.
12 Daarom spreek: Zie, Ik geef hem Mijn verbond van de vrede.
13 En hij zal hebben, en zijn zaad na hem, het verbond van de eeuwigen priesterdoms, daarom dat hij voor zijn God geijverd, en verzoening gedaan heeft voor de kinderen Israels.
14 De naam nu van de verslagen Israëlitische man, die verslagen was met de Midianietin, was Zimri, de zoon van Salu, een overste van een vaderlijk huis van de Simeonieten.
15 En de naam van de verslagene Midianietische vrouw was Kozbi, een dochter van Zur, die een hoofd was van de volken van een vaderlijk huis onder de Midianieten.
16 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
17 Handel vijandelijk met de Midianieten, en versla hen;
18 Want zij hebben vijandelijk tegen u gehandeld door hun listen, die zij listig tegen u bedacht hebben in de zaak van Peor, en in de zaak van Kozbi, de dochter van de overste van de Midianieten, hun zuster, die verslagen is, ten dage van de plaag, om de zaak van Peor.

26
1 Het gebeurde nu na die plaag, dat de HEERE sprak tot Mozes, en tot Eleazar, de zoon van Aaron, de priester, en zei::
2 Neem de som van de gehele vergadering van de kinderen Israels op, van twintig jaren oud en daarboven, naar het huis hunner vaderen, al wie ten strijde in Israël uittrekt.
3 Mozes dan en Eleazar, de priester, spraken hen aan, in de vlakke velden van Moab, aan de Jordaan van Jericho, en zei:
4 Dat men opneme van twintig jaren oud en daarboven; zoals de HEERE Mozes geboden had, en de kinderen Israels, die uit Egypteland uitgetogen waren.
5 Ruben was de eerstgeborene van Israël. De zonen van Ruben waren: Hanoch, van welken was het geslacht van de Hanochieten; van Pallu het geslacht van de Palluieten;
6 Van Hezron het geslacht van de Hezronieten; van Karmi het geslacht van de Karmieten.
7 Dit zijn de geslachten van de Rubenieten; en hun getelden waren drie en veertig duizend zevenhonderd en dertig.
8 En de zonen van Pallu waren Eliab.
9 En de zonen van Eliab waren Nemuel, en Dathan, en Abiram; deze Dathan en Abiram waren de geroepenen van de vergadering, die gekijf maakten tegen Mozes en tegen Aaron, in de vergadering van Korach, als zij gekijf tegen de HEERE maakten.
10 En de aarde haar mond opendeed, en verslond hen met Korach, als die vergadering stierf, toen het vuur tweehonderd en vijftig mannen verteerde, en werden tot een teken.
11 Maar de kinderen van Korach stierven niet.
12 De zonen van Simeon, naar hun geslachten: van Nemuel, het geslacht van de Nemuelieten; van Jamin het geslacht van de Jaminieten; van Jachin het geslacht van de Jachinieten;
13 Van Zerah het geslacht van de Zerahieten; van Saul het geslacht van de Saulieten.
14 Dat zijn de geslachten van de Simeonieten: twee en twintig duizend en tweehonderd.
15 De zonen van Gad, naar hun geslachten: van Zefon het geslacht van de Zefonieten; van Haggi het geslacht van de Haggieten; van Suni het geslacht van de Sunieten.
16 Van Ozni het geslacht van de Oznieten; van Heri het geslacht van de Herieten;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 Van Arod het geslacht van de Arodieten; van Areli het geslacht van de Arelieten.
18 Dat zijn de geslachten van de zonen van Gad, naar hun getelden: veertig duizend en vijfhonderd.
19 De zonen van Juda waren Er en Onan; maar Er en Onan stierven in het land Kanaan.
20 Zo waren de zonen van Juda naar hun geslachten: van Sela het geslacht van de Selanieten; van Perez het geslacht van de Perezieten; van Zerah het geslacht van de Zerahieten.
21 En de zonen van Perez waren: van Hezron het geslacht van de Hezronieten; van Hamul het geslacht van de Hamulieten.
22 Dat zijn de geslachten van Juda, naar hun getelden: zes en zeventig duizend en vijfhonderd.
23 De zonen van Issaschar, naar hun geslachten, waren: van Tola het geslacht van de Tolaieten; van Puva het geslacht van de Punieten;
24 Van Jasub het geslacht van de Jasubieten; van Simron het geslacht van de Simronieten.
25 Dat zijn de geslachten van Issaschar, naar hun getelden: vier en zestig duizend en driehonderd.
26 De zonen van Zebulon, naar hun geslachten, waren: van Sered het geslacht van de Seredieten; van Elon het geslacht van de Elonieten; van Jahleel het geslacht van de Jahleelieten.
27 Dat zijn de geslachten van de Zebulonieten, naar hun getelden: zestig duizend en vijfhonderd.
28 De zonen van Jozef, naar hun geslachten, waren Manasse en Efraim.
29 De zonen van Manasse waren: van Machir het geslacht van de Machirieten; Machir nu verkreeg Gilead; van Gilead was het geslacht van de Gileadieten.
30 Dit zijn de zonen van Gilead: van Jezer het geslacht van de Jezerieten; van Helek het geslacht van de Helekieten.
31 En van Asriel het geslacht van de Asrielieten; en van Sechem het geslacht van de Sechemieten;
32 En van Semida het geslacht van de Semidaieten; en van Hefer het geslacht van de Heferieten.
33 Doch Zelafead, de zoon van Hefer, had geen zonen, maar dochters; en de namen van de dochters van Zelafead waren: Machla en Noa, Hogla, Milka en Tirza.
34 Dat zijn de geslachten van Manasse: en hun getelden waren twee en vijftig duizend en zevenhonderd.
35 Dit zijn de zonen van Efraim, naar hun geslachten: van Sutelah het geslacht van de Sutelahieten; van Becher het geslacht van de Becherieten; van Tahan het geslacht van de Tahanieten.
36 En dit zijn de zonen van Sutelah; van Eran het geslacht van de Eranieten.
37 Dat zijn de geslachten van de zonen van Efraim, naar hun getelden: twee en dertig duizend en vijfhonderd. Dat zijn de zonen van Jozef, naar hun geslachten.
38 De zonen van Benjamin, naar hun geslachten: van Bela het geslacht van de Belaieten; van Asbel het geslacht van de Asbelieten; van Ahiram het geslacht van de Ahiramieten;
39 Van Sefufam het geslacht van de Sufamieten; van Hufam het geslacht van de Hufamieten.
40 En de zonen van Bela waren Ard en Naaman; van Ard het geslacht van de Ardieten; van Naaman het geslacht van de Naamieten.
41 Dat zijn de zonen van Benjamin, naar hun geslachten; en hun getelden waren vijf en veertig duizend en zeshonderd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

42 Dit zijn de zonen van Dan, naar hun geslachten: van Suham het geslacht van de Suhamieten; dat zijn de geslachten van Dan, naar hun geslachten.
43 Al de geslachten van de Suhamieten, naar hun getelden, waren vier en zestig duizend en vierhonderd.
44 De zonen van Aser, naar hun geslachten, waren: van Imna het geslacht van de Imnaieten; van Isvi het geslacht van de Isvieten; van Beria het geslacht van de Beriieten.
45 Van de zonen van Beria waren: van Heber het geslacht van de Heberieten; van Malchiel het geslacht van de Malchielieten.
46 En de naam van de dochter van Aser was Serah.
47 Dat zijn de geslachten van de zonen van Aser, naar hun getelden: drie en vijftig duizend en vierhonderd.
48 De zonen van Nafthali, naar hun geslachten: van Jahzeel het geslacht van de Jahzeelieten; van Guni het geslacht van de Gunieten;
49 Van Jezer het geslacht van de Jezerieten; van Sillem het geslacht van de Sillemieten.
50 Dat zijn de geslachten van Nafthali, naar hun geslachten; en hun getelden waren vijf en veertig duizend en vierhonderd.
51 Dat zijn de getelden van de zonen Israels: zeshonderd een duizend zevenhonderd en dertig.
52 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
53 Aan deze zal het land uitgedeeld worden ter erfenis, naar het getal van de namen.
54 Aan degenen, die veel zijn, zult u hun erfenis meerder maken, en aan hen, die weinig zijn, zult u hun erfenis minder maken; aan een ieder zal, naar zijn getelden, zijn erfenis gegeven worden.
55 Het land nochtans zal door het lot gedeeld worden; naar de namen van de stammen hunner vaderen zullen zij erven.
56 Naar het lot zal elks erfenis gedeeld worden tussen de velen en de weinigen.
57 Dit zijn nu de getelden van Levi, naar hun geslachten: van Gerson het geslacht van de Gersonieten; van Kohath het geslacht van de Kohathieten; van Merari het geslacht van de Merarieten.
58 Dit zijn de geslachten van Levi: het geslacht van de Libnieten, het geslacht van de Hebronieten, het geslacht van de Machlieten, het geslacht van de Muzieten, het geslacht van de Korachieten. En Kohath verkreeg Amram.
59 En de naam van de huisvrouw van Amram was Jochebed, de dochter van Levi, welke de huisvrouw van Levi baarde in Egypte; en deze baarde aan Amram, Aaron, en Mozes, en Mirjam, hun zuster.
60 En aan Aaron werden geboren Nadab en Abihu, Eleazar en Ithamar.
61 Nadab nu en Abihu waren gestorven, toen zij vreemd vuur brachten voor het aangezicht van de HEERE.
62 En hun getelden waren drie en twintig duizend, al wat mannelijk is, van een maand oud en daarboven; want deze werden niet geteld onder de kinderen Israels, omdat hun geen erfenis gegeven werd onder de kinderen Israels.
63 Dat zijn de getelden van Mozes en Eleazar, de priester, die de kinderen Israels telden in de vlakke velden van Moab, aan de Jordaan van Jericho.
64 En onder deze was niemand uit de getelden van Mozes en Aaron, de priester, als zij de kinderen Israels telden in de woestijn van Sinai.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

65 Want de HEERE had van die gezegd, dat zij in de woestijn zeker zouden sterven; en er was niemand van hen overgebleven, dan Kaleb, de zoon van Jefunne, en Jozua, de zoon van Nun.

27

1 Toen naderden de dochters van Zelafead, de zoon van Hefer, de zoon van Gilead, de zoon van Machir, de zoon van Manasse, onder de geslachten van Manasse, de zoon van Jozef (en dit zijn de namen van zijn dochters: Machla, Noa, en Hogla, en Milka, en Tirza);
2 En zij stonden voor het aangezicht van Mozes, en voor het aangezicht van Eleazar, de priester, en voor het aangezicht van de oversten, en van de gehele vergadering, aan de deur van de tent van de samenkomst, en zei::
3 Onze vader is gestorven in de woestijn, en hij is niet geweest in het midden van de vergadering dergenen, die zich tegen de HEERE vergaderd hebben in de vergadering van Korach; maar hij is in zijn zonde gestorven, en had geen zonen.
4 Waarom zou de naam onzes vaders uit het midden van zijn geslacht weggenomen worden, omdat hij geen zoon heeft? Geef ons een bezitting in het midden van de broers van onzen vader.
5 En Mozes bracht haar rechtszaak voor het aangezicht van de HEERE.
6 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
7 De dochters van Zelafead spreken recht; u zult haar ganselijk geven de bezitting van een erfenis, in het midden van de broers haars vaders; en u zult de erfenis haars vaders op haar doen komen.
8 En tot de kinderen Israels zult u spreken, en zei:: Wanneer iemand sterft, en geen zoon heeft, zo zult u zijn erfenis op zijn dochter doen komen.
9 En indien hij geen dochter heeft, zo zult u zijn erfenis aan zijn broers geven.
10 Indien hij nu geen broers heeft, zo zult u zijn erfenis aan de broers van zijn vaders geven.
11 Indien ook zijn vader geen broers heeft, zo zult u zijn erfenis geven aan zijn naastbestaande, die hem de naaste van zijn geslacht is, dat hij het erfelijk bezitte. Dit zal de kinderen Israels tot een inzetting van de rechts zijn, zoals de HEERE Mozes geboden heeft.
12 Daarna zei de HEERE tot Mozes: Klim op deze berg Abarim, en zie dat land, hetwelk Ik de kinderen Israels gegeven heb.
13 Wanneer u dat gezien zult hebben, dan zult u tot uw volken verzameld worden, u ook, zoals uw broer Aaron verzameld geworden is;
14 Naardien u lieden Mijn mond weerspannig bent geweest in de woestijn Zin, in de twisting van de vergadering, om Mij aan de wateren voor hun ogen te heiligen. Dat zijn de wateren van Meriba, van Kades, in de woestijn Zin.
15 Toen sprak Mozes tot de HEERE, en zei::
16 Dat de HEERE, de God van de geesten van alle vlees, een man stelle over deze vergadering.
17 Die voor hun aangezicht uitga, en die voor hun aangezicht inga, en die hen uitleide, en die hen inleide; opdat de vergadering van de HEERE niet zij als schapen, die geen herder hebben.
18 Toen zei de HEERE tot Mozes: Neem tot u Jozua, de zoon van Nun, een man, in wie de Geest is; en leg uw hand op hem;
19 En stel hem voor het aangezicht van Eleazar, de priester, en voor het aangezicht van de gehele vergadering; en geef hem bevel voor hun ogen;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 En leg op hem van uw heerlijkheid, opdat zij horen, te weten de gehele vergadering van de kinderen Israels.
21 En hij zal voor het aangezicht van Eleazar, de priester, staan, die voor hem raad vragen zal, naar de wijze van Urim, voor het aangezicht van de HEERE; naar zijn mond zullen zij uitgaan, en naar zijn mond zullen zij ingaan, hij, en al de kinderen Israels met hem, en de gehele vergadering.
22 En Mozes deed, zoals de HEERE hem geboden had; want hij nam Jozua, en stelde hem voor het aangezicht van Eleazar, de priester, en voor het aangezicht van de gehele vergadering.
23 En hij leide zijn handen op hem, en gaf hem bevel; zoals de HEERE door de dienst van Mozes gesproken had.

28
1 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Gebied de kinderen Israels, en zeg tot hen: Mijn offerande, Mijn spijze voor Mijn vuuroffers, Mijn liefelijken reuk, zult u waarnemen, om Mij te offeren op zijn gezetten tijd.
3 En u zult tot hen zeggen: Dit is het vuuroffer, hetwelk u de HEERE offeren zult: twee volkomen eenjarige lammeren van de daags, tot een gedurig brandoffer.
4 Het ene lam zult u bereiden van de morgens; en het andere lam zult u bereiden tussen de twee avonden.
5 En een tiende deel van een efa meelbloem ten spijsoffer, gemengd met het vierendeel van een hin van gestoten olie.
6 Het is het gedurig brandoffer, hetwelk op de berg Sinaï ingesteld was tot een liefelijken reuk, een vuuroffer de HEERE.
7 En zijn drankoffer zal zijn het vierendeel van een hin, voor het ene lam; in het heiligdom zult u het drankoffer van de sterke drank de HEERE offeren.
8 En het andere lam zult u bereiden tussen de twee avonden; gelijk het spijsoffer van de morgens, en gelijk zijn drankoffer zult u het bereiden, ten vuuroffer van de liefelijken reuk de HEERE.
9 Maar op de sabbatdag twee volkomen eenjarige lammeren, en twee tienden meelbloem, ten spijsoffer, met olie gemengd, veeleer zijn drankoffer.
10 Het is het brandoffer van de sabbat op elke sabbat, boven het gedurig brandoffer, en zijn drankoffer.
11 En in de beginselen van uw maanden zult u een brandoffer de HEERE offeren: twee jonge varren, en een ram, zeven volkomen eenjarige lammeren;
12 En drie tienden meelbloem ten spijsoffer, met olie gemengd tot de enen var; en twee tienden meelbloem ten spijsoffer, met olie gemengd, tot de enen ram;
13 En tot elk tiende deel meelbloem ten spijsoffer, met olie gemengd, tot het ene lam; het is een brandoffer tot een liefelijken reuk, een vuuroffer, de HEERE.
14 En hun drankoffer zullen zijn de helft van een hin tot een var, en een derde deel van een hin tot een ram, en een vierendeel van een hin van wijn tot een lam; dat is het brandoffer van de nieuwe maan in elke maand, naar de maanden van de jaars.
15 Daartoe zal een geitenbok ten zondoffer de HEERE, boven het gedurige brandoffer, bereid worden, met zijn drankoffer.
16 En in de eerste maand, op de veertienden dag van de maand, is het pascha de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 En op de vijftienden dag daarvan maand is het feest; zeven dagen zullen ongezuurde broden gegeten worden.
18 Op de eersten dag zal een heilige samenroeping zijn; geen dienstwerk zult u lieden doen;
19 Maar u zult een vuuroffer ten brandoffer de HEERE offeren: twee jonge varren, en een ram, daartoe zeven eenjarige lammeren; volkomen zullen zij u zijn.
20 En hun spijsoffer zal zijn meelbloem, met olie gemengd; drie tienden tot een var, en twee tienden tot een ram zult u bereiden.
21 Tot elk zult u een tiende deel bereiden tot een lam, tot die zeven lammeren toe.
22 Daarna een bok ten zondoffer, om over u verzoening te doen.
23 Behalve het morgenbrandoffer, hetwelk tot een gedurig brandoffer is, zult u deze dingen bereiden.
24 Achtereenvolgens deze dingen zult u van de daags, zeven dagen lang, de spijze van de vuuroffers bereiden tot een liefelijken reuk de HEERE; boven dat gedurig brandoffer zal het bereid worden, met zijn drankoffer.
25 En op de zevenden dag zult u een heilige samenroeping hebben; geen dienstwerk zult u doen.
26 Insgelijks op de dag van de eerstelingen, als u een nieuw spijsoffer de HEERE zult offeren naar uw weken, zult u een heilige samenroeping hebben; geen dienstwerk zult u doen.
27 Dan zult u de HEERE een brandoffer ten liefelijken reuk offeren: twee jonge varren, een ram, zeven eenjarige lammeren;
28 En hun spijsoffer van meelbloem, met olie gemengd: drie tienden tot een var, twee tienden tot een ram;
29 Tot elk een tiende tot een lam, tot die zeven lammeren toe;
30 Een geitenbok, om voor u verzoening te doen.
31 Behalve het gedurig brandoffer, en zijn spijsoffer, zult u ze bereiden; zij zullen u volkomen zijn met hun drankoffers.

29
1 Desgelijks in de zevende maand, op de eersten van de maand, zult u een heilige samenroeping hebben; geen dienstwerk zult u doen; het zal u een dag van geklank zijn.
2 Dan zult u een brandoffer, ten liefelijken reuk, de HEERE bereiden: een jongen var, een ram, zeven volkomen eenjarige lammeren;
3 En hun spijsoffer van meelbloem, met olie gemengd; drie tienden tot de var, twee tienden tot de ram.
4 En een tiende tot een lam, tot die zeven lammeren toe;
5 En een geitenbok ten zondoffer, om over u verzoening te doen;
6 Behalve het brandoffer van de maand, en zijn spijsoffer, en het gedurig brandoffer, en zijn spijsoffer, met hun drankoffers, naar hun wijze, ten liefelijken reuk, ten vuuroffer de HEERE.
7 En op de tienden van deze zevende maand zult u een heilige samenroeping hebben, en u zult uw zielen verootmoedigen; geen werk zult u doen;
8 Maar u zult brandoffer, ten liefelijken reuk, de HEERE offeren: een jongen var, een ram, zeven eenjarige lammeren; volkomen zullen zij u zijn.
9 En hun spijsoffer van meelbloem, met olie gemengd: drie tienden tot de var, twee tienden tot de enen ram;
10 Tot elk een tiende tot een lam, tot die zeven lammeren toe;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Een geitenbok ten zondoffer, behalve het zondoffer van de verzoeningen, en het gedurig brandoffer; en zijn spijsoffer, met hun drankoffers.
12 Insgelijks op de vijftienden dag van deze zevende maand, zult u een heilige samenroeping hebben; geen dienstwerk zult u doen; maar zeven dagen zult u de HEERE een feest vieren.
13 En u zult een brandoffer ten vuuroffer offeren, ten liefelijken reuk de HEERE: dertien jonge varren, twee rammen, veertien eenjarige lammeren; zij zullen volkomen zijn;
14 En hun spijsoffer van meelbloem, met olie gemengd: drie tienden tot een var, tot die dertien varren toe; twee tienden tot een ram, onder die twee rammen;
15 En tot elke een tiende tot een lam, tot die veertien lammeren toe;
16 En een geitenbok ten zondoffer; behalve het gedurig brandoffer, zijn spijsoffer, en zijn drankoffer.
17 Daarna op de tweeden dag: twaalf jonge varren, twee rammen, veertien volkomen eenjarige lammeren;
18 En hun spijsoffer, en hun drankoffers tot de varren, tot de rammen, en tot de lammeren, in hun getal, naar de wijze;
19 En een geitenbok ten zondoffer; behalve het gedurig brandoffer, en zijn spijsoffer, met hun drankoffers.
20 En op de derden dag: elf varren, twee rammen, veertien volkomen eenjarige lammeren;
21 En hun spijsoffers, en hun drankoffers tot de varren, tot de rammen, en tot de lammeren, in hun getal, naar de wijze;
22 En een bok ten zondoffer; behalve het gedurig brandoffer, en zijn spijsoffer, en zijn drankoffer.
23 Verder op de vierden dag: tien varren, twee rammen, veertien volkomen eenjarige lammeren;
24 Hun spijsoffer, en hun drankoffers tot de varren, tot de rammen, en tot de lammeren, in hun getal, naar de wijze;
25 En een geitenbok ten zondoffer; behalve het gedurig brandoffer, zijn spijsoffer, en zijn drankoffer.
26 En op de vijfden dag: negen varren, twee rammen, en veertien volkomen eenjarige lammeren;
27 En hun spijsoffer, en hun drankoffers tot de varren, tot de rammen, en tot de lammeren, in hun getal, naar de wijze;
28 En een bok ten zondoffer; behalve het gedurig brandoffer, en zijn spijsoffer, en zijn drankoffer.
29 Daarna op de zesden dag: acht varren, twee rammen, veertien volkomen eenjarige lammeren;
30 En hun spijsoffer, en hun drankoffers tot de varren, tot de rammen, en tot de lammeren, in hun getal, naar de wijze;
31 En een bok ten zondoffer; behalve het gedurig brandoffer, zijn spijsoffer, en zijn drankoffers.
32 En op de zevenden dag: zeven varren, twee rammen, veertien volkomen eenjarige lammeren;
33 En hun spijsoffer, en hun drankoffers tot de varren, tot de rammen, en tot de lammeren, in hun getal, naar hun wijze;
34 En een bok ten zondoffer; behalve het gedurig brandoffer, zijn spijsoffer, en zijn drankoffer.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

35 Op de achtsten dag zult u een verbodsdag hebben; geen dienstwerk zult u doen.
36 En u zult een brandoffer ten vuuroffer offeren, ten liefelijken reuk de HEERE; een var, een ram, zeven volkomen eenjarige lammeren;
37 Hun spijsoffer, en hun drankoffers tot de var, tot de ram, en tot de lammeren, in hun getal, naar de wijze;
38 En een bok ten zondoffer; behalve het gedurig brandoffer, en zijn spijsoffer, en zijn drankoffer.
39 Deze dingen zult u de HEERE doen op uw gezette hoogtijden; behalve uw geloften, en uw vrijwillige offeren, met uw brandoffers, en met uw spijsoffers en met uw drankoffers, en met uw dankoffers.
40 En Mozes sprak tot de kinderen Israels naar al wat de HEERE Mozes geboden had.

30
1 En Mozes sprak tot de hoofden van de stammen van de kinderen Israels, en zei:: Dit is de zaak, die de HEERE geboden heeft:
2 Wanneer een man de HEERE een gelofte zal beloofd, of een eed zal gezworen hebben, zijn ziel met een verbintenis verbindende, zijn woord zal hij niet ontheiligen; naar alles, wat uit zijn mond gegaan is, zal hij doen.
3 Maar als een vrouw de HEERE een gelofte zal beloofd hebben, en zich met een verbintenis in het huis haars vaders in haar jonkheid zal verbonden hebben;
4 En haar vader haar gelofte, en haar verbintenis, waarmede zij haar ziel verbonden heeft, zal horen, en haar vader tegen haar zal stilzwijgen, zo zullen al haar geloften bestaan, en alle verbintenis, waarmede zij haar ziel verbonden heeft, zal bestaan.
5 Maar indien haar vader dat zal breken, ten dage als hij het hoort, al haar geloften, en haar verbintenissen, waarmede zij haar ziel verbonden heeft, zullen niet bestaan; maar de HEERE zal het haar vergeven; want haar vader heeft ze haar doen breken.
6 Doch indien zij immers een man heeft, en haar geloften op haar zijn, of de uitspraak harer lippen, waarmede zij haar ziel verbonden heeft;
7 En haar man dat zal horen, en ten dage als hij het hoort, tegen haar zal stilzwijgen, zo zullen haar geloften bestaan, en haar verbintenissen, waarmede zij haar ziel verbonden heeft, zullen bestaan.
8 Maar indien haar man ten dage, als hij het hoorde, dat zal breken, en haar gelofte, die op haar was, zal te niet maken, veeleer de uitspraak harer lippen, waarmede zij haar ziel verbonden heeft, zo zal het de HEERE haar vergeven.
9 Aangaande de gelofte van een weduwe, of van een verstotene: alles, waarmede zij haar ziel verbonden heeft, zal over haar bestaan.
10 Maar indien zij ten huize haars mans gelofte gedaan heeft, of met een eed door verbintenis haar ziel verbonden heeft;
11 En haar man dat gehoord, en tegen haar stil zal gezwegen hebben, dat niet brekende; zo zullen al haar geloften bestaan, veeleer alle verbintenis, waarmede zij haar ziel verbonden heeft, zal bestaan.
12 Maar indien haar man die dingen ganselijk te niet maakt, ten dage als hij het hoort, niets van al wat uit haar lippen gegaan is, van haar gelofte, en van de verbintenis harer ziel, zal bestaan; haar man heeft ze te niet gemaakt, en de HEERE zal het haar vergeven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Alle gelofte, en allen eed van de verbintenis, om de ziel te verootmoedigen, die zal haar man bevestigen, of die zal haar man te niet maken.
14 Maar zo haar man tegen haar van dag tot dag ganselijk stilzwijgt, zo bevestigt hij al haar geloften, of al haar verbintenissen, die op haar zijn; hij heeft ze bevestigd, omdat hij tegen haar stilgezwegen heeft, ten dage als hij het hoorde.
15 Doch zo hij ze ganselijk te niet maken zal, nadat hij het gehoord zal hebben, zo zal hij haar ongerechtigheid dragen.
16 Dat zijn de inzettingen, die de HEERE Mozes geboden heeft, tussen een man en zijn huisvrouw, tussen een vader en zijn dochter, zijnde in haar jonkheid, ten huize haars vaders.

31
1 En de HEERE sprak tot Mozes, en zei::
2 Neem de wraak van de kinderen Israels van de Midianieten; daarna zult u verzameld worden tot uw volken.
3 Mozes dan sprak tot het volk, en zei:: Dat zich mannen uit u ten strijde toerusten, en dat zij tegen de Midianieten zijn, om de wraak van de HEERE te doen aan de Midianieten.
4 Van elke stam onder alle stammen Israels zult u een duizend ten strijde zenden.
5 Zo werden geleverd uit de duizenden van Israël, duizend van elke stam, twaalf duizend toegerusten ten strijde.
6 En Mozes zond hen ten strijde, duizend van elke stam, hen en Pinehas, de zoon van Eleazar, de priester, ten strijde, met de heilige vaten, en de trompetten van geklank in zijn hand.
7 En zij streden tegen de Midianieten, zoals de HEERE Mozes geboden had, en zij doodden al wat mannelijk was.
8 Daartoe doodden zij boven hun verslagenen, de koningen van de Midianieten, Evi, en Rekem, en Zur, en Hur, en Reba, vijf koningen van de Midianieten; ook doodden zij met het zwaard Bileam, de zoon van Beor.
9 Maar de kinderen Israels namen de vrouwen van de Midianieten, en hun kinderkens gevangen; zij roofden ook al hun beesten, en al hun vee, en al hun vermogen.
10 Voorts al hun steden met hun woonplaatsen, en al hun burchten verbrandden zij met vuur.
11 En zij namen al de roof, en al de buit, van mensen en van beesten.
12 Daarna brachten zij de gevangenen, en de buit, en de roof, tot Mozes en tot Eleazar, de priester, en tot de vergadering van de kinderen Israels, in het leger, in de vlakke velden van Moab, die zijn aan de Jordaan van Jericho.
13 Maar Mozes en Eleazar, de priester, en alle oversten van de vergadering, gingen uit hen tegemoet, tot buiten voor het leger.
14 En Mozes werd grotelijks vertoornd tegen de bevelhebbers van de legers, de hoofdlieden van de duizenden, en de hoofdlieden van de honderden, die uit de strijd van die oorlog kwamen.
15 En Mozes zei tot hen: Hebt u dan alle vrouwen laten leven?
16 Ziet, deze waren, door de raad van Bileam, de kinderen Israels, vanwege de overtreding tegen de HEERE te geven, in de zaak van Peor; waardoor die plaag kwam onder de vergadering van de HEERE.
17 Nu dan, doodt al wat mannelijk is onder de kinderkens; en doodt alle vrouw, die door bij ligging van de mans een man bekend heeft.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Doch al de kinderen van vrouwelijk geslacht, die de bij ligging van de mans niet bekend hebben, laat voor u leven.
19 En u lieden, legert u buiten het leger zeven dagen; een ieder, die een mens gedood, en een ieder, die een verslagene zult aangeroerd hebben, zult u op de derden dag en op de zevenden dag ontzondigen, u en uw gevangenen.
20 Ook zult u alle kleding, en alle gereedschap van vellen, en alle geiten haren werk, en gereedschap van hout, ontzondigen.
21 En Eleazar, de priester, zei tot de krijgslieden, die tot die strijd getogen waren: Dit is de inzetting van de wet, die de HEERE Mozes geboden heeft.
22 Alleen het goud en het zilver, en het koper, het ijzer, het tin en het lood;
23 Alle ding, dat het vuur lijdt, zult u door het vuur laten doorgaan, dat het rein worde; evenwel zal het door het water van de afzondering ontzondigd worden; maar al wat het vuur niet lijdt, zult u door het water laten doorgaan.
24 U zult ook uw klederen op de zevenden dag wassen, dat u rein wordt; en daarna zult u in het leger komen.
25 Verder sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
26 Neem op de som van de buit van de gevangenen van mensen en van beesten; u en Eleazar, de priester, en de hoofden van de vaderen van de vergadering.
27 En deel de buit in twee helften tussen degenen, die de strijd aangegrepen hebben, die tot de strijd uitgegaan zijn, en tussen de gehele vergadering.
28 Daarna zult u een schatting voor de HEERE heffen, van de oorlogsmannen, die tot deze krijg uitgetogen zijn, van vijfhonderd een ziel, uit de mensen en uit de runderen, en uit de ezelen, en uit de schapen.
29 Van hun helft zult u het nemen, en de priester Eleazar geven tot een heffing van de HEERE.
30 Maar van de helft van de kinderen Israels zult u een gevangene van vijftig nemen, uit de mensen, uit de runderen, uit de ezelen, en uit de schapen, uit al de beesten; en u zult ze aan de Levieten geven, die de wacht van de tabernakel van de HEERE waarnemen.
31 En Mozes en Eleazar, de priester, deden, zoals de HEERE Mozes geboden had.
32 De buit nu, het overschot van de roof, dat het krijgsvolk geroofd had, was zeshonderd vijf en zeventig duizend schapen;
33 En twee en zeventig duizend runderen;
34 En een en zestig duizend ezelen;
35 En van de mensen zielen, uit de vrouwen, die geen bij ligging van de mans bekend hadden, alle zielen waren twee en dertig duizend.
36 En de helft, te weten het deel dergenen, die tot deze krijg uitgetogen waren, was in getal driehonderd zeven en dertig duizend en vijfhonderd schapen.
37 En de schatting voor de HEERE van schapen was zeshonderd vijf en zeventig.
38 En de runderen waren zes en dertig duizend, en hun schatting voor de HEERE twee en zeventig.
39 En de ezelen waren dertig duizend en vijfhonderd, en hun schatting voor de HEERE was een en zestig.
40 En van de mensen zielen waren zestien duizend, en hun schatting voor de HEERE twee en dertig zielen.
41 En Mozes gaf Eleazar, de priester, de schatting van de heffing van de HEERE, zoals de HEERE Mozes geboden had.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

42 En van de helft van de kinderen Israels, welke Mozes afgedeeld had, van de mannen, die gestreden hadden;
43 (Het halve deel nu van de vergadering was, uit de schapen, driehonderd zeven en dertig duizend en vijfhonderd;
44 En de runderen waren zes en dertig duizend;
45 En de ezelen dertig duizend en vijfhonderd;
46 En van de mensen zielen zestien duizend;)
47 Van die helft van de kinderen Israels nam Mozes een gevangene uit vijftig, van mensen en van beesten; en hij gaf ze aan de Levieten, die de wacht van de tabernakel van de HEERE waarnamen, zoals de HEERE Mozes geboden had.
48 Toen traden tot Mozes de bevelhebbers, die over de duizenden van de legers waren, de hoofdlieden van de duizenden, en de hoofdlieden van de honderden;
49 En zij zeiden tot Mozes: Uw knechten hebben opgenomen de som van de krijgslieden, die onder onze hand geweest zijn; en uit ons ontbreekt niet een man.
50 Daarom hebben wij een offerande van de HEERE gebracht, een ieder wat hij gekregen heeft, een gouden vat, een keten, of een armring, een vingerring, een oorring, of een afhangenden gordel, om voor onze zielen verzoening te doen voor het aangezicht van de HEERE.
51 Zo nam Mozes en Eleazar, de priester, van hen het goud, alle wel gemaakte vaten.
52 En al het goud van de heffing, dat zij de HEERE offerden, was zestien duizend zevenhonderd en vijftig sikkelen, van de hoofdlieden van de duizenden, en van de hoofdlieden van de honderden.
53 Aangaande de krijgslieden, een ieder had geroofd voor zichzelf.
54 Zo nam Mozes en Eleazar, de priester, dat goud van de hoofdlieden van de duizenden en van de honderden, en zij brachten het in de tent van de samenkomst, ter gedachtenis voor de kinderen Israels, voor het aangezicht van de HEERE.

32
1 De kinderen van Ruben nu hadden veel vee, en de kinderen van Gad hadden machtig veel; en zij bezagen het land Jaezer, en het land van Gilead, en ziet, deze plaats was een plaats voor vee.
2 Zo kwamen de kinderen van Gad en de kinderen van Ruben, en spraken tot Mozes, en tot Eleazar, de priester, en tot de oversten van de vergadering, en zei::
3 Ataroth, en Dibon, en Jaezer, en Nimra, en Hesbon, en Eleale, en Schebam, en Nebo, en Behon;
4 Dit land, hetwelk de HEERE voor het aangezicht van de vergadering van Israël geslagen heeft, is een land voor vee; en uw knechten hebben vee.
5 Voorts zeiden zij: Indien wij genade in uw ogen gevonden hebben, dat dit land aan uw knechten gegeven worde tot een bezitting; en doe ons niet trekken over de Jordaan.
6 Maar Mozes zei tot de kinderen van Gad en tot de kinderen van Ruben: Zullen uw broers ten strijde gaan, en zult u lieden hier blijven?
7 Waarom toch zult u het hart van de kinderen Israels breken, dat zij niet overtrekken naar het land, dat de HEERE hun gegeven heeft?
8 Zo deden uw vaders, als ik hen van Kades-barnea zond, om dit land te bezien.
9 Als zij opgekomen waren tot aan het dal Eskol, en dit land bezagen, zo braken zij het hart van de kinderen Israels, dat zij niet gingen naar het land, dat de HEERE hun gegeven had.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Toen ontstak de toorn van de HEERE te die dage, en Hij zwoer, en zei::
11 Indien deze mannen, die uit Egypte opgetogen zijn, van twintig jaren oud en daarboven, het land zullen zien, dat Ik Abraham, Izaak en Jakob gezworen heb! Want zij hebben niet volhard Mij na te volgen;
12 Behalve Kaleb, de zoon van Jefunne, de Keniziet, en Jozua, de zoon van Nun; want zij hebben volhard de HEERE na te volgen.
13 Zo ontstak van de HEERE toorn tegen Israël, en Hij deed hen omzwerven in de woestijn, veertig jaren, totdat verteerd was het gehele geslacht, hetwelk gedaan had, wat kwaad was in de ogen van de HEERE.
14 En ziet, u lieden bent opgestaan in stede van uw vaderen, een menigte van zondige mensen, om de ernst van de toorn van de HEERE tegen Israël te vermeerderen.
15 Wanneer u van achter Hem u zult afkeren, zo zal Hij wijders voortvaren het te laten in de woestijn; en u zult al dit volk verderven.
16 Toen traden zij toe tot hem, en zeiden: Wij zullen hier schaapskooien bouwen voor ons vee, en steden voor onze kinderen.
17 Maar wij zelven zullen ons toerusten, haastende voor het aangezicht van de kinderen Israels, totdat wij hen aan hun plaats zullen gebracht hebben; en onze kinderen zullen blijven in de vaste steden, vanwege de inwoners van het land.
18 Wij zullen niet wederkeren tot onze huizen, totdat zich de kinderen Israels tot erfelijke bezitters zullen gesteld hebben, een ieder van zijn erfenis.
19 Want wij zullen met hen niet erven aan gene zijde van de Jordaan, en verder heen, als onze erfenis ons toegekomen zal zijn aan deze zijde van de Jordaan, tegen de opgang.
20 Toen zei Mozes tot hen: Indien u deze zaak doen zult, indien u u voor het aangezicht van de HEERE zult toerusten ten strijde.
21 En een ieder van u, die toegerust is, over de Jordaan zal trekken voor het aangezicht van de HEERE, totdat Hij Zijn vijanden voor Zijn aangezicht uit de bezitting zal verdreven hebben.
22 En het land voor het aangezicht van de HEERE ten ondergebracht zij; zo zult u daarna wederkeren, en onschuldig zijn voor de HEERE en voor Israël, en dit land zal u ter bezitting zijn voor het aangezicht van de HEERE.
23 Indien u daarentegen zo niet zult doen, ziet, zo hebt u tegen de HEERE gezondigd; doch u zult uw zonde gewaar worden, als zij u vinden zal!
24 Bouwt u steden voor uw kinderen, en kooien voor uw schapen; en doet, wat uit uw mond uitgegaan is.
25 Toen spraken de kinderen van Gad en de kinderen van Ruben tot Mozes, en zei:: Uw knechten zullen doen, zoals mijn heer gebiedt.
26 Onze kinderen, onze vrouwen, onze have en al onze beesten zullen daar zijn in de steden van Gilead;
27 Maar uw knechten zullen overtrekken, al wie ten strijde toegerust is, voor het aangezicht van de HEERE tot de strijd, zoals mijn heer gesproken heeft.
28 Toen gebood Mozes, hunnenthalve, de priester Eleazar, en Jozua, de zoon van Nun, en de hoofden van de vaderen van de stammen van de kinderen Israels;
29 En Mozes zei tot hen: Indien de kinderen van Gad, en de kinderen van Ruben, met u over de Jordaan zullen trekken, een ieder, die toegerust is ten oorlog, voor het aangezicht van de HEERE, als het land voor uw aangezicht zal ten ondergebracht zijn; zo zult u hun het land Gilead ter bezitting geven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

30 Maar indien zij niet toegerust met u zullen overtrekken, zo zullen zij tot bezitters gesteld worden in het midden van u in het land Kanaän.
31 En de kinderen van Gad en de kinderen van Ruben antwoordden, en zei:: Wat de HEERE tot uw knechten gesproken heeft, zullen wij zo doen.
32 Wij zullen toegerust overtrekken voor het aangezicht van de HEERE naar het land Kanaän; en de bezitting onzer erfenis zullen wij hebben aan deze zijde van de Jordaan.
33 Zo gaf Mozes hunlieden, de kinderen van Gad, en de kinderen van Ruben, en de halven stam van Manasse, de zoon van Jozef, het koninkrijk van Sihon, koning van de Amorieten, en het koninkrijk van Og, koning van Bazan; het land met de steden van hetzelve in de landen, de steden van de lands rondom.
34 En de kinderen van Gad bouwden Dibon, en Ataroth, en Aroer,
35 En Atroth-sofan, en Jaezer, en Jogbeha,
36 En Beth-nimra, en Beth-haran, vaste steden en schaapskooien.
37 En de kinderen van Ruben bouwden Hezbon, en Eleale, en Kirjathaim,
38 En Nebo, en Baal-meon, veranderd zijnde van naam, en Sibma; en zij noemden de namen van de steden, die zij bouwden, met andere namen.
39 En de kinderen van Machir, de zoon van Manasse, gingen naar Gilead, en namen dat in, en zij verdreven de Amorieten, die daarin waren, uit de bezitting.
40 Zo gaf Mozes Gilead aan Machir, de zoon van Manasse; en hij woonde daarin.
41 Jair nu, de zoon van Manasse, ging heen en nam hun dorpen in, en hij noemde die Havvoth-jair.
42 En Nobah ging heen, en nam Kenath in, met haar onderhorige plaatsen, en noemde ze Nobah naar zijn naam.

33

1 Dit zijn de reizen van de kinderen Israels, die uit Egypteland uitgetogen zijn, naar hun heiren, door de hand van Mozes en Aaron.
2 En Mozes schreef hun uittochten, naar hun reizen, naar de mond van de HEERE; en dit zijn hun reizen, naar hun uittochten.
3 Zij reisden dan van Rameses; in de eerste maand, op de vijftienden dag van de eerste maand, van de anderen daags van het pascha, gingen de kinderen Israels uit door een hoge hand, voor de ogen van alle Egyptenaren;
4 Als de Egyptenaars begroeven degenen, welke de HEERE onder hen geslagen had, alle eerstgeborenen; ook had de HEERE gerichten geoefend aan hun goden.
5 Als de kinderen Israels van Rameses verreisd waren, zo legerden zij zich te Sukkoth.
6 En zij verreisden van Sukkoth, en legerden zich in Etham, hetwelk aan het einde van de woestijn is.
7 En zij verreisden van Etham, en keerden weer naar Pi-hachiroth, dat tegenover Baal-sefon is, en zij legerden zich voor Migdol.
8 En zij verreisden van Hachiroth, en gingen over, door het midden van de zee, naar de woestijn, en zij gingen drie dagreizen in de woestijn Etham, en legerden zich in Mara.
9 En zij verreisden van Mara, en kwamen te Elim; in Elim nu waren twaalf waterfonteinen en zeventig palmbomen, en zij legerden zich daar.
10 En zij verreisden van Elim, en legerden zich aan de Schelfzee.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 En zij verreisden van de Schelfzee, en legerden zich in de woestijn Sin.
12 En zij verreisden uit de woestijn Sin, en zij legerden zich in Dofka.
13 En zij verreisden van Dofka, en legerden zich in Aluz.
14 En zij verreisden van Aluz, en legerden zich in Rafidim; doch daar was geen water voor het volk, om te drinken.
15 En zij verreisden van Rafidim, en legerden zich in de woestijn van Sinaï.
16 En zij verreisden uit de woestijn van Sinaï, en legerden zich in Kibroth-thaava.
17 En zij verreisden van Kibroth-thaava, en legerden zich in Hazeroth.
18 En zij verreisden van Hazeroth, en legerden zich in Rithma.
19 En zij verreisden van Rithma, en legerden zich in Rimmon-perez.
20 En zij verreisden van Rimmon-perez, en legerden zich in Libna.
21 En zij verreisden van Libna, en legerden zich in Rissa.
22 En zij verreisden van Rissa, en legerden zich in Kehelatha.
23 En zij verreisden van Kehelatha, en legerden zich in het gebergte van Safer.
24 En zij verreisden van het gebergte Safer, en legerden zich in Harada.
25 En zij verreisden van Harada, en legerden zich in Makheloth.
26 En zij verreisden van Makheloth, en legerden zich in Tachath.
27 En zij verreisden van Tachath, en legerden zich in Tharah.
28 En zij verreisden van Tharah, en legerden zich in Mithka.
29 En zij verreisden van Mithka, en legerden zich in Hasmona.
30 En zij verreisden van Hasmona, en legerden zich in Moseroth.
31 En zij verreisden van Moseroth, en legerden zich in Bene-jaakan.
32 En zij verreisden van Bene-jaakan, en legerden zich in Hor-gidgad.
33 En zij verreisden van Hor-gidgad, en legerden zich in Jotbatha.
34 En zij verreisden van Jotbatha, en legerden zich in Abrona.
35 En zij verreisden van Abrona, en legerden zich in Ezeon-geber.
36 En zij verreisden van Ezeon-geber, en legerden zich in de woestijn Zin, dat is Kades.
37 En zij verreisden van Kades, en legerden zich aan de berg Hor, aan het einde van de lands van Edom.
38 Toen ging de priester Aaron op de berg Hor, naar de mond van de HEERE, en stierf daar, in het veertigste jaar na de uittocht van de kinderen Israels uit Egypteland, in de vijfde maand, op de eersten van de maand.
39 Aaron nu was honderd drie en twintig jaren oud, als hij stierf op de berg Hor.
40 En de Kanaaniet, de koning van Harad, die in het zuiden woonde in het land Kanaän, hoorde, dat de kinderen Israels aankwamen.
41 En zij verreisden van de berg Hor, en legerden zich in Zalmona.
42 En zij verreisden van Zalmona, en legerden zich in Funon.
43 En zij verreisden van Funon, en legerden zich in Oboth.
44 En zij verreisden van Oboth, en legerden zich aan de heuvelen van Abarim, in het land van Moab.
45 En zij verreisden van de heuvelen van Abarim, en legerden zich in Dibon-gad.
46 En zij verreisden van Dibon-gad, en legerden zich in Almon-diblathaim.
47 En zij verreisden van Almon-diblathaim, en legerden zich in de bergen Abarim, tegen Nebo.
48 En zij verreisden van de bergen Abarim, en legerden zich in de vlakke velden van de Moabieten, aan de Jordaan van Jericho.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

49 En zij legerden zich aan de Jordaan van Beth-jesimoth, tot aan Abel-sittim, in de vlakke velden van de Moabieten.
50 En de HEERE sprak tot Mozes, in de vlakke velden van de Moabieten, aan de Jordaan van Jericho, en zei::
51 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer u lieden over de Jordaan zult gegaan zijn in het land Kanaän;
52 Zo zult u alle inwoners van de lands voor uw aangezicht uit de bezitting verdrijven, en al hun beeltenissen verderven; ook zult u al hun gegotene beelden verderven, en al hun hoogten verdelgen.
53 En u zult het land in erfelijke bezitting nemen, en daarin wonen; want Ik heb u dat land gegeven, om hetzelve erfelijk te bezitten.
54 En u zult het land in erfelijke bezitting nemen door het lot, naar uw geslachten; die veel zijn, zult u hun erfenis meerder maken, en die, die weinig zijn, zult u hun erfenis minder maken; waarheen voor iemand het lot zal uitgaan, dat zal hij hebben; naar de stammen van uw vaderen zult u de erfenis nemen.
55 Maar indien u de inwoners van de lands niet voor uw aangezicht uit de bezitting zult verdrijven, zo zal het gebeuren, dat, die u van hen zult laten overblijven, tot doornen zullen zijn in uw ogen, en tot prikkelen in uw zijden, en u zullen benauwen op het land, waarin u woont.
56 En het zal gebeuren, dat Ik u zal doen, zoals Ik hun dacht te doen.

34
1 Voorts sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
2 Gebied de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer u in het land Kanaän ingaat, zo zal dit land zijn, dat u ter erfenis vallen zal, het land Kanaän, naar zijn landen.
3 De zuiderhoek nu zal u zijn van de woestijn Zin, aan de zijden van Edom; en de zuidgrens zal u zijn van het einde van de Zoutzee tegen het oosten;
4 En deze grens zal u omgaan van het zuiden naar de opgang van Akrabbim, en doorgaan naar Zin; en haar uitgangen zullen zijn, van het zuiden naar Kades-barnea; en zij zal uitgaan naar Hazar-addar, en doorgaan naar Azmon.
5 Voorts zal deze grens omgaan van Azmon naar de rivier van Egypte, en haar uitgangen zullen zijn naar de zee.
6 Aangaande de grens van het westen, daar zal u de grote zee de grens zijn; dit zal uw grens van het westen zijn.
7 Voorts zal u de grens van het noorden deze zijn: van de grote zee af zult u u de berg Hor aftekenen.
8 Van de berg Hor zult u aftekenen tot daar men komt te Hamath; en de uitgangen van deze grens zullen zijn naar Zedad.
9 En deze grens zal uitgaan naar Zifron, en haar uitgangen zullen zijn te Hazar-enan; dit zal u de noorder grens zijn.
10 Voorts zult u u tot een grens tegen het oosten aftekenen van Hazar-enan naar Sefam.
11 En deze grens zal afgaan van Sefam naar Ribla, tegen het oosten van Ain; daarna zal deze grens afgaan en strekken langs de oever van de zee Cinnereth oostwaarts.
12 Voorts zal deze grens afgaan langs de Jordaan, en haar uitgangen zullen zijn aan de Zoutzee. Dit zal u zijn het land naar zijn grens rondom.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 En Mozes gebood de kinderen Israels, en zei:: Dit is het land, dat u door het lot ten erve innemen zult, hetwelk de HEERE aan de negen stammen en de halven stam van Manasse te geven geboden heeft.
14 Want de stam van de kinderen van de Rubenieten, naar het huis hunner vaderen, en de stam van de kinderen van de Gadieten, naar het huis hunner vaderen, hebben ontvangen; veeleer de halve stam van Manasse heeft zijn erfenis ontvangen.
15 Twee stammen en een halve stam hebben hun erfenis ontvangen aan deze zijde van de Jordaan, van Jericho oostwaarts tegen de opgang.
16 Voorts sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
17 Dit zijn de namen van de mannen, die u het land ten erve zullen uitdelen: Eleazar, de priester, en Jozua, de zoon van Nun.
18 Daartoe zult u uit elke stam een overste nemen, om het land ten erve uit te delen.
19 En dit zijn de namen van deze mannen: van de stam van Juda, Kaleb, zoon van Jefunne;
20 En van de stam van de kinderen van Simeon, Semuel, zoon van Ammihud;
21 Van de stam van Benjamin, Elidad, zoon van Chislon;
22 En van de stam van de kinderen van Dan, de overste Bukki, zoon van Jogli;
23 Van de kinderen van Jozef: van de stam van de kinderen van Manasse, de overste Hanniel, zoon van Efod;
24 En van de stam van de kinderen van Efraim, de overste Kemuel, zoon van Siftan;
25 En van de stam van de kinderen van Zebulon, de overste Elizafan, zoon van Parnach;
26 En van de stam van de kinderen van Issaschar, de overste Paltiel, zoon van Azzan;
27 En van de stam van de kinderen van Aser, de overste Achihud, zoon van Selomi;
28 En van de stam van de kinderen van Nafthali, de overste Pedael, zoon van Ammihud.
29 Dit zijn ze, die de HEERE geboden heeft, de kinderen Israels de erfenissen uit te delen, in het land Kanaän.

35
1 En de HEERE sprak tot Mozes, in de vlakke velden van de Moabieten, aan de Jordaan van Jericho, en zei::
2 Gebied de kinderen Israels, dat zij van de erfenis hunner bezitting aan de Levieten steden zullen geven om te bewonen; daartoe zult u lieden aan de Levieten voorsteden geven, aan de steden rondom dezelve.
3 En die steden zullen zij hebben om te bewonen; maar hun voorsteden zullen zijn voor hun beesten, en voor hun have, en voor al hun gedierte,
4 En de voorsteden van de steden, die u aan de Levieten zult geven, zullen van de stadsmuur af, en naar buiten, van duizend ellen zijn rondom.
5 En u zult meten van buiten de stad, aan de hoek tegen het oosten, twee duizend ellen, en aan de hoek van het zuiden, twee duizend ellen, en aan de hoek van het westen, twee duizend ellen, en aan de hoek van het noorden, twee duizend ellen; dat de stad in het midden zij. Dit zullen zij hebben tot voorsteden van de steden.
6 De steden nu, die u aan de Levieten zult geven, zullen zijn zes vrijsteden, die u geven zult, opdat de doodslager daarheen vliedt; en boven dezelve zult u hun twee en veertig steden geven.
7 Al de steden, die u aan de Levieten geven zult, zullen zijn acht en veertig steden, deze met haar voorsteden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 De steden, die u van de bezitting van de kinderen Israels geven zult, zult u van die, die vele heeft, vele nemen, en van die, die weinig heeft, weinige nemen; een ieder zal naar zijn erfenis, die zij zullen erven, van zijn steden aan de Levieten geven.
9 Voorts sprak de HEERE tot Mozes, en zei::
10 Spreek tot de kinderen Israels, en zeg tot hen: Wanneer u over de Jordaan gaat naar het land Kanaän.
11 Zo zult u maken, dat u steden tegemoet liggen, die u tot vrijsteden zullen zijn; opdat de doodslager daarheen vliedt, die een ziel onwetend geslagen heeft.
12 En deze steden zullen u tot een toevlucht zijn voor de bloed wreker; opdat de doodslager niet sterve, totdat hij voor de vergadering aan het gericht gestaan heeft.
13 En deze steden, die u geven zult, zullen zes vrijsteden voor u zijn.
14 Drie van deze vrijsteden zult u geven op deze zijde van de Jordaan, en drie van deze steden zult u geven in het land Kanaän; vrijsteden zullen het zijn.
15 Die zes steden zullen voor de kinderen Israels, en voor de vreemdeling, en de bijwoner in het midden van hen, tot een toevlucht zijn; opdat daarheen vliedt, wie een ziel onvoorziens slaat.
16 Maar indien hij hem met een ijzeren instrument geslagen heeft, dat hij gestorven zij, een doodslager is hij; deze doodslager zal zekerlijk gedood worden.
17 Of indien hij hem met een handsteen, waarvan men zou kunnen sterven, geslagen heeft, dat hij gestorven zij, een doodslager is hij; deze doodslager zal zekerlijk gedood worden.
18 Of indien hij hem met een houten handinstrument, waarvan men zou kunnen sterven, geslagen heeft, dat hij gestorven zij, een doodslager is hij; deze doodslager zal zekerlijk gedood worden.
19 De wreker van bloed, die zal de doodslager doden; als hij hem ontmoet, zal hij hem doden.
20 Indien hij hem ook door haat zal gestoten hebben, of met opzet op hem geworpen heeft, dat hij gestorven zij;
21 Of hem door vijandschap met zijn hand geslagen heeft, dat hij gestorven zij; de slager zal zekerlijk gedood worden, een doodslager is hij; de bloedwreker zal deze doodslager doden, als hij hem ontmoet.
22 Maar indien hij hem met van de haast zonder vijandschap gestoten heeft, of enig instrument zonder opzet op hem geworpen heeft;
23 Of onvoorziens met enigen steen, waarvan men zou kunnen sterven, en hij die op hem heeft doen vallen, dat hij gestorven zij, zo hij hem toch geen vijand was, noch zijn kwaad zoekende;
24 Zo zal de vergadering richten tussen de slager, en tussen de bloedwreker, naar deze zelve rechten.
25 En de vergadering zal de doodslager redden uit de hand van de bloedwrekers, en de vergadering zal hem doen wederkeren tot zijn vrijstad, waarheen hij gevloden was; en hij zal daarin blijven tot de dood van de hogepriesters, die men met de heilige olie gezalfd heeft.
26 Doch indien de doodslager enigszins zal gaan uit de palen van zijn vrijstad, waarheen hij gevloden was,
27 En de bloedwreker hem zal vinden buiten de palen van zijn vrijstad; zo de bloedwreker de doodslager zal doden, het zal hem geen bloedschuld zijn.
28 Want hij zou in zijn vrijstad gebleven zijn tot de dood van de hogepriesters; maar na de dood van de hogepriesters zal de doodslager wederkeren tot het land van zijn bezitting.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

29 En deze dingen zullen u zijn tot een inzetting van recht, bij uw geslachten, in al uw woningen.
30 Al wie de ziel slaat, naar de mond van de getuigen zal men de doodslager doden, maar een enig getuige zal niet getuigen tegen een ziel, zodat die sterft.
31 En u zult geen verzoening nemen voor de ziel van de doodslagers, die schuldig is te sterven; want hij zal zekerlijk gedood worden.
32 Ook zult u geen verzoening nemen voor die, die gevlucht is naar zijn vrijstad, dat hij zal wederkeren, om te wonen in het land, tot de dood van de hoge priesters.
33 Zo zult u niet ontheiligen het land, waarin u bent; want het bloed ontheiligt het land; en voor het land zal geen verzoening gedaan worden over het bloed, dat daarin vergoten is, dan door het bloed van wie dat vergoten heeft.
34 Verontreinigt dan het land niet, waarin u gaat wonen, in welks midden Ik wonen zal; want Ik ben de HEERE, wonende in het midden van de kinderen Israels.

36
1 En de hoofden van de vaderen van het geslacht van de kinderen van Gilead, de zoon van Machir, de zoon van Manasse, uit de geslachten van de kinderen van Jozef, traden toe, en spraken voor het aangezicht van Mozes, en voor het aangezicht van de oversten, hoofden van de vaderen van de kinderen Israels.
2 En zeiden: De HEERE heeft mijn heer geboden, dat land door het lot aan de kinderen Israels in erfenis te geven; en mijn heer is door de HEERE geboden, de erfenis van onzen broer Zelafead te geven aan zijn dochters.
3 Wanneer zij een van de zonen van de andere stammen van de kinderen Israels tot vrouwen zouden worden, zo zal haar erfenis van de erfenis onzer vaderen afgetrokken worden, en toegedaan tot de erfenis van die stam, aan welken zij geworden zouden; zo zal van het lot onzer erfenis worden afgetrokken.
4 Als ook de kinderen Israels een jubeljaar zullen hebben, zo zal haar erfenis toegedaan zijn tot de erfenis van die stam, aan welken zij zouden geworden zijn; zo zal haar erfenis van de erfenis van de stam onzer vaderen afgetrokken worden.
5 Toen gebood Mozes de kinderen Israels, naar van de HEERE mond, en zei:: De stam van de kinderen van Jozef spreekt recht.
6 Dit is het woord, dat de HEERE van de dochters van Zelafead geboden heeft, en zei:: Laat zij die tot vrouwen worden, die in haar ogen goed zal zijn; alleenlijk, dat zij aan het geslacht van haars vaders stam tot vrouwen worden.
7 Zo zal de erfenis van de kinderen Israels niet omgewend worden van stam tot stam; want de kinderen Israels zullen aanhangen, een ieder aan de erfenis van de stam van zijn vaderen.
8 Voorts zal elke dochter, die een erfenis erft, van de stammen van de kinderen Israels, ter vrouw worden aan een van het geslacht van de stam haars vaders; opdat de kinderen Israels erfelijk bezitten, een ieder de erfenis van zijn vaderen.
9 Zo zal de erfenis niet omgewend worden van de enen stam tot de anderen; want de stammen van de kinderen Israels zullen aanhangen, een ieder aan zijn erfenis.
10 Zoals de HEERE Mozes geboden had, zo deden de dochters van Zelafead;
11 Want Machla, Thirza, en Hogla, en Milka, en Noha, dochters van Zelafead, zijn de zonen harer ooms tot vrouwen geworden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Onder de geslachten van de kinderen van Manasse, de zoon van Jozef, zijn zij tot vrouwen geworden; zo bleef haar erfenis aan de stam van het geslacht haars vaders.
13 Dat zijn de geboden en de rechten, die de HEERE door de dienst van Mozes aan de kinderen Israels geboden heeft, in de vlakke velden van de Moabieten, aan de Jordaan van Jericho.

DEUTERONOMIUM

1

1 Dit zijn de woorden, die Mozes tot gans Israel gesproken heeft, aan deze zijde van de Jordaan, in de woestijn, op het vlakke veld tegenover Suf, tussen Paran en tussen Tofel, en Laban, en Hazeroth, en Dizahab.
2 Elf dag reizen zijn het van Horeb, door de weg van het gebergte Seir, tot aan Kades-barnea.
3 En het is geschied in het veertigste jaar, in de elfde maand, op de eersten van de maand, dat Mozes sprak tot de kinderen Israels, naar alles wat hem de HEERE aan hen bevolen had;
4 Nadat hij geslagen had Sihon, de koning van de Amorieten, die te Hesbon woonde, en Og, de koning van Bazan, welke woonde in Astharoth, te Edrei.
5 Aan deze zijde van de Jordaan, in het land van Moab, hief Mozes aan, deze wet uit te leggen, en zei::
6 De HEERE, onze God, sprak tot ons aan Horeb, en zei:: U bent lang genoeg bij deze berg gebleven.
7 Keert u, en vertrekt, en gaat in het gebergte van de Amorieten, en tot al hun geburen, in het vlakke veld, op het gebergte, en in de laagte, en in het zuiden, en aan de havens van de zee; het land van de Kanaänieten, en de Libanon, tot aan die grote rivier, de rivier Frath.
8 Ziet, Ik heb dat land gegeven voor uw aangezicht; gaat daarin, en bezit erfelijk het land, dat de HEERE aan uw vaderen, Abraham, Izaak en Jakob gezworen heeft, dat Hij het hun en hun zaad na hen geven zal.
9 En ik sprak toen tot u, en zei:: Ik alleen zal u niet kunnen dragen.
10 De HEERE, uw God, heeft u vermenigvuldigd, en ziet, u bent heden als de sterren van de hemels in menigte.
11 De HEERE, van uw vaderen God, doe tot u, zo als u nu bent, duizendmaal meer, en Hij zegene u, zoals Hij tot u gesproken heeft!
12 Hoe zal ik alleen uw moeite, en uw last, en uw twistzaken dragen?
13 Neemt u wijze, en verstandige, en ervarene mannen, van uw stammen, dat ik hen tot uw hoofden stelle.
14 Toen antwoordde u mij, en zei: Dit woord is goed, dat u gesproken hebt, om te doen.
15 Zo nam ik de hoofden van uw stammen, wijze en ervarene mannen, en stelde hen tot hoofden over u, oversten van duizenden, en oversten van honderden, en oversten van vijftigen, en oversten van tienen, en ambtlieden voor uw stammen.
16 En ik gebood uw rechters toen en zei:: Hoort de verschillen tussen uw broers, en richt recht tussen de man en tussen zijn broer, en tussen zijn vreemdeling.
17 U zult het aangezicht in het gericht niet kennen; u zult de kleine, zowel als de grote, horen; u zult niet vrezen voor iemands aangezicht; want het gericht is Godes; doch de zaak, die voor u te zwaar zal zijn, zult u tot mij doen komen, en ik zal ze horen.
18 Zo gebood ik u te dier tijd alle zaken, die u zoudt doen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 Toen vertogen wij van Horeb, en doorwandelden die gans grote en vreselijke woestijn, die u gezien hebt, op de weg van het gebergte van de Amorieten, gelijk de HEERE, onze God, ons geboden had; en wij kwamen tot Kades-barnea.
20 Toen zei ik tot u: U bent gekomen tot het gebergte van de Amorieten, dat de HEERE, onze God, ons geven zal.
21 Ziet, de HEERE, uw God, heeft dat land gegeven voor uw aangezicht; trekt op, bezit het erfelijk, zoals de HEERE, van uw vaderen God, tot u gesproken heeft; vreest niet, en ontzet u niet.
22 Toen naderde u allen tot mij, en zei: Laat ons mannen voor ons aangezicht heenzenden, die ons het land doorzoeken en ons verslag uitbrengen, wat weg wij daarin optrekken zullen, en tot wat steden wij komen zullen.
23 Deze zaak nu was goed in mijn ogen; zo nam ik uit u twaalf mannen, van elken stam een man.
24 Die keerden zich, en gingen op naar het gebergte, en kwamen tot het dal Eskol, en verspiedden dat.
25 En zij namen van de vrucht van de lands in hun hand, en brachten ze tot ons af, en zeiden ons bescheid weer, en zeiden: Het land, dat de HEERE, onze God, ons geven zal, is goed.
26 Doch u wilde niet optrekken; maar u was de mond van de HEERE uws Gods, weerspannig.
27 En u murmureerde in uw tenten, en zei: Omdat de HEERE ons haat, heeft Hij ons uit Egypteland uitgevoerd, opdat Hij ons uitlevert in de hand van de Amorieten, om ons te verdelgen.
28 Waarheen zouden wij optrekken? Onze broers hebben ons hart doen smelten, en zei:: Het is een volk, groter en langer dan wij; de steden zijn groot, en gesterkt tot in de hemel toe; ook hebben wij daar kinderen van de Enakieten gezien.
29 Toen zei ik tot u: Verschrikt niet, en vreest niet voor hen.
30 De HEERE, uw God, Die voor uw aangezicht wandelt, Die zal voor u strijden, naar alles, wat Hij bij u voor uw ogen gedaan heeft in Egypte.
31 En in de woestijn, waar u gezien hebt, dat de HEERE uw God, u daarin gedragen heeft, als een man zijn zoon draagt, op al de weg, die u gewandeld hebt, totdat u kwam aan deze plaats.
32 Maar door dit woord geloofde u niet aan de HEERE, uw God.
33 Die voor uw aangezicht op de weg wandelde, om u de plaats uit te zien, waar u zoudt legeren; van de nachts in het vuur, opdat Hij u de weg wees, waarin u zoudt gaan, en van de daags in de wolk.
34 Als nu de HEERE de stem van uw woorden hoorde, zo werd Hij zeer toornig, en zwoer, en zei::
35 Zo iemand van deze mannen, van dit kwade geslacht, zal zien dat goede land, hetwelk Ik gezworen heb uw vaderen te zullen geven!
36 Behalve Kaleb, de zoon van Jefunne; die zal het zien, en aan hem zal Ik het land geven, waarop hij getreden heeft, en aan zijn kinderen; omdat hij volhard heeft de HEERE te volgen.
37 Ook vertoornde zich de HEERE op mij om uwentwil, en zei:: U zult daar ook niet inkomen.
38 Jozua, de zoon van Nun, die voor uw aangezicht staat, die zal daarin komen; sterk die , want hij zal het Israël doen erven.
39 En uw kinderkens, waarvan u zei: Zij zullen tot een roof zijn; en uw kinderen, die heden noch goed noch kwaad weten, die zullen daarin komen, en die zal Ik het geven, en die zullen het erfelijk bezitten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

40 U daarentegen, keert u, en reist naar de woestijn, de weg van de Schelfzee.
41 Toen antwoordde u , en zei tot mij: Wij hebben tegen de HEERE gezondigd; wij zullen optrekken, en strijden, naar alles, wat de HEERE, onze God, ons geboden heeft. Als u nu een ieder zijn krijgsgereedschap aangordde, en gewillig was, om naar het gebergte henen op te trekken,
42 Zo zei de HEERE tot mij: Zeg hun: Trekt niet op, en strijdt niet, want Ik ben niet in het midden van u; opdat u niet voor het aangezicht van uw vijanden geslagen wordt.
43 Doch als ik tot u sprak, zo hoorde u niet, maar waart de mond van de HEERE weerspannig, en handelde eigenwijs, en toog op naar het gebergte.
44 Toen gingen de Amorieten uit, die op dat gebergte woonden, u tegemoet, en vervolgden u, zoals de bijen doen; en zij verpletterden u in Seir tot Horma toe.
45 Als u nu wederkwam en weende voor het aangezicht van de HEERE, zo verhoorde de HEERE uw stem niet, en neigde Zijn oren niet tot u.
46 Zo bleef u in Kades vele dagen, naar de dagen, dat u er bleef.

2
1 Daarna keerden wij ons, en reisden naar de woestijn, de weg van de Schelfzee, gelijk de HEERE tot mij gesproken had, en wij gingen om het gebergte Seir, vele dagen.
2 Toen sprak de HEERE tot mij, en zei::
3 U lieden hebt dit gebergte genoeg rondgetrokken; keert u naar het noorden;
4 En gebied het volk, en zei:: U zult doortrekken aan de grens van uw broers, de kinderen van Ezau, die in Seir wonen; zij zullen wel voor u vrezen; maar u zult u zeer wachten.
5 Mengt u niet met hen; want Ik zal u van hun land niet geven, ook niet tot de betreding van een voetzool; want Ik heb Ezau het gebergte Seir ter erfenis gegeven.
6 Spijze zult u voor geld van hen kopen, dat u ete; en ook zult u water voor geld van hen kopen, dat u drinkt.
7 Want de HEERE, uw God, heeft u gezegend in al het werk van uw hand; Hij kent uw wandelen door deze zo grote woestijn; deze veertig jaren is de HEERE, uw God, met u geweest; geen ding heeft u ontbroken.
8 Als wij nu doorgetrokken waren van onze broers, de kinderen van Ezau, die in Seir woonden, van de weg van de vlakken velds, van Elath, en van Ezeon-geber, zo keerden wij ons, en doortogen de weg van de woestijn van Moab.
9 Toen sprak de HEERE tot mij: Beangstig Moab niet, en meng u niet met hen in de strijd; want Ik zal u geen erfenis van hun land geven, omdat Ik aan Lots kinderen Ar ter erfenis gegeven heb.
10 De Emieten woonden te voren daarin, een groot, en menigvuldig, en lang volk, gelijk de Enakieten.
11 Deze werden ook voor reuzen gehouden, als de Enakieten; en de Moabieten noemden hen Emieten.
12 Ook woonden de Horieten te voren in Seir; maar de kinderen van Ezau verdreven hen uit de bezitting en verdelgden hen van hun aangezicht, en hebben in hun plaats gewoond; zoals Israël gedaan heeft aan het land van zijn erfenis, hetwelk de HEERE hun gegeven heeft.
13 Nu, maakt u op, en trekt over de beek Zered. Zo trokken wij over de beek Zered.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 De dagen nu, die wij gewandeld hebben van Kades-barnea, totdat wij over de beek Zered getogen zijn, waren acht en dertig jaren; totdat het gehele geslacht van de krijgslieden uit het midden van de heirlegers verteerd was, gelijk de HEERE hun gezworen had.
15 Zo was ook de hand van de HEERE tegen hen, om hen uit het midden van de heirlegers te verslaan, totdat zij verteerd waren.
16 En het gebeurde, als al de krijgslieden verteerd waren, uit het midden van de heirlegers wegstervende,
17 Dat de HEERE tot mij sprak, en zei::
18 U zult heden doortrekken aan Ar, de grens van Moab;
19 En u zult naderen tegenover de kinderen Ammons; beangstig die niet, en meng u met hen niet; want Ik zal u van het land van de kinderen Ammons geen erfenis geven, omdat Ik het aan Lots kinderen ter erfenis gegeven heb.
20 Dit werd ook voor een land van de reuzen gehouden; de reuzen woonden te voren daarin, en de Ammonieten noemden hen Zamzummieten;
21 Een groot, en menigvuldig, en lang volk, als de Enakieten; en de HEERE verdelgde hen voor hun aangezicht, zodat zij hen uit de bezitting verdreven, en aan hun plaats woonden;
22 Zoals Hij aan de kinderen van Ezau, die in Seir wonen, gedaan heeft, voor welker aangezicht Hij de Horieten verdelgde; en zij verdreven hen uit de bezitting, en hebben aan hun plaats gewoond tot op deze dag.
23 Ook hebben de Kafthorieten, die uit Kafthor uittogen, de Avieten, die in Hazerim tot Gaza toe woonden, verdelgd, en aan hun plaats gewoond.
24 Maakt u op, reist heen, en gaat over de beek Arnon; ziet, Ik heb Sihon, de koning van Hesbon, de Amoriet, en zijn land, in uw hand gegeven; begint te erven, en mengt u met hen in de strijd.
25 Te deze dage zal Ik beginnen uw schrik en uw vreze te geven over het aangezicht van de volken, onder de gehele hemel; die uw gerucht zullen horen, die zullen sidderen, en bang zijn van uw aangezicht.
26 Toen zond ik boden uit de woestijn Kedemot tot Sihon, de koning van Hesbon, met woorden van vrede, en zei::
27 Laat mij door uw land doortrekken; ik zal alleenlijk langs de weg voorttrekken; ik zal noch ter rechter hand noch ter linkerhand uitwijken.
28 Verkoop mij spijze voor geld, dat ik ete, en geef mij water voor geld, dat ik drinke; alleenlijk laat mij op mijn voeten doortrekken;
29 Gelijk de kinderen van Ezau, die in Seir wonen, en de Moabieten, die in Ar wonen, mij gedaan hebben; totdat ik over de Jordaan kome in het land, dat de HEERE, onze God, ons geven zal.
30 Maar Sihon, de koning van Hesbon, wilde ons door hetzelve niet laten doortrekken; want de HEERE, uw God, verhardde zijn geest, en verstokte zijn hart, opdat Hij hem in uw hand gave, gelijk het is te deze dage.
31 En de HEERE zei tot mij: Zie, Ik heb begonnen Sihon en zijn land voor uw aangezicht te geven; begin dan te erven, om zijn land erfelijk te bezitten.
32 En Sihon trok uit ons tegemoet, hij en al zijn volk, ten strijde, naar Jahaz.
33 En de HEERE, onze God, gaf hem voor ons aangezicht; en wij sloegen hem, en zijn zonen, en al zijn volk.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

34 En wij namen te dier tijd al zijn steden in, en wij verbanden alle steden, mannen, en vrouwen, en kinderkens; wij lieten niemand overblijven.
35 Het vee alleen roofden wij voor ons, en de roof van de steden, die wij innamen.
36 Van Aroer af, dat aan de oever van de beek Arnon is, en de stad, die aan de beek is, ook tot Gilead toe, was er geen stad, die voor ons te hoog was; de HEERE, onze God, gaf dat alles voor ons aangezicht.
37 Behalve tot het land van de kinderen Ammons naderde u niet, noch tot de gehele streek van de beek Jabbok, noch tot de steden van het gebergte, noch tot iets, dat de HEERE, onze God, ons verboden had.

3
1 Daarna keerden wij ons en gingen op, de weg van Bazan; en Og, de koning van Bazan, trok uit ons tegemoet, hij en al zijn volk, ten strijde bij Edrei.
2 Toen zei de HEERE tot mij: Vrees hem niet, want Ik heb hem, en al zijn volk, en zijn land, in uw hand gegeven; en u zult hem doen, zoals u Sihon, de koning van de Amorieten, die te Hesbon woonde, gedaan hebt.
3 En de HEERE, onze God, gaf ook Og, de koning van Bazan, en al zijn volk, in onze hand, zodat wij hem sloegen, totdat wij hem niemand lieten overblijven.
4 En wij namen te dier tijd al zijn steden; er was geen stad, die wij van hen niet namen: zestig steden, de gehele landstreek van Argob, het koninkrijk van Og in Bazan.
5 Al die steden waren met hoge muren, poorten en grendelen gesterkt, behalve zeer vele onbemuurde steden.
6 En wij verbanden dezelve, gelijk wij Sihon, de koning van Hesbon, gedaan hadden, verbannende alle steden, mannen, vrouwen en kinderkens.
7 Doch al het vee en de roof van die steden roofden wij voor ons.
8 Zo namen wij te dier tijd het land uit de hand van de twee koningen van de Amorieten, die aan deze zijde van de Jordaan waren, van de beek Arnon tot de berg Hermon toe;
9 (De Zidoniers noemen Hermon Sirjon; maar de Amorieten noemen hem Senir.)
10 Al de steden van de platten lands, en het gehele Gilead, en het gehele Bazan, tot Salcha en Edrei toe; steden van de koninkrijken van Og in Bazan.
11 Want Og, de koning van Bazan, was alleen van de overigen van de reuzen overgebleven; ziet, zijn bedstede, zijnde een bedstede van ijzer, is zij niet te Rabba van de kinderen Ammons? Negen ellen is haar lengte, en vier ellen haar breedte, naar eens mans elleboog.
12 Ditzelfde land nu namen wij te dier tijd in bezit; van Aroer af, dat aan de beek Arnon is, en de helft van het gebergte van Gilead, met de steden van hetzelve, gaf ik aan de Rubenieten en Gadieten.
13 En het overige van Gilead, veeleer het gehele Bazan, het koninkrijk van Og, gaf ik aan de halven stam van Manasse, de gehele landstreek van Argob, door het gehele Bazan; dat werd genoemd het land van de reuzen.
14 Jair, de zoon van Manasse, kreeg de gehele landstreek van Argob, tot aan de grens van de Gezurieten en Maachathieten; en hij noemde ze naar zijn naam, Bazan Havvoth-jair, tot op deze dag.
15 En aan Machir gaf ik Gilead.
16 Maar aan de Rubenieten en Gadieten gaf ik van Gilead af tot aan de beek Arnon, het midden van de beek en de grens; en tot aan de beek Jabbok, de grens van de kinderen Ammons;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 Daartoe het vlakke veld, en de Jordaan, veeleer de grens; van Cinnereth af tot aan de zee van de vlakken velds, de Zoutzee, onder Asdoth-pisga tegen het oosten.
18 Voorts gebood ik u ter zelfder tijd, en zei:: De HEERE, uw God, heeft u dit land gegeven om het te erven; allen dan, die strijdbare mannen bent, trekt gewapend door voor het aangezicht van uw broers, de kinderen Israels.
19 Behalve uw vrouwen, en uw kinderkens, en uw vee (ik weet, dat u veel vee hebt), zij zullen blijven in uw steden, die ik u gegeven heb;
20 Totdat de HEERE uw broers rust geve, gelijk u, dat zij ook erven het land, dat de HEERE, uw God, hun geven zal aan gene zijde van de Jordaan; dan zult u wederkeren, elk tot zijn erfenis, die ik u gegeven heb.
21 Ook gebood ik Jozua ter zelfder tijd, en zei:: Uw ogen zien alles, wat de HEERE, uw God, aan deze twee koningen gedaan heeft; zo zal de HEERE aan alle koninkrijken doen, naar welke u henen doortrekt.
22 Vreest ze niet; want de HEERE, uw God, strijdt voor u.
23 Ook bad ik de HEERE om genade, en zei: ter zelfder tijd:
24 Elohiem ! U hebt begonnen Uw knecht te tonen Uw grootheid en Uw sterke hand; want wat God is er in de hemel en op de aarde, die doen kan naar Uw werken, en naar Uw mogendheden!
25 Laat mij toch overtrekken, en dat goede land bezien, dat aan gene zijde van de Jordaan is, dat goede gebergte, en de Libanon!
26 Doch de HEERE verstoorde zich zeer om uwentwille over mij, en hoorde niet naar mij; maar de HEERE zei tot mij: Het zij u genoeg; spreek niet meer tot Mij van deze zaak.
27 Klim op de hoogte van Pisga, en hef uw ogen op naar het westen, en naar het noorden, en naar het zuiden, en naar het oosten, en zie toe met uw ogen; want u zult over deze Jordaan niet gaan.
28 Gebied dan Jozua, en versterk hem, en bekrachtig hem; want hij zal voor het aangezicht van dit volk henen overgaan, en zal hun dat land, dat u zien zult, doen erven.
29 Zo bleven wij in dit dal tegenover Beth-peor.

4
1 Nu dan, Israël! hoor naar de inzettingen en naar de rechten, die ik u leer te doen; opdat u leeft, en henen inkomt, en erft het land, dat de HEERE, van uw vaderen God, u geeft.
2 U zult tot dit woord, dat ik u gebied, niet toedoen, ook daarvan niet afdoen; opdat u bewaart de geboden van de HEERE, uw God, die ik u gebied.
3 Uw ogen hebben gezien, wat God om Baal-peor gedaan heeft; want alle man, die Baal-peor navolgde, die heeft de HEERE, uw God, uit het midden van u verdaan.
4 U daarentegen, die de HEERE, uw God, aanhing, u bent heden allen levende.
5 Ziet, ik heb u geleerd de inzettingen en rechten, zoals de HEERE, mijn God, mij geboden heeft; opdat u zo doet in het midden van de lands, waar u naar toe gaat, om het te erven.
6 Behoudt ze dan, en doet ze; want dat zal uw wijsheid en uw verstand zijn voor de ogen van de volken, die al deze inzettingen horen zullen, en zeggen: Dit grote volk alleen is een wijs en verstandig volk!
7 Want wat groot volk is er, hetwelk de goden zo nabij zijn als de HEERE, onze God, zo dikwijls als wij Hem aanroepen?
8 En wat groot volk is er, dat zo rechtvaardige inzettingen en rechten heeft, als deze gehele wet is, die ik heden voor uw aangezicht geef?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Alleenlijk wacht u, en bewaart uw ziel wel, dat u niet vergeet de dingen, die uw ogen gezien hebben; en dat zij niet van uw hart wijken, al de dagen uws levens; en u zult ze aan uw kinderen en uw kindskinderen bekend maken.
10 Ten dage, als u voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, aan Horeb stond, als de HEERE tot mij zei: Vergader Mij dit volk, en Ik zal hun Mijn woorden doen horen, die zij zullen leren, om Mij te vrezen al de dagen, die zij op de aardbodem zullen leven, en zij zullen ze hun kinderen leren;
11 En u lieden naderde en stond beneden die berg; (die berg nu brandde van vuur, tot aan het midden van de hemels; er was duisternis, wolken en donkerheid).
12 Zo sprak de HEERE tot u uit het midden van de vuur; u hoorde de stem van de woorden; maar u zaagt geen gelijkenis, behalve de stem.
13 Toen verkondigde Hij u Zijn verbond, dat Hij u gebood te doen, de tien woorden, en schreef ze op twee stenen tafelen.
14 Ook gebood mij de HEERE ter zelver tijd, dat ik u inzettingen en rechten leren zou; opdat u die deed in dat land, naar hetwelk u doortrekt, om dat te erven.
15 Wacht u dan wel voor uw zielen; want u hebt geen gelijkenis gezien, ten dage als de HEERE op Horeb uit het midden van vuur tot u sprak;
16 Opdat u u niet verderft, en maakt u iets gesnedens, de gelijkenis van enig beeld, de gedaante van man of vrouw,
17 De gedaante van enig beest, dat op de aarde is; de gedaante van enigen gevleugelden vogel, die door de hemel vliegt;
18 De gedaante van iets, dat op de aardbodem kruipt; de gedaante van enigen vis, die in het water is onder de aarde;
19 Dat u ook uw ogen niet opheft naar de hemel, en aanziet de zon, en de maan, en de sterren, van de hemels gehele heir; en wordt aangedreven, dat u u voor die buigt, en hen dient; die de HEERE, uw God, aan alle volken onder de gehele hemel heeft uitgedeeld.
20 Maar u heeft de HEERE aangenomen, en uit de ijzeroven, uit Egypte, uitgevoerd; opdat u Hem tot een erfvolk zoudt zijn, gelijk het te deze dage is.
21 Ook vertoornde Zich de HEERE over mij, om uw woorden; en Hij zwoer, dat ik over de Jordaan niet zou gaan, en dat ik niet zou komen in dat goede land, dat de HEERE, uw God, u ter erfenis geven zal.
22 Want ik zal in dit land sterven; ik zal over de Jordaan niet gaan; maar u zult er overgaan, en dat goede land erven.
23 Wacht u, dat u het verbond van de HEERE, uws Gods, hetwelk Hij met u gemaakt heeft, niet vergeet, dat u u een gesneden beeld zoudt maken, de gelijkenis van iets, dat de HEERE, uw God, u verboden heeft.
24 Want de HEERE, uw God, is een verterend vuur, een ijverig God.
25 Wanneer u nu kinderen en kindskinderen verkregen zult hebben, en in het land oud geworden zult zijn, en u zult verderven, dat u gesneden beelden maakt, de gelijkenis van enig ding, en doet, wat kwaad is in de ogen van de HEERE, uws Gods, om Hem tot toorn te verwekken;
26 Zo roep ik heden de hemel en de aarde tot getuige tegen u, dat u voorzeker haast zult omkomen van dat land, waar u over de Jordaan naar toe trekt, om dat te erven; u zult uw dagen daarin niet verlengen, maar ganselijk verdelgd worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

27 En de HEERE zal u verstrooien onder de volken; en u zult een klein volk in getal overblijven onder de heidenen, waar de HEERE u henen leiden zal.
28 En daar zult u goden dienen, die van de mensen handenwerk zijn, hout en steen, die niet zien, noch horen, noch eten, noch rieken.
29 Dan zult u van daar de HEERE, uw God, zoeken, en vinden; als u Hem zoeken zult met uw gehele hart en met uw gehele ziel.
30 Wanneer u in angst zult zijn, en u al deze dingen zullen treffen; in het laatste van de dagen, dan zult u wederkeren tot de HEERE, uw God, en Zijn stem gehoorzaam zijn.
31 Want de HEERE, uw God, is een barmhartig God; Hij zal u niet verlaten, noch u verderven; en Hij zal het verbond van uw vaderen, dat Hij hun gezworen heeft, niet vergeten.
32 Want, vraag toch naar de vorige dagen, die voor u geweest zijn, van die dag af, dat God de mens op de aarde geschapen heeft, van het ene einde van de hemels tot aan het andere einde van de hemels, of zulk een groot ding geschied of gehoord zij, als dit:
33 Of een volk gehoord heeft de stem van God, sprekende uit het midden van vuur, zoals u gehoord hebt, en levend zij gebleven?
34 Of: of God verzocht heeft te gaan, om Zich een volk uit het midden eens volks aan te nemen, door verzoekingen, door tekenen, en door wonderen, en door strijd, en door een sterke hand, en door een uitgestrekten arm, en met grote verschrikkingen; naar al hetgeen de HEERE, uw God, u voor uw ogen in Egypte gedaan heeft?
35 U is het getoond, opdat u weet, dat de HEERE die God is; er is niemand meer dan Hij alleen!
36 Van de hemel heeft Hij u Zijn stem laten horen, om u te onderwijzen; en op de aarde heeft Hij u Zijn groot vuur doen zien; en u hebt Zijn woorden uit het midden van vuur gehoord.
37 En omdat Hij uw vaderen liefhad, en hun zaad na hen verkoren had, zo heeft Hij u voor Zijn aangezicht door Zijn grote kracht uit Egypte uitgevoerd;
38 Om volken, die groter en machtiger waren dan u , voor uw aangezicht uit de bezitting te verdrijven; om u in te brengen, dat Hij u hun land ter erfenis gave, als het te deze dage is.
39 Zo zult u heden weten, en in uw hart hervatten, dat de HEERE die God is, boven in de hemel, en onder op de aarde, niemand meer!
40 En u zult houden Zijn inzettingen en Zijn geboden, die ik u heden gebied, opdat het u en uw kinderen na u welga, en opdat u de dagen verlengt in het land, dat de HEERE, uw God, u geeft, voor altoos.
41 Toen scheidde Mozes drie steden uit, aan deze zijde van de Jordaan, tegen de opgang van de zon;
42 Opdat daarheen vlood de doodslager, die zijn naaste onwetende doodslaat, die hij van gisteren en eergisteren niet haatte; dat hij in een van deze steden vlood en levend bleef;
43 Bezer in de woestijn, in het effen land, voor de Rubenieten; en Ramoth in Gilead, voor de Gadieten; en Golan in Bazan, voor de Manassieten.
44 Dit is nu de wet, die Mozes de kinderen Israels voorstelde:
45 Dit zijn de getuigenissen, en de inzettingen, en de rechten, die Mozes sprak tot de kinderen Israels, als zij uit Egypte waren uitgetogen;
46 Aan deze zijde van de Jordaan, in het dal tegenover Beth-peor, in het land van Sihon, de koning van de Amorieten, die te Hesbon woonde; welken Mozes sloeg, en de kinderen Israels, als zij uit Egypte waren uitgetogen,

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

47 En zijn land in bezitting genomen hadden; daartoe het land van Og, koning van Bazan; twee koningen van de Amorieten, die aan deze zijde van de Jordaan waren, tegen de opgang van de zon;
48 Van Aroer af, dat aan de oever van de beek Arnon is, tot aan de berg Sion, welke is Hermon;
49 En al het vlakke veld, aan deze zijde van de Jordaan, naar het oosten, tot aan de zee van de vlakken velds, onder Asdoth-pisga.

5
1 En Mozes riep het gehele Israël, en zei tot hen: Hoor, Israël! de inzettingen en rechten, die ik heden voor uw oren spreek, dat u ze leert en waarneemt, om dezelve te doen.
2 De HEERE, onze God, heeft een verbond met ons gemaakt aan Horeb.
3 Met onze vaderen heeft de HEERE dit verbond niet gemaakt, maar met ons, wij die hier heden allen levend zijn.
4 Van aangezicht tot aangezicht heeft de HEERE met u op de berg gesproken uit het midden van vuur,
5 (Ik stond te dier tijd tussen de HEERE en tussen u, om u van de HEERE woord aan te zeggen; want u vreesde voor het vuur en klom niet op de berg) en zei::
6 Ik ben de HEERE, uw God, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis uitgeleid heb.
7 U zult geen andere goden voor Mijn aangezicht hebben.
8 U zult u geen gesneden beeld maken, noch enige gelijkenis, van hetgeen boven in de hemel, of onder op de aarde is; of in het water onder de aarde is;
9 U zult u voor die niet buigen, noch hen dienen; want Ik, de HEERE, uw God, ben een ijverig God, Die de misdaad van de vaderen bezoek aan de kinderen, en aan het derde, en aan het vierde lid dergenen, die Mij haten;
10 En doe barmhartigheid aan duizenden dergenen, die Mij liefhebben, en Mijn geboden onderhouden.
11 U zult de Naam van de HEERE, uws Gods, niet ijdellijk gebruiken; want de HEERE zal niet onschuldig houden degene, die Zijn Naam ijdellijk gebruikt.
12 Onderhoudt de sabbatdag, dat u die heiligt; zoals de HEERE, uw God, u geboden heeft.
13 Zes dagen zult u arbeiden, en al uw werk doen;
14 Maar de zevende dag is de sabbat van de HEERE, uws Gods; dan zult u geen werk doen, u , noch uw zoon, noch uw dochter, noch uw dienstknecht, noch uw dienstmaagd, noch uw os, noch uw ezel, noch enig van uw vee, noch de vreemdeling, die in uw poorten is; opdat uw dienstknecht, en uw dienstmaagd ruste, zoals u .
15 Want u zult gedenken, dat u een dienstknecht in Egypteland geweest bent, en dat de HEERE, uw God, u van daar heeft uitgeleid door een sterke hand en een uitgestrekten arm; daarom heeft u de HEERE, uw God, geboden, dat u de sabbatdag houden zult.
16 Eert uw vader, en uw moeder, zoals de HEERE, uw God, u geboden heeft, opdat uw dagen verlengd worden, en opdat het u welga in het land, dat u de HEERE, uw God, geven zal.
17 U zult niet doodslaan.
18 En u zult geen overspel doen.
19 En u zult niet stelen.
20 En u zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 En u zult niet begeren uws naasten vrouw; en u zult u niet laten gelusten uws naasten huis, zijn akker, noch zijn dienstknecht, noch zijn dienstmaagd, zijn os, noch zijn ezel, noch iets, dat uws naasten is.
22 Deze woorden sprak de HEERE tot uw gehele gemeente, op de berg, uit het midden van vuur, van de wolk en van de donkerheid, met een grote stem, en deed daar niets toe; en Hij schreef ze op twee stenen tafelen, en gaf ze mij.
23 En het gebeurde, als u die stem uit het midden van de duisternis hoorde, en de berg van vuur brandde, zo naderde u tot mij, alle hoofden van uw stammen, en uw oudsten,
24 En zei: Zie, de HEERE, onze God, heeft ons Zijn heerlijkheid en Zijn grootheid laten zien, en wij hebben Zijn stem gehoord uit het midden van de vuur; deze dag hebben wij gezien, dat God met de mens spreekt, en dat hij levend blijft.
25 Maar nu, waarom zouden wij sterven? Want dit grote vuur zou ons verteren; indien wij voortvoeren de stem van de HEERE, onzes Gods, langer te horen, zo zouden wij sterven.
26 Want wie is er van alle vlees, die de stem van de levenden Gods, sprekende uit het midden van de vuur, gehoord heeft gelijk wij, en is levend gebleven?
27 Nader u , en hoor alles, wat de HEERE, onze God, zeggen zal; en spreek u tot ons al wat de HEERE, onze God, tot u spreken zal, en wij zullen het horen en doen.
28 Als nu de HEERE de stem van uw woorden hoorde, toen u tot mij sprak, zo zei de HEERE tot mij: Ik heb gehoord de stem van de woorden van dit volk, die zij tot u gesproken hebben; het is altemaal goed, dat zij gesproken hebben.
29 Och, dat zij zulk een hart hadden, om Mij te vrezen, en al Mijn geboden te allen dage te onderhouden; opdat het hun en hun kinderen welging in eeuwigheid!
30 Ga, zeg hun: Keert weer naar uw tenten.
31 Maar u , sta hier bij Mij, dat Ik tot u spreke al de geboden, en inzettingen, en rechten, die u hun leren zult, dat zij ze doen in het land, hetwelk Ik hun geven zal, om dat te erven.
32 Neemt dan waar, dat u doet, zoals de HEERE, uw God, u geboden heeft; en wijkt niet af ter rechter hand, noch ter linkerhand.
33 In al de weg, die de HEERE, uw God, u gebiedt, zult u gaan; opdat u leeft, en dat het u welga, en u de dagen verlengt in het land, dat u erven zult.

6

1 Dit zijn dan de geboden, de inzettingen en de rechten, die de HEERE, uw God, geboden heeft om u te leren; opdat u ze doet in het land, naar hetwelk u heentrekt, om dat erfelijk te bezitten;
2 Opdat u de HEERE, uw God, vreest, om te houden al Zijn inzettingen, en Zijn geboden, die ik u gebied; u , en uw kind, en kindskind, al de dagen uws levens; en opdat uw dagen verlengd worden.
3 Hoor dan, Israel! en neem waar, dat u ze doet, opdat het u welga, en opdat u zeer vermenigvuldigde (zoals u de HEERE, van uw vaderen God, gesproken heeft) in het land, dat van melk en honig is vloeiende.
4 Hoor, Israël! de HEERE, onze God, is een enig HEERE!
5 Zo zult u de HEERE, uw God, liefhebben, met uw gehele hart, en met uw gehele ziel, en met al uw vermogen.
6 En deze woorden, die ik u heden gebied, zullen in uw hart zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 En u zult ze uw kinderen inscherpen, en daarvan spreken, als u in uw huis zit, en als u op de weg gaat, en als u neerligt, en als u opstaat.
8 Ook zult u ze tot een teken binden op uw hand, en zij zullen u tot voorhoofdspanselen zijn tussen uw ogen.
9 En u zult ze op de posten van uw huis, en aan uw poorten schrijven.
10 Als het dan zal geschied zijn, dat de HEERE, uw God, u zal hebben ingebracht in dat land, dat Hij uw vaderen, Abraham, Izaak en Jakob, gezworen heeft, u te zullen geven; grote en goede steden, die u niet gebouwd hebt,
11 En huizen, vol van alle goeds, die u niet gevuld hebt, en uitgehouwen bornputten, die u niet uitgehouwen hebt, wijngaarden en olijfgaarden, die u niet geplant hebt, en u gegeten hebt en verzadigd bent;
12 Zo wacht u, dat u de HEERE niet vergeet, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis heeft uitgevoerd.
13 U zult de HEERE, uw God, vrezen, en Hem dienen; en u zult bij Zijn Naam zweren.
14 U zult andere goden niet navolgen, van de goden van de volken, die rondom u zijn.
15 Want de HEERE, uw God is een ijverig God in het midden van u; dat de toorn van de HEERE, uws Gods, tegen u niet ontsteekt, en Hij u van de aardbodem verdelgt.
16 U zult de HEERE, uw God, niet verzoeken, zoals u Hem verzocht hebt te Massa.
17 U zult de geboden van de HEERE, uws Gods, vlijtig houden, veeleer Zijn getuigenissen, en Zijn inzettingen, die Hij u geboden heeft.
18 En u zult doen, wat recht en goed is in de ogen van de HEERE; opdat het u welga, en dat u inkomt, en erft het goede land, dat de HEERE uw vaderen gezworen heeft;
19 Om al uw vijanden voor uw aangezicht te verdrijven, zoals de HEERE gesproken heeft.
20 Wanneer uw zoon u morgen zal vragen, en zei:: Wat zijn dat voor getuigenissen, en inzettingen, en rechten, die de HEERE, onze God, u geboden heeft?
21 Zo zult u tot uw zoon zeggen: Wij waren dienstknechten van Farao in Egypte; maar de HEERE heeft ons door een sterke hand uit Egypte uitgevoerd.
22 En de HEERE gaf tekenen, en grote en kwade wonderen, in Egypte, aan Farao en aan zijn gehele huis, voor onze ogen;
23 En hij voerde ons van daar uit, opdat Hij ons inbracht, om ons het land te geven, dat Hij onzen vaderen gezworen had.
24 En de HEERE gebood ons te doen al deze inzettingen, om te vrezen de HEERE, onzen God, ons voor altoos ten goede, om ons in het leven te behouden, gelijk het te deze dage is.
25 En het zal ons gerechtigheid zijn, als wij zullen waarnemen te doen al deze geboden, voor het aangezicht van de HEERE, onzes Gods, gelijk Hij ons geboden heeft.

7
1 Wanneer u de HEERE, uw God, zal gebracht hebben in het land, waar u naar toe gaat, om dat te erven; en Hij vele volken voor uw aangezicht zal hebben uitgeworpen, de Hethieten, en de Girgasieten, en de Amorieten, en de Kanaänieten, en de Ferezieten, en de Hevieten, en de Jebusieten, zeven volken, die meerder en machtiger zijn dan u ;
2 En de HEERE, uw God, hen zal gegeven hebben voor uw aangezicht, dat u ze slaat; zo zult u hen ganselijk verbannen; u zult geen verbond met hen maken, noch hun genadig zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 U zult u ook met hen niet vermaagschappen; u zult uw dochters niet geven aan hun zonen, en hun dochters niet nemen voor uw zonen.
4 Want zij zouden uw zonen van Mij doen afwijken, dat zij andere goden zouden dienen; en de toorn van de HEERE zou tegen u ontsteken, en u haast verdelgen.
5 Maar zo zult u hun doen: hun altaren zult u afwerpen, en hun opgerichte beelden verbreken, en hun bossen zult u afhouwen, en hun gesnedene beelden met vuur verbranden.
6 Want u bent een heilig volk de HEERE, uw God; u heeft de HEERE, uw God, verkoren, dat u Hem tot een volk van de eigendoms zoudt zijn uit alle volken, die op de aardbodem zijn.
7 De HEERE heeft geen lust tot u gehad, noch u verkoren, om uw veelheid boven alle andere volken; want u waart het kleinste van alle volken.
8 Maar omdat de HEERE u liefhad, en opdat Hij hield de eed, die Hij uw vaderen gezworen had, heeft u de HEERE met een sterke hand uitgevoerd, en heeft u verlost uit het diensthuis, uit de hand van Farao, koning van Egypte.
9 U zult dan weten, dat de HEERE, uw God, die God is, die getrouwe God, welke het verbond en de weldadigheid houdt die, die Hem liefhebben, en Zijn geboden houden tot in duizend geslachten.
10 En Hij vergeldt een ieder van hen, die Hem haten, in zijn aangezicht, om hem te verderven; Hij zal het Zijn hater niet vertrekken, in zijn aangezicht zal Hij het hem vergelden.
11 Houdt dan de geboden, en de inzettingen, en de rechten, die ik u heden gebied, om die te doen.
12 Zo zal het gebeuren, omdat u deze rechten zult horen, en houden, en dezelve doen, dat de HEERE, uw God, u het verbond en de weldadigheid zal houden, die Hij uw vaderen gezworen heeft;
13 En Hij zal u liefhebben, en zal u zegenen, en u doen vermenigvuldigen; en Hij zal zegenen de vrucht uws buiks, en de vrucht uws lands, uw koren, en uw most, en uw olie, de voortzetting van uw koeien, en de kudden van uw klein vee, in het land, dat Hij aan uw vaderen gezworen heeft u te geven.
14 Gezegend zult u zijn boven alle volken; er zal onder u noch man noch vrouw onvruchtbaar zijn, ook niet onder uw beesten;
15 En de HEERE zal alle krankheid van u afweren, en Hij zal u geen van de kwade ziekten van de Egyptenaren, die u kent, opleggen, maar zal ze leggen op allen, die u haten.
16 U zult dan al die volken verteren, die de HEERE, uw God, u geven zal; uw oog zal hen niet verschonen, en u zult hun goden niet dienen; want dat zou u een strik zijn.
17 Zo u in uw hart zei: Deze volken zijn meerder dan ik; hoe zou ik hen uit de bezitting kunnen verdrijven?
18 Vreest niet voor hen; gedenkt steeds, wat de HEERE, uw God, aan Farao en aan alle Egyptenaren gedaan heeft;
19 De grote verzoekingen, die uw ogen gezien hebben, en de tekenen, en de wonderen, en de sterke hand, en de uitgestrekten arm, door welken u de HEERE, uw God, heeft uitgevoerd; zo zal de HEERE, uw God, doen aan alle volken, voor welker aangezicht u vreest.
20 Daartoe zal de HEERE, uw God, ook horzels onder hen zenden; totdat zij omkomen, die overgebleven, en voor uw aangezicht verborgen zijn.
21 Ontzet u niet voor hunlieder aangezicht; want de HEERE, uw God, is in het midden van u, een groot en vreselijk God.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 En de HEERE, uw God, zal deze volken voor uw aangezicht allengskens uitwerpen; haastig zult u hen niet mogen te niet doen, opdat het wild van de velds niet tegen u vermenigvuldigt.
23 En de HEERE zal hen geven voor uw aangezicht, en Hij zal hen verschrikken met grote verschrikking, totdat zij verdelgd worden.
24 Ook zal Hij hun koningen in uw hand geven, dat u hun naam van onder de hemel te niet doet; geen man zal voor uw aangezicht bestaan, totdat u hen zult hebben verdelgd.
25 De gesneden beelden van hun goden zult u met vuur verbranden; het zilver en goud, dat daaraan is, zult u niet begeren, noch voor u nemen, opdat u daardoor niet verstrikt wordt; want dat is de HEERE, uw God, een gruwel.
26 U zult dan de gruwel in uw huis niet brengen, dat u een ban zoudt worden, gelijk dat is; u zult het ganselijk verfoeien, en ten enenmale een gruwel daarvan hebben, want het is een ban.

8
1 Alle geboden, die ik u heden gebied, zult u waarnemen om te doen, opdat u leeft, en vermenigvuldigt, en inkomt, en het land erft, dat de HEERE aan uw vaderen gezworen heeft.
2 En u zult gedenken aan al de weg, die u de HEERE, uw God, deze veertig jaren in de woestijn geleid heeft; opdat Hij u verootmoedige, om u te verzoeken, om te weten, wat in uw hart was, of u Zijn geboden zoudt houden, of niet.
3 En Hij verootmoedigde u, en liet u hongeren, en spijsde u met het Man, dat u niet kende, noch uw vaderen gekend hadden; opdat Hij u bekend maakte, dat de mens niet alleen van het brood leeft, maar dat de mens leeft van alles, wat uit van de HEERE mond uitgaat.
4 Uw kleding is aan u niet verouderd, en uw voet is niet gezwollen, deze veertig jaren.
5 Bekent dan in uw hart, dat de HEERE, uw God, u kastijdt, zoals een man zijn zoon kastijdt.
6 En houdt de geboden van de HEERE, uws Gods, om in Zijn wegen te wandelen, en om Hem te vrezen.
7 Want de HEERE, uw God, brengt u in een goed land, een land van waterbeken, fonteinen en diepten, die in dalen en in bergen uitstromen,
8 Een land van tarwe en gerst, en wijnstokken, en vijgenbomen, en granaatappelen; een land van olierijke olijfbomen, en van honig;
9 Een land, waarin u brood zonder schaarsheid eten zult, waarin u niets ontbreken zal; een land, welks stenen ijzer zijn, en uit welks bergen u koper uithouwen zult.
10 Als u dan zult gegeten hebben, en verzadigd zijn, zo zult u de HEERE, uw God, loven over dat goede land, dat Hij u zal hebben gegeven.
11 Wacht u, dat u de HEERE, uw God, niet vergeet, dat u niet zoudt houden Zijn geboden, en Zijn rechten, en Zijn inzettingen, die ik u heden gebied;
12 Opdat niet misschien, als u zult gegeten hebben, en verzadigd zijn, en goede huizen gebouwd hebben, en die bewonen,
13 En uw runderen en uw schapen zullen vermeerderd zijn, ook zilver en goud u zal vermeerderd zijn, ja, al wat u hebt vermeerderd zal zijn;
14 Uw hart zich alsdan verheffe, dat u vergeet de HEERE, uw God, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis, uitgevoerd heeft;
15 Die u geleid heeft in die grote en vreselijke woestijn, waar vurige slangen, en schorpioenen, en dorheid, waar geen water was; Die u water uit de keiachtige rots voortbracht;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 Die u in de woestijn spijsde met Man, dat uw vaderen niet gekend hadden; om u te verootmoedigen, en om u te verzoeken, opdat Hij u ten laatste weldeed;
17 En u in uw hart zegt: Mijn kracht, en de sterkte mijner hand heeft mij dit vermogen verkregen.
18 Maar u zult gedenken de HEERE, uw God, dat Hij het is, die u kracht geeft om vermogen te verkrijgen; opdat Hij Zijn verbond bevestige, dat Hij aan uw vaderen gezworen heeft, gelijk het te deze dage is.
19 Maar indien het geschiedt, dat u de HEERE, uw God, ganselijk vergeet, en andere goden navolgt, en hen dient, en u voor dezelve buigt, zo betuig ik heden tegen u, dat u voorzeker zult vergaan.
20 Gelijk de heidenen, die de HEERE voor uw aangezicht verdaan heeft, zo zult u vergaan, omdat u de stem van de HEERE, uws Gods, niet gehoorzaam zult geweest zijn.

9
1 Hoor, Israël! u zult heden over de Jordaan gaan, dat u inkomt, om volken te erven, die groter en sterker zijn dan u ; steden, die groot en tot in de hemel gesterkt zijn;
2 Een groot en lang volk, kinderen van de Enakieten; die u kent, en van welke u gehoord hebt: Wie zou bestaan voor het aangezicht van de kinderen van Enak?
3 Zo zult u heden weten, dat de HEERE, uw God, Degene is, die voor uw aangezicht doorgaat, een verterend vuur: Die zal hen verdelgen, en Die zal hen voor uw aangezicht neerwerpen; en u zult ze uit de bezitting verdrijven, en zult hen haastig te niet doen, zoals de HEERE tot u gesproken heeft.
4 Wanneer hen nu de HEERE, uw God, voor uw aangezicht zal hebben uitgestoten, zo spreek niet in uw hart, en zei:: De HEERE heeft mij om mijn gerechtigheid ingebracht, om dit land te erven; want, om de goddeloosheid van deze volken, verdrijft hen de HEERE voor uw aangezicht uit de bezitting.
5 Niet om uw gerechtigheid, noch om de oprechtheid uws harten, komt u er henen in, om hun land te erven; maar om de goddeloosheid van deze volken, verdrijft hen de HEERE, uw God, voor uw aangezicht uit de bezitting: en om het woord te bevestigen, dat de HEERE, uw God, aan uw vaderen, Abraham, Izaak en Jakob, gezworen heeft.
6 Weet dan, dat u de HEERE, uw God, niet om uw gerechtigheid, dit goede land geeft, om dat te erven; want u bent een hardnekkig volk.
7 Gedenk, vergeet niet, dat u de HEERE, uw God, in de woestijn, zeer vertoornd hebt; van die dag af, dat u uit Egypteland uitgegaan bent, totdat u kwam aan deze plaats, bent u lieden weerspannig geweest tegen de HEERE.
8 Want aan Horeb vertoornde u de HEERE zeer, dat Hij Zich tegen u vertoornde, om u te verdelgen.
9 Als ik op de berg geklommen was, om te ontvangen de stenen tafelen, de tafelen des verbonds, dat de HEERE met u gemaakt had, toen bleef ik veertig dagen en veertig nachten op de berg, at geen brood, en dronk geen water.
10 En de HEERE gaf mij de twee stenen tafelen, met Gods vinger beschreven; en op dezelve, naar al de woorden, die de HEERE op de berg, uit het midden van de vuur, ten dage van de verzameling, met u gesproken had.
11 Zo gebeurde het, ten einde van veertig dagen en veertig nachten, als mij de HEERE de twee stenen tafelen, de tafelen des verbonds, gaf,

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Dat de HEERE tot mij zei: Sta op, ga haastig af van hier; want uw volk, dat u uit Egypte hebt uitgevoerd, heeft het verdorven; zij zijn haastig afgeweken van de weg, die Ik hun geboden had; zij hebben zich een gegoten beeld gemaakt.
13 Voorts sprak de HEERE tot mij, en zei:: Ik heb dit volk aangemerkt, en zie, het is een hardnekkig volk.
14 Laat van Mij af, dat Ik hen verdelge, en hun naam van onder de hemel uitdoe; en Ik zal u tot een machtiger en meerder volk maken, dan dit is.
15 Toen keerde ik mij, en ging van de berg af; de berg nu brandde van vuur, en de twee tafelen van de verbonds waren op beide mijn handen.
16 En ik zag toe, en ziet, u had tegen de HEERE, uw God, gezondigd; u had u een gegoten kalf gemaakt; u waart haastig afgeweken van de weg, die u de HEERE geboden had.
17 Toen vatte ik de twee tafelen, en wierp ze heen uit beide mijn handen, en brak ze voor uw ogen.
18 En ik wierp mij neder voor het aangezicht van de HEERE, als in het eerst, veertig dagen en veertig nachten; ik at geen brood, en dronk geen water; om al uw zonde, die u had gezondigd, doende dat kwaad is in van de HEERE ogen, om Hem tot toorn te verwekken.
19 Want ik vreesde vanwege de toorn en de grimmigheid waarmede de HEERE zeer op u vertoornd was, om u te verdelgen; doch de HEERE verhoorde mij ook op dat maal.
20 Ook vertoornde Zich de HEERE zeer tegen Aaron, om hem te verdelgen; doch ik bad ook ter zelver tijd voor Aaron.
21 Maar uw zonde, het kalf, dat u had gemaakt, nam ik, en verbrandde het met vuur, en stampte het, malende het wel, totdat het verdund werd tot stof; en zijn stof wierp ik in de beek, die van de berg afvliet.
22 Ook vertoornde u de HEERE zeer te Thab-era en te Massa, en te Kibroth-thaava.
23 Voorts als de HEERE u zond uit Kades-barnea, en zei:: Gaat op en erft dat land, dat Ik u gegeven heb; zo waart u de mond van de HEERE, uws Gods, weerspannig, en geloofde Hem niet, en waart Zijn stem niet gehoorzaam.
24 Weerspannig bent u geweest tegen de HEERE, van de dag af, dat ik u gekend heb.
25 En ik wierp mij neder voor van de HEERE aangezicht, die veertig dagen en veertig nachten, in welke ik mij neerwierp, omdat de HEERE gezegd had, dat Hij u verdelgen zou.
26 En ik bad tot de HEERE, en zei: Heere, HEERE, verderf Uw volk en Uw erfdeel niet, dat U door Uw grootheid verlost hebt; dat U uit Egypte door een sterke hand hebt uitgevoerd.
27 Gedenk aan Uw knechten, Abraham, Izaak en Jakob; zie niet op de hardigheid dezes volks, noch op zijn goddeloosheid, noch op zijn zonde;
28 Opdat het land, van waar U ons hebt uitgevoerd, niet zegge: Omdat ze de HEERE niet kon brengen in het land, waarvan Hij hun gesproken had, en omdat Hij hen haatte, heeft Hij ze uitgevoerd, om hen te doden in de woestijn.
29 Zij zijn toch Uw volk, en Uw erfdeel, dat U door Uw grote kracht, en door Uw uitgestrekten arm hebt uitgevoerd!

10
1 Ter zelver tijd zei de HEERE tot mij: Houw u twee stenen tafelen, als de eerste, en klim tot Mij op deze berg; daarna zult u u een kist van hout maken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 En Ik zal op die tafelen schrijven de woorden, die geweest zijn op de eerste tafelen, die u gebroken hebt; en u zult ze leggen in die kist.
3 Zo maakte ik een kist van sittimhout, en hieuw twee stenen tafelen als de eerste; en ik klom op de berg, en de twee tafelen waren in mijn hand.
4 Toen schreef Hij op de tafelen, naar het eerste schrift, de tien woorden, die de HEERE, ten dage van de verzameling, op de berg, uit het midden van de vuur, tot u gesproken had; en de HEERE gaf ze mij.
5 En ik keerde mij, en ging af van de berg, en leide de tafelen in de kist, die ik gemaakt had; en daar zijn zij, zoals de HEERE mij geboden heeft.
6 (En de kinderen Israels reisden van Beeroth-bene-jaakan en Mosera. Daar stierf Aaron, en werd daar begraven; en zijn zoon Eleazar bediende het priesterambt in zijn plaats.
7 Van daar reisden zij naar Gudgod, en van Gudgod naar Jotbath, een land van waterbeken.)
8 Ter zelver tijd scheidde de HEERE de stam Levi uit, om de ark van de verbonds van de HEERE te dragen, om voor het aangezicht van de HEERE te staan, om Hem te dienen, en om in Zijn Naam te zegenen, tot op deze dag.
9 Daarom heeft Levi geen deel noch erve met zijn broers; de HEERE is zijn Erfdeel, zoals de HEERE, uw God, tot hem gesproken heeft.
10 En ik stond op de berg, als de vorige dagen, veertig dagen en veertig nachten; en de HEERE verhoorde mij ook op dat moment; de HEERE heeft u niet willen verderven.
11 Maar de HEERE zei tot mij: Sta op, ga op de reize, voor het aangezicht van de volks, dat zij inkomen, en erven het land, dat Ik hun vaderen gezworen heb, hun te geven.
12 Nu dan, Israël! wat eist de HEERE, uw God van u dan de HEERE, uw God, te vrezen, in al Zijn wegen te wandelen, en Hem lief te hebben, en de HEERE, uw God, te dienen, met uw gehele hart en met uw gehele ziel;
13 Om te houden de geboden van de HEERE, en Zijn inzettingen, die ik u heden gebied, u ten goede.
14 Ziet, van de HEERE, uws Gods, is de hemel, en de hemel van de hemelen, de aarde, en al wat daarin is.
15 Alleenlijk heeft de HEERE lust gehad aan uw vaderen, om die lief te hebben, en heeft hun zaad na hen, u, uit al de volken verkoren, gelijk het te deze dage is.
16 Besnijdt dan de voorhuid uws harten, en verhardt uw nek niet meer.
17 Want de HEERE, uw God, is een God van de goden, en een Heere van de heren; die grote, die machtige, en die vreselijke God, Die geen aangezicht aanneemt, noch geschenk ontvangt;
18 Die het recht van de wees en van de weduwe doet; en de vreemdeling liefheeft, dat Hij hem brood en kleding geve.
19 Daarom zult u lieden de vreemdeling liefhebben, want u bent vreemdelingen geweest in Egypteland.
20 De HEERE, uw God, zult u vrezen; Hem zult u dienen, en Hem zult u aanhangen, en bij Zijn Naam zweren.
21 Hij is uw Lof, en Hij is uw God. Die bij u gedaan heeft deze grote en vreselijke dingen, die uw ogen gezien hebben.
22 Uw vaderen gingen af naar Egypte met zeventig zielen; en nu heeft u de HEERE, uw God, gesteld als de sterren van de hemels in menigte.

11

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Daarom zult u de HEERE, uw God, liefhebben, en u zult te allen dage onderhouden Zijn bevel, en Zijn inzettingen, en Zijn rechten, en Zijn geboden.
2 En u lieden zult heden weten, dat ik niet spreek met uw kinderen, die het niet weten, en de onderwijzing van de HEERE, uws Gods, niet gezien hebben. Zijn grootheid, Zijn sterke hand en Zijn uitgestrekten arm;
3 Daartoe Zijn tekenen en Zijn daden, die Hij in het midden van Egypte gedaan heeft, aan Farao, de koning van Egypte, en aan zijn gehele land;
4 En wat Hij gedaan heeft aan het heir van de Egyptenaren, aan zijn paarden en aan zijn wagens; dat Hij de wateren van de Schelfzee boven hun aangezicht deed overzwemmen, als zij u van achteren vervolgden; en de HEERE verdeed hen, tot op deze dag.
5 En wat Hij u gedaan heeft in de woestijn, totdat u gekomen bent aan deze plaats.
6 Daarboven, wat Hij gedaan heeft aan Dathan, en aan Abiram, zonen van Eliab, de zoon van Ruben; hoe de aarde haar mond opendeed, en hen verslond met hun huisgezinnen, en hun tenten, ja, al wat bestond, dat hun aanging, in het midden van gans Israël.
7 Want het zijn uw ogen, die gezien hebben al dit grote werk van de HEERE, dat Hij gedaan heeft.
8 Houdt dan alle geboden, die ik u heden gebied; opdat u gesterkt wordt en inkomt, en erft het land, waarheen u overtrekt, om dat te erven;
9 En opdat u de dagen verlengt in het land, dat de HEERE uw vaderen gezworen heeft, aan hen en aan hun zaad te geven; een land, vloeiende van melk en honig.
10 Want het land, waar u naar toe gaat, om dat te erven, is niet als Egypteland, van waar u uitgegaan bent, hetwelk u bezaaide met uw zaad, en bewaterde met uw gang, als een kruidenhof.
11 Maar het land, waarheen u overtrekt, om dat te erven, is een land van bergen en van dalen; het drinkt water bij de regen van de hemels;
12 Een land, dat de HEERE, uw God, bezorgt; de ogen van de HEERE, uws Gods, zijn gedurig daarop, van het begin van de jaars tot het einde van de jaars.
13 En het zal gebeuren, zo u naarstiglijk zult horen naar Mijn geboden, die Ik u heden gebied, om de HEERE, uw God, lief te hebben, en Hem te dienen, met uw gehele hart en met uw gehele ziel;
14 Zo zal Ik de regen uws lands geven te van zijn tijd, vroegen regen en spaden regen, opdat u uw koren, en uw most, en uw olie inzamelt.
15 En Ik zal kruid geven op uw veld voor uw beesten; en u zult eten en verzadigd worden.
16 Wacht u , dat uw hart niet verleid worde, dat u afwijkt, en andere goden dient, en u voor die buigt;
17 Dat de toorn van de HEERE tegen u ontsteke, en Hij de hemel toesluit, dat er geen regen zij, en het aardrijk zijn gewas niet geve; en u haastig omkomt van het goede land, dat u de HEERE geeft.
18 Legt dan deze mijn woorden in uw hart, en in uw ziel, en bindt ze tot een teken op uw hand, dat zij tot voorhoofdspanselen zijn tussen uw ogen;
19 En leert die uw kinderen, sprekende daarvan, als u in uw huis zit, en als u op de weg gaat, en als u neerligt, en als u opstaat;
20 En schrijft ze op de posten van uw huis, en aan uw poorten;
21 Opdat uw dagen, en de dagen van uw kinderen, in het land, dat de HEERE uw vaderen gezworen heeft hun te geven, vermenigvuldigen, gelijk de dagen van de hemels op de aarde.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Want zo u naarstiglijk houdt al deze geboden, die ik u gebied om die te doen, de HEERE, uw God, liefhebbende, wandelende in al Zijn wegen, en Hem aanhangende;
23 Zo zal de HEERE al deze volken voor uw aangezicht uit de bezitting verdrijven, en u zult erfelijk bezitten groter en machtiger volken, dan u bent.
24 Alle plaats, waar uw voetzool op treedt, zal de uwe zijn; van de woestijn en de Libanon, van de rivier, de rivier Frath, tot aan de achterste zee, zal uw grens zijn.
25 Niemand zal voor uw aangezicht bestaan; de HEERE, uw God, zal uw schrik en uw vreze geven over al het land, waarop u treden zult, zoals Hij tot u gesproken heeft.
26 Ziet, ik stel u heden voor, zegen en vloek:
27 De zegen, wanneer u horen zult naar de geboden van de HEERE, uws Gods, die ik u heden gebied;
28 Maar de vloek, zo u niet horen zult naar de geboden van de HEERE, uws Gods, en afwijkt van de weg, die ik u heden gebied, om andere goden na te wandelen, die u niet gekend hebt.
29 En het zal gebeuren, als u de HEERE, uw God, zal hebben ingebracht in het land, waar u naar toe gaat, om dat te erven; dan zult u de zegen uitspreken op de berg Gerizim, en de vloek op de berg Ebal.
30 Zijn zij niet aan gene zijde van de Jordaan, achter de weg van de ondergang van de zon, in het land van de Kanaänieten, die in het vlakke veld wonen, tegenover Gilgal, bij de eikenbossen van More?
31 Want u lieden zult over de Jordaan gaan, dat u inkomt om te erven dat land, dat de HEERE, uw God, u geven zal; en u zult het erfelijk bezitten, en daarin wonen.
32 Neemt dan waar te doen al de inzettingen en de rechten, die ik u heden voorstel.

12
1 Dit zijn de inzettingen en de rechten, die u lieden zult waarnemen om te doen, in dat land, hetwelk u de HEERE, van uw vaderen God, gegeven heeft, om het te erven; al de dagen, die u lieden op de aardbodem leeft.
2 U zult ganselijk vernielen al de plaatsen, alwaar de volken, die u zult erven, hun goden gediend hebben; op de hoge bergen, en op de heuvelen, en onder allen groenen boom.
3 En u zult hun altaren afwerpen, en hun opgerichte beelden verbreken, en hun bossen met vuur verbranden, en de gesneden beelden hunner goden neerhouwen; en u zult hun naam te niet doen uit die plaats.
4 U zult de HEERE, uw God, zo niet doen!
5 Maar naar de plaats, die de HEERE, uw God, uit al uw stammen verkiezen zal, om Zijn Naam daar te zetten, naar Zijn woning zult u lieden vragen, en daarheen zult u komen;
6 En daarheen zult u lieden brengen uw brandoffers, en uw slachtofferen, en uw tienden, en het hefoffer van uw hand, en uw geloften, en uw vrijwillige offeren, en de eerstgeboorten van uw runderen en van uw schapen.
7 En daar zult u lieden voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, eten en vrolijk zijn, u lieden en uw huizen, over alles, waaraan u uw hand geslagen hebt, waarin u de HEERE, uw God, gezegend heeft.
8 U zult niet doen naar alles, wat wij hier heden doen, een ieder al wat in zijn ogen recht is.
9 Want u bent tot nu toe niet gekomen in de rust en in de erfenis, die de HEERE, uw God, u geven zal.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Maar u zult over de Jordaan gaan, en wonen in het land, dat u de HEERE, uw God, zal doen erven; en Hij zal u rust geven van al uw vijanden rondom, en u zult zeker wonen.
11 Dan zal er een plaats zijn, die de HEERE, uw God, verkiezen zal, om Zijn Naam daar te doen wonen; daarheen zult u brengen alles, wat ik u gebied: uw brandoffers, en uw slachtofferen, uw tienden, en het hefoffer van uw hand, en alle keur van uw geloften, die u de HEERE beloven zult.
12 En u zult vrolijk zijn voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, u lieden, en uw zonen, en uw dochters, en uw dienstknechten, en uw dienstmaagden, en de Leviet, die in uw poorten is; want hij heeft geen deel noch erve met u.
13 Wacht u, dat u uw brandoffers niet offert in alle plaats, die u zien zult.
14 Maar in de plaats, die de HEERE in een van uw stammen zal verkiezen, daar zult u uw brandoffers offeren, en daar zult u doen al wat ik u gebied.
15 Doch naar allen lust van uw ziel zult u slachten en vlees eten, naar de zegen van de HEERE, uws Gods, die Hij u geeft, in al uw poorten; de onreine en de reine zal daarvan eten, als van een ree, en als van een hert.
16 Alleenlijk het bloed zult u lieden niet eten; u zult het op de aarde uitgieten als water.
17 U zult in uw poorten niet mogen eten de tienden van uw koren, en van uw most, en van uw olie, noch de eerstgeboorten van uw runderen en van uw schapen, noch enige van uw geloften, die u zult hebben beloofd, noch uw vrijwillige offeren, noch het hefoffer van uw hand.
18 Maar u zult dat eten voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, in de plaats, die de HEERE, uw God, verkiezen zal, u , en uw zoon, en uw dochter, en uw dienstknecht, en uw dienstmaagd, en de Leviet, die in uw poorten is; en u zult vrolijk zijn voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, over alles, waaraan u uw handen geslagen hebt.
19 Wacht u, dat u de Leviet niet verlaat, al uw dagen in uw land.
20 Wanneer de HEERE, uw God, uw grens zal verwijd hebben, zoals Hij tot u gesproken heeft, en u zeggen zult: Ik zal vlees eten; omdat uw ziel lust heeft vlees te eten, zo zult u vlees eten, naar allen lust van uw ziel.
21 Zo de plaats, die de HEERE, uw God, verkiezen zal, om Zijn Naam daar te zetten, verre van u zal zijn, zo zult u slachten van uw runderen en van uw schapen, die de HEERE u gegeven heeft, zoals ik u geboden heb; en u zult eten in uw poorten, naar allen lust van uw ziel.
22 Doch zoals een ree en een hert gegeten wordt, zo zult u dat eten; de onreine en de reine zullen het te zamen eten.
23 Alleen houdt vast, dat u het bloed niet eet; want het bloed is de ziel; daarom zult u de ziel met het vlees niet eten;
24 U zult dat niet eten; op de aarde zult u het uitgieten als water;
25 U zult dat niet eten; opdat het u, en uw kinderen na u, welga, als u zult gedaan hebben, wat recht is in de ogen van de HEERE.
26 Doch uw heilige dingen, die u hebben zult, en uw geloften zult u opnemen, en komen tot de plaats, die de HEERE verkiezen zal;
27 En u zult uw brandoffers, het vlees en het bloed, bereiden op het altaar van de HEERE, uws Gods; en het bloed van uw slachtofferen zal op het altaar van de HEERE, uws Gods, worden uitgegoten; maar het vlees zult u eten.
28 Neemt waar, en hoort al deze woorden, die ik u gebied, opdat het u, en uw kinderen na u, welga tot in eeuwigheid, als u zult gedaan hebben wat goed en recht is in de ogen van de HEERE, uws Gods.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

29 Wanneer de HEERE, uw God, voor uw aangezicht zal hebben uitgeroeid de volken, naar die u heengaat, om die erfelijk te bezitten; en u die erfelijk zult bezitten, en in hun land wonen;
30 Wacht u, dat u niet verstrikt wordt achter hen, nadat zij voor uw aangezicht zullen verdelgd zijn; en dat u niet vraagt naar hun goden, en zei:: Zoals deze volken hun goden gediend hebben, zo zal ik ook doen.
31 U zult zo niet doen de HEERE, uw God; want al wat de HEERE een gruwel is, dat Hij haat, hebben zij hun goden gedaan; want zij hebben ook hun zonen en hun dochters met vuur verbrand voor hun goden.
32 Al dit woord, hetwelk ik u gebied, zult u waarnemen om te doen; u zult daar niet toedoen, en daarvan niet afdoen.

13
1 Wanneer een profeet, of dromen-dromer, in het midden van u zal opstaan, en u geven een teken of wonder;
2 En dat teken of dat wonder komt, dat hij tot u gesproken had, en zei:: Laat ons andere goden, die u niet gekend hebt, navolgen en hen dienen;
3 U zult naar de woorden van die profeet, of naar die dromen-dromer niet horen; want de HEERE, uw God, verzoekt u, om te weten, of u de HEERE, uw God, liefhebt met uw gehele hart en met uw gehele ziel.
4 De HEERE, uw God, zult u navolgen, en Hem vrezen, en Zijn geboden zult u houden, en Zijn stem gehoorzaam zijn, en Hem dienen, en Hem aanhangen.
5 En die profeet, of dromen-dromer, zal gedood worden; want hij heeft tot een afval gesproken tegen de HEERE, uw God, Die u uit Egypteland heeft uitgevoerd, en u uit het diensthuis verlost; om u af te drijven van de weg, die u de HEERE, uw God, geboden heeft, om daarin te wandelen. Zo zult u het boze uit het midden van u wegdoen.
6 Wanneer uw broer, de zoon van uw moeder, of uw zoon, of uw dochter, of de vrouw van uw schoot, of uw vriend, die als uw ziel is, u zal aanporren in het heimelijke, en zei:: Laat ons gaan, en dienen andere goden, die u niet gekend hebt, u noch uw vaderen;
7 Van de goden van de volken, die rondom u zijn, nabij u, of verre van u, van het ene einde van de aarde tot aan het andere einde van de aarde;
8 Zo zult u hem niet ter wille zijn, en naar hem niet horen; ook zal uw oog hem niet verschonen, en u zult u niet ontfermen, noch hem verbergen;
9 Maar u zult hem zekerlijk doodslaan; uw hand zal eerst tegen hem zijn, om hem te doden, en daarna de hand van het gehele gehele volk.
10 En u zult hem met stenen stenigen, dat hij sterve; want hij heeft u gezocht af te drijven van de HEERE, uw God, Die u uit Egypteland, uit het diensthuis, uitgevoerd heeft.
11 Opdat gans Israël het hore en vreze, en niet voortvare te doen naar dit boze stuk in het midden van u.
12 Wanneer u van een van uw steden, die de HEERE, uw God, u geeft, om daar te wonen, zult horen zeggen:
13 Er zijn mannen, Belials-kinderen, uit het midden van u uitgegaan, en hebben de inwoners hunner stad aangedreven, en zei:: Laat ons gaan, en dienen andere goden, die u niet gekend hebt;
14 Zo zult u onderzoeken, en naspeuren, en wel navragen; en ziet, het is de waarheid, de zaak is zeker, zulk een gruwel is in het midden van u gedaan;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 Zo zult u de inwoners van die stad ganselijk slaan met de scherpte van het zwaard, verbannende haar, en alles, wat daarin is, ook haar beesten, met de scherpte van het zwaard.
16 En al haar roof zult u verzamelen in het midden van haar straat, en de HEERE, uw God, die stad en al haar roof ganselijk met vuur verbranden; en zij zal een hoop zijn eeuwiglijk, zij zal niet weer gebouwd worden.
17 Ook zal er niets van het verbannene aan uw hand kleven, opdat de HEERE Zich wende van de hitte Van zijn toorns, en u geve barmhartigheid, en Zich van uw erbarmd, en u vermenigvuldigd, zoals Hij uw vaderen gezworen heeft;
18 Wanneer u de stem van de HEERE, uws Gods, zult gehoorzaam zijn, om te houden al Zijn geboden, die ik u heden gebied, om te doen wat recht is in de ogen van de HEERE, uws Gods.

14
1 U lieden bent kinderen van de HEERE, uws Gods; u zult u niet snijden, noch kaalheid maken tussen uw ogen, over een dode.
2 Want u bent een heilig volk de HEERE, uw God; en u heeft de HEERE verkoren, om Hem tot een volk van de eigendoms te zijn, uit al de volken, die op de aardbodem zijn.
3 U zult geen gruwel eten.
4 Dit zijn de beesten, die u lieden eten zult; een os, klein vee van de schapen, en klein vee van de geiten;
5 Een hert, en een ree, en een buffel, en een steenbok, en een das, en een wilde os, en een gems.
6 Alle beesten, die de klauwen verdelen, en de kloof in twee klauwen klieven, en herkauwen onder de beesten, die zult u eten.
7 Maar deze zult u niet eten, van degenen, die alleen herkauwen, of van degenen, die de gekloofden klauw alleen verdelen: de kemel, en de haas, en het konijn; want deze herkauwen wel, maar zij verdelen de klauw niet; onrein zullen zij u zijn.
8 Ook het varken; want dat verdeelt zijn klauw wel, maar het herkauwt niet; onrein zal het u zijn; van hun vlees zult u niet eten, en hun dood aas zult u niet aanroeren.
9 Dit zult u eten van alles, wat in de wateren is; al wat vinnen en schubben heeft, zult u eten.
10 Maar al wat geen vinnen en schubben heeft, zult u niet eten; het zal u onrein zijn.
11 Allen reinen vogel zult u eten.
12 Maar deze zijn het, van die u niet zult eten: de arend, en de havik, en de zeearend;
13 En de wouw, en de kraai, en de gier naar haar aard;
14 En alle raaf naar zijn aard;
15 En de struis, en de nachtuil, en de koekoek, en de sperwer naar zijn aard;
16 En de steenuil, en de schuifuit, en de kauw,
17 En de roerdomp, en de pelikaan, en het duikertje;
18 En de ooievaar, en de reiger naar zijn aard; en de hop, en de vleermuis;
19 Ook al het kruipend gevogelte zal u onrein zijn; zij zullen niet gegeten worden.
20 Al het rein gevogelte zult u eten.
21 U zult geen dood aas eten; de vreemdeling, die in uw poorten is, zult u het geven, dat hij het ete, of verkoopt het de vreemde; want u bent een heilig volk de HEERE, uw God. U zult het bokje niet koken in de melk van zijn moeder.
22 U zult getrouwelijk vertienen al het inkomen uws zaads, dat elk jaar van het veld voortkomt.
23 En voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, ter plaatse, die Hij verkiezen zal, om Zijn Naam daar te doen wonen, zult u eten de tienden van uw koren, van uw most, en van uw olie,

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

en de eerstgeboorten van uw runderen en van uw schapen; opdat u de HEERE, uw God, leert vrezen alle dagen.
24 Wanneer dan nog de weg voor u te veel zal zijn, dat u zulks niet zoudt kunnen heen dragen, omdat de plaats te verre van u zal zijn, die de HEERE, uw God, verkiezen zal, om Zijn Naam daar te stellen; wanneer de HEERE, uw God, u zal gezegend hebben;
25 Zo maak het tot geld, en bindt het geld in uw hand, en gaat naar de plaats, die de HEERE, uw God, verkiezen zal;
26 En geeft dat geld voor alles, wat uw ziel gelust, voor runderen en voor schapen, en voor wijn, en voor sterken drank, en voor alles, wat uw ziel van u begeren zal, en eet daar voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, en weest vrolijk, u en uw huis.
27 Maar de Leviet, die in uw poorten is, zult u niet verlaten; want hij heeft geen deel noch erve met u.
28 Ten einde van drie jaren zult u voortbrengen alle tienden van uw inkomen, in hetzelve jaar, en u zult ze wegleggen in uw poorten;
29 Zo zal komen de Leviet, omdat hij geen deel noch erve met u heeft, en de vreemdeling, en de wees en de weduwe, die in uw poorten zijn, en zullen eten en verzadigd worden; opdat u de HEERE, uw God, zegene in al het werk van uw hand, dat u doen zult.

15
1 Ten einde van zeven jaren zult u een vrijlating maken.
2 Dit nu is de zaak van de vrijlating, dat ieder schuldheer, die zijn naaste zal geleend hebben, vrijlate; hij zal zijn naaste of zijn broer niet manen, omdat men de HEERE een vrijlating heeft uitgeroepen.
3 De vreemde zult u manen; maar wat u bij uw broer hebt, zal uw hand vrijlaten;
4 Alleenlijk, omdat er geen bedelaar onder u zal zijn; want de HEERE zal u overvloedig zegenen in het land, dat u de HEERE, uw God, ten erve zal geven, om hetzelve erfelijk te bezitten;
5 Indien u slechts de stem van de HEERE, uws Gods, vlijtiglijk zult gehoorzamen, dat u waarneemt te doen al deze geboden, die ik u heden gebied.
6 Want de HEERE, uw God, zal u zegenen, zoals Hij tot u heeft gesproken, zo zult u aan vele volken lenen; maar u zult niet ontlenen; en u zult over vele volken heersen; maar over u zullen zij niet heersen.
7 Wanneer er onder u een arme zal zijn, een uit uw broers, in een van uw poorten, in uw land, dat de HEERE, uw God, u geven zal, zo zult u uw hart niet verstijven, noch uw hand toesluiten voor uw broer, die arm is;
8 Maar u zult hem uw hand mild opendoen, en zult hem rijkelijk lenen, genoeg voor zijn gebrek, dat hem ontbreekt.
9 Wacht u, dat in uw hart geen Belials-woord zij, om te zeggen: Het zevende jaar, het jaar van de vrijlating, naakt; dat uw oog boos zij tegen uw broer, die arm is, en dat u hem niet gevet; en hij over u roept tot de HEERE, en zonde in u zij.
10 U zult hem mild geven, en uw hart zal niet boos zijn, als u hem geeft; want om van deze zake wil zal u de HEERE, uw God, zegenen in al uw werk, en in alles, waaraan u uw hand slaat.
11 Want de arme zal niet ophouden uit het midden van de lands; daarom gebied ik u, en zei:: U zult uw hand mild opendoen aan uw broer, aan uw bedrukten en aan uw armen in uw land.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Wanneer uw broer, een Hebreeër of een Hebreinne, aan u verkocht zal zijn, zo zal hij u zes jaren dienen; maar in het zevende jaar zult u hem vrij van u laten gaan.
13 En als u hem vrij van u gaan laat, zo zult u hem niet ledig laten gaan:
14 U zult hem rijkelijk opleggen van uw kudde, en van uw dorsvloer, en van uw wijnpers; waarin u de HEERE, uw God, gezegend heeft, daarvan zult u hem geven.
15 En u zult gedenken, dat u een dienstknecht in Egypteland geweest bent, en dat u de HEERE, uw God, verlost heeft; daarom gebied ik u heden deze zake.
16 Maar het zal gebeuren, als hij tot u zeggen zal: Ik zal niet van u uitgaan, omdat hij u en uw huis liefheeft, omdat het hem wel bij u is;
17 Zo zult u een priem nemen, en steken in zijn oor en in de deur, en hij zal eeuwiglijk uw dienstknecht zijn; en aan uw dienstmaagd zult u ook zo doen.
18 Het zal niet hard zijn in uw ogen, als u hem vrij van u gaan laat; want als een dubbel-loons-dagloner heeft hij u zes jaren gediend; zo zal u de HEERE, uw God, zegenen in alles, wat u doen zult.
19 Al het eerstgeborene, dat onder uw runderen en onder uw schapen zal geboren worden, zijnde een manneken, zult u de HEERE, uw God, heiligen; u zult niet arbeiden met de eerstgeborene van uw os, noch de eerstgeborene van uw schapen scheren.
20 Voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, zult u ze jaar op jaar eten in de plaats, die de HEERE zal verkiezen, u en uw huis.
21 Doch als enig gebrek daaraan zal zijn, hetzij mank of blind, of enig kwaad gebrek, zo zult u het de HEERE, uw God, niet offeren;
22 In uw poorten zult u het eten; de onreine en de reine te zamen, als een ree, en als een hert,
23 Zijn bloed alleen zult u niet eten; u zult het op de aarde uitgieten als water.

16
1 Neemt waar de maand Abib, dat u de HEERE, uw God, Pascha houdt; want in de maand Abib heeft u de HEERE, uw God, uit Egypteland uitgevoerd, bij nacht.
2 Dan zult u de HEERE, uw God, het Pascha slachten, schapen en runderen, in de plaats, die de HEERE verkiezen zal, om Zijn Naam daar te doen wonen.
3 U zult niets gedesemds op hetzelve eten; zeven dagen zult u ongezuurde broden op hetzelve eten, een brood van de ellende, (want in van de haast bent u uit Egypteland uitgetogen); opdat u gedenkt aan de dag van uw uittrekken uit Egypteland, al de dagen uws levens.
4 Er zal bij u in zeven dagen geen zuurdeeg gezien worden in enige van uw landen; ook zal van het vlees, dat u aan de avond van de eersten dag geslacht zult hebben, niets tot de morgen overnachten.
5 U zult het pascha niet mogen slachten in een van uw poorten, die de HEERE, uw God, u geeft.
6 Maar aan de plaats, die de HEERE, uw God, verkiezen zal om daar Zijn Naam te doen wonen, daar zult u het pascha slachten aan de avond, als de zon ondergaat, ter bestemder tijd van uw uittrekken uit Egypte.
7 Dan zult u het koken en eten in de plaats, die de HEERE, uw God, verkiezen zal; daarna zult u u van de morgens keren, en heengaan naar uw tenten.
8 Zes dagen zult u ongezuurde broden eten, en aan de zevenden dag is een verbodsdag de HEERE, uw God; dan zult u geen werk doen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Zeven weken zult u u tellen; van dat men met de sikkel begint in het staande koren, zult u de zeven weken beginnen te tellen.
10 Daarna zult u de HEERE, uw God, het feest van de weken houden; het zal een vrijwillige schatting van uw hand zijn, dat u geven zult, naardat u de HEERE, uw God, zal gezegend hebben.
11 En u zult vrolijk zijn voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, u , en uw zoon, en uw dochter, en uw dienstknecht, en uw dienstmaagd, en de Leviet, die in uw poorten is, en de vreemdeling, en de wees, en de weduwe, die in het midden van u zijn; in de plaats, die de HEERE, uw God, zal verkiezen, om Zijnen Naam daar te doen wonen.
12 En u zult gedenken, dat u een dienstknecht geweest bent in Egypte; en u zult deze inzettingen houden en doen.
13 Het feest van de loofhutten zult u u zeven dagen houden, als u zult hebben ingezameld van uw dorsvloer en van uw wijnpers.
14 En u zult vrolijk zijn op uw feest, u , en uw zoon, en uw dochter, en uw dienstknecht, en uw dienstmaagd, en de Leviet, en de vreemdeling, en de wees, en de weduwe, die in uw poorten zijn.
15 Zeven dagen zult u de HEERE, uw God, feest houden, in de plaats, die de HEERE verkiezen zal; want de HEERE, uw God, zal u zegenen in al uw inkomen, en in al het werk van uw handen; daarom zult u immers vrolijk zijn.
16 Driemaal in het jaar zal alles, wat mannelijk onder u is, voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, verschijnen, in de plaats, die Hij verkiezen zal: op het feest van de ongezuurde broden, en op het feest van de weken, en op het feest van de loofhutten; maar het zal niet ledig voor het aangezicht van de HEERE verschijnen:
17 Een ieder, naar de gave van zijn hand, naar de zegen van de HEERE, uws Gods, die Hij u gegeven heeft.
18 Rechters en ambtlieden zult u u stellen in al uw poorten, die de HEERE, uw God, u geven zal, onder uw stammen; dat zij het volk richten met een gericht van de gerechtigheid.
19 U zult het gericht niet buigen; u zult het aangezicht niet kennen; ook zult u geen geschenk nemen; want het geschenk verblindt de ogen van de wijzen, en verkeert de woorden van de rechtvaardigen.
20 Gerechtigheid, gerechtigheid zult u najagen; opdat u leeft, en erfelijk bezit het land, dat u de HEERE, uw God, geven zal.
21 U zult u geen bos planten van enig geboomte, bij het altaar van de HEERE, uws Gods, dat u u maken zult.
22 Ook zult u u geen opgericht beeld stellen, hetwelk de HEERE, uw God, haat.

17
1 U zult de HEERE, uw God, geen os of klein vee offeren, waaraan een gebrek zij of enig kwaad; want dat is de HEERE, uw God, een gruwel.
2 Wanneer in het midden van u, in een van uw poorten, die de HEERE, uw God, u geeft, een man of vrouw gevonden zal worden, die doen zal, dat kwaad is in de ogen van de HEERE, uws Gods, overtredende Zijn verbond;
3 Dat hij heengaat, en dient andere goden, en buigt zich voor die, of voor de zon, of voor de maan, of voor het gehele heir van de hemels, hetwelk ik niet geboden heb;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 En het wordt u aangezegd, en u hoort het; zo zult u het wel onderzoeken; en ziet, het is de waarheid, de zaak is zeker, zulk een gruwel is in Israël gedaan;
5 Zo zult u die man of die vrouw, die dit boze gedaan hebben, tot uw poorten uitbrengen, die man zeg ik, of die vrouw; en u zult hen met stenen stenigen, dat zij sterven.
6 Op de mond van twee getuigen, of drie getuigen, zal hij gedood worden, die sterven zal; op de mond van een enigen getuige zal hij niet gedood worden.
7 De hand van de getuigen zal eerst tegen hem zijn, om hem te doden, en daarna de hand van het gehele volk; zo zult u het boze uit het midden van u wegdoen.
8 Wanneer een zaak aan het gericht voor u te zwaar zal zijn, tussen bloed en bloed, tussen rechtshandel en rechtshandel, tussen plaag en plaag, zijnde twistzaken in uw poorten, zo zult u u opmaken en opgaan naar de plaats, die de HEERE, uw God, verkiezen zal;
9 En u zult komen tot de Levietische priesters, en tot de rechter, die in die dagen zijn zal; en u zult ondervragen, en zij zullen u de zaak van de rechts aanzeggen.
10 En u zult doen naar het bevel van deze woorden, dat zij u zullen aanzeggen, van die plaats, die de HEERE verkiezen zal, en u zult waarnemen te doen naar alles, wat zij u zullen leren.
11 Naar het bevel van de wet, die zij u zullen leren, en naar het oordeel, dat zij u zullen zeggen, zult u doen; u zult niet afwijken van het woord, dat zij u zullen aanzeggen, ter rechter hand of ter linkerhand.
12 De man nu, die trots handelen zal, dat hij niet hoort naar de priester, die staat, om daar de HEERE, uw God, te dienen, of naar de rechter, dezelve man zal sterven; en u zult het boze uit Israël wegdoen.
13 Dat het al dat volk hore en vreze, en niet meer trots handelt.
14 Wanneer u zult gekomen zijn in het land, dat u de HEERE, uw God, geeft, en u dat erfelijk zult bezitten en daarin wonen, en u zeggen zult: Ik zal een koning over mij stellen, als al de volken, die rondom mij zijn;
15 Zo zult u ganselijk tot koning over u stellen, die de HEERE, uw God, verkiezen zal; uit het midden van uw broers zult u een koning over u stellen; u zult niet vermogen over u te zetten een vreemden man, die uw broer niet zij.
16 Maar hij zal voor zich de paarden niet vermenigvuldigen, en het volk niet doen wederkeren naar Egypte, om paarden te vermenigvuldigen; terwijl de HEERE u gezegd heeft: U zult voortaan niet wederkeren door deze weg.
17 Ook zal hij voor zich de vrouwen niet vermenigvuldigen, opdat zijn hart niet afwijkt; hij zal ook voor zich geen zilver en goud zeer vermenigvuldigen.
18 Voorts zal het gebeuren, als hij op de stoel van zijn koninkrijks zal zitten, zo zal hij zich een dubbel van deze wet afschrijven in een boek, uit hetgeen voor het aangezicht van de Levietische priesters is;
19 En het zal bij hem zijn, en hij zal daarin lezen al de dagen van zijn levens; opdat hij de HEERE, zijn God, lere vrezen, om te bewaren al de woorden van deze wet en deze inzettingen, om die te doen;
20 Dat zijn hart zich niet verheffe boven zijn broers, en dat hij niet afwijkt van het gebod, ter rechter hand of ter linkerhand; opdat hij de dagen verlengt in zijn koninkrijk, hij en zijn zonen, in het midden van Israël.

18

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 De Levietische priesters, de gehele stam van Levi, zullen geen deel noch erve hebben met Israël; de vuuroffers van de HEERE en zijn erfdeel zullen zij eten.
2 Daarom zal hij geen erfdeel hebben in het midden van zijn broers; de HEERE is zijn Erfdeel, zoals Hij tot hem gesproken heeft.
3 Dit nu zal het recht van de priesters zijn van het volk, van hen, die een offerande offeren, hetzij een os, of klein vee: dat hij de priester zal geven de schouder, en beide kinnebakken, en de pens.
4 De eerstelingen van uw koren, van uw most en van uw olie, en de eerstelingen van de beschering van uw schapen zult u hem geven;
5 Want de HEERE, uw God, heeft hem uit al uw stammen verkoren, dat hij sta, om te dienen in de Naam van de HEERE, hij en zijn zonen, te allen dage.
6 Voorts wanneer een Leviet zal komen uit een van uw poorten, uit gans Israël, alwaar hij woont, en hij komt naar alle begeerte van zijn ziel, tot de plaats, die de HEERE zal hebben verkoren;
7 En hij dienen zal in de Naam van de HEERE, zijn God, als al zijn broers, de Levieten, die daar voor het aangezicht van de HEERE staan;
8 Zo zullen zij een gelijk deel eten, boven zijn verkoping bij de vaderen.
9 Wanneer u komt in het land, dat de HEERE, uw God, u geven zal, zo zult u niet leren te doen naar de gruwelen van dezelve volken.
10 Onder u zal niet gevonden worden, die zijn zoon of zijn dochter door het vuur doet doorgaan, die met waarzeggerijen omgaat, een tovenaar, of die op vogelgeschrei acht geeft, of tovenaar.
11 Of een bezweerder, die met bezwering omgaat, of die een waarzeggenden geest vraagt, of een duivelskunstenaar, of die de doden vraagt.
12 Want al wie zulks doet, is de HEERE een gruwel; en om van deze gruwelen wil verdrijft hen de HEERE, uw God, voor uw aangezicht, uit de bezitting.
13 Oprecht zult u zijn met de HEERE, uw God.
14 Want deze volken, die u zult erven, horen naar tovenaars en waarzeggers; maar u aangaande, de HEERE, uw God, heeft u zulks niet toegelaten.
15 Een Profeet, uit het midden van u, uit uw broers, als mij, zal u de HEERE, uw God, verwekken; naar Hem zult u horen;
16 Naar alles, wat u van de HEERE, uw God, aan Horeb, ten dage van de verzameling, geest hebt, en zei:: Ik zal niet voortvaren te horen de stem van de HEERE, mijns Gods, en dit grote vuur zal ik niet meer zien, dat ik niet sterve.
17 Toen zei de HEERE tot mij: Het is goed, wat zij gesproken hebben.
18 Een Profeet zal Ik hun verwekken uit het midden hunner broers, als u; en Ik zal Mijn woorden in Zijn mond geven, en Hij zal tot hen spreken alles, wat Ik Hem gebieden zal.
19 En het zal gebeuren, de man, die niet zal horen naar Mijn woorden, die Hij in Mijn Naam zal spreken, van die zal Ik het zoeken.
20 Maar de profeet, die hoogmoediglijk zal handelen, sprekende een woord in Mijn Naam, hetwelk Ik hem niet geboden heb te spreken, of die spreken zal in de naam van andere goden, dezelve profeet zal sterven.
21 Zo u dan in uw hart zoudt mogen zeggen: Hoe zullen wij het woord kennen, dat de HEERE niet gesproken heeft?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Wanneer die profeet in de Naam van de HEERE zal hebben gesproken, en dat woord geschiedt niet, en komt niet; dat is het woord, dat de HEERE niet gesproken heeft; door trotsheid heeft die profeet dat gesproken; u zult voor hem niet vrezen.

19

1 Wanneer de HEERE, uw God, de volken zal hebben uitgeroeid, welker land de HEERE, uw God, u geven zal, en u die erfelijk zult bezitten, en in hun steden en in hun huizen wonen;
2 Zo zult u u drie steden uitscheiden, in het midden van uw land, hetwelk de HEERE, uw God, u geven zal, om dat erfelijk te bezitten.
3 U zult u de weg bereiden, en de pale uws lands, dat u de HEERE, uw God, zal doen erven, in drieen delen; dit nu zal zijn, opdat ieder doodslager daarhenen vliedt.
4 En dit zij de zaak van de doodslagers, die daarhenen vlieden zal, dat hij leve; die zijn naaste zal geslagen hebben door onwetendheid, die hij toch van gisteren en eergisteren niet haatte;
5 Als, die met zijn naaste in het bos zal zijn gegaan, om hout te houwen, en zijn hand met de bijl wordt aangedreven, om hout af te houwen, en het ijzer schiet af van de steel, en treft zijn naaste, dat hij sterve; die zal in een van deze steden vluchten en leven;
6 Opdat de bloedwreker de doodslager niet najage, als zijn hart verhit is, en hem achterhale, omdat de weg te ver zou zijn, en hem sla aan het leven; zo toch geen oordeel van de doods aan hem is; want hij haatte hem niet van gisteren en eergisteren.
7 Daarom gebied ik u, en zei:: U zult u drie steden uitscheiden.
8 En indien de HEERE, uw God, uw grens zal verwijden, zoals Hij uw vaderen gezworen heeft, en u al dat land geven zal, hetwelk Hij uw vaderen te geven gesproken heeft;
9 (Wanneer u al dit gebod zult waarnemen, om dat te doen, hetgeen ik u heden gebied, de HEERE, uw God, liefhebbende, en alle dagen in Zijn wegen wandelende) zo zult u u nog drie steden toedoen tot deze drie;
10 Opdat het bloed van de onschuldigen niet vergoten worde in het midden van uw land, dat u de HEERE, uw God, ten erve geeft, en bloedschulden op u zouden zijn.
11 Maar wanneer er iemand zijn zal, die zijn naaste haat, en hem lagen legt, en staat tegen hem op, en slaat hem aan het leven, dat hij sterve; en vliedt tot een van die steden;
12 Zo zullen de oudsten van zijn stad zenden, en nemen hem van daar, en zij zullen hem in de hand van de bloedwrekers geven, dat hij sterve.
13 Uw oog zal hem niet verschonen; maar u zult het bloed van de onschuldigen uit Israël wegdoen, dat het u welga.
14 U zult uws naasten grens, die de voorvaderen gepaald hebben, niet verrukken in uw erfdeel, dat u erven zult, in het land, hetwelk u de HEERE, uw God, geeft, om dat erfelijk te bezitten.
15 Een enig getuige zal tegen niemand opstaan over enige ongerechtigheid of over enige zonde, van alle zonde, die hij zou mogen zondigen; op de mond van twee getuigen, of op de mond van drie getuigen zal de zaak bestaan.
16 Wanneer een wrevelige getuige tegen iemand zal opstaan, om een afwijking tegen hem te betuigen;
17 Zo zullen die twee mannen, welke de twist hebben, staan voor het aangezicht van de HEERE, voor het aangezicht van de priesters, en van de rechters, die in die dagen zullen zijn.
18 En de rechters zullen wel onderzoeken; en ziet, de getuige is een vals getuige, hij heeft valsheid betuigd tegen zijn broer;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 Zo zult u lieden hem doen, zoals hij zijn broer dacht te doen; zo zult u het boze uit het midden van u wegdoen;
20 Dat de overgeblevenen het horen en vrezen, en niet voortvaren meer te doen naar dit boze stuk, in het midden van u.
21 En uw oog zal niet verschonen; ziel om ziel, oog om oog, tand om tand, hand om hand, voet om voet.

20
1 Wanneer u zult uittrekken tot de strijd tegen uw vijanden, en zult zien paarden en wagens, een volk, meerder dan u , zo zult u voor hen niet vrezen; want de HEERE, uw God, is met u, Die u uit Egypteland heeft opgevoerd.
2 En het zal gebeuren, als u lieden tot de strijd nadert, zo zal de priester toetreden, en tot het volk spreken.
3 En tot hen zeggen: Hoort, Israël! u lieden bent heden na aan de strijd tegen uw vijanden; uw hart worde niet week, vreest niet, en beeft niet, en verschrikt niet voor hun aangezicht.
4 Want het is de HEERE, uw God, Die met u gaat, om voor u te strijden tegen uw vijanden, om u te verlossen.
5 Dan zullen de ambtlieden tot het volk spreken, en zei:: Wie is de man, die een nieuw huis heeft gebouwd, en het niet heeft ingewijd? Die ga henen en kere weer naar zijn huis; opdat hij niet misschien sterve in de strijd, en iemand anders dat inwijdt.
6 En wie is de man, die een wijngaard geplant heeft, en zijn vrucht niet heeft genoten? Die ga henen en kere weer naar zijn huis, opdat hij niet misschien in de strijd sterve en iemand anders die geniete.
7 En wie is de man, die een vrouw ondertrouwd heeft, en haar niet tot zich heeft genomen? Die ga henen en kere weer naar zijn huis; opdat hij niet misschien in die strijd sterve, en een ander man haar neme.
8 Daarna zullen de ambtlieden voortvaren te spreken tot het volk, en zeggen: Wie is de man, die vreesachtig en week van hart is? Die ga henen en kere weer naar zijn huis; opdat het hart van zijn broers niet smelt, gelijk zijn hart.
9 En het zal gebeuren, als die ambtlieden geëindigd zullen hebben te spreken tot het volk, zo zullen zij oversten van de heiren aan de spits van de volks bestellen.
10 Wanneer u nadert tot een stad om tegen haar te strijden, zo zult u haar de vrede toeroepen.
11 En het zal gebeuren, indien zij u vrede zal antwoorden, en u opendoen, zo zal al het volk, dat daarin gevonden wordt, u cijnsbaar zijn, en u dienen.
12 Doch zo zij geen vrede met u zal maken, maar krijg tegen u voeren, zo zult u haar belegeren.
13 En de HEERE, uw God, zal haar in uw hand geven; en u zult alles, wat mannelijk daarin is, slaan met de scherpte van het zwaard;
14 Behalve de vrouwen, en de kinderkens, en de beesten, en al wat in de stad zijn zal, al haar buit zult u voor u roven; en u zult eten de buit van uw vijanden, die u de HEERE, uw God, gegeven heeft.
15 Zo zult u aan alle steden doen, die zeer verre van u zijn, die niet zijn van de steden van deze volken.
16 Maar van de steden van deze volken, die u de HEERE, uw God, ten erve geeft, zult u niets laten leven, dat adem heeft.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 Maar u zult ze ganselijk verbannen: de Hethieten, en de Amorieten, en de Kanaänieten, en de Ferezieten, de Hevieten, en de Jebusieten, zoals u de HEERE, uw God, geboden heeft;
18 Opdat zij u niet leren te doen naar al hun gruwelen, die zij hun goden gedaan hebben, en u zondigt tegen de HEERE, uw God.
19 Wanneer u een stad vele dagen zult belegeren, strijdende tegen haar, om die in te nemen, zo zult u haar geboomte niet verderven, de bijl daaraan drijvende; want u zult daarvan eten; daarom zult u dat niet afhouwen (want het geboomte van het veld is van de mensen spijze), opdat het voor uw aangezicht kome tot een bolwerk.
20 Maar het geboomte, hetwelk u kennen zult, dat het geen geboomte ter spijze is, dat zult u verderven en afhouwen; en u zult een bolwerk bouwen tegen deze stad, die tegen u krijg voert, totdat zij ten onderga.

21
1 Wanneer in het land, hetwelk de HEERE, uw God, u geven zal, om dat te erven, een verslagene zal gevonden worden, liggende in het veld, niet bekend zijnde, wie hem geslagen heeft;
2 Zo zullen uw oudsten en uw rechters uitgaan, en zij zullen meten naar de steden, die rondom de verslagene zijn.
3 De stad nu, die de naaste zal zijn aan de verslagene, daar zullen de oudsten van de stad een jonge koe van de runderen nemen, met die niet gearbeid is, die aan het juk niet getrokken heeft.
4 En de oudsten der stad zullen de jonge koe afbrengen in een ruw dal, dat niet bearbeid noch bezaaid zal zijn; en zij zullen deze jonge koe daar in het dal de nek doorhouwen.
5 Dan zullen de priesters, de kinderen van Levi, toetreden; want de HEERE, uw God, heeft hen verkoren, om Hem te dienen, en om in van de HEERE Naam te zegenen, en naar hun mond zal alle twist en alle plaag afgedaan worden.
6 En alle oudsten van de stad, die naast aan de verslagene zijn, zullen hun handen wassen over deze jonge koe, die in dat dal de nek doorgesneden is;
7 En zij zullen betuigen en zeggen: Onze handen hebben dit bloed niet vergoten, en onze ogen hebben het niet gezien;
8 Wees genadig aan Uw volk Israël, dat U , o HEERE! verlost hebt, en leg geen onschuldig bloed in het midden van Uw volk Israël! En dat bloed zal voor hen verzoend zijn.
9 Zo zult u het onschuldig bloed uit het midden van u wegdoen; want u zult doen, wat recht is in de ogen van de HEERE.
10 Wanneer u zult uitgetogen zijn tot de strijd tegen uw vijanden; en de HEERE, uw God, hen zal gegeven hebben in uw hand, dat u hun gevangenen gevankelijk wegvoert;
11 En u onder de gevangenen zult zien een vrouw, schoon van gedaante, en u lust tot haar gekregen zult hebben, dat u ze u ter vrouwe neemt;
12 Zo zult u haar binnen in uw huis brengen; en zij zal haar hoofd scheren, en haar nagelen besnijden.
13 En zij zal het kleed harer gevangenis van zich afleggen, en in uw huis zitten, en haar vader en haar moeder een maand lang bewenen; en daarna zult u tot haar ingaan, en haar man zijn, en zij zal u ter vrouwe zijn.
14 En het zal gebeuren, indien u geen behagen in haar hebt, dat u haar zult laten gaan naar haar begeerte; doch u zult haar geenszins voor geld verkopen, u zult met haar geen gewin drijven, daarom dat u haar vernederd hebt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 Wanneer een man twee vrouwen heeft, een beminde, en een gehate; en de beminde en de gehate hem zonen zullen gebaard hebben, en de eerstgeboren zoon van de gehate zal zijn;
16 Zo zal het gebeuren, ten dage als hij zijn zonen zal doen erven wat hij heeft, dat hij niet zal vermogen de eerstgeboorte te geven aan de zoon van de beminde, voor het aangezicht van de zoon van de gehate, die de eerstgeborene is.
17 Maar de eerstgeborene, de zoon van de gehate, zal hij kennen, gevende hem het dubbele deel van alles, wat bij hem zal worden gevonden; want hij is het beginsel van zijn kracht, het recht van de eerstgeboorte is het zijne.
18 Wanneer iemand een moedwilligen en weerspannigen zoon heeft, die de stem van zijn vaders en de stem van zijn moeder niet gehoorzaam is; en zij hem gekastijd zullen hebben, en hij naar hen niet horen zal,
19 Zo zullen zijn vader en zijn moeder hem grijpen, en zij zullen hem uitbrengen tot de oudsten van zijn stad, en tot de poort van zijn plaats.
20 En zij zullen zeggen tot de oudsten van zijn stad: Deze onze zoon is afwijkende en weerspannig, hij is onze stem niet gehoorzaam; hij is een brasser en zuiper.
21 Dan zullen alle lieden van zijn stad hem met stenen werpen, zodat hij sterft; en u zult het boze uit het midden van u wegdoen; dat het gans Israël hore, en vreze.
22 Voorts, wanneer in iemand een zonde zal zijn, die het oordeel van de doods waardig is, dat hij gedood zal worden, en u hem aan het hout zult opgehangen hebben;
23 Zo zal zijn dood lichaam aan het hout niet overnachten; maar u zult het zekerlijk ten zelven dage begraven; want een opgehangene is Gode een vloek. Zo zult u uw land niet verontreinigen, dat u de HEERE, uw God, ten erve geeft.

22
1 U zult uws broers os of klein vee niet zien afgedreven, en u van die verbergen; u zult ze uw broer ganselijk weer toesturen.
2 En indien uw broer niet nabij u is, of u hem niet kent, zo zult u ze binnen in uw huis vergaderen, dat zij bij u zijn, totdat uw broer die zoekt, en u ze hem wedergeeft.
3 Zo zult u ook doen aan zijn ezel, en zo zult u doen aan zijn kleding, ja, zo zult u doen aan al het verlorene uws broers, dat van hem verloren zal zijn, en dat u zult hebben gevonden; u zult u niet mogen verbergen.
4 U zult uws broers ezel of zijn os niet zien, vallende op de weg, en u van die verbergen; u zult ze met hem ganselijk oprichten.
5 Het kleed eens mans zal niet zijn aan een vrouw, en een man zal geen vrouwenkleed aantrekken; want al wie zulks doet, is de HEERE, uw God, een gruwel.
6 Wanneer voor uw aangezicht een vogelnest op de weg voorkomt, in enigen boom, of op de aarde, met jongen of eieren, en de moeder zittende op de jongen of op de eieren, zo zult u de moeder met de jongen niet nemen.
7 U zult de moeder ganselijk vrijlaten; maar de jongen zult u voor u nemen; opdat het u welga, en u de dagen verlengt.
8 Wanneer u een nieuw huis zult bouwen, zo zult u op uw dak een leuning maken; opdat u geen bloedschuld op uw huis legt, wanneer iemand, vallende, daarvan afviel.
9 U zult uw wijngaard niet met tweeërlei bezaaien; opdat de volheid van de zaads, dat u zult gezaaid hebben, en de inkomst van de wijngaard niet ontheiligd worde.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 U zult niet ploegen met een os en met een ezel te gelijk.
11 U zult geen kleed van gemengde stof aantrekken, wollen en linnen te gelijk.
12 Snoeren zult u u maken aan de vier hoeken van uw opperkleed, waarmede u u bedekt.
13 Wanneer een man een vrouw zal genomen hebben, en tot haar ingegaan zijnde, alsdan haar zal haten,
14 En een kwaden naam over haar uitbrengen, en zeggen: Deze vrouw heb ik genomen, en ben tot haar genaderd, maar heb de maagdom aan haar niet gevonden;
15 Dan zullen de vader van deze jonge dochter en haar moeder nemen, en tot de oudsten van de stad aan de poort uitbrengen, de maagdom van deze jonge vrouw.
16 En de vader van de jonge dochter zal tot de oudsten zeggen: Ik heb mijn dochter aan deze man gegeven tot een vrouw; maar hij heeft haar gehaat;
17 En ziet, hij heeft oorzaak van opspraak gegeven, en zei:: Ik heb de maagdom aan uw dochter niet gevonden; dit nu is de maagdom mijner dochter. En zij zullen het kleed voor het aangezicht van de oudsten van de stad uitbreiden.
18 Dan zullen de oudsten van de stad die man nemen, en kastijden hem;
19 En zij zullen hem een boete opleggen van honderd zilverlingen, en ze geven aan de vader van de jonge dochter, omdat hij een kwaden naam heeft uitgebracht over een jonge dochter van Israel; voorts zal zij hem ter vrouwe zijn, hij zal haar niet mogen laten gaan al zijn dagen.
20 Maar indien dit woord waarachtig is, dat de maagdom aan de jonge dochter niet gevonden is;
21 Zo zullen zij deze jonge dochter uitbrengen tot de deur van haars vaders huis, en de lieden harer stad zullen haar met stenen stenigen, dat zij sterve, omdat zij een dwaasheid in Israël gedaan heeft, hoererende in haars vaders huis; zo zult u het boze uit het midden van u wegdoen.
22 Wanneer een man gevonden zal worden, liggende bij eens mans getrouwde vrouw, zo zullen zij ook beiden sterven, de man, die bij de vrouw gelegen heeft, en de vrouw; zo zult u het boze uit Israël wegdoen.
23 Wanneer er een jonge dochter zal zijn, die een maagd is, ondertrouwd aan een man, en een man haar in de stad zal gevonden, en bij haar gelegen hebben;
24 Zo zult u ze beiden uitbrengen tot de poort van de stad, en u zult hen met stenen stenigen, dat zij sterven; de jonge dochter, vanwege, dat zij niet geroepen heeft in de stad, en de man, vanwege dat hij van zijn naasten vrouw vernederd heeft; zo zult u het boze uit het midden van u wegdoen.
25 En indien een man een ondertrouwde jonge dochter in het veld gevonden, en de man haar verkracht en bij haar gelegen zal hebben, zo zal de man, die bij haar gelegen heeft, alleen sterven;
26 Maar de jonge dochter zult u niets doen; de jonge dochter heeft geen zonde van de doods; want gelijk of een man tegen zijn naaste opstond, en sloeg hem dood aan het leven, zo is deze zaak.
27 Want hij heeft haar in het veld gevonden; de ondertrouwde jonge dochter riep, en er was niemand, die haar verloste.
28 Wanneer een man een jonge dochter zal gevonden hebben, die een maagd is, die niet ondertrouwd is, en haar zal gegrepen en bij haar gelegen hebben, en zij gevonden zullen zijn;
29 Zo zal de man, die bij haar gelegen heeft, de vader van de jonge dochter vijftig zilverlingen geven, en zij zal hem ter vrouwe zijn, omdat hij haar vernederd heeft; hij zal ze niet mogen laten gaan al zijn dagen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

30 Een man zal van zijn vaders vrouw niet nemen, en hij zal van zijn vaders schaamte niet ontdekken.

23

1 Die door plettering verwond of uitgesneden is aan de mannelijkheid, zal in de vergadering van de HEERE niet komen.
2 Geen bastaard zal in de vergadering van de HEERE komen; zelfs zijn tiende geslacht zal in de vergadering van de HEERE niet komen.
3 Geen Ammoniet, noch Moabiet zal in de vergadering van de HEERE komen; zelfs hun tiende geslacht zal in de vergadering van de HEERE niet komen tot in eeuwigheid.
4 Vanwege dat zij u op de weg niet tegengekomen zijn met brood en met water, als u uit Egypte uittrok; en omdat hij tegen u gehuurd heeft Bileam, de zoon van Beor, van Pethor uit Mesopotamië, om u te vloeken.
5 Doch de HEERE, uw God, heeft naar Bileam niet willen horen; maar de HEERE, uw God, heeft u de vloek in een zegen veranderd, omdat de HEERE, uw God, u liefhad.
6 U zult hun vrede en hun best niet zoeken, al uw dagen in eeuwigheid.
7 De Edomiet zult u voor geen gruwel houden, want hij is uw broer; de Egyptenaar zult u voor geen gruwel houden want u bent een vreemdeling geweest in zijn land.
8 Aangaande de kinderen, die hun zullen geboren worden in het derde geslacht, elk van die zal in de vergadering van de HEERE komen.
9 Wanneer het leger uittrekt tegen uw vijanden, zo zult u u wachten voor alle kwade zaak.
10 Wanneer iemand onder u is, die niet rein is, door enig toeval van de nachts, die zal tot buiten het leger uitgaan; hij zal tot binnen het leger niet komen.
11 Maar het zal gebeuren, dat hij zich tegen het naken van de avond met water zal baden; en als de zon ondergegaan is, zal hij tot binnen het leger komen.
12 U zult ook een plaats hebben buiten het leger, en daarhenen zult u uitgaan naar buiten.
13 En u zult een schopje hebben, benevens uw gereedschap, en het zal gebeuren, als u buiten gezeten hebt, dan zult u daarmede graven, en u omkeren, en bedekken wat van u uitgegaan is.
14 Want de HEERE, uw God, wandelt in het midden van uw leger, om u te verlossen, en om uw vijanden voor uw aangezicht te geven; daarom zal uw leger heilig zijn, opdat Hij niets schandelijks onder u zie, en achterwaarts van u afkere.
15 U zult een knecht aan zijn heer niet overleveren, die van zijn heer tot u ontkomen zal zijn.
16 Hij zal bij u blijven in het midden van u, in de plaats, die hij zal verkiezen, in een van uw poorten, waar het goed voor hem is; u zult hem niet verdrukken.
17 Er zal geen hoer zijn onder de dochters van Israël; en er zal geen schandjongen zijn onder de zonen van Israël.
18 U zult geen hoerenloon noch hondenprijs in het huis van de HEERE, uws Gods, brengen, tot enige gelofte; want ook die beiden zijn de HEERE, uw God, een gruwel.
19 U zult aan uw broer niet woekeren, met woeker van geld, met woeker van spijze, met woeker van enig ding, waarmede men woekert.
20 Aan de vreemde zult u woekeren; maar aan uw broer zult u niet woekeren; opdat u de HEERE, uw God, zegene, in alles, waaraan u uw hand slaat, in het land, waar u naar toe gaat, om dat te erven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Wanneer u de HEERE, uw God, een gelofte zult beloofd hebben, u zult niet vertrekken die te betalen; want de HEERE, uw God, zal ze zekerlijk van u eisen, en zonde zou in u zijn.
22 Maar als u nalaat te beloven, zo zal het geen zonde in u zijn.
23 Wat uit uw lippen gaat, zult u houden en doen; zoals u de HEERE, uw God, een vrijwillig offer beloofd hebt, dat u met uw mond gesproken hebt.
24 Wanneer u gaan zult in uws naasten wijngaard, zo zult u druiven eten naar uw lust, tot uw verzadiging; maar in uw vat zult u niets doen.
25 Wanneer u zult gaan in uws naasten staande koren, zo zult u de aren met uw hand afplukken; maar de sikkel zult u aan uws naasten staande koren niet bewegen.

24
1 Wanneer een man een vrouw zal genomen en die getrouwd hebben, zo zal het gebeuren, indien zij geen genade zal vinden in zijn ogen, omdat hij iets schandelijks aan haar gevonden heeft, dat hij haar een scheidbrief zal schrijven, en in haar hand geven, en ze laten gaan uit zijn huis.
2 Zo zij dan, uit zijn huis uitgegaan zijnde, zal heengaan en een anderen man ter vrouwe worden,
3 En deze laatste man haar gehaat, en haar een scheidbrief geschreven, en in haar hand gegeven, en haar uit zijn huis zal hebben laten gaan; of als deze laatste man, die ze voor zich tot een vrouw genomen heeft, zal gestorven zijn;
4 Zo zal haar eerste man, die haar heeft laten gaan, haar niet mogen wedernemen, dat zij hem ter vrouwe zij, nadat zij is verontreinigd geworden; want dat is een gruwel voor het aangezicht van de HEERE; zo zult u het land niet doen zondigen, dat u de HEERE, uw God, ten erve geeft.
5 Wanneer een man een nieuwe vrouw zal genomen hebben, die zal in het heir niet uittrekken, en men zal hem geen last opleggen; een jaar lang zal hij vrij zijn in zijn huis, en zijn vrouw, die hij genomen heeft, verheugen.
6 Men zal beide molenstenen, immers de bovensten molensteen, niet te pand nemen; want hij neemt de ziel te pand.
7 Wanneer iemand gevonden zal worden, die een ziel steelt uit zijn broers, uit de kinderen Israels, en drijft gewin met hem, en verkoopt hem; zo zal deze dief sterven, en u zult het boze uit het midden van u wegdoen.
8 Wacht u in de plaag van de melaatsheid, dat u naarstiglijk waarneemt en doet naar alles, wat de Levietische priesters u zullen leren; zoals ik hun geboden heb, zult u waarnemen te doen.
9 Gedenkt, wat de HEERE, uw God, gedaan heeft aan Mirjam, op de weg, als u uit Egypte waart uitgetogen.
10 Wanneer u aan uw naaste iets zult geleend hebben, zo zult u tot zijn huis niet ingaan, om zijn pand te pand te nemen;
11 Buiten zult u staan, en de man, die u geleend hebt, zal het pand naar buiten tot u uitbrengen.
12 Doch indien hij een arm man is, zo zult u met zijn pand niet neerliggen.
13 U zult hem dat pand zekerlijk weergeven, als de zon ondergaat, dat hij in zijn kleed neerligge, en u zegene; en het zal u gerechtigheid zijn voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods.
14 U zult de armen en nooddruftigen dagloner niet verdrukken, die uit uw broers is, of uit uw vreemdelingen, die in uw land en in uw poorten zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 Op zijn dag zult u zijn loon geven, en de zon zal daarover niet ondergaan; want hij is arm, en zijn ziel verlangt daarnaar; dat hij tegen u niet roept tot de HEERE, en zonde in u zij.
16 De vaders zullen niet gedood worden voor de kinderen, en de kinderen zullen niet gedood worden voor de vaders; een ieder zal om zijn zonde gedood worden.
17 U zult het recht van de vreemdeling en van de wees niet buigen, en u zult het kleed van de weduwe niet te pand nemen.
18 Maar u zult gedenken, dat u een knecht in Egypte geweest bent, en de HEERE, uw God, heeft u van daar verlost; daarom gebied ik u deze zaak te doen.
19 Wanneer u uw oogst op uw akker afgeoogst, en een garf op de akker vergeten zult hebben, zo zult u niet wederkeren, om die op te nemen; voor de vreemdeling, voor de wees en voor de weduwe zal zij zijn; opdat u de HEERE, uw God, zegene, in al het werk van uw handen.
20 Wanneer u uw olijfboom zult geschud hebben, zo zult u de takken achter u niet nauw doorzoeken; voor de vreemdeling, voor de wees en voor de weduwe zal het zijn.
21 Wanneer u uw wijngaard zult afgelezen hebben, zo zult u de druiven achter u niet nalezen; voor de vreemdeling, voor de wees en voor de weduwe zal het zijn.
22 En u zult gedenken, dat u een knecht in Egypteland geweest bent; daarom gebied ik u deze zaak te doen.

25
1 Wanneer er tussen lieden twist zal zijn, en zij tot het gerecht zullen toetreden, dat zij hen richten, zo zullen zij de rechtvaardige rechtvaardig spreken, en de onrechtvaardige verdoemen.
2 En het zal gebeuren, indien de onrechtvaardige slagen verdiend heeft, dat de rechter hem zal doen neervallen, en hem doen slaan in zijn tegenwoordigheid, naar dat het voor zijn onrechtvaardigheid genoeg zal zijn, in getal.
3 Met veertig slagen zal hij hem doen slaan, hij zal er niet toedoen; opdat niet misschien zo hij voortvaart hem daarboven met meer slagen te doen slaan, uw broer dan voor uw ogen verachtelijk gehouden worde.
4 Een os zult u niet muilbanden, als hij dorst.
5 Wanneer broers samenwonen, en een van hen sterft, en geen zoon heeft, zo zal de vrouw van de verstorvenen aan geen vreemden man daarbuiten geworden; haar mans broer zal tot haar ingaan, en nemen haar zich ter vrouwe, en doen haar de plicht van eens mans broer.
6 En het zal gebeuren, dat de eerstgeborene, die zij zal baren, zal staan in de naam van zijn broers, van de verstorvenen; opdat zijn naam niet uitgedelgd worde uit Israël.
7 Maar indien deze man van zijn broers vrouw niet bevallen zal te nemen, zo zal zijn broers vrouw opgaan naar de poort tot de oudsten, en zeggen: Mijns mans broer weigert zijn broer een naam te verwekken in Israël; hij wil mij de plicht van eens mans broers niet doen.
8 Dan zullen hem de oudsten van zijn stad roepen, en tot hem spreken; blijft hij dan daarbij staan, en zegt: Het bevalt mij niet haar te nemen;
9 Zo zal van zijn broers vrouw voor de ogen van de oudsten tot hem toetreden, en zijn schoen van zijn voet uittrekken, en spuwen in zijn aangezicht, en zal betuigen en zeggen: Zo zal die man gedaan worden, die van zijn broers huis niet zal bouwen.
10 En zijn naam zal in Israël genoemd worden: Het huis van hem die de schoen uitgetogen is.
11 Wanneer mannen, de een met de ander, twisten, en de vrouw van de enen toetreedt, om haar man uit de hand vam hem die hem slaat, te redden, en haar hand uitstrekt, en zijn schaamte aangrijpt;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Zo zult u haar hand afhouwen, uw oog zal niet verschonen.
13 U zult geen tweeërlei weegstenen in uw zak hebben; een groten en een kleinen.
14 U zult in uw huis geen tweeërlei efa hebben, een grote en een kleine.
15 U zult een volkomen en gerechten weegsteen hebben; u zult een volkomen en gerechte efa hebben; opdat uw dagen verlengd worden in het land, dat u de HEERE, uw God, geven zal.
16 Want al wie zulks doet, is de HEERE, uw God, een gruwel; ja, al wie onrecht doet.
17 Gedenkt, wat u Amalek gedaan heeft op de weg, als u uit Egypte uittrok;
18 Hoe hij u op de weg ontmoette, en sloeg onder u in de staart al de zwakken achter u, als u moede en mat waart; en hij vreesde God niet.
19 Het zal dan gebeuren, als u de HEERE, uw God, rust zal gegeven hebben, van al uw vijanden rondom, in het land, dat u de HEERE, uw God, ten erve geven zal, om hetzelve erfelijk te bezitten, dat u de gedachtenis van Amalek van onder de hemel zult uitdelgen; vergeet het niet!

26
1 Voorts zal het gebeuren, wanneer u zult gekomen zijn in het land, dat u de HEERE, uw God, ten erve geven zal, en u dat erfelijk zult bezitten, en daarin wonen;
2 Zo zult u nemen van de eerstelingen van alle vrucht van de lands, die u opbrengen zult van uw land, dat u de HEERE, uw God, geeft, en zult ze in een korf leggen; en u zult heengaan tot de plaats, die de HEERE, uw God, verkoren zal hebben, om Zijn Naam daar te doen wonen;
3 En u zult komen tot de priester, die in die dagen zijn zal, en tot hem zeggen: Ik verklaar heden voor de HEERE, uw God, dat ik gekomen ben in het land, hetwelk de HEERE onzen vaderen gezworen heeft ons te zullen geven.
4 En de priester zal de korf van uw hand nemen, en hij zal die voor het altaar van de HEERE, uws Gods, nederzetten.
5 Dan zult u voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, betuigen en zeggen: Mijn vader was een bedorven Syriër, en hij trok af naar Egypte, en verkeerde daar als vreemdeling met weinig volks; maar hij werd daar tot een groot, machtig en menigvuldig volk.
6 Doch de Egyptenaars deden ons kwaad, en verdrukten ons, en legden ons een harden dienst op.
7 Toen riepen wij tot de HEERE, de God onzer vaderen; en de HEERE verhoorde onze stem en zag onze ellende aan, en onzen arbeid, en onze onderdrukking.
8 En de HEERE voerde ons uit Egypte, door een sterke hand, en door een uitgestrekten arm, en door groten schrik, en door tekenen, en door wonderen.
9 En Hij heeft ons gebracht tot deze plaats; en Hij heeft ons dit land gegeven, een land vloeiende van melk en honig.
10 En nu, zie, ik heb gebracht de eerstelingen van de vrucht dezes lands, dat U , HEERE, mij gegeven hebt! Dan zult u ze nederzetten voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, en zult u buigen voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods;
11 En u zult vrolijk zijn over al het goede, dat de HEERE, uw God, aan u en uw huis gegeven heeft; u , en de Leviet, en de vreemdeling, die in het midden van u is.
12 Wanneer u zult geëindigd hebben alle tienden van uw inkomen te vertienen, in het derde jaar, zijnde een jaar van de tienden; dan zult u aan de Leviet, aan de vreemdeling, aan de wees en aan de weduwe geven, dat zij in uw poorten eten en verzadigd worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 En u zult voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, zeggen: Ik heb het heilige uit het huis weggenomen, en heb het ook aan de Leviet en aan de vreemdeling, aan de wees en aan de weduwe gegeven, naar al Uw geboden, die U mij geboden hebt; ik heb niets van Uw geboden overtreden, en niets vergeten.
14 Ik heb daarvan niets gegeten in mijn leed, en heb daarvan niets weggenomen tot iets onreins, noch daarvan gegeven tot een dode; ik ben van de stem van de HEERE, mijns Gods, gehoorzaam geweest, ik heb gedaan naar alles, wat U mij geboden hebt.
15 Zie nederwaarts van Uw heilige woning, van de hemel, en zegen Uw volk Israël, en het land, dat U ons gegeven hebt, zoals U onzen vaderen gezworen hebt, een land van melk en honig vloeiende.
16 Te deze dage gebiedt u de HEERE, uw God, deze inzettingen en rechten te doen; houdt dan en doet dezelve, met uw gehele hart en met uw gehele ziel.
17 Heden hebt u de HEERE doen zeggen, dat Hij u tot een God zal zijn, en dat u zult wandelen in Zijn wegen, en houden Zijn inzettingen, en Zijn geboden, en Zijn rechten, en dat u Van zijn stem zult gehoorzaam zijn.
18 En de HEERE heeft u heden doen zeggen, dat u Hem tot een volk van de eigendoms zult zijn, zoals Hij u gesproken heeft, en dat u al Zijn geboden zult houden;
19 Opdat Hij u zo boven al de volken, die Hij gemaakt heeft, hoog zette, tot lof, en tot een naam, en tot heerlijkheid; en opdat u een heilig volk bent de HEERE, uw God, zoals Hij gesproken heeft.

27
1 En Mozes, te zamen met de oudsten van Israël, gebood het volk, en zei:: Behoudt al deze geboden, die ik u heden gebied.
2 Het zal dan gebeuren, ten dage als u over de Jordaan zult gegaan zijn in het land, dat u de HEERE, uw God, geven zal, zo zult u u grote stenen oprichten, en bestrijken ze met kalk;
3 En u zult daarop schrijven alle woorden van deze wet, als u overgegaan zult zijn; opdat u komt in het land, dat de HEERE, uw God, u geven zal, een land vloeiende van melk en honig, zoals de HEERE, van uw vaderen God, tot u gesproken heeft.
4 Het zal dan gebeuren, als u over de Jordaan gegaan zult zijn, dat u dezelve stenen, van die ik u heden gebied, zult oprichten op de berg Ebal, en u zult ze met kalk bestrijken;
5 En u zult daar de HEERE, uw God, een altaar bouwen, een altaar van stenen; u zult geen ijzer over hetzelve bewegen.
6 Van gehele stenen zult u het altaar van de HEERE, uws Gods, bouwen, en u zult de HEERE, uw God, brandoffers daarop offeren.
7 Ook zult u dankoffers offeren, en zult daar eten, en vrolijk zijn voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods.
8 En u zult op deze stenen schrijven alle woorden van deze wet, die wel uitdrukkende.
9 Voorts sprak Mozes, te zamen met de Levietische priesters, tot gans Israël, en zei:: Luistert toe en hoort o Israël! Op deze dag bent u de HEERE, uw God, tot een volk geworden.
10 Daarom zult u van de stem van de HEERE, uws Gods, gehoorzaam zijn, en u zult doen Zijn geboden en Zijn inzettingen, die ik u heden gebied.
11 En Mozes gebood het volk te die dage, en zei::
12 Deze zullen staan, om het volk te zegenen op de berg Gerizim, als u over de Jordaan gegaan zult zijn: Simeon, en Levi, en Juda, en Issaschar, en Jozef, en Benjamin.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 En deze zullen staan over de vloek op de berg Ebal: Ruben, Gad en Aser, Zebulon, Dan en Nafthali.
14 En de Levieten zullen betuigen en zeggen tot allen man van Israël, met verhevene stem:
15 Vervloekt zij de man, die een gesneden of gegoten beeld, een gruwel van de HEERE, een werk van 's werkmeesters handen, zal maken, en zetten in het verborgene! En al het volk zal antwoorden en zeggen: Amen.
16 Vervloekt zij, die zijn vader of zijn moeder veracht! En al het volk zal zeggen: Amen.
17 Vervloekt zij, die van zijn naasten grens verrukt! En al het volk zal zeggen: Amen.
18 Vervloekt zij, die een blinde op de weg doet dolen! En al het volk zal zeggen: Amen.
19 Vervloekt zij, die het recht van de vreemdeling, van de wees en van de weduwe buigt! En al het volk zal zeggen: Amen.
20 Vervloekt zij, die bij de vrouw van zijn vaders ligt, omdat hij van zijn vaders schaamte ontdekt heeft! En al het volk zal zeggen: Amen.
21 Vervloekt zij, die bij enig beest ligt! En al het volk zal zeggen: Amen.
22 Vervloekt zij, die bij zijn zuster ligt, de dochter van zijn vaders of de dochter van zijn moeder! En al het volk zal zeggen: Amen.
23 Vervloekt zij, die bij zijn schoonmoeder ligt! En al het volk zal zeggen: Amen.
24 Vervloekt zij, die zijn naaste in het verborgene verslaat! En al het volk zal zeggen: Amen.
25 Vervloekt zij, die geschenk neemt, om een ziel, het bloed eens onschuldigen, te verslaan! En al het volk zal zeggen: Amen.
26 Vervloekt zij, die de woorden van deze wet niet zal bevestigen, doende dezelve! En al het volk zal zeggen: Amen.

28
1 En het zal gebeuren, indien u van de stem van de HEERE, uws Gods, vlijtiglijk zult gehoorzamen, waarnemende te doen al Zijn geboden, die ik u heden gebied, zo zal de HEERE, uw God, u hoog zetten boven alle volken van de aarde.
2 En al deze zegeningen zullen over u komen, en u aantreffen, wanneer u van de stem van de HEERE uws Gods, zult gehoorzaam zijn.
3 Gezegend zult u zijn in de stad, en gezegend zult u zijn in het veld.
4 Gezegend zal zijn de vrucht uws buiks, en de vrucht uws lands, en de vrucht van uw beesten, de voortzetting van uw koeien, en de kudden van uw klein vee.
5 Gezegend zal zijn uw korf, en uw baktrog.
6 Gezegend zult u zijn in uw ingaan, gezegend zult u zijn in uw uitgaan.
7 De HEERE zal geven uw vijanden, die tegen u opstaan, geslagen voor uw aangezicht; door een weg zullen zij tot u uittrekken, maar door zeven wegen zullen zij voor uw aangezicht vlieden.
8 De HEERE zal de zegen gebieden, dat Hij met u zij in uw schuren, en in alles, waaraan u uw hand slaat; en Hij zal u zegenen in het land, dat u de HEERE, uw God, geven zal.
9 De HEERE zal u Zichzelf tot een heilig volk bevestigen, zoals Hij u gezworen heeft, wanneer u de geboden van de HEERE, uws Gods, zult houden, en in Zijn wegen wandelen.
10 En alle volken van de aarde zullen zien, dat de Naam van de HEERE over u genoemd is, en zij zullen voor u vrezen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 En de HEERE zal u doen overvloeien aan goed, in de vrucht uws buiks, en in de vrucht van uw beesten, en in de vrucht uws lands; op het land, dat de HEERE uw vaderen gezworen heeft u te zullen geven.
12 De HEERE zal u opendoen Zijn goeden schat, de hemel, om aan uw land regen te geven te van zijn tijd, en om te zegenen al het werk van uw hand; en u zult aan vele volken lenen, maar u zult niet ontlenen.
13 En de HEERE zal u tot een hoofd maken, en niet tot een staart, en u zult alleenlijk boven zijn, en niet onder zijn; wanneer u horen zult naar de geboden van de HEERE, uws Gods, die ik u heden gebied te houden en te doen;
14 En u niet afwijken zult van al de woorden, die ik u heden gebied, ter rechter hand of ter linkerhand, dat u andere goden naloopt om hen te dienen.
15 Daarentegen zal het gebeuren, indien u de stem van de HEERE, uws Gods, niet zult gehoorzaam zijn, om waar te nemen, dat u doet al Zijn geboden en Zijn inzettingen, die ik u heden gebied; zo zullen al deze vloeken over u komen, en u treffen.
16 Vervloekt zult u zijn in de stad, en vervloekt zult u zijn in het veld.
17 Vervloekt zal zijn uw korf, en uw baktrog.
18 Vervloekt zal zijn de vrucht uws buiks, en de vrucht uws lands, de voortzetting van uw koeien, en de kudden van uw klein vee.
19 Vervloekt zult u zijn in uw ingaan, en vervloekt zult u zijn in uw uitgaan.
20 De HEERE zal onder u zenden de vloek, de verstoring en het verderf, in alles, waaraan u uw hand slaat, dat u doen zult; totdat u verdelgd wordt, en totdat u haastig omkomt, vanwege de boosheid van uw werken, waarmede u Mij verlaten hebt.
21 De HEERE zal u de pestilentie doen aankleven, totdat Hij u verdoe van het land, waar u naar toe gaat, om dat te erven.
22 De HEERE zal u slaan met tering, en met koorts, en met vurigheid, en met hitte, en met droogte, en met brandkoren, en met honigdauw, die u vervolgen zullen, totdat u omkomt.
23 En uw hemel, die boven uw hoofd is, zal koper zijn, en de aarde, die onder u is, zal ijzer zijn.
24 De HEERE, uw God, zal pulver en stof tot regen uws lands geven; van de hemel zal het op u nederdalen, totdat u verdelgd wordt.
25 De HEERE zal u geslagen geven voor het aangezicht van uw vijanden; door een weg zult u tot hem uittrekken, en door zeven wegen zult u voor zijn aangezicht vlieden; en u zult van alle koninkrijken van de aarde beroerd worden.
26 En uw dood lichaam zal aan alle gevogelte van de hemels, en aan de beesten van de aarde tot spijze zijn; en niemand zal ze afschrikken.
27 De HEERE zal u slaan met zweren van Egypte, en met spenen, en met droge schurft, en met krauwsel, waarvan u niet zult kunnen genezen worden.
28 De HEERE zal u slaan met onzinnigheid, en met blindheid, en met verbaasdheid van de harten;
29 Dat u op de middag zult omtasten, zoals een blinde omtast in het donkere, en uw wegen niet zult voorspoedig maken; maar u zult alleenlijk verdrukt en beroofd zijn alle dagen, en er zal geen verlosser zijn.
30 U zult een vrouw ondertrouwen, maar een ander zal haar beslapen; een huis zult u bouwen, maar daarin niet wonen; een wijngaard zult u planten, maar die niet gemeen maken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

31 Uw os zal voor uw ogen geslacht worden, maar u zult daarvan niet eten; uw ezel zal van voor uw aangezicht geroofd worden, en tot u niet wederkeren; uw klein vee zal aan uw vijanden gegeven worden, en voor u zal geen verlosser zijn.
32 Uw zonen en uw dochters zullen aan een ander volk gegeven worden, dat het uw ogen aanzien, en naar hen bezwijken de gehele dag; maar het zal in het vermogen van uw hand niet zijn.
33 De vrucht van uw land en al uw arbeid zal een volk eten, dat u niet gekend hebt; en u zult alle dagen alleenlijk verdrukt en gepletterd zijn.
34 En u zult onzinnig zijn, vanwege het gezicht van uw ogen, dat u zien zult.
35 De HEERE zal u slaan met boze zweren, aan de Kenieten en aan de benen, waarvan u niet zult kunnen genezen worden, van uw voetzool af tot aan uw schedel.
36 De HEERE zal u, veeleer uw koning, die u over u zult gesteld hebben, doen gaan tot een volk, dat u niet gekend hebt, noch uw vaderen; en daar zult u dienen andere goden, hout en steen.
37 En u zult zijn tot een schrik, tot een spreekwoord en tot een spotrede, onder al de volken, waarheen u de HEERE leiden zal.
38 U zult veel zaads op de akker uitbrengen, maar u zult weinig inzamelen; want de sprinkhaan zal het verteren.
39 Wijngaarden zult u planten, en bouwen, maar u zult geen wijn drinken, noch iets vergaderen; want de worm zal het afeten.
40 Olijfbomen zult u hebben in al uw landen, maar u zult u met olie niet zalven; want uw olijfboom zal zijn vrucht afwerpen.
41 Zonen en dochters zult u gewinnen, maar zij zullen voor u niet zijn; want zij zullen in gevangenis gaan.
42 Al uw geboomte, en de vrucht uws lands zal het boos gewormte erfelijk bezitten.
43 De vreemdeling, die in het midden van u is, zal hoog, hoog boven u opklimmen; en u zult laag, laag nederdalen.
44 Hij zal u lenen, maar u zult hem niet lenen; hij zal tot een hoofd zijn, en u zult tot een staart zijn.
45 En al deze vloeken zullen over u komen, en u vervolgen, en u treffen, totdat u verdelgd wordt; omdat u van de stem van de HEERE, uws Gods, niet gehoorzaam zult geweest zijn, om te houden Zijn geboden en Zijn inzettingen, die Hij u geboden heeft.
46 En zij zullen onder u tot een teken, en tot een wonder zijn, ja, onder uw zaad tot in eeuwigheid.
47 Omdat u de HEERE, uw God, niet gediend zult hebben met vrolijkheid en goedheid van de harten, vanwege de veelheid van alles;
48 Zo zult u uw vijanden, die de HEERE onder u zenden zal, dienen, in honger en in dorst, en in naaktheid, en in gebrek van alles; en Hij zal een ijzeren juk op uw hals leggen, totdat Hij u verdelge.
49 De HEERE zal tegen u een volk verheffen van verre, van het einde van de aarde, zoals een arend vliegt; een volk, welks spraak u niet zult verstaan;
50 Een volk, stijf van aangezicht, dat het aangezicht van de ouden niet zal aannemen, noch de jonge genadig zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

51 En het zal de vrucht van uw beesten, en de vrucht uws lands opeten, totdat u verdelgd zult zijn; hetwelk u geen koren, most noch olie, voortzetting van uw koeien noch kudden van uw klein vee zal overig laten, totdat Hij u verdoe.
52 En het zal u beangstigen in al uw poorten, totdat uw hoge en vaste muren neervallen, op welke u vertrouwde in uw gehele land; ja, het zal u beangstigen in al uw poorten, in uw gehele land, dat u de HEERE, uw God, gegeven heeft.
53 En u zult eten de vrucht uws buiks, het vlees van uw zonen en van uw dochters, die u de HEERE, uw God, gegeven zal hebben; in de belegering en in de benauwing, waarmede uw vijanden u zullen benauwen.
54 Aangaande de man, die teder onder u, en die zeer wellustig geweest is, zijn oog zal kwaad zijn tegen zijn broer, en tegen de huisvrouw van zijn schoots, en tegen zijn overige zonen, die hij overgehouden zal hebben;
55 Dat hij niet aan een van die zal geven van het vlees van zijn zonen, die hij eten zal, omdat hij voor zich niets heeft overgehouden; in de belegering en in de benauwing, waarmede uw vijand u in al uw poorten zal benauwen.
56 Aangaande de tedere en wellustige vrouw onder u, die niet verzocht heeft haar voetzool op de aarde te zetten, omdat zij zich wellustig en teder hield; haar oog zal kwaad zijn tegen de man haars schoots, en tegen haar zoon, en tegen haar dochter;
57 En dat om haar nageboorte, die van tussen haar voeten uitgegaan zal zijn, en om haar zonen, die zij gebaard zal hebben; want zij zal hen eten in het verborgene, vermits gebrek van alles; in de belegering en in de benauwing, waarmede uw vijand u zal benauwen in uw poorten.
58 Indien u niet zult waarnemen te doen al de woorden van deze wet, die in dit boek geschreven zijn, om te vrezen deze heerlijken en vreselijken Naam, de HEERE, uw God;
59 Zo zal de HEERE uw plagen wonderlijk maken, veeleer de plagen van uw zaad; het zullen grote en gewisse plagen, en boze en ernstige ziekten zijn.
60 En Hij zal op u doen keren alle kwalen van Egypte, voor die u gevreesd hebt, en zij zullen u aanhangen.
61 Ook alle ziekte en alle plaag, die in het boek van deze wet niet geschreven is, zal de HEERE over u doen komen, totdat u verdelgd wordt.
62 En u zult met weinige mensen overgelaten worden, in plaats dat u geweest bent als de sterren van de hemels in menigte; omdat u van de stem van de HEERE, uws Gods, niet gehoorzaam geweest bent.
63 En het zal gebeuren, zoals de HEERE Zich over u verblijdde, u goed doende en u vermenigvuldigende, zo zal Zich de HEERE over u verblijden, u verdoende en u verdelgende; en u zult uitgerukt worden uit het land, waar u naar toe gaat, om dat te erven.
64 En de HEERE zal u verstrooien onder alle volken, van het ene einde van de aarde tot aan het andere einde van de aarde; en daar zult u andere goden dienen, die u niet gekend hebt, noch uw vaders, hout en steen.
65 Daartoe zult u onder dezelve volken niet stil zijn, en uw voetzool zal geen rust hebben; want de HEERE zal u daar een bevend hart geven, en bezwijking van de ogen, en mattigheid van de ziel.
66 En uw leven zal tegenover u hangen; en u zult nacht en dag schrikken, en u zult van uw leven niet zeker zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

67 Van de morgens zult u zeggen: Och, dat het avond ware; en van de avonds zult u zeggen: Och, dat het morgen ware; vermits de schrik uws harten, waarmede u zult verschrikt zijn, en vermits het gezicht van uw ogen, dat u zien zult.
68 En de HEERE zal u naar Egypte doen wederkeren in schepen, door een weg, waarvan ik u gezegd heb: U zult die niet meer zien; en daar zult u u aan uw vijanden willen verkopen tot dienstknechten en tot dienstmaagden; maar er zal geen koper zijn.

29
1 Dit zijn de woorden van de verbonds, dat de HEERE Mozes geboden heeft te maken met de kinderen Israels, in het land van Moab, boven het verbond, dat Hij met hen gemaakt had aan Horeb.
2 En Mozes riep gans Israël, en zei tot hen: U hebt gezien al wat de HEERE in Egypteland voor uw ogen gedaan heeft, aan Farao, en aan al zijn knechten, en aan zijn land;
3 De grote verzoekingen, die uw ogen gezien hebben, die tekenen en grote wonderen.
4 Maar de HEERE heeft u niet gegeven een hart om te verstaan, noch ogen om te zien, noch oren om te horen, tot op deze dag.
5 En Ik heb u veertig jaren doen wandelen in de woestijn; uw klederen zijn aan u niet verouderd, en uw schoen is niet verouderd aan uw voet.
6 Brood hebt u niet gegeten, en wijn en sterken drank hebt u niet gedronken; opdat u wist, dat Ik de HEERE, uw God, ben.
7 Toen u nu kwam aan deze plaats, trok Sihon, de koning van Hesbon, uit, en Og, de koning van Bazan, ons tegemoet, ten strijde; en wij sloegen hen.
8 En wij hebben hun land ingenomen, en dat ten erve gegeven aan de Rubenieten en Gadieten, veeleer aan de halven stam van de Manassieten.
9 Houdt dan de woorden dezes verbonds, en doet ze; opdat u verstandig handelt in alles, wat u doen zult.
10 U staat heden allen voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods: uw hoofden van uw stammen, uw oudsten, en uw ambtlieden, alle man van Israël;
11 Uw kinderkens, uw vrouwen, en uw vreemdeling, die in het midden van uw leger is, van uw houthouwer tot uw waterputter toe;
12 Om over te gaan in het verbond van de HEERE, uws Gods, en in Zijn vloek, hetwelk de HEERE, uw God, heden met u maakt;
13 Opdat Hij u heden Zichzelf tot een volk bevestigt, en Hij u tot een God zij, zoals Hij tot u gesproken heeft, en zoals Hij uw vaderen, Abraham, Izaak en Jakob, gezworen heeft.
14 En niet met u alleen maak ik dit verbond en deze vloek;
15 Maar met degene, die heden hier bij ons voor het aangezicht van de HEERE, onzes Gods, staat; en met degene, die hier heden bij ons niet is.
16 Want u weet, hoe wij in Egypteland gewoond hebben, en hoe wij doorgetogen zijn door het midden van de volken, die u doorgetogen bent.
17 En u hebt gezien hun verfoeiselen, en hun drekgoden, hout en steen, zilver en goud, die bij hen waren.
18 Dat onder u niet zij een man, of vrouw, of huisgezin, of stam, die zijn hart heden wende van de HEERE, onzen God, om te gaan dienen de goden van deze volken; dat onder u niet zij een wortel, die gal en alsem draagt;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 En het geschiede, als hij de woorden dezes vloeks hoort, dat hij zichzelf zegene in zijn hart, en zei:: Ik zal vrede hebben, wanneer ik schoon naar mijns harten goeddunken zal wandelen, om de dronkene te doen tot de dorstige.
20 De HEERE zal hem niet willen vergeven; maar alsdan zal van de HEERE toorn en ijver roken over die man, en al de vloek, die in dit boek geschreven is, zal op hem liggen; en de HEERE zal zijn naam van onder de hemel uitdelgen.
21 En de HEERE zal hem ten kwade afscheiden van al de stammen Israels, naar alle vloeken van het verbond, dat in het boek van deze wet geschreven is.
22 Dan zal zeggen het navolgend geslacht, uw kinderen, die na u opstaan zullen, en de vreemde, die uit verren lande komen zal, als zij zullen zien de plagen dezes lands en zijn krankheden, waarmede de HEERE het gekrenkt heeft;
23 Dat zijn gehele aarde zij zwavel en zout van de verbranding; die niet bezaaid zal zijn, en geen spruit zal voortgebracht hebben, noch enig kruid daarin zal opgekomen zijn; gelijk de omkering van Sodom en Gomorra, Adama en Zeboim, die de HEERE heeft omgekeerd in Zijn toorn en in Zijn grimmigheid;
24 En alle volken zullen zeggen: Waarom heeft de HEERE aan dit land zo gedaan? Wat is de ontsteking van deze groten toorn?
25 Dan zal men zeggen: Omdat zij het verbond van de HEERE, van de Gods hunner vaderen, hebben verlaten, dat Hij met hen gemaakt had, als Hij hen uit Egypteland uitvoerde;
26 En zij heengegaan zijn, en andere goden gediend en zich voor die gebogen hebben; goden, die hen niet gekend hadden, en geen van welke hun iets medegedeeld had;
27 Daarom is de toorn van de HEERE ontstoken tegen dit land, om daarover te brengen al deze vloek, die in dit boek geschreven is.
28 En de HEERE heeft hen uit hun land uitgetrokken, in toorn, en in grimmigheid, en in grote verbolgenheid; en Hij heeft hen verworpen in een ander land, gelijk het is te deze dage.
29 De verborgene dingen zijn voor de HEERE, onzen God; maar de geopenbaarde zijn voor ons en voor onze kinderen, tot in eeuwigheid, om te doen al de woorden van deze wet.

30
1 Voorts zal het gebeuren, wanneer al deze dingen over u zullen gekomen zijn, deze zegen of deze vloek, die ik u voorgesteld heb; zo zult u het weer ter harte nemen, onder alle volken, waarheen u de HEERE, uw God, gedreven heeft;
2 En u zult u bekeren tot de HEERE, uw God, en Van zijn stem gehoorzaam zijn, naar alles, wat ik u heden gebied, u en uw kinderen, met uw gehele hart en met uw gehele ziel.
3 En de HEERE, uw God, zal uw gevangenis wenden, en Zich van uw ontfermen; en Hij zal u weer vergaderen uit al de volken, waarheen u de HEERE, uw God, verstrooid had.
4 Al waren uw verdrevenen aan het einde van de hemels, van daar zal u de HEERE, uw God, vergaderen, en van daar zal Hij u nemen.
5 En de HEERE, uw God, zal u brengen in het land, dat uw vaderen erfelijk bezeten hebben, en u zult dat erfelijk bezitten; en Hij zal u weldoen, en zal u vermenigvuldigen boven uw vaderen.
6 En de HEERE, uw God, zal uw hart besnijden, en het hart van uw zaad, om de HEERE, uw God, lief te hebben met uw gehele hart en met uw gehele ziel, opdat u leeft.
7 En de HEERE, uw God, zal al die vloeken leggen op uw vijanden en op uw haters, die u vervolgd hebben.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 U dan zult u bekeren, en van de stemme van de HEERE gehoorzaam zijn, en u zult doen al Zijn geboden, die ik u heden gebied.
9 En de HEERE, uw God, zal u doen overvloeien in al het werk van uw hand, in de vrucht uws buiks, en in de vrucht van uw beesten, en in de vrucht uws lands, ten goede; want de HEERE zal wederkeren, om Zich over u te verblijden ten goede, zoals Hij Zich over uw vaderen verblijd heeft;
10 Wanneer u van de stemme van de HEERE, uws Gods, zult gehoorzaam zijn, houdende Zijn geboden en Zijn inzettingen, die in dit wetboek geschreven zijn; wanneer u u zult bekeren tot de HEERE, uw God, met uw gehele hart en met uw gehele ziel.
11 Want dit gebod, hetwelk ik u heden gebied, dat is van u niet verborgen, en dat is niet verre.
12 Het is niet in de hemel, om te zeggen: Wie zal voor ons ten hemel varen, dat hij het voor ons haalt en ons het horen laat, dat wij het doen?
13 Het is ook niet op gene zijde van de zee, om te zeggen: Wie zal voor ons overvaren aan gene zijde van de zee, dat hij het voor ons haalt en ons hetzelve horen late, dat wij het doen?
14 Want dit woord is zeer nabij u, in uw mond, en in uw hart, om dat te doen.
15 Ziet, ik heb u heden voorgesteld het leven, en het goede, en de dood, en het kwade.
16 Want ik gebied u heden, de HEERE, uw God, lief te hebben, in Zijn wegen te wandelen, en te houden Zijn geboden, en Zijn inzettingen, en Zijn rechten, opdat u leeft en vermenigvuldigt, en de HEERE, uw God, u zegene in het land, waar u naar toe gaat, om dat te erven.
17 Maar indien uw hart zich zal afwenden, en u niet horen zult, en u gedreven zult worden, dat u u voor andere goden buigt, en dezelve dient;
18 Zo verkondig ik u heden, dat u voorzeker zult omkomen; u zult de dagen niet verlengen op het land, naar hetwelk u over de Jordaan bent heengaande, om daarin te komen, dat u het erfelijk bezit.
19 Ik neem heden tegen u tot getuigen de hemel en de aarde; het leven en de dood heb ik u voorgesteld, de zegen en de vloek! Kiest dan het leven, opdat u leeft, u en uw zaad;
20 Liefhebbende de HEERE, uw God, Van zijn stem gehoorzaam zijnde, en Hem aanhangende; want Hij is uw leven en de lengte van uw dagen; opdat u blijft in het land, dat de HEERE uw vaderen, Abraham, Izaak en Jakob, gezworen heeft hun te zullen geven.

31
1 Daarna ging Mozes heen, en sprak deze woorden tot gans Israël,
2 En zei tot hen: Ik ben heden honderd en twintig jaren oud; ik zal niet meer kunnen uitgaan en ingaan; daartoe heeft de HEERE tot mij gezegd: U zult over deze Jordaan niet gaan.
3 De HEERE, uw God, Die zal voor uw aangezicht overgaan; Die zal deze volken van voor uw aangezicht verdelgen, dat u hen erfelijk bezit. Jozua zal voor uw aangezicht overgaan, zoals de HEERE gesproken heeft.
4 En de HEERE zal hun doen, zoals Hij aan Sihon en Og, koningen van de Amorieten, en aan hun land, gedaan heeft, die Hij verdelgd heeft.
5 Wanneer hen nu de HEERE voor uw aangezicht zal gegeven hebben, dan zult u hun doen naar alle gebod, dat ik u geboden heb.
6 Weest sterk en hebt goeden moed, en vreest niet, en verschrikt niet voor hun aangezicht; want het is de HEERE, uw God, Die met u gaat; Hij zal u niet begeven, noch u verlaten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 En Mozes riep Jozua, en zei tot hem voor de ogen van gans Israël: Wees sterk en heb goeden moed, want u zult met dit volk ingaan in het land dat de HEERE hun vaderen gezworen heeft, hun te zullen geven; en u zult het hun doen erven.
8 De HEERE nu is Degene, Die voor uw aangezicht gaat; Die zal met u zijn; Hij zal u niet begeven, noch u verlaten; vrees niet, en ontzet u niet.
9 En Mozes schreef deze wet, en gaf ze aan de priesters, de zonen van Levi, die de ark van de verbonds van de HEERE droegen, en aan alle oudsten van Israël.
10 En Mozes gebood hun, en zei:: Ten einde van zeven jaren, op de gezetten tijd van het jaar van de vrijlating, op het feest van de loofhutten,
11 Als gans Israël zal komen, om te verschijnen voor het aangezicht van de HEERE, uws Gods, in de plaats, die Hij zal verkoren hebben, zult u deze wet voor gans Israël uitroepen, voor hun oren;
12 Vergadert het volk, de mannen, en de vrouwen, en de kinderen, en uw vreemdelingen, die in uw poorten zijn; opdat zij horen, en opdat zij leren, en vrezen de HEERE, uw God, en waarnemen te doen alle woorden van deze wet.
13 En dat hun kinderen, die het niet geweten hebben, horen en leren, om te vrezen de HEERE, uw God, al de dagen, die u leeft op het land, naar hetwelk u over de Jordaan bent heengaande, om dat te erven.
14 En de HEERE zei tot Mozes: Zie, uw dagen zijn genaderd, om te sterven; roep Jozua, en stelt u in de tent van de samenkomst, dat Ik hem bevel geve. Zo ging Mozes, en Jozua, en zij stelden zich in de tent van de samenkomst.
15 Toen verscheen de HEERE in de tent, in de wolkkolom; en de wolkkolom stond boven de deur van de tent.
16 En de HEERE zei tot Mozes: Zie, u zult slapen met uw vaderen; en dit volk zal opstaan, en nahoereren de goden van de vreemden van dat land, waar het naar toe gaat, in het midden van hetzelve; en het zal Mij verlaten en vernietigen Mijn verbond, dat Ik met hetzelve gemaakt heb.
17 Zo zal Mijn toorn te die dage tegen hetzelve ontsteken, en Ik zal hen verlaten, en Mijn aangezicht van hen verbergen, dat zij ter spijze zijn, en vele kwaden en benauwdheden zullen het treffen; dat het te die dage zal zeggen: Hebben mij deze kwaden niet getroffen, omdat mijn God in het midden van mij niet is?
18 Ik dan zal Mijn aangezicht te die dage ganselijk verbergen, om al het kwaad, dat het gedaan heeft; want het heeft zich gewend tot andere goden.
19 En nu, schrijft u dit lied, en leert het de kinderen Israels; legt het in hun mond; opdat dit lied Mij ten getuige zij tegen de kinderen Israels.
20 Want Ik zal dit volk inbrengen in het land, dat Ik zijn vaderen gezworen heb, vloeiende van melk en honig, en het zal eten, en verzadigd, en vet worden; dan zal het zich wenden tot andere goden, en hen dienen, en zij zullen Mij tergen, en Mijn verbond vernietigen.
21 En het zal gebeuren, wanneer vele kwaden en benauwdheden hetzelve zullen treffen, dan zal dit lied voor zijn aangezicht antwoorden tot getuige; want het zal uit de mond van zijn zaads niet vergeten worden; omdat Ik weet zijn gedichtsel dat het heden maakt, aleer Ik het inbreng in het land, dat Ik gezworen heb.
22 Zo schreef Mozes dit lied te die dage, en hij leerde het de kinderen Israels.
23 En Hij gebood Jozua, de zoon van Nun, en zei: Bent sterk en heb goeden moed, want u zult de kinderen Israels inbrengen in het land, dat Ik hun gezworen heb; en Ik zal met u zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

24 En het gebeurde, als Mozes voleind had de woorden van deze wet te schrijven in een boek, totdat zij voltrokken waren;
25 Zo gebood Mozes de Levieten, die de ark van de verbonds van de HEERE droegen, en zei::
26 Neemt dit wetboek, en legt het aan de zijde van de ark van de verbonds van de HEERE, uws Gods, dat het daar zij ten getuige tegen u.
27 Want ik ken uw weerspannigheid, en uw harden nek. Ziet, terwijl ik nog heden met u leve, bent u weerspannig geweest tegen de HEERE; hoe veel te meer na mijn dood!
28 Vergadert tot mij al de oudsten van uw stammen, en uw ambtlieden; dat ik voor hun oren deze woorden spreke, en tegen hen de hemel en de aarde tot getuigen neme.
29 Want ik weet, dat u het na mijn dood zekerlijk zult verderven, en afwijken van de weg, die ik u geboden heb; dan zal u dit kwaad in het laatste van de dagen ontmoeten, wanneer u zult gedaan hebben, dat kwaad is in de ogen van de HEERE, om Hem door het werk van uw handen tot toorn te verwekken.
30 Toen sprak Mozes, voor de oren van de gehele gemeente van Israël, de woorden van dit totdat zij voltrokken waren.

32
1 Neig de oren, u hemel, en ik zal spreken; en de aarde hore de redenen mijns monds.
2 Mijn leer druipe als een regen, mijn rede vloeie als een dauw; als een stofregen op de grasscheutjes, en als druppelen op het kruid.
3 Want ik zal de Naam van de HEERE uitroepen; geeft onzen God grootheid!
4 Hij is de Rotssteen, Wiens werk volkomen is; want al Zijn wegen zijn gerichte. God is waarheid, en is geen onrecht; rechtvaardig en recht is Hij.
5 Hij heeft het tegen Hem verdorven; het zijn Zijn kinderen niet; de schandvlek is hun; het is een verkeerd en verdraaid geslacht.
6 Zult u dit de HEERE vergelden, u , dwaas en onwijs volk! Is Hij niet uw Vader, Die u verkregen, Die u gemaakt en u bevestigd heeft?
7 Gedenk aan de dagen van ouds; merk op de jaren van elk geslacht; vraag uw vader, die zal het u bekend maken, uw ouden, en zij zullen het u zeggen.
8 Toen de Allerhoogste aan de volken de erfenis uitdeelde, toen Hij Adams kinderen vaneen scheidde, heeft Hij de landen van de volken gesteld naar het getal van de kinderen Israels.
9 Want van de HEERE deel is Zijn volk, Jakob is het snoer Van zijn erve.
10 Hij vond hem in een land van de woestijn, en in een woeste huilende wildernis; Hij voerde hem rondom, Hij onderwees hem, Hij bewaarde hem als Zijn oogappel.
11 Gelijk een arend zijn nest opwekt, over zijn jongen zweeft, zijn vleugelen uitbreidt, ze neemt en ze draagt op zijn vlerken;
12 Zo leidde hem de HEERE alleen, en er was geen vreemd god met hem.
13 Hij deed hem rijden op de hoogten van de aarde, dat hij at de inkomsten van de velds; en Hij deed hem honig zuigen uit de steenrots, en olie uit de kei van de rots;
14 Boter van koeien, en melk van klein vee, met het vet van de lammeren en van de rammen, die in Bazan weiden, en van de bokken, met het vette van de nieren van tarwe; en het druivenbloed, reinen wijn, hebt u gedronken.
15 Als nu Jeschurun vet werd, zo sloeg hij achteruit (u bent vet, u bent dik, ja, met vet overdekt geworden!); en hij liet God varen, Die hem gemaakt heeft, en versmaadde de Rotssteen van zijn heils.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 Zij hebben Hem tot ijver verwekt door vreemde goden; door gruwelen hebben zij Hem tot toorn verwekt.
17 Zij hebben aan de duivelen geofferd, niet aan God; aan de goden, die zij niet kenden; nieuwe, die van nabij gekomen waren, voor die uw vaders niet geschrikt hebben.
18 De Rotssteen, Die u gegenereerd heeft, hebt u vergeten; en u hebt in vergetenis gesteld de God, Die u gebaard heeft.
19 Als het de HEERE zag, zo versmaadde Hij hen, uit toornigheid tegen zijn zonen en zijn dochters.
20 En Hij zei: Ik zal Mijn aangezicht van hen verbergen; Ik zal zien, welk hunlieder einde zal wezen; want zij zijn een gans verkeerd geslacht, kinderen, in welke geen trouw is.
21 Zij hebben Mij tot ijver verwekt door hetgeen geen God is; zij hebben Mij tot toorn verwekt door hun ijdelheden; Ik dan zal hen tot ijver verwekken door diegenen, die geen volk zijn; door een dwaas volk zal Ik hen tot toorn verwekken.
22 Want een vuur is aangestoken in Mijn toorn, en zal branden tot in de onderste hel, en zal het land met zijn inkomst verteren, en de gronden van de bergen in vlam zetten.
23 Ik zal kwaden over hen hopen; Mijn pijlen zal Ik op hen verschieten.
24 Uitgeteerd zullen zij zijn van honger, opgegeten van de karbonkel en bitter verderf; en Ik zal de tanden van de beesten onder hen schikken, met vurig venijn van slangen van het stof.
25 Van buiten zal het zwaard beroven, en uit de binnenkamers de verschrikking; ook de jongeling, ook de jonge dochter, het zuigende kind met de grijze man.
26 Ik zei: In alle hoeken zal Ik hen verstrooien; Ik zal hun gedachtenis van onder de mensen doen ophouden;
27 Ten ware, dat Ik de toornigheid van de vijand schroomde, dat niet hun tegenpartijen zich vreemd mochten houden; dat zij niet mochten zeggen: Onze hand is hoog geweest; de HEERE heeft dit alles niet gewrocht.
28 Want zij zijn een volk, dat door raadslagen verloren gaat, en er is geen verstand in hen.
29 O, dat zij wijs waren; zij zouden dit vernemen, zij zouden op hun einde merken.
30 Hoe zou een enige duizend jagen, en twee tien duizend doen vluchten, ten ware, dat hunlieder Rotssteen hen verkocht, en de HEERE hen overgeleverd had?
31 Want hun rotssteen is niet gelijk onze Rotssteen, zelfs onze vijanden rechters zijnde.
32 Want hun wijnstok is uit de wijnstok van Sodom, en uit de velden van Gomorra; hun wijndruiven zijn vergiftige wijndruiven; zij hebben bittere bezien.
33 Hun wijn is vurig drakenvenijn, en een wreed adderenvergift.
34 Is dat niet bij Mij opgesloten, verzegeld in Mijn schatten?
35 Mijn is de wraak en de vergelding, ten tijde als hunlieder voet zal wankelen; want de dag van hun ondergang is nabij, en de dingen, die hun zullen gebeuren, haasten.
36 Want de HEERE zal aan Zijn volk recht doen, en het zal Hem over Zijn knechten berouwen; want Hij zal zien, dat de hand is weggegaan, en de beslotene en verlatene niets is.
37 Dan zal Hij zeggen: Waar zijn hun goden; de rotssteen, op welken zij betrouwden?
38 Welker slachtofferen vet zij aten, welker drankofferen wijn zij dronken; dat zij opstaan en u helpen, dat er verberging voor u zij.
39 Ziet nu, dat Ik, Ik DIE ben, en geen God met Mij, Ik dood en maak levend; Ik versla en Ik heel; en er is niemand, die uit Mijn hand redt!
40 Want Ik zal Mijn hand naar de hemel opheffen, en Ik zal zeggen: Ik leef in eeuwigheid!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

41 Indien Ik Mijn glinsterend zwaard wette, en Mijn hand ten gerichte grijpt, zo zal Ik wraak op Mijn tegenpartijen doen wederkeren, en Mijn haters vergelden.
42 Ik zal Mijn pijlen dronken maken van bloed, en Mijn zwaard zal vlees eten; van het bloed van de verslagenen en van de gevangenen, van het hoofd af zullen er wraken van de vijand zijn.
43 Juicht, u heidenen, met Zijn volk! want Hij zal het bloed Van zijn knechten wreken; en Hij zal de wraak op Zijn tegenpartijen doen wederkeren, en verzoenen Zijn land en Zijn volk.
44 En Mozes kwam, en sprak al de woorden dezes lieds voor de oren van de volks, hij en Hosea, de zoon van Nun.
45 Als nu Mozes geëindigd had al die woorden tot gans Israel te spreken;
46 Zo zei hij tot hen: Zet uw hart op al de woorden, die ik heden onder u betuige, dat u ze uw kinderen gebieden zult, dat zij waarnemen te doen al de woorden van deze wet.
47 Want dat is geen vergeefs woord voor u; maar het is uw leven; en door dit woord zult u de dagen verlengen op het land, waar u over de Jordaan naar toe gaat, om dat te erven.
48 Daarna sprak de HEERE tot Mozes, op dienzelfde dag, en zei::
49 Klim op de berg Abarim (deze is de berg Nebo, die in het land van Moab is, die tegenover Jericho is), en zie het land Kanaän, dat Ik de kinderen Israels tot een bezitting geven zal;
50 En sterf op die berg, waarheen u opklimmen zult, en word vergaderd tot uw volken; zoals uw broer Aaron stierf op de berg Hor, en werd tot zijn volken vergaderd.
51 Omdat u lieden u tegen Mij vergrepen hebt, in het midden van de kinderen Israels, aan het twistwater te Kades, in de woestijn Zin; omdat u Mij niet geheiligd hebt in het midden van de kinderen Israels.
52 Want van tegenover zult u dat land zien, maar daarheen niet inkomen, in het land, dat Ik de kinderen Israels geven zal.

33
1 Dit nu is de zegen, met welken Mozes, de man Gods, de kinderen Israels gezegend heeft, voor zijn dood.
2 Hij zei dan: De HEERE is van Sinaï gekomen, en is hun opgegaan van Seir; Hij is blinkende verschenen van het gebergte Paran, en is aangekomen met tien duizenden van de heiligen; tot Zijn rechterhand was een vurige wet aan hen.
3 Immers bemint Hij de volken! Al zijn heiligen zijn in Uw hand; zij zullen in het midden tussen Uw voeten gezet worden; een ieder zal ontvangen van Uw woorden.
4 Mozes heeft ons de wet geboden, een erfenis van Jakobs gemeente;
5 En Hij was koning in Jeschurun, als de hoofden van de volks zich vergaderden, samen met de stammen Israels.
6 Dat Ruben leve, en niet sterve, en dat zijn lieden van getal zijn!
7 En dit is van Juda, dat hij zei: Hoor, HEERE! de stem van Juda! en breng hem weer tot zijn volk; zijn handen moeten hem genoegzaam zijn, en bent u hem een Hulp tegen zijn vijanden!
8 En van Levi zei hij: Uw Thummim en Uw Urim zijn aan de man, Uw gunstgenoot; die U verzocht hebt in Massa, met welken U getwist hebt aan de wateren van Meriba.
9 Die tot zijn vader en tot zijn moeder zei: Ik zie hem niet; en die zijn broers niet kende, en zijn zonen niet achtte; want zij onderhielden Uw woord, en bewaarden Uw verbond.
10 Zij zullen Jakob Uw rechten leren, en Israël Uw wet; zij zullen reukwerk voor Uw neus leggen, en dat gans verteerd zal worden, op Uw altaar.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Zegen, HEERE! zijn vermogen, en laat U het werk van zijn handen wel bevallen; versla de lenden dergenen, die tegen hem opstaan en hem haten, dat zij niet weer opstaan!
12 En van Benjamin zei hij: De beminde van de HEERE, hij zal zeker bij Hem wonen. Hij zal hem de gehele dag overdekken, en tussen Zijn schouders zal hij wonen!
13 En van Jozef zei hij: Zijn land zij gezegend van de HEERE, van het uitnemendste van de hemels, van de dauw, en van de diepte, die beneden is liggende;
14 En van de uitnemendste inkomsten van de zon, en van de uitnemendste voortzetting van de maan;
15 En van het voornaamste van de oude bergen, en van het uitnemendste van de eeuwige heuvelen;
16 En van het uitnemendste van de aarde en haar volheid, en van de goedgunstigheid van Hem Die in het braambos woonde, kome de zegening op het hoofd van Jozef, en op de schedel van de afgezonderden van zijn broers!
17 Hij heeft de heerlijkheid van de eerstgeborenen van zijn osses, en zijn hoornen zijn hoornen van de eenhoorns; met dezelve zal hij de volken te zamen stoten tot aan de einden van het land. Deze nu zijn de tien duizenden van Efraim, en deze zijn de duizenden van Manasse!
18 En van Zebulon zei hij: Verheug u, Zebulon! over uw uittocht, en Issaschar! over uw hutten.
19 Zij zullen de volken tot de berg roepen; daar zullen zij offeranden van de gerechtigheid offeren; want zij zullen de overvloed van de zeeën zuigen, en de bedekte verborgen dingen van de zands.
20 En van Gad zei hij: Gezegend zij, die aan Gad ruimte maakt! hij woont als een oude leeuw, en verscheurt de arm, ja ook de schedel.
21 En hij heeft zich van het eerste voorzien, omdat hij daar in het deel van de wetgevers bedekt was; daarom kwam hij met de hoofden van de volks; hij verrichtte de gerechtigheid van de HEERE, en zijn gerichten met Israël.
22 En van Dan zei hij: Dan is een jonge leeuw; hij zal als uit Bazan voortspringen.
23 En van Nafthali zei hij: O Nafthali! wees verzadigd van de goedgunstigheid, en vol van de zegen van de HEERE; bezit erfelijk het westen en het zuiden.
24 En van Aser zei hij: Aser zij gezegend met zonen; hij zij zijn broers aangenaam, en dope zijn voet in olie.
25 Ijzer en koper zal onder uw schoen zijn; en uw sterkte gelijk uw dagen!
26 Niemand is er gelijk God, o Jeschurun! Die op de hemel vaart tot uw hulp, en met Zijn hoogheid op de bovenste wolken.
27 De eeuwige God zij u een woning, en van onder eeuwige armen; en Hij verdrijve de vijand voor uw aangezicht, en zegge: Verdelg!
28 Israël dan zal zeker alleen wonen, en Jakobs oog zal zijn op een land van koren en most; ja, zijn hemel zal van dauw druipen.
29 Welgelukzalig bent u , o Israël! wie is u gelijk? u bent een volk, verlost door de HEERE, het Schild van uw hulp, en Die een Zwaard is van uw hoogheid; daarom zullen zich uw vijanden geveinsdelijk aan u onderwerpen, en u zult op hun hoogten treden!

34

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Toen ging Mozes op uit de vlakke velden van Moab, naar de berg Nebo, op de hoogten van Pisga, welke recht tegenover Jericho is; en de HEERE wees hem dat gehele land, Gilead tot Dan toe;
2 En het gehele Nafthali, en het land van Efraim en Manasse, en het gehele land van Juda, tot aan de achterste zee;
3 En het Zuiden, en het effen veld van de vallei van Jericho, de palmstad, tot Zoar toe.
4 En de HEERE zei tot hem: Dit is het land, dat Ik Abraham, Izaak en Jakob gezworen heb, en zei:: Aan uw zaad zal Ik het geven! Ik heb het u met uw ogen doen zien, maar u zult daarheen niet overgaan.
5 Zo stierf Mozes, de knecht van de HEERE, daar in het land van Moab, naar van de HEERE mond.
6 En Hij begroef hem in een dal, in het land van Moab, tegenover Beth-peor; en niemand heeft zijn graf geweten, tot op deze dag.
7 Mozes nu was honderd en twintig jaren oud, als hij stierf; zijn oog was niet donker geworden, en zijn kracht was niet vergaan.
8 En de kinderen Israels beweenden Mozes, in de vlakke velden van Moab, dertig dagen; en de dagen van de wening, van de rouw over Mozes, werden voleindigd.
9 Jozua nu, de zoon van Nun, was vol van de Geest van de wijsheid; want Mozes had zijn handen op hem gelegd; zo hoorden de kinderen Israels naar hem, en deden zoals de HEERE Mozes geboden had.
10 En er stond geen profeet meer op in Israël, gelijk Mozes, die de HEERE gekend had, van aangezicht tot aangezicht,
11 In al de tekenen en de wonderen, waartoe hem de HEERE gezonden heeft, om die in Egypteland te doen aan Farao, en aan al zijn knechten, en aan al zijn land;
12 En in al die sterke hand, en in al die grote verschrikking, die Mozes gedaan heeft voor de ogen van gans Israël.

RICHTEREN

1

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 En het gebeurde na de dood van Jozua, dat de kinderen Israels de HEERE vraagden, en zei:: Wie zal onder ons het eerst optrekken naar de Kanaänieten, om tegen hen strijd te voeren?
2 En de HEERE zei: Juda zal optrekken; ziet, Ik heb dat land in zijn hand gegeven.
3 Toen zei Juda tot zijn broer Simeon: Trek met mij op in mijn lot, en laat ons tegen de Kanaänieten strijden, zo zal ik ook met u optrekken in uw lot. Zo trok Simeon op met hem.
4 En Juda trok op, en de HEERE gaf de Kanaänieten en de Ferezieten in hun hand; en zij sloegen hen bij Bezek, tien duizend man.
5 En zij vonden Adoni-bezek te Bezek, en streden tegen hem; en zij sloegen de Kanaänieten en de Ferezieten.
6 Doch Adoni-bezek vluchtte; en zij joegen hem na, en zij grepen hem, en hieuwen de duimen van zijn handen en van zijn voeten af.
7 Toen zei Adoni-bezek: Zeventig koningen, met afgehouwen duimen van hun handen en van hun voeten, waren onder mijn tafel, de kruimen oplezende; zoals ik gedaan heb, zo heeft mij God vergolden! En zij brachten hem te Jeruzalem, en hij stierf daar.
8 Want de kinderen van Juda hadden tegen Jeruzalem gestreden, en hadden haar ingenomen, en met de scherpte van het zwaard geslagen; en zij hadden de stad in het vuur gezet.
9 En daarna waren de kinderen van Juda uitgetrokken, om strijd te voeren tegen de Kanaänieten, wonende in het gebergte, en in het zuiden, en in de laagte.
10 En Juda was uitgetrokken tegen de Kanaänieten, die te Hebron woonden (de naam nu van Hebron was te voren Kirjath-arba), en zij sloegen Sesai, en Ahiman, en Thalmai.
11 En van daar was hij uitgetrokken tegen de inwoners van Debir; de naam nu van Debir was te voren Kirjath-sefer.
12 En Kaleb zei: Wie Kirjath-sefer zal slaan, en haar innemen, die zal ik ook mijn dochter Achsa tot een vrouw geven.
13 Toen nam Othniel haar in, de zoon van Kenaz, broer van Kaleb, die jonger was dan hij; en Kaleb gaf hem Achsa, zijn dochter, tot een vrouw.
14 En het gebeurde, als zij tot hem kwam, dat zij hem aanporde, om van haar vader een veld te begeren; en zij sprong van de ezel af; toen zei Kaleb tot haar: Wat is u?
15 En zij zei tot hem: Geef mij een zegen; omdat u mij een dor land gegeven hebt, geef mij ook waterputten, toen gaf Kaleb haar hoge putten en lage putten
16 De kinderen van de Keniet, de schoonvader van Mozes, gingen ook uit de Palmstad op, met de kinderen van Juda, naar de woestijn van Juda, die tegen het zuiden van Harad is; en zij gingen heen en woonden met het volk.
17 Juda dan trok met zijn broer Simeon, en zij sloegen de Kanaänieten, wonende te Zefat, en zij verbanden hen; en men noemde de naam van deze stad Horma.
18 Daartoe nam Juda Gaza in, met haar land, en Askelon met haar land, en Ekron met haar land.
19 En de HEERE was met Juda, dat hij de inwoners van het gebergte verdreef; maar hij ging niet voort om de inwoners van het dal te verdrijven, omdat zij ijzeren wagens hadden.
20 En zij gaven Hebron aan Kaleb, zoals Mozes gesproken had; en hij verdreef van daar de drie zonen van Enak.
21 Doch de kinderen van Benjamin hebben de Jebusieten, te Jeruzalem wonende, niet verdreven; maar de Jebusieten woonden met de kinderen van Benjamin te Jeruzalem, tot op deze dag.
22 En het huis van Jozef trok ook op naar Beth-el. En de HEERE was met hen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23 En het huis van Jozef bestelde verspieders bij Beth-el; de naam nu van deze stad was te voren Luz.
24 En de wachters zagen een man, uitgaande uit de stad; en zij zeiden tot hem: Wijs ons toch de ingang van de stad, en wij zullen weldadigheid bij u doen.
25 En als hij hun de ingang van de stad gewezen had, zo sloegen zij de stad met de scherpte van het zwaard; maar die man en zijn gehele huis lieten zij gaan.
26 Toen trok deze man in het land van de Hethieten, en hij bouwde een stad, en noemde haar naam Luz; dit is haar naam tot op deze dag.
27 En Manasse verdreef Beth-sean niet, noch haar onderhorige plaatsen, noch Thaanach met haar onderhorige plaatsen, noch de inwoners van Dor met haar onderhorige plaatsen, noch de inwoners van Jibleam met haar onderhorige plaatsen, noch de inwoners van Megiddo met haar onderhorige plaatsen; en de Kanaänieten wilden wonen in hetzelve land.
28 En het gebeurde, als Israël sterk werd, dat hij de Kanaänieten op cijns stelde; maar hij verdreef hen niet ganselijk.
29 Ook verdreef Efraim de Kanaänieten niet, die te Gezer woonden; maar de Kanaänieten woonden in het midden van hem te Gezer.
30 Zebulon verdreef de inwoners van Kitron niet, noch de inwoners van Nahalol; maar de Kanaänieten woonden in het midden van hem, en waren cijnsbaar.
31 Aser verdreef de inwoners van Acco niet, noch de inwoners van Sidon, noch Achlab, noch Achsib, noch Chelba, noch Afik, noch Rechob;
32 Maar de Aserieten woonden in het midden van de Kanaänieten, die in het land woonden; want zij verdreven hen niet.
33 Nafthali verdreef de inwoners van Beth-semes niet, noch de inwoners van Beth-anath, maar woonde in het midden van de Kanaänieten, die in het land woonden; doch de inwoners van Beth-semes en Beth-anath werden hun cijnsbaar.
34 En de Amorieten drongen de kinderen van Dan in het gebergte; want zij lieten hun niet toe, af te komen in het dal.
35 Ook wilden de Amorieten wonen op het gebergte van Heres, te Ajalon, en te Saalbim; maar de hand van het huis van Jozef werd zwaar, zodat zij cijnsbaar werden.
36 En de land van de Amorieten was van de opgang van Akrabbim, van de rotssteen, en opwaarts heen.

2
1 En een Engel van de HEERE kwam opwaarts van Gilgal tot Bochim, en Hij zei: Ik heb u uit Egypte opgevoerd, en u gebracht in het land, dat Ik uw vaderen gezworen heb, en gezegd: Ik zal Mijn verbond met u niet verbreken in eeuwigheid.
2 En u aangaande, u zult geen verbond maken met de inwoners dezes lands; hun altaren zult u afbreken. Maar u bent Mijn stem niet gehoorzaam geweest; waarom hebt u dit gedaan?
3 Daarom heb Ik ook gezegd: Ik zal hen voor uw aangezicht niet uitdrijven; maar zij zullen u aan de zijden zijn, en hun goden zullen u tot een strik zijn.
4 En het gebeurde, als de Engel van de HEERE deze woorden tot alle kinderen Israels gesproken had, hief het volk zijn stem op en weende.
5 Daarom noemden zij de naam dier plaats Bochim; en zij offerden daar de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Als Jozua het volk had laten gaan, zo waren de kinderen Israels heengegaan, een ieder tot zijn erfdeel, om het land erfelijk te bezitten.
7 En het volk diende de HEERE, al de dagen van Jozua, en al de dagen van de oudsten, die lang geleefd hadden na Jozua; die gezien hadden al dat grote werk van de HEERE, dat Hij aan Israël gedaan had.
8 Maar toen Jozua, de zoon van Nun, de knecht van de HEERE, gestorven was, honderd en tien jaren oud zijnde;
9 En zij hem begraven hadden in de land van zijn erfdeel, te Timnath-heres, op een berg van Efraim, tegen het noorden van de berg Gaas;
10 En toen al dat geslacht ook tot zijn vaderen vergaderd was; zo stond er een ander geslacht na hen op, dat de HEERE niet kende, noch ook het werk, dat Hij aan Israël gedaan had.
11 Toen deden de kinderen Israels, dat kwaad was in de ogen van de HEERE, en zij dienden de Baals.
12 En zij verlieten de HEERE, hunner vaderen God, Die hen uit Egypteland had uitgevoerd, en volgden andere goden na, van de goden van de volken, die rondom hen waren, en bogen zich voor die, en zij verwekten de HEERE tot toorn.
13 Want zij verlieten de HEERE, en dienden de Baal en Astharoth.
14 Zo ontstak van de HEERE toorn tegen Israël, en Hij gaf hen in de hand van de rovers, die hen beroofden; en Hij verkocht hen in de hand hunner vijanden rondom; en zij konden niet meer bestaan voor het aangezicht hunner vijanden.
15 Overal, waarheen zij uittogen, was de hand van de HEERE tegen hen, ten kwade, zoals de HEERE gesproken, en zoals de HEERE gezworen had; en hun was zeer bang.
16 En de HEERE verwekte richteren, die hen verlosten uit de hand van hen, die hen beroofden;
17 Doch zij hoorden ook niet naar hun richteren, maar hoereerden andere goden na, en bogen zich voor die; haast weken zij af van de weg, die hun vaders gewandeld hadden, horende de geboden van de HEERE; zo deden zij niet.
18 En wanneer de HEERE hun richteren verwekte, zo was de HEERE met de richter, en verloste hen uit de hand hunner vijanden, al de dagen van de richters; want het berouwde de HEERE, vanwege hun zuchten en die hen drongen en die hen verdrukten.
19 Maar het gebeurde met het versterven van de richters, dat zij omkeerden, en verdierven het meer dan hun vaderen, navolgende andere goden, dezelve dienende, en zich voor die buigende; zij lieten niets vallen van hun werken, noch van deze hun harden weg.
20 Daarom ontstak de toorn van de HEERE tegen Israël, dat Hij zei: omdat dit volk Mijn verbond heeft overtreden, dat Ik hun vaderen geboden heb, en zij naar Mijn stem niet gehoord hebben;
21 Zo zal Ik ook niet voortvaren voor hun aangezicht iemand uit de bezitting te verdrijven, van de heidenen, die Jozua heeft achtergelaten, als hij stierf;
22 Opdat Ik Israël door hen verzoeke, of zij de weg van de HEERE zullen houden, om daarin te wandelen, zoals hun vaderen gehouden hebben, of niet.
23 Zo liet de HEERE deze heidenen blijven, dat Hij hen niet haastig uit de bezitting verdreef; die Hij in de hand van Jozua niet had overgegeven.

3

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Dit nu zijn de heidenen, die de HEERE liet blijven, om door hen Israël te verzoeken, allen, die niet wisten van al de strijd van Kanaän;
2 Alleenlijk, opdat de geslachten van de kinderen Israels die wisten, opdat Hij hun de krijg leerde, tenminste degenen, die daar te voren niet van wisten.
3 Vijf vorsten van de Filistijnen, en al de Kanaänieten, en de Sidoniers, en de Hevieten, wonende in het gebergte van de Libanon, van de berg Baal-hermon, tot daar men komt te Hamath.
4 Deze dan waren, om Israël door hen te verzoeken, opdat men wiste, of zij de geboden van de HEERE zouden horen, die Hij hun vaderen door de hand van Mozes geboden had.
5 Als nu de kinderen Israels woonden in het midden van de Kanaänieten, van de Hethieten, en van de Amorieten, en van de Ferezieten, en van de Hevieten, en van de Jebusieten;
6 Zo namen zij zich hun dochters tot vrouwen, en gaven hun dochters aan hun zonen; en zij dienden hun goden.
7 En de kinderen Israels deden, dat kwaad was in de ogen van de HEERE, en vergaten de HEERE, hun God, en zij dienden de Baals en de bossen.
8 Toen ontstak de toorn van de HEERE tegen Israël; en Hij verkocht hen in de hand van Cuschan Rischataim, koning van Mesopotamië; en de kinderen Israels dienden Cuschan Rischataim acht jaren.
9 Zo riepen de kinderen Israels tot de HEERE; en de HEERE verwekte de kinderen Israels een verlosser, die hen verloste, Othniel, zoon van Kenaz, broer van Kaleb, die jonger was dan hij.
10 En de Geest van de HEERE was over hem, en hij richtte Israël, en trok uit ten strijde; en de HEERE gaf Cuschan Rischataim, de koning van Syrië, in zijn hand, dat zijn hand sterk werd over Cuschan Rischataim.
11 Toen was het land veertig jaren stil, en Othniel, de zoon van Kenaz, stierf.
12 Maar de kinderen Israels voeren voort te doen, dat kwaad was in de ogen van de HEERE; toen sterkte de HEERE Eglon, de koning van de Moabieten, tegen Israël, omdat zij deden, wat kwaad was in de ogen van de HEERE.
13 En hij vergaderde tot zich de kinderen Ammons en de Amalekieten en hij trok heen, en sloeg Israël, en zij namen de Palmstad in bezit.
14 En de kinderen Israels dienden Eglon, koning van de Moabieten, achttien jaren.
15 Toen riepen de kinderen Israels tot de HEERE, en de HEERE verwekte hun een verlosser, Ehud, de zoon van Gera, een zoon van Jemini, een man, die links was. En de kinderen Israels zonden door zijn hand een geschenk aan Eglon, de koning van de Moabieten.
16 En Ehud maakte zich een zwaard, dat twee scherpten had, welks lengte een el was; en hij gordde dat onder zijn klederen, aan zijn rechterheup.
17 En hij bracht aan Eglon, de koning van de Moabieten, dat geschenk; Eglon nu was een zeer vet man.
18 En het gebeurde, als hij geëindigd had het geschenk te leveren, zo geleidde hij het volk, die het geschenk gedragen hadden;
19 Maar hij zelf keerde wederom van de gesneden beelden, die bij Gilgal waren, en zei: Ik heb een heimelijke zaak aan u, o koning! die zei: Zwijg! En allen, die om hem stonden, gingen van hem uit.
20 En Ehud kwam tot hem in, daar hij was zittende in een koele opperzaal, die hij voor zich alleen had; zo zei Ehud: Ik heb een woord Gods aan u. Toen stond hij op van de stoel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Ehud dan reikte zijn linkerhand uit, en nam het zwaard van zijn rechterheup, en stak het in zijn buik;
22 Dat ook het hecht achter het lemmer inging, en het vet om het lemmer toesloot (want hij trok het zwaard niet uit zijn buik), en de drek uitging.
23 Toen ging Ehud uit van de voorzaal, en sloot de deuren van de opperzaal voor zich toe, en deed ze in het slot.
24 Als hij uitgegaan was, zo kwamen zijn knechten, en zagen toe, en ziet, de deuren van de opperzaal waren in het slot gedaan; zo zeiden zij: Zeker, hij bedekt zijn voeten in de verkoelkamer.
25 Als zij nu tot schamens toe gebeid hadden, ziet, zo opende hij de deuren van de opperzaal niet. Toen namen zij de sleutel en deden open; en ziet, hun heer lag ter aarde dood.
26 En Ehud ontkwam, terwijl zij vertoefden; want hij ging voorbij de gesneden beelden, en ontkwam naar Sehirath.
27 En het gebeurde, als hij aankwam, zo blies hij met de bazuin op het gebergte van Efraim; en de kinderen Israels gingen met hem af van het gebergte, en hij zelf voor hun aangezicht heen.
28 En hij zei tot hen: Volgt mij na; want de HEERE heeft uw vijanden, de Moabieten, in uw hand gegeven. En zij gingen af, hem na, en namen de veren van de Jordaan in naar Moab, en lieten niemand overgaan.
29 En zij sloegen de Moabieten te dier tijd, omtrent tien duizend man, allen vette en allen strijdbare mannen, dat er niet een man ontkwam.
30 Zo werd Moab te die dage onder Israels hand te ondergebracht; en het land was stil tachtig jaren.
31 Na hem nu was Samgar, een zoon van Anath, die sloeg de Filistijnen, zeshonderd man, met een ossenstok; zo verloste hij ook Israël.

4

1 Maar de kinderen Israels voeren voort te doen, dat kwaad was in de ogen van de HEERE, als Ehud gestorven was.
2 Zo verkocht hen de HEERE in de hand van Jabin, koning van de Kanaänieten, die te Hazor regeerde; en zijn krijgsoverste was Sisera; dezelve nu woonde in Haroseth van de heidenen.
3 Toen riepen de kinderen Israels tot de HEERE; want hij had negenhonderd ijzeren wagens, en hij had de kinderen Israels met geweld onderdrukt, twintig jaren.
4 Debora nu, een vrouw, die een profetes was, de huisvrouw van Lappidoth, deze richtte in die tijd Israël.
5 En zij woonde onder de palmboom van Debora, tussen Rama en tussen Beth-el, op het gebergte van Efraim; en de kinderen Israels gingen op tot haar ten gerichte.
6 En zij zond heen en riep Barak, de zoon van Abinoam, van Kedes-nafthali; en zij zei tot hem: Heeft de HEERE, de God Israels, niet geboden: Ga heen en trek op de berg Thabor, en neem met u tien duizend man, van de kinderen van Nafthali, en van de kinderen van Zebulon?
7 En Ik zal aan de beek Kison tot u trekken Sisera, de krijgsoverste van Jabin, met zijn wagens en zijn menigte; en Ik zal hem in uw hand geven?
8 Toen zei Barak tot haar: Indien u met mij trekken zult, zo zal ik heen trekken; maar indien u niet met mij zult trekken, zo zal ik niet trekken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 En zij zei: Ik zal zekerlijk met u trekken, behalve dat de eer de uwe niet zal zijn op deze weg, die u wandelt; want de HEERE zal Sisera verkopen in de hand van een vrouw. Zo maakte Debora zich op, en trok met Barak naar Kedes.
10 Toen riep Barak Zebulon en Nafthali bijeen te Kedes, en hij trok op, op zijn voeten, met tien duizend man; ook trok Debora met hem op.
11 Heber nu, de Keniet, had zich afgezonderd van Kain, uit de kinderen van Hobab, Mozes' schoonvader; en hij had zijn tenten opgeslagen tot aan de eik in Zaanaim, die bij Kedes is.
12 Toen boodschapten zij Sisera, dat Barak, de zoon van Abinoam, op de berg Thabor getogen was.
13 Zo riep Sisera al zijn wagens bijeen, negenhonderd ijzeren wagens, en al het volk, dat met hem was, van Haroseth van de heidenen tot de beek Kison.
14 Debora dan zei tot Barak: Maak u op; want dit is de dag, in welke de HEERE Sisera in uw hand gegeven heeft; is de HEERE niet voor uw aangezicht henen uitgetogen? Zo trok Barak van de berg Thabor af, en tien duizend man achter hem.
15 En de HEERE versloeg Sisera, met al zijn wagens, en het gehele heirleger, door de scherpte van het zwaard, voor het aangezicht van Barak; dat Sisera van de wagen afklom, en vluchtte op zijn voeten.
16 En Barak jaagde ze na, achter de wagens en achter het heirleger, tot aan Haroseth van de heidenen. En het gehele heirleger van Sisera viel door de scherpte van het zwaard, dat er niet overbleef tot een toe.
17 Maar Sisera vluchtte op zijn voeten naar de tent van Jael, de huisvrouw van Heber, de Keniet; want er was vrede tussen Jabin, de koning van Hazor, en tussen het huis van Heber, de Keniet.
18 Jael nu ging uit, Sisera tegemoet, en zei tot hem: Wijk in, mijn heer, wijk in tot mij, vrees niet! En hij week tot haar in de tent, en zij bedekte hem met een deken.
19 Daarna zei hij tot haar: Geef mij toch een weinig waters te drinken, want mij dorst. Toen opende zij een melkfles, en gaf hem te drinken, en dekte hem toe.
20 Ook zei hij tot haar: Sta in de deur van de tent; en het zij, zo iemand zal komen, en u vragen, en zeggen: Is hier iemand? dat u zegt: Niemand.
21 Daarna nam Jael, de huisvrouw van Heber, een nagel van de tent, en greep een hamer in haar hand, en ging stilletjes tot hem in, en dreef de nagel in de slaap van zijn hoofd, dat hij in de aarde vast werd; hij nu was met een diepen slaap bevangen en vermoeid, en stierf.
22 En ziet, Barak vervolgde Sisera; en Jael ging uit hem tegemoet, en zei tot hem: Kom, en ik zal u de man wijzen, die u zoekt. Zo kwam hij tot haar in, en ziet, Sisera lag dood, en de nagel was in de slaap van zijn hoofd.
23 Zo heeft God te die dage Jabin, de koning van Kanaän, te ondergebracht, voor het aangezicht van de kinderen Israels.
24 En de hand van de kinderen Israels ging steeds voort, en werd hard over Jabin, de koning van Kanaän, totdat zij Jabin, de koning van Kanaän, hadden uitgeroeid.

5
1 Voorts zong Debora, en Barak, de zoon van Abinoam, ten zelven dage, en zei::
2 Looft de HEERE, van het wreken van de wraken in Israël, van dat het volk zich gewillig heeft aangeboden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Hoort, u koningen, neemt ter oren, u vorsten! Ik, de HEERE zal ik zingen, ik zal de HEERE, de God Israels, psalmzingen.
4 HEERE! toen U voorttrok van Seir, toen U daarheen trad van het veld van Edom, beefde de aarde, ook droop de hemel, ook dropen de wolken van water.
5 De bergen vervloten van het aangezicht van de HEERE; zelfs Sinaï van het aangezicht van de HEERE, van de Gods van Israël.
6 In de dagen van Samgar, de zoon van Anath, in de dagen van Jael, hielden de wegen op, en die op paden wandelden, gingen kromme wegen.
7 De dorpen hielden op in Israël, zij hielden op; totdat ik, Debora, opstond, dat ik opstond, een moeder in Israël.
8 Verkoos hij nieuwe goden, dan was er krijg in de poorten; werd er ook een schild gezien, of een spies, onder veertig duizend in Israël?
9 Mijn hart is tot wetgevers van Israël, die zich gewillig aangeboden hebben onder het volk; looft de HEERE!
10 U , die op witte ezelinnen rijdt, u , die aan het gerichte zit, en u , die over weg wandelt, spreekt er van!
11 Van het gedruis van de schutters, tussen de plaatsen, waar men water schept, spreekt daar te zamen van de gerechtigheid van de HEERE, van de gerechtigheden, bewezen aan zijn dorpen in Israël; toen ging van de HEERE volk af tot de poorten.
12 Waak op, waak op, Debora, waak op, waak op, spreek een lied! maak u op, Barak! en leid uw gevangenen gevangen, u zoon van Abinoam.
13 Toen deed Hij de overgeblevenen heersen over de heerlijken onder het volk; de HEERE doet mij heersen over de geweldigen.
14 Uit Efraim was hun wortel tegen Amalek. Achter u was Benjamin onder uw volken. Uit Machir zijn de wetgevers uitgetrokken, en uit Zebulon, trekkende door de staf van de schrijvers.
15 Ook waren de vorsten in Issaschar met Debora; en gelijk Issaschar, zo was Barak; op zijn voeten werd hij gezonden in het dal. In Rubens gedeelten waren de inbeeldingen van de harten groot.
16 Waarom bleef u zitten tussen de stallingen, om te horen het geblaat van de kudden? De gedeelten van Ruben hadden grote onderzoekingen van de harten.
17 Gilead bleef aan gene zijde van de Jordaan; en Dan, waarom onthield hij zich in schepen! Aser zat aan de zeehaven, en bleef in zijn gescheurde plaatsen.
18 Zebulon, het is een volk, dat zijn ziel versmaad heeft ter dood, insgelijks Nafthali, op de hoogten van de velds.
19 De koningen kwamen, zij streden; toen streden de koningen van Kanaän, te Thaanach aan de wateren van Megiddo; zij brachten geen gewin van zilver daarvan.
20 Van de hemel streden zij, de sterren uit haar loopplaatsen streden tegen Sisera.
21 De beek Kison wentelde hen weg, de beek Kedumin, de beek Kison; vertreed, o mijn ziel! de sterken.
22 Toen werden de paardenhoeven verpletterd, van het rennen, het rennen van zijn machtigen.
23 Vloekt Meroz, zegt de Engel van de HEERE, vloekt haar inwoners geduriglijk; omdat zij niet gekomen zijn tot de hulp van de HEERE, tot de hulp van de HEERE, met de helden.
24 Gezegend zij boven de vrouwen Jael, de huisvrouw van Heber, de Keniet; gezegend zij ze boven de vrouwen in de tent!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

25 Water eiste hij, melk gaf zij; in een herenschaal bracht zij boter.
26 Haar hand sloeg zij aan de nagel, en haar rechterhand aan de hamer van de arbeidslieden; en zij klopte Sisera; zij streek zijn hoofd af, als zij zijn slaap had doorgenageld en doorgedrongen.
27 Tussen haar voeten kromde hij zich, viel henen, lag daar neder; tussen haar voeten kromde hij zich; hij viel; alwaar hij zich kromde, daar lag hij geheel geschonden!
28 De moeder van Sisera keek uit door het venster, en schreeuwde door de tralies: Waarom vertoeft zijn wagen te komen! Waarom blijven de gangen van zijn wagens achter?
29 De wijsten harer staatsvrouwen antwoordden; ook beantwoordde zij haar redenen aan zich zelf:
30 Zouden zij dan de buit niet vinden en delen? een liefje, of twee liefjes, voor iedere man? Voor Sisera een buit van verscheidene verven, een buit van verscheidene verven, gestikt; van verscheiden verf aan beide zijden gestikt, voor de buithalzen?
31 Zo moeten omkomen al Uw vijanden, o HEERE! die Hem daarentegen liefhebben, moeten zijn, als wanneer de zon opgaat in haar kracht. En het land was stil, veertig jaren.

6
1 Maar de kinderen Israels deden, dat kwaad was in de ogen van de HEERE; zo gaf hen de HEERE in de hand van de Midianieten, zeven jaren.
2 Als nu de hand van de Midianieten sterk werd over Israël, maakten zich de kinderen Israels, vanwege de Midianieten, de holen, die in de bergen zijn, en de spelonken, en de vestingen.
3 want het gebeurde, als Israël gezaaid had, zo kwamen de Midianieten op, en de Amalekieten, en die van het oosten kwamen ook op tegen hen.
4 En zij legerden zich tegen hen, en verdierven de opkomst van de lands, tot daar u komt te Gaza; en zij lieten geen leeftocht overig in Israël, noch klein vee, noch os, noch ezel.
5 want zij kwamen op met hun vee en hun tenten; zij kwamen gelijk de sprinkhanen in menigte, dat men hen en hun kamelen niet tellen kon; en zij kwamen in het land, om dat te verderven.
6 Zo werd Israël zeer verarmd, vanwege de Midianieten. Toen riepen de kinderen Israels tot de HEERE.
7 En het gebeurde, als de kinderen Israels tot de HEERE riepen, vanwege de Midianieten;
8 Zo zond de HEERE een man, die een profeet was, tot de kinderen Israels; die zei tot hen: Zo zegt de HEERE, de God Israels: Ik heb u uit Egypte doen opkomen, en u uit het diensthuis uitgevoerd;
9 En Ik heb u verlost van de hand van de Egyptenaren, en van de hand van allen, die u drukten; en Ik heb hen voor uw aangezicht uitgedreven, en u hun land gegeven;
10 En Ik zei tot u: Ik ben de HEERE, uw God; vreest de goden van de Amorieten niet, in welker land u woont; maar u bent Mijn stem niet gehoorzaam geweest.
11 Toen kwam een Engel van de HEERE, en zette Zich onder de eik, die te Ofra is, welke aan Joas, de Abi-ezriet, toekwam; en zijn zoon Gideon dorste tarwe bij de pers, om die te vluchten voor het aangezicht van de Midianieten.
12 Toen verscheen hem de Engel van de HEERE, en zei tot hem: De HEERE is met u, u , strijdbare held!
13 Maar Gideon zei tot Hem: Och, mijn Heer! zo de HEERE met ons is, waarom is ons dan dit alles wedervaren? en waar zijn al Zijn wonderen, die onze vaders ons verteld hebben, en zei:: Heeft ons de HEERE niet uit Egypte opgevoerd? Doch nu heeft ons de HEERE verlaten, en heeft ons in van de Midianieten hand gegeven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 Toen keerde zich de HEERE tot hem, en zei: Ga heen in deze uw kracht, en u zult Israël uit van de Midianieten hand verlossen; heb Ik u niet gezonden?
15 En hij zei tot Hem: Och, mijn Heer! waarmede zal ik Israël verlossen? Zie, mijn duizend is het armste in Manasse, en ik ben de kleinste in mijn vaders huis.
16 En de HEERE zei tot hem: omdat Ik met u zal zijn, zo zult u de Midianieten slaan, als een enigen man.
17 En hij zei tot Hem: Indien ik nu genade gevonden heb in Uw ogen, zo doe mij een teken, dat U het bent, Die met mij spreekt.
18 Wijk toch niet van hier, totdat ik tot U kom, en mijn geschenk breng, en U voorzet. En Hij zei: Ik zal blijven, totdat u wederkomt.
19 En Gideon ging in, en bereidde een geitenbokje, en ongezuurde koeken van een efa meel; het vlees leide hij in een korf, en het sop deed hij in een pot; en hij bracht het tot Hem uit, tot onder de eik, en zette het neder.
20 Doch de Engel Gods zei tot hem: Neem het vlees en de ongezuurde koeken, en leg ze op die rotssteen, en giet het sop uit; en hij deed zo.
21 En de Engel van de HEERE stak het uiterste van de staf uit, die in Zijn hand was, en roerde het vlees en de ongezuurde koeken aan; toen ging er vuur op uit de rots, en verteerde het vlees en de ongezuurde koeken. En de Engel van de HEERE bekwam uit zijn ogen.
22 Toen zag Gideon, dat het een Engel van de HEERE was; en Gideon zei: Ach, Heere, HEERE! daarom, omdat ik een Engel van de HEERE gezien heb van aangezicht tot aangezicht.
23 Doch de HEERE zei tot hem: Vrede zij u, vrees niet, u zult niet sterven.
24 Toen bouwde Gideon daar de HEERE een altaar, en noemde het: De HEERE is vrede! het is nog tot op deze dag in Ofra van de Abi-ezrieten.
25 En het gebeurde in die nacht, dat de HEERE tot hem zei: Neem een var van de ossen, die van uw vader zijn, te weten, de tweeden var, van zeven jaren; en breek af het altaar van Baal, dat van uw vader is, en houw af het bos, dat daarbij is.
26 En bouw de HEERE, uw God, een altaar, op de hoogte van deze sterkte, in een bekwame plaats; en neem de tweeden var, en offer een brandoffer met het hout van de haag, die u zult hebben afgehouwen.
27 Toen nam Gideon tien mannen uit zijn knechten, en deed, zoals de HEERE tot hem gesproken had. Doch het gebeurde, omdat hij van zijn vaders huis en de mannen van die stad vreesde, van het te doen bij dag, dat hij het deed bij nacht.
28 Als nu de mannen van die stad van de morgens vroeg opstonden, ziet, zo was het altaar van Baal omgeworpen, en de haag, die daarbij was, afgehouwen, en die tweede var was op het gebouwde altaar geofferd.
29 Zo zeiden zij, de een tot de ander: Wie heeft dit stuk gedaan? En als zij onderzochten en navraagden, zo zei men: Gideon, de zoon van Joas, heeft dit stuk gedaan.
30 Toen zeiden de mannen van die stad tot Joas: Breng uw zoon uit, dat hij sterft, omdat hij het altaar van Baal heeft omgeworpen, en omdat hij de haag, die daarbij was, afgehouwen heeft.
31 Joas daarentegen zei tot allen, die bij hem stonden: Zult u voor de Baal twisten; zult u hem verlossen? Die voor hem zal twisten, zal nog deze morgen gedood worden! Indien hij een god is, hij twist voor zich zelf, omdat men zijn altaar heeft omgeworpen.
32 Daarom noemde hij hem te die dage Jerubbaal, en zei:: Baal twist zelf tegen hem, omdat hij zijn altaar heeft omgeworpen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

33 Alle Midianieten nu, en Amalekieten, en de kinderen van het oosten, waren samen vergaderd, en zij trokken over, en legerden zich in het dal van Jizreel.
34 Toen trok de Geest van de HEERE Gideon aan, en hij blies met de bazuin, en de Abi-ezrieten werden achter hem bijeengeroepen.
35 Ook zond hij boden in gans Manasse, en die werden ook achter hem bijeengeroepen; desgelijks zond hij boden in Aser, en in Zebulon, en in Nafthali; en zij kwamen op, hun tegemoet.
36 En Gideon zei tot God: Indien U Israël door mijn hand zult verlossen, zoals U gesproken hebt;
37 Zie, ik zal een wollen vlies op de vloer leggen; indien er dauw op het vlies alleen zal zijn, en droogte op de gehele aarde, zo zal ik weten, dat U Israël door mijn hand zult verlossen, zoals U gesproken hebt.
38 En het gebeurde zo; want hij stond van de anderen daags vroeg op, en drukte het vlies uit, en hij wrong de dauw uit het vlies, een schaal vol waters.
39 En Gideon zei tot God: Uw toorn ontsteke niet tegen mij, dat ik alleenlijk ditmaal spreke; laat mij toch alleenlijk ditmaal met het vlies verzoeken; er zij toch droogte op het vlies alleen, en op de gehele aarde zij dauw.
40 En God deed zo in die nacht; want de droogte was op het vlies alleen, en op de gehele aarde was dauw.

7
1 Toen stond Jerubbaal (die is Gideon) vroeg op, en al het volk, dat met hem was; en zij legerden zich aan de fontein van Harod; dat hij het heirleger van de Midianieten had tegen het noorden, achter de heuvel More, in het dal.
2 En de HEERE zei tot Gideon: Van de volks is te veel, dat met u is, dan dat Ik de Midianieten in hun hand zou geven; opdat zich Israël niet tegen Mij beroeme, en zei:: Mijn hand heeft mij verlost.
3 Nu dan, roep nu uit voor de oren van de volks, en zei:: Wie bang of bevreesd is, die kere weer, en spoede zich naar het gebergte van Gilead! Toen keerden uit het volk weer twee en twintig duizend, zodat er tien duizend overbleven.
4 En de HEERE zei tot Gideon: Nog is van de volks te veel; doe hen afgaan naar het water, en Ik zal ze u daar beproeven; en het zal gebeuren, van welke Ik tot u zeggen zal: Deze zal met u trekken, die zal met u trekken; maar al degene, van welke Ik tot u zeggen zal: Deze zal niet met u trekken, die zal niet trekken.
5 En hij deed het volk afgaan naar het water. Toen zei de HEERE tot Gideon: Al wie met zijn tong uit het water zal lekken, zoals een hond zou lekken, die zult u alleen stellen; desgelijks al wie op zijn knieën zal bukken om te drinken.
6 Toen was het getal van hen, die met hun hand tot hun mond gelekt hadden, driehonderd man; maar alle overigen van de volks hadden op hun knieën gebukt, om water te drinken.
7 En de HEERE zei tot Gideon: Door deze driehonderd mannen, die gelekt hebben, zal Ik u verlossen, en de Midianieten in uw hand geven; daarom laat al dat volk weggaan, een ieder naar zijn plaats.
8 En het volk nam de teerkost in hun hand, en hun bazuinen; en hij liet al die mannen van Israël gaan, een ieder naar zijn tent; maar die driehonderd man behield hij. En hij had het heirleger van de Midianieten beneden in het dal.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 En het gebeurde in die nacht, dat de HEERE tot hem zei: Sta op, ga henen af in het leger, want Ik heb het in uw hand gegeven.
10 Vreest u dan nog af te gaan, zo ga af, u , en Pura, uw jongen, naar het leger.
11 En u zult horen, wat zij zullen spreken, en daarna zullen uw handen gesterkt worden, dat u aftrekken zult in het leger. Toen ging hij af, met Pura, zijn jongen, tot het uiterste van de schildwachten, die in het leger waren.
12 En de Midianieten, en Amalekieten, en al de kinderen van het oosten, lagen in het dal, gelijk sprinkhanen in menigte, en hun kamelen waren ontelbaar, gelijk het zand, dat aan de oever van de zee is, in menigte.
13 Toen nu Gideon aankwam, ziet, zo was er een man, die zijn metgezel een droom vertelde, en zei: Zie, ik heb een droom gedroomd, en zie, een geroost gerstebrood wentelde zich in het leger van de Midianieten, en het kwam tot aan de tent, en sloeg haar, dat zij viel, en keerde haar om, het onderste boven, dat de tent er lag.
14 En zijn metgezel antwoordde, en zei: Dit is niet anders, dan het zwaard van Gideon, de zoon van Joas, de Israelietische man; God heeft de Midianieten en dit gehele leger in zijn hand gegeven.
15 En het gebeurde, als Gideon de vertelling van deze droom, en zijn uitlegging hoorde, zo aanbad hij; en hij keerde weer tot het leger van Israël, en zei: Maakt u op, want de HEERE heeft het leger van de Midianieten in uw hand gegeven.
16 En hij deelde de driehonderd man in drie hopen; en hij gaf een ieder een bazuin in zijn hand, en ledige kruiken, en fakkelen in het midden van de kruiken.
17 En hij zei tot hen: Ziet naar mij en doet zo; en ziet, als ik zal komen aan het uiterste van de legers, zo zal het gebeuren, zoals ik zal doen, zo zult u doen.
18 Als ik met de bazuin zal blazen, ik en allen, die met mij zijn, dan zult u lieden ook met de bazuin blazen, rondom het gehele leger, en u zult zeggen: Voor de HEERE en voor Gideon!
19 Zo kwam Gideon, en honderd mannen, die met hem waren, in het uiterste van de legers, in het begin van de middelste nachtwaak, als zij maar even de wachters gesteld hadden; en zij bliezen met de bazuinen, ook sloegen zij de kruiken, die in hun hand waren, in stukken.
20 Zo bliezen de drie hopen met de bazuinen, en braken de kruiken; en zij hielden met de linkerhand de fakkelen, en met hun rechterhand de bazuinen om te blazen; en zij riepen: Het zwaard van de HEERE, en van Gideon!
21 En zij stonden, een ieder in zijn plaats, rondom het leger. Toen verliep het gehele leger, en zij schreeuwden en vloden.
22 Als de driehonderd met de bazuinen bliezen, zo zette de HEERE het zwaard van de een tegen de anderen, en dat in het gehele leger; en het leger vluchtte tot Beth-sitta toe naar Tseredath, tot aan de grens van Abel-mehola, boven Tabbath.
23 Toen werden de mannen van Israël bijeengeroepen, uit Nafthali, en uit Aser, en uit gans Manasse; en zij joegen de Midianieten achterna.
24 Ook zond Gideon boden in het gehele gebergte van Efraim, en zei:: Komt af de Midianieten tegemoet, en beneemt hun de wateren, tot aan Beth-bara, te weten de Jordaan; zo werd alle man van Efraim bijeengeroepen, en zij benamen hun de wateren tot aan Beth-bara, en de Jordaan.
25 En zij vingen twee vorsten van de Midianieten, Oreb en Zeeb, en doodden Oreb op de rotssteen Oreb, en Zeeb doodden zij in de perskuip van Zeeb, en vervolgden de Midianieten; en zij brachten de hoofden van Oreb en Zeeb tot Gideon, over de Jordaan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8
1 Toen zeiden de mannen van Efraim tot hem: Wat stuk is dit, dat u ons gedaan hebt, dat u ons niet riep, toen u heenging om te strijden tegen de Midianieten? En zij twistten sterk met hem.
2 Hij daarentegen zei tot hen: Wat heb ik nu gedaan, gelijk u; zijn niet de nalezingen van Efraim beter dan de wijnoogst van Abi-ezer?
3 God heeft de vorsten van de Midianieten, Oreb en Zeeb, in uw hand gegeven; wat heb ik dan kunnen doen, gelijk u lieden? Toen liet hun toorn van hem af, als hij dit woord sprak.
4 Als nu Gideon gekomen was aan de Jordaan, ging hij over, met de driehonderd mannen, die bij hem waren, zijnde moe, nochtans vervolgende.
5 En hij zei tot de lieden van Sukkoth: Geeft toch enige bollen brood aan het volk, dat mijn voetstappen volgt, want zij zijn moe; en ik jaag Zebah en Tsalmuna, de koningen van de Midianieten, achterna.
6 Maar de oversten van Sukkoth zeiden: Is dan de handpalm van Zebah en Tsalmuna al in uw hand, dat wij aan uw leger brood zouden geven?
7 Toen zei Gideon: Daarom, als de HEERE Zebah en Tsalmuna in mijn hand geeft, zo zal ik uw vlees dorsen met doornen van de woestijn, en met distels.
8 En hij trok van daar op naar Pnuel, en sprak tot hen desgelijks. En de lieden van Pnuel antwoordden hem, zoals de lieden van Sukkoth geantwoord hadden.
9 Daarom sprak hij ook tot de lieden van Pnuel, en zei:: Als ik met vrede weer kom, zal ik deze toren afwerpen.
10 Zebah nu en Tsalmuna waren te Karkor, en hun legers met hen, omtrent vijftien duizend, al de overgeblevenen van het gehele leger van de kinderen van het oosten; en de gevallenen waren honderd en twintig duizend mannen, die het zwaard uittrokken.
11 En Gideon trok opwaarts, de weg van hen, die in tenten wonen, tegen het oosten van Nobah en Jogbeha; en hij sloeg dat leger, want het leger was zorgeloos.
12 En Zebah en Tsalmuna vloden; doch hij jaagde hen na; en hij ving de beide koningen van de Midianieten, Zebah en Tsalmuna, en verschrikte het gehele leger.
13 Toen nu Gideon, de zoon van Joas, van de strijd wederkwam, voor de opgang van de zon,
14 Zo ving hij een jongen van de lieden te Sukkoth, en ondervraagde hem; die schreef hem op de oversten van Sukkoth, en hun oudsten, zeven en zeventig mannen.
15 Toen kwam hij tot de lieden van Sukkoth, en zei: Ziet daar Zebah en Tsalmuna, van die u mij smadelijk verweten hebt, en zei:: Is de handpalm van Zebah en Tsalmuna alrede in uw hand, dat wij aan uw mannen, die moede zijn, brood zouden geven?
16 En hij nam de oudsten dier stad, en doornen van de woestijn, en distels, en deed het de lieden van Sukkoth door dezelve verstaan.
17 En de toren van Pnuel wierp hij af, en doodde de lieden van de stad.
18 Daarna zei hij tot Zebah en Tsalmuna: Wat waren het voor mannen, die u te Thabor doodsloeg? En zij zeiden: Gelijk u , zo waren zij, enerlei, van gedaante als koningszonen.
19 Toen zei hij: Het waren mijn broers, zonen van mijn moeder; zo waarlijk als de HEERE leeft, zo u hen had laten leven, ik zou u niet doden!
20 En hij zei tot Jether, zijn eerstgeborene: Sta op, dood hen; maar de jongeling trok zijn zwaard niet uit, want hij vreesde, omdat hij nog een jongeling was.
21 Toen zeiden Zebah en Tsalmuna: Sta u op, en val op ons aan, want naar dat de man is, zo is zijn macht. Zo stond Gideon op, en doodde Zebah en Tsalmuna, en nam de maantjes, die aan de halzen hunner kamelen waren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Toen zeiden de mannen van Israël tot Gideon: Heers over ons, zo u als uw zoon en uw zoons zoon, omdat u ons van de Midianieten hand verlost hebt.
23 Maar Gideon zei tot hen: Ik zal over u niet heersen; ook zal mijn zoon over u niet heersen; de HEERE zal over u heersen.
24 Voorts zei Gideon tot hen: Een begeerte zal ik van u begeren: geeft mij maar een ieder een voorhoofdsiersel van zijn roof; want zij hadden gouden voorhoofdsierselen gehad, omdat zij Ismaelieten waren.
25 En zij zeiden: Wij zullen ze gaarne geven; en zij spreidden een kleed uit, en wierpen daarop een ieder een voorhoofdsiersel van zijn roof.
26 En het gewicht van de gouden voorhoofdsierselen, die hij begeerd had, was duizend en zevenhonderd sikkelen goud, zonder de maantjes, en ketenen, en purperen klederen, die de koningen van de Midianieten aangehad hadden, en zonder de halsbanden, die aan de halzen hunner kamelen geweest waren.
27 En Gideon maakte daarvan een efod, en stelde die in zijn stad, te Ofra; en gans Israël hoereerde daar die na; en het werd Gideon en zijn huis tot een valstrik.
28 Zo werden de Midianieten te ondergebracht voor het aangezicht van de kinderen Israels, en hieven hun hoofd niet meer op. En het land was stil veertig jaren, in de dagen van Gideon.
29 En Jerubbaal, de zoon van Joas, ging henen en woonde in zijn huis.
30 Gideon nu had zeventig zonen, die uit zijn heup voortgekomen waren; want hij had vele vrouwen.
31 En zijn bijwijf, hetwelk te Sichem was, baarde hem ook een zoon; en hij noemde zijn naam Abimelech.
32 En Gideon, de zoon van Joas, stierf in goeden ouderdom; en hij werd begraven in het graf van zijn vader Joas, te Ofra, van de Abi-ezriets.
33 En het gebeurde, als Gideon gestorven was, dat de kinderen Israels zich omkeerden, en de Baals nahoereerden; en zij stelden zich Baal-berith tot een God.
34 En de kinderen Israels dachten niet aan de HEERE, hun God, Die hen gered had van de hand van al hun vijanden van rondom.
35 En zij deden geen weldadigheid bij het huis van Jerubbaal, dat is Gideon, naar al het goede, dat hij bij Israël gedaan had.

9
1 Abimelech nu, de zoon van Jerubbaal, ging henen naar Sichem, tot de broers van zijn moeder; en hij sprak tot hen, en tot het gehele geslacht van het huis van de vader van zijn moeder, en zei::
2 Spreekt toch voor de oren van alle burgers van Sichem: Wat is u beter, dat zeventig mannen, alle zonen van Jerubbaal, over u heersen, of dat een man over u heers? Gedenkt ook, dat ik uw been en uw vlees ben.
3 Toen spraken de broers van zijn moeder van hem, voor de oren van alle burgers van Sichem, al dezelve woorden; en hun hart neigde zich naar Abimelech; want zij zeiden: Hij is onze broer.
4 En zij gaven hem zeventig zilverlingen, uit het huis van Baal-berith; en Abimelech huurde daarmede ijdele en lichtvaardige mannen, die hem navolgden.
5 En hij kwam in van zijn vaders huis te Ofra, en doodde zijn broers, de zonen van Jerubbaal, zeventig mannen, op een steen; doch Jotham, de jongste zoon van Jerubbaal werd overgelaten, want hij had zich verstoken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Toen vergaderden zich alle burgeren van Sichem, en het gehele huis van Millo, en gingen heen en maakten Abimelech ten koning, bij de hogen eik, die bij Sichem is.
7 Als zij dit Jotham aanzeiden, zo ging hij heen, en stond op de hoogte van de berg Gerizim, en verhief zijn stem, en riep, en hij zei tot hen: Hoort naar mij, u , burgers van Sichem! en God zal naar u horen.
8 De bomen gingen eens heen, om een koning over zich te zalven, en zij zeiden tot de olijfboom: Wees u koning over ons.
9 Maar de olijfboom zei tot hen: Zou ik mijn vettigheid verlaten, die God en de mensen in mij prijzen? En zou ik heengaan om te zweven over de bomen?
10 Toen zeiden de bomen tot de vijgenboom: Kom u , wees koning over ons.
11 Maar de vijgenboom zei tot hen: Zou ik mijn zoetigheid en mijn goede vrucht verlaten? En zou ik heengaan om te zweven over de bomen?
12 Toen zeiden de bomen tot de wijnstok: Kom u , wees koning over ons.
13 Maar de wijnstok zei tot hen: Zou ik mijn most verlaten, die God en mensen vrolijk maakt? En zou ik heengaan om te zweven over de bomen?
14 Toen zeiden al de bomen tot de doornenbos: Kom u , wees koning over ons.
15 En de doornenbos zei tot de bomen: Indien u mij in waarheid tot een koning over u zalft, zo komt, vertrouwt u onder mijn schaduw; maar indien niet, zo ga vuur uit de doornenbos, en vertere de cederen van de Libanon.
16 Zo nu, indien u het in waarheid en oprechtheid gedaan hebt, dat u Abimelech koning gemaakt hebt, en indien u welgedaan hebt bij Jerubbaal en bij zijn huis, en indien u hem naar de verdienste van zijn handen gedaan hebt.
17 (want mijn vader heeft voor u gestreden, en hij heeft zijn ziel verre weggeworpen, en u uit van de Midianieten hand gered;
18 Maar u bent heden opgestaan tegen het huis van mijn vader, en hebt zijn zonen, zeventig mannen, op een steen gedood; en u hebt Abimelech, een zoon van zijn dienstmaagd, koning gemaakt over de burgers van Sichem, omdat hij uw broer is);
19 Indien u dan in waarheid en in oprechtheid bij Jerubbaal en bij zijn huis te deze dage gehandeld hebt, zo weest vrolijk over Abimelech, en hij zij ook vrolijk over u.
20 Maar indien niet, zo ga vuur uit van Abimelech, en vertere de burgers van Sichem, en het huis van Millo; en vuur ga uit van de burgers van Sichem, en van het huis van Millo, en vertere Abimelech!
21 Toen vlood Jotham, en vluchtte, en ging naar Beer; en hij woonde daar vanwege zijn broer Abimelech.
22 Als nu Abimelech drie jaren over Israël geheerst had,
23 Zo zond God een bozen geest tussen Abimelech en tussen de burgers van Sichem; en de burgers van Sichem handelden trouweloos tegen Abimelech;
24 Opdat het geweld, gedaan aan de zeventig zonen van Jerubbaal, kwam, en opdat hun bloed gelegd werd op Abimelech, hun broer, die hen gedood had, en op de burgers van Sichem, die zijn handen gesterkt hadden om zijn broers te doden.
25 En de burgers van Sichem bestelden tegen hem, die op de hoogten van de bergen lagen leiden, en al wie voorbij hen op de weg doorging, beroofden zij; en het werd Abimelech aangezegd.
26 Gaal, de zoon van Ebed, kwam ook met zijn broers, en zij gingen over in Sichem; en de burgeren van Sichem verlieten zich op hem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

27 En zij gingen uit in het veld, en lazen hun wijnbergen af, en traden de druiven, en maakten lofliederen; en zij gingen in het huis van hun god, en aten en dronken, en vloekten Abimelech.
28 En Gaal, de zoon van Ebed, zei: Wie is Abimelech, en wat is Sichem, dat wij hem dienen zouden? is hij niet een zoon van Jerubbaal? en Zebul zijn bevelhebber? dient liever de mannen van Hemor, de vader van Sichem; want waarom zouden wij hem dienen?
29 Och, dat dit volk in mijn hand ware! ik zou Abimelech wel verdrijven. En tot Abimelech zei hij: Vermeerder uw heir, en trek uit.
30 Als Zebul, de overste van de stad, de woorden van Gaal, de zoon van Ebed, hoorde, zo ontstak zijn toorn.
31 En hij zond listiglijk boden tot Abimelech, en zei:: Zie, Gaal, de zoon van Ebed, en zijn broers zijn te Sichem gekomen, en zie, zij, met deze stad, handelen vijandiglijk tegen u.
32 Zo maak u nu op bij nacht, u en het volk, dat met u is, en leg lagen in het veld.
33 En het geschiede in de morgen, als de zon opgaat, zo maak u vroeg op, en overval deze stad; en zie, zo hij en het volk, dat met hem is, tot u uittrekken, zo doe hem, zoals uw hand vinden zal.
34 Abimelech dan maakte zich op, en al het volk, dat met hem was, bij nacht; en zij leiden lagen op Sichem, met vier hopen.
35 En Gaal, de zoon van Ebed, ging uit, en stond aan de deur van de stadspoort; en Abimelech rees op, en al het volk, dat met hem was.
36 Als Gaal dat volk zag, zo zei hij tot Zebul: Zie, er komt volk af van de hoogten van de bergen. Zebul daarentegen zei tot hem: U ziet de schaduw van de bergen voor mensen aan.
37 Maar Gaal voer wijders voort te spreken en zei: Zie daar volk, afkomende uit het midden van de lands, en een hoop komt van de weg van de eik Meonenim.
38 Toen zei Zebul tot hem: Waar is nu uw mond, waarmede u zei: Wie is Abimelech, dat wij hem zouden dienen? is niet dit het volk, dat u veracht hebt? trek toch nu uit en strijd tegen hem!
39 En Gaal trok uit voor het aangezicht van de burgeren van Sichem, en hij streed tegen Abimelech.
40 En Abimelech jaagde hem na, want hij vlood voor zijn aangezicht; en er vielen vele verslagenen tot aan de deur van de stads poort.
41 Abimelech nu bleef te Aruma; en Zebul verdreef Gaal en zijn broers, dat zij te Sichem niet mochten wonen.
42 En het gebeurde van de anderen daags dat het volk uittrok in het veld, en zij zeiden het Abimelech aan.
43 Toen nam hij het volk, en deelde hen in drie hopen, en hij leide lagen in het veld; en hij zag toe, en ziet, het volk trok uit de stad, zo maakte hij zich tegen hen op, en sloeg hen.
44 want Abimelech en de hopen, die bij hem waren, overvielen hen, en bleven staan aan de deur van de stadspoort; en de twee andere hopen overvielen allen, die in het veld waren, en sloegen hen.
45 Voorts streed Abimelech tegen de stad die gehele dag, en nam de stad in, en doodde het volk, dat daarin was; en hij brak de stad af, en bezaaide haar met zout.
46 Als alle burgers van de torens van Sichem dat hoorden, zo gingen zij in de sterkte, in het huis van de god Berith.
47 En het werd Abimelech aangezegd, dat alle burgeren van de torens van Sichem zich verzameld hadden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

48 Zo ging Abimelech op de berg Zalmon, hij en al het volk, dat met hem was; en Abimelech nam een bijl in zijn hand, en hieuw een tak van de bomen, en nam hem op, en leide hem op zijn schouder; en hij zei tot het volk, dat bij hem was: Wat u mij hebt zien doen, haast u, doet als ik.
49 Zo hieuw ook al het volk een ieder zijn tak af, en zij volgden Abimelech na, en leiden ze aan de sterkte, en verbrandden daardoor de sterkte met vuur; dat ook alle lieden van de torens van Sichem stierven, omtrent duizend mannen en vrouwen.
50 Voorts trok Abimelech naar Thebez, en hij legerde zich tegen Thebez, en nam haar in.
51 Doch er was een sterke toren in het midden van de stad; zo vloden daarheen al de mannen en de vrouwen, en alle burgers van de stad, en sloten voor zich toe; en zij klommen op het dak van de torens.
52 Toen kwam Abimelech tot aan de toren, en bestormde die; en hij genaakte tot aan de deur van de torens, om die met vuur te verbranden.
53 Maar een vrouw wierp een stuk van een molensteen op Abimelechs hoofd; en zij verpletterde zijn hersenpan.
54 Toen riep hij haastig, de jongen, die zijn wapenen droeg, en zei tot hem: Trek uw zwaard uit, en dood mij, opdat zij niet van mij zeggen: Een vrouw heeft hem gedood. En zijn jongen doorstak hem, dat hij stierf.
55 Als nu de mannen van Israël zagen, dat Abimelech dood was, zo gingen zij een ieder naar zijn plaats.
56 Zo deed God wederkeren het kwaad van Abimelech, dat hij aan zijn vader gedaan had, dodende zijn zeventig broers.
57 Desgelijks al het kwaad van de lieden van Sichem deed God wederkeren op hun hoofd; en de vloek van Jotham, de zoon van Jerubbaal, kwam over hen.

10
1 Na Abimelech nu stond op, om Israël te behouden, Thola, een zoon van Pua, zoon van Dodo, een man van Issaschar; en hij woonde te Samir, op het gebergte van Efraim.
2 En hij richtte Israël drie en twintig jaren; en hij stierf, en werd begraven te Samir.
3 En na hem stond op Jair, de Gileadiet; en hij richtte Israël twee en twintig jaren.
4 En hij had dertig zonen, rijdende op dertig ezelveulens, en die hadden dertig steden, die zij noemden Havvoth-jair, tot op deze dag, die in het land van Gilead zijn.
5 En Jair stierf, en werd begraven te Kamon.
6 Toen voeren de kinderen Israels voort te doen, dat kwaad was in de ogen van de HEERE, en dienden de Baals, en Astharoth, en de goden van Syrië, en de goden van Sidon, en de goden van Moab, en de goden van de kinderen Ammons, veeleer de goden van de Filistijnen; en zij verlieten de HEERE, en dienden Hem niet.
7 Zo ontstak de toorn van de HEERE tegen Israël; en Hij verkocht hen in de hand van de Filistijnen, en in de hand van de kinderen Ammons.
8 En zij onderdrukten en vertraden de kinderen Israels in dat jaar; achttien jaren, onderdrukten zij al de kinderen Israels, die aan gene zijde van de Jordaan waren, in het land van de Amorieten, dat in Gilead is.
9 Daartoe gingen de kinderen Ammons over de Jordaan, om strijd te voeren, zelfs tegen Juda, en tegen Benjamin, en tegen het huis van Efraim; zodat het Israël zeer bang werd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Toen riepen de kinderen Israels tot de HEERE, en zei:: Wij hebben tegen U gezondigd, zo omdat wij onzen God hebben verlaten, als dat wij de Baals gediend hebben.
11 Maar de HEERE zei tot de kinderen Israels: Heb Ik u niet van de Egyptenaren, en van de Amorieten, en van de kinderen Ammons, en van de Filistijnen,
12 En de Sidoniers, en Amalekieten, en Maonieten, die u onderdrukten, toen u tot Mij riep, alsdan uit hun hand verlost?
13 Nochtans hebt u Mij verlaten, en andere goden gediend; daarom zal Ik u niet meer verlossen.
14 Gaat henen, roept tot de goden, die u verkoren hebt; laten die u verlossen, ter tijd uwer benauwdheid.
15 Maar de kinderen Israels zeiden tot de HEERE: Wij hebben gezondigd; doe U ons, naar alles, wat goed is in Uw ogen; alleenlijk verlos ons toch te deze dage!
16 En zij deden de vreemde goden uit hun midden weg, en dienden de HEERE. Toen werd Zijn ziel verdrietig over de arbeid van Israël.
17 En de kinderen Ammons werden bijeengeroepen, en legerden zich in Gilead; daarentegen werden de kinderen Israels vergaderd, en legerden zich te Mizpa.
18 Toen zei het volk, de oversten van Gilead, de een tot de ander: Wie is de man, die beginnen zal te strijden tegen de kinderen Ammons? die zal tot een hoofd zijn over alle inwoners van Gilead.

11
1 Jeftha nu, de Gileadiet, was een strijdbaar held, maar hij was een hoerenkind; doch Gilead had Jeftha gegenereerd.
2 Gileads huisvrouw baarde hem ook zonen; en de zonen van deze vrouw, groot geworden zijnde, stieten Jeftha uit, en zeiden tot hem: U zult in het huis van onze vader niet erven, want u bent een zoon van een andere vrouw.
3 Toen vlood Jeftha voor het aangezicht van zijn broers, en woonde in het land Tob; en ijdele mannen vergaderden zich tot Jeftha, en gingen met hem uit.
4 En het gebeurde, na enige dagen, dat de kinderen Ammons tegen Israël streden.
5 Zo gebeurde het, als de kinderen Ammons tegen Israël streden, dat de oudsten van Gilead heengingen, om Jeftha te halen uit het land van Tob.
6 En zij zeiden tot Jeftha: Kom, en wees ons tot een overste, opdat wij strijden tegen de kinderen Ammons.
7 Maar Jeftha zei tot de oudsten van Gilead: Hebt u lieden mij niet gehaat, en mij uit mijn vaders huis verstoten? waarom bent u dan nu tot mij gekomen, terwijl u in benauwdheid bent?
8 En de oudsten van Gilead zeiden tot Jeftha: Daarom zijn wij nu tot u wedergekomen, dat u met ons trekt, en tegen de kinderen Ammons strijdt; en u zult ons tot een hoofd zijn, over alle inwoners van Gilead.
9 Toen zei Jeftha tot de oudsten van Gilead: Zo u lieden mij weer haalt, om te strijden tegen de kinderen Ammons, en de HEERE hen voor mijn aangezicht geven zal, zal ik u dan tot een hoofd zijn?
10 En de oudsten van Gilead zeiden tot Jeftha: De HEERE zij toehoorder tussen ons, indien wij niet zo naar uw woord doen.
11 Zo ging Jeftha met de oudsten van Gilead, en het volk stelde hem tot een hoofd en overste over zich. En Jeftha sprak al zijn woorden voor het aangezicht van de HEERE te Mizpa.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Voorts zond Jeftha boden tot de koning van de kinderen Ammons, en zei:: Wat hebben ik en u met elkander te doen, dat u tot mij gekomen bent, om tegen mijn land strijd te voeren?
13 En de koning van de kinderen Ammons zei tot de boden van Jeftha: omdat Israël, als hij uit Egypte optrok, mijn land genomen heeft, van de Arnon af tot aan de Jabbok, en tot aan de Jordaan; zo geef mij dat nu weer met vrede.
14 Maar Jeftha voer wijders voort, en zond boden tot de koning van de kinderen Ammons.
15 En hij zei tot hem: Zo zegt Jeftha: Israël heeft het land van de Moabieten, en het land van de kinderen Ammons niet genomen;
16 want als zij uit Egypte optogen, zo wandelde Israël door de woestijn tot aan de Schelfzee, en kwam te Kades.
17 En Israël zond boden tot de koning van de Edomieten, en zei:: Laat mij toch door uw land doortrekken; maar de koning van de Edomieten gaf geen gehoor. En hij zond ook tot de koning van de Moabieten, die ook niet wilde. Zo bleef Israël in Kades.
18 Daarna wandelde hij in de woestijn, en trok om het land van de Edomieten en het land van de Moabieten, en kwam van de opgang van de zon aan het land van de Moabieten, en zij legerden zich op gene zijde van de Arnon; maar zij kwamen niet binnen de land van de Moabieten; want de Arnon is de land van de Moabieten.
19 Maar Israël zond boden tot Sihon, de koning van de Amorieten, koning van Hesbon, en Israël zei tot hem: Laat ons toch door uw land doortrekken tot aan mijn plaats.
20 Doch Sihon betrouwde Israël niet door zijn land door te trekken; maar Sihon verzamelde al zijn volk, en zij legerden zich te Jaza; en hij streed tegen Israël.
21 En de HEERE, de God Israels, gaf Sihon met al zijn volk in de hand van Israël, dat zij hen sloegen; zo nam Israël erfelijk in het gehele land van de Amorieten, die in dat land woonden.
22 En zij namen erfelijk in de gehele land van de Amorieten, van de Arnon af tot aan de Jabbok, en van de woestijn tot aan de Jordaan.
23 Zo heeft nu de HEERE, de God Israels, de Amorieten voor het aangezicht van Zijn volk Israël uit de bezitting verdreven; en zoudt u hun erfgenaam zijn?
24 Zoudt u niet degene erven, die uw god Kamos voor u uit de bezitting verdreef? Zo zullen wij al degene erven, die de HEERE, onze God, voor ons aangezicht uit de bezitting verdrijft.
25 Nu voorts, bent u veel beter dan Balak, de zoon van Zippor, de koning van de Moabieten? heeft hij ooit met Israël getwist? heeft hij ook ooit tegen hem gestreden?
26 Terwijl Israel driehonderd jaren gewoond heeft in Hesbon, en in haar steden, en in Aroer en in de steden, en in al de steden, die aan de zijde van de Arnon zijn; waarom hebt u het dan in die tijd niet gered?
27 Ook heb ik tegen u niet gezondigd, maar u doet kwalijk bij mij, dat u tegen mij krijgt; de HEERE, Die Rechter is, richte heden tussen de kinderen Israels en tussen de kinderen Ammons!
28 Maar de koning van de kinderen Ammons hoorde niet naar de woorden van Jeftha, die hij tot hem gezonden had.
29 Toen kwam de Geest van de HEERE op Jeftha, dat hij Gilead en Manasse doortrok; want hij trok door tot Mizpa in Gilead, en van Mizpa in Gilead trok hij door tot de kinderen Ammons.
30 En Jeftha beloofde de HEERE een gelofte, en zei: Indien U de kinderen Ammons ganselijk in mijn hand zult geven;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

31 Zo zal het uitgaande, dat uit de deur van mijn huis mij tegemoet zal uitgaan, als ik met vrede van de kinderen Ammons wederkom, dat zal van de HEERE zijn, en ik zal het offeren ten brandoffer.
32 Zo trok Jeftha door naar de kinderen Ammons, om tegen hen te strijden; en de HEERE gaf hen in zijn hand.
33 En hij sloeg hen van Aroer af tot daar u komt te Minnith, twintig steden, en tot aan Abel-keramim, met een zeer groten slag. Zo werden de kinderen Ammons te ondergebracht voor het aangezicht van de kinderen Israels.
34 Toen nu Jeftha te Mizpa bij zijn huis kwam, ziet, zo ging zijn dochter uit hem tegemoet, met trommelen en met reien. Zij nu was alleen, een enig kind; hij had uit zich anders geen zoon of dochter.
35 En het gebeurde, als hij haar zag, zo verscheurde hij zijn klederen, en zei: Ach, mijn dochter! u hebt mij ganselijk neergebogen, en u bent onder degenen, die mij beroeren; want ik heb mijn mond opengedaan tot de HEERE, en ik zal niet kunnen teruggaan.
36 En zij zei tot hem: Mijn vader! hebt u uw mond opengedaan tot de HEERE, doe mij, zoals uit uw mond gegaan is; naardien u de HEERE volkomen wraak gegeven heeft van uw vijanden, van de kinderen Ammons.
37 Voorts zei zij tot haar vader: Laat deze zaak aan mij gebeuren: Laat twee maanden van mij af, dat ik heenga, en ga tot de bergen, en bewenen mijn maagdom, ik en mijn gezellinnen.
38 En hij zei: Ga heen; en hij liet haar twee maanden gaan. Toen ging zij heen met haar gezellinnen, en beweende haar maagdom op de bergen.
39 En het gebeurde ten einde van twee maanden dat zij tot haar vader wederkwam, die aan haar volbracht zijn gelofte, die hij beloofd had; en zij heeft geen man bekend. Voorts werd het een gewoonheid in Israël,
40 Dat de dochters Israels van jaar tot jaar heengingen, om de dochter van Jeftha, de Gileadiet, aan te spreken, vier dagen in het jaar.

12
1 Toen werden de mannen van Efraim bijeengeroepen, en trokken over naar het noorden; en zij zeiden tot Jeftha: Waarom bent u doorgetogen om te strijden tegen de kinderen Ammons, en hebt ons niet geroepen, om met u te gaan? wij zullen uw huis met u met vuur verbranden.
2 En Jeftha zei tot hen: Ik en mijn volk waren zeer twistig met de kinderen Ammons; en ik heb u geroepen, maar u hebt mij uit hun hand niet verlost.
3 Als ik nu zag, dat u niet verloste, zo stelde ik mijn ziel in mijn hand, en trok door tot de kinderen Ammons, en de HEERE gaf hen in mijn hand; waarom bent u dan te deze dage tot mij opgekomen, om tegen mij te strijden?
4 En Jeftha vergaderde alle mannen van Gilead, en streed met Efraim; en de mannen van Gilead sloegen Efraim, want de Gileadieten, zijnde tussen Efraim en tussen Manasse, zeiden: U lieden bent vluchtelingen van Efraim.
5 want de Gileadieten namen de Efraimieten de veren van de Jordaan af; en het gebeurde, als de vluchtelingen van Efraim zeiden: Laat mij overgaan; zo zeiden de mannen van Gilead tot hem: Bent u een Efraimiet? wanneer hij zei: Neen;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Zo zeiden zij tot hem: Zeg nu Schibboleth; maar hij zei: Sibbolet, en kon het zo niet recht spreken; zo grepen zij hem, en versloegen hem aan de veren van de Jordaan, dat te dier tijd van Efraim vielen twee en veertig duizend.
7 Jeftha nu richtte Israël zes jaren; en Jeftha, de Gileadiet, stierf, en werd begraven in de steden van Gilead.
8 En na hem richtte Israël Ebzan, van Bethlehem.
9 En hij had dertig zonen; en hij zond dertig dochters naar buiten, en bracht dertig dochters van buiten in voor zijn zonen; en hij richtte Israël zeven jaren.
10 Toen stierf Ebzan, en werd begraven te Bethlehem.
11 En na hem richtte Israël Elon, de Zebuloniet, en hij richtte Israël tien jaren.
12 En Elon, de Zebuloniet, stierf, en werd begraven te Ajalon, in het land van Zebulon.
13 En na hem richtte Israël Abdon, een zoon van Hillel, de Pirhathoniet.
14 En hij had veertig zonen, en dertig zoons zonen, rijdende op zeventig ezelveulens; en hij richtte Israël acht jaren.
15 Toen stierf Abdon, een zoon van Hillel, de Pirhathoniet; en hij werd begraven te Pirhathon, in het land van Efraim, op de berg van de Amalekiet.

13
1 En de kinderen Israels voeren voort te doen, dat kwaad was in de ogen van de HEERE; zo gaf de HEERE hen in de hand van de Filistijnen veertig jaren.
2 En er was een man van Zora, uit het geslacht van een Daniet, wiens naam was Manoach; en zijn huisvrouw was onvruchtbaar en baarde niet.
3 En een Engel van de HEERE verscheen aan deze vrouw, en Hij zei tot haar: Zie nu, u bent onvruchtbaar, en hebt niet gebaard; maar u zult zwanger worden, en een zoon baren.
4 Zo wacht u toch nu, en drink geen wijn noch sterken drank, en eet niets onreins.
5 want zie, u zult zwanger worden, en een zoon baren, op wiens hoofd geen scheermes zal komen; want dat kind zal een Nazireer Gods zijn, van moeders buik af; en hij zal beginnen Israel te verlossen uit van de Filistijnen hand.
6 Toen kwam deze vrouw in, en sprak tot haar man, en zei:: Er kwam een Man Gods tot mij, Wiens aangezicht was als het aangezicht van een Engel Gods, zeer vreselijk; en ik vraagde Hem niet, van waar Hij was, en Zijn naam gaf Hij mij niet te kennen.
7 Maar Hij zei tot mij: Zie, u zult zwanger worden, en een zoon baren; zo drink nu geen wijn noch sterken drank, en eet niets onreins; want dat kind zal een Nazireer Gods zijn, van moeders buik af tot op de dag van zijn dood.
8 Toen aanbad Manoach de HEERE vuriglijk, en zei: Och, HEERE! dat toch de Man Gods, Die U gezonden hebt, weer tot ons kome, en ons lere, wat we dat kind doen zullen, dat geboren zal worden.
9 En God verhoorde de stem van Manoach; en de Engel Gods kwam wederom tot de vrouw. Zij nu zat in het veld, doch haar man Manoach was niet bij haar.
10 Zo haastte de vrouw, en liep, en gaf het haar man te kennen; en zij zei tot hem: Zie, die Man is mij verschenen, Welke op die dag tot mij kwam.
11 Toen stond Manoach op, en ging zijn huisvrouw na; en hij kwam tot die Man, en zei tot Hem: Bent u die Man, Die tot deze vrouw gesproken hebt? En Hij zei: Ik ben het.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Toen zei Manoach: Nu, dat Uw woorden komen; maar wat zal van de jongen wijze en werk zijn?
13 En de Engel van de HEERE zei tot Manoach: Van alles, wat Ik tot de vrouw gezegd heb, zal zij zich wachten.
14 Zij zal niet eten van iets, dat van de wijnstok van de wijns voortkomt; en wijn en sterken drank zal zij niet drinken, noch iets onreins eten; al wat Ik haar geboden heb, zal zij onderhouden.
15 Toen zei Manoach tot de Engel van de HEERE: Laat ons U toch ophouden, en een geitenbokje voor Uw aangezicht bereiden.
16 Maar de Engel van de HEERE zei tot Manoach: Indien u Mij zult ophouden, Ik zal van uw brood niet eten; en indien u een brandoffer zult doen, dat zult u de HEERE offeren. Want Manoach wist niet, dat het een Engel van de HEERE was.
17 En Manoach zei tot de Engel van de HEERE: Wat is Uw naam, opdat wij U vereren, wanneer Uw woord zal komen.
18 En de Engel van de HEERE zei tot hem: Waarom vraagt u dus naar Mijn naam? Die is toch Wonderlijk.
19 Toen nam Manoach een geitenbokje, en het spijsoffer, en offerde het op de rotssteen, de HEERE. En Hij handelde wonderlijk in Zijn doen; en Manoach en zijn huisvrouw zagen toe.
20 En het gebeurde, als de vlam van het altaar opvoer naar de hemel, zo voer de Engel van de HEERE op in de vlam van het altaar. Als Manoach en zijn huisvrouw dat zagen, zo vielen zij op hun aangezichten ter aarde.
21 En de Engel van de HEERE verscheen niet meer aan Manoach, en aan zijn huisvrouw. Toen bekende Manoach, dat het een Engel van de HEERE was.
22 En Manoach zei tot zijn huisvrouw: Wij zullen zekerlijk sterven, omdat wij God gezien hebben.
23 Maar zijn huisvrouw zei tot hem: Zo de HEERE lust had ons te doden, Hij had het brandoffer en spijsoffer van onze hand niet aangenomen, noch ons dit alles getoond, noch ons om deze tijd laten horen, zulks als dit is.
24 Daarna baarde deze vrouw een zoon, en zij noemde zijn naam Simson; en dat kind werd groot, en de HEERE zegende het.
25 En de Geest van de HEERE begon hem bij wijlen te drijven in het leger van Dan, tussen Zora en tussen Esthaol.

14
1 En Simson ging af naar Thimnath, en gezien hebbende een vrouw te Thimnath, van de dochters van de Filistijnen,
2 Zo ging hij opwaarts, en gaf het zijn vader en zijn moeder te kennen, en zei: Ik heb een vrouw gezien te Thimnath, van de dochters van de Filistijnen; nu dan, neem mij die tot een vrouw.
3 Maar zijn vader zei tot hem, veeleer zijn moeder: Is er geen vrouw onder de dochters uwer broers, en onder al mijn volk, dat u heengaat, om een vrouw te nemen van de Filistijnen, die onbesnedenen? En Simson zei tot zijn vader: Neem mij die, want zij is bevallig in mijn ogen.
4 Zijn vader nu en zijn moeder wisten niet, dat dit van de HEERE was, dat hij gelegenheid zocht van de Filistijnen; want de Filistijnen heersten te dier tijd over Israel.
5 Zo ging Simson, met zijn vader en zijn moeder, henen af naar Thimnath. Als zij nu kwamen tot aan de wijngaarden van Thimnath, ziet daar, een jonge leeuw, brullende hem tegemoet.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Toen werd de Geest van de HEERE vaardig over hem, dat hij hem van een scheurde, gelijk men een bokje van een scheurt, en er was niets in zijn hand; doch hij gaf zijn vader en zijn moeder niet te kennen, wat hij gedaan had.
7 En hij kwam af, en sprak tot de vrouw; en zij beviel in Simsons ogen.
8 En na sommige dagen kwam hij weer, om haar te nemen; toen week hij af, om het aas van de leeuw te bezien, en ziet, een bijenzwerm was in het lichaam van de leeuw, met honig.
9 En hij nam die in zijn handen, en ging voort, al gaande en etende; en hij ging tot zijn vader en tot zijn moeder, en gaf hun daarvan, en zij aten; doch hij gaf hun niet te kennen, dat hij de honig uit het lichaam van de leeuw genomen had.
10 Als nu zijn vader afgekomen was tot die vrouw, zo maakte Simson daar een bruiloft, want zo plachten de jongelingen te doen.
11 En het gebeurde, als zij hem zagen, zo namen zij dertig metgezellen, die bij hem zouden zijn.
12 Simson dan zei tot hen: Ik zal nu u een raadsel te raden geven; indien u mij dat in de zeven dagen van deze bruiloft wel zult verklaren en uitvinden, zo zal ik u geven dertig fijne lijnwaadsklederen, en dertig wisselklederen.
13 En indien u het mij niet zult kunnen verklaren, zo zult u lieden mij geven dertig fijne lijnwaadsklederen, en dertig wisselklederen. En zij zeiden tot hem: Geef uw raadsel te raden, en laat het ons horen.
14 En hij zei tot hen: Spijze ging uit van de eter, en zoetigheid ging uit van de sterke. En zij konden dat raadsel in drie dagen niet verklaren.
15 Daarna gebeurde het op de zevenden dag, dat zij tot de huisvrouw van Simson zeiden: Overreed uw man, dat hij ons dat raadsel verklare, opdat wij niet misschien u, en het huis van uw vader, met vuur verbranden. Hebt u lieden ons genodigd, om het onze te bezitten; is het zo niet?
16 En Simsons huisvrouw weende voor hem en zei: U haat mij maar, en hebt mij niet lief; u hebt de kinderen van mijn volks een raadsel te raden gegeven, en hebt het mij niet verklaard. En hij zei tot haar: Zie, ik heb het mijn vader en mijn moeder niet verklaard, zal ik het u dan verklaren?
17 En zij weende voor hem, op de zevenden van de dagen in die zij deze bruiloft hadden; zo gebeurde het op de zevenden dag, dat hij het haar verklaarde, want zij perste hem; en zij verklaarde dat raadsel de kinderen haars volks.
18 Toen zeiden de mannen van de stad tot hem, op de zevenden dag, eer de zon onderging: Wat is zoeter dan honig? en wat is sterker dan een leeuw? En hij zei tot hen: Zo u met mijn kalf niet had geploegd, u zoudt mijn raadsel niet hebben uitgevonden.
19 Toen werd de Geest van de HEERE vaardig over hem, en hij ging af naar de Askelonieten, en sloeg van hen dertig man; en hij nam hun gewaad, en gaf de wisselklederen aan degenen, die dat raadsel verklaard hadden. Doch zijn toorn ontstak, en hij ging op in van zijn vaders huis.
20 En de huisvrouw van Simson werd van zijn metgezel, die hem vergezeld had.

15
1 En het gebeurde na sommige dagen, in de dagen van de tarweoogst, dat Simson zijn huisvrouw bezocht met een geitenbokje, en hij zei: Laat mij tot mijn huisvrouw ingaan in de kamer; maar haar vader liet hem niet toe in te gaan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 want haar vader zei: Ik sprak zeker, dat u haar ganselijk haattet, zo heb ik haar aan uw metgezel gegeven. Is niet haar kleinste zuster schoner dan zij? Laat ze u toch zijn in de plaats van haar.
3 Toen zei Simson tot henlieden: Ik ben ditmaal onschuldig van de Filistijnen, wanneer ik aan hen kwaad doe.
4 En Simson ging heen, en ving driehonderd vossen; en hij nam fakkelen, en keerde staart aan staart, en deed een fakkel tussen twee staarten in het midden.
5 En hij stak de fakkelen aan met vuur, en liet ze lopen in het staande koren van de Filistijnen; en hij stak in brand zowel de korenhopen als het staande koren, zelfs tot de wijngaarden en olijfbomen toe.
6 Toen zeiden de Filistijnen: Wie heeft dit gedaan? En men zei: Simson, de schoonzoon van de Thimniet, omdat hij zijn huisvrouw heeft genomen, en heeft haar aan zijn metgezel gegeven. Toen kwamen de Filistijnen op, en verbrandden haar en haar vader met vuur.
7 Toen zei Simson tot hen: Zoudt u zo doen? Zeker, als ik mij aan u gewroken heb, zo zal ik daarna ophouden.
8 En hij sloeg hen, de schenkel en de heup, met een groten slag; en hij ging af, en woonde op de hoogte van de rots Etam.
9 Toen gingen de Filistijnen op, en legerden zich tegen Juda, en breidden zich uit in Lechi.
10 En de mannen van Juda zeiden: Waarom bent u lieden tegen ons opgetogen? En zij zeiden: Wij zijn opgetogen om Simson te binden, om hem te doen, zoals hij ons gedaan heeft.
11 Toen kwamen drie duizend mannen af uit Juda tot het hol van de rots Etam, en zeiden tot Simson: Wist u niet, dat de Filistijnen over ons heersen? Waarom hebt u ons dan dit gedaan? En hij zei tot hen: Zoals zij mij gedaan hebben, zo heb ik hunlieden gedaan.
12 En zij zeiden tot hem: Wij zijn afgekomen om u te binden, om u over te geven in de hand van de Filistijnen. Toen zei Simson tot hen: Zweert mij, dat u lieden op mij niet zult aanvallen.
13 En zij spraken tot hem, en zei:: Neen, maar wij zullen u wel binden, en u in hunlieder hand overgeven; doch wij zullen u geenszins doden. En zij bonden hem met twee nieuwe touwen, en voerden hem op van de rots.
14 Als hij kwam tot Lechi, zo juichten de Filistijnen hem tegemoet; maar de Geest van de HEERE werd vaardig over hem; en de touwen, die aan zijn armen waren, werden als linnen draden, die van het vuur gebrand zijn, en zijn banden versmolten van zijn handen.
15 En hij vond een vochtig ezelskinnebakken, en hij strekte zijn hand uit, en nam het, en sloeg daarmede duizend man.
16 Toen zei Simson: Met een ezelskinnebakken, een hoop, twee hopen, met een ezelskinnebakken heb ik duizend man geslagen.
17 En het gebeurde, als hij geeindigd had te spreken, zo wierp hij het kinnebakken uit zijn hand, en hij noemde dezelve plaats Ramath-lechi.
18 Als hem nu zeer dorstte, zo riep hij tot de HEERE, en zei: U hebt door de hand van Uw knecht dit grote heil gegeven; zou ik dan nu van dorst sterven, en vallen in de hand van deze onbesnedenen?
19 Toen kloofde God de holle plaats, die in Lechi is, en er ging water uit van dezelve, en hij dronk. Toen kwam zijn geest weer, en hij werd levend. Daarom noemde hij haar naam: De fontein van de aanroepers, die in Lechi is, tot op deze dag.
20 En hij richtte Israel, in de dagen van de Filistijnen, twintig jaren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16
1 Simson nu ging heen naar Gaza; en hij zag daar een vrouw, die een hoer was; en hij ging tot haar in.
2 Toen werd de Gazieten gezegd: Simson is hier ingekomen; zo gingen zij rondom, en leiden hem de gehele nacht lagen in de stadspoort; doch zij hielden zich de gehele nacht stil, en zei:: Tot aan het morgenlicht, dan zullen wij hem doden.
3 Maar Simson lag tot middernacht toe; toen stond hij op ter middernacht, en hij greep de deuren van de stadspoort met de beide posten, en nam ze weg met de grendelboom, en leide ze op zijn schouderen, en droeg ze opwaarts op de hoogte van de bergs, die in het gezicht van Hebron is.
4 En het gebeurde daarna, dat hij een vrouw lief kreeg, aan de beek Sorek, welker naam was Delila.
5 Toen kwamen de vorsten van de Filistijnen tot haar op, en zeiden tot haar: Overreed hem, en zie, waarin zijn grote kracht zij, en waarmede wij hem zouden machtig worden, en hem binden, om hem te plagen; zo zullen wij u geven, een ieder, duizend en honderd zilverlingen.
6 Delila dan zei tot Simson: Verklaar mij toch, waarin uw grote kracht zij, en waarmede u zoudt kunnen gebonden worden, dat men u plaagt.
7 En Simson zei tot haar: Indien zij mij bonden met zeven verse zelen, die niet verdroogd zijn, zo zou ik zwak worden, en wezen als een ander mens.
8 Toen brachten de vorsten van de Filistijnen tot haar op zeven verse zelen, die niet verdroogd waren; en zij bond hem daarmede.
9 De achterlage nu zat bij haar in een kamer. Zo zei zij tot hem: De Filistijnen over u, Simson! Toen verbrak hij de zelen, zoals een snoertje van grof vlas verbroken wordt, als het vuur riekt. Zo werd zijn kracht niet bekend.
10 Toen zei Delila tot Simson: Zie, u hebt met mij gespot, en leugenen tot mij gesproken; verklaar mij toch nu, waarmede u zoudt kunnen gebonden worden?
11 En hij zei tot haar: Indien zij mij vastbonden met nieuwe touwen, met die geen werk gedaan is, zo zou ik zwak worden, en wezen als een ander mens.
12 Toen nam Delila nieuwe touwen, en bond hem daarmede, en zei tot hem: De Filistijnen over u, Simson! (De achterlage nu was zittende in een kamer.) Toen verbrak hij ze van zijn armen als een draad.
13 En Delila zei tot Simson: Tot hiertoe hebt u met mij gespot, en leugenen tot mij gesproken; verklaar mij toch nu, waarmede u zoudt kunnen gebonden worden. En hij zei tot haar: Indien u de zeven haarlokken van mijn hoofds vlochtet aan een weversboom.
14 En zij maakte ze vast met een pin, en zei tot hem: De Filistijnen over u, Simson! Toen waakte hij op uit zijn slaap, en nam weg de pin van de gevlochten haarlokken, en de weversboom.
15 Toen zei zij tot hem: Hoe zult u zeggen: Ik heb u lief, daar uw hart niet met mij is? U hebt nu driemaal met mij gespot, en mij niet verklaard, waarin uw grote kracht zij.
16 En het gebeurde, als zij hem alle dagen met haar woorden perste, en hem moeilijk viel, dat zijn ziel verdrietig werd tot stervens toe;
17 Zo verklaarde hij haar zijn gehele hart, en zei tot haar: Er is nooit een scheermes op mijn hoofd gekomen, want ik ben een Nazireer Gods van mijn moeders buik af; indien ik geschoren werd, zo zal mijn kracht van mij wijken, en ik zal zwak worden, en wezen als alle de mensen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Als nu Delila zag, dat hij haar zijn gehele hart verklaard had, zo zond zij heen, en riep de vorsten van de Filistijnen, en zei:: Komt ditmaal op, want hij heeft mij zijn gehele hart verklaard. En de vorsten van de Filistijnen kwamen tot haar op, en brachten dat geld in hun hand.
19 Toen deed zij hem slapen op haar knieen, en riep een man en liet hem de zeven haarlokken van zijn hoofd afscheren, en zij begon hem te plagen; en zijn kracht week van hem.
20 En zij zei: De Filistijnen over u, Simson! En hij ontwaakte uit zijn slaap, en zei: Ik zal ditmaal uitgaan, als op andere malen, en mij uitschudden; want hij wist niet, dat de HEERE van hem geweken was.
21 Toen grepen hem de Filistijnen, en groeven zijn ogen uit; en zij voerden hem af naar Gaza, en bonden hem met twee koperen ketenen, en hij was malende in het gevangenhuis.
22 En het haar van zijn hoofd begon weer te wassen, gelijk toen hij geschoren werd.
23 Toen verzamelden zich de vorsten van de Filistijnen, om hun god Dagon een groot offer te offeren, en tot vrolijkheid; en zij zeiden: Onze god heeft onze vijand Simson in onze hand gegeven.
24 Desgelijks als hem het volk zag, loofden zij hun god, want zij zeiden: Onze god heeft in onze hand gegeven onzen vijand, en die ons land verwoestte, en die onzer verslagenen velen maakte!
25 En het gebeurde, als hun hart vrolijk was, dat zij zeiden: Roept Simson, dat hij voor ons spele. En zij riepen Simson uit het gevangenhuis; en hij speelde voor hun aangezichten, en zij deden hem staan tussen de pilaren.
26 Toen zei Simson tot de jongen, die hem bij de hand hield: Laat mij gaan, dat ik de pilaren betaste, op die het huis gevestigd is, dat ik daaraan leune.
27 Het huis nu was vol mannen en vrouwen; ook waren daar alle vorsten van de Filistijnen; en op het dak waren omtrent drie duizend mannen en vrouwen, die toezagen, als Simson speelde.
28 Toen riep Simson tot de HEERE, en zei: Heere, HEERE! gedenk toch mij, en sterk mij toch alleenlijk ditmaal, o God! dat ik mij met een wrake voor mijn twee ogen aan de Filistijnen wreke.
29 En Simson vatte de twee middelste pilaren, op die het huis was gevestigd, en waarop het steunde, de enen met zijn rechterhand, en de anderen met zijn linkerhand;
30 En Simson zei: Mijn ziel sterve met de Filistijnen; en hij boog zich met kracht, en het huis viel op de vorsten, en op al het volk, dat daarin was. En de doden, die hij in zijn sterven gedood heeft, waren meer, dan die hij in zijn leven gedood had.
31 Toen kwamen zijn broers af, en het gehele huis van zijn vader, en namen hem op, en brachten hem opwaarts, en begroeven hem tussen Zora en tussen Esthaol, in het graf van zijn vader Manoach; hij nu had Israel gericht twintig jaren.

17
1 En er was een man van het gebergte van Efraim, wiens naam was Micha.
2 Die zei tot zijn moeder: De duizend en honderd zilverlingen, die u ontnomen zijn, om die u gevloekt hebt, en ook voor mijn oren gesproken hebt, zie, dat geld is bij mij, ik heb dat genomen. Toen zei zijn moeder: Gezegend zij mijn zoon de HEERE!
3 Zo gaf hij aan zijn moeder de duizend en honderd zilverlingen weer. Doch zijn moeder zei: Ik heb dat geld de HEERE ganselijk geheiligd van mijn hand, voor mijn zoon, om een gesneden beeld en een gegoten beeld te maken; zo zal ik het u nu weergeven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Maar hij gaf dat geld aan zijn moeder weer. En zijn moeder nam tweehonderd zilverlingen, en gaf ze de goudsmid, die maakte daarvan een gesneden beeld en een gegoten beeld; dat was in het huis van Micha.
5 En de man Micha had een godshuis; en hij maakte een efod, en terafim, en vulde de hand van een uit zijn zonen, dat hij hem tot een priester ware.
6 In die dagen was er geen koning in Israel; een ieder deed, wat recht was in zijn ogen.
7 Nu was er een jongeling van Bethlehem-juda, van het geslacht van Juda; deze was een Leviet, en verkeerde daar als vreemdeling.
8 En deze man was uit die stad, uit Bethlehem-juda getogen, om te verkeren, waar hij gelegenheid zou vinden. Als hij nu kwam aan het gebergte van Efraim tot aan het huis van Micha, om zijn weg te gaan,
9 Zo zei Micha tot hem: Van waar komt u ? En hij zei tot hem: Ik ben een Leviet, van Bethlehem-juda, en ik wandel, om te verkeren, waar ik gelegenheid zal vinden.
10 Toen zei Micha tot hem: Blijf bij mij, en wees mij tot een vader en tot een priester; en ik zal u jaarlijks geven tien zilverlingen, en orde van klederen, en uw leeftocht; zo ging de Leviet met hem.
11 En de Leviet bewilligde bij die man te blijven; en de jongeling was hem als een van zijn zonen.
12 En Micha vulde de hand van de Leviet, dat hij hem tot een priester werd; zo was hij in het huis van Micha.
13 Toen zei Micha: Nu weet ik, dat de HEERE mij weldoen zal, omdat ik deze Leviet tot een priester heb.

18
1 In die dagen was er geen koning in Israel; en in dezelve dagen zocht de stam van de Danieten voor zich een erfenis om te wonen; want hun was tot op die dag onder de stammen van Israel niet genoegzaam ter erfenis toegevallen.
2 Zo zonden de kinderen van Dan uit hun geslacht vijf mannen uit hun einden, mannen, die strijdbaar waren, van Zora en van Esthaol, om het land te verspieden, en dat te doorzoeken; en zij zeiden tot hen: Gaat, doorzoekt het land. En zij kwamen aan het gebergte van Efraim, tot aan het huis van Micha, en vernachtten daar.
3 Zijnde bij het huis van Micha, zo kenden zij de stem van de jongeling, de Leviet; en zij weken daarheen, en zeiden tot hem: Wie heeft u hier gebracht, en wat doet u alhier, en wat hebt u hier?
4 En hij zei tot hen: Zo en zo heeft Micha mij gedaan; en hij heeft mij gehuurd, en ik ben hem tot een priester.
5 Toen zeiden zij tot hem: Vraag toch God, dat wij mogen weten, of onze weg, op welke wij wandelen, voorspoedig zal zijn.
6 En de priester zei tot hen: Gaat in vrede; uw weg, welke u zult heentrekken, is voor de HEERE.
7 Toen gingen die vijf mannen heen, en kwamen te Lais; en zij zagen het volk, hetwelk in derzelver midden was, zijnde gelegen in zekerheid, naar de wijze van de Sidoniers, stil en zeker zijnde; en daar was geen erfheer, die iemand om enige zaak schande aandeed in dat land; ook waren zij verre van de Sidoniers, en hadden niets te doen met enigen mens.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 En zij kwamen tot hun broers te Zora en te Esthaol, en hun broers zeiden tot hen: Wat zegt u lieden?
9 En zij zeiden: Maakt u op, en laat ons tot hen optrekken; want wij hebben dat land bezien, en ziet, het is zeer goed; zoudt u dan stil zijn? Weest niet lui om te trekken, dat u henen inkomt, om dat land in erfelijke bezitting te nemen;
10 (Als u daarhenen komt, zo zult u komen tot een zorgeloos volk, en dat land is wijd van ruimte) want God heeft het in uw hand gegeven; een plaats, alwaar geen gebrek is van enig ding, dat op de aarde is.
11 Toen reisden van daar uit het geslacht van de Danieten, van Zora en van Esthaol, zeshonderd man, aangegord met krijgswapenen.
12 En zij gingen op, en legerden zich bij Kirjath-jearim, in Juda; daarom noemden zij deze plaats, Machane-dan, tot op deze dag; ziet, het is achter Kirjath-jearim.
13 En van daar gingen zij door naar het gebergte van Efraim, en zij kwamen tot aan het huis van Micha.
14 Toen antwoordden de vijf mannen, die gegaan waren om het land van Lais te verspieden, en zeiden tot hun broers: Weet u lieden ook, dat in die huizen een efod is, en terafim, en een gesneden en een gegoten beeld? Zo weet nu, wat u te doen zij.
15 Toen weken zij daarheen, en kwamen aan het huis van de jongeling, de Leviet, ten huize van Micha; en zij vraagden hem naar vrede.
16 En de zeshonderd mannen, die van de kinderen van Dan waren, met hun krijgswapenen aangegord, bleven staan aan de deur van de poort.
17 Maar de vijf mannen, die gegaan waren om het land te verspieden, gingen op, kwamen daarhenen in, en namen weg het gesneden beeld, en de efod, en de terafim, en het gegoten beeld; de priester nu bleef staan aan de deur van de poort, met de zeshonderd mannen, die met krijgswapenen aangegord waren.
18 Als die nu ten huize van Micha waren ingegaan, en het gesneden beeld, de efod, en de terafim, en het gegoten beeld weggenomen hadden, zo zei de priester tot hen: Wat doet u lieden?
19 En zij zeiden tot hem: Zwijg, leg uw hand op uw mond, en ga met ons, en wees ons tot een vader en tot een priester! Is het beter, dat u een priester bent voor het huis van een man, of dat u een priester bent boeten voor een stam, en een geslacht in Israel?
20 Toen werd het hart van de priester vrolijk, en hij nam de efod, en de terafim, en het gesneden beeld, en hij kwam in het midden van de volks.
21 Zo keerden zij zich, en gingen voort; en zij stelden de kinderkens, en het vee, en de bagage voor zich.
22 Als zij nu verre van Micha's huis gekomen waren, zo werden de mannen, zijnde in de huizen, die bij het huis van Micha waren, bijeengeroepen, en zij achterhaalden de kinderen van Dan.
23 En zij riepen de kinderen van Dan na; die hun aangezichten omkeerden, en zeiden tot Micha: Wat is u, dat u bijeengeroepen bent?
24 Toen zei hij: U lieden hebt mijn goden, die ik gemaakt had, weggenomen, veeleer de priester, en bent weggegaan; wat heb ik nu meer? Wat is het dan, dat u tot mij zegt: Wat is u?
25 Maar de kinderen van Dan zeiden tot hem: Laat uw stem bij ons niet horen, opdat niet misschien mannen, van bitteren gemoede, op u aanvallen, en u uw leven verliest, en het leven van uw huis.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

26 Zo gingen de kinderen van Dan van hun weegs; en Micha, ziende, dat zij sterker waren dan hij, zo keerde hij om, en kwam weer tot zijn huis.
27 Zij dan namen wat Micha gemaakt had, en de priester, die hij gehad had, en kwamen te Lais, tot een stil en zeker volk, en sloegen hen met de scherpte van het zwaard, en de stad verbrandden zij met vuur.
28 En er was niemand, die hen verloste; want zij was verre van Sidon, en zij hadden niets met enigen mens te doen; en zij lag in het dal, dat bij Beth-rechob is. Daarna herbouwden zij de stad, en woonden daarin.
29 En zij noemden de naam van de stad Dan, naar de naam van hun vader Dan, die aan Israel geboren was; hoewel de naam van deze stad te voren Lais was.
30 En de kinderen van Dan richtten voor zich dat gesneden beeld op; en Jonathan, de zoon van Gersom, de zoon van Manasse, hij en zijn zonen waren priesters voor de stam van de Danieten, tot de dag toe, dat het land gevankelijk is weggevoerd.
31 Zo stelden zij onder zich het gesneden beeld van Micha, dat hij gemaakt had, al de dagen, dat het huis Gods te Silo was.

19
1 Het gebeurde ook in die dagen, als er geen koning was in Israel, dat er een Levietisch man was, verkerende als vreemdeling aan de zijden van het gebergte van Efraim, die zich een vrouw, een bijwijf, nam van Bethlehem-juda.
2 Maar zijn bijwijf hoereerde, bij hem zijnde, en trok van hem weg naar haar vaders huis, tot Bethlehem-juda; en zij was daar enige dagen, te weten vier maanden.
3 En haar man maakte zich op, en trok haar na, om naar haar hart te spreken, om haar weer te halen; en zijn jongen was bij hem, en een paar ezels. En zij bracht hem in het huis van haar vader. En als de vader van de jonge vrouw hem zag, werd hij vrolijk over zijn ontmoeting.
4 En zijn schoonvader, de vader van de jonge vrouw, behield hem, dat hij drie dagen bij hem bleef; en zij aten en dronken, en vernachtten daar.
5 Op de vierden dag nu gebeurde het, dat zij van de morgens vroeg op waren, en hij opstond om weg te trekken; toen zei de vader van de jonge dochter tot zijn schoonzoon: Sterk uw hart met een bete broods, en daarna zult u lieden wegtrekken.
6 Zo zaten zij neder, en zij beiden aten te zamen, en dronken. Toen zei de vader van de jonge vrouw tot de man: Bewillig toch en vernacht, en laat uw hart vrolijk zijn.
7 Maar de man stond op, om weg te trekken. Toen drong hem zijn schoonvader, dat hij daar wederom vernachtte.
8 Als hij op de vijfden dag van de morgens vroeg op was, om weg te trekken, zo zei de vader van de jonge vrouw: Sterk toch uw hart. En zij vertoefden, totdat de dag zich neigde; en zij beiden aten te zamen.
9 Toen maakte zich de man op, om weg te trekken, hij, en zijn bijwijf, en zijn jongen; en zijn schoonvader, de vader van de jonge vrouw, zei: Zie toch, de dag heeft afgenomen, dat het avond zal worden, vernacht toch; zie, de dag legert zich, vernacht hier, en laat uw hart vrolijk zijn, en maak u morgen vroeg op uws weegs, en ga naar uw tent.
10 Doch de man wilde niet vernachten, maar stond op, en trok weg, en kwam tot tegenover Jebus (die is Jeruzalem), en met hem het paar gezadelde ezelen; ook was zijn bijwijf met hem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Als zij nu bij Jebus waren, zo was de dag zeer gedaald; en de jongen zei tot zijn heer: Trek toch voort, en laat ons in deze stad van de Jebusieten wijken, en daarin vernachten.
12 Maar zijn heer zei tot hem: Wij zullen hierheen niet wijken tot een vreemde stad, die niet is van de kinderen Israels; maar wij zullen voorttrekken tot Gibea toe.
13 Voorts zei hij tot zijn jongen: Ga voort, dat wij tot een van die plaatsen naderen, en te Gibea of te Rama vernachten.
14 Zo gingen zij voort, en wandelden; en de zon ging hun onder bij Gibea, die Benjamins is;
15 En zij weken daarheen, dat zij inkwamen, om in Gibea te vernachten. Toen hij nu inkwam, zat hij neder in een straat van de stad, want er was niemand, die hen in huis nam, om te vernachten.
16 En ziet, een oud man kwam van zijn werk van het veld in de avond, welke man ook was van het gebergte van Efraim, doch als vreemdeling verkeerde te Gibea; maar de lieden van deze plaats waren kinderen van Jemini.
17 Als hij nu zijn ogen ophief, zo zag hij die reizenden man op de straat van de stad; en de oude man zei: Waar trekt u henen, en van waar komt u ?
18 En hij zei tot hem: Wij trekken door van Bethlehem-juda tot aan de zijden van het gebergte van Efraim, van waar ik ben; en ik was naar Bethlehem-juda getogen, maar ik trek nu naar het huis van de HEERE; en er is niemand, die mij in huis neemt.
19 Daar toch onze ezelen zowel stro als voeder hebben, en ook brood en wijn is voor mij, en voor uw dienstmaagd, en voor de jongen, die bij uw knechten is; er is aan geen ding gebrek.
20 Toen zei de oude man: Vrede zij u! al wat u ontbreekt, is toch bij mij; alleenlijk vernacht niet op de straat.
21 En hij bracht hem in zijn huis, en gaf aan de ezelen voeder; en hun voeten gewassen hebbende, zo aten en dronken zij.
22 Toen zij nu hun hart vrolijk maakten, ziet, zo omringden de mannen van die stad (mannen, die Belials kinderen waren) het huis, kloppende op de deur; en zij spraken tot de ouden man, de heer van de huizes, en zei:: Breng de man, die in uw huis gekomen is, uit, opdat wij hem bekennen.
23 En de man, de heer van de huizes, ging tot hen uit, en zei tot hen: Niet, mijn broers, doet toch zo kwalijk niet; naardien deze man in mijn huis gekomen is, zo doet zulke dwaasheid niet.
24 Ziet, mijn dochter die maagd is, en zijn bijwijf, die zal ik nu uitbrengen, dat u die schendt, en haar doet, wat goed is in uw ogen; maar doet aan deze man zulk een dwaas ding niet.
25 Maar de mannen wilden naar hem niet horen. Toen greep de man zijn bijwijf, en bracht haar uit tot hen daarbuiten; en zij bekenden haar, en waren met haar bezig de gehele nacht tot aan de morgen, en lieten haar gaan, als de dageraad oprees.
26 En deze vrouw kwam tegen het aanbreken van de morgenstond, en viel neder voor de deur van het huis van de mans, waarin haar heer was, totdat het licht werd.
27 Als nu haar heer van de morgens opstond en de deuren van het huis opendeed, en uitging om zijns weegs te gaan, ziet, zo lag de vrouw, zijn bijwijf, aan de deur van het huis, en haar handen op de dorpel.
28 En hij zei tot haar: Sta op, en laat ons trekken; maar niemand antwoordde. Toen nam hij haar op de ezel, en de man maakte zich op, en trok naar zijn plaats.
29 Als hij nu in zijn huis kwam, zo nam hij een mes, en greep zijn bijwijf, en deelde haar met haar beenderen in twaalf stukken; en hij zond ze in alle landpalen van Israel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

30 En het gebeurde, dat al wie het zag, zei: Zulks is niet geschied noch gezien, van die dag af, dat de kinderen Israels uit Egypteland zijn opgetogen, tot op deze dag; legt uw hart daarop en spreekt!

20

1 Toen gingen alle kinderen Israels uit, en de vergadering verzamelde zich, als een enig man, van Dan af tot Ber-seba toe, ook het land van Gilead, tot de HEERE te Mizpa.
2 En uit de hoeken van de gehele volks stelden zich al de stammen van Israel in de vergadering van het volk Gods, vierhonderd duizend man te voet, die het zwaard uittrokken.
3 (De kinderen Benjamins nu hoorden, dat de kinderen Israels opgetogen naar Mizpa.) En de kinderen Israels zeiden: Spreekt, hoe is dit kwaad geschied?
4 Toen antwoordde de Levietische man, de man van de vrouw, die gedood was, en zei: Ik kwam met mijn bijwijf te Gibea, die Benjamins is, om te vernachten.
5 En de burgers van Gibea maakten zich tegen mij op, en omringden tegen mij het huis bij nacht; zij dachten mij te doden, en mijn bijwijf hebben zij geschonden, dat zij gestorven is.
6 Toen greep ik mijn bijwijf, en deelde haar, en zond haar in het gehele land van de erfenis van Israel, omdat zij een schandelijke daad en dwaasheid in Israel gedaan hadden.
7 Ziet, u allen bent kinderen Israels, geeft hier voor u woord en raad!
8 Toen maakte zich al het volk op, als een enig man, en zei:: Wij zullen niet gaan, een ieder naar zijn tent, noch wijken, een ieder naar zijn huis.
9 Maar nu, dit is de zaak, die wij aan Gibea zullen doen: tegen haar bij het lot!
10 En wij zullen tien mannen nemen van honderd, van alle stammen Israels, en honderd van duizend, en duizend van tienduizend, om teerkost te nemen voor het volk, opdat zij, komende te Gibea-benjamins, haar doen naar al de dwaasheid, die zij in Israel gedaan heeft.
11 Zo werden alle mannen van Israel verzameld tot deze stad, verbonden als een enig man.
12 En de stammen van Israel zonden mannen door de gehele stam van Benjamin, en zei:: Wat voor een kwaad is dit, dat onder u geschied is?
13 Zo geeft nu die mannen, die kinderen Belials, die te Gibea zijn, dat wij hen doden, en het kwaad uit Israel wegdoen. Doch de kinderen van Benjamin wilden niet horen naar de stem van hun broers, de kinderen Israels.
14 Maar de kinderen van Benjamin verzamelden zich uit de steden naar Gibea, om uit te trekken ten strijde tegen de kinderen Israels.
15 En de kinderen van Benjamin werden te die dage geteld uit de steden, zes en twintig duizend mannen, die het zwaard uittrokken, behalve dat de inwoners van Gibea geteld werden, zevenhonderd uitgelezene mannen.
16 Onder al dit volk waren zevenhonderd uitgelezene mannen, welke links waren; deze allen slingerden met een steen op een haar, dat het hun niet miste.
17 En de mannen van Israel werden geteld, behalve Benjamin, vierhonderd duizend mannen, die het zwaard uittrokken; deze allen waren mannen van oorlog.
18 En de kinderen Israels maakten zich op, en gingen opwaarts ten huize Gods, en vraagden God, en zeiden: Wie zal onder ons vooreerst optrekken ten strijde tegen de kinderen van Benjamin? En de HEERE zei: Juda vooreerst.
19 Zo maakten zich de kinderen Israels in de morgenstond op, en legerden zich tegen Gibea.
20 En de mannen van Israel gingen uit ten strijde tegen Benjamin; voorts schikten de mannen Israels de strijd tegen hen bij Gibea.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Toen gingen de kinderen van Benjamin uit van Gibea, en zij vernielden ter aarde op die dag van Israel twee en twintig duizend man.
22 Doch het volk versterkte zich, te weten de mannen van Israel, en zij beschikten de strijd wederom ter plaatse, waar zij die van de vorigen daags geschikt hadden.
23 En de kinderen Israels gingen op, en weenden voor het aangezicht van de HEERE tot op de avond, en vraagden de HEERE en zei:: Zal ik weer genaken ten strijde tegen de kinderen van Benjamin, mijn broer? En de HEERE zei: Trekt tegen hem op.
24 Zo naderden de kinderen Israels tot de kinderen van Benjamin, van de anderen daags.
25 En die van Benjamin trokken uit hun tegemoet, uit Gibea, op de tweeden dag, en velden van de kinderen Israels nog achttien duizend man neder ter aarde; die allen trokken het zwaard uit.
26 Toen gingen alle kinderen Israels en al het volk op, en kwamen ten huize Gods, en weenden, en bleven daar voor het aangezicht van de HEERE, en vastten die dag tot op de avond; en zij offerden brandofferen en dankoffers voor het aangezicht van de HEERE.
27 En de kinderen Israels vraagden de HEERE, want daar was de ark van de verbonds van God in die dagen.
28 En Pinehas, de zoon van Eleazar, de zoon van Aaron, stond voor Zijn aangezicht, in die dagen, en zei:: Zal ik nog meer uittrekken ten strijde tegen de kinderen van Benjamin, mijn broer, of zal ik ophouden? en de HEERE zei: Trekt op, want morgen zal Ik hem in uw hand geven.
29 Toen bestelde Israel achterlagen op Gibea rondom.
30 En de kinderen Israels gingen op, aan de derden dag, tegen de kinderen van Benjamin; en zij schikten de strijd op Gibea, als op de andere malen.
31 Toen gingen de kinderen van Benjamin uit, het volk tegemoet, en werden van de stad afgetrokken; en zij begonnen te slaan van het volk, en te doorsteken, gelijk de andere malen, op de straten, waarvan de een opgaat naar het huis Gods, en de ander naar Gibea, in het veld, omtrent dertig man van Israel.
32 Toen zeiden de kinderen van Benjamin: Zij zijn voor ons aangezicht geslagen, als te voren; maar de kinderen Israels zeiden: Laat ons vlieden, en hen van de stad aftrekken naar de straten.
33 Toen maakten zich alle mannen van Israel op uit hun plaatsen, en schikten de strijd te Baal-thamar; ook brak Israels achterlage op uit haar plaats, na de ontbloting van Gibea.
34 En tien duizend uitgelezen mannen van gans Israel kwamen van tegenover Gibea, en de strijd werd zwaar; doch zij wisten niet, dat het kwaad hen treffen zou.
35 Toen sloeg de HEERE Benjamin voor Israels aangezicht; dat de kinderen Israels op die dag van Benjamin vernielden vijf en twintig duizend en honderd mannen; die allen trokken het zwaard uit.
36 En de kinderen van Benjamin zagen, dat zij geslagen waren; want de mannen van Israel gaven de Benjaminieten plaats, omdat zij vertrouwden op de achterlage, die zij tegen Gibea gesteld hadden.
37 En de achterlage haastte, en brak voorwaarts naar Gibea toe; ja, de achterlage trok recht door, en sloeg de gehele stad met de scherpte van het zwaard.
38 En de mannen van Israel hadden een bestemden tijd met de achterlage, wanneer zij een grote verheffing van rook van de stad zouden doen opgaan.
39 Zo keerden zich de mannen van Israel om in de strijd; en Benjamin had begonnen te slaan en te doorsteken van de mannen van Israel omtrent dertig man; want zij zeiden: Immers is hij zekerlijk voor ons aangezicht geslagen, als in de vorigen strijd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

40 Toen begon de verheffing op te gaan van de stad, als een pilaar van rook; als nu Benjamin achter zich omzag, ziet, zo ging de brand van de stad op naar de hemel.
41 En de mannen van Israel keerden zich om; en de mannen van Benjamin werden verbaasd, want zij zagen, dat het kwaad hen treffen zou.
42 Zo wendden zij zich voor het aangezicht van de mannen van Israel naar de weg van de woestijn; maar de strijd kleefde hen aan, en die uit de steden vernielden ze in het midden van hen.
43 Zij omringden Benjamin, zij vervolgden hem, zij vertraden hem gemakkelijk, tot voor Gibea, tegen de opgang van de zon.
44 En er vielen van Benjamin achttien duizend mannen; deze allen waren strijdbare mannen.
45 Toen keerden zij zich, en vloden naar de woestijn, tot de rotssteen van Rimmon; maar zij deden een nalezing onder hen op de straten, van vijf duizend man; voorts kleefden zij hen achteraan tot aan Gideom, en sloegen van hen twee duizend man.
46 Zo waren allen, die op die dag van Benjamin vielen, vijf en twintig duizend mannen, die het zwaard uittrokken; die allen waren strijdbare mannen.
47 Doch zeshonderd mannen keerden zich, en vloden naar de woestijn, tot de rotssteen van Rimmon, en bleven in de rotssteen van Rimmon, vier maanden.
48 En de mannen van Israel keerden weer tot de kinderen van Benjamin, en sloegen hen met de scherpte van het zwaard, die van de gehele stad tot de beesten toe, ja, al wat gevonden werd; ook zetten zij alle steden, die gevonden werden, in het vuur.

21
1 De mannen van Israel nu hadden te Mizpa gezworen, en zei:: Niemand van ons zal zijn dochter aan de Benjaminieten ter vrouwe geven.
2 Zo kwam het volk tot het huis Gods, en zij bleven daar tot op de avond, voor Gods aangezicht; en zij hieven hun stem op en weenden met groot geween.
3 En zeiden: O HEERE, God van Israel! Waarom is dit geschied in Israel, dat er heden een stam van Israel gemist wordt?
4 En het gebeurde van de anderen daags, dat zich het volk vroeg opmaakte, en bouwde daar een altaar; en zij offerden brandofferen en dankoffers.
5 En de kinderen Israels zeiden: Wie is er, die niet is opgekomen in de vergadering uit al de stammen van Israel tot de HEERE? want er was een grote eed geschied aangaande dengene, die niet opkwam tot de HEERE te Mizpa, en zei:: Hij zal zekerlijk gedood worden.
6 En het berouwde de kinderen Israels over Benjamin, hun broer; en zij zeiden: Heden is een stam van Israel afgesneden.
7 Wat zullen wij, belangende de vrouwen, doen aan degenen, die overgebleven zijn? want wij hebben bij de HEERE gezworen, dat wij hun van onze dochters geen tot vrouwen zullen geven.
8 En zij zeiden: Is er iemand van de stammen van Israel, die niet opgekomen is tot de HEERE te Mizpa? En ziet, van Jabes in Gilead was niemand opgekomen in het leger, tot de gemeente.
9 want het volk werd geteld, en ziet, er was niemand van de inwoners van Jabes in Gilead.
10 Toen zond de vergadering daarheen twaalf duizend mannen, van de strijdbaarste; en zij geboden hun, en zei:: Trekt heen, en slaat met de scherpte van het zwaard de inwoners van Jabes in Gilead, met de vrouwen en de kinderkens.
11 Doch dit is de zaak, die ge doen zult; al wat mannelijk is, en alle vrouwen, die de bijligging eens mans bekend hebben, zult u verbannen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 En zij vonden onder de inwoners van Jabes in Gilead vierhonderd jonge dochters, die maagden waren, die geen man bekend hadden in bijligging van de mans; en zij brachten die in het leger te Silo, die is in het land Kanaan.
13 Toen zond de gehele vergadering heen, en sprak tot de kinderen van Benjamin, die in de rotssteen van Rimmon waren, en zij riepen hun vrede toe.
14 Zo kwamen de Benjaminieten ter zelfder tijd weer; en zij gaven hun de vrouwen, die zij in het leven behouden hadden van de vrouwen van Jabes in Gilead; maar zo waren er nog niet genoeg voor hen.
15 Toen berouwde het de volke over Benjamin, omdat de HEERE een scheur gemaakt had in de stammen van Israel.
16 En de oudsten van de vergadering zeiden: Wat zullen wij, belangende de vrouwen, doen aan degenen, die overgebleven zijn? want de vrouwen zijn uit Benjamin verdelgd.
17 Wijders zeiden zij: De erfenis van hen, die ontkomen zijn, is van Benjamin, en er moet geen stam uitgedelgd worden uit Israel.
18 Maar wij zullen hun geen vrouwen van onze dochters kunnen geven; want de kinderen Israels hebben gezworen, en zei:: Vervloekt zij, die de Benjaminieten een vrouw geeft!
19 Toen zeiden zij: Ziet, er is een feest van de HEERE te Silo, van jaar tot jaar, dat gehouden wordt tegen het noorden van het huis Gods, tegen de opgang van de zon, aan de hogen weg, die opgaat van het huis Gods naar Sichem, en tegen het zuiden van Lebona.
20 En zij geboden de kinderen van Benjamin, en zei:: Gaat heen, en loert in de wijngaarden.
21 En let er op, en zie, als de dochters van Silo zullen uitgegaan zijn om met reien te dansen, zo komt u voort uit de wijngaarden, en schaakt u, een ieder zijn huisvrouw, uit de dochters van Silo; en gaat heen in het land van Benjamin.
22 En het zal gebeuren, wanneer haar vader of haar broers zullen komen, om voor ons te rechten, dat wij tot hen zullen zeggen: Bent hun om onzentwil genadig, omdat wij geen huisvrouw voor een ieder van hen in deze krijg genomen hebben; want u lieden hebt ze hun niet gegeven, dat u te van deze tijd schuldig zoudt zijn.
23 En de kinderen van Benjamin deden zo, en voerden naar hun getal vrouwen weg, van de reiende dochters, die zij roofden, en zij gingen heen, en keerden weer tot hun erfenis, en herbouwden de steden, en woonden daarin.
24 Ook gingen de kinderen Israels te dier tijd van daar, een ieder naar zijn stam en naar zijn geslacht; zo gingen zij uit van daar, een ieder naar zijn erfenis.
25 In die dagen was er geen koning in Israel; een ieder deed, wat recht was in zijn ogen.

1 SAMUEL

1 Daar was een man van Ramathaim-zofim, van het gebergte van Efraim, wiens naam was Elkana, een zoon van Jerocham, de zoon van Elihu, de zoon van Tochu, de zoon van Zuf, een Efrathiet.
2 En hij had twee vrouwen; de naam van de ene was Hanna, en de naam van de andere was Peninna. Peninna nu had kinderen, maar Hanna had geen kinderen.
3 Deze man nu ging opwaarts uit zijn stad van jaar tot jaar om te aanbidden, en om te offeren de HEERE van de heirscharen te Silo; en daar waren priesters van de HEERE, Hofni, en Pinehas, de twee zonen van Eli.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 En het gebeurde op die dag, als Elkana offerde, zo gaf hij aan Peninna, zijn huisvrouw, en aan al haar zonen en haar dochters, delen.
5 Maar aan Hanna gaf hij een aanzienlijk deel, want hij had Hanna lief; doch de HEERE had haar baarmoeder toegesloten.
6 En haar tegenpartijdige tergde haar ook met terging, om haar te vergrimmen, omdat de HEERE haar baarmoeder toegesloten had.
7 En zo deed hij jaar op jaar; van dat zij opging tot het huis van de HEERE, zo tergde zij haar zo; daarom weende zij en at niet.
8 Toen zei Elkana, haar man: Hanna, waarom weent u , en waarom eet u niet, en waarom is uw hart kwalijk gesteld? Ben ik u niet beter dan tien zonen?
9 Toen stond Hanna op, nadat hij gegeten, en nadat hij gedronken had te Silo. En Eli, de priester, zat op een stoel bij een post van de tempel van de HEERE.
10 Zij dan viel bitterlijk bedroefd zijnde, zo bad zij tot de HEERE, en zij weende zeer.
11 En zij beloofde een gelofte, en zei: HEERE van de heirscharen, zo U eenmaal de ellende Uwer dienstmaagd aanziet, en mij gedenkt, en Uw dienstmaagd niet vergeet, maar geeft aan Uw dienstmaagd een mannelijk zaad, zo zal ik dat de HEERE geven al de dagen van zijn leven, en er zal geen scheermes op zijn hoofd komen.
12 Het gebeurde nu, als zij evenzeer bleef biddende voor het aangezicht van de HEERE, zo gaf Eli acht op haar mond.
13 Want Hanna sprak in haar hart; alleenlijk roerden zich haar lippen, maar haar stem werd niet gehoord; daarom hield Eli haar voor dronken.
14 En Eli zei tot haar: Hoe lang zult u u dronken aanstellen? Doe uw wijn van u.
15 Doch Hanna antwoordde en zei: Neen, mijn heer! ik ben een vrouw, bezwaard van geest; ik heb noch wijn, noch sterken drank gedronken; maar ik heb mijn ziel uitgegoten voor het aangezicht van de HEERE.
16 Acht toch uw dienstmaagd niet voor een dochter Belials; want ik heb tot nu toe gesproken uit de veelheid van mijn gedachten en van mijn verdriet.
17 Toen antwoordde Eli en zei: Ga heen in vrede, en de God Israels zal uw bede geven, die u van Hem gebeden hebt.
18 En zij zei: Laat uw dienstmaagd genade vinden in uw ogen! Zo ging die vrouw haars weegs; en zij at, en haar aangezicht was haar zodanig niet meer.
19 En zij stonden van de morgens vroeg op, en zij aanbaden voor het aangezicht van de HEERE, en zij keerden weer, en kwamen tot hun huis te Rama. En Elkana bekende zijn huisvrouw Hanna, en de HEERE gedacht aan haar.
20 En het gebeurde, na verloop van dagen, dat Hanna bevrucht werd, en baarde een zoon, en zij noemde zijn naam Samuel: Want, zei zij, ik heb hem van de HEERE gebeden.
21 En die man, Elkana trok op met zijn gehele huis, om de HEERE te offeren het jaarlijkse offer, en zijn gelofte.
22 Doch Hanna trok niet op; maar zij zei tot haar man: Als de jongen gespeend is, dan zal ik hem brengen, dat hij voor het aangezicht van de HEERE verschijne, en blijve daar tot in eeuwigheid.
23 En Elkana, haar man, zei tot haar: Doe, wat goed is in uw ogen; blijf, totdat u hem zult gespeend hebben; de HEERE bevestige naar Zijn woord! Zo bleef de vrouw, en zoogde haar zoon, totdat zij hem speende.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

24 Daarna, als zij hem gespeend had, bracht zij hem met zich opwaarts, met drie varren, en een efa meels, en een fles met wijn; en zij bracht hem in het huis van de HEERE te Silo; en het jongsken was zeer jong.
25 En zij slachtten een var; zo brachten zij het kind tot Eli.
26 En zij zei: Och, mijn heer! zo waarachtig als uw ziel leeft, mijn heer! Ik ben die vrouw, die hier bij u stond, om de HEERE te bidden.
27 Ik bad om dit kind, en de HEERE heeft mij mijn bede gegeven, die ik van Hem gebeden heb.
28 Daarom heb ik hem ook de HEERE overgegeven al de dagen, die hij wezen zal; hij is van en HEERE gebeden. En hij bad daar de HEERE aan.

2
1 Toen bad Hanna en zei: Mijn hart springt van vreugde op in de HEERE; mijn hoorn is verhoogd in de HEERE; mijn mond is wijd opengedaan over mijn vijanden; want ik verheug mij in Uw heil.
2 Er is niemand heilig, gelijk de HEERE; want er is niemand dan U , en er is geen rotssteen, gelijk onze God!
3 Maakt het niet te veel, dat u hoog, hoog zoudt spreken, dat iets hards uit uw mond zou gaan; want de HEERE is een God van de wetenschappen, en Zijn daden zijn recht gedaan.
4 De boog van de sterken is gebroken; en die struikelden, zijn met sterkte omgord.
5 Die verzadigd waren, hebben zich verhuurd om brood, en die hongerig waren, zijn het niet meer; totdat de onvruchtbare zeven heeft gebaard, en die vele kinderen had, krachteloos is geworden.
6 De HEERE doodt en maakt levend; Hij doet ter helle nederdalen, en Hij doet weer opkomen.
7 De HEERE maakt arm en maakt rijk; Hij vernedert, ook verhoogt Hij.
8 Hij verheft de geringe uit het stof, en de nooddruftige verhoogt Hij uit de drek, om te doen zitten bij de vorsten, dat Hij hen de stoel van de ere doe beerven; want de grondvesten van de aardrijks zijn van de HEERE, en Hij heeft de wereld daarop gezet.
9 Hij zal de voeten Van zijn gunstgenoten bewaren; maar de goddelozen zullen zwijgen in duisternis; want een man vermag niet door kracht.
10 Die met de HEERE twisten, zullen verpletterd worden; Hij zal in de hemel over hen donderen; de HEERE zal de einden van de aarde richten, en zal Zijn Koning sterkte geven, en de hoorn Van zijn Gezalfden verhogen.
11 Daarna ging Elkana naar Rama in zijn huis; maar de jongeling was de HEERE dienende voor het aangezicht van de priester Eli.
12 Doch de zonen van Eli waren kinderen Belials; zij kenden de HEERE niet.
13 Want de wijze dier priesters met het volk was, dat, wanneer iemand een offerande offerde, van de priesters jongen kwam, terwijl het vlees kookte, met een drietandigen krauwel in zijn hand;
14 En sloeg in de teile, of in de ketel, of in de pan, of in de pot; al wat de krauwel optrok, dat nam de priester voor zich. Zo deden zij aan al de Israelieten, die te Silo kwamen.
15 Ook eer zij het vet aanstaken, kwam van de priesters jongen, en zei tot de man, die offerde: Geef dat vlees om te braden voor de priester; want hij zal geen gekookt vlees van u nemen, maar rauw.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 Wanneer nu die man tot hem zei: Zij zullen dat vet als heden ganselijk aansteken, zo neem dan voor u, zoals het uw ziel lusten zal; zo zei hij tot hem: Nu zult u het immers geven, en zo niet, ik zal het met geweld nemen.
17 Zo was de zonde van deze jongelingen zeer groot voor het aangezicht van de HEERE; want de lieden verachtten het spijsoffer van de HEERE.
18 Doch Samuel diende voor het aangezicht van de HEERE, zijnde een jongeling, omgord met de linnen lijfrok.
19 En zijn moeder maakte hem een kleinen rok, en bracht hem die van jaar tot jaar, als zij opkwam met haar man, om het jaarlijkse offer te offeren.
20 En Eli zegende Elkana, en zijn huisvrouw, en zei: De HEERE geve u zaad uit deze vrouw voor de bede, die zij de HEERE afgebeden heeft. En zij gingen naar zijn plaats.
21 Want de HEERE bezocht Hanna, en zij werd bevrucht, en baarde drie zonen en twee dochters; en de jongeling Samuel werd groot bij de HEERE.
22 Doch Eli was zeer oud, en hoorde al, wat zijn zonen aan gans Israel deden, en dat zij sliepen bij de vrouwen, die met hopen samenkwamen aan de deur van de tent van de samenkomst.
23 En hij zei tot hen: Waarom doet u al zulke dingen, dat ik deze uw boze stukken hore van dit gehele volk?
24 Niet, mijn zonen; want dit is geen goed gerucht, dat ik hoor; u maakt, dat het volk van de HEERE overtreedt.
25 Wanneer een mens tegen een mens zondigt, zo zullen de goden hem oordelen; maar wanneer een mens tegen de HEERE zondigt, wie zal voor hem bidden? Doch zij hoorden de stem van hun vader niet, want de HEERE wilde hen doden.
26 En de jongeling Samuel nam toe, en werd groot en aangenaam beide bij de HEERE en ook bij de mensen.
27 En er kwam een man Gods tot Eli, en zei tot hem: Zo zegt de HEERE: Heb Ik Mij klaarlijk geopenbaard aan het huis van uw vader, toen zij in Egypte waren, in het huis van Farao?
28 En Ik heb hem uit alle stammen van Israel Mij ten priester verkoren, om te offeren op Mijn altaar, om het reukwerk aan te steken, om de efod voor Mijn aangezicht te dragen; en heb aan het huis van uw vader gegeven al de vuuroffers van de kinderen Israels.
29 Waarom slaat u lieden achteruit tegen Mijn slachtoffer, en tegen Mijn spijsoffer, hetwelk Ik geboden heb in de woning; en eert uw zonen meer dan Mij, dat u lieden u mest van het voornaamste van alle spijsoffers van Mijn volk Israel?
30 Daarom spreekt de HEERE, de God Israels: Ik had wel klaarlijk gezegd: Uw huis en uw vaders huis zouden voor Mijn aangezicht wandelen tot in eeuwigheid; maar nu spreekt de HEERE: Dat zij verre van Mij; want die Mij eren, zal Ik eren, maar die Mij versmaden, zullen licht geacht worden.
31 Zie, de dagen komen, dat Ik uw arm zal afhouwen, en de arm van uw vaders huis, dat er geen oud man in uw huis wezen zal.
32 En u zult aanschouwen de benauwdheid van de woning Gods, in plaats van al het goede, dat Hij Israel zou gedaan hebben; en er zal te genen dage een oud man in uw huis zijn.
33 Doch de man, die Ik u niet zal uitroeien van Mijn altaar, zou zijn om uw ogen te verteren, en om uw ziel te bedroeven; en al de menigte van uw huis zal sterven, mannen geworden zijnde.
34 Dit nu zal u een teken zijn, hetwelk over uw beide zonen, over Hofni en Pinehas, komen zal: op een dag zullen zij beiden sterven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

35 En Ik zal Mij een getrouwen priester verwekken; die zal doen, zoals in Mijn hart en in Mijn ziel zijn zal; die zal Ik een bestendig huis bouwen, en hij zal altijd voor het aangezicht Van mijn Gezalfden wandelen.
36 En het zal gebeuren, dat al wie van uw huis zal overig zijn, zal komen, om zich voor hem neder te buigen voor een stukje gelds, en een bolle broods, en zal zeggen: Neem mij toch aan tot enige priesterlijke bediening, dat ik een bete broods moge eten.

3
1 En de jongeling Samuel diende de HEERE voor het aangezicht van Eli; en het woord van de HEERE was dierbaar in die dagen; er was geen openbaar gezicht.
2 En het gebeurde te die dage, als Eli op zijn plaats nederlag (en zijn ogen begonnen donker te worden, dat hij niet zien kon),
3 En Samuel zich ook nedergelegd had, eer de lampe Gods uitgedaan werd, in de tempel van de HEERE, waar de ark Gods was,
4 Dat de HEERE, Samuel riep; en hij zei: Zie, hier ben ik.
5 En hij liep tot Eli en zei: Zie, hier ben ik, want u hebt mij geroepen. Doch hij zei: Ik heb niet geroepen, keer weer, leide u neder. En hij ging heen en legde zich neder.
6 Toen riep de HEERE Samuel wederom; en Samuel stond op; en ging tot Eli, en zei: Zie, hier ben ik, want u hebt mij geroepen. Hij dan zei: Ik heb u niet geroepen, mijn zoon; keer weer, leg u neder.
7 Doch Samuel kende de HEERE nog niet; en het woord van de HEERE was aan hem nog niet geopenbaard.
8 Toen riep de HEERE Samuel wederom, ten derden maal; en hij stond op, en ging tot Eli, en zei: Zie, hier ben ik, want u hebt mij geroepen. Toen verstond Eli, dat de HEERE de jongeling riep.
9 Daarom zei Eli tot Samuel: Ga heen, leg u neder, en het zal gebeuren, zo Hij u roept, zo zult u zeggen: Spreek, HEERE, want Uw knecht hoort. Toen ging Samuel heen en leide zich aan zijn plaats.
10 Toen kwam de HEERE, en stelde Zich daar, en riep gelijk de andere malen: Samuel, Samuel! En Samuel zei: Spreek, want Uw knecht hoort.
11 En de HEERE zei tot Samuel: Zie, Ik doe een ding in Israel, dat al wie het horen zal, die zullen zijn beide oren klinken.
12 Te die dage zal Ik verwekken over Eli alles, wat Ik tegen zijn huis gesproken heb; Ik zal het beginnen en voleinden.
13 Want Ik heb hem te kennen gegeven, dat Ik zijn huis rechten zal tot in eeuwigheid, om van de ongerechtigheids wil, die hij geweten heeft; want als zijn zonen zich hebben vervloekt gemaakt, zo heeft hij hen niet eens zuur aangezien.
14 Daarom dan heb Ik het huis van Eli gezworen: Zo de ongerechtigheid van het huis van Eli tot in eeuwigheid zal verzoend worden door slachtoffer of door spijsoffer!
15 Samuel nu lag tot aan de morgen; toen deed hij de deuren van het huis van de HEERE open; doch Samuel vreesde dit gezicht aan Eli te kennen te geven.
16 Toen riep Eli Samuel, en zei: Mijn zoon Samuel! Hij dan zei: Zie, hier ben ik.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 En hij zei: Wat is het woord, dat Hij tot u gesproken heeft? Verberg het toch niet voor mij; God doe u zo, en zo doe Hij daartoe, indien u een woord voor mij verbergt van al de woorden, die Hij tot u gesproken heeft!
18 Toen gaf hem Samuel te kennen al die woorden, en verborg ze voor hem niet. En hij zei: Hij is de HEERE; Hij doe, wat goed is in Zijn ogen!
19 Samuel nu werd groot; en de HEERE was met hem, en liet niet een van al Zijn woorden op de aarde vallen.
20 En gans Israel, van Dan tot Ber-seba toe, bekende, dat Samuel bevestigd was tot een profeet van de HEERE.
21 En de HEERE voer voort te verschijnen te Silo; want de HEERE openbaarde Zich aan Samuel te Silo, door het woord van de HEERE.

4
1 En het woord van Samuel gebeurde aan gans Israel. En Israel trok uit, de Filistijnen tegemoet, ten strijde, en legerde zich bij Eben-haezer, maar de Filistijnen legerden zich bij Afek.
2 En de Filistijnen stelden zich in slagorden, om Israel te ontmoeten; en als zich de strijd uitspreidde, zo werd Israel voor van de Filistijnen aangezicht geslagen; want zij sloegen in de slagorden in het veld omtrent vier duizend man.
3 Als het volk wederom in het leger gekomen was, zo zeiden de oudsten van Israel: Waarom heeft ons de HEERE heden geslagen voor het aangezicht van de Filistijnen? Laat ons van Silo tot ons nemen de ark van de verbonds van de HEERE, en laat die in het midden van ons komen, opdat zij ons verlosse van de hand onzer vijanden.
4 Het volk dan zond naar Silo, en men bracht van daar de ark van de verbonds van de HEERE van de heirscharen, die tussen de cherubim woont; en de twee zonen van Eli, Hofni en Pinehas, waren daar met de ark van de verbonds van God.
5 En het gebeurde, als de ark van de verbonds van de HEERE in het leger kwam, zo juichte gans Israel met een groot gejuich, zo dat de aarde dreunde.
6 Als nu de Filistijnen de stem van het juichen hoorden, zo zeiden zij: Wat is de stem van dit grote juichen in het leger van de Hebreen? Toen vernamen zij, dat de ark van de HEERE in het leger gekomen was.
7 Daarom vreesden de Filistijnen, want zij zeiden: God is in het leger gekomen. En zij zeiden: Wee ons, want diergelijke is gisteren en eergisteren niet geschied!
8 Wee ons, wie zal ons redden uit de hand van deze heerlijke goden? Dit zijn dezelfde goden, die de Egyptenaars met alle plagen geplaagd hebben, bij de woestijn.
9 Bent sterk, en weest mannen, u Filistijnen, opdat u de Hebreen niet misschien dient, zoals zij u gediend hebben; zo bent mannen, en strijdt.
10 Toen streden de Filistijnen, en Israel werd geslagen, en zij vloden een ieder in zijn tenten; en er gebeurde een zeer grote nederlaag, zodat er van Israel vielen dertig duizend voetvolks.
11 En de ark Gods werd genomen, en de twee zonen van Eli, Hofni en Pinehas, stierven.
12 Toen liep er een Benjaminiet uit de slagorden, en kwam te Silo denzelfden dag; en zijn klederen waren gescheurd, en er was aarde op zijn hoofd.
13 En als hij kwam, ziet, zo zat Eli op een stoel aan de zijde van de weg, uitziende; want zijn hart was sidderende vanwege de ark Gods. Als die man kwam, om zulks te verkondigen in de stad, toen schreeuwde de gehele stad.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 En als Eli de stem van de geroeps hoorde, zo zei hij: Wat is de stem van deze beroerte? Toen haastte zich die man, en hij kwam en boodschapte het aan Eli.
15 (Eli nu was een man van acht en negentig jaren, en zijn ogen stonden stijf, dat hij niet zien kon.)
16 En die man zei tot Eli: Ik ben het, die uit de slagorden kom, en ik ben heden uit de slagorden gevloden. Hij dan zei: Wat is er geschied, mijn zoon?
17 Toen antwoordde hij, die de boodschap bracht, en zei: Israel is gevloden voor het aangezicht van de Filistijnen, en er is ook een grote nederlaag onder het volk geschied; daarenboven zijn uw twee zonen, Hofni en Pinehas, gestorven, en de ark Gods is genomen.
18 En het gebeurde, als hij van de ark Gods vermeldde, zo viel hij achterwaarts van de stoel af, aan de zijde van de poort, en brak de nek, en stierf; want de man was oud en zwaar; en hij richtte Israel veertig jaren.
19 En zijn schoondochter, de huisvrouw van Pinehas, was bevrucht, zij zou baren; als deze de tijding hoorde, dat de ark Gods genomen was, en haar schoonvader gestorven was, en haar man, zo kromde zij zich, en baarde; want haar weeen overvielen haar.
20 En omtrent de tijd van haar sterven, zo spraken de vrouwen, die bij haar stonden: Vrees niet, want u hebt een zoon gebaard. Doch zij antwoordde niet, en nam het niet ter harte.
21 En zij noemde het jongsken Ikabod, en zei:: De eer is weggevoerd uit Israel! Omdat de ark Gods gevankelijk weggevoerd was, en om haars schoonvaders en haars mans wil.
22 En zij zei: De eer is gevankelijk weggevoerd uit Israel, want de ark Gods is genomen.

5

1 De Filistijnen nu namen de ark Gods, en zij brachten ze van Eben-haezer tot Asdod.
2 En de Filistijnen namen de ark Gods, en zij brachten ze in het huis van Dagon, en stelden ze bij Dagon.
3 Maar als die van Asdod van de anderen daags vroeg opstonden, ziet, zo was Dagon op zijn aangezicht ter aarde gevallen voor de ark van de HEERE. En zij namen Dagon en zetten hem weer op zijn plaats.
4 Toen zij nu van de anderen daags van de morgens vroeg opstonden, ziet, Dagon lag op zijn aangezicht ter aarde gevallen voor de ark van de HEERE; maar het hoofd van Dagon, en de beide palmen van zijn handen afgehouwen, aan de dorpel; alleenlijk was Dagon daarop overgebleven.
5 Daarom treden de priesters van Dagon, en allen, die in het huis van Dagon komen, niet op de dorpel van Dagon te Asdod, tot op deze dag.
6 Doch de hand van de HEERE was zwaar over die van Asdod, en verwoestte hen; en Hij sloeg ze met spenen, Asdod en haar landpalen.
7 Toen nu de mannen te Asdod zagen, dat het zo toeging, zo zeiden zij: Dat de ark van de Gods van Israel bij ons niet blijve; want Zijn hand is hard over ons, en over Dagon, onzen god.
8 Daarom zonden zij heen, en verzamelden tot zich al de vorsten van de Filistijnen, en zij zeiden: Wat zullen wij met de ark van de Gods van Israel doen? En die zeiden: Dat de ark van de Gods van Israel rondom Gath ga. Zo droegen zij de ark van de Gods van Israel rondom.
9 En het gebeurde, nadat zij die hadden rondom gedragen, zo was de hand van de HEERE tegen die stad met een zeer grote kwelling; want Hij sloeg de lieden dier stad van de kleine tot de grote, en zij hadden spenen in de verborgene plaatsen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Toen zonden zij de ark Gods naar Ekron; maar het gebeurde, als de ark Gods te Ekron kwam, zo riepen die van Ekron, en zei:: Zij hebben de ark van de Gods van Israel tot mij rondom gebracht, om mij en mijn volk te doden.
11 En zij zonden heen, en vergaderden al de vorsten van de Filistijnen, en zeiden: Zendt de ark van de Gods van Israel heen, dat zij wederkere tot haar plaats, opdat zij mij en mijn volk niet dode; want er was een dodelijke kwelling in de gehele stad, en de hand Gods was er zeer zwaar.
12 En de mensen, die niet stierven, werden geslagen met spenen, zodat het geschrei van de stad opklom naar de hemel.

6
1 Als nu de ark van de HEERE zeven maanden in het land van de Filistijnen geweest was,
2 Zo riepen de Filistijnen de priesters en de waarzeggers, en zei:: Wat zullen wij met de ark van de HEERE doen? Laat ons weten, waarmede wij ze aan haar plaats zenden zullen.
3 Zij dan zeiden: Indien u de ark van de Gods van Israel wegzendt, zendt haar niet ledig weg, maar vergeldt Hem ganselijk een schuldoffer; dan zult u genezen worden, en u zal bekend worden, waarom Zijn hand van u niet afwijkt.
4 Toen zeiden zij: Welk is dat schuldoffer, dat wij Hem vergelden zullen? En zij zeiden: Vijf gouden spenen, en vijf gouden muizen, naar het getal van de vorsten van de Filistijnen; want het is enerlei plaag over u allen, en over uw vorsten.
5 Zo maakt dan beelden uwer spenen, en beelden uwer muizen, die het land verderven, en geeft de God van Israel de eer; misschien zal Hij Zijn hand verlichten van over u, en van over uw god, en van over uw land.
6 Waarom toch zoudt u lieden uw hart verzwaren, gelijk de Egyptenaars en Farao hun hart verzwaard hebben? Hebben zij niet, toen Hij wonderlijk met hen gehandeld had, hen laten trekken, dat zij heengingen?
7 Nu dan, neemt en maakt een nieuwen wagen, en twee zogende koeien, op die geen juk gekomen is; spant de koeien aan de wagen, en brengt haar kalveren van achter haar weer naar huis.
8 Neemt dan de ark van de HEERE, en zet ze op de wagen, en legt de gouden kleinoden, die u Hem ten schuldoffer vergelden zult, in een koffertje aan haar zijde; en zendt ze weg, dat zij heenga.
9 Ziet dan toe, indien zij de weg van haar landpale opgaat naar Beth-semes, zo heeft Hij ons dit groot kwaad gedaan; maar zo niet, zo zullen wij weten, dat Zijn hand ons niet geraakt heeft; het is ons een toeval geweest.
10 En die lieden deden zo, en namen twee zogende koeien, en spanden ze aan de wagen, en haar kalveren sloten zij in huis.
11 En zij zetten de ark van de HEERE op de wagen, en het koffertje met de gouden muizen, en de beelden hunner spenen.
12 De koeien nu gingen recht in die weg, op de weg naar Beth-semes op een straat; zij gingen steeds voort, al loeiende, en weken noch ter rechter hand noch ter linkerhand; en de vorsten van de Filistijnen gingen achter dezelve tot aan de landpale van Beth-semes.
13 En die van Beth-semes maaiden de tarweoogst in het dal, en als zij hun ogen ophieven, zagen zij de ark en verblijdden zich, als zij die zagen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 En de wagen kwam op de akker van Jozua, de Beth-semiet, en bleef daar staande; en daar was een grote steen, en zij kloofden het hout van de wagen, en offerden de koeien de HEERE ten brandoffer.
15 En de Levieten namen de ark van de HEERE af en het koffertje, dat daarbij was, waarin de gouden kleinoden waren, en zetten ze op die groten steen; en die lieden van Beth-semes offerden brandofferen, en slachtten slachtofferen de HEERE, op denzelven dag.
16 En als de vijf vorsten van de Filistijnen zulks gezien hadden, zo keerden zij weer op denzelven dag naar Ekron.
17 Dit nu zijn de gouden spenen, die de Filistijnen aan de HEERE ten schuldoffer vergolden hebben: Voor Asdod een voor Gaza een, voor Askelon een, voor Gath een, voor Ekron een.
18 Ook gouden muizen, naar het getal van alle steden van de Filistijnen, onder de vijf vorsten, van de vaste steden af tot aan de landvlekken; en tot aan Abel, de groten steen, op denwelken zij de ark van de HEERE nedergesteld hadden, die tot op deze dag is op de akker van Jozua, de Beth-semiet.
19 En de Heere sloeg onder die lieden van Beth-semes, omdat zij in de ark van de HEERE gezien hadden; ja, Hij sloeg van het volk zeventig mannen, en vijftig duizend mannen. Toen bedreef het volk rouw, omdat de HEERE een groten slag onder het volk geslagen had.
20 Toen zeiden de lieden van Beth-semes: Wie zou kunnen bestaan voor het aangezicht van de HEERE, deze heiligen God? En tot wie van ons zal Hij optrekken?
21 Zo zonden zij boden tot de inwoners van Kirjath-jearim, en zei:: De Filistijnen hebben de ark van de HEERE wedergebracht; komt af, haalt ze opwaarts tot u.

7
1 Toen kwamen de mannen van Kirjath-jearim, en haalden de ark van de HEERE op, en zij brachten ze in het huis van Abinadab, op de heuvel; en zij heiligden zijn zoon Eleazar, dat hij de ark van de HEERE bewaarde.
2 En het gebeurde, van die dag af, dat de ark van de HEERE te Kirjath-jearim bleef, en de dagen werden twintig jaren; en het gehele huis van Israel klaagde de HEERE achterna.
3 Toen sprak Samuel tot het gehele huis van Israel, en zei:: Indien u lieden u met uw gehele hart tot de HEERE bekeert, zo doet de vreemde goden uit het midden van u weg, ook de Astharoths; en richt uw hart tot de HEERE, en dient Hem alleen, zo zal Hij u uit de hand van de Filistijnen rukken.
4 De kinderen Israels nu deden de Baals en de Astharoths weg, en zij dienden de HEERE alleen.
5 Verder zei Samuel: Vergadert het gehele Israel naar Mizpa, en ik zal de HEERE voor u bidden.
6 En zij werden vergaderd te Mizpa, en zij schepten water, en goten het uit voor het aangezicht van de HEERE; en zij vastten te die dage, en zeiden daar: Wij hebben tegen de HEERE gezondigd. Zo richtte Samuel de kinderen Israels te Mizpa.
7 Toen de Filistijnen hoorden, dat de kinderen Israels zich vergaderd hadden te Mizpa, zo kwamen de oversten van de Filistijnen op tegen Israel. Als de kinderen Israels dat hoorden, zo vreesden zij voor het aangezicht van de Filistijnen.
8 En de kinderen Israels zeiden tot Samuel: Zwijg niet van onzentwege, dat u niet zoudt roepen tot de HEERE, onzen God, opdat Hij ons verlosse uit de hand van de Filistijnen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Toen nam Samuel een melklam, en hij offerde het geheel de HEERE ten brandoffer; en Samuel riep tot de HEERE voor Israel; en de HEERE verhoorde hem.
10 En het gebeurde, toen Samuel dat brandoffer offerde, zo kwamen de Filistijnen aan ten strijde tegen Israel; en de HEERE donderde te die dage met een groten donder over de Filistijnen, en Hij verschrikte hen, zodat zij verslagen werden voor het aangezicht van Israel.
11 En de mannen van Israel gingen uit van Mizpa, en vervolgden de Filistijnen, en zij sloegen hen tot onder Beth-kar.
12 Samuel nu nam een steen, en stelde die tussen Mizpa en tussen Sen, en hij noemde diens naam Eben-haezer; en hij zei: Tot hiertoe heeft de HEERE ons geholpen.
13 Zo werden de Filistijnen vernederd, en kwamen niet meer in de landpalen van Israel; want de hand van de HEERE was tegen de Filistijnen al de dagen van Samuel.
14 En de steden, welke de Filistijnen van Israel genomen hadden kwamen weer aan Israel, van Ekron tot Gath toe; ook rukte Israel derzelver landpale uit de hand van de Filistijnen; en er was vrede tussen Israel en tussen de Amorieten.
15 Samuel nu richtte Israel al de dagen van zijn leven.
16 En hij trok van jaar tot jaar, en ging rondom naar Beth-el, en Gilgal, en Mizpa; en hij richtte Israel in al die plaatsen.
17 Doch hij keerde weer naar Rama; want daar was zijn huis, en daar richtte hij Israel; en hij bouwde daar de HEERE een altaar.

8
1 Het gebeurde nu, toen Samuel oud geworden was, zo stelde hij zijn zonen tot richters over Israel.
2 De naam van zijn eerstgeborene zoon nu was Joel, en de naam van zijn tweede was Abia; zij waren richters te Ber-seba.
3 Doch zijn zonen wandelden niet in zijn wegen; maar zij neigden zich tot de gierigheid, en namen geschenken, en bogen het recht.
4 Toen vergaderden zich alle oudsten van Israel, en zij kwamen tot Samuel te Rama;
5 En zij zeiden tot hem: Zie, u bent oud geworden, en uw zonen wandelen niet in uw wegen; zo zet nu een koning over ons, om ons te richten, gelijk al de volken hebben.
6 Maar dit woord was kwaad in de ogen van Samuel, als zij zeiden: Geef ons een koning, om ons te richten. En Samuel bad de HEERE aan.
7 Doch de HEERE zei tot Samuel: Hoor naar de stem van de volks in alles, wat zij tot u zeggen zullen; want zij hebben u niet verworpen, maar zij hebben Mij verworpen, dat Ik geen Koning over hen zal zijn.
8 Naar de werken, die zij gedaan hebben, van die dag af, toen Ik hen uit Egypte geleid heb, tot op deze dag toe, en hebben Mij verlaten en andere goden gediend; zo doen zij u ook.
9 Hoor dan nu naar hun stem; doch als u hen op het hoogste zult betuigd hebben, zo zult u hen te kennen geven de wijze van de koning, die over hen regeren zal.
10 Samuel nu zei al de woorden van de HEERE het volk aan, hetwelk een koning van hem begeerde.
11 En zei: Dit zal van de koning wijze zijn, die over u regeren zal: hij zal uw zonen nemen, dat hij hen zich stelle tot zijn wagen, en tot zijn ruiteren, dat zij voor zijn wagen henen lopen;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 En dat hij hen zich stelle tot oversten van de duizenden, en tot oversten van de vijftigen; en dat zij zijn akker ploegen, en dat zij zijn oogst oogsten, en dat zij zijn krijgswapenen maken, veeleer zijn wagentuig.
13 En uw dochters zal hij nemen tot apothekeressen, en tot keukenmaagden, en tot baksters.
14 En uw akkers, en uw wijngaarden, en uw olijfgaarden, die de beste zijn, zal hij nemen, en zal ze aan zijn knechten geven.
15 En uw zaad, en uw wijngaarden zal hij vertienen, en hij zal ze aan zijn hovelingen, en aan zijn knechten geven.
16 En hij zal uw knechten, en uw dienstmaagden, en uw beste jongelingen, en uw ezelen nemen, en hij zal zijn werk daarmede doen.
17 Hij zal uw kudden vertienen; en u zult hem tot knechten zijn.
18 U zult wel te die dage roepen, vanwege uw koning, die u u zult verkoren hebben, maar de HEERE zal u te die dage niet verhoren.
19 Doch het volk weigerde Samuels stem te horen; en zij zeiden: Neen, maar er zal een koning over ons zijn.
20 En wij zullen ook zijn gelijk al de volken; en onze koning zal ons richten, en hij zal voor onze aangezichten uitgaan, en hij zal onze oorlogen voeren.
21 Als Samuel al de woorden van de volks gehoord had, zo sprak hij dezelve voor de oren van de HEERE.
22 De HEERE nu zei tot Samuel: Hoor naar hun stem, en stel hun een koning. Toen zei Samuel tot de mannen van Israel: Gaat heen, een ieder naar zijn stad.

9

1 Er was nu een man van Benjamin, wiens naam was Kis, een zoon van Abiel, de zoon van Zeror, de zoon van Bechorath, de zoon van Afiah, de zoon eens mans van Jemini, een dapper held.
2 Die had een zoon, wiens naam was Saul, een jongeling, en schoon, ja, er was geen schoner man dan hij onder de kinderen Israels; van zijn schouders en opwaarts was hij hoger dan al het volk.
3 De ezelinnen nu van Kis, de vader van Saul, waren verloren; daarom zei Kis tot zijn zoon Saul: Neem nu een van de jongens met u, en maak u op, ga heen, zoek de ezelinnen.
4 Hij dan ging door het gebergte van Efraim, en hij ging door het land van Salisa, maar zij vonden ze niet; daarna gingen zij door het land van Sahalim, maar zij waren er niet; verder ging hij door het land van Jemini, doch zij vonden ze niet.
5 Toen zij in het land van Zuf kwamen, zei Saul tot zijn jongen, die bij hem was: Kom en laat ons wederkeren; dat niet misschien mijn vader van de ezelinnen aflate, en voor ons bekommerd zij.
6 Hij daarentegen zei tot hem: Zie toch, er is een man Gods in deze stad, en hij is een geeerd man; al wat hij spreekt, dat komt zekerlijk; laat ons nu daarheen gaan, misschien zal hij ons onzen weg aanwijzen, op denwelken wij gaan zullen.
7 Toen zei Saul tot zijn jongen: Maar zie, zo wij gaan, wat zullen wij toch die man brengen? Want het brood is weg uit onze vaten, en wij hebben geen gaven, om de man Gods te brengen; wat hebben wij?
8 En de jongen antwoordde Saul verder en zei: Zie, er vindt zich in mijn hand het vierendeel eens zilveren sikkels; dat zal ik de man Gods geven, opdat hij ons onzen weg wijze.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 (Eertijds zei een ieder aldus in Israel, als hij ging om God te vragen: Komt en laat ons gaan tot de ziener; want die heden een profeet genoemd wordt, die werd eertijds een ziener genoemd.)
10 Toen zei Saul tot zijn jongen: Uw woord is goed, kom, laat ons gaan. En zij gingen naar de stad, waar de man Gods was.
11 Als zij opklommen door de opgang van de stad, zo vonden zij maagden, die uitgingen om water te putten; en zij zeiden tot haar: Is de ziener hier?
12 Toen antwoordden zij hun, en zeiden: Ziet, hij is voor uw aangezicht; haast u nu, want hij is heden in de stad gekomen, omdat het volk heden een offerande heeft op de hoogte.
13 Wanneer u lieden in de stad komt, zo zult u hem vinden, eer hij opgaat op de hoogte om te eten; want het volk zal niet eten, totdat hij komt, want hij zegent het offer, daarna eten de genodigden; daarom gaat nu op, want hem, als heden zult u hem vinden.
14 Zo gingen zij op in de stad. Toen zij in het midden van de stad kwamen, ziet, zo ging Samuel uit hun tegemoet, om op te gaan naar de hoogte.
15 Want de HEERE had het voor Samuels oor geopenbaard, een dag eer Saul kwam, en zei::
16 Morgen omtrent deze tijd zal Ik tot u zenden een man uit het land van Benjamin, die zult u ten voorganger zalven over Mijn volk Israel; en hij zal Mijn volk verlossen uit van de Filistijnen hand, want Ik heb Mijn volk aangezien, omdat zijn geroep tot Mij gekomen is.
17 Toen Samuel Saul aanzag, zo antwoordde hem de HEERE: Zie, dit is de man, van welke Ik u gezegd heb: Deze zal over Mijn volk heersen.
18 En Saul naderde tot Samuel in het midden van de poort, en zei: Wijs mij toch, waar is hier het huis van de zieners?
19 En Samuel antwoordde Saul en zei: Ik ben de ziener; ga op voor mijn aangezicht op de hoogte, dat u lieden heden met mij eet; zo zal ik u morgen vroeg laten gaan, en alles, wat in uw hart is, zal ik u te kennen geven.
20 Want de ezelinnen aangaande, die u heden de derden dag verloren hebt, zet uw hart daarop niet, want zij zijn gevonden; en wiens zal zijn al het gewenste, dat in Israel is? Is het niet van u, en van het gehele huis van uw vader?
21 Toen antwoordde Saul, en zei: Ben ik niet een zoon van Jemini, van de kleinsten van de stammen van Israel? en mijn geslacht is het niet het kleinste van al de geslachten van de stam van Benjamin? Waarom spreekt u mij dan aan met zulke woorden?
22 Samuel dan nam Saul en zijn jongen, en hij bracht ze in de kamer; en hij gaf hun plaats aan het opperste van de genodigden; die nu waren omtrent dertig man.
23 Toen zei Samuel tot de kok: Lang dat stuk, hetwelk Ik u gegeven heb, waarvan ik tot u zei: Zet het bij u weg.
24 De kok nu bracht een schouder op, met wat daaraan was, en zette het voor Saul; en hij zei: Zie, dit is het overgeblevene; zet het voor u, eet, want het is ter bestemder tijd voor u bewaard, als ik zei: Ik heb het volk genodigd. Zo at Saul met Samuel op die dag.
25 Daarna gingen zij af van de hoogte in de stad; en hij sprak met Saul op het dak.
26 En zij stonden vroeg op; en het gebeurde, omtrent de opgang van de dageraads, zo riep Samuel Saul op het dak, en zei:: Sta op, dat ik u gaan late. Toen stond Saul op, en zij beiden gingen uit, hij en Samuel, naar buiten.
27 Toen zij afgegaan waren aan het einde van de stad, zo zei Samuel tot Saul: Zeg de jongen, dat hij voor onze aangezichten heenga; toen ging hij heen; maar sta u als nu stil, en ik zal Gods woord doen horen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10
1 Toen nam Samuel een oliekruik, en goot ze uit op zijn hoofd, en kuste hem, en zei: Is het niet zo, dat de HEERE u tot een voorganger over Zijn erfdeel gezalfd heeft?
2 Als u heden van mij gaat, zo zult u twee mannen vinden bij het graf van Rachel, aan de landpale van Benjamin, te Zelzah; die zullen tot u zeggen: De ezelinnen zijn gevonden, die u bent gaan zoeken, en zie, uw vader heeft de zaken van de ezelinnen verlaten, en hij is bekommerd voor u, en zei:: Wat zal ik om mijn zoon doen?
3 Als u u van daar en verder aan begeeft, en zult komen tot aan Elon-thabor, daar zullen u drie mannen vinden, opgaande tot God naar Beth-el; een, dragende drie bokjes, en een, dragende drie bollen broods, en een, dragende een fles wijn.
4 En zij zullen u naar uw welstand vragen, en zij zullen u twee broden geven; die zult u van hun hand nemen.
5 Daarna zult u komen op de heuvel Gods, waar van de Filistijnen bezettingen zijn; en het zal gebeuren, als u daar in de stad komt, zo zult u ontmoeten een hoop profeten, van de hoogte afkomende, en voor hun aangezichten luiten, en trommelen, en pijpen, en harpen, en zij zullen profeteren.
6 En de Geest van de HEERE zal vaardig worden over u, en u zult met hen profeteren; en u zult in een anderen man veranderd worden.
7 En het zal gebeuren, als u deze tekenen zullen komen, doe u , wat uw hand vinden zal, want God zal met u zijn.
8 U nu zult voor mijn aangezicht afgaan naar Gilgal, en zie, ik zal tot u afkomen, om brandofferen te offeren, om te offeren offeranden van de dankzegging; zeven dagen zult u daar beiden, totdat ik tot u kome, en u bekend make, wat u doen zult.
9 Het gebeurde nu, toen hij zijn schouder keerde, om van Samuel te gaan, veranderde God hem het hart in een ander; en al die tekenen kwamen ten zelven dage.
10 Toen zij daar aan de heuvel kwamen, zie, zo kwam hem een hoop profeten tegemoet; en de Geest van de HEERE werd vaardig over hem, en hij profeteerde in het midden van hen.
11 En het gebeurde, als een ieder, die hem van te voren gekend had, zag, dat hij, ziet, profeteerde met de profeten, zo zei het volk, een ieder tot zijn metgezel: Wat is dit, dat de zoon van Kis geschied is? Is Saul ook onder de profeten?
12 Toen antwoordde een man van daar, en zei: Wie is toch hun vader? Daarom is het tot een spreekwoord geworden: Is Saul ook onder de profeten?
13 Toen hij nu voleind had te profeteren, zo kwam hij op de hoogte.
14 En Sauls oom zei tot hem en tot zijn jongen: Waar bent u lieden heengegaan? Hij nu zei: Om de ezelinnen te zoeken; toen wij zagen, dat zij er niet waren, zo kwamen wij tot Samuel.
15 Toen zei Sauls oom: Geef mij toch te kennen, wat heeft Samuel u gezegd?
16 Saul nu zei tot zijn oom: Hij heeft ons voorzeker te kennen gegeven, dat de ezelinnen gevonden waren; maar de zaak van de koninkrijks, waarvan Samuel gezegd had, gaf hij hem niet te kennen.
17 Doch Samuel riep het volk te zamen tot de HEERE, te Mizpa.
18 En hij zei tot de kinderen Israels: Zo heeft de HEERE, de God Israels, gesproken: Ik heb Israel uit Egypte opgebracht, en Ik heb u van de hand van de Egyptenaren gered, en van de hand van alle koninkrijken, die u onderdrukten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 Maar u lieden hebt heden uw God verworpen, Die u uit al uw ellenden en uw noden verlost heeft, en hebt tot Hem gezegd: Zet een koning over ons; nu dan, stelt u voor het aangezicht van de HEERE, naar uw stammen en naar uw duizenden.
20 Toen nu Samuel al de stammen van Israel had doen naderen, zo is de stam van Benjamin geraakt.
21 Toen hij de stam van Benjamin deed aankomen naar zijn geslachten, zo werd het geslacht van Matri geraakt; en Saul, de zoon van Kis, werd geraakt. En zij zochten hem, maar hij werd niet gevonden.
22 Toen vraagden zij verder de HEERE, of die man nog daarheen komen zou? De HEERE dan zei: Ziet, hij heeft zich tussen de vaten verstoken.
23 Zij nu liepen, en namen hem van daar, en hij stelde zich in het midden van de volks; en hij was hoger dan al het volk, van zijn schouder en opwaarts.
24 Toen zei Samuel tot het gehele volk: Ziet u , die de HEERE verkoren heeft? Want gelijk hij, is er niemand onder het gehele volk. Toen juichte het gehele volk, en zij zeiden: de koning leve!
25 Samuel nu sprak tot het volk het recht van de koninkrijks, en schreef het in een boek, en leide het voor het aangezicht van de HEERE. Toen liet Samuel het gehele volk gaan, elk naar zijn huis.
26 En Saul ging ook naar zijn huis te Gibea, en van het heir gingen met hem, welker hart God geroerd had.
27 Doch de kinderen Belials zeiden: Wat zou ons deze verlossen? en zij verachtten hem, en brachten hem geen geschenk. Doch hij was als doof.

11
1 Toen trok Nahas, de Ammoniet, op, en belegerde, Jabes in Gilead. En al de mannen van Jabes zeiden tot Nahas: Maak een verbond met ons, zo zullen wij u dienen.
2 Doch Nahas, de Ammoniet, zei tot hen: Mits deze zal ik een verbond met u maken, dat ik u allen het rechteroog uitsteke; en dat ik deze schande op gans Israel legge.
3 Toen zeiden tot hem de oudsten Jabes: Laat zeven dagen van ons af, dat wij boden zenden in al de landpalen van Israel; is er dan niemand, die ons verlost, zo zullen wij tot u uitgaan.
4 Als de boden te Gibea-sauls kwamen, zo spraken zij deze woorden voor de oren van het volk. Toen hief al het volk zijn stem op, en weende.
5 En ziet, Saul kwam achter de runderen uit het veld, en Saul zei: Wat is de volke, dat zij wenen? Toen vertelden zij hem de woorden van de mannen van Jabes.
6 Toen werd de Geest Gods vaardig over Saul, als hij deze woorden hoorde; en zijn toorn ontstak zeer.
7 En hij nam een paar runderen, en hieuw ze in stukken, en hij zond ze in alle landpalen van Israel door de hand van de boden, en zei:: Die niet zelf uittrekt achter Saul en achter Samuel, zo zal men zijn runderen doen. Toen viel de vreze van de HEERE op het volk, en zij gingen uit als een enig man.
8 En hij telde hen te Bezek; en van de kinderen Israels waren driehonderd duizend, en van de mannen van Juda dertig duizend.
9 Toen zeiden zij tot de boden, die gekomen waren: Aldus zult u lieden de mannen te Jabes in Gilead zeggen: Morgen zal u verlossing gebeuren, als de zon heet worden zal. Als de boden kwamen, en verkondigden dat aan de mannen te Jabes, zo werden zij verblijd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 En de mannen van Jabes zeiden: Morgen zullen wij tot u uitgaan, en u zult ons doen naar alles, wat goed is in uw ogen.
11 Het gebeurde nu van de anderen daags, dat Saul het volk stelde in drie hopen, en zij kwamen in het midden van de legers, in de morgenwake, en zij sloegen Ammon, totdat de dag heet werd; en het gebeurde, dat de overigen zo verstrooid werden, dat er onder hen geen twee te zamen bleven.
12 Toen zei het volk tot Samuel: Wie is hij, die zei: Zal Saul over ons regeren? Geeft hier die mannen, dat wij hen doden.
13 Maar Saul zei: Er zal te deze dage geen man gedood worden, want de HEERE heeft heden een verlossing in Israel gedaan.
14 Verder zei Samuel tot het volk: Komt en laat ons naar Gilgal gaan, en het koninkrijk daar vernieuwen.
15 Toen ging al het volk naar Gilgal, en maakte Saul daar koning voor het aangezicht van de HEERE te Gilgal; en zij offerden daar dankoffers voor het aangezicht van de HEERE; en Saul verheugde zich daar gans zeer, met al de mannen van Israel.

12
1 Toen zei Samuel tot gans Israel: Ziet, ik heb naar uw stem gehoord in alles, wat u mij gezegd hebt, en ik heb een koning over u gezet.
2 En nu, ziet, daar trekt de koning voor uw aangezicht heen, en ik ben oud en grijs geworden, en ziet, mijn zonen zijn bij u; en ik heb voor uw aangezichten gewandeld van mijn jeugd af tot deze dag toe.
3 Ziet, hier ben ik, betuigt tegen mij voor de HEERE, en voor Zijn gezalfde, wiens os ik genomen heb, en wiens ezel ik genomen heb, en wie ik verongelijkt heb, wie ik onderdrukt heb, en van wiens hand ik een geschenk genomen heb, dat ik mijn ogen van hem zou verborgen hebben; zo zal ik het u weergeven.
4 Toen zeiden zij: U hebt ons niet verongelijkt, en u hebt ons niet onderdrukt, en u hebt van niemands hand iets genomen.
5 Toen zei hij tot hen: De HEERE zij een Getuige tegen u, en Zijn gezalfde zij te deze dage getuige, dat u in mijn hand niets gevonden hebt! En het volk zei: Hij zij Getuige!
6 Verder zei Samuel tot het volk: Het is de HEERE, Die Mozes en Aaron gemaakt heeft, en Die uw vaders uit Egypteland opgebracht heeft.
7 En nu, stelt u hier, dat ik met u rechte, voor het aangezicht van de HEERE, over al de gerechtigheden van de HEERE, die Hij aan u en aan uw vaderen gedaan heeft.
8 Nadat Jakob in Egypte gekomen was, zo riepen uw vaders tot de HEERE; en de HEERE zond Mozes en Aaron, en zij leidden uw vaders uit Egypte, en deden hen aan deze plaats wonen.
9 Maar zij vergaten de HEERE, hun God; zo verkocht Hij hen in de hand van Sisera, de krijgsoverste, te Hazor, en in de hand van de Filistijnen, en in de hand van de koning van de Moabieten, die tegen hen streden.
10 En zij riepen tot de HEERE, en zeiden: Wij hebben gezondigd, omdat wij de HEERE verlaten, en de Baals en Astharoths gediend hebben; en nu, ruk ons uit de hand onzer vijanden, en wij zullen U dienen.
11 En de HEERE zond Jerubbaal, en Bedan, en Jeftha, en Samuel, en Hij rukte u uit de hand uwer vijanden rondom, zo dat u zeker woondet.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Als u nu zaagt, dat Nahas, de koning van de kinderen Ammons, tegen u kwam, zo zeit u tot mij: Neen, maar een koning zal over ons regeren; zo toch de HEERE, uw God, uw Koning was.
13 En nu, ziet daar de koning, die u verkoren hebt, die u begeerd hebt; en ziet, de HEERE heeft een koning over u gezet.
14 Zo u de HEERE zult vrezen, en Hem dienen, en naar Zijn stem horen, en de mond van de HEERE niet wederspannig bent, zo zult u lieden, zowel u als de koning, die over u regeren zal, achter de HEERE, uw God, zijn.
15 Doch zo u naar de stem van de HEERE niet zult horen, maar de mond van de HEERE wederspannig zijn, zo zal de hand van de HEERE, tegen u zijn, als tegen uw vaders.
16 Ook stelt u nu hier, en ziet die grote zaak, die de HEERE voor uw ogen doen zal.
17 Is het niet vandaag de tarweoogst? Ik zal tot de HEERE roepen, en Hij zal donder en regen geven; zo weet dan, en ziet, dat uw kwaad groot is, dat u voor de ogen van de HEERE gedaan hebt, dat u een koning voor u begeerd hebt.
18 Toen Samuel de HEERE aanriep, zo gaf de HEERE donder en regen te die dage; daarom vreesde al het volk zeer de HEERE en Samuel.
19 En al het volk zei tot Samuel: Bid voor uw knechten de HEERE, uw God, dat wij niet sterven; want boven al onze zonden hebben wij dit kwaad daartoe gedaan, dat wij voor ons een koning begeerd hebben.
20 Toen zei Samuel tot het volk: Vreest niet, u hebt al dit kwaad gedaan; doch wijkt niet van achter de HEERE af, maar dient de HEERE met uw gehele hart.
21 En wijkt niet af; want u zoudt de ijdelheden na volgen, die niet bevorderlijk zijn, noch verlossen, want zij zijn ijdelheden.
22 Want de HEERE zal Zijn volk niet verlaten, omwille van zijn grote Naam, omdat het de HEERE beliefd heeft, u Zich tot een volk te maken.
23 Wat ook mij aangaat, het zij verre van mij, dat ik tegen de HEERE zou zondigen, dat ik zou aflaten voor u te bidden; maar ik zal u de goeden en rechten weg leren.
24 Vreest slechts de HEERE, en dient Hem trouwelijk met uw gehele hart; want ziet, hoe grote dingen Hij bij u gedaan heeft!
25 Maar indien u voortaan kwaad doet, zo zult u lieden, als ook uw koning, omkomen.

13
1 Saul was een jaar in zijn regering geweest, en het tweede jaar regeerde hij over Israel.
2 Toen verkoos zich Saul drie duizend mannen uit Israel; en er waren bij Saul twee duizend te Michmas en op het gebergte van Beth-el, en duizend waren er bij Jonathan te Gibea-benjamins; en het overige van de volks liet hij gaan, een ieder naar zijn tent.
3 Doch Jonathan sloeg de bezetting van de Filistijnen, die te Geba was, hetwelk de Filistijnen hoorden. Daarom blies Saul met de bazuin in het gehele land, en zei:: Laat het de Hebreen horen.
4 Toen hoorde het gehele Israel zeggen: Saul heeft de bezetting van de Filistijnen geslagen, en ook is Israel stinkende geworden bij de Filistijnen. Toen werd het volk samengeroepen achter Saul, naar Gilgal.
5 En de Filistijnen werden verzameld om te strijden tegen Israel, dertig duizend wagens, en zes duizend ruiters, en volk in menigte als het zand, dat aan de oever van de zee is; en zij gingen op, en legerden zich te Michmas, tegen het oosten van Beth-aven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Toen de mannen van Israel zagen, dat zij in nood waren (want het volk was benauwd), zo verborg zich het volk in de spelonken, en in de doornbossen, en in de steenklippen, en in de vestingen, en in de putten.
7 De Hebreen nu gingen over de Jordaan in het land van Gad en Gilead. Toen Saul nog zelf te Gilgal was, zo kwam al het volk bevende achter hem.
8 En hij vertoefde zeven dagen, tot de tijd, die Samuel bestemd had. Als Samuel te Gilgal niet opkwam, zo verstrooide het volk van hem.
9 Toen zei Saul: Brengt tot mij een brandoffer, en dankoffers; en hij offerde brandoffer.
10 En het gebeurde, toen hij geeindigd had het brandoffer te offeren, ziet, zo kwam Samuel; en Saul ging uit hem tegemoet, om hem te zegenen.
11 Toen zei Samuel: Wat hebt u gedaan? Saul nu zei: Omdat ik zag, dat zich het volk van mij verstrooide, en u op de bestemden tijd van de dagen niet kwaamt, en de Filistijnen te Michmas vergaderd waren,
12 Zo zei ik: Nu zullen de Filistijnen tot mij afkomen te Gilgal, en ik heb het aangezicht van de HEERE niet ernstelijk aangebeden, zo dwong ik mijzelven, en heb brandoffer geofferd.
13 Toen zei Samuel tot Saul: U hebt zottelijk gedaan; u hebt het gebod van de HEERE, uw God, niet gehouden, dat Hij u geboden heeft; want de HEERE zou nu uw rijk over Israel bevestigd hebben tot in eeuwigheid.
14 Maar nu zal uw rijk niet bestaan. De HEERE heeft Zich een man gezocht naar Zijn hart, en de HEERE heeft hem geboden een voorganger te zijn over Zijn volk, omdat u niet gehouden hebt, wat u de HEERE geboden had.
15 Toen maakte zich Samuel op, en hij ging op van Gilgal naar Gibea-benjamins; en Saul telde het volk, dat bij hem gevonden werd, omtrent zeshonderd man.
16 En Saul en zijn zoon Jonathan, en het volk, dat bij hen gevonden was, bleven te Gibea-benjamins; maar de Filistijnen waren te Michmas gelegerd.
17 En de verdervers gingen uit het leger van de Filistijnen, in drie hopen; de ene hoop keerde zich op de weg naar Ofra, naar het land Sual;
18 En een hoop keerde zich naar de weg van Beth-horon; en een hoop keerde zich naar de weg van de landpale, die naar het dal Zeboim naar de woestijn uitziet.
19 En er werd geen smid gevonden in het gehele land van Israel; want de Filistijnen hadden gezegd: Opdat de Hebreen geen zwaard noch spies maken.
20 Daarom moest gans Israel tot de Filistijnen aftrekken, opdat een ieder zijn ploeu zer, of zijn spade, of zijn bijl, of zijn houweel scherpen liet.
21 Maar zij hadden tandige vijlen tot hun houwelen, en tot hun spaden, en tot de drietandige vorken, en tot de bijlen, en tot het stellen van de prikkelen.
22 En het gebeurde ten dage van de strijds, dat er geen zwaard noch spies gevonden werd in de hand van het gehele volk, dat bij Saul en bij Jonathan was; doch bij Saul en bij Jonathan, zijn zoon, werden zij gevonden.
23 En van de Filistijnen leger trok naar de doortocht van Michmas.

14

1 Het gebeurde nu op een dag, dat Jonathan, de zoon van Saul, tot de jongen, die zijn wapenen droeg, zei: Kom, en laat ons tot de bezetting van de Filistijnen overgaan, welke aan gene zijde is; doch hij gaf het zijn vader niet te kennen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Saul nu zat aan het uiterste van Gibea onder de granatenboom, die te Migron was; en het volk, dat bij hem was, was omtrent zeshonderd man.
3 En Ahia, de zoon van Ahitub, de broer van Ikabod, de zoon van Pinehas, de zoon van Eli, was priester van de HEERE, te Silo, dragende de efod; doch het volk wist niet, dat Jonathan heengegaan was.
4 Er was nu tussen de doortochten, waar Jonathan zocht door te gaan tot van de Filistijnen bezetting, een scherpte van een steenklip aan deze zijde, en een scherpte van een steenklip aan gene zijde; en de naam van de ene was Bozes, en de naam van de andere Sene.
5 De ene tand was gelegen tegen het noorden, tegenover Michmas, en de andere tegen het zuiden, tegenover Geba.
6 Jonathan nu zei tot de jongen, die zijn wapenen droeg: Kom, en laat ons tot de bezetting van deze onbesnedenen overgaan; misschien zal de HEERE voor ons werken; want bij de HEERE is geen verhindering, om te verlossen door velen of door weinigen.
7 Toen zei zijn wapendrager tot hem: Doe al, wat in uw hart is; wend u, zie ik ben met u, naar uw hart.
8 Jonathan nu zei: Zie, wij zullen overgaan tot die mannen, en wij zullen ons aan hen ontdekken.
9 Indien zij aldus tot ons zeggen: Staat stil, totdat wij aan u komen; zo zullen wij blijven staan aan onze plaats, en tot hen niet opklimmen.
10 Maar zeggen zij aldus: Klimt tot ons op; zo zullen wij opklimmen, want de HEERE heeft hen in onze hand gegeven; en dit zal ons een teken zijn.
11 Toen zij beiden zich aan van de Filistijnen bezetting ontdekten, zo zeiden de Filistijnen: Ziet, de Hebreen zijn uit de holen uitgegaan, waarin zij zich verstoken hadden.
12 Verder antwoordden de mannen van de bezetting aan Jonathan en zijn wapendrager, en zeiden: Klimt op tot ons, en wij zullen het u wijs maken. En Jonathan zei tot zijn wapendrager: Klim op achter mij, want de HEERE heeft hen gegeven in de hand van Israel.
13 Toen klom Jonathan op zijn handen en op zijn voeten, en zijn wapendrager hem na; en zij vielen voor Jonathans aangezicht, en zijn wapendrager doodde ze achter hem.
14 Deze eerste slag nu, waarmede Jonathan en zijn wapendrager omtrent twintig mannen versloegen, gebeurde omtrent in de helft eens bunders, zijnde een juk ossen lands.
15 En er was een beving in het leger, op het veld en onder het gehele volk; de bezetting en de verdervers beefden ook zelven; ja, het land werd beroerd, want het was een beving Gods.
16 Als nu de wachters van Saul te Gibea-benjamins zagen, dat, ziet, de menigte versmolt, en doorging, en geklopt werd;
17 Toen zei Saul tot het volk, dat bij hem was: Telt toch, en beziet, wie van ons weggegaan zijn. En zij telden, en ziet, Jonathan en zijn wapendrager waren daar niet.
18 Toen zei Saul tot Ahia: Breng de ark Gods hierheen. Want de ark Gods was te die dage bij de kinderen Israels.
19 En het gebeurde, toen Saul nog tot de priester sprak, dat het rumoer, hetwelk in van de Filistijnen leger was, zeer toenam en vermenigvuldigde; zo zei Saul tot de priester: Haal uw hand in.
20 Saul nu, en al het volk, dat bij hem was, werd samengeroepen, en zij kwamen ten strijde; en ziet, het zwaard van de enen was tegen de anderen, er was een zeer groot gedruis.
21 Er waren ook Hebreen bij de Filistijnen, als eertijds, die met hen in het leger opgetogen waren rondom; deze nu vervoegden zich ook met de Israelieten, die bij Saul en Jonathan waren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Als alle mannen van Israel, die zich verstoken hadden in het gebergte van Efraim, hoorden, dat de Filistijnen vluchtten, zo kleefden zij ook hen achteraan in de strijd.
23 Zo verloste de HEERE Israel te die dage; en het leger trok over naar Beth-aven.
24 En de mannen van Israel werden mat te die dage; want Saul had het volk bezworen, en zei:: Vervloekt zij de man, die spijze eet tot aan de avond, opdat ik mij aan mijn vijanden wreke! Daarom proefde dat gehele volk geen spijs.
25 En het gehele volk kwam in een woud; en daar was honig op het veld.
26 Toen het volk in het woud kwam, ziet, zo was er een honigvloed; maar niemand raakte met zijn hand aan zijn mond, want het volk vreesde de bezwering.
27 Maar Jonathan had het niet gehoord, toen zijn vader het volk bezworen had, en hij reikte het einde van de staf uit, die in zijn hand was, en hij doopte denzelven in een honigraat; als hij nu zijn hand tot zijn mond wendde, zo werden zijn ogen verlicht.
28 Toen antwoordde een man uit het volk, en zei: Uw vader heeft het volk zwaarlijk bezworen, en zei:: Vervloekt zij de man, die heden brood eet! Daarom bezwijkt het volk.
29 Toen zei Jonathan: Mijn vader heeft het land beroerd; zie toch, hoe mijn ogen verlicht zijn, omdat ik een weinig van deze honig gesmaakt heb;
30 Hoe veel meer, indien het volk heden had mogen vrijelijk eten van de buit van zijn vijanden, die het gevonden heeft! Maar nu is die slag niet groot geweest over de Filistijnen.
31 Doch zij sloegen te die dage de Filistijnen van Michmas tot Ajalon; en het volk was zeer moede.
32 Toen maakte zich het volk aan de buit, en zij namen schapen, en runderen, en kalveren, en zij slachtten ze tegen de aarde; en het volk at ze met het bloed.
33 En men boodschapte het Saul, en zei:: Zie, het volk verzondigt zich aan de HEERE, etende met het bloed. En hij zei: U hebt trouwelooslijk gehandeld; wentelt heden een groten steen tot mij.
34 Verder sprak Saul: Verstrooit u onder het volk, en zegt tot hen: Brengt tot mij een ieder zijn os, en een ieder zijn schaap, en slacht het hier, en eet, en bezondigt u niet aan de HEERE, die etende met het bloed. Toen bracht al het volk een ieder zijn os met zijn hand, van de nachts, en slachtte ze daar.
35 Toen bouwde Saul de HEERE een altaar; dit was het eerste altaar, dat hij de HEERE bouwde.
36 Daarna zei Saul: Laat ons aftrekken de Filistijnen na, bij nacht, en laat ons dezelve beroven, totdat het morgen licht worde, en laat ons niet een man onder hen overig laten. Zij nu zeiden: Doe al wat goed is in uw ogen; maar de priester zei: Laat ons daar tot God naderen.
37 Toen vraagde Saul God: Zal ik aftrekken de Filistijnen na? Zult U ze in de hand van Israel overgeven? Doch Hij antwoordde hem niet te die dage.
38 Toen zei Saul: Komt hierheen uit alle hoeken van de volks, en verneemt, en ziet, waarin deze zonde heden geschied zij.
39 Want zo waarachtig als de HEERE leeft, Die Israel verlost, al ware het in mijn zoon Jonathan, zo zal hij de dood sterven; en niemand uit het gehele volk antwoordde hem.
40 Verder zei hij tot het gehele Israel: U lieden zult aan de ene zijde zijn, en ik en mijn zoon Jonathan zullen aan de andere zijde zijn. Toen zei het volk tot Saul: Doe, wat goed is in uw ogen.
41 Saul nu sprak tot de HEERE, de God Israels: Toon de onschuldige. Toen werd Jonathan en Saul geraakt, en het volk ging vrij uit.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

42 Toen zei Saul: Werpt het lot tussen mij en tussen mijn zoon Jonathan. Toen werd Jonathan geraakt.
43 Saul dan zei tot Jonathan: Geef mij te kennen, wat u gedaan hebt. Toen gaf het Jonathan hem te kennen, en zei: Ik heb maar een weinig honigs geproefd, met het uiterste van de stafs, die ik in mijn hand had; zie hier ben ik, moet ik sterven?
44 Toen zei Saul: Zo doe mij God, en zo doe Hij daartoe, Jonathan! u moet de dood sterven.
45 Maar het volk zei tot Saul: Zou Jonathan sterven, die deze grote verlossing in Israel gedaan heeft? Dat zij verre! zo waarachtig als de HEERE leeft, als er een haar van zijn hoofd op de aarde vallen zal; want hij heeft dit heden met God gedaan. Zo verloste het volk Jonathan, dat hij niet stierf.
46 Saul nu trok op van achter de Filistijnen, en de Filistijnen trokken aan hun plaats.
47 Toen nam Saul het koninkrijk over Israel in; en hij streed rondom tegen al zijn vijanden, tegen Moab, en tegen de kinderen Ammons, en tegen Edom, en tegen de koningen van Zoba, en tegen de Filistijnen; en overal, waar hij zich wendde, oefende hij straf.
48 En hij handelde dapper, en hij sloeg de Amalekieten, en hij redde Israel uit de hand desgenen, die hem beroofde.
49 De zonen van Saul nu waren: Jonathan, en Isvi, en Malchi-sua; en de namen van zijn twee dochters waren deze: de naam van de eerstgeborene was Merab, en de naam van de kleinste Michal.
50 En de naam van Sauls huisvrouw was Ahinoam, een dochter van Ahimaaz; en de naam van zijn krijgsoverste was Abi-ner, een zoon van Ner, Sauls oom.
51 En Kis was Sauls vader, en Ner, Abners vader, was een zoon van Abiel.
52 En er was een sterke krijg tegen de Filistijnen al de dagen van Saul; daarom alle helden en alle kloeke mannen, die Saul zag, die vergaderde hij tot zich.

15
1 Toen zei Samuel tot Saul: de HEERE heeft mij gezonden, dat ik u ten koning zalfde over Zijn volk, over Israel; hoor dan nu de stem van de woorden van de HEERE.
2 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Ik heb bezocht, hetgeen Amalek aan Israel gedaan heeft, hoe hij zich tegen hem gesteld heeft op de weg, toen hij uit Egypte opkwam.
3 Ga nu heen, en sla Amalek, en verban alles, wat hij heeft, en verschoon hem niet; maar dood van de man af tot de vrouw toe, van de kinderen tot de zuigelingen, van de ossen tot de schapen, van de kemelen tot de ezelen toe.
4 Dit verkondigde Saul het volk, en hij telde hen te Telaim, tweehonderd duizend voetvolks, en tien duizend mannen van Juda.
5 Als Saul tot aan de stad Amalek kwam, zo leide hij een achterlage in het dal.
6 En Saul liet de Kenieten zeggen: Gaat weg, wijkt, trekt af uit het midden van de Amalekieten, opdat ik u met hen niet wegruime; want u hebt barmhartigheid gedaan aan al de kinderen Israels, toen zij uit Egypte opkwamen. Zo weken de Kenieten uit het midden van de Amalekieten.
7 Toen sloeg Saul de Amalekieten van Havila af, tot daar u komt te Sur, dat voor aan Egypte is.
8 En hij ving Agag, de koning van de Amalekieten, levend; maar al het volk verbande hij door de scherpte van het zwaard.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Doch Saul en het gehele volk verschoonde Agag, en de beste schapen, en runderen, en de naast beste, en de lammeren, en al wat best was, en zij wilden ze niet verbannen; maar alle ding, dat verachtzaam, en dat verdwijnende was, verbanden zij.
10 Toen gebeurde het woord van de HEERE tot Samuel, en zei::
11 Het berouwt Mij, dat Ik Saul tot koning gemaakt heb, omdat hij zich van achter Mij afgekeerd heeft, en Mijn woorden niet bevestigd heeft. Toen ontstak Samuel, en hij riep tot de HEERE de gansen nacht.
12 Daarna maakte zich Samuel van de morgens vroeg op, Saul tegemoet; en het werd Samuel geboodschapt, en zei:: Saul is te Karmel gekomen, en zie, hij heeft zich een pilaar gesteld; daarna is hij omgetogen, en doorgetrokken, en naar Gilgal afgekomen.
13 Samuel nu kwam tot Saul, en Saul zei tot hem: Gezegend bent u de HEERE! Ik heb van de HEERE woord bevestigd.
14 Toen zei Samuel: Wat is dan dit voor een stem van de schapen in mijn oren, en een stem van de runderen, die ik hoor?
15 Saul nu zei: Zij hebben ze van de Amalekieten gebracht, want het volk heeft de beste schapen en runderen verschoond, om de HEERE, uw God, te offeren; maar het overige hebben wij verbannen.
16 Toen zei Samuel tot Saul: Houd op, zo zal ik u te kennen geven, wat de HEERE vannacht tot mij gesproken heeft. Hij dan zei tot hem: Spreek.
17 En Samuel zei: Is het niet zo, toen ge klein waart in uw ogen, dat u het hoofd van de stammen van Israel geworden bent, en dat u de HEERE tot koning over Israel gezalfd heeft?
18 En de HEERE heeft u op de weg gezonden, en gezegd: Ga heen en verban de zondaars, de Amalekieten, en strijd tegen hen, totdat u dezelve te niet doet.
19 Waarom toch hebt u naar de stem van de HEERE niet gehoord, maar bent tot de roof gevlogen, en hebt gedaan dat kwaad was in de ogen van de HEERE?
20 Toen zei Saul tot Samuel: Ik heb immers naar de stem van de HEERE gehoord, en heb gewandeld op de weg, op denwelken mij de HEERE gezonden heeft; en ik heb Agag, de koning van de Amalekieten, mede gebracht, maar de Amalekieten heb ik verbannen.
21 Het volk nu heeft genomen van de roof, schapen en runderen, het voornaamste van het verbannene, om de HEERE, uw God, op te offeren te Gilgal.
22 Doch Samuel zei: Heeft de HEERE lust aan brandofferen, en slachtofferen, als aan het gehoorzamen van de stem van de HEERE? Zie, gehoorzamen is beter dan slachtoffer, opmerken dan het vette van de rammen.
23 Want wederspannigheid is een zonde van de toverij, en wederstreven is afgoderij en beeldendienst. Omdat u van de HEERE woord verworpen hebt, zo heeft Hij u verworpen, dat u geen koning zult zijn.
24 Toen zei Saul tot Samuel: Ik heb gezondigd, omdat ik van de HEERE bevel en uw woorden overtreden heb; want ik heb het volk gevreesd en naar hun stem gehoord.
25 Nu dan, vergeef mij toch mijn zonde, en keer met mij wederom, dat ik de HEERE aanbidde.
26 Doch Samuel zei tot Saul: Ik zal met u niet wederkeren; omdat u het woord van de HEERE verworpen hebt, zo heeft u de HEERE verworpen, dat u geen koning over Israel zult zijn.
27 Als zich Samuel omkeerde om weg te gaan, zo greep hij een slip van zijn mantel en zij scheurde.
28 Toen zei Samuel tot hem: De HEERE heeft heden het koninkrijk van Israel van u afgescheurd, en heeft het aan uw naaste gegeven, die beter is dan u .

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

29 En ook liegt Hij, Die de Overwinning van Israel is, niet, en het berouwt Hem niet; want Hij is geen mens, dat Hem iets berouwen zou.
30 Hij dan zei: Ik heb gezondigd; eer mij toch nu voor de oudsten van mijn volks, en voor Israel; en keer wederom met mij, dat ik de HEERE, uw God, aanbidde.
31 Toen keerde Samuel wederom Saul na; en Saul aanbad de HEERE.
32 Toen zei Samuel: Breng Agag, de koning van de Amalekieten, hier tot mij; Agag nu ging tot hem weeldelijk; en Agag zei: Voorwaar, de bitterheid van de doods is geweken!
33 Maar Samuel zei: Zoals uw zwaard de vrouwen van haar kinderen beroofd heeft, zo zal uw moeder van haar kinderen beroofd worden onder de vrouwen. Toen hieuw Samuel Agag in stukken, voor het aangezicht van de HEERE te Gilgal.
34 Daarna ging Samuel naar Rama; en Saul ging op naar zijn huis te Gibea-sauls.
35 En Samuel zag Saul niet meer tot de dag van zijn dood toe; evenwel droeg Samuel leed om Saul; en het berouwde de HEERE, dat Hij Saul tot koning over Israel gemaakt had.

16
1 Toen zei de HEERE tot Samuel: Hoe lang draagt u leed om Saul, die Ik toch verworpen heb, dat hij geen koning zij over Israel? Vul uw hoorn met olie, en ga heen; Ik zal u zenden tot Isai, de Bethlehemiet; want Ik heb Mij een koning onder zijn zonen uitgezien.
2 Maar Samuel zei: Hoe zal ik heengaan? Saul zal het toch horen en mij doden. Toen zei de HEERE: Neem een kalf van de runderen met u, en zeg: Ik ben gekomen, om de HEERE offerande te doen.
3 En u zult Isai ten offer nodigen, en Ik zal u te kennen geven, wat u doen zult, en u zult Mij zalven, die Ik u zeggen zal.
4 Samuel nu deed, hetgeen de HEERE gesproken had, en hij kwam te Bethlehem. Toen kwamen de oudsten van de stad bevende hem tegemoet, en zeiden: Is uw komst met vrede?
5 Hij dan zei: Met vrede; ik ben gekomen om de HEERE offerande te doen; heiligt u, en komt met mij ten offer; en hij heiligde Isai en zijn zonen, en hij nodigde hen ten offer.
6 En het gebeurde, toen zij inkwamen, zo zag hij Eliab aan, en dacht: Zekerlijk, is deze voor de HEERE, Zijn gezalfde.
7 Doch de HEERE zei tot Samuel: Zie zijn gestalte niet aan, noch de hoogte van zijn statuur, want Ik heb hem verworpen; want het is niet gelijk de mens ziet; want de mens ziet aan, wat voor ogen is, maar de HEERE ziet het hart aan.
8 Toen riep Isai, Abinadab, en hij deed hem voorbij het aangezicht van Samuel gaan; doch hij zei: Deze heeft de HEERE ook niet verkoren.
9 Daarna liet Isai Samma voorbijgaan; doch hij zei: Deze heeft de HEERE ook niet verkoren.
10 Zo liet Isai zijn zeven zonen voorbij het aangezicht van Samuel gaan; doch Samuel zei tot Isai: De HEERE heeft deze niet verkoren.
11 Voorts zei Samuel tot Isai: Zijn dit al de jongelingen? En hij zei: De kleinste is nog overig, en zie, hij weidt de schapen. Samuel nu zei tot Isai: Zend heen en laat hem halen; want wij zullen niet rondom aanzitten, totdat hij hier zal gekomen zijn.
12 Toen zond hij heen, en bracht hem in; hij nu was roodachtig, veeleer schoon van ogen en schoon van aanzien; en de HEERE zei: Sta op, zalf hem, want deze is het.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Toen nam Samuel de oliehoorn, en hij zalfde hem in het midden van zijn broers. En de Geest van de HEERE werd vaardig over David van die dag af en voortaan. Daarna stond Samuel op, en hij ging naar Rama.
14 En de Geest van de HEERE week van Saul; en een boze geest van de HEERE verschrikte hem.
15 Toen zeiden Sauls knechten tot hem: Zie toch, een boze geest Gods verschrikt u.
16 Onze heer zegge toch tot uw knechten, die voor uw aangezicht staan, dat zij een man zoeken, die op de harp spelen kan; en het zal gebeuren, als de boze geest Gods op u is, dat hij met zijn hand spele, dat het beter met u worde.
17 Toen zei Saul tot zijn knechten: Ziet mij toch naar een man uit, die wel spelen kan, en brengt hem tot mij.
18 Toen antwoordde een van de jongelingen, en zei: Zie, ik heb gezien een zoon van Isai, de Bethlehemiet, die spelen kan en hij is een dapper held, en een krijgsman, en verstandig in zaken, en een schoon man, en de HEERE is met hem.
19 Saul nu zond boden tot Isai, en zei: Zend uw zoon David tot mij, die bij de schapen is.
20 Toen nam Isai een ezel met brood, en een lederen zak met wijn, en een geitenbokje; en hij zond ze door de hand van zijn zoon David aan Saul.
21 Zo kwam David tot Saul, en hij stond voor zijn aangezicht; en hij beminde hem zeer, en hij werd zijn wapendrager.
22 Daarna zond Saul tot Isai, om te zeggen: Laat toch David voor mijn aangezicht staan, want hij heeft genade in mijn ogen gevonden.
23 En het gebeurde, als de geest Gods over Saul was, zo nam David de harp, en hij speelde met zijn hand; dat was voor Saul een verademing, en het werd beter met hem, en de boze geest week van hem.

17
1 En de Filistijnen verzamelden hun heir ten strijde, en verzamelden zich te Socho, dat in Juda is; en zij legerden zich tussen Socho en tussen Azeka, aan het einde van Dammim.
2 Doch Saul en de mannen van Israel verzamelden zich, en legerden zich in het eikendal; en stelden de slagorde tegen de Filistijnen aan.
3 De Filistijnen nu stonden aan een berg aan gene, en de Israelieten stonden aan een berg aan deze zijde; en de vallei was tussen hen.
4 Toen ging er een kampvechter uit, uit het leger van de Filistijnen; zijn naam was Goliath, van Gath; zijn hoogte was zes ellen en een span.
5 En hij had een koperen helm op zijn hoofd, en hij had een schubachtig pantsier aan; en het gewicht van het pantsier was vijf duizend sikkelen kopers;
6 En een koperen scheenharnas boven zijn voeten, en een koperen schild tussen zijn schouders;
7 En de schacht van zijn spies was als een weversboom, en het lemmer van zijn spies was van zeshonderd sikkelen ijzers; en de schilddrager ging voor zijn aangezicht.
8 Deze nu stond, en riep tot de slagorden van Israel, en zei tot hen: Waarom zoudt u lieden uittrekken, om de slagorde te stellen? Ben ik niet een Filistijn, en u lieden knechten van Saul? Kiest een man onder u, die tot mij afkome.
9 Indien hij tegen mij strijden en mij verslaan kan, zo zullen wij u tot knechten zijn; maar indien ik hem overwin en hem sla, zo zult u ons tot knechten zijn, en ons dienen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Verder zei de Filistijn: Ik heb heden de slagorden van Israel gehoond, en zei:: Geeft mij een man, dat wij te zamen strijden!
11 Toen Saul en het gehele Israel deze woorden van de Filistijn hoorden, zo ontzetten zij zich, en vreesden zeer.
12 David nu was de zoon van de Efrathischen man van Bethlehem-juda, wiens naam was Isai, en die acht zonen had, en in de dagen van Saul was hij een man, oud, afgaande onder de mannen.
13 En de drie grootste zonen van Isai gingen heen; zij volgden Saul na in de krijg. De namen nu van zijn drie zonen, die in de krijg gingen, waren: Eliab, de eerstgeborene, en zijn tweede Abinadab, en de derde Samma.
14 En David was de kleinste; en de drie grootsten waren Saul nagevolgd.
15 Doch David ging henen, en kwam weer van Saul, om zijn vaders schapen te weiden te Bethlehem.
16 De Filistijn nu trad toe, van de morgens vroeg en van de avonds. Zo stelde hij zich daar veertig dagen lang.
17 En Isai zei tot zijn zoon David: Neem toch voor uw broers een efa van dit geroost koren, en deze tien broden, en breng ze terloops in het leger tot uw broers.
18 Maar breng deze tien melkkazen aan de oversten over duizend; en u zult uw broers bezoeken, of het hun welga, en u zult van hen pand medenemen.
19 Saul nu, en zij, en alle mannen van Israel waren bij het eikendal met de Filistijnen strijdende.
20 Toen maakte zich David van de morgens vroeg op, en hij liet de schapen bij de hoeder, en hij nam het op, en ging henen, zoals Isai hem bevolen had; en hij kwam aan de wagenburg, als het heir in slagorde uittoog, en men ten strijde riep.
21 En de Israelieten en Filistijnen stelden slagorde tegen slagorde.
22 David nu liet de vaten van zich, onder de hand van de bewaarder van de vaten, en hij liep ter slagorde; en hij kwam en vraagde zijn broers naar hun welstand.
23 Toen hij met hen sprak, ziet, zo kwam de kampvechter op; zijn naam was Goliath, de Filistijn van Gath, uit het heir van de Filistijnen, en hij sprak achtereenvolgens die woorden; en David hoorde ze.
24 Doch alle mannen in Israel, als zij die man zagen, zo vluchtten zij voor zijn aangezicht, en zij vreesden zeer.
25 En de mannen Israels zeiden: Hebt u lieden die man wel gezien, die opgekomen is? Want hij is opgekomen, om Israel te honen; en het zal gebeuren, dat de koning die man, die hem slaat, met groten rijkdom verrijken zal, en hij zal hem zijn dochter geven, en hij zal van zijn vaders huis vrijmaken in Israel.
26 Toen zei David tot de mannen, die bij hem stonden, en zei:: Wat zal men die man doen, die deze Filistijn slaat, en de smaad van Israel wendt? Want wie is deze onbesneden Filistijn, dat hij de slagorden van de levenden God zou honen?
27 Wederom zei hem het volk achtervolgens dat woord, en zei:: Zo zal men de man doen, die hem slaat.
28 Als Eliab, zijn grootste broer, hem tot die mannen hoorde spreken, zo ontstak de toorn van Eliab tegen David, en hij zei: Waarom bent u nu afgekomen, en onder wie hebt u de weinige schapen in de woestijn gelaten? Ik ken uw vermetelheid, en de boosheid van uw harten wel; want u bent afgekomen, opdat u de strijd zaagt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

29 Toen zei David: Wat heb ik nu gedaan? Is er geen oorzaak?
30 En hij wendde zich af van die naar een anderen toe, en hij zei achtereenvolgens dat woord; en het volk gaf hem weer antwoord, achtervolgens de eerste woorden.
31 Toen die woorden gehoord werden, die David gesproken had, en in de tegenwoordigheid van Saul verkondigd werden, zo liet hij hem halen.
32 En David zei tot Saul: Aan geen mens ontvalle het hart, om zijnentwil. Uw knecht zal heengaan en hij zal met deze Filistijn strijden.
33 Maar Saul zei tot David: U zult niet kunnen heengaan tot deze Filistijn, om met hem te strijden; want u bent een jongeling, en hij is een krijgsman van zijn jeugd af.
34 Toen zei David tot Saul: Uw knecht weidde de schapen van zijn vader, en er kwam een leeuw en een beer, en nam een schaap van de kudde weg.
35 En ik ging uit hem na, en ik sloeg hem, en redde het uit zijn mond; toen hij tegen mij opstond, zo vatte ik hem bij zijn baard, en sloeg hem, en doodde hem.
36 Uw knecht heeft zo de leeuw als de beer geslagen; zo zal deze onbesneden Filistijn zijn, gelijk een van die, omdat hij de slagorden van de levenden God gehoond heeft.
37 Verder zei David: De HEERE, Die mij van de hand van de leeuws gered heeft, en uit de hand van de beers, Die zal mij redden uit de hand van deze Filistijn. Toen zei Saul tot David: Ga heen, en de HEERE zij met u!
38 En Saul kleedde David met zijn klederen, en zette een koperen helm op zijn hoofd, en kleedde hem met een pantsier.
39 En David gordde zijn zwaard aan over zijn klederen, en wilde gaan; want hij had het nooit verzocht. Toen zei David tot Saul: Ik kan in deze niet gaan, want ik heb het nooit verzocht; en David leide ze van zich.
40 En hij nam zijn staf in zijn hand, en hij koos zich vijf gladde stenen uit de beek, en leide ze in de herderstas, die hij had, te weten in de zak, en zijn slinger was in zijn hand; zo naderde hij tot de Filistijn.
41 De Filistijn ging ook heen, gaande en naderende tot David, en zijn schilddrager ging voor zijn aangezicht.
42 Toen de Filistijn opzag, en David zag, zo verachtte hij hem; want hij was een jongeling, roodachtig, veeleer schoon van aanzien.
43 De Filistijn nu zei tot David: Ben ik een hond, dat u tot mij komt met stokken? En de Filistijn vloekte David bij zijn goden.
44 Daarna zei de Filistijn tot David: Kom tot mij, zo zal ik uw vlees aan de vogelen van de hemels geven, en aan de dieren van de velds.
45 David daarentegen zei tot de Filistijn: u komt tot mij met een zwaard, en met een spies, en met een schild; maar ik kom tot u in de Naam van de HEERE van de heirscharen, de God van de slagorden van Israel, Die u gehoond hebt.
46 Te deze dage zal de HEERE u besluiten in mijn hand, en ik zal u slaan, en ik zal uw hoofd van u wegnemen, en ik zal de dode lichamen van van de Filistijnen leger deze dag aan de vogelen van de hemels, en aan de beesten van de velds geven; en de gehele aarde zal weten, dat Israel een God heeft.
47 En deze gehele vergadering zal weten, dat de HEERE niet door het zwaard, noch door de spies verlost; want de krijg is van de HEERE, Die zal u in onze hand geven.
48 En het gebeurde, toen de Filistijn zich opmaakte, en heenging, en David tegemoet naderde, zo haastte David, en liep naar de slagorde toe, de Filistijn tegemoet.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

49 En David stak zijn hand in de tas, en hij nam een steen daaruit, en hij slingerde, en trof de Filistijn in zijn voorhoofd; zodat de steen zonk in zijn voorhoofd, en hij viel op zijn aangezicht ter aarde.
50 Zo overweldigde David de Filistijn met een slinger en met een steen; en hij versloeg de Filistijn, en doodde hem; doch David had geen zwaard in de hand.
51 Daarom liep David, en stond op de Filistijn, en nam zijn zwaard, en hij trok het uit zijn schede, en hij doodde hem, en hij hieuw hem het hoofd daarmede af. Toen de Filistijnen zagen, dat hun geweldigste dood was, zo vluchtten zij.
52 Toen maakten zich de mannen van Israel en van Juda op, en juichten, en vervolgden de Filistijnen, tot daar men komt aan de vallei, en tot aan de poorten van Ekron; en de verwonden van de Filistijnen vielen op de weg van Saaraim, en tot aan Gath, en tot aan Ekron.
53 Daarna keerden de kinderen Israels om, van het hittig najagen van de Filistijnen, en zij beroofden hun legers.
54 Daarna nam David het hoofd van de Filistijn, en bracht het naar Jeruzalem; maar zijn wapenen leide hij in zijn tent.
55 Toen Saul David zag uitgaan de Filistijn tegemoet, zei hij tot Abner, de krijgsoverste: Wiens zoon is deze jongeling, Abner? En Abner zei: Zo waarachtig als uw ziel leeft, o koning! ik weet het niet.
56 De koning nu zei: Vraag u het, wiens zoon deze jongeling is.
57 Als David wederkeerde van het slaan van de Filistijns, zo nam hem Abner, en hij bracht hem voor het aangezicht van Saul, en het hoofd van de Filistijn was in zijn hand.
58 En Saul zei tot hem: Wiens zoon bent u , jongeling? En David zei: Ik ben een zoon van uw knecht Isai, de Bethlehemiet.

18
1 Het gebeurde nu, als hij geëindigd had tot Saul te spreken, dat de ziel van Jonathan verbonden werd aan de ziel van David; en Jonathan beminde hem als zijn ziel.
2 En Saul nam hem te die dage, en liet hem niet weerkeren tot zijn vaders huis.
3 Jonathan nu en David maakten een verbond, omdat hij hem liefhad als zijn ziel.
4 En Jonathan deed zijn mantel af, die hij aan had, en gaf hem aan David, ook zijn klederen, ja, tot zijn zwaard toe, en tot zijn boog toe, en tot zijn gordel toe.
5 En David trok uit, overal, waar Saul hem zond; hij gedroeg zich voorzichtiglijk, en Saul zette hem over de krijgslieden; en hij was aangenaam in de ogen van de gansen volks, en ook in de ogen van de knechten van Saul.
6 Het gebeurde nu, toen zij kwamen, en David wederkeerde van het slaan van de Filistijnen, dat de vrouwen uitgingen uit al de steden van Israel, met gezang en reien, de koning Saul tegemoet, met trommelen, met vreugde en met muziekinstrumenten.
7 En de vrouwen, spelende, antwoordden elkander en zeiden: Saul heeft zijn duizenden verslagen, maar David zijn tienduizenden!
8 Toen ontstak Saul zeer, en dat woord was kwaad in zijn ogen, en hij zei: Zij hebben David tien duizend gegeven, doch mij hebben zij maar duizend gegeven; en voorzeker zal het koninkrijk nog voor hem zijn.
9 En Saul had het oog op David, van die dag af en voortaan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 En het gebeurde van de anderen daags, dat de boze geest Gods over Saul vaardig werd, en hij profeteerde midden in het huis, en David speelde op snarenspel met zijn hand, als van dag tot dag; Saul nu had een spies in zijn hand.
11 En Saul schoot de spies, en zei: Ik zal David aan de wand spitten; maar David wendde zich tweemaal van zijn aangezicht af.
12 En Saul vreesde voor David, want de HEERE was met hem, en Hij was van Saul geweken.
13 Daarom deed hem Saul van zich weg, en hij zette hem zich tot een overste van duizend; en hij ging uit en hij ging in voor het aangezicht van de volks.
14 En David gedroeg zich voorzichtiglijk op al zijn wegen; en de HEERE was met hem.
15 Toen nu Saul zag, dat hij zich zeer voorzichtiglijk gedroeg, vreesde hij voor zijn aangezicht.
16 Doch gans Israel en Juda had David lief; want hij ging uit en hij ging in voor hun aangezicht.
17 Derhalve zei Saul tot David: Zie, mijn grootste dochter Merab zal ik u tot een vrouw geven; alleenlijk, wees mij een dapper zoon, en voer de krijg van de HEERE. Want Saul zei: Dat mijn hand niet tegen hem zij, maar dat de hand van de Filistijnen tegen hem zij.
18 Doch David zei tot Saul: Wie ben ik, en wat is mijn leven, en mijn vaders huisgezin in Israel, dat ik van de koning schoonzoon zou worden?
19 Het gebeurde nu ten tijde als men Merab, de dochter van Saul, aan David geven zou, zo is zij aan Adriel, de Meholathiet, ter vrouw gegeven.
20 Doch Michal, de dochter van Saul, had David lief. Toen dat Saul te kennen werd gegeven, zo was die zaak recht in zijn ogen.
21 En Saul zei: Ik zal haar hem geven, dat zij hem tot een valstrik zij, en dat de hand van de Filistijnen tegen hem zij. Daarom zei Saul tot David: Met de andere zult u heden mijn schoonzoon worden.
22 En Saul gebood zijn knechten: Spreekt met David in het heimelijke, en zei:: Zie, de koning heeft lust aan u, en al zijn knechten hebben u lief; word dan nu van de koning schoonzoon.
23 En de knechten van Saul spraken deze woorden voor de oren van David. Toen zei David: Is dat licht in uw ogen, van de koning schoonzoon te worden, daar ik een arm en verachtzaam man ben?
24 En de knechten van Saul boodschapten het hem, en zei:: Zulke woorden heeft David gesproken.
25 Toen zei Saul: Aldus zult u lieden tot David zeggen: De koning heeft geen lust aan de bruidschat, maar aan honderd voorhuiden van de Filistijnen, opdat men zich wreke aan van de koning vijanden. Want Saul dacht David te vellen door de hand van de Filistijnen.
26 Zijn knechten nu boodschapten David deze woorden. En die zaak was recht in de ogen van David, dat hij van de koning schoonzoon zou worden; maar de dagen waren nog niet vervuld.
27 Toen maakte zich David op, en hij en zijn mannen gingen heen, en zij sloegen onder de Filistijnen tweehonderd mannen, en David bracht hun voorhuiden, en men leverde ze de koning volkomenlijk, opdat hij schoonzoon van de koning worden zou. Toen gaf Saul hem zijn dochter Michal ter vrouw.
28 En Saul zag en merkte, dat de HEERE met David was; en Michal, de dochter van Saul, had hem lief.
29 Toen vreesde zich Saul nog meer voor David; en Saul was David een vijand al zijn dagen.
30 Als de vorsten van de Filistijnen uittogen, zo gebeurde het, als zij uittogen, dat David kloeker was, dan al de knechten van Saul; zodat zijn naam zeer geacht was.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19
1 Derhalve sprak Saul tot zijn zoon Jonathan en tot al zijn knechten, om David te doden. Doch Jonathan, Sauls zoon, had groot welgevallen aan David.
2 En Jonathan verkondigde het David, en zei:: Mijn vader Saul zoekt u te doden; nu dan, wacht u toch van de morgens, en blijf in het verborgene, en versteek u.
3 Doch ik zal uitgaan, en aan de hand van mijn vaders staan op het veld, waar u zult zijn; en ik zal van u tot mijn vader spreken, en zal zien wat het zij; dat zal ik u verkondigen.
4 Zo sprak dan Jonathan goed van David tot zijn vader Saul; en hij zei tot hem: De koning zondige niet tegen zijn knecht David, omdat hij tegen u niet gezondigd heeft, en omdat zijn daden voor u zeer goed zijn.
5 Want hij heeft zijn ziel in zijn hand gezet, en hij heeft de Filistijn geslagen, en de HEERE heeft een groot heil aan het gehele Israel gedaan; u hebt het gezien, en u bent verblijd geweest; waarom zoudt u dan tegen onschuldig bloed zondigen, David zonder oorzaak dodende?
6 Saul nu hoorde naar de stem van Jonathan; en Saul zwoer: zo waarachtig als de HEERE leeft, hij zal niet gedood worden!
7 En Jonathan riep David, en Jonathan gaf hem al deze woorden te kennen; en Jonathan bracht David tot Saul, en hij was voor zijn aangezicht als gisteren en eergisteren.
8 En er werd wederom krijg; en David trok uit, en streed tegen de Filistijnen, en hij sloeg hen met een groten slag, en zij vloden voor zijn aangezicht.
9 Doch de boze geest van de HEERE was over Saul, en hij zat in zijn huis, en zijn spies was in zijn hand; en David speelde op snarenspel met de hand;
10 Saul nu zocht met de spies David aan de wand te spitten, doch hij ontweek van het aangezicht van Saul, die met de spies in de wand sloeg. Toen vlood David, en ontkwam in dienzelfden nacht.
11 Maar Saul zond boden heen tot Davids huis, dat zij hem bewaarden, en dat zij hem van de morgens doodden. Dit gaf Michal, zijn huisvrouw, David te kennen, en zei:: Indien u uw ziel deze nacht niet behoedt, zo zult u morgen gedood worden.
12 En Michal liet David door een venster neder, en hij ging heen, en vluchtte, en ontkwam.
13 En Michal nam een beeld, en zij leide het in het bed, en zij leide een geitenvel aan zijn hoofdpeluw, en dekte het met een kleed toe.
14 Saul nu zond boden, om David te halen. Zij dan zei: Hij is ziek.
15 Toen zond Saul boden, om David te bezien, en zei:: Breng hem op het bed tot mij op, dat men hem dode.
16 Als de boden kwamen, zo ziet, er was een beeld in het bed, en er was een geitenvel aan zijn hoofdpeluw.
17 Toen zei Saul tot Michal: Waarom hebt u mij zo bedrogen en hebt mijn vijand laten gaan, dat hij ontkomen is? Michal nu zei tot Saul: Hij zei tot mij: Laat mij gaan, waarom zou ik u doden?
18 Zo vluchtte David en ontkwam, en hij kwam tot Samuel te Rama, en hij gaf hem te kennen al wat Saul hem gedaan had; en hij en Samuel gingen heen, en zij bleven te Najoth.
19 En men boodschapte Saul, en zei:: Zie, David is te Najoth, bij Rama.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Toen zond Saul boden heen, om David te halen; die zagen een vergadering van profeten, profeterende, en Samuel staande, over hen gesteld; en de Geest Gods was over Sauls boden, en die profeteerden ook.
21 Toen men het Saul boodschapte, zo zond hij andere boden, en die profeteerden ook; toen voer Saul voort en zond de derde boden, en die profeteerden ook.
22 Daarna ging hij ook zelf naar Rama, en hij kwam tot de groten waterput, die te Sechu was, en hij vraagde en zei: Waar is Samuel, en David? Toen werd hem gezegd: Zie, zij zijn te Najoth bij Rama.
23 Toen ging hij daarheen naar Najoth bij Rama; en dezelfde Geest Gods was ook op hem, en hij, al voortgaande, profeteerde, totdat hij te Najoth in Rama kwam.
24 En hij trok zelf ook zijn klederen uit, en hij profeteerde zelf ook, voor het aangezicht van Samuel; en hij viel bloot neder diezelfde gansen dag, en de gansen nacht. Daarom zegt men: Is Saul ook onder de profeten?

20
1 Toen vluchtte David van Najoth bij Rama, en hij kwam, en zei voor het aangezicht van Jonathan: Wat heb ik gedaan, wat is mijn misdaad, en wat is mijn zonde voor het aangezicht van uw vaders, dat hij mijn ziel zoekt?
2 Hij daarentegen zei tot hem: Dat zij verre, u zult niet sterven. Zie, mijn vader doet geen grote zaak, en geen kleine zaak, die hij voor mijn oor niet openbaart; waarom zou dan mijn vader deze zaak van mij verbergen? Dat is niet.
3 Toen zwoer David verder, en zei: Uw vader weet zeer wel, dat ik genade in uw ogen gevonden heb; daarom heeft hij gezegd: Dat Jonathan dit niet wete, opdat hij zich niet bekommere; en zekerlijk, zo waarachtig als de HEERE leeft, en uw ziel leeft, er is maar als een schrede tussen mij en tussen de dood!
4 Jonathan nu zei tot David: Wat uw ziel zegt, dat zal ik u doen.
5 En David zei tot Jonathan: Zie, morgen is de nieuwe maan, dat ik zekerlijk met de koning zou aanzitten om te eten; zo laat mij gaan, dat ik mij op het veld verberge tot aan de derden avond.
6 Indien uw vader mij zeker mist, zo zult u zeggen: David heeft van mij zeer begeerd, dat hij tot zijn stad Bethlehem mocht lopen; want daar is een jaarlijks offer voor het gehele geslacht.
7 Indien hij aldus zegt: Het is goed, zo heeft uw knecht vrede; maar indien hij gans ontstoken is, zo weet, dat het kwaad bij hem ten volle besloten is.
8 Doe dan barmhartigheid aan uw knecht, want u hebt uw knecht in een verbond van de HEERE met u gebracht; maar is er een misdaad in mij, zo dood u mij; waarom zoudt u mij toch tot uw vader brengen?
9 Toen zei Jonathan: Dat zij verre van u! Maar indien ik zekerlijk merkte, dat dit kwaad bij mijn vader ten volle besloten ware, dat het u zou overkomen, zou ik dat u dan niet te kennen geven?
10 David nu zei tot Jonathan: Wie zal het mij te kennen geven, indien uw vader u wat hards antwoordt?
11 Toen zei Jonathan tot David: Kom, laat ons toch uitgaan in het veld; en die beiden gingen uit in het veld.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 En Jonathan zei tot David: De HEERE, de God Israels, indien ik mijn vader onderzocht zal hebben omtrent deze tijd, morgen of overmorgen, en zie, het is goed voor David, en ik dan tot u niet zende, en voor uw oor openbare;
13 Zo doe de HEERE aan Jonathan, en zo doe Hij daartoe! Als mijn vader het kwaad over u behaagt, zo zal ik het voor uw oor ontdekken, en ik zal u trekken laten, dat u in vrede heengaat; en de HEERE zij met u, zoals Hij met mijn vader geweest is.
14 En zult u niet, indien ik dan nog leve, ja, zult u niet de weldadigheid van de HEERE aan mij doen, dat ik niet sterve?
15 Ook zult u uw weldadigheid niet afsnijden van mijn huis tot in eeuwigheid; ook niet wanneer de HEERE een ieder van de vijanden van David van de aardbodem zal afgesneden hebben.
16 Zo maakte Jonathan een verbond met het huis van David, en zei:: Dat het de HEERE eise van de hand van de vijanden Davids!
17 En Jonathan voer voort, met David te doen zweren, omdat hij hem liefhad; want hij had hem lief met de liefde van zijn ziel.
18 Daarna zei Jonathan tot hem: Morgen is de nieuwe maan; dan zal men u missen, want uw zitplaats zal ledig gevonden worden.
19 En als u de drie dagen zult uitgebleven zijn, kom haastig af, en ga tot die plaats, waar u u verborgen had ten dage van deze handeling; en blijf bij de steen Ezel.
20 Zo zal ik drie pijlen ter zijde schieten, als of ik naar een teken schoot.
21 En zie, ik zal de jongen zenden, en zei:: Ga heen, zoek de pijlen, indien ik uitdrukkelijk tot de jongen zeg: Zie, de pijlen zijn van u af en neem hem; en kom, want er is vrede voor u, en er is geen ding, zo waarlijk de HEERE leeft!
22 Maar indien ik tot de jongen zo zeg: Zie, de pijlen zijn van u af en verder; ga heen, want de HEERE heeft u laten gaan.
23 En aangaande de zaak, waarvan ik en u gesproken hebben, zie, de HEERE zij tussen mij en tussen u, tot in eeuwigheid!
24 David nu verborg zich in het veld; en als het nieuwe maan was, zat de koning bij de spijze, om te eten.
25 Toen zich de koning gezet had op zijn zitplaats, op dit maal gelijk de andere maal, aan de stede bij de wand, zo stond Jonathan op, en Abner zat aan Sauls zijde, en Davids plaats werd ledig gevonden.
26 En Saul sprak te die dage niets, want hij zei: Hem is wat voorgevallen, dat hij niet rein is; voorzeker, hij is niet rein.
27 Het gebeurde nu van de anderen daags, de tweeden van de nieuwe maan, als Davids plaats ledig gevonden werd, zo zei Saul tot zijn zoon Jonathan: Waarom is de zoon van Isai noch gisteren noch heden tot de spijze gekomen?
28 En Jonathan antwoordde Saul: David begeerde van mij ernstelijk naar Bethlehem te mogen gaan.
29 En hij zei: Laat mij toch gaan; want ons geslacht heeft een offer in de stad, en mijn broer heeft het mij zelfs geboden; heb ik nu genade in uw ogen gevonden, laat mij toch ontslagen zijn, dat ik mijn broers zie; hierom is hij aan van de koning tafel niet gekomen.
30 Toen ontstak de toorn van Saul tegen Jonathan, en hij zei tot hem: U , zoon van de verkeerde in wederspannigheid, weet ik het niet, dat u de zoon van Isai verkoren hebt tot uw schande, en tot schande van de naaktheid uwer moeder?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

31 Want al de dagen, die de zoon van Isai op de aardbodem leven zal, zo zult u noch uw koninkrijk bevestigd worden; nu dan, schik heen, en haal hem tot mij, want hij is een kind van de doods.
32 Toen antwoordde Jonathan Saul, zijn vader, en zei tot hem: Waarom zal hij gedood worden? Wat heeft hij gedaan?
33 Toen schoot Saul de spies op hem, om hem te slaan. Zo merkte Jonathan, dat dit ten volle bij zijn vader besloten was, David te doden.
34 Daarom stond Jonathan van de tafel op in ernst van de toorns; en hij at op de tweeden dag van de nieuwe maan geen brood, want hij was bekommerd om David, omdat zijn vader hem gesmaad had.
35 En het gebeurde van de morgens, dat Jonathan in het veld ging, op de tijd, die David bestemd was; en er was een kleine jongen bij hem.
36 En hij zei tot zijn jongen: Loop, zoek nu de pijlen, die ik schieten zal. De jongen liep heen, en hij schoot een pijl, die hij deed over hem vliegen.
37 Toen de jongen tot aan de plaats van de pijls, die Jonathan geschoten had, gekomen was, zo riep Jonathan de jongen na, en zei: Is niet de pijl van u af en verder?
38 Wederom riep Jonathan de jongen na: Haast u, spoed u, sta niet stil! De jongen van Jonathan nu raapte de pijl op, en hij kwam tot zijn heer.
39 Doch de jongen wist er niets van; Jonathan en David alleen wisten van de zaak.
40 Toen gaf Jonathan zijn gereedschap aan de jongen, die hij had; en hij zei tot hem: Ga heen, breng het in de stad.
41 Als de jongen heenging, zo stond David op van de zuidzijde, en hij viel op zijn aangezicht ter aarde, en hij boog zich driemaal; en zij kusten elkander, en weenden met elkander, totdat het David gans veel maakte.
42 Toen zei Jonathan tot David: Ga in vrede; hetgeen wij beiden in de Naam van de HEERE gezworen hebben, en zei:: De HEERE zij tussen mij en tussen u, en tussen mijn zaad en tussen uw zaad, zij tot in eeuwigheid! Daarna stond hij op, en ging heen; en Jonathan kwam in de stad.

21
1 Toen kwam David te Nob, tot de priester Achimelech; en Achimelech kwam bevende David tegemoet, en hij zei tot hem: Waarom bent u alleen, en geen man met u?
2 En David zei tot de priester Achimelech: De koning heeft mij een zaak bevolen, en zei tot mij: Laat niemand iets van de zaak weten, om die ik u gezonden heb, en die ik u geboden heb; de jongelingen nu heb ik de plaats van zulk een te kennen gegeven.
3 En nu wat is er onder uw hand? Geef mij vijf broden in mijn hand, of wat er gevonden wordt.
4 En de priester antwoordde David, en zei: Er is geen gemeen brood onder mijn hand; maar er is heilig brood, wanneer zich de jongelingen slechts van de vrouwen onthouden hebben.
5 David nu antwoordde de priester, en zei tot hem: Ja trouwens, de vrouwen zijn ons onthouden geweest gisteren en eergisteren, toen ik uitging, en de vaten van de jongelingen zijn heilig; en het is enigerwijze gemeen brood, te meer omdat heden ander in de vaten zal geheiligd worden.
6 Toen gaf de priester hem dat heilige brood, omdat er geen brood was dan de toonbroden, die van voor het aangezicht van de HEERE weggenomen waren, dat men er warm brood leide, ten dage als dat weggenomen werd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Daar was nu een man van de knechten van Saul, te die dage opgehouden voor het aangezicht van de HEERE, en zijn naam was Doeg, een Edomiet, de machtigste onder de herderen, die Saul had.
8 En David zei tot Achimelech: Is hier onder uw hand geen spies of zwaard? Want ik heb noch mijn zwaard noch ook mijn wapenen in mijn hand genomen, omdat de zaak van de koning haastig was.
9 Toen zei de priester: Het zwaard van Goliath, de Filistijn, denwelken u sloeg in het eikendal, zie, dat is hier, gewonden in een kleed, achter de efod; indien u u dat nemen wilt, zo neem het, want hier is geen ander dan dit. David nu zei: Er is zijn gelijke niet; geef het mij.
10 En David maakte zich op, en vluchtte te die dage van het aangezicht van Saul; en hij kwam tot Achis, de koning van Gath.
11 Doch de knechten van Achis zeiden tot hem: Is deze niet David, de koning van de lands? Zong men niet van deze in de reien, en zei:: Saul heeft zijn duizenden verslagen, maar David zijn tienduizenden?
12 En David leide deze woorden in zijn hart; en hij was zeer bevreesd voor het aangezicht van Achis, de koning van Gath.
13 Daarom veranderde hij zijn gelaat voor hun ogen, en hij maakte zichzelven gek onder hun handen; en hij bekrabbelde de deuren van de poort, en hij liet zijn zever in zijn baard aflopen.
14 Toen zei Achis tot zijn knechten: Ziet, u ziet, dat de man razende is, waarom hebt u hem tot mij gebracht?
15 Heb ik razenden gebrek, dat u deze gebracht hebt, om voor mij te razen? Zal deze in mijn huis komen?

22
1 Toen ging David van daar, en ontkwam in de spelonk van Adullam. En zijn broers hoorden het, en het gehele huis van zijn vader, en kwamen daarheen tot hem af.
2 En tot hem vergaderde alle man, die benauwd was, en alle man, die een schuldeiser had, en alle man, wiens ziel bitterlijk bedroefd was, en hij werd tot overste over hen; zodat bij hem waren omtrent vierhonderd mannen.
3 En David ging van daar naar Mizpa van de Moabieten; en hij zei tot de koning van de Moabieten: Laat toch mijn vader en mijn moeder bij u uitgaan, totdat ik weet, wat God mij doen zal.
4 En hij bracht hen voor het aangezicht van de koning van de Moabieten; en zij bleven bij hem al de dagen, die David in de vesting was.
5 Doch de profeet Gad zei tot David: Blijf in de vesting niet, ga heen, en ga in het land van Juda. Toen ging David heen, en hij kwam in het woud Chereth.
6 En Saul hoorde, dat David bekend geworden was, en de mannen, die bij hem waren. Saul nu zat op een heuvel onder het geboomte te Rama, en hij had zijn spies in zijn hand, en al zijn knechten stonden bij hem.
7 Toen zei Saul tot zijn knechten, die bij hem stonden: Hoort toch, u , zonen van Jemini, zal ook de zoon van Isai u altegader akkers en wijnbergen geven? Zal hij u allen tot oversten van duizenden, en oversten van honderden stellen?
8 Dat u u allen tegen mij verbonden hebt, en niemand voor mijn oor openbaart, dat mijn zoon een verbond gemaakt heeft met de zoon van Isai; en niemand is onder u, die het wee doet van

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

mijnentwege, en die het voor mijn oor openbaart; want mijn zoon heeft mijn knecht tegen mij opgewekt, tot een lagenlegger, gelijk het te deze dage is.
9 Toen antwoordde Doeg, de Edomiet, die bij de knechten van Saul stond, en zei: Ik zag de zoon van Isai, komende te Nob, tot Achimelech, de zoon van Ahitub;
10 Die de HEERE voor hem vraagde, en gaf hem teerkost; hij gaf hem ook het zwaard van Goliath, de Filistijn.
11 Toen zond de koning heen, om de priester Achimelech, de zoon van Ahitub, te roepen, en van zijn vaders gehele huis, de priesters, die te Nob waren; en zij kwamen allen tot de koning.
12 En Saul zei: Hoor nu, u , zoon van Ahitub! En hij zei: Zie, hier ben ik, mijn heer!
13 Toen zei Saul tot hem: Waarom hebt u lieden samen u tegen mij verbonden, u en de zoon van Isai, mits dat u hem gegeven hebt brood en het zwaard, en God voor hem gevraagd, dat hij zou opstaan tegen mij tot een lagenlegger, gelijk het te deze dage is?
14 En Achimelech antwoordde de koning en zei: Wie is toch onder al uw knechten getrouw als David, en van de koning schoonzoon, en voortgaande in uw gehoorzaamheid, en is eerlijk in uw huis?
15 Heb ik heden begonnen God voor hem te vragen? Dat zij verre van mij, de koning legge op zijn knecht geen ding, noch op het gehele huis van mijn vader; want uw knecht heeft van al deze dingen niet geweten, klein noch groot.
16 Doch de koning zei: Achimelech, u moet de dood sterven, u en het gehele huis van uw vaders.
17 En de koning zei tot de trawanten, die bij hem stonden: Wendt u, en doodt de priesters van de HEERE, omdat hun hand ook met David is, en omdat zij geweten hebben, dat hij vluchtte, en hebben het voor mijn oren niet geopenbaard. Doch de knechten van de koning wilden hun hand niet uitsteken, om op de priesters van de HEERE aan te vallen.
18 Toen zei de koning tot Doeg: Wend u u, en val aan op de priesters. Toen wendde zich Doeg, de Edomiet, en hij viel aan op de priesters, en doodde te die dage vijf en tachtig mannen, die de linnen lijfrok droegen.
19 Hij sloeg ook Nob, de stad van deze priesters, met de scherpte van het zwaard, van de man tot de vrouw, van de kinderen tot de zuigelingen, zelfs de ossen en ezels, en de schapen, sloeg hij met de scherpte van het zwaard.
20 Doch een van de zonen van Achimelech, de zoon van Ahitub, ontkwam, wiens naam was Abjathar; die vluchtte David na.
21 En Abjathar boodschapte het David, dat Saul de priesteren van de HEERE gedood had.
22 Toen zei David tot Abjathar: Ik wist wel te die dage, toen Doeg, de Edomiet, daar was, dat hij het voorzeker Saul zou te kennen geven; ik heb oorzaak gegeven tegen al de zielen van van uw vaders huis.
23 Blijf bij mij; vrees niet; want wie mijn ziel zoeken zal, die zal uw ziel zoeken; maar u zult met mij in bewaring zijn.

23
1 En men boodschapte David, en zei:: Zie, de Filistijnen strijden tegen Kehila, en zij beroven de schuren.
2 En David vraagde de HEERE, en zei:: Zal ik heengaan en deze Filistijnen slaan? En de HEERE zei tot David: Ga heen, en u zult de Filistijnen slaan en Kehila verlossen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Doch de mannen Davids zeiden tot hem: Zie, wij vrezen hier in Juda; hoeveel te meer, als wij naar Kehila tegen van de Filistijnen slagorden gaan zullen.
4 Toen vraagde David de HEERE nog verder; en de HEERE antwoordde hem en zei: Maak u op, trek af naar Kehila; want Ik geef de Filistijnen in uw hand.
5 Zo trok David en zijn mannen naar Kehila, en hij streed tegen de Filistijnen, en dreef hun vee weg, en hij sloeg onder hen een groten slag; zo verloste David de inwoners van Kehila.
6 En het gebeurde, toen Abjathar, de zoon van Achimelech, tot David vluchtte naar Kehila, dat hij afkwam met de efod in zijn hand.
7 Als aan Saul te kennen gegeven werd, dat David te Kehila gekomen was, zo zei Saul: God heeft hem in mijn hand overgegeven, want hij is besloten, komende in een stad met poorten en grendelen.
8 Toen liet Saul al het volk ten strijde roepen, dat zij aftogen naar Kehila, om David en zijn mannen te belegeren.
9 Als nu David verstond, dat Saul dit kwaad tegen hem heimelijk voorhad, zei hij tot de priester Abjathar: Breng de efod hierheen.
10 En David zei: HEERE, God van Israel! Uw knecht heeft zekerlijk gehoord, dat Saul zoekt naar Kehila te komen, en de stad te verderven om mijnentwil.
11 Zullen mij ook de burgers van Kehila in zijn hand overgeven? Zal Saul afkomen, zoals Uw knecht gehoord heeft? O HEERE, God van Israel, geef het toch Uw knecht te kennen! De HEERE nu zei: Hij zal afkomen.
12 Daarna zei David: Zouden de burgers van Kehila mij en mijn mannen overgeven in de hand van Saul? En de HEERE zei: Zij zouden u overgeven.
13 Toen maakte zich David en zijn mannen op, omtrent zeshonderd man, en zij gingen uit Kehila, en zij gingen heen, waar zij konden gaan. Toen aan Saul geboodschapt werd, dat David uit Kehila ontkomen was, zo hield hij op uit te trekken.
14 David nu bleef in de woestijn in de vestingen, en hij bleef op de berg in de woestijn Zif; en Saul zocht hem alle dagen, doch God gaf hem niet over in zijn hand.
15 Als David zag, dat Saul uitgetogen was, om zijn ziel te zoeken, zo was David in de woestijn Zif in een woud.
16 Toen maakte zich Jonathan, de zoon van Saul, op, en hij ging tot David in het woud; en hij versterkte zijn hand in God.
17 En hij zei tot hem: Vrees niet, want de hand van Saul, mijn vader, zal u niet vinden, maar u zult koning worden over Israel, en ik zal de tweede bij u zijn; ook weet mijn vader Saul zulks wel.
18 En die beiden maakten een verbond voor het aangezicht van de HEERE; en David bleef in het woud, maar Jonathan ging naar zijn huis.
19 Toen gingen de Zifieten op tot Saul naar Gibea, en zei:: Heeft zich niet David bij ons verborgen in de vestingen in het woud, op de heuvel van Hachila, die aan de rechterhand van de wildernis is?
20 Nu dan, o koning, kom spoedig af naar al de begeerte uwer ziel; en het komt ons toe hem over te geven in de hand van de koning.
21 Toen zei Saul: Gezegend bent u lieden de HEERE, dat u u over mij ontfermd hebt!
22 Gaat toch heen, en bereidt de zaak nog meer, dat u weet en beziet zijn plaats, waar zijn gang is, wie hem daar gezien heeft; want hij heeft tot mij gezegd, dat hij zeer listiglijk pleegt te handelen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23 Daarom ziet toe, en verneemt naar alle schuilplaatsen, in die hij schuilt; komt dan weer tot mij met vast bescheid, zo zal ik met u gaan; en het zal gebeuren, zo hij in het land is, zo zal ik hem naspeuren onder alle duizenden van Juda.
24 Toen maakten zij zich op, en zij gingen naar Zif voor het aangezicht van Saul. David nu en zijn mannen waren in de woestijn van Maon, in het vlakke veld, aan de rechterhand van de wildernis.
25 Saul en zijn mannen gingen ook om te zoeken. Dat werd David geboodschapt, die van die rotssteen afgegaan was, en bleef in de woestijn van Maon. Toen Saul dat hoorde, jaagde hij David na in de woestijn van Maon.
26 En Saul ging aan deze zijde van de bergs, en David en zijn mannen aan gene zijde van de bergs. Het gebeurde nu, dat zich David haastte, om te ontgaan van het aangezicht van Saul; en Saul en zijn mannen omsingelden David en zijn mannen, om die te grijpen.
27 Doch daar kwam een bode tot Saul, en zei:: Haast u, en kom, want de Filistijnen zijn in het land gevallen.
28 Toen keerde zich Saul van David na te jagen, en hij trok de Filistijnen tegemoet; daarom noemde men die plaats Sela-machlekoth.
29 (24:1) En David trok van daar op, en hij bleef in de vestingen van En-gedi.

24
23:29 (24:1) En David trok van daar op, en hij bleef in de vestingen van En-gedi.
1 (24:2) En het gebeurde, nadat Saul wedergekeerd was van achter de Filistijnen, zo gaf men hem te kennen, en zei:: Zie, David is in de woestijn van En-gedi.
2 (24:3) Toen nam Saul drie duizend uitgelezen mannen uit gans Israel, en hij trok heen, om David en zijn mannen te zoeken boven op de rotsstenen van de steenbokken.
3 (24:4) En hij kwam tot de schaapskooien aan de weg, waar een spelonk was; en Saul ging daarin, om zijn voeten te dekken. David nu en zijn mannen zaten aan de zijden van de spelonk.
4 (24:5) Toen zeiden de mannen van David tot hem: Zie de dag, in welke de HEERE tot u zegt: Zie, Ik geef uw vijand in uw hand, en u zult hem doen, zoals het goed zal zijn in uw ogen. En David stond op, en sneed stilletjes een slip van Sauls mantel.
5 (24:6) Doch het gebeurde daarna, dat Davids hart hem sloeg, omdat hij de slip van Saul afgesneden had.
6 (24:7) En hij zei tot zijn mannen: Dat late de HEERE ver van mij zijn, dat ik die zaak doen zou aan mijn heer, de gezalfde van de HEERE, dat ik mijn hand tegen hem uitsteken zou; want hij is de gezalfde van de HEERE!
7 (24:8) En David scheidde zijn mannen met woorden, en liet hun niet toe, dat zij opstonden tegen Saul. En Saul maakte zich op uit de spelonk, en ging op de weg.
8 (24:9) Daarna maakte zich David ook op, en ging uit de spelonk, en hij riep Saul achterna, en zei:: Mijn heer koning! Toen zag Saul achter zich om, en David boog zich met het aangezicht ter aarde en neigde zich.
9 (24:10) En David zei tot Saul: Waarom hoort u de woorden van de mensen, en zei:: Zie, David zoekt uw kwaad?
10 (24:11) Zie, te deze dage hebben uw ogen gezien, dat de HEERE u heden in mijn hand gegeven heeft in deze spelonk, en men zei, dat ik u doden zou; doch mijn hand verschoonde u, want ik zei: Ik zal mijn hand niet uitsteken tegen mijn heer, want hij is de gezalfde van de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 (24:12) Zie toch, mijn vader, ja, zie de slip van uw mantels in mijn hand; want als ik de slip van uw mantels afgesneden heb, zo heb ik u niet gedood; beken en zie, dat er in mijn hand geen kwaad, noch overtreding is, en ik tegen u niet gezondigd heb; nochtans jaagt u mijn ziel, dat u ze wegneemt.
12 (24:13) De HEERE zal richten tussen mij en tussen u, en de HEERE zal mij wreken aan u; maar mijn hand zal niet tegen u zijn.
13 (24:14) Zoals het spreekwoord van de ouden zegt: Van de goddelozen komt goddeloosheid voort; maar mijn hand zal niet tegen u zijn.
14 (24:15) Naar wie is de koning van Israel uitgegaan? Wie jaagt u na? Naar een doden hond, naar een enige vlo!
15 (24:16) Doch de HEERE zal zijn tot Rechter, en richten tussen mij en tussen u, en zien daarin, en twisten mijn twist, en richten mij van uw hand.
16 (24:17) En het gebeurde, toen David geeindigd had al deze woorden tot Saul te spreken, zo zei Saul: Is dit uw stem, mijn zoon David? Toen hief Saul zijn stem op en weende.
17 (24:18) En hij zei tot David: U bent rechtvaardiger dan ik; want u hebt mij goed vergolden, en ik heb u kwaad vergolden.
18 (24:19) En u hebt mij heden aangewezen, dat u mij goed gedaan hebt; want de HEERE had mij in uw hand besloten, en u hebt mij niet gedood.
19 (24:20) Zo wanneer iemand zijn vijand gevonden heeft, zal hij hem op een goeden weg laten gaan? De HEERE nu vergelde u het goede, voor deze dag, die u mij heden gemaakt hebt.
20 (24:21) En nu, zie, ik weet, dat u voorzeker koning worden zult, en dat het koninkrijk van Israel in uw hand bestaan zal.
21 (24:22) Zo zweer mij dan nu bij de HEERE, zo u mijn zaad na mij zult uitroeien, en mijn naam zult uitdelgen van van mijn vaders huis!
22 (24:23) Toen zwoer David aan Saul; en Saul ging in zijn huis, maar David en zijn mannen gingen op in de vesting.

25
1 En Samuel stierf; en gans Israel vergaderde zich, en zij bedreven rouw over hem, en begroeven hem in zijn huis te Rama. En David maakte zich op, en trok af naar de woestijn Paran.
2 En er was een man te Maon, en zijn bedrijf was te Karmel; en die man was zeer groot, en hij had drie duizend schapen, en duizend geiten; en hij was in het scheren van zijn schapen te Karmel.
3 En de naam van de mans was Nabal, en de naam van zijn huisvrouw was Abigail; en de vrouw was goed van verstand, en schoon van gedaante; maar de man was hard en boos van daden, en hij was een Kalebiet.
4 Als David hoorde in de woestijn, dat Nabal zijn schapen schoor,
5 Zo zond David tien jongelingen; en David zei tot de jongelingen: Gaat op naar Karmel, en als u tot Nabal komt, zo zult u hem in mijn naam naar de welstand vragen;
6 En zult zo zeggen tot die welvarende: Vrede zij u, en uw huize zij vrede, en alles, wat u hebt, zij vrede!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 En nu, ik heb gehoord, dat u scheerders hebt; nu, de herders, die u hebt, zijn bij ons geweest; wij hebben hun geen smaadheid aangedaan, en zij hebben ook niets gemist al de dagen, die zij te Karmel geweest zijn.
8 Vraag het uw jongelingen, en zij zullen het u te kennen geven. Laat dan deze jongelingen genade vinden in uw ogen, want wij zijn op een goeden dag gekomen; geef toch uw knechten, en uw zoon David, hetgeen uw hand vinden zal.
9 Toen de jongelingen van David gekomen waren, en in Davids naam naar al die woorden tot Nabal gesproken hadden, zo hielden zij stil.
10 En Nabal antwoordde de knechten van David, en zei: Wie is David, en wie is de zoon van Isai? Er zijn heden vele knechten, die zich afscheuren, elk van zijn heer.
11 Zou ik dan mijn brood, en mijn water, en mijn geslacht vlees nemen, dat ik voor mijn scheerders geslacht heb, en zou ik het de mannen geven, die ik niet weet, van waar zij zijn?
12 Toen keerden zich de jongelingen van David naar hun weg; en zij keerden weer, en kwamen, en boodschapten hem achtervolgens al deze woorden.
13 David dan zei tot zijn mannen: Een ieder gorde zijn zwaard aan. Toen gordde een ieder zijn zwaard aan, en David gordde ook zijn zwaard aan; en zij gingen op achter David, omtrent vierhonderd man, en daar bleven er tweehonderd bij het gereedschap.
14 Doch een jongeling uit de jongelingen boodschapte het aan Abigail, de huisvrouw van Nabal, en zei:: Zie, David heeft boden gezonden uit de woestijn, om onzen heer te zegenen; maar hij is tegen hen uitgevaren.
15 Nochtans zijn zij ons zeer goede mannen geweest; en wij hebben geen smaadheid geleden, en wij hebben niets gemist al de dagen, die wij met hen verkeerd hebben, toen wij op het veld waren.
16 Zij zijn een muur om ons geweest, zo bij nacht als bij dag, al de dagen, die wij bij hen geweest zijn, weidende de schapen.
17 Weet dan nu, en zie, wat u doen zult; want het kwaad is ten volle over onzen heer besloten, en over zijn gehele huis; en hij is een zoon Belials, dat men hem niet mag aanspreken.
18 Toen haastte zich Abigail, en nam tweehonderd broden, en twee lederzakken wijns, en vijf toebereide schapen, en vijf maten geroost koren, en honderd stukken rozijnen, en tweehonderd klompen vijgen, en leide die op ezelen.
19 En zij zei tot haar jongelingen: Trekt heen voor mijn aangezicht; ziet, ik kom achter u; doch haar man Nabal gaf zij het niet te kennen.
20 Het gebeurde nu, toen zij op de ezel reed, en dat zij afkwam in het verborgene van de bergs, en ziet, David en zijn mannen kwamen af haar tegemoet, en zij ontmoette hen.
21 David nu had gezegd: Trouwens ik heb te vergeefs bewaard al wat deze in de woestijn heeft, zo dat er niets van alles, wat hij heeft, gemist is; en hij heeft mij kwaad voor goed vergolden.
22 Zo doe God aan de vijanden van David, en zo doe Hij daartoe, indien ik van allen, die hij heeft, iets tot morgen overlaat, dat mannelijk is!
23 Toen nu Abigail David zag, zo haastte zij zich, en kwam van de ezel af, en zij viel voor het aangezicht van David op haar aangezicht, en zij boog zich ter aarde.
24 En zij viel aan zijn voeten en zei: Och, mijn heer, mijn zij de misdaad, en laat toch uw dienstmaagd voor uw oren spreken, en hoor de woorden uwer dienstmaagd.
25 Mijn heer stelle toch zijn hart niet aan deze Belials man, aan Nabal; want gelijk zijn naam is, zo is hij; zijn naam is Nabal, en dwaasheid is bij hem; en ik, uw dienstmaagd, heb de jongelingen van mijn heer niet gezien, die u gezonden hebt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

26 En nu, mijn heer! zo waarachtig als de HEERE leeft, en uw ziel leeft, het is de HEERE, Die u verhinderd heeft van te komen met bloedstorting, dat uw hand u zou verlossen; en nu, dat als Nabal worden uw vijanden, en die tegen mijn heer kwaad zoeken!
27 En nu, dit is de zegen, die uw dienstmaagd mijn heer toegebracht heeft, dat hij gegeven worde de jongelingen, die van mijn heren voetstappen nawandelen.
28 Vergeef toch aan uw dienstmaagd de overtreding, want de HEERE zal zekerlijk mijn heer een bestendig huis maken, omdat mijn heer de oorlogen van de HEERE oorloogt, en geen kwaad bij u gevonden is van uw dagen af.
29 Wanneer een mens opstaan zal om u te vervolgen, en om uw ziel te zoeken, zo zal de ziel van mijn heren ingebonden zijn in het bundeltje van de levenden bij de HEERE, uw God; maar de ziel uwer vijanden zal Hij slingeren uit het midden van de holligheid van de slingers.
30 En het zal gebeuren, als de HEERE mijn heer naar al het goede doen zal, dat Hij over u gesproken heeft, en Hij u gebieden zal een voorganger te zijn over Israel;
31 Zo zal dit u, mijn heer, niet zijn tot wankeling, noch aanstoot van de harten, te weten, dat u bloed zonder oorzaak zoudt vergoten hebben, en dat mijn heer zichzelven zou verlost hebben; en als de HEERE mijn heer weldoen zal, zo zult u uwer dienstmaagd gedenken.
32 Toen zei David tot Abigail: Gezegend zij de HEERE, de God Israels, Die u te deze dage mij tegemoet gezonden heeft!
33 En gezegend zij uw raad en gezegend bent u , dat u mij te deze dage geweerd hebt, van te komen met bloedstorting, dat mijn hand mij verlost zou hebben!
34 Want voorzeker, het is zo waarachtig als de HEERE, de God Israels, leeft, Die mij verhinderd heeft, van u kwaad te doen, dat, ten ware dat u u gehaast had, en mij tegemoet gekomen waart, zo ware van Nabal niemand, die mannelijk is, overgebleven tot het morgenlicht!
35 Toen nam David uit haar hand, wat zij hem gebracht had; en hij zei tot haar: Trek met vrede op naar uw huis; zie, ik heb naar uw stem gehoord, en heb uw aangezicht aangenomen.
36 Toen nu Abigail tot Nabal kwam, ziet, zo had hij een maaltijd in zijn huis, als eens konings maaltijd; en het hart van Nabal was vrolijk op denzelven, en hij was zeer dronken; daarom gaf zij hem niet een woord, klein noch groot, te kennen, tot aan het morgenlicht.
37 Het gebeurde nu in de morgen, toen de wijn van Nabal gegaan was, zo gaf hem zijn huisvrouw die woorden te kennen. Toen bestierf zijn hart in het binnenste van hem, en hij werd als een steen.
38 En het gebeurde omtrent na tien dagen, zo sloeg de HEERE Nabal, dat hij stierf.
39 Toen David hoorde, dat Nabal dood was, zo zei hij: Gezegend zij de HEERE, Die de twist van mijn smaadheid getwist heeft van de hand van Nabal, en heeft zijn knecht onthouden van het kwade, en dat de HEERE het kwaad van Nabal op zijn hoofd heeft doen wederkeren! En David zond heen, en liet met Abigail spreken, dat hij ze zich ter vrouwe nam.
40 Als nu de knechten van David tot Abigail gekomen waren te Karmel, zo spraken zij tot haar, en zei:: David heeft ons tot u gezonden, dat hij zich u ter vrouwe neme.
41 Toen stond zij op, en neigde zich met het aangezicht ter aarde, en zij zei: Ziet, uw dienstmaagd zij tot een dienares, om de voeten van de knechten van mijn heren te wassen.
42 Abigail nu haastte, en maakte zich op, en zij reed op een ezel, met haar vijf jonge maagden, die haar voetstappen nawandelden; zij dan volgde de boden van David na, en zij werd hem ter huisvrouw.
43 Ook nam David Ahinoam van Jizreel; zo waren ook die beiden hem tot vrouwen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

44 Want Saul had zijn dochter Michal, de huisvrouw van David, gegeven aan Palti, de zoon van Lais, die van Gallim was.

26

1 De Zifieten nu kwamen tot Saul te Gibea, en zei:: Houdt zich David niet verborgen op de heuvel van Hachila, voor aan de wildernis?
2 Toen maakte zich Saul op, en trok af naar de woestijn Zif, en met hem drie duizend man, uitgelezenen van Israel, om David te zoeken in de woestijn Zif.
3 En Saul legerde zich op de heuvel van Hachila, die voor aan de wildernis is aan de weg, maar David bleef in de woestijn, en zag, dat Saul achter hem kwam naar de woestijn.
4 Want David had verspieders gezonden, en hij vernam, dat Saul voorzeker kwam.
5 En David maakte zich op, en kwam aan de plaats, waar Saul zich gelegerd had, en David bezag de plaats, waar Saul lag, met Abner, de zoon van Ner, zijn krijgsoverste. En Saul lag in de wagenburg, en het volk was rondom hem gelegerd.
6 Toen antwoordde David, en sprak tot Achimelech, de Hethiet, en tot Abisai, de zoon van Zeruja, de broer van Joab, en zei:: Wie zal met mij tot Saul in het leger afgaan? Toen zei Abisai: Ik zal met u afgaan.
7 Zo kwamen David en Abisai tot het volk van de nachts; en ziet, Saul lag te slapen in de wagenburg, en zijn spies stak in de aarde aan zijn hoofdeinde, en Abner, en het volk lag rondom hem.
8 Toen zei Abisai tot David: God heeft heden uw vijand in uw hand besloten; laat mij toch hem nu met de spies op eenmaal ter aarde slaan, en ik zal het hem niet ten tweeden male doen.
9 David daarentegen zei tot Abisai: Verderf hem niet; want wie heeft zijn hand aan de gezalfde van de HEERE gelegd, en is onschuldig gebleven?
10 Verder zei David: Zo waarachtig als de HEERE leeft, maar de HEERE zal hem slaan, of zijn dag zal komen, dat hij zal sterven, of hij zal in een strijd trekken, dat hij omkome.
11 De HEERE late het verre van mij zijn, dat ik mijn hand legge aan de gezalfde van de HEERE! zo neem toch nu de spies, die aan zijn hoofdeinde is, en de waterfles, en laat ons gaan.
12 Zo nam David de spies en de waterfles van Sauls hoofdeinde, en zij gingen heen; en er was niemand, die het zag, en niemand, die het merkte, ook niemand, die ontwaakte; want zij sliepen allen; want er was een diepe slaap van de HEERE op hen gevallen.
13 Toen David over aan gene zijde gekomen was, zo stond hij op de hoogte van de bergs van verre, dat er een grote plaats tussen hen was.
14 En David riep tot het volk, en tot Abner, de zoon van Ner, en zei:: Zult u niet antwoorden, Abner? Toen antwoordde Abner en zei: Wie bent u , die tot de koning roept?
15 Toen zei David tot Abner: Bent u niet een man, en wie is u gelijk in Israel? Waarom dan hebt u over uw heer, de koning, geen wacht gehouden? Want daar is een van het volk gekomen, om de koning, uw heer, te verderven.
16 Deze zaak, die u gedaan hebt, is niet goed; zo waarachtig als de HEERE leeft, u lieden bent kinderen van de doods, die over uw heer, de gezalfde van de HEERE, geen wacht gehouden hebt! En nu, zie, waar de spies van de koning is, en de waterfles, die aan zijn hoofdeinde was.
17 Saul nu kende de stem van David, en zei: Is dit uw stem, mijn zoon David? David zei: Het is mijn stem, mijn heer koning!
18 Hij zei verder: Waarom vervolgt mijn heer zijn knecht zo achterna, want wat heb ik gedaan, en wat kwaad is er in mijn hand?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 En nu, mijn heer de koning hore toch naar de woorden van zijn knecht. Indien de HEERE u tegen mij aanport, laat Hem het spijsoffer rieken; maar indien het mensenkinderen zijn, zo zijn zij vervloekt voor het aangezicht van de HEERE, omdat zij mij heden verstoten, dat ik niet mag vastgehecht blijven in het erfdeel van de HEERE, en zei:: Ga heen, die andere goden.
20 En nu, mijn bloed valle niet op de aarde van voor het aangezicht van de HEERE; want de koning van Israel is uitgegaan om een enige vlo te zoeken, zoals men een veldhoen op de bergen najaagt.
21 Toen zei Saul: Ik heb gezondigd; keer weer, mijn zoon David, want ik zal u geen kwaad meer doen, voor dat mijn ziel deze dag dierbaar in uw ogen geweest is; zie, ik heb dwaselijk gedaan, en ik heb zeer grotelijks gedwaald.
22 Toen antwoordde David, en zei: Zie, de spies van de koning; zo laat een van de jongelingen overkomen, en halen ze.
23 De HEERE dan vergelde aan een ieder zijn gerechtigheid en zijn getrouwheid; want de HEERE had u heden in mijn hand gegeven; maar ik heb mijn hand niet willen uitsteken, aan de gezalfde van de HEERE.
24 En zie, zoals te deze dage uw ziel in mijn ogen is groot geacht geweest, zo zij mijn ziel in de ogen van de HEERE groot geacht, en Hij verlosse mij uit allen nood.
25 Toen zei Saul tot David: Gezegend bent u , mijn zoon David; u zult het ja zeker doen, en u zult ook zeker de overhand hebben. Toen ging David op zijn weg, en Saul keerde weer naar zijn plaats.

27
1 David nu zei in zijn hart: Nu zal ik een van de dagen door Sauls hand omkomen; mij is niet beter, dan dat ik haastelijk ontkome in het land van de Filistijnen, opdat Saul van mij de hoop verlieze, om mij meer te zoeken in de gehele landpale van Israel; zo zal ik ontkomen uit zijn hand.
2 Toen maakte zich David op, en hij ging door, hij en de zeshonderd mannen, die bij hem waren, tot Achis, de zoon van Maoch, de koning van Gath.
3 En David bleef bij Achis te Gath, hij en zijn mannen, een ieder met zijn huis; David met zijn beide vrouwen, Ahinoam, en Jizreelietische, en Abigail, de huisvrouw van Nabal, de Karmelietische.
4 Toen aan Saul geboodschapt werd, dat David gevlucht was naar Gath, zo voer hij niet meer voort hem te zoeken.
5 En David zei tot Achis: Indien ik nu genade in uw ogen gevonden heb, men geve mij een plaats in een van de steden van de lands, dat ik daar wone; want waarom zou uw knecht in de koninklijke stad bij u wonen?
6 Toen gaf Achis te die dage Ziklag; daarom is Ziklag van de koningen van Juda geweest tot op deze dag.
7 Het getal nu van de dagen, die David in het land van de Filistijnen woonde, was een jaar en vier maanden.
8 David nu trok op met zijn mannen, en zij overvielen de Gesurieten, en de Girzieten, en de Amalekieten (want deze zijn vanouds geweest de inwoners van de lands), dat u gaat naar Sur, en tot aan Egypteland.
9 En David sloeg dat land, en liet noch man noch vrouw leven; ook nam hij de schapen en runderen, en de ezelen, en kemels, en klederen, en keerde weer en kwam tot Achis.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Als Achis zei: Waar bent u lieden heden ingevallen? zo zei David: Tegen het zuiden van Juda, en tegen het zuiden van de Jerahmeelieten, en tegen het zuiden van de Kenieten.
11 En David liet noch man noch vrouw leven, om te Gath te brengen, en zei:: Dat zij misschien van ons niet boodschappen, en zei:: Zo heeft David gedaan! En zo was zijn wijze al de dagen, die hij in van de Filistijnen land gewoond heeft.
12 En Achis geloofde David, en zei:: Hij heeft zich ten enenmaal stinkende gemaakt bij zijn volk, in Israel; daarom zal hij eeuwiglijk mij tot een knecht zijn.

28
1 En het gebeurde in die dagen, als de Filistijnen hun legers vergaderden tot de strijd, om tegen Israel te strijden, zo zei Achis tot David: U zult zekerlijk weten, dat u met mij in het leger zult uittrekken, u en uw mannen.
2 Toen zei David tot Achis: Aldus zult u weten, wat uw knecht doen zal. En Achis zei tot David: Daarom zal ik u ten bewaarder van mijn hoofds zetten, te allen dage.
3 Samuel nu was gestorven, en gans Israel had rouw over hem bedreven; en zij hadden hem begraven te Rama, te weten in zijn stad. En Saul had uit het land weggedaan de waarzeggers en duivelskunstenaars.
4 En de Filistijnen kwamen en vergaderden zich, en zij legerden zich te Sunem; en Saul vergaderde gans Israel, en zij legerden zich op Gilboa.
5 Toen Saul het leger van de Filistijnen zag, zo vreesde hij, en zijn hart beefde zeer.
6 En Saul vraagde de HEERE; maar de HEERE antwoordde hem niet; noch door dromen, noch door de urim, noch door de profeten.
7 Toen zei Saul tot zijn knechten: Zoekt mij een vrouw, die een waarzeggenden geest heeft, dat ik tot haar ga, en door haar onderzoeke. Zijn knechten nu zeiden tot hem: Zie, te Endor is een vrouw, die een waarzeggenden geest heeft.
8 En Saul verstelde zich, en trok andere klederen aan, en ging heen, en twee mannen met hem, en zij kwamen van de nachts tot de vrouw, en hij zei: Voorzeg mij toch door de waarzeggenden geest, en doe mij opkomen, die ik tot u zeggen zal.
9 Toen zei de vrouw tot hem: Zie, u weet, wat Saul gedaan heeft, hoe hij de waarzegsters en de duivelskunstenaars uit dit land heeft uitgeroeid; waarom stelt u dan mijn ziel een strik, om mij te doden?
10 Saul nu zwoer haar bij de HEERE, en zei:: Zo waarachtig als de HEERE leeft, indien u een straf om deze zaak zal overkomen!
11 Toen zei de vrouw: Wie zal ik u doen opkomen? En hij zei: Doe mij Samuel opkomen.
12 Toen nu de vrouw Samuel zag, zo riep zij met luider stem, en de vrouw sprak tot Saul, en zei:: Waarom hebt u mij bedrogen? Want u bent Saul.
13 En de koning zei tot haar: Vrees niet; maar wat ziet u ? Toen zei de vrouw tot Saul: Ik zie goden, uit de aarde opkomende.
14 Hij dan zei tot haar: Hoe is zijn gedaante? En zij zei: Er komt een oud man op, en hij is met een mantel bekleed. Toen Saul vernam, dat het Samuel was, zo neigde hij zich met het aangezicht ter aarde, en hij boog zich.
15 En Samuel zei tot Saul: Waarom hebt u mij onrustig gemaakt, mij doende opkomen? Toen zei Saul: Ik ben zeer beangstigd, want de Filistijnen strijden tegen mij, en God is van mij geweken, en antwoordt mij niet meer, noch door de dienst van de profeten, noch door dromen; daarom heb ik u geroepen, dat u mij te kennen geeft, wat ik doen zal.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 Toen zei Samuel: Waarom vraagt u mij toch, omdat de HEERE van u geweken en uw vijand geworden is?
17 Want de HEERE heeft voor Zich gedaan, zoals Hij door mijn dienst gesproken heeft; en heeft het koninkrijk van uw hand gescheurd, en Hij heeft dat gegeven aan uw naaste, aan David.
18 Zoals u naar de stem van de HEERE niet gehoord hebt, en de ernst van zijn toorn niet uitgericht hebt tegen Amalek; daarom heeft de HEERE u deze zaak gedaan te deze dage.
19 En de HEERE zal ook Israel met u in de hand van de Filistijnen geven, en morgen zult u en uw zonen bij mij zijn; ook zal de HEERE het leger van Israel in de hand van de Filistijnen geven.
20 Toen viel Saul haastelijk ter aarde, zo lang als hij was, en hij vreesde zeer vanwege de woorden van Samuel; ook was er geen kracht in hem; want hij had de gehelen dag en de gehelen nacht geen brood gegeten.
21 De vrouw nu kwam tot Saul, en zag, dat hij zeer verbaasd was; en zij zei tot hem: Zie, uw dienstmaagd heeft naar uw stem gehoord, en ik heb mijn ziel in mijn hand gesteld, en ik heb uw woorden gehoord, die u tot mij gesproken hebt.
22 Zo hoor toch u nu ook naar de stem uwer dienstmaagd, en laat mij een bete broods voor u zetten, en eet; zo zal er kracht in u zijn, dat u over weg gaat.
23 Doch hij weigerde het, en zei: Ik zal niet eten. Maar zijn knechten, en ook de vrouw, hielden bij hem aan. Toen hoorde hij naar hun stem, en hij stond op van de aarde, en zette zich op het bed.
24 En de vrouw had een gemest kalf in het huis; en zij haastte zich en slachtte het; en zij nam meel, en kneedde het, en bakte daar ongezuurde koeken van.
25 En zij bracht ze voor Saul en voor zijn knechten, en zij aten; daarna stonden zij op, en gingen weg in dienzelfden nacht.

29
1 De Filistijnen nu hadden al hun legers vergaderd te Afek; en de Israelieten legerden zich bij de fontein, die bij Jizreel is.
2 En de vorsten van de Filistijnen gingen daarheen met honderden, en met duizenden; doch David met zijn mannen gingen met Achis in de achtertocht.
3 Toen zeiden de oversten van de Filistijnen: Wat zullen deze Hebreen? Zo zei Achis tot de oversten van de Filistijnen: Is deze niet David, de knecht van Saul, de koning van Israel, die deze dagen of deze jaren bij mij geweest is? En ik heb in hem niets gevonden van die dag af, dat hij afgevallen is tot deze dag toe.
4 Doch de oversten van de Filistijnen werden zeer toornig op hem, en de oversten van de Filistijnen zeiden tot hem: Doe de man wederkeren, dat hij tot zijn plaats wederkere, waar u hem besteld hebt, en dat hij niet met ons aftrekke in de strijd, opdat hij ons niet tot een tegenpartijder worde in de strijd; want waarmede zou deze zich bij zijn heer aangenaam maken? Is het niet met de hoofden van deze mannen?
5 Is dit niet die David, van denwelken zij in de rei elkander antwoordden, en zei:: Saul heeft zijn duizenden geslagen, maar David zijn tienduizenden?
6 Toen riep Achis, David, en zei tot hem: Het is zo waarachtig als de HEERE leeft, dat u oprecht bent, en uw uitgang en uw ingang met mij in het leger is goed in mijn ogen; want ik

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

heb geen kwaad bij u gevonden, van die dag af, dat u tot mij bent gekomen, tot deze dag toe; maar u bent niet aangenaam in de ogen van de vorsten.
7 Zo keer nu om, en ga in vrede, opdat u geen kwaad doet in de ogen van de vorsten van de Filistijnen.
8 Toen zei David tot Achis: Maar wat heb ik gedaan? Of wat hebt u in uw knecht gevonden, van die dag af, dat ik voor uw aangezicht geweest ben, tot deze dag toe, dat ik niet zal gaan en strijden tegen de vijanden van mijn heer, de koning?
9 Achis nu antwoordde en zei tot David: Ik weet het; voorwaar, u bent aangenaam in mijn ogen, als een engel Gods; maar de oversten van de Filistijnen hebben gezegd: Laat hem met ons in deze strijd niet optrekken.
10 Nu dan, maak u morgen vroeg op met de knechten van uw heren, die met u gekomen zijn; en als u lieden u morgen vroeg zult opgemaakt hebben, en het u licht geworden is, zo gaat heen.
11 Toen maakte zich David vroeg op, hij en zijn mannen, dat zij van de morgens weggingen, om weer te keren in het land van de Filistijnen; de Filistijnen daarentegen gingen op naar Jizreel.

30
1 Het gebeurde nu, als David en zijn mannen de derden dag te Ziklag kwamen, dat de Amalekieten in het zuiden en te Ziklag ingevallen waren, en Ziklag geslagen, en dezelve met vuur verbrand hadden;
2 En dat zij de vrouwen, die daarin waren, gevankelijk weggevoerd hadden; doch zij hadden niemand doodgeslagen, van de kleinste tot de grootste, maar hadden ze weggevoerd en waren van hun weegs gegaan.
3 En David en zijn mannen kwamen aan de stad, en ziet, zij was met vuur verbrand; en hun vrouwen, en hun zonen en hun dochters waren gevankelijk weggevoerd.
4 Toen hief David en het volk, dat bij hem was, hun stem op, en weenden, tot dat er geen kracht meer in hen was om te wenen.
5 Davids beide vrouwen waren ook gevankelijk weggevoerd, Ahinoam, de Jizreelietische, en Abigail, de huisvrouw van Nabal, de Karmeliet.
6 En David werd zeer bang, want het volk sprak van hem te stenigen; want de zielen van het gehele volk waren verbitterd, een ieder over zijn zonen en over zijn dochters; doch David sterkte zich in de HEERE, zijn God.
7 En David zei tot de priester Abjathar, de zoon van Achimelech: Breng mij toch de efod hier. En Abjathar bracht de efod tot David.
8 Toen vraagde David de HEERE, en zei:: Zal ik deze bende achternajagen? Zal ik ze achterhalen? En Hij zei tot hem: Jaag na, want u zult zeker achterhalen, en u zult zeker verlossen.
9 David dan ging heen, hij en de zes honderd mannen, die bij hem waren; en als zij kwamen aan de beek Besor, zo bleven de overigen staan.
10 En David vervolgde hen, hij en die vierhonderd mannen; en tweehonderd mannen bleven staan, die zo moede waren, dat zij over de beek Besor niet konden gaan.
11 En zij vonden een Egyptischen man op het veld, en zij brachten hem tot David; en zij gaven hem brood, en hij at, en zij gaven hem water te drinken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Zij gaven hem ook een stuk van een klomp vijgen, en twee stukken rozijnen; en hij at, en zijn geest kwam weer in hem; want hij had in drie dagen en drie nachten geen brood gegeten, noch water gedronken.
13 Daarna zei David tot hem: Wiens bent u ? En van waar bent u ? Toen zei de Egyptische jongen: Ik ben de knecht van een Amalekietischen man, en mijn heer heeft mij verlaten, omdat ik voor drie dagen krank geworden ben.
14 Wij waren ingevallen tegen het zuiden van de Cherethieten, en op hetgeen van Juda is, en tegen het zuiden van Kaleb; en wij hebben Ziklag met vuur verbrand.
15 Toen zei David tot hem: Zoudt u mij wel henen afleiden tot deze bende? Hij dan zei: Zweer mij bij God, dat u mij niet zult doden, en dat u mij niet zult overleveren in de hand van mijn heren! Zo zal ik u tot deze bende afleiden.
16 En hij leidde hem af, en ziet, zij lagen verstrooid over de gehele aarde, etende, en drinkende, en dansende, om al de groten buit, die zij genomen hadden uit het land van de Filistijnen, en uit het land van Juda.
17 En David sloeg hen van de schemering tot aan de avond van hunlieder anderen dag; en er ontkwam niet een man van hen, behalve vierhonderd jonge mannen, die op kemelen reden en vloden.
18 Zo redde David al wat de Amalekieten genomen hadden; ook redde David zijn twee vrouwen.
19 En onder hen werd niet gemist van de kleinste tot aan de grootste, en tot aan de zonen en dochters; en van de buit, ook tot alles, wat zij van hen genomen hadden; David bracht het altemaal weer.
20 David nam ook al de schapen en de runderen; zij dreven ze voor datzelve vee heen, en zeiden: Dit is Davids buit.
21 Als David tot de tweehonderd mannen kwam, die zo moede waren geweest, dat zij David niet hadden kunnen navolgen, en die zij aan de beek Besor hadden laten blijven, die gingen David tegemoet, en het volk, dat bij hem was, tegemoet; en David trad tot het volk, en hij vraagde hen naar de welstand.
22 Toen antwoordde een ieder boos en Belials man onder de mannen, die met David getogen waren, en zij zeiden: Omdat zij met ons niet getogen zijn, zullen wij hun van de buit, die wij gered hebben, niet geven, maar aan een ieder zijn vrouw en zijn kinderen; laat hen die heenleiden, en weggaan.
23 Maar David zei: Zo zult u niet doen, mijn broers, met hetgeen ons de HEERE gegeven heeft, en Hij heeft ons bewaard, en heeft de bende, die tegen ons kwam, in onze hand gegeven.
24 Wie zou toch u in deze zaak horen? Want gelijk het deel van hen is, die in de strijd mede uitgetrokken zijn, zo zal ook het deel van hen zijn, die bij het gereedschap gebleven zijn; zij zullen gelijkelijk delen.
25 En dit is van die dag af en voortaan zo geweest; want hij heeft het tot een inzetting en tot een recht gesteld in Israel, tot op deze dag.
26 Als nu David te Ziklag kwam, zo zond hij tot de oudsten van Juda, zijn vrienden, van de buit, en zei:: Ziet, daar is een zegen voor u, van de buit van de vijanden van de HEERE.
27 Namelijk tot die te Beth-el, en tot die te Ramoth tegen het zuiden, en tot die te Jather,
28 En tot die te Aroer, en tot die te Sifmoth, en tot die te Esthemoa,
29 En tot die te Rachel, en tot die, welke in de steden van de Jerahmeelieten waren, en tot die, welke in de steden van de Kenieten waren,

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

30 En tot die te Horma, en tot die te Chor-asan, en tot die te Atach,
31 En tot die te Hebron, en tot al de plaatsen, waar David gewandeld had, hij en zijn mannen.

31
1 De Filistijnen dan streden tegen Israel; en de mannen Israels vloden voor het aangezicht van de Filistijnen, en vielen verslagen op het gebergte Gilboa.
2 En de Filistijnen hielden dicht op Saul en zijn zonen; en de Filistijnen sloegen Jonathan, en Abinadab, en Malchisua, de zonen van Saul.
3 En de strijd werd zwaar tegen Saul; en de mannen, die met de boog schieten, troffen hem aan, en hij vreesde zeer voor de schutters.
4 Toen zei Saul tot zijn wapendrager: Trek uw zwaard uit, en doorsteek mij daarmede, dat misschien deze onbesnedenen niet komen, en mij doorsteken, en met mij de spot drijven. Maar zijn wapendrager wilde niet, want hij vreesde zeer. Toen nam Saul het zwaard, en viel daarin.
5 Toen zijn wapendrager zag, dat Saul dood was, zo viel hij ook in zijn zwaard en stierf met hem.
6 Zo stierf Saul, en zijn drie zonen, en zijn wapendrager, ook al zijn mannen, te die dage te gelijk.
7 Als de mannen van Israel, die aan deze zijde van het dal waren, en die aan deze zijde van de Jordaan waren, zagen, dat de mannen van Israel gevloden waren, en dat Saul en zijn zonen dood waren, zo verlieten zij de steden, en zij vloden. Toen kwamen de Filistijnen en woonden daarin.
8 Het gebeurde nu van de anderen daags, als de Filistijnen kwamen, om de verslagenen te plunderen, zo vonden zij Saul en zijn drie zonen, liggende op het gebergte Gilboa.
9 En zij hieuwen zijn hoofd af, en zij gingen zijn wapenen uit, en zij zonden ze in van de Filistijnen land rondom, om te boodschappen in het huis hunner afgoden, en onder het volk.
10 En zij leiden zijn wapenen in het huis van Astharoth; en zijn lichaam hechtten zij aan de muur te Beth-san.
11 Als de inwoners van Jabes in Gilead daarvan hoorden, wat de Filistijnen Saul gedaan hadden;
12 Zo maakten zich op alle strijdbare mannen, en gingen de gehelen nacht, en zij namen het lichaam van Saul, en de lichamen van zijn zonen, van de muur te Beth-san; en zij kwamen te Jabes, en brandden ze daar.
13 En zij namen hun beenderen, en begroeven ze onder het geboomte te Jabes; en zij vastten zeven dagen.

1 SAMUEL

1 Voorts gebeurde het na Sauls dood, als David van de slag van de Amalekieten was wedergekomen, en David twee dagen te Ziklag gebleven was;
2 Zo gebeurde het op de derden dag, dat, ziet, uit het heirleger van Saul, een man kwam, wiens klederen gescheurd waren, en aarde was op zijn hoofd; en het gebeurde, als hij tot David kwam, zo viel hij ter aarde en boog zich neder.
3 En David zei tot hem: Van waar komt u ? En hij zei tot hem: Ik ben ontkomen uit het heirleger van Israel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Voorts zei David tot hem: Wat is de zaak? Verhaal het mij toch. En hij zei, dat het volk uit de strijd gevloden was, en dat er ook velen van het volk gevallen en gestorven waren, dat ook Saul en zijn zoon Jonathan dood waren.
5 En David zei tot de jongen, die hem de boodschap bracht: Hoe weet u , dat Saul dood is, en zijn zoon Jonathan?
6 Toen zei de jongen, die hem de boodschap bracht: Ik kwam bij geval op het gebergte van Gilboa; en ziet, Saul leunde op zijn spies; en ziet, de wagens en ritmeesters hielden dicht op hem.
7 Zo zag hij achter zich om, en zag mij, en hij riep mij, en ik zei: Zie, hier ben ik.
8 En hij zei tot mij: Wie bent u ? En ik zei tot hem: Ik ben een Amalekiet.
9 Toen zei hij tot mij: Sta toch bij mij, en dood mij; want deze malienkolder heeft mij opgehouden; want mijn leven is nog gans in mij.
10 Zo stond ik bij hem, en doodde hem; want ik wist, dat hij na zijn val niet leven zou; en ik nam de kroon, die op zijn hoofd was, en het armgesmijde, dat aan zijn arm was, en heb ze hier tot mijn heer gebracht.
11 Toen vatte David zijn klederen en scheurde ze; desgelijks ook al de mannen, die met hem waren.
12 En zij weeklaagden, en weenden, en vastten tot op de avond, over Saul en over Jonathan, zijn zoon, en over het volk van de HEERE, en over het huis Israels, omdat zij door het zwaard gevallen waren.
13 Voorts zei David tot de jongen, die hem de boodschap gebracht had: Van waar bent u ? En hij zei: Ik ben de zoon van een vreemden man, van een Amalekiet.
14 En David zei tot hem: Hoe, hebt u niet gevreesd uw hand uit te strekken, om de gezalfde van de HEERE te verderven?
15 En David riep een van de jongens, en zei: Treed toe, val op hem aan. En hij sloeg hem, dat hij stierf.
16 En David zei tot hem: Uw bloed zij op uw hoofd; want uw mond heeft tegen u getuigd, en zei:: ik heb de gezalfde van de HEERE gedood.
17 David nu klaagde deze klage over Saul en over Jonathan, zijn zoon;
18 Als hij gezegd had, dat men de kinderen van Juda de boog zou leren; ziet, het is geschreven in het boek van de Oprechten.
19 O Sieraad van Israel, op uw hoogten is hij verslagen; hoe zijn de helden gevallen!
20 Verkondigt het niet te Gath, boodschapt het niet op de straten van Askelon; opdat de dochters van de Filistijnen zich niet verblijden, opdat de dochters van de onbesnedenen niet opspringen van vreugde.
21 U , bergen van Gilboa, noch dauw noch regen moet zijn op u, noch velden van de hefofferen; want daar is van de helden schild smadelijk weggeworpen, het schild van Saul, alsof hij niet gezalfd ware geweest met olie.
22 Van het bloed van de verslagenen, van het vette van de helden, werd Jonathans boog niet achterwaarts gedreven; en Sauls zwaard keerde niet ledig weer.
23 Saul en Jonathan, die beminden, en die liefelijken in hun leven, zijn ook in hun dood niet gescheiden; zij waren lichter dan arenden, zij waren sterker dan leeuwen.
24 U , dochters Israels, weent over Saul; die u kleedde met scharlaken, met weelde; die u sieraad van goud deed dragen over uw kleding.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

25 Hoe zijn de helden gevallen in het midden van de strijd! Jonathan is verslagen op uw hoogten!
26 Ik ben benauwd om uwentwil, mijn broer Jonathan! U waart mij zeer liefelijk; uw liefde was mij wonderlijker dan liefde van de vrouwen.
27 Hoe zijn de helden gevallen, en de krijgswapenen verloren!

2
1 En het gebeurde daarna, dat David de HEERE vraagde, en zei:: Zal ik optrekken in een van de steden van Juda? En de HEERE zei tot hem: Trek op. En David zei: Waarheen zal ik optrekken? En Hij zei: Naar Hebron.
2 Zo trok David daarheen op, als ook zijn twee vrouwen, Ahinoam, de Jizreelietische, en Abigail, de huisvrouw van Nabal, de Karmeliet.
3 Ook deed David zijn mannen optrekken, die bij hem waren, een ieder met zijn huisgezin; en zij woonden in de steden van Hebron.
4 Daarna kwamen de mannen van Juda, en zalfden daar David tot een koning over het huis van Juda. Toen boodschapten zij David, en zei:: Het zijn de mannen van Jabes in Gilead, die Saul begraven hebben.
5 Toen zond David boden tot de mannen van Jabes in Gilead, en hij zei tot hen: Gezegend bent u de HEERE, dat u deze weldadigheid gedaan hebt aan uw heer, aan Saul, en hebt hem begraven.
6 Zo doe nu de HEERE aan u weldadigheid en trouw! En ik ook, ik zal aan u dit goede doen, omdat u deze zaak gedaan hebt.
7 En nu, laat uw handen sterk zijn, en bent dapper, omdat uw heer Saul gestorven is; en ook hebben mij die van het huis van Juda tot koning over zich gezalfd.
8 Abner nu, de zoon van Ner, de krijgsoverste, die Saul gehad had, nam Isboseth, Sauls zoon, en voerde hem over naar Mahanaim,
9 En maakte hem ten koning over Gilead, en over de Aschurieten, en over Jizreel, en over Efraim, en over Benjamin, en over gans Israel.
10 Veertig jaren was Isboseth, Sauls zoon, oud, als hij koning werd over Israel; en hij regeerde het tweede jaar; alleenlijk die van het huis van Juda volgden David na.
11 Het getal nu van de dagen, die David koning geweest is te Hebron, over het huis van Juda, is zeven jaren en zes maanden.
12 Toen trok Abner, de zoon van Ner, uit, met de knechten van Isboseth, de zoon van Saul, van Mahanaim naar Gibeon.
13 Joab, de zoon van Zeruja, en de knechten van David, gingen ook uit; en zij ontmoetten elkander bij de vijver van Gibeon; en zij bleven, deze aan deze zijde van de vijvers, en die aan gene zijde van de vijvers.
14 En Abner zei tot Joab: Laat zich nu de jongens opmaken, en voor ons aangezicht spelen. En Joab zei: Laat hen zich opmaken.
15 Toen maakten zich op, en gingen over in getal, twaalf van Benjamin, te weten voor Isboseth, Sauls zoon, en twaalf van Davids knechten.
16 En de een greep de ander bij het hoofd, en stiet zijn zwaard in de zijde van de anderen, en zij vielen te zamen; daarvan noemde men dezelve plaats Chelkath-hazurim, die bij Gibeon is.
17 En er was op dienzelfden dag een gans zeer harde strijd. Doch Abner en de mannen van Israel werden voor het aangezicht van de knechten van David geslagen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Nu waren daar drie zonen van Zeruja, Joab, en Abisai en Asahel; en Asahel was licht op zijn voeten, als een van de reeen, die in het veld zijn.
19 En Asahel jaagde Abner achterna; en hij week niet, om van achter Abner ter rechter hand of ter linkerhand af te gaan.
20 Toen zag Abner achter zich om, en zei: Bent u dit, Asahel? En hij zei: Ik ben het.
21 En Abner zei tot hem: Wijk tot uw rechterhand of tot uw linkerhand, en grijp u een van die jongens, en neem voor u hun gewaad; maar Asahel wilde niet afwijken van achter hem.
22 Toen voer Abner wijders voort, en zei: tot Asahel: Wijkt af van achter mij; waarom zal ik u ter aarde slaan? Hoe zou ik dan mijn aangezicht opheffen voor uw broer Joab?
23 Maar hij weigerde af te wijken. Zo sloeg hem Abner met het achterste van de spies aan de vijfde rib, dat de spies van achter hem uitging; en hij viel daar, en stierf op zijn plaats. En het gebeurde, dat allen, die tot de plaats kwamen, alwaar Asahel gevallen en gestorven was, staan bleven.
24 Maar Joab en Abisai joegen Abner achterna; en de zon ging onder, als zij gekomen waren tot de heuvel van Amma, die is voor Giach, op de weg van de woestijn van Gibeon.
25 En de kinderen van Benjamin verzamelden zich achter Abner, en werden tot een hoop; en zij stonden op de spits van een heuvel.
26 Toen riep Abner tot Joab, en zei: Zal dan het zwaard eeuwiglijk verteren? Weet u niet, dat het in het laatste bitterheid zal zijn? En hoe lang zult u het volk niet zeggen, dat zij wederkeren van hun broers te vervolgen?
27 En Joab zei: Zo waarachtig als God leeft, ten ware dat u gesproken had, zekerlijk het volk zou al toen van de morgen af weggevoerd zijn geweest, een ieder van zijn broer te vervolgen!
28 Toen blies Joab met de bazuin; en al het volk stond stil, en zij joegen Israel niet meer achterna, en voeren niet wijders voort te strijden.
29 Abner dan en zijn mannen gingen dienzelfden gansen nacht over het vlakke veld; en zij gingen over de Jordaan en wandelden het gehele Bithron door, en kwamen tot Mahanaim.
30 Joab keerde ook weer van achter Abner, en verzamelde het gehele volk. En er werden van Davids knechten gemist negentien mannen, en Asahel.
31 Maar Davids knechten hadden van Benjamin en onder Abners mannen geslagen: driehonderd en zestig mannen waren er dood gebleven.
32 En zij namen Asahel op, en begroeven hem in van zijn vaders graf, dat te Bethlehem was. Joab nu en zijn mannen gingen de gansen nacht, dat hun het licht aanbrak te Hebron.

3
1 En er was een lange krijg tussen het huis van Saul, en tussen het huis van David. Doch David ging en werd sterker; maar die van het huis van Saul gingen en werden zwakker.
2 En David werden zonen geboren te Hebron. Zijn eerstgeborene nu was Amnon, van Ahinoam, de Jizreelietische;
3 En zijn tweede was Chileab, van Abigail, de huisvrouw van Nabal, de Karmeliet; en de derde, Absalom, de zoon van Maacha, de dochter van Thalmai, koning van Gesur;
4 En de vierde, Adonia, de zoon van Haggith; en de vijfde Sefatja, de zoon van Abital;
5 En de zesde, Jithream, van Egla, Davids huisvrouw. Deze zijn David geboren te Hebron.
6 Terwijl die krijg was tussen het huis van Saul, en tussen het huis van David, zo gebeurde het, dat Abner zich sterkte in het huis van Saul.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Saul nu had een bijwijf gehad, welker naam was Rizpa, dochter van Aja; en Isboseth zei tot Abner: Waarom bent u ingegaan tot van mijn vaders bijwijf?
8 Toen ontstak Abner zeer over Isboseths woorden, en zei: Ben ik dan een hondskop, ik, die tegen Juda, aan het huis van Saul, uw vader, aan zijn broers en aan zijn vrienden, heden weldadigheid doe, en u niet overgeleverd heb in Davids hand, dat u heden aan mij onderzoekt de ongerechtigheid van een vrouw?
9 God doe Abner zo, en doe hem zo daartoe! Voorzeker, zoals de HEERE aan David gezworen heeft, dat ik even zo aan hem zal doen.
10 Overbrengende het koninkrijk van het huis van Saul, en oprichtende de stoel van David over Israel en over Juda, van Dan tot Ber-seba toe.
11 En hij kon Abner verder niet een woord antwoorden, omdat hij hem vreesde.
12 Toen zond Abner boden voor zich tot David, en zei:: Wiens is het land? en zei: wijders: Maak uw verbond met mij, en zie, mijn hand zal met u zijn, om gans Israel tot u om te keren.
13 En hij zei: Wel, ik zal een verbond met u maken; doch een ding begeer ik van u, en zei:: U zult mijn aangezicht niet zien, tenzij dat u Michal, Sauls dochter, te voren inbrengt, als u komt om mijn aangezicht te zien.
14 Ook zond David boden tot Isboseth, de zoon van Saul, en zei:: Geef mij mijn huisvrouw Michal, die ik mij met honderd voorhuiden van de Filistijnen ondertrouwd heb.
15 Isboseth dan zond heen, en nam haar van de man, van Paltiel, de zoon van Lais.
16 En haar man ging met haar, al gaande en wenende achter haar, tot Bahurim toe. Toen zei Abner tot hem: Ga weg, keer weer. En hij keerde weer.
17 Abner nu had woorden met de oudsten van Israel, en zei:: U hebt David te voren lang tot een koning over u begeerd.
18 Zo doet het nu; want de HEERE heeft tot David gesproken, en zei:: Door de hand van David, Mijn knecht, zal Ik Mijn volk Israel verlossen van de hand van de Filistijnen, en van de hand van al hun vijanden.
19 En Abner sprak ook voor de oren van Benjamin. Voorts ging Abner ook heen, om te Hebron voor Davids oren te spreken alles, wat goed was in de ogen van Israel, en in de ogen van het gehele huis van Benjamin.
20 En Abner kwam tot David te Hebron, en twintig mannen met hem. En David maakte Abner, en de mannen, die met hem waren, een maaltijd.
21 Toen zei Abner tot David: Ik zal mij opmaken, en heengaan, en vergaderen gans Israel tot mijn heer, de koning, dat zij een verbond met u maken, en u regeert over alles, wat uw ziel begeert. Zo liet David Abner gaan, en hij ging in vrede.
22 En ziet, Davids knechten en Joab kwamen van een bende, en brachten met zich een groten roof. Abner nu was niet bij David te Hebron; want hij had hem laten gaan, en hij was gegaan in vrede.
23 Als nu Joab en het gehele heir, dat met hem was, aankwamen, zo gaven zij Joab te kennen, en zei:: Abner, de zoon van Ner, is gekomen tot de koning, en hij heeft hem laten gaan, en hij is gegaan in vrede.
24 Toen ging Joab tot de koning in, en zei: Wat hebt u gedaan? Zie, Abner is tot u gekomen; waarom nu hebt u hem laten gaan, dat hij zo vrij is weggegaan?
25 U kent Abner, de zoon van Ner; dat hij gekomen is om u te overreden, en om te weten uw uitgang en uw ingang, ja, om te weten alles, wat u doet.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

26 En Joab ging uit van David, en zond Abner boden na, die hem wederom haalden van de bornput van Sira; maar David wist het niet.
27 Als nu Abner weer te Hebron kwam, zo leidde Joab hem ter zijde af in het midden van de poort, om in de stilte met hem te spreken; en hij sloeg hem daar aan de vijfde rib, dat hij stierf, om van de bloed wil van zijn broer Asahel.
28 Als David dat daarna hoorde, zo zei hij: Ik ben onschuldig, en mijn koninkrijk, bij de HEERE, tot in eeuwigheid, van het bloed van Abner, de zoon van Ner.
29 Het blijve op het hoofd van Joab, en op het gehele huis van zijn vader; en er worde van het huis van Joab niet afgesneden, die een vloed hebbe, en melaats zij, en zich aan de stok houde, en door het zwaard valle, en broodsgebrek hebbe!
30 Zo hebben Joab en zijn broer Abisai Abner doodgeslagen, omdat hij hun broer Asahel te Gibeon in de strijd gedood had.
31 David dan zei tot Joab en tot al het volk, dat bij hem was: Scheurt uw klederen, en gordt zakken aan, en weeklaagt voor Abner henen; en de koning David ging achter de baar.
32 Als zij nu Abner te Hebron begroeven, zo hief de koning zijn stem op, en weende bij Abners graf; ook weende al het volk.
33 En de koning maakte een klage over Abner, en zei: Is dan Abner gestorven, als een dwaas sterft?
34 Uw handen waren niet gebonden, noch uw voeten in koperen boeien gedaan, maar u bent gevallen, gelijk men valt voor het aangezicht van kinderen van de verkeerdheid. Toen weende het gehele volk nog meer over hem.
35 Daarna kwam al het volk, om David brood te doen eten, als het nog dag was; maar David zwoer, en zei:: God doe mij zo, en doe er zo toe, indien ik voor het ondergaan van de zon brood of iets smake!
36 Als al het volk dit vernam, zo was het goed in hun ogen, alles, zoals de koning gedaan had, was goed in de ogen van het gehele volk.
37 En al het volk en gans Israel merkten te die dage, dat het van de koning niet was, dat men Abner, de zoon van Ner, gedood had.
38 Voorts zei de koning tot zijn knechten: Weet u niet, dat te deze dage een vorst, ja, een grote in Israel gevallen is?
39 Maar ik ben heden teder, en gezalfd ten koning, en deze mannen, de zonen van Zeruja, zijn harder dan ik; de HEERE zal de boosdoener vergelden naar zijn boosheid.

4
1 Als nu Sauls zoon hoorde, dat Abner te Hebron gestorven was, werden zijn handen slap, en gans Israel werd verschrikt.
2 En Sauls zoon had twee mannen, oversten van benden; de naam van de enen was Baena, en de naam van de anderen Rechab, zonen van Rimmon, de Beerothiet, van de kinderen van Benjamin; want ook Beeroth werd aan Benjamin gerekend.
3 En de Beerothieten waren gevloden naar Gitthaim, en waren daar vreemdelingen tot op deze dag.
4 En Jonathan, Sauls zoon, had een zoon, die geslagen was aan beide voeten; vijf jaren was hij oud als het gerucht van Saul en Jonathan uit Jizreel kwam; en zijn voedster hem opnam, en

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

vluchtte; en het gebeurde, als zij haastte, om te vluchten, dat hij viel en kreupel werd; en zijn naam was Mefiboseth.
5 En de zonen van Rimmon: de Beerothiet, Rechab en Baena, gingen heen, en kwamen ten huize van Isboseth, als de dag heet geworden was; en hij lag op de slaapstede, in de middag.
6 En zij kwamen daarin tot het midden van de huizes, als zullende tarwe halen; en zij sloegen hem aan de vijfde rib; en Rechab en zijn broer Baena ontkwamen.
7 Want zij kwamen in huis, als hij op zijn bed lag, in zijn slaapkamer, en sloegen hem, en doodden hem, en hieuwen zijn hoofd af; en zij namen zijn hoofd, en gingen henen, de weg op het vlakke veld, de gansen nacht.
8 En zij brachten het hoofd van Isboseth tot David te Hebron, en zeiden tot de koning: Zie, daar is het hoofd van Isboseth, de zoon van Saul, uw vijand, die uw ziel zocht, zo heeft de HEERE mijn heer de koning te deze dage wrake gegeven van Saul en van zijn zaad.
9 Maar David antwoordde Rechab en zijn broer Baena, de zonen van Rimmon, de Beerothiet, en zei tot hen: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die mijn ziel uit alle benauwdheid verlost heeft!
10 Omdat ik hem, die mij boodschapte, en zei:: Zie, Saul is dood; daar hij in zijn ogen was als een, die goede boodschap bracht, nochtans gegrepen en te Ziklag gedood heb, hoewel hij meende, dat ik hem bodenloon zou geven;
11 Hoeveel te meer, wanneer goddeloze mannen een rechtvaardigen man in zijn huis op zijn slaapstede hebben gedood? Nu dan, zou ik zijn bloed van uw handen niet eisen, en u van de aarde wegdoen?
12 En David gebood zijn jongens, en zij doodden hen, en hieuwen hun handen en hun voeten af, en hingen ze op bij de vijver te Hebron, maar het hoofd van Isboseth namen zij, en begroeven het in Abners graf te Hebron.

5
1 Toen kwamen alle stammen van Israel tot David te Hebron; en zij spraken, en zei:: Zie, wij, uw gebeente en uw vlees zijn wij.
2 Daartoe ook te voren, toen Saul koning over ons was, waart u Israel uitvoerende en inbrengende; ook heeft de HEERE tot u gezegd: U zult Mijn volk Israel weiden, en u zult tot een voorganger zijn over Israel.
3 Zo kwamen alle oudsten van Israel tot de koning te Hebron; en de koning David maakte een verbond met hen te Hebron, voor het aangezicht van de HEERE; en zij zalfden David tot koning over Israel.
4 Dertig jaar was David oud, als hij koning werd; veertig jaren heeft hij geregeerd.
5 Te Hebron regeerde hij over Juda zeven jaren en zes maanden; en te Jeruzalem regeerde hij drie en dertig jaren over gans Israel en Juda.
6 En de koning trok met zijn mannen naar Jeruzalem, tegen de Jebusieten, die in dat land woonden. En zij spraken tot David, en zei:: U zult hier niet inkomen, maar de blinden en kreupelen zullen u afdrijven; dat is te zeggen: David zal hier niet inkomen.
7 Maar David nam de burg Sion in; dezelve is de stad Davids.
8 Want David zei op die dag: Al wie de Jebusieten slaat, en geraakt aan die watergoot, en die kreupelen, en die blinden, die van Davids ziel gehaat zijn, die zal tot een hoofd en tot een overste zijn; daarom zegt men: Een blinde en kreupele zal in het huis niet komen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Zo woonde David in de burg en noemde die Davids stad. En David bouwde rondom van Millo af en binnenwaarts.
10 David nu ging geduriglijk voort, en werd groot; want de HEERE, de God van de heirscharen, was met hem.
11 En Hiram, de koning van Tyrus, zond boden tot David, en cederenhout, en timmerlieden, en metselaars; en zij bouwden David een huis.
12 En David merkte, dat de HEERE hem tot een koning over Israel bevestigd had, en dat Hij zijn koninkrijk verheven had, om zijn volks Israels wil.
13 En David nam meer bijwijven, en vrouwen van Jeruzalem, nadat hij van Hebron gekomen was; en David werden meer zonen en dochters geboren.
14 En dit zijn de namen van hen, die hem te Jeruzalem geboren zijn: Schammua, en Schobab, en Nathan, en Salomo.
15 En Ibchar, en Elischua en Nefeg, en Jafia,
16 En Elischama, en Eljada, en Elifeleth.
17 Als nu de Filistijnen hoorden, dat zij David ten koning over Israel gezalfd hadden, zo gingen alle Filistijnen op om David te zoeken; en David, dat horende, trok af, naar de burg.
18 En de Filistijnen kwamen en verspreidden zich in het dal Refaim.
19 Zo vraagde David de HEERE, en zei:: Zal ik optrekken tegen de Filistijnen? Zult U ze in mijn hand geven? En de HEERE zei tot David: Trek op, want Ik zal de Filistijnen zekerlijk in uw hand geven.
20 Toen kwam David te Baal-perazim; en David sloeg hen daar, en zei: De HEERE heeft mijn vijanden voor mijn aangezicht gescheurd, als een scheur van de wateren; daarom noemde hij de naam daaevan plaats, Baal-perazim.
21 En zij lieten hun afgoden daar; en David en zijn mannen namen ze op.
22 Daarna gingen de Filistijnen weer op; en zij verspreidden zich in het dal Refaim.
23 En David vraagde de HEERE, Die zei: U zult niet optrekken; maar trek om tot achter hen, dat u aan hen komt van tegenover de moerbezienbomen;
24 En het geschiede, als u hoort het geruis van een gang in de toppen van de moerbezienbomen, dan rep u; want alsdan is de HEERE voor uw aangezicht uitgegaan, om het heirleger van de Filistijnen te slaan.
25 En David deed zo, zoals de HEERE hem geboden had; en hij sloeg de Filistijnen van Geba af, totdat u komt te Gezer.

6
1 Daarna verzamelde David wederom alle uitgelezenen in Israel, dertig duizend.
2 En David maakte zich op, en ging heen met al het volk, dat bij hem was, van Baalim-juda, om van daar op te brengen de ark Gods, bij die de Naam wordt aangeroepen, de Naam van de HEERE van de heirscharen, Die daarop woont tussen de cherubim.
3 En zij voerden de ark Gods op een nieuwen wagen, en haalden ze uit het huis van Abinadab, dat op een heuvel is; en Uza en Ahio, zonen van Abinadab, leidden de nieuwen wagen.
4 Toen zij hem nu uit het huis van Abinadab, dat op de heuvel is, met de ark Gods, wegvoerden, zo ging Ahio voor de ark henen.
5 En David en het gehele huis Israels speelden voor het aangezicht van de HEERE, met allerlei snarenspel van dennenhout, als met harpen, en met luiten, en met trommelen, ook met schellen, en met cimbalen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Als zij nu kwamen tot aan Nachons dorsvloer, zo strekte Uza zijn hand uit aan de ark Gods, en hield ze, want de runderen struikelden.
7 Toen ontstak de toorn van de HEERE tegen Uza, en God sloeg hem daar, om deze onbedachtzaamheid; en hij stierf daar bij de ark Gods.
8 En David ontstak, omdat de HEERE een scheur gescheurd had aan Uza; en hij noemde dezelve plaats Perez-uza, tot op deze dag.
9 En David vreesde de HEERE ten zelven dage; en hij zei: Hoe zal de ark van de HEERE tot mij komen?
10 David dan wilde de ark van de HEERE niet tot zich laten overbrengen in de stad Davids; maar David deed ze afwijken in het huis van Obed-edom, de Gethiet.
11 En de ark van de HEERE bleef in het huis van Obed-edom, de Gethiet, drie maanden; en de HEERE zegende Obed-edom en zijn gehele huis.
12 Toen boodschapte men de koning David, en zei:: De HEERE heeft het huis van Obed-edom, en al wat hij heeft, gezegend om van de ark Gods wil; zo ging David heen en haalde de ark Gods uit het huis van Obed-edom opwaarts in de stad Davids, met vreugde.
13 En het gebeurde, als zij, die de ark van de HEERE droegen, zes treden voortgetreden waren, dat hij ossen en gemest vee offerde.
14 En David huppelde met alle macht voor het aangezicht van de HEERE; en David was omgord met een linnen lijfrok.
15 Zo brachten David en het gehele huis Israels de ark van de HEERE op, met gejuich en met geluid van de bazuinen.
16 En het gebeurde, als de ark van de HEERE in de stad Davids kwam, dat Michal, Sauls dochter, door het venster uitzag. Als zij nu de koning David zag, springende en huppelende voor het aangezicht van de HEERE, verachtte zij hem in haar hart.
17 Toen zij nu de ark van de HEERE inbrachten, stelden zij die in haar plaats, in het midden van de tent, die David voor haar gespannen had; en David offerde brandofferen voor van de HEERE aangezicht, en dankoffers.
18 Als David geeindigd had het brandoffer en de dankoffers te offeren, zo zegende hij het volk in de Naam van de HEERE van de heirscharen.
19 En hij deelde uit aan het gehele volk, aan de gehele menigte van Israel, van de mannen tot de vrouwen toe, aan een ieder een broodkoek, en een schoon stuk vlees, en een fles wijn. Toen ging al dat volk heen, een ieder naar zijn huis.
20 Als nu David wederkwam, om zijn huis te zegenen, ging Michal, Sauls dochter, uit, David tegemoet, en zei: Hoe is heden de koning van Israel verheerlijkt, die zich heden voor de ogen van de dienstmaagden van zijn dienstknechten heeft ontbloot, gelijk een van de ijdele lieden zich onbeschaamdelijk ontbloot?
21 Maar David zei tot Michal: Voor het aangezicht van de HEERE, Die mij verkoren heeft voor uw vader en voor zijn gehele huis, mij instellende tot een voorganger over het volk van de HEERE, over Israel; ja, ik zal spelen voor het aangezicht van de HEERE.
22 Ook zal ik mij nog geringer houden dan zo, en zal nederig zijn in mijn ogen, en met de dienstmaagden, waarvan u gezegd hebt, met dezelve zal ik verheerlijkt worden.
23 Michal nu, Sauls dochter, had geen kind, tot de dag van haar dood toe.

7

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 En het gebeurde, als de koning in zijn huis zat, en de HEERE hem rust gegeven had van al zijn vijanden rondom,
2 Zo zei de koning tot de profeet Nathan: Zie toch, ik woon in een cederen huis, en de ark Gods woont in het midden van de gordijnen.
3 En Nathan zei tot de koning: Ga heen, doe al wat in uw hart is, want de HEERE is met u.
4 Maar het gebeurde in denzelfden nacht, dat het woord van de HEERE tot Nathan gebeurde, en zei::
5 Ga, en zeg tot Mijn knecht, tot David: Zo zegt de HEERE: Zoudt u Mij een huis bouwen tot Mijn woning?
6 Want Ik heb in geen huis gewoond, van die dag af, dat Ik de kinderen Israels uit Egypte opvoerde, tot op deze dag; maar Ik heb gewandeld in een tent en in een tabernakel.
7 Overal, waar Ik met al de kinderen Israels heb gewandeld, heb Ik wel een woord gesproken met een van de stammen Israels, die Ik bevolen heb Mijn volk Israel te weiden, en zei:: Waarom bouwt u Mij niet een cederen huis?
8 Nu dan, zo zult u tot Mijn knecht, tot David, zeggen: Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Ik heb u genomen van de schaapskooi, van achter de schapen, dat u een voorganger zoudt zijn over Mijn volk, over Israel.
9 En Ik ben met u geweest, overal, waar u gegaan bent, en heb al uw vijanden voor uw aangezicht uitgeroeid; en Ik heb u een groten naam gemaakt, als de naam van de groten, die op de aarde zijn.
10 En Ik heb voor Mijn volk, voor Israel, een plaats besteld, en hem geplant, dat hij aan zijn plaats wone, en niet meer heen en weer gedreven worde; en de kinderen van de verkeerdheid zullen hem niet meer verdrukken, zoals in het eerst.
11 En van die dag af, dat Ik geboden heb richters te wezen over Mijn volk Israel. Doch u heb Ik rust gegeven van al uw vijanden. Ook geeft u de HEERE te kennen, dat de HEERE u een huis maken zal.
12 Wanneer uw dagen zullen vervuld zijn, en u met uw vaderen zult ontslapen zijn, zo zal Ik uw zaad na u doen opstaan, dat uit uw lijf voortkomen zal, en Ik zal zijn koninkrijk bevestigen.
13 Die zal Mijn Naam een huis bouwen; en Ik zal de stoel van zijn koninkrijk bevestigen tot in eeuwigheid.
14 Ik zal hem zijn tot een Vader, en hij zal Mij zijn tot een zoon; die als hij misdoet, zo zal Ik hem met een mensenroede en met plagen van de mensenkinderen straffen.
15 Maar Mijn goedertierenheid zal van hem niet wijken, zoals Ik die weggenomen heb van Saul, die Ik van voor uw aangezicht heb weggenomen.
16 Doch uw huis zal bestendig zijn, en uw koninkrijk tot in eeuwigheid, voor uw aangezicht; uw stoel zal vast zijn tot in eeuwigheid.
17 Naar al deze woorden, en naar dit gehele gezicht, zo sprak Nathan tot David.
18 Toen ging de koning David in, en bleef voor het aangezicht van de HEERE, en hij zei: Wie ben ik, Elohiem , en wat is mijn huis, dat U mij tot hiertoe gebracht hebt?
19 Daartoe is dit in Uw ogen nog klein geweest, Elohiem , maar U hebt ook over het huis Van uw knecht gesproken tot van verre heen; en dit naar de wet van de mensen, Elohiem !
20 En wat zal David nog meer tot U spreken? Want U kent Uw knecht, Elohiem !
21 Om Uw woords wil, en naar Uw hart hebt U al deze grote dingen gedaan, om aan Uw knecht bekend te maken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Daarom bent u groot, Jahwe! Want er is niemand gelijk U , en er is geen God dan alleen U , naar alles, wat wij met onze oren gehoord hebben.
23 En wie is, gelijk Uw volk, gelijk Israel, een enig volk op aarde, hetwelk God is heengegaan Zich tot een volk te verlossen, en om Zich een Naam te zetten, en om voor u deze grote en verschrikkelijke dingen te doen aan Uw land, voor het aangezicht van Uw volk, dat U uit Egypte verlost hebt, de heidenen en hun goden verdrijvende.
24 En U hebt Uw volk Israel U bevestigd, U tot een volk, tot in eeuwigheid; en U , HEERE, bent hun tot een God geworden.
25 Nu dan, Jahwe, doe dit woord, dat U over Uw knecht en over zijn huis gesproken hebt, bestaan tot in eeuwigheid, en doe, zoals U gesproken hebt.
26 En Uw Naam worde groot gemaakt tot in eeuwigheid, dat men zegge: De HEERE van de heirscharen is God over Israel; en het huis van Uw knecht David zal bestendig zijn voor Uw aangezicht.
27 Want U , HEERE van de heirscharen, U , God Israels! U hebt voor het oor van Uw knecht geopenbaard, en zei:: Ik zal u een huis bouwen; daarom heeft Uw knecht in zijn hart gevonden, dit gebed tot U te bidden.
28 Nu dan, Elohiem ! U bent die God, en Uw woorden zullen waarheid zijn, en U hebt dit goede tot Uw knecht gesproken.
29 Zo believe het U nu, en zegen het huis van Uw knecht, dat het in eeuwigheid voor uw aangezicht zij; want U , Elohiem , hebt het gesproken, en met Uw zegen zal het huis van Uw knecht gezegend worden in eeuwigheid.

8
1 En het gebeurde daarna, dat David de Filistijnen sloeg, en bracht hen ten onder; en David nam Meteg-amma uit van de Filistijnen hand.
2 Ook sloeg hij de Moabieten, en mat hen met een snoer, doende hen ter aarde nederliggen; en hij mat met twee snoeren om te doden, en met een vol snoer om in het leven te laten. Zo werden de Moabieten David tot knechten, brengende geschenken.
3 David sloeg ook Hadad-ezer, de zoon van Rechob, de koning van Zoba, toen hij heen trok, om zijn hand te wenden naar de rivier Frath.
4 En David nam hem duizend wagens af, en zevenhonderd ruiteren, en twintig duizend man te voet; en David ontzenuwde alle wagenpaarden, en hield daarvan honderd wagenen over.
5 En de Syriers van Damaskus kwamen om Hadad-ezer, de koning van Zoba, te helpen; maar David sloeg van de Syriers twee en twintig duizend man.
6 En David leide bezettingen in Syrie van Damaskus, en de Syriers werden David tot knechten, brengende geschenken; en de HEERE behoedde David overal, waar hij heentoog.
7 En David nam de gouden schilden die bij Hadad-ezers knechten geweest waren, en bracht ze te Jeruzalem.
8 Daartoe nam de koning David zeer veel kopers uit Betach, en uit Berothai, steden van Hadad-ezer.
9 Als nu Thoi, de koning van Hamath, hoorde, dat David het gehele heir van Hadad-ezer geslagen had;
10 Zo zond Thoi zijn zoon Joram tot de koning David, om hem te vragen naar zijn welstand, en om hem te zegenen, vanwege dat hij tegen Hadad-ezer gekrijgd en hem geslagen had, (want

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Hadad-ezer voerde steeds krijg tegen Thoi); en in zijn hand waren zilveren vaten, en gouden vaten, en koperen vaten;
11 Welke de koning David ook de HEERE heiligde, met het zilver en het goud, dat hij geheiligd had van alle heidenen, die hij zich onderworpen had;
12 Van Syrie, en van Moab, en van de kinderen Ammons, en van de Filistijnen, en van Amalek, en van de roof van Hadad-ezer, de zoon van Rechob, de koning van Zoba.
13 Ook maakte zich David een naam, als hij wederkwam, nadat hij de Syriers geslagen had, in het Zoutdal, achttien duizend.
14 En hij leide bezettingen in Edom; in gans Edom leide hij bezettingen; en alle Edomieten werden David tot knechten; en de HEERE behoedde David overal, waar hij heentoog.
15 Zo regeerde David over gans Israel, en David deed aan zijn gehele volk recht en gerechtigheid.
16 Joab nu, de zoon van Zeruja, was over het heir; en Josafat, zoon van Achilud, was kanselier.
17 En Zadok, zoon van Ahitub, en Achimelech, zoon van Abjathar, waren priesters; en Seraja was schrijver.
18 Er was ook Benaja, zoon van Jojada, met de Krethi en de Plethi; maar Davids zonen waren prinsen.

9
1 En David zei: Is er nog iemand die overgebleven is van het huis van Saul, dat ik weldadigheid aan hem doe, om Jonathans wil?
2 Het huis van Saul nu had een knecht, wiens naam was Ziba; en zij riepen hem tot David. En de koning zei tot hem: Bent u Ziba? En hij zei: Uw knecht.
3 En de koning zei: Is er nog iemand van het huis van Saul, dat ik Gods weldadigheid bij hem doe? Toen zei Ziba tot de koning: Er is nog een zoon van Jonathan, die geslagen is aan beide voeten.
4 En de koning zei tot hem: Waar is hij? En Ziba zei tot de koning: Zie, hij is in het huis van Machir, de zoon van Ammiel, te Lodebar.
5 Toen zond de koning David heen, en hij nam hem uit het huis van Machir, de zoon van Ammiel, van Lodebar.
6 Als nu Mefiboseth, de zoon van Jonathan, de zoon van Saul, tot David inkwam, zo viel hij op zijn aangezicht, en boog zich neder. En David zei: Mefiboseth! En hij zei: Zie, hier is uw knecht.
7 En David zei tot hem: Vrees niet, want ik zal zekerlijk weldadigheid bij u doen, om uw vader Jonathans wil; en ik zal u alle akkers van uw vader Saul weergeven; en u zult geduriglijk brood eten aan mijn tafel.
8 Toen boog hij zich, en zei: Wat is uw knecht, dat u omgezien hebt naar een doden hond, als ik ben?
9 Toen riep de koning Ziba, Sauls jongen, en zei tot hem: Al wat Saul gehad heeft, en zijn gehele huis, heb ik de zoon van uw heer gegeven.
10 Daarom zult u voor hem het land bearbeiden, u , en uw zonen, en uw knechten, en zult de vruchten inbrengen, opdat de zoon van uw heer brood heeft, dat hij ete; en Mefiboseth, de zoon van uw heer zal geduriglijk brood eten aan mijn tafel. Ziba nu had vijftien zonen en twintig knechten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 En Ziba zei tot de koning: Naar alles, wat mijn heer de koning zijn knecht gebiedt, zo zal uw knecht doen. Ook zou Mefiboseth, etende aan mijn tafel, als een van van de koning zonen zijn.
12 Mefiboseth nu had een kleinen zoon, wiens naam was Micha; en allen, die in het huis van Ziba woonden, waren knechten van Mefiboseth.
13 Zo woonde Mefiboseth te Jeruzalem, omdat hij geduriglijk at aan van de koning tafel; en hij was kreupel aan beide zijn voeten.

10
1 En het gebeurde daarna, dat de koning van de kinderen Ammons stierf, en zijn zoon Hanun werd koning in zijn plaats.
2 Toen zei David: Ik zal weldadigheid doen aan Hanun, de zoon van Nahas, zoals zijn vader weldadigheid aan mij gedaan heeft. Zo zond David heen, om hem door de dienst van zijn knechten te troosten over zijn vader. En de knechten van David kwamen in het land van de kinderen Ammons.
3 Toen zeiden de vorsten van de kinderen Ammons tot hun heer Hanun: Eert David uw vader in uw ogen, omdat hij troosters tot u gezonden heeft? Heeft David zijn knechten niet daarom tot u gezonden, dat hij deze stad doorzoeke, en die verspiede, en die omkere?
4 Toen nam Hanun Davids knechten, en schoor hun baard half af, en sneed hun klederen half af, tot aan hun billen; en hij liet hen gaan.
5 Als zij dit David lieten weten, zo zond hij hun tegemoet; want deze mannen waren zeer beschaamd. En de koning zei: Blijft te Jericho, totdat uw baard weer gewassen zal zijn, komt dan weer.
6 Toen nu de kinderen Ammons zagen, dat zij zich bij David stinkende gemaakt hadden, zonden de kinderen Ammons heen, en huurden van de Syriers van Beth-rechob, en van de Syriers van Zoba, twintig duizend voetvolks, en van de koning van Maacha duizend man, en van de mannen van Tob twaalf duizend man.
7 Als David dit hoorde, zond hij Joab heen, en het gehele heir met de helden.
8 En de kinderen Ammons gingen uit, en stelden de slagorde voor de deur van de poort; maar de Syriers van Zoba, en Rechob, en de mannen van Tob en Maacha waren bijzonder in het veld.
9 Als nu Joab zag, dat de spits van de slagorde tegen hem was, van voren en van achteren, zo verkoos hij uit alle uitgelezenen van Israel, en stelde hen in orde tegen de Syriers aan;
10 En het overige van de volks gaf hij onder de hand van zijn broer Abisai, die het in orde stelde tegen de kinderen Ammons aan.
11 En hij zei: Zo de Syriers mij te sterk zullen zijn, zo zult u mij komen verlossen; en zo de kinderen Ammons u te sterk zullen zijn, zo zal ik komen om u te verlossen.
12 Wees sterk, en laat ons sterk zijn voor ons volk, en voor de steden onzes Gods; de HEERE nu doe, wat goed is in Zijn ogen.
13 Toen naderde Joab, en het volk, dat bij hem was, tot de strijd tegen de Syriers; en zij vloden voor zijn aangezicht.
14 Als de kinderen Ammons zagen, dat de Syriers vloden, vloden zij ook voor het aangezicht van Abisai, en kwamen in de stad. En Joab keerde weer van de kinderen Ammons, en kwam te Jeruzalem.
15 Toen nu de Syriers zagen, dat zij voor Israels aangezicht geslagen waren, zo vergaderden zij zich weer te zamen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 En Hadad-ezer zond heen, en deed de Syriers uitkomen, die op gene zijde van de rivier zijn, en zij kwamen te Helam; en Sobach, Hadad-ezers krijgsoverste, trok voor hun aangezicht heen.
17 Als dat David werd aangezegd, verzamelde hij gans Israel, en trok over de Jordaan, en kwam te Helam, en de Syriers stelden de slagorde tegen David aan, en streden met hem.
18 Maar de Syriers vloden voor Israels aangezicht, en David versloeg van de Syriers zevenhonderd wagenen, en veertig duizend ruiteren; daartoe sloeg hij Sobach, hun krijgsoverste, dat hij daar stierf.
19 Toen nu al de koningen, die Hadad-ezers knechten waren, zagen, dat zij voor Israels aangezicht geslagen waren, maakten zij vrede met Israel, en dienden hen; en de Syriers vreesden de kinderen Ammons meer te verlossen.

11
1 En het gebeurde met de wederkomst van het jaar, ter tijde als de koningen uittrekken, dat David Joab, en zijn knechten met hem, en gans Israel henenzond, dat zij de kinderen Ammons verderven, en Rabba belegeren zouden. Doch David bleef te Jeruzalem.
2 Zo gebeurde het tegen de avondtijd, dat David van zijn leger opstond, en wandelde op het dak van het koningshuis, en zag van het dak een vrouw, zich wassende; deze vrouw nu was zeer schoon van aanzien.
3 En David zond henen, en ondervraagde naar deze vrouw; en men zei: Is dat niet Bathseba, de dochter van Eliam, de huisvrouw van Uria, de Hethiet?
4 Toen zond David boden henen, en liet haar halen. En als zij tot hem ingekomen was, lag hij bij haar, (zij nu had zich van haar onreinheid gezuiverd), daarna keerde zij weer naar haar huis.
5 En die vrouw werd zwanger; zo zond zij henen, en liet David weten, en zei: Ik ben zwanger geworden.
6 Toen zond David tot Joab, en zei:: Zend Uria, de Hethiet, tot mij. En Joab zond Uria tot David.
7 Als nu Uria tot hem kwam, zo vraagde David naar de welstand van Joab, en naar de welstand van de volks, en naar de welstand van de krijgs.
8 Daarna zei David tot Uria: Ga af naar uw huis, en was uw voeten. En toen Uria uit van de koning huis uitging, volgde hem een gerecht van de koning achterna.
9 Maar Uria leide zich neder voor de deur van van de koning huis, met al de knechten van zijn heren; en hij ging niet af in zijn huis.
10 En zij gaven het David te kennen, en zei:: Uria is niet afgegaan in zijn huis. Toen zei David tot Uria: Komt u niet van de reis? Waarom bent u niet afgegaan in uw huis?
11 En Uria zei tot David: De ark, en Israel, en Juda blijven in de tenten; en mijn heer Joab, en de knechten van mijn heren zijn gelegerd op het open veld, en zou ik in mijn huis gaan, om te eten en te drinken, en bij mijn huisvrouw te liggen? Zo waarachtig als u leeft en uw ziel leeft, indien ik deze zaak doen zal!
12 Toen zei David tot Uria: Blijf ook heden hier, zo zal ik u morgen afzenden. Zo bleef Uria te Jeruzalem, die dag en de anderen dag.
13 En David nodigde hem, zodat hij voor zijn aangezicht at en dronk, en hij maakte hem dronken. Daarna ging hij in de avond uit, om zich neder te leggen op zijn leger, met van zijn heren knechten, maar ging niet af in zijn huis.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 Van de morgens nu gebeurde het, dat David een brief schreef aan Joab; en hij zond die door de hand van Uria.
15 En hij schreef in die brief, en zei:: Stel Uria vooraan tegenover de sterksten strijd, en keer van achter hem af, opdat hij geslagen worde en sterve.
16 Zo gebeurde het, als Joab op de stad gelet had, dat hij Uria stelde aan de plaats, waarvan hij wist, dat daar strijdbare mannen waren.
17 Als nu de mannen van de stad uittogen en met Joab streden, vielen er van het volk, van Davids knechten, en Uria, de Hethiet, stierf ook.
18 Toen zond Joab heen, en liet David de gansen handel van deze strijd weten.
19 En hij beval de bode, en zei:: Als u zult geeindigd hebben de gansen handel van deze strijd tot de koning uit te spreken;
20 En het zal gebeuren, indien de grimmigheid van de koning opkomt, en hij tot u zegt: Waarom bent u zo na aan de stad gekomen om te strijden? Wist u niet, dat zij van de muur zouden schieten?
21 Wie sloeg Abimelech, de zoon van Jerubbeseth? Wierp niet een vrouw een stuk van een molensteen op hem van de muur, dat hij te Thebez stierf? Waarom bent u tot de muur genaderd? Dan zult u zeggen: Uw knecht, Uria, de Hethiet, is ook dood.
22 En de bode ging heen, en kwam in, en gaf David te kennen alles, waar hem Joab om uitgezonden had.
23 En de bode zei tot David: Die mannen zijn ons zeker te machtig geweest, en zijn tot ons uitgetogen in het veld; maar wij zijn tegen hen aan geweest tot aan de deur van de poort.
24 Toen schoten de schutters van de muur af op uw knechten, dat er van van de koning knechten dood gebleven zijn; en uw knecht, Uria, de Hethiet, is ook dood.
25 Toen zei David tot de bode: Zo zult u tot Joab zeggen: Laat deze zaak niet kwaad zijn in uw ogen, want het zwaard verteert zowel deze als genen; versterk uw strijd tegen de stad, en verstoor ze; versterk hem zo.
26 Als nu de huisvrouw van Uria hoorde, dat haar man Uria dood was, zo droeg zij leed over haar heer.
27 En als de rouw was overgegaan, zond David heen, en nam haar in zijn huis; en zij werd hem ter vrouwe, en baarde hem een zoon. Doch deze zaak, die David gedaan had, was kwaad in de ogen van de HEERE.

12
1 En de HEERE zond Nathan tot David. Als die tot hem inkwam, zei hij tot hem: Er waren twee mannen in een stad, de een rijk en de ander arm.
2 De rijke had zeer veel schapen en runderen.
3 Maar de arme had gans niet dan een enig klein ooilam, dat hij gekocht had, en had het gevoed, dat het groot geworden was bij hem, en bij zijn kinderen tegelijk; het at van zijn bete, en dronk van zijn beker, en sliep in zijn schoot, en het was hem als een dochter.
4 Toen nu de rijken man een wandelaar overkwam, verschoonde hij te nemen van zijn schapen en van zijn runderen, om voor de reizenden man, die tot hem gekomen was, wat te bereiden; en hij nam van de armen mans ooilam, en bereidde dat voor de man, die tot hem gekomen was.
5 Toen ontstak Davids toorn zeer tegen die man; en hij zei tot Nathan: Zo waarachtig als de HEERE leeft, de man, die dat gedaan heeft, is een kind van de doods!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 En dat ooilam zal hij viervoudig weergeven, daarom dat hij deze zaak gedaan, en omdat hij niet verschoond heeft.
7 Toen zei Nathan tot David: U bent die man! Zo zegt de HEERE, de God Israels: Ik heb u ten koning gezalfd over Israel, en Ik heb u uit Sauls hand gered;
8 En Ik heb u het huis van uw heer gegeven, en zijn vrouwen in uw schoot, ja, Ik heb u het huis van Israel en Juda gegeven; en indien het weinig is, Ik zou u alzulks en alzulks daartoe doen.
9 Waarom hebt u dan het woord van de HEERE veracht, doende wat kwaad is in Zijn ogen? U hebt Uria, de Hethiet, met het zwaard verslagen, en zijn huisvrouw hebt u u ter vrouwe genomen; en hem hebt u met het zwaard van de kinderen Ammons doodgeslagen.
10 Nu dan, het zwaard zal van uw huis niet afwijken tot in eeuwigheid; daarom dat u Mij veracht hebt, en de huisvrouw van Uria, de Hethiet, genomen hebt, dat zij u ter vrouwe zij.
11 Zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal kwaad over u verwekken uit uw huis, en zal uw vrouwen nemen voor uw ogen, en zal haar aan uw naaste geven; die zal bij uw vrouwen liggen, voor de ogen van deze zon.
12 Want u hebt het in het verborgen gedaan; maar Ik zal deze zaak doen voor gans Israel, en voor de zon.
13 Toen zei David tot Nathan: Ik heb gezondigd tegen de HEERE! En Nathan zei tot David: De HEERE heeft ook uw zonde weggenomen, u zult niet sterven.
14 Nochtans, omdat u door deze zaak de vijanden van de HEERE grotelijks hebt doen lasteren, zal ook de zoon, die u geboren is, de dood sterven.
15 Toen ging Nathan naar zijn huis. En de HEERE sloeg het kind, dat de huisvrouw van Uria David gebaard had, dat het zeer krank werd.
16 En David zocht God voor dat jongsken; en David vastte een vasten, en ging in, en lag de nacht over op de aarde.
17 Toen maakten zich de oudsten van zijn huis op tot hem, om hem te doen opstaan van de aarde; maar hij wilde niet, en at geen brood met hen.
18 En het gebeurde op de zevenden dag, dat het kind stierf; en Davids knechten vreesden hem aan te zeggen, dat het kind dood was, want zij zeiden: Ziet, als het kind nog levend was, spraken wij tot hem, maar hij hoorde naar onze stem niet, hoe zullen wij dan tot hem zeggen: Het kind is dood? Want het mocht kwaad doen.
19 Maar David zag, dat zijn knechten mompelden; zo merkte David, dat het kind dood was. Dies zei David tot zijn knechten: Is het kind dood? En zij zeiden: Het is dood.
20 Toen stond David op van de aarde, en waste en zalfde zich, en veranderde zijn kleding, en ging in het huis van de HEERE, en bad aan; daarna kwam hij in zijn huis, en eiste brood; en zij zetten hem brood voor, en hij at.
21 Zo zeiden zijn knechten tot hem: Wat is dit voor een ding, dat u gedaan hebt? Om van de levenden kinds wil hebt u gevast en geweend; maar nadat het kind gestorven is, bent u opgestaan en hebt brood gegeten.
22 En hij zei: Als het kind nog leefde, heb ik gevast en geweend; want ik zei: Wie weet, de HEERE zou mij mogen genadig zijn, dat het kind levend bleve.
23 Maar nu is het dood, waarom zou ik nu vasten? Zal ik hem nog kunnen wederhalen? Ik zal wel tot hem gaan, maar hij zal tot mij niet wederkomen.
24 Daarna troostte David zijn huisvrouw Bathseba, en ging tot haar in, en lag bij haar; en zij baarde een zoon, wiens naam zij noemde Salomo; en de HEERE had hem lief,

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

25 En zond heen door de hand van de profeet Nathan, en noemde zijn naam Jedid-jah, om van de HEERE wil.
26 Joab nu krijgde tegen Rabba van de kinderen Ammons; en hij nam de koninklijke stad in.
27 Toen zond Joab boden tot David, en zei: Ik heb gekrijgd tegen Rabba, ook heb ik de waterstad ingenomen.
28 Zo verzamel u nu het overige van de volks, en beleger de stad, en neem ze in; opdat niet, zo ik de stad zou innemen, mijn naam over haar uitgeroepen worde.
29 Toen verzamelde David al dat volk, en trok naar Rabba; en hij krijgde tegen haar, en nam ze in.
30 En hij nam de kroon haars konings van zijn hoofd af, welker gewicht was een talent gouds, met edelgesteente, en zij werd op Davids hoofd gezet; ook voerde hij uit een zeer groten roof van de stad.
31 Het volk nu, dat daarin was, voerde hij uit, en leide het onder zagen, en onder ijzeren dorswagens, en onder ijzeren bijlen, en deed hen door de ticheloven doorgaan; en zo deed hij aan alle steden van de kinderen Ammons. Daarna keerde David, en al het volk, weer naar Jeruzalem.

13
1 En het gebeurde daarna, zo Absalom, Davids zoon, een schone zuster had, welker naam was Thamar, dat Amnon, Davids zoon, haar lief kreeg.
2 En Amnon was benauwd tot krank wordens toe, om zijn zuster Thamars wil; want zij was een maagd, zodat het in Amnons ogen zwaar was, haar iets te doen.
3 Doch Amnon had een vriend, wiens naam was Jonadab, een zoon van Simea, Davids broer; en Jonadab was een zeer wijs man.
4 Die zei tot hem: Waarom bent u van morgen tot morgen zo mager, u koningszoon, zult u het mij niet te kennen geven? Toen zei Amnon tot hem: Ik heb Thamar, de zuster van mijn broer Absalom, lief.
5 En Jonadab zei tot hem: Leg u op uw leger, en maak u krank; als dan uw vader zal komen om u te zien, zo zult u tot hem zeggen: Dat toch mijn zuster Thamar kome, dat zij mij met brood spijzige, en de spijze voor mijn ogen toemake, opdat ik het aanzie, en van haar hand ete.
6 Amnon dan leide zich, en maakte zich krank. Toen nu de koning kwam om hem te zien, zei Amnon tot de koning: Dat toch mijn zuster Thamar kome, dat zij twee koekjes voor mijn ogen toemake, en ik van haar hand ete.
7 Toen zond David heen tot Thamar in het huis, en zei:: Ga toch heen in het huis van uw broer Amnon, en maak hem een spijze.
8 En Thamar ging heen in het huis van haar broer Amnon, (hij nu was nederliggende), en zij nam deeg, en kneedde het, en maakte koekjes toe voor zijn ogen, en bakte de koekjes.
9 En zij nam een pan, en goot ze uit voor zijn aangezicht; maar hij weigerde te eten. En Amnon zei: Doet alle man van mij uitgaan. En alle man ging van hem uit.
10 Toen zei Amnon tot Thamar: Breng de spijze in de kamer, dat ik van uw hand ete; zo nam Thamar de koekjes, die zij gemaakt had, en bracht ze haar broer Amnon in de kamer.
11 Als zij ze nu tot hem nabij bracht, dat hij ate, zo greep hij haar, en zei tot haar: Kom, lig bij mij, mijn zuster!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Maar zij zei tot hem: Niet, mijn broer, verkracht mij niet, want zo doet men niet in Israel; doe deze dwaasheid niet.
13 Want ik, waarhenen zou ik mijn schande brengen? En u , u zoudt zijn als een van de dwazen in Israel; zo spreek toch nu tot de koning, want hij zal mij van u niet onthouden.
14 Doch hij wilde naar haar stem niet horen; maar sterker zijnde dan zij, zo verkrachtte hij haar, en lag bij haar.
15 Daarna haatte haar Amnon met een zeer groten haat; want de haat, waarmede hij haar haatte, was groter dan de liefde, waarmede hij haar had liefgehad; en Amnon zei tot haar: Maak u op, ga weg.
16 Toen zei zij tot hem: Er zijn geen oorzaken om mij uit te drijven; dit kwaad zou groter zijn dan het andere, dat u bij mij gedaan hebt; maar hij wilde naar haar niet horen.
17 En hij riep zijn jongen, die hem diende, en zei: Drijf nu deze van mij uit naar buiten, en grendel de deur achter haar toe.
18 Zij nu had een veelvervigen rok aan; want zo werden van de koning dochters, die maagden waren, met mantels gekleed; en zijn dienaar bracht haar uit tot buiten, en grendelde de deur achter haar toe.
19 Toen nam Thamar as op haar hoofd, en scheurde de veelvervigen rok, die zij aanhad; en zij leide haar hand op haar hoofd, en ging vast henen en kreet.
20 En haar broer Absalom zei tot haar: Is uw broer Amnon bij u geweest? Nu dan, mijn zuster, zwijg stil, hij is uw broer; zet uw hart niet op deze zaak. Zo bleef Thamar en was eenzaam in het huis van haar broer Absalom.
21 Als de koning David al deze dingen hoorde, zo ontstak hij zeer.
22 Doch Absalom sprak niet met Amnon, noch kwaad noch goed; maar Absalom haatte Amnon, vanwege dat hij zijn zuster Thamar verkracht had.
23 En het gebeurde, na twee volle jaren, dat Absalom, schaaps scheerders had te Baal-hazor, dat bij Efraim is; zo nodigde Absalom al van de koning zonen.
24 En Absalom kwam tot de koning, en zei: Zie, nu heeft uw knecht schaaps scheerders; dat toch de koning en zijn knechten met uw knecht gaan.
25 Maar de koning zei tot Absalom: Niet, mijn zoon, laat ons toch niet al te zamen gaan, opdat wij u niet bezwaarlijk zijn; en hij hield bij hem aan, doch hij wilde niet gaan, maar zegende hem.
26 Toen zei Absalom: Zo niet, laat toch mijn broer Amnon met ons gaan. Maar de koning zei tot hem: Waarom zou hij met u gaan?
27 Als Absalom bij hem aanhield, zo liet hij Amnon en al van de koning zonen met hem gaan.
28 Absalom nu gebood zijn jongens, en zei:: Let er nu op, als Amnons hart vrolijk is van de wijn, en ik tot u zal zeggen: Slaat Amnon, dan zult u hem doden; vreest niet; is het niet, omdat ik het u geboden heb? Bent sterk en weest dapper.
29 En Absaloms jongens deden aan Amnon, zoals Absalom geboden had. Toen stonden alle zonen van de koning op, en reden een ieder op zijn muildier, en vloden.
30 En het gebeurde, als zij op de weg waren, dat het gerucht tot David kwam, dat men zei: Absalom heeft al de zonen van de koning geslagen, en er is niet een van hen overgelaten.
31 Toen stond de koning op, en scheurde zijn klederen, en leide zich neder ter aarde; desgelijks stonden al zijn knechten met gescheurde klederen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

32 Maar Jonadab, de zoon van Simea, Davids broer, antwoordde en zei: Mijn heer zegge niet, dat zij al de jongelingen, van de koning zonen, gedood hebben; maar Amnon alleen is dood; want bij Absalom is er op toegeleid, van de dag af, dat hij zijn zuster Thamar verkracht heeft.
33 Zo neme nu mijn heer de koning de zaak niet in zijn hart, denkende: al van de koning zonen zijn dood; want Amnon alleen is dood.
34 Absalom nu vluchtte; en de jongen, die de wacht hield, hief zijn ogen op, en zag toe, en ziet, er kwam veel volks van de weg achter hem, aan de zijde van het gebergte.
35 Toen zei Jonadab tot de koning: Zie, de zonen van de koning komen; naar het woord uws knechts, zo is het geschied.
36 En het gebeurde, als hij geeindigd had te spreken, ziet, zo kwamen de zonen van de koning, en hieven hun stemmen op en weenden; en de koning ook en al zijn knechten weenden met een zeer groot geween.
37 (Absalom dan vluchtte, en trok tot Thalmai, de zoon van Ammihur, koning van Gesur.) En hij droeg rouw over zijn zoon, al die dagen.
38 Zo vluchtte Absalom, en trok naar Gesur; en hij was daar drie jaren.
39 Toen verlangde de ziel van de koning David zeer om naar Absalom uit te trekken; want hij had zich getroost over Amnon, dat hij dood was.

14
1 Als nu Joab, de zoon van Zeruja, merkte, dat van de koning hart over Absalom was;
2 Zo zond Joab heen naar Thekoa, en nam van daar een wijze vrouw; en hij zei tot haar: Stel u toch, alsof u rouw droegt, en trek nu rouwklederen aan, en zalf u niet met olie, en wees als een vrouw, die nu vele dagen rouw gedragen heeft over een dode;
3 En ga in tot de koning, en spreek tot hem naar dit woord. En Joab leide de woorden in haar mond.
4 En de Thekoietische vrouw zei tot de koning, als zij op haar aangezicht ter aarde was gevallen, en zich nedergebogen had, zo zei zij: Behoud, o koning!
5 En de koning zei tot haar: Wat is u? En zij zei: Zekerlijk, ik ben een weduwvrouw, en mijn man is gestorven.
6 Nu had uw dienstmaagd twee zonen, en deze beiden twistten in het veld, en er was geen scheider tussen hen; zo sloeg de een de ander, en doodde hem.
7 En zie, het gehele geslacht is opgestaan tegen uw dienstmaagd, en hebben gezegd: Geef die hier, die zijn broer geslagen heeft, dat wij hem voor de ziel van zijn broer, die hij doodgeslagen heeft, doden, en ook de erfgenaam verdelgen; zo zullen zij mijn kool, die overgebleven is, uitblussen, opdat zij mijn man geen naam noch overblijfsel laten op de aardbodem.
8 Toen zei de koning tot deze vrouw: Ga naar uw huis, en ik zal voor u gebieden.
9 En de Thekoietische vrouw zei tot de koning: Mijn heer koning, de ongerechtigheid zij op mij en op van mijn vaders huis; de koning daarentegen, en zijn stoel, zij onschuldig.
10 En de koning zei: Spreekt iemand tegen u, zo breng hem tot mij; en hij zal u voortaan niet meer aantasten.
11 En zij zei: De koning gedenke toch aan de HEERE, uw God, dat de bloedwrekers niet te vele worden om te verderven, dat zij mijn zoon niet verdelgen. Toen zei hij: Zo waarachtig als de HEERE leeft, indien er een van de haren uws zoons op de aarde zal vallen!
12 Toen zei deze vrouw: Laat toch uw dienstmaagd een woord tot mijn heer de koning spreken. En hij zei: Spreek.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 En de vrouw zei: Waarom hebt u dan alzulks tegen Gods volk gedaan? Want daaruit, dat de koning dit woord gesproken heeft, is hij als een schuldige, omdat de koning zijn verstotene niet wederhaalt.
14 Want wij zullen de dood sterven, en wezen als water, dat, ter aarde uitgestort zijnde, niet verzameld wordt. God dan zal de ziel niet wegnemen, maar Hij zal gedachten denken, dat Hij de verstotene niet van Zich verstote.
15 Nu dan, dat ik gekomen ben, om ditzelve woord tot de koning, mijn heer, te spreken, is omdat het volk mij vreesachtig gemaakt heeft; zo zei uw dienstmaagd: Ik zal nu tot de koning spreken; misschien zal de koning het woord van zijn dienstmaagd doen.
16 Want de koning zal horen, om zijn dienstmaagd te redden van de hand van de mans, die voorheeft mij en mijn zoon te zamen van Gods erve te verdelgen.
17 Wijders zei uw dienstmaagd: Het woord van mijn heren, van de koning, zij toch tot rust; want gelijk een Engel Gods, zo is mijn heer de koning, om te horen het goede en het kwade; en de HEERE, uw God, zal met u zijn.
18 Toen antwoordde de koning, en zei tot de vrouw: Verberg nu niet voor mij de zaak, die ik u vragen zal. En de vrouw zei: Mijn heer de koning spreke toch.
19 En de koning zei: Is Joabs hand met u in dit alles? En de vrouw antwoordde en zei: Zo waarachtig als uw ziel leeft, mijn heer koning, indien iemand ter rechter-of ter linkerhand zou kunnen afwijken van alles, wat mijn heer de koning gesproken heeft; want uw knecht Joab heeft het mij geboden, en die heeft al deze woorden in de mond uwer dienstmaagd gelegd;
20 Dat ik de gestalte van deze zaak zo omwenden zou, zulks heeft uw knecht Joab gedaan; doch mijn heer is wijs, naar de wijsheid van een Engel Gods, om te merken alles, wat op de aarde is.
21 Toen zei de koning tot Joab: Zie nu, ik heb deze zaak gedaan; zo ga henen, haal de jongeling Absalom weer.
22 Toen viel Joab op zijn aangezicht ter aarde, en boog zich, en dankte de koning; en Joab zei: Heden heeft uw knecht gemerkt, dat ik genade gevonden heb in uw ogen, mijn heer koning! Omdat de koning het woord van zijn knecht gedaan heeft.
23 Zo maakte zich Joab op, en trok naar Gesur; en hij bracht Absalom te Jeruzalem.
24 En de koning zei: Dat hij in zijn huis kere, en mijn aangezicht niet zie. Zo keerde Absalom in zijn huis, en zag van de koning aangezicht niet.
25 Nu was er in gans Israel geen man zo schoon als Absalom, zeer te prijzen; van zijn voetzool af tot zijn hoofdschedel toe was er geen gebrek in hem.
26 En als hij zijn hoofd beschoor, (nu gebeurde het ten einde van elk jaar, dat hij het beschoor, omdat het hem te zwaar was, zo beschoor hij het), zo woog het haar van zijn hoofd tweehonderd sikkelen, naar van de koning gewicht.
27 Ook werden Absalom drie zonen geboren, en een dochter, welker naam was Thamar; deze was een vrouw, schoon van aanzien.
28 Zo bleef Absalom twee volle jaren te Jeruzalem, dat hij van de koning aangezicht niet zag.
29 Daarom zond Absalom tot Joab, dat hij hem tot de koning zond; maar hij wilde niet tot hem komen. Zo zond hij nog ten anderen male; evenwel wilde hij niet komen.
30 Zo zei hij tot zijn knechten: Ziet, het stuk akkers van Joab is aan de zijde van het mijne, en hij heeft gerst daarop; gaat heen, en steekt het aan met vuur, en Absaloms knechten staken dat stuk akkers aan met vuur.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

31 Toen maakte zich Joab op en kwam tot Absalom in het huis, en zei tot hem: Waarom hebben uw knechten het stuk akkers, dat mijn is, met vuur aangestoken?
32 En Absalom zei tot Joab: Zie, ik heb tot u gezonden, en zei:: Kom hierheen, dat ik u tot de koning zende, om te zeggen: Waarom ben ik van Gesur gekomen? Het ware mij goed, dat ik nog daar ware; nu dan, laat mij het aangezicht van de koning zien; is er dan nog een misdaad in mij, zo dode hij mij.
33 Toen ging Joab in tot de koning, en zei het hem aan. Toen riep hij Absalom, en hij kwam tot de koning in, en boog zich voor hem op zijn aangezicht ter aarde, voor van de koning aangezicht; en de koning kuste Absalom.

15
1 En het gebeurde daarna, dat Absalom zich liet bereiden wagenen en paarden, en vijftig mannen, lopende voor zijn aangezicht henen.
2 Ook maakte zich Absalom van de morgens vroeg op, en stond aan de zijde van de weg van de poort. En het gebeurde, dat Absalom allen man, die een geschil had, om tot de koning ten gerichte te komen, tot zich riep, en zei: Uit welke stad bent u ? Als hij dan zei: Uw kencht is uit een van de stammen Israels;
3 Zo zei Absalom tot hem: Zie, uw zaken zijn goed en recht; maar u hebt geen verhoorder van van de koning wege.
4 Voorts zei Absalom: Och, dat men mij ten rechter stelde in het land! Dat alle man tot mij kwame, die een geschil of rechtzaak heeft, dat ik hem recht sprake.
5 Het gebeurde ook, als iemand naderde, om zich voor hem te buigen, zo reikte hij zijn hand uit, en greep hem, en kuste hem.
6 En naar die wijze deed Absalom aan gans Israel, die tot de koning ten gerichte kwamen. Zo stal Absalom het hart van de mannen van Israel.
7 Ten einde nu van veertig jaren is het geschied, dat Absalom tot de koning zei: Laat mij toch heengaan, en mijn gelofte, die ik de HEERE beloofd heb, te Hebron betalen.
8 Want uw knecht heeft een gelofte beloofd, als ik te Gesur in Syrie woonde, en zei:: Indien de HEERE mij zekerlijk weer te Jeruzalem zal brengen, zo zal ik de HEERE dienen.
9 Toen zei de koning tot hem: Ga in vrede. Zo maakte hij zich op, en ging naar Hebron.
10 Absalom nu had verspieders uitgezonden in alle stammen van Israel, om te zeggen: Als u het geluid van de bazuin zult horen, zo zult u zeggen: Absalom is koning te Hebron.
11 En er gingen met Absalom van Jeruzalem tweehonderd mannen, genodigd zijnde, doch gaande in hun eenvoudigheid, want zij wisten van geen zaak.
12 Absalom zond ook om Achitofel, de Giloniet, Davids raad, uit zijn stad, uit Gilo te halen, als hij offeranden offerde. En de verbintenis werd sterk, en het volk kwam toe en vermeerderde bij Absalom.
13 Toen kwam er een boodschapper tot David, en zei:: Het hart van een ieder in Israel volgt Absalom na.
14 Zo zei David tot al zijn knechten, die met hem te Jeruzalem waren: Maakt u op, en laat ons vlieden, want er zou voor ons geen ontkomen zijn voor Absaloms aangezicht; haast u, om weg te gaan, opdat hij niet misschien haaste, en ons achterhale, en een kwaad over ons drijve, en deze stad sla met de scherpte van het zwaard.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 Toen zeiden de knechten van de koning tot de koning: Naar alles, wat mijn heer de koning verkiezen zal, ziet, hier zijn uw knechten.
16 En de koning ging uit met zijn gehele huis te voet; doch de koning liet tien bijwijven, om het huis te bewaren.
17 Als nu de koning met al het volk te voet was uitgegaan, zo bleven zij staan in een verre plaats.
18 En al zijn knechten gingen aan zijn zijde heen, ook al de Krethi en al de Plethi, en al de Gethieten, zeshonderd man, die van Gath te voet gekomen waren, gingen voor van de koning aangezicht heen.
19 Zo zei de koning tot Ithai, de Gethiet: Waarom zoudt u ook met ons gaan? Keer weer, en blijf bij de koning; want u bent vreemd, en ook zult u weer vertrekken naar uw plaats.
20 Gisteren bent u gekomen, en heden zou ik u met ons omvoeren om te gaan? Zo ik toch gaan moet, waarheen ik gaan kan, keer weer; en breng uw broers wederom; weldadigheid en trouw zij met u.
21 Maar Ithai antwoordde de koning, en zei: Zo waarachtig als de HEERE leeft, en mijn heer de koning leeft, in de plaats, waar mijn heer de koning zal zijn, hetzij ten dode, hetzij ten leven, daar zal uw knecht voorzeker ook zijn!
22 Toen zei David tot Ithai: Zo kom, en ga over. Zo ging Ithai, de Gethiet, over, en al zijn mannen, en al de kinderen die met hem waren.
23 En het gehele land weende met luider stem, als al het volk overging; ook ging de koning over de beek Kidron, en al het volk ging over, recht naar de weg van de woestijn.
24 En ziet, Zadok was ook daar, en al de Levieten met hem, dragende de ark van de verbonds van God, en zij zetten de ark Gods neder; en Abjathar klom op, totdat al het volk uit de stad geeindigd had over te gaan.
25 Toen zei de koning tot Zadok: Breng de ark Gods weer in de stad; indien ik genade zal vinden in van de HEERE ogen, zo zal Hij mij wederhalen, en zal ze mij laten zien, veeleer Zijn woning.
26 Maar indien Hij zo zal zeggen: Ik heb geen lust tot u; zie, hier ben ik, Hij doe mij, zo als het in Zijn ogen goed is.
27 Voorts zei de koning tot de priester Zadok: Bent u niet een ziener? Keer weer in de stad met vrede; ook uw beide zonen, Ahimaaz, uw zoon, en Jonathan, Abjathars zoon, met u.
28 Zie, ik zal vertoeven in de vlakke velden van de woestijn, totdat er een woord van u kome, dat men mij aanzegge.
29 Zo bracht Zadok, en Abjathar, de ark Gods weer te Jeruzalem, en zij bleven daar.
30 En David ging op door de opgang van de olijven, opgaande en wenende, en het hoofd was hem bewonden; en hij zelf ging barrevoets; ook had al het volk, dat met hem was, een ieder zijn hoofd bedekt, en zij gingen op, opgaande en wenende.
31 Toen gaf men David te kennen, en zei:: Achitofel is onder degenen, die zich met Absalom hebben verbonden. Dies zei David: O, HEERE! maak toch Achitofels raad tot zotheid.
32 En het gebeurde, als David tot op de hoogte kwam, dat hij daar God aanbad; ziet, toen ontmoette hem Husai, de Archiet, hebbende zijn rok gescheurd, en aarde op zijn hoofd.
33 En David zei tot hem: Zo u met mij voortgaat, zo zult u mij tot een last zijn;
34 Maar zo u weer in de stad gaat, en tot Absalom zegt: Uw knecht, ik zal van de koning zijn; ik ben wel uws vaders knecht van te voren geweest, maar nu zal ik uw knecht zijn; zo zoudt u mij de raad van Achitofel te niet maken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

35 En zijn niet Zadok en Abjathar, de priesters, daar met u? Zo zal het gebeuren, dat u alle ding, dat u uit van de koning huis zult horen, de priesteren, Zadok en Abjathar, zult te kennen geven.
36 Ziet, hun beide zonen zijn daar bij hen, Ahimaaz, Zadoks, en Jonathan, Abjathars zoon; zo zult u lieden door hun hand tot mij zenden alle ding, dat u zult horen.
37 Zo kwam Husai, Davids vriend, in de stad; en Absalom kwam te Jeruzalem.

16
1 Als nu David een weinig van de hoogte was voortgegaan, ziet, toen ontmoette hem Ziba, Mefiboseths jongen, met een paar gezadelde ezelen, en daarop tweehonderd broden, met honderd stukken rozijnen, en honderd stukken zomervruchten, en een lederen zak wijns.
2 En de koning zei tot Ziba: Wat zult u daarmede? En Ziba zei: De ezels zijn voor het huis van de koning, om op te rijden en het brood en de zomervruchten, om te eten voor de jongens; en de wijn, opdat de moeden in de woestijn drinken.
3 Toen zei de koning: Waar is dan de zoon van uw heer? En Ziba zei tot de koning: Zie, hij blijft te Jeruzalem, want hij zei: Heden zal mij het huis Israels van mijn vaders koninkrijk weergeven.
4 Zo zei de koning tot Ziba: Zie, het zal het uwe zijn alles wat Mefiboseth heeft. En Ziba zei: Ik buig mij neder, laat mij genade vinden in uw ogen, mijn heer koning!
5 Als nu de koning David tot aan Bahurim kwam, ziet, toen kwam van daar een man uit, van het geslacht van het huis van Saul, wiens naam was Simei, de zoon van Gera; hij ging steeds voort, en vloekte.
6 En hij wierp David met stenen, veeleer alle knechten van de koning David, hoewel al het volk en al de helden aan zijn rechter-en aan zijn linkerhand waren.
7 Aldus nu zei Simei in zijn vloeken: Ga uit, ga uit, u , man van de bloeds, en u , Belials man!
8 De HEERE heeft op u doen wederkomen al het bloed van Sauls huis, in wiens plaats u geregeerd hebt; nu heeft de HEERE het koninkrijk gegeven in de hand van Absalom, uw zoon; zie nu, u bent in uw ongeluk, omdat u een man van de bloeds bent.
9 Toen zei Abisai, de zoon van Zeruja, tot de koning: Waarom zou deze dode hond mijn heer de koning vloeken? Laat mij toch overgaan en zijn kop wegnemen.
10 Maar de koning zei: Wat heb ik met u te doen, u zonen van Zeruja? Ja, laat hem vloeken; want de HEERE toch heeft tot hem gezegd: Vloek David; wie zou dan zeggen: Waarom hebt u zo gedaan?
11 Voorts zei David tot Abisai en tot al zijn knechten: Ziet, mijn zoon, die van mijn lijf is voortgekomen, zoekt mijn ziel; hoeveel te meer dan nu deze zoon van Jemini? Laat hem geworden, dat hij vloeke, want de HEERE heeft het hem gezegd.
12 Misschien zal de HEERE mijn ellende aanzien; en de HEERE zal mij goed vergelden voor zijn vloek, te deze dage.
13 Zo ging David met zijn lieden op de weg; en Simei ging al voort langs de zijde van de bergs tegen hem over, en vloekte, en wierp met stenen van tegenover hem, en stoof met stof.
14 En de koning kwam in, en al het volk, dat met hem was, moede zijnde; en hij verkwikte zich daar.
15 Absalom nu en al het volk, de mannen van Israel, kwamen te Jeruzalem, en Achitofel met hem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 En het gebeurde, als Husai, de Archiet, Davids vriend, tot Absalom kwam, dat Husai tot Absalom zei: De koning leve, de koning leve!
17 Maar Absalom zei tot Husai: Is dit uw weldadigheid aan uw vriend? Waarom bent u niet met uw vriend getogen?
18 En Husai zei tot Absalom: Neen, maar welke de HEERE verkiest, en al dit volk, en alle mannen van Israel, diens zal ik zijn, en bij hem zal ik blijven.
19 En ten andere, wie zou ik dienen? Zou het niet zijn voor het aangezicht van zijn zoon? Zoals ik voor het aangezicht uws vaders gediend heb, zo zal ik voor uw aangezicht zijn.
20 Toen zei Absalom tot Achitofel: Geeft onder u raad, wat zullen wij doen?
21 En Achitofel zei tot Absalom: Ga in tot de bijwijven uws vaders, die hij gelaten heeft om het huis te bewaren; zo zal gans Israel horen, dat u bij uw vader stinkende bent geworden, en de handen van allen, die met u zijn, zullen gesterkt worden.
22 Zo spanden zij Absalom een tent op het dak; en Absalom ging in tot de bijwijven van zijn vader, voor de ogen van het gehele Israel.
23 En in die dagen was Achitofels raad, die hij raadde, als of men naar Gods woord gevraagd had; zo was alle raad van Achitofel, zo bij David als bij Absalom.

17
1 Voorts zei Achitofel tot Absalom: Laat mij nu twaalf duizend mannen uitlezen, dat ik mij opmake en David deze nacht achterna jage.
2 Zo zal ik over hem komen, daar hij moede en slap van handen is, en zal hem verschrikken, en al het volk, dat met hem is, zal vluchten; dan zal ik de koning alleen slaan.
3 En ik zal al het volk tot u doen wederkeren; de man, die u zoekt, is gelijk het wederkeren van allen; zo zal al het volk in vrede zijn.
4 Dit woord nu was recht in Absaloms ogen, en in de ogen van alle oudsten Israels.
5 Doch Absalom zei: Roep toch ook Husai, de Archiet, en laat ons horen, wat hij ook zegt.
6 En als Husai tot Absalom inkwam, zo sprak Absalom tot hem, en zei:: Aldus heeft Achitofel gesproken; zullen wij zijn woord doen? Zo niet, spreek u .
7 Toen zei Husai tot Absalom: De raad, die Achitofel op ditmaal geraden heeft, is niet goed.
8 Wijders zei Husai: U kent uw vader en zijn mannen, dat zij helden zijn, dat zij bitter van gemoed zijn, als een beer, die van de jongen beroofd is in het veld; daartoe is uw vader een krijgsman, en zal niet vernachten met het volk.
9 Zie, nu heeft hij zich verstoken in een van de holen, of in een van de plaatsen. En het zal gebeuren, als er in het eerst sommigen onder hen vallen, dat een ieder, die het zal horen, alsdan zal zeggen: Er is een slag geschied onder het volk, dat Absalom navolgt.
10 Zo zou hij, die ook een dapper man is, wiens hart is als een leeuwenhart, te enen male smelten; want gans Israel weet, dat uw vader een held is, en het dappere mannen zijn, die met hem zijn.
11 Maar ik rade, dat in alle haast tot u verzameld worde gans Israel, van Dan tot Ber-seba toe, als zand, dat aan de zee is, in menigte; en dat uw persoon medega in de strijd.
12 Dan zullen wij tot hem komen, in een van de plaatsen, waar hij gevonden wordt, en hem gemakkelijk overvallen, zoals de dauw op de aardbodem valt; en er zal van hem, en van al de mannen, die met hem zijn, ook niet een worden overgelaten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 En indien hij zich in een stad zal begeven, zo zal gans Israel koorden tot dezelve stad aandragen, en wij zullen ze tot in de beek nedertrekken, totdat ook niet een steentje daar gevonden worde.
14 Toen zei Absalom, en alle man van Israel: De raad van Husai, de Archiet, is beter dan Achitofels raad. Doch de HEERE had het geboden, om de goeden raad van Achitofel te vernietigen, opdat de HEERE het kwaad over Absalom bracht.
15 En Husai zei tot Zadok en tot Abjathar, de priesters: Zo en zo heeft Achitofel Absalom en de oudsten van Israel geraden, maar zo en zo heb ik geraden.
16 Nu dan, zendt haastelijk henen, en boodschapt David, en zei:: Vernacht deze nacht niet in de vlakke velden van de woestijn, en ook ga spoedig over; opdat de koning niet verslonden worde, en al het volk, dat met hem is.
17 Jonathan nu en Ahimaaz stonden bij de fontein Rogel; en een dienstmaagd ging henen en zei het hun aan; en zij gingen henen en zeiden het de koning David aan; want zij mochten zich niet zien laten, dat zij in de stad kwamen.
18 Een jongen dan nog zag hen, en zei het Absalom aan; doch die beiden gingen haastelijk, en kwamen in eens mans huis te Bahurim, die een put had in zijn voorhof, en zij daalden daarin.
19 En de vrouw nam en spreidde een deksel over het opene van de put, en strooide gort daarop. Zo werd de zaak niet bekend.
20 Toen nu Absaloms knechten tot de vrouw in het huis kwamen, zeiden zij: Waar zijn Ahimaaz en Jonathan? En de vrouw zei tot hen: Zij zijn over dat waterriviertje gegaan. En toen zij hen gezocht en niet gevonden hadden, keerden zij weer naar Jeruzalem.
21 En het gebeurde, nadat zij weggegaan waren, zo klommen zij uit de put, en gingen henen en boodschapten het de koning David; en zij zeiden tot David: Maakt u op, en gaat haastelijk over het water, want zo heeft Achitofel tegen u geraden.
22 Toen maakte zich David op, en al het volk, dat met hem was; en zij gingen over de Jordaan. Aan het morgenlicht ontbrak er niet tot een toe, die niet over de Jordaan gegaan was.
23 Als nu Achitofel zag, dat zijn raad niet gedaan was, zadelde hij de ezel, en maakte zich op, en trok naar zijn huis in zijn stad, en gaf bevel aan zijn huis, en verhing zich. Zo stierf hij, en werd begraven in van zijn vaders graf.
24 David nu kwam te Mahanaim, en Absalom trok over de Jordaan, hij en alle mannen van Israel met hem.
25 En Absalom had Amasa in Joabs plaats gesteld over het heir. Amasa nu was eens mans zoon, wiens naam was Jethra, de Israeliet, die ingegaan was tot Abigail, dochter van Nahas, zuster van Zeruja, Joabs moeder.
26 Israel nu en Absalom legerden zich in het land van Gilead.
27 En het gebeurde, als David te Mahanaim gekomen was, dat Sobi, de zoon van Nahas, van Rabba van de kinderen Ammons, en Machir, de zoon van Ammiel, van Lodebar, en Barzillai, de Gileadiet, van Rogelim,
28 Beddewerk, en schalen, en aarden vaten, en tarwe, en gerst, en meel, en geroost koren, en bonen, en linzen, ook geroost,
29 En honig, en boter, en schapen, en koeienkazen, brachten tot David, en tot het volk, dat met hem was, om te eten, want zij zeiden: Dit volk is hongerig, en moede, en dorstig in de woestijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 En David monsterde het volk, dat met hem was; en hij stelde over hen oversten van duizenden, en oversten van honderden.
2 Voorts zond David het volk uit, een derde deel onder de hand van Joab, en een derde deel onder de hand van Abisai, de zoon van Zeruja, Joabs broer, en een derde deel onder de hand van Ithai, de Gethiet. En de koning zei tot het volk: Ik zal ook zelf zekerlijk met u uittrekken.
3 Maar het volk zei: U zult niet uittrekken; want of wij te enen male vloden, zij zullen het hart op ons niet stellen; ja, of de helft van ons stierf, zij zullen het hart op ons niet stellen; maar u bent nu als tien duizend onzer. Zo zal het nu beter zijn, dat u ons uit de stad ter hulpe bent.
4 Toen zei de koning tot hen: Ik zal doen, wat goed is in uw ogen. De koning nu stond aan de zijde van de poort, en al het volk trok uit bij honderden en bij duizenden.
5 En de koning gebood Joab, en Abisai, en Ithai, en zei:: Handelt mij zachtkens met de jongeling, met Absalom. En al het volk hoorde het, als de koning aan al de oversten van Absaloms zaak gebood.
6 Zo trok het volk uit in het veld, Israel tegemoet, en de strijd gebeurde bij Efraims woud.
7 En het volk van Israel werd daar voor het aangezicht van Davids knechten geslagen; en daar gebeurde te die dage een grote slag, van twintig duizend.
8 Want de strijd werd daar verspreid over al dat land. En het woud verteerde meer van het volk, dan die het zwaard verteerde, te die dage.
9 Absalom nu ontmoette voor het aangezicht van de knechten Davids; en Absalom reed op een muildier; en als het muildier kwam onder de dichte takken van een groten eik, zo werd zijn hoofd vast aan de eik, dat hij hangen bleef tussen de hemel en tussen de aarde, en het muildier, dat onder hem was, ging door.
10 Als dat een man zag, zo gaf hij het Joab te kennen, en zei: Zie, ik heb Absalom zien hangen aan een eik.
11 Toen zei Joab tot de man, die het hem te kennen gaf: Zie toch, u hebt het gezien, waarom dan hebt u hem niet daar ter aarde geslagen, zo het aan mij stond om u tien zilverlingen en een gordel te geven?
12 Maar die man zei tot Joab: En of ik al duizend zilverlingen op mijn handen mocht wegen, zo zou ik mijn hand aan van de koning zoon niet slaan; want de koning heeft u, en Abisai, en Ithai, voor onze oren geboden, en zei:: Hoedt u, wie u bent, van de jongeling, van Absalom.
13 Of ik al valselijk tegen mijn ziel handelde, zo zou toch geen ding voor de koning verborgen worden; ook u zelf zoudt er u van tegenover stellen.
14 Toen zei Joab: Ik zal hier bij u zo niet vertoeven; en hij nam drie pijlen, en stak ze in Absaloms hart, daar hij nog levend was in het midden van de eik.
15 En tien jongens, wapendragers van Joab, omringden hem, en zij sloegen Absalom, en doodden hem.
16 Toen blies Joab met de bazuin, en al het volk keerde af van Israel achterna te jagen, want Joab hield het volk terug.
17 En zij namen Absalom, en wierpen hem in het woud, in een groten kuil, en stelden op hem een zeer groten steenhoop; en gans Israel vluchtte, een ieder naar zijn tent.
18 Absalom nu had genomen, en in zijn leven voor zich opgericht een pilaar, die in het koningsdal is; want hij zei: Ik heb geen zoon, om aan mijn naam te doen gedenken; en hij had die pilaar genoemd naar zijn naam; daarom wordt hij tot op deze dag genoemd: Absaloms hand.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 Toen zei Ahimaaz, Zadoks zoon: Laat mij toch heenlopen, en de koning boodschappen, dat de HEERE hem recht gedaan heeft van de hand van zijn vijanden.
20 Maar Joab zei tot hem: U zult deze dag geen boodschapper zijn, maar op een anderen dag zult u boodschappen; deze dag nu zult u niet boodschappen, daarom dat van de koning zoon dood is.
21 En Joab zei tot Cuschi: Ga heen, en zeg de koning aan, wat u gezien hebt; en Cuschi boog zich voor Joab, en liep heen.
22 Doch Ahimaaz, Zadoks zoon, voer nog voort en zei tot Joab: Wat het ook zij, laat mij toch ook Cuschi achterna lopen. En Joab zei: Waarom zoudt u nu heenlopen, mijn zoon! Zo u toch geen bekwame boodschap hebt?
23 Wat het ook zij, zei hij, laat mij heenlopen; zo zei hij tot hem: Loop heen. En Ahimaaz liep de weg van het effen veld, en kwam Cuschi voorbij.
24 David nu zat tussen de twee poorten; en de wachter ging op het dak van de poort aan de muur, en hief zijn ogen op, en zag, en ziet, er liep een man alleen.
25 Zo riep de wachter, en zei het de koning aan; en de koning zei: Indien hij alleen is, zo is er een boodschap in zijn mond; en hij ging al voort en naderde.
26 Toen zag de wachter een anderen man lopende, en de wachter riep tot de poortier en zei: Zie, er loopt nog een man alleen. Toen zei de koning: Die is ook een boodschapper.
27 Voorts zei de wachter: Ik zie de loop van de eersten aan, als de loop van Ahimaaz, Zadoks zoon. Toen zei de koning: Dat is een goed man, en hij zal met een goede boodschap komen.
28 Ahimaaz dan riep en zei tot de koning Vrede! En hij boog zich voor de koning met het aangezicht ter aarde, en hij zei: Geloofd zij de HEERE, uw God, Die de mannen, die hun hand tegen mijn heer de koning ophieven, heeft overgegeven.
29 Toen zei de koning: Is het wel met de jongeling, met Absalom? En Ahimaaz zei: Ik zag een groot rumoer, als Joab, de knecht van de koning, en mij uw knecht afzond, maar ik weet niet wat.
30 En de koning zei: Ga om, stel u hier; zo ging hij om, en bleef staan.
31 En ziet, Cuschi kwam aan; en Cuschi zei: Mijn heer de koning wordt geboodschapt, dat u de HEERE heden heeft recht gedaan van de hand van al degenen, die tegen u opstonden.
32 Toen zei de koning tot Cuschi: Is het wel met de jongeling, met Absalom? En Cuschi zei: De vijanden van mijn heer de koning, en allen, die tegen u ten kwade opstaan, moeten worden als die jongeling.
33 Toen werd de koning zeer beroerd, en ging op naar de opperzaal van de poort, en weende; en in zijn gaan zei hij zo: Mijn zoon Absalom, mijn zoon, mijn zoon Absalom! Och, dat ik, ik voor u gestorven ware, Absalom, mijn zoon, mijn zoon!

19
1 En Joab werd aangezegd: Zie, de koning weent, en bedrijft rouw over Absalom.
2 Toen werd de verlossing te die dage het gehele volk tot rouw; want het volk had te die dage horen zeggen: Het smart de koning over zijn zoon.
3 En het volk kwam te die dage steelsgewijze in de stad, zoals het volk zich wegsteelt, dat beschaamd is, wanneer zij in de strijd gevloden zijn.
4 De koning nu had zijn aangezicht toegewonden, en de koning riep met luider stem: Mijn zoon Absalom, Absalom, mijn zoon, mijn zoon!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Toen kwam Joab tot de koning in het huis, en zei: U hebt heden beschaamd het aangezicht van al uw knechten, die uw ziel, en de ziel uwer zonen en uwer dochters, en de ziel uwer vrouwen, en de ziel uwer bijwijven heden hebben bevrijd;
6 Liefhebbende die u haten, en hatende die u liefhebben; want u geeft heden te kennen, dat oversten en knechten bij u niets zijn; want ik merk heden, dat zo Absalom leefde, en wij heden allen dood waren, dat het alsdan recht zou zijn in uw ogen.
7 Zo sta nu op, ga uit, en spreek naar het hart uwer knechten; want ik zweer bij de HEERE, als u niet uitgaat, zo er een man deze nacht bij u zal vernachten! En dit zal u kwader zijn, dan al het kwaad, dat over u gekomen is van uw jeugd af tot nu toe.
8 Toen stond de koning op, en zette zich in de poort. En zij lieten al het volk weten, en zei:: Ziet, de koning zit in de poort. Toen kwam al het volk voor van de koning aangezicht, maar Israel was gevloden, een ieder naar zijn tenten.
9 En al het volk, in alle stammen van Israel, was onder zich twistende, en zei:: De koning heeft ons gered van de hand onzer vijanden en hij heeft ons bevrijd van de hand van de Filistijnen, en nu is hij uit het land gevlucht voor Absalom;
10 En Absalom, die wij over ons gezalfd hadden, is in de strijd gestorven; nu dan, waarom zwijgt u lieden van de koning weer te halen?
11 Toen zond de koning David tot Zadok en tot Abjathar, de priesteren, en zei:: Spreekt tot de oudsten van Juda, en zei:: Waarom zoudt u lieden de laatsten zijn, om de koning weer te halen in zijn huis? (Want de rede van het gehele Israel was tot de koning gekomen in zijn huis.)
12 U bent mijn broers; mijn been en mijn vlees bent u ; waarom zoudt u dan de laatsten zijn, om de koning weer te halen?
13 En tot Amasa zult u lieden zeggen: Bent u niet mijn been en mijn vlees? God doe mij zo, en doe er zo toe, zo u niet krijgsoverste zult zijn voor mijn aangezicht, te allen dage, in Joabs plaats.
14 Zo neigde hij het hart aller mannen van Juda, als van een enigen man; en zij zonden henen tot de koning, en zei:: Keer weer, u en al uw knechten.
15 Toen keerde de koning weer, en kwam tot aan de Jordaan; en Juda kwam te Gilgal, om de koning tegemoet te gaan, dat zij de koning over de Jordaan voerden.
16 En Simei, de zoon van Gera, een zoon van Jemini, die van Bahurim was, haastte zich, en kwam af met de mannen van Juda, de koning David tegemoet;
17 En duizend man van Benjamin met hem; ook Ziba, de knecht van Sauls huis, en zijn vijftien zonen en zijn twintig knechten met hem; en zij gingen vaardiglijk over de Jordaan, voor de koning.
18 Als nu de pont overvoer, om het huis van de koning over te halen, en te doen, wat goed was in zijn ogen, zo viel Simei, de zoon van Gera, neder voor het aangezicht van de koning, als hij over de Jordaan voer;
19 En hij zei tot de koning: Mijn heer rekene mij niet toe de misdaad, en gedenke niet, wat uw knecht verkeerdelijk gedaan heeft, te die dage, als mijn heer de koning uit Jeruzalem uitging, dat het de koning zich ter harte zou nemen.
20 Want uw knecht weet het zekerlijk, ik heb gezondigd; doch zie, ik ben heden gekomen, de eerste van het gehele huis van Jozef, om mijn heer de koning tegemoet af te komen.
21 Toen antwoordde Abisai, de zoon van Zeruja, en zei: Zou dan Simei hiervoor niet gedood worden? Zo hij toch de gezalfde van de HEERE gevloekt heeft.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Maar David zei: Wat heb ik met u te doen, u zonen van Zeruja! Dat u mij heden ten satan zoudt zijn? Zou heden iemand gedood worden in Israel? Want weet ik niet, dat ik heden koning geworden ben over Israel?
23 En de koning zei tot Simei: U zult niet sterven. En de koning zwoer hem.
24 Mefiboseth, Sauls zoon, kwam ook af de koning tegemoet; en hij had zijn voeten niet schoon gemaakt, noch zijn knevelbaard beschoren, noch zijn klederen gewassen, van die dag af, dat de koning was weggegaan, tot die dag toe, dat hij met vrede wederkwam.
25 En het gebeurde, als hij te Jeruzalem de koning tegemoet kwam, dat de koning tot hem zei: Waarom bent u niet met mij getogen, Mefiboseth?
26 En hij zei: Mijn heer koning, mijn knecht heeft mij bedrogen; want uw knecht zei: Ik zal mij een ezel zadelen, en daarop rijden, en tot de koning trekken, want uw knecht is kreupel.
27 Daartoe heeft hij uw knecht bij mijn heer de koning valselijk aangedragen; doch mijn heer de koning is als een engel Gods; doe dan, wat goed is in uw ogen.
28 Want al van mijn vaders huis is niet geweest, dan maar lieden van de doods voor mijn heer de koning; nochtans hebt u uw knecht gezet onder degenen, die aan uw tafel eten; wat heb ik dan meer voor gerechtigheid, en meer te roepen aan de koning?
29 Toen zei de koning tot hem: Waarom spreekt u meer van uw zaken? Ik heb gezegd: U en Ziba, deelt het land.
30 En Mefiboseth zei tot de koning: Hij neme het ook gans weg, naardien mijn heer de koning met vrede in zijn huis is gekomen.
31 Barzillai, de Gileadiet, kwam ook af van Rogelim; en hij trok met de koning over de Jordaan, om hem over de Jordaan te geleiden.
32 Barzillai nu was zeer oud, een man van tachtig jaren; en hij had de koning onderhouden, toen hij te Mahanaim zijn verblijf had; want hij was een zeer groot man.
33 En de koning zei tot Barzillai: Trekt u met mij over, en ik zal u bij mij te Jeruzalem onderhouden.
34 Maar Barzillai zei tot de koning: Hoe veel zullen de dagen van de jaren van mijn levens zijn, dat ik met de koning zou optrekken naar Jeruzalem?
35 Ik ben heden tachtig jaren oud; zou ik kunnen onderscheiden tussen goed en kwaad? Zou uw knecht kunnen smaken, wat ik eet en wat ik drink? Zou ik meer kunnen horen naar de stem van de zangers en zangeressen? En waarom zou uw knecht mijn heer de koning verder tot een last zijn?
36 Uw knecht zal maar een weinig met de koning over de Jordaan gaan; waarom toch zou mij de koning zulk een vergelding doen?
37 Laat toch uw knecht wederkeren, dat ik sterve in mijn stad, bij het graf van mijn vaders en van mijn moeder; maar zie, daar is uw knecht Chimham, laat die met mijn heer de koning overtrekken, en doe hem, wat goed is in uw ogen.
38 Toen zei de koning: Chimham zal met mij overtrekken, en ik zal hem doen, wat goed is in uw ogen; ja, alles, wat u op mij begeren zult, zal ik u doen.
39 Toen nu al het volk over de Jordaan gegaan was, en de koning ook was overgegaan, kuste de koning Barzillai, en zegende hem; zo keerde hij weer naar zijn plaats.
40 En de koning trok voort naar Gilgal, en Chimham trok met hem voort; en al het volk van Juda had de koning overgevoerd, als ook een gedeelte van het volk Israels.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

41 En ziet, alle mannen van Israel kwamen tot de koning; en zij zeiden tot de koning: Waarom hebben u onze broers, de mannen van Juda, gestolen, en hebben de koning en zijn huis over de Jordaan gevoerd, en alle mannen Davids met hem?
42 Toen antwoordden alle mannen van Juda tegen de mannen van Israel: Omdat de koning ons na verwant is; en waarom bent u nu toornig over deze zaak? Hebben wij dan enigszins gegeten van van de koning kost, of heeft hij ons een geschenk geschonken?
43 En de mannen van Israel antwoordden de mannen van Juda, en zeiden: Wij hebben tien delen aan de koning, en ook aan David, wij, meer dan u ; waarom hebt u ons dan gering geacht, dat ons woord niet het eerste geweest is, om onzen koning weer te halen? Maar het woord van de mannen van Juda was harder dan het woord van de mannen van Israel.

20
1 Toen was daar bij geval een Belials man, wiens naam was Seba, een zoon van Bichri, een man van Jemini; die blies met de bazuin, en zei: Wij hebben geen deel aan David, en wij hebben geen erfenis aan de zoon van Isai, een ieder naar zijn tenten, o Israel!
2 Toen trok alle man van Israel op van achter David, Seba, de zoon van Bichri, achterna; maar de mannen van Juda kleefden hun koning aan, van de Jordaan af tot aan Jeruzalem.
3 Toen nu David in zijn huis te Jeruzalem kwam, nam de koning de tien vrouwen, zijn bijwijven, die hij gelaten had, om het huis te bewaren, en deed ze in een huis van bewaring, en onderhield ze, maar ging tot haar niet in. En zij waren opgesloten tot op de dag van haarlieder dood, levende als weduwen.
4 Voorts zei de koning tot Amasa: Roep mij de mannen van Juda te zamen, tegen de derden dag; en u , stel u dan hier.
5 En Amasa ging heen, om Juda bijeen te roepen; maar hij bleef achter, boven de gezetten tijd, die hij hem gezet had.
6 Toen zei David tot Abisai: Nu zal ons Seba, de zoon van Bichri, meer kwaads doen, dan Absalom; neem u de knechten van uw heer, en jaag hem achterna, opdat hij niet misschien vaste steden voor zich vinde, en zich aan onze ogen onttrekke.
7 Toen gingen uit, hem achterna, de mannen van Joab, en de Krethi, en de Plethi, en al de helden. Deze gingen uit van Jeruzalem, om Seba, de zoon van Bichri, achterna te jagen.
8 Als zij nu waren bij de groten steen, die bij Gibeon is, zo kwam Amasa voor hun aangezicht. En Joab was omgord over zijn kleed, dat hij aan had, en daarop was een gordel, daar het zwaard aan vastgemaakt was op zijn lenden in zijn schede; en als hij voortging, zo viel het uit.
9 En Joab zei tot Amasa: Is het wel met u, mijn broer? En Joab vatte met de rechterhand de baard van Amasa, om hem te kussen.
10 En Amasa hoedde zich niet voor het zwaard, dat in Joabs hand was; zo sloeg hij hem daarmede aan de vijfde rib, en hij stortte zijn ingewand ter aarde uit, en hij sloeg hem niet ten tweeden male, en hij stierf. Toen joegen Joab en zijn broer Abisai, Seba, de zoon van Bichri, achterna.
11 Maar een man, van Joabs jongens, bleef bij hem staan, en hij zei: Wie is er, die lust heeft aan Joab, en wie is er, die voor David is, die volge Joab na!
12 Amasa nu lag in het bloed gewenteld, midden op de straat. Als die man zag, dat al het volk staan bleef, zo deed hij Amasa weg van de straat in het veld, en wierp een kleed op hem, omdat hij zag, dat al wie bij hem kwam, bleef staan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Toen hij nu van de straat weggenomen was, trok alle man voort, Joab na, om Seba, de zoon van Bichri, achterna te jagen.
14 En hij trok heen door alle stammen van Israel, naar Abel, te weten, Beth-maacha, en het gehele Berim; en zij verzamelden zich, en kwamen hem ook na.
15 En zij kwamen en belegerden hem in Abel Beth-maacha, en zij wierpen een wal op tegen de stad, dat hij aan de buitenmuur stond; en al het volk, dat met Joab was, verdorven de muur, om die neder te vellen.
16 Toen riep een wijze vrouw uit de stad: Hoort, hoort, zegt toch tot Joab: Nader tot hiertoe, dat ik tot u spreke.
17 Toen hij nu tot haar naderde, zei de vrouw: Bent u Joab? En hij zei: Ik ben het; en zij zei tot hem: Hoor de woorden uwer dienstmaagd; en hij zei: Ik hoor.
18 Toen sprak zij, en zei:: In voortijden spraken zij gemeenlijk, en zei:: Zij zullen zonder twijfel te Abel vragen; en zo volbrachten zij het.
19 Ik ben een van de vreedzamen, van de getrouwen in Israel, en u zoekt te doden een stad, die een moeder is in Israel; waarom zoudt u het erfdeel van de HEERE verslinden?
20 Toen antwoordde Joab, en zei: Het zij verre, het zij verre van mij, dat ik zou verslinden, en dat ik zou verderven!
21 De zaak is niet zo; maar een man van het gebergte van Efraim, wiens naam is Seba, de zoon van Bichri, heeft zijn hand opgeheven tegen de koning, tegen David; lever hem alleen, zo zal ik van deze stad aftrekken. Toen zei de vrouw tot Joab: Zie, zijn hoofd zal tot u over de muur geworpen worden.
22 En de vrouw kwam in tot al het volk, met haar wijsheid; en zij hieuwen Seba, de zoon van Bichri, het hoofd af, en wierpen het tot Joab. Toen blies hij met de bazuin, en zij verstrooiden zich van de stad, een ieder naar zijn tenten; en Joab keerde weer naar Jeruzalem tot de koning.
23 Joab nu was over het gehele heir van Israel; en Benaja, de zoon van Jojada, over de Krethi en over de Plethi;
24 En Adoram was over de schatting; en Josafat, de zoon van Ahilud, was kanselier;
25 En Seja was schrijver; en Zadok en Abjathar waren priesters.
26 En ook was Ira, de Jairiet, Davids opperofficier.

21
1 En er was in Davids dagen een honger, drie jaren, jaar achter jaar; en David zocht het aangezicht van de HEERE. En de HEERE zei: Het is om Saul en om van de bloedhuizes wil, omdat hij de Gibeonieten gedood heeft.
2 Toen riep de koning de Gibeonieten, en zei tot hen: (De Gibeonieten nu waren niet van de kinderen Israels, maar van het overblijfsel van de Amorieten; en de kinderen Israels hadden hun gezworen, maar Saul zocht hen te slaan in zijn ijver voor de kinderen van Israel en Juda.)
3 David dan zei tot de Gibeonieten: Wat zal ik u doen, en waarmede zal ik verzoenen, dat u het erfdeel van de HEERE zegent?
4 Toen zeiden de Gibeonieten tot hem: Het is ons niet te doen om zilver en goud met Saul en met zijn huis; ook is het ons niet om iemand te doden in Israel. En hij zei: Wat zegt u dan, dat ik u doen zal?
5 En zij zeiden tot de koning: De man die ons te niet gemaakt, en tegen ons gedacht heeft, dat wij zouden verdelgd worden, zonder te kunnen bestaan in enige landpale van Israel;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Laat ons zeven mannen van zijn zonen gegeven worden, dat wij hen de HEERE ophangen te Gibea Sauls, o, u verkorene van de HEERE! En de koning zei: Ik zal hen geven.
7 Doch de koning verschoonde Mefiboseth, de zoon van Jonathan, de zoon van Saul, om de eed van de HEERE, die tussen hen was, tussen David en tussen Jonathan, Sauls zoon.
8 Maar de koning nam de twee zonen van Rizpa, dochter van Aja, die zij Saul gebaard had, Armoni en Mefiboseth; daartoe de vijf zonen van Michals zuster, Sauls dochter, die zij Adriel, de zoon van Barzillai, de Meholathiet, gebaard had;
9 En hij gaf hen in de hand van de Gibeonieten, die ze ophingen op de berg voor het aangezicht van de HEERE; en die zeven vielen tegelijk; en zij werden gedood in de dagen van de oogst, in de eerste dagen, in het begin van de gersteoogst.
10 Toen nam Rizpa, de dochter van Aja, een zak, en spande die voor zich uit op een rotssteen, van het begin van de oogst, totdat er water op hen drupte van de hemel; en zij liet het gevogelte van de hemels op hen niet rusten van de daags, noch het gedierte van het veld van de nachts.
11 En het werd David aangezegd, wat Rizpa, de dochter van Aja, Sauls bijwijf, gedaan had.
12 Zo ging David henen, en nam de beenderen van Saul, en de beenderen van Jonathan, zijn zoon, van de burgeren van Jabes in Gilead, die dezelve gestolen hadden van de straat Beth-san, alwaar de Filistijnen ze hadden opgehangen, ten dage als de Filistijnen Saul sloegen op Gilboa.
13 En hij bracht van daar op de beenderen van Saul, en de beenderen van Jonathan, zijn zoon; ook verzamelden zij de beenderen van de gehangenen.
14 En zij begroeven de beenderen van Saul en zijn zoon Jonathan in het land van Benjamin te Zela, in het graf van zijn vader Kis, en deden alles, wat de koning geboden had. Zo werd God na deze de lande verbeden.
15 Voorts hadden de Filistijnen nog een krijg tegen Israel. En David trok af, en zijn knechten met hem, en streden tegen de Filistijnen, dat David moede werd.
16 En Isbi Benob, die van de kinderen van Rafa was, en het gewicht van zijn spies driehonderd gewicht kopers, en hij was aangegord met een nieuw zwaard; deze dacht David te slaan.
17 Maar Abisai, de zoon van Zeruja, hielp hem, en sloeg de Filistijn, en doodde hem. Toen zwoeren hem de mannen van David, en zei:: U zult niet meer met ons uittrekken ten strijde, opdat u de lamp van Israel niet uitblust.
18 En het gebeurde daarna, dat er wederom een krijg was te Gob tegen de Filistijnen. Toen sloeg Sibbechai, de Husathiet, Saf, die van de kinderen van Rafa was.
19 Voorts was er nog een krijg te Gob tegen de Filistijnen; en Elhanan, de zoon van Jaare-oregim, sloeg Beth-halachmi, die was met Goliath, de Gethiet, wiens spiesenhout was als een weversboom.
20 Nog was er ook een krijg te Gath; en er was een zeer lang man, die zes vingeren had aan zijn handen, en zes tenen aan zijn voeten, vier en twintig in getal, en deze was ook aan Rafa geboren.
21 En hij hoonde Israel; maar Jonathan, de zoon van Simea, Davids broer, sloeg hem.
22 Deze vier waren aan Rafa geboren te Gath; en zij vielen door de hand van David, en door de hand van zijn knechten.

22
1 En David sprak de woorden dezes lieds tot de HEERE, ten dage als de HEERE hem verlost had uit de hand van al zijn vijanden, en uit de hand van Saul.
2 Hij zei dan: De HEERE is mij mijn Steenrots, en mijn Burg, en mijn Uithelper.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 God is mijn Rots, ik zal op Hem betrouwen; mijn Schild en de Hoorn van mijn heils, mijn Hoog Vertrek en mijn Toevlucht, mijn Verlosser! Van geweld hebt U mij verlost!
4 Ik riep de HEERE aan, Die te prijzen is, en ik werd verlost van mijn vijanden.
5 Want baren van de doods hadden mij omvangen; beken Belials verschrikten mij.
6 Banden van de hel omringden mij; strikken van de doods bejegenden mij.
7 Als mij bange was, riep ik de HEERE aan, en riep tot mijn God; en Hij hoorde mijn stem uit Zijn paleis, en mijn geroep kwam in Zijn oren.
8 Toen daverde en beefde de aarde; de fondamenten van de hemels beroerden zich, en daverden, omdat Hij ontstoken was.
9 Rook ging op van Zijn neus, en een vuur uit Zijn mond verteerde; kolen werden daarvan aangestoken.
10 En Hij boog de hemel, en daalde neder; en donkerheid was onder Zijn voeten.
11 En Hij voer op een cherub, en vloog, en werd gezien op de vleugelen van de winds.
12 En Hij zette duisternis rondom Zich tot tenten, een samenbinding van de wateren, wolken van de hemels.
13 Van de glans voor Hem henen werden kolen van de vuurs aangestoken.
14 De HEERE donderde van de hemel, en de Allerhoogste gaf Zijn stem.
15 En Hij zond pijlen uit en verstrooide ze; bliksemen en verschrikte ze.
16 En de diepe kolken van de zee werden gezien, de gronden van de wereld werden ontdekt, door het schelden van de HEERE, van het geblaas van de wind van Zijn neus.
17 Hij zond van de hoogte, Hij nam mij, Hij trok mij op uit grote wateren.
18 Hij verloste mij van mijn sterken vijand, van mijn haters, omdat zij machtiger waren dan ik.
19 Zij hadden mij bejegend ten dage van mijn ongeval; maar de HEERE was mij een Steunsel.
20 En Hij voerde mij uit in de ruimte, en rukte mij uit, want Hij had lust aan mij.
21 De HEERE vergold mij naar mijn gerechtigheid; Hij gaf mij weer naar de reinheid van mijn handen.
22 Want ik heb van de HEERE wegen gehouden, en ben van mijn God niet goddelooslijk afgegaan.
23 Want al Zijn rechten waren voor mij, en Zijn inzettingen, daarvan week ik niet af.
24 Maar ik was oprecht voor Hem; en ik wachtte mij voor mijn ongerechtigheid.
25 Zo gaf mij de HEERE weer naar mijn gerechtigheid, naar mijn reinigheid, voor Zijn ogen.
26 Bij de goedertierene houdt U U goedertieren; bij de oprechten held houdt U U oprecht.
27 Bij de reine houdt U U rein; maar bij de verkeerde houdt U U verdraaid.
28 En U verlost het bedrukte volk; maar Uw ogen zijn tegen de hogen, U zult hen vernederen.
29 Want U bent mijn Lamp, o HEERE, en de HEERE doet mijn duisternis opklaren.
30 Want met U loop ik door een bende; met mijn God spring ik over een muur.
31 Gods weg is volmaakt; de rede van de HEERE is doorlouterd; Hij is een Schild allen, die op Hem betrouwen.
32 Want wie is God, behalve de HEERE, en wie is een rotssteen, behalve onze God?
33 God is mijn Sterkte en Kracht; en Hij heeft mijn weg volkomen geopend.
34 Hij maakt mijn voeten zoals van de hinden, en stelt mij op mijn hoogten.
35 Hij leert mijn handen ten strijde, zodat een stalen boog met mijn armen verbroken is.
36 Ook hebt U mij gegeven het schild Uws heils, en door Uw verootmoedigen hebt U mij groot gemaakt.
37 U hebt mijn voetstap ruim gemaakt onder mij; en mijn enkelen hebben niet gewankeld.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

38 Ik vervolgde mijn vijanden, en verdelgde hen, en keerde niet weer, totdat ik ze verdaan had.
39 En ik verteerde hen, en doorstak ze, dat zij niet weer opstonden; maar zij vielen onder mijn voeten.
40 Want U omgorddet mij met kracht ten strijde; U deedt onder mij nederbukken, die tegen mij opstonden.
41 En U gaf mij de nek van mijn vijanden, van mijn haters, en ik vernielde hen.
42 Zij zagen uit, maar er was geen verlosser; naar de HEERE, maar Hij antwoordde hun niet.
43 Toen vergruisde ik hen als stof van de aarde; ik stampte ze, ik breidde hen uit als slijk van de straten.
44 Ook hebt U mij uitgeholpen van de twisten van mijn volks, U hebt mij bewaard tot een hoofd van de heidenen; het volk, dat ik niet kende, heeft mij gediend.
45 Vreemden hebben zich mij geveinsdelijk onderworpen; zo haast als hun oor van mij hoorde, hebben zij mij gehoorzaamd.
46 Vreemden zijn vervallen, en hebben zich aangegord uit hun sloten.
47 De HEERE leeft, en geloofd zij mijn Rotssteen; en verhoogd zij God, de Rotssteen van mijn heils!
48 De God, Die mij volkomene wraak geeft, en de volken onder mij nederwerpt;
49 En Die mij uitvoert van mijn vijanden; en U verhoogt mij boven degenen, die tegen mij opstaan; U redt mij van de man alles gewelds.
50 Daarom zal ik U, o HEERE, loven onder de heidenen, en Uw Naam zal ik psalmzingen.
51 Hij is een Toren van de verlossingen van zijn koning, en Hij doet goedertierenheid aan Zijn gezalfde, aan David en aan zijn zaad, tot in eeuwigheid.

23
1 Voorts zijn dit de laatste woorden van David. David, de zoon van Isai zegt, en de man, die hoog is opgericht, de gezalfde van Jakobs God, en liefelijk in psalmen van Israel, zegt:
2 De Geest van de HEERE heeft door mij gesproken, en Zijn rede is op mijn tong geweest.
3 De God Israels heeft gezegd, de Rotssteen Israels heeft tot mij gesproken: Er zal zijn een Heerser over de mensen, een Rechtvaardige, een Heerser in de vreze Gods.
4 En Hij zal zijn gelijk het licht van de morgens, wanneer de zon opgaat, van de morgens zonder wolken, wanneer van de glans na de regen de grasscheutjes uit de aarde voortkomen.
5 Hoewel mijn huis zo niet is bij God, nochtans heeft Hij mij een eeuwig verbond gesteld, dat in alles wel geordineerd en bewaard is; voorzeker is daarin al mijn heil, en alle lust, hoewel Hij het nog niet doet uitspruiten.
6 Maar de mannen Belials zullen altemaal zijn als doornen, die weggeworpen worden, omdat men ze met de hand niet kan vatten;
7 Maar een ieder, die ze zal aantasten, voorziet zich met ijzer en het hout van een spies; en zij zullen ganselijk met vuur verbrand worden ter zelver plaats.
8 Dit zijn de namen van de helden, die David gehad heeft: Joscheb Baschebeth, de zoon van Tachkemoni, de voornaamste van de hoofdlieden. Deze was Adino, de Ezniet, die zich stelde tegen achthonderd, die van hem verslagen werden op eenmaal.
9 En na hem was Eleazar, de zoon van Dodo, zoon van Ahohi, deze was onder de drie helden met David, toen zij de Filistijnen beschimpten, die daar ten strijde verzameld waren, en de mannen van Israel waren opgetogen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Deze stond op, en sloeg onder de Filistijnen, totdat zijn hand moede werd, ja, zijn hand aan het zwaard kleefde; en de HEERE wrocht een groot heil ten zelven dage; en het volk keerde wederom hem na, alleenlijk om te plunderen.
11 Na hem nu was Samma, de zoon van Age, de Harariet. Toen de Filistijnen verzameld waren in een dorp, en daar een stuk akkers was vol linzen, en het volk voor het aangezicht van de Filistijnen vluchtte;
12 Zo stelde hij zich in het midden van dat stuk, en verloste dat, en sloeg de Filistijnen; en de HEERE wrocht een groot heil.
13 Ook gingen af drie van de dertig hoofden, en kwamen in de oogst tot David, in de spelonk van Adullam; en de hoop van de Filistijnen had zich gelegerd in het dal Rafaim.
14 En David was toen in een vesting; en de bezetting van de Filistijnen was toen te Bethlehem.
15 En David kreeg lust, en zei: Wie zal mij water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die in de poort is?
16 Toen braken die drie helden door het leger van de Filistijnen, en putten water uit Bethlehems bornput, die in de poort is, en droegen het, en kwamen tot David; doch hij wilde dat niet drinken, maar goot het uit voor de HEERE.
17 En zei: Het zij verre van mij, o HEERE, dat ik dit zou doen; zou ik drinken het bloed van de mannen, die heengegaan zijn met gevaar van hun leven? En hij wilde het niet drinken. Dit deden die drie helden.
18 Abisai, Joabs broer, de zoon van Zeruja, die was ook een hoofd van drieen; en die hief zijn spies op tegen driehonderd, die van hem verslagen werden; en hij had een naam onder die drie.
19 Was hij niet de heerlijkste van die drie? Daarom was hij hun tot een overste. Maar hij kwam niet tot aan die eerste drie.
20 Voorts Benaja, de zoon van Jojada, de zoon van een dapperen man, groot van daden, van Kabzeel; die sloeg twee sterke leeuwen van Moab; ook ging hij af, en sloeg een leeuw in het midden van een kuil in de sneeuwtijd.
21 Daartoe sloeg hij een Egyptischen man, een man van aanzien; en in de hand van de Egyptenaars was een spies, maar hij ging tot hem af met een staf; en hij rukte de spies uit de hand van de Egyptenaars, en doodde hem met zijn eigen spies.
22 Die dingen deed Benaja, de zoon van Jojada; dies had hij een naam onder de drie helden.
23 Hij was de heerlijkste van de dertig, maar tot die drie eersten kwam hij niet; en David stelde hem over zijn trawanten.
24 Asahel, Joabs broer, was onder de dertig; Elhanan, de zoon van Dodo, van Bethlehem;
25 Samma, de Harodiet; Elika, de Harodiet;
26 Helez, de Paltiet; Ira, de zoon van Ikes, de Thekoiet;
27 Abi-ezer, de Anetothiet; Mebunnai, de Husathiet;
28 Zalmon, de Ahohiet; Maharai, de Netofathiet;
29 Heleb, de zoon van Baena, de Netofathiet; Ithai, de zoon van Ribai, van Gibea van de kinderen Benjamins;
30 Benaja, de Pirhathoniet; Hiddai, van de beken van Gaas;
31 Abi-albon, de Arbathiet; Azmaveth, de Barhumiet;
32 Eljachba, de Saalboniet; van de zonen van Jazen, Jonathan;
33 Samma, de Harariet; Ahiam, de zoon van Sarar, de Harariet;
34 Elifelet, de zoon van Ahasbai, de zoon van een Maachathiet; Eliam, de zoon van Achitofel, de Giloniet;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

35 Hezrai, de Karmeliet; Paerai, de Arbiet;
36 Jig-al, de zoon van Nathan, van Zoba; Bani, de Gadiet;
37 Zelek, de Ammoniet; Naharai, de Beerothiet, de wapendrager van Joab, de zoon van Zeruja;
38 Ira, de Jethriet; Gareb, de Jethriet;
39 Uria, de Hethiet, zeven en dertig in alles.

24

1 En de toorn van de HEERE voer voort te ontsteken tegen Israel; en Hij porde David aan tegen henlieden, en zei:: Ga, tel Israel en Juda.
2 De koning dan zei tot Joab, de krijgsoverste, die bij hem was: Trek nu om, door alle stammen van Israel, van Dan tot Ber-seba toe, en tel het volk, opdat ik het getal van de volks wete.
3 Toen zei Joab tot de koning: Nu doe de HEERE, uw God, tot dit volk, zoals deze en die nu zijn, honderdmaal meer, dat de ogen van mijn heer de koning het aanzien; maar waarom heeft mijn heer de koning lust tot deze zaak?
4 Doch van de koning woord nam de overhand tegen Joab, en tegen de oversten van de heirs. Zo trok Joab uit, met de oversten van de heirs, van van de koning aangezicht, om het volk Israel te tellen.
5 En zij gingen over de Jordaan, en legerden zich bij Aroer, ter rechterhand van de stad, die in het midden is van de beek van Gad, en aan Jaezer.
6 Voorts kwamen zij in Gilead, en in het lage land Hodsi; ook kwamen zij tot Dan-jaan, en rondom bij Sidon.
7 En zij kwamen tot de vesting van Tyrus, en alle steden van de Hevieten en van de Kanaanieten; en zij kwamen uit aan het zuiden van Juda te Ber-seba.
8 Zo gingen zij om door het gehele land; en ten einde van negen maanden en twintig dagen kwamen zij te Jeruzalem.
9 En Joab gaf de som van het getelde volk aan de koning; en in Israel waren achthonderd duizend strijdbare mannen, die het zwaard uittrokken, en de mannen van Juda waren vijfhonderd duizend man.
10 En Davids hart sloeg hem, nadat hij het volk geteld had; en David zei tot de HEERE: Ik heb zeer gezondigd in hetgeen ik gedaan heb; maar nu, o HEERE, neem toch de misdaad Uws knechts weg, want ik heb zeer zottelijk gedaan.
11 Als nu David van de morgens opstond, zo gebeurde het woord van de HEERE tot de profeet Gad, Davids ziener, en zei::
12 Ga heen, en spreek tot David: Zo zegt de HEERE: Drie dingen draag Ik u voor; verkies u een uit die, dat Ik u doe.
13 Zo kwam Gad tot David, en maakte het hem bekend, en zei tot hem: Zal u een honger van zeven jaren in uw land komen? Of wilt u drie maanden vlieden voor het aangezicht uwer vijanden, dat die u vervolgen? Of dat er drie dagen pestilentie in uw land zij? Merk nu, en zie toe, wat antwoord ik Die zal wederbrengen, Die mij gezonden heeft.
14 Toen zei David tot Gad: Mij is zeer bange; laat ons toch in de hand van de HEERE vallen, want Zijn barmhartigheden zijn vele, maar laat mij in de hand van mensen niet vallen.
15 Toen gaf de HEERE een pestilentie in Israel, van de morgen af tot de gezetten tijd toe; en er stierven van het volk, van Dan tot Ber-seba toe, zeventig duizend mannen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 Toen nu de engel zijn hand uitstrekte over Jeruzalem, om haar te verderven, berouwde het de HEERE over dat kwaad, en Hij zei tot de engel, die het verderf onder het volk maakte: Het is genoeg, trek uw hand nu af. De engel van de HEERE nu was bij de dorsvloer van Arauna, de Jebusiet.
17 En David, als hij de engel zag, die het volk sloeg, sprak tot de HEERE, en zei: Zie ik, ik heb gezondigd, en ik, ik heb onrecht gehandeld, maar wat hebben deze schapen gedaan? Uw hand zij toch tegen mij en tegen van mijn vaders huis.
18 En Gad kwam tot David op dienzelfden dag, en zei tot hem: Ga op, richt de HEERE een altaar op, op de dorsvloer van Arauna, de Jebusiet.
19 Zo ging David op naar het woord van Gad, zoals de HEERE geboden had.
20 En Arauna zag toe, en zag de koning en zijn knechten tot zich overkomen; zo ging Arauna uit, en boog zich voor de koning met zijn aangezicht ter aarde.
21 En Arauna zei: Waarom komt mijn heer de koning tot zijn knecht? En David zei: Om deze dorsvloer van u te kopen, om de HEERE een altaar te bouwen, opdat deze plaag opgehouden worde van over het volk.
22 Toen zei Arauna tot David: Mijn heer de koning neme en offere, wat goed is in zijn ogen; zie, daar de runderen ten brandoffer, en de sleden en het rundertuig tot hout.
23 Dit alles gaf Arauna, de koning, aan de koning. Voorts zei Arauna tot de koning: De HEERE uw God neme een welgevallen in u!
24 Doch de koning zei tot Arauna: Neen, maar ik zal het zekerlijk van u kopen voor de prijs; want ik zal de HEERE, mijn God, niet offeren brandofferen om niet. Zo kocht David de dorsvloer en de runderen voor vijftig zilveren sikkelen.
25 En David bouwde daar de HEERE een altaar, en offerde brandofferen en dankoffers. Zo werd de HEERE de lande verbeden, en deze plaag van over Israel opgehouden.

1 KONINGEN

1

1 De koning David nu was oud, wel bedaagd; en zij dekten hem met klederen, doch hij kreeg gene warmte.
2 Toen zeiden zijn knechten tot hem: Laat ze mijn heer de koning een jonge dochter, een maagd zoeken, die voor het aangezicht van de koning sta, en hem koestere; en zij slape in uw schoot, dat mijn heer de koning warm worde.
3 Zo zochten zij een schone jonge dochter in alle landpalen van Israel; en zij vonden Abisag, een Sunamietische, en brachten ze tot de koning.
4 En de jonge dochter was bovenmate schoon, en koesterde de koning, en diende hem; doch de koning bekende ze niet.
5 Adonia nu, de zoon van Haggith, verhief zich, en zei:: Ik zal koning zijn; en hij bereidde zich wagenen en ruiteren, en vijftig mannen, lopende voor zijn aangezicht.
6 En zijn vader had hem niet bedroefd van zijn dagen, en zei:: Waarom hebt u zo gedaan? En ook was hij zeer schoon van gedaante, en Haggith had hem gebaard na Absalom.
7 En zijn raadslagen waren met Joab, de zoon van Zeruja, en met Abjathar, de priester; die hielpen, volgende Adonia.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Maar Zadok, de priester, en Benaja, de zoon van Jojada, en Nathan, de profeet, en Simei, en Rei, en de helden, die David had, waren met Adonia niet.
9 En Adonia slachtte schapen en runderen, en gemest vee bij de steen Zoheleth, die bij de fontein Rogel is; en noodde al zijn broers, de zonen van de koning, en alle mannen van Juda, van de koning knechten.
10 Maar Nathan, de profeet, en Benaja, en de helden, en Salomo, zijn broer, noodde hij niet.
11 Toen sprak Nathan tot Bathseba, de moeder van Salomo, en zei:: Hebt u niet gehoord, dat Adonia, de zoon van Haggith, koning is? En onze heer David weet dat niet.
12 Nu dan, kom, laat mij u toch een raad geven, dat u uw ziel en de ziel van uw zoon Salomo redt.
13 Ga heen, en treed in tot de koning David, en zeg tot hem: Hebt u niet, mijn heer koning, uw dienstmaagd gezworen, en zei:: Voorzeker, uw zoon Salomo zal na mij koning zijn, en hij zal op mijn troon zitten! Waarom dan is Adonia koning?
14 Zie, als u daar nog met de koning spreken zult, zo zal ik na u inkomen, en zal uw woorden vervullen.
15 En Bathseba ging in tot de koning in de binnenkamer; doch de koning was zeer oud, en Abisag, de Sunamietische, diende de koning.
16 En Bathseba neigde het hoofd en boog zich neder voor de koning; en de koning zei: Wat is u?
17 En zij zei tot hem: Mijn heer! u hebt uw dienstmaagd bij de HEERE, uw God, gezworen: Voorzeker Salomo, uw zoon, zal na mij koning zijn, en hij zal op mijn troon zitten!
18 En nu zie, Adonia is koning; en nu, mijn heer koning, u weet het niet.
19 En hij heeft ossen, en gemest vee, en schapen in menigte geslacht, en genood al de zonen van de koning, en Abjathar, de priester, en Joab, de krijgsoverste, maar uw knecht Salomo heeft hij niet genood.
20 Maar u , mijn heer koning, de ogen van het gehele Israel zijn op u, dat u hun zoudt te kennen geven, wie op de troon van mijn heer de koning na hem zitten zal.
21 Anders zal het gebeuren, als mijn heer de koning met zijn vaderen zal ontslapen zijn, dat ik en mijn zoon Salomo als zondaars zullen zijn.
22 En ziet, zij sprak nog met de koning, als de profeet Nathan inkwam.
23 En zij gaven de koning te kennen, en zei:: Zie, de profeet Nathan is daar; en hij kwam voor het aangezicht van de koning, en boog zich voor de koning op zijn aangezicht ter aarde.
24 En Nathan zei: Mijn heer koning! hebt u gezegd: Adonia zal na mij koning zijn, en hij zal op mijn troon zitten?
25 Want hij is heden afgegaan, en heeft geslacht ossen, en gemest vee, en schapen in menigte, en heeft genood al de zonen van de koning, en de oversten van de heirs, en Abjathar, de priester; en zie, zij eten, en drinken voor zijn aangezicht, en zeggen: De koning Adonia leve!
26 Maar mij, die uw knecht ben, en Zadok, de priester, en Benaja, de zoon van Jojada, en Salomo, uw knecht, heeft hij niet genood.
27 Is deze zaak van mijn heer de koning geschied? En hebt u uw knecht niet bekend gemaakt, wie op de troon van mijn heer de koning na hem zitten zou?
28 En de koning David antwoordde en zei: Roept mij Bathseba; en zij kwam voor het aangezicht van de koning, en stond voor het aangezicht van de koning.
29 Toen zwoer de koning, en zei: Zo waarachtig als de HEERE leeft, die mijn ziel uit allen nood verlost heeft;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

30 Voorzeker, zoals ik u gezworen heb bij de HEERE, de God Israels, en zei:: Voorzeker zal uw zoon Salomo na mij koning zijn, en zal op mijn troon in mijn plaats zitten; voorzeker, zo zal ik te deze zelfden dage doen.
31 Toen neigde zich Bathseba met het aangezicht ter aarde, en boog zich neder voor de koning, en zei: Mijn heer de koning David leve in eeuwigheid!
32 En de koning David zei: Roep mij Zadok, de priester, en Nathan, de profeet, en Benaja, de zoon van Jojada; en zij kwamen voor het aangezicht van de koning.
33 En de koning zei tot hen: Neemt met u de knechten van uw heer, en doet mijn zoon Salomo rijden op de muilezelin, die voor mij is; en voert hem af naar Gihon.
34 En dat Zadok, de priester, met Nathan, de profeet, hem daar tot koning over Israel zalven. Daarna zult u met de bazuin blazen, en zeggen: De koning Salomo leve!
35 Dan zult u achter hem optrekken, en hij zal komen, en zal op mijn troon zitten, en hij zal koning zijn in mijn plaats; want ik heb geboden, dat hij een voorganger zou zijn over Israel en over Juda.
36 Toen antwoordde Benaja, de zoon van Jojada, de koning, en zei: Amen; zo zegge de HEERE, de God van mijn heer de koning!
37 Zoals de HEERE met mijn heer de koning geweest is, zo zij Hij met Salomo; en Hij make zijn troon groter dan de troon van mijn heer de koning David!
38 Toen ging Zadok, de priester, af, met Nathan, de profeet, en Benaja, de zoon van Jojada, en de Krethi en de Plethi, en zij deden Salomo rijden op de muilezelin van de koning David, en geleidden hem naar Gihon.
39 En Zadok, de priester, nam de oliehoorn uit de tent, en zalfde Salomo; en zij bliezen met de bazuin, en al het volk zei: De koning Salomo leve!
40 En al het volk kwam op achter hem, en het volk pijpte met pijpen, en verblijdde zich met grote blijdschap, zodat de aarde van hun geluid spleet.
41 En Adonia hoorde het, en al de genoden, die met hem waren, die nu geeindigd hadden te eten; ook hoorde Joab het geluid van de bazuinen, en zei: Waarom is het geroep dier stad, die in roer is?
42 Als hij nog sprak, ziet, zo kwam Jonathan, de zoon van Abjathar, de priester; en Adonia zei: Kom in, want u bent een kloek man, en zult het goede boodschappen.
43 En Jonathan antwoordde en zei tot Adonia: Ja, maar onze heer, de koning David, heeft Salomo tot koning gemaakt.
44 En de koning heeft met hem gezonden Zadok, de priester, en Nathan, de profeet, en Benaja, de zoon van Jojada, en de Krethi en de Plethi; en zij hebben hem doen rijden op de muilezelin van de koning.
45 Daartoe hebben hem Zadok, de priester, en Nathan, de profeet, in Gihon tot koning gezalfd, en zijn van daar blijde opgetogen, zodat de stad in roer is; dat is het geroep, dat u gehoord hebt.
46 En ook zit Salomo op de troon van de koninkrijks.
47 Zo zijn ook de knechten van de koning gekomen, om onzen heer, de koning David, te zegenen, en zei:: Uw God make de naam van Salomo beter dan uw naam, en make zijn troon groter dan uw troon; en de koning heeft aangebeden op de slaapstede.
48 Ja, ook heeft de koning aldus gezegd: Geloofd zij de HEERE, de God Israels, Die heden gegeven heeft een, zittende op mijn troon, dat het mijn ogen gezien hebben!
49 Toen verschrikten en stonden op al de genoden, die bij Adonia waren, en gingen een ieder van hun weegs.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

50 Doch Adonia vreesde voor Salomo, en hij stond op, en ging heen, en vatte de hoornen van het altaar.
51 En men maakte Salomo bekend, en zei:: Zie, Adonia vreest de koning Salomo, want zie, hij heeft de hoornen van het altaar gevat, en zei:: Dat de koning Salomo mij als heden zwere, dat hij zijn knecht met het zwaard niet doden zal!
52 En Salomo zei: Indien hij een vroom man zal zijn, daar zal niet van zijn haar op de aarde vallen; maar indien in hem kwaad bevonden zal worden, zo zal hij sterven.
53 En de koning Salomo zond heen, en zij deden hem afgaan van het altaar; en hij kwam, en boog zich neder voor de koning Salomo. En Salomo zei tot hem: Ga heen naar uw huis.

2
1 Als nu de dagen van David nabij waren, dat hij sterven zou, zo gebood hij zijn zoon Salomo, en zei::
2 Ik ga heen in de weg van de gehele aarde, zo wees sterk, en wees een man.
3 En neem waar de wacht van de HEERE, uws Gods, om te wandelen in Zijn wegen, om te onderhouden Zijn inzettingen, en Zijn geboden, en Zijn rechten, en Zijn getuigenissen, gelijk geschreven is in de wet van Mozes; opdat u verstandelijk handelt in al wat u doen zult, en al waarheen u u wenden zult;
4 Opdat de HEERE bevestige Zijn woord, dat Hij over mij gesproken heeft, en zei:: Indien uw zonen hun weg bewaren, om voor Mijn aangezicht trouwelijk, met hun gehele hart en met hun gehele ziel te wandelen, zo zal geen man, zei Hij, u afgesneden worden van de troon Israels.
5 Zo weet u ook, wat Joab, de zoon van Zeruja, mij gedaan heeft, en wat hij gedaan heeft aan de twee krijgsoversten van Israel, Abner, de zoon van Ner, en Amasa, de zoon van Jether, die hij gedood heeft, en heeft krijgsbloed vergoten in vrede; en hij heeft krijgsbloed gedaan aan zijn gordel, die aan zijn lendenen was, en aan zijn schoenen, die aan zijn voeten waren.
6 Doe dan naar uw wijsheid, dat u zijn grauwe haar niet met vrede in het graf laat dalen.
7 Maar aan de zonen van Barzillai, de Gileadiet, zult u weldadigheid bewijzen, en zij zullen zijn onder degenen, die aan uw tafel eten; want zo naderden zij tot mij, als ik vluchtte voor het aangezicht van uw broer Absalom.
8 En zie, bij u is Simei, de zoon van Gera, de zoon van Jemini, uit Bahurim, die mij vloekte met een geweldige vloek, ten dage als ik ging naar Mahanaim; doch hij kwam af mij tegemoet aan de Jordaan, en ik zwoer hem bij de HEERE, en zei:: Zo ik hem met het zwaard dode!
9 Maar nu, houd hem niet onschuldig, omdat u een wijs man bent; en u zult weten, wat u hem doen zult, opdat u zijn grauwe haar met bloed in het graf doet dalen.
10 En David ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven in de stad Davids.
11 De dagen nu, die David geregeerd heeft over Israel, zijn veertig jaren; zeven jaren heeft hij geregeerd in Hebron, en in Jeruzalem heeft hij drie en dertig jaren geregeerd.
12 En Salomo zat op de troon van zijn vader David; en zijn koninkrijk werd zeer bevestigd.
13 Toen kwam Adonia, de zoon van Haggith, tot Bathseba, de moeder van Salomo; en zij zei: Is uw komst vrede? En hij zei: Vrede.
14 Daarna zei hij: Ik heb een woord aan u. En zij zei: Spreek.
15 Hij zei dan: U weet, dat het koninkrijk mijn was, en het gehele Israel zijn aangezicht op mij gezet had, dat ik koning zijn zou; hoewel het koninkrijk omgewend en van mijn broers geworden is; want het is van de HEERE hem geworden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 En nu begeer ik van u een enige begeerte; wijs mijn aangezicht niet af. En zij zei tot hem: Spreek.
17 En hij zei: Spreek toch tot de koning Salomo, want hij zal uw aangezicht niet afwijzen, dat hij mij Abisag, de Sunamietische, ter vrouwe geve.
18 En Bathseba zei: Het is goed, ik zal de koning voor u aanspreken.
19 Zo kwam Bathseba tot de koning Salomo, om hem voor Adonia aan te spreken. En de koning stond op, haar tegemoet, en boog zich voor haar; daarna zat hij op zijn troon, en deed een stoel voor de moeder van de koning zetten; en zij zat aan zijn rechterhand.
20 Toen zei zij: Ik begeer van u een enige kleine begeerte, wijs mijn aangezicht niet af. En de koning zei tot haar: Begeer, mijn moeder, want ik zal uw aangezicht niet afwijzen.
21 En zij zei: Laat Abisag, de Sunamietische, aan Adonia, uw broer, ter vrouwe gegeven worden.
22 Toen antwoordde de koning Salomo, en zei tot zijn moeder: En waarom begeert u Abisag, de Sunamietische, voor Adonia? Begeer ook voor hem het koninkrijk (want hij is mijn broer, die ouder is dan ik ben), ja, voor hem, en voor Abjathar, de priester, en voor Joab, de zoon van Zeruja.
23 En de koning Salomo zwoer bij de HEERE, en zei:: Zo doe mij God, en zo doe Hij daartoe, voorzeker Adonia zal dat woord tegen zijn leven gesproken hebben!
24 En nu, zo waarachtig als de HEERE leeft, Die mij bevestigd heeft, en mij heeft doen zitten op de troon van mijn vader David, en Die mij een huis gemaakt heeft, zoals Hij gesproken had; voorzeker, Adonia zal heden gedood worden!
25 En de koning Salomo zond door de hand van Benaja, de zoon van Jojada; die viel op hem aan, dat hij stierf.
26 En tot Abjathar, de priester, zei de koning: Ga naar Anathoth, op uw akkers; want u bent een man van de doods; maar op deze dag zal ik u niet doden, omdat u de ark van de Elohiem voor het aangezicht van mijn vader David gedragen hebt, en omdat u verdrukt bent geweest, in alles, waarin mijn vader verdrukt was.
27 Salomo dan verdreef Abjathar, dat hij van de HEERE priester niet ware, om te vervullen het woord van de HEERE, hetwelk Hij over het huis van Eli te Silo gesproken had.
28 Als het gerucht tot Joab kwam (want Joab had zich gewend achter Adonia, hoewel hij zich niet had gewend achter Absalom), zo vluchtte Joab tot de tent van de HEERE, en vatte de hoornen van het altaar.
29 En het werd de koning Salomo aangezegd, dat Joab tot de tent van de HEERE gevloden was, en zie, hij is bij het altaar. Toen zond Salomo Benaja, de zoon van Jojada, en zei:: Ga heen, val op hem aan.
30 En Benaja kwam tot de tent van de HEERE, en zei tot hem: Zo zegt de koning: Kom uit. En hij zei: Neen, maar hier zal ik sterven! En Benaja bracht het antwoord weer aan de koning, en zei:: Zo heeft Joab gesproken, en zo heeft hij mij geantwoord.
31 En de koning zei tot hem: Doe zoals hij gesproken heeft, en val op hem aan, en begraaf hem, opdat u wegdoet, van mij en van van mijn vaders huis, dat bloed, dat Joab zonder oorzaak vergoten heeft.
32 Zo zal de HEERE zijn bloed op zijn hoofd doen wederkeren, omdat hij op twee mannen, rechtvaardiger en beter dan hij, aangevallen is, en die met het zwaard gedood heeft, daar het mijn vader David niet wist, Abner, de zoon van Ner, de krijgsoverste van Israel, en Amasa, de zoon van Jether, de krijgsoverste van Juda.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

33 Zo zal hun bloed wederkeren op het hoofd van Joab, en op het hoofd van zijn zaad in eeuwigheid; maar David, en zijn zaad, en zijn huis, en zijn troon zal vrede hebben van de HEERE tot in eeuwigheid.
34 En Benaja, de zoon van Jojada, ging op, en viel op hem aan, en doodde hem; en hij werd begraven in zijn huis, in de woestijn.
35 En de koning zette Benaja, de zoon van Jojada, in zijn plaats over het heir; en Zadok, de priester, zette de koning in de plaats van Abjathar.
36 Daarna zond de koning, en riep Simei, en zei tot hem: Bouw u een huis in Jeruzalem, en woon daar; en ga van daar niet uit hierheen of daarheen.
37 Want het zal gebeuren ten dage van uw uitgaan, als u over de beek Kidron zult gaan, weet voorzeker, dat u de dood sterven zult; uw bloed zal op uw hoofd zijn.
38 En Simei zei tot de koning: Dat woord is goed; zoals mijn heer de koning gesproken heeft, zo zal uw knecht doen. En Simei woonde te Jeruzalem vele dagen.
39 Doch het gebeurde met het einde van drie jaren, dat twee knechten van Simei wegliepen tot Achis, de zoon van Maacha, de koning van Gath; en men gaf het Simei te kennen, en zei:: Zie, uw knechten zijn in Gath.
40 Toen maakte zich Simei op, en zadelde zijn ezel, en trok heen naar Gath tot Achis, om zijn knechten te zoeken; zo trok Simei heen, en bracht zijn knechten van Gath.
41 En het werd Salomo aangezegd, dat Simei uit Jeruzalem naar Gath getogen, en wedergekomen was.
42 Toen zond de koning, en riep Simei, en zei tot hem: Heb ik u niet beedigd bij de HEERE, en tegen u betuigd, en zei:: Ten dage van uw uitgaan, als u zult hierheen of daarheen gaan, weet voorzeker, dat u de dood zult sterven? En u zeit tot mij: Dat woord is goed, dat ik gehoord heb.
43 Waarom dan hebt u de eed van de HEERE niet gehouden, en het gebod, dat ik over u geboden had?
44 Verder zei de koning tot Simei: U weet al de boosheid, die uw hart weet, die u aan mijn vader David gedaan hebt; daarom heeft de HEERE uw boosheid op uw hoofd doen wederkeren.
45 Maar de koning Salomo is gezegend; en de troon van David zal bevestigd zijn voor het aangezicht van de HEERE tot in eeuwigheid.
46 En de koning gebood Benaja, de zoon van Jojada; die ging uit, en viel op hem aan, dat hij stierf. Zo is het koninkrijk bevestigd in de hand van Salomo.

3

1 En Salomo verzwagerde zich met Farao, de koning van Egypte; en nam de dochter van Farao, en bracht ze in de stad Davids totdat hij voleind zou hebben het bouwen van zijn huis en het huis van de HEERE, en de muur van Jeruzalem rondom.
2 Alleenlijk offerde het volk op de hoogten, want geen huis was de Naam van de HEERE gebouwd, tot die dagen toe.
3 En Salomo had de HEERE lief, wandelende in de inzettingen van zijn vader David; alleenlijk offerde hij en rookte op de hoogten.
4 En de koning ging naar Gibeon, om daar te offeren, omdat die hoogte groot was; duizend brandofferen offerde5927 Salomo op dat altaar.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Te Gibeon verscheen de HEERE aan Salomo in een droom van de nachts en God zei: Begeer wat Ik u geven zal.
6 En Salomo zei: U hebt aan Uw knecht David, mijn vader, grote weldadigheid gedaan, zoals hij voor Uw aangezicht gewandeld heeft, in waarheid, en in gerechtigheid, en in oprechtheid van de harten met U; en U hebt hem deze grote weldadigheid gehouden, dat U hem gegeven hebt een zoon, zittende op zijn troon, als te deze dage.
7 Nu dan, HEERE, mijn God! U hebt Uw knecht koning gemaakt in de plaats van mijn vader David; en ik ben een klein jongeling, ik weet niet uit te gaan noch in te gaan.
8 En Uw knecht is in het midden van Uw volk, dat U verkoren hebt, een groot volk, hetwelk niet kan geteld noch gerekend worden, vanwege de menigte.
9 Geef dan Uw knecht een verstandig hart, om Uw volk te richten, verstandelijk onderscheidende tussen goed en kwaad; want wie zou dit Uw zwaar volk kunnen richten?
10 Die zaak nu was goed in de ogen van de HEERE, dat Salomo deze zaak begeerd had.
11 En God zei tot hem: Daarom dat u deze zaak begeerd hebt, en niet begeerd hebt, voor u vele dagen, noch voor u begeerd hebt rijkdom, noch begeerd hebt de ziel uwer vijanden; maar hebt begeerd verstand voor u, om gerichtszaken te horen;
12 Zie, Ik heb gedaan naar uw woorden; zie, Ik heb u een wijs en verstandig hart gegeven, dat uws gelijke voor u niet geweest is, en uws gelijke na u niet opstaan zal.
13 Zelfs ook wat u niet begeerd hebt, heb Ik u gegeven, beide rijkdom en eer; dat uws gelijke niemand onder de koningen al uw dagen zijn zal.
14 En zo u in Mijn wegen wandelen zult, onderhoudende Mijn inzettingen en Mijn geboden, zoals uw vader David gewandeld heeft, zo zal Ik ook uw dagen verlengen.
15 En Salomo waakte op, en ziet, het was een droom. En hij kwam te Jeruzalem, en stond voor de ark van de verbonds van de HEERE, en offerde brandofferen, en bereidde dankoffers, en maakte een maaltijd voor al zijn knechten.
16 Toen kwamen er twee vrouwen, die hoeren waren, tot de koning; en zij stonden voor zijn aangezicht.
17 En de ene vrouw zei: Och, mijn heer. Ik en deze vrouw wonen in een huis; en ik heb bij haar in dat huis gebaard.
18 Het is nu geschied op de derden dag na mijn baren dat deze vrouw ook gebaard heeft; en wij waren te zamen, geen vreemde was met ons in dat huis, behalve ons tweeen in het huis.
19 En de zoon van deze vrouw is van de nachts gestorven, omdat zij op hem gelegen had.
20 En zij stond ter middernacht op, en nam mijn zoon van bij mij, als uw dienstmaagd sliep, en leide hem in haar schoot, en haar doden zoon leide zij in mijn schoot.
21 En ik stond in de morgen op, om mijn zoon te zogen, en zie, hij was dood; maar ik lette in de morgen op hem, en zie, het was mijn zoon niet, die ik gebaard had.
22 Toen zei de andere vrouw: Neen, maar die levende is mijn zoon, en de dode is uw zoon; gene daarentegen zei: Neen, maar de dode is uw zoon, en de levende is mijn zoon! Zo spraken zij voor het aangezicht van de koning.
23 Toen zei de koning: Deze zegt: Dit is mijn zoon, die leeft, maar uw zoon is het, die dood is; en die zegt: Neen, maar de dode is uw zoon, en de levende mijn zoon.
24 Verder zei de koning: Haalt mij een zwaard; en zij brachten een zwaard voor het aangezicht van de koning.
25 En de koning zei: Doorsnijdt dat levende kind in tweeen, en geeft de ene een helft, en de andere een helft.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

26 Maar de vrouw, welker zoon de levende was, sprak tot de koning (want haar ingewand ontstak over haar zoon), en zei: Och, mijn heer! Geef haar dat levende kind, en dood het geenszins; deze daarentegen zei: Het zij noch het uwe noch het mijne, doorsnijdt het.
27 Toen antwoordde de koning, en zei: Geeft aan die het levende kind, en doodt het geenszins; die is zijn moeder.
28 En geheel Israel hoorde dat oordeel, dat de koning geoordeeld had, en vreesde voor het aangezicht van de koning; want zij zagen, dat de wijsheid Gods in hem was, om recht te doen.

4

1 Zo was de koning Salomo koning over gans Israel.
2 En deze waren de vorsten, die hij had: Azaria, de zoon van Zadok, was opperambtman.
3 Elihoref, en Ahia, de zoon van Sisa, waren schrijvers; Josafat, de zoon van Ahilud, was kanselier.
4 En Benaja, de zoon van Jojada, was over het heir; en Zadok en Abjathar waren priesters.
5 En Azaria, de zoon van Nathan, was over de bestelmeesters; en Zabud, de zoon van Nathan, was overambtman, van de koning vriend.
6 En Ahisar was hofmeester; en Adoniram, de zoon van Abda, was over de schatting.
7 En Salomo had twaalf bestelmeesters over gans Israel, die de koning en zijn huis verzorgden; voor elk was een maand in het jaar om te verzorgen.
8 En dit zijn hun namen: de zoon van Hur was in het gebergte van Efraim.
9 De zoon van Deker in Makaz, en in Saalbim, en Beth-semes, en Elon-beth-hanan.
10 De zoon van Hesed in Arubboth; hij had daartoe Socho en het gehele land Hefer.
11 De zoon van Abinadab had de gehele landstreek van Dor; deze had Tafath, de dochter van Salomo, tot een vrouw.
12 Baana, de zoon van Ahilud, had Taanach, en Megiddo, en het gehele Beth-sean, hetwelk is bij Zartana, beneden van Jizreel, van Beth-sean aan tot Abel-mehola, tot op gene zijde van Jokmeam.
13 De zoon van Geber was te Ramoth in Gilead; hij had de dorpen van Jair, de zoon van Manasse, die in Gilead zijn; ook had hij de streek van Argob, welke is in Basan, zestig grote steden, met muren en koperen grendelen.
14 Abinadab, de zoon van Iddo, was te Mahanaim.
15 Ahimaaz was in Nafthali; deze nam ook Salomo's dochter, Basmath, ter vrouwe.
16 Baana, de zoon van Husai, was in Aser en in Aloth.
17 Josafath, de zoon van Paruah, in Issaschar.
18 Simei, de zoon van Ela, in Benjamin.
19 Geber, de zoon van Uri, was in het land Gilead, het land van Sihon, de koning van de Amorieten, en van Og, de koning van Basan, en hij was de enige bestelmeester, die in dat land was.
20 Juda nu en Israel waren velen, als zand, dat aan de zee is in menigte, etende, en drinkende, en blijde zijnde.
21 En Salomo was heersende over al de koninkrijken, van de rivier tot het land van de Filistijnen, en tot aan de landpale van Egypte; die brachten geschenken, en dienden Salomo al de dagen van zijn leven.
22 De spijze nu van Salomo was voor een dag, dertig kor meelbloem, en zestig kor meel;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23 Tien vette runderen, en twintig weiderunderen, en honderd schapen; uitgenomen de herten, en reeen, en buffelen en gemeste vogelen.
24 Want hij had heerschappij over al wat op deze zijde van de rivier was van Thifsah tot aan Gaza, over alle koningen op deze zijde van de rivier; en hij had vrede van al zijn zijden rondom.
25 En Juda en Israel woonden zeker, een ieder onder zijn wijnstok en onder zijn vijgeboom, van Dan tot Ber-seba, al de dagen van Salomo.
26 Salomo had ook veertig duizend paardenstallen tot zijn wagenen, en twaalf duizend ruiteren.
27 Die bestelmeesters nu, een ieder op zijn maand, verzorgden de koning Salomo, en al degenen, die tot de tafel van de koning Salomo naderden; zij lieten geen ding ontbreken.
28 De gerst nu en het stro voor de paarden, en voor de snelle kemelen, brachten zij aan de plaats, waar hij was, een ieder naar zijn last.
29 En God gaf Salomo wijsheid en zeer veel verstand, en een wijd begrip van de harten, gelijk zand, dat aan de oever van de zee is.
30 En de wijsheid van Salomo was groter dan de wijsheid van al die van het oosten, en dan alle wijsheid van de Egyptenaren;
31 Ja, hij was wijzer dan alle mensen; dan Ethan, de Ezrahiet, en Heman, en Chalcol, en Darda, de zonen van Mahol; en zijn naam was onder alle heidenen rondom.
32 En hij sprak drie duizend spreuken; daartoe waren zijn liederen duizend en vijf.
33 Hij sprak ook van de bomen, van de cederboom af, die op de Libanon is, tot op de hysop, die aan de wand uitwast; hij sprak ook van het vee, en van het gevogelte, en van de kruipende dieren, en van de vissen.
34 En van alle volken kwamen er, om de wijsheid van Salomo te horen, van alle koningen van de aarde, die van zijn wijsheid gehoord hadden.

5

1 En Hiram, de koning van Tyrus, zond zijn knechten tot Salomo (want hij had gehoord, dat zij Salomo tot koning gezalfd hadden in van zijn vaders plaats), omdat Hiram David altijd bemind had.
2 Daarna zond Salomo tot Hiram, en zei::
3 U weet, dat mijn vader David de Naam van de HEERE, zijn God, geen huis kon bouwen, vanwege de oorlogen, waarmede zij hem omsingelden, totdat de HEERE hen onder zijn voetzolen gaf.
4 Maar nu heeft de HEERE, mijn God, mij van rondom rust gegeven; er is geen tegenpartijder, en geen bejegening van kwaad.
5 En zie, ik denk voor de Naam van de HEERE, mijn God, een huis te bouwen; zoals de HEERE gesproken heeft tot mijn vader David, en zei:: Uw zoon, die Ik in uw plaats op uw troon zetten zal, die zal Mijn Naam dat huis bouwen.
6 Zo gebied nu, dat men mij cederen uit de Libanon houwe, en mijn knechten zullen met uw knechten zijn, en het loon uwer knechten zal ik u geven, naar al wat u zeggen zult; want u weet, dat onder ons niemand is, die weet hout te houwen, gelijk de Sidoniers.
7 En het gebeurde, als Hiram de woorden van Salomo gehoord had, dat hij zich zeer verblijdde, en zei: Gezegend zij de HEERE heden, Die David een wijzen zoon gegeven heeft over dit grote volk!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 En Hiram zond tot Salomo, en zei:: Ik heb gehoord, waarom u tot mij gezonden hebt; ik zal al uw wil doen met het cederenhout, en met het dennenhout.
9 Mijn knechten zullen het afbrengen van de Libanon aan de zee; en ik zal het op vlotten over de zee doen voeren, tot die plaats, die u aan mij ontbieden zult, en zal het daar los maken, en u zult het wegnemen; u zult ook mijn wil doen, dat u mijn huis spijze geeft.
10 Zo gaf Hiram aan Salomo cederenhout en dennenhout, naar al zijn wil.
11 En Salomo gaf Hiram twintig duizend kor tarwe, tot spijze van zijn huis, en twintig kor gestoten olie; zulks gaf Salomo aan Hiram jaar op jaar.
12 De HEERE dan gaf Salomo wijsheid, zoals Hij tot hem gesproken had; en er was vrede tussen Hiram en tussen Salomo, en zij beiden maakten een verbond.
13 En de koning Salomo deed een uitschot opkomen uit gans Israel; en het uitschot was dertig duizend man.
14 En hij zond hen naar de Libanon, tien duizend van de maands bij beurten; een maand waren zij op de Libanon; twee maanden elk in zijn huis; en Adoniram was over dit uitschot.
15 Daartoe had Salomo zeventig duizend, die last droegen, en tachtig duizend houwers op het gebergte.
16 Behalve de oversten van Salomo's bestelden, die over dat werk waren, drie duizend en driehonderd, die heerschappij hadden over het volk, hetwelk dat werk deed.
17 Als de koning het nu gebood, zo voerden zij grote stenen toe, kostelijke stenen, gehouwen stenen, om de grond van dat huis te leggen.
18 En de bouwlieden van Salomo, en de bouwlieden van Hiram, en de Giblieten behieuwen ze, en bereidden het hout toe, en de stenen, om dat huis te bouwen.

6

1 Het gebeurde nu in het vierhonderd en tachtigste jaar, na de uitgang van de kinderen Israels uit Egypte, in het vierde jaar van het koninkrijk van Salomo over Israel, in de maand Ziv (deze is de tweede maand), dat hij het huis van de HEERE bouwde.
2 En dat huis, hetwelk de koning Salomo de HEERE bouwde, was van zestig ellen in zijn lengte, en van twintig in zijn breedte, en van dertig ellen in zijn hoogte.
3 En het voorhuis, vooraan de tempel van dat huis, was in zijn lengte van twintig ellen, naar de breedte van het huis, tien ellen in zijn breedte, vooraan het huis.
4 En hij maakte vensteren aan het huis van gesloten uitzichten.
5 En rondom aan de wand van het huis bouwde hij kameren, aan de wanden van het huis rondom, beide van de tempel en van de aanspraakplaats. Zo maakte hij zijkameren rondom.
6 De onderste kamer was van vijf ellen in haar breedte, en de middelste van zes ellen in haar breedte, en de derde van zeven ellen in haar breedte; want hij had aan het huis rondom buitenwaarts inkortingen gemaakt, opdat zij zich niet hielden in de wanden van het huis.
7 Het huis nu, als het gebouwd werd, werd met volmaakten steen, zoals dezelve toegevoerd was, gebouwd; zodat geen hameren, noch bijl of enig ijzeren gereedschap gehoord werd in het huis, als het gebouwd werd.
8 De deur van de middelste zijkamer was aan de rechterzijde van het huis; en door wenteltrappen ging men tot de middelste zijkamer, en van de middelste tot de derde.
9 Zo bouwde hij het huis, en volmaakte het; en bedekte dat huis met gewelven en rijen van cederen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Hij bouwde ook de kameren aan het gehele huis, van vijf ellen in haar hoogte; en hij voegde ze vast aan dat huis met cederenhout.
11 Toen gebeurde het woord van de HEERE tot Salomo, en zei::
12 Aangaande dit huis, dat u bouwt, zo u wandelt in Mijn inzettingen, en doet Mijn rechten, en onderhoudt al Mijn geboden, wandelende in dezelve; zo zal Ik Mijn woord met u bevestigen, dat Ik tot uw vader David gesproken heb;
13 En Ik zal in het midden van de kinderen Israels wonen; en Ik zal Mijn volk Israel niet verlaten.
14 Zo bouwde Salomo dat huis en volmaakte hetzelve.
15 Ook bouwde hij de wanden van het huis van binnen met cederen planken; van de vloer van de huizes tot aan het dak van de wanden, beschoot hij ze van binnen met hout; en overdekte de vloer van het huis met dennen planken.
16 Daartoe bouwde hij twintig ellen met cederen planken aan de zijden van het huis, van de vloer af tot de wanden; dit bouwde hij Hem van binnen tot een aanspraakplaats, tot het heilige van de heiligen.
17 Dat huis nu was van veertig ellen, namelijk de tempel, die vooraan was.
18 En het ceder aan het huis inwendig was gesneden met knoppen en open bloemen; het was al ceder, geen steen werd gezien.
19 En de aanspraakplaats bereidde hij inwaarts in het huis, om de ark van de verbonds van de HEERE daar te zetten.
20 En de aanspraakplaats vooraan was van twintig ellen in lengte, en van twintig ellen in breedte, en van twintig ellen in haar hoogte, en hij overtoog ze met gesloten goud; ook overtoog hij het cederen altaar.
21 En Salomo overtoog het huis van binnen met gesloten goud; en hij trok voor de aanspraakplaats een voorhang henen door met gouden ketenen, en overtoog die met goud.
22 Zo overtoog hij het gehele huis met goud, totdat het gehele huis volmaakt was; daartoe overtoog hij met goud het gehele altaar, dat voor de aanspraakplaats was.
23 In de aanspraakplaats nu maakte hij twee cherubs van olieachtig hout; elks hoogte was tien ellen.
24 En van vijf ellen was de ene vleugel van de cherubs, en van vijf ellen de andere vleugel van de cherubs; van het einde van zijn ene vleugel, tot aan het einde van zijn andere vleugel, waren tien ellen.
25 Zo was de andere cherub van tien ellen; beide cherubs hadden enerlei maat, en enerlei snede.
26 De hoogte van de enen cherub was van tien ellen, en zo van de anderen cherub.
27 En hij zette deze cherubs in het midden van het binnenste huis; en de cherubs spreidden de vleugelen uit, zodat de vleugel van de enen raakte aan deze wand, en de vleugel van de anderen cherubs raakte aan de anderen wand; en hun vleugelen naar het midden van het huis raakten vleugel aan vleugel.
28 En hij overtoog deze cherubs met goud.
29 En al de wanden van het huis, in het ronde, graveerde hij met uitgesneden graveringen van cherubs, en van palmbomen, en open bloemen, van binnen en van buiten.
30 Daartoe overtoog hij de vloer van het huis met goud van binnen en van buiten.
31 En aan de ingang van de aanspraakplaats maakte hij deuren van olieachtig hout; de bovendorpel met de posten was het vijfde deel van de wands.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

32 De twee deuren ook waren van olieachtige bomen; en hij graveerde daarop graveringen van cherubs, en van palmbomen, en van open bloemen, die hij met goud overtoog; ook trok hij goud over de cherubs en over de palmbomen.
33 En zo maakte hij aan de deuren van de tempels posten van olieachtige bomen, uit het vierde deel van de wand.
34 En de twee deuren waren van dennenhout; de twee zijden van de ene deur waren omdraaiende; zo waren de twee gegraveerde zijden van de andere deur omdraaiende.
35 En hij graveerde ze met cherubs, en palmbomen, en open bloemen, die hij met goud overtoog, gericht naar het uitgesnedene.
36 Daarna bouwde hij het binnenste voorhof van drie rijen gehouwen stenen, en een rij cederen balken.
37 In het vierde jaar werd de grond van het huis van de HEERE gelegd, in de maand Ziv;
38 En in het elfde jaar, in de maand Bul, welke is de achtste maand, was dit huis volmaakt, naar al zijn stukken en naar al zijn behoren; zo heeft hij zeven jaren daaraan gebouwd.

7

1 Maar aan zijn huis bouwde Salomo dertien jaren, en hij volmaakte zijn gehele huis.
2 Hij bouwde ook het huis van de wouds van Libanon, van honderd ellen in zijn lengte, en vijftig ellen in zijn breedte, en dertig ellen in zijn hoogte, op vier rijen van cederen pilaren, en cederen balken op de pilaren.
3 En het was bedekt met ceder van boven op de ribben, die op vijf en veertig pilaren waren, vijftien in een rij.
4 Er waren drie rijen van uitzichten, dat het ene venster was over het andere venster, in drie orden.
5 Ook waren al de deuren en de posten vierkantig van enerlei uitzicht; en venster was tegenover venster, in drie orden.
6 Daarna maakte hij een voorhuis van pilaren; vijftig ellen was zijn lengte, en dertig ellen zijn breedte; en het voorhuis was tegenover die, en de pilaren met de dikke balken tegenover dezelve.
7 Ook maakte hij een voorhuis voor de troon, alwaar hij richtte, tot een voorhuis van de gerichts, dat met ceder bedekt was, van vloer tot vloer.
8 En aan zijn huis, alwaar hij woonde, was een ander voorhof, meer inwaarts dan dat voorhuis, hetwelk aan hetzelve werk gelijk was; ook maakte hij voor de dochter van Farao, die Salomo tot vrouw genomen had, een huis, aan dat voorhuis gelijk.
9 Al deze dingen waren van kostelijke stenen, naar de maten gehouwen, van binnen en van buiten met de zaag gezaagd; en dat van de grondslag tot aan de neutstenen een palm breed, en van buiten tot het grote voorhof.
10 Het was ook gegrondvest met kostelijke stenen, grote stenen; met stenen van tien ellen, en stenen van acht ellen.
11 En bovenop kostelijke stenen, naar de winkelmaten gehouwen, en cederen.
12 En het grote voorhof was rondom van drie rijen gehouwen stenen, met een rij van cederen balken. Zo was het met het binnenste voorhof, van het huis van de HEERE, en met het voorhuis van dat huis.
13 En de koning Salomo zond heen, en liet Hiram van Tyrus halen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 Hij was de zoon van een weduwvrouw, uit de stam van Nafthali, en zijn vader was een man van Tyrus geweest, een koperwerker, die vervuld was met wijsheid, en met verstand, en met wetenschap, om alle werk in het koper te maken; deze kwam tot de koning Salomo, en maakte al zijn werk.
15 Want hij vormde twee koperen pilaren; de hoogte van de enen pilaar was achttien ellen, en een draad van twaalf ellen omving de anderen pilaar.
16 Hij maakte ook twee kapitelen, van gegoten koper, om op de hoofden van de pilaren te zetten; vijf ellen was de hoogte van het ene kapiteel, en vijf ellen de hoogte van het andere kapiteel.
17 De netten waren van nettenwerk, de banden van ketenwerk voor de kapitelen, die op het hoofd van de pilaren waren; zeven waren voor het ene kapiteel, en zeven voor het andere kapiteel.
18 Zo maakte hij de pilaren, veeleer twee rijen rondom over het ene net, om de kapitelen, die boven het hoofd van de granaatappelen waren, te bedekken; zo deed hij ook aan het andere kapiteel.
19 En de kapitelen, die waren op het hoofd van de pilaren, waren van leliewerk in het voorhuis, van vier ellen.
20 De kapitelen nu waren op de twee pilaren, ja, daarboven tegenover de buik, die was nevens het net; en tweehonderd granaatappelen waren in rijen rondom, ook over het andere kapiteel.
21 Daarna richtte hij de pilaren op in het voorhuis van de tempels; en de rechter pilaar opgericht hebbende, zo noemde hij zijn naam Jachin, en de linker pilaar opgericht hebbende, zo noemde hij zijn naam Boaz.
22 En op het hoofd van de pilaren was het leliewerk; zo werd het werk van de pilaren volmaakt.
23 Verder maakte hij de gegotene zee; van tien ellen was zij van haar enen rand tot haar anderen rand, rondom rond, en van vijf ellen in haar hoogte, en een meetsnoer van dertig ellen omving ze rondom.
24 En onder haar rand waren knoppen, dezelve rondom omsingelende, tien in een el, omringende die zee rondom; twee rijen van deze knoppen waren in haar gieting gegoten.
25 Zij stond op twaalf runderen; drie ziende naar het noorden, en drie ziende naar het westen, en drie ziende naar het zuiden, en drie ziende naar het oosten; en de zee was boven op dezelve; en al hun achterdelen waren inwaarts.
26 Haar dikte nu was een hand breed, en haar rand als het werk van de rand eens bekers of van een leliebloem; zij hield twee duizend bath.
27 Hij maakte ook tien koperen stellingen; van vier ellen was de lengte van een stelling, en van vier ellen haar breedte, en van drie ellen haar hoogte.
28 En dit was het werk van de stelling; zij hadden lijsten, en de lijsten waren tussen kransen.
29 En op de lijsten, die tussen de kransen waren, waren leeuwen, runderen en cherubs; en op de kransen was een voet boven henen; en onder de leeuwen en runderen bijvoegselen van uitgerekt werk.
30 En een stelling had vier koperen raderen, en koperen platen; en haar vier hoeken hadden schouderen; onder het wasvat waren deze gegoten schouderen ter zijde van ieders bijvoegselen.
31 En de mond daarvan was van binnen de krans, en daarboven van een el, en de mond hiervan was rond van voetwerk van een el en een halve el; en op de mond daarvan waren ook graveringen, en de lijsten daarvan waren vierkantig, niet rond.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

32 De vier raderen nu waren onder de lijsten, en de assen van de raderen aan de stelling; en de hoogte van een rad was een el en een halve el.
33 En het werk van die raderen was als het werk van een wagenrad; hun assen, en hun naven, en hun randen, en hun spaken waren alle gegoten.
34 En er waren vier schouderen op de vier hoeken van een stelling; haar schouderen waren uit de stelling.
35 En op het hoofd van een stelling was een ronde hoogte van een halve el rondom; ook waren op het hoofd van de stelling haar handhaven, en haar lijsten uit denzelve.
36 Hij sneed nu op de platen van haar handhaven, en op haar lijsten, cherubs, leeuwen, en palmbomen, naar elks ledige plaats, en bijvoegselen rondom.
37 Deze gelijk maakte hij de tien stellingen; enerlei gieting, enerlei maat, enerlei snede hadden zij allen.
38 Hij maakte ook tien koperen wasvaten; een wasvat hield veertig bath; een wasvat was van vier ellen; op elke stelling van die tien stellingen was een wasvat.
39 En hij zette vijf dier stellingen aan de rechterzijde van het huis, en vijf aan de linkerzijde van het huis; maar de zee zette hij aan de rechterzijde van het huis, oostwaarts tegen het zuiden.
40 Daartoe maakte Hiram de wasvaten, en de schoffelen, en de besprengbekkens; en Hiram voleindde al het werk te maken, dat hij voor de koning Salomo maakte voor het huis van de HEERE;
41 Te weten de twee pilaren, en bollen van de kapitelen, die op het hoofd van de twee pilaren waren, en de twee netten, om de twee bollen van de kapitelen te bedekken, die op het hoofd van de pilaren waren;
42 En de vierhonderd granaatappelen tot de twee netten, namelijk twee rijen van granaatappelen tot het ene net, om de twee bollen van de kapitelen te bedekken, die boven op de pilaren waren;
43 Veeleer de tien stellingen, en de tien wasvaten op de stellingen;
44 Daartoe de enige zee; en de twaalf runderen onder die zee.
45 De potten ook, en de schoffelen, en de besprengbekkens, en al deze vaten, die Hiram voor de koning Salomo tot het huis van de HEERE maakte, alle van gepolijst koper.
46 In de vlakte van de Jordaan goot ze de koning, in dichte aarde, tussen Sukkoth en tussen Zarthan.
47 En Salomo liet al deze vaten ongewogen vanwege de zeer grote menigte; het gewicht van de kopers werd niet onderzocht.
48 Ook maakte Salomo al de vaten, die voor het huis van de HEERE waren; het gouden altaar, en de gouden tafel, op die de toonbroden waren;
49 En de kandelaren, vijf aan de rechterhand, en vijf aan de linkerhand, voor de aanspraakplaats, van gesloten goud; en de bloemen, en de lampen, en de snuiters van goud;
50 Veeleer de schalen, en de gaffelen, en de sprengbekkens, en de rookschalen, en de wierookvaten, van gesloten goud; daartoe de herren van de deuren van het binnenste huis, van het heilige van de heiligen, en van de deuren van het huis van de tempels, van goud.
51 Zo werd al het werk volbracht, dat de koning Salomo aan het huis van de HEERE maakte. Daarna bracht Salomo de geheiligde dingen van zijn vader David; het zilver en het goud, en de vaten leide hij onder de schatten van het huis van de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8

1 Toen vergaderde Salomo de oudsten van Israel, en al de hoofden van de stammen, de oversten van de vaderen, onder de kinderen Israels, tot de koning Salomo te Jeruzalem, om de ark van de verbonds van de HEERE op te brengen uit de stad Davids, die is Sion.

2 En alle mannen van Israel verzamelden zich tot de koning Salomo, in de maand Ethanim op het feest; die is de zevende maand.

3 En al de oudsten van Israel kwamen; en de priesters namen de ark op.

4 En zij brachten de ark van de HEERE en de tent van de samenkomst opwaarts veeleer al de heilige vaten, die in de tent waren; en de priesters en de Levieten brachten dezelve opwaarts.

5 De koning Salomo nu en de gehele vergadering van Israel, die bij hem vergaderd waren, waren met hem voor de ark, offerende schapen en runderen, die vanwege de menigte niet konden geteld, noch gerekend worden.

6 Zo brachten de priesteren de ark van de verbonds van de HEERE tot haar plaats, tot de aanspraakplaats van het huis, tot het heilige van de heiligen, tot onder de vleugelen van de cherubim.

7 Want de cherubim spreidden beide vleugelen over de plaats van de ark; en de cherubim overdekten de ark en haar handbomen van boven.

8 Daarna schoven zij de handbomen verder uit, dat de hoofden van de handbomen gezien werden uit het heiligdom voor aan de aanspraakplaats, maar buiten niet gezien werden; en zij zijn daar tot op deze dag.

9 Er was niets in de ark, dan alleen de twee stenen tafelen, die Mozes bij Horeb daarin gelegd had, als de HEERE een verbond maakte met de kinderen Israels, toen zij uit Egypteland uitgetogen waren.

10 En het gebeurde, als de priesters uit het heilige uitgingen, dat een wolk het huis van de HEERE vervulde.

11 En de priesters konden niet staan om te dienen, vanwege de wolk; want de heerlijkheid van de HEERE had het huis van de HEERE vervuld.

12 Toen zei Salomo: De HEERE heeft gezegd, dat Hij in donkerheid zou wonen.

13 Ik heb immers een huis gebouwd, U ter woonstede, een vaste plaats tot Uw eeuwige woning.

14 Daarna wendde de koning zijn aangezicht om, en zegende de gehele gemeente van Israel; en de gehele gemeente van Israel stond.

15 En hij zei: Geloofd zij de HEERE, de God Israels, Die met Zijn mond tot mijn vader David gesproken heeft, en heeft het met Zijn hand vervuld, en zei::

16 Van die dag af, dat Ik Mijn volk Israel uit Egypteland uitgevoerd heb, heb Ik geen stad verkoren uit alle stammen van Israel, om een huis te bouwen, dat Mijn Naam daar zou wezen; maar Ik heb David verkoren, dat hij over Mijn volk Israel wezen zou.

17 Het was ook in het hart van mijn vader David, een huis de Naam van de HEERE, de God Israels, te bouwen.

18 Maar de HEERE zei tot David, mijn vader: Omdat dat in uw hart geweest is Mijn Naam een huis te bouwen, u hebt welgedaan, dat het in uw hart geweest is.

19 Evenwel u zult dat huis niet bouwen; maar uw zoon, die uit uw lendenen voortkomen zal, die zal Mijn Naam dat huis bouwen.

20 Zo heeft de HEERE bevestigd Zijn woord, dat Hij gesproken had; want ik ben opgestaan in de plaats van mijn vader David, en ik zit op de troon van Israel, zoals de HEERE gesproken heeft; en ik heb een huis gebouwd de Naam van de HEERE, van de Gods van Israel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 En ik heb daar een plaats beschikt voor de ark, waarin het verbond van de HEERE is, hetwelk Hij met onze vaderen maakte, als Hij hen uit Egypteland uitvoerde.
22 En Salomo stond voor het altaar van de HEERE, tegenover de gehele gemeente van Israel, en breidde zijn handen uit naar de hemel;
23 En hij zei: HEERE, God van Israel, er is geen God, gelijk U , boven in de hemel, noch beneden op de aarde, houdende het verbond en de weldadigheid aan Uw knechten, die voor Uw aangezicht met hun gehele hart wandelen;
24 Die Uw knecht, mijn vader David, gehouden hebt, wat U tot hem gesproken had; want met Uw mond hebt U gesproken, en met Uw hand vervuld, gelijk het te deze dage is.
25 En nu HEERE, God van Israel, houd Uw knecht, mijn vader David, wat U tot hem gesproken hebt, en zei:: Geen man zal u van voor Mijn aangezicht afgesneden worden, die op de troon van Israel zitte; alleenlijk zo uw zonen hun weg bewaren, om te wandelen voor Mijn aangezicht, zoals u gewandeld hebt voor Mijn aangezicht.
26 Nu dan, o God van Israel, laat toch Uw woord waar worden, hetwelk U gesproken hebt tot Uw knecht, mijn vader David.
27 Maar waarlijk, zou God op de aarde wonen? Zie, de hemelen, ja, de hemel van de hemelen zouden U niet begrijpen, hoeveel te min dit huis, dat ik gebouwd heb!
28 Wend U dan nog tot het gebed van Uw knecht, en tot zijn smeking, o HEERE, mijn God, om te horen naar het geroep en naar het gebed, dat Uw knecht heden voor Uw aangezicht bidt.
29 Dat Uw ogen open zijn, nacht en dag, over dit huis, over deze plaats, van die U gezegd hebt: Mijn Naam zal daar zijn; om te horen naar het gebed, hetwelk Uw knecht bidden zal in deze plaats.
30 Hoor dan naar de smeking van Uw knecht, en van Uw volk Israel, die in deze plaats zullen bidden; en U , hoor in de plaats Uwer woning, in de hemel, ja, hoor, en vergeef.
31 Wanneer iemand tegen zijn naaste zal gezondigd hebben, en hij hem een eed van de vloeks opgelegd zal hebben, om zichzelven te vervloeken; en de eed van de vloeks voor Uw altaar in dit huis komen zal;
32 Hoor U dan in de hemel, en doe, en richt Uw knechten, veroordelende de ongerechtige, gevende zijn weg op zijn hoofd, en rechtvaardigende de gerechtige, gevende hem naar zijn gerechtigheid.
33 Wanneer Uw volk Israel zal geslagen worden voor het aangezicht van de vijands, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben, en zich tot U bekeren, en Uw Naam belijden, en tot U in dit huis bidden en smeken zullen;
34 Hoor U dan in de hemel, en vergeef de zonde van Uw volk Israel, en breng hen weer in het land, dat U hun vaderen gegeven hebt.
35 Als de hemel zal gesloten zijn, dat er geen regen is, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben; en zij in deze plaats bidden, en Uw Naam belijden, en van hun zonden zich bekeren zullen, als U hen geplaagd zult hebben;
36 Hoor U dan in de hemel, en vergeef de zonde van Uw knechten en van Uw volk Israel, als U hun zult geleerd hebben de goeden weg in denwelken zij wandelen zullen; en geef regen op Uw land, dat U Uw volk tot een erfenis gegeven hebt.
37 Als er honger in het land wezen zal, als er pest wezen zal, als er brandkoren, honigdauw, sprinkhanen, kevers wezen zullen, als zijn vijand in het land van zijn poorten hem belegeren zal, of enige plaag, of enige krankheid wezen zal;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

38 Alle gebed, alle smeking, die van enig mens, van al Uw volk Israel, gebeuren zal; als zij erkennen, een ieder de plaag van zijn hart, en een ieder zijn handen in dit huis uitbreiden zal;
39 Hoor U dan in de hemel, de vaste plaats Uwer woning, en vergeef, en doe, en geef een ieder naar al zijn wegen, gelijk U zijn hart kent; want U alleen kent het hart van alle kinderen van de mensen;
40 Opdat zij U vrezen al de dagen, die zij leven zullen in het land, dat U onzen vaderen gegeven hebt.
41 Zelfs ook aangaande de vreemde, die van Uw volk Israel niet zal zijn, maar uit verren lande om Uws Naams wil komen zal;
42 (Want zij zullen horen van Uw groten Naam, en van Uw sterke hand, en van Uw uitgestrekten arm) als hij komen en bidden zal in dit huis;
43 Hoor U in de hemel, de vaste plaats Uwer woning, en doe naar alles, waarom die vreemde tot U roepen zal; opdat alle volken van de aarde Uw Naam kennen, om U te vrezen, gelijk Uw volk Israel, en om te weten, dat Uw Naam genoemd wordt over dit huis, hetwelk ik gebouwd heb.
44 Wanneer Uw volk in de krijg tegen zijn vijand uittrekken zal door de weg, die U hen henen zenden zult, en zullen tot de HEERE bidden naar de weg van deze stad, die U verkoren hebt, en naar dit huis, hetwelk ik Uw Naam gebouwd heb;
45 Hoor dan in de hemel hun gebed en hun smeking, en voer hun recht uit.
46 Wanneer zij gezondigd zullen hebben tegen U (want geen mens is er, die niet zondigt), en U tegen hen vertoornd zult zijn, en hen leveren zult voor het aangezicht van de vijands, dat degenen, die hen gevangen hebben, hen gevankelijk wegvoeren in van de vijands land, dat verre of nabij is.
47 En zij in het land, waar zij gevankelijk weggevoerd zijn, weer aan hun hart brengen zullen, dat zij zich bekeren, en tot U smeken in het land van hen, die ze gevankelijk weggevoerd hebben, en zei:: Wij hebben gezondigd, en verkeerdelijk gedaan, wij hebben goddelooslijk gehandeld;
48 En zij zich tot U bekeren, met hun gehele hart, en met hun gehele ziel, in het land hunner vijanden, die hen gevankelijk weggevoerd zullen hebben; en tot U bidden zullen naar de weg van hun land (hetwelk U hun vaderen gegeven hebt), naar deze stad, die U verkoren hebt, en naar dit huis, dat ik Uw Naam gebouwd heb;
49 Hoor dan in de hemel, de vaste plaats Uwer woning, hun gebed en hun smeking en voer hun recht uit;
50 En vergeef aan Uw volk, dat zij tegen U gezondigd zullen hebben, en al hun overtredingen, waarmede zij tegen U zullen overtreden hebben; en geef hun barmhartigheid voor het aangezicht van hen, die ze gevangen houden, opdat zij zich hunner ontfermen;
51 Want zij zijn Uw volk en Uw erfdeel, die U uitgevoerd hebt uit Egypteland, uit het midden van de ijzeren ovens;
52 Opdat Uw ogen open zijn tot de smeking van Uw knecht, en tot de smeking van Uw volk Israel, om naar hen te horen, in al hun roepen tot U.
53 Want U hebt hen U tot een erfdeel afgezonderd, uit alle volken van de aarde; zoals U gesproken hebt door de dienst van Mozes, Uw knecht, als U onze vaderen uit Egypte uitvoerdet, Elohiem !

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

54 Het gebeurde nu, als Salomo voleind had dit gehele gebed, en deze smeking tot de HEERE te bidden, dat hij van voor het altaar van de HEERE opstond, van het knielen op zijn knieen, met zijn handen uitgebreid naar de hemel;
55 Zo stond hij, en zegende de gehele gemeente van Israel, en zei: met luider stem:
56 Geloofd zij de HEERE, Die aan Zijn volk Israel rust gegeven heeft, naar alles, wat Hij gesproken heeft! Niet een enig woord is er gevallen van al Zijn goede woorden, die Hij gesproken heeft door de dienst van Mozes, Zijn knecht.
57 De HEERE, onze God, zij met ons, zoals Hij geweest is met onze vaderen; Hij verlate ons niet, en begeve ons niet;
58 Neigende tot Zich ons hart, om in al Zijn wegen te wandelen, en om te houden Zijn geboden, en Zijn inzettingen, en Zijn rechten, die Hij onzen vaderen geboden heeft.
59 En dat deze mijn woorden, waarmede ik voor de HEERE gesmeekt heb, mogen nabij zijn voor de HEERE, onzen God, dag en nacht; opdat Hij het recht van Zijn knecht uitvoere, en het recht van Zijn volk Israel, elkeen dagelijks op zijn dag.
60 Opdat alle volken van de aarde weten, dat de HEERE die God is, niemand meer;
61 En uw hart volkomen zij met de HEERE, onzen God, om te wandelen in Zijn inzettingen, en Zijn geboden te houden, gelijk te deze dage.
62 En de koning, en gans Israel met hem, offerden slachtofferen voor het aangezicht van de HEERE.
63 En Salomo offerde ten dankoffer, dat hij de HEERE offerde, twee en twintig duizend runderen, en honderd en twintig duizend schapen. Zo hebben zij het huis van de HEERE ingewijd, de koning en al de kinderen Israels.
64 Op die dag heiligde de koning het middelste van de voorhofs, dat voor het huis van de HEERE was, omdat hij daar het brandoffer en het spijsoffer bereid had, veeleer het vet van de dankoffers; want het koperen altaar, dat voor het aangezicht van de HEERE was, was te klein, om de brandofferen, en de spijsofferen, en het vet van de dankoffers te vatten.
65 Terzelfder tijd ook hield Salomo het feest, en gans Israel met hem, een grote gemeente, van de ingang af van Hamath tot de rivier van Egypte, voor het aangezicht van de HEERE, onzes Gods, zeven dagen en zeven dagen, zijnde veertien dagen.
66 Op de achtsten dag liet hij het volk gaan, en zij zegenden de koning; daarna gingen zij naar hun tenten, blijde en goedsmoeds over al het goede, dat de HEERE aan David, Zijn knecht, en aan Israel, Zijn volk, gedaan had.

9

1 Het gebeurde nu, als Salomo voleind had te bouwen het huis van de HEERE en het huis van de koning, en al de begeerte van Salomo, die hem gelust had te maken;
2 Dat de HEERE ten anderen male aan Salomo verscheen, zoals Hij hem in Gibeon verschenen was.
3 En de HEERE zei tot hem: Ik heb uw gebed en uw smeking gehoord, die u voor Mijn aangezicht smekende gedaan hebt; Ik heb dat huis geheiligd, hetwelk u gebouwd hebt, opdat Ik Mijn Naam daar tot in eeuwigheid zette; en Mijn ogen en Mijn hart zullen daar zijn te allen dage.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 En zo u voor Mijn aangezicht wandelen zult, zoals uw vader David gewandeld heeft, met volkomenheid van de harten, en met oprechtheid, om te doen naar al wat Ik u geboden heb, en Mijn inzettingen en Mijn rechten houden zult;
5 Zo zal Ik de troon uws koninkrijks over Israel bevestigen in eeuwigheid; zoals Ik gesproken heb over uw vader David, en zei:: Geen man zal u afgesneden worden van de troon van Israel.
6 Maar zo u lieden u te enen male afkeren zult, u en uw kinderen, van Mij na te volgen, en niet houden zult Mijn geboden en Mijn inzettingen, die Ik voor uw aangezicht gegeven heb; maar heengaan, en andere goden dienen, en u voor dezelve nederbuigen zult;
7 Zo zal Ik Israel uitroeien van het land, dat Ik hun gegeven heb, en dit huis, hetwelk Ik Mijn Naam geheiligd heb, zal Ik van Mijn aangezicht wegwerpen; en Israel zal tot een spreekwoord en spotrede zijn onder alle volken.
8 En aangaande dit huis, dat verheven zal geweest zijn, al wie voor hetzelve zal voorbijgaan, zal zich ontzetten en fluiten; men zal zeggen: Waarom heeft de HEERE zo gedaan aan dit land en aan dit huis?
9 En men zal zeggen: Omdat zij de HEERE, hun God, verlaten hebben, Die hun vaderen uit Egypteland uitgevoerd had, en hebben zich aan andere goden gehouden, en zich voor dezelve nedergebogen, en hen gediend; daarom heeft de HEERE al dit kwaad over hen gebracht.
10 En het gebeurde ten einde van twintig jaren, in die Salomo die twee huizen gebouwd had, het huis van de HEERE en het huis van de koning;
11 (Waartoe Hiram, de koning van Tyrus, Salomo van cederbomen, en van dennenbomen, en van goud, naar al zijn lust opgebracht had), dat alstoen de koning Salomo aan Hiram twintig steden gaf in het land van Galilea.
12 En Hiram trok uit van Tyrus, om de steden te bezien, die Salomo hem gegeven had, maar zij waren niet recht in zijn ogen.
13 Daarom zei hij: Wat zijn dat voor steden, mijn broer, die u mij gegeven hebt? En hij noemde ze het land Kabul, tot op deze dag.
14 En Hiram had de koning gezonden honderd en twintig talenten gouds.
15 Dit is nu de oorzaak van het uitschot, dat de koning Salomo deed opkomen, om het huis van de HEERE te bouwen, en zijn huis, en Millo, en de muur van Jeruzalem, veeleer Hazor, en Megiddo, en Gezer.
16 Want Farao, de koning van Egypte, was opgekomen, en had Gezer ingenomen, en haar met vuur verbrand, en de Kanaanieten, die in de stad woonden, gedood, en had haar aan zijn dochter, de huisvrouw van Salomo, tot een geschenk gegeven.
17 Zo bouwde Salomo Gezer, en het lage Beth-horon.
18 En Baalath, en Tamor in de woestijn, in dat land;
19 En al de schatsteden, die Salomo had, en de wagensteden, en de steden van de ruiteren, en wat de begeerte van Salomo begeerde te bouwen, in Jeruzalem, en op de Libanon, en in het gehele land van zijn heerschappij.
20 Aangaande al het volk, dat overgebleven was van de Amorieten, Hethieten, Ferezieten, Hevieten, en Jebusieten, die niet waren van de kinderen Israels;
21 Hun kinderen, die na hen in het land overgebleven waren, die de kinderen Israels niet hadden kunnen verbannen, die heeft Salomo gebracht op slaafsen uitschot tot op deze dag.
22 Doch van de kinderen Israels maakte Salomo geen slaaf; maar zij waren krijgslieden, en zijn knechten, en zijn vorsten, en zijn hoofdlieden, en de oversten van zijn wagenen, en van zijn ruiteren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23 Deze waren de oversten van de bestelden, die over het werk van Salomo waren, vijfhonderd en vijftig, die heerschappij hadden over het volk, dat in het werk doende was.
24 Doch de dochter van Farao trok van de stad Davids op tot haar huis, hetwelk hij voor haar gebouwd had; toen bouwde hij Millo.
25 En Salomo offerde driemaal van de jaars brandofferen en dankoffers, op het altaar, dat hij de HEERE gebouwd had, en rookte op dat, hetwelk voor het aangezicht van de HEERE was, als hij het huis volmaakt had.
26 De koning Salomo maakte ook schepen te Ezeon-geber, dat bij Eloth is, aan de oever van de Schelfzee, in het land van Edom.
27 En Hiram zond met die schepen zijn knechten, scheepslieden, kenners van de zee, met de knechten van Salomo.
28 En zij kwamen te Ofir, en haalden van daar aan goud, vierhonderd en twintig talenten, en brachten het tot de koning Salomo.

10

1 En toen de koningin van Scheba het gerucht van Salomo hoorde, aangaande de Naam van de HEERE, kwam zij, om hem met raadselen te verzoeken.
2 En zij kwam te Jeruzalem, met een zeer zwaar heir, met kemelen, dragende specerijen, en zeer veel gouds, en kostelijk gesteente; en zij kwam tot Salomo, en sprak tot hem al wat in haar hart was.
3 En Salomo verklaarde haar al haar woorden; geen ding was er verborgen voor de koning, dat hij haar niet verklaarde.
4 Als nu de koningin van Scheba zag al de wijsheid van Salomo, en het huis, hetwelk hij gebouwd had,
5 En de spijze van zijn tafel, en het zitten van zijn knechten, en het staan van zijn dienaren, en hun kledingen, en zijn schenkers, en zijn opgang, waardoor hij henen opging in het huis van de HEERE, zo was in haar geen geest meer.
6 En zij zei tot de koning: Het woord is waarheid geweest, dat ik in mijn land gehoord heb, van uw zaken en van uw wijsheid.
7 Ik heb die woorden niet geloofd, totdat ik gekomen ben, en mijn ogen dat gezien hebben; en zie, de helft is mij niet aangezegd; u hebt met wijsheid en goed overtroffen het gerucht, dat ik gehoord heb.
8 Welgelukzalig zijn uw mannen, welgelukzalig deze uw knechten, die gedurig voor uw aangezicht staan, die uw wijsheid horen!
9 Geloofd zij de HEERE, uw God, Die behagen in u heeft gehad, om u op de troon van Israel te zetten! Omdat de HEERE Israel in eeuwigheid bemint, daarom heeft Hij u tot koning gesteld, om recht en gerechtigheid te doen.
10 En zij gaf de koning honderd en twintig talenten gouds, en zeer veel specerijen, en kostelijk gesteente; als deze specerij, die de koningin van Scheba de koning Salomo gaf, is er nooit meer in menigte gekomen.
11 Verder ook de schepen van Hiram, die goud uit Ofir voerden, brachten uit Ofir zeer veel almuggimhout en kostelijk gesteente.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 En de koning maakte van dit almuggimhout steunselen voor het huis van de HEERE, en voor het huis van de koning, veeleer harpen en luiten voor de zangers. Het almuggimhout was zo niet gekomen noch gezien geweest, tot op deze dag.
13 En de koning Salomo gaf de koningin van Scheba al haar behagen, wat zij begeerde; behalve dat hij haar gaf naar het vermogen van de koning Salomo; zo keerde zij en trok in haar land, zij en haar knechten.
14 Het gewicht nu van het goud, dat voor Salomo op een jaar inkwam was zeshonderd zes en zestig talenten gouds;
15 Behalve dat van de kramers was, en van de handel van de kruideniers, en van alle koningen van Arabie, en van de geweldigen van dat land.
16 Ook maakte de koning Salomo tweehonderd rondassen van geslagen goud; zeshonderd sikkelen gouds liet hij opwegen tot elke rondas.
17 Insgelijks driehonderd schilden van geslagen goud; drie pond gouds liet hij opwegen tot elk schild; en de koning leide ze in het huis van de wouds van Libanon.
18 Nog maakte de koning een groten elpenbenen troon, en hij overtoog denzelven met dicht goud.
19 Deze troon had zes trappen, en het hoofd van de troon was van achteren rond, en aan beide zijden waren leuningen tot de zitplaats toe, en twee leeuwen stonden bij die leuningen.
20 En twaalf leeuwen stonden daar op de zes trappen aan beide zijden, desgelijks is in geen koninkrijken gemaakt geweest.
21 Ook waren alle drinkvaten van de koning Salomo van goud, en alle vaten van het huis van de wouds van Libanon waren van gesloten goud; geen zilver was er aan; want het werd in de dagen van Salomo niet voor enig ding geacht.
22 Want de koning had in zee schepen van Tharsis, met de schepen van Hiram; deze schepen van Tharsis kwamen in, eenmaal in drie jaren, brengende goud, en zilver, elpenbeen, en apen, en pauwen.
23 Zo werd de koning Salomo groter dan alle koningen van de aarde, in rijkdom en in wijsheid.
24 En de gehele aarde zocht het aangezicht van Salomo, om zijn wijsheid te horen, die God in zijn hart gegeven had.
25 En zij brachten een ieder zijn geschenk, zilveren vaten, en gouden vaten, en klederen, en harnas, en specerijen, paarden en muilezelen, elk ding van jaar tot jaar.
26 Daartoe vergaderde Salomo wagenen en ruiteren, en hij had duizend en vierhonderd wagenen, en twaalf duizend ruiteren, en leide ze in de wagensteden en bij de koning in Jeruzalem.
27 En de koning maakte het zilver in Jeruzalem te zijn als stenen, en de cederen maakte hij te zijn als de wilde vijgebomen, die in de laagte zijn, in menigte.
28 En het uitbrengen van de paarden was hetgeen Salomo uit Egypte had; en aangaande het linnen garen, de kooplieden van de koning namen het linnen garen voor de prijs.
29 En een wagen kwam op, en ging uit van Egypte, voor zeshonderd sikkelen zilvers, en een paard voor honderd en vijftig; en zo voerden ze die uit door hun hand voor alle koningen van de Hethieten, en voor de koningen van Syrie.

11

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 En de koning Salomo had veel vreemde vrouwen lief, en dat benevens de dochter van Farao: Moabietische, Ammonietische, Edomietische, Sidonische, Hethietische;
2 Van die volken, waarvan de HEERE gezegd had tot de kinderen Israels: U lieden zult tot hen niet ingaan, en zij zullen tot u niet inkomen; zij zouden zekerlijk uw hart achter hun goden neigen; aan deze hing Salomo met liefde.
3 En hij had zevenhonderd vrouwen, vorstinnen, en driehonderd bijwijven en zijn vrouwen neigden zijn hart.
4 Want het gebeurde in de tijd van Salomo's ouderdom, dat zijn vrouwen zijn hart achter andere goden neigden; dat zijn hart niet volkomen was met de HEERE, zijn God, gelijk het hart van zijn vader David.
5 Want Salomo wandelde Astoreth, de god van de Sidoniers, na, en Milchom, het verfoeisel van de Ammonieten.
6 Zo deed Salomo, dat kwaad was in de ogen van de HEERE; en volhardde niet de HEERE te volgen, gelijk zijn vader David.
7 Toen bouwde Salomo een hoogte voor Kamos, het verfoeisel van de Moabieten, op de berg, die voor Jeruzalem is, en voor Molech, het verfoeisel van de kinderen Ammons.
8 En zo deed hij voor al zijn vreemde vrouwen, die haar goden rookten en offerden.
9 Daarom vertoornde Zich de HEERE tegen Salomo, omdat hij zijn hart geneigd had van de HEERE, de God Israels, Die hem tweemaal verschenen was.
10 En hem van deze zaak geboden had, dat hij andere goden niet zou nawandelen; doch hij hield niet, wat de HEERE geboden had.
11 Daarom zei de HEERE tot Salomo: Omdat dit bij u geschied is, dat u niet hebt gehouden Mijn verbond en Mijn inzettingen, die Ik u geboden heb; Ik zal zeker dit koninkrijk van u scheuren, en datzelve uw knecht geven.
12 In uw dagen nochtans zal Ik dat niet doen, om uws vaders Davids wil, van de hand uws zoons zal Ik het scheuren.
13 Doch Ik zal het gehele koninkrijk niet afscheuren; een stam zal Ik uw zoon geven, om Van mijn knechts Davids wil, en om Jeruzalems wil, dat Ik verkoren heb.
14 Zo verwekte de HEERE Salomo een tegenpartijder, Hadad, de Edomiet; hij was van van de koning zaad in Edom.
15 Want het was geschied, als David in Edom was, toen Joab, de krijgsoverste, optoog, om de verslagenen te begraven, dat hij al wat mannelijk was in Edom sloeg;
16 Want Joab bleef daar zes maanden, met het gehele Israel, totdat hij al wat mannelijk was in Edom uitgeroeid had.
17 Doch Hadad was ontvloden, hij en enige Edomietische mannen uit van zijn vader knechten met hem, om in Egypte te komen; Hadad nu was een klein jongsken.
18 En zij maakten zich op van Midian, en kwamen tot Paran; en namen met zich mannen van Paran, en kwamen in Egypte tot Farao, de koning van Egypte, die hem een huis gaf, en hem voeding toezei, en hem een land gaf.
19 En Hadad vond grote genade in de ogen van Farao, zodat hij hem tot een vrouw gaf de zuster van zijn huisvrouw, de zuster van Tachpenes, de koningin.
20 En de zuster van Tachpenes baarde hem zijn zoon Genubath, denwelken Tachpenes optoog in het huis van Farao; zodat Genubath in het huis van Farao was, onder de zonen van Farao.
21 Toen nu Hadad in Egypte hoorde, dat David met zijn vaderen ontslapen, en dat Joab, de krijgsoverste, dood was, zei Hadad tot Farao: Laat mij gaan, dat ik in mijn land trekke.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Doch Farao zei: Maar wat ontbreekt u bij mij, dat, zie, u in uw land zoekt te trekken? En hij zei: Niets, maar laat mij evenwel gaan.
23 Ook verwekte God hem een wederpartijder, Rezon, de zoon van Eljada, die gevloden was van zijn heer Hadad-ezer, de koning van Zoba,
24 Tegen welke hij ook mannen vergaderd had, en werd overste van een bende, als David die doodde; en getrokken zijnde naar Damaskus, woonden zij daar, en regeerden in Damaskus.
25 En hij was Israels tegenpartijder al de dagen van Salomo, en dat benevens het kwaad, dat Hadad deed; want hij had een afkeer van Israel, en hij regeerde over Syrie.
26 Daartoe Jerobeam, de zoon van Nebat, een Efrathiet van Zereda, Salomo's knecht (wiens moeders naam was Zerua, een weduwvrouw), hief ook de hand op tegen de koning.
27 Dit is nu de zaak, waarom hij de hand tegen de koning ophief. Salomo bouwde Millo, en sloot de breuk van de stad van zijn vader David toe.
28 En de man Jerobeam was een dapper held. Toen Salomo deze jongeling zag, dat hij arbeidzaam was, zo stelde hij hem over al de last van het huis van Jozef.
29 Het gebeurde nu te dier tijd, als Jerobeam uit Jeruzalem uitging, dat de profeet Ahia, de Siloniet, hem op de weg vond, en hij zich een nieuw kleed aangedaan had, en zij beiden alleen op het veld waren;
30 Zo vatte Ahia het nieuwe kleed, dat aan hem was, en scheurde het, in twaalf stukken.
31 En hij zei tot Jerobeam: Neem u tien stukken; want zo zegt de HEERE, de God Israels: Zie, Ik zal het koninkrijk van de hand van Salomo scheuren, en u tien stammen geven.
32 Maar een stam zal hij hebben, om Van mijn knechts Davids wil, en om Jeruzalems wil, de stad, die Ik verkoren heb uit alle stammen van Israel.
33 Daarom dat zij Mij verlaten, en zich neergebogen hebben voor Astoreth, de god van de Sidoniers, Kamos, de god van de Moabieten, en Milchom, de god van de kinderen Ammons; en niet gewandeld hebben in Mijn wegen, om te doen wat recht is in Mijn ogen, te weten Mijn inzettingen en Mijn rechten; gelijk zijn vader David.
34 Doch niets van dit koninkrijk zal Ik uit zijn hand nemen; maar Ik stel hem tot een vorst al de dagen van zijn leven, om Van mijn knechts Davids wil, die Ik verkoren heb, die Mijn geboden en Mijn inzettingen gehouden heeft.
35 Maar uit de hand van zijn zoon zal Ik het koninkrijk nemen; en Ik zal u daarvan tien stammen geven.
36 En zijn zoon zal Ik een stam geven; opdat Mijn knecht David altijd een lamp voor Mijn aangezicht hebbe in Jeruzalem, de stad, die Ik Mij verkoren heb, om Mijn Naam daar te stellen.
37 Zo zal Ik u nemen, en u zult regeren over al wat uw ziel zal begeren; en u zult koning zijn over Israel.
38 En het zal gebeuren, zo u horen zult al wat Ik u zal gebieden, en in Mijn wegen zult wandelen, en doen wat recht in Mijn ogen is, houdende Mijn inzettingen en Mijn geboden, zoals Mijn knecht David gedaan heeft; dat Ik met u zal zijn, en u een bestendig huis bouwen, zoals Ik David gebouwd heb, en zal u Israel geven.
39 En Ik zal om diens wil het zaad van David verootmoedigen; nochtans niet altijd.
40 Daarom zocht Salomo Jerobeam te doden; maar Jerobeam maakte zich op, en vlood in Egypte, tot Sisak, de koning van Egypte, en was in Egypte, totdat Salomo stierf.
41 Het overige nu van de geschiedenissen van Salomo, en al wat hij gedaan heeft, en zijn wijsheid, is dat niet geschreven in het boek van de geschiedenissen van Salomo?
42 De tijd nu, die Salomo te Jeruzalem over het gehele Israel regeerde, was veertig jaar.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

43 Daarna ontsliep Salomo met zijn vaderen, en werd begraven in de stad van zijn vader David; en Rehabeam, zijn zoon, werd koning in zijn plaats.

12

1 En Rehabeam trok naar Sichem, want het gehele Israel was te Sichem gekomen, om hem koning te maken.
2 Het gebeurde nu, als Jerobeam, de zoon van Nebat, dit hoorde, daar hij nog in Egypte was (want hij was van het aangezicht van de koning Salomo gevloden; en Jerobeam woonde in Egypte),
3 Dat zij henen zonden, en lieten hem roepen; en Jerobeam en de gehele gemeente van Israel kwamen en spraken tot Rehabeam, en zei::
4 Uw vader heeft ons juk hard gemaakt; u dan nu, maak uws vaders harden dienst, en zijn zwaar juk, dat hij ons opgelegd heeft, lichter, en wij zullen u dienen.
5 En hij zei tot hen: Gaat heen tot aan de derden dag, komt dan weer tot mij. En het volk ging heen.
6 En de koning Rehabeam hield raad met de oudsten, die gestaan hadden voor het aangezicht van zijn vader Salomo, als hij leefde, en zei:: Hoe raadt u lieden, dat men dit volk antwoorden zal?
7 En zij spraken tot hem, en zei:: Indien u heden knecht van dit volk wezen zult, en hen dienen, en hun antwoorden, en tot hen goede woorden spreken zult, zo zullen zij te allen dage uw knechten zijn.
8 Maar hij verliet de raad van de oudsten, die zij hem geraden hadden; en hij hield raad met de jongelingen, die met hem opgewassen waren, die voor zijn aangezicht stonden.
9 En hij zei tot hen: Wat raadt u lieden, dat wij dit volk antwoorden zullen, die tot mij gesproken hebben, en zei:: Maak het juk, dat uw vader ons opgelegd heeft, lichter.
10 En de jongelingen, die met hem opgewassen waren, spraken tot hem, en zei:: Zo zult u zeggen tot dat volk, die tot u gesproken hebben, en zei:: Uw vader heeft ons juk zwaar gemaakt, maar maak u het over ons lichter; zo zult u tot hen spreken: Mijn kleinste vinger zal dikker zijn dan van mijn vaders lenden.
11 Indien nu mijn vader een zwaar juk op u heeft doen laden, zo zal ik boven uw juk nog daartoe doen; mijn vader heeft u met geselen gekastijd, maar ik zal u met schorpioenen kastijden.
12 Zo kwam Jerobeam en het gehele volk tot Rehabeam op de derden dag, zoals de koning gesproken had, en zei:: Komt weer tot mij op de derden dag.
13 En de koning antwoordde het volk hardelijk; want hij verliet de raad van de oudsten, die zij hem geraden hadden.
14 En hij sprak tot hen naar de raad van de jongelingen, en zei:: Mijn vader heeft uw juk zwaar gemaakt, maar ik zal boven uw juk nog daartoe doen; mijn vader heeft u met geselen gekastijd, maar ik zal u met schorpioenen kastijden.
15 Zo hoorde de koning naar het volk niet; want deze omwending was van de HEERE, opdat Hij Zijn woord bevestigde, hetwelk de HEERE door de dienst van Ahia, de Siloniet, gesproken had tot Jerobeam, de zoon van Nebat.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 Toen gans Israel zag, dat de koning naar hen niet hoorde, zo gaf het volk de koning weer antwoord, en zei:: Wat deel hebben wij aan David? Ja, geen erve hebben wij aan de zoon van Isai; naar uw tenten, o Israel! Voorzie nu uw huis, o David! Zo ging Israel naar zijn tenten.
17 Doch aangaande de kinderen van Israel, die in de steden van Juda woonden, over die regeerde Rehabeam ook.
18 Toen zond de koning Rehabeam Adoram, die over de schatting was; en het gehele Israel stenigde hem met stenen, dat hij stierf; maar de koning Rehabeam verkloekte zich om op een wagen te klimmen, dat hij naar Jeruzalem vluchtte.
19 Zo vielen de Israelieten van het huis Davids af, tot op deze dag.
20 En het gebeurde, als gans Israel hoorde, dat Jerobeam wedergekomen was, dat zij henen zonden, en hem in de vergadering riepen, en hem over gans Israel koning maakten; niemand volgde het huis Davids, dan de stam van Juda alleen.
21 Toen nu Rehabeam te Jeruzalem gekomen was, vergaderde hij het gehele huis van Juda en de stam van Benjamin, honderd en tachtig duizend uitgelezenen, geoefend ten oorlog, om tegen het huis Israels te strijden, opdat hij het koninkrijk weer aan Rehabeam, de zoon van Salomo, bracht.
22 Doch het woord van God gebeurde tot Semaja, de man Gods, en zei::
23 Zeg tot Rehabeam, de zoon van Salomo, de koning van Juda, en tot het gehele huis van Juda en Benjamin, en overige van de volks, en zei::
24 Zo zegt de HEERE: U zult niet optrekken, noch strijden tegen uw broers, de kinderen Israels; een ieder kere weer tot zijn huis, want deze zaak is van Mij geschied. En zij hoorden het woord van de HEERE, en keerden weer, om weg te trekken naar het woord van de HEERE.
25 Jerobeam nu bouwde Sichem op het gebergte van Efraim, en woonde daarin, en trok van daar uit, en bouwde Penuel.
26 En Jerobeam zei in zijn hart: Nu zal het koninkrijk weer tot het huis van David keren.
27 Zo dit volk opgaan zal om offeranden te doen in het huis van de HEERE te Jeruzalem, zo zal het hart dezes volks tot hun heer, tot Rehabeam, de koning van Juda, wederkeren; ja, zij zullen mij doden, en tot Rehabeam, de koning van Juda, wederkeren.
28 Daarom hield de koning een raad, en maakte twee gouden kalveren; en hij zei tot hen: Het is u te veel om op te gaan naar Jeruzalem; zie uw goden, o Israel, die u uit Egypteland opgebracht hebben.
29 En hij zette het ene te Beth-el, en het andere stelde hij te Dan.
30 En deze zaak werd tot zonde; want het volk ging heen voor het ene, tot Dan toe.
31 Hij maakte ook een huis van de hoogten; en maakte priesteren van de geringsten van de volks, die niet waren uit de zonen van Levi.
32 En Jerobeam maakte een feest in de achtste maand, op de vijftienden dag van de maand, gelijk het feest, dat in Juda was, en offerde op het altaar; van gelijken deed hij te Beth-el, offerende de kalveren, die hij gemaakt had; hij stelde ook te Beth-el priesteren van de hoogten, die hij gemaakt had.
33 En hij offerde op het altaar, dat hij te Beth-el gemaakt had, op de vijftienden dag van de achtste maand, van de maand, die hij uit zijn hart verdacht had; zo maakte hij de kinderen Israels een feest, en offerde op dat altaar, rokende.

13

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 En ziet, een man Gods kwam uit Juda, door het woord van de HEERE tot Beth-el; en Jerobeam stond bij het altaar, om te roken.
2 En hij riep tegen het altaar, door het woord van de HEERE, en zei: Altaar, altaar, zo zegt de HEERE: Zie, een zoon zal aan het huis Davids geboren worden, wiens naam zal zijn Josia; die zal op u offeren de priesters van de hoogten, die op u roken, en men zal mensenbeenderen op u verbranden.
3 En hij gaf op die dag een wonderteken, en zei:: Dit is dat wonderteken, waarvan de HEERE gesproken heeft; ziet, het altaar zal vaneen gescheurd, en de as, die daarop is, afgestort worden.
4 Het gebeurde nu, als de koning het woord van de man Gods hoorde, hetwelk hij tegen het altaar te Beth-el geroepen had, dat Jerobeam zijn hand van op het altaar uitstrekte, en zei:: Grijpt hem! Maar zijn hand, die hij tegen hem uitgestrekt had, verdorde, dat hij ze niet weer tot zich trekken kon.
5 En het altaar werd vaneen gescheurd, en de as van het altaar afgestort, naar dat wonderteken, dat de man Gods gegeven had, door het woord van de HEERE.
6 Toen antwoordde de koning, en zei tot de man Gods: Aanbid toch het aangezicht van de HEERE, uws Gods, ernstelijk, en bid voor mij, dat mijn hand weer tot mij kome! Toen bad de man Gods het aangezicht van de HEERE ernstelijk; en de hand van de koning kwam weer tot hem, en werd gelijk te voren.
7 En de koning sprak tot de man Gods: Kom met mij naar huis, en sterk u, en ik zal u een geschenk geven.
8 Maar de man Gods zei tot de koning: Al gaaft u mij de helft van uw huis, zo zou ik niet met u gaan, en ik zou in deze plaats geen brood eten, noch water drinken.
9 Want zo heeft mij de HEERE geboden door Zijn woord, en zei:: U zult geen brood eten, noch water drinken; en u zult niet wederkeren door de weg, die u gegaan bent.
10 En hij ging door een anderen weg, en keerde niet weer door de weg, door welke hij te Beth-el gekomen was.
11 Een oud profeet nu woonde te Beth-el; en zijn zoon kwam, en vertelde hem al het werk, dat de man Gods te die dage in Beth-el gedaan had, met de woorden, die hij tot de koning gesproken had; deze vertelden zij ook hun vader.
12 En hun vader sprak tot hen: Wat weg is hij getogen? En zijn zonen hadden de weg gezien, welke de man Gods was getogen, die uit Juda gekomen was.
13 Toen zei hij tot zijn zonen: Zadelt mij de ezel. En zij zadelden hem de ezel, en hij reed daarop.
14 En hij trok de man Gods na, en vond hem zittende onder een eik; en hij zei tot hem: Bent u de man Gods, die uit Juda gekomen bent? En hij zei: Ik ben het.
15 Toen zei hij tot hem: Kom met mij naar huis, en eet brood.
16 Doch hij zei: Ik kan niet met u wederkeren, noch met u inkomen; ik zal ook geen brood eten, noch met u water drinken, in deze plaats.
17 Want een woord is tot mij geschied door het woord van de HEERE: U zult daar noch brood eten, noch water drinken; u zult niet wederkeren, gaande door de weg, door denwelken u gegaan bent.
18 En hij zei tot hem: Ik ben ook een profeet, gelijk u , en een engel heeft tot mij gesproken door het woord van de HEERE, en zei:: Breng hem weer met u in uw huis, dat hij brood ete en water drinke. Doch hij loog hem.
19 En hij keerde met hem wederom, en at brood in zijn huis, en dronk water.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 En het gebeurde, als zij aan de tafel zaten, dat het woord van de HEERE gebeurde tot de profeet, die hem had doen wederkeren;
21 En hij riep tot de man Gods, die uit Juda gekomen was, en zei:: Zo zegt de HEERE: Daarom dat u de mond van de HEERE bent wederspannig geweest, en niet gehouden hebt het gebod, dat u de HEERE, uw God, geboden had,
22 Maar bent wedergekeerd, en hebt brood gegeten en water gedronken ter plaatse, waarvan Hij tot u gesproken had: U zult geen brood eten noch water drinken; zo zal uw dood lichaam in uw vaderen graf niet komen.
23 En het gebeurde, nadat hij brood gegeten, en nadat hij gedronken had, dat hij hem de ezel zadelde, te weten voor de profeet, die hij had doen wederkeren.
24 Zo trok hij heen, en een leeuw vond hem op de weg, en doodde hem; en zijn dood lichaam lag geworpen op de weg, en de ezel stond daarbij; ook stond de leeuw bij het dode lichaam.
25 En ziet, er gingen lieden voorbij, en zagen het dode lichaam geworpen op de weg, en de leeuw, staande bij het dode lichaam; en zij kwamen en zeiden het in de stad, waarin de oude profeet woonde.
26 Als de profeet, die hem van de weg had doen wederkeren, dit hoorde, zo zei hij: Het is de man Gods, die de mond van de HEERE wederspannig is geweest; daarom heeft de HEERE hem de leeuw overgegeven, die hem gebroken, en hem gedood heeft, naar het woord van de HEERE, dat Hij tot hem gesproken had.
27 Verder sprak hij tot zijn zonen, en zei:: Zadelt mij de ezel. En zij zadelden hem.
28 Toen trok hij heen, en vond zijn dood lichaam geworpen op de weg, en de ezel, en de leeuw, staande bij het dode lichaam; de leeuw had het dode lichaam niet gegeten, en de ezel niet gebroken.
29 Toen nam de profeet het dode lichaam van de man Gods op, en leide dat op de ezel, en voerde het wederom; zo kwam de oude profeet in de stad om rouw te bedrijven en hem te begraven.
30 En hij leide zijn dood lichaam in zijn graf; en zij maakten over hem een weeklage: Ach, mijn broer!
31 Het gebeurde nu, nadat hij hem begraven had, dat hij sprak tot zijn zonen, en zei:: Als ik zal gestorven zijn, zo begraaft mij in dat graf, waarin de man Gods begraven is, en legt mijn beenderen bij zijn beenderen.
32 Want de zaak zal zeker gebeuren, die hij door het woord van de HEERE uitgeroepen heeft tegen het altaar, dat te Beth-el is, en tegen al de huizen van de hoogten, die in de steden van Samaria zijn.
33 Na deze geschiedenis keerde zich Jerobeam niet van zijn bozen weg; maar maakte wederom priesters van de hoogten van de geringsten van de volks; wie wilde, diens hand vulde hij, en werd een van de priesters van de hoogten.
34 En hij werd in deze zaak het huis van Jerobeam tot zonde, om hetzelve te doen afsnijden en te verdelgen van de aardbodem.

14

1 Te dierzelfder tijd was Abia, de zoon van Jerobeam, krank.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 En Jerobeam zei tot zijn huisvrouw: Maak u nu op, en verstel u, dat men niet merkte, dat u Jerobeams huisvrouw bent, en ga heen naar Silo, zie, daar is de profeet Ahia, die van mij gesproken heeft, dat ik koning zou zijn over dit volk.
3 En neem in uw hand tien broden, en koeken, en een kruik honig, en ga tot hem; hij zal u te kennen geven, wat deze jongen gebeuren zal.
4 En Jerobeams huisvrouw deed zo, en maakte zich op, en ging naar Silo, en kwam in het huis van Ahia. Ahia nu kon niet zien, want zijn ogen stonden stijf vanwege zijn ouderdom.
5 Maar de HEERE zei tot Ahia: Zie, Jerobeams huisvrouw komt, om een zaak van u te vragen, aangaande haar zoon, want hij is krank; zo en zo zult u tot haar spreken, en het zal zijn, als zij inkomt, dat zij zich vreemd aanstellen zal.
6 En het gebeurde, als Ahia het geruis harer voeten hoorde, toen zij ter deure inkwam, dat hij zei: Kom in, u huisvrouw van Jerobeam! Waarom stelt u u dus vreemd aan? Want ik ben tot u gezonden met een harde boodschap.
7 Ga heen, zeg Jerobeam: Zo zegt de HEERE, de God Israels: Daarom, dat Ik u verheven heb uit het midden van de volks, en u tot een voorganger over Mijn volk Israel gesteld heb;
8 En het koninkrijk van het huis van David gescheurd, en dat u gegeven heb, en u niet geweest bent, gelijk Mijn knecht David, die Mijn geboden hield, en die Mij met zijn gehele hart navolgde, om te doen alleen wat recht is in Mijn ogen;
9 Maar kwaad gedaan hebt, doende van de meer dan allen, die voor u geweest zijn, en henengegaan bent, en hebt u andere goden en gegotene beelden gemaakt, om Mij tot toorn te verwekken, en hebt Mij achter uw rug geworpen;
10 Daarom, zie, Ik zal kwaad over het huis van Jerobeam brengen, en van Jerobeam uitroeien wat mannelijk is, de beslotene en verlatene in Israel; en Ik zal de nakomelingen van het huis van Jerobeam wegdoen, gelijk de drek weggedaan wordt, totdat het ganselijk vergaan zij.
11 Die van Jerobeam in de stad sterft, zullen de honden eten; en die in het veld sterft, zullen de vogelen van de hemels eten; want de HEERE heeft het gesproken.
12 U dan maak u op, ga naar uw huis; als uw voeten in de stad zullen gekomen zijn, zo zal het kind sterven.
13 En gans Israel zal hem beklagen, en hem begraven; want deze alleen van Jerobeam zal in het graf komen, omdat in hem wat goeds voor de HEERE, de God Israels, in het huis van Jerobeam gevonden is.
14 Doch de HEERE zal Zich een koning verwekken over Israel, die het huis van Jerobeam op die dag uitroeien zal; maar wat zal het ook nu zijn?
15 De HEERE zal ook Israel slaan, gelijk een riet in het water omgedreven wordt, en zal Israel uitrukken uit dit goede land, dat Hij hun vaderen gegeven heeft, en zal hen verstrooien op gene zijde van de rivier; daarom dat zij hun bossen gemaakt hebben, de HEERE tot toorn verwekkende.
16 En Hij zal Israel overgeven, om Jerobeams zonden wil, die gezondigd heeft, en die Israel heeft doen zondigen.
17 Toen maakte zich Jerobeams vrouw op, en ging heen, en kwam te Thirza; ls zij nu op de dorpel van het huis kwam, zo stierf de jongeling.
18 En zij begroeven hem, en gans Israel beklaagde hem; naar het woord van de HEERE, dat Hij gesproken had door de dienst van Zijn knecht Ahia, de profeet.
19 Het overige nu van de geschiedenissen van Jerobeam, hoe hij gekrijgd, en hoe hij geregeerd heeft, ziet, die zijn geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 De dagen nu, die Jerobeam heeft geregeerd, zijn twee en twintig jaren; en hij ontsliep met zijn vaderen, en Nadab, zijn zoon, regeerde in zijn plaats.
21 Rehabeam nu, de zoon van Salomo, regeerde in Juda; een en veertig jaren was Rehabeam oud, als hij koning werd, en regeerde zeventien jaren te Jeruzalem, in de stad, die de HEERE verkoren had uit al de stammen van Israel, om Zijn Naam daar te zetten; en de naam van zijn moeder was Naama, de Ammonietische.
22 En Juda deed, wat kwaad was in de ogen van de HEERE, en zij verwekten Hem tot ijver, meer dan al hun vaderen gedaan hadden, met hun zonden, die zij zondigden.
23 Want ook zij bouwden zich hoogten, en opgerichte beelden, en bossen, op allen hogen heuvel, en onder allen groenen boom.
24 Er waren ook schandjongens in het land; zij deden naar al de gruwelen van de heidenen, die de HEERE van het aangezicht van de kinderen Israels uit de bezitting verdreven had.
25 Het gebeurde nu in het vijfde jaar van de koning Rehabeam, dat Sisak, de koning van Egypte, optoog tegen Jeruzalem.
26 En hij nam de schatten van het huis van de HEERE, en de schatten van het huis van de koning weg, ja, hij nam alles weg; hij nam ook al de gouden schilden weg, die Salomo gemaakt had.
27 En de koning Rehabeam maakte, in plaats van die, koperen schilden; en hij beval die onder de hand van de oversten van de trawanten, die de deur van het huis van de koning bewaarden.
28 En het gebeurde, zo wanneer de koning in het huis van de HEERE ging, dat de trawanten dezelve droegen, en die wederbrachten in van de trawanten wachtkamer.
29 Het overige nu van de geschiedenissen van Rehabeam, en al wat hij gedaan heeft, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda?
30 En er was krijg tussen Rehabeam en tussen Jerobeam, al hun dagen.
31 En Rehabeam ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven bij zijn vaderen in de stad Davids; en de naam van zijn moeder was Naama, de Ammonietische; en zijn zoon Abiam regeerde in zijn plaats.

15

1 In het achttiende jaar nu van de koning Jerobeam, de zoon van Nebat, werd Abiam koning over Juda.
2 Hij regeerde drie jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Maacha, een dochter van Abisalom.
3 En hij wandelde in al de zonden van zijn vader, die hij voor hem gedaan had; en zijn hart was niet volkomen met de HEERE, zijn God, gelijk het hart van zijn vader David.
4 Maar om Davids wil, gaf de HEERE, zijn God, hem een lamp in Jeruzalem, verwekkende zijn zoon na hem, en bevestigende Jeruzalem.
5 Omdat David gedaan had wat recht was in de ogen van de HEERE, en niet geweken was van alles, wat Hij hem geboden had, al de dagen van zijn leven, dan alleen in de zaak van Uria, de Hethiet.
6 En er was krijg geweest tussen Rehabeam en tussen Jerobeam, al de dagen van zijn leven.
7 Het overige nu van de geschiedenissen van Abiam, en alles, wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda? Er was ook krijg tussen Abiam en tussen Jerobeam.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 En Abiam ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem in de stad Davids; en Asa, zijn zoon, regeerde in zijn plaats.
9 In het twintigste jaar van Jerobeam, de koning van Israel, werd Asa koning over Juda.
10 En hij regeerde een en veertig jaren te Jeruzalem, en de naam van zijn moeder was Maacha, een dochter van Abisalom.
11 En Asa deed wat recht was in de ogen van de HEERE, gelijk zijn vader David.
12 Want hij nam weg de schandjongens uit het land, en deed weg al de drekgoden, die zijn vaders gemaakt hadden.
13 Ja, zelfs zijn moeder Maacha zette hij ook af, dat zij geen koningin ware, omdat zij een afgrijselijken afgod in een bos gemaakt had; ook roeide Asa uit haar afgrijselijken afgod, en verbrandde hem aan de beek Kidron.
14 De hoogten werden wel niet weggenomen; nochtans was het hart van Asa volkomen met de HEERE, al zijn dagen.
15 En hij bracht in het huis van de HEERE de geheiligde dingen van zijn vaders, en zijn geheiligde dingen, zilver, en goud, en vaten.
16 En er was krijg tussen Asa en tussen Baesa, de koning van Israel, al hun dagen.
17 Want Baesa, de koning van Israel, trok op tegen Juda, en bouwde Rama; opdat hij niemand toeliet uit te gaan en in te komen tot Asa, de koning van Juda.
18 Toen nam Asa al het zilver en goud, dat overgebleven was in de schatten van het huis van de HEERE, en de schatten van het huis van de koning, en gaf ze in de hand van zijn knechten; en de koning Asa zond ze tot Benhadad, de zoon van Tabrimmon, de zoon van Hezion, de koning van Syrie, die te Damaskus woonde, en zei::
19 Er is een verbond tussen mij en tussen u, tussen mijn vader en tussen uw vader; zie, ik zend u een geschenk, zilver en goud; ga heen, maak uw verbond te niet met Baesa, de koning van Israel, dat hij aftrekke van tegen mij.
20 En Benhadad hoorde naar de koning Asa, en zond de oversten van de heiren, die hij had, tegen de steden van Israel; en sloeg Ijon, en Dan, en Abel Beth-maacha, en het gehele Cinneroth, met het gehele land Nafthali.
21 En het gebeurde, als Baesa zulks hoorde, dat hij afliet van Rama te bouwen, en hij bleef te Thirza.
22 Toen liet de koning Asa door gans Juda uitroepen (niemand was vrij), dat zij de stenen van Rama, en het hout daarvan, zouden wegdragen, waarmede Baesa gebouwd had; en de koning Asa bouwde daarmede Geba-benjamins, en Mizpa.
23 Het overige nu van alle geschiedenissen van Asa, en al zijn macht, en al wat hij gedaan heeft, en de steden, die hij gebouwd heeft, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda? Doch in de tijd van zijn ouderdoms werd hij krank aan zijn voeten.
24 En Asa ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven met zijn vaderen, in de stad van zijn vader David; en zijn zoon Josafat werd koning in zijn plaats.
25 Nadab nu, de zoon van Jerobeam, werd koning over Israel, in het tweede jaar van Asa, de koning van Juda; en hij regeerde twee jaren over Israel.
26 En hij deed wat kwaad was in de ogen van de HEERE, en wandelde in de weg van zijn vaders, en in zijn zonde, waarmede hij Israel had doen zondigen.
27 En Baesa, de zoon van Ahia, van het huis van Issaschar, maakte een verbintenis tegen hem, en Baesa sloeg hem te Gibbethon, hetwelk van de Filistijnen is, als Nadab en gans Israel Gibbethon belegerden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

28 En Baesa doodde hem, in het derde jaar van Asa, de koning van Juda, en werd koning in zijn plaats.
29 Het gebeurde nu, als hij regeerde, dat hij het gehele huis van Jerobeam sloeg; hij liet niets over van Jerobeam, wat adem had, totdat hij hem verdelgd had, naar het woord van de HEERE, dat Hij gesproken had door de dienst van Zijn knecht Ahia, de Siloniet;
30 Om de zonden van Jerobeam, die zondigde, en die Israel zondigen deed, en om zijn terging, waarmede hij de HEERE, de God Israels, getergd had.
31 Het overige nu van de geschiedenissen van Nadab, en al wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel?
32 En er was oorlog tussen Asa en tussen Baesa, de koning van Israel, al hun dagen.
33 In het derde jaar van Asa, koning van Juda, werd Baesa, de zoon van Ahia, koning over gans Israel, te Thirza, en regeerde vier en twintig jaren.
34 En hij deed wat kwaad was in de ogen van de HEERE, en wandelde in de weg van Jerobeam, en in zijn zonde, waarmede hij Israel had doen zondigen.

16

1 Toen gebeurde het woord van de HEERE tot Jehu, de zoon van Hanani, tegen Baesa, en zei::
2 Daarom, dat Ik u uit het stof verheven, en u tot een voorganger over Mijn volk Israel gesteld heb, en u gewandeld hebt in de weg van Jerobeam, en Mijn volk Israel hebt doen zondigen, Mij tot toorn verwekkende door hun zonden;
3 Zie, zo zal Ik de nakomelingen van Baesa, en de nakomelingen van zijn huis wegdoen; en Ik zal uw huis maken, gelijk het huis van Jerobeam, de zoon van Nebat.
4 Die van Baesa in de stad sterft, zullen de honden eten, en die van hem in het veld sterft, zullen de vogelen van de hemels eten.
5 Het overige nu van de geschiedenissen van Baesa, en wat hij gedaan heeft, en zijn macht, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel?
6 En Baesa ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven te Thirza; en zijn zoon Ela regeerde in zijn plaats.
7 Zo gebeurde ook het woord van de HEERE, door de dienst van de profeet Jehu, de zoon van Hanani, tegen Baesa en tegen zijn huis; en dat om al het kwaad, dat hij gedaan had in de ogen van de HEERE, Hem tot toorn verwekkende door het werk van zijn handen, omdat hij was gelijk het huis van Jerobeam, en omdat hij hetzelve verslagen had.
8 In het zes en twintigste jaar van Asa, de koning van Juda, werd Ela, de zoon van Baesa, koning over Israel, te Thirza, en regeerde twee jaren.
9 En Zimri, zijn knecht, overste van de helft van de wagenen, maakte een verbintenis tegen hem, als hij te Thirza was, zich dronken drinkende in het huis van Arza, de hofmeester te Thirza;
10 Zo kwam Zimri in, en sloeg hem, en doodde hem, in het zeven en twintigste jaar van Asa, de koning van Juda; en hij werd koning in zijn plaats.
11 En het gebeurde, als hij regeerde, als hij op zijn troon zat, dat hij het gehele huis van Baesa sloeg; hij liet hem niet over die mannelijk was, noch zijn bloedverwanten, noch zijn vrienden.
12 Zo verdelgde Zimri het gehele huis van Baesa, naar het woord van de HEERE, dat Hij over Baesa gesproken had, door de dienst van de profeet Jehu;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Om al de zonden van Baesa, en de zonden van Ela, zijn zoon, waarmede zij gezondigd hadden, en waarmede zij Israel hadden doen zondigen, tot toorn verwekkende de HEERE, de God Israels, door hun ijdelheden.
14 Het overige nu van de geschiedenissen van Ela, en al wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel?
15 In het zeven en twintigste jaar van Asa, de koning van Juda, regeerde Zimri zeven dagen te Thirza; en het volk had zich gelegerd tegen Gibbethon, dat van de Filistijnen is.
16 Het volk nu, dat zich gelegerd had, hoorde zeggen: Zimri heeft een verbintenis gemaakt, ja, heeft ook de koning verslagen; daarom maakte het gehele Israel op die dag Omri, de krijgsoverste, koning over Israel, in het leger.
17 En Omri trok op, en gans Israel met hem van Gibbethon, en belegerde Thirza.
18 En het gebeurde, als Zimri zag, dat de stad ingenomen was, dat hij ging in het paleis van het huis van de koning, en verbrandde boven zich het huis van de koning met vuur, en stierf;
19 Om zijn zonden, die hij gezondigd had, doende wat kwaad was in de ogen van de HEERE, wandelende in de weg van Jerobeam, en in zijn zonde, die hij gedaan had, doende Israel zondigen.
20 Het overige nu van de geschiedenissen van Zimri, en zijn verbintenis, die hij gemaakt heeft, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel?
21 Toen werd het volk van Israel verdeeld in twee helften; de helft van de volks volgde Tibni, de zoon van Ginath, om hem koning te maken; en de helft volgde Omri.
22 Maar het volk, dat Omri volgde, was sterker dan het volk, dat Tibni, de zoon van Ginath, volgde; en Tibni stierf, en Omri regeerde.
23 In het een en dertigste jaar van Asa, de koning van Juda, werd Omri koning over Israel, en regeerde twaalf jaren; te Thirza regeerde hij zes jaren.
24 En hij kocht de berg Samaria van Semer, voor twee talenten zilvers, en bebouwde de berg; en noemde de naam van de stad, die hij bouwde, naar de naam van Semer, de heer van de bergs, Samaria.
25 En Omri deed wat kwaad was in de ogen van de HEERE; ja, hij deed erger dan allen, die voor hem geweest waren.
26 En hij wandelde in alle wegen van Jerobeam, de zoon van Nebat, en in zijn zonden, waarmede hij Israel had doen zondigen, verwekkende de HEERE, de God Israels, tot toorn, door hun ijdelheden.
27 Het overige nu van de geschiedenissen van Omri, wat hij gedaan heeft, en zijn macht die hij gepleegd heeft, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel?
28 En Omri ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven te Samaria; en zijn zoon Achab regeerde in zijn plaats.
29 En Achab, de zoon van Omri, werd koning over Israel, in het acht en dertigste jaar van Asa, de koning van Juda; en Achab, de zoon van Omri, regeerde over Israel, te Samaria, twee en twintig jaren.
30 En Achab, de zoon van Omri, deed wat kwaad was in de ogen van de HEERE, meer dan allen, die voor hem geweest waren.
31 En het gebeurde (was het een lichte zaak, dat hij wandelde in de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat?), dat hij nog ter vrouwe nam Izebel, de dochter van Eth-baal, de koning van de Sidoniers, en heenging, en diende Baal, en boog zich voor hem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

32 En hij richtte voor Baal een altaar op, in het huis van Baal, hetwelk hij te Samaria gebouwd had.
33 Ook maakte Achab een bos, zodat Achab nog meer deed, om de HEERE, de God Israels, tot toorn te verwekken, dan alle koningen van Israel, die voor hem geweest waren.
34 In zijn dagen bouwde Hiel, de Betheliet, Jericho; op Abiram, zijn eerstgeborenen zoon, heeft hij haar gegrondvest, en op Segub, zijn jongsten zoon, heeft hij haar poorten gesteld; naar het woord van de HEERE, dat Hij door de dienst van Jozua, de zoon van Nun, gesproken had.

17
1 En Elia, de Thisbiet, van de inwoneren van Gilead, zei tot Achab: Zo waarachtig als de HEERE, de God Israels, leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, indien deze jaren dauw of regen zijn zal, tenzij dan naar mijn woord!
2 Daarna gebeurde het woord van de HEERE tot hem, en zei::
3 Ga weg van hier, en wend u naar het oosten, en verberg u aan de beek Krith, die voor aan de Jordaan is.
4 En het zal gebeuren, dat u uit de beek drinken zult; en Ik heb de raven geboden, dat zij u daar onderhouden zullen.
5 Hij ging dan heen, en deed naar het woord van de HEERE; want hij ging en woonde bij de beek Krith, die voor aan de Jordaan is.
6 En de raven brachten hem van de morgens brood en vlees, desgelijks brood en vlees van de avonds; en hij dronk uit de beek.
7 En het gebeurde ten einde van vele dagen, dat de beek uitdroogde; want geen regen was in het land geweest.
8 Toen gebeurde het woord van de HEERE tot hem, en zei::
9 Maak u op, ga heen naar Zarfath, dat bij Sidon is, en woon daar; zie, Ik heb daar een weduwvrouw geboden, dat zij u onderhoude.
10 Toen maakte hij zich op, en ging naar Zarfath. Als hij nu aan de poort van de stad kwam, ziet, zo was daar een weduwvrouw, hout lezende; en hij riep tot haar, en zei: Haal mij toch een weinig waters in dit vat, dat ik drinke.
11 Toen zij nu heenging om te halen, zo riep hij tot haar, en zei: Haal mij toch ook een bete broods in uw hand.
12 Maar zij zei: Zo waarachtig als de HEERE, uw God, leeft, indien ik een koek heb, dan alleen een hand vol meels in de kruik, en een weinig olie in de fles! En zie ik heb een paar houten gelezen, en ik ga heen, en zal het voor mij en voor mijn zoon bereiden, dat wij het eten, en sterven.
13 En Elia zei tot haar: Vrees niet, ga heen, doe naar uw woord; maar maak mij vooreerst een kleinen koek daarvan, en breng mij die hier uit; doch voor u en uw zoon zult u daarna wat maken.
14 Want zo zegt de HEERE, de God Israels: Het meel van de kruik zal niet verteerd worden, en de olie van de fles zal niet ontbreken, tot op de dag, dat de HEERE regen op de aardbodem geven zal.
15 En zij ging heen, en deed naar het woord van Elia; zo at zij, en hij, en haar huis, vele dagen.
16 Het meel van de kruik werd niet verteerd, en de olie van de fles ontbrak niet, naar het woord van de HEERE, dat Hij gesproken had door de dienst van Elia.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 En het gebeurde na deze dingen, dat de zoon van deze vrouw, van de waardin van het huis, krank werd; en zijn krankheid werd zeer sterk, totdat geen adem in hem overgebleven was.
18 En zij zei tot Elia: Wat heb ik met u te doen, u man Gods? Bent u bij mij ingekomen, om mijn ongerechtigheid in gedachtenis te brengen, en om mijn zoon te doden?
19 En hij zei tot haar: Geef mij uw zoon. En hij nam hem van haar schoot, en droeg hem boven in de opperzaal, waar hij zelf woonde, en hij leide hem neder op zijn bed.
20 En hij riep de HEERE aan, en zei: HEERE, mijn God, hebt U dan ook deze weduwe, bij die ik herberge, zo kwalijk gedaan, dat U haar zoon gedood hebt?
21 En hij mat zich driemaal uit over dat kind, en riep de HEERE aan, en zei: HEERE, mijn God, laat toch de ziel van dit kind in hem wederkomen.
22 En de HEERE verhoorde de stem van Elia; en de ziel van het kind kwam weer in hem, dat het weer levend werd.
23 En Elia nam het kind, en bracht het af van de opperzaal in het huis, en gaf het aan zijn moeder; en Elia zei: Zie, uw zoon leeft.
24 Toen zei die vrouw tot Elia: Nu weet ik, dat u een man Gods bent, en dat het woord van de HEERE in uw mond waarheid is.

18

1 En het gebeurde na vele dagen, dat het woord van de HEERE gebeurde tot Elia, in het derde jaar, en zei:: Ga heen, vertoon u aan Achab; want Ik zal regen geven op de aardbodem.
2 En Elia ging heen, om zich aan Achab te vertonen. En de honger was sterk in Samaria.
3 En Achab had, Obadja, de hofmeester, geroepen; en Obadja was de HEERE zeer vrezende.
4 Want het gebeurde, als Izebel de profeten van de HEERE uitroeide, dat Obadja honderd profeten nam, en verborg ze bij vijftig man in een spelonk, en onderhield hen met brood en water.
5 En Achab had gezegd tot Obadja: Trek door het land, tot alle waterfonteinen en tot alle rivieren; misschien zullen wij gras vinden, opdat wij de paarden en de muilezelen in het leven behouden, en niets uitroeien van de beesten.
6 En zij deelden het land onder zich, dat zij het doortogen; Achab ging bijzonder op een weg, en Obadja ging ook bijzonder op een weg.
7 Als nu Obadja op de weg was, ziet, zo was hem Elia tegemoet; en hem kennende, zo viel hij op zijn aangezicht, en zei: Bent u mijn heer Elia?
8 Hij zei: Ik ben het; ga heen, zeg uw heer: Zie, Elia is hier.
9 Maar hij zei: Wat heb ik gezondigd, dat u uw knecht geeft in de hand van Achab, dat hij mij dode?
10 Zo waarachtig als de HEERE, uw God, leeft, zo er een volk of koninkrijk is, waar mijn heer niet gezonden heeft, om u te zoeken; en als zij zeiden: Hij is hier niet; zo nam hij dat koninkrijk en dat volk een eed af; dat zij u niet hadden gevonden.
11 En nu zegt u : Ga heen, zeg uw heer: Zie, Elia is hier.
12 En het mocht gebeuren, wanneer ik van u zou weggegaan zijn, dat de Geest van de HEERE u wegnam, ik weet niet waarheen; en ik kwam, om dat Achab aan te zeggen, en hij vond u niet, zo zou hij mij doden; ik, uw knecht, nu vrees de HEERE van mijn jonkheid af.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Is mijn heer niet aangezegd, wat ik gedaan heb, als Izebel de profeten van de HEERE doodde? Dat ik van de profeten van de HEERE honderd man heb verborgen, elk vijftig man in een spelonk, en die met brood en water onderhouden heb?
14 En nu zegt u : Ga heen, zeg uw heer: Zie, Elia is hier, en hij zou mij doodslaan.
15 En Elia zei: Zo waarachtig als de HEERE van de heirscharen leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, ik zal voorzeker mij heden aan hem vertonen!
16 Toen ging Obadja Achab tegemoet, en zei het hem aan; en Achab ging Elia tegemoet.
17 En het gebeurde, als Achab Elia zag, dat Achab tot hem zei: Bent u die beroerder van Israel?
18 Toen zei hij: Ik heb Israel niet beroerd, maar u en uws vaders huis, daarmede, dat u lieden de geboden van de HEERE verlaten hebt en de Baals nagevolgd bent.
19 Nu dan, zend heen, verzamel tot mij het gehele Israel op de berg Karmel, en de vierhonderd en vijftig profeten van Baal, en de vierhonderd profeten van het bos, die van de tafel van Izebel eten.
20 Zo zond Achab onder alle kinderen Israels, en verzamelde de profeten op de berg Karmel.
21 Toen naderde Elia tot het gehele volk, en zei: Hoe lang hinkt u op twee gedachten? Zo de Jahwe is, volgt Hem na, en zo het Baal is, volgt hem na! Maar het volk antwoordde hem niet een woord.
22 Toen zei Elia tot het volk: Ik ben alleen een profeet van de HEERE overgebleven, en de profeten van Baal zijn vierhonderd en vijftig mannen.
23 Dat men ons dan twee varren geve, en dat zij voor zich de enen var kiezen, en denzelven in stukken delen, en op het hout leggen, maar geen vuur daaraan leggen; en ik zal de anderen var bereiden, en op het hout leggen, en geen vuur daaraan leggen.
24 Roept u daarna de naam van uw god aan, en ik zal de Naam van de HEERE aanroepen; en de God, Die door vuur antwoorden zal, Die zal God zijn. En het gehele volk antwoordde en zei: Dat woord is goed.
25 En Elia zei tot de profeten van Baal: Kiest u lieden voor u de enen var, en bereidt u hem eerst, want u bent velen; en roept de naam uws gods aan, en legt geen vuur daaraan.
26 En zij namen de var, die hij hun gegeven had, en bereidden hem, en riepen de naam van Baal aan, van de morgen tot op de middag, en zei:: O Baal, antwoord ons! Maar er was geen stem en geen antwoorder. En zij sprongen tegen het altaar, dat men gemaakt had.
27 En het gebeurde op de middag, dat Elia met hen spotte, en zei: Roept met luider stem, want hij is een god; omdat hij in gepeins is, of omdat hij wat te doen heeft, of omdat hij een reize heeft; misschien slaapt hij en zal wakker worden.
28 En zij riepen met luider stem, en zij sneden zichzelven messen en met priemen, naar hun wijze, totdat zij bloed over zich uitstortten.
29 Het gebeurde nu, als de middag voorbij was, dat zij profeteerden totdat men het spijsoffer zou offeren; maar er was geen stem, en geen antwoorder, en geen opmerking.
30 Toen zei Elia tot het gehele volk: Nadert tot mij. En al het volk naderde tot hem; en hij heelde het altaar van de HEERE, dat verbroken was.
31 En Elia nam twaalf stenen, naar het getal van de stammen van de kinderen Jakobs, tot welke het woord van de HEERE geschied was, en zei:: Israel zal uw naam zijn.
32 En hij bouwde met die stenen het altaar in de Naam van de HEERE; daarna maakte hij een groeve rondom het altaar, naar de wijdte van twee maten zaads.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

33 En hij schikte het hout, en deelde de var in stukken, en leide hem op het hout. En hij zei: Vult vier kruiken met water, en giet het op het brandoffer en op het hout.
34 En hij zei: Doet het ten tweeden male. En zij deden het ten tweeden male. Voorts zei hij: Doet het ten derden male. En zij deden het ten derden male;
35 Dat het water rondom het altaar liep; daartoe vulde hij ook de groeve met water.
36 Het gebeurde nu, als men het spijsoffer offerde, dat de profeet Elia naderde, en zei: HEERE, God van Abraham, Izaak en Israel, dat het heden bekend worde, dat U God in Israel bent, en ik Uw knecht; en dat ik al deze dingen naar Uw woord gedaan heb.
37 Antwoord mij, HEERE, antwoord mij; opdat dit volk erkenne, dat U , o HEERE, die God bent, en dat U hun hart achterwaarts omgewend hebt.
38 Toen viel het vuur van de HEERE, en verteerde dat brandoffer, en dat hout, en die stenen, en dat stof, ja, lekte dat water op, hetwelk in de groeve was.
39 Als nu het gehele volk dat zag, zo vielen zij op hun aangezichten, en zeiden: De HEERE is God, de HEERE is God!
40 En Elia zei tot hen: Grijpt de profeten van Baal, dat niemand van hen ontkome. En zij grepen ze; en Elia voerde hen af naar de beek Kison, en slachtte hen daar.
41 Daarna zei Elia tot Achab: Trek op, eet en drink; want er is een geruis van een overvloedigen regen.
42 Zo trok Achab op, om te eten en te drinken; maar Elia ging op naar de hoogte van Karmel, en breidde zich uit voorwaarts ter aarde; daarna leide hij zijn aangezicht tussen zijn knieen.
43 En hij zei tot zijn jongen: Ga nu op, en zie uit naar de zee. Toen ging hij op, en zag uit, en zei: Er is niets. Toen zei hij: Ga weer henen, zevenmaal.
44 En het gebeurde op de zevende maal, dat hij zei: Zie, een kleine wolk, als eens mans hand, gaat op van de zee. En hij zei: Ga op, zeg tot Achab: Span aan, en kom af, dat u de regen niet ophoude.
45 En het gebeurde ondertussen, dat de hemel van wolken en wind zwart werd; en er kwam een grote regen; en Achab reed weg, en trok naar Jizreel.
46 En de hand van de HEERE was over Elia, en hij gordde zijn lenden, en liep voor het aangezicht van Achab henen, tot daar men te Jizreel komt.

19
1 En Achab zei Izebel aan al wat Elia gedaan had, en allen, die hij gedood had, te weten al de profeten, met het zwaard.
2 Toen zond Izebel een bode tot Elia, om te zeggen: Zo doen mij de goden, en doen zo daartoe, voorzeker, ik zal morgen omtrent deze tijd uw ziel stellen, als de ziel van een hunner.
3 Toen hij dat zag, maakte hij zich op, en ging heen, vanwege zijn levens wil, en kwam te Ber-seba, dat in Juda is, en liet zijn jongen daar.
4 Maar hij zelf ging henen in de woestijn een dagreis, en kwam, en zat onder een jeneverboom; en bad, dat zijn ziel stierve, en zei: Het is genoeg; neem nu, HEERE, mijn ziel, want ik ben niet beter dan mijn vaderen.
5 En hij leide zich neder, en sliep onder een jeneverboom; en ziet, toen roerde hem een engel aan, en zei tot hem: Sta op, eet;
6 En hij zag om, en ziet, aan zijn hoofdeinde was een koek op de kolen gebakken, en een fles met water; zo at hij, en dronk, en leide zich wederom neder.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 En de engel van de HEERE kwam ten anderen male weer, en roerde hem aan, en zei: Sta op, eet, want de weg zou te veel voor u zijn.
8 Zo stond hij op, en at, en dronk; en hij ging, door de kracht derzelver spijs, veertig dagen en veertig nachten, tot aan de berg Gods, Horeb.
9 En hij kwam daar in een spelonk, en vernachtte daar; en ziet, het woord van de HEERE gebeurde tot hem, en zei tot hem: Wat maakt u hier, Elia?
10 En hij zei: Ik heb zeer geijverd voor de HEERE, de God van de heirscharen; want de kinderen Israels hebben Uw verbond verlaten, Uw altaren afgebroken en Uw profeten met het zwaard gedood; en ik alleen ben overgebleven, en zij zoeken mijn ziel, om die weg te nemen.
11 En Hij zei: Ga uit, en sta op deze berg, voor het aangezicht van de HEERE. En ziet, de HEERE ging voorbij, en een grote en sterke wind, scheurende de bergen, en brekende de steenrotsen, voor de HEERE henen; doch de HEERE was in de wind niet; en na deze wind een aardbeving; de HEERE was ook in de aardbeving niet;
12 En na de aardbeving een vuur; de HEERE was ook in het vuur niet; en na het vuur het suizen van een zachte stilte.
13 En het gebeurde, als Elia dat hoorde, dat hij zijn aangezicht bewond met zijn mantel, en uitging, en stond in de ingang van de spelonk. En ziet, een stem kwam tot hem, die zei: Wat maakt u hier, Elia?
14 En hij zei: Ik heb zeer geijverd voor de HEERE, de God van de heirscharen; want de kinderen Israels hebben Uw verbond verlaten, Uw altaren afgebroken en Uw profeten met het zwaard gedood; en ik alleen ben overgebleven, en zij zoeken mijn ziel, om die weg te nemen.
15 En de HEERE zei tot hem: Ga, keer weer op uwe weg, naar de woestijn van Damaskus; en ga daar in, en zalf Hazael ten koning over Syrie.
16 Daartoe zult u Jehu, de zoon van Nimsi, zalven ten koning over Israel; en Elisa, de zoon van Safat, van Abel-mehola, zult u tot profeet zalven in uw plaats.
17 En het zal gebeuren, dat Jehu hem, die van het zwaard van Hazael ontkomt, doden zal; en die van het zwaard van Jehu ontkomt, die zal Elisa doden.
18 Ook heb Ik in Israel doen overblijven zeven duizend, alle knieen, die zich niet gebogen hebben voor Baal, en allen mond, die hem niet gekust heeft.
19 Zo ging hij van daar, en vond Elisa, de zoon van Safat; dezelve ploegde met twaalf juk runderen voor zich henen, en hij was bij het twaalfde; en Elia ging over tot hem, en wierp zijn mantel op hem.
20 En hij verliet de runderen, en liep Elia na, en zei: Dat ik toch mijn vader en mijn moeder kusse, daarna zal ik u navolgen. En hij zei tot hem: Ga, keer weer; want wat heb ik u gedaan?
21 Zo keerde hij weer van achter hem af, en nam een juk runderen, en slachtte het, en met het gereedschap van de runderen zood hij hun vlees, hetwelk hij aan het volk gaf; en zij aten. Daarna stond hij op, en volgde Elia na, en diende hem.

20

1 En Benhadad, de koning van Syrie, vergaderde al zijn macht; en twee en dertig koningen waren met hem, en paarden en wagenen; en hij trok op, en belegerde Samaria en krijgde tegen haar.
2 En hij zond boden tot Achab, de koning van Israel, in de stad.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 En hij zei hem aan: Zo zegt Benhadad: Uw zilver en uw goud, dat is mijn, daartoe uw vrouwen en uw beste kinderen, die zijn mijn.
4 En de koning van Israel antwoordde en zei: Naar uw woord, mijn heer de koning, ik ben uwe, en al wat ik heb.
5 Daarna kwamen de boden weer, en zeiden: Zo spreekt Benhadad, en zei:: Ik heb wel tot u gezonden, en zei:: Uw zilver, en uw goud, en uw vrouwen, en uw kinderen zult u mij geven;
6 Maar morgen om deze tijd zal ik mijn knechten tot u zenden, dat zij uw huis en de huizen uwer knechten bezoeken; en het zal gebeuren, dat zij al het begeerlijke uwer ogen in hun handen leggen en wegnemen zullen.
7 Toen riep de koning van Israel alle oudsten van de lands, en zei: Merkt toch en ziet, dat deze het kwade zoekt; want hij had tot mij gezonden, om mijn vrouwen, en om mijn kinderen, en om mijn zilver, en om mijn goud, en ik heb het hem niet geweigerd.
8 Doch al de oudsten, en het gehele volk, zeiden tot hem: Hoor niet, en bewillig niet.
9 Daarom zei hij tot de boden van Benhadad: Zegt mijn heer de koning: Alles, waarom u in het eerst tot uw knecht gezonden hebt, zal ik doen; maar deze zaak kan ik niet doen. Zo gingen de boden heen en brachten hem bescheid weer.
10 En Benhadad zond tot hem en zei: De goden doen mij zo, en doen zo daartoe, indien het stof van Samaria genoeg zal zijn tot handvollen voor al het volk, dat mijn voetstappen volgt!
11 Maar de koning van Israel antwoordde en zei: Spreekt tot hem: Die zich aangordt, beroeme zich niet, als die zich los maakt.
12 En het gebeurde, als hij dit woord hoorde, daar hij was drinkende, hij en de koningen in de tenten, dat hij zei tot zijn knechten: Legt aan! En zij leiden aan tegen de stad.
13 En ziet, een profeet trad tot Achab, de koning van Israel, en zei: Zo zegt de HEERE: Hebt u gezien al deze grote menigte? Zie, Ik zal ze heden in uw hand geven, opdat u weet, dat Ik de HEERE ben.
14 En Achab zei: Door wie? En hij zei: Zo zegt de HEERE: Door de jongens van de oversten van de landschappen. En hij zei: Wie zal de strijd aanbinden? En hij zei: U .
15 Toen telde hij de jongens van de oversten van de landschappen, en zij waren tweehonderd twee en dertig; en na hen telde hij al het volk, al de kinderen Israels, zeven duizend.
16 En zij gingen uit op de middag. Benhadad nu dronk zich dronken in de tenten, hij en de koningen, de twee en dertig koningen, die hem hielpen.
17 En de jongens van de oversten van de landschappen gingen eerst uit. Doch Benhadad zond enigen uit, en zij boodschapten hem, en zei:: Uit Samaria zijn mannen uitgetogen.
18 En hij zei: Hetzij dat zij tot vrede uitgetogen zijn, grijpt hen levend; hetzij ook, dat zij ten strijde uitgetogen zijn, grijpt hen levend.
19 Zo gingen deze jongens van de oversten van de landschappen uit de stad, en het heir, dat hen navolgde.
20 En een ieder sloeg zijn man, zodat de Syriers vloden, en Israel jaagde hen na. Doch Benhadad, de koning van Syrie, ontkwam op een paard, met enige ruiteren.
21 En de koning van Israel trok uit, en sloeg paarden en wagenen, dat hij een groten slag aan de Syriers sloeg.
22 Toen trad die profeet tot de koning van Israel, en zei tot hem: Ga heen, sterk u; en bemerk, en zie, wat u doen zult; want met de wederkomst van de jaars zal de koning van Syrie tegen u optrekken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23 Want de knechten van de koning van Syrie hadden tot hem gezegd: Hun goden zijn berggoden, daarom zijn zij sterker geweest dan wij; maar zeker, laat ons tegen hen op het effen veld strijden, zo wij niet sterker zijn dan zij!
24 Daarom doe deze zaak: Doe de koningen weg, elkeen uit zijn plaats, en stel landvoogden in hun plaats.
25 En u , tel u een heir, als dat heir, dat van de uwen gevallen is, en paarden, als die paarden, en wagenen, als die wagenen; en laat ons tegen hen op het effen veld strijden, zo wij niet sterker zijn dan zij! En hij hoorde naar hun stem, en deed zo.
26 Het gebeurde nu met de wederkomst van de jaars, dat Benhadad de Syriers monsterde; en hij trok op naar Afek, ten krijge tegen Israel.
27 De kinderen Israels werden ook gemonsterd, en waren verzorgd van leeftocht, en trokken hun tegemoet; en de kinderen Israels legerden zich tegenover hen, als twee blote geitenkudden, maar de Syriers vervulden het land.
28 En de man Gods trad toe, en sprak tot de koning van Israel, en zei: Zo zegt de HEERE: Daarom dat de Syriers gezegd hebben: De HEERE is een God van de bergen, en Hij is niet een God van de laagten; zo zal Ik al deze grote menigte in uw hand geven, opdat u lieden weet, dat Ik de HEERE ben.
29 En deze waren gelegerd tegenover die, zeven dagen; het gebeurde nu op de zevenden dag, dat de strijd aanging; en de kinderen Israels sloegen van de Syriers honderd duizend voetvolks op een dag.
30 En de overgeblevenen vloden naar Afek in de stad, en de muur viel op zeven en twintig duizend mannen, die overgebleven waren; ook vlood Benhadad, en kwam in de stad van kamer in kamer.
31 Toen zeiden de knechten tot hem: Zie toch, wij hebben gehoord, dat de koningen van het huis Israels goedertierene koningen zijn; laat ons toch zakken om onze lenden leggen, en koorden om onze hoofden, en uitgaan tot de koning van Israel; mogelijk zal hij uw ziel in het leven behouden.
32 Toen gordden zij zakken om hun lenden, en koorden om hun hoofden, en kwamen tot de koning van Israel, en zeiden: Uw knecht Benhadad zegt: Laat toch mijn ziel leven. En hij zei: Leeft hij dan nog? Hij is mijn broer.
33 De mannen nu namen naarstiglijk waar, en vatten het haastelijk, of het van hem ware, en zeiden: Uw broer Benhadad leeft. En hij zei: Komt, brengt hem. Toen kwam Benhadad tot hem uit, en hij deed hem op de wagen klimmen.
34 En hij zei tot hem: De steden, die mijn vader van uw vader genomen heeft, zal ik weergeven, en maak u straten in Damaskus, gelijk mijn vader in Samaria gemaakt heeft. En ik, antwoordde Achab, zal u met dit verbond dan laten gaan. Zo maakte hij een verbond met hem, en liet hem gaan.
35 Toen zei een man uit de zonen van de profeten tot zijn naaste, door het woord van de HEERE: Sla mij toch. En de man weigerde hem te slaan.
36 En hij zei tot hem: Daarom dat u de stem van de HEERE niet gehoorzaam bent geweest, zie, als u van mij weggegaan bent, zo zal u een leeuw slaan. En als hij van bij hem weggegaan was, zo vond hem een leeuw, die hem sloeg.
37 Daarna vond hij een anderen man, en zei: Sla mij toch. En die man sloeg hem, slaande en wondende.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

38 Toen ging de profeet heen, en stond voor de koning op de weg; en hij verstelde zich met as boven zijn ogen.
39 En het gebeurde, als de koning voorbijging, dat hij tot de koning riep, en zei: Uw knecht was uitgegaan in het midden van de strijds; en zie, een man was afgeweken, en bracht tot mij een man, en zei: Bewaar deze man, indien hij enigszins gemist wordt, zo zal uw ziel in de plaats van zijn ziel zijn, of u zult een talent zilvers opwegen.
40 Het gebeurde nu, als uw knecht hier en daar doende was, dat hij er niet was. Toen zei de koning van Israel tot hem: Zo is uw oordeel; u hebt zelf het geveld.
41 Toen haastte hij zich, en deed de as af van zijn ogen; en de koning van Israel kende hem, dat hij een van de profeten was.
42 En hij zei tot hem: Zo zegt de HEERE: Omdat u de man, die Ik verbannen heb, uit de hand hebt laten gaan, zo zal uw ziel in de plaats van zijn ziel zijn, en uw volk in de plaats van zijn volk.
43 En de koning van Israel trok henen, gemelijk en toornig, naar zijn huis, en kwam te Samaria.

21

1 Het gebeurde nu na deze dingen, zo Naboth, een Jizreeliet, een wijngaard had, die te Jizreel was, bij het paleis van Achab, de koning van Samaria.
2 Dat Achab sprak tot Naboth, en zei:: Geef mij uw wijngaard, opdat hij mij zij tot een kruidhof, omdat hij nabij mijn huis is; en ik zal u daarvoor geven een wijngaard, die beter is dan die; of, zo het goed in uw ogen is, zal ik u in geld zijn waarde geven.
3 Maar Naboth zei tot Achab: Dat late de HEERE verre van mij zijn, dat ik u de erve van mijn vaderen geven zou!
4 Toen kwam Achab in zijn huis, gemelijk en toornig over het woord, dat Naboth, de Jizreeliet, tot hem gesproken had, en gezegd: Ik zal de erve van mijn vaderen niet geven. En hij leide zich neder op zijn bed, en keerde zijn aangezicht om, en at geen brood.
5 Maar Izebel, zijn huisvrouw, kwam tot hem, en sprak tot hem: Wat is dit, dat uw geest dus gemelijk is, en dat u geen brood eet?
6 En hij sprak tot haar: Omdat ik tot Naboth, de Jizreeliet, gesproken en hem gezegd heb: Geef mij uw wijngaard om geld, of, zo het u behaagt, zal ik u een wijngaard in zijn plaats geven; maar hij heeft gezegd: Ik zal u mijn wijngaard niet geven.
7 Toen zei Izebel, zijn huisvrouw, tot hem: Zoudt u nu het koninkrijk over Israel regeren? Sta op, eet brood, en uw hart zij vrolijk; ik zal u de wijngaard van Naboth, de Jizreeliet, geven.
8 Zij dan schreef brieven in de naam van Achab, en verzegelde ze met zijn signet; en zond de brieven tot de oudsten en tot de edelen, die in zijn stad waren, wonende met Naboth.
9 En zij schreef in die brieven, en zei:: Roept een vasten uit, en zet Naboth in de hoogste plaats van de volks;
10 En zet tegenover hem twee mannen, zonen Belials, die tegen hem getuigen, en zei:: U hebt God en de koning gezegend; en voert hem uit, en stenigt hem, dat hij sterve.
11 En de mannen van zijn stad, die oudsten en die edelen, die in zijn stad woonden, deden zoals Izebel tot hen gezonden had; zoals geschreven was in de brieven, die zij tot hen gezonden had.
12 Zij riepen een vasten uit; en zij zetten Naboth in de hoogste plaats van de volks.
13 Toen kwamen de twee mannen, zonen Belials, en zetten zich tegenover hem; en de mannen Belials getuigden tegen hem, tegen Naboth, voor het volk, en zei:: Naboth heeft God en de

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

koning gezegend. En zij voerden hem buiten de stad, en stenigden hem met stenen, dat hij stierf.
14 Daarna zonden zij tot Izebel, en zei:: Naboth is gestenigd en is dood.
15 Het gebeurde nu, toen Izebel hoorde, dat Naboth gestenigd en dood was, dat Izebel tot Achab zei: Sta op, bezit de wijngaard van Naboth, de Jizreeliet, erfelijk, die hij u weigerde om geld te geven; want Naboth leeft niet, maar is dood.
16 En het gebeurde, als Achab hoorde, dat Naboth dood was, dat Achab opstond, om naar de wijngaard van Naboth, de Jizreeliet, af te gaan, om die erfelijk te bezitten.
17 Doch het woord van de HEERE gebeurde tot Elia, de Thisbiet, en zei::
18 Maak u op, ga henen af, Achab, de koning van Israel, tegemoet, die in Samaria is; zie hij is in de wijngaard van Naboth, waarhenen hij afgegaan is, om die erfelijk te bezitten.
19 En u zult tot hem spreken, en zei:: Zo zegt de HEERE: Hebt u doodgeslagen, en ook een erfelijke bezitting ingenomen? Daartoe zult u tot hem spreken, en zei:: Zo zegt de HEERE: In plaats dat de honden het bloed van Naboth gelekt hebben, zullen de honden uw bloed lekken, ja het uwe!
20 En Achab zei tot Elia: Hebt u mij gevonden, o, mijn vijand? En hij zei: Ik heb u gevonden, overmits u uzelven verkocht hebt, om te doen dat kwaad is in de ogen van de HEERE.
21 Zie, Ik zal kwaad over u brengen, en uw nakomelingen wegdoen; en Ik zal van Achab uitroeien wat mannelijk is, veeleer de beslotene en verlatene in Israel.
22 En Ik zal uw huis maken gelijk het huis van Jerobeam, de zoon van Nebat, en gelijk het huis van Baesa, de zoon van Ahia; om de terging, waarmede u Mij getergd hebt, en dat u Israel hebt doen zondigen.
23 Verder ook over Izebel sprak de HEERE, en zei:: De honden zullen Izebel eten, aan de voorwal van Jizreel.
24 Die van Achab sterft in de stad, zullen de honden eten; en die in het veld sterft, zullen de vogelen van de hemels eten.
25 Doch er was niemand geweest gelijk Achab, die zichzelven verkocht had, om te doen dat kwaad is in de ogen van de HEERE, omdat Izebel, zijn huisvrouw, hem ophitste.
26 En hij deed zeer gruwelijk, wandelende achter de drekgoden; naar alles, wat de Amorieten gedaan hadden, die God voor het aangezicht van de kinderen Israels uit de bezitting verdreven had.
27 Het gebeurde nu, als Achab deze woorden hoorde, dat hij zijn klederen scheurde, en een zak om zijn vlees leide, en vastte; hij lag ook neder in de zak, en ging langzaam.
28 En het woord van de HEERE gebeurde tot Elia, de Thisbiet, en zei::
29 Hebt u gezien, dat Achab zich vernedert voor Mijn aangezicht? Daarom omdat hij zich vernedert voor Mijn aangezicht, zo zal Ik dat kwaad in zijn dagen niet brengen; in de dagen van zijn zoons zal Ik dat kwaad over zijn huis brengen.

22

1 En zij zaten drie jaren stil, dat er geen krijg was tussen Syrie en tussen Israel.
2 Maar het gebeurde in het derde jaar, als Josafat, de koning van Juda, tot de koning van Israel afgekomen was,
3 Dat de koning van Israel tot zijn knechten zei: Weet u , dat Ramoth in Gilead onze is? En wij zijn stil, zonder dat te nemen uit de hand van de koning van Syrie.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Daarna zei hij tot Josafat: Zult u met mij trekken in de strijd naar Ramoth in Gilead? En Josafat zei tot de koning van Israel: Zo zal ik zijn gelijk u bent, zo mijn volk als uw volk, zo mijn paarden als uw paarden.
5 Verder zei Josafat tot de koning van Israel: Vraag toch als heden naar het woord van de HEERE.
6 Toen vergaderde de koning van Israel de profeten, omtrent vierhonderd man, en hij zei tot hen: Zal ik tegen Ramoth in Gilead ten strijde trekken, of zal ik het nalaten? En zij zeiden: Trek op, want de HEERE zal ze in de hand van de koning geven.
7 Maar Josafat zei: Is hier niet nog een profeet van de HEERE, dat wij het van hem vragen mochten?
8 Toen zei de koning van Israel tot Josafat: Er is nog een man, om door hem de HEERE te vragen; maar ik haat hem, omdat hij over mij niets goeds profeteert, maar kwaad: Micha, de zoon van Jimla. En Josafat zei: De koning zegge niet zo!
9 Toen riep de koning van Israel een kamerling, en hij zei: Haal haastelijk Micha, de zoon van Jimla.
10 De koning van Israel nu, en Josafat, de koning van Juda, zaten elk op zijn troon, bekleed met hun klederen, op het plein, aan de deur van de poort van Samaria; en al de profeten profeteerden in hun tegenwoordigheid.
11 En Zedekia, de zoon van Kenaana, had zich ijzeren horens gemaakt; en hij zei: Zo zegt de HEERE: Met deze zult u de Syriers stoten, totdat u hen gans verdaan zult hebben.
12 En al de profeten profeteerden zo, en zei:: Trek op naar Ramoth in Gilead, en u zult voorspoedig zijn; want de HEERE zal hen in de hand van de koning geven.
13 De bode nu, die henengegaan was, om Micha te roepen, sprak tot hem, en zei:: Zie toch, de woorden van de profeten zijn uit een mond goed tot de koning; dat toch uw woord zij, zoals het woord van een uit hen, en spreek het goede.
14 Doch Micha zei: Zo waarachtig als de HEERE leeft, hetgeen de HEERE tot mij zeggen zal, dat zal ik spreken.
15 Als hij tot de koning gekomen was, zo zei de koning tot hem: Micha, zullen wij naar Ramoth in Gilead ten strijde trekken, of zullen wij het nalaten? En hij zei tot hem: Trek op, en u zult voorspoedig zijn, want de HEERE zal ze in de hand van de koning geven.
16 En de koning zei tot hem: Tot hoe vele reizen zal ik u bezweren, opdat u tot mij niet spreekt, dan alleen de waarheid, in de Naam van de HEERE?
17 En hij zei: Ik zag het gehele Israel verstrooid op de bergen, gelijk schapen, die geen herder hebben; en de HEERE zei: Deze hebben geen heer; een ieder kere weer naar zijn huis in vrede.
18 Toen zei de koning van Israel tot Josafat: Heb ik tot u niet gezegd: Hij zal over mij niets goed, maar kwaads profeteren?
19 Verder zei hij: Daarom hoort het woord van de HEERE: Ik zag de HEERE, zittende op Zijn troon, en al het hemelse heir staande nevens Hem, aan Zijn rechter hand en aan Zijn linkerhand.
20 En de HEERE zei: Wie zal Achab overreden, dat hij optrekke en valle te Ramoth in Gilead? De een nu zei aldus, en de andere zei zo.
21 Toen ging een geest uit, en stond voor het aangezicht van de HEERE, en zei: Ik zal hem overreden.
22 En de HEERE zei tot hem: Waarmede? En hij zei: Ik zal uitgaan, en een leugengeest zijn in de mond van al zijn profeten. En Hij zei: U zult overreden, en zult het ook vermogen; ga uit en doe zo.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23 Nu dan, zie, de HEERE heeft een leugengeest in de mond van al deze uw profeten gegeven; en de HEERE heeft kwaad over u gesproken.
24 Toen trad Zedekia, de zoon van Kenaana, toe, en sloeg Micha op het kinnebakken; en hij zei: Door wat weg is de geest van de HEERE van mij doorgegaan, om u aan te spreken?
25 En Micha zei: Zie, u zult het zien, op dienzelfden dag, als u zult gaan van kamer in kamer, om u te versteken.
26 De koning van Israel nu zei: Neem Micha, en breng hem weer tot Amon, de overste van de stad, en tot Joas, de zoon van de koning;
27 En u zult zeggen: Zo zegt de koning: Zet deze in het gevangenhuis, en spijst hem met brood van de bedruktheid, en met water van de bedruktheid, totdat ik met vrede weer kom.
28 En Micha zei: Indien u enigszins met vrede wederkomt, zo heeft de HEERE door mij niet gesproken! Verder zei hij: Hoort, u volken altegaar!
29 Zo trok de koning van Israel en Josafat, de koning van Juda, op naar Ramoth in Gilead.
30 En de koning van Israel zei tot Josafat: Als ik mij versteld heb, zal ik in de strijd komen; maar u , trek uw klederen aan. Zo verstelde zich de koning van Israel, en kwam in de strijd.
31 De koning nu van Syrie had geboden aan de oversten van de wagenen, van welke hij twee en dertig had, en zei:: U zult noch kleinen noch groten bestrijden, maar de koning van Israel alleen.
32 Het gebeurde dan, als de oversten van de wagenen Josafat zagen, dat zij zeiden: Zeker, die is de koning van Israel, en zij keerden zich naar hem, om te strijden; maar Josafat riep uit.
33 En het gebeurde, als de oversten van de wagenen zagen, dat hij de koning van Israel niet was, dat zij zich van achter hem afkeerden.
34 Toen spande een man de boog in zijn eenvoudigheid, en schoot de koning van Israel tussen de gespen en tussen het pantsier. Toen zei hij tot zijn voerman: Keer uw hand, en voer mij uit het leger, want ik ben zeer verwond.
35 En de strijd nam op denzelven dag toe, en de koning werd met de wagen staande gehouden tegenover de Syriers; maar hij stierf van de avonds, en het bloed van de wonde vloeide in de bak van de wagens.
36 En er ging een uitroeping door het heirleger, als de zon onderging, en zei:: Een ieder kere naar zijn stad, en een ieder naar zijn land!
37 Zo stierf de koning, en werd naar Samaria gebracht; en zij begroeven de koning te Samaria.
38 Als men nu de wagen in de vijver van Samaria spoelde, lekten de honden zijn bloed, waar de hoeren wassen, naar het woord van de HEERE, dat Hij gesproken had.
39 Het overige nu van de geschiedenissen van Achab, en al wat hij gedaan heeft, en het elpenbenen huis, dat hij gebouwd heeft, en al de steden, die hij gebouwd heeft, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel?
40 Zo ontsliep Achab met zijn vaderen; en zijn zoon Ahazia werd koning in zijn plaats.
41 Josafat nu, de zoon van Asa, werd koning over Juda, in het vierde jaar van Achab, de koning van Israel.
42 Josafat was vijf en dertig jaren oud, als hij koning werd, en regeerde vijf en twintig jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Azuba, de dochter van Silchi.
43 En hij wandelde in al de weg van zijn vader Asa; hij week niet daarvan, doende dat recht was in de ogen van de HEERE. (22:44) Evenwel werden de hoogten niet weggenomen; het volk offerde en rookte nog op de hoogten.
44 (22:45) En Josafat maakte vrede met de koning van Israel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

45 (22:46) Het overige nu van de geschiedenissen van Josafat, en zijn macht, die hij bewezen heeft, en hoe hij geoorloogd heeft, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda?
46 (22:47) Ook deed hij uit het land weg de overige schandjongens, die in de dagen van zijn vader Asa overgebleven waren.
47 (22:48) Toen was er geen koning in Edom, maar een stadhouder van de koning.
48 (22:49) En Josafat maakte schepen van Tharsis, om naar Ofir te gaan om goud; maar zij gingen niet, want de schepen werden gebroken te Ezeon-geber.
49 (22:50) Toen zei Ahazia, de zoon van Achab, tot Josafat: Laat mijn knechten met uw knechten op de schepen varen; maar Josafat wilde niet.
50 (22:51) En Josafat ontsliep met zijn vaderen, en werd bij zijn vaderen begraven in de stad van zijn vader David; en zijn zoon Joram werd koning in zijn plaats.
51 (22:52) Ahazia, de zoon van Achab, werd koning over Israel te Samaria, in het zeventiende jaar van Josafat, de koning van Juda, en regeerde twee jaren over Israel.
52 (22:53) En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE; want hij wandelde in de weg van zijn vader, en in de weg van zijn moeder, en in de weg van Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israel zondigen deed.
53 (22:54) En hij diende Baal, en boog zich voor hem, en vertoornde de HEERE, de God Israels, naar alles, wat zijn vader gedaan had.

2 KONINGEN

1
1 En Moab viel van Israel af, na Achabs dood.
2 En Ahazia viel door een tralie in zijn opperzaal, die te Samaria was, en werd krank. En hij zond boden, en zei tot hen: Gaat heen, vraagt Baal-zebub, de god van Ekron, of ik van deze krankheid genezen zal.
3 Maar de Engel van de HEERE sprak tot Elia, de Thisbiet: Maak u op, ga op, de boden van de koning van Samaria tegemoet, en spreek tot hen: Is het, omdat er geen God in Israel is, dat u lieden heengaat, om Baal-zebub, de god van Ekron, te vragen?
4 Daarom nu zegt de HEERE zo: U zult niet afkomen van dat bed, waarop u geklommen bent, maar u zult de dood sterven. En Elia ging weg.
5 Zo kwamen de boden weer tot hem; en hij zei tot hen: Wat is dit, dat u wederkomt?
6 En zij zeiden tot hem: Een man kwam op, ons tegemoet, en zei tot ons: Gaat heen, keert weer tot de koning die u gezonden heeft, en spreekt tot hem: Zo zegt de HEERE: Is het, omdat er geen God in Israel is, dat u zendt, om Baal-zebub, de god van Ekron, te vragen? Daarom zult u van dat bed, waarop u geklommen bent, niet afkomen, maar u zult de dood sterven.
7 En hij sprak tot hen: Hoedanig was de gestalte van de mans, die u tegemoet opgekomen is, en deze woorden tot u gesproken heeft?
8 En zij zeiden tot hem: Hij was een man met een harig kleed, en met een lederen gordel gegord om zijn lenden. Toen zei hij: Het is Elia, de Thisbiet.
9 En hij zond tot hem een hoofdman van vijftig met zijn vijftigen. En als hij tot hem opkwam (want ziet, hij zat op de hoogte eens bergs), zo sprak hij tot hem: U , man Gods! de koning zegt: Kom af.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Maar Elia antwoordde en sprak tot de hoofdman van vijftigen: Indien ik dan een man Gods ben, zo dale vuur van de hemel, en vertere u en uw vijftigen. Toen daalde vuur van de hemel, en verteerde hem en zijn vijftigen.
11 En hij zond wederom tot hem een anderen hoofdman van vijftig met zijn vijftigen. Deze antwoordde en sprak tot hem: U , man Gods! zo zegt de koning: Kom haastelijk af.
12 En Elia antwoordde en sprak tot hem: Ben ik een man Gods, zo dale vuur van de hemel, en vertere u en uw vijftigen. Toen daalde vuur Gods van de hemel en verteerde hem en zijn vijftigen.
13 En wederom zond hij een hoofdman van de derde vijftigen met zijn vijftigen. Zo ging de derde hoofdman van vijftigen op, en kwam en boog zich op zijn knieen, voor Elia, en smeekte hem, en sprak tot hem: U , man Gods, laat toch mijn ziel en de ziel van uw knechten, van deze vijftigen, dierbaar zijn in uw ogen!
14 Zie, het vuur is van de hemel gedaald, en heeft die twee eerste hoofdmannen van vijftigen met hun vijftigen verteerd; maar nu, laat mijn ziel dierbaar zijn in uw ogen!
15 Toen sprak de Engel van de HEERE tot Elia: Ga af met hem; vrees niet voor zijn aangezicht. En hij stond op, en ging met hem af tot de koning.
16 En hij sprak tot hem: Zo zegt de HEERE: Daarom, dat u boden gezonden hebt, om Baal-zebub, de god van Ekron, te vragen (is het, omdat er geen God in Israel is, om Zijn woord te vragen?); daarom, van dat bed, waarop u geklommen bent, zult u niet afkomen, maar u zult de dood sterven.
17 Zo stierf hij, naar het woord van de HEERE, dat Elia gesproken had; en Joram werd koning in zijn plaats, in het tweede jaar van Joram, de zoon van Josafat, de koning van Juda; want hij had geen zoon.
18 Het overige nu van de zaken van Ahazia, die hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israël?

2
1 Het gebeurde nu, als de HEERE Elia met een onweder ten hemel opnemen zou, dat Elia met Elisa ging van Gilgal.
2 En Elia zei tot Elisa: Blijf toch hier, want de HEERE heeft mij naar Beth-el gezonden. Maar Elisa zei: Zo waarachtig als de HEERE leeft en uw ziel leeft, ik zal u niet verlaten! Zo gingen zij af naar Beth-el.
3 Toen gingen de zonen van de profeten, die te Beth-el waren, tot Elisa uit, en zeiden tot hem: Weet u , dat de HEERE heden uw heer van uw hoofd wegnemen zal? En hij zei: Ik weet het ook wel, zwijgt u stil.
4 En Elia zei tot hem: Elisa, blijf toch hier, want de HEERE heeft mij naar Jericho gezonden. Maar hij zei: Zo waarachtig als de HEERE leeft en uw ziel leeft, ik zal u niet verlaten! Zo kwamen zij te Jericho.
5 Toen traden de zonen van de profeten, die te Jericho waren, naar Elisa toe, en zeiden tot hem: Weet u , dat de HEERE heden uw heer van uw hoofd wegnemen zal? En hij zei: Ik weet het ook wel, zwijgt u stil.
6 En Elia zei tot hem: Blijf toch hier, want de HEERE heeft mij naar de Jordaan gezonden. Maar hij zei: Zo waarachtig als de HEERE leeft en uw ziel leeft, ik zal u niet verlaten! En zij beiden gingen henen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 En vijftig mannen van de zonen van de profeten gingen henen, en stonden tegenover van verre; en die beiden stonden aan de Jordaan.
8 Toen nam Elia zijn mantel, en wond hem samen, en sloeg het water, en het werd hierheen en daarheen verdeeld; en zij beiden gingen er door op het droge.
9 Het gebeurde nu, als zij overgekomen waren, dat Elia zei tot Elisa: Begeer wat ik u doen zal, eer ik van bij u weggenomen worde. En Elisa zei: Dat toch twee delen van uw geest op mij zijn!
10 En hij zei: U hebt een harde zaak begeerd; indien u mij zult zien, als ik van bij u weggenomen worde, het zal u zo gebeuren; doch zo niet, het zal niet gebeuren.
11 En het gebeurde, als zij voortgingen, gaande en sprekende, ziet, zo was er een vurige wagen met vurige paarden, die tussen hen beiden scheiding maakten. Zo voer Elia met een onweder ten hemel.
12 En Elisa zag het, en hij riep: Mijn vader, mijn vader, wagen Israels en zijn ruiteren! En hij zag hem niet meer; en hij vatte zijn klederen en scheurde ze in twee stukken.
13 Hij hief ook Elia's mantel op, die van hem afgevallen was, en keerde weer, en stond aan de oever van de Jordaan.
14 En hij nam de mantel van Elia, die van hem afgevallen was, en sloeg het water, en zei: Waar is de HEERE, de God van Elia? Ja, Dezelve? En hij sloeg het water, en het werd hierheen en daarheen verdeeld, en Elisa ging er door.
15 Als nu de kinderen van de profeten, die tegenover te Jericho waren, hem zagen, zo zeiden zij: De geest van Elia rust op Elisa; en zij kwamen hem tegemoet, en bogen zich voor hem neder ter aarde.
16 En zij zeiden tot hem: Zie nu, er zijn bij uw knechten vijftig dappere mannen; laat hen toch heengaan, en uw heer zoeken, of niet misschien de Geest van de HEERE hem opgenomen, en op een van de bergen, of in een van de dalen hem geworpen heeft. Doch hij zei: Zendt niet.
17 Maar zij hielden bij hem aan tot schamens toe; en hij zei: Zendt. En zij zonden vijftig mannen, die drie dagen zochten, doch hem niet vonden.
18 Toen kwamen zij weer tot hem, daar hij te Jericho gebleven was; en hij zei tot hen: Heb ik tot u niet gezegd: Gaat niet?
19 En de mannen van de stad zeiden tot Elisa: Zie toch, de woning van deze stad is goed, zoals mijn heer ziet; maar het water is kwaad, en het land onvruchtbaar.
20 En hij zei: Brengt mij een nieuwe schaal, en legt er zout in. En zij brachten ze tot hem.
21 Toen ging hij uit tot de waterwel, en wierp het zout daarin, en zei: Zo zegt de HEERE: Ik heb dit water gezond gemaakt, er zal geen dood noch onvruchtbaarheid meer van worden.
22 Zo werd dat water gezond, tot op deze dag, naar het woord van Elisa, dat hij gesproken had.
23 En hij ging van daar op naar Beth-el. Als hij nu de weg opging, zo kwamen kleine jongens uit de stad; die bespotten hem, en zeiden tot hem: Kaalkop, ga op, kaalkop, ga op!
24 En hij keerde zich achterom, en hij zag ze, en vloekte hen, in de Naam van de HEERE. Toen kwamen twee beren uit het woud, en verscheurden van dezelve twee en veertig kinderen.
25 En hij ging van daar naar de berg Karmel; en van daar keerde hij weer naar Samaria.

3
1 Joram nu, de zoon van Achab, werd koning over Israel te Samaria, in het achttiende jaar van Josafat, de koning van Juda, en hij regeerde twaalf jaren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE, doch niet gelijk zijn vader en gelijk zijn moeder; want hij deed dat opgerichte beeld van Baal weg, hetwelk zijn vader gemaakt had.
3 Evenwel hing hij de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, aan, die Israel deed zondigen; hij week daarvan niet af.
4 Mesa nu, de koning van de Moabieten, was een veehandelaar, en bracht op aan de koning van Israel honderd duizend lammeren, en honderd duizend rammen met de wol.
5 Maar het gebeurde, als Achab gestorven was, dat de koning van de Moabieten van de koning van Israel afviel.
6 Zo trok de koning Joram ter zelfder tijd uit Samaria, en monsterde gans Israel.
7 En hij ging heen, en zond tot Josafat, de koning van Juda, en zei:: De koning van de Moabieten is van mij afgevallen, zult u met mij trekken in de oorlog tegen de Moabieten? En hij zei: Ik zal opkomen; zo zal ik zijn, gelijk u bent, zo mijn volk als uw volk, zo mijn paarden als uw paarden.
8 En hij zei: Door welke weg zullen wij optrekken? Hij dan zei: Door de weg van de woestijn van Edom.
9 Zo trok de koning van Israel heen, en de koning van Juda, en de koning van Edom; en als zij zeven dagreizen omgetogen waren, zo had het leger en het vee, dat hen navolgde, geen water.
10 Toen zei de koning van Israel: Ach, dat de HEERE deze drie koningen geroepen heeft, om die in van de Moabieten hand te geven!
11 En Josafat zei: Is hier geen profeet van de HEERE, dat wij door hem de HEERE mochten vragen? Toen antwoordde een van de knechten van de koning van Israel, en zei: Hier is Elisa, de zoon van Safat, die water op Elia's handen goot.
12 En Josafat zei: Van de HEERE woord is bij hem. Zo gingen tot hem af de koning van Israel, en Josafat, en de koning van Edom.
13 Maar Elisa zei tot de koning van Israel: Wat heb ik met u te doen? Ga heen tot de profeten uws vaders, en tot de profeten uwer moeder. Doch de koning van Israel zei tot hem: Neen, want de HEERE heeft deze drie koningen geroepen, om die in van de Moabieten hand te geven.
14 En Elisa zei: Zo waarachtig als de HEERE van de heirscharen leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, zo ik niet het aangezicht van Josafat, de koning van Juda, opnam, ik zou u niet aanschouwen, noch u aanzien!
15 Nu dan, brengt mij een speelman. En het gebeurde, als de speelman op de snaren speelde, dat de hand van de HEERE op hem kwam.
16 En hij zei: Zo zegt de HEERE: Maakt in dit dal vele grachten.
17 Want zo zegt de HEERE: U lieden zult geen wind zien, en u zult geen regen zien; nochtans zal dit dal met water vervuld worden, zodat u zult drinken, u en uw vee, en uw beesten.
18 Daartoe is dat slecht in de ogen van de HEERE, Hij zal ook de Moabieten in uw hand geven.
19 En u zult alle vaste steden, en alle uitgelezene steden slaan, en zult alle goede bomen vellen, en zult alle waterfonteinen stoppen; en alle goede stukken lands zult u met stenen verderven.
20 En het gebeurde van de morgens, als men het spijsoffer offert, dat er, ziet, water door de weg van Edom kwam, en het land met water vervuld werd.
21 Toen nu al de Moabieten hoorden, dat koningen opgetogen waren, om tegen hen te strijden, zo werden zij samen geroepen, van al degenen af, die de gordel aangordden en daarboven, en zij stonden aan de landpale.
22 En toen zij zich van de morgens vroeg opmaakten, en de zon over dat water oprees, zagen de Moabieten dat water tegenover rood, gelijk bloed.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23 En zij zeiden: Dit is bloed; de koningen hebben voorzeker zich met het zwaard verdorven, en hebben de een de ander verslagen; nu dan aan de buit, u Moabieten!
24 Maar als zij aan het leger van Israel kwamen, maakten zich de Israelieten op, en sloegen de Moabieten; en zij vloden van hun aangezicht; ja, zij kwamen in het land, slaande ook de Moabieten.
25 De steden nu braken zij af, en een ieder wierp zijn steen op alle goede stukken lands, en zij vulden ze, en stopten alle waterfonteinen, en velden alle goede bomen, totdat zij in Kir-hareseth alleen de stenen daarvan lieten overblijven; en de slingeraars omsingelden en sloegen hen.
26 Doch als de koning van de Moabieten zag, dat hem de strijd te sterk was, nam hij tot zich zevenhonderd mannen, die het zwaard uittogen, om door te breken tegen de koning van Edom; maar zij konden niet.
27 Toen nam hij zijn eerstgeboren zoon, die in zijn plaats koning zou worden, en offerde hem ten brandoffer op de muur. Daaruit werd een zeer grote toorn in Israel; daarom trokken zij van hem af, en keerden weer in hun land.

4
1 Een vrouw nu uit de vrouwen van de zonen van de profeten riep tot Elisa, en zei:: Uw knecht, mijn man, is gestorven, en u weet, dat uw knecht de HEERE was vrezende; nu is de schuldheer gekomen, om mijn beide kinderen voor zich tot knechten te nemen.
2 En Elisa zei tot haar: Wat zal ik u doen? Geef mij te kennen, wat u in het huis hebt. En zij zei: Uw dienstmaagd heeft niet met al in het huis, dan een kruik met olie.
3 Toen zei hij: Ga, eis voor u vaten van buiten, van al uw naburen ledige vaten; maak er niet weinig te hebben.
4 Kom dan in, en sluit de deur voor u en voor uw zonen toe; daarna giet in al die vaten, en zet weg, dat vol is.
5 Zo ging zij van hem, en sloot de deur voor zich en voor haar zonen toe; die brachten haar de vaten toe, en zij goot in.
6 En het gebeurde, als die vaten vol waren, dat zij tot haar zoon zei: Breng mij nog een vat aan; maar hij zei tot haar: Er is geen vat meer. En de olie stond stil.
7 Toen kwam zij, en gaf het de man Gods te kennen; en hij zei: Ga heen, verkoop de olie, en betaal uw schuldheer; u dan met uw zonen, leef bij het overige.
8 Het gebeurde ook op een dag, als Elisa naar Sunem doortrok, dat daar een grote vrouw was, die hem aanhield om brood te eten. Voorts gebeurde het, zo dikwijls hij doortrok, week hij daarin, om brood te eten.
9 En zij zei tot haar man: Zie nu, ik heb gemerkt, dat deze man Gods heilig is, die bij ons altoos doortrekt.
10 Laat ons toch een kleine opperkamer van een wand maken, en laat ons daar voor hem zetten een bed, en tafel, en stoel, en kandelaar; zo zal het gebeuren, wanneer hij tot ons komt, dat hij daar inwijke.
11 En het gebeurde op een dag, dat hij daar kwam; en hij week in die opperkamer, en leide zich daar neder.
12 Toen zei hij tot zijn jongen Gehazi: Roep deze Sunamietische. En als hij ze geroepen had, stond zij voor zijn aangezicht.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 (Want hij had hem gezegd: Zeg nu tot haar: Zie, u bent zorgvuldig voor ons geweest, met al deze zorgvuldigheid; wat is er voor u te doen? Is er iets om voor u te spreken tot de koning, of tot de krijgsoverste? En zij had gezegd: Ik woon in het midden van mijn volks.
14 Toen had hij gezegd: Wat is er dan voor haar te doen? En Gehazi had gezegd: Zij heeft toch geen zoon, en haar man is oud.
15 Daarom had hij gezegd: Roep haar. En als hij ze geroepen had, stond zij in de deur.)
16 En hij zei: Op deze gezetten tijd, omtrent deze tijd van leven zult u een zoon omhelzen. En zij zei: Neen, mijn heer, u , man Gods, lieg tegen uw dienstmaagd niet.
17 En de vrouw werd zwanger, en baarde een zoon op die gezette tijd, omtrent de tijd van de leven, die Elisa tot haar gesproken had.
18 Toen nu het kind groot werd, gebeurde het op een dag, dat het uitging tot zijn vader, tot de maaiers.
19 En het zei tot zijn vader: Mijn hoofd, mijn hoofd! Hij dan zei tot een jongen: Draag hem tot zijn moeder.
20 En hij droeg hem, en bracht hem tot zijn moeder. En hij zat op haar knieen tot aan de middag toe; toen stierf hij.
21 En zij ging op, en leide hem op het bed van de man Gods; daarna sloot zij voor hem toe, en ging uit.
22 En zij riep om haar man, en zei: Zend mij toch een van de jongens, en een van de ezelinnen, dat ik tot de man Gods lope, en wederkome.
23 En hij zei: Waarom gaat u heden tot hem? Het is geen nieuwe maan, noch sabbat. En zij zei: Het zal wel zijn.
24 Toen zadelde zij de ezelin, en zei tot haar jongen: Drijf, en ga voort; houd mij niet op voort te rijden, tenzij dan dat ik het u zegge.
25 Zo trok zij heen, en kwam tot de man Gods, tot de berg Karmel. En het gebeurde, als de man Gods haar van tegenover zag, dat hij tot Gehazi, zijn jongen, zei: Zie, daar is de Sunamietische.
26 Nu loop toch haar tegemoet, en zeg tot haar: Is het wel met u? Is het wel met uw man? Is het wel met uw kind? En zij zei: Het is wel.
27 Toen zij nu tot de man Gods op de berg kwam, vatte zij zijn voeten. Maar Gehazi trad toe, om haar af te stoten. Doch de man Gods zei: Laat ze geworden; want haar ziel is in haar bitterlijk bedroefd, en de HEERE heeft het voor mij verborgen, en mij niet verkondigd.
28 En zij zei: Heb ik een zoon van mijn heer begeerd? Zei ik niet: Bedrieg mij niet?
29 En hij zei tot Gehazi: Gord uw lenden, en neem mijn staf in uw hand, en ga henen; zo u iemand vindt, groet hem niet; en zo u iemand groet, antwoord hem niet; en leg mijn staf op het aangezicht van de jongen.
30 Doch de moeder van de jongen zei: Zo waarachtig als de HEERE leeft en uw ziel leeft, ik zal u niet verlaten! Hij stond dan op, en volgde haar na.
31 Gehazi nu was voor hun aangezicht doorgegaan; en hij leide de staf op het aangezicht van de jongen; doch er was geen stem, noch opmerking. Zo keerde hij weer hem tegemoet, en bracht hem boodschap, en zei:: De jongen is niet ontwaakt.
32 En toen Elisa in het huis kwam, ziet, zo was de jongen dood, zijnde gelegd op zijn bed.
33 Zo ging hij in, en sloot de deur voor hen beiden toe, en bad tot de HEERE.
34 En hij klom op, en leide zich neder op het kind, en leggende zijn mond op zijn mond, en zijn ogen op zijn ogen, en zijn handen op zijn handen, breidde zich over hem uit. En het vlees van de kinds werd warm.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

35 Daarna kwam hij weer, en wandelde in het huis eens hierheen, en eens daarheen, en klom weer op, en breidde zich over hem uit; en de jongen niesde tot zevenmaal toe; daarna deed de jongen zijn ogen open.
36 En hij riep Gehazi, en zei: Roep deze Sunamietische. En hij riep ze, en zij kwam tot hem; en hij zei: Neem uw zoon op.
37 Zo kwam zij, en viel voor zijn voeten, en boog zich ter aarde, en zij nam haar zoon op, en ging uit.
38 Als nu Elisa weer te Gilgal kwam, zo was er honger in dat land, en de zonen van de profeten zaten voor zijn aangezicht; en hij zei tot zijn jongen: Zet de groten pot aan, en zied moes voor de zonen van de profeten.
39 Toen ging er een uit in het veld, om moeskruiden te lezen, en hij vond een wilden wijnstok, en las daarvan, zijn kleed vol wilde kolokwinten, en kwam, en sneed ze in de moespot; want zij kenden ze niet.
40 Daarna schepten zij voor de mannen op om te eten; en het gebeurde, als zij aten van dat moes, dat zij riepen en zeiden: Man Gods, de dood is in de pot! En zij konden het niet eten.
41 Maar hij zei: Brengt dan meel; en hij wierp het in de pot; en hij zei: Schep voor het volk op, dat zij eten. Toen was er niets kwaads in de pot.
42 En er kwam een man van Baal-salisa, en bracht de man Gods broden van de eerstelingen, twintig gerstebroden, en groene aren in haar hulzen; en hij zei: Geef aan het volk, dat zij eten.
43 Doch zijn dienaar zei: Wat zou ik dat aan honderd mannen voorzetten? En hij zei: Geef aan het volk, dat zij eten; want zo zegt de HEERE: Men zal eten en overhouden.
44 Zo zette hij het hun voor, en zij aten, en zij hielden over, naar het woord van de HEERE.

5
1 Naaman nu, de krijgsoverste van de koning van Syrie, was een groot man voor het aangezicht van zijn heren, en van hoog aanzien; want door hem had de HEERE de Syriers verlossing gegeven; zo was deze man een strijdbaar held, doch melaats.
2 En er waren benden uit Syrie getogen, en hadden een kleine jonge dochter uit het land van Israel gevankelijk gebracht, die in de dienst van de huisvrouw van Naaman was.
3 Deze zei tot haar vrouw: Och, of mijn heer ware voor het aangezicht van de profeet, die te Samaria is, dan zou hij hem van zijn melaatsheid ontledigen.
4 Toen ging hij in en gaf het zijn heer te kennen, en zei:: Zo en zo heeft de jonge dochter gesproken, die uit het land van Israel is.
5 Toen zei de koning van Syrie: Ga heen, kom, en ik zal een brief aan de koning van Israel zenden. En hij ging heen, en nam in zijn hand tien talenten zilvers, en zes duizend sikkelen gouds, en tien wisselklederen.
6 En hij bracht de brief tot de koning van Israel, en zei:: Zo wanneer nu deze brief tot u zal gekomen zijn, zie, ik heb mijn knecht Naaman tot u gezonden, dat u hem ontledigt van zijn melaatsheid.
7 En het gebeurde, als de koning van Israel de brief gelezen had, dat hij zijn klederen scheurde, en zei: Ben ik dan God, om te doden en levend te maken, dat deze tot mij zendt, om een man van zijn melaatsheid te ontledigen? Want voorwaar, merkt toch, en ziet, dat hij oorzaak tegen mij zoekt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Maar het gebeurde, als Elisa, de man Gods, gehoord had, dat de koning van Israel zijn klederen gescheurd had, dat hij tot de koning zond, om te zeggen: Waarom hebt u uw klederen gescheurd? Laat hem nu tot mij komen, zo zal hij weten, dat er een profeet in Israel is.
9 Zo kwam Naaman met zijn paarden en met zijn wagen, en stond voor de deur van het huis van Elisa.
10 Toen zond Elisa tot hem een bode, en zei:: Ga heen en was u zevenmaal in de Jordaan, en uw vlees zal u wederkomen, en u zult rein zijn.
11 Maar Naaman werd zeer toornig, en trok weg, en zei: Zie, ik zei bij mij zelven: Hij zal zekerlijk uitkomen, en staan, en de Naam van de HEERE, Zijn God, aanroepen, en zijn hand over de plaats strijken, en de melaatse ontledigen.
12 Zijn niet Abana en Farpar, de rivieren van Damaskus, beter dan alle wateren van Israel; zou ik mij in die niet kunnen wassen en rein worden? Zo wendde hij zich, en trok weg met grimmigheid.
13 Toen traden zijn knechten toe, en spraken tot hem, en zeiden: Mijn vader, zo die profeet tot u een grote zaak gesproken had, zoudt u ze niet gedaan hebben? Hoeveel te meer, naardien hij tot u gezegd heeft: Was u, en u zult rein zijn?
14 Zo klom hij af, en doopte zich in de Jordaan zevenmaal, naar het woord van de man Gods; en zijn vlees kwam weer, gelijk het vlees van een kleinen jongen; en hij werd rein.
15 Toen keerde hij weer tot de man Gods, hij en zijn gehele heir, en kwam, en stond voor zijn aangezicht en zei: Zie, nu weet ik, dat er geen God is op de gehele aarde, dan in Israel! Nu dan, neem toch een zegen van uw knecht.
16 Maar hij zei: Zo waarachtig als de HEERE leeft, voor Wiens aangezicht ik sta, indien ik het neme! En hij hield bij hem aan, opdat hij het nam, doch hij weigerde het.
17 En Naaman zei: Zo niet; laat toch uw knecht gegeven worden een last aarde van een juk muildieren; want uw knecht zal niet meer brandoffer of slachtoffer aan andere goden doen, maar de HEERE.
18 In deze zaak vergeve de HEERE uw knecht: wanneer mijn heer in het huis van Rimmon zal gaan, om zich daar neder te buigen, en hij op mijn hand leunen zal en ik mij in het huis van Rimmon nederbuigen zal; als ik mij zo nederbuigen zal in het huis van Rimmon, de HEERE vergeve toch uw knecht in deze zaak.
19 En hij zei tot hem: Ga in vrede. En hij ging van hem een kleine streek lands.
20 Gehazi nu, de jongen van Elisa, de man Gods, zei: Zie, mijn heer heeft Naaman, die Syrier belet, dat men uit zijn hand niet genomen heeft, wat hij gebracht had; maar zo waarachtig als de HEERE leeft, ik zal hem nalopen, en zal wat van hem nemen!
21 Zo volgde Gehazi Naaman achterna. En toen Naaman zag, dat hij hem naliep, viel hij van de wagen af, hem tegemoet, en hij zei: Is het wel?
22 En hij zei: Het is wel; mijn heer heeft mij gezonden, om te zeggen: Zie, nu straks zijn tot mij twee jongelingen uit de zonen van de profeten, van het gebergte van Efraim gekomen; geef hun toch een talent zilvers en twee wisselklederen.
23 En Naaman zei: Belieft het u, neem twee talenten. En hij hield aan bij hem, en bond twee talenten zilvers in twee buidels, met twee wisselklederen, en hij leide ze op twee van zijn jongens, die ze voor zijn aangezicht droegen.
24 Als hij nu op de hoogte kwam, nam hij ze van hun hand, en bestelde ze in een huis; en hij liet de mannen gaan, en zij gingen heen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

25 Daarna kwam hij in, en stond voor zijn heer. En Elisa zei tot hem: Van waar, Gehazi? En hij zei: Uw knecht is noch hierheen noch daarheen gegaan.
26 Maar hij zei tot hem: Ging niet mijn hart mede, als die man zich omkeerde van op zijn wagen u tegemoet? Was het tijd, om dat zilver te nemen, en om klederen te nemen, en olijfbomen, en wijngaarden, en schapen, en runderen, en knechten, en dienstmaagden?
27 Daarom zal u de melaatsheid van Naaman aankleven, en uw zaad in eeuwigheid! Toen ging hij uit van voor zijn aangezicht, melaats, wit als de sneeuw.

6
1 En de kinderen van de profeten zeiden tot Elisa: Zie nu, de plaats, waar wij wonen voor uw aangezicht, is voor ons te eng.
2 Laat ons toch tot aan de Jordaan gaan, en elk van daar een timmerhout halen, dat wij ons daar een plaats maken, om er te wonen. En hij zei: Gaat heen.
3 En er zei een: Het believe u toch te gaan met uw knechten. En hij zei: Ik zal gaan.
4 Zo ging hij met hen. Als zij nu aan de Jordaan gekomen waren, hieuwen zij hout af.
5 En het gebeurde, als een het timmerhout velde, dat het ijzer in het water viel; en hij riep, en zei: Ach, mijn heer, want het was geleend.
6 En de man Gods zei: Waar is het gevallen? En toen hij hem de plaats gewezen had, sneed hij een hout af, en wierp het daarhenen, en deed het ijzer boven zwemmen.
7 En hij zei: Neem het tot u op. Toen stak hij zijn hand uit, en nam het,
8 En de koning van Syrie voerde krijg tegen Israel, en beraadslaagde zich met zijn knechten, en zei:: Mijn legering zal zijn in de plaats van zulk een.
9 Maar de man Gods zond henen tot de koning van Israel, en zei:: Wacht u, dat u door die plaats niet trekt, want de Syriers zijn daarhenen afgekomen.
10 Daarom zond de koning van Israel henen aan die plaats, waarvan hem de man Gods gezegd en hem gewaarschuwd had, en wachtte zich daar, niet eenmaal, noch tweemaal.
11 Toen werd het hart van de koning van Syrie onstuimig over deze handel; en hij riep zijn knechten, en zei tot hen: Zult u mij dan niet te kennen geven, wie van de onzen zij voor de koning van Israel?
12 En een van zijn knechten zei: Neen, mijn heer koning! Maar Elisa, de profeet, die in Israel is, geeft de koning van Israel te kennen de woorden, die u in uw binnenste slaapkamer spreekt.
13 En hij zei: Gaat heen, en ziet, waar hij is, dat ik zende en hem halen late. En hem werd te kennen gegeven, en zei:: Zie, hij is te Dothan.
14 Toen zond hij daarhenen paarden, en wagenen, en een zwaar heir; welke van de nachts kwamen, en omsingelden de stad.
15 En de dienaar van de man Gods stond zeer vroeg op, en ging uit; en ziet, een heir omringde de stad met paarden en wagenen. Toen zei zijn jongen tot hem: Ach, mijn heer, hoe zullen wij doen.
16 En hij zei: Vrees niet; want die bij ons zijn, zijn meer, dan die bij hen zijn.
17 En Elisa bad, en zei: HEERE, open toch zijn ogen, dat hij zie! En de HEERE opende de ogen van de jongen, dat hij zag; en ziet, de berg was vol vurige paarden en wagenen rondom Elisa.
18 Als zij nu tot hem afkwamen, bad Elisa tot de HEERE, en zei: Sla toch dit volk met verblindheden. En Hij sloeg hen met verblindheden, naar het woord van Elisa.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 Toen zei Elisa tot hen: Dit is de weg niet, en dit is de stad niet; volgt mij na, en ik zal u leiden tot de man, die u zoekt; en hij leidde hen naar Samaria.
20 En het gebeurde, als zij te Samaria gekomen waren, dat Elisa zei: HEERE, open de ogen van deze, dat zij zien! En de HEERE opende hun ogen, dat zij zagen; en ziet, zij waren in het midden van Samaria.
21 En de koning van Israel zei tot Elisa, als hij hen zag: Zal ik hen slaan? Zal ik hen slaan, mijn vader?
22 Doch hij zei: U zult hen niet slaan; zoudt u ook slaan, die u met uw zwaard en met uw boog gevangen had? Zet hun brood en water voor, dat zij eten en drinken, en tot hun heer trekken.
23 En hij bereidde hun een grote maaltijd, dat zij aten en dronken; daarna liet hij hen gaan, en zij trokken tot hun heer. Zo kwamen de benden van de Syriers niet meer in het land van Israel.
24 En het gebeurde daarna, dat Benhadad, de koning van Syrie, zijn gehele leger verzamelde, en optoog, en Samaria belegerde.
25 En er werd grote honger in Samaria; want ziet, zij belegerden ze, totdat een ezelskop voor tachtig zilverlingen was verkocht, en een vierendeel van een kab duivenmest voor vijf zilverlingen.
26 En het gebeurde, als de koning op de muur voorbijging, dat een vrouw tot hem riep, en zei:: Help mij, heer koning!
27 En hij zei: De HEERE helpt u niet; waarvan zou ik u helpen? Van de dorsvloer of van de wijnpers?
28 Verder zei de koning tot haar: Wat is u? En zij zei: Deze vrouw heeft tot mij gezegd: Geef uw zoon, dat wij hem heden eten, en morgen zullen wij mijn zoon eten.
29 Zo hebben wij mijn zoon gezoden, en hebben hem gegeten; maar als ik van de anderen daags tot haar zei: Geef uw zoon, dat wij hem eten, zo heeft zij haar zoon verstoken.
30 En het gebeurde, als de koning de woorden van deze vrouw gehoord had, dat hij zijn klederen scheurde, zo hij op de muur voortging; en het volk zag, dat, ziet, een zak van binnen over zijn vlees was.
31 En hij zei: Zo doe mij God, en doe zo daartoe, indien het hoofd van Elisa de zoon van Safat, heden op hem zal blijven staan!
32 (Elisa nu zat in zijn huis, en de oudsten zaten bij hem.) En hij zond een man van voor zijn aangezicht; maar eer de bode tot hem gekomen was, had hij gezegd tot de oudsten: Hebt u lieden gezien, hoe die zoon van de moordenaars gezonden heeft, om mijn hoofd af te nemen? Ziet toe, als die bode komt, sluit de deur toe, en dringt hem uit met de deur; is niet het geruis van de voeten van zijn heer achter hem?
33 Als hij nog met hen sprak, ziet, zo kwam de bode tot hem af; en hij zei: Zie, dat kwaad is van de HEERE; wat zou ik verder op de HEERE wachten?

7
1 Toen zei Elisa: Hoort het woord van de HEERE; zo zegt de HEERE: Morgen omtrent deze tijd zal een maat meelbloem verkocht worden voor een sikkel, en twee maten gerst voor een sikkel, in de poort van Samaria.
2 Maar een hoofdman, op wiens hand de koning leunde, antwoordde de man Gods, en zei: Zie, zo de HEERE vensteren in de hemel maakte, zou die zaak kunnen gebeuren? En hij zei: Zie, u zult het met uw ogen zien, doch daarvan niet eten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Er waren nu vier melaatse mannen voor de deur van de poort; die zeiden, de een tot de ander: Wat blijven wij hier, totdat wij sterven?
4 Indien wij zeggen: Laat ons in de stad komen, zo is de honger in de stad, en wij zullen daar sterven, en indien wij hier blijven, wij zullen ook sterven; nu dan, komt, en laat ons in het leger van de Syriers vallen; indien zij ons laten leven, wij zullen leven; en indien zij ons doden, wij zullen maar sterven.
5 En zij stonden op in de schemering, om in het leger van de Syriers te komen. Toen zij aan het uiterste van het leger van de Syriers kwamen, ziet, toen was er niemand.
6 Want de HEERE had het heir van de Syriers doen horen een geluid van wagenen, en een geluid van paarden, het geluid van een grote heirkracht; zodat zij zeiden de een tot de ander: Zie, de koning van Israel heeft tegen ons gehuurd de koningen van de Hethieten, en de koningen van de Egyptenaren, om tegen ons te komen.
7 Derhalve hadden zij zich opgemaakt, en waren in de schemering gevloden, en hadden hun tenten gelaten, en hun paarden, en hun ezelen, het leger zoals het was; en waren gevloden om van hun levens wil.
8 Als nu deze melaatsen aan het uiterste van de legers kwamen, zo gingen zij in een tent, en aten en dronken, en namen van daar zilver, en goud, en klederen, en gingen henen, en verborgen het; daarna keerden zij weer, en kwamen in een andere tent, namen van daar ook, en gingen henen, en verborgen het.
9 Toen zeiden zij, de een tot de ander: Wij doen niet recht; deze dag is een dag van goede boodschap, en wij zwijgen stil. Indien wij vertoeven tot de lichten morgen, zo zal ons de ongerechtigheid vinden; daarom nu, komt, laat ons gaan, en dit aan het huis van de koning boodschappen.
10 Zo kwamen zij, en riepen tot de poortier van de stad, en boodschapten hun, en zei:: Wij zijn gekomen tot het leger van de Syriers, en ziet, niemand was daar, noch eens mensen stem; maar paarden aangebonden, en ezels aangebonden, en tenten, zoals zij waren.
11 En hij riep de poortiers; en zij deden de boodschap binnen in het huis van de koning.
12 En de koning stond op in de nacht, en zei tot zijn knechten: Ik zal u nu te kennen geven, wat de Syriers ons gedaan hebben; zij weten, dat wij hongerig zijn; daarom zijn zij uit het leger gegaan, om zich in het veld te versteken, en zei:: Als zij uit de stad gegaan zullen zijn, dan zullen wij hen levend grijpen, en wij zullen in de stad komen.
13 Toen antwoordde een van zijn knechten, en zei: Dat men toch neme vijf van de overige paarden, die hierbinnen overgebleven zijn (zie, zij zijn als de gehele menigte van de Israelieten, die hierbinnen overgebleven zijn; zie, zij zijn als de gehele menigte van de Israelieten, die vergaan zijn), laat ons die zenden, en zien.
14 Zij namen dan twee wagenpaarden. En de koning zond het leger van de Syriers achterna, en zei:: Gaat henen, en ziet.
15 En zij volgden hen na tot de Jordaan toe; en ziet, de gehele weg was vol van klederen en gereedschap, die de Syriers in hun verhaasten weggeworpen hadden. De boden nu keerden weer, en boodschapten het de koning.
16 Toen ging het volk uit, en beroofde het leger van de Syriers; en een maat meelbloem werd verkocht voor een sikkel, en twee maten gerst voor een sikkel, naar het woord van de HEERE.
17 De koning nu had de hoofdman, op wiens hand hij leunde, over die poort gesteld; en het volk vertrad hem in de poort, dat hij stierf, gelijk de man Gods gesproken had, die het sprak, als de koning tot hem afgekomen was.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Want het was geschied, gelijk de man Gods gesproken had tot de koning, en zei:: Morgen omtrent deze tijd zullen twee maten gerst voor een sikkel, en een maat meelbloem voor een sikkel verkocht worden, in de poort van Samaria.
19 En die hoofdman had de man Gods geantwoord en gezegd: Zie, zo de HEERE vensteren in de hemel maakte, zou het ook naar dit woord gebeuren kunnen? En hij had gezegd: Zie, u zult het met uw ogen zien, doch daarvan niet eten.
20 Even zo gebeurde hem, want het volk vertrad hem in de poort, dat hij stierf.

8
1 Elisa nu had gesproken tot die vrouw, welker zoon hij levend gemaakt had, en zei:: Maak u op, en ga heen, u en uw huisgezin, en verkeer als vreemdeling, waar u verkeren kunt; want de HEERE heeft een honger geroepen, die ook in het land zeven jaren komen zal.
2 En de vrouw had zich opgemaakt, en had gedaan naar het woord van de man Gods; want zij was gegaan met haar huisgezin, en had als vreemdeling verkeerd in het land van de Filistijnen, zeven jaren.
3 En het gebeurde met het einde van de zeven jaren, dat de vrouw uit het land van de Filistijnen wederkeerde; en zij ging uit, dat zij tot de koning riep, om haar huis en om haar akker.
4 De koning nu sprak tot Gehazi, de jongen van de man Gods, en zei:: Vertel mij toch al de grote dingen, die Elisa gedaan heeft.
5 En het gebeurde, als hij de koning vertelde, hoe hij een dode had levend gemaakt, ziet, zo riep de vrouw, welker zoon hij levend gemaakt had, tot de koning, om haar huis en om haar akker. Toen zei Gehazi: Mijn heer koning! Dit is de vrouw, en dit is haar zoon, die Elisa heeft levend gemaakt.
6 En de koning ondervraagde de vrouw, en zij vertelde het hem. Toen gaf de koning haar een kamerling, en zei:: Doe haar wederhebben alles, wat het hare was, daartoe alle inkomsten van de akkers, van de dag af, dat zij het land verlaten heeft, tot nu toe.
7 Daarna kwam Elisa te Damaskus, als Benhadad, de koning van Syrie, krank was; en men boodschapte hem, en zei:: De man Gods is hierheen gekomen.
8 Toen zei de koning tot Hazael: Neem een geschenk in uw hand, en ga de man Gods tegemoet; en vraag door hem de HEERE, en zei:: Zal ik van deze krankheid genezen?
9 Zo ging Hazael hem tegemoet, en nam een geschenk in zijn hand, te weten, alle goed van Damaskus, een last van veertig kemelen; en hij kwam, en stond voor zijn aangezicht, en zei: Uw zoon Benhadad, de koning van Syrie, heeft mij tot u gezonden, om te zeggen: Zal ik van deze krankheid genezen?
10 En Elisa zei tot hem: Ga, zeg, u zult ganselijk niet genezen; want de HEERE heeft mij getoond, dat hij de dood sterven zal.
11 En hij hield zijn gezicht staande, en zette het vast tot schamens toe; en de man Gods weende.
12 Toen zei Hazael: Waarom weent mijn heer? En hij zei: omdat ik weet, wat kwaad u de kinderen Israels doen zult; u zult hun sterkten in het vuur zetten, en hun jonge manschap met het zwaard doden, en hun jonge kinderen verpletteren, en hun zwangere vrouwen opensnijden.
13 En Hazael zei: Maar wat is uw knecht, die een hond is, dat hij deze grote zaak doen zou? En Elisa zei: De HEERE heeft mij getoond, dat u koning zijn zult over Syrie.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 Zo ging hij weg van Elisa, en kwam tot zijn heer, die tot hem zei: Wat heeft Elisa tot u gezegd? En hij zei: Hij heeft tot mij gezegd: U zult zekerlijk genezen.
15 En het gebeurde van de anderen daags, dat hij een deken nam, en in het water doopte, en over zijn aangezicht uitspreidde, dat hij stierf; en Hazael werd koning in zijn plaats.
16 In het vijfde jaar nu van Joram, de zoon van Achab, de koning van Israel, toen Josafat koning was van Juda, begon Jehoram, de zoon van Josafat, de koning van Juda, te regeren.
17 Hij was twee en dertig jaren oud, toen hij koning werd, en hij regeerde acht jaren te Jeruzalem.
18 En hij wandelde op de weg van de koningen van Israel, zoals het huis van Achab deed; want de dochter van Achab was hem ter vrouw geworden; en hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE.
19 Doch de HEERE wilde Juda niet verderven, om Davids Van zijn knechts wil; zoals Hij hem gezegd had, dat Hij hem te allen tijde voor zijn zonen een lamp zou geven.
20 In zijn dagen vielen de Edomieten van onder het gebied van Juda af, en maakten een koning over zich.
21 Daarom trok Joram over naar Zair, en al de wagenen met hem; en hij maakte zich van de nachts op, en sloeg de Edomieten, die rondom hem waren, daartoe de oversten van de wagenen; en het volk vlood in zijn hutten.
22 De Edomieten evenwel vielen van onder het gebied van Juda af, tot op deze dag; toen viel Libna af in denzelfden tijd.
23 Het overige nu van de geschiedenissen van Joram, en alles wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda?
24 En Joram ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven bij zijn vaderen, in de stad Davids; en Ahazia, zijn zoon, werd koning in zijn plaats.
25 In het twaalfde jaar van Joram, de zoon van Achab, de koning van Israel, begon Ahazia, de zoon van Jeroham, de koning van Juda, te regeren.
26 Twee en twintig jaren was Ahazia oud, als hij koning werd, en regeerde een jaar te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Athalia, de dochter van Omri, de koning van Israel.
27 En hij wandelde in de weg van het huis van Achab, en deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE, gelijk het huis van Achab; want hij was een schoonzoon van het huis van Achab.
28 En hij trok met Joram, de zoon van Achab, naar de strijd, te Ramoth in Gilead, tegen Hazael, de koning van Syrie; en de Syriers sloegen Joram.
29 Toen keerde Joram, de koning, wederom, opdat hij zich te Jizreel helen liet van de slagen, die hem de Syriers te Rama geslagen hadden, als hij streed tegen Hazael, de koning van Syrie; en Ahazia, de zoon van Jehoram, de koning van Juda, kwam af, om Joram, de zoon van Achab, te Jizreel te bezien, want hij was krank.

9

1 Toen riep de profeet Elisa een van de zonen van de profeten, en hij zei tot hem: Gord uw lenden, en neem deze oliekruik in uw hand, en ga heen naar Ramoth in Gilead.
2 Als u daar zult gekomen zijn, zo zie, waar Jehu, de zoon van Josafat, de zoon van Nimsi, is; en ga in, en doe hem opstaan uit het midden van zijn broers, en breng hem in een binnenste kamer.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 En neem de oliekruik, en giet ze uit op zijn hoofd, en zeg: Zo zegt de HEERE: Ik heb u tot koning gezalfd over Israel. Doe daarna de deur open, en vlied, en vertoef niet.
4 Zo ging de jongeling, die jongeling van de profeet, naar Ramoth in Gilead.
5 En toen hij inkwam, ziet, daar zaten de hoofdmannen van het heir, en hij zei: Ik heb een woord aan u, o hoofdman! En Jehu zei: Tot wie van ons allen? En hij zei: Tot u, o hoofdman!
6 Toen stond hij op, en ging in huis; hij dan goot de olie op zijn hoofd, en hij zei tot hem: Zo zegt de HEERE, de God Israels: Ik heb u gezalfd tot koning over het volk van de HEERE, over Israel.
7 En u zult het huis van Achab, uw heer, slaan, opdat Ik het bloed van Mijn knechten, de profeten, en het bloed van alle knechten van de HEERE, wreke van de hand van Izebel.
8 En het gehele huis van Achab zal omkomen; en Ik zal van Achab uitroeien, wat mannelijk is, ook de beslotene en verlatene in Israel.
9 Want Ik zal het huis van Achab maken als het huis van Jerobeam, de zoon van Nebat, en als het huis van Baesa, de zoon van Ahia.
10 Ook zullen de honden Izebel eten op het stuk lands van Jizreel, en er zal niemand zijn, die haar begrave. Toen deed hij de deur open en vlood.
11 En als Jehu uitging tot de knechten van zijn heren, zei men tot hem: Is het al wel? Waarom is deze onzinnige tot u gekomen? En hij zei tot hen: U kent de man en zijn spraak.
12 Maar zij zeiden: Het is leugen; geef het ons nu te kennen. En hij zei: Zo en zo heeft hij tot mij gesproken, en zei:: Zo zegt de HEERE: Ik heb u gezalfd tot koning over Israel.
13 Toen haastten zij zich, en een ieder nam zijn kleed, en leide het onder hem, op de hoogsten trap; en zij bliezen met de bazuin, en zeiden: Jehu is koning geworden!
14 Zo maakte Jehu, de zoon van Josafat, de zoon van Nimsi, een verbintenis tegen Joram. (Joram nu had Ramoth in Gilead bewaard, hij en gans Israel, uit oorzake van Hazael, de koning van Syrie;
15 Maar de koning Joram was wedergekeerd, opdat hij zich te Jizreel helen liet van de slagen, die hem de Syriers geslagen hadden, als hij streed tegen Hazael, de koning van Syrie.) En Jehu zei: Zo het uw wil is, laat niemand van de stad uittrekken, die ontkome, om dit in Jizreel te gaan verkondigen.
16 Toen reed Jehu, en trok naar Jizreel; want Joram lag daar; en Ahazia, de koning van Juda, was afgekomen, om Joram te bezien.
17 De wachter nu stond op de toren te Jizreel, en zag de hoop van Jehu, als hij aankwam, en zei: Ik zie een hoop. Toen zei Joram: Neem een ruiter, en zend die hunlieden tegemoet, en dat hij zegge: Is het vrede?
18 En de ruiter te paard trok heen hem tegemoet, en zei: Zo zegt de koning: Is het vrede? En Jehu zei: Wat hebt u met de vrede te doen? Keer om naar achter mij. En de wachter gaf het te kennen, en zei:: De bode is tot hen gekomen, maar hij komt niet weer.
19 Toen zond hij een anderen ruiter te paard; en als deze tot hen gekomen was, zei hij: Zo zegt de koning: Is het vrede? En Jehu zei: Wat hebt u met de vrede te doen? Keer om naar achter mij.
20 En de wachter gaf dit te kennen, en zei:: Hij is tot aan hen gekomen, maar hij komt niet weer; en het drijven is als het drijven van Jehu, de zoon van Nimsi, want hij drijft onzinniglijk.
21 Toen zei Joram: Span aan. En men spande zijn wagen aan. Zo trok Joram, de koning van Israel, uit, en Ahazia, de koning van Juda, een ieder op zijn wagen; en zij gingen uit Jehu tegemoet, en vonden hem op het stuk lands van Naboth, de Jizreeliet.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Het gebeurde nu, als Joram Jehu zag, dat hij zei: Is het ook vrede, Jehu? Maar hij zei: Wat vrede, zo lang als de hoererijen van uw moeder Izebel, en haar toverijen zo vele zijn?
23 Toen keerde Joram zijn hand, en vlood, en zei tot Ahazia: Het is bedrog, Ahazia!
24 Maar Jehu spande de boog met volle kracht, en schoot Joram tussen zijn armen, dat de pijl door zijn hart uitging; en hij kromde zich in zijn wagen.
25 Toen zei Jehu tot Bidkar, zijn hoofdman: Neem, werp hem op dat stuk lands van Naboth, de Jizreeliet; want gedenk, als ik en u nevens elkander achter zijn vader Achab reden, dat hem de HEERE deze last opleide, en zei::
26 Zo Ik gisteravond niet gezien heb het bloed van Naboth, en het bloed van zijn zonen, zegt de HEERE, en Ik u dat niet vergelde op dit stuk lands, zegt de HEERE. Nu dan, neem, werp hem op dat stuk lands, naar het woord van de HEERE.
27 Als Ahazia, de koning van Juda, dat zag, zo vlood hij door de weg van het huis van de hofs; doch Jehu vervolgde hem achterna, en zei: Slaat hem ook op de wagen, aan de opgang naar Gur, die bij Jibleam is; en hij vlood naar Megiddo, en stierf daar.
28 En zijn knechten voerden hem naar Jeruzalem, en zij begroeven hem in zijn graf, bij zijn vaderen in de stad Davids.
29 In het elfde jaar nu van Joram, de zoon van Achab, was Ahazia koning geworden over Juda.
30 En Jehu kwam te Jizreel. Als Izebel dat hoorde, zo blankette zij haar aangezicht, en versierde haar hoofd, en keek ten venster uit.
31 Toen nu Jehu ter poorte inkwam, zei zij: Is het wel, o Zimri, doodslager van zijn heer?
32 En hij hief zijn aangezicht op naar het venster, en zei: Wie is met mij? Wie? Toen zagen op hem twee, drie kamerlingen.
33 En hij zei: Stoot ze van boven neder. En zij stieten haar van boven neder, zodat van haar bloed aan de wand en aan de paarden gesprengd werd; en hij vertrad haar.
34 Als hij nu ingekomen was, en gegeten en gedronken had, zei hij: Ziet nu naar die vervloekte, en begraaf ze; want zij is eens konings dochter.
35 En zij gingen heen om haar te begraven; doch zij vonden niet van haar, dan het bekkeneel, en de voeten, en de palmen harer handen.
36 Toen kwamen zij weer, en gaven het hem te kennen, en hij zei: Dit is het woord van de HEERE, dat Hij gesproken heeft door de dienst van Zijn knecht Elia, de Thisbiet, en zei:: Op het stuk lands van Jizreel zullen de honden het vlees van Izebel eten.
37 En het dode lichaam van Izebel zal zijn gelijk mest op het veld, in het stuk lands van Jizreel, dat men niet zal kunnen zeggen: Dit is Izebel.

10
1 Achab nu had zeventig zonen te Samaria; en Jehu schreef brieven, die hij zond naar Samaria, tot de oversten van Jizreel, de oudsten, en tot de voedsterheren van Achab, en zei::
2 Zo wanneer nu deze brief tot u zal gekomen zijn, omdat de zonen van uw heer bij u zijn, ook de wagenen en de paarden bij u zijn, veeleer een vaste stad, en wapenen;
3 Zo ziet naar de beste en gerechtigste van de zonen van uw heer, zet die op van zijn vaders troon; en strijdt voor het huis van uw heer.
4 Doch zij vreesden gans zeer, en zeiden: Ziet, twee koningen bestonden niet voor zijn aangezicht, hoe zouden wij dan bestaan?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Die dan over het huis was, en die over de stad was, en de oudsten, en de voedsterheren zonden tot Jehu, en zei:: Wij zijn uw knechten, en al wat u tot ons zeggen zult, zullen wij doen; wij zullen niemand koning maken; doe wat goed is in uw ogen.
6 Toen schreef hij ten tweeden male tot hen een brief, en zei:: Zo u mijn bent, en u naar mijn stem hoort, neemt de hoofden van de mannen, de zonen van uw heer, en komt tot mij morgen omtrent deze tijd naar Jizreel. (De zonen nu de konings, zeventig mannen, waren bij de groten van de stad, die hen opvoedden.)
7 Het gebeurde dan, als die brief tot hen kwam, dat zij de zonen van de koning namen, en zeventig mannen sloegen; en zij leiden hun hoofden in korven, die zij tot hem zonden naar Jizreel.
8 En er kwam een bode, en boodschapte hem, en zei:: Zij hebben de hoofden van de zonen van de koning gebracht. En hij zei: Legt ze in twee hopen, aan de deur van de poort, tot morgen.
9 En het gebeurde van de morgens, toen hij uitging, dat hij stil stond, en tot al het volk zei: U bent rechtvaardig. Ziet, ik heb een verbintenis gemaakt tegen mijn heer, en heb hem doodgeslagen; en wie heeft alle deze geslagen?
10 Weet nu, dat niets van het woord van de HEERE, hetwelk de HEERE tegen het huis van Achab gesproken heeft, zal op de aarde vallen; want de HEERE heeft gedaan, wat Hij door de dienst van Zijn knecht Elia gesproken heeft.
11 Daartoe sloeg Jehu al de overgeblevenen van het huis van Achab te Jizreel, en al zijn groten, en zijn bekenden, en zijn priesteren; totdat hij hem geen overigen liet overblijven.
12 En hij maakte zich op, en trok heen en ging naar Samaria; en zijnde te Beth-heked van de herderen, op de weg,
13 Vond Jehu de broers van Ahazia, de koning van Juda, en hij zei: Wie bent u lieden? En zij zeiden: Wij zijn de broers van Ahazia, en zijn afgekomen, om de zonen van de koning en de zonen van de koningin te groeten.
14 Toen zei hij: Grijpt hen levend. En zij grepen hen levend; en zij sloegen hen bij de bornput van Beth-heked, twee en veertig mannen, en hij liet niet een van hen over.
15 En van daar gegaan zijnde, zo vond hij Jonadab, de zoon van Rechab, hem tegemoet; die hem groette; en hij zei tot hem: Is uw hart recht, zoals mijn hart met uw hart is? En Jonadab zei: Het is, ja, het is; geef uw hand. En hij gaf zijn hand, en hij deed hem tot zich op de wagen klimmen.
16 En hij zei: Ga met mij, en zie mijn ijver aan voor de HEERE. Zo deden zij hem rijden op zijn wagen.
17 En toen hij te Samaria kwam, sloeg hij allen, die aan Achab te Samaria overgebleven waren, totdat hij hem verdelgd had, naar het woord van de HEERE, dat Hij tot Elia gesproken had.
18 En Jehu verzamelde al het volk, en zei tot hen: Achab heeft Baal een weinig gediend; Jehu zal hem veel dienen.
19 Nu daarom roept alle profeten van Baal, al zijn dienaren, en al zijn priesteren tot mij, dat niemand gemist worde; want ik heb een grote offerande aan Baal; al wie gemist wordt, zal niet leven. Doch Jehu deed dat door listigheid, opdat hij de dienaren van Baal ombracht.
20 Verder zei Jehu: Heiligt Baal een verbods dag. en zij riepen die uit.
21 Ook zond Jehu in het gehele Israel; en alle Baalsdienaren kwamen, dat niet een man overbleef, die niet kwam; en zij kwamen in het huis van Baal, dat het huis van Baal vervuld werd van het ene einde tot het andere einde.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Toen zei hij tot dengene, die over het klederhuis was: Breng voor alle dienaren van Baal de kleding uit. En hij bracht voor hen de kleding uit.
23 En Jehu kwam met Jonadab, de zoon van Rechab, in het huis van Baal; en hij zei tot de dienaren van Baal: Onderzoekt, en ziet toe, dat hier misschien bij u niemand zij van de dienaren van de HEERE, maar van de dienaren van Baal alleen.
24 Toen zij nu inkwamen, om slachtofferen en brandofferen te doen, bestelde zich Jehu daarbuiten tachtig mannen, en hij zei: Zo iemand van de mannen, die ik in uw handen gebracht heb, ontkomt, zijn ziel zal voor zijn ziel zijn.
25 En het gebeurde, als hij voleind had het brandoffer te doen, dat Jehu zei tot de trawanten en tot de hoofdmannen: Komt in, slaat hen, dat niemand uitkome. En zij sloegen hen met de scherpte van de zwaard; en de trawanten en hoofdmannen wierpen hen weg; daarna kwamen zij tot de stad in het huis van Baal;
26 En zij brachten de opgerichte beelden uit het huis van Baal, en verbrandden ze.
27 Zij braken ook het opgerichte beeld van Baal af; daartoe braken zij het huis van Baal af, en maakten dat tot heimelijke gemakken, tot op deze dag.
28 Zo verdelgde Jehu Baal uit Israel.
29 Maar van de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israel zondigen deed, na te volgen, week Jehu niet af, te weten, van de gouden kalveren, die te Beth-el en die te Dan waren.
30 De HEERE dan zei tot Jehu: Daarom dat u welgedaan hebt, doende wat recht is in Mijn ogen, en hebt aan het huis van Achab gedaan, naar alles, wat in Mijn hart was, zullen u zonen tot het vierde gelid op de troon van Israel zitten.
31 Maar Jehu nam niet waar te wandelen in de wet van de HEERE, van de Gods van Israel, met zijn gehele hart; hij week niet van de zonden van Jerobeam, die Israel zondigen deed.
32 In die dagen begon de HEERE Israel af te korten, want Hazael sloeg ze in alle landpalen van Israel:
33 Van de Jordaan af, tegen de opgang van de zon, het gehele land van Gilead, van de Gadieten, en van de Rubenieten, en van de Manassieten; van Aroer, dat aan de beek van Arnon is, en Gilead, en Basan.
34 Het overige nu van de geschiedenissen van Jehu, en al wat hij gedaan heeft, en al zijn macht, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel?
35 En Jehu ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem te Samaria, en zijn zoon Joahaz werd koning in zijn plaats.
36 En de dagen, die Jehu over Israel geregeerd heeft in Samaria, zijn acht en twintig jaren.

11
1 Toen nu Athalia, de moeder van Ahazia, zag, dat haar zoon dood was, zo maakte zij zich op, en bracht al het koninklijke zaad om.
2 Maar Joseba, de dochter van de koning Joram, de zuster van Ahazia, nam Joas, de zoon van Ahazia, en stal hem uit het midden van van de koning zonen, die gedood werden, zettende hem en zijn voedster in een slaapkamer; en zij verborgen hem voor Athalia, dat hij niet gedood werd.
3 En hij was met haar verstoken in het huis van de HEERE zes jaren; en Athalia regeerde over het land.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 In het zevende jaar nu zond Jojada, en nam de oversten van honderd met de hoofdmannen, en met de trawanten, en hij bracht hen tot zich, in het huis van de HEERE; en hij maakte een verbond met hen, en hij beedigde hen in het huis van de HEERE, en hij toonde hun de zoon van de koning.
5 En hij gebood hun, en zei:: Dit is de zaak, die u doen zult: een derde deel van u, die op de sabbat ingaan, zullen de wacht waarnemen van het huis van de koning;
6 En een derde deel zal zijn aan de poort Sur; en een derde deel aan de poort achter de trawanten; zo zult u waarnemen de wacht van dit huis, tegen inbreking.
7 En de twee delen van u, allen, die op de sabbat uitgaan, zullen de wacht van het huis van de HEERE waarnemen bij de koning.
8 En u zult de koning rondom omsingelen, een ieder met zijn wapenen in zijn hand, en hij, die tussen de ordeningen intreedt, zal gedood worden; en bent u bij de koning, als hij uitgaat, en als hij inkomt.
9 De oversten dan van honderd deden naar al wat de priester Jojada geboden had, en namen ieder zijn mannen, die op de sabbat ingingen, met degenen, die op de sabbat uitgingen; en zij kwamen tot de priester Jojada.
10 En de priester gaf aan de oversten van honderd de spiesen en de schilden, die van de koning David geweest waren, die in het huis van de HEERE geweest waren.
11 En de trawanten stonden, ieder met zijn wapenen in zijn hand, van de rechterzijde van het huis, tot de linkerzijde van het huis, naar het altaar en naar het huis toe, bij de koning rondom.
12 Daarna bracht hij van de koning zoon voor, en zette hem de kroon op, en gaf hem de getuigenis; en zij maakten hem koning, en zalfden hem; daartoe klapten zij met de handen, en zeiden: De koning leve!
13 Toen Athalia hoorde de stem van de trawanten en van de volks, zo kwam zij tot het volk in het huis van de HEERE.
14 En zij zag toe, en ziet, de koning stond bij de pilaar, naar de wijze, en de oversten en de trompetten bij de koning; en al het volk van de lands was blijde, en blies met trompetten. Toen verscheurde Athalia haar klederen, en zij riep: Verraad, verraad!
15 Maar de priester Jojada gebood aan de oversten van honderd, die over het heir gesteld waren, en zei tot hen: Brengt haar uit tot buiten de ordeningen, en doodt, wie haar volgt, met het zwaard; want de priester had gezegd: Laat ze in het huis van de HEERE niet gedood worden.
16 En zij leiden de handen aan haar; en zij ging de weg van de ingang van de paarden naar het huis van de koning, en zij werd daar gedood.
17 En Jojada maakte een verbond tussen de HEERE en tussen de koning, en tussen het volk, dat het de HEERE tot een volk zou zijn; veeleer tussen de koning en tussen het volk.
18 Daarna ging al het volk van de lands in het huis van Baal, en braken dat af; zijn altaren en zijn beelden verbraken zij recht wel; en Mattan, de priester van Baal, sloegen zij dood voor de altaren. De priester nu bestelde de ambten in het huis van de HEERE.
19 En hij nam de oversten van honderd, en de hoofdmannen, en de trawanten, en al het volk van de lands; en zij brachten de koning af uit het huis van de HEERE, en kwamen door de weg van de poort van de trawanten tot het huis van de koning, en hij zat op de troon van de koningen.
20 En al het volk van de lands was blijde, en de stad werd stil, nadat zij Athalia met het zwaard gedood hadden bij van de koning huis.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Joas was zeven jaren oud, toen hij koning werd.

12

1 In het zevende jaar van Jehu werd Joas koning, en regeerde veertig jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Zibja van Ber-seba.
2 En Joas deed dat recht was in de ogen van de HEERE, al zijn dagen, in die de priester Jojada hem onderwees.
3 Alleenlijk werden de hoogten niet weggenomen; het volk offerde en rookte nog op de hoogten.
4 En Joas zei tot de priesteren: Al het geld van de geheiligde dingen, dat gebracht zal worden in het huis van de HEERE, te weten het geld desgenen, die overgaat tot de getelden, het geld van een ieder van de personen naar zijn schatting, en al het geld, dat in ieders hart komt, om dat te brengen in het huis van de HEERE,
5 Zullen de priesters tot zich nemen, een ieder van zijn bekende; en zij zullen de breuken van het huis verbeteren, naar alles wat er voor breuk bevonden zal worden.
6 Maar het gebeurde in het drie en twintigste jaar van de koning Joas, dat de priesters de breuken van het huis niet gebeterd hadden.
7 Toen riep de koning Joas de priester Jojada en de andere priesteren, en zei tot hen: Waarom betert u lieden niet de breuken van het huis? Nu dan, neemt geen geld van uw bekenden, dat u het zoudt geven voor de breuken van het huis.
8 En de priesters bewilligden van het volk geen geld te nemen, noch de breuken van het huis te verbeteren.
9 Maar de priester Jojada nam een kist, en boorde een gat in haar deksel, en zette die bij het altaar ter rechterhand, als iemand inkwam in het huis van de HEERE; en de priesters, die de dorpel bewaarden, staken daarin al het geld, dat ten huize van de HEERE gebracht werd.
10 Het gebeurde nu, als zij zagen, dat veel gelds in de kist was, dat van de koning schrijver met de hogepriester opkwam, en zij bonden het samen, en telden het geld, dat in het huis van de HEERE gevonden werd.
11 En zij gaven het geld wel gewogen in handen van de verzorgers van dat werk, die gesteld waren over het huis van de HEERE; en zij besteedden het uit aan de timmerlieden en aan de bouwlieden, die het huis van de HEERE vermaakten;
12 En aan de metselaren, en aan de steenhouwers, en om hout en gehouwen stenen te kopen, om de breuken van het huis van de HEERE te verbeteren, en voor al wat uitgegeven werd voor het huis, om dat te beteren.
13 Evenwel werden niet gemaakt voor het huis van de HEERE zilveren schalen, gaffelen, sprengbekkens, trompetten, noch enig gouden vat, of zilveren vat, van het geld, dat ten huize van de HEERE gebracht werd.
14 Maar zij gaven dat aan degenen, die het werk deden; en zij verbeterden daarmede het huis van de HEERE.
15 Daartoe eisten zij geen rekening van de mannen, wie zij dat geld in hun handen gaven, om aan degenen, die het werk deden, te geven; want zij handelden trouwelijk.
16 Het geld van schuldoffer, en het geld van zondofferen werd ten huize van de HEERE niet gebracht; het was voor de priesteren.
17 Toen trok Hazael, de koning van Syrie op, en krijgde tegen Gath, en nam haar in; daarna stelde Hazael zijn aangezicht, om tegen Jeruzalem op te trekken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Maar Joas, de koning van Juda, nam al de geheiligde dingen, die Josafat, en Joram, en Ahazia, zijn vaderen, de koningen van Juda, geheiligd hadden, en zijn geheiligde dingen, en al het goud, dat gevonden werd in de schatten van het huis van de HEERE, en van het huis van de koning, en zond het tot Hazael, de koning van Syrie; toen trok hij op van Jeruzalem.
19 Het overige nu van de geschiedenissen van Joas, en al wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda?
20 En zijn knechten stonden op, en maakten een verbintenis, en sloegen Joas, in het huis van Millo, dat afgaat naar Silla;
21 Want Jozacar, de zoon van Simeath, en Jozabad, de zoon van Somer, zijn knechten, sloegen hem, dat hij stierf; en zij begroeven hem met zijn vaderen in de stad Davids; en Amazia, zijn zoon, werd koning in zijn plaats.

13
1 In het drie en twintigste jaar van Joas, de zoon van Ahazia, de koning van Juda, werd Joahaz, de zoon van Jehu, koning over Israel, te Samaria, en regeerde zeventien jaren.
2 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE; want hij wandelde na de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israel zondigen deed; hij week daarvan niet af.
3 Daarom ontstak van de HEERE toorn tegen Israel; en Hij gaf hen in de hand van Hazael, de koning van Syrie, en in de hand van Benhadad, de zoon van Hazael, al die dagen.
4 Doch Joahaz bad van de HEERE aangezicht ernstelijk aan; en de HEERE verhoorde hem; want Hij zag de verdrukking van Israel, dat de koning van Syrie hen verdrukte.
5 (Zo gaf de HEERE Israel een verlosser, dat zij van onder de hand van de Syriers uitkwamen; en de kinderen Israels woonden in hun tenten, als te voren.
6 Nochtans weken zij niet af van de zonden van het huis van Jerobeam, die Israel zondigen deed; maar hij wandelde daarin; en het bos bleef ook staan te Samaria.)
7 Want hij had Joahaz geen volk laten overblijven dan vijftig ruiteren en tien wagenen, en tien duizend voetvolks; want de koning van Syrie had hen omgebracht, en had hen dorsende gemaakt als stof.
8 Het overige nu van de geschiedenissen van Joahaz, en al wat hij gedaan heeft, en zijn macht, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel?
9 En Joahaz ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem te Samaria; en Joas, zijn zoon, regeerde in zijn plaats.
10 In het zeven en dertigste jaar van Joas, de koning van Juda, werd Joas, de zoon van Joahaz, koning over Israel, te Samaria, en regeerde zestien jaren.
11 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE; hij week niet af van al de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israel zondigen deed, maar hij wandelde daarin.
12 Het overige nu van de geschiedenissen van Joas, en al wat hij gedaan heeft, en zijn macht, waarmede hij gestreden heeft tegen Amazia, de koning van Juda, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel?
13 En Joas ontsliep met zijn vaderen, en Jerobeam zat op zijn troon. En Joas werd begraven te Samaria, bij de koningen van Israel.
14 Elisa nu was krank geweest van zijn krankheid, van die hij stierf; en Joas, de koning van Israel, was tot hem afgekomen, en had geweend over zijn aangezicht, en gezegd: Mijn vader, mijn vader, wagen Israels en zijn ruiteren!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 En Elisa zei tot hem: Neem een boog en pijlen. En hij nam tot zich een boog en pijlen.
16 En hij zei tot de koning van Israel: Leg uw hand aan de boog, en hij leide zijn hand daaraan; en Elisa leide zijn handen op van de koning handen.
17 En hij zei: Doe het venster open tegen het oosten. En hij deed het open. Toen zei Elisa: Schiet. En hij schoot. En hij zei: Het is een pijl van de verlossing van de HEERE, en een pijl van de verlossing tegen de Syriers; want u zult de Syriers slaan in Afek, tot verdoens toe.
18 Daarna zei hij: Neem de pijlen. En hij nam ze. Toen zei hij tot de koning van Israel: Sla tegen de aarde. En hij sloeg driemaal; daarna stond hij stil.
19 Toen werd de man Gods zeer toornig op hem, en zei: U zoudt vijf maal of zesmaal geslagen hebben; dan zoudt u de Syriers tot verdoens toe geslagen hebben; doch nu zult u de Syriers driemaal slaan.
20 Daarna stierf Elisa, en zij begroeven hem. De benden nu van de Moabieten kwamen in het land met het ingaan van de jaars.
21 En het gebeurde, als zij een man begroeven, dat zij, ziet, een bende zagen; zo wierpen zij de man in het graf van Elisa; en toen de man daarin kwam, en het gebeente van Elisa aanroerde, werd hij levend, en rees op zijn voeten.
22 Hazael nu, de koning van Syrie, verdrukte Israel, al de dagen van Joahaz.
23 Doch de HEERE was hun genadig, en ontfermde Zich hunner, en wendde Zich tot hen, om Van zijn verbonds wil met Abraham, Izaak en Jakob; en Hij wilde hen niet verderven, en heeft hen niet verworpen van Zijn aangezicht, tot nu toe.
24 En Hazael, de koning van Syrie, stierf, en zijn zoon Benhadad werd koning in zijn plaats.
25 Joas nu, de zoon van Joahaz, nam de steden weer in, uit de hand van Benhadad, de zoon van Hazael, die hij uit de hand van Joahaz, zijn vader, met krijg genomen had; Joas sloeg hem driemaal, en bracht de steden aan Israel weer.

14
1 In het tweede jaar van Joas, de zoon van Joahaz, de koning van Israel, werd Amazia koning, de zoon van Joas, de koning van Juda.
2 Vijf en twintig jaren was hij oud, toen hij koning werd, en regeerde negen en twintig jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Joaddan van Jeruzalem.
3 En hij deed dat recht was in de ogen van de HEERE, nochtans niet als zijn vader David; hij deed naar alles, wat zijn vader Joas gedaan had.
4 Alleenlijk werden de hoogten niet weggenomen; het volk offerde en rookte nog op de hoogten.
5 Het gebeurde nu, als het koninkrijk in zijn hand versterkt was, dat hij zijn knechten sloeg, die de koning, zijn vader, geslagen hadden,
6 Doch de kinderen van de doodslagers doodde hij niet; gelijk geschreven is in het wetboek van Mozes, waar de HEERE geboden heeft, en zei:: De vaders zullen voor de kinderen niet gedood worden, en de kinderen zullen voor de vaders niet gedood worden; maar een ieder zal om zijn zonde gedood worden.
7 Hij sloeg de Edomieten in het Zoutdal tien duizend, en nam Sela in met krijg, en noemde haar naam Jokteel, tot op deze dag.
8 Toen zond Amazia boden tot Joas, de zoon van Joahaz, de zoon van Jehu, de koning van Israel, en zei:: Kom, laat ons elkanders aangezicht zien.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Maar Joas, de koning van Israel, zond tot Amazia, de koning van Juda, en zei:: De distel, die op de Libanon is, zond tot de ceder, die op de Libanon is, en zei:: Geef uw dochter mijn zoon ter vrouw; maar het gedierte van de velds, dat op de Libanon is, ging voorbij, en vertrad de distel.
10 U hebt de Edomieten dapper geslagen, daarom heeft uw hart u verheven; heb de eer, en blijf in uw huis; want waarom zoudt u u in het kwade mengen, dat u vallen zoudt, u en Juda met u?
11 Doch Amazia hoorde niet; daarom trok Joas, de koning van Israel, op, zodat hij en Amazia, de koning van Juda, elkanders aangezicht zagen te Beth-semes, dat in Juda is.
12 En Juda werd geslagen voor het aangezicht van Israel, en zij vloden, een ieder in zijn tenten.
13 En Joas, de koning van Israel, greep Amazia, de koning van Juda, de zoon van Joas, de zoon van Ahazia, te Beth-semes, en kwam te Jeruzalem; en hij brak aan de muur van Jeruzalem, van de poort van Efraim tot aan de Hoekpoort, vierhonderd ellen.
14 En hij nam al het goud, en het zilver, en al de vaten, die gevonden werden in het huis van de HEERE, en in de schatten van van de koning huis, veeleer u zelaars; en hij keerde weer naar Samaria.
15 Het overige nu van de geschiedenissen van Joas, wat hij gedaan heeft, en zijn macht, en hoe hij gestreden heeft tegen Amazia, de koning van Juda, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel?
16 En Joas ontsliep met zijn vaderen, en werd te Samaria begraven bij de koningen van Israel; en zijn zoon Jerobeam werd koning in zijn plaats.
17 Amazia nu, de zoon van Joas, koning van Juda, leefde na de dood van Joas, de zoon van Joahaz, de koning van Israel, vijftien jaren.
18 Het overige nu van de geschiedenissen van Amazia, is dat niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda?
19 En zij maakten een verbintenis tegen hem te Jeruzalem, dat hij vluchtte naar Lachis; maar zij zonden hem na tot Lachis, en doodden hem daar.
20 En zij brachten hem op paarden; en hij werd te Jeruzalem begraven, bij zijn vaderen, in de stad Davids.
21 En het gehele volk van Juda nam Azaria (die nu zestien jaren oud was), en maakten hem koning in plaats van zijn vader Amazia.
22 Die bouwde Elath, en bracht haar weer aan Juda, nadat de koning met zijn vaderen ontslapen was.
23 In het vijftiende jaar van Amazia, de zoon van Joas, de koning van Juda, werd te Samaria koning, Jerobeam, de zoon van Joas, koning van Israel, en regeerde een en veertig jaren.
24 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE; hij week niet van alle zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israel zondigen deed.
25 Hij bracht ook weer de landpale van Israel van de ingang van Hamath, tot aan de zee van het vlakke veld; naar het woord van de HEERE, van de Gods van Israel, dat Hij gesproken had door de dienst van Zijn knecht Jona, de zoon van Amitthai, de profeet, die van Gath-hefer was.
26 Want de HEERE zag, dat de ellende van Israel zeer bitter was, en dat er geen opgeslotenen noch verlatenen waren, en dat Israel geen helper had.
27 En de HEERE had niet gesproken, dat Hij de naam van Israel van onder de hemel verdelgen zou; maar Hij verloste hen door de hand van Jerobeam, de zoon van Joas.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

28 Het overige nu van de geschiedenissen van Jerobeam, en al wat hij gedaan heeft, en zijn macht, hoe hij gekrijgd heeft, en hoe hij Damaskus en Hamath, tot Juda behorende, aan Israel wedergebracht heeft, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel?
29 En Jerobeam ontsliep met zijn vaderen, met de koningen van Israel; en zijn zoon Zacharia werd koning in zijn plaats.

15
1 In het zeven en twintigste jaar van Jerobeam, de koning van Israel, werd koning Azaria, de zoon van Amazia, de koning van Juda.
2 Hij was zestien jaren oud, toen hij koning werd, en hij regeerde twee en vijftig jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Jecholia van Jeruzalem.
3 En hij deed dat recht was in de ogen van de HEERE, naar al wat zijn vader Amazia gedaan had.
4 Alleenlijk werden de hoogten niet weggenomen; het volk offerde en rookte nog op de hoogten.
5 En de HEERE plaagde de koning, dat hij melaats werd tot de dag van zijn doods; en hij woonde in een afgezonderd huis; doch Jotham, de zoon van de koning, was over het huis, richtende het volk van het land.
6 Het overige nu van de geschiedenissen van Azaria, en al wat hij gedaan heeft, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda?
7 En Azaria ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem bij zijn vaderen, in de stad Davids; en zijn zoon Jotham werd koning in zijn plaats.
8 In het acht en dertigste jaar van Azaria, de koning van Juda, regeerde Zacharia, de zoon van Jerobeam, over Israel te Samaria, zes maanden.
9 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE, zoals zijn vaderen gedaan hadden; hij week niet af van de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israel zondigen deed.
10 En Sallum, de zoon van Jabes, maakte een verbintenis tegen hem, en sloeg hem voor het volk, en doodde hem; en hij werd koning in zijn plaats.
11 Het overige nu van de geschiedenissen van Zacharia, ziet, dat is geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel.
12 Dit was het woord van de HEERE, dat Hij gesproken had tot Jehu, en zei:: U zullen zonen van het vierde gelid op de troon van Israel zitten; en het is zo geschied.
13 Sallum, de zoon van Jabes, werd koning, in het negen en dertigste jaar van Uzzia, de koning van Juda; en hij regeerde een volle maand te Samaria.
14 Want Menahem, de zoon van Gadi, trok op van Thirza, en kwam te Samaria, en sloeg Sallum, de zoon van Jabes, te Samaria, en doodde hem, en werd koning in zijn plaats.
15 Het overige nu van de geschiedenissen van Sallum, en zijn verbintenis, die hij maakte, ziet, die zijn geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel.
16 Toen sloeg Menahem Tifsah, met allen, die daarin waren, ook haar landpalen van Thirza af; omdat men niet voor hem had opengedaan, zo sloeg hij hen; al haar bevruchte vrouwen hieuw hij in stukken.
17 In het negen en dertigste jaar van Azaria, de koning van Juda, werd Menahem, de zoon van Gadi, koning over Israel, en regeerde tien jaren te Samaria.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE; hij week al zijn dagen niet af van de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israel zondigen deed.
19 Toen kwam Pul, de koning van Assyrie, tegen het land; en Menahem gaf aan Pul duizend talenten zilvers, opdat zijn hand met hem zou zijn, om het koninkrijk in zijn hand te sterken.
20 Menahem nu bracht dit geld op van Israel, van alle geweldigen van vermogen, om de koning van Assyrie te geven, voor elk man vijftig zilveren sikkels; zo keerde de koning van Assyrie weer, en bleef daar niet in het land.
21 Het overige nu van de geschiedenissen van Menahem, en al wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel?
22 Daarna ontsliep Menahem met zijn vaderen; en zijn zoon Pekahia werd koning in zijn plaats.
23 In het vijftigste jaar van Azaria, de koning van Juda, werd Pekahia, de zoon van Menahem, koning over Israel, en regeerde twee jaren te Samaria.
24 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE; hij week niet af van de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israel zondigen deed.
25 En Pekah, de zoon van Remalia, zijn hoofdman, maakte een verbintenis tegen hem, en sloeg hem te Samaria, in het paleis van het huis van de koning, met Argob en met Arje, en met hem vijftig mannen van de kinderen van de Gileadieten; zo doodde hij hem, en werd koning in zijn plaats.
26 Het overige nu van de geschiedenissen van Pekahia, en al wat hij gedaan heeft, ziet, dat is geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel.
27 In het twee en vijftigste jaar van Azaria, de koning van Juda, werd Pekah, de zoon van Remalia, koning over Israel, en regeerde twintig jaren te Samaria.
28 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE; hij week niet af van de zonden van Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israel zondigen deed.
29 In de dagen van Pekah, de koning van Israel, kwam Tiglath-pilezer, de koning van Assyrie, en nam Ijon in, en Abel-beth-maacha, en Janoah, en Kedes, en Hazor, en Gilead, en Galilea, het gehele land van Nafthali; en hij voerde hen weg naar Assyrie.
30 En Hosea, de zoon van Ela, maakte een verbintenis tegen Pekah, de zoon van Remalia, en sloeg hem, en doodde hem, en werd koning in zijn plaats; in het twintigste jaar van Jotham, de zoon van Uzzia.
31 Het overige nu van de geschiedenissen van Pekah, en al wat hij gedaan heeft, ziet, dat is geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Israel.
32 In het tweede jaar van Pekah, de zoon van Remalia, de koning van Israel, werd Jotham koning, de zoon van Uzzia, de koning van Juda.
33 Vijf en twintig jaren was hij oud, als hij koning werd, en regeerde zestien jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Jerusa, de dochter van Zadok.
34 En hij deed dat recht was in de ogen van de HEERE; naar alles, wat zijn vader Uzzia gedaan had, deed hij.
35 Alleenlijk werden de hoogten niet weggenomen; het volk offerde en rookte nog op de hoogten; dezelve bouwde de hoge poort aan het huis van de HEERE.
36 Het overige nu van de geschiedenissen van Jotham, en al wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda?
37 In die dagen begon de HEERE in Juda te zenden Rezin, de koning van Syrie, en Pekah, de zoon van Remalia.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

38 En Jotham ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven bij zijn vaderen in de stad van zijn vader David; en zijn zoon Achaz werd koning in zijn plaats.

16

1 In het zeventiende jaar van Pekah, de zoon van Remalia, werd Achaz koning, de zoon van Jotham, de koning van Juda.
2 Twintig jaren was Achaz oud, toen hij koning werd, en hij regeerde zestien jaren te Jeruzalem; en hij deed niet dat recht was in de ogen van de HEERE zijn God, als zijn vader David.
3 Want hij wandelde in de weg van de koningen van Israel; ja, hij deed ook zijn zoon door het vuur gaan, naar de gruwelen van de heidenen, die de HEERE voor de kinderen Israels verdreven had.
4 Hij offerde ook en rookte op de hoogten en op de heuvelen, ook onder alle groen geboomte.
5 Toen trok Rezin, de koning van Syrie, op, met Pekah, de zoon van Remalia, de koning van Israel, naar Jeruzalem ten strijde; en zij belegerden Achaz, maar zij vermochten niet met strijden.
6 Te dierzelfder tijd bracht Rezin, de koning van Syrie, Elath weer aan Syrie, en wierp de Joden uit Elath; en de Syriers kwamen te Elath, en hebben daar gewoond tot op deze dag.
7 Achaz nu zond boden tot Tiglath-pilezer, de koning van Assyrie, en zei:: Ik ben uw knecht en uw zoon; kom op, en verlos mij uit de hand van de koning van Syrie, en uit de hand van de koning van Israel, die zich tegen mij opmaken.
8 En Achaz nam het zilver en het goud, dat in het huis van de HEERE, en in de schatten van het huis van de koning gevonden werd, en hij zond de koning van Assyrie een geschenk.
9 Zo hoorde de koning van Assyrie naar hem; want de koning van Assyrie trok op tegen Damaskus, en nam haar in, en voerde hen gevankelijk naar Kir, en hij doodde Rezin.
10 Toen trok de koning Achaz Tiglath-pilezer, de koning van Assyrie, tegemoet, naar Damaskus; en gezien hebbende een altaar, dat te Damaskus was, zo zond de koning Achaz aan de priester Uria de gelijkenis van het altaar, en zijn afbeelding, naar zijn gehele maaksel.
11 En Uria, de priester, bouwde een altaar, naar alles, wat de koning Achaz van Damaskus ontboden had; zo deed de priester Uria, tegen dat de koning Achaz van Damaskus kwam.
12 Als nu de koning van Damaskus gekomen was, zag de koning het altaar en de koning naderde tot het altaar, en offerde daarop.
13 En hij stak zijn brandoffer aan, en zijn spijsoffer, en goot zijn drankoffer en sprengde het bloed van zijn dankoffers op dat altaar.
14 Maar het koperen altaar, dat voor het aangezicht van de HEERE was, dat bracht hij van het voorste deel van het huis, van tussen zijn altaar, en van tussen het huis van de HEERE, en hij zette het aan de zijde van zijn altaars noordwaarts.
15 En de koning Achaz gebood Uria, de priester, en zei:: Steek op het grote altaar aan het morgenbrandoffer, en het avondspijsoffer, en van de koning brandoffer, en zijn spijsoffer, en het brandoffer van al het volk van de lands, en hun spijsoffer, en hun drankofferen; en spreng daarop al het bloed van de brandoffers, en al het bloed van de slachtoffers; maar het koperen altaar zal mij zijn, om te onderzoeken.
16 En Uria, de priester, deed naar alles, wat de koning Achaz geboden had.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 En de koning Achaz sneed de lijsten van de stellingen af, en nam die van boven het wasvat weg, en deed de zee af van de koperen runderen, die daaronder waren; en hij zette die op een stenen vloer.
18 Daartoe het deksel van de sabbats, dat zij in het huis gebouwd hadden, en de buitensten ingang van de koning nam hij weg van het huis van de HEERE, vanwege de koning van Assyrie.
19 Het overige nu van de geschiedenissen van Achaz, wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda?
20 En Achaz ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven bij zijn vaderen, in de stad Davids; en Hizkia, zijn zoon, werd koning in zijn plaats.

17
1 In het twaalfde jaar van Achaz, de koning van Juda, werd Hosea, de zoon van Ela, koning over Israel te Samaria, en regeerde negen jaren.
2 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE; evenwel niet, als de koningen van Israel, die voor hem geweest waren.
3 Tegen hem trok op Salmaneser, koning van Assyrie; en Hosea werd zijn knecht, dat hij hem een geschenk gaf.
4 Maar de koning van Assyrie bevond een verbintenis in Hosea, dat hij tot So, de koning van Egypte, boden gezonden had, en het geschenk aan de koning van Assyrie niet als te voren van jaar tot jaar opbracht; zo besloot hem de koning van Assyrie, en bond hem in het gevangenhuis.
5 Want de koning van Assyrie trok op in het gehele land; ja, hij kwam op naar Samaria, en hij belegerde haar drie jaren.
6 In het negende jaar van Hosea, nam de koning van Assyrie Samaria in, en voerde Israel weg in Assyrie, en deed ze wonen in Halah, en in Habor, aan de rivier Gozan, en in de steden van de Meden.
7 Want het was geschied, dat de kinderen Israels gezondigd hadden tegen de HEERE, hun God, Die hen uit Egypteland opgebracht had, van onder de hand van Farao, de koning van Egypte; en hadden andere goden gevreesd;
8 En hadden gewandeld in de inzettingen van de heidenen, die de HEERE voor het aangezicht van de kinderen Israels verdreven had, en van de koningen van Israel, die ze gemaakt hadden.
9 En de kinderen Israels hadden de zaken, die niet recht zijn, tegen de HEERE, hun God, bemanteld; en hadden zich hoogten gebouwd in al hun steden, van de wachttoren af tot de vaste steden toe.
10 En zij hadden zich staande beelden opgericht en bossen, op allen hogen heuvel en onder alle groen geboomte.
11 En zij hadden daar gerookt op alle hoogten, gelijk de heidenen, die de HEERE van hun aangezichten weggevoerd had; en zij hadden kwade dingen gedaan, om de HEERE tot toorn te verwekken.
12 En zij hadden de drekgoden gediend, waarvan de HEERE tot hen gezegd had: U zult deze zaak niet doen.
13 Als nu de HEERE tegen Israel en tegen Juda, door de dienst van alle profeten, van alle zieners, betuigd had, en zei:: Bekeert u van uw boze wegen en houdt Mijn geboden, en Mijn inzettingen, naar al de wet, die Ik uw vaderen geboden heb, en die Ik tot u door de hand van Mijn knechten, de profeten, gezonden heb;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 Zo hoorden zij niet, maar zij verhardden hun nek, gelijk de nek hunner vaderen geweest was, die aan de HEERE, hun God, niet geloofd hadden.
15 Daartoe verwierpen zij Zijn inzettingen, en Zijn verbond, dat Hij met hun vaderen gemaakt had, en Zijn getuigenissen, die Hij tegen hen betuigd had, en wandelden de ijdelheid na, dat zij ijdel werden, en achter de heidenen, die rondom hen waren, van die de HEERE hun geboden had, dat zij niet zouden doen gelijk die.
16 Ja, zij verlieten al de geboden van de HEERE, van hun Gods, en maakten zich gegoten beelden, twee kalveren; en maakten bossen, en bogen zich voor alle heir van de hemels, en dienden Baal.
17 Ook deden zij hun zonen en hun dochters door het vuur gaan, en gebruikten waarzeggerijen, en gaven op vogelgeschrei acht, en verkochten zich, om te doen dat kwaad was in de ogen van de HEERE, om Hem tot toorn te verwekken.
18 Daarom vertoornde zich de HEERE zeer over Israel, dat Hij hen wegdeed van Zijn aangezicht; er bleef niets over, behalve de stam van Juda alleen.
19 Zelfs hield Juda de geboden van de HEERE, van hun Gods, niet; maar zij wandelden in de inzettingen van Israel, die zij gemaakt hadden.
20 Zo verwierp de HEERE het gehele zaad van Israel, en bedrukte hen, en gaf ze in de hand van de rovers, totdat Hij hen van Zijn aangezicht weggeworpen had.
21 Want Hij scheurde Israel van het huis van David af, en zij maakten Jerobeam, de zoon van Nebat, koning; en Jerobeam dreef Israel af van achter de HEERE, en hij deed ze een grote zonde zondigen.
22 Zo wandelden de kinderen Israels in alle zonden van Jerobeam die hij gedaan had; zij weken daarvan niet af;
23 Totdat de HEERE Israel van Zijn aangezicht wegdeed, zoals Hij gesproken had door de dienst van al Zijn knechten, de profeten; zo werd Israel weggevoerd uit zijn land naar Assyrie, tot op deze dag.
24 De koning nu van Assyrie bracht volk van Babel, en van Chuta, en van Avva, en van Hamath, en Sefarvaim, en deed hen wonen in de steden van Samaria, in de plaats van de kinderen Israels; en zij namen Samaria erfelijk in, en woonden in haar steden.
25 En het gebeurde in het begin hunner woning daar, dat zij de HEERE niet vreesden; zo zond de HEERE leeuwen onder hen, die enigen van hen doodden.
26 Daarom spraken zij tot de koning van Assyrie, en zei:: De volken, die u vervoerd hebt, en hebt doen wonen in de steden van Samaria, weten de wijze van de Gods van het land niet; daarom heeft Hij leeuwen onder hen gezonden, en ziet, zij doden hen, omdat zij niet weten de wijze van de Gods van het land.
27 Toen gebood de koning van Assyrie, en zei:: Brengt een van de priesteren daarheen, die u lieden van daar weggevoerd hebt, dat zij henentrekken, en wonen daar; en dat hij hun lere de wijze van de Gods van het land.
28 Zo kwam een uit de priesteren, die zij van Samaria weggevoerd hadden, en woonde te Beth-el; en hij leerde hun, hoe zij de HEERE vrezen zouden.
29 Maar elk volk maakte zijn goden; en zij stelden ze in de huizen van de hoogten, die de Samaritanen gemaakt hadden, elk volk in hun steden, waarin zij woonachtig waren.
30 Want de lieden van Babel maakten Sukkoth Benoth, en de lieden van Chut maakten Nergal, en de lieden van Hamath maakten Asima,

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

31 En de Avieten maakten Nibhaz en Tartak, en de Sefarvieten verbrandden hun zonen voor Adramelech en Anamelech, de goden van Sefarvaim, met vuur.
32 Ook vreesden zij de HEERE, en maakten zich van hun geringsten priesteren van de hoogten, die voor hen dienst deden in de huizen van de hoogten.
33 Zij vreesden de HEERE, en dienden ook hun goden, naar de wijze van de volken, van die zij die weggevoerd hadden.
34 Tot op deze dag toe doen die naar de eerste wijzen; zij vrezen de HEERE niet, en zij doen niet naar hun inzettingen, en naar hun rechten, en naar de wet, en naar het gebod, dat de HEERE geboden heeft aan de kinderen van Jakob, die Hij de naam Israel gaf.
35 Nochtans had de HEERE een verbond met hen gemaakt, en had hun geboden, en zei:: U zult geen andere goden vrezen, noch u voor hen nederbuigen, noch hen dienen, noch hun offerande doen.
36 Maar de HEERE, Die u uit Egypteland met grote kracht en met een uitgestrekten arm opgevoerd heeft, Die zult u vrezen, en voor Hem zult u u buigen, en Hem zult u offerande doen;
37 En de inzettingen, en de rechten, en de wet, en het gebod, die Hij u geschreven heeft, zult u waarnemen te doen te allen dag; en u zult andere goden niet vrezen.
38 En het verbond, dat Ik met u gemaakt heb, zult u niet vergeten; en u zult andere goden niet vrezen.
39 Maar de HEERE, uw God, zult u vrezen; en Hij zal u redden uit de hand van al uw vijanden.
40 Doch zij hoorden niet, maar zij deden naar hun eerste wijze.
41 Maar deze volken vreesden de HEERE, en dienden hun gesneden beelden; ook doen hun kinderen en hun kindskinderen, zoals hun vaders gedaan hebben, tot op deze dag.

18
1 Het gebeurde nu in het derde jaar van Hosea, de zoon van Ela, de koning van Israel, dat Hizkia koning werd, de zoon van Achaz, koning van Juda.
2 Vijf en twintig jaren was hij oud, toen hij koning werd, en hij regeerde negen en twintig jaren te Jeruzalem, en de naam van zijn moeder was Abi, een dochter van Zacharia.
3 En hij deed dat recht was in de ogen van de HEERE, naar alles, wat zijn vader David gedaan had.
4 Hij nam de hoogten weg, en brak de opgerichte beelden, en roeide de bossen uit; en hij verbrijzelde de koperen slang, die Mozes gemaakt had, omdat de kinderen Israels tot die dagen toe haar gerookt hadden; en hij noemde haar Nehustan.
5 Hij betrouwde op de HEERE, de God Israels, zodat na hem van zijn gelijke niet was onder alle koningen van Juda, noch die voor hem geweest waren.
6 Want hij kleefde de HEERE aan; hij week niet van Hem na te volgen, en hij hield Zijn geboden, die de HEERE aan Mozes geboden had.
7 Zo was de HEERE met hem; overal, waar hij henen uittrok, handelde hij kloekelijk; daartoe viel hij af van de koning van Assyrie, dat hij hem niet diende.
8 Hij sloeg de Filistijnen tot Gaza toe, en haar landpalen, van de wachttoren af tot de vaste steden toe.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Het gebeurde nu in het vierde jaar van de koning Hizkia (hetwelk was het zevende jaar van Hosea, de zoon van Ela, de koning van Israel) dat Salmaneser, de koning van Assyrie, opkwam tegen Samaria, en haar belegerde.
10 En zij namen haar in ten einde van drie jaren, in het zesde jaar van Hizkia; het was het negende jaar van Hosea, de koning van Israel, als Samaria ingenomen werd.
11 En de koning van Assyrie voerde Israel weg naar Assyrie, en deed hen leiden in Halah, en in Habor, bij de rivier Gozan, en in de steden van de Meden.
12 Daarom dat zij de stem van de HEERE, van hun Gods, niet waren gehoorzaam geweest, maar Zijn verbond overtreden hadden; en al wat Mozes, de knecht van de HEERE, geboden had, dat hadden zij niet gehoord, noch gedaan.
13 Maar in het veertiende jaar van de koning Hizkia kwam Sanherib, de koning van Assyrie, op tegen alle vaste steden van Juda, en nam ze in.
14 Toen zond Hizkia, de koning van Juda, tot de koning van Assyrie, naar Lachis, en zei:: Ik heb gezondigd, keer af van mij, wat u mij opleggen zult, zal ik dragen. Toen leide de koning van Assyrie Hizkia, de koning van Juda, driehonderd talenten zilvers, en dertig talenten gouds op.
15 Zo gaf Hizkia al het zilver, dat gevonden werd in het huis van de HEERE, en in de schatten van het huis van de koning.
16 Te dier tijd sneed Hizkia het goud af van de deuren van de tempel van de HEERE, en van de posten, die Hizkia, de koning van Juda, had laten overtrekken, en gaf dat aan de koning van Assyrie.
17 Evenwel zond de koning van Assyrie Tartan, en Rabsaris, en Rabsake, van Lachis tot de koning Hizkia, met een zwaar heir naar Jeruzalem; en zij gingen op, en kwamen naar Jeruzalem. En als zij optogen en gekomen waren, bleven zij staan bij de watergang van de oppersten vijvers, welke is bij de hogen weg van het veld van de vollers.
18 En zij riepen tot de koning; zo ging tot hen uit Eljakim, de zoon van Hilkia, de hofmeester, en Sebna, de schrijver, en Joah, de zoon van Asaf, de kanselier.
19 En Rabsake zei tot hen: Zegt nu tot Hizkia: Zo zegt de grote koning, de koning van Assyrie: Wat vertrouwen is dit, waarmede u vertrouwt?
20 U zegt (doch het is een woord van de lippen): Er is raad en macht tot de oorlog; op wie vertrouwt u nu, dat u tegen mij rebelleert?
21 Zie nu, vertrouwt u u op die gebroken rietstaf, op Egypte, op wie iemand leunt, zal hij in zijn hand gaan, en die doorboren; zo is Farao, de koning van Egypte, al degenen, die op hem vertrouwen.
22 Maar zo u tot mij zegt: Wij vertrouwen op de HEERE, onzen God; is Hij die niet, Wiens hoogten en Wiens altaren Hizkia weggenomen heeft, en tot Juda en tot Jeruzalem gezegd heeft: Voor dit altaar zult u u buigen te Jeruzalem?
23 Nu dan, wed toch met mijn heer, de koning van Assyrie; en ik zal u twee duizend paarden geven, zo u voor u de ruiters daarop zult kunnen geven.
24 Hoe zoudt u dan het aangezicht van een enigen vorst van de geringste knechten van mijn heren afkeren? Maar u vertrouwt op Egypte, om de wagenen en om de ruiteren.
25 Nu, ben ik zonder de HEERE opgetogen tegen deze plaats, om die te verderven? De HEERE heeft tot mij gezegd: Trek op tegen dat land, en verderf het.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

26 Toen zei Eljakim, de zoon van Hilkia, en Sebna, en Joah tot Rabsake: Spreek toch tot uw knechten in het Syrisch, want wij verstaan het wel; en spreek met ons niet in het Joods, voor de oren van de volks, dat op de muur is.
27 Maar Rabsake zei tot hen: Heeft mijn heer mij tot uw heer en tot u gezonden, om deze woorden te spreken? Is het niet tot de mannen, die op de muur zitten, dat zij met u hun drek eten, en hun water drinken zullen?
28 Zo stond Rabsake, en riep met luider stem in het Joods; en hij sprak en zei: Hoort het woord van de groten konings, van de koning van Assyrie!
29 Zo zegt de koning: Dat Hizkia u niet bedriege: want hij zal u niet kunnen redden uit zijn hand.
30 Daartoe dat Hizkia u niet doe vertrouwen op de HEERE, en zei:: De HEERE zal ons zekerlijk redden, en deze stad zal niet in de hand van de koning van Assyrie gegeven worden.
31 Hoort naar Hizkia niet; want zo zegt de koning van Assyrie: Handelt met mij door een geschenk, en komt tot mij uit, en eet, een ieder van zijn wijnstok, en een ieder van zijn vijgeboom; en drinkt een ieder het water van zijn bornputs;
32 Totdat ik kom, en u haal in een land, als uw land, een land van koren en van most, een land van brood en van wijngaarden, een land van olijven, van olie en van honig; zo zult u leven en niet sterven; en hoort niet naar Hizkia, want hij hitst u op, en zei:: De HEERE zal ons redden.
33 Hebben de goden van de volken, ieder zijn land, enigszins gered uit de hand van de koning van Assyrie?
34 Waar zijn de goden van Hamath, en van Arpad? Waar zijn de goden van Sefarvaim, Hena en Ivva? Ja, hebben zij Samaria uit mijn hand gered?
35 Welke zijn ze onder alle goden van de landen, die hun land uit mijn hand gered hebben, dat de HEERE Jeruzalem uit mijn hand redden zou?
36 Doch het volk zweeg stil en antwoordde hem niet een woord; want het gebod van de koning was, en zei:: U zult hem niet antwoorden.
37 Toen kwam Eljakim, de zoon van Hilkia, de hofmeester, en Sebna, de schrijver, en Joah, de zoon van Asaf, de kanselier, tot Hizkia, met gescheurde klederen; en zij gaven hem de oorden van Rabsake te kennen.

19
1 En het gebeurde, als de koning Hizkia dat hoorde, zo scheurde hij zijn klederen, en bedekte zich met een zak, en ging in het huis van de HEERE.
2 Daarna zond hij Eljakim, de hofmeester, en Sebna, de schrijver, en de oudsten van de priesteren, met zakken bedekt, tot Jesaja, de profeet, de zoon van Amoz;
3 En zij zeiden tot hem: Zo zegt Hizkia: Deze dag is een dag van de benauwdheid, en van de schelding, en van de lastering; want de kinderen zijn gekomen tot aan de geboorte, en er is geen kracht om te baren.
4 Misschien zal de HEERE, uw God, horen al de woorden van Rabsake, denwelken zijn heer, de koning van Assyrie, gezonden heeft, om de levenden God te honen, en te schelden, met woorden, die de HEERE, uw God, gehoord heeft; hef dan een gebed op voor het overblijfsel, dat gevonden wordt.
5 En de knechten van de koning Hizkia kwamen tot Jesaja.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 En Jesaja zei tot hen: Zo zult u tot uw heer zeggen: Zo zegt de HEERE: Vrees niet voor de woorden, die u gehoord hebt, waarmede Mij de dienaars van de koning van Assyrie gelasterd hebben.
7 Zie, Ik zal een geest in hem geven, dat hij een gerucht horen zal, en weer in zijn land keren; en Ik zal hem door het zwaard in zijn land vellen.
8 Zo kwam Rabsake weer, en vond de koning van Assyrie, strijdende tegen Libna; want hij had gehoord, dat hij van Lachis vertrokken was.
9 Als hij nu hoorde van Tirhaka, de koning van Cusch, zeggen: Ziet, hij is uitgetogen om tegen u te strijden, zond hij weer boden tot Hizkia, en zei::
10 Zo zult u spreken tot Hizkia, de koning van Juda, en zei:: Laat u uw God niet bedriegen, op welke u vertrouwt, en zei:: Jeruzalem zal in de hand van de koning van Assyrie niet gegeven worden.
11 Zie, u hebt gehoord, wat de koningen van Assyrie aan alle landen gedaan hebben, die verbannende; en zoudt u gered worden?
12 Hebben de goden van de volken, die mijn vaders verdorven hebben, dezelve gered, als Gozan, en Haran, en Rezef, en de kinderen van Eden, die in Telasser waren?
13 Waar is de koning van Hamath, en de koning van Arpad, en de koning van de stad Sefarvaim, Hena en Ivva?
14 Als nu Hizkia de brieven uit van de boden hand ontvangen, en die gelezen had, ging hij op in het huis van de HEERE, en Hizkia breidde die uit voor het aangezicht van de HEERE.
15 En Hizkia bad voor het aangezicht van de HEERE, en zei: O HEERE, God Israels, Die tussen de cherubim woont! U zelf, U alleen bent de God van alle koninkrijken van de aarde, U hebt de hemel en de aarde gemaakt.
16 O, HEERE! neig Uw oor en hoor, doe, HEERE! Uw ogen open en zie, en hoor de woorden van Sanherib, die deze gezonden heeft, om de levenden God te honen.
17 Waarlijk, HEERE, hebben de koningen van Assyrie die heidenen en hun land verwoest;
18 En hebben hun goden in het vuur geworpen; want zij waren geen goden, maar het werk van mensenhanden, hout en steen; daarom hebben zij die verdorven.
19 Nu dan, HEERE, onze God, verlos ons toch uit zijn hand; zo zullen alle koninkrijken van de aarde weten, dat U , HEERE, alleen God bent.
20 Toen zond Jesaja, de zoon van Amoz, tot Hizkia, en zei:: Zo spreekt de HEERE, de God Israels: Dat u tot Mij gebeden hebt tegen Sanherib, de koning van Assyrie, heb Ik gehoord.
21 Dit is het woord, dat de HEERE over hem gesproken heeft: De jonkvrouw, de dochter van Sion, veracht u, zij bespot u, de dochter van Jeruzalem schudt het hoofd achter u.
22 Wie hebt u gehoond en gelasterd? en tegen Wie hebt u de stem verheven, en uw ogen omhoog opgeheven? Tegen de Heilige Israels!
23 Door middel uwer boden hebt u de HEERE gehoond, en gezegd: Ik heb met de menigte van mijn wagenen beklommen de hoogten van de bergen, de zijden van de Libanon; en ik zal zijn hoge cederbomen, en zijn uitgelezen dennebomen afhouwen; en zal komen in zijn uiterste herberg, in het woud van zijn schonen velds.
24 Ik heb gegraven en heb gedronken vreemde wateren; en ik heb met mijn voetzolen alle rivieren van de belegerde plaatsen verdroogd.
25 Hebt u niet gehoord, dat Ik zulks lang te voren gedaan heb en dat van oude dagen af geformeerd heb? Nu heb Ik dat doen komen, dat u zoudt zijn, om de vaste steden te verstoren tot woeste hopen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

26 Daarom waren haar inwoners handeloos; zij waren verslagen en beschaamd; zij waren als het gras van de velds, en de groene grasscheutjes, het hooi van de daken, en het brandkoren, eer het over einde staat.
27 Maar Ik weet uw zitten, en uw uitgaan, en uw inkomen, en uw woeden tegen Mij.
28 Om uw woeden tegen Mij, en dat uw woeling voor Mijn oren opgekomen is, zo zal Ik Mijn haak in uw neus leggen, en Mijn gebit in uw lippen, en Ik zal u doen wederkeren door die weg, door denwelken u gekomen bent.
29 En dat zij u een teken, dat men in dit jaar eten zal, wat van zelf gewassen is; en in het tweede jaar, wat daarvan weer uitspruit; maar zaait in het derde jaar, en maait, en plant wijngaarden, en eet hun vruchten.
30 Want het ontkomene, dat overgebleven is van het huis van Juda, zal wederom nederwaarts wortelen, en zal opwaarts vrucht dragen.
31 Want van Jeruzalem zal het overblijfsel uitgaan, en het ontkomene van de berg Sion; de ijver van de HEERE van de heirscharen zal dit doen.
32 Daarom zo zegt de HEERE van de koning van Assyrie: Hij zal in deze stad niet komen, noch daar een pijl inschieten; ook zal hij met geen schild daarvoor komen, en zal geen wal daartegen opwerpen.
33 Door de weg, die hij gekomen is, door die zal hij wederkeren; maar in deze stad zal hij niet komen, zegt de HEERE.
34 Want Ik zal deze stad beschermen, om die te verlossen, om Mijnentwil, en om Davids, Van mijn knechts wil.
35 Het gebeurde dan in die nacht, dat de Engel van de HEERE uitvoer, en sloeg in het leger van Assyrie honderd vijf en tachtig duizend. En toen zij zich van de morgens vroeg opmaakten, ziet, die allen waren dode lichamen.
36 Zo vertrok Sanherib, de koning van Assyrie, en trok henen, en keerde weer; en hij bleef te Nineve.
37 Het gebeurde nu, als hij in het huis van Nisroch, zijn god, zich nederboog, dat Adramelech en Sarezer, zijn zonen, hem met het zwaard versloegen; doch zij ontkwamen in het land van Ararat; en Esar-haddon, zijn zoon, werd koning in zijn plaats.

20
1 In die dagen werd Hizkia krank tot stervens toe; en de profeet Jesaja, de zoon van Amoz, kwam tot hem, en zei tot hem: Zo zegt de HEERE: Geef bevel aan uw huis, want u zult sterven, en niet leven.
2 Toen keerde hij zijn aangezicht om naar de wand, en hij bad tot de HEERE, en zei::
3 Och, HEERE, gedenk toch, dat ik voor Uw aangezicht in waarheid en met een volkomen hart gewandeld, en wat goed in Uw ogen is, gedaan heb. En Hizkia weende gans zeer.
4 Het gebeurde nu, als Jesaja uit het middelvoorhof nog niet gegaan was, dat het woord van de HEERE tot hem gebeurde, en zei::
5 Keer weer en zeg tot Hizkia, de voorganger Van mijn volks: Zo zegt de HEERE, de God van uw vader David: Ik heb uw gebed gehoord, Ik heb uw tranen gezien; zie, Ik zal u gezond maken; aan de derden dag zult u opgaan in het huis van de HEERE;
6 En Ik zal vijftien jaren tot uw dagen toedoen, en zal u uit de hand van de koning van Assyrie verlossen, veeleer deze stad; en Ik zal deze stad beschermen om Mijnentwil, en om Van mijn knechts Davids wil.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Daarna zei Jesaja: Neemt een klomp vijgen; en zij namen ze, en leiden ze op de zweer, en hij werd genezen.
8 Hizkia nu had gezegd tot Jesaja: Welk is het teken, dat de HEERE mij gezond maken zal, en dat ik de derden dag in van de HEERE huis zal opgaan?
9 En Jesaja zei: Dit zal u een teken van de HEERE zijn, dat de HEERE het woord, dat Hij gesproken heeft, doen zal: Zal de schaduw tien graden voorwaarts gaan, of tien graden achterwaarts keren?
10 Toen zei Hizkia: Het is van de schaduwe licht, tien graden nederwaarts te gaan; neen, maar dat de schaduw tien graden achterwaarts kere.
11 En Jesaja, de profeet, riep de HEERE aan; en Hij deed de schaduw tien graden achterwaarts keren in de graden, die zij nederwaarts gegaan was, in de graden van Achaz' zonnewijzer.
12 Te dier tijd zond Berodach Baladan de zoon van Baladan, de koning van Babel, brieven en een geschenk aan Hizkia; want hij had gehoord, dat Hizkia krank geweest was.
13 En Hizkia hoorde naar hen, en hij toonde hun zijn gehele schathuis, het zilver, en het goud, en de specerijen, en de beste olie, en zijn wapenhuis, en al wat gevonden werd in zijn schatten; er was geen ding in zijn huis, noch in zijn gehele heerschappij, dat hij hun niet toonde.
14 Toen kwam de profeet Jesaja tot de koning Hizkia, en zei tot hem: Wat hebben die mannen gezegd, en van waar zijn zij tot u gekomen? En Hizkia zei: Zij zijn uit verren lande gekomen, uit Babel.
15 En hij zei: Wat hebben zij gezien in uw huis? En Hizkia zei: Zij hebben alles gezien, wat in mijn huis is; geen ding is er in mijn schatten, dat ik hun niet getoond heb.
16 Toen zei Jesaja tot Hizkia: Hoor van de HEERE woord.
17 Zie, de dagen komen, dat al wat in uw huis is, en wat uw vaderen tot deze dage toe opgelegd hebben, naar Babel weggevoerd zal worden; er zal niets overgelaten worden, zegt de HEERE.
18 Daartoe zullen zij van uw zonen, die uit u zullen voortkomen, die u gewinnen zult, nemen, dat zij hovelingen zijn in het paleis van de koning van Babel.
19 Maar Hizkia zei tot Jesaja: Het woord van de HEERE, dat u gesproken hebt, is goed. Ook zei hij: Zou het niet, naardien vrede en waarheid in mijn dagen wezen zal?
20 Het overige nu van de geschiedenissen van Hizkia, en al zijn macht, en hoe hij de vijver en de watergang gemaakt heeft, en water in de stad gebracht heeft, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda?
21 En Hizkia ontsliep met zijn vaderen; en zijn zoon Manasse werd koning in zijn plaats.

21
1 Manasse was twaalf jaren oud, toen hij koning werd, en hij regeerde vijf en vijftig jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Hefzi-bah.
2 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE, naar de gruwelen van de heidenen, die de HEERE voor het aangezicht van de kinderen Israels uit de bezitting verdreven had.
3 Want hij bouwde de hoogten weer op, die Hizkia, zijn vader, verdorven had; en hij richtte Baal altaren op, en maakte een bos, zoals Achab, de koning van Israel, gemaakt had, en boog zich neder voor al het heir van de hemels, en diende ze.
4 En hij bouwde altaren in het huis van de HEERE, waarvan de HEERE gezegd had: Te Jeruzalem zal Ik Mijn Naam zetten.
5 Daartoe bouwde hij altaren voor al het heir van de hemels, in beide de voorhoven van het huis van de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Ja, hij deed zijn zoon door het vuur gaan, en pleegde guichelarij en gaf op vogelgeschrei acht; en hij stelde waarzeggers en duivelskunstenaren; hij deed zeer veel kwaads in de ogen van de HEERE, om Hem tot toorn te verwekken.
7 Hij stelde ook een gesneden beeld van het bos, dat hij gemaakt had, in het huis, waarvan de HEERE gezegd had tot David, en tot zijn zoon Salomo: In dit huis, en in Jeruzalem, die Ik uit alle stammen van Israel verkoren heb, zal Ik Mijn Naam zetten in eeuwigheid.
8 En Ik zal niet voortvaren de voet van Israel te bewegen uit dit land, dat Ik hun vaderen gegeven heb; alleenlijk, zo zij waarnemen te doen, naar alles, wat Ik hun geboden heb, en naar de gehele wet, die Mijn knecht Mozes hun geboden heeft.
9 Maar zij hoorden niet; want Manasse deed hen dwalen, dat zij erger deden dan de heidenen, die de HEERE voor het aangezicht van de kinderen Israels verdelgd had.
10 Toen sprak de HEERE door de dienst van Zijn knechten, de profeten, en zei::
11 Omdat dat Manasse, de koning van Juda, deze gruwelen gedaan heeft, erger doende dan al wat de Amorieten gedaan hebben, die voor hem geweest zijn, ja, ook Juda door zijn drekgoden heeft doen zondigen;
12 Daarom, zo zegt de HEERE, de God Israels: Ziet, Ik zal een kwaad over Jeruzalem en Juda brengen, dat een ieder, die het hoort, beide zijn oren klinken zullen.
13 En Ik zal over Jeruzalem het meetsnoer van Samaria trekken, veeleer het paslood van het huis van Achab; en Ik zal Jeruzalem uitwissen, zoals men een schotel uitwist; men wist die uit, en men keert hem om op zijn holligheid.
14 En Ik zal het overblijfsel Van mijn erfdeels verlaten, en zal ze in de hand hunner vijanden geven; en zij zullen tot een roof en plundering worden al hun vijanden.
15 Daarom, dat zij gedaan hebben dat kwaad was in Mijn ogen, en Mij tot toorn verwekt hebben, van die dag, dat hun vaderen van Egypte uitgegaan zijn, ook tot op deze dag toe.
16 Daartoe vergoot Manasse ook zeer veel onschuldig bloed, totdat hij Jeruzalem van het ene einde tot het andere vervuld had; behalve zijn zonde, die hij Juda zondigen deed, doende wat kwaad was in de ogen van de HEERE.
17 Het overige van de geschiedenissen van Manasse, en al wat hij gedaan heeft, en zijn zonde, die hij gezondigd heeft, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda?
18 En Manasse ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven in de hof van zijn huis, in de hof van Uzza; en zijn zoon Amon werd koning in zijn plaats.
19 Amon was twee en twintig jaren oud, toen hij koning werd, en hij regeerde twee jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Mesullemet, een dochter van Haruz van Jotba.
20 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE; zoals zijn vader Manasse gedaan had.
21 Want hij wandelde in al de weg, die zijn vader gewandeld had, en hij diende de drekgoden, die zijn vader gediend had, en hij boog zich voor die neder.
22 Zo verliet hij de HEERE, de God van zijn vaderen, en hij wandelde niet in de weg van de HEERE.
23 En de knechten van Amon maakten een verbintenis tegen hem, en zij doodden de koning in zijn huis.
24 Maar het volk van de lands versloeg allen, die tegen de koning Amon een verbintenis gemaakt hadden; en het volk van de lands maakte zijn zoon Josia koning in zijn plaats.
25 Het overige nu van de geschiedenissen van Amon, wat hij gedaan heeft, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

26 En men begroef hem in zijn graf, in de hof van Uzza; en zijn zoon Josia werd koning in zijn plaats.

22

1 Josia was acht jaren oud, toen hij koning werd, en regeerde een en dertig jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Jedida, een dochter van Adaja, van Bozkath.
2 En hij deed dat recht was in de ogen van de HEERE; en hij wandelde in al de weg van zijn vader David, en week niet af ter rechter hand noch ter linkerhand.
3 Het gebeurde nu in het achttiende jaar van de koning Josia, dat de koning de schrijver Safan, de zoon van Azalia, de zoon van Mesullam, zond in het huis van de HEERE, en zei::
4 Ga op tot Hilkia, de hogepriester, opdat hij het geld opsomme, dat in het huis van de HEERE gebracht is, hetwelk de wachters van de dorpels van het volk verzameld hebben;
5 En dat zij dat geven in de hand van de verzorgers van het werk, die besteld zijn over het huis van de HEERE; opdat zij het geven aan degenen, die het werk doen, dat in het huis van de HEERE is, om de breuken van het huis te beteren;
6 Aan de timmerlieden en de bouwlieden, en de metselaars, en om hout en gehouwene stenen te kopen, om het huis te beteren.
7 Doch er werd met hen geen rekening gehouden van het geld, dat in hun hand geleverd was, want zij handelden trouwelijk.
8 Toen zei de hogepriester Hilkia tot Safan, de schrijver: Ik heb het wetboek in het huis van de HEERE gevonden; en Hilkia gaf dat boek aan Safan, die las het.
9 Daarna kwam Safan, de schrijver, tot de koning, en bracht de koning bescheid weer, en hij zei: Uw knechten hebben het geld, dat in het huis gevonden was, samengebracht, en hebben het gegeven in de hand van de verzorgers van het werk, die besteld waren over het huis van de HEERE.
10 Ook gaf Safan, de schrijver, de koning te kennen, en zei:: De priester Hilkia heeft mij een boek gegeven. En Safan las dat voor het aangezicht van de koning.
11 Het gebeurde nu, als de koning de woorden van de wetboeks hoorde, dat hij zijn klederen scheurde.
12 En de koning gebood Hilkia, de priester, en Ahikam, de zoon van Safan, en Achbor, de zoon van Michaja, en Safan, de schrijver, en Asaja, de knecht van de koning, en zei::
13 Gaat henen, vraagt de HEERE voor mij, en voor het volk, en voor het gehele Juda, over de woorden dezes boeks, dat gevonden is; want de grimmigheid van de HEERE is groot, die tegen ons aangestoken is, omdat onze vaderen niet gehoord hebben naar de woorden dezes boeks, om te doen naar al wat voor ons geschreven is.
14 Toen ging de priester Hilkia, en Ahikam, en Achbor, en Safan, en Asaja henen tot de profetes Hulda, de huisvrouw van Sallum, de zoon van Tikva, de zoon van Harhas, de klederbewaarder (zij nu woonde te Jeruzalem, in het tweede deel), en zij spraken tot haar.
15 En zij zei tot hen: Zo zegt de HEERE, de God Israels: Zegt tot de man, die u tot mij gezonden heeft:
16 Zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal kwaad over deze plaats brengen, en over haar inwoners, namelijk al de woorden van de boeks, dat de koning van Juda gelezen heeft.
17 Daarom dat zij Mij verlaten, en anderen goden gerookt hebben, opdat zij Mij tot toorn verwekten met al het werk hunner handen, zo zal Mijn grimmigheid aangestoken worden, tegen deze plaats, en niet uitgeblust worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Maar tot de koning van Juda, die u gezonden heeft, om de HEERE te vragen, zo zult u tot hem zeggen: Zo zegt de HEERE, de God Israels: Aangaande de woorden, die u gehoord hebt;
19 Omdat uw hart week geworden is, en u u voor het aangezicht van de HEERE vernederd hebt, als u hoordet, wat Ik gesproken heb tegen deze plaats en derzelver inwoners, dat zij tot een verwoesting en vloek zullen worden, en dat u uw klederen gescheurd en voor Mijn aangezicht geweend hebt; zo heb Ik u ook verhoord, spreekt de HEERE.
20 Daarom zie, Ik zal u verzamelen tot uw vaderen, en u zult met vrede in uw graf verzameld worden, en uw ogen zullen al het kwaad niet zien, dat Ik over deze plaats brengen zal. En zij brachten de koning het antwoord weer.

23
1 Toen zond de koning henen, en tot hem verzamelden al die oudsten van Juda en Jeruzalem.
2 En de koning ging op in het huis van de HEERE, en met hem alle man van Juda, en alle inwoners van Jeruzalem, en de priesters en de profeten, en al het volk, van de minste tot de meeste; en hij las voor hun oren al de woorden van het boek van de verbonds, dat in het huis van de HEERE gevonden was.
3 De koning nu stond aan de pilaar, en maakte een verbond voor van de HEERE aangezicht, om de HEERE na te wandelen, en Zijn geboden, en Zijn getuigenissen, en Zijn inzettingen met ganser harte en met ganser ziele te houden, bevestigende de woorden dezes verbonds, die in dit boek geschreven zijn. En het gehele volk stond in dit verbond.
4 En de koning gebood de hogepriester Hilkia, en de priesteren van de tweede ordening, en de dorpelbewaarders, dat zij uit de tempel van de HEERE alle gereedschap, dat voor Baal, en voor het beeld van het bos, en voor al het heir van de hemels gemaakt was, uitbrengen zouden; en hij verbrandde dat buiten Jeruzalem in de velden van Kidron, en liet het stof daarvan naar Beth-el dragen.
5 Daartoe schafte hij de Chemarim af, die de koningen van Juda gesteld hadden, opdat men roken zou op de hoogten, in de steden van Juda, en rondom Jeruzalem, veeleer, die voor Baal, de zon, en de maan, en de andere planeten, en al het heir van de hemels rookten.
6 Hij bracht ook het beeld van het bos uit het huis van de HEERE weg, buiten Jeruzalem, tot de beek Kidron, en verbrandde het aan de beek Kidron, en vergruisde het tot stof; en hij wierp het stof daarvan op de graven van de kinderen van de volks.
7 Daartoe brak hij de huizen van de schandjongens af, die aan het huis van de HEERE waren, alwaar de vrouwen huisjes voor het beeld van het bos weefden.
8 En hij bracht al de priesters uit de steden van Juda, en verontreinigde de hoogten, alwaar die priesters gerookt hadden, van Geba af tot Ber-seba toe; en hij brak de hoogten van de poorten af, ook die aan de deur van de poort van Jozua, de overste van de stad, was, welke aan iemands linkerhand was, in de stadspoort gaande.
9 Doch de priesters van de hoogten offerden niet op het altaar van de HEERE te Jeruzalem; maar zij aten ongezuurde broden in het midden van hun broers.
10 Hij verontreinigde ook Thofeth, dat in het dal van de kinderen van Hinnom is, opdat niemand zijn zoon of zijn dochter voor de Molech door het vuur deed gaan.
11 En hij schafte de paarden af, die de koningen van Juda voor de zon gesteld hadden, van de ingang van het huis van de HEERE, tot de kamer van Nathan-melech, de hoveling, die in Parvarim was; en de wagenen van de zon verbrandde hij met vuur.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Verder de altaren die op het dak van de opperzaal van Achaz waren, die de koningen van Juda gemaakt hadden, veeleer de altaren, die Manasse in de twee voorhoven van het huis van de HEERE gemaakt had, brak de koning af; en hij verbrijzelde ze van daar, en wierp het stof daarvan in de beek Kidron.
13 De hoogten ook, die vooraan Jeruzalem waren, die waren ter rechterhand van de berg Mashith, die Salomo, de koning van Israel, voor Astoreth, het verfoeisel van de Sidoniers, en voor Kamos, het verfoeisel van de Moabieten, en voor Milchom, de gruwel van de kinderen Ammons, gebouwd had, verontreinigde de koning.
14 Insgelijks brak hij de opgerichte beelden, en roeide de bossen uit; en hij vervulde hun plaats met mensenbeenderen.
15 Daartoe ook het altaar, dat te Beth-el was, en de hoogte, die Jerobeam, de zoon van Nebat, die Israel zondigen deed, gemaakt had; te zamen dat altaar en die hoogte brak hij af; ja, hij verbrandde de hoogte, hij vergruisde ze tot stof, en hij verbrandde het bos.
16 En als Josia zich omkeerde, zag hij de graven, die daar op de berg waren, en zond henen, en nam de beenderen uit de graven, en verbrandde ze op dat altaar, en verontreinigde dat; naar het woord van de HEERE, dat de man Gods uitgeroepen had, die deze woorden uitriep.
17 Verder zei hij: Wat is dat voor een grafteken, dat ik zie? En de lieden van de stad zeiden tot hem: Het is het graf van de man Gods, die uit Juda kwam, en deze dingen, die u tegen dit altaar van Beth-el gedaan hebt, uitgeroepen heeft.
18 En hij zei: Laat hem liggen, dat niemand zijn beenderen verroere. Zo bevrijdden zij zijn beenderen, met de beenderen van de profeet, die uit Samaria gekomen was.
19 Daartoe nam Josia ook weg al de huizen van de hoogten, die in de steden van Samaria waren, die de koningen van Israel gemaakt hadden, om de HEERE tot toorn te verwekken; en hij deed dezelve naar al de daden, die hij te Beth-el gedaan had.
20 En hij slachtte al de priesteren van de hoogten, die daar waren, op de altaren, en verbrandde mensenbeenderen op dezelve. Daarna keerde hij weer naar Jeruzalem.
21 En de koning gebood het gehele volk, en zei:: Houdt de HEERE, uw God, pascha, gelijk in dit boek van de verbonds geschreven is.
22 Want gelijk dit pascha was er geen gehouden, van de dagen van de richteren af, die Israel gericht hadden, noch in al de dagen van de koningen van Israel, noch van de koningen van Juda.
23 Maar in het achttiende jaar van de koning Josia, werd dit pascha de HEERE te Jeruzalem gehouden.
24 En ook deed Josia weg de waarzeggers, en de duivelskunstenaars, en de terafim, en de drekgoden, en alle verfoeiselen, die in het land van Juda en in Jeruzalem gezien werden; opdat hij bevestigde de woorden van de wet, die geschreven waren in het boek, dat de priester Hilkia in het huis van de HEERE gevonden had.
25 En voor hem was geen koning van zijn gelijke, die zich tot de HEERE, met zijn gehele hart, en met zijn gehele ziel, en met zijn gehele kracht, naar al de wet van Mozes, bekeerd had; en na hem stond van zijn gelijke niet op.
26 Nochtans keerde zich de HEERE van de brand Van zijn groten toorns niet af, waarmede Zijn toorn brandde tegen Juda, om al de tergingen, waarmede Manasse Hem getergd had.
27 En de HEERE zei: Ik zal Juda ook van Mijn aangezicht wegdoen, zoals Ik Israel weggedaan heb; en Ik zal deze stad Jeruzalem verwerpen, die Ik verkoren heb, en het huis, waarvan Ik gezegd heb: Mijn Naam zal daar wezen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

28 Het overige nu van de geschiedenissen van Josia, en al wat hij gedaan heeft, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda?
29 In zijn dagen trok Farao Necho, de koning van Egypte, op tegen de koning van Assyrie, naar de rivier Frath; en de koning Josia trok hem tegemoet, en hij doodde hem te Megiddo, als hij hem gezien had.
30 En zijn knechten voerden hem dood op een wagen van Megiddo, en brachten hem te Jeruzalem, en begroeven hem in zijn graf; en het volk van de lands nam Joahaz, de zoon van Josia, en zalfden hem, en maakten hem koning in van zijn vaders plaats.
31 Drie en twintig jaren was Joahaz oud, toen hij koning werd, en hij regeerde drie maanden te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Hamutal, de dochter van Jeremia, van Libna.
32 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE, naar alles, wat zijn vaderen gedaan hadden.
33 Doch Farao Necho liet hem binden te Ribla in het land van Hamath, opdat hij te Jeruzalem niet regeren zou; en hij leide het land een boete op van honderd talenten zilvers en een talent gouds.
34 Ook maakte Farao Necho Eljakim, de zoon van Josia, koning, in de plaats van zijn vader Josia, en veranderde zijn naam in Jojakim; maar Joahaz nam hij mede, en hij kwam in Egypte, en stierf daar.
35 En Jojakim gaf dat zilver en dat goud aan Farao; doch hij schatte het land, om dat geld naar het bevel van Farao te geven; een ieder naar zijn schatting eiste hij het zilver en goud af van het volk van de lands, om aan Farao Necho te geven.
36 Vijf en twintig jaren was Jojakim oud, toen hij koning werd, en regeerde elf jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Zebudda, een dochter van Pedaja, van Ruma.
37 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE, naar alles, wat zijn vaders gedaan hadden.

24
1 In zijn dagen trok Nebukadnezar, de koning van Babel, op, en Jojakim werd zijn knecht drie jaren; daarna keerde hij zich om, en rebelleerde tegen hem.
2 En de HEERE zond tegen hem de benden van de Chaldeen, en de benden van de Syriers, en de benden van de Moabieten, en de benden van de kinderen Ammons, en zond hen tegen Juda, om dat te verderven, naar het woord van de HEERE, dat Hij gesproken had door de dienst Van zijn knechten, de profeten.
3 Zekerlijk gebeurde dit naar het bevel van de HEERE tegen Juda, dat Hij hen van Zijn aangezicht wegdeed, om de zonden van Manasse, naar alles, wat hij gedaan had;
4 Als ook om het onschuldig bloed, dat hij vergoten had, zodat hij Jeruzalem met onschuldig bloed vervuld had; daarom wilde de HEERE niet vergeven.
5 Het overige nu van de geschiedenissen van Jojakim, en al wat hij gedaan heeft, is dat niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Juda?
6 En Jojakim ontsliep met zijn vaderen; en zijn zoon Jojachin werd koning in zijn plaats.
7 De koning nu van Egypte trok voortaan niet meer uit zijn land; want de koning van Babel had, van de rivier van Egypte af tot aan de rivier Frath, ingenomen al wat van de koning van Egypte was.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Jojachin was achttien jaren oud, toen hij koning werd, en regeerde drie maanden te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Nehusta, een dochter van Elnathan, van Jeruzalem.
9 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE, naar alles, wat zijn vader gedaan had.
10 Te dier tijd gingen de knechten van Nebukadnezar, de koning van Babel, naar Jeruzalem; en de stad werd belegerd.
11 Zelfs kwam Nebukadnezar, de koning van Babel, tegen de stad, als zijn knechten die belegerden.
12 Toen ging Jojachin, de koning van Juda, uit tot de koning van Babel, hij, en zijn moeder, en zijn knechten, en zijn vorsten, en zijn hovelingen; en de koning van Babel nam hem gevangen in het achtste jaar van zijn regering.
13 En hij bracht van daar uit al de schatten van het huis van de HEERE, en de schatten van het huis van de koning; en hij hieuw alle gouden vaten af, die Salomo, de koning van Israel, in de tempel van de HEERE gemaakt had, zoals de HEERE gesproken had.
14 En hij voerde gans Jeruzalem weg, veeleer al de vorsten, en alle strijdbare helden, tien duizend gevangen, en alle timmerlieden en smeden; niemand werd overgelaten, dan het arme volk van het land.
15 Zo voerde hij Jojachin weg naar Babel, veeleer van de koning moeder, en van de koning vrouwen, en zijn hovelingen; daartoe de machtigen van de lands bracht hij gevankelijk van Jeruzalem naar Babel;
16 En alle kloeke mannen tot zeven duizend, en timmerlieden en smeden tot een duizend, en alle helden, die ten oorlog geoefend waren; deze bracht de koning van Babel gevankelijk naar Babel.
17 En de koning van Babel maakte Mattanja, zijn oom, koning in plaats van hem, en veranderde zijn naam in Zedekia.
18 Zedekia was een en twintig jaren oud, als hij koning werd, en hij regeerde elf jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Hamutal, een dochter van Jeremia, van Libna.
19 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE, naar alles, wat Jojakim gedaan had.
20 Want het gebeurde, om de toorn van de HEERE tegen Jeruzalem en tegen Juda, totdat Hij hen van Zijn aangezicht weggeworpen had. En Zedekia rebelleerde tegen de koning van Babel.

25
1 En het gebeurde in het negende jaar van zijn regering, in de tiende maand, op de tienden van de maand, dat Nebukadnezar, de koning van Babel, kwam tegen Jeruzalem, hij en zijn gehele heir, en legerde zich tegen haar; en zij bouwden tegen haar sterkten rondom.
2 Zo kwam de stad in belegering, tot in het elfde jaar van de koning Zedekia.
3 Op de negenden van de vierde maand, als de honger in de stad sterk werd, en het volk van de lands geen brood had,
4 Toen werd de stad doorgebroken, en al de krijgslieden vloden van de nachts door de weg van de poort, tussen de twee muren, die aan van de koning hof waren (de Chaldeen nu waren tegen de stad rondom), en de koning trok door de weg van de vlakken velds.
5 Doch het heir van de Chaldeen jaagde de koning na, en zij achterhaalden hem in de vlakke velden van Jericho, en al zijn heir werd van bij hem verstrooid.
6 Zij dan grepen de koning, en voerden hem opwaarts tot de koning van Babel, naar Ribla; en zij spraken een oordeel tegen hem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 En zij slachtten de zonen van Zedekia voor zijn ogen, en men verblindde Zedekia's ogen, en zij bonden hem met twee koperen ketenen, en voerden hem naar Babel.
8 Daarna in de vijfde maand, op de zevenden van de maand (dit was het negentiende jaar van Nebukadnezar, de koning van Babel) kwam Nebuzaradan, de overste van de trawanten, de knecht van de koning van Babel, te Jeruzalem.
9 En hij verbrandde het huis van de HEERE, en het huis van de koning, veeleer alle huizen van Jeruzalem; en alle huizen van de groten verbrandde hij met vuur.
10 En het gehele heir van de Chaldeen, dat met de overste van de trawanten was, brak de muren van Jeruzalem rondom af.
11 Het overige nu van de volks, die in de stad overgelaten waren, en de afvalligen, die tot de koning van Babel gevallen waren, en het overige van de menigte, voerde Nebuzaradan, de overste van de trawanten, gevankelijk weg.
12 Maar van de armsten van de lands liet de overste van de trawanten enigen overig tot wijngaardeniers en tot akkerlieden.
13 Verder braken de Chaldeen de koperen pilaren, die in het huis van de HEERE waren, en de stellingen, en de koperen zee, die in het huis van de HEERE was; en zij voerden het koper daarvan naar Babel.
14 Zij namen ook de potten, en de schoffelen, en de gaffelen, en de rookschalen, en al de koperen vaten, daar men de dienst mede deed.
15 En de overste van de trawanten nam weg de wierookvaten en de sprengbekkens, wat geheel goud en wat geheel zilver was.
16 De twee pilaren, de ene zee, en de stellingen, die Salomo voor het huis van de HEERE gemaakt had; het koper van al deze vaten was zonder gewicht.
17 De hoogte van een pilaar was achttien ellen, en het kapiteel daarop was koper; en de hoogte van de kapiteels was drie ellen; en het net, en de granaatappelen op het kapiteel rondom, waren alle van koper; en deze gelijk had de andere pilaar, met het net.
18 Ook nam de overste van de trawanten Seraja, de hoofdpriester, en Zefanja, de tweeden priester, en de drie dorpelbewaarders.
19 En uit de stad nam hij een hoveling, die over de krijgslieden gesteld was, en vijf mannen uit degenen, die van de koning aangezicht zagen, die in de stad gevonden werden, veeleer de oversten schrijver van de heirs, die het volk van de lands ten oorlog opschreef, en zestig mannen van het volk van de lands, die in de stad gevonden werden.
20 Als Nebuzaradan, de overste van de trawanten, deze genomen had, zo bracht hij hen tot de koning van Babel, naar Ribla.
21 En de koning van Babel sloeg hen, en doodde hen te Ribla, in het land van Hamath. Zo werd Juda uit zijn land gevankelijk weggevoerd.
22 Maar aangaande het volk, dat in het land van Juda overgebleven was, dat Nebukadnezar, de koning van Babel, had laten overblijven, daarover stelde hij Gedalia, de zoon van Ahikam, de zoon van Safan.
23 Toen nu al de oversten van de heiren, zij en hun mannen, hoorden, dat de koning van Babel Gedalia tot overste gesteld had, kwamen zij tot Gedalia naar Mizpa; namelijk, Ismael, de zoon van Nethanja, en Johanan, de zoon van Kareah, en Seraja, de zoon van Tanhumeth, de Netofathiet, en Jaazanja, de zoon van de Maachathiet, zij en hun mannen.
24 En Gedalia zwoer hun en hun mannen, en zei tot hen: Vreest niet van te zijn knechten van de Chaldeen, blijft in het land, en dient de koning van Babel, zo zal het u wel gaan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

25 Maar het gebeurde in de zevende maand, dat Ismael, de zoon van Nethanja, de zoon van Elisama, van koninklijk zaad, kwam, en tien mannen met hem; en zij sloegen Gedalia, dat hij stierf; veeleer de Joden en de Chaldeen, die met hem te Mizpa waren.
26 Toen maakte zich al het volk op, van de minste tot de meeste, en de oversten van de heiren, en kwamen in Egypte; want zij vreesden voor de Chaldeen.
27 Het gebeurde daarna in het zeven en dertigste jaar van de wegvoering van Jojachin, de koning van Juda, in de twaalfde maand, op de zeven en twintigsten van de maand, dat Evilmerodach, de koning van Babel, in het jaar, als hij koning werd, het hoofd van Jojachin, de koning van Juda, uit het gevangenhuis, verhief.
28 En hij sprak vriendelijk met hem, en stelde zijn stoel boven de stoel van de koningen, die bij hem te Babel waren.
29 En hij veranderde de klederen van zijn gevangenis, en hij at geduriglijk brood voor zijn aangezicht, al de dagen van zijn leven.
30 En aangaande zijn tering, een gedurige tering werd hem van de koning gegeven, elk dagelijks bestemde deel op zijn dag, al de dagen van zijn leven.

JESAJA

1

1 Het gezicht van Jesaja, de zoon van Amoz, hetwelk hij zag over Juda en Jeruzalem, in de dagen van Uzzia, Jotham, Achaz en Hizkia, de koningen van Juda.
2 Hoort, u hemelen! en neem ter ore, u aarde! want de HEERE spreekt: Ik heb kinderen groot gemaakt en verhoogd; maar zij hebben tegen Mij overtreden.
3 Een os kent zijn bezitter, en een ezel de krib van zijn heren; maar Israel heeft geen kennis, Mijn volk verstaat niet.
4 Wee het zondige volk, het volk van zware ongerechtigheid, het zaad van de boosdoeners, de verdervende kinderen! Zij hebben de HEERE verlaten, zij hebben de Heilige Israels gelasterd, zij hebben zich vervreemd, wijkende achterwaarts.
5 Waartoe zoudt u meer geslagen worden? U zoudt van de afvals van de te meer maken; het gehele hoofd is krank, en het gehele hart is mat.
6 Van de voetzool af tot het hoofd toe is er niets geheels aan hetzelve; maar wonden, en striemen, en etterbuilen, die niet uitgedrukt noch verbonden zijn, en geen daaevan is met olie verzacht.
7 Uw aardrijk is een verwoesting, uw steden zijn met het vuur verbrand; uw land verteren de vreemden in uw tegenwoordigheid, en een verwoesting is er, als een omkering door de vreemden.
8 En de dochter van Sion is overgebleven als een hutje in de wijngaard, als een nachthutje in de komkommerhof, als een belegerde stad.
9 Zo niet de HEERE van de heirscharen ons nog een weinig overblijfsel had gelaten, als Sodom zouden wij geworden zijn; wij zouden Gomorra gelijk zijn geworden.
10 Hoort van de HEERE woord, u oversten van Sodom! neemt ter ore de wet onzes Gods, u volk van Gomorra!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Waartoe zal Mij zijn de veelheid uwer slachtoffers? zegt de HEERE; Ik ben zat van de brandoffers van de rammen, en het smeer van de vette beesten, en heb geen lust aan het bloed van de varren, noch van de lammeren, noch van de bokken.
12 Wanneer u lieden voor Mijn aangezicht komt te verschijnen, wie heeft zulks van uw hand geeist, dat u Mijn voorhoven betreden zoudt?
13 Brengt niet meer vergeefs offer, het reukwerk is Mij een gruwel; de nieuwe maanden, en sabbatten, en het bijeenroepen van de vergaderingen vermag Ik niet, het is ongerechtigheid, zelfs de verbodsdagen.
14 Uw nieuwe maanden en uw gezette hoogtijden haat Mijn ziel, zij zijn Mij tot een last; Ik ben moede geworden, die te dragen.
15 En als u lieden uw handen uitbreidt, verberg Ik Mijn ogen voor u; ook wanneer u het gebed vermenigvuldigt, hoor Ik niet; want uw handen zijn vol bloed.
16 Wast u, reinigt u, doet de boosheid uwer handelingen van voor Mijn ogen weg, laat af van kwaad te doen.
17 Leert goed te doen, zoekt het recht, helpt de verdrukte, doet de wees recht, handelt de twistzaak van de weduwe.
18 Komt dan, en laat ons samen rechten, zegt de HEERE; al waren uw zonden als scharlaken, zij zullen wit worden als sneeuw, al waren zij rood als karmozijn, zij zullen worden als witte wol.
19 Indien u lieden willig bent en hoort, zo zult u het goede dezes lands eten;
20 Maar indien u weigert, en wederspannig bent, zo zult u van het zwaard gegeten worden; want de mond van de HEERE heeft het gesproken.
21 Hoe is de getrouwe stad tot een hoer geworden! Zij was vol recht, gerechtigheid herbergde daarin, maar nu doodslagers.
22 Uw zilver is geworden tot schuim; uw wijn is vermengd met water.
23 Uw vorsten zijn afvalligen, en metgezellen van de dieven, een ieder van hen heeft geschenken lief, en zij jagen de vergeldingen na; de wezen doen zij geen recht, en de twistzaak van de weduwen komt voor hen niet.
24 Daarom spreekt de Heere, HEERE van de heirscharen, de Machtige Israels: O wee! Ik zal Mij troosten van Mijn wederpartijders. Ik zal Mij wreken van Mijn vijanden.
25 En Ik zal Mijn hand tegen u keren, en Ik zal uw schuim op het allerreinste afzuiveren, en Ik zal al uw tin wegnemen.
26 En Ik zal u uw rechters weergeven, als in het eerste, en uw raadslieden als in de beginne; daarna zult u een stad van de gerechtigheid, een getrouwe stad, genoemd worden.
27 Sion zal door recht verlost worden, en haar wederkerenden door gerechtigheid.
28 Maar er zal verbreking zijn van de overtreders, en van de zondaars te zamen; en die de HEERE verlaten, zullen omkomen.
29 Want zij zullen beschaamd worden om van de eiken wil, die u lieden begeerd hebt, en u zult schaamrood worden, om van de hoven wil, die u verkoren hebt.
30 Want u zult zijn als een eik, welks bladeren afvallen, en als een hof, die geen water heeft.
31 En de sterke zal wezen tot grof vlas, en zijn werkmeester tot een vonk, en zij zullen beiden te zamen branden, en er zal geen uitblusser wezen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Het woord, dat Jesaja, de zoon van Amoz, gezien heeft over Juda en Jeruzalem.
2 En het zal gebeuren in het laatste van de dagen, dat de berg van het huis van de HEERE zal vastgesteld zijn op de top van de bergen, en dat hij zal verheven worden boven de heuvelen, en tot denzelven zullen alle heidenen toevloeien.
3 En vele volken zullen heengaan en zeggen: Komt, laat ons opgaan tot de berg van de HEERE, tot het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere van Zijn wegen, en dat wij wandelen in Zijn paden; want uit Sion zal de wet uitgaan, en van de HEERE woord uit Jeruzalem.
4 En Hij zal rechten onder de heidenen, en bestraffen vele volken; en zij zullen hun zwaarden slaan tot spaden, en hun spiesen tot sikkelen; het ene volk zal tegen het andere volk geen zwaard opheffen, en zij zullen geen oorlog meer leren.
5 Komt, u huis van Jakob, en laat ons wandelen in het licht van de HEERE.
6 Maar U hebt Uw volk, het huis van Jakob, verlaten, want zij zijn vervuld met goddeloosheid, meer dan het oosten, en zij zijn guichelaars gelijk de Filistijnen, en aan de kinderen van de vreemden tonen zij hun behagen.
7 En hun land is vervuld met zilver en goud, en hunner schatten is geen einde; hun land is ook vervuld met paarden, en hunner wagenen is geen einde.
8 Ook is hun land vervuld met afgoden; voor het werk hunner handen buigen zij zich neder, voor hetgeen hun vingeren gemaakt hebben.
9 Daar bukt zich de gemene man, en de aanzienlijke man vernedert zich; daarom zult U het hun niet vergeven.
10 Ga in de rotssteen, en verberg u in het stof, vanwege de schrik van de HEERE, en om de heerlijkheid Van zijn majesteit.
11 De hoge ogen van de mensen zullen vernederd worden, en de hoogheid van de mannen zal nedergebogen worden; en de HEERE alleen zal in die dag verheven zijn.
12 Want de dag van de HEERE van de heirscharen zal zijn tegen allen hovaardige en hoge, en tegen allen verhevene, opdat hij vernederd worde;
13 En tegen alle hoge en verhevene cederen van Libanon, en tegen alle eiken van Basan;
14 En tegen alle hoge bergen, en tegen alle verhevene heuvelen;
15 En tegen allen hogen toren, en tegen allen vasten muur;
16 En tegen alle schepen van Tarsis, en tegen alle gewenste schilderijen.
17 En de hoogheid van de mensen zal gebogen, en de hoogheid van de mannen zal vernederd worden; en de HEERE alleen zal in die dag verheven zijn.
18 En elkeen van de afgoden zal ganselijk vergaan.
19 Dan zullen zij in de spelonken van de rotsstenen gaan, en in de holen van de aarde, vanwege de schrik van de HEERE, en vanwege de heerlijkheid Van zijn majesteit, wanneer Hij Zich opmaken zal, om de aarde te verschrikken.
20 In die dag zal de mens zijn zilveren afgoden, en zijn gouden afgoden, welke zij zich gemaakt hadden, om zich daarvoor neder te buigen, wegwerpen voor de mollen en de vledermuizen;
21 Gaande in de reten van de rotsen, en in de kloven van de steenrotsen, vanwege de schrik van de HEERE, en vanwege de heerlijkheid Van zijn majesteit, wanneer Hij Zich opmaken zal, om de aarde geweldiglijk te verschrikken.
22 Laat u lieden dan af van de mens, wiens adem in zijn neus is, want waarin is hij te achten?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3
1 Want ziet, de Heere, HEERE van de heirscharen, zal van Jeruzalem en van Juda wegnemen de stok en de staf, allen stok van de broods, en allen stok van de waters;
2 De held en de krijgsman, de rechter en de profeet, en de waarzegger, en de oude;
3 De overste van vijftig, en de aanzienlijke, en de raadsman, en de wijze onder de werkmeesters, en die, die kloek ter tale is.
4 En Ik zal jongelingen stellen tot hun vorsten, en kinderen zullen over hen heersen;
5 En het volk zal gedrongen worden, de een zal zijn tegen de ander, en een ieder tegen zijn naaste; de jongeling zal stout zijn tegen de oude, de verachte tegen de eerlijke.
6 Wanneer iemand zijn broer uit het huis van zijn vaders zal aangrijpen, en zei:: U hebt een kleed, wees ons ten overste, laat toch deze aanstoot onder uw hand wezen;
7 Zo zal hij in die dag zijn hand opheffen, en zei:: Ik kan geen heelmeester wezen; er is ook geen brood en geen kleed in mijn huis; zet mij niet tot een overste van de volks.
8 Want Jeruzalem heeft aangestoten, en Juda is gevallen, omdat hun tong en zijn handelingen tegen de HEERE zijn, om de ogen Van zijn heerlijkheid te verbitteren.
9 Het gelaat van hun aangezichts getuigt tegen hen, en hun zonden spreken zij vrij uit, gelijk Sodom; zij verbergen ze niet. Wee hunlieder ziel; want zij doen zichzelven kwaad.
10 Zegt de rechtvaardige, dat het hem wel gaan zal; dat zij de vrucht hunner werken zullen eten.
11 Wee de goddeloze, het zal hem kwalijk gaan, want de vergelding van zijn handen zal hem gebeuren.
12 De drijvers Van mijn volks zijn kinderen, en vrouwen heersen over hetzelve. O Mijn volk! die u leiden, verleiden u, en de weg uwer paden slokken zij in.
13 De HEERE stelt Zich om te pleiten, en Hij staat, om de volken te richten.
14 De HEERE komt ten gerichte tegen de oudsten Van zijn volks en zijn vorsten, want u lieden hebt deze wijngaard verteerd; de roof van de ellendigen is in uwe huizen.
15 Wat is u, dat u Mijn volk verbrijzelt, en de aangezichten van de ellendigen vermaalt? spreekt de Heere, HEERE van de heirscharen.
16 Verder zegt de HEERE: Daarom dat de dochters van Sion zich verheffen, en gaan met uitgestrekten hals, en lonken met de ogen, al gaande en trippelende daarhenen treden, en alsof haar voeten gebonden waren.
17 Zo zal de HEERE de schedel van de dochters van Sion schurftig maken, en de HEERE zal haar schaamte ontbloten.
18 Op die dag zal de HEERE wegnemen het sieraad van de kousebanden, en de netjes, en de maantjes,
19 De reukdoosjes, en de kleine ketentjes, en de glinsterende kledingen,
20 De hoofdkroning, en de armversierselen, en de bindselen, en de reukballetjes, en de oorringen,
21 De ringen en de voorhoofdsierselen,
22 De wisselklederen, en de manteltjes, en de hoedjes, en de buidels,
23 De spiegels, en de fijn-linnen deksels, en de hulledoeken, en de sluiers.
24 En het zal gebeuren, dat er voor specerij stank zal zijn, en lossigheid voor een gordel, en kaalheid in plaats van haarvlechten, en omgording eens zaks in plaats van een wijden rok, en verbranding in plaats van schoonheid.
25 Uw mannen zullen door het zwaard vallen, en uw helden in de strijd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

26 En haar poorten zullen treuren, en leed dragen, en zij zal, ledig gemaakt zijnde, op de aarde zitten.

4

1 En te die dage zullen zeven vrouwen een man aangrijpen, en zei:: Ons brood zullen wij eten, en met onze klederen zullen wij bekleed zijn, laat ons alleenlijk naar uw naam genoemd worden, neem onze smaadheid weg.
2 Te die dage zal van de HEERE SPRUIT zijn tot sieraad en heerlijkheid, en de vrucht van de aarde tot voortreffelijkheid en tot versiering van hen, die het ontkomen zullen in Israel.
3 En het zal gebeuren, dat de overgeblevene in Sion, en de overgelatene in Jeruzalem zal heilig geheten worden, een ieder, die geschreven is ten leven te Jeruzalem;
4 Als de Heere zal afgewassen hebben de drek van de dochters van Sion, en de bloedschulden van Jeruzalem zal verdreven hebben uit derzelver midden, door de Geest van de oordeels, en door de Geest van de uitbranding.
5 En de HEERE zal over alle woning van de berg Sions, en over haar vergaderingen, scheppen een wolk van de daags, en een rook, en de glans eens vlammenden vuurs van de nachts; want over alles wat heerlijk is, zal een beschutting wezen.
6 En daar zal een hut zijn tot een schaduw van de daags tegen de hitte, en tot een toevlucht, en tot een verberging tegen de vloed en tegen de regen.

5

1 Nu zal ik mijn Beminde een lied van mijn Liefsten zingen van Zijn wijngaard; Mijn Beminde heeft een wijngaard op een vetten heuvel.
2 En Hij heeft die omtuind, en van stenen gezuiverd, en Hij heeft hem beplant met edele wijnstokken; en Hij heeft in zijn midden een toren gebouwd, en ook een wijnbak daarin uitgehouwen; en Hij heeft verwacht, dat hij goede druiven zou voortbrengen, maar hij heeft stinkende druiven voortgebracht.
3 Nu dan, u inwoners van Jeruzalem, en u mannen van Juda, oordeelt toch tussen Mij en tussen Mijn wijngaard.
4 Wat is er meer te doen aan Mijn wijngaard, hetwelk Ik aan hem niet gedaan heb? Waarom heb Ik verwacht, dat hij goede druiven voortbrengen zou, en hij heeft stinkende druiven voortgebracht?
5 Nu dan, Ik zal u nu bekend maken, wat Ik Mijn wijngaard doen zal; Ik zal zijn tuin wegnemen, opdat hij zij tot afweiding; zijn muur zal Ik verscheuren, opdat hij zij tot vertreding.
6 En Ik zal hem tot woestheid maken; hij zal niet besnoeid, noch omgehakt worden, maar distelen en doornen zullen daarin opgaan; en Ik zal de wolken gebieden, dat zij geen regen daarop regenen.
7 Want de wijngaard van de HEERE van de heirscharen is het huis van Israël, en de mannen van Juda zijn een plant van zijn verlustigingen; en Hij heeft gewacht naar recht, maar ziet, het is schurftheid, naar gerechtigheid, maar ziet, het is geschreeuw.
8 Wee degenen, die huis aan huis trekken, akker aan akker brengen, totdat er geen plaats meer zij, en dat u lieden alleen inwoners gemaakt wordt in het midden van de lands!
9 Voor mijn oren heeft de HEERE van de heirscharen gesproken: Zo niet vele huizen tot verwoesting zullen worden, de grote en de treffelijke zonder inwoner!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Ja, tien bunderen wijngaards zullen een enig bath geven, en een homer zaads zal een efa geven.
11 Wee dengenen, die, zich vroeg opmakende in de morgenstond, sterken drank najagen, en vertoeven tot in de schemering, totdat de wijn hen heeft verhit!
12 En harpen en luiten, trommelen en pijpen, en wijn zijn in hun maaltijden; maar zij aanschouwen het werk van de HEERE niet, en zij zien niet op het maaksel Van zijn handen.
13 Daarom zal mijn volk gevankelijk weggevoerd worden, omdat het geen wetenschap heeft; en zijn heerlijken zullen honger lijden, en hun menigte zal verdorren van dorst.
14 Daarom zal het graf zichzelf wijd opensperren, en zijn mond opendoen, zonder maat; opdat nederdale haar heerlijkheid, en haar menigte, met haar gedruis, en die in haar van vreugde opspringt.
15 Dan zal de gemene man nedergebogen worden, en de aanzienlijke man zal vernederd worden, en de ogen van de hovaardigen zullen vernederd worden.
16 Doch de HEERE van de heirscharen zal verhoogd worden door het recht; en God, die Heilige, zal geheiligd worden door gerechtigheid.
17 En de lammeren zullen weiden naar hun wijze, en de vreemdelingen zullen de woeste plaatsen van de vetten eten.
18 Wee dengenen, die de ongerechtigheid trekken met koorden van de ijdelheid, en de zonde als met dikke wagenzelen!
19 Die daar zeggen: Dat Hij haaste, dat Hij Zijn werk bespoedige, opdat wij het zien; en laat naderen en komen de raadslag van de Heiligen van Israel, dat wij het vernemen!
20 Wee dengenen, die het kwade goed heten, en het goede kwaad; die duisternis tot licht stellen, en het licht tot duisternis; die het bittere tot zoet stellen, en het zoete tot bitterheid!
21 Wee dengenen, die in hun ogen wijs, en bij zichzelven verstandig zijn!
22 Wee dengenen, die helden zijn om wijn te drinken, en die kloeke mannen zijn om sterken drank te mengen!
23 Die de goddeloze rechtvaardigen om een geschenk, en de gerechtigheid van de rechtvaardigen van dezelven afwenden.
24 Daarom, gelijk de tong van de vuurs de stoppel verteert, en het kaf door de vlam verdaan wordt, zo zal hun wortel als een uittering wezen; en hun bloem zal als stof opvaren; omdat zij verwerpen de wet van de HEERE van de heirscharen, en de rede van de Heiligen van Israel versmaden.
25 Daarom is de toorn van de HEERE ontstoken tegen Zijn volk, en Hij heeft tegen hetzelve Zijn hand uitgestrekt, en Hij heeft het geslagen, zodat de bergen hebben gebeefd, en hun dode lichamen zijn geworden als drek in het midden van de straten. Om dit alles keert zich Zijn toorn niet af, maar Zijn hand is nog uitgestrekt.
26 Want Hij zal een banier opwerpen onder de heidenen van verre, en Hij zal hen hierheen sissen van het einde van de aarde; en ziet, haastelijk, snellijk zullen zij aankomen.
27 Geen moede, en geen struikelende zal onder hen wezen; niemand zal sluimeren noch slapen, noch de gordel van zijn lendenen ontbonden worden, noch de schoenriem van zijn schoenen afgescheurd worden.
28 Welker pijlen scherp zullen zijn, en al hun bogen gespannen; hunner paarden hoeven zullen als een rots geacht zijn, en hun raderen als een wervelwind.
29 Hun gebrul zal zijn als van een ouden leeuw, en zij zullen brullen als de jonge leeuwen, en zij zullen briesen, en de roof aangrijpen en wegvoeren; en er zal geen verlosser zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

30 En zij zullen tegen hetzelve te die dage bruisen, als het bruisen van de zee. Dan zal men de aarde aanzien, maar ziet, er zal duisternis en benauwdheid zijn, en het licht zal verduisterd worden in hun verwoestingen.

6

1 In het jaar, toen de koning Uzzia stierf, zo zag ik de Heere, zittende op een hogen en verheven troon, en Zijn zomen vervullende de tempel.
2 De serafs stonden boven Hem; een ieder had zes vleugelen; met twee bedekte ieder zijn aangezicht, en met twee bedekte hij zijn voeten, en met twee vloog hij.
3 En de een riep tot de ander, en zei: Heilig, heilig, heilig is de HEERE van de heirscharen! De gehele aarde is van Zijn heerlijkheid vol!
4 Zodat de posten van de dorpels zich bewogen van de stem van de roependen; en het huis werd vervuld met rook.
5 Toen zei ik: Wee mij, want ik verga! omdat ik een man van onreine lippen ben, en ik woon in het midden eens volks, dat onrein van lippen is; want mijn ogen hebben de Koning, de HEERE van de heirscharen gezien.
6 Maar een van de serafs vloog tot mij, en had een gloeiende kool in zijn hand, die hij met de tang van het altaar genomen had.
7 En hij roerde mijn mond daarmede aan, en zei: Zie, deze heeft uw lippen aangeroerd; zo is uw misdaad van u geweken, en uw zonde is verzoend.
8 Daarna hoorde ik de stem van de HEERE, die zei: Wie zal Ik zenden, en wie zal voor Ons henengaan? Toen zei ik: Zie, hier ben ik, zend mij henen.
9 Toen zei Hij: Ga henen, en zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verstaat niet, en ziende ziet, maar merkt niet.
10 Maak het hart dezes volks vet, en maak hun oren zwaar, en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze.
11 Toen zei ik: Hoe lang, Heere? En Hij zei: Totdat de steden verwoest worden, zodat er geen inwoner zij, en de huizen, dat er geen mens zij, en dat het land met verwoesting verstrooid worde.
12 Want de HEERE zal die mensen verre wegdoen, en de verlating zal groot wezen in het binnenste van het land.
13 Doch nog een tiende deel zal daarin zijn, en het zal wederkeren, en zijn om af te weiden; maar gelijk de eik, en gelijk de haageik, in die na de afwerping van de bladeren nog steunsel is, zo zal het heilige zaad het steunsel daarvan zijn.

7

1 Het gebeurde nu in de dagen van Achaz, de zoon van Jotham, de zoon van Uzzia, de koning van Juda, dat Rezin, de koning van Syrie, en Pekah, de zoon van Remalia, de koning van Israel, optoog naar Jeruzalem, ten oorlog tegen haar; maar hij vermocht met strijden niet tegen haar.
2 Als men de huize Davids boodschapte, en zei:: De Syriers rusten op Efraim, zo bewoog zich zijn hart en het hart van zijn volks, gelijk de bomen van de wouds bewogen worden van de wind.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 En de HEERE zei tot Jesaja: Ga nu uit, Achaz tegemoet, u en uw zoon, Schear-jaschub, aan het einde van de watergang van de oppersten vijvers, aan de hogen weg van het veld van de vollers;
4 En zeg tot hem: Wacht u, en bent gerust, vrees niet, en uw hart worde niet week, vanwege die twee staarten van deze rokende vuurbranden; vanwege de ontsteking van de toorns van Rezin en van de Syriers, en van de zoon van Remalia;
5 Omdat de Syrier kwaad tegen u beraadslaagd heeft, met Efraim en de zoon van Remalia, en zei::
6 Laat ons optrekken tegen Juda, en het verdriet aandoen, en het onder ons delen, en de zoon van Tabeal koning maken in het midden van hen.
7 Zo zegt de Elohiem : Het zal niet bestaan, en het zal niet gebeuren.
8 Maar Damaskus zal het hoofd van Syrie zijn, en Rezin het hoofd van Damaskus; en in nog vijf en zestig jaren zal Efraim verbroken worden, dat het geen volk zij.
9 Ondertussen zal Samaria Efraims hoofd zijn, en de zoon van Remalia het hoofd van Samaria. Indien u lieden niet gelooft, zekerlijk, u zult niet bevestigd worden.
10 En de HEERE voer voort te spreken tot Achaz, en zei::
11 Eis u een teken van de HEERE, uw God; eis beneden in de diepte, of eis boven uit de hoogte.
12 Doch Achaz zei: Ik zal het niet eisen, en ik zal de HEERE niet verzoeken.
13 Toen zei hij: Hoort u lieden nu, u , huis van David! is het u te weinig, dat u de mensen moede maakt, dat u ook mijn God moede maakt?
14 Daarom zal de Heere Zelf u een teken geven; ziet, een maagd zal zwanger worden, en zij zal een Zoon baren, en Zijn naam IMMANUEL heten.
15 Boter en honig zal Hij eten, totdat Hij wete te verwerpen het kwade, en te verkiezen het goede.
16 Zekerlijk, eer dit Kind weet te verwerpen het kwade, en te verkiezen het goede, zal dat land, waarover u verdrietig bent, verlaten zijn van zijn twee koningen.
17 Doch de HEERE zal over u, en over uw volk, en over uws vaders huis, dagen doen komen, hoedanige niet gekomen zijn van die dag af, dat Efraim van Juda is afgeweken, door de koning van Assyrie.
18 Want het zal te die dage gebeuren, dat de HEERE zal toesissen de vliegen, die aan het einde van de rivieren van Egypte zijn, en de bijen die in het land van Assur zijn.
19 En zij zullen komen, en zij allen zullen rusten in de woeste dalen, en in de kloven van de steenrotsen, en in al de doornhagen, en in alle geprezene plaatsen.
20 Te die dage zal de Heere door een gehuurd scheermes, hetwelk aan gene zijde van de rivier is, door de koning van Assyrie, afscheren het hoofd, en het haar van de voeten; ja, het zal ook de baard gans wegnemen.
21 En het zal gebeuren te die dage, dat iemand een koetje in het leven zal behouden hebben, en twee schapen;
22 En het zal gebeuren, dat hij vanwege de veelheid van de melk, die zij geven zullen, boter zal eten; ja, een ieder, die overgebleven zal zijn in het midden van de lands, die zal boter en honig eten.
23 Ook zal het te dienzelfden dage gebeuren, dat iedere plaats, alwaar duizend wijnstokken geweest zijn, van duizend zilverlingen, tot doornen en distelen zal zijn;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

24 Dat men met pijlen en met de boog daar zal moeten gaan; want het gehele land zal doornen en distelen zijn.
25 Ook al de bergen, die men met houwelen pleegt om te hakken, daar zal men niet komen uit vrees van de doornen en van de distelen; maar die zullen wezen tot inzending van de os, en tot vertreding van het kleinvee.

8

1 Verder zei de HEERE tot mij: Neem u een grote rol, en schrijf daarop met eens mensen griffel: Haastende tot de roof, is hij spoedig tot de buit!
2 Toen nam ik mij getrouwe getuigen, Uria, de priester, en Zacharia, de zoon van Jeberechja.
3 En ik was tot de profetesse genaderd, die werd zwanger, en baarde een zoon; en de HEERE zei tot mij: Noem zijn naam MAHER-SCHALAL, CHAZBAZ.
4 Want eer dat kind zal kunnen roepen: Mijn vader! of, mijn moeder! zal men de rijkdom van Damaskus, en de buit van Samaria dragen voor het aangezicht van de koning van Assur.
5 En de HEERE sprak nog verder tot mij, en zei::
6 Omdat dit volk veracht de wateren van Siloa, die zachtjes gaan, en er vreugde is bij Rezin en de zoon van Remalia;
7 Daarom ziet, zo zal de Heere over hen doen opkomen die sterke en geweldige wateren van de rivier, de koning van Assyrie en al zijn heerlijkheid; en hij zal opkomen over al zijn stromen, en gaan over al zijn oevers;
8 En hij zal doortrekken in Juda, hij zal het overstromen, en er doorgaan, hij zal tot aan de hals reiken; en de uitstrekkingen van zijn vleugelen zullen vervullen de breedte uws lands, o Immanuel!
9 Vergezelt u te zamen, u volken! doch wordt verbroken; en neemt ter ore, allen u , die in verre landen bent, omgordt u, doch wordt verbroken; omgordt u, doch wordt verbroken!
10 Beraadslaagt een raad, doch hij zal vernietigd worden; spreekt een woord, doch het zal niet bestaan; want God is met ons!
11 Want zo heeft de HEERE tot mij gezegd, met een sterke hand, en Hij onderwees mij van niet te wandelen op de weg dezes volks, en zei::
12 U lieden zult niet zeggen: Een verbintenis, van alles, waar dit volk van zegt: Het is een verbintenis; en vreest u lieden hun vreze niet, en verschrikt niet.
13 De HEERE van de heirscharen, Die zult u lieden heiligen, en Hij zij uw vreze, en Hij zij uw verschrikking.
14 Dan zal Hij u tot een Heiligdom zijn; maar tot een steen van de aanstoots en tot een rotssteen van de struikeling de twee huizen van Israel, tot een strik en tot een net de inwoners te Jeruzalem.
15 En velen onder hen zullen struikelen, en vallen, en verbroken worden, en zullen verstrikt en gevangen worden.
16 Bind de getuigenis toe; verzegel de wet onder mijn leerlingen.
17 Daarom zal ik de Heere verbeiden, Die Zijn aangezicht verbergt voor het huis van Jakob, en ik zal Hem verwachten.
18 Ziet, ik en de kinderen, die mij de HEERE gegeven heeft, zijn tot tekenen en tot wonderen in Israel, van de HEERE van de heirscharen, Die op de berg Sion woont.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 Wanneer zij dan tot u zeggen zullen: Vraagt waarzeggers en duivelskunstenaars, die daar piepen, en binnensmonds mompelen; zo zegt: Zal niet een volk zijn God vragen? zal men voor de levenden de doden vragen?
20 Tot de wet en tot de getuigenis! zo zij niet spreken naar dit woord, het zal zijn, dat zij geen dageraad zullen hebben.
21 En een ieder van hen zal daar doorgaan, hard gedrukt en hongerig; en het zal gebeuren, wanneer hem hongert, en hij zeer toornig zal zijn, dan zal hij vloeken op zijn koning en op zijn God, als hij opwaarts zal zien;
22 Als hij de aarde aanschouwen zal, ziet, er zal benauwdheid en duisternis zijn; hij zal verduisterd zijn door angst, en voortgedreven door donkerheid.

9
1 (8:23) Maar het land, dat beangstigd was, zal niet gans verduisterd worden; zoals Hij het in de eersten tijd verachtelijk gemaakt heeft, naar het land van Zebulon aan, en naar het land van Nafthali aan, zo heeft Hij het in het laatste heerlijk gemaakt, naar de weg zeewaarts aan gelegen over de Jordaan, aan Galilea van de heidenen.
2 (9:1) Het volk, dat in duisternis wandelt, zal een groot licht zien; degenen, die wonen in het land van de schaduw van de doods, over dezelve zal een licht schijnen.
3 (9:2) U hebt dit volk vermenigvuldigd, maar U hebt de blijdschap niet groot gemaakt; zij zullen nochtans blijde wezen voor Uw aangezicht, gelijk men zich verblijdt in de oogst, gelijk men verheugd is, wanneer men de buit uitdeelt.
4 (9:3) Want het juk van hun last, en de stok hunner schouders, en de staf desgenen, die hen dreef, hebt U verbroken, gelijk ten dage van de Midianieten;
5 (9:4) Toen de gehele strijd van hen, die streden, met gedruis gebeurde, en de klederen in het bloed gewenteld en verbrand werden, tot een voedsel van de vuurs.
6 (9:5) Want een Kind is ons geboren, een Zoon is ons gegeven, en de heerschappij is op Zijn schouder; en men noemt Zijn naam Wonderlijk, Raad, Sterke God, Vader van de eeuwigheid, Vredevorst;
7 (9:6) Van de grootheid van deze heerschappij en van de vredes zal geen einde zijn op de troon van David en in zijn koninkrijk, om dat te bevestigen, en dat te sterken met gericht en met gerechtigheid, van nu aan tot in eeuwigheid toe. De ijver van de HEERE van de heirscharen zal zulks doen.
8 (9:7) De Heere heeft een woord gezonden in Jakob, en het is gevallen in Israel.
9 (9:8) En al dit volk zal het gewaar worden, Efraim en de inwoner van Samaria; in hoogmoed en grootsheid van de harten, en zei::
10 (9:9) De tichelstenen zijn gevallen, maar met uitgehouwen stenen zullen wij wederom bouwen; de wilde vijgebomen zijn afgehouwen, maar wij zullen ze in cederen veranderen;
11 (9:10) Want de HEERE zal Rezins tegenpartijders tegen hem verheffen, en Hij zal zijn vijanden samen vermengen:
12 (9:11) De Syriers van voren, en de Filistijnen van achteren, dat zij Israel opeten met vollen mond. Om dit alles keert Zijn toorn zich niet af, maar Zijn hand is nog uitgestrekt.
13 (9:12) Want dit volk keert zich niet tot Die, Die het slaat, en de HEERE van de heirscharen zoeken zij niet.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 (9:13) Daarom zal de HEERE afhouwen uit Israel de kop en de staart, de tak en de bieze, op een dag.
15 (9:14) (De oude en aanzienlijke, die is de kop; maar de profeet, die valsheid leert, die is de staart.)
16 (9:15) Want de leiders dezes volks zijn verleiders, en die van hen geleid worden, worden ingeslokt.
17 (9:16) Daarom zal zich de Heere niet verblijden over hun jongelingen, en hunner wezen en hunner weduwen zal Hij zich niet ontfermen, want zij zijn allen te zamen huichelaars en boosdoeners, en alle mond spreekt dwaasheid. Om dit alles keert Zijn toorn zich niet af, maar Zijn hand is nog uitgestrekt.
18 (9:17) Want de goddeloosheid brandt als vuur, doornen en distelen zal zij verteren, en zal aansteken de verwarde struiken van de wouds, die zich verheven hebben als de verheffing van de rooks.
19 (9:18) Vanwege de verbolgenheid van de HEERE van de heirscharen, zal het land verduisterd worden; en het volk zal zijn als een voedsel van de vuurs: de een zal de ander niet verschonen.
20 (9:19) Zo hij ter rechterhand snijdt, zal hij toch hongeren, en zo hij ter linkerhand eet, zal hij toch niet verzadigd worden; een ieder zal het vlees van zijn arms eten;
21 (9:20) Manasse Efraim, en Efraim Manasse, en zij zullen te zamen tegen Juda zijn. Om dit alles keert Zijn toorn zich niet af, maar Zijn hand is nog uitgestrekt.

10
1 Wee dengenen, die ongerechte inzettingen inzetten, en de schrijvers, die moeite voorschrijven;
2 Om de armen van het recht af te wenden, en om het recht van de ellendigen Van mijn volks te roven, opdat de weduwen hun buit worden, en opdat zij de wezen mogen plunderen!
3 Maar wat zult u lieden doen ten dage van de bezoeking, en van de verwoesting, die van verre komen zal? Tot wie zult u vlieden om hulp, en waar zult u uw heerlijkheid laten?
4 Dat elkeen zich niet zou buigen onder de gevangenen, en vallen onder de gedoden? Om dit alles keert Zijn toorn zich niet af, maar Zijn hand is nog uitgestrekt.
5 Wee de Assyrier, die de roede Van mijn toorns is, en Mijn grimmigheid is een stok in hun hand!
6 Ik zal hem zenden tegen een huichelachtig volk, en Ik zal hem bevel geven tegen het volk Van mijn verbolgenheid; opdat hij de roof rove, en plundere de plundering, en stelle het ter vertreding, gelijk het slijk van de straten.
7 Hoewel hij het zo niet meent, en zijn hart zo niet denkt, maar hij zal in zijn hart hebben te verdelgen, en uit te roeien niet weinige volken.
8 Want hij zegt: Zijn niet mijn vorsten al te zamen koningen?
9 Is niet Kalno gelijk Karchemis? Is Hamath niet gelijk Arfad? Is niet Samaria gelijk Damaskus?
10 Zoals mijn hand gevonden heeft de koninkrijken van de afgoden, ofschoon hun gesneden beelden beter zijn, dan die van Jeruzalem, en dan die van Samaria;
11 Zoals ik gedaan heb aan Samaria en aan haar afgoden, zou ik zo niet kunnen doen aan Jeruzalem en aan haar afgoden?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Want het zal gebeuren, als de HEERE een einde zal gemaakt hebben van al Zijn werk op de berg Sion en te Jeruzalem, dan zal Ik te huis zoeken de vrucht van de grootsheid van de harten van de koning van Assyrie, en de pracht van de hoogheid van zijn ogen.
13 Omdat hij gezegd heeft: Door de kracht van mijn hand heb ik het gedaan, en door mijn wijsheid, want ik ben verstandig; en ik heb de landpalen van de volken weggenomen, en heb hun voorraad geroofd, en heb als een geweldige de inwoners doen nederdalen;
14 En mijn hand heeft gevonden het vermogen van de volken, als een nest, en ik heb het gehele aardrijk samengeraapt, gelijk men de eieren die verlaten zijn, samenraapt; en er is niemand geweest, die een vleugel verroerde, of de bek opendeed, of piepte.
15 Zal een bijl zich beroemen tegen die, die daarmede houwt? Zal een zaag pochen tegen die, die ze trekt? Alsof een staf bewoog degenen, die hem opheffen? Als men een stok opheft, is het geen hout?
16 Daarom zal de Elohiem van de heirscharen onder zijn vetten een magerheid zenden; en onder zijn heerlijkheid zal Hij een brand doen branden, als de brand van de vuurs.
17 Want het Licht van Israel zal tot een vuur zijn, en zijn Heilige tot een vlam, welke in brand steken en verteren zal zijn doornen en zijn distelen, op een dag.
18 Ook zal Hij verteren de heerlijkheid van zijn wouds en van zijn vruchtbaren velds; van de ziel af, tot het vlees toe; en hij zal zijn, zoals wanneer een vaandrager versmelt.
19 En de overgebleven bomen van zijn wouds zullen weinig in getal zijn, ja, een jongen zou ze opschrijven.
20 En het zal gebeuren te die dage, dat het overblijfsel van Israel, en de ontkomenen van het huis Jakobs niet meer steunen zullen op die, die ze geslagen heeft; maar zij zullen steunen op de HEERE, de Heilige Israels, oprechtelijk.
21 Het overblijfsel zal wederkeren, het overblijfsel van Jakob, tot de sterken God!
22 Want ofschoon uw volk, o Israel! is gelijk het zand van de zee, zo zal toch maar het overblijfsel daarvan wederkeren; de verdelging is vastelijk besloten, overvloeiende met gerechtigheid.
23 Want een verdelging, die vastelijk besloten is, zal de Elohiem van de heirscharen doen in het midden dezes gansen lands.
24 Daarom zegt de Elohiem van de heirscharen zo: Vreest niet, u Mijn volk, dat te Sion woont! voor Assur, als hij u met de roede zal slaan, en hij zijn staf tegen u zal opheffen, naar de wijze van de Egyptenaren;
25 Want nog een klein weinig, zo zal volbracht worden de gramschap, en Mijn toorn tot hun vernieling.
26 Want de HEERE van de heirscharen zal tegen hem een gesel verwekken, gelijk de slachting van Midian was aan de rots van Oreb; en gelijk Zijn staf over de zee was, denwelken Hij verheffen zal, naar de wijze van de Egyptenaren.
27 En het zal gebeuren op die dag, dat zijn last zal afwijken van uw schouder, en zijn juk van uw hals; en het juk zal verdorven worden, om van de Gezalfden wil.
28 Hij komt te Ajath, hij trekt door Migron; te Michmas legt hij zijn gereedschap af.
29 Zij trekken door de doorgang, te Geba houden zij hun vernachting; Rama beeft, Gibea Sauls vlucht.
30 Roep luide met uw stem, u dochter van Gallim! laat ze horen tot Lais toe, o ellendige Anathoth!
31 Madmena vliedt weg, de inwoners van Gebim vluchten met hopen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

32 Nog een dag blijft hij te Nob; hij zal er zijn hand bewegen tegen de berg van de dochter van Sion, de heuvel van Jeruzalem.
33 Doch ziet, de Elohiem van de heirscharen zal met geweld de takken afkappen, en die hoog van gestalte zijn, zullen nedergehouwen worden; en de verhevenen zullen vernederd worden.
34 En Hij zal met ijzer de verwarde struiken van de wouds omhouwen; en de Libanon zal vallen door de Heerlijke.

11
1 Want er zal een Rijsje voortkomen uit de afgehouwen tronk van Isai, en een Scheut uit zijn wortelen zal Vrucht voortbrengen.
2 En op Hem zal de Geest van de HEERE rusten, de Geest van de wijsheid en van de verstands, de Geest van de raads en van de sterkte, de Geest van de kennis en van de vreze van de HEERE.
3 En Zijn rieken zal zijn in de vreze van de HEERE; en Hij zal naar het gezicht Van zijn ogen niet richten; Hij zal ook naar het gehoor Van zijn oren niet bestraffen.
4 Maar Hij zal de armen met gerechtigheid richten, en de zachtmoedigen van de lands met rechtmatigheid bestraffen; doch Hij zal de aarde slaan met de roede Van zijn monds, en met de adem Van zijn lippen zal Hij de goddeloze doden.
5 Want gerechtigheid zal de gordel Van zijn lendenen zijn; ook zal de waarheid de gordel Van zijn lendenen zijn.
6 En de wolf zal met het lam verkeren, en de luipaard bij de geitenbok nederliggen; en het kalf, en de jonge leeuw, en het mestvee te zamen, en een klein jongske zal ze drijven.
7 De koe en de berin zullen te zamen weiden, haar jongen zullen te zamen nederliggen, en de leeuw zal stro eten, gelijk de os.
8 En een zoogkind zal zich vermaken over het hol van een adder; en een gespeend kind zal zijn hand uitsteken in de kuil van de basilisk.
9 Men zal nergens leed doen noch verderven op de gansen berg Van mijn heiligheid; want de aarde zal vol van kennis van de HEERE zijn, gelijk de wateren de bodem van de zee bedekken.
10 Want het zal gebeuren ten zelven dage, dat de heidenen naar de Wortel van Isai, Die staan zal tot een banier van de volken, zullen vragen, en Zijn rust zal heerlijk zijn.
11 Want het zal gebeuren te die dage, dat de Heere ten anderen male Zijn hand aanleggen zal om weer te verwerven het overblijfsel Van zijn volks, hetwelk overgebleven zal zijn van Assyrie, en van Egypte, en van Pathros, en van Morenland, en van Elam, en van Sinear, en van Hamath, en van de eilanden van de zee.
12 En Hij zal een banier oprichten onder de heidenen, en Hij zal de verdrevenen van Israel verzamelen, en de verstrooiden uit Juda vergaderen, van de vier eilanden van de aardrijks.
13 En de nijd van Efraim zal wegwijken, en de tegenpartijders van Juda zullen uitgeroeid worden; Efraim zal Juda niet benijden, en Juda zal Efraim niet benauwen.
14 Maar zij zullen de Filistijnen op de schouder vliegen tegen het westen, en zij zullen te zamen die van het oosten beroven; aan Edom en Moab zullen zij hun handen slaan, en de kinderen Ammons zullen hun gehoorzaam zijn.
15 Ook zal de HEERE de inham van de zee van Egypte verbannen, en Hij zal Zijn hand bewegen tegen de rivier, door de sterkte Van zijn winds; en Hij zal dezelve slaan in de zeven stromen, en Hij zal maken, dat men met schoenen daardoor zal gaan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 En er zal een gebaande weg zijn voor het overblijfsel Van zijn volks, dat overgebleven zal zijn van Assur, zoals Israel gebeurde ten dage, toen het uit Egypteland optoog.

12

1 En te dienzelfden dage zult u zeggen: Ik dank U, HEERE! dat U toornig op mij geweest bent, maar Uw toorn is afgekeerd, en U troost mij.
2 Ziet, God is mijn Heil, ik zal vertrouwen en niet vrezen; want de Elohiem is mijn Sterkte en mijn Psalm, en Hij is mij tot Heil geworden.
3 En u lieden zult water scheppen met vreugde uit de fonteinen van de heils;
4 En zult te dienzelfden dage zeggen: Dankt de HEERE, roept Zijn Naam aan, maakt Zijn daden bekend onder de volken! vermeldt, dat Zijn Naam verhoogd is.
5 Psalmzingt de HEERE, want Hij heeft heerlijke dingen gedaan; zulks zij bekend op de gansen aardbodem.
6 Juich en zing vrolijk, u inwoners van Sion! want de Heilige Israels is groot in het midden van u.

13

1 De last van Babel, die Jesaja, de zoon van Amoz, gezien heeft.
2 Heft op een banier, op een hogen berg; verheft een stem tot hen; beweegt de hand omhoog, dat zij intrekken door de deuren van de prinsen.
3 Ik heb aan Mijn geheiligden bevel gegeven; ook heb Ik tot Mijn toorn geroepen Mijn helden, de vrolijken Van mijn hoogheid.
4 Er is een ruisende stem op de bergen, gelijk eens groten volks; een stem van gedruis van de koninkrijken, van de verzamelde heidenen; de HEERE van de heirscharen monstert het krijgsheir.
5 Zij komen uit verren lande, van het einde van de hemels; de HEERE en de instrumenten Van zijn gramschap, om dat gehele land te verderven.
6 Huilt u lieden, want de dag van de HEERE is nabij; hij komt als een verwoesting van de Almachtige.
7 Daarom zullen alle handen slap worden, en aller mensen hart zal versmelten;
8 En zij zullen verschrikt worden, smarten en weeen zullen hen aangrijpen, zij zullen bang zijn als een barende vrouw; een ieder zal over zijn naaste verbaasd zijn; hun aangezichten zullen vlammende aangezichten zijn.
9 Ziet, de dag van de HEERE komt, gruwelijk, met verbolgenheid en hittigen toorn, om het land te stellen tot verwoesting, en zijn zondaars daaruit te verdelgen.
10 Want de sterren van de hemels en zijn gesternten zullen haar licht niet laten lichten; de zon zal verduisterd worden, wanneer zij zal opgaan, en de maan zal haar licht niet laten schijnen.
11 Want Ik zal over de wereld de boosheid bezoeken, en over de goddelozen hun ongerechtigheid; en Ik zal de hoogmoed van de stouten doen ophouden, en de hovaardij van de tirannen zal Ik vernederen.
12 Ik zal maken, dat een man dierbaarder zal zijn dan dicht goud, en een mens dan fijn goud van Ofir.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Daarom zal Ik de hemel beroeren, en de aarde zal bewogen worden van haar plaats, vanwege de verbolgenheid van de HEERE van de heirscharen, en vanwege de dag Van zijn hittigen toorns.
14 En een ieder zal zijn als een verjaagde ree, en als een schaap, dat niemand vergadert; een ieder zal naar zijn volk omzien, en een ieder zal naar zijn land vluchten.
15 Al wie gevonden wordt, zal doorstoken worden, en al wie daarbij gevoegd is, zal door het zwaard vallen.
16 Ook zullen hun kinderkens voor hun ogen verpletterd worden; hun huizen zullen geplunderd, en hun vrouwen geschonden worden.
17 Ziet, Ik zal de Meden tegen hen verwekken, die het zilver niet zullen achten, en aan het goud zullen zij geen lust hebben.
18 Maar hun bogen zullen de jongelingen verpletteren, en zij zullen zich niet ontfermen over de vrucht van de buiks; hun oog zal de kinderen niet verschonen.
19 Zo zal Babel, het sieraad van de koninkrijken, de heerlijkheid, de hovaardigheid van de Chaldeen, zijn zoals God Sodom en Gomorra omgekeerd heeft.
20 Daar zal geen woonplaats zijn in van de eeuwigheid, en zij zal niet bewoond worden van geslacht tot geslacht; en de Arabier zal daar geen tent spannen, en de herders zullen er niet legeren.
21 Maar daar zullen nederliggen de wilde dieren van de woestijnen, en hun huizen zullen vervuld worden met schrikkelijke gedierten, en daar zullen de jonge struisen wonen, en de duivelen zullen er huppelen.
22 En wilde dieren van de eilanden zullen in zijn verlaten plaatsen elkander toeroepen, veeleer de draken in de wellustige paleizen; hun tijd toch is nabij om te komen, en hun dagen zullen niet vertogen worden.

14
1 Want de HEERE zal Zich over Jakob ontfermen, en Hij zal Israel nog verkiezen, en Hij zal hen in hun land zetten; en de vreemdeling zal zich tot hen vervoegen, en zij zullen het huis van Jakob aanhangen.
2 En de volken zullen hen aannemen, en in hun plaats brengen; en het huis Israels zal hen erfelijk bezitten in het land van de HEERE tot knechten en tot maagden; en zij zullen gevangen houden degenen, die hen gevangen hielden, en zij zullen heersen over hun drijvers.
3 En het zal gebeuren ten dage, wanneer u de HEERE rust geven zal van uw smart, en van uw beroering, en van de harde dienstbaarheid, waarin men u heeft doen dienen;
4 Dan zult u deze spreuk opnemen tegen de koning van Babel, en zeggen: Hoe houdt de drijver op? Hoe houdt de goudene op?
5 De HEERE heeft de stok van de goddelozen gebroken, de scepter van de heersers.
6 Die de volken plaagde in verbolgenheid met een plaag zonder ophouden, die in toorn over de heidenen heerste, die wordt vervolgd, zonder dat het iemand afweren kan.
7 De gehele aarde rust, zij is stil; zij maken groot geschal met gejuich.
8 Ook verheugen zich de dennen over u, en de cederen van Libanon, en zei:: Sinds dat u daar nederligt, komt niemand tegen ons op, die ons afhouwe.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 De hel van onderen was beroerd om uwentwil, om u tegemoet te gaan, als u kwaamt; zij wekt om uwentwil de doden op, al de bokken van de aarde; zij doet al de koningen van de heidenen van hun tronen opstaan.
10 Die altegader zullen antwoorden, en tot u zeggen: U bent ook krank geworden, gelijk wij, u bent ons gelijk geworden.
11 Uw hovaardij is in de hel nedergestort, met het geklank uwer luiten; de maden zullen onder u gestrooid worden, en de wormen zullen u bedekken.
12 Hoe bent u uit de hemel gevallen, o morgenster, u zoon van de dageraads! hoe bent u ter aarde nedergehouwen, u , die de heidenen krenktet!
13 En zeit in uw hart: Ik zal ten hemel opklimmen, ik zal mijn troon boven de sterren Gods verhogen; en ik zal mij zetten op de berg van de samenkomst aan de zijden van het noorden.
14 Ik zal boven de hoogten van de wolken klimmen, ik zal de Allerhoogste gelijk worden.
15 Ja, in de hel zult u nedergestoten worden, aan de zijden van de kuil!
16 Die u zien zullen, zullen u aanschouwen, zij zullen op u letten, en zeggen: Is dat die man, die de aarde beroerde, die de koninkrijken deed beven?
17 Die de wereld als een woestijn stelde, en derzelver steden verstoorde, die zijn gevangenen niet liet los gaan naar huis toe?
18 Al de koningen van de heidenen, zij allen liggen neder met eer, een ieder in zijn huis;
19 Maar u bent verworpen van uw graf, als een gruwelijke scheut, als een kleed van de gedoden, die met het zwaard doorstoken zijn; als die nederdalen in een steenkuil, als een vertreden dood lichaam.
20 U zult bij dezelve niet gevoegd worden in de begrafenis; want u hebt uw land verdorven, en uw volk gedood; het zaad van de boosdoeners zal in van de eeuwigheid niet genoemd worden.
21 Maakt de slachting voor zijn kinderen gereed, om hunner vaderen ongerechtigheid wil; dat zij niet opstaan, en de aarde erven, en de wereld vervullen met steden;
22 Want Ik zal tegen hen opstaan, spreekt de HEERE van de heirscharen, en Ik zal van Babel uitroeien de naam en het overblijfsel, en de zoon en de zoonszoon, spreekt de HEERE.
23 En Ik zal hen stellen tot een erve van de nachtuilen, en tot waterpoelen; en Ik zal hen met een bezem van de verderfs uitvagen, spreekt de HEERE van de heirscharen.
24 De HEERE van de heirscharen heeft gezworen, en zei:: Indien niet, gelijk Ik gedacht heb, het zo geschiede, en gelijk Ik beraadslaagd heb, het bestaan zal!
25 Dat Ik Assur in Mijn land zal verbreken, en hem op Mijn bergen vertreden; opdat zijn juk van hen afwijke, en zijn last van hun schouder wijke.
26 Dit is de raadslag, die beraadslaagd is over dat gehele land; en dit is de hand, die uitgestrekt is over alle volken.
27 Want de HEERE van de heirscharen heeft het in Zijn raad besloten, wie zal het dan verbreken? en Zijn hand is uitgestrekt, wie zal ze dan keren?
28 In het jaar, toen de koning Achaz stierf, gebeurde deze last.
29 Verheug u niet, u gans Palestina! dat de roede die u sloeg, gebroken is; want uit de wortel van de slang zal een basilisk voortkomen, en haar vrucht zal een vurige vliegende draak zijn.
30 En de eerstgeborenen van de armen zullen weiden, en de nooddruftigen zullen zeker nederliggen; uw wortel daarentegen zal Ik door de honger doden, en uw overblijfsel zal hij ombrengen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

31 Huil, u poort, schreeuw, u stad! u bent gesmolten, u gans Palestina! want van het noorden komt een rook, en er is geen eenzame in zijn samenkomsten.
32 Wat zal men dan antwoorden de boden van de volks? Dat de HEERE Sion gegrond heeft, opdat de bedrukten Van zijn volks een toevlucht daarin hebben zouden.

15
1 De last van Moab. Zekerlijk, in de nacht is Ar-moabs verwoest, zij is uitgeroeid; zekerlijk, in de nacht is Kir-moabs verwoest, zij is uitgeroeid!
2 Hij gaat op naar Baith en Dibon, en naar Bamoth, om te wenen; over Nebo en over Medeba zal Moab huilen; op al hun hoofden is kaalheid, aller baard is afgesneden.
3 Op hun wijken hebben zij zakken aangegord; op hun daken en op hun straten huilen zij altemaal, afgaande met geween.
4 Zo Hesbon als Eleale schreeuwt, hun stem wordt gehoord tot Jahaz toe; daarom maken de toegerusten van Moab een geschrei, eens iegelijks ziel in hem is kwalijk gesteld.
5 Mijn hart schreeuwt over Moab, haar grendelen zijn naar Zoar toe, de driejarige vaars; want hij gaat op met geween naar de opgang van Luhith, want op de weg naar Horonaim verwekken zij een jammergeschrei.
6 Want de wateren van Nimrim zullen enkel verwoesting wezen; want het gras is verdord, het tedere gras is vergaan, er is geen groente.
7 Daarom zullen zij de overvloed, die zij vergaderd hebben, en hetgeen zij weggelegd hebben, aan de beek van de wilgen voeren.
8 Want dat geschreeuw zal omgaan door de landpale van Moab, haar gehuil tot Eglaim toe, ja, tot Beer-elim toe zal haar gehuil zijn.
9 Want de wateren van Dimon zijn vol bloeds, want Ik zal Dimon nog meer toeschikken: te weten leeuwen over de ontkomenen van Moab, veeleer over het overblijfsel van het land.

16
1 Zendt de lammeren van de heerser van de lands van Sela af, naar de woestijn henen, tot de berg van de dochter van Sion.
2 Anderszins zal het gebeuren, dat de dochters van Moab aan de veren van Arnon zullen zijn, als een zwervende vogel, uit het nest gedreven zijnde.
3 Brengt een raad aan, houdt gericht, maakt uw schaduw op het midden van de middag, gelijk van de nacht; verbergt de verdrevenen, en meldt de omzwervende niet.
4 Laat mijn verdrevenen onder u verkeren, o Moab! wees u hun een schuilplaats voor het aangezicht van de verstoorders; want de onderdrukker heeft een einde, de verstoring is te niet geworden, de vertreders zijn van de aarde verdaan.
5 Want er zal een troon bevestigd worden in goedertierenheid, en op denzelven zal bestendig een zitten in de tent van David, een, die oordeelt en het recht zoekt, en vaardig is ter gerechtigheid.
6 Wij hebben gehoord de hovaardij van Moab, hij is zeer hovaardig; zijn hoogmoed, en zijn hovaardij, en zijn verbolgenheid, zijn zo zijn grendelen niet.
7 Daarom zal Moab over Moab huilen, altemaal zullen zij huilen; over de fondamenten van Kir-hareseth zult u lieden zuchten, zeker, zij zijn gebroken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Want de velden van Hesbon zijn verflauwd, ook de wijnstok van Sibma, de heren van de heidenen hebben zijn uitgelezen planten verpletterd; zij reiken tot Jaezer toe, zij dwalen door de woestijn; hun scheuten zijn uitgespreid, zij zijn gegaan over zee.
9 Daarom beween ik, in de wening over Jaezer, de wijnstok van Sibma, ik maak u doornat met mijn tranen, o Hesbon en Eleale! want het vreugdegeschrei over uw zomervruchten en over uw oogst is gevallen;
10 Zo dat de blijdschap en vrolijkheid weggenomen is van het vruchtbare veld, en in de wijngaarden wordt niet gezongen, noch enig gejuich gemaakt; de druiven treder treedt geen wijn uit in de wijnbakken, ik heb het vreugdegeschrei doen ophouden.
11 Daarom rommelt mijn ingewand over Moab, als een harp, en mijn binnenste over Kir-heres.
12 En het zal gebeuren, als men zien zal, dat Moab vermoeid is geworden op de hoogten, dan zal hij in zijn heiligdom gaan om te aanbidden, maar hij zal niet vermogen.
13 Dit is het woord, dat de HEERE tegen Moab gesproken heeft, van toen af.
14 Maar nu spreekt de HEERE, en zei:: Binnen drie jaren (als de jaren eens huurlings), dan zal de eer van Moab verachtzaam gemaakt worden, met al die grote menigte; en het overblijfsel zal klein, weinig, onmachtig wezen.

17
1 De last van Damaskus. Ziet, Damaskus zal weggenomen worden, dat zij geen stad meer zij, maar zij zal een vervallen steenhoop zijn.
2 De steden van Aroer zullen verlaten worden; voor de kudden zullen zij wezen, die zullen daar nederliggen, en niemand zal ze verschrikken.
3 En de vesting zal ophouden van Efraim, en het koninkrijk van Damaskus, en het overblijfsel van de Syriers; zij zullen zijn gelijk de heerlijkheid van de kinderen Israels, spreekt de HEERE van de heirscharen.
4 En het zal gebeuren te die dage, dat de heerlijkheid van Jakob verdund zal worden, en dat de vettigheid van zijn vlees mager worden zal.
5 Want hij zal zijn, gelijk wanneer een maaier het staande koren verzamelt, en zijn arm aren afmaait; ja, hij zal zijn, gelijk wanneer iemand aren leest in het dal Refraim.
6 Doch een nalezing zal daarin overig blijven, gelijk in de afschudding eens olijfbooms, twee of drie bezien in de top van de opperste twijg, en vier of vijf aan zijn vruchtbare takken, spreekt de HEERE, de God Israels.
7 Te die dage zal de mens zien naar Die, Die hem gemaakt heeft, en zijn ogen zullen op de Heilige Israels zien.
8 En hij zal niet aanschouwen de altaren, het werk van zijn handen, ook hetgeen zijn vingeren gemaakt hebben, zal hij niet aanzien, noch de bossen, noch de zonnebeelden.
9 Te die dage zullen zijn sterke steden zijn, als een verlaten struik, en opperste tak, welke zij verlaten hebben, om van de kinderen Israels wil, hoewel daar verwoesting zal wezen.
10 Want u hebt de God uws heils vergeten, en niet gedacht aan de Rotssteen uwer sterkte; daarom zult u wel liefelijke planten planten, en u zult hem met uitlandse ranken bezetten;
11 Ten dage, als u ze zult geplant hebben, zult u die doen wassen, en in de morgenstond zult u uw zaad doen bloeien; doch het zal maar een hoop van het gemaaide zijn, in de dag van de krankheid en van de pijnlijke smart.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Wee van de veelheid van de grote volken, die daar bruisen, gelijk de zeeen bruisen; en wee het geruis van de natien, die daar ruisen, gelijk de geweldige wateren ruisen!
13 De natien zullen wel ruisen, gelijk grote wateren ruisen; doch Hij zal hem schelden, zo zal hij verre wegvlieden, ja, hij zal gejaagd worden, als het kaf van de bergen van de wind, en gelijk een kloot van de wervelwind.
14 Ten tijde van de avonds, ziet, zo is er verschrikking, eer het morgen is, is hij er niet meer. Dit is het deel van hen, die ons beroven, en het lot van hen, die ons plunderen.

18
1 Wee het land, dat schaduwachtig is aan de frontieren, dat aan de zijde van de rivieren van Morenland is;
2 Dat gezanten zendt over de zee, en in schepen van biezen op de wateren! Gaat henen, u snelle boden! tot een volk, dat getrokken is en geplukt, tot een volk, dat vreselijk is van dat het was en voortaan; een volk van regel en regel, en van vertreding, welks land de rivieren beroven.
3 Allen u ingezetenen van de wereld, en u inwoners van de aarde! als men de banier zal oprichten op de bergen, zult u lieden het zien, en als de bazuin zal blazen, zult u lieden het horen.
4 Want zo heeft de HEERE tot mij gezegd: Ik zal stil zijn, en zien in Mijn woning, als de glinsterende hitte op de regen, als een wolk van de dauws in de hitte van de oogstes;
5 Want voor de oogst, als de botte volkomen is, en de onrijpe druif rijp wordt na de bloesem, zo zal Hij de ranken met snoeimessen afsnijden, en de takken wegdoen en afkappen.
6 Zij zullen te zamen gelaten worden de roofvogelen van de bergen, en de dieren van de aarde; en de roofvogelen zullen op hen overzomeren, en alle dieren van de aarde zullen daarop overwinteren.
7 Te die tijd zal de HEERE van de heirscharen een geschenk gebracht worden van het volk, dat getrokken is en geplukt, en van het volk, dat vreselijk is van dat het was en voortaan; een volk van regel en regel, en van vertreding, welks land de rivieren beroven; tot de plaats van de Naam van de HEERE van de heirscharen, tot de berg Sion.

19
1 De last van Egypte. Ziet, de HEERE rijdt op een snelle wolk, en Hij zal in Egypte komen; en de afgoden van Egypte zullen bewogen worden van Zijn aangezicht, en het hart van de Egyptenaren zal smelten in het binnenste van hen.
2 Want Ik zal de Egyptenaren tegen de Egyptenaren verwarren, dat zij zullen strijden een ieder tegen zijn broer, en een ieder tegen zijn naaste, stad tegen stad, koninkrijk tegen koninkrijk.
3 En de geest van de Egyptenaren zal uitgeledigd worden in het binnenste van hen, en hun raad zal Ik verslinden; dan zullen zij hun afgoden vragen, en de bezweerders, en de waarzeggers, en de duivelskunstenaars.
4 En Ik zal de Egyptenaars besluiten in de hand van harde heren, en een strenge koning zal over hen heersen, spreekt de Elohiem van de heirscharen.
5 En zij zullen de wateren uit de zee doen vergaan, en de rivier zal verzijpen en verdrogen.
6 Zij zullen ook de rivieren verre terugdrijven, zij zullen ze uithozen, en de gedamde stromen opdrogen; het riet en het schilf zullen verwelken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Het papiergewas bij de stromen, aan de oevers van de stromen, en al het gezaaide aan de stromen, zal verdrogen; het zal weggestoten worden, en niet meer zijn.
8 En de vissers zullen treuren, en allen, die de angel in de stromen werpen, zullen rouw maken; en die het werpnet uitbreiden op de wateren, zullen kwijnen.
9 En de werkers in het fijne vlas zullen beschaamd worden, ook de wevers van de witte stof.
10 En zij zullen met hun fondamenten verbrijzeld worden, allen, die voor loon lustige staande wateren maken.
11 Zeker, de vorsten van Zoan zijn dwazen, de raad van de wijzen, van de raadgevers van Farao, is onvernuftig geworden; hoe kunt u lieden dan zeggen tot Farao; Ik ben een zoon van de wijzen, een zoon van de oude koningen?
12 Waar zijn nu uw wijzen? Dat zij u nu te kennen geven of vernemen, wat de HEERE van de heirscharen beraadslaagd heeft tegen Egypte.
13 De vorsten van Zoan zijn zot geworden, de vorsten van Nof zijn bedrogen; zij zullen ook Egypte doen dwalen, tot de uitersten hoek van zijn stammen.
14 De HEERE heeft een zeer verkeerden geest ingeschonken in het midden van hen, en zij hebben Egypte doen dwalen in al zijn doen, gelijk een dronkaard zich om en om wentelt in zijn uitspuwsel.
15 En er zal geen werk wezen voor de Egyptenaren, hetwelk het hoofd of de staart, de tak of de bieze doen mag.
16 Te die dage zullen de Egyptenaars zijn als de vrouwen; en zij zullen beven en vrezen vanwege de beweging van de hand van de HEERE van de heirscharen, welke Hij tegen hen bewegen zal.
17 En het land van Juda zal de Egyptenaren tot een schrik zijn; zo wie het vermelden zal, die zal in zichzelven bevreesd wezen vanwege de raad van de HEERE van de heirscharen, die Hij tegen hen beraadslaagd heeft.
18 Te die dage zullen er vijf steden in Egypteland zijn, sprekende de spraak van Kanaan, en zwerende de HEERE van de heirscharen; een zal genoemd zijn een stad van de verstoring.
19 Te die dage zal de HEERE een altaar hebben in het midden van Egypteland, en een opgericht teken aan haar landpalen voor de HEERE.
20 En het zal zijn tot een teken, en tot een getuigenis de HEERE van de heirscharen in Egypteland, want zij zullen tot de HEERE roepen vanwege de verdrukkers, en Hij zal hun een Heiland en Meester zenden, Die zal hen verlossen.
21 En de HEERE zal de Egyptenaren bekend worden, en de Egyptenaars zullen de HEERE kennen te die dage; en zij zullen Hem dienen met slachtoffer, en spijsoffer, en zij zullen de HEERE een gelofte beloven en betalen.
22 En de HEERE zal de Egyptenaars dapper slaan, en genezen; en zij zullen zich tot de HEERE bekeren, en Hij zal Zich van hen verbidden laten, en Hij zal hen genezen.
23 Te die dage zal er een gebaande weg wezen van Egypte in Assyrie, dat de Assyriers in Egypte, en de Egyptenaars in Assyrie komen zullen; en de Egyptenaars zullen met de Assyriers de Heere dienen.
24 Te die dage zal Israel de derde wezen met de Egyptenaren en met de Assyriers, een zegen in het midden van het land.
25 Want de HEERE van de heirscharen zal hen zegenen, en zei:: Gezegend zij Mijn volk, de Egyptenaars, en de Assyriers, het werk Van mijn handen, en Israel, Mijn erfdeel!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20
1 In het jaar, toen Tartan naar Asdod kwam, als hem Sargon, de koning van Assyrie gezonden had, toen hij krijg voerde tegen Asdod, en het innam;
2 Ter zelfder tijd sprak de HEERE, door de dienst van Jesaja, de zoon van Amoz, en zei:: Ga heen, en ontbind de zak van uw lendenen, en doe uw schoenen van uw voeten. En hij deed zo, gaande naakt en barrevoets.
3 Toen zei de HEERE: Zoals Mijn knecht Jesaja naakt en barrevoets wandelt, drie jaren, tot een teken en wonder over Egypte en over Morenland;
4 Zo zal de koning van Assyrie voortdrijven de gevangenen van de Egyptenaren, en de Moren, die weggevoerd zullen worden, jongen en ouden, naakt en barrevoets, en met blote billen, de Egyptenaren tot schaamte.
5 En zij zullen verschrikken en beschaamd zijn van de Moren, op die zij zagen, en van de Egyptenaars, hun roem.
6 En de inwoners van dit eiland zullen te die dage zeggen: Ziet, zo is het gegaan die, op welke wij zagen, werwaarts wij henenvloden om hulp, om gered te worden van het aangezicht van de koning van Assyrie; hoe zullen wij dan ontkomen?

21
1 De last van de woestijn aan de zee. Gelijk de wervelwinden in het zuiden henen doorgaan, zal hij uit de woestijn komen, uit een vreselijk land.
2 Een hard gezicht is mij te kennen gegeven: die trouweloze handelt trouwelooslijk, en die verstoorder verstoort; trek op, o Elam! beleger ze, o Media! Ik heb al haar zuchting doen ophouden.
3 Daarom zijn mijn lendenen vol van grote krankheid, bange weeen hebben mij aangegrepen, gelijk de bange weeen van een, die baart; ik krom mij van horen, ik word ontsteld van het aanzien.
4 Mijn hart dwaalt, gruwen verschrikt mij, de schemering, waar ik naar verlangd heb, stelt Hij mij tot beving.
5 Bereid de tafel, zie toe, u wachter! eet, drink; maakt u op, u vorsten, bestrijkt het schild!
6 Want aldus heeft de Heere tot mij gezegd: Ga heen, zet een wachter, laat hem aanzeggen, wat hij ziet.
7 En hij zag een wagen, een paar ruiters, een wagen met ezels, een wagen met kemels; en hij merkte zeer nauw op, met grote opmerking.
8 En hij riep: Een leeuw, Heere! ik sta op de wachttoren geduriglijk bij dag, en op mijn hoede zet ik mij gehele nachten.
9 En zie nu, daar komt een wagen mannen, en een paar ruiters! Toen antwoordde hij, en zei: Babel is gevallen, zij is gevallen! en al de gesneden beelden harer goden heeft Hij verbroken tegen de aarde.
10 O mijn dorsing, en de tarwe van mijn dorsvloers! wat ik gehoord heb van de HEERE van de heirscharen, de God Israels, dat heb ik u aangezegd.
11 De last van Duma. Men roept tot mij uit Seir: Wachter! wat is er van de nacht? Wachter! wat is er van de nacht?
12 De wachter zei: De morgenstond is gekomen, en het is nog nacht; wilt u lieden vragen, vraagt; keert weer, komt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 De last tegen Arabie. In het woud van Arabie zult u lieden vernachten, o u reizende gezelschappen van Dedanieten!
14 Komt de dorstige tegemoet met water; de inwoners van de lands van Thema zijn de vluchtende met zijn brood bejegend.
15 Want zij vluchten voor de zwaarden, voor het uitgetrokken zwaard, en voor de gespannen boog, en voor de zwarigheid van de krijgs.
16 Want zo heeft de HEERE tot mij gezegd: Nog binnen een jaar, gelijk de jaren eens dagloners zijn, zo zal de heerlijkheid van Kedar ten ondergaan.
17 En het overgebleven getal van de schutters, de helden van de Kedarenen, zullen minder worden, want de HEERE, de God Israels heeft het gesproken.

22
1 De last van het dal van de gezichts. Wat is u nu, dat u altegader op de daken klimt?
2 U , die vol van groot gedruis waart, u woelige stad, u , vrolijk huppelende stad, Uw verslagenen zijn niet verslagen met het zwaard, noch gestorven in de strijd.
3 Al uw oversten zijn te zamen weggevlucht; zij zijn van de schutters gebonden, allen, die in u gevonden zijn, zijn samengebonden, zij zijn van verre gevloden.
4 Daarom zeg ik: Wendt het gezicht van mij af; laat mij bitterlijk wenen; dringt niet aan, om mij te troosten over de verstoring van de dochters van mijn volks.
5 Want het is een dag van beroering, en van vertreding, en van verwarring van de Heere, de HEERE van de heirscharen, in het dal van de gezichts, een dag van ontmuring van de muurs, en van geschreeuw naar het gebergte toe.
6 Want Elam heeft de pijlkoker genomen, de man is op de wagen, er zijn ruiters; en Kir ontbloot het schild.
7 En het zal gebeuren, dat uw uitgelezen dalen vol wagenen zullen zijn, en dat de ruiters zich zeker zullen zetten ter poorten aan.
8 En hij zal het deksel van Juda ontdekken; en te die dage zult u zien naar de wapenen in het huis van de wouds.
9 En u lieden zult bezien de reten van de stad Davids, omdat zij vele zijn; en u zult de wateren van de ondersten vijvers vergaderen.
10 U zult ook de huizen van Jeruzalem tellen; en u zult huizen afbreken, om de muren te bevestigen.
11 Ook zult u een gracht maken tussen beide de muren, voor de wateren van de ouden vijvers; maar u zult niet opwaarts zien op Die, Die zulks gedaan heeft, noch aanmerken Die, Die dat van verre tijden geformeerd heeft.
12 En te die dage zal de Heere, de HEERE van de heirscharen, roepen tot geween, en tot rouwklage, en tot kaalheid, en tot omgording van de zaks.
13 Maar ziet, er is vreugde en blijdschap met runderen te doden, en schapen te kelen, vlees te eten, en wijn te drinken, en te zeggen: Laat ons eten en drinken, want morgen zullen wij sterven.
14 Maar de HEERE van de heirscharen heeft Zich voor mijn oren geopenbaard, en zei:: Indien u deze ongerechtigheid verzoend wordt, totdat u sterft! zegt de Heere, de HEERE van de heirscharen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 Zo zegt de Heere, de HEERE van de heirscharen: Ga heen, ga in tot die schatmeester, tot Sebna, de hofmeester, en spreek:
16 Wat hebt u hier, of wie hebt u hier, dat u u hier een graf uitgehouwen hebt als die zijn graf in de hoogte uithouwt, die een woning voor zich op een rotssteen laat aftekenen?
17 Zie, de HEERE zal u wegwerpen met een mannelijke wegwerping, en Hij zal u ganselijk overdekken.
18 Hij zal u zeker voortrollen, gelijk men een bal rolt, in een land, wijd van begrip; daar zult u sterven, en daar zullen uw heerlijke wagenen zijn, o u schandvlek van het huis van uw heer!
19 En Ik zal u afstoten van uw staat, en van uw stand zal Hij u verstoren.
20 En het zal te die dage gebeuren, dat Ik Mijn knecht, Eljakim, de zoon van Hilkia, roepen zal.
21 En Ik zal hem met uw rok bekleden, en Ik zal hem met uw gordel sterken, en uw heerschappij zal Ik in zijn hand geven; en hij zal de inwoneren te Jeruzalem en de huize van Juda tot een vader zijn.
22 En Ik zal de sleutel van het huis van David op zijn schouder leggen; en hij zal opendoen, en niemand zal sluiten, en hij zal sluiten, en niemand zal opendoen.
23 En Ik zal hem als een nagel inslaan in een vaste plaats; en hij zal wezen tot een stoel van de eer voor het huis van zijn vaders.
24 En men zal aan hem hangen alle heerlijkheid van het huis van zijn vaders, van de uitspruitelingen en van de afkomelingen, ook alle kleine vaten, van de vaten van de bekers af, zelfs tot al de vaten van de flessen.
25 Te die dage, spreekt de HEERE van de heirscharen, zal die nagel, die aan een vaste plaats gestoken was, weggenomen worden; en hij zal afgehouwen worden, en hij zal vallen, en de last, die daaraan is, zal afgesneden worden; want de HEERE heeft het gesproken.

23
1 De last van Tyrus. Huilt, u schepen van Tarsis! want zij is verwoest, dat er geen huis meer is, dat niemand er meer ingaat; uit het land Chittim is het aan hen openbaar geworden.
2 Zwijgt, u inwoners van de eilands! u , die de kooplieden van Sidon, over zee varende, vervulden,
3 En wiens inkomst was het zaad van Sichor over de grote wateren, de oogst van de rivier; en zij was de markt van de heidenen.
4 Word beschaamd, o Sidon! want de zee spreekt, ja, de sterkte van de zee, en zei:: Ik heb geen barensnood gehad, ik heb ook niet gebaard, en ik heb geen jongelingen groot gemaakt, en geen jonge dochters opgebracht.
5 Zoals geweest is de tijding van Egypte, zal men ook in weedom zijn, als men van Tyrus horen zal.
6 Vaart over naar Tarsis, huilt, u inwoners van de eilands!
7 Is dit uw vrolijk huppelende stad? welker oudheid wel van oude dagen af is; maar haar eigen voeten zullen haar verre wegdragen, om in vreemdelingschap te verkeren.
8 Wie heeft dit beraadslaagd over Tyrus, die kronende stad, welker kooplieden vorsten zijn, welker handelaars de heerlijkste in het land zijn?
9 De HEERE van de heirscharen heeft het beraadslaagd, opdat Hij ontheilige de hovaardij van alle sieraad, om al de heerlijksten van de aarde verachtelijk te maken.
10 Ga door naar uw land, als een rivier, u dochter van Tarsis! er is geen gordel meer.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Hij heeft Zijn hand uitgestrekt over de zee, Hij heeft de koninkrijken beroerd; de HEERE heeft bevel gegeven tegen Kanaan, om haar sterkten te verdelgen.
12 En Hij heeft gezegd: U zult niet meer vrolijk huppelen, o u verdrukte maagd, u dochter van Sidon! Naar Chittim toe, maak u op, vaar over; ook zult u daar geen rust hebben.
13 Ziet, het land van de Chaldeen; dit volk was er niet; Assur heeft het gefondeerd voor degenen, die in de wildernissen woonden; zij richtten hun sterkten op, en bouwden hun paleizen, maar Hij heeft het tot een vervallen hoop gesteld.
14 Huilt, u schepen van Tarsis! want uw sterkte is verstoord.
15 En het zal gebeuren te die dage, dat Tyrus zal vergeten worden zeventig jaren, gelijk eens konings dagen; maar ten einde van zeventig jaren zal in Tyrus als een hoerenlied zijn:
16 Neem de harp, ga in de stad rondom, u vergeten hoer! speel wel, zing veel liederen, opdat uwer gedacht worde!
17 Want het zal gebeuren ten einde van zeventig jaren, dat de HEERE Tyrus zal bezoeken, en dat zij wederkeren zal tot haar hoerenloon, en zij zal hoererij bedrijven met alle koninkrijken van de aarde, die op de aardbodem zijn.
18 En haar koophandel en haar hoerenloon zal de HEERE heilig zijn, het zal niet ten schat vergaderd noch opgesloten worden; maar haar koophandel zal wezen voor hen, die voor de HEERE wonen, opdat zij eten tot verzadiging, en dat zij durig deksel hebben.

24
1 Ziet, de HEERE maakt het land ledig, en Hij maakt het woest; en Hij keert zijn gestaltenis om, en Hij verstrooit zijn inwoners.
2 En gelijk het volk, zo zal de priester wezen; gelijk de knecht, zo zijn heer; gelijk de dienstmaagd, zo haar vrouw; gelijk de koper, zo de verkoper; gelijk de lener, zo de ontlener; gelijk de woekeraar, zo die, van welke hij woeker ontvangt.
3 Dat land zal ganselijk ledig gemaakt worden, en het zal ganselijk beroofd worden; want de HEERE heeft dit woord gesproken.
4 Het land treurt, het verwelkt; het aardrijk kweelt, het verwelkt; de hoogsten van het volk van de lands kwelen.
5 Want het land is bevlekt vanwege zijn inwoners; want zij overtreden de wetten, zij veranderen de inzettingen, zij vernietigen het eeuwig verbond.
6 Daarom verteert de vloek het land, en die daarin wonen, zullen verwoest worden; daarom zullen de inwoners van de lands verbrand worden, en er zullen weinig mensen overblijven.
7 De most treurt, de wijnstok kweelt, allen die blijhartig waren, zuchten.
8 De vreugde van de trommelen rust; het geluid van de vrolijk huppelenden houdt op, de vreugde van de harp rust.
9 Zij zullen geen wijn drinken met gezang; de sterke drank zal bitter zijn voor die hem drinken.
10 De woeste stad is verbroken, al de huizen staan gesloten, dat er niemand inkomen kan.
11 Er is een klagelijk geroep op de straten, om van de wijns wil; alle blijdschap is verduisterd, de vreugde van de lands is heengevaren.
12 Verwoesting is in de stad overgebleven, en met gekraak wordt de poort in stukken verbroken.
13 Want in het binnenste van het land, in het midden van deze volken, zal het zo wezen, gelijk de afschudding van de olijfbooms, gelijk de nalezingen, wanneer de wijnoogst geeindigd is.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 Die zullen hun stem opheffen, zij zullen vrolijk zingen; vanwege de heerlijkheid van de HEERE zullen zij juichen van de zee af.
15 Daarom eert de HEERE in de valleien, in de eilanden van de zee de Naam van de HEERE, van de Gods van Israel.
16 Van het uiterste einde van de aarde horen wij psalmen, tot verheerlijking van de Rechtvaardigen. Doch nu zeg ik: Ik word mager, ik word mager, wee mij! de trouwelozen handelen trouwelooslijk, en met trouweloosheid handelen de trouwelozen trouwelooslijk.
17 De vrees, en de kuil, en de strik over u, o inwoners van de lands!
18 En het zal gebeuren, zo wie voor de stem van de vreze vlieden zal, die zal in de kuil vallen; en die uit de kuil opklimt, die zal in de strik gevangen worden; want de sluizen in de hoogte zijn opengedaan, en de fondamenten van de aarde zullen beven.
19 De aarde zal ganselijk verbroken worden, de aarde zal ganselijk vaneen gescheurd worden, de aarde zal ganselijk bewogen worden.
20 De aarde zal ganselijk waggelen, gelijk een dronkaard, en zij zal heen en weer bewogen worden, gelijk een nachthut; en haar overtreding zal zwaar op haar zijn, en zij zal vallen, en niet weer opstaan.
21 En het zal gebeuren te die dage, dat de HEERE bezoeking doen zal over de heirscharen van de hogen in de hoogte, en over de koningen van de aardbodems op de aardbodem.
22 En zij zullen samenvergaderd worden, gelijk de gevangenen in een put, en zij zullen besloten worden in een gevangenis, maar na vele dagen weer bezocht worden.
23 En de maan zal schaamrood worden, en de zon zal beschaamd worden, als de HEERE van de heirscharen regeren zal op de berg Sion en te Jeruzalem, en voor zijn oudsten zal heerlijkheid zijn.

25
1 HEERE! U bent mijn God, U zal ik verhogen, Uw Naam zal ik loven, want U hebt wonder gedaan; Uw raadslagen van verre zijn waarheid en vastigheid.
2 Want U hebt van de stad een steenhoop gemaakt; de vaste stad tot een vervallen hoop; het paleis van de vreemdelingen, dat het geen stad meer zij, in eeuwigheid zal zij niet herbouwd worden.
3 Daarom zal U een machtig volk eren, de stad van de tirannische volken zal U vrezen.
4 Want U bent de arme een Sterkte geweest, een Sterkte de nooddruftige, als hem bange was; een Toevlucht tegen de vloed, een Schaduw tegen de hitte; want het blazen van de tirannen is als een vloed tegen een wand.
5 Gelijk de hitte in een dorre plaats, zult U de onstuimigheid van de vreemdelingen nederdrukken; gelijk de hitte door de schaduw van een dikke wolk, zal het gezang van de tirannen vernederd worden.
6 En de HEERE van de heirscharen zal op deze berg allen volken een vetten maaltijd maken, een maaltijd van reinen wijn, van vet vol mergs, van reine wijnen, die gezuiverd zijn.
7 En Hij zal op deze berg verslinden het bewindsel van de aangezichts, waarmede alle volken bewonden zijn, en het deksel, waarmede alle natien bedekt zijn.
8 Hij zal de dood verslinden tot overwinning, en de Elohiem zal de tranen van alle aangezichten afwissen; en Hij zal de smaadheid Van zijn volks van de gehele aarde wegnemen; want de HEERE heeft het gesproken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 En men zal te die dage zeggen: Ziet, Deze is onze God; wij hebben Hem verwacht, en Hij zal ons zalig maken. Deze is de HEERE, wij hebben Hem verwacht, wij zullen ons verheugen en verblijden in Zijn zaligheid.
10 Want de hand van de HEERE zal op deze berg rusten; maar Moab zal onder Hem verdorst worden, gelijk het stro verdorst wordt tot mest.
11 En Hij zal Zijn handen uitbreiden in het midden van hen, zoals een zwemmer die uitbreidt om te zwemmen, en Hij zal hun hoogmoed vernederen met de lagen hunner handen.
12 En Hij zal de hoge vesten uwer muren buigen, vernederen, ja, Hij zal ze ter aarde tot het stof toe doen reiken.

26
1 Te die dage zal dit lied gezongen worden in het land van Juda; Wij hebben een sterke stad, God stelt heil tot muren en voorschansen.
2 Doet de poorten open, dat het rechtvaardige volk daarin ga, hetwelk de getrouwigheden bewaart.
3 Het is een bevestigd voornemen, U zult allerlei vrede bewaren, want men heeft op U vertrouwd.
4 Vertrouwt op de HEERE tot in van de eeuwigheid; want in de Elohiem is een eeuwige rotssteen.
5 Want Hij buigt de hooggezetenen neder, de verheven stad; Hij vernedert ze, Hij vernedert ze tot de aarde toe, Hij doet ze tot aan het stof reiken.
6 De voet zal ze vertreden, de voeten van de ellendigen, de treden van de armen.
7 Het pad van de rechtvaardigen is geheel effen, de gang van de rechtvaardigen weegt U recht.
8 Wij hebben ook in de weg Uwer gerichten, U, o HEERE! verwacht; tot Uw Naam en tot Uw gedachtenis is de begeerte onzer ziel.
9 Met mijn ziel heb ik U begeerd in de nacht, ook zal ik met mijn geest, die in het binnenste van mij is, U vroeg zoeken; want wanneer Uw gerichten op de aarde zijn, zo leren de inwoners van de wereld gerechtigheid.
10 Wordt de goddeloze genade bewezen, hij leert evenwel geen gerechtigheid, hij drijft onrecht in een gans richtig land, en hij ziet de hoogheid van de HEERE niet aan.
11 HEERE! is Uw hand verhoogd, zij zien het niet; maar zij zullen het zien, en beschaamd worden, vanwege de ijver over Uw volk, ook zal het vuur Uw wederpartijders verteren.
12 HEERE! U zult ons vrede bestellen, want U hebt ons ook al onze zaken uitgericht.
13 HEERE, onze God! andere heren, behalve U , hebben over ons geheerst; doch door U alleen gedenken wij Uws Naams.
14 Dood zijnde zullen zij niet weer leven, overleden zijnde zullen zij niet opstaan; daarom hebt U hen bezocht, en hebt hen verdelgd, en U hebt al hun gedachtenis doen vergaan.
15 U , o HEERE! had dit volk vermeerderd, U had dit volk vermeerderd; U waart verheerlijkt geworden; maar U hebt hen in al de einden van de aardrijks verre weggedaan.
16 HEERE! in benauwdheid hebben zij U bezocht; zij hebben hun stil gebed uitgestort, als Uw tuchtiging over hen was.
17 Gelijk een bevruchte vrouw, als zij nadert tot het baren, smarten heeft, en schreeuwt in haar weeen, zo zijn wij geweest, o HEERE! vanwege Uw aangezicht.
18 Wij waren bevrucht, wij hadden de smarten, maar wij hebben niet dan wind gebaard; wij deden het land geen behoudenis aan, en de inwoners van de wereld vielen niet neder.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 Uw doden zullen leven, ook mijn dood lichaam, zij zullen opstaan; waakt op en juicht, u , die in het stof woont! want uw dauw zal zijn als een dauw van de moeskruiden, en het land zal de overledenen uitwerpen.
20 Ga henen, mijn volk! ga in uw binnenste kamers, en sluit uw deuren na u toe; verberg u als een klein ogenblik, totdat de gramschap overga.
21 Want ziet, de HEERE zal uit Zijn plaats uitgaan, om de ongerechtigheid van de inwoners van de aarde over hen te bezoeken; en de aarde zal haar bloed ontdekken, en zal haar doodgeslagenen niet langer bedekt houden.

27
1 Te die dage zal de HEERE met Zijn hard, en groot, en sterk zwaard bezoeken de Leviathan, de langwemelende slang, ja, de Leviathan, de kromme slomme slang; en Hij zal de draak, die in de zee is, doden.
2 Te die dage zal er een wijngaard van roden wijn zijn; zingt van denzelven bij beurte.
3 Ik, de HEERE, behoede die, alle ogenblik zal Ik hem bevochtigen; opdat de vijand hem niet bezoeke, zal Ik hem bewaren nacht en dag.
4 Grimmigheid is bij Mij niet; wie zou Mij als een doorn en distel in oorlog stellen, dat Ik tegen hem zou aanvallen, en hem te gelijk verbranden zou?
5 Of hij moest Mijn sterkte aangrijpen, hij zal vrede met Mij maken; vrede zal hij met Mij maken.
6 In het toekomende zal Jakob wortelen schieten, Israel zal bloeien en groeien; en zij zullen de wereld met inkomsten vervullen.
7 Heeft Hij hem geslagen, gelijk Hij die geslagen heeft, die hem sloeg? Is hij gedood, gelijk zijn gedoden gedood zijn geworden?
8 Met mate hebt U met hem getwist, wanneer U hem wegstiet; als Hij hem wegnam door Zijn harden wind, in de dag van de oostenwinds.
9 Daarom zal daardoor de ongerechtigheid van Jakob verzoend worden, en dit is de gehele vrucht, dat Hij zijn zonde zal wegdoen, wanneer Hij al de stenen van het altaar maken zal als verstrooide kalkstenen, de bossen en de zonnebeelden zullen niet bestaan.
10 Want de vaste stad zal eenzaam, de woonstede zal verstoten en verlaten worden, gelijk een woestijn; daar zullen de kalveren weiden, en daar zullen zij nederliggen, en zullen haar takken verslinden.
11 Als haar takken verdord zullen zijn, zullen zij afgebroken worden, en de vrouwen, komende, zullen ze aansteken; want het is geen volk van enig verstand; daarom zal Hij, Die het gemaakt heeft, Zich deszelven niet ontfermen, en Die het geformeerd heeft, zal aan hetzelve geen genade bewijzen.
12 En het zal te die dage gebeuren, dat de HEERE dorsen zal, van de stroom van de rivier af tot aan de rivier van Egypte; doch u lieden zult opgelezen worden, een bij een, o u kinderen Israels!
13 En het zal te die dage gebeuren, dat er met een grote bazuin geblazen zal worden; dan zullen die komen, die in het land van Assur verloren zijn, en de heengedrevenen in het land van Egypte; en zij zullen de HEERE aanbidden op de heiligen berg te Jeruzalem.

28

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Wee de hovaardige kroon van de dronkenen van Efraim, welker heerlijk sieraad is een afvallende bloem, die daar is op het hoofd van de zeer vette vallei, van de geslagenen van de wijn.
2 Ziet, de Heere heeft een sterke en machtige, er is gelijk een hagelvloed, een poort van de verderfs; gelijk een vloed van de sterke wateren; die overvloeien, zal Hij ze ter aarde nederwerpen met de hand.
3 De hovaardige kronen van de dronkenen van Efraim zullen met voeten vertreden worden.
4 En de afvallende bloem van zijn heerlijken sieraads, die op het hoofd van de zeer vette vallei is, zal zijn gelijk een vroegrijpe vrucht voor de zomer, welke, wanneer ze iemand ziet, terwijl zij nog in zijn hand is, slokt hij ze op.
5 Te die dage zal de HEERE van de heirscharen tot een heerlijke Kroon en tot een sierlijken Krans zijn de overgeblevenen Van zijn volks;
6 En tot een Geest van de oordeels die, die ten oordeel zit, en tot een sterkte van hen, die de strijd afkeren tot de poort toe.
7 En ook dwalen deze van de wijn, en zij dolen van de sterken drank; de priester en de profeet dwalen van de sterken drank; zij zijn verslonden van de wijn, zij dolen van sterken drank; zij dwalen in het gezicht; zij waggelen in het gericht.
8 Want alle tafels zijn vol van uitspuwsel en van drek, zodat er geen plaats schoon is.
9 Wie zou Hij dan de kennis leren, en wie zou Hij het gehoorde te verstaan geven? De gespeenden van de melk, de afgetrokkenen van de borsten?
10 Want het is gebod op gebod, gebod op gebod, regel op regel, regel op regel, hier een weinig, daar een weinig.
11 Daarom zal Hij door belachelijke lippen, en door een andere tong tot dit volk spreken;
12 Tot dewelken Hij gezegd heeft: Dit is de rust, geeft de moeden rust, en dit is de verkwikking; doch zij hebben niet willen horen.
13 Zo zal hun het woord van de HEERE zijn; gebod op gebod, gebod op gebod, regel op regel, regel op regel, hier een weinig, daar een weinig; opdat zij heengaan, en achterwaarts vallen, en verbreken, en verstrikt en gevangen worden.
14 Daarom, hoort van de HEERE woord, u bespotters, u heersers over dit volk, dat te Jeruzalem is!
15 Omdat u lieden zegt: Wij hebben een verbond met de dood gemaakt, en met de hel hebben wij een voorzichtig verdrag gemaakt; wanneer de overvloeiende gesel doortrekken zal, zal hij tot ons niet komen; want wij hebben de leugen ons tot een toevlucht gesteld, en onder de valsheid hebben wij ons verborgen.
16 Daarom, zo zegt de Elohiem : Ziet, Ik leg een grondsteen in Sion, een beproefden steen, een kostelijken hoeksteen, die wel vast gegrondvest is; wie gelooft, die zal niet haasten.
17 En Ik zal het gericht stellen naar het richtsnoer, en de gerechtigheid naar het paslood; en de hagel zal de toevlucht van de leugen wegvagen, en de wateren zullen de schuilplaats overlopen.
18 En uw verbond met de dood zal te niet worden, en uw voorzichtig verdrag met de hel zal niet bestaan; wanneer de overvloeiende gesel doortrekken zal, dan zult u lieden van denzelven vertreden worden.
19 Van de tijd af, als hij doortrekt, zal hij u wegnemen, want allen morgen zal hij doortrekken, bij dag en bij nacht; en het zal gebeuren, dat het gerucht te verstaan, enkel beroering wezen zal.
20 Want het bed zal korter zijn, dan dat men zich daarop uitstrekken kunne; en het deksel zal te smal wezen, als men zich daaronder voegt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Want de HEERE zal Zich opmaken, gelijk op de berg Perazim, Hij zal beroerd zijn, gelijk in
het dal van Gibeon, om Zijn werk te doen, Zijn werk zal vreemd zijn; en om Zijn daad te doen,
Zijn daad zal vreemd zijn!
22 Nu dan, drijft de spot niet, opdat uw banden niet vaster gemaakt worden; want ik heb van de
Elohiem van de heirscharen gehoord een verdelging, ja, een, die vast besloten is over het
gehele land.
23 Neemt ter ore en hoort mijn stem, merkt op en hoort mijn rede!
24 Ploegt de ploeger de gehelen dag om te zaaien? Opent en egt hij zijn land de gehelen dag?
25 Is het niet zo? Wanneer hij het bovenste van hetzelve effen gemaakt heeft, dan strooit hij
wikken, en spreidt komijn, of hij werpt er van de beste tarwe in, of uitgelezen gerst, of spelt, elk
aan zijn plaats.
26 En zijn God onderricht hem van de wijze, Hij leert hem.
27 Want men dorst de wikken niet met de dorswagen, en men laat het wagenrad niet rondom
over het komijn gaan; maar de wikken slaat men uit met een staf, en het komijn met een stok;
28 Het brood koren moet verbrijzeld worden, maar hij dorst het niet geduriglijk dorsende; noch
hij breekt het met het wiel van zijn wagens, noch hij verbrijzelt het met zijn paarden.
29 Zulks komt ook voort van de HEERE van de heirscharen; Hij is wonderlijk van raad, Hij is
groot van daad.

29

1 Wee Ariel, Ariel! de stad, waarin David gelegerd heeft; doet jaar tot jaar; laat ze feestofferen
slachten.
2 Evenwel zal Ik Ariel beangstigen, en er zal treuring en droefheid wezen, en die stad zal Mij
gelijk Ariel zijn.
3 Want Ik zal een leger in het rond om u slaan, en Ik zal u belegeren met bolwerken, en Ik zal
vestingen tegen u opwerpen.
4 Dan zult u vernederd worden, u zult uit de aarde spreken, en uw spraak zal uit het stof
zachtjes voortkomen; en uw stem zal zijn uit de aarde als van een tovenaar, en uw spraak zal uit
het stof piepen.
5 En de menigte uwer vreemde soldaten zal zijn gelijk dun stof, en de menigte van de tirannen
als voorbijvliegend kaf; en het zal in een ogenblik haastelijk gebeuren.
6 U zult van de HEERE van de heirscharen bezocht worden met donder, en met aardbeving, en
groot geluid, met wervelwind, en onweder, en de vlam eens verterenden vuurs.
7 En gelijk de droom van een nachtgezicht is, zo zal de veelheid aller heidenen zijn, die tegen
Ariel strijden zullen; zelfs allen, die tegen haar en haar vestingen strijden, en haar beangstigen
zullen.
8 Het zal zo zijn, gelijk wanneer een hongerige droomt, en ziet, hij eet; maar als hij ontwaakt,
zo is zijn ziel ledig; of, zoals wanneer een dorstige droomt, en ziet, hij drinkt; maar als hij
ontwaakt, ziet, zo is hij nog mat, en zijn ziel is begerig; zo zal de menigte aller heidenen zijn,
die tegen de berg Sion strijden.
9 Zij vertoeven, daarom verwondert u; zij zijn vrolijk, derhalve roept u lieden; zij zijn dronken,
maar niet van wijn; zij waggelen, maar niet van sterken drank.
10 Want de HEERE heeft over u uitgegoten een geest van de diepen slaaps, en Hij heeft uw
ogen toegesloten; de profeten, en uw hoofden, en de zieners heeft Hij verblind.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Daarom is u alle gezicht geworden als de woorden van een verzegeld boek, hetwelk men geeft aan een, die lezen kan, en zei:: Lees toch dit; en hij zegt: Ik kan niet, want het is verzegeld.
12 Of men geeft het boek aan een, die niet lezen kan, en zei:: Lees toch dit; en hij zegt: Ik kan niet lezen.
13 Want de Heere heeft gezegd: Daarom dat dit volk tot Mij nadert met zijn mond, en zij Mij met hun lippen eren, doch hun hart verre van Mij doen; en hun vreze, waarmede zij Mij vrezen, mensengeboden zijn, die hun geleerd zijn;
14 Daarom, ziet, Ik zal voorts wonderlijk handelen met dit volk, wonderlijk en wonderbaarlijk; want de wijsheid van zijn wijzen zal vergaan, en het verstand van zijn verstandigen zal zich verbergen.
15 Wee dengenen, die zich diep versteken willen voor de HEERE, hun raad verbergende; en welker werken in duisterheid gebeuren, en zij zeggen: Wie ziet ons, en wie kent ons?
16 Uw omkeren is, alsof de pottenbakker geacht werd als leem, dat het maaksel zei van zijn maker: Hij heeft mij niet gemaakt; en het geformeerde vat van zijn pottenbakker zei: Hij verstaat het niet.
17 Is het niet nog om een klein weinig, dat de Libanon in een vruchtbaar veld zal veranderd worden, en het vruchtbare veld voor een woud geacht zal worden?
18 En te die dage zullen de doven horen de woorden van de Boeks; en de ogen van de blinden, zijnde uit de donkerheid en uit de duisternis, zullen zien.
19 En de zachtmoedigen zullen vreugde op vreugde hebben in de HEERE; en de behoeftigen onder de mensen zullen zich in de Heilige Israels verheugen.
20 Wanneer de tiran een einde zal hebben, en dat het met de bespotter uit zal zijn, en dat allen, die tot ongerechtigheid waken, uitgeroeid zullen zijn;
21 Die een mens schuldig maken om een woord, en leggen die strikken, die hen bestraft in de poort; en die de rechtvaardige verdrijven in het woeste.
22 Daarom zegt de HEERE, Die Abraham verlost heeft, tot het huis van Jakob zo: Jakob zal nu niet meer beschaamd worden, en nu zal zijn aangezicht niet meer bleek worden;
23 Want als hij zijn kinderen, het werk Van mijn handen, zien zal in het midden van hen, zullen zij Mijn Naam heiligen; en zij zullen de Heilige Jakobs heiligen, en de God van Israel vrezen.
24 En die dwalende van geest zijn, zullen tot verstand komen, en de murmureerders zullen de lering aannemen.

30
1 Wee de kinderen, die afvallen, spreekt de HEERE, om een raadslag te maken, maar niet uit Mij, en om zich met een bedekking te bedekken, maar niet uit Mijn Geest, om zonde tot zonde te doen;
2 Die gaan, om af te trekken in Egypte, en vragen Mijn mond niet; om zich te sterken met de macht van Farao, en om hun toevlucht te nemen onder de schaduw van Egypte.
3 Want de sterkte van Farao zal u tot schaamte zijn, en die toevlucht onder de schaduw van Egypte tot schande.
4 Wanneer zijn vorsten zullen geweest zijn tot Zoan, en zijn gezanten zullen gekomen zijn tot nabij Chanes;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Hij zal hen allen beschaamd maken door een volk, dat hun geen nut kan doen, noch tot hulp, noch tot voordeel, maar tot schande en ook tot smaadheid zijn zal.
6 De last van de beesten, van het zuiden, naar het land van de angstes, en van de benauwdheid, van waar de sterke leeuw en de oude leeuw is, de basilisk en de vurige vliegende draak; hun goederen zullen zij voeren op de rug van de veulens, en hun schatten op de bulten van de kemelen, tot het volk, dat hun geen nut zal doen.
7 Want Egypte zal ijdellijk en te vergeefs helpen; daarom heb Ik hierover geroepen; Stilzitten zal hun sterkte zijn.
8 Nu dan, ga henen, schrijf voor hen op een tafel, en teken het in een boek, opdat het blijve tot de laatsten dag, voor altoos, tot in eeuwigheid.
9 Want het is een wederspannig volk; het zijn leugenachtige kinderen; kinderen, die van de HEERE wet niet horen willen.
10 Die daar zeggen tot de zieners: Ziet niet; en tot de schouwers: Schouwt ons niet, wat recht is; spreekt tot ons zachte dingen, schouwt ons bedriegerijen.
11 Wijkt af van de weg, maakt u van de baan; laat de Heilige Israels van ons ophouden!
12 Daarom, zo zegt de Heilige Israels: Omdat u lieden dit woord verwerpt, en vertrouwt op onderdrukking en verkeerdheid, en steunt daarop:
13 Daarom zal u deze misdaad zijn gelijk een vallende scheur, uitwaarts gebogen in een hogen muur, welks breuk haastelijk in een ogenblik komen zal.
14 Ja, Hij zal ze verbreken, gelijk een pottenbakkerskruik verbroken wordt; in het brijzelen zal Hij niet verschonen; zo dat van haar verbrijzeling niet een scherf zal gevonden worden, om vuur uit de haard te nemen, of om water te scheppen uit een gracht.
15 Want zo zegt de Elohiem , de Heilige Israels: Door wederkering en rust zoudt u lieden behouden worden, in stilheid en in vertrouwen zou uw sterkte zijn; doch u hebt niet gewild.
16 En u zegt: Neen, maar op paarden zullen wij vlieden; daarom zult u vlieden! En: Op snelle paarden zullen wij rijden; daarom zullen uw vervolgers ook snel zijn!
17 Een duizend van het schelden van enige, van het schelden van vijf zult u allen vlieden; totdat u overgelaten wordt, gelijk een mast op de top van een berg, en als een banier op een heuvel.
18 En daarom zal de HEERE wachten, opdat Hij u genadig zij, en daarom zal Hij verhoogd worden, opdat Hij Zich over u ontferme, want de HEERE is een God van de gerichts; welgelukzalig zijn die allen, die Hem verwachten.
19 Want het volk zal in Sion wonen, te Jeruzalem; u zult ganselijk niet wenen; zeker zal Hij u genadig zijn op de stem uws geroeps; zo haast Hij die horen zal, zal Hij u antwoorden.
20 De Heere zal u wel brood van de benauwdheid, en wateren van de verdrukking geven; maar uw leraars zullen niet meer als met vleugelen wegvliegen, maar uw ogen zullen uw leraars zien;
21 En uw oren zullen horen het woord desgenen, die achter u is, en zei:: Dit is de weg, wandelt in denzelven; als u zoudt afwijken ter rechter hand of ter linkerhand.
22 En u lieden zult voor onrein houden het deksel uwer zilveren gesneden beelden, en het overtreksel uwer gouden gegoten beelden; u zult ze wegwerpen gelijk een maanstondig kleed, en tot elk van die zeggen: Henen uit!
23 Dan zal Hij uw zaad, waarmede u het land bezaaid hebt, regen geven, en brood van van de lands inkomen, en hetzelve zal vet en smoutig zijn; uw vee zal te die dage in een wijde landouwe weiden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

24 En de ossen, en ezelveulens, die het land bouwen, zullen zuiver voeder eten, hetwelk verschud is met de werpschoffel en met de wan.
25 En er zullen op allen hogen berg, en op allen verhevenen heuvel beekjes en watervlieten zijn, in de dag van de grote slachting, wanneer de torens vallen zullen.
26 En het licht van de maan zal zijn als het licht van de zon, en het licht van de zon zal zevenvoudig zijn als het licht van zeven dagen; ten dage als de HEERE de breuk Van zijn volks zal verbinden, en de wonde, waarmede het geslagen is, genezen.
27 Ziet, de Naam van de HEERE komt van verre, Zijn toorn brandt, en de last is zwaar; Zijn lippen zijn vol gramschap, en Zijn tong, als een verterend vuur;
28 En Zijn adem is als een overlopende beek, die tot aan de hals toe raakt; om de heidenen te schudden met een schudding van de ijdelheid, en als een misleidende toom in de kinnebakkens van de volken.
29 Er zal een lofzang bij u zijn, gelijk in de nacht, wanneer het feest geheiligd wordt; en blijdschap van de harten, gelijk van een, die met pijpen wandelt, om te komen tot de berg van de HEERE, tot de Rotssteen van Israel.
30 En de HEERE zal Zijn heerlijke stem doen horen, en de nederlating Van zijn arms doen zien, met grimmigheid van toorn, en een vlam van verterend vuur, stralen, en een vloed, en hagelstenen.
31 Want door de stem van de HEERE zal Assur te morzel geslagen worden, die met de roede sloeg.
32 En alwaar die gegrondveste staf doorgegaan zal zijn (op welke de HEERE die zal hebben doen rusten), daar zal men met trommelen en harpen zijn; want met bewegende bestrijdingen zal Hij tegen hen strijden.
33 Want Tofeth is van gisteren bereid; ja, hij is ook voor de koning bereid; Hij heeft hem diep en wijd gemaakt, het vuur en hout van zijn brandstapel is veel; de adem van de HEERE zal hem aansteken als een zwavelstroom.

31
1 Wee dengenen, die in Egypte om hulp aftrekken, en steunen op paarden, en vertrouwen op wagenen, omdat er vele zijn, en op ruiters, omdat die zeer machtig zijn; en zien niet op de Heilige Israels, en zoeken de HEERE niet.
2 Nochtans is Hij ook wijs, en Hij doet het kwaad komen, en trekt Zijn woorden niet terug; maar Hij zal Zich opmaken tegen het huis van de boosdoeners, en tegen de hulp van hen, die ongerechtigheid werken.
3 Want de Egyptenaren zijn mensen, en geen God, en hun paarden zijn vlees, en geen geest; en de HEERE zal Zijn hand uitstrekken, dat de helper struikelen zal, en die geholpen wordt, zal nedervallen, en zij zullen al te zamen te niet komen.
4 Want zo heeft de HEERE tot mij gezegd: Zoals een leeuw, en een jonge leeuw over zijn roof brult, wanneer ook een volle menigte van de herderen samengeroepen wordt tegen hem, verschrikt hij voor hun stem niet, en vernedert zich niet vanwege hun veelheid; zo zal de HEERE van de heirscharen nederdalen, om te strijden voor de berg Sions en voor haar heuvel.
5 Gelijk vliegende vogelen, zo zal de HEERE van de heirscharen Jeruzalem beschutten, beschuttende zal Hij haar ook verlossen, doorgaande zal Hij haar ook uithelpen.
6 Bekeert u tot Hem, van Denwelken de kinderen Israels diep afgeweken zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Want te die dage zullen zij verwerpen, een ieder zijn zilveren afgoden en zijn gouden afgoden, welke u uw handen tot zonde gemaakt hadden;
8 En Assur zal vallen door het zwaard, niet eens mans, en het zwaard, niet eens mensen, zal hem verteren; en hij zal voor het zwaard vlieden, en zijn jongelingen zullen versmelten.
9 En hij zal van vreze doorgaan naar zijn rotssteen, en zijn vorsten zullen voor de banier verschrikken, spreekt de HEERE, die te Sion vuur, en te Jeruzalem een oven heeft.

32
1 Ziet, een koning zal regeren in gerechtigheid, en de vorsten zullen heersen naar recht.
2 En die man zal zijn als een verberging tegen de wind, en een schuilplaats tegen de vloed, als waterbeken in een dorre plaats, als de schaduw van een zwaren rotssteen in een dorstig land.
3 En de ogen van hen, die zien, zullen niet terugzien, en de oren van hen, die horen, zullen opmerken.
4 En het hart van de onbedachtzamen zal de wetenschap verstaan, en de tong van de stamelenden zal vaardig zijn, om bescheidenlijk te spreken.
5 De dwaas zal niet meer genoemd worden milddadig, en de gierige zal niet meer mild geheten worden.
6 Want een dwaas spreekt dwaasheid, en zijn hart doet ongerechtigheid, om huichelarij te plegen, en om dwaling te spreken tegen de HEERE, om de ziel van de hongerigen ledig te laten, en de dorstige drank te doen ontbreken.
7 En eens gierigaards gehele gereedschap is kwaad; hij beraadslaagt schandelijke verdichtselen, om de ellendigen te bederven met valse redenen, en het recht, als de arme spreekt.
8 Maar een milddadige beraadslaagt milddadigheden, en staat op milddadigheden.
9 Staat op, u geruste vrouwen, hoort mijn stem; u dochters, die zo zeker bent, neemt mijn redenen ter ore.
10 Vele dagen over het jaar zult u beroerd zijn, u dochters, die zo zeker bent, want de wijnoogst zal uit zijn, er zal geen inzameling komen.
11 Beeft, u geruste vrouwen; weest beroerd, dochters, die zo zeker bent; trekt u uit, en ontbloot u, en gordt zakken om uw lendenen.
12 Men zal rouwklagen over de borsten, over de gewenste akkers, over de vruchtbare wijnstokken.
13 Op het land van mijn volks zal de doorn en de distel opgaan; ja, op alle vreugdehuizen, in de vrolijk huppelende stad.
14 Want het paleis zal verlaten zijn, het gewoel van de stad zal ophouden; Ofel en de wachttorens zullen tot spelonken zijn, tot in van de eeuwigheid, een vreugde van de woudezelen, een weide van de kudden.
15 Totdat over ons uitgegoten worde de Geest uit de hoogte; dan zal de woestijn tot een vruchtbaar veld worden, en het vruchtbare veld zal voor een woud geacht worden.
16 En het recht zal in de woestijn wonen, en de gerechtigheid zal op het vruchtbare veld verblijven.
17 En het werk van de gerechtigheid zal vrede zijn; en de werking van de gerechtigheid zal zijn gerustheid en zekerheid tot in eeuwigheid.
18 En mijn volk zal in een woonplaats van de vredes wonen, en in welverzekerde woningen, en in stille geruste plaatsen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 Maar het zal hagelen, waar men afgaat in het woud, en de stad zal laag worden in de laagte.
20 Welgelukzalig bent u lieden, die aan alle wateren zaait; u , die de voet van de osses en van de ezels daarheen henenzendt!

33
1 Wee u, u verwoester, die niet verwoest bent, en u , die trouwelooslijk handelt, waar men niet trouwelooslijk tegen u gehandeld heeft! Als u het verwoesten zult volbracht hebben, zult u verwoest worden; als u het trouweloos handelen zult voleind hebben, zal men trouwelooslijk tegen u handelen.
2 HEERE, wees ons genadig, wij hebben op U gewacht; wees hun arm allen morgen, daartoe onze behoudenis ten tijde van de benauwdheid.
3 Van het geluid van de rumoers zullen de volken wegvlieden; van Uw verhoging zullen de heidenen verstrooid worden.
4 Dan zal uw buit verzameld worden, gelijk de kevers verzameld worden; men zal daarin ginds en weer huppelen, gelijk de sprinkhanen ginds en weer huppelen.
5 De HEERE is verheven, want Hij woont in de hoogte; Hij heeft Sion vervuld met gericht en gerechtigheid.
6 En het zal gebeuren, dat de vastigheid uwer tijden, de sterkte van uw behoudenissen zal zijn wijsheid en kennis; de vreze van de HEERE zal zijn schat zijn.
7 Ziet, hun allersterksten roepen daar buiten; de boden van de vredes wenen bitterlijk.
8 De gebaande wegen zijn verwoest, die door de paden gaat, houdt op; hij vernietigt het verbond, hij veracht de steden, hij acht geen mens.
9 Het land treurt, het kweelt; de Libanon schaamt zich, hij verwelkt; Saron is geworden als een woestijn; zo Basan als Karmel zijn geschud.
10 Nu zal Ik opstaan, zegt de HEERE, nu zal Ik verhoogd worden, nu zal Ik verheven worden.
11 U lieden gaat met stro zwanger, u zult stoppelen baren; uw geest zal u als vuur verslinden.
12 En de volken zullen zijn als de verbrandingen van de kalks; als afgehouwen doornen zullen zij met het vuur verbrand worden.
13 Hoort u lieden, die verre bent, wat Ik gedaan heb; en u lieden, die nabij bent, bekent Mijn macht!
14 De zondaren te Sion zijn verschrikt; beving heeft de huichelaren aangegrepen; zij zeggen: Wie is er onder ons, die bij een verterend vuur wonen kan? Wie is er onder ons, die bij een eeuwigen gloed wonen kan?
15 Die in gerechtigheden wandelt, en die billijkheden spreekt; die het gewin van de onderdrukkingen verwerpt; die zijn handen uitschudt, dat zij geen geschenken behouden; die zijn oor stopt, dat hij geen bloedschulden hore, en zijn ogen toesluit; dat hij het kwade niet aanzie;
16 Die zal in de hoogten wonen, de sterkten van de steenrotsen zullen zijn hoog vertrek zijn; zijn brood wordt hem gegeven, zijn wateren zijn gewis.
17 Uw ogen zullen de Koning zien in Zijn schoonheid; zij zullen een ver gelegen land zien.
18 Uw hart zal de verschrikking overdenken, en zei:: Waar is de schrijver? Waar is de betaalsheer? Waar is hij, die de torens telt?
19 U zult niet meer dat stuurse volk zien, het volk, dat zo diep van spraak is, dat men het niet horen kan, van belachelijke tong, hetwelk men niet verstaan kan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Schouwt Sion aan, de stad onzer bijeenkomsten; uw ogen zullen Jeruzalem zien, een geruste woonplaats, een tent, die niet ter neder geworpen zal worden, welker pinnen in van de eeuwigheid niet zullen uitgetogen worden, en van welker zelen geen verscheurd worden.
21 Maar de HEERE zal daar bij ons heerlijk zijn, het zal zijn een plaats van rivieren, van wijde stromen; geen roeischuit zal daar doorvaren, en geen treffelijk schip zal daar overvaren.
22 Want de HEERE is onze Rechter, de HEERE is onze Wetgever, de HEERE is onze Koning. Hij zal ons behouden.
23 Uw touwen zijn slap geworden, zij zullen hun mastboom niet kunnen recht stijf houden, zij zullen het zeil niet uitspannen; dan zal de roof van een overvloedigen buit uitgedeeld worden, zelfs zullen de lammen de roof roven.
24 En geen inwoner zal zeggen: Ik ben ziek, want het volk, dat daarin woont, zal vergeving van ongerechtigheid hebben.

34
1 Nadert, u heidenen, om te horen, en u volken! luistert toe; de aarde hore, en haar volheid, de wereld en al wat daaruit voortkomt.
2 Want de verbolgenheid van de HEERE is over al de heidenen, en grimmigheid over al hun heir; Hij heeft hen verbannen, Hij heeft ze ter slachting overgegeven.
3 En hun verslagenen zullen weggeworpen worden, en van hun dode lichamen zal hun stank opgaan; en de bergen zullen smelten van hun bloed.
4 En al het heir van de hemelen zal uitteren, en de hemelen zullen toegerold worden, gelijk een boek, en al hun heir zal afvallen, gelijk een blad van de wijnstok afvalt, en gelijk een vijg afvalt van de vijgeboom.
5 Want Mijn zwaard is dronken geworden in de hemel; ziet, het zal ten oordeel nederdalen op Edom, en op het volk, hetwelk Ik verbannen heb.
6 Het zwaard van de HEERE is vol van bloed, het is vet geworden van smeer, van het bloed van de lammeren en van de bokken, van het smeer van de nieren van de rammen; want de HEERE heeft een slachtoffer te Bozra, en een grote slachting in het land van de Edomieten.
7 En de eenhoornen zullen met hen afgaan, en de varren met de stieren; en hun land zal doordronken zijn van het bloed, en hun stof zal van het smeer vet gemaakt worden.
8 Want het zal zijn de dag van de wraak van de HEERE, een jaar van de vergeldingen, om Sions twistzaak.
9 En hun beken zullen in pek verkeerd worden, en hun stof in zwavel; ja, hun aarde zal tot brandend pek worden.
10 Het zal van de nachts of van de daags niet uitgeblust worden, tot in van de eeuwigheid zal zijn rook opgaan; van geslacht tot geslacht zal het woest zijn, tot in eeuwigheid van de eeuwigheden zal niemand daar doorgaan.
11 Maar de roerdomp en de nachtuil zullen het erfelijk bezitten, en de schuifuit, en de raaf zal daarin wonen; want Hij zal een richtsnoer van de woestigheid over hen trekken, en een richtlood van de ledigheid.
12 Hun edelen (doch zij zijn er niet) zullen zij tot het koninkrijk roepen, maar al hun vorsten zullen niets zijn.
13 En in hun paleizen zullen doornen opgaan, netelen en distelen in hun vestingen; en het zal een woning van de draken zijn, een zaal voor de jongen van de struisen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 En de wilde dieren van de woestijnen zullen de wilde dieren van de eilanden daar ontmoeten, en de duivel zal zijn metgezel toeroepen; ook zal het nachtgedierte zich daar nederzetten, en het zal een rustplaats voor zich vinden.
15 Daar zal de wilde meerle nestelen en leggen, en haar jongen uitbikken, en onder haar schaduw vergaderen; ook zullen daar de gieren met elkaar verzameld worden.
16 Zoekt in het boek van de HEERE, en leest; niet een van deze zal er feilen, het een noch het ander zal men missen; want mijn mond zelf heeft het geboden, en Zijn Geest Zelf zal ze samenbrengen.
17 Want Hij Zelf heeft voor hen het lot geworpen, en Zijn hand heeft het hun uitgedeeld met het richtsnoer; tot in van de eeuwigheid zullen zij dat erfelijk bezitten, van geslacht tot geslacht zullen zij daarin wonen.

35
1 De woestijn en de dorre plaatsen zullen hierover vrolijk zijn, en de wildernis zal zich verheugen, en zal bloeien als een roos.
2 Zij zal lustig bloeien, en zich verheugen, ja, met verheuging, en juichen; de heerlijkheid van Libanon is haar gegeven, het sieraard van Karmel en Saron; zij zullen zien de heerlijkheid van de HEERE, het sieraad onzes Gods.
3 Versterkt de slappe handen, en stelt de struikelende knieen vast.
4 Zegt de onbedachtzamen van harte: Weest sterk, en vreest niet; ziet, uw God zal ter wrake komen met de vergelding Gods. Hij zal komen en u verlossen.
5 Alsdan zullen van de blinden ogen opengedaan worden, en van de doven oren zullen geopend worden.
6 Alsdan zal de kreupele springen als een hert, en de tong van de stommen zal juichen; want in de woestijn zullen wateren uitbarsten, en beken in de wildernis.
7 En het dorre land zal tot staand water worden, en het dorstige land tot springaders van de wateren; in de woningen van de draken, waar zij gelegen hebben, zal gras met riet en biezen zijn.
8 En daar zal een verheven baan, en een weg zijn, welke de heilige weg zal genaamd worden; de onreine zal er niet doorgaan, maar hij zal voor deze zijn; die deze weg wandelt, zelfs de dwazen zullen niet dwalen.
9 Er zal geen leeuw zijn, en geen verscheurend gedierte zal daarop komen, noch daar gevonden worden; maar de verlosten zullen daarop wandelen.
10 En de vrijgekochten van de HEERE zullen wederkeren, en tot Sion komen met gejuich, en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen; vrolijkheid en blijdschap zullen zij verkrijgen, maar droefenis en zuchting zullen wegvlieden.

36
1 En het gebeurde in het veertiende jaar van de koning Hizkia, dat Sanherib, de koning van Assyrie, optoog tegen alle vaste steden van Juda, en nam ze in.
2 En de koning van Assyrie zond Rabsake van Lachis naar Jeruzalem tot de koning Hizkia, met een zwaar heir; en hij stond aan de watergang van de oppersten vijvers, aan de hogen weg van het veld van de vollers.
3 Toen ging tot hem uit Eljakim, de zoon van Hilkia, de hofmeester, en Sebna, de schrijver, en Joah, de zoon van Asaf, de kanselier.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 En Rabsake zei tot hen: Zegt nu tot Hizkia: Zo zegt de grote koning, de koning van Assyrie: Wat vertrouwen is dit, waarmede u vertrouwt;
5 Ik mocht zeggen (doch het is een woord van de lippen): Er is raad en macht tot de oorlog; op wie vertrouwt u nu, dat u tegen mij rebelleert?
6 Zie, u vertrouwt op die gebrokenen rietstaf, op Egypte; op denwelken zo iemand leunt, zo zal hij in zijn hand gaan en die doorboren; zo is Farao, de koning van Egypte, al dengenen, die op hem vertrouwen.
7 Maar zo u tot mij zegt: Wij vertrouwen op de HEERE, onzen God; is Hij Die niet, Wiens hoogten en Wiens altaren Hizkia weggenomen heeft, en Die tot Juda en tot Jeruzalem gezegd heeft: Voor dit altaar zult u u nederbuigen?
8 Nu dan, wed toch met mijn heer, de koning van Assyrie; en ik zal u twee duizend paarden geven, zo u voor u de ruiters daarop zult kunnen geven.
9 Hoe zoudt u dan het aangezicht van een enigen vorst, van de geringste knechten van mijn heren, afkeren? Maar u vertrouwt op Egypte, om de wagenen en om de ruiteren.
10 En nu ben ik zonder de HEERE opgetogen tegen dit land, om dat te verderven. De HEERE heeft tot mij gezegd: Trek op tegen dat land, en verderf het.
11 Toen zei Eljakim, en Sebna, en Joah tot Rabsake: Spreek toch tot uw knechten in het Syrisch, want wij verstaan het wel; en spreek niet met ons in het Joods, voor de oren van de volks, dat op de muur is.
12 Maar Rabsake zei: Heeft mijn heer mij tot uw heer en tot u gezonden, om deze woorden te spreken? Is het niet tot de mannen, die op de muur zitten, dat zij met u hun drek eten, en hun water drinken zullen?
13 Zo stond Rabsake, en riep met luider stem in het Joods, en zei: Hoort de woorden van de groten konings, van de koning van Assyrie!
14 Zo zegt de koning: Dat Hizkia u niet bedriege, want hij zal u niet kunnen redden.
15 Daartoe, dat Hizkia u niet doe vertrouwen op de HEERE, en zei:: De HEERE zal ons zekerlijk redden; deze stad zal niet in de hand van de koning van Assyrie gegeven worden.
16 Hoort naar Hizkia niet; want zo zegt de koning van Assyrie: Handelt met mij door een geschenk, en komt tot mij uit, en eet, een ieder van zijn wijnstok, en een ieder van zijn vijgeboom, en drinkt een ieder het water van zijn bornputs;
17 Totdat ik kom en u haal in een land, als uw land is, een land van koren en most, een land van brood en van wijngaarden.
18 Dat Hizkia u niet verleide, en zei:: De HEERE zal ons redden; hebben de goden van de volken, een ieder zijn land, gered uit de hand van de koning van Assyrie?
19 Waar zijn de goden van Hamath en Arpad? Waar zijn de goden van Sefarvaim? Hebben zij ook Samaria van mijn hand gered?
20 Welke zijn ze onder al de goden van deze landen, die hun land uit mijn hand gered hebben, dat de HEERE Jeruzalem uit mijn hand zou redden?
21 Doch zij zwegen stil, en antwoordden hem niet een woord; want het gebod van de koning was, en zei:: U zult hem niet antwoorden.
22 Toen kwam Eljakim, de zoon van Hilkia, de hofmeester, en Sebna, de schrijver, en Joah, de zoon van Asaf, de kanselier, tot Hizkia met gescheurde klederen; en zij gaven hem de woorden van Rabsake te kennen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

37
1 En het gebeurde, als de koning Hizkia dat hoorde, zo scheurde hij zijn klederen, en bedekte zich met een zak, en ging in het huis van de HEERE.
2 Daarna zond hij Eljakim, de hofmeester, en Sebna, de schrijver, en de oudsten van de priesteren, met zakken bedekt, tot Jesaja, de profeet, de zoon van Amoz;
3 En zij zeiden tot hem: Zo zegt Hizkia: Deze dag is een dag van de benauwdheid, en van de schelding, en van de lastering; want de kinderen zijn gekomen tot aan de geboorte, en er is geen kracht om te baren.
4 Misschien zal de HEERE, uw God, horen de woorden van Rabsake, denwelken zijn heer, de koning van Assyrie, gezonden heeft, om de levenden God te honen, en te schelden met woorden, die de HEERE, uw God, gehoord heeft; hef dan een gebed op voor het overblijfsel, dat gevonden wordt.
5 En de knechten van de koning Hizkia kwamen tot Jesaja.
6 En Jesaja zei tot hen: Zo zult u lieden tot uw heer zeggen: Zo zegt de HEERE: Vrees niet voor de woorden, die u gehoord hebt, waarmede Mij de dienaars van de koning van Assyrie gelasterd hebben.
7 Zie, Ik zal een geest in hem geven, dat hij een gerucht horen zal, en weer in zijn land keren; en Ik zal hem door het zwaard in zijn land vellen.
8 Zo kwam Rabsake weer, en hij vond de koning van Assyrie strijdende tegen Libna; want hij had gehoord, dat hij van Lachis vertrokken was.
9 Als hij nu hoorde van Tirhaka, de koning van Cusch, zeggen: Hij is uitgetogen, om tegen u te strijden; toen hij zulks hoorde, zo zond hij weer boden tot Hizkia, en zei::
10 Zo zult u lieden spreken tot Hizkia, de koning van Juda, en zei:: Laat u uw God niet bedriegen, op Welke u vertrouwt, en zei:: Jeruzalem zal in de hand van de koning van Assyrie niet gegeven worden.
11 Zie, u hebt gehoord, wat de koningen van Assyrie aan alle landen gedaan hebben, die verbannende; en zoudt u gered worden?
12 Hebben de goden van de volken die mijn vaders verdorven hebben, dezelven gered, als Gozan, en Haran, en Rezef, en de kinderen van Eden, die in Telasser waren?
13 Waar is de koning van Hamath, en de koning van Arpad, en de koning van de stad Sefarvaim, Hena en Ivva?
14 Als nu Hizkia de brieven uit van de boden hand ontvangen, en die gelezen had, ging hij op in het huis van de HEERE; en Hizkia breidde die uit voor het aangezicht van de HEERE.
15 En Hizkia bad tot de HEERE, en zei::
16 O HEERE van de heirscharen, U , God van Israel, Die tussen de cherubim woont! U Zelf, U alleen bent de God van alle koninkrijken van de aarde; U hebt de hemel en de aarde gemaakt!
17 O HEERE! neig Uw oor en hoor, HEERE! doe Uw ogen open, en zie; en hoor al de woorden van Sanherib, die gezonden heeft om de levenden God te honen.
18 Waarlijk, HEERE! hebben de koningen van Assyrie al de landen, veeleer derzelver landerijen verwoest;
19 En hebben hun goden in het vuur geworpen; want zij waren geen goden, maar het werk van mensenhanden, hout en steen; daarom hebben zij die verdorven.
20 Nu dan, HEERE, onze God, verlos ons uit zijn hand, zo zullen alle koninkrijken van de aarde weten, dat U alleen de HEERE bent.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Toen zond Jesaja, de zoon van Amoz, tot Hizkia, om te zeggen: Zo zegt de HEERE, de God Israels: Dat u tot Mij gebeden hebt tegen Sanherib, de koning van Assyrie, heb Ik gehoord.
22 Dit is het woord, dat de HEERE over hem gesproken heeft: De jonkvrouw, de dochter van Sion, veracht u, zij bespot u, de dochter van Jeruzalem schudt het hoofd achter u.
23 Wie hebt u gehoond, en gelasterd, en tegen Wie hebt u de stem verheven, en uw ogen omhoog opgeheven? Tegen de Heilige Israels!
24 Door middel uwer dienstknechten hebt u de HEERE gehoond, en gezegd: Ik heb met de menigte van mijn wagenen beklommen de hoogte van de bergen, de zijden van Libanon; en ik zal zijn hoge cederbomen en zijn uitgelezen dennebomen afhouwen; en zal komen tot zijn uiterste hoogte, in het woud van zijn schonen velds.
25 Ik heb gegraven en de wateren gedronken; en ik heb met mijn voetzolen alle rivieren van de belegerde plaatsen verdroogd.
26 Hebt u niet gehoord, dat Ik zulks lang te voren gedaan heb, en dat van de oude dagen af geformeerd heb? Nu heb Ik dat doen komen, dat u zoudt zijn, om de vaste steden te verstoren tot woeste hopen.
27 Daarom waren haar inwoners handeloos, zij waren verslagen en beschaamd; zij waren als het gras van de velds en de groene grasscheutjes, als het hooi van de daken, en het brandkoren, eer het overeind staat.
28 Maar Ik weet uw zitten, en uw uitgaan, en uw inkomen, en uw woeden tegen Mij.
29 Om uw woeden tegen Mij, en dat uw woeling voor Mijn oren opgekomen is, zo zal Ik Mijn haak in uw neus leggen, en Mijn gebit in uw lippen, en Ik zal u doen wederkeren door die weg, door denwelken u gekomen bent.
30 En dat zij u een teken, dat men in dit jaar, wat van zelf gewassen is, eten zal, en in het tweede jaar, wat daarvan weer uitspruit; maar zaait in het derde jaar, en maait, en plant wijngaarden, en eet hun vruchten.
31 Want het ontkomene, dat overgebleven is van het huis van Juda, zal wederom nederwaarts wortelen, en het zal opwaarts vrucht dragen.
32 Want van Jeruzalem zal het overblijfsel uitgaan, en het ontkomene van de berg Sion; de ijver van de HEERE van de heirscharen zal dit doen.
33 Daarom, zo zegt de HEERE van de koning van Assyrie: Hij zal in deze stad niet komen, noch daar een pijl inschieten; ook zal hij met geen schild daarvoor komen, en zal geen wal daartegen opwerpen.
34 Door de weg, die hij gekomen is, door die zal hij wederkeren; maar in deze stad zal hij niet komen, zegt de HEERE.
35 Want Ik zal deze stad beschermen, om die te verlossen, om Mijnentwil, en om Davids, Van mijn knechts wil.
36 Toen voer de engel van de HEERE uit, en sloeg in het leger van Assyrie honderd vijf en tachtig duizend. En toen zij zich van de morgens vroeg opmaakten, ziet, die allen waren dode lichamen.
37 Zo vertrok Sanherib, de koning van Assyrie, en trok henen, en keerde weer; en hij bleef te Nineve.
38 Het gebeurde nu, als hij in het huis van Nisroch, zijn god, zich nederboog, dat Adramelech en Sarezer, zijn zonen, hem met het zwaard versloegen; doch zij ontkwamen in het land van Ararat; en Esar-haddon, zijn zoon, werd koning in zijn plaats.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

38
1 In die dagen werd Hizkia krank tot stervens toe; en de profeet Jesaja, de zoon van Amoz, kwam tot hem, en zei tot hem: Zo zegt de HEERE: Geef bevel aan uw huis; want u zult sterven, en niet leven.
2 Toen keerde Hizkia zijn aangezicht om naar de wand, en hij bad tot de HEERE.
3 En hij zei: Och HEERE, gedenk toch, dat ik voor Uw aangezicht in waarheid en met een volkomen hart gewandeld, en wat goed in Uw ogen is, gedaan heb. En Hizkia weende gans zeer.
4 Toen gebeurde het woord van de HEERE tot Jesaja, en zei::
5 Ga henen, en zeg tot Hizkia: Zo zegt de HEERE, de God van uw vader David: Ik heb uw gebed gehoord, Ik heb uw tranen gezien; zie, Ik zal vijftien jaren tot uw dagen toedoen;
6 En Ik zal u uit de hand van de koning van Assyrie verlossen, veeleer deze stad; en Ik zal deze stad beschermen.
7 En dit zal u een teken zijn van de HEERE, dat de HEERE het woord, dat Hij gesproken heeft, doen zal:
8 Zie, Ik zal de schaduw van de graden, die met de zon in de graden van Achaz' zonnewijzer nederwaarts gegaan is, tien graden achterwaarts doen keren. Dies is de zon tien graden teruggekeerd, in de graden, die zij nederwaarts gegaan was.
9 Dit is het schrift van Hizkia, koning van Juda, toen hij ziek geweest en van zijn ziekte genezen was.
10 Ik zei: Vanwege de afsnijding van mijn dagen, zal ik tot de poorten van de grafs heengaan, ik word beroofd van het overige van mijn jaren.
11 Ik zei: Ik zal de HEERE niet meer zien, de HEERE, in het land van de levenden; ik zal de mensen niet meer aanschouwen met de inwoners van de wereld.
12 Mijn levenstijd is weggetogen, en van mij weggevoerd gelijk eens herders hut; ik heb mijn leven afgesneden, gelijk een wever zijn web; Hij zal mij afsnijden, als van de drom; van de dag tot de nacht zult U mij ten einde gebracht hebben.
13 Ik stelde mij voor tot de morgenstond toe; gelijk een leeuw, zo zal Hij al mijn beenderen breken; van de dag tot de nacht zult U mij ten einde gebracht hebben.
14 Gelijk een kraan of zwaluw, zo piepte ik; ik kirde als een duif; mijn ogen verhieven zich omhoog; o HEERE! ik word onderdrukt, wees U mijn Borg.
15 Wat zal ik spreken? Gelijk Hij het mij heeft toegezegd, zo heeft Hij het gedaan; ik zal nu al zoetjes voorttreden al mijn jaren, vanwege de bitterheid van mijn ziel.
16 Heere, bij deze dingen leeft men, en in dit alles is het leven van mijn geest; want U hebt mij gezond gemaakt en mij genezen.
17 Zie, in vrede is mij de bitterheid bitter geweest; maar U hebt mijn ziel liefelijk omhelsd, dat zij in de groeve van de vertering niet kwame; want U hebt al mijn zonden achter Uw rug geworpen.
18 Want het graf zal U niet loven, de dood zal U niet prijzen; die in de kuil nederdalen, zullen op Uw waarheid niet hopen.
19 De levende, de levende, die zal U loven, gelijk ik heden doe; de vader zal de kinderen Uw waarheid bekend maken.
20 De HEERE was gereed om mij te verlossen; daarom zullen wij op mijn snarenspel spelen; al de dagen onzes leven, in het huis van de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Jesaja nu had gezegd: Laat men nemen een klomp vijgen, en tot een pleister op het gezwel maken, en hij zal genezen.
22 En Hizkia had gezegd: Welk zal het teken zijn, dat ik ten huize van de HEERE zal opgaan?

39
1 Te die tijd zond Merodach Baladan, de zoon van Baladan, de koning van Babel, brieven en een geschenk aan Hizkia; want hij had gehoord dat hij krank geweest en weer sterk geworden was.
2 En Hizkia verblijdde zich over hen, en hij toonde hun zijn schathuis, het zilver, en het goud, en de specerijen, en de beste olie, en zijn gehele wapenhuis, en al wat gevonden werd in zijn schatten; er was geen ding in zijn huis, noch in zijn gehele heerschappij, dat Hizkia hun niet toonde.
3 Toen kwam de profeet Jesaja tot de koning Hizkia, en zei tot hem: Wat hebben die mannen gezegd, en van waar zijn zij tot u gekomen? En Hizkia zei: Zij zijn uit verren lande tot mij gekomen, uit Babel.
4 En hij zei: Wat hebben zij gezien in uw huis? En Hizkia zei: Zij hebben alles gezien, wat in mijn huis is; geen ding is er in mijn schatten, dat ik hun niet getoond heb.
5 Toen zei Jesaja tot Hizkia: Hoor het woord van de HEERE van de heirscharen.
6 Zie, de dagen komen, dat al wat in uw huis is, en wat uw vaders opgelegd hebben tot een schat tot op deze dag, naar Babel weggevoerd zal worden; er zal niets overgelaten worden, zegt de HEERE.
7 Daartoe zullen zij van uw zonen, die uit u zullen voortkomen, die u gewinnen zult, nemen, dat zij hovelingen zijn in het paleis van de koning van Babel.
8 Maar Hizkia zei tot Jesaja: Het woord van de HEERE, dat u gesproken hebt, is goed. Ook zei hij: Doch het zij vrede en waarheid in mijn dagen!

40
1 Troost, troost Mijn volk, zal uw God zeggen.
2 Spreekt naar het hart van Jeruzalem, en roept haar toe, dat haar strijd vervuld is, dat haar ongerechtigheid verzoend is, dat zij van de hand van de HEERE dubbel ontvangen heeft voor al haar zonden.
3 Een stem van de roependen in de woestijn: Bereidt de weg van de HEERE, maakt recht in de wildernis een baan voor onzen God!
4 Alle dalen zullen verhoogd worden, en alle bergen en heuvelen zullen vernederd worden; en wat krom is, dat zal recht, en wat hobbelachtig is, dat zal tot een vallei gemaakt worden.
5 En de heerlijkheid van de HEERE zal geopenbaard worden; en alle vlees te gelijk zal zien, dat het de mond van de HEERE gesproken heeft.
6 Een stem zegt: Roept! En hij zegt: Wat zal ik roepen? Alle vlees is gras, en al zijn goedertierenheid als een bloem van de velds.
7 Het gras verdort, de bloem valt af, als de Geest van de HEERE daarin blaast; voorwaar, het volk is gras.
8 Het gras verdort, de bloem valt af; maar het Woord onzes Gods bestaat in van de eeuwigheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 O Sion, u verkondigster van goede boodschap, klim op een hogen berg; o Jeruzalem, u verkondigster van goede boodschap, hef uw stem op met macht, hef ze op, vrees niet, zeg de steden van Juda: Zie hier is uw God!
10 Ziet, de Elohiem zal komen tegen de sterke, en Zijn arm zal heersen; ziet, Zijn loon is bij Hem, en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht.
11 Hij zal Zijn kudde weiden gelijk een herder; Hij zal de lammeren in Zijn armen vergaderen, en in Zijn schoot dragen; de zogenden zal Hij zachtjes leiden.
12 Wie heeft de wateren met Zijn vuist gemeten, en van de hemelen met de span de maat genomen, en heeft met een drieling het stof van de aarde begrepen, en de bergen gewogen in een waag, en de heuvelen in een weegschaal?
13 Wie heeft de Geest van de HEERE bestierd, en wie heeft Hem als Zijn raadsman onderwezen?
14 Met wie heeft Hij raad gehouden, die Hem verstand zou geven, en Hem zou leren van het pad van de rechts, en Hem wetenschap zou leren, en Hem zou bekend maken de weg van de veelvoudigen verstands?
15 Ziet, de volken zijn geacht als een druppel van een emmer, en als een stofje van de weegschaal; ziet, Hij werpt de eilanden henen als dun stof!
16 En de Libanon is niet genoegzaam om te branden, en zijn gedierte is niet genoegzaam ten brandoffer.
17 Alle volken zijn als niets voor Hem; en zij worden bij Hem geacht minder dan niet, en ijdelheid.
18 Bij wie dan zult u God vergelijken, of wat gelijkenis zult u op Hem toepassen?
19 De werkmeester giet een beeld, en de goudsmid overtrekt het met goud, en giet er zilveren ketenen toe.
20 Die verarmd is, dat hij niet te offeren heeft, die kiest een hout uit, dat niet verrotte; hij zoekt zich een wijzen werkmeester, om een beeld te bereiden, dat niet wankele.
21 Weet u lieden niet? Hoort u niet? Is het u van de beginne aan niet bekend gemaakt! Hebt u op de grondvesten van de aarde niet gelet?
22 Hij is het, Die daar zit boven de kloot van de aarde, en derzelver inwoners zijn als sprinkhanen; Hij is het, Die de hemelen uitspant als een dunnen doek, en breidt ze uit als een tent, om te bewonen;
23 Die de vorsten te niet maakt; de richters van de aarde maakt Hij tot ijdelheid.
24 Ja, zij worden niet geplant, ja, zij worden niet gezaaid, ja, hun afgehouwen stam wortelt niet in de aarde; ook als Hij op hen blazen zal, zo zullen zij verdorren, en een stormwind zal hen als een stoppel wegnemen.
25 Bij wie dan zult u lieden Mij vergelijken, die Ik gelijk zij? zegt de Heilige.
26 Heft uw ogen op omhoog, en ziet, Wie deze dingen geschapen heeft; Die in getal hun heir voortbrengt; Die ze alle bij name roept, vanwege de grootheid Van zijn krachten, en omdat Hij sterk van vermogen is; er wordt er niet een gemist.
27 Waarom zegt u dan, o Jakob! en spreekt, o Israel! mijn weg is voor de HEERE verborgen, en mijn recht gaat van mijn God voorbij?
28 Weet u het niet? Hebt u niet gehoord, dat de eeuwige God, de HEERE, de Schepper van de einden van de aarde, noch moede noch mat wordt? Er is geen doorgronding van Zijn verstand.
29 Hij geeft de moeden kracht, en Hij vermenigvuldigt de sterkte die, die geen krachten heeft.
30 De jongen zullen moede en mat worden, en de jongelingen zullen zeker vallen;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

31 Maar die de HEERE verwachten, zullen de kracht vernieuwen; zij zullen opvaren met vleugelen, gelijk de arenden; zij zullen lopen, en niet moede worden; zij zullen wandelen, en niet mat worden.

41

1 Zwijgt voor Mij, u eilanden! en laat de volken de kracht vernieuwen; laat ze toetreden, laat ze dan spreken; laat ons samen ten gerichte naderen.
2 Wie heeft van de opgang die rechtvaardige verwekt? heeft hem geroepen op zijn voet? de heidenen voor zijn aangezicht gegeven, en gemaakt, dat hij over koningen heerste? heeft ze zijn zwaard gegeven als stof, zijn boog als een voortgedreven stoppel?
3 Dat hij ze najaagde en doortrok met vrede, door een pad, hetwelk hij met zijn voeten niet gegaan had?
4 Wie heeft dit gewrocht en gedaan, roepende de geslachten van de beginne? Ik, de HEERE, Die de Eerste ben, en met de Laatste ben Ik Dezelfde.
5 De eilanden zagen het, en zij vreesden; de einden van de aarde beefden; zij naderden en kwamen toe;
6 De een hielp de ander, en zei tot zijn metgezel: Wees sterk!
7 En de werkmeester versterkte de goudsmid; die met de hamer glad maakt, die, die op het aambeeld slaat, en zei: van het soldeersel: Het is goed; daarna maakt hij het vast met nagelen, dat het niet wankele.
8 Maar u , Israel, Mijn knecht! u Jakob, die Ik verkoren heb! het zaad van Abraham, Mijn liefhebber!
9 U , welke Ik gegrepen heb van de einden van de aarde, en uit haar bijzonderste geroepen heb; en zei tot u: U bent Mijn knecht; u heb Ik uitverkoren, en heb u niet verworpen.
10 Vrees niet, want Ik ben met u; bent niet verbaasd, want Ik ben uw God; Ik sterk u, ook help Ik u, ook ondersteun Ik u met de rechterhand Van mijn gerechtigheid.
11 Ziet, zij zullen beschaamd en te schande worden, allen, die tegen u ontstoken zijn; zij zullen worden als niet, en die lieden, die met u twisten, zullen vergaan.
12 U zult hen zoeken, maar zult hen niet vinden; de lieden, die met u kijven, zullen worden als niet, en die lieden, die met u oorlogen, als een nietig ding.
13 Want Ik, de HEERE, uw God, grijp uw rechterhand aan, Die tot u zeg: Vrees niet, Ik help u.
14 Vrees niet, u wormpje Jakobs, u volkje Israels! Ik help u, spreekt de HEERE, en uw Verlosser is de Heilige Israels!
15 Ziet, Ik heb u tot een scherpe nieuwe dorsslede gesteld, die scherpe pinnen heeft; u zult bergen dorsen en vermalen, en heuvelen zult u stellen gelijk kaf.
16 U zult ze wannen, en de wind zal ze wegnemen, en de stormwind zal ze verstrooien; maar u zult u verheugen in de HEERE; in de Heilige Israels zult u u roemen.
17 De ellendigen en nooddruftigen zoeken water, maar er is geen, hun tong versmacht van dorst; Ik, de HEERE zal hen verhoren, Ik, de God Israels, zal hen niet verlaten.
18 Ik zal rivieren op de hoge plaatsen openen, en fonteinen in het midden van de valleien; Ik zal de woestijn tot een waterpoel zetten, en het dorre land tot watertochten.
19 Ik zal in de woestijn de cederboom, de sittimboom, en de mirteboom, en de olieachtigen boom zetten; Ik zal in de wildernis stellen de denneboom, de beuk, en de busboom te gelijk;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Opdat zij zien, en bekennen, en overleggen, en te gelijk verstaan, dat de hand van de HEERE zulks gedaan, en dat de Heilige Israels zulks geschapen heeft.
21 Brengt uw twistzaak voor, zegt de HEERE; brengt uw vaste bewijsredenen bij, zegt de Koning van Jakob.
22 Laat hen voortbrengen en ons verkondigen de dingen, die gebeuren zullen; verkondigt de vorige dingen, welke die geweest zijn, opdat wij het ter harte nemen, en het einde daarvan weten; of doet ons de toekomende dingen horen.
23 Verkondigt dingen, die hierna komen zullen, opdat wij weten, dat u goden bent; ja, doet goed, en doet kwaad, dat wij verbaasd staan, en te zamen toezien.
24 Ziet, u lieden bent minder dan niet, en uw werk is erger dan een adder; hij is een gruwel, die u verkiest.
25 Ik verwek een van het noorden, en hij zal opkomen van de opgang van de zon; hij zal Mijn Naam aanroepen; en hij zal komen over de overheden als over leem, en gelijk een pottenbakker het slijk treedt.
26 Wie heeft wat verkondigd van de beginne aan, dat wij het weten mogen, of van te voren, dat wij zeggen mogen: Hij is rechtvaardig; maar er is niemand, die het verkondigt, ook niemand, die wat horen doet, ook niemand, die uw woorden hoort.
27 Ik, de Eerste zeg tot Sion: Zie, zie ze daar! en tot Jeruzalem: Ik zal een blijden boodschapper geven.
28 Want Ik zag toe, maar er was niemand, zelfs onder deze, maar er was geen raadgever, dat Ik hen zou vragen, en zij Mij antwoord geven zouden.
29 Ziet, zij zijn altemaal ijdelheid, hun werken zijn een nietig ding, hun gegoten beelden zijn wind, en een ijdel ding.

42
1 Ziet, Mijn Knecht, Die Ik ondersteun, Mijn Uitverkorene, in Denwelken Mijn ziel een welbehagen heeft! Ik heb Mijn geest op Hem gegeven; Hij zal het recht de heidenen voortbrengen.
2 Hij zal niet schreeuwen, noch Zijn stem verheffen, noch Zijn stem op de straat horen laten.
3 Het gekrookte riet zal Hij niet verbreken, en de rokende vlaswiek zal Hij niet uitblussen; met waarheid zal Hij het recht voortbrengen.
4 Hij zal niet verdonkerd worden, en Hij zal niet verbroken worden, totdat Hij het recht op aarde zal hebben besteld; en de eilanden zullen naar Zijn leer wachten.
5 Zo zegt God, de HEERE, Die de hemelen geschapen, en dezelve uitgebreid heeft, Die de aarde uitgespannen heeft, en wat daaruit voortkomt; Die de volke, dat daarop is, de adem geeft, en de geest van hen, die daarop wandelen:
6 Ik, de HEERE, heb u geroepen in gerechtigheid, en Ik zal u bij uw hand grijpen; en Ik zal u behoeden, en Ik zal u geven tot een Verbond van de volks, tot een Licht van de heidenen.
7 Om te openen de blinde ogen, om de gebondenen uit te voeren uit de gevangenis, en uit het gevangenhuis, die in duisternis zitten.
8 Ik ben de HEERE, dat is Mijn Naam; en Mijn eer zal Ik geen anderen geven, noch Mijn lof de gesneden beelden.
9 Ziet, de voorgaande dingen zijn gekomen, en nieuwe dingen verkondig Ik; eer dat zij uitspruiten, doe Ik u die horen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Zingt de HEERE een nieuw lied, Zijn lof van het einde van de aarde; u , die ter zee vaart, en al wat daarin is, u eilanden en hun inwoners.
11 Laat de woestijn en haar steden de stem verheffen, met de dorpen, die Kedar bewoont; laat hen juichen, die in de rotsstenen wonen, en van de top van de bergen af schreeuwen.
12 Laat ze de HEERE de eer geven, en Zijn lof in de eilanden verkondigen.
13 De HEERE zal uittrekken als een held; Hij zal de ijver opwekken als een krijgsman; Hij zal juichen, ja, Hij zal een groot getier maken; Hij zal Zijn vijanden overweldigen.
14 Ik heb van ouds gezwegen, Ik heb Mij stil gehouden en Mij ingehouden; Ik zal uitschreeuwen, als een, die baart, Ik zal ze verwoesten, en te zamen opslokken.
15 Ik zal bergen en heuvelen woest maken, en al hun gras zal Ik doen verdorren; en Ik zal de rivieren tot eilanden maken, en de poelen uitdrogen.
16 En Ik zal de blinden leiden door de weg, die zij niet geweten hebben, Ik zal ze doen treden door de paden, die zij niet geweten hebben; Ik zal de duisternis voor hun aangezicht ten licht maken, en het kromme tot recht; deze dingen zal Ik hun doen, en Ik zal hen niet verlaten.
17 Maar die zich op gesneden beelden verlaten, die tot de gegoten beelden zeggen: U bent onze goden; die zullen achterwaarts keren, en met schaamte beschaamd worden.
18 Hoort, u doven! en schouwt aan, u blinden! om te zien.
19 Wie is er blind als Mijn knecht, en doof, gelijk Mijn bode, die Ik zende? Wie is blind, gelijk de volmaakte, en blind, gelijk de knecht van de HEERE?
20 U ziet wel veel dingen, maar u bewaart ze niet; of schoon hij de oren opendoet, zo hoort hij toch niet.
21 De HEERE had lust aan hem, om Van zijn gerechtigheid wil; Hij maakte hem groot door de wet, en Hij maakte hem heerlijk.
22 Maar nu is het een beroofd en geplunderd volk; zij zijn allen verstrikt in de holen, en verstoken in de gevangenhuizen; zij zijn tot een roof geworden, en er is niemand, die ze redt; tot een plundering, en niemand zegt: Geeft ze weer.
23 Wie onder u neemt zulks ter oren? Wie merkt op en hoort, wat hierna zijn zal?
24 Wie heeft Jakob tot een plundering overgegeven, en Israel de rovers? Is het niet de HEERE, Hij, tegen Wie wij gezondigd hebben? Want zij wilden niet wandelen in Zijn wegen, en zij hoorden niet naar Zijn wet.
25 Daarom heeft Hij over hen uitgestort de grimmigheid Van zijn toorns en de macht van de oorlogs; en Hij heeft ze rondom in vlam gezet, doch zij merken het niet; en Hij heeft ze in brand gestoken, doch zij nemen het niet ter harte.

43
1 Maar nu, zo zegt de HEERE, uw Schepper, o Jakob! en uw Formeerder, o Israel! vrees niet, want Ik heb u verlost; Ik heb u bij uw naam geroepen, u bent Mijn.
2 Wanneer u zult gaan door het water, Ik zal bij u zijn, en door de rivieren, zij zullen u niet overstromen; wanneer u door het vuur zult gaan, zult u niet verbranden, en de vlam zal u niet aansteken.
3 Want Ik ben de HEERE, uw God, de Heilige Israels, uw Heiland; Ik heb Egypte, Morenland en Seba gegeven tot uw losgeld in uw plaats.
4 Van toen af, dat u kostelijk bent geweest in Mijn ogen, bent u verheerlijkt geweest, en Ik heb u liefgehad; daarom heb Ik mensen in uw plaats gegeven, en volken in plaats van uw ziel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Vrees niet, want Ik ben met u; Ik zal uw zaad van de opgang brengen, en Ik zal u verzamelen van de ondergang.
6 Ik zal zeggen tot het noorden: Geef; en tot het zuiden: Houd niet terug; breng Mijn zonen van verre, en Mijn dochters van het einde van de aarde;
7 Een ieder, die naar Mijn Naam genoemd is, en die Ik geschapen heb tot Mijn eer, die Ik geformeerd heb, die Ik ook gemaakt heb.
8 Breng voort het blinde volk, hetwelk ogen heeft, en de doven, die oren hebben.
9 Laat al de heidenen samen vergaderd worden, en laat de volken verzameld worden; wie onder hen zal dit verkondigen? Of laat hen ons doen horen de vorige dingen, laat hen hun getuigen voortbrengen, opdat zij gerechtvaardigd worden, en men het hore en zegge: Het is de waarheid.
10 U lieden bent Mijn getuigen, spreekt de HEERE, en Mijn knecht, die Ik uitverkoren heb; opdat u het weet, en Mij gelooft, en verstaat, dat Ik Dezelve ben, dat voor Mij geen God geformeerd is, en na Mij geen zijn zal.
11 Ik, Ik ben de HEERE, en er is geen Heiland behalve Mij.
12 Ik heb verkondigd, en Ik heb verlost, en Ik heb het doen horen, en geen vreemd god was onder u; en u bent Mijn getuigen, spreekt de HEERE, dat Ik God ben.
13 Ook eer de dag was, ben Ik, en er is niemand, die uit Mijn hand redden kan; Ik zal werken, en wie zal het keren?
14 Zo zegt de HEERE, uw Verlosser, de Heilige Israels: Om uw wil heb Ik naar Babel gezonden, en heb hen allen vluchtig doen nederdalen, te weten de Chaldeen, in de schepen, op welke zij juichten.
15 Ik ben de HEERE, uw Heilige; de Schepper van Israel, uw Koning.
16 Zo zegt de HEERE, Die in de zee een weg, en in de sterke wateren een pad maakte;
17 Die wagenen en paarden, heir en macht voortbracht; te zamen zijn zij nedergelegen, zij zullen niet weer opstaan, zij zijn uitgeblust, gelijk een vlaswiek zijn zij uitgegaan.
18 Gedenkt van de vorige dingen niet, en overlegt de oude dingen niet.
19 Ziet, Ik zal wat nieuws maken, nu zal het uitspruiten, zult u lieden dat niet weten? Ja, Ik zal in de woestijn een weg leggen, en rivieren in de wildernis.
20 Het gedierte van de velds zal Mij eren, de draken en de jonge struisen; want Ik zal in de woestijn wateren geven, en rivieren in de wildernis, om Mijn volk, Mijn uitverkorenen drinken te geven.
21 Dit volk heb Ik Mij geformeerd, zij zullen Mijn lof vertellen.
22 Doch u hebt Mij niet aangeroepen, o Jakob! als u u tegen Mij vermoeid hebt, o Israel!
23 Mij hebt u niet gebracht het kleine vee uwer brandofferen, en met uw slachtofferen hebt u Mij niet geeerd; Ik heb u Mij niet doen dienen met spijsoffer, en Ik heb u niet vermoeid met wierook.
24 Mij hebt u geen kalmus voor geld gekocht, en met het vette uwer slachtoffers hebt u Mij niet gedrenkt; maar u hebt Mij arbeid gemaakt, met uw zonden, u hebt Mij vermoeid met uw ongerechtigheden.
25 Ik, Ik ben het, Die uw overtredingen uitdelg, om Mijnentwil, en Ik gedenk uwer zonden niet.
26 Maakt Mij indachtig, laat ons te zamen richten, vertelt u uw redenen, opdat u moogt gerechtvaardigd worden.
27 Uw eerste vader heeft gezondigd, en uw uitleggers hebben tegen Mij overtreden.
28 Daarom zal Ik de oversten van de heiligdoms ontheiligen, en Jakob ten ban overgeven, en Israel tot beschimpingen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

44
1 Maar hoor nu Mijn knecht Jakob, en Israel, die Ik verkoren heb!
2 Zo zegt de HEERE, uw Maker, en uw Formeerder van de buik af, Die u helpt: Vrees niet, o Jakob, Mijn knecht, en u , Jeschurun, die Ik uitverkoren heb!
3 Want Ik zal water gieten op de dorstigen, en stromen op het droge; Ik zal Mijn Geest op uw zaad gieten, en Mijn zegen op uw nakomelingen.
4 En zij zullen uitspruiten tussen in het gras, als de wilgen aan de waterbeken.
5 Deze zal zeggen: Ik ben van de HEERE; en die zal zich noemen met de naam van Jakob; en gene zal met zijn hand schrijven: Ik ben van de HEERE, en zich toenoemen met de naam van Israel.
6 Zo zegt de HEERE, de Koning van Israel, en zijn Verlosser, de HEERE van de heirscharen: Ik ben de Eerste, en Ik ben de Laatste, en behalve Mij is er geen God.
7 En wie zal, zoals Ik, roepen en het verkondigen, en het ordentelijk voor Mij stellen, sedert dat Ik een eeuwig volk gesteld heb? en laat ze de toekomstige dingen, en die komen zullen, hun verkondigen.
8 Verschrikt niet, en vreest niet; heb Ik het u van toen af niet doen horen en verkondigd? Want u lieden bent Mijn getuigen: is er ook een God behalve Mij? Immers, is er geen andere rotssteen: Ik ken er geen?
9 De formeerders van gesneden beelden zijn al te zamen ijdelheid, en hun gewenste dingen doen geen nut; ja, zij zelven zijn hun getuigen; zij zien niet, en zij weten niet, daarom zullen zij beschaamd worden.
10 Wie formeert een god, en giet een beeld, dat geen nut doet?
11 Ziet, al hun medegenoten zullen beschaamd worden, want de werkmeesters zijn uit de mensen; dat zij zich altemaal vergaderen, dat zij opstaan, zij zullen verschrikken, zij zullen te zamen beschaamd worden.
12 De ijzersmid maakt een bijl, en werkt in de gloed, en formeert het met hamers, en werkt het met zijn sterken arm; ook lijdt hij honger, totdat hij krachteloos wordt, hij drinkt geen water, totdat hij amechtig wordt.
13 De timmerman trekt het richtsnoer uit, hij tekent het af met de draad, hij maakt het effen met de schaven, en tekent het met de passer, en maakt het naar de beeltenis eens mans, naar de schoonheid van een mens, dat het in het huis blijve.
14 Als hij zich cederen afhouwt, zo neemt hij een cypressenboom of een eik, en hij versterkt zich onder de bomen van de wouds; hij plant een olmboom, en de regen maakt die groot.
15 Dan is het voor de mens om te verbranden, dan neemt hij daarvan, en warmt er zich bij; ook ontsteekt hij het, en bakt er brood bij; daarenboven maakt hij er een god van, en buigt zich daarvoor, hij maakt er een gesneden beeld van, en knielt er voor neder.
16 Zijn helft brandt hij in het vuur, bij de andere helft daarvan eet hij vlees; hij braadt een gebraad, en hij wordt verzadigd; ook warmt hij zichzelven, en hij zegt: Hei! ik ben warm geworden, ik heb het vuur gezien!
17 Het overige nu daarvan maakt hij tot een god, tot zijn gesneden beeld; hij knielt er voor neder, en buigt zich, en bidt het aan, en zegt: Red mij, want u bent mijn god!
18 Zij weten niet, en verstaan niet, want het heeft hun ogen bestreken, dat zij niet zien, en hun harten, dat zij niet verstaan.
19 En niemand van hen brengt het in zijn hart, en er is noch kennis noch verstand, dat hij zeggen zou: De helft daarvan heb ik verbrand in het vuur, ja, ook op de kolen daarvan heb ik

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

brood gebakken, ik heb vlees daarbij gebraden, en heb het gegeten; en zou ik het overblijfsel daarvan tot een gruwel maken, zou ik nederknielen voor hetgeen van een boom gekomen is?
20 Hij voedt zich met as, het bedrogen hart heeft hem ter zijde afgeleid; zodat hij zijn ziel niet redden kan, noch zeggen: Is er niet een leugen in mijn rechterhand?
21 Gedenk aan deze dingen, o Jakob, en Israel! Want u bent Mijn knecht, Ik heb u geformeerd; u bent Mijn knecht, Israel, u zult van Mij niet vergeten worden.
22 Ik delg uw overtredingen uit als een nevel, en uw zonden als een wolk; keer weer tot Mij, want Ik heb u verlost.
23 Zingt met vreugde, u hemelen! want de HEERE heeft het gedaan; juicht, u benedenste delen van de aarde! u bergen! maakt een groot gedreun met vreugdegezang, u bossen, en alle geboomte daarin! Want de HEERE heeft Jakob verlost, en Zich heerlijk gemaakt in Israel.
24 Zo zegt de HEERE, uw Verlosser, en Die u geformeerd heeft van de buik af: Ik ben de HEERE, Die alles doet, Die de hemel uitbreidt, Ik alleen, en Die de aarde uitspant door Mijzelven;
25 Die de tekenen van de leugendichters vernietigt, en de waarzeggers dol maakt; Die de wijzen achterwaarts doet keren, en Die hun wetenschap verdwaast;
26 Die het woord Van zijn knechts bevestigt, en de raad Van zijn boden volbrengt; Die tot Jeruzalem zegt: U zult bewoond worden; en tot de steden van Juda: U zult herbouwd worden, en Ik zal haar verwoeste plaatsen oprichten.
27 Die tot de diepte zegt: Verdroog, en uw rivieren zal Ik verdrogen.
28 Die van Cores zegt: Hij is Mijn herder, en hij zal al Mijn welgevallen volbrengen; en zei: ook tot Jeruzalem: Word gebouwd; en tot de tempel: Word gegrond.

45
1 Zo zegt de HEERE tot Zijn gezalfde, tot Cores, wiens rechterhand Ik vat, om de volken voor zijn aangezicht neder te werpen; en Ik zal de lendenen van de koningen ontbinden, om voor zijn aangezicht de deuren te openen, en de poorten zullen niet gesloten worden:
2 Ik zal voor uw aangezicht gaan, en Ik zal de kromme wegen recht maken; de koperen deuren zal Ik verbreken, en de ijzeren grendelen zal Ik in stukken slaan.
3 En Ik zal u geven de schatten, die in de duisternissen zijn, en de verborgene rijkdommen; opdat u moogt weten, dat Ik de HEERE ben, Die u bij uw naam roept, de God van Israel;
4 Om Jakobs, Van mijn knechts wil, en Israels, Van mijn uitverkorenen; ja, Ik riep u bij uw naam, Ik noemde u toe, hoewel u Mij niet kendet.
5 Ik ben de HEERE, en niemand meer, buiten Mij is er geen God; Ik zal u gorden, hoewel u Mij niet kent.
6 Opdat men wete, van de opgang van de zon en van de ondergang, dat er buiten Mij niets is, Ik ben de HEERE, en niemand meer.
7 Ik formeer het licht, en schep de duisternis; Ik maak de vrede en schep het kwaad, Ik, de HEERE, doe al deze dingen.
8 Drupt, u hemelen! van boven af, en dat de wolken vloeien van gerechtigheid; en de aarde opene zich, en dat allerlei heil uitwasse, en gerechtigheid te zamen uitspruiten; Ik, de HEERE, heb ze geschapen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Wee die, die met zijn Formeerder twist, gelijk een potscherf met aarden potscherven! Zal ook het leem tot zijn formeerder zeggen: Wat maakt u ? of zal uw werk zeggen: Hij heeft geen handen?
10 Wee die, die tot de vader zegt: Wat genereert u ? en tot de vrouw: Wat baart u ?
11 Zo zegt de HEERE, de Heilige Israels, en zijn Formeerder: Zij hebben Mij van toekomende dingen gevraagd; van Mijn kinderen, zoudt u Mij van het werk Van mijn handen bevel geven?
12 Ik heb de aarde gemaakt, en Ik heb de mens daarop geschapen; Ik ben het! Mijn handen hebben de hemelen uitgebreid, en Ik heb al hun heir bevel gegeven.
13 Ik heb hem verwekt in gerechtigheid, en al zijn wegen zal Ik recht maken; hij zal Mijn stad bouwen, en hij zal Mijn gevangenen loslaten, niet voor prijs, noch voor geschenk, zegt de HEERE van de heirscharen.
14 Zo zegt de HEERE: De arbeid van de Egyptenaren en de koophandel van de Moren en van de Sabeers, van de mannen van grote lengte, zullen tot u overkomen, en zij zullen de uwe zijn, zij zullen u navolgen, in boeien zullen zij overkomen; en zij zullen zich voor u buigen, zij zullen u smeken, en zei:: Zeker, God is in u, en er is anders geen God meer.
15 Voorwaar, U bent een God, Die Zich verborgen houdt, de God Israels, de Heiland.
16 Zij zullen beschaamd en ook tot schande worden, zij allen; te zamen zullen zij met schande heengaan, die de afgoden maken.
17 Maar Israel wordt verlost door de HEERE, met een eeuwige verlossing; u lieden zult niet beschaamd noch tot schande worden, tot in alle eeuwigheden.
18 Want zo zegt de HEERE, Die de hemelen geschapen heeft, Die God, Die de aarde geformeerd, en Die ze gemaakt heeft; Hij heeft ze bevestigd, Hij heeft ze niet geschapen, dat zij ledig zijn zou, maar heeft ze geformeerd, opdat men daarin wonen zou: Ik ben de HEERE, en niemand meer.
19 Ik heb niet in het verborgene gesproken, in een donkere plaats van de aarde; Ik heb tot het zaad van Jakob niet gezegd: Zoekt Mij te vergeefs; Ik ben de HEERE, Die gerechtigheid spreekt, Die rechtmatige dingen verkondigt.
20 Verzamelt u, en komt, treedt hier toe samen, u lieden, die van de heidenen ontkomen bent! Zij weten niets, die hun houten gesneden beelden dragen, en een god aanbidden, die niet verlossen kan.
21 Verkondigt en treedt hier toe, ja, beraadslaagt samen: wie heeft dat laten horen van ouds her? Wie heeft dat van toen af verkondigd? Ben Ik het niet, de HEERE? en er is geen God meer behalve Mij, een rechtvaardig God, en een Heiland, niemand is er dan Ik.
22 Wendt U naar Mij toe, wordt behouden, alle u einden van de aarde! want Ik ben God, en niemand meer.
23 Ik heb gezworen bij Mijzelven, er is een woord van de gerechtigheid uit Mijn mond gegaan, en het zal niet wederkeren: dat Mij alle knie zal gebogen worden, alle tong Mij zal zweren.
24 Men zal van Mij zeggen: Zeker, in de HEERE zijn gerechtigheden en sterkte; tot Hem zal men komen; maar zij zullen beschaamd worden allen, die tegen Hem ontstoken zijn.
25 Maar in de HEERE zullen gerechtvaardigd worden en zich beroemen, het gehele zaad van Israel.

46
1 Bel is gekromd, Nebo wordt nedergebogen, hun afgoden zijn geworden voor de dieren en voor de beesten; uw opgeladen pakken zijn een last voor de vermoeide beesten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Samen zijn zij nedergebogen, zij zijn gekromd, zij hebben de last niet kunnen redden, maar zijzelven zijn in de gevangenis gegaan.
3 Hoor naar Mij, o huis van Jakob, en het gehele overblijfsel van het huis Israels! die van Mij gedragen bent van de buik aan, en opgenomen van de baarmoeder af.
4 En tot de ouderdom toe zal Ik Dezelfde zijn, ja, tot de grijsheid toe zal Ik u dragen; Ik heb het gedaan, en Ik zal u opnemen, en Ik zal dragen en redden.
5 Wie zoudt u lieden Mij nabeelden, en evengelijk maken, en Mij vergelijken, dat wij elkander gelijken zouden?
6 Zij verkwisten het goud uit de beurs, en wegen het zilver met de waag; zij huren een goudsmid, en die maakt het tot een god, zij knielen neder, ook buigen zij zich daarvoor.
7 Zij nemen hem op de schouder, zij dragen hem, en zetten hem aan zijn plaats; daar staat hij, hij wijkt van zijn stede niet; ja, roept iemand tot hem, zo antwoordt hij niet, hij verlost hem niet uit zijn benauwdheid.
8 Gedenkt hieraan, en houdt u kloekelijk, brengt het weer in het hart, o u overtreders!
9 Gedenkt van de vorige dingen van oude tijden af, dat Ik God ben, en er is geen God meer, en er is niet gelijk Ik;
10 Die van de beginne aan verkondigt het einde, en van ouds af die dingen, die nog niet geschied zijn; Die zegt: Mijn raad zal bestaan, en Ik zal al Mijn welbehagen doen.
11 Die een roofvogel roept van het oosten, een man Van mijn raads uit verren lande; ja, Ik heb het gesproken, Ik zal het ook doen komen; Ik heb het geformeerd, Ik zal het ook doen.
12 Hoort naar Mij, u stijven van harte, u , die verre van de gerechtigheid bent!
13 Ik breng Mijn gerechtigheid nabij, zij zal niet verre wezen, en Mijn heil zal niet vertoeven; maar Ik zal heil geven in Sion, aan Israel Mijn heerlijkheid.

47
1 Daal af, en zit in het stof, u jonkvrouw, dochter van Babel! zit op de aarde, er is geen troon meer, u dochter van de Chaldeen! want u zult niet meer genaamd worden de tedere, noch de wellustige.
2 Neem de molen, en maal meel; ontdek uw vlechten, ontbloot de enkelen, ontdek de schenkelen, ga door de rivieren.
3 Uw schaamte zal ontdekt worden, ook zal uw schande gezien worden; Ik zal wraak nemen, en Ik zal op u niet aanvallen als een mens.
4 Onzes Verlossers Naam is HEERE van de heirscharen, de Heilige Israels.
5 Zit stilzwijgende, en ga in de duisternis, u dochter van de Chaldeen! want u zult niet meer genoemd worden koningin van de koninkrijken.
6 Ik was op Mijn volk zeer toornig, Ik ontheiligde Mijn erve, en Ik gaf hen over in uw hand; doch u beweest hun geen barmhartigheden, ja, zelfs over de oude maaktet u uw juk zeer zwaar.
7 En u zeit: Ik zal koningin zijn in eeuwigheid; tot nog toe hebt u deze dingen niet in uw hart genomen, u hebt aan het einde daarvan niet gedacht.
8 Nu dan, hoor dit, u weelderige! die zo zeker woont, die in haar hart zegt: Ik ben het, en niemand meer dan ik: ik zal geen weduwe zitten, noch de beroving van kinderen kennen.
9 Doch deze beide dingen zullen u in een ogenblik overkomen, op een dag, de beroving van kinderen en weduwschap; volkomenlijk zullen zij u overkomen, vanwege de veelheid uwer toverijen, vanwege de menigte uwer bezweringen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Want u hebt op uw boosheid vertrouwd; u hebt gezegd: Niemand ziet mij; uw wijsheid en uw wetenschap heeft u afkerig gemaakt; en u hebt in uw hart gezegd: Ik ben het, en niemand meer dan ik.
11 Daarom zal er over u een kwaad komen, u zult de dageraad daarvan niet weten; en een verderf zal er op u vallen, hetwelk u niet zult kunnen verzoenen; want er zal snellijk een onstuimige verwoesting over u komen, dat u het niet weten zult.
12 Sta nu met uw bezweringen, en met de veelheid uwer toverijen, waarin u gearbeid hebt van uw jeugd af; of u misschien voordeel kondet doen, of u misschien u kondet sterken.
13 U bent moede geworden in de veelheid uwer raadslagen; laat nu opstaan, die de hemel waarnemen, die in de sterren kijken, die naar de nieuwe manen voorzeggen; en laat ze u verlossen van die dingen, die over u komen zullen.
14 Ziet, zij zullen zijn als stoppelen, het vuur zal ze verbranden, zij zullen zichzelven niet kunnen rukken uit de macht van de vlam; het zal geen kool zijn om bij te warmen, geen vuur om daarvoor neder te zitten.
15 Zo zullen zij u zijn, met die u gearbeid hebt, uw handelaars van uw jeugd aan, elk zal van zijn weegs dwalen, niemand zal u verlossen.

48
1 Hoort dit, u huis van Jakob, die genoemd wordt met de naam van Israel, en uit de wateren van Juda voortgekomen bent! die daar zweert bij de Naam van de HEERE, en vermeldt de God Israels, maar niet in waarheid, noch in gerechtigheid.
2 Ja, van de heilige stad worden zij genoemd, en zij steunen op de God Israels; HEERE van de heirscharen is Zijn Naam.
3 De vorige dingen heb Ik verkondigd van toen af, en uit Mijn mond zijn zij voortgekomen, en Ik heb ze doen horen; Ik heb ze snellijk gedaan, en zij zijn gekomen;
4 Omdat Ik wist, dat u hard bent, en uw nek een ijzeren zenuw is, en uw voorhoofd koper;
5 Daarom heb Ik het u van toen af verkondigd, eer dat het kwam, heb Ik het u doen horen; opdat u niet misschien zoudt zeggen: Mijn afgod heeft die dingen gedaan, of mijn gesneden beeld, of mijn gegoten beeld heeft ze bevolen.
6 U hebt het gehoord, aanmerkt dat alles; zult u lieden het ook niet verkondigen? Van nu af doe Ik u nieuwe dingen horen, en verborgen dingen, en die u niet geweten hebt.
7 Nu zijn zij geschapen, en niet van toen af, en voor deze dag hebt u ze ook niet gehoord; opdat u niet misschien zeggen zoudt: Ziet, ik heb ze geweten.
8 Ook hebt u ze niet gehoord, ook hebt u ze niet geweten, ook van toen af is uw oor niet geopend geweest; want Ik heb geweten, dat u gans trouwelooslijk handelen zoudt, en dat u van de buik af een overtreder genaamd bent.
9 Om Van mijn Naams wil zal Ik Mijn toorn langer uitstellen, en om Van mijn roems wil zal Ik, u ten goede, Mij bedwingen, opdat Ik u niet afhouwe.
10 Ziet, Ik heb u gelouterd, doch niet als zilver, Ik heb u gekeurd in de smeltkroes van de ellende.
11 Om Mijnentwil, om Mijnentwil zal Ik het doen, want hoe zou Hij ontheiligd worden? en Ik zal Mijn eer aan geen ander geven.
12 Hoor naar Mij, o Jakob! en u Israel, Mijn geroepene! Ik ben Dezelfde; Ik ben de Eerste, ook ben Ik de Laatste.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Ook heeft Mijn hand de aarde gegrond, en Mijn rechterhand heeft de hemelen met de palm afgemeten; wanneer Ik ze roep, staan zij daar te zamen.
14 Vergadert u, u allen, en hoort; wie onder hen heeft deze dingen verkondigd? De HEERE heeft hem lief, Hij zal Zijn welbehagen tegen Babel doen, en Zijn arm zal tegen de Chaldeen zijn.
15 Ik, Ik heb het gesproken, ook heb Ik hem geroepen; Ik zal hem doen komen, en hij zal voorspoedig zijn op zijn weg.
16 Nadert u lieden tot Mij, hoort dit: Ik heb van de beginne niet in het verborgene gesproken, maar van die tijd af, dat het geschied is, ben Ik daar; en nu, de Elohiem , en Zijn Geest heeft Mij gezonden.
17 Zo zegt de HEERE, uw Verlosser, de Heilige Israels: Ik ben de HEERE, uw God, Die u leert, wat nut is, Die u leidt op de weg, die u gaan moet.
18 Och, dat u naar Mijn geboden geluisterd had! zo zou uw vrede geweest zijn als een rivier, en uw gerechtigheid als de golven van de zee.
19 Ook zou uw zaad geweest zijn als het zand, en die uit uw ingewanden voortkomen als zijn steentjes; wiens naam niet zou worden afgehouwen, noch verdelgd van voor Mijn aangezicht.
20 Gaat uit van Babel, vliedt van de Chaldeen, verkondigt met de stemme van de gejuichs, doet zulks horen, brengt het uit tot aan het einde van de aarde, zegt: De HEERE heeft Zijn knecht Jakob verlost!
21 En: Zij hadden geen dorst, toen Hij hen leidde door de woeste plaatsen; Hij deed hun water uit de rotssteen vlieten; als Hij de rotssteen kliefde, zo vloeiden de wateren daarhenen.
22 Maar de goddelozen hebben geen vrede, zegt de HEERE.

49
1 Hoort naar Mij, u eilanden! en luistert toe, u volken van verre! De HEERE heeft Mij geroepen van de buik af, van Van mijn moeders ingewand af heeft Hij Mijn Naam gemeld.
2 En Hij heeft Mijn mond gemaakt als een scherp zwaard, onder de schaduw Van zijn hand heeft Hij Mij bedekt; en Hij heeft Mij tot een zuiveren pijl gesteld, in Zijn pijlkoker heeft Hij Mij verborgen.
3 En Hij heeft tot Mij gezegd: U bent Mijn Knecht, Israel, door Welke Ik verheerlijkt zal worden.
4 Doch Ik zei: Ik heb te vergeefs gearbeid, Ik heb Mijn kracht onnuttelijk en ijdellijk toegebracht; zeker, Mijn recht is bij de HEERE, en Mijn werkloon is bij Mijn God.
5 En nu zegt de HEERE, Die Mij Zich van moeders buik af tot een Knecht geformeerd heeft, dat Ik Jakob tot Hem wederbrengen zou; maar Israel zal zich niet verzamelen laten; nochtans zal Ik verheerlijkt worden in de ogen van de HEERE, en Mijn God zal Mijn Sterkte zijn.
6 Verder zei Hij: Het is te gering, dat U Mij een Knecht zoudt zijn, om op te richten de stammen van Jakob, en om weer te brengen de bewaarden in Israel; Ik heb U ook gegeven tot een Licht van de heidenen, om Mijn heil te zijn tot aan het einde van de aarde.
7 Zo zegt de HEERE, de Verlosser van Israel, Zijn Heilige, tot de verachte ziel, tot Die, aan Welke het volk een gruwel heeft, tot de Knecht van hen, die heersen: Koningen zullen het zien en opstaan, ook vorsten, en zij zullen zich voor U buigen; om van de HEERE wil, Die getrouw is, om de Heilige Israels, Die U verkoren heeft.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Zo zegt de HEERE: In die tijd van de welbehagens heb Ik U verhoord, en ten dage van de heils heb Ik U geholpen; en Ik zal U bewaren, en Ik zal U geven tot een verbond van de volks, om het aardrijk op te richten, om de verwoeste erfenissen te doen beerven;
9 Om te zeggen tot de gebondenen: Gaat uit; tot hen, die in duisternis zijn: Komt te voorschijn; zij zullen op de wegen weiden, en op alle hoge plaatsen zal hun weide wezen.
10 Zij zullen niet hongeren, noch dorsten, en de hitte en de zon zal hen niet steken; want hun Ontfermer zal ze leiden, en Hij zal hen aan de springaders van de wateren zachtjes leiden.
11 En Ik zal al Mijn bergen tot een weg maken, en Mijn banen zullen verhoogd zijn.
12 Zie, deze zullen van verre komen; en zie, die van het noorden en van het westen, en geen uit het land van Sinim.
13 Juicht, u hemelen! en verheug u, u aarde! en u bergen! maakt gedreun met gejuich; want de HEERE heeft Zijn volk vertroost, en Hij zal Zich over Zijn ellendigen ontfermen.
14 Doch Sion zegt: De HEERE heeft mij verlaten, en de HEERE heeft mij vergeten.
15 Kan ook een vrouw haar zuigeling vergeten, dat zij zich niet ontferme over de zoon haars buiks? Ofschoon deze vergate, zo zal Ik toch u niet vergeten.
16 Zie, Ik heb u in de beide handpalmen gegraveerd; uw muren zijn steeds voor Mij.
17 Uw zonen zullen zich haasten; maar uw verstoorders en uw verwoesters zullen van u uitgaan.
18 Hef uw ogen op rondom, en zie, alle deze vergaderen zich, zij komen tot u; Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de HEERE, zekerlijk, u zult u met alle deze als met een sieraad bekleden, en u zult ze u aanbinden, gelijk een bruid.
19 Want in uw woeste en uw eenzame plaatsen, en uw verstoord land, zeker, nu zult u benauwd worden van inwoners; en die u verslonden, zullen zich verre van u maken.
20 Nog zullen de kinderen, waarvan u beroofd waart, zeggen voor uw oren: De plaats is mij te nauw, wijk van mij, dat ik wonen moge.
21 En u zult zeggen in uw hart: Wie heeft mij deze gegenereerd, aangezien ik van kinderen beroofd en eenzaam was? Ik was in de gevangenis gegaan, en weggeweken; wie heeft mij dan deze opgevoed? Ziet, ik was alleen overgelaten, waar waren deze?
22 Zo zegt de Elohiem : Ziet, Ik zal Mijn hand opheffen tot de heidenen, en tot de volken zal Ik Mijn banier opsteken; dan zullen zij uw zonen in de armen brengen, en uw dochters zullen op de schouder gedragen worden.
23 En koningen zullen uw voedsterheren zijn, hun vorstinnen uw zoogvrouwen; zij zullen zich voor u buigen met het aangezicht ter aarde, en zij zullen het stof uwer voeten lekken; en u zult weten, dat Ik de HEERE ben, dat zij niet beschaamd zullen worden die Mij verwachten.
24 Zou ook een machtige de vangst ontnomen worden, of zouden de gevangenen eens rechtvaardigen ontkomen?
25 Doch zo zegt de HEERE: Ja, de gevangenen van de machtigen zullen hem ontnomen worden, en de vangst van de tirans zal ontkomen; want met uw twisters zal Ik twisten, en uw kinderen zal Ik verlossen.
26 En Ik zal uw verdrukkers spijzen met hun eigen vlees, en van hun eigen bloed zullen zij dronken worden, als van zoeten wijn; en alle vlees zal gewaar worden, dat Ik, de HEERE, uw Heiland ben, en uw Verlosser, de Machtige Jakobs.

50

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Zo zegt de HEERE: Waar is de scheidbrief van uw moeder, waarmede Ik haar weggezonden heb? Of wie is er van Mijn schuldeisers, aan wie Ik u verkocht heb? Ziet, om uw ongerechtigheden bent u verkocht, en om uw overtredingen is uw moeder weggezonden.
2 Waarom kwam Ik, en er was niemand, waarom riep Ik, en niemand antwoordde? Is Mijn hand dus gans kort geworden, dat zij niet verlossen kan, of is er in Mij geen kracht om uit te redden? Ziet, door Mijn schelding maak Ik de zee droog, Ik stel de rivieren tot een woestijn, dat haar vis stinkt, omdat er geen water is, en sterft van dorst.
3 Ik bekleed de hemel met zwartheid, en stel een zak tot zijn deksel.
4 De Elohiem heeft Mij een tong van de geleerden gegeven, opdat Ik wete met de moede een woord ter rechter tijd te spreken; Hij wekt allen morgen, Hij wekt Mij het oor, dat Ik hore, gelijk die geleerd worden.
5 De Elohiem heeft Mij het oor geopend, en Ik ben niet wederspannig, Ik wijk niet achterwaarts.
6 Ik geef Mijn rug aan hen, die Mij slaan, en Mijn wangen aan hen, die Mij het haar uitplukken; Mijn aangezicht verberg Ik niet voor smaadheden en speeksel.
7 Want de Elohiem helpt Mij, daarom word Ik niet te schande; daarom heb Ik Mijn aangezicht gesteld als een keisteen, want Ik weet, dat Ik niet zal beschaamd worden.
8 Hij is nabij, Die Mij rechtvaardigt, wie zal met Mij twisten? Laat ons te zamen staan; wie heeft een rechtzaak tegen Mij? hij kome hierheen tot Mij.
9 Ziet, de Elohiem helpt Mij, wie is het, die Mij zal verdoemen? Ziet, zij zullen altemaal als een kleed verouden, de mot zal hen eten.
10 Wie is er onder u, die de HEERE vreest, die naar de stem Van zijn Knechts hoort? Als hij in de duisternissen wandelt, en geen licht heeft, dat hij betrouwe op de Naam van de HEERE, en steune op zijn God.
11 Ziet, u allen, die een vuur aansteekt, die u met spranken omgordt! wandelt in de vlam van uw vuur, en in de spranken, die u ontstoken hebt. Dat geschiedt u van Mijn hand, in smart zult u lieden liggen.

51
1 Hoort naar Mij, u , die de gerechtigheid najaagt, u , die de HEERE zoekt! aanschouwt de rotssteen, waaruit u lieden gehouwen bent, en de holligheid van de bornputs, waaruit u gegraven bent.
2 Aanschouwt Abraham, uw vader, en Sara, die u gebaard heeft; want Ik riep hem, toen hij nog alleen was, en Ik zegende hem, en Ik vermenigvuldigde hem.
3 Want de HEERE zal Sion troosten, Hij zal troosten al haar woeste plaatsen, en Hij zal haar woestijn maken als Eden, en haar wildernis als de hof van de HEERE; vreugde en blijdschap zal daarin gevonden worden, dankzegging en een stem van de gezangs.
4 Luistert naar Mij, Mijn volk! en Mijn lieden, neigt naar Mij het oor! want een wet zal van Mij uitgaan, en Ik zal Mijn recht doen rusten tot een licht van de volken.
5 Mijn gerechtigheid is nabij, Mijn heil trekt uit, en Mijn armen zullen de volken richten; op Mij zullen de eilanden wachten, en op Mijn arm zullen zij hopen.
6 Heft uw ogen op naar de hemel, en aanschouwt de aarde beneden; want de hemel zal als een rook verdwijnen, en de aarde zal als een kleed verouden, en haar inwoners zullen van gelijken sterven; maar Mijn heil zal in eeuwigheid zijn, Mijn gerechtigheid zal niet verbroken worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Hoort naar Mij, u lieden, die de gerechtigheid kent, u volk, in welks hart Mijn wet is! vreest niet de smaadheid van de mens, en voor hun smaadredenen ontzet u niet.
8 Want de mot zal ze opeten als een kleed, en het schietwormpje zal ze opeten als wol; maar Mijn gerechtigheid zal in eeuwigheid zijn, en Mijn heil van geslacht tot geslachten.
9 Ontwaak, ontwaak, trek sterkte aan, U arm van de HEERE! ontwaak als in de verledene dagen, als in de geslachten van ouds; bent u het niet, Die Rahab uitgehouwen hebt, Die de zeedraak verwond hebt?
10 Bent u het niet, Die de zee, de wateren van de groten afgronds, droog gemaakt hebt? Die de diepten van de zee gemaakt hebt tot een weg, opdat de verlosten daardoor gingen?
11 Zo zullen de vrijgekochten van de HEERE wederkeren, en met gejuich tot Sion komen; en eeuwige blijdschap zal op hun hoofd wezen; vreugde en blijdschap zullen zij aangrijpen, treuring en zuchting zullen wegvlieden.
12 Ik, Ik ben het, Die u troost; wie bent u , dat u vreest voor de mens, die sterven zal? en voor eens mensen kind, dat hooi worden zal?
13 En vergeet de HEERE, Die u gemaakt heeft, Die de hemelen heeft uitgebreid, en de aarde gegrond heeft, en vreest geduriglijk de gansen dag, vanwege de grimmigheid van de benauwers, wanneer hij zich bereidt om te verderven? Waar is dan de grimmigheid van de benauwers?
14 De omzwevende gevangene zal haastelijk los gelaten worden; en hij zal in de kuil niet sterven, en zijn brood zal hem niet ontbreken.
15 Want Ik ben de HEERE, uw God, Die de zee klieft, dat haar golven bruisen; HEERE van de heirscharen is Zijn Naam.
16 En Ik leg Mijn woorden in uw mond, en bedek u onder de schaduw Van mijn hand; om de hemel te planten, en om de aarde te gronden, en om te zeggen tot Sion: U bent Mijn volk.
17 Waak op, waak op, sta op, Jeruzalem! u , die gedronken hebt van de hand van de HEERE de beker Van zijn grimmigheid; de droesem van de beker van de zwijmeling hebt u gedronken, ja, uitgezogen.
18 Er is niemand van al de kinderen, die zij gebaard heeft, die haar zachtjes leidt; en niemand van al de kinderen, die zij opgevoed heeft, die haar bij de hand grijpt.
19 Deze twee dingen zijn u wedervaren, wie heeft medelijden met u? Er is verwoesting, en verbreking, en honger, en zwaard, door wie zal Ik u troosten?
20 Uw kinderen zijn in bezwijming gevallen, zij liggen vooraan op alle straten, gelijk een wilde os in het net; zij zijn vol van de grimmigheid van de HEERE, van de schelding uws Gods.
21 Daarom hoort nu dit, u bedrukten! en u dronkenen, maar niet van wijn!
22 Zo zegt de Heere, de HEERE en uw God, Die Van zijn volks zaak twisten zal: Zie, Ik neem de beker van de zwijmeling van uw hand, de droesem van de beker Van mijn grimmigheid; u zult die voortaan niet meer drinken.
23 Maar Ik zal hem die, die u bedroefd hebben, in de hand zetten, die tot uw ziel zeiden: Buig u neder, dat wij over u gaan; en u legdet uw rug neder als aarde, en als een straat van hen, die daarover gaan.

52
1 Waak op, waak op, trek uw sterkte aan, o Sion! trek uw sierlijke klederen aan, o Jeruzalem, u heilige stad? want in u zal voortaan geen onbesnedene noch onreine meer komen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Schud u uit het stof, maak u op, zit neder, o Jeruzalem! maak u los van de banden van uw hals, u gevangene dochter van Sion!
3 Want zo zegt de HEERE; U lieden bent om niet verkocht, u zult ook zonder geld gelost worden.
4 Want zo zegt de Elohiem : In vorige tijden trok Mijn volk af in Egypte, om als vreemdeling daar te verkeren; en Assur heeft hetzelve om niet onderdrukt.
5 En nu, wat heb Ik hier te doen? spreekt de HEERE, omdat Mijn volk om niet weggenomen is, en degenen die over hetzelve heersen, het doen huilen, spreekt de HEERE, en Mijn Naam geduriglijk de gansen dag gelasterd wordt;
6 Daarom zal Mijn volk, daarom zal het Mijn Naam in die dag kennen, dat Ik het Zelf ben, Die spreekt: Zie, hier ben Ik.
7 Hoe liefelijk zijn op de bergen de voeten desgenen, die het goede boodschapt, die de vrede doet horen; desgenen, die goede boodschap brengt van het goede, die heil doet horen; desgenen, die tot Sion zegt: Uw God is Koning.
8 Er is een stem uwer wachters; zij verheffen de stem, zij juichen te zamen; want zij zullen oog aan oog zien, als de HEERE Sion wederbrengen zal.
9 Maakt een geschal, juicht te zamen, u woeste plaatsen van Jeruzalem! want de HEERE heeft Zijn volk getroost, Hij heeft Jeruzalem verlost.
10 De HEERE heeft Zijn heiligen arm ontbloot voor de ogen aller heidenen; en al de einden van de aarde zullen zien het heil onzes Gods.
11 Vertrekt, vertrekt, gaat uit van daar, raakt het onreine niet aan; gaat uit het midden van hen, reinigt u, u , die de vaten van de HEERE draagt!
12 Want u lieden zult niet met haast uitgaan, noch met van de vlucht henengaan; want de HEERE zal voor uw aangezicht henentrekken, en de God van Israel zal uw achtertocht wezen.
13 Ziet, Mijn Knecht zal verstandelijk handelen; Hij zal verhoogd en verheven, ja, zeer hoog worden.
14 Zoals velen zich over u ontzet hebben, zo verdorven was Zijn gelaat, meer dan van iemand, en Zijn gedaante, meer dan van andere mensenkinderen;
15 Zo zal Hij vele heidenen besprengen, ja, de koningen zullen hun mond over Hem toehouden; want denwelken het niet verkondigd was, die zullen het zien, en welke het niet gehoord hebben, die zullen het verstaan.

53
1 Wie heeft onze prediking geloofd, en aan wie is de arm van de HEERE geopenbaard?
2 Want Hij is als een rijsje voor Zijn aangezicht opgeschoten, en als een wortel uit een dorre aarde; Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben.
3 Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, en verzocht in krankheid; en een ieder was als verbergende het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht.
4 Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was.
5 Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons de vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een ieder naar zijn weg; doch de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen.
7 Als dezelve geeist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht van zijn scheerders, zo deed Hij Zijn mond niet open.
8 Hij is uit de angst en uit het gericht weggenomen; en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land van de levenden; om de overtreding Van mijn volks is de plaag op Hem geweest.
9 En men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij de rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft, noch bedrog in Zijn mond geweest is.
10 Doch het behaagde de HEERE Hem te verbrijzelen; Hij heeft Hem krank gemaakt; als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien, Hij zal de dagen verlengen; en het welbehagen van de HEERE zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan.
11 Om de arbeid Van zijn ziel zal Hij het zien, en verzadigd worden; door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen.
12 Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen, en Hij zal de machtigen als een roof delen, omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in de dood, en met de overtreders is geteld geweest, en Hij veler zonden gedragen heeft, en voor de overtreders gebeden heeft.

54
1 Zing vrolijk, u onvruchtbare, die niet gebaard hebt! maak geschal met vrolijk gezang, en juich, die geen barensnood gehad hebt! want de kinderen van de eenzame zijn meer, dan de kinderen van de getrouwde, zegt de HEERE.
2 Maak de plaats uwer tenten wijd, en dat men de gordijnen uwer woningen uitbreide, verhinder het niet; maak uw koorden lang, en steek uw pinnen vast in.
3 Want u zult uitbreken ter rechter hand en ter linkerhand; en uw zaad zal de heidenen erven, en zij zullen de verwoeste steden doen bewonen.
4 Vrees niet, want u zult niet beschaamd worden, en word niet schaamrood, want u zult niet te schande worden; maar u zult de schaamte uwer jonkheid vergeten, en de smaad uws weduwschaps zult u niet meer gedenken.
5 Want uw Maker is uw Man, HEERE van de heirscharen is Zijn Naam; en de Heilige Israels is uw Verlosser; Hij zal de God van de gansen aardbodems genaamd worden.
6 Want de HEERE heeft u geroepen, als een verlaten vrouw en bedroefde van geest; nochtans bent u de huisvrouw van de jeugd, hoewel u versmaad bent geweest, zegt uw God.
7 Voor een klein ogenblik heb Ik u verlaten; maar met grote ontfermingen zal Ik u vergaderen.
8 In een kleinen toorn heb Ik Mijn aangezicht van u een ogenblik verborgen; maar met eeuwige goedertierenheid zal Ik Mij uwer ontfermen, zegt de HEERE, uw Verlosser.
9 Want dat zal Mij zijn als de wateren van Noach, toen Ik zwoer, dat de wateren van Noach niet meer over de aarde zouden gaan; zo heb Ik gezworen, dat Ik niet meer op u toornen, noch u schelden zal.
10 Want bergen zullen wijken, en heuvelen wankelen; maar Mijn goedertierenheid zal van u niet wijken, en het verbond Van mijn vredes zal niet wankelen, zegt de HEERE, uw Ontfermer.
11 U verdrukte, door onweder voortgedrevene, ongetrooste! zie, Ik zal uw stenen gans sierlijk leggen, en Ik zal u op saffieren grondvesten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 En uw glasvensters zal Ik kristallijnen maken, en uw poorten van robijnstenen, en uw gehele landpale van aangename stenen.
13 En al uw kinderen zullen van de HEERE geleerd zijn, en de vrede uwer kinderen zal groot zijn.
14 U zult door gerechtigheid bevestigd worden; wees verre van verdrukking, want u zult niet vrezen; en verre van verschrikking, want zij zal tot u niet naken.
15 Ziet, zij zullen zich zekerlijk vergaderen, doch niet uit Mij; wie zich tegen u vergaderen zal, die zal om uwentwil vallen.
16 Zie, Ik heb de smid geschapen, die de kolen in het vuur opblaast, en die het instrument voortbrengt tot zijn werk; ook heb Ik de verderver geschapen, om te vernielen.
17 Alle instrument, dat tegen u bereid wordt, zal niet gelukken, en alle tong, die in het gericht tegen u opstaat, zult u verdoemen; dit is de erve van de knechten van de HEERE, en hun gerechtigheid is uit Mij, spreekt de HEERE.

55
1 O alle u dorstigen! komt tot de wateren, en u , die geen geld hebt, komt, koopt en eet, ja komt, koopt zonder geld, en zonder prijs, wijn en melk!
2 Waarom weegt u lieden geld uit voor hetgeen geen brood is, en uw arbeid voor hetgeen niet verzadigen kan? Hoort aandachtiglijk naar Mij, en eet het goede, en laat uw ziel in vettigheid zich verlustigen.
3 Neigt uw oor, en komt tot Mij, hoort en uw ziel zal leven; want Ik zal met u een eeuwig verbond maken, en u geven de gewisse weldadigheden van David.
4 Ziet, Ik heb hem tot een getuige van de volken gegeven, een vorst en gebieder van de volken.
5 Ziet, u zult een volk roepen, dat u niet kendet, en het volk, dat u niet kende, zal tot u lopen, om van de HEERE uws Gods wil, en om van de Heiligen Israels wil, want Hij heeft u verheerlijkt.
6 Zoekt de HEERE, terwijl Hij te vinden is; roept Hem aan, terwijl Hij nabij is.
7 De goddeloze verlate zijn weg, en de ongerechtige man zijn gedachten; en hij bekere zich tot de HEERE, zo zal Hij Zich Van zijn ontfermen, en tot onzen God, want Hij vergeeft menigvuldiglijk.
8 Want Mijn gedachten zijn niet uw gedachten, en uw wegen zijn niet Mijn wegen, spreekt de HEERE.
9 Want gelijk de hemelen hoger zijn dan de aarde, zo zijn Mijn wegen hoger dan uw wegen, en Mijn gedachten dan uw gedachten.
10 Want gelijk de regen en de sneeuw van de hemel nederdaalt, en daarheen niet wederkeert; maar doorvochtigt de aarde, en maakt, dat zij voortbrenge en uitspruite, en zaad geve de zaaier, en brood de eter;
11 Zo zal Mijn woord, dat uit Mijn mond uitgaat, ook zijn, het zal niet ledig tot Mij wederkeren; maar het zal doen, hetgeen Mij behaagt, en het zal voorspoedig zijn in hetgeen, waartoe Ik het zende.
12 Want in blijdschap zult u lieden uittrekken, en met vrede voortgeleid worden; de bergen en heuvelen zullen geschal maken met vrolijk gezang voor uw aangezicht, en alle bomen van de velds zullen de handen samenklappen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Voor een doorn zal een denneboom opgaan, voor een distel zal een mirteboom opgaan; en het zal de HEERE wezen tot een naam, tot een eeuwig teken, dat niet uitgeroeid zal worden.

56

1 Zo zegt de HEERE: Bewaart het recht, en doet gerechtigheid; want Mijn heil is nabij om te komen, en Mijn gerechtigheid om geopenbaard te worden.
2 Welgelukzalig is de mens, die zulks doet, en van de mensen kind, dat daaraan vasthoudt; die de sabbat houdt, zodat u die niet ontheiligt, en die zijn hand bewaart van enig kwaad te doen.
3 En de vreemde, die zich tot de HEERE gevoegd heeft, spreke niet, en zei:: De HEERE heeft mij gans en al van Zijn volk gescheiden; en de gesnedene zegge niet: Ziet, ik ben een dorre boom.
4 Want zo zegt de HEERE van de gesnedenen, die Mijn sabbatten houden, en verkiezen hetgeen, waartoe Ik lust heb, en vasthouden aan Mijn verbond;
5 Ik zal hen ook in Mijn huis en binnen Mijn muren een plaats en een naam geven, beter dan van de zonen en dan van de dochters; een eeuwigen naam zal Ik een ieder van hen geven, die niet uitgeroeid zal worden.
6 En de vreemden, die zich tot de HEERE voegen, om Hem te dienen, en om de Naam van de HEERE lief te hebben, om Hem tot knechten te zijn; al wie de sabbat houdt, dat hij die niet ontheilige, en die aan Mijn verbond vasthouden;
7 Die zal Ik ook brengen tot Mijn heiligen berg, en Ik zal hen verheugen in Mijn bedehuis; hun brandoffers en hun slachtoffers zullen aangenaam wezen op Mijn altaar; want Mijn huis zal een bedehuis genoemd worden voor alle volken.
8 De Elohiem , Die de verdrevenen van Israel vergadert, spreekt: Ik zal tot hem nog meer vergaderen, nevens hen, die tot hem vergaderd zijn.
9 Al u gedierten van de velds, komt om te eten, ja, al u gedierten in het woud!
10 Hun wachters zijn allen blind, zij weten niet; zij allen zijn stomme honden, zij kunnen niet bassen; zij zijn slaperig, zij liggen neder, zij hebben het sluimeren lief.
11 En deze honden zijn sterk van begeerte, zij kunnen niet verzadigd worden, ja, het zijn herders, die niet verstaan kunnen; zij allen keren zich naar hun weg, elkeen naar zijn gewin, elk uit zijn einde.
12 Komt hierheen, zeggen zij: ik zal wijn halen, en wij zullen sterken drank zuipen; en de dag van morgen zal zijn als deze, ja, groter, veel treffelijker.

57

1 De rechtvaardige komt om, en er is niemand, die het ter harte neemt; en de weldadige lieden worden weggeraapt, zonder dat er iemand op let, dat de rechtvaardige weggeraapt wordt voor het kwaad.
2 Hij zal ingaan in de vrede; zij zullen rusten op hun slaapsteden, een ieder, die in zijn oprechtheid gewandeld heeft.
3 Doch nadert u lieden hier toe, u kinderen van de guichelares! u overspelig zaad, en u , die hoererij bedrijft!
4 Over wie maakt u u lustig, over wie spert u de mond wijd open en steekt de tong lang uit? Bent u niet kinderen van de overtreding, een zaad van de valsheid?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Die hittig bent in de eikenbossen, onder allen groenen boom; slachtende de kinderen aan de beken, onder de hoeken van de steenrotsen.
6 Aan de gladde stenen van de beken is uw deel, die, die zijn uw lot; ook stort u denzelven drankoffer uit, u offert hun spijsoffer; zou Ik Mij over deze dingen troosten laten?
7 U stelt uw leger op een hogen en verhevenen berg; ook klimt u daarheen op, om slachtoffer te offeren.
8 En achter de deur en posten zet u uw gedenkteken; want van Mij wijkende ontdekt u u, en klimt op; u maakt uw leger wijd, en maakt u een verbond met enigen uit dezelve, u hebt hun leger lief in elke plaats, die u ziet.
9 En u trekt met olie tot de koning, en u vermenigvuldigt uw welriekende zalven; en u zendt uw gezanten verre weg, en vernedert u tot de hel toe.
10 U bent vermoeid door uw grote reis, maar u zegt niet: Het is buiten hoop; u hebt het leven uwer hand gevonden, daarom wordt u niet ziek.
11 Maar voor wie hebt u geschroomd of gevreesd? Want u hebt gelogen, en bent Mij niet gedachtig geweest, u hebt Mij op uw hart niet gelegd; is het niet, om dat Ik zwijg, en dat van ouds af, en u vreest Mij niet?
12 Ik zal uw gerechtigheid bekend maken, en uw werken, dat zij u geen nut doen zullen.
13 Wanneer u roepen zult, zo laat die, die van u vergaderd zijn, u redden; doch de wind zal hen allen wegvoeren, de ijdelheid zal hen wegnemen. Maar die op Mij betrouwt, die zal het aardrijk erven, en Mijn heiligen berg erfelijk bezitten.
14 En men zal zeggen: Verhoogt de baan, verhoogt de baan, bereidt de weg, neemt de aanstoot uit de weg Van mijn volks.
15 Want zo zegt de Hoge en Verhevene, Die in de eeuwigheid woont, en Wiens Naam heilig is: Ik woon in de hoogte en in het heilige, en bij die, die van een verbrijzelden en nederigen geest is, opdat Ik levend make de geest van de nederigen, en opdat Ik levend make het hart van de verbrijzelden.
16 Want Ik zal niet eeuwiglijk twisten, en Ik zal niet geduriglijk verbolgen zijn; want de geest zou van voor Mijn aangezicht overstelpt worden, en de zielen, die Ik gemaakt heb.
17 Ik was verbolgen over de ongerechtigheid hunner gierigheid, en sloeg hen; Ik verborg Mij, en was verbolgen; evenwel gingen zij afkerig henen in de weg van hun harten.
18 Ik zie hun wegen, en Ik zal hen genezen; en Ik zal hen geleiden, en hun vertroostingen weergeven, namelijk aan hun treurigen.
19 Ik schep de vrucht van de lippen, vrede, vrede voor hen die verre zijn, en die nabij zijn, zegt de HEERE, en Ik zal hen genezen.
20 Doch de goddelozen zijn als een voortgedreven zee, want die kan niet rusten, en haar wateren werpen slijk en modder op.
21 De goddelozen, zegt mijn God, hebben geen vrede.

58
1 Roep uit de keel, houd niet in, verhef uw stem als een bazuin, en verkondig Mijn volk hun overtreding, en het huis Jakobs hun zonden.
2 Hoewel zij Mij dagelijks zoeken, en een lust hebben aan de kennis Van mijn wegen, als een volk, dat gerechtigheid doet en het recht zijn God niet verlaat, vragen zij Mij naar de rechten van de gerechtigheid; zij hebben een lust tot God te naderen;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 En zei:: Waarom vasten wij, en U ziet het niet aan, waarom kwellen wij onze ziel, en U weet het niet? Ziet, ten dage, wanneer u lieden vast, zo vindt u uw lust, en u eist gestrengelijk al uw arbeid.
4 Ziet, tot twist en gekijf vast u lieden, en om goddelooslijk met de vuist te slaan; vast niet gelijk heden, om uw stem te doen horen in de hoogte.
5 Zou het zulk een vasten zijn, dat Ik verkiezen zou, dat de mens zijn ziel een dag kwelle, dat hij zijn hoofd kromme gelijk een bieze, en een zak en as onder zich spreide? Zoudt u dat een vasten heten, en een dag de HEERE aangenaam?
6 Is niet dit het vasten, dat Ik verkies: dat u losmaakt de knopen van de goddeloosheid, dat u ontdoet de banden van de juks, en dat u vrij loslaat de verpletterden, en alle juk verscheurt?
7 Is het niet, dat u de hongerige uw brood mededeelt, en de armen, verdrevenen in huis brengt? Als u een naakte ziet, dat u hem dekt, en dat u u voor uw vlees niet verbergt?
8 Dan zal uw licht voortbreken als de dageraad, en uw genezing zal snellijk uitspruiten; en uw gerechtigheid zal voor uw aangezicht heengaan, en de heerlijkheid van de HEERE zal uw achtertocht wezen.
9 Dan zult u roepen, en de HEERE zal antwoorden; u zult schreeuwen, en Hij zal zeggen: Ziet, hier ben Ik. Zo u uit het midden van u wegdoet het juk, het uitsteken van de vingers, en het spreken van de ongerechtigheid;
10 En zo u uw ziel opent voor de hongerige, en de bedrukte ziel verzadigt; dan zal uw licht in de duisternis opgaan, en uw donkerheid zal zijn als de middag.
11 En de HEERE zal u geduriglijk leiden, en Hij zal uw ziel verzadigen in grote droogten, en uw beenderen vaardig maken; en u zult zijn als een gewaterde hof, en als een springader van de wateren, welker wateren niet ontbreken.
12 En die uit u voortkomen, zullen bouwen de oude verwoeste plaatsen; de fondamenten, van geslacht tot geslacht verwoest, zult u oprichten; en u zult genaamd worden: Die de bressen toemuurt, die de paden weer opmaakt, om te bewonen.
13 Indien u uw voet van de sabbat afkeert, van te doen uw lust op Mijn heiligen dag; en indien u de sabbat noemt een verlustiging, opdat de HEERE geheiligd worde, Die te eren is; en indien u die eert, dat u uw wegen niet doet, en uw eigen lust niet vindt, noch een woord daarvan spreekt;
14 Dan zult u u verlustigen in de HEERE, en Ik zal u doen rijden op de hoogten van de aarde, en Ik zal u spijzigen met de erve van uw vader Jakob; want de mond van de HEERE heeft het gesproken.

59
1 Ziet, de hand van de HEERE is niet verkort, dat zij niet zou kunnen verlossen; en Zijn oor is niet zwaar geworden, dat het niet zou kunnen horen.
2 Maar uw ongerechtigheden maken een scheiding tussen u en tussen uw God, en uw zonden verbergen het aangezicht van u, dat Hij niet hoort.
3 Want uw handen zijn met bloed bevlekt; en uw vingeren met ongerechtigheid; uw lippen spreken valsheid, uw tong dicht onrecht.
4 Er is niemand, die voor de gerechtigheid roept, en niemand, die voor de waarheid in het gericht zich begeeft; zij vertrouwen op ijdelheid, en spreken leugen; met moeite zijn zij zwanger, en zij baren ongerechtigheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Zij broeden basiliskus-eieren uit, en zij weven spinnewebben; die van hun eieren eet, moet sterven, en als het in stukken gedrukt wordt, er berst een adder uit.
6 Hun webben deugen niet tot klederen, en zij zullen zichzelven niet kunnen dekken met hun werken; hun werken zijn werken van de ongerechtigheid, en een maaksel van de wrevels is in hun handen.
7 Hun voeten lopen tot het kwade, en zij haasten om onschuldig bloed te vergieten; hun gedachten zijn gedachten van de ongerechtigheid, verstoring en verbreking is op hun banen.
8 De weg van de vredes kennen zij niet; en er is geen recht in hun gangen; hun paden maken zij verkeerd voor zich zelven, al wie daarop gaat, die kent de vrede niet.
9 Daarom is het recht verre van ons, en de gerechtigheid achterhaalt ons niet; wij wachten op het licht, maar ziet, er is duisternis, op een groten glans, maar wij wandelen in donkerheden.
10 Wij tasten naar de wand, gelijk de blinden, en, gelijk die geen ogen hebben, tasten wij; wij stoten ons op de middag, als in de schemering, wij zijn in woeste plaatsen gelijk de doden.
11 Wij brommen allen zoals de beren, en wij kirren doorgaans gelijk de duiven; wij wachten naar recht, maar er is geen, naar heil, maar het is verre van ons.
12 Want onze overtredingen zijn vele voor U, en onze zonden getuigen tegen ons; want onze overtredingen zijn bij ons, en onze ongerechtigheden kennen wij;
13 Het overtreden en het liegen tegen de HEERE, en het achterwaarts wijken van onzen God; het spreken van onderdrukking en afval, het ontvangen en het dichten van valse woorden uit het hart.
14 Daarom is het recht achterwaarts geweken, en de gerechtigheid staat van verre; want de waarheid struikelt op de straat, en wat recht is, kan er niet ingaan.
15 Ja, de waarheid ontbreekt er, en wie van het boze wijkt, stelt zich tot een roof; en de HEERE zag het, en het was kwaad in Zijn ogen, dat er geen recht was.
16 Omdat Hij zag, dat er niemand was, zo ontzette Hij Zich, omdat er geen voorbidder was; daarom bracht Hem Zijn arm heil aan, en Zijn gerechtigheid ondersteunde Hem.
17 Want Hij trok gerechtigheid aan als een pantser, en de helm van de heils zette Hij op Zijn hoofd, en de klederen van de wraak trok Hij aan tot kleding, en Hij deed de ijver aan als een mantel.
18 Even naar de werken, even daarnaar zal Hij vergelden, grimmigheid aan Zijn wederpartijders, vergelding aan Zijn vijanden; de eilanden zal Hij het loon vergelden.
19 Dan zullen zij de Naam van de HEERE vrezen van de nedergang, en Zijn heerlijkheid van de opgang van de zon; als de vijand zal komen gelijk een stroom, zal de Geest van de HEERE de banier tegen hen oprichten.
20 En er zal een Verlosser tot Sion komen, namelijk voor hen, die zich bekeren van de overtreding in Jakob, spreekt de HEERE.
21 Mij aangaande, dit is Mijn Verbond met hen, zegt de HEERE: Mijn Geest, Die op u is, en Mijn woorden, die Ik in uw mond gelegd heb, die zullen van uw mond niet wijken, noch van de mond van uw zaad, noch van de mond van het zaad uws zaads, zegt de HEERE, van nu aan tot in eeuwigheid toe.

60
1 Maak u op, word verlicht, want uw Licht komt, en de heerlijkheid van de HEERE gaat over u op.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Want zie, de duisternis zal de aarde bedekken, en donkerheid de volken; doch over u zal de HEERE opgaan, en Zijn heerlijkheid zal over u gezien worden.
3 En de heidenen zullen tot uw licht gaan, en koningen tot de glans, die u is opgegaan.
4 Hef uw ogen rondom op, en zie, die allen zijn vergaderd, zij komen tot u; uw zonen zullen van verre komen, en uw dochters zullen aan uw zijde gevoedsterd worden.
5 Dan zult u het zien en samenvloeien, en uw hart zal vervaard zijn en verwijd worden; want de menigte van de zee zal tot u gekeerd worden, het heir van de heidenen zal tot u komen.
6 Een hoop kemelen zal u bedekken, de snelle kemelen van Midian en Hefa; zij allen uit Scheba zullen komen; goud en wierook zullen zij aanbrengen, en zij zullen de overvloedigen lof van de HEERE boodschappen.
7 Al de schapen van Kedar zullen tot u verzameld worden; de rammen van Nebajoth zullen u dienen; zij zullen met welgevallen komen op Mijn altaar, en Ik zal het huis Van mijn heerlijkheid heerlijk maken.
8 Wie zijn deze, die daar komen gevlogen als een wolk, en als duiven tot haar vensters?
9 Want de eilanden zullen Mij verwachten, en de schepen van Tarsis vooreerst, om uw kinderen van verre te brengen, hun zilver en hun goud met hen, tot de Naam van de HEERE uws Gods, en tot de Heilige Israels, omdat Hij u heerlijk gemaakt heeft.
10 En de vreemden zullen uw muren bouwen, en hun koningen zullen u dienen; want in Mijn verbolgenheid heb Ik u geslagen, maar in Mijn welbehagen heb Ik Mij over u ontfermd.
11 En uw poorten zullen steeds openstaan, zij zullen van de daags of van de nachts niet toegesloten worden; opdat men tot u inbrenge het heir van de heidenen, en hun koningen tot u geleid worden.
12 Want het volk en het koninkrijk, welke u niet zullen dienen, die zullen vergaan; en die volken zullen gans verwoest worden.
13 De heerlijkheid van Libanon zal tot u komen, de denneboom, de beuke boom en de busboom te gelijk, om te versieren de plaats Van mijn heiligdoms, en Ik zal de plaats Van mijn voeten heerlijk maken.
14 Ook zullen, zich buigende, tot u komen de kinderen van hen, die u onderdrukt hebben, en allen, die u gelasterd hebben zullen zich nederbuigen aan de planten uwer voeten; en zij zullen u noemen de stad van de HEERE, het Sion van de Heilige Israels.
15 In plaats dat u verlaten en gehaat bent geweest, zodat niemand door u henen ging, zo zal Ik u stellen tot een eeuwige heerlijkheid, tot een vreugde van geslacht tot geslacht.
16 En u zult de melk van de heidenen zuigen, en u zult de borsten van de koningen zuigen; en u zult weten, dat Ik de HEERE ben, uw Heiland, en uw Verlosser, de Machtige Jakobs.
17 Voor koper zal Ik goud brengen, en voor ijzer zal Ik zilver brengen, en voor hout koper, en voor stenen ijzer; en zal uw opzieners vreedzaam maken, en uw drijvers rechtvaardigen.
18 Er zal geen geweld meer gehoord worden in uw land, verstoring noch verbreking in uw landpale; maar uw muren zult u Heil heten, en uw poorten Lof.
19 De zon zal u niet meer wezen tot een licht van de daags, en tot een glans zal u de maan niet lichten; maar de HEERE zal u wezen tot een eeuwig Licht, en uw God tot uw Sierlijkheid.
20 Uw zon zal niet meer ondergaan, en uw maan zal haar licht niet intrekken; want de HEERE zal u tot een eeuwig licht wezen, en de dagen uwer treuring zullen een einde nemen.
21 En uw volk zullen allen te zamen rechtvaardigen zijn, zij zullen in eeuwigheid de aarde erfelijk bezitten; zij zullen zijn een spruit Van mijn plantingen, een werk Van mijn handen, opdat Ik verheerlijkt worde.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 De kleinste zal tot duizend worden, en de minste tot een machtig volk; Ik, de HEERE, zal zulks te van zijn tijd snellijk doen komen.

61

1 De Geest van de Elohiem is op Mij, omdat de Heere Mij gezalfd heeft, om een blijde boodschap te brengen de zachtmoedigen; Hij heeft Mij gezonden om te verbinden de gebrokenen van harte, om de gevangenen vrijheid uit te roepen, en de gebondenen opening van de gevangenis;
2 Om uit te roepen het jaar van het welbehagen van de HEERE, en de dag van de wraak onzes Gods; om alle treurigen te troosten;
3 Om de treurigen Sions te beschikken dat hun gegeven worde sieraad voor as, vreugdeolie voor treurigheid, het gewaad van de lofs voor een benauwden geest; opdat zij genaamd worden eikebomen van de gerechtigheid, een planting van de HEERE, opdat Hij verheerlijkt worde.
4 En zij zullen de oude verwoeste plaatsen bouwen, de vorige verstoringen weer oprichten, en de verwoeste steden vernieuwen, die verstoord waren van geslacht tot geslacht.
5 En uitlanders zullen staan, en uw kudden weiden; en vreemden zullen uw akkerlieden en uw wijngaardeniers zijn.
6 Doch u lieden zult priesters van de HEERE heten, men zal u dienaren onzes Gods noemen; u zult het vermogen van de heidenen eten, en in hun heerlijkheid zult u u roemen.
7 Voor uw dubbele schaamte en schande zullen zij juichen over hun deel; daarom zullen zij in hun land erfelijk het dubbele bezitten; zij zullen eeuwige vreugde hebben.
8 Want Ik, de HEERE, heb het recht lief, Ik haat de roof in het brandoffer, en Ik zal geven, dat hun werk in van de waarheid zal zijn; en Ik zal een eeuwig verbond met hen maken.
9 En hun zaad zal onder de heidenen bekend worden, en hun nakomelingen in het midden van de volken; allen, die hen zien zullen, zullen hen kennen, dat zij zijn een zaad, dat de HEERE gezegend heeft.
10 Ik ben zeer vrolijk in de HEERE, mijn ziel verheugt zich in mijn God, want Hij heeft mij bekleed met de klederen van de heils, de mantel van de gerechtigheid heeft Hij mij omgedaan; gelijk een bruidegom zich met priesterlijk sieraad versiert, en als een bruid zich versiert met haar gereedschap.
11 Want gelijk de aarde haar spruit voortbrengt, en gelijk een hof, hetgeen in hem gezaaid is, doet uitspruiten; zo zal de Elohiem gerechtigheid en lof doen uitspruiten voor al de volken.

62

1 Om Sions wil zal ik niet zwijgen, en om Jeruzalems wil zal ik niet stil zijn; totdat haar gerechtigheid voortkome als een glans, en haar heil als een fakkel, die brandt.
2 En de heidenen zullen uw gerechtigheid zien, en alle koningen uw heerlijkheid; en u zult met een nieuwen naam genoemd worden, welke van de HEERE mond uitdrukkelijk noemen zal.
3 En u zult een sierlijke kroon zijn in de hand van de HEERE, en een koninklijke hoed in de hand uws Gods.
4 Tot u zal niet meer gezegd worden: De verlatene, en tot uw land zal niet meer gezegd worden: Het verwoeste; maar u zult genoemd worden: Mijn lust is aan haar! en uw land: Het getrouwde; want de HEERE heeft een lust aan u, en uw land zal getrouwd worden.
5 Want gelijk een jongeling een jonkvrouw trouwt, zo zullen uw kinderen u trouwen; en gelijk de bruidegom vrolijk is over de bruid, zo zal uw God over u vrolijk zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 O Jeruzalem! Ik heb wachters op uw muren besteld, die geduriglijk al de dag en al de nacht niet zullen zwijgen. O u , die van de HEERE doet gedenken, laat geen stilzwijgen bij u wezen!
7 En zwijgt niet stil voor Hem, totdat Hij bevestige, en totdat Hij Jeruzalem stelle tot een lof op aarde.
8 De HEERE heeft gezworen bij Zijn rechterhand, en bij de arm Van zijn sterkte: indien Ik uw koren meer zal geven tot spijs voor uw vijanden, en indien de vreemden zullen drinken van uw most, waaraan u gearbeid hebt!
9 Maar die het inzamelen zullen, die zullen het eten, en zij zullen de HEERE prijzen; en die hem vergaderen zullen, zullen hem drinken in de voorhoven Van mijn heiligdoms.
10 Gaat door, gaat door, door de poorten, bereidt de weg van de volks; verhoogt, verhoogt een baan, ruimt de stenen weg, steekt een banier omhoog tot de volken!
11 Ziet, de HEERE heeft doen horen, tot aan het einde van de aarde: zegt van de dochter van Sion: Zie, uw Heil komt; zie, Zijn loon is met Hem, en Zijn arbeidsloon is voor Zijn aangezicht.
12 En zij zullen hen noemen het heilige volk, de verlosten van de HEERE; en u zult genoemd worden de gezochte, de stad, die niet verlaten is.

63
1 Wie is Deze, Die van Edom komt met besprenkelde klederen, van Bozra? Deze, Die versierd is in Zijn gewaad? Die voorttrekt in Zijn grote kracht? Ik ben het, Die in gerechtigheid spreek, Die machtig ben te verlossen.
2 Waarom bent u rood aan Uw gewaad, en Uw klederen als van een, die in de wijnpers treedt?
3 Ik heb de pers alleen getreden, en er was niemand van de volken met Mij; en Ik heb hen getreden in Mijn toorn, en heb hen vertrapt in Mijn grimmigheid; en hun kracht is gesprengd op Mijn klederen, en al Mijn gewaad heb Ik bezoedeld.
4 Want de dag van de wraak was in Mijn hart, en het jaar Van mijn verlosten was gekomen.
5 En Ik zag toe, en er was niemand die hielp; en Ik ontzette Mij, en er was niemand, die ondersteunde; daarom heeft Mijn arm Mij heil beschikt, en Mijn grimmigheid heeft Mij ondersteund,
6 En Ik heb de volken vertreden in Mijn toorn, en Ik heb hen dronken gemaakt in Mijn grimmigheid; en Ik heb hun kracht ter aarde doen nederdalen.
7 Ik zal de goedertierenheden van de HEERE vermelden, de veelvoudigen lof van de HEERE, naar alles, wat de HEERE ons heeft bewezen, en de grote goedigheid aan het huis van Israel, die Hij hun bewezen heeft, naar Zijn barmhartigheden, en naar de veelheid Van zijn goedertierenheden.
8 Want Hij zei: Zij zijn immers Mijn volk, kinderen, die niet liegen zullen? Zo is Hij hun geworden tot een Heiland.
9 In al hun benauwdheid was Hij benauwd, en de Engel Van zijn aangezichts heeft hen behouden; door Zijn liefde en door Zijn genade heeft Hij hen verlost; en Hij nam hen op, en Hij droeg hen al de dagen van ouds.
10 Maar zij zijn wederspannig geworden, en zij hebben Zijn Heiligen Geest smarten aangedaan; daarom is Hij hun in een vijand verkeerd, Hij Zelf heeft tegen hen gestreden.
11 Nochtans dacht Hij aan de dagen van ouds, aan Mozes en Zijn volk; maar nu, waar is Hij, Die hen uit de zee opgebracht heeft, met de herders Van zijn kudde? Waar is Hij, Die Zijn Heiligen Geest in het midden van hen stelde?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Die de arm Van zijn heerlijkheid heeft doen gaan aan de rechterhand van Mozes; Die de wateren voor hunlieder aangezichten kliefde opdat Hij Zich een eeuwigen Naam maakte?
13 Die hen leidde door de afgronden; als een paard in de woestijn, struikelden zij niet.
14 Gelijk een beest, dat afgaat in de valleien, heeft hun de Geest van de HEERE rust gegeven. Zo hebt U Uw volk geleid, opdat U U een heerlijken Naam zoudt maken.
15 Zie van de hemel af, en aanschouw van Uw heilige en Uw heerlijke woning; waar zijn Uw ijver en Uw mogendheden, het gerommel Uws ingewands en Uwer barmhartigheden? Zij houden zich tegen mij in.
16 U bent toch onze Vader, want Abraham weet van ons niet, en Israel kent ons niet; U , o HEERE! bent onze Vader, onze Verlosser van ouds af is Uw Naam.
17 HEERE! waarom doet U ons van Uw wegen dwalen, waarom verstokt U ons hart, dat wij U niet vrezen? Keer weer om Uwer knechten wil, de stammen Uws erfdeels.
18 Uw heilig volk heeft het maar een weinig tijds bezeten; onze wederpartijders hebben Uw heiligdom vertreden.
19 Wij zijn geworden als die, over welke U van ouds niet hebt geheerst, en die naar Uw Naam niet zijn genoemd.

64
1 Och, dat U de hemelen scheurdet, dat U nederkwaamt, dat de bergen van Uw aangezicht vervloten;
2 Gelijk een smeltvuur brandt, en het vuur de wateren doet opbobbelen, om Uw Naam aan Uw wederpartijders bekend te maken! Laat zo de heidenen voor Uw aangezicht beven.
3 Toen U vreselijke dingen deedt, die wij niet verwachtten; U kwaamt neder, van Uw aangezicht vervloten de bergen.
4 Ja, van ouds heeft men het niet gehoord, noch met oren vernomen, en geen oog heeft het gezien, behalve U , o God! wat Hij doen zal die, die op Hem wacht.
5 U ontmoet de vrolijke, en die gerechtigheid doet dengenen, die Uwer gedenken op Uw wegen; zie, U waart verbolgen, omdat wij gezondigd hebben; in dezelve is de eeuwigheid, opdat wij behouden wierden.
6 Doch wij allen zijn als een onreine, en al onze gerechtigheden zijn als een wegwerpelijk kleed; en wij allen vallen af als een blad, en onze misdaden voeren ons henen weg als een wind.
7 En er is niemand, die Uw Naam aanroept, die zich opwekt, dat hij U aangrijpe; want U verbergt Uw aangezicht voor ons, en U doet ons smelten, door middel van onze ongerechtigheden.
8 Doch nu, HEERE! U bent onze Vader; wij zijn leem, en U bent onze pottenbakker, en wij allen zijn Uwer handen werk.
9 HEERE! wees niet zo zeer verbolgen, en gedenk niet eeuwiglijk van de ongerechtigheid; zie, aanschouw toch, wij allen zijn Uw volk.
10 Uw heilige steden zijn een woestijn geworden, Sion is een woestijn geworden, Jeruzalem een verwoesting.
11 Ons heilig en ons heerlijk huis, waarin onze vaders U loofden, is met vuur verbrand; en al onze gewenste dingen zijn tot woestheid geworden.
12 HEERE! zoudt U U over deze dingen inhouden, zoudt U stilzwijgen, en ons zozeer bedrukken?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

65
1 Ik ben gevonden van hen, die naar Mij niet vraagden; Ik ben gevonden van degenen, die Mij niet zochten; tot het volk, dat naar Mijn Naam niet genoemd was, heb Ik gezegd: Ziet, hier ben Ik, ziet, hier ben Ik.
2 Ik heb Mijn handen uitgebreid, de gansen dag tot een wederstrevig volk, die wandelen op een weg, die niet goed is, naar hun eigen gedachten.
3 Een volk, Mij geduriglijk tergende in Mijn aangezicht, in hoven offerende, en rokende op tichelstenen;
4 Zittende bij de graven, zo vernachten zij bij degenen, die bewaard worden, etende zwijnenvlees, en er is sap van gruwelijke dingen in hun vaten.
5 Die daar zeggen: Houd u tot uzelven, en naak tot mij niet, want ik ben heiliger dan u . Deze zijn een rook in Mijn neus, een vuur, de gansen dag brandende.
6 Ziet, het is voor Mijn aangezicht geschreven; Ik zal niet zwijgen, maar Ik zal vergelden, ja, in hun boezem zal Ik vergelden;
7 Uw ongerechtigheden, en uwer vaderen ongerechtigheden tegelijk, zegt de HEERE, die gerookt hebben op de bergen, en Mij smaadheid aangedaan hebben op de heuvelen; daarom zal Ik hun vorig werkloon in hun boezem weer toemeten.
8 Zo zegt de HEERE: Gelijk wanneer men most in een bos druiven vindt, men zegt: Verderf ze niet, want er is een zegen in; zo zal Ik het om Van mijn knechten wil doen, dat Ik hen niet allen verderve.
9 En Ik zal zaad uit Jakob voortbrengen, en uit Juda een erfbezitter van Mijn bergen; en Mijn uitverkorenen zullen het erfelijk bezitten, en Mijn knechten zullen daar wonen.
10 En Saron zal tot een schaapskooi worden, en het dal van Achor tot een runderleger, voor Mijn volk, dat Mij gezocht heeft.
11 Maar u verlaters van de HEERE, u vergeters van de berg Van mijn heiligheid, u aanrichters van een tafel voor die bende, en u opvullers van de dranks voor dat getal!
12 Ik zal u ook ten zwaarde tellen, dat u allen u ter slachting zult krommen, omdat Ik geroepen heb, maar u hebt niet geantwoord, Ik gesproken heb, maar u hebt niet gehoord, maar hebt gedaan, dat kwaad was in Mijn ogen, en hebt verkoren hetgeen, waaraan Ik geen lust heb.
13 Daarom zegt de Elohiem zo: Ziet, Mijn knechten zullen eten, doch u lieden zult hongeren; ziet, Mijn knechten zullen drinken, doch u lieden zult dorsten; ziet, Mijn knechten zullen blijde zijn, doch u lieden zult beschaamd zijn.
14 Ziet, Mijn knechten zullen juichen van goeder harte, maar u lieden zult schreeuwen van weedom van de harten, en van verbreking van de geestes zult u huilen.
15 En u lieden zult uw naam Mijn uitverkorenen tot een vervloeking laten; en de Elohiem zal u doden, maar Zijn knechten zal Hij met een anderen naam noemen;
16 Zodat, wie zich zegenen zal op aarde, die zal zich zegenen in de God van de waarheid; en wie zal zweren op aarde, die zal zweren bij de God van de waarheid, omdat de vorige benauwdheden zullen vergeten zijn, en omdat zij voor Mijn ogen verborgen zijn.
17 Want ziet, Ik schep nieuwe hemelen en een nieuwe aarde; en de vorige dingen zullen niet meer gedacht worden, en zullen in het hart niet opkomen.
18 Maar weest u lieden vrolijk, en verheugt u tot in van de eeuwigheid in hetgeen Ik schep; want ziet, Ik schep Jeruzalem een verheuging, en haar volk een vrolijkheid.
19 En Ik zal Mij verheugen over Jeruzalem, en vrolijk zijn over Mijn volk; en in haar zal niet meer gehoord worden de stem van de wening, noch de stem van de geschreeuws.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Van daar zal niet meer wezen een zuigeling van weinig dagen, noch een oud man, die zijn dagen niet zal vervullen; want een jongeling zal sterven, honderd jaren oud zijnde, maar een zondaar, honderd jaren oud zijnde, zal vervloekt worden.
21 En zij zullen huizen bouwen en bewonen, en zij zullen wijngaarden planten, en derzelver vrucht eten.
22 Zij zullen niet bouwen, dat het een ander bewone; zij zullen niet planten, dat het een ander ete, want de dagen Van mijn volks zullen zijn als de dagen eens booms, en Mijn uitverkorenen zullen het werk hunner handen verslijten.
23 Zij zullen niet tevergeefs arbeiden, noch baren ter verstoring; want zij zijn het zaad van de gezegenden van de HEERE, en hun nakomelingen met hen.
24 En het zal gebeuren, eer zij roepen, zo zal Ik antwoorden; terwijl zij nog spreken, zo zal Ik horen.
25 De wolf en het lam zullen te zamen weiden, en de leeuw zal stro eten als een rund, en stof zal de spijze van de slang zijn; zij zullen geen kwaad doen noch verderven op Mijn gansen heiligen berg, zegt de HEERE.

66
1 Zo zegt de HEERE: De hemel is Mijn troon, en de aarde is de voetbank Van mijn voeten; waar zou dat huis zijn, dat u lieden Mij zoudt bouwen, en waar is de plaats Van mijn rust?
2 Want Mijn hand heeft al deze dingen gemaakt, en al deze dingen zijn geweest, spreekt de HEERE; maar op deze zal Ik zien, op de arme en verslagene van geest, en die voor Mijn woord beeft.
3 Wie een os slacht, slaat een man; wie een lam offert, breekt een hond de hals; wie spijsoffer offert, is als die zwijnenbloed offert; wie wierook brandt ten gedenkoffer, is als die een afgod zegent. Deze verkiezen ook hun wegen, en hun ziel heeft lust aan hun verfoeiselen.
4 Ik zal ook verkiezen het loon hunner handelingen, en hun vreze zal Ik over hen doen komen, omdat Ik geroepen heb, en niemand antwoordde, Ik gesproken heb en zij niet hoorden, maar deden dat kwaad is in Mijn ogen, en verkoren hetgeen waartoe Ik geen lust had.
5 Hoort van de HEERE woord, u , die voor Zijn woord beeft! Uw broers, die u haten, die u verre afzonderen, om Van mijn Naams wil, zeggen: Dat de HEERE heerlijk worde! Doch Hij zal verschijnen tot uw vreugde, zij daarentegen zullen beschaamd worden.
6 Er zal een stem van een groot rumoer uit de stad zijn, een stem uit de tempel, de stem van de HEERE, Die Zijn vijanden de verdiensten vergeldt.
7 Eer zij barensnood had, heeft zij gebaard, eer haar smart overkwam, is zij van een kind verlost.*
* ook: bevallen
8 Wie heeft ooit zulks gehoord? Wie heeft dergelijks gezien? Zou een land kunnen geboren worden op een enigen dag? Zou een volk kunnen geboren worden op een enige reize? Maar Sion heeft weeen gekregen, en zij heeft haar zonen gebaard.
9 Zou Ik de baarmoeder openbreken, en niet genereren? zegt de HEERE; zou Ik, Die genereer, voortaan toesluiten? zegt uw God.
10 Verblijdt u met Jeruzalem, en verheugt u over haar, al haar liefhebbers! Weest vrolijk over haar met vreugde, u allen, die over haar bent treurig geweest!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Opdat u moogt zuigen, en verzadigd worden van de borsten harer vertroostingen; opdat u moogt uitzuigen, en u verlusten met de glans harer heerlijkheid.
12 Want zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal de vrede over haar uitstrekken als een rivier, en de heerlijkheid van de heidenen als een overlopende beek; dan zult u lieden zuigen; u zult op de zijden gedragen worden, en op de knieen zeer vriendelijk getroeteld worden.
13 Als een, die zijn moeder troost, zo zal Ik u troosten; ja, u zult te Jeruzalem getroost worden.
14 En u zult het zien, en uw hart zal vrolijk zijn, en uw beenderen zullen groenen als het tedere gras; dan zal de hand van de HEERE bekend worden aan Zijn knechten, en Hij zal Zijn vijanden gram worden.
15 Want ziet, de HEERE zal met vuur komen, en Zijn wagenen als een wervelwind; om met grimmigheid Zijn toorn hiertoe te wenden, en Zijn schelding met vuurvlammen.
16 Want met vuur, en met Zijn zwaard zal de HEERE in het recht treden met alle vlees; en de verslagenen van de HEERE zullen vermenigvuldigd zijn.
17 Die zichzelven heiligen, en zichzelven reinigen in de hoven, achter een in het midden daaevan, die zwijnenvlees eten, en verfoeisel, en muizen; te zamen zullen zij verteerd worden, spreekt de HEERE.
18 Hun werken en hun gedachten! Het komt, dat Ik vergaderen zal alle heidenen en tongen, en zij zullen komen, en zij zullen Mijn heerlijkheid zien.
19 En Ik zal een teken aan hen zetten, en uit hen, die het ontkomen zullen zijn, zal Ik zenden tot de heidenen naar Tarsis, Pul, en Lud, de boogschutters, naar Tubal en Javan, tot de ver gelegen eilanden, die Mijn gerucht niet gehoord, noch Mijn heerlijkheid gezien hebben; en zij zullen Mijn heerlijkheid onder de heidenen verkondigen.
20 En zij zullen al uw broers uit alle heidenen de HEERE ten spijsoffer brengen, op paarden, en op wagenen, en op rosbaren, en op muildieren, en op snelle lopers, naar Mijn heiligen berg toe, naar Jeruzalem, zegt de HEERE, zoals de kinderen Israels het spijsoffer in een rein vat brengen ten huize van de HEERE.
21 En ook zal Ik uit dezelve enigen tot priesters en tot Levieten nemen, zegt de HEERE.
22 Want zoals die nieuwe hemel en die nieuwe aarde, die Ik maken zal, voor Mijn aangezicht zullen staan, spreekt de HEERE, zo zal ook uw zaad en uw naam staan.
23 En het zal gebeuren, dat van de ene nieuwe maan tot de andere, en van de enen sabbat tot de anderen, alle vlees komen zal om aan te bidden voor Mijn aangezicht, zegt de HEERE.
24 En zij zullen henen uitgaan, en zij zullen de dode lichamen van de lieden zien, die tegen Mij overtreden hebben; want hun worm zal niet sterven, en hun vuur zal niet uitgeblust worden, en zij zullen allen vlees een afgrijzing wezen.

JEREMIA

1

1 De woorden van Jeremia, de zoon van Hilkia, uit de priesteren, die te Anathoth waren, in het land van Benjamin;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Tot welke het woord van de HEERE gebeurde, in de dagen van Josia, zoon van Amon, koning van Juda, in het dertiende jaar van zijn regering.
3 Ook gebeurde het tot hem in de dagen van Jojakim, zoon van Josia, koning van Juda, totdat voleind werd het elfde jaar van Zedekia, zoon van Josia, koning van Juda; totdat Jeruzalem gevankelijk werd weggevoerd in de vijfde maand.
4 Het woord van de HEERE dan gebeurde tot mij, en zei::
5 Eer Ik u in moeders buik formeerde, heb Ik u gekend, en eer u uit de baarmoeder voortkwaamt, heb Ik u geheiligd; Ik heb u de volken tot een profeet gesteld.
6 Toen zei ik: Ach, Elohiem ! zie, ik kan niet spreken, want ik ben jong.
7 Maar de HEERE zei tot mij: Zeg niet: Ik ben jong; want overal, waarhenen Ik u zenden zal, zult u gaan, en alles, wat Ik u gebieden zal, zult u spreken.
8 Vrees niet voor hun aangezicht, want Ik ben met u, om u te redden, spreekt de HEERE.
9 En de HEERE stak Zijn hand uit, en roerde mijn mond aan; en de HEERE zei tot mij: Zie, Ik geef Mijn woorden in uw mond.
10 Zie, Ik stel u te deze dage over de volken en over de koninkrijken, om uit te rukken, en af te breken, en te verderven, en te verstoren; ook om te bouwen en te planten.
11 Wijders gebeurde van de HEERE woord tot mij, en zei:: Wat ziet u , Jeremia? En ik zei: Ik zie een amandelroede.
12 En de HEERE zei tot mij: U hebt wel gezien; want Ik zal wakker zijn over Mijn woord, om dat te doen.
13 En van de HEERE woord gebeurde ten tweeden male tot mij, en zei:: Wat ziet u ? En ik zei: Ik zie een ziedenden pot, welks voorste deel tegen het noorden is.
14 En de HEERE zei tot mij: Van het noorden zal zich dit kwaad opdoen over alle inwoners van het land.
15 Want zie, Ik roep alle geslachten van de koninkrijken van het noorden, spreekt de HEERE; en zij zullen komen, en zetten een ieder zijn troon voor de deur van de poorten van Jeruzalem, en tegen al haar muren rondom, en tegen alle steden van Juda.
16 En Ik zal Mijn oordelen tegen hen uitspreken over al hun boosheid; dat zij Mij verlaten hebben, en anderen goden gerookt, en zich gebogen hebben voor de werken hunner handen.
17 U dan, gord uw lendenen, en maakt u op, en spreek tot hen alles, wat Ik u gebieden zal; wees niet verslagen voor hun aangezicht, opdat Ik u voor hun aangezicht niet versla.
18 Want zie, Ik stel u heden tot een vaste stad, en tot een ijzeren pilaar, en tot koperen muren tegen het gehele land; tegen de koningen van Juda, tegen haar vorsten, tegen haar priesteren, en tegen het volk van het land.
19 En zij zullen tegen u strijden, maar tegen u niet vermogen; want Ik ben met u, spreekt de HEERE, om u uit te helpen.

2
1 En van de HEERE woord gebeurde tot mij, en zei::
2 Ga en roep voor de oren van Jeruzalem, en zei:: Zo zegt de HEERE: Ik gedenk van de weldadigheid uwer jeugd, van de liefde uwer ondertrouw, toen u Mij nawandeldet in de woestijn, in onbezaaid land.
3 Israel was de HEERE een heiligheid, de eerstelingen Van zijn inkomste; allen, die hem opaten, werden voor schuldig gehouden; kwaad kwam hun over, spreekt de HEERE.
4 Hoort van de HEERE woord, u huis van Jakob, en alle geslachten van het huis Israels!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Zo zegt de HEERE: Wat voor onrecht hebben uw vaders aan Mij gevonden, dat zij verre van Mij geweken zijn, en hebben de ijdelheid nagewandeld, en zij zijn ijdel geworden?
6 En zeiden niet: Waar is de HEERE, Die ons opvoerde uit Egypteland, Die ons leidde in de woestijn, in een land van wildernissen en kuilen, in een land van dorheid en schaduw van de doods, in een land, waar niemand doorging, en waar geen mens woonde?
7 En Ik bracht u in een vruchtbaar land, om de vrucht van hetzelve en het goede er van te eten; maar toen u daarin kwaamt, verontreinigdet u Mijn land, en steldet Mijn erfenis tot een gruwel.
8 De priesters zeiden niet: Waar is de HEERE? en die de wet handelden, kenden Mij niet; en de herders overtraden tegen Mij; en de profeten profeteerden door Baal, en wandelden naar dingen, die geen nut doen.
9 Daarom zal Ik nog met u twisten, spreekt de HEERE; ja, met uw kindskinderen zal Ik twisten.
10 Want, gaat over in de eilanden van de Chitteers, en ziet toe, en zendt naar Kedar, en merkt er wel op; en ziet, of diesgelijks geschied zij?
11 Heeft ook een volk de goden veranderd, hoewel dezelve geen goden zijn? Nochtans heeft Mijn volk zijn Eer veranderd in hetgeen geen nut doet.
12 Ontzet u hierover, u hemelen, en bent verschrikt, wordt zeer woest, spreekt de HEERE.
13 Want Mijn volk heeft twee boosheden gedaan; Mij, de Springader van de levenden waters, hebben zij verlaten, om zichzelven bakken uit te houwen, gebroken bakken, die geen water houden.
14 Is dan Israel een knecht, of is hij een ingeborene van de huizes? Waarom is hij dan ten roof geworden?
15 De jonge leeuwen hebben over hem gebruld, zij hebben hun stem verheven; en zij hebben zijn land gezet in verwoesting; zijn steden zijn verbrand, dat er niemand in woont.
16 Ook hebben u de kinderen van Nof en Tachpanhes de schedel afgeweid.
17 Doet u dit niet zelven, doordien u de HEERE, uw God, verlaat, ten tijde als Hij u op de weg leidt?
18 En nu, wat hebt u te doen met de weg van Egypte, om de wateren van Sihor te drinken? En wat hebt u te doen met de weg van Assur, om de wateren van de rivier te drinken?
19 Uw boosheid zal u kastijden, en uw afkeringen zullen u straffen; weet dan en ziet, dat het kwaad en bitter is, dat u de HEERE, uw God, verlaat, en Mijn vreze niet bij u is, spreekt de Heere, de HEERE van de heirscharen.
20 Als Ik van ouds uw juk verbroken, en uw banden verscheurd had, zo zeit u : Ik zal niet dienen; maar op allen hogen heuvel en onder allen groenen boom loopt u om, hoererende.
21 Ik had u toch geplant, een edelen wijnstok, een geheel getrouw zaad; hoe bent u Mij dan veranderd in verbasterde ranken van een vreemden wijnstok?
22 Want, al wiest u u met salpeter, en naamt u veel zeep, zo is toch uw ongerechtigheid voor Mijn aangezicht getekend, spreekt de Elohiem .
23 Hoe zegt u : Ik ben niet verontreinigd, ik heb de Baals niet nagewandeld? Zie uw weg in het dal, ken, wat u gedaan hebt, u lichte, snelle kemelin, die haar wegen verdraait!
24 Zij is een woudezelin, gewend in de woestijn, naar de lust harer ziel schept zij de wind, wie zou haar ontmoeting afkeren? Allen, die haar zoeken, zullen niet moede worden, in haar maand zullen zij haar vinden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

25 Bedwing uw voet van ontschoeiing, en uw keel van dorst; maar u zegt: Het is buiten hoop; neen, want ik heb de vreemden lief, en die zal ik nawandelen!
26 Gelijk een dief beschaamd wordt, wanneer hij gevonden wordt, zo zijn die van het huis Israels beschaamd; zij, hun koningen, hun vorsten, en hun priesters, en hun profeten;
27 Die tot een hout zeggen: U bent mijn vader; en tot een steen: U hebt mij gegenereerd; want zij keren Mij de nek toe, en niet het aangezicht; maar ten tijde van hun kwaads zeggen zij: Sta op en verlos ons.
28 Waar zijn dan uw goden, die u u gemaakt hebt? Laat ze opstaan, of zij u ten tijde uws kwaads zullen verlossen; want naar het getal uwer steden zijn uw goden, o Juda!
29 Waarom twist u tegen Mij? U hebt allen tegen Mij overtreden, spreekt de HEERE.
30 Tevergeefs heb Ik uw kinderen geslagen; zij hebben de tucht niet aangenomen; uw zwaard heeft uw profeten verteerd, als een verdervende leeuw.
31 O geslacht, aanmerkt toch u lieden van de HEERE woord! Ben Ik Israel een woestijn geweest, of een land van de uiterste donkerheid? Waarom zegt dan Mijn volk: Wij zijn heren, wij zullen niet meer tot U komen?
32 Vergeet ook een jonkvrouw haar versiersel, of een bruid haar bindselen? Nochtans heeft Mijn volk Mij vergeten, dagen zonder getal.
33 Wat maakt u uw weg goed, daar u boelering zoekt? Waarom u ook de booste hoeren uw wegen geleerd hebt.
34 Ja, het bloed van de zielen van de onschuldige nooddruftigen is in uw zomen gevonden; Ik heb dat niet met opgraven gevonden, maar aan alle die.
35 Nog zegt u : Zeker, ik ben onschuldig; Zijn toorn is immers van mij afgekeerd. Ziet, Ik zal met u rechten, omdat u zegt: Ik heb niet gezondigd.
36 Wat reist u veel uit, veranderende uw weg? U zult ook van Egypte beschaamd worden, zoals u van Assur beschaamd bent.
37 U zult ook van hier uitgaan met uw handen op uw hoofd; want de HEERE heeft al uw vertrouwen verworpen, zodat u daarmede niet zult gedijen.

3
1 Men zegt: Zo een man zijn huisvrouw verlaat, en zij gaat van hem, en wordt eens anderen mans, zal hij ook tot haar nog wederkeren? Zou datzelve land niet grotelijks ontheiligd worden? U nu hebt met veel boeleerders gehoereerd, keer nochtans weer tot Mij, spreekt de HEERE.
2 Hef uw ogen op naar de hoge plaatsen, en zie toe, waar bent u niet beslapen? U hebt voor hen gezeten aan de wegen, als een Arabier in de woestijn; zo hebt u het land ontheiligd met uw hoererijen en met uw boosheid.
3 Daarom zijn de regendruppelen ingehouden, en er is geen spade regen geweest. Maar u hebt een hoerenvoorhoofd, u weigert schaamrood te worden.
4 Zult u niet van nu af tot Mij roepen: Mijn Vader! U bent de leidsman van mijn jeugd!
5 Zal Hij in eeuwigheid de toorn behouden? Zal Hij die gestadig bewaren? Zie, u spreekt en doet die boosheden, en neemt de overhand.
6 Voorts zei de HEERE tot mij, in de dagen van de koning Josia: Hebt u gezien, wat de afgekeerde Israel gedaan heeft? Zij ging henen op allen hogen berg, en tot onder allen groenen boom, en hoereerde daar.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 En Ik zei, nadat zij zulks alles gedaan had: Bekeer u tot Mij; maar zij bekeerde zich niet. Dit zag de trouweloze, haar zuster Juda.
8 En Ik zag, als Ik vanwege alles, waarin de afgekeerde Israel overspel bedreven had, haar verlaten, en haar haar scheidbrief gegeven had, dat de trouweloze, haar zuster Juda, niet vreesde, maar ging henen, en hoereerde zelve ook.
9 Ja, het gebeurde, vanwege het gerucht harer hoererij, dat zij het land ontheiligde; want zij bedreef overspel met steen en met hout.
10 En zelfs in dit alles heeft zich haar trouweloze zuster Juda tot Mij niet bekeerd met haar gehele hart, maar valselijk, spreekt de HEERE.
11 Dies de HEERE tot mij zei: De afgekeerde Israel heeft haar ziel gerechtvaardigd, meer dan de trouweloze Juda.
12 Ga henen, en roep deze woorden uit tegen het noorden, en zeg: Bekeer u, u afgekeerde Israel! spreekt de HEERE, zo zal Ik Mijn toorn op u niet doen vallen; want Ik ben goedertieren, spreekt de HEERE. Ik zal de toorn niet in eeuwigheid behouden.
13 Alleen ken uw ongerechtigheid, dat u tegen de HEERE, uw God, hebt overtreden, en uw wegen verstrooid hebt tot de vreemden, onder allen groenen boom, maar u bent Mijn stem niet gehoorzaam geweest, spreekt de HEERE.
14 Bekeert u, u afkerige kinderen! spreekt de HEERE, want Ik heb u getrouwd, en Ik zal u aannemen, een uit een stad, en twee uit een geslacht, en zal u brengen te Sion.
15 En Ik zal u herders geven naar Mijn hart; die zullen u weiden met wetenschap en verstand.
16 En het zal gebeuren, wanneer u vermenigvuldigd en vruchtbaar zult geworden zijn in het land, in die dagen, spreekt de HEERE, zullen zij niet meer zeggen: De ark van de verbonds van de HEERE, ook zal zij in het hart niet opkomen; en zij zullen aan haar niet gedenken, en haar niet bezoeken, en zij zal niet weer gemaakt worden.
17 Te dier tijd zullen zij Jeruzalem noemen, van de HEERE troon; en al de heidenen zullen tot haar vergaderd worden, om van de HEERE Naams wil, te Jeruzalem; en zij zullen niet meer wandelen naar het goeddunken van hun boos hart.
18 In die dagen zal het huis van Juda gaan tot het huis van Israel; en zij zullen te zamen komen uit het land van het noorden, in het land, dat Ik uw vaderen ten erve gegeven heb.
19 Ik zei wel: Hoe zal Ik u onder de kinderen zetten, en u geven het gewenste land, de sierlijke erfenis van de heirscharen van de heidenen? Maar Ik zei: U zult tot Mij roepen: Mijn Vader! en u zult van achter Mij niet afkeren.
20 Waarlijk, gelijk een vrouw trouwelooslijk scheidt van haar vriend, zo hebt u lieden trouwelooslijk tegen Mij gehandeld, u huis Israels! spreekt de HEERE.
21 Er is een stem gehoord op de hoge plaatsen, een geween en smekingen van de kinderen Israels, omdat zij hun weg verkeerd, en de HEERE, hun God, vergeten hebben.
22 Keert weer, u afkerige kinderen! Ik zal uw afkeringen genezen. Zie, hier zijn wij, wij komen tot U, want U bent de HEERE, onze God!
23 Waarlijk, tevergeefs verwacht men het van de heuvelen en de menigte van de bergen; waarlijk, in de HEERE, onzen God, is Israels heil!
24 Want de schaamte heeft de arbeid onzer vaderen opgegeten, van onze jeugd aan; hun schapen en hun runderen, hun zonen en hun dochters.
25 Wij liggen in onze schaamte, en onze schande overdekt ons, want wij hebben tegen de HEERE, onzen God, gezondigd, wij en onze vaderen, van onze jeugd aan tot op deze dag; en wij zijn van de stem van de HEERE, onzes Gods, niet gehoorzaam geweest.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4
1 Zo u u bekeren zult, Israel! spreekt de HEERE, bekeer u tot Mij; en zo u uw verfoeiselen van Mijn aangezicht zult wegdoen, zo zwerft niet om.
2 Maar zweer: Zo waarachtig als de HEERE leeft! in waarheid, in recht en in gerechtigheid; zo zullen zich de heidenen in Hem zegenen, en zich in Hem beroemen.
3 Want zo zegt de HEERE tot de mannen van Juda, en tot Jeruzalem: Braakt u een braakland, en zaait niet onder de doornen.
4 Besnijdt u de HEERE en doet weg de voorhuiden uwer harten, u mannen van Juda en inwoners van Jeruzalem! opdat Mijn grimmigheid niet uitvare als een vuur, en brande, dat niemand blussen kunne, vanwege de boosheid uwer handelingen.
5 Verkondigt in Juda, en laat het horen te Jeruzalem, en zegt het; ja, blaast de bazuin in het land; roept met volle stem en zegt: Verzamelt u, en laat ons ingaan in de vaste steden!
6 Werpt de banier op naar Sion, vlucht met hopen, blijft niet staan! want Ik breng een kwaad aan van het noorden, en een grote breuk.
7 De leeuw is opgekomen uit zijn haag, en de verderver van de heidenen is opgetrokken, hij is uitgegaan uit zijn plaats, om uw land te stellen in verwoesting; uw steden zullen verstoord worden, dat er niemand in wone.
8 Hierom, gordt zakken aan, bedrijft misbaar en huilt; want de ernst van van de HEERE toorn is niet van ons afgekeerd.
9 En het zal te dier tijd gebeuren, spreekt de HEERE, dat het hart van de koning en het hart van de vorsten vergaan zal; en de priesters zullen zich ontzetten, en de profeten zich verwonderen.
10 Toen zei ik: Ach, Elohiem ! waarlijk, U hebt dit volk en Jeruzalem grotelijks bedrogen, en zei:: U lieden zult vrede hebben; daar het zwaard tot aan de ziel raakt.
11 Te dier tijd zal tot dit volk en tot Jeruzalem gezegd worden: Een dorre wind van de hoge plaatsen in de woestijn, van de weg van de dochter Van mijn volks; niet om te wannen, noch om te zuiveren.
12 Er zal Mij een wind komen, die hun te sterk zal zijn. Nu zal Ik ook oordelen tegen hen uitspreken.
13 Ziet, hij komt op als wolken, en zijn wagenen zijn als een wervelwind, zijn paarden zijn sneller dan arenden; wee ons, want wij zijn verwoest!
14 Was uw hart van boosheid, o Jeruzalem! opdat u behouden wordt; hoe lang zult u de gedachten uwer ijdelheid in het binnenste van u laten vernachten?
15 Want een stem verkondigt van Dan af, en doet ellende horen van het gebergte van Efraim.
16 Vermeldt de volke, ziet, doet het horen tegen Jeruzalem; daar komen hoeders uit verren lande; en zij verheffen hun stem tegen de steden van Juda.
17 Als de wachters van de velden zijn zij rondom tegen haar; omdat zij tegen Mij wederspannig geweest is, spreekt de HEERE.
18 Uw weg en uw handelingen hebben u deze dingen gedaan; dit is uw boosheid, dat het zo bitter is, dat het tot aan uw hart raakt.
19 O mijn ingewand, mijn ingewand! ik heb barenswee, o wanden van mijn harten! mijn hart maakt getier in mij, ik kan niet zwijgen; want u , mijn ziel! hoort het geluid van de bazuin en het krijgsgeschrei.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Breuk op breuk wordt er uitgeroepen; want het gehele land is verstoord; haastelijk zijn mijn tenten verstoord, mijn gordijnen in een ogenblik!
21 Hoe lang zal ik de banier zien, het geluid van de bazuin horen?
22 Zekerlijk, Mijn volk is dwaas, Mij kennen zij niet; het zijn zotte kinderen, en zij zijn niet verstandig; wijs zijn zij om kwaad te doen, maar goed te doen weten zij niet.
23 Ik zag het land aan, en ziet, het was woest en ledig; ook naar de hemel, en zijn licht was er niet.
24 Ik zag de bergen aan, en ziet, zij beefden; en al de heuvelen schudden.
25 Ik zag, en ziet, er was geen mens; en alle vogelen van de hemels waren weggevlogen.
26 Ik zag, en ziet, het vruchtbare land was een woestijn, en al zijn steden waren afgebroken, vanwege de HEERE, vanwege de ernst Van zijn toorns.
27 Want zo zegt de HEERE: Dit gehele land zal een woestijn zijn (doch Ik zal geen voleinding maken);
28 Hierom zal de aarde treuren, en de hemel daarboven zwart zijn; omdat Ik het heb gesproken, Ik heb het voorgenomen en het zal Mij niet rouwen, en Ik zal Mij daarvan niet afkeren.
29 Van het geroep van de ruiteren en boogschutters vluchten al de steden; zij gaan in de wolken, en klimmen op de rotsen; al de steden zijn verlaten, zodat niemand in dezelve woont.
30 Wat zult u dan doen, u verwoeste? Al kleeddet u u met scharlaken, al versierdet u u met gouden sieraad, al schuurdet u uw ogen met blanketsel, zo zoudt u u toch tevergeefs oppronken; de boelen versmaden u, zij zullen uw ziel zoeken.
31 Want ik hoor een stem als van een vrouw, die in arbeid is, een benauwdheid als van een, die in van de eersten kinds nood is, de stem van de dochter Sions; zij hijgt, zij breidt haar handen uit, en zei:: O, wee mij nu, want mijn ziel is moede vanwege de doodslagers!

5
1 Gaat om door de wijken van Jeruzalem, en ziet nu toe, en verneemt, en zoekt op haar straten, of u iemand vindt, of er een is, die recht doet, die waarheid zoekt, zo zal Ik haar genadig zijn.
2 En of zij al zeggen: Zo waarachtig als de HEERE leeft! zo zweren zij toch valselijk.
3 O HEERE! zien Uw ogen niet naar waarheid? U hebt hen geslagen, maar zij hebben geen pijn gevoeld; U hebt hen verteerd, maar zij hebben geweigerd de tucht aan te nemen; zij hebben hun aangezichten harder gemaakt dan een steenrots, zij hebben geweigerd zich te bekeren.
4 Doch ik zei: Zekerlijk, deze zijn arm; zij handelen zottelijk, omdat zij de weg van de HEERE, het recht hun Gods niet weten.
5 Ik zal gaan tot de groten, en met hen spreken, want die weten de weg van de HEERE, het recht van hun Gods; maar zij hadden te zamen het juk verbroken, en de banden verscheurd.
6 Daarom heeft hen een leeuw uit het woud verslagen, een wolf van de wildernissen zal hen verwoesten; een luipaard waakt tegen hun steden; al wie uit dezelve uitgaat, zal verscheurd worden; want hun overtredingen zijn vermenigvuldigd, hun afkeringen zijn machtig veel geworden.
7 Hoe zou Ik over zulks u vergeven? Uw kinderen verlaten Mij, en zweren bij hen, die geen God zijn; als Ik hen verzadigd heb, zo bedrijven zij overspel, en verzamelen bij hopen in het hoerenhuis.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Als welgevoederde hengsten zijn zij vroeg op; zij hunkeren een ieder naar van zijn naasten huisvrouw.
9 Zou Ik over die dingen geen bezoeking doen? spreekt de HEERE. Of zou Mijn ziel zich niet wreken aan zulk een volk, als dit is?
10 Beklimt haar muren, en verderft ze (doch maakt geen voleinding); doet haar spitsen weg, want zij zijn van de HEERE niet.
11 Want het huis van Israel en het huis van Juda hebben gans trouwelooslijk tegen Mij gehandeld, spreekt de HEERE.
12 Zij verloochenen de HEERE, en zeggen: Hij is het niet, en ons zal geen kwaad overkomen, wij zullen noch zwaard noch honger zien.
13 Ja, die profeten zullen tot wind worden, want het woord is niet bij hen; hun zelven zal zo gebeuren.
14 Daarom zegt de HEERE, de God van de heirscharen, zo, omdat u lieden dit woord spreekt: Ziet, Ik zal Mijn woorden in uw mond tot vuur maken, en dit volk tot hout, en het zal hen verteren.
15 Ziet, Ik zal over u een volk van verre brengen, o huis Israels! spreekt de HEERE; het is een sterk volk, het is een zeer oud volk, een volk, welks spraak u niet zult kennen, en niet horen, wat het spreken zal.
16 Zijn pijlkoker is als een open graf; zij zijn altemaal helden.
17 En het zal uw oogst en uw brood opeten, dat uw zonen en uw dochters zouden eten; het zal uw schapen en uw runderen opeten; het zal uw wijnstok en uw vijgeboom opeten; uw vaste steden, op die u vertrouwt, zal het arm maken, door het zwaard.
18 Nochtans zal Ik ook in die dagen, spreekt de HEERE, geen voleinding met u maken.
19 En het zal gebeuren, wanneer u zult zeggen: Waarom heeft ons de HEERE, onze God, al deze dingen gedaan? dat u tot hen zeggen zult: Zoals u lieden Mij hebt verlaten, en vreemde goden in uw land gediend, zo zult u de uitlandse dienen, in een land, dat het uwe niet is.
20 Verkondigt dit in het huis van Jakob, en laat het horen in Juda, en zei::
21 Hoort nu dit, u dwaas en harteloos volk! die ogen hebben, maar zien niet, die oren hebben, maar horen niet.
22 Zult u lieden Mij niet vrezen? spreekt de HEERE; zult u voor Mijn aangezicht niet beven? Die van de zee het zand tot een paal gesteld heb, met een eeuwige inzetting, dat zij daarover niet zal gaan; ofschoon haar golven zich bewegen, zo zullen zij toch niet vermogen, ofschoon zij bruisen, zo zullen zij toch daarover niet gaan.
23 Maar dit volk heeft een afvallig en wederspannig hart; zij zijn afgevallen en heengegaan;
24 En zij zeggen niet in hun hart: Laat ons nu de HEERE, onzen God, vrezen, Die de regen geeft, zo vroegen regen als spaden regen, op Zijn tijd; Die ons de weken, de gezette tijden van de oogst, bewaart.
25 Uw ongerechtigheden wenden die dingen af, en uw zonden weren dat goede van u.
26 Want onder Mijn volk worden goddelozen gevonden; een ieder van hen loert, gelijk zich de vogelvangers schikken; zij zetten een verderfelijken strik, zij vangen de mensen.
27 Gelijk een kouw vol is van gevogelte, zo zijn hun huizen vol van bedrog; daarom zijn zij groot en rijk geworden.
28 Zij zijn vet, zij zijn glad, zelfs de daden van de bozen gaan zij te boven; de rechtzaak richten zij niet, zelfs de rechtzaak van de wezen, nochtans zijn zij voorspoedig; ook oordelen zij het recht van de nooddruftigen niet.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

29 Zou Ik over die dingen geen bezoeking doen? spreekt de HEERE; zou Mijn ziel zich niet wreken aan zulk een volk als dit is?
30 Een schrikkelijke en afschuwelijke zaak geschiedt er in het land.
31 De profeten profeteren valselijk, en de priesters heersen door hun handen; en Mijn volk heeft het gaarne zo; maar wat zult u ten einde van die maken?

6
1 Vlucht met hopen, u kinderen van Benjamin! uit het midden van Jeruzalem, en blaast de bazuin te Thekoa, en heft een vuurteken op te Beth-cherem; want er kijkt een kwaad uit van het noorden, en een grote breuk.
2 Ik heb wel de dochter Sions bij een schone en wellustige vrouw vergeleken;
3 Maar er zullen herders tot haar komen met hun kudden; zij zullen tenten rondom tegen haar opslaan; zij zullen een ieder zijn ruimte afweiden.
4 Heiligt de krijg tegen haar, maakt u op, en laat ons optrekken op de middag; o, wee ons! want de dag heeft zich gewend, want de avondschaduwen neigen zich.
5 Maakt u op, en laat ons optrekken in de nacht, en haar paleizen verderven!
6 Want zo zegt de HEERE van de heirscharen: Houwt bomen af, en werpt een wal op tegen Jeruzalem; zij is de stad, die bezocht zal worden; in het midden van haar is enkel verdrukking.
7 Gelijk een bornput zijn water opgeeft, zo geeft zij haar boosheid op; geweld en verstoring wordt in haar gehoord, weedom en plaging is steeds voor Mijn aangezicht.
8 Laat u tuchtigen, Jeruzalem! opdat Mijn ziel niet van u afgetrokken worde, opdat Ik u niet stelle tot een woestheid, tot een onbewoond land.
9 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Zij zullen Israels overblijfsel vlijtiglijk nalezen, gelijk een wijnstok; breng uw hand weer, gelijk een wijnlezer, aan de korven.
10 Tot wie zal ik spreken en betuigen, dat zij het horen? Ziet, hun oor is onbesneden, dat zij niet kunnen toeluisteren; ziet, het woord van de HEERE is hun tot een smaad, zij hebben geen lust daartoe.
11 Daarom ben ik vol van van de HEERE grimmigheid, ik ben moede geworden van inhouden; ik zal ze uitstorten over de kinderkens op de straat, en over de vergadering van de jongelingen te zamen; want zelfs de man met de vrouw zullen gevangen worden, de oude met die, die vol is van dagen.
12 En hun huizen zullen omgewend worden tot anderen, met te zamen de akkers en vrouwen; want Ik zal Mijn hand uitstrekken tegen de inwoners dezes lands, spreekt de HEERE.
13 Want van hun kleinste aan tot hun grootste toe pleegt een ieder van hen gierigheid, en van de profeet aan tot de priester toe bedrijft een ieder van hen valsheid.
14 En zij genezen de breuk van de dochter Van mijn volks op het lichtste, en zei:: Vrede, vrede! doch daar is geen vrede.
15 Zijn zij beschaamd, omdat zij gruwel bedreven hebben? Ja, zij schamen zich in het minste niet, weten ook niet van schaamrood te maken; daarom zullen zij vallen onder de vallenden, ten tijde als Ik hen bezoeken zal, zullen zij struikelen, zegt de HEERE.
16 Zo zegt de HEERE: Staat op de wegen, en ziet toe, en vraagt naar de oude paden, waar toch de goede weg zij, en wandelt daarin; zo zult u rust vinden voor uw ziel; maar zij zeggen: Wij zullen daarin niet wandelen.
17 Ik heb ook wachters over u gesteld, en zei:: Luistert naar het geluid van de bazuin; maar zij zeggen: Wij zullen niet luisteren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Daarom hoort, u heidenen! en verneem, o u vergadering! wat onder hen is.
19 Hoor toe, u aarde! Zie, Ik zal een kwaad brengen over dit volk, de vrucht hunner gedachten; want zij merken niet op Mijn woorden, en Mijn wet verwerpen zij.
20 Waartoe zal dan de wierook voor Mij uit Scheba komen, en de beste kalmus uit verren lande? Uw brandofferen zijn Mij niet behagelijk, en uw slachtofferen zijn Mij niet zoet.
21 Daarom zegt de HEERE zo: Ziet, Ik zal dit volk allerlei aanstoot stellen; en daaraan zullen zich stoten te zamen vaders en kinderen, de nabuur en zijn metgezel, en zullen omkomen.
22 Zo zegt de HEERE: Ziet, er komt een volk uit het land van het noorden, en een grote natie zal opgewekt worden uit de zijden van de aarde.
23 Boog en spies zullen zij voeren, het is een wreed volk, en zij zullen niet barmhartig zijn; hun stem zal bruisen als de zee, en op paarden zullen zij rijden; het is toegerust, als een man ten oorlog tegen u, o dochter van Sion!
24 Wij hebben zijn gerucht gehoord, onze handen zijn slap geworden; benauwdheid heeft ons aangegrepen, weedom als van een barende vrouw.
25 Gaat niet uit in het veld, noch wandelt op de weg; want van de vijands zwaard is er, schrik van rondom!
26 O dochter Van mijn volks! gord een zak aan, en wentel u in de as, maak u rouw eens enigen zoons, een zeer bitter misbaar; want de verstoorder zal ons snellijk overkomen.
27 Ik heb u onder Mijn volk gesteld, tot een wachttoren, tot een vesting; opdat u hun weg zoudt weten en proeven.
28 Zij zijn allen de afvalligsten van de afvalligen, wandelende in achterklap; zij zijn koper en ijzer; zij zijn altemaal verdervers.
29 De blaasbalg is verbrand, het lood is van het vuur verteerd; te vergeefs heeft de smelter zo vlijtiglijk gesmolten, omdat de bozen niet afgetrokken zijn.
30 Men noemt ze een verworpen zilver; want de HEERE heeft hen verworpen.

7
1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is, van de HEERE, en zei::
2 Sta in de poort van van de HEERE huis, en roep daar dit woord uit, en zeg: Hoort van de HEERE woord, o gans Juda! u , die door deze poorten ingaat, om de HEERE aan te bidden.
3 Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Maakt uw wegen en uw handelingen goed, zo zal Ik u doen wonen in deze plaats.
4 Vertrouwt niet op valse woorden, en zei:: Van de HEERE tempel, van de HEERE tempel, van de HEERE tempel, zijn deze!
5 Maar indien u uw wegen en uw handelingen waarlijk zult goed maken; indien u waarlijk zult recht doen tussen de man en tussen zijn naaste;
6 De vreemdeling, wees en weduwe niet zult verdrukken, en geen onschuldig bloed in deze plaats vergieten; en andere goden niet zult nawandelen, u ten kwade;
7 Zo zal Ik u in deze plaats, in het land, dat Ik uw vaderen gegeven heb, doen wonen van eeuw tot eeuw.
8 Ziet, u vertrouwt u op valse woorden, die geen nut doen.
9 Zult u stelen, doodslaan en overspel bedrijven, en valselijk zweren, en Baal roken, en andere goden nawandelen, die u niet kent?
10 En dan komen en staan voor Mijn aangezicht in dit huis, dat naar Mijn Naam genoemd is, en zeggen: Wij zijn verlost, om al deze gruwelen te doen?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Is dan dit huis, dat naar Mijn Naam genoemd is, in uw ogen een spelonk van de moordenaren? Ziet, Ik heb het ook gezien, spreekt de HEERE.
12 Want gaat nu henen naar Mijn plaats, die te Silo was, alwaar Ik Mijn Naam in het eerst had doen wonen; en ziet, wat Ik daaraan gedaan heb vanwege de boosheid van Mijn volk Israel.
13 En nu, omdat u lieden al deze werken doet, spreekt de HEERE, en Ik tot u gesproken heb, vroeg op zijnde en sprekende, maar u niet gehoord hebt, en Ik u geroepen, maar u niet geantwoord hebt;
14 Zo zal Ik aan dit huis, dat naar Mijn Naam genoemd is, waarop u vertrouwt, en aan deze plaats, die Ik u en uw vaderen gegeven heb, doen, zoals Ik aan Silo gedaan heb.
15 En Ik zal u van Mijn aangezicht wegwerpen, zoals Ik al uw broers, het gehele zaad van Efraim, weggeworpen heb.
16 U dan, bid niet voor dit volk, en hef geen geschrei noch gebed voor hen op, en loop Mij niet aan; want Ik zal u niet horen.
17 Ziet u niet, wat zij doen in de steden van Juda, en op de straten van Jeruzalem?
18 De kinderen lezen hout op, en de vaders steken het vuur aan, en de vrouwen kneden het deeg, om gebeelde koeken te maken voor de Melecheth van de hemels, en anderen goden drankofferen te offeren, om Mij verdriet aan te doen.
19 Doen zij Mij verdriet aan? spreekt de HEERE. Doen zij het zichzelven niet aan, tot beschaming van hun aangezichts?
20 Daarom zegt de Elohiem zo: Ziet, Mijn toorn en Mijn grimmigheid zal uitgestort worden over deze plaats, over de mensen en over de beesten, en over het geboomte van de velds, en over de vrucht van de aardrijks; en zal branden, en niet uitgeblust worden.
21 Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Doet uw brandofferen tot uw slachtofferen, en eet vlees.
22 Want Ik heb met uw vaderen, ten dage als Ik hen uit Egypteland uitvoerde, niet gesproken, noch hun geboden van zaken van de brandoffers of slachtoffers.
23 Maar deze zaak heb Ik hun geboden, en zei:: Hoort naar Mijn stem, zo zal Ik u tot een God zijn, en u zult Mij tot een volk zijn; en wandelt in al de weg, die Ik u gebieden zal, opdat het u welga.
24 Doch zij hebben niet gehoord, noch hun oor geneigd, maar gewandeld in de raadslagen, in het goeddunken van hun boos hart; en zij zijn achterwaarts gekeerd, en niet voorwaarts.
25 Van die dag af, dat uw vaders uit Egypteland zijn uitgegaan, tot op deze dag, zo heb Ik tot u gezonden al Mijn knechten, de profeten, dagelijks vroeg op zijnde en zendende.
26 Doch zij hebben naar Mij niet gehoord, noch hun oor geneigd; maar zij hebben hun nek verhard, zij hebben het erger gemaakt dan hun vaders.
27 Ook zult u al deze woorden tot hen spreken, maar zij zullen naar u niet horen; u zult wel tot hen roepen, maar zij zullen u niet antwoorden.
28 Daarom zeg tot hen: Dit is het volk, dat naar de stem van de HEERE, zijn God, niet hoort, en de tucht niet aanneemt; de waarheid is ondergegaan, en uitgeroeid van hun mond.
29 Scheer uw hoofdhaar af, o Jeruzalem! en werp het weg, en verhef een weeklacht op de hoge plaatsen; want de HEERE heeft het geslacht Van zijn verbolgenheid verworpen en verlaten.
30 Want de kinderen van Juda hebben gedaan, dat kwaad is in Mijn ogen, spreekt de HEERE; zij hebben hun verfoeiselen gesteld in het huis, dat naar Mijn Naam genoemd is, om dat te verontreinigen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

31 En zij hebben gebouwd de hoogten van Tofeth, dat in het dal van de zoons van Hinnom is, om hun zonen en hun dochters met vuur te verbranden; hetwelk Ik niet heb geboden, noch in Mijn hart is opgekomen.
32 Daarom ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat het niet meer zal geheten worden Tofeth, noch dal van de zoons van Hinnom, maar moorddal; en zij zullen ze in Tofeth begraven, omdat er geen plaats zal zijn.
33 En de dode lichamen dezes volks zullen het gevogelte van de hemels, en het gedierte van de aarde tot spijze zijn, en niemand zal ze afschrikken.
34 En Ik zal uit de steden van Juda en uit de straten van Jeruzalem doen ophouden de stem van de vrolijkheid en de stem van de vreugde, de stem van de bruidegoms en de stem van de bruid; want het land zal tot een verwoesting worden.

8
1 Ter zelfder tijd, spreekt de HEERE, zullen zij de beenderen van de koningen van Juda, en de beenderen hunner vorsten, en de beenderen van de priesteren, en de beenderen van de profeten, en de beenderen van de inwoners van Jeruzalem, uit hun graven uithalen.
2 En zij zullen ze uitspreiden voor de zon, en voor de maan, en voor het gehele heir van de hemels, die zij liefgehad, en die zij gediend, en die zij nagewandeld, en die zij gezocht hebben, en voor die zij zich nedergebogen hebben; zij zullen niet verzameld noch begraven worden; tot mest op de aardbodem zullen zij zijn.
3 En de dood zal voor het leven verkoren worden, bij het gehele overblijfsel van de overgeblevenen uit dit boze geslacht, in al de plaatsen van de overgeblevenen, waar Ik hen henengedreven zal hebben, spreekt de HEERE van de heirscharen.
4 Zeg wijders tot hen: Zo zegt de HEERE: Zal men vallen, en niet weer opstaan? Zal men afkeren, en niet wederkeren?
5 Waarom keert dan dit volk te Jeruzalem af met een altoosdurende afkering? Zij houden vast aan bedrog, zij weigeren weer te keren.
6 Ik heb geluisterd en toegehoord, zij spreken dat niet recht is, er is niemand, die berouw heeft over zijn boosheid, en zei:: Wat heb ik gedaan? Een ieder keert zich om in zijn loop, gelijk een onbesuisd paard in de strijd.
7 Zelfs een ooievaar aan de hemel weet zijn gezette tijden, en een tortelduif, en kraan, en zwaluw, nemen de tijd hunner aankomst waar; maar Mijn volk weet het recht van de HEERE niet.
8 Hoe zegt u dan: Wij zijn wijs en de wet van de HEERE is bij ons! Ziet, waarlijk tevergeefs werkt de valse pen van de schriftgeleerden.
9 De wijzen zijn beschaamd, verschrikt en gevangen; ziet, zij hebben van de HEERE woord verworpen, wat wijsheid zouden zij dan hebben?
10 Daarom zal Ik hun vrouwen aan anderen geven, hun akkers aan andere bezitters; want van de kleinste aan tot de grootste toe pleegt een ieder van hen gierigheid; van de profeet aan tot de priester toe bedrijft een ieder van hen valsheid.
11 En zij genezen de breuk van de dochter Van mijn volks op het lichtste, en zei:: Vrede, vrede! doch daar is geen vrede.
12 Zijn zij beschaamd, omdat zij gruwel bedreven hebben? Ja, zij schamen zich in het minste niet, en weten niet schaamrood te worden; daarom zullen zij vallen onder de vallenden; ten tijde hunner bezoeking zullen zij struikelen, zegt de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Ik zal hen voorzeker wegrapen, spreekt de HEERE; er zijn geen druiven aan de wijnstok, en geen vijgen aan de vijgeboom, ja, het blad is afgevallen; en de geboden, die Ik hun gegeven heb, die overtreden zij.
14 Waarom blijven wij zitten? Verzamelt u, en laat ons ingaan in de vaste steden, en daar stilzwijgen; immers heeft ons de HEERE, onze God, doen stilzwijgen, en ons met gallewater gedrenkt, omdat wij tegen de HEERE gezondigd hebben.
15 Men wacht naar vrede, maar er is niets goeds, naar tijd van genezing, maar ziet, er is verschrikking.
16 Van Dan af wordt het gesnuif van zijn paarden gehoord; het gehele land beeft van het geluid van de briesingen van zijn sterken; en zij komen daarhenen, dat zij het land opeten en diens volheid, de stad en die daarin wonen.
17 Want ziet, Ik zend slangen, basilisken onder u, tegen die geen bezwering is; die zullen u bijten, spreekt de HEERE.
18 Mijn verkwikking is in droefenis; mijn hart is flauw in mij.
19 Ziet, de stem van het geschrei van de dochters van mijn volks is uit zeer verren lande: Is dan de HEERE niet te Sion, is haar koning niet bij haar? Waarom hebben zij Mij vertoornd met hun gesneden beelden, met ijdelheden van de vreemden?
20 De oogst is voorbijgaande, de zomer is ten einde; nog zijn wij niet verlost.
21 Ik ben gebroken vanwege de breuk van de dochter van mijn volks; ik ga in het zwart, ontzetting heeft mij aangegrepen.
22 Is er geen balsem in Gilead? Is er geen heelmeester daar? Want waarom is de gezondheid van de dochter van mijn volks niet gerezen?

9
1 Och, dat mijn hoofd water ware, en mijn oog een springader van tranen! zo zou ik dag en nacht bewenen de verslagenen van de dochter van mijn volks.
2 Och, dat ik in de woestijn een herberg van de wandelaars had, zo zou ik mijn volk verlaten, en van hen trekken; want zij zijn allen overspelers, een trouweloze hoop.
3 En zij spannen hun tong als hun boog tot leugen; zij worden geweldig in het land, doch niet tot waarheid; want zij gaan voort van boosheid tot boosheid, maar Mij kennen zij niet, spreekt de HEERE.
4 Wacht u, een ieder van zijn vriend, en vertrouwt niet op enigen broer; want elk broer doet niet dan bedriegen, en elk vriend wandelt in achterklap.
5 En zij handelen bedriegelijk, een ieder met zijn vriend, en spreken de waarheid niet; zij leren hun tong leugen spreken, zij maken zich moede met verkeerdelijk te handelen.
6 Uw woning is in het midden van bedrog; door bedrog weigeren zij Mij te kennen, spreekt de HEERE.
7 Daarom zegt de HEERE van de heirscharen zo: Ziet, Ik zal hen smelten en zal hen beproeven; want hoe zou Ik anders doen ten aanzien van de dochter Van mijn volks?
8 Hun tong is een moordpijl, zij spreekt bedrog; een ieder spreekt met zijn naaste van vrede met zijn mond, maar in zijn binnenste legt hij lagen.
9 Zou Ik hen om deze dingen niet bezoeken? spreekt de HEERE; zou Mijn ziel zich niet wreken aan zulk een volk, als dit is?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Ik zal een geween en een weeklage opheffen over de bergen, en een klaaglied over de herdershutten van de woestijn; want zij zijn afgebrand, dat er niemand doorgaat, en men hoort er geen stem van vee; van de vogelen van de hemels aan tot de beesten toe zijn zij weggezworven, doorgegaan!
11 En Ik zal Jeruzalem stellen tot steen hopen, tot een woning van de draken; en de steden van Juda zal Ik stellen tot een verwoesting, zonder inwoner.
12 Wie is de wijze man, die dit versta? En tot wie heeft de mond van de HEERE gesproken, dat hij het verkondige, waarom het land vergaan en afgebrand zij als een woestijn, dat er niemand doorgaat?
13 En de HEERE zei: Omdat zij Mijn wet, die Ik voor hun aangezicht gegeven had, verlaten hebben, en naar Mijn stem niet gehoord, noch daarnaar gewandeld hebben;
14 Maar hebben gewandeld naar het goeddunken van hun harten, en naar de Baals, hetwelk hun vaders hun geleerd hadden.
15 Daarom zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels, zo: Ziet, Ik zal dit volk spijzen met alsem, en Ik zal hen drenken met gallewater;
16 En Ik zal hen verstrooien onder de heidenen, die zij niet gekend hebben, zij noch hun vaders; en Ik zal het zwaard achter hen zenden, totdat Ik hen verteerd zal hebben.
17 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Merkt daarop, en roept klaagvrouwen, dat zij komen; en zendt henen naar de wijze vrouwen, dat zij komen.
18 En haasten, en een weeklage over ons opheffen, dat onze ogen van tranen nederdalen, en onze oogleden van water vlieten.
19 Want er is een stem van weeklage gehoord uit Sion: Hoe zijn wij verstoord! wij zijn zeer beschaamd, omdat wij het land hebben verlaten, omdat zij onze woningen hebben omgeworpen.
20 Hoort dan van de HEERE woord, u vrouwen! en uw oor ontvange het woord Van zijn monds, en leert uw dochters weeklagen, en elke een haar metgezellin klaagliederen.
21 Want de dood is geklommen in onze vensteren, hij is in onze paleizen gekomen, om de kinderkens uit te roeien van de wijken, de jongelingen van de straten.
22 Spreek: Zo spreekt de HEERE: Ja, een dood lichaam van de mensen zal liggen, als mest op het open veld, en als een garve achter de maaier, die niemand opzamelt.
23 Zo zegt de HEERE: Een wijze beroeme zich niet in zijn wijsheid, en de sterke beroeme zich niet in zijn sterkheid; een rijke beroeme zich niet in zijn rijkdom;
24 Maar die zich beroemt, beroeme zich hierin, dat hij verstaat, en Mij kent, dat Ik de HEERE ben, doende weldadigheid, recht en gerechtigheid op de aarde, want in die dingen heb Ik lust, spreekt de HEERE.
25 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik bezoeking zal doen over alle besnedenen, met degenen, die de voorhuid hebben;
26 Over Egypte, en over Juda, en over Edom, en over de kinderen Ammons, en over Moab, en over allen, die aan de hoeken afgekort zijn, die in de woestijn wonen; want al de heidenen hebben de voorhuid, maar het gehele huis Israels heeft de voorhuid van de harten.

10
1 Hoort het woord, dat de HEERE tot u spreekt, o huis Israels!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Zo zegt de HEERE: Leert de weg van de heidenen niet, en ontzet u niet voor de tekenen van de hemels, omdat zich de heidenen voor dezelve ontzetten.
3 Want de inzettingen van de volken zijn ijdelheid; want het is hout, dat men uit het woud gehouwen heeft, een werk van van de werkmeesters handen met de bijl.
4 Men pronkt het op met zilver en met goud; zij hechten ze met nagelen en met hameren, opdat het niet waggele.
5 Zij zijn gelijk een palmboom van dicht werk, maar kunnen niet spreken; zij moeten gedragen worden, want zij kunnen niet gaan; vreest niet voor hen, want zij kunnen geen kwaad doen, ook is er geen goeddoen bij hen.
6 Omdat niemand U gelijk is, o HEERE! zo bent u groot, en groot is Uw Naam in mogendheid.
7 Wie zou U niet vrezen, U Koning van de heidenen? Want het komt U toe; omdat toch onder alle wijzen van de heidenen, en in hun gehele koninkrijk, niemand U gelijk is.
8 In een ding zijn zij toch onvernuftig en zot: een hout is een onderwijs van de ijdelheden.
9 Uitgerekt zilver wordt van Tarsis gebracht, en goud van Ufaz, tot een werk van de werkmeesters en van de handen van de goudsmids; hemelsblauw en purper is hun kleding, een werk van de wijzen zijn zij al te zamen.
10 Maar de Jahwe is de Waarheid, Hij is de levende God, en een eeuwig Koning; van Zijn verbolgenheid beeft de aarde, en de heidenen kunnen Zijn gramschap niet verdragen.
11 (Aldus zult u lieden tot hen zeggen: De goden, die de hemel en de aarde niet gemaakt hebben, zullen vergaan van de aarde, en van onder deze hemel.)
12 Die de aarde gemaakt heeft door Zijn kracht, Die de wereld bereid heeft door Zijn wijsheid, en de hemel uitgebreid door Zijn verstand.
13 Als Hij Zijn stem geeft, zo is er een gedruis van wateren in de hemel, en Hij doet de dampen opklimmen van het einde van de aarde; Hij maakt de bliksemen met de regen, en doet de wind voortkomen uit Zijn schatkameren.
14 Een ieder mens is onvernuftig geworden, zodat hij geen wetenschap heeft, een ieder goudsmid is beschaamd van het gesneden beeld; want zijn gegoten beeld is leugen; en er is geen geest in hen.
15 Ijdelheid zijn zij, een werk van verleidingen; ten tijde hunner bezoeking zullen zij vergaan.
16 Jakobs deel is niet gelijk die, want Hij is de Formeerder van alles, en Israel is de roede Van zijn erfenis; HEERE van de heirscharen is Zijn Naam.
17 Raap uw kramerij weg uit het land, u inwoneres van de vesting!
18 Want zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal de inwoners van de lands op ditmaal wegslingeren, en zal ze benauwen, opdat zij het vinden.
19 O, wee mij over mijn breuk! mijn plaag is smartelijk; en ik had gezegd: Dit is immers een krankheid, die ik wel dragen zal!
20 Mijn tent is verstoord, en al mijn zelen zijn verscheurd; mijn kinderen zijn van mij uitgegaan, en zij zijn er niet; er is niemand meer, die mijn tent uitspant, en mijn gordijnen opricht.
21 Want de herders zijn onvernuftig geworden, en hebben de HEERE niet gezocht; daarom hebben zij niet verstandiglijk gehandeld, en hun gehele weide is verstrooid.
22 Ziet, er komt een stem van de geruchts, en een groot beven uit het land van het noorden; dat men de steden van Juda zal stellen tot een verwoesting, een woning van de draken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23 Ik weet, o HEERE! dat bij de mens zijn weg niet is; het is niet bij een man, die wandelt, dat hij zijn gang richte.
24 Kastijd mij, HEERE! doch met mate; niet in Uw toorn, opdat U mij niet te niet maakt.
25 Stort Uw grimmigheid uit over de heidenen, die U niet kennen, en over de geslachten, die Uw Naam niet aanroepen; want zij hebben Jakob opgegeten, ja, zij hebben hem opgegeten, en hem verteerd, en zijn woning verwoest.

11
1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is, van de HEERE, en zei::
2 Hoort u lieden de woorden dezes verbonds, en spreekt tot de mannen van Juda, en tot de inwoners van Jeruzalem;
3 Zeg dan tot hen: Zo zegt de HEERE, de God Israels: Vervloekt zij de man, die niet hoort de woorden dezes verbonds.
4 Dat Ik uw vaderen geboden heb, ten dage als Ik hen uit Egypteland, uit de ijzeroven, uitvoerde, en zei:: Bent Mijn stem gehoorzaam, en doet dezelve, naar alles wat Ik u gebiede; zo zult u Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn;
5 Opdat Ik de eed bevestige, die Ik uw vaderen gezworen heb, hun te geven een land, vloeiende van melk en honig, als het is te deze dage. Toen antwoordde ik en zei: Amen, o HEERE!
6 En de HEERE zei tot mij: Roep al deze woorden uit in de steden van Juda, en in de straten van Jeruzalem, en zei:: Hoort de woorden dezes verbonds, en doet dezelve.
7 Want Ik heb uw vaderen ernstiglijk betuigd, ten dage als Ik hen uit Egypteland opvoerde, tot op deze dag, vroeg op zijnde en betuigende, en zei:: Hoort naar Mijn stem!
8 Maar zij hebben niet gehoord, noch hun oor geneigd, maar hebben gewandeld, een ieder naar het goeddunken van hunlieder boos hart; daarom heb Ik over hen gebracht al de woorden dezes verbonds, dat Ik geboden heb te doen, maar zij niet gedaan hebben.
9 Voorts zei de HEERE tot mij: Er is een verbintenis bevonden onder de mannen van Juda, en onder de inwoners van Jeruzalem.
10 Zij zijn wedergekeerd tot de ongerechtigheden hunner voorvaderen, die Mijn woorden geweigerd hebben te horen; en zij hebben andere goden nagewandeld, om die te dienen; het huis Israels en het huis van Juda hebben Mijn verbond gebroken, dat Ik met hun vaderen gemaakt heb.
11 Daarom zegt de HEERE zo: Ziet, Ik zal een kwaad over hen brengen, uit hetwelk zij niet zullen kunnen uitkomen; als zij dan tot Mij zullen roepen, zal Ik naar hen niet horen.
12 Dan zullen de steden van Juda en de inwoners van Jeruzalem henengaan, en roepen tot de goden, die zij gerookt hebben; maar zij zullen hen gans niet kunnen verlossen ten tijde van hun kwaads.
13 Want naar het getal uwer steden zijn uw goden geweest, o Juda! en naar het getal van de straten van Jeruzalem hebt u lieden altaren gesteld voor die schaamte, altaren om de Baal te roken.
14 U dan, bid niet voor dit volk, en hef geen geschrei noch gebed voor hen op; want Ik zal niet horen, ten tijde als zij over hun kwaad tot Mij zullen roepen.
15 Wat heeft Mijn beminde in Mijn huis te doen, omdat zij die schandelijke daad met velen doet, en het heilige vlees van u geweken is? Wanneer u kwaad doet, dan springt u op van vreugde.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 De HEERE had uw naam genoemd een groenen olijfboom, schoon van liefelijke vruchten; maar nu heeft Hij met een geluid van een groot geroep een vuur om denzelven aangestoken, en zijn takken zullen verbroken worden.
17 Want de HEERE van de heirscharen, Die u heeft geplant, heeft een kwaad over u uitgesproken; om van de boosheid wil van het huis Israels en van het huis van Juda, die zij onder zich bedrijven, om Mij te vertoornen, rokende de Baal.
18 De HEERE nu heeft het mij te kennen gegeven, dat ik het wete; toen hebt U mij hun handelingen doen zien.
19 En ik was als een lam, als een os, die geleid wordt om te slachten; want ik wist niet, dat zij gedachten tegen mij dachten, en zei:: Laat ons de boom met zijn vrucht verderven, en laat ons hem uit het land van de levenden uitroeien, dat zijn naam niet meer gedacht worde.
20 Maar, o HEERE van de heirscharen, U rechtvaardige Rechter, Die de nieren en het hart proeft! laat mij Uw wraak van hen zien; want aan U heb ik mijn twistzaak ontdekt.
21 Daarom, zo zegt de HEERE van de mannen van Anathoth, die uw ziel zoeken, en zei:: Profeteer niet in de Naam van de HEERE, opdat u van onze handen niet sterft.
22 Daarom, zo zegt de HEERE van de heirscharen: Ziet, Ik zal bezoeking over hen doen: de jongelingen zullen door het zwaard sterven, hun zonen en hun dochters zullen van honger sterven.
23 En zij zullen geen overblijfsel hebben; want Ik zal een kwaad brengen over de mannen van Anathoth, in het jaar hunner bezoeking.

12
1 U zoudt rechtvaardig zijn, o HEERE! wanneer ik tegen U zou twisten; ik zal nochtans van Uw oordelen met U spreken; waarom is van de goddelozen weg voorspoedig, waarom hebben zij rust, allen, die trouwelooslijk trouweloosheid bedrijven?
2 U hebt ze geplant, zij zijn ook ingeworteld, zij gaan voort, ook dragen zij vrucht; U bent wel nabij in hun mond, maar verre van hun nieren.
3 Maar U , o HEERE! kent mij, U ziet mij, en proeft mijn hart, dat het met U is. Ruk ze uit als schapen ter slachting, en heilig ze tot de dag van de doding.
4 Hoe lang zal het land treuren, en het kruid van de gansen velds verdorren? Vanwege de boosheid van hen, die daarin wonen, vergaan de beesten en het gevogelte; omdat zij zeggen: Hij ziet ons einde niet.
5 Als u loopt met de voetgangers, zo maken zij u moede; hoe zult u u dan mengen met de paarden? Zo u alleenlijk vertrouwt in een land van vrede, hoe zult u het dan maken in de verheffing van de Jordaan?
6 Want ook uw broers en uws vaders huis, ook die handelen trouwelooslijk tegen u; ook die roepen u met volle stem achterna; geloof hen niet, wanneer zij vriendelijk tot u spreken.
7 Ik heb Mijn huis verlaten, Ik heb Mijn erfenis laten varen; Ik heb de beminde Van mijn ziel in de hand harer vijanden gegeven.
8 Mijn erfenis is Mij geworden als een leeuw in het woud; zij heeft haar stem tegen Mij verheven, daarom heb Ik haar gehaat.
9 Mijn erfenis is Mij een gesprenkelde vogel; de vogelen zijn rondom tegen haar; komt aan, verzamelt, al u gedierte van de velds, komt om te eten!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Veel herders hebben Mijn wijngaard verdorven, zij hebben Mijn akker vertreden; zij hebben Mijn gewensten akker gesteld tot een woeste wildernis.
11 Men heeft hem gesteld tot een woestheid, verwoest zijnde treurt hij tot Mij; het gehele land is verwoest, omdat er niemand is, die het ter harte neemt.
12 Op alle hoge plaatsen in de woestijn zijn verstoorders gekomen; want het zwaard van de HEERE verteert van het ene einde van de lands tot aan het andere einde van de lands; er is geen vrede voor enig vlees.
13 Zij hebben tarwe gezaaid, maar doornen gemaaid; zij hebben zich gepijnigd, maar niet gevorderd; wordt zo beschaamd vanwege uw inkomsten, vanwege de ernst van de toorn van de HEERE.
14 Zo zegt de HEERE: Aangaande al Mijn boze naburen, die Mijn erfenis aanroeren, die Ik Mijn volke Israel erfelijk gegeven heb; ziet, Ik zal hen uit hun land uitrukken, maar het huis van Juda zal Ik uit hunlieder midden uitrukken.
15 En het zal gebeuren, nadat Ik hen zal uitgerukt hebben, zo zal Ik wederkeren, en Mij hunner ontfermen; en Ik zal hen wederbrengen, een ieder tot zijn erfenis, en een ieder tot zijn land.
16 En het zal gebeuren, indien zij de wegen Van mijn volks vlijtiglijk zullen leren, zwerende bij Mijn Naam: Zo waarachtig als de HEERE leeft! zoals zij Mijn volk geleerd hebben te zweren bij Baal, zo zullen zij in het midden Van mijn volks gebouwd worden.
17 Maar indien zij niet zullen horen, zo zal Ik die natie ten enenmale uitrukken en verdoen, spreekt de HEERE.

13
1 Zo heeft de HEERE tot mij gezegd: Ga henen, en koop u een linnen gordel, en doe die aan uw lenden, maar breng hem niet in het water.
2 En ik kocht een gordel naar het woord van de HEERE, en ik deed die aan mijn lenden.
3 Toen gebeurde van de HEERE woord ten tweeden male tot mij, en zei::
4 Neem de gordel, die u gekocht hebt, die aan uw lenden is, en maak u op, en ga henen naar de Frath, en versteek die daar in de klove van een steenrots.
5 Zo ging ik henen, en verstak die bij de Frath, zoals de HEERE mij geboden had.
6 Het gebeurde nu ten einde van vele dagen, dat de HEERE tot mij zei: Maak u op, ga henen naar de Frath, en neem de gordel van daar, die Ik u geboden heb daar te versteken.
7 Zo ging ik naar de Frath, en groef, en nam de gordel van de plaats, alwaar ik die verstoken had; en ziet, de gordel was verdorven en deugde nergens toe.
8 Toen gebeurde van de HEERE woord tot mij, en zei::
9 Zo zegt de HEERE: Zo zal Ik verderven de hovaardij van Juda, en die grote hovaardij van Jeruzalem.
10 Ditzelve boze volk, dat Mijn woorden weigert te horen, dat in het goeddunken van zijn harten wandelt, en andere goden navolgt, om die te dienen, en voor die zich neder te buigen; dat zal worden gelijk deze gordel, die nergens toe deugt.
11 Want zoals een gordel kleeft aan de lenden eens mans, zo heb Ik het gehele huis Israels en het gehele huis van Juda aan Mij doen kleven, spreekt de HEERE, om Mij te zijn tot een volk, en tot een naam, en tot lof, en tot heerlijkheid; maar zij hebben niet gehoord.
12 Daarom zeg dit woord tot hen: Zo zegt de HEERE, de God Israels: Alle flessen zullen met wijn gevuld worden. Dan zullen zij tot u zeggen: Weten wij niet zeer wel, dat alle flessen met wijn gevuld zullen worden?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Maar u zult tot hen zeggen: Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal alle inwoners deze lands, zelfs de koningen, die op Davids troon zitten, en de priesters, en de profeten, en alle inwoners van Jeruzalem, opvullen met dronkenschap.
14 En Ik zal hen in stukken slaan, de een tegen de ander, zo de vaders als de kinderen te zamen, spreekt de HEERE; Ik zal niet verschonen noch sparen, noch Mij ontfermen, dat Ik hen niet zou verderven.
15 Hoort en neemt ter ore, verheft u niet; want de HEERE heeft het gesproken.
16 Geeft eer de HEERE, uw God, eer dat Hij het duister maakt, en eer uw voeten zich stoten aan de schemerende bergen; dat u naar licht wacht, en Hij datzelve tot een schaduw van de doods stelle, en tot een donkerheid zette.
17 Zult u lieden dat dan nog niet horen, zo zal mijn ziel in verborgene plaatsen wenen vanwege de hoogmoed, en mijn oog zal bitterlijk tranen, ja, van tranen nederdalen, omdat van de HEERE kudde gevankelijk is weggevoerd.
18 Zeg tot de koning en tot de koningin: Vernedert u, zet u neder; want uw gehele hoofdsieraad, de kroon uwer heerlijkheid, is nedergedaald.
19 De steden van het zuiden zijn toegesloten, en er is niemand, die ze opent; het gehele Juda is weggevoerd, het is geheel en al weggevoerd.
20 Hef uw ogen op, en zie, die daar van het noorden komen! waar is de kudde, die u gegeven was, de schapen uwer heerlijkheid?
21 Wat zult u zeggen, wanneer Hij bezoeking over u doen zal, daar u hem geleerd hebt tot vorsten, tot een hoofd over u te zijn; zullen u de smarten niet aangrijpen, als een barende vrouw?
22 Wanneer u dan in uw hart zult zeggen: Waarom zijn mij deze dingen bejegend? Om de veelheid uwer ongerechtigheid, zijn uw zomen ontdekt, en uw hielen hebben geweld geleden.
23 Zal ook een Moorman zijn huid veranderen? of een luipaard zijn vlekken? Zo zult u lieden ook kunnen goed doen, die geleerd bent kwaad te doen.
24 Daarom zal Ik hen verstrooien als een stoppel, die doorgaat, door een wind van de woestijn.
25 Dit zal uw lot, het deel uwer maten zijn van Mij, spreekt de HEERE; u , die Mij hebt vergeten, en op leugen vertrouwt.
26 Zo zal Ik ook uw zomen ontbloten boven uw aangezicht, en uw schande zal gezien worden.
27 Uw overspelen en uw hunkeringen, de schandelijkheid uws hoerdoms, op heuvelen, in het veld; Ik heb uw verfoeiselen gezien; wee u, Jeruzalem! zult u niet rein worden? Hoe lang nog na deze?

14
1 Het woord van de HEERE, dat tot Jeremia geschied is, over de zaken van de grote droogte.
2 Juda treurt en haar poorten zijn verzwakt; zij zijn in het zwart gekleed ter aarde toe, en Jeruzalems geschrei klimt op.
3 En hun voortreffelijken zenden hun kleinen naar water; zij komen tot de grachten, zij vinden geen water, zij komen met hun vaten ledig weer; zij zijn beschaamd, ja, worden schaamrood, en bedekken hun hoofd.
4 Omdat het aardrijk gescheurd is, omdat er geen regen op de aarde is; de akkerlieden zijn beschaamd, zij bedekken hun hoofd.
5 Want ook de hinden in het veld werpen jongen, en verlaten die, omdat er geen jong gras is.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 En de woudezels staan op de hoge plaatsen, zij scheppen de wind gelijk de draken; hun ogen versmachten, omdat er geen kruid is.
7 Hoewel onze ongerechtigheden tegen ons getuigen, o HEERE! doe het om Uws Naams wil; want onze afkeringen zijn menigvuldig, wij hebben tegen U gezondigd.
8 O Israels Verwachting, Zijn Verlosser in tijd van benauwdheid! waarom zoudt U zijn als een vreemdeling in het land, en als een reiziger, die slechts inkeert om te vernachten?
9 Waarom zoudt U zijn als een versaagd man, als een held, die niet kan verlossen? U bent toch in het midden van ons, o HEERE! en wij zijn naar Uw Naam genoemd, verlaat ons niet.
10 Zo zegt de HEERE van dit volk: Zij hebben zo liefgehad te zwerven, zij hebben hun voeten niet bedwongen; daarom heeft de HEERE geen welgevallen aan hen, nu zal Hij hunner ongerechtigheden gedenken, en hun zonden bezoeken.
11 Wijders zei de HEERE tot mij: Bid niet voor dit volk ten goede.
12 Ofschoon zij vasten, Ik zal naar hun geschrei niet horen, en ofschoon zij brandoffer en spijsoffer offeren, Ik zal aan hen geen welgevallen hebben; maar door het zwaard, en door de honger, en door de pestilentie zal Ik hen verteren.
13 Toen zei ik: Ach, Elohiem ! zie, die profeten zeggen hun: U zult geen zwaard zien, en u zult geen honger hebben; maar Ik zal u een gewissen vrede geven in deze plaats.
14 En de HEERE zei tot mij: Die profeten profeteren vals in Mijn Naam; Ik heb hen niet gezonden, noch hun bevel gegeven, noch tot hen gesproken; zij profeteren u een vals gezicht, en waarzegging, en nietigheid, en bedriegerij van hun harten.
15 Daarom zegt de HEERE zo: Aangaande de profeten, die in Mijn Naam profeteren, daar Ik hen niet gezonden heb, en zij dan nog zeggen: Er zal geen zwaard noch honger in dit land zijn; die profeten zullen door het zwaard en door de honger verteerd worden.
16 En het volk, tot hetwelk zij profeteren, zullen op de straten van Jeruzalem weggeworpen zijn vanwege de honger en het zwaard; en er zal niemand zijn, die hen begrave, hen, hun vrouwen, en hun zonen, en hun dochters; zo zal Ik hun boosheid over hen uitstorten.
17 Daarom zult u dit woord tot hen zeggen: Mijn ogen zullen van tranen nederdalen nacht en dag, en niet ophouden; want de jonkvrouw van de dochter Van mijn volks is gebroken met een grote breuk, een plaag, die zeer smartelijk is.
18 Zo ik uitga in het veld, ziet daar de verslagenen van het zwaard, en zo ik in de stad kome, ziet daar de kranken van honger! Ja, zowel de profeten als de priesters lopen om in het land, en weten niet.
19 Hebt U dan Juda ganselijk verworpen? Heeft Uw ziel een walging aan Sion? Waarom hebt U ons geslagen, dat er geen genezing voor ons is? Men wacht naar vrede, maar daar is niets goeds, en naar tijd van genezing, maar ziet, daar is verschrikking.
20 HEERE! wij kennen onze goddeloosheid, en onzer vaderen ongerechtigheid, want wij hebben tegen U gezondigd.
21 Versmaad ons niet, om Uws Naams wil; werp de troon Uwer heerlijkheid niet neder; gedenk, vernietig niet Uw verbond met ons.
22 Zijn er onder de ijdelheden van de heidenen, die doen regenen, of kan de hemel druppelen geven? Bent u die niet, o HEERE, onze God? Daarom zullen wij op U wachten, want U doet al die dingen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Maar de HEERE zei tot mij: Al stond Mozes en Samuel voor Mijn aangezicht, zo zou toch Mijn ziel tot dit volk niet wezen; drijf ze weg van Mijn aangezicht, en laat ze uitgaan.
2 En het zal gebeuren, wanneer zij tot u zullen zeggen: Waarhenen zullen wij uitgaan? dat u tot hen zult zeggen: Zo zegt de HEERE: Wie ten dood, ten dode; en wie tot het zwaard, ten zwaarde, en wie tot de honger, ten honger; en wie ter gevangenis, ter gevangenis!
3 Want Ik zal bezoeking over hen doen met vier geslachten, spreekt de HEERE: met het zwaard, om te doden; en met de honden, om te slepen; en met het gevogelte van de hemels, en met het gedierte van de aarde, om op te eten en te verderven.
4 En Ik zal hen overgeven tot een beroering aan alle koninkrijken van de aarde, vanwege Manasse, zoon van Jehizkia, koning van Juda, om hetgeen hij te Jeruzalem gedaan heeft.
5 Want wie zou u verschonen, o Jeruzalem? of wie zou medelijden met u hebben, of wie zou aftreden, om u naar vrede te vragen?
6 U hebt Mij verlaten, spreekt de HEERE; u bent achterwaarts gegaan; daarom zal Ik Mijn hand tegen u uitstrekken en u verderven; Ik ben van de berouwens moede geworden.
7 En Ik zal hen wannen met een wan, in de poorten van de lands; Ik heb Mijn volk van kinderen beroofd en verdaan; zij zijn van hun wegen niet wedergekeerd.
8 Hun weduwen zijn Mij meerder geworden dan zand van de zeeen; Ik heb hun over de moeder doen komen een jongeling, een verwoester op de middag; Ik heb hem haastelijk hen doen overvallen, de stad met verschrikkingen.
9 Zij, die zeven baarde, is zwak geworden; zij heeft haar ziel uitgeblazen, haar zon is ondergegaan, als het nog dag was; zij is beschaamd en schaamrood geworden; en hunlieder overblijfsel zal Ik aan het zwaard overgeven, voor het aangezicht hunner vijanden, spreekt de HEERE.
10 Wee mij, mijn moeder, dat u mij gebaard hebt, een man van twist, en een man van krakeel de gansen lande! Ik heb hun niet op woeker gegeven, ook hebben zij mij niet op woeker gegeven, nog vloekt mij een ieder van hen.
11 De HEERE zei: Zo niet uw overblijfsel ten goede zal zijn! zo Ik niet, in de tijd van de kwaads en in tijd van de benauwdheid, bij de vijand voor u tussenkome!
12 Zal ook enig ijzer het ijzer van het noorden of koper verbreken?
13 Ik zal uw vermogen en uw schatten tot een roof geven, zonder prijs; en dat om al uw zonden, en in al uw landpalen.
14 En Ik zal u overvoeren met uw vijanden, in een land, dat u niet kent; want een vuur is aangestoken in Mijn toorn, het zal over u branden.
15 O HEERE! U weet het, gedenk mij, en bezoek mij, en wreek mij van mijn vervolgers; neem mij niet weg in Uw lankmoedigheid over hen; weet, dat ik om Uwentwil versmaadheid drage.
16 Als Uw woorden gevonden zijn, zo heb ik ze opgegeten, en Uw woord is mij geweest tot vreugde en tot blijdschap van mijn harten; want ik ben naar Uw Naam genoemd, o HEERE, God van de heirscharen!
17 Ik heb in de raad van de bespotters niet gezeten, noch ben van vreugde opgesprongen; vanwege Uw hand heb ik alleen gezeten, want U hebt mij met gramschap vervuld.
18 Waarom is mijn pijn steeds durende, en mijn plaag smartelijk? Zij weigert geheeld te worden; zoudt U mij ganselijk zijn als een leugenachtige, als wateren, die niet bestendig zijn?
19 Daarom zegt de HEERE zo: Zo u zult wederkeren, zo zal Ik u doen wederkeren; u zult voor Mijn aangezicht staan; en zo u het kostelijke van het snode uittrekt, zult u als Mijn mond zijn; laat hen tot u wederkeren, maar u zult tot hen niet wederkeren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Want Ik heb u tegen dit volk gesteld tot een koperen vasten muur; zij zullen wel tegen u strijden, maar u niet overmogen; want Ik ben met u, om u te behouden en om u uit te rukken, spreekt de HEERE.
21 Ja, Ik zal u rukken uit de hand van de bozen, en Ik zal u verlossen uit de handpalm van de tirannen.

16
1 En van de HEERE woord gebeurde tot mij, en zei::
2 U zult u geen vrouw nemen, en u zult geen zonen noch dochters hebben in deze plaats.
3 Want zo zegt de HEERE van de zonen en van de dochters, die in deze plaats geboren worden; daartoe van hun moeders, die ze baren, en van hun vaders, die ze gewinnen in dit land:
4 Zij zullen pijnlijke doden sterven, zij zullen niet beklaagd noch begraven worden, zij zullen tot mest op de aardbodem zijn, en zij zullen door het zwaard en door de honger verteerd worden, en hun dode lichamen zullen het gevogelte van de hemels en het gedierte van de aarde tot spijze zijn.
5 Want zo zegt de HEERE: Ga niet in het huis desgenen, die een rouwmaaltijd houdt, en ga niet henen om te rouwklagen, en heb geen medelijden met hen; want Ik heb van dit volk (spreekt de HEERE) weggenomen Mijn vrede, goedertierenheid en barmhartigheden;
6 Zodat groten en kleinen in dit land zullen sterven, zij zullen niet begraven worden; en men zal hen niet beklagen, noch zichzelven insnijden, noch kaal maken om hunnentwil.
7 Ook zal men hun niets uitdelen over de rouw, om iemand te troosten over een dode; noch hun te drinken geven uit de troostbeker, over iemands vader of over iemands moeder.
8 Ga ook niet in een huis van de maaltijds, om bij hen te zitten, om te eten en te drinken.
9 Want zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik zal van deze plaats, voor uw ogen en in uw dagen, doen ophouden de stem van de vreugde en de stem van de blijdschap, de stem van de bruidegoms en de stem van de bruid.
10 En het zal gebeuren, als u dit volk al deze woorden zult aanzeggen, en zij tot u zeggen: Waarom spreekt de HEERE al dit grote kwaad over ons, en welke is onze misdaad, en welke is onze zonde, die wij tegen de HEERE, onzen God, gezondigd hebben?
11 Dat u tot hen zult zeggen: Omdat uw vaders Mij verlaten hebben, spreekt de HEERE, en hebben andere goden nagewandeld, en die gediend, en zich voor die nedergebogen; maar Mij verlaten, en Mijn wet niet gehouden hebben;
12 En u lieden erger gedaan hebt dan uw vaderen; want ziet, u lieden wandelt, een ieder naar het goeddunken van zijn boos hart, om naar Mij niet te horen.
13 Daarom zal Ik u uit dit land werpen, in een land, dat u niet gekend hebt, u noch uw vaders; en daar zult u andere goden dienen, dag en nacht, omdat Ik u geen genade zal geven.
14 Daarom, ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat er niet meer zal gezegd worden: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die de kinderen Israels uit Egypteland heeft opgevoerd!
15 Maar: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die de kinderen Israels heeft opgevoerd uit het land van het noorden, en uit al de landen waarhenen Hij hen gedreven had! want Ik zal hen wederbrengen in hun land, dat Ik hun vaderen gegeven heb.
16 Ziet, Ik zal zenden tot veel vissers, spreekt de HEERE, die zullen hen vissen; en daarna zal Ik zenden tot veel jagers, die zullen hen jagen, van op allen berg, en van op allen heuvel, ja, uit de kloven van de steenrotsen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 Want Mijn ogen zijn op al hun wegen; zij zijn voor Mijn aangezicht niet verborgen, noch hun ongerechtigheid verholen van voor Mijn ogen.
18 Dies zal Ik eerst hun ongerechtigheid en hun zonde dubbel vergelden, omdat zij Mijn land ontheiligd hebben; zij hebben Mijn erfenis met de dode lichamen hunner verfoeiselen en hunner gruwelen vervuld.
19 O HEERE! U bent mijn Sterkte, en mijn Sterkheid, en mijn Toevlucht ten dage van de benauwdheid; tot U zullen de heidenen komen van de einden van de aarde, en zeggen: Immers hebben onze vaders leugen erfelijk bezeten, en ijdelheid, waarin toch niets was, dat nut deed.
20 Zal een mens zich goden maken? Zij zijn toch geen goden.
21 Daarom, ziet, Ik zal hun bekend maken op ditmaal; Ik zal hun bekend maken Mijn hand en Mijn macht; en zij zullen weten, dat Mijn Naam is HEERE.

17
1 De zonde van Juda is geschreven met een ijzeren griffie, met de punt eens diamants; gegraven in de tafel van hunlieder hart, en aan de hoornen uwer altaren;
2 Gelijk hun kinderen hunner altaren gedenken, en hunner bossen, bij het groen geboomte, op de hoge heuvelen.
3 Ik zal Mijn berg met het veld, uw vermogen en al uw schatten ten roof geven, veeleer uw hoogten, om de zonde in al uw landpalen.
4 Zo zult u aflaten (en dat om u zelven) van uw erfenis, die Ik u gegeven heb, en Ik zal u uw vijanden doen dienen in een land, dat u niet kent; want u lieden hebt een vuur aangestoken in Mijn toorn, tot in eeuwigheid zal het branden.
5 Zo zegt de HEERE: Vervloekt is de man, die op een mens vertrouwt, en vlees tot zijn arm stelt, en wiens hart van de HEERE afwijkt!
6 Want hij zal zijn als de heide in de wildernis, die het niet gevoelt, wanneer het goede komt; maar blijft in dorre plaatsen in de woestijn, in zout en onbewoond land.
7 Gezegend daarentegen is de man, die op de HEERE vertrouwt, en wiens vertrouwen de HEERE is!
8 Want hij zal zijn als een boom, die aan het water geplant is, en zijn wortelen uitschiet aan een rivier, en gevoelt het niet, wanneer er een hitte komt, maar zijn loof blijft groen; en in een jaar van droogte zorgt hij niet, en houdt niet op van vrucht te dragen.
9 Arglistig is het hart, meer dan enig ding, ja, dodelijk is het, wie zal het kennen?
10 Ik, de HEERE, doorgrond het hart, en proef de nieren; en dat, om een ieder te geven naar zijn wegen, naar de vrucht van zijn handelingen.
11 Gelijk een veldhoen eieren vergadert, maar broedt ze niet uit, zo is hij, die rijkdom vergadert, doch niet met recht; in de helft van zijn dagen zal hij die moeten verlaten, en in zijn laatste een dwaas zijn.
12 Een troon van de heerlijkheid, een hoogheid van het eerste aan, is de plaats onzes heiligdoms.
13 O HEERE, Israels Verwachting! allen, die U verlaten, zullen beschaamd worden; en die van mij afwijken, zullen in de aarde geschreven worden; want zij verlaten de HEERE, de Springader van de levenden waters.
14 Genees mij, HEERE! zo zal ik genezen worden, behoud mij, zo zal ik behouden worden; want U bent mijn Lof.
15 Ziet, zij zeggen tot mij: Waar is het woord van de HEERE? Laat het nu komen!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 Ik heb toch niet aangedrongen, meer dan een herder achter U betaamde; ook heb ik de dodelijken dag niet begeerd, U weet het; wat uit mijn lippen is gegaan, is voor Uw aangezicht geweest.
17 Wees U mij niet tot een verschrikking; U bent mijn Toevlucht ten dage van de kwaads.
18 Laat mijn vervolgers beschaamd worden, maar laat mij niet beschaamd worden; laat hen verschrikt worden, maar laat mij niet verschrikt worden; breng over hen de dag van de kwaads, en verbreek hen met een dubbele verbreking.
19 Zo heeft de HEERE tot mij gezegd: Ga henen en sta in de poort van de kinderen van de volks, door die de koningen van Juda ingaan, en door die zij uitgaan, ja, in alle poorten van Jeruzalem;
20 En zeg tot hen: Hoort van de HEERE woord, u koningen van Juda, en gans Juda, en alle inwoners van Jeruzalem, die door deze poorten ingaat!
21 Zo zegt de HEERE: Wacht u op uw zielen, en draagt geen last op de sabbatdag, noch brengt in door de poorten van Jeruzalem.
22 Ook zult u lieden geen last uitvoeren uit uw huizen op de sabbatdag, noch enig werk doen; maar u zult de sabbatdag heiligen, zoals Ik uw vaderen geboden heb.
23 Maar zij hebben niet gehoord, noch hun oor geneigd; maar zij hebben hun nek verhard, om niet te horen, en om de tucht niet aan te nemen.
24 Het zal dan gebeuren, indien u vlijtiglijk naar Mij zult horen, spreekt de HEERE, dat u geen last door de poorten van deze stad op de sabbatdag inbrengt, en u de sabbatdag heiligt, dat u geen werk daarop doet;
25 Zo zullen door de poorten van deze stad ingaan koningen en vorsten, zittende op de troon van David, rijdende op wagenen en op paarden, zij en hun vorsten, de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem; en deze stad zal bewoond worden in eeuwigheid.
26 En zij zullen komen uit de steden van Juda, en uit de plaatsen rondom Jeruzalem, en uit het land van Benjamin, en uit de laagte, en van het gebergte, en van het zuiden, aanbrengende brandoffer, en slachtoffer, en spijsoffer, en wierook, en aanbrengende lofoffer, ten huize van de HEERE.
27 Maar indien u naar Mij niet zult horen, om de sabbatdag te heiligen, en om geen last te dragen als u op de sabbatdag door de poorten van Jeruzalem ingaat; zo zal Ik een vuur in haar poorten aansteken, dat de paleizen van Jeruzalem zal verteren, en niet worden uitgeblust.

18
1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van de HEERE, en zei::
2 Maak u op, en ga af in het huis van de pottenbakkers, en daar zal Ik u Mijn woorden doen horen.
3 Zo ging ik af in het huis van de pottenbakkers; en ziet, hij maakte een werk op de schijven.
4 En het vat, dat hij maakte, werd verdorven, als leem, in de hand van de pottenbakkers; toen maakte hij daarvan weer een ander vat, zoals het recht was in de ogen van de pottenbakkers te maken.
5 Toen gebeurde van de HEERE woord tot mij, en zei::
6 Zal Ik u niet kunnen doen, gelijk deze pottenbakker, o huis Israels? spreekt de HEERE; ziet, gelijk leem in de hand van de pottenbakkers, zo bent u lieden in Mijn hand, o huis Israels!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 In een ogenblik zal Ik spreken over een volk en over een koninkrijk, dat Ik het zal uitrukken, en afbreken, en verdoen;
8 Maar indien datzelve volk, over hetwelk Ik zulks gesproken heb, zich van zijn boosheid bekeert, zo zal Ik berouw hebben over het kwaad, dat Ik hetzelve gedacht te doen.
9 Ook zal Ik in een ogenblik spreken over een volk en over een koninkrijk, dat Ik het zal bouwen en planten;
10 Maar indien het doet, dat kwaad is in Mijn ogen, dat het naar Mijn stem niet hoort, zo zal Ik berouw hebben over het goede, met hetwelk Ik gezegd had hetzelve te zullen weldoen.
11 Nu dan, spreek nu tot de mannen van Juda en tot de inwoners van Jeruzalem, en zei:: Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik formeer een kwaad tegen u, en denk tegen u een gedachte; zo bekeert u nu, een ieder van zijn bozen weg, en maakt uw wegen en uw handelingen goed.
12 Doch zij zeggen: Het is buiten hoop; maar wij zullen naar onze gedachten wandelen, en wij zullen doen, een ieder het goeddunken van zijn boos hart.
13 Daarom, zo zegt de HEERE: Vraagt nu onder de heidenen; wie heeft alzulks gehoord? De jonkvrouw Israels doet een zeer afschuwelijke zaak.
14 Zal men ook om een rotssteen van de velds verlaten de sneeuw van Libanon? Zullen ook de vreemde, koude, vlietende wateren verlaten worden?
15 Nochtans heeft Mijn volk Mij vergeten, zij roken van de ijdelheid; want zij hebben hen doen aanstoten op hun wegen, op de oude paden, opdat zij mochten wandelen in stegen van een weg, die niet opgehoogd is;
16 Om hun land te stellen tot een ontzetting, tot eeuwige aanfluitingen; al wie daar voorbijgaat, zal zich ontzetten, en met zijn hoofd schudden.
17 Als een oostenwind zal Ik hen verstrooien voor het aangezicht van de vijands; Ik zal hun de nek en niet het aangezicht laten zien, ten dage van hun verderfs.
18 Toen zeiden zij: Komt aan, laat ons gedachten tegen Jeremia denken; want de wet zal niet vergaan van de priester, noch de raad van de wijze, noch het woord van de profeet; komt aan, en laat ons hem slaan met de tong, en laat ons niet luisteren naar enige van zijn woorden!
19 HEERE! luister naar mij, en hoor naar de stem van mijn twisters.
20 Zal dan kwaad voor goed vergolden worden? want zij hebben mijn ziel een kuil gegraven; gedenk, dat ik voor Uw aangezicht gestaan heb, om goed voor hen te spreken, om Uw grimmigheid van hen af te wenden.
21 Daarom, geef hun zonen de honger over, en doe ze wegvloeien door het geweld van het zwaard, en laat hun vrouwen van kinderen beroofd en weduwen worden, en laat hun mannen door de dood omgebracht, en hun jongelingen met het zwaard geslagen worden in de strijd.
22 Laat er een geschrei uit hun huizen gehoord worden, wanneer U haastelijk een bende over hen zult brengen; omdat zij een kuil gegraven hebben om mij te vangen, en strikken verborgen voor mijn voeten.
23 Doch U , HEERE! weet al hun raad tegen mij ten dode; maak geen verzoening over hun ongerechtigheid, en delg hun zonde niet uit van voor Uw aangezicht; maar laat hen nedergeveld worden voor Uw aangezicht; handel zo met hen, ten tijde Uws toorns.

19
1 Zo zegt de HEERE: Ga henen en koop een pottenbakkerskruik, en neem tot u van de oudsten van de volks, en van de oudsten van de priesteren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 En ga uit naar het dal van de zoons van Hinnom, dat voor de deur van de Zonnepoort is, en roep daar uit de woorden, die Ik tot u spreken zal;
3 En zeg: Hoort van de HEERE woord, u koningen van Juda en inwoners van Jeruzalem! Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik zal een kwaad brengen over deze plaats, van hetwelk een ieder, die het hoort, zijn oren klinken zullen;
4 Omdat zij Mij verlaten, en deze plaats vervreemd, en anderen goden daarin gerookt hebben die zij niet gekend hebben, zij, noch hun vaders, noch de koningen van Juda; en hebben deze plaats vervuld met bloed van de onschuldigen.
5 Want zij hebben de hoogten van Baal gebouwd, om hun zonen met vuur te verbranden, aan Baal tot brandofferen; hetwelk Ik niet geboden, noch gesproken heb, noch in Mijn hart is opgekomen?
6 Daarom, ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat deze plaats niet meer zal genoemd worden het Tofeth, of dal van de zoons van Hinnom, maar Moorddal.
7 Want Ik zal de raad van Juda en Jeruzalem in deze plaats verijdelen, en zal hen voor het aangezicht hunner vijanden doen vallen door het zwaard, en door de hand van hen, die hun ziel zoeken; en Ik zal hun dode lichamen het gevogelte van de hemels en het gedierte van de aarde tot spijze geven.
8 En Ik zal deze stad zetten tot een ontzetting en tot een aanfluiting; al wie voorbij haar gaat, zal zich ontzetten en fluiten over al haar plagen.
9 En Ik zal hunlieden het vlees hunner zonen en het vlees hunner dochters doen eten, en zij zullen eten, een ieder het vlees van zijn naasten, in de belegering en in de benauwing, waarmede hen hun vijanden, en die hun ziel zoeken, benauwen zullen.
10 Dan zult u de kruik verbreken voor de ogen van de mannen, die met u gegaan zijn;
11 En u zult tot hen zeggen: Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Zo zal Ik dit volk en deze stad verbreken, zoals men een pottenbakkersvat verbreekt, dat niet weer geheeld kan worden; en zij zullen hen in Tofeth begraven, omdat er geen andere plaats zal zijn om te begraven.
12 Zo zal Ik deze plaats doen, spreekt de HEERE, en haar inwoners; en dat om deze stad te stellen als een Tofeth.
13 En de huizen van Jeruzalem en de huizen van de koningen van Juda zullen, gelijk alle plaatsen van Tofeth, onrein worden, met al de huizen, op welker daken zij aan al het heir van de hemels gerookt en aan vreemde goden drankofferen geofferd hebben.
14 Toen nu Jeremia van Tofeth kwam, waarhenen hem de HEERE gezonden had, om te profeteren, stond hij in het voorhof van van de HEERE huis, en zei tot al het volk:
15 Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik zal over deze stad, en over al haar steden, al het kwaad brengen, dat Ik over haar gesproken heb; omdat zij hun nek verhard hebben, om Mijn woorden niet te horen.

20
1 Als Pashur, de zoon van Immer, de priester (deze nu was bestelde voorganger in het huis van de HEERE), Jeremia hoorde, die woorden profeterende,
2 Zo sloeg Pashur de profeet Jeremia, en hij stelde hem in de gevangenis, die is in de bovenste poort van Benjamin, die aan het huis van de HEERE is.
3 Maar het gebeurde van de anderen daags, dat Pashur Jeremia uit de gevangenis voortbracht; toen zei Jeremia tot hem: De HEERE noemt uw naam niet Pashur, maar Magor-missabib.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Want zo zegt de HEERE: Zie, Ik stel u tot een schrik voor uzelven en voor al uw liefhebbers; die zullen vallen door het zwaard hunner vijanden, dat het uw ogen aanzien; en Ik zal gans Juda geven in de hand van de koning van Babel, die hen naar Babel gevankelijk zal wegvoeren, en slaan hen met het zwaard.
5 Ook zal Ik geven al het vermogen van deze stad, en al haar arbeid, en al haar kostelijkheid, en alle schatten van de koningen van Juda, Ik zal ze geven in de hand hunner vijanden, die zullen ze roven, zullen ze nemen, en zullen ze brengen naar Babel.
6 En u , Pashur, en alle inwoners van uw huis! u lieden zult gaan in de gevangenis; en u zult te Babel komen, en daar sterven, en daar begraven worden, u en al uw vrienden, denwelken u valselijk geprofeteerd hebt.
7 HEERE! U hebt mij overreed, en ik ben overreed geworden; U bent mij te sterk geweest, en hebt overmocht; ik ben de gansen dag tot een belachen, een ieder van hen bespot mij.
8 Want sinds ik spreke, roep ik uit, ik roep geweld en verstoring; omdat mij van de HEERE woord de gansen dag tot smaad en tot schimp is.
9 Dies zei ik: Ik zal Van zijn niet gedenken, en niet meer in Zijn Naam spreken; maar het werd in mijn hart als een brandend vuur, besloten in mijn beenderen; en ik bemoeide mij om te verdragen, maar konde niet.
10 Want ik heb gehoord de naspraak van velen, van Magor-missabib, en zei:: Geef ons te kennen, en wij zullen het te kennen geven; al mijn vredegenoten nemen acht op mijn hinking; zij zeggen: Misschien zal hij overreed worden, dan zullen wij hem overmogen, en onze wraak van hem nemen.
11 Maar de HEERE is met mij als een verschrikkelijk Held; daarom zullen mijn vervolgers struikelen, en niets vermogen; zij zijn zeer beschaamd geworden, omdat zij niet verstandiglijk gehandeld hebben; het zal een eeuwige schande zijn, zij zal niet vergeten worden.
12 U dan, o HEERE van de heirscharen, Die de rechtvaardige proeft, Die de nieren en het hart ziet, laat mij Uw wraak van hen zien, want ik heb U mijn twistzaak ontdekt.
13 Zingt de HEERE, prijst de HEERE; want Hij heeft de ziel van de nooddruftigen uit de hand van de boosdoeners verlost.
14 Vervloekt zij de dag, op welke ik geboren ben; de dag, op welke mijn moeder mij gebaard heeft, zij niet gezegend!
15 Vervloekt zij de man, die mijn vader geboodschapt heeft, en zei:: U is een jonge zoon geboren, verblijdende hem grotelijks!
16 Ja, dezelve man zij, als de steden, die de HEERE heeft omgekeerd, en het heeft Hem niet berouwd; en hij hore in de morgenstond een geroep, en op de middagtijd een geschrei.
17 Dat Hij mij niet gedood heeft van de baarmoeder af! Of mijn moeder mijn graf geweest is, of haar baarmoeder als van een, die eeuwiglijk zwanger is!
18 Waarom ben ik toch uit de baarmoeder voortgekomen, om moeite en droefenis te zien, en dat mijn dagen in beschaamdheid vergaan?

21
1 Het woord, dat van de HEERE geschied is tot Jeremia, als koning Zedekia tot hem zond Pashur, de zoon van Malchia, en Zefanja, de zoon van Maaseja, de priester, en zei::
2 Vraag toch de HEERE voor ons, want Nebukadnezar, de koning van Babel, strijdt tegen ons; misschien zal de HEERE met ons doen naar al Zijn wonderen, dat hij van ons optrekke.
3 Toen zei Jeremia tot hen: Zo zult u lieden tot Zedekia zeggen:

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Zo zegt de HEERE, de God Israels: Ziet, Ik zal de krijgswapenen omwenden, die in uw hand zijn, met die u strijdt tegen de koning van Babel en tegen de Chaldeen, die u belegeren, van buiten aan de muur; en Ik zal ze verzamelen in het midden van deze stad.
5 En Ik Zelf zal tegen u strijden, met een uitgestrekte hand en met een sterken arm, ja, met toorn, en met grimmigheid, en met grote verbolgenheid.
6 En Ik zal de inwoners van deze stad slaan, zowel de mensen als de beesten; door een grote pestilentie zullen zij sterven.
7 En daarna spreekt de HEERE, zal Ik Zedekia, de koning van Juda, en zijn knechten, en het volk, en die in deze stad overgebleven zijn van de pestilentie, van het zwaard en van de honger, geven in de hand van Nebukadnezar, de koning van Babel, en in de hand hunner vijanden, en in de hand van hen, die hun ziel zoeken; en hij zal ze slaan met de scherpte van het zwaard; hij zal ze niet sparen, noch verschonen, noch zich ontfermen.
8 En tot dit volk zult u zeggen: Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik stel voor uw aangezicht de weg van leven en de weg van de dood.
9 Die in deze stad blijft, zal sterven door het zwaard, of door de honger, of door de pestilentie; maar die er uitgaat en valt tot de Chaldeen, die u belegeren, die zal leven, en zijn ziel zal hem tot een buit zijn.
10 Want Ik heb Mijn aangezicht tegen deze stad gesteld ten kwade en niet ten goede, spreekt de HEERE; zij zal gegeven worden in de hand van de koning van Babel, en hij zal ze met vuur verbranden.
11 En aangaande het huis van de koning van Juda, hoort van de HEERE woord.
12 O huis Davids! zo zegt de HEERE: Richt van de morgens recht, en verlost de beroofde uit de hand van de verdrukkers; opdat Mijn gramschap niet uitvare als een vuur, en brande, dat niemand blussen kunne, vanwege de boosheid uwer handelingen.
13 Ziet, Ik wil aan u, u inwoneres van de dals, u rots van het plein! spreekt de HEERE; u lieden, die zegt: Wie zou tegen ons afkomen, of wie zou komen in onze woningen?
14 En Ik zal over u bezoeking doen naar de vrucht uwer handelingen, spreekt de HEERE; en Ik zal een vuur aansteken in haar woud, dat zal verteren al wat rondom haar is.

22
1 Zo zegt de HEERE: Ga af in het huis van de koning van Juda, en spreek daar dit woord.
2 En zeg: Hoor het woord van de HEERE, u koning van Juda, u , die zit op Davids troon, u , en uw knechten, en uw volk, die door deze poorten ingaan!
3 Zo zegt de HEERE: Doet recht en gerechtigheid, en redt de beroofde uit de hand van de verdrukkers; en onderdrukt de vreemdeling niet, de wees noch de weduwe; doet geen geweld en vergiet geen onschuldig bloed in deze plaats.
4 Want indien u lieden deze zaak ernstiglijk zult doen, zo zullen door de poorten van dit huis koningen ingaan, zittende de David op zijn troon, rijdende op wagens en op paarden, hij, en zijn knechten, en zijn volk.
5 Indien u daarentegen deze woorden niet zult horen, zo heb Ik bij Mij gezworen, spreekt de HEERE, dat dit huis tot een woestheid worden zal.
6 Want zo zegt de HEERE van het huis van de koning van Juda: U bent Mij een Gilead, een hoogte van Libanon; maar zo Ik u niet zette als een woestijn en onbewoonde steden!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Want Ik zal verdervers tegen u heiligen, elk met zijn gereedschap; die zullen uw uitgelezen cederen omhouwen, en in het vuur werpen.
8 Dan zullen veel heidenen voorbij deze stad gaan, en zullen zeggen, een ieder tot zijn naaste: Waarom heeft de HEERE zo gedaan aan deze grote stad?
9 En zij zullen zeggen: Omdat zij het verbond van de HEERE, van hun Gods, hebben verlaten, en hebben zich voor andere goden nedergebogen, en die gediend.
10 Weent niet over de dode, en beklaagt hem niet; weent vrij over die, die weggegaan is, want hij zal nimmermeer wederkomen, dat hij het land van zijn geboorte zie.
11 Want zo zegt de HEERE van Sallum, de zoon van Josia, koning van Juda, die in de plaats van zijn vader Josia regeerde, die uit deze plaats is uitgegaan: Hij zal daar nimmermeer wederkomen.
12 Maar in de plaats, waarhenen zij hem gevankelijk hebben weggevoerd, zal hij sterven, en dit land zal hij niet meer zien.
13 Wee die, die zijn huis bouwt met ongerechtigheid, en zijn opperzalen met onrecht; die van zijn naasten dienst om niet gebruikt, en geeft hen zijn arbeidsloon niet!
14 Die daar zegt: Ik zal mij een zeer hoog huis bouwen, en doorluchtige opperzalen; en hij houwt zich vensteren uit, en het is bedekt met ceder, en aangestreken met menie.
15 Zoudt u regeren, omdat u u mengt met de ceder? Heeft niet uw vader gegeten en gedronken, en recht en gerechtigheid gedaan, en het ging hem toen wel?
16 Hij heeft de rechtzaak van de ellendigen en nooddruftigen gericht, toen ging het hem wel; is dat niet Mij te kennen? spreekt de HEERE.
17 Maar uw ogen en uw hart zijn niet dan op uw gierigheid, en op onschuldig bloed, om dat te vergieten, en op verdrukking en overlast, om die te doen.
18 Daarom zegt de HEERE zo van Jojakim, zoon van Josia, koning van Juda: Zij zullen hem niet beklagen: Och mijn broer! of, och zuster! Zij zullen hem niet beklagen: Och, heer! of, och zijn majesteit!
19 Met een ezelsbegrafenis zal hij begraven worden; men zal hem slepen en daarhenen werpen, verre weg van de poorten van Jeruzalem.
20 Klim op de Libanon en roep, en verhef uw stem op de Basan; roep ook van de veren; maar al uw liefhebbers zijn verbroken.
21 Ik sprak u aan in uw groten voorspoed, maar u zeit: Ik zal niet horen. Dit is uw weg van uw jeugd af, dat u Mijn stem niet hebt gehoorzaamd.
22 De wind zal al uw herders weiden, en uw liefhebbers zullen in de gevangenis gaan; dan zult u zekerlijk beschaamd en te schande worden, vanwege al uw boosheid.
23 O u , die nu op de Libanon woont, en in de cederen nestelt! hoe begenadigd zult u zijn, als u de smarten zullen aankomen, het wee als van een barende vrouw!
24 Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de HEERE, ofschoon Chonia, de zoon van Jojakim, de koning van Juda, een zegelring ware aan Mijn rechterhand, zo zal Ik u toch van daar wegrukken.
25 En Ik zal u geven in de hand van hen, die uw ziel zoeken, en in de hand van hen, voor welker aangezicht u schrikt, namelijk in de hand van Nebukadnezar, de koning van Babel, en in de hand van de Chaldeen.
26 En Ik zal u, en uw moeder, die u gebaard heeft, uitwerpen in een ander land, waarin u lieden niet geboren bent, en daar zult u sterven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

27 En in het land, naar hetwelk hun ziel verlangt om daar weer te komen, daarhenen zullen zij niet wederkomen.
28 Is dan deze man Chonia een veracht, verstrooid, afgodisch beeld? Of is hij een vat, waaraan men geen lust heeft? Waarom zijn hij en zijn zaad uitgeworpen, ja, weggeworpen in een land, dat zij niet kennen?
29 O land, land, land! hoor van de HEERE woord!
30 Zo zegt de HEERE: Schrijft deze zelfden man kinderloos, een man, die niet voorspoedig zal zijn in zijn dagen; want er zal niemand van zijn zaad voorspoedig zijn, zittende op de troon Davids, en heersende meer in Juda.

23
1 Wee de herderen, die de schapen Van mijn weide ombrengen en verstrooien! spreekt de HEERE.
2 Daarom zegt de HEERE, de God Israels, zo van de herderen, die Mijn volk weiden: U lieden hebt Mijn schapen verstrooid, en hebt ze verdreven, en hebt ze niet bezocht; ziet, Ik zal over u bezoeken de boosheid uwer handelingen, spreekt de HEERE.
3 En Ik zal het overblijfsel Van mijn schapen Zelf vergaderen uit al de landen, waarhenen Ik ze verdreven heb; en Ik zal ze wederbrengen tot hun kooien, en zij zullen vruchtbaar zijn, en vermenigvuldigen.
4 En Ik zal herderen over hen verwekken, die ze weiden zullen; en zij zullen niet meer vrezen, noch verschrikt worden, noch gemist worden, spreekt de HEERE.
5 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik aan David een rechtvaardige Spruit zal verwekken; Die zal Koning zijnde regeren, en voorspoedig zijn, en recht en gerechtigheid doen op de aarde.
6 In Zijn dagen zal Juda verlost worden, en Israel zeker wonen; en dit zal Zijn naam zijn, waarmede men Hem zal noemen: De HEERE: ONZE GERECHTIGHEID.
7 Daarom, ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat zij niet meer zullen zeggen: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die de kinderen Israels uit Egypteland heeft opgevoerd.
8 Maar: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die het zaad van het huis Israels heeft opgevoerd, en Die het aangebracht heeft uit het land van het noorden, en uit al de landen, waarheen Ik ze gedreven had! want zij zullen wonen in hun land.
9 Aangaande de profeten. Mijn hart wordt in mijn binnenste gebroken, al mijn beenderen bewegen zich; ik ben als een dronken man, en als een man, die de wijn te boven gaat; vanwege de HEERE, en vanwege de woorden Van zijn heiligheid.
10 Want het land is vol overspelers, want het land treurt vanwege de vloek, de weiden van de woestijn verdorren, omdat hun loop boos is, en hun macht niet recht.
11 Want beiden profeten en priesters zijn huichelaars; zelfs in Mijn huis vind Ik hun boosheid, spreekt de HEERE.
12 Daarom zal hun weg hun zijn als zeer gladde plaatsen in de donkerheid; zij zullen aangedreven worden en daarin vallen; want Ik zal een kwaad over hen brengen in het jaar hunner bezoeking, spreekt de HEERE.
13 Ik heb wel ongerijmdheid gezien in de profeten van Samaria, die door Baal, profeteerden, en Mijn volk Israel verleidden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 Maar in de profeten van Jeruzalem zie Ik afschuwelijkheid; zij bedrijven overspel, en gaan om met valsheid, en sterken de handen van de boosdoeners, opdat zij zich niet bekeren, een ieder van zijn boosheid; zij allen zijn Mij als Sodom, en haar inwoners als Gomorra.
15 Daarom zegt de HEERE van de heirscharen van deze profeten zo: Ziet, Ik zal hen met alsem spijzigen, en met gallewater drenken; want van Jeruzalems profeten is de huichelarij uitgegaan in het gehele land.
16 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Hoort niet naar de woorden van de profeten, die u profeteren; zij maken u ijdel; zij spreken het gezicht van hun harten, niet uit van de HEERE mond.
17 Zij zeggen steeds tot degenen, die Mij lasteren: De HEERE heeft het gesproken, u lieden zult vrede hebben; en tot al wie naar van zijn harten goeddunken wandelt, zeggen zij: U zal geen kwaad overkomen.
18 Want wie heeft in van de HEERE raad gestaan, en Zijn woord gezien of gehoord? Wie heeft Zijn woord aangemerkt en gehoord?
19 Ziet, een onweder van de HEERE, een grimmigheid is uitgegaan, ja, een pijnlijk onweder, het zal blijven op van de goddelozen hoofd.
20 Van de HEERE toorn zal zich niet afwenden, totdat Hij zal hebben gedaan, en totdat Hij zal hebben daargesteld de gedachten Van zijn harten; in het laatste van de dagen zult u met verstand daarop letten.
21 Ik heb die profeten niet gezonden, nochtans hebben zij gelopen; Ik heb tot hen niet gesproken, nochtans hebben zij geprofeteerd.
22 Maar zo zij in Mijn raad hadden gestaan, zo zouden zij Mijn volk Mijn woorden hebben doen horen, en zouden hen afgekeerd hebben van hun bozen weg, en van de boosheid hunner handelingen.
23 Ben Ik een God van nabij, spreekt de HEERE, en niet een God van verre?
24 Zou zich iemand in verborgene plaatsen kunnen verbergen, dat Ik hem niet zou zien? spreekt de HEERE; vervul Ik niet de hemel en de aarde? spreekt de HEERE.
25 Ik heb gehoord, wat de profeten zeggen, die in Mijn Naam leugen profeteren, en zei:: Ik heb gedroomd, ik heb gedroomd.
26 Hoe lang? Is er dan een droom in het hart van de profeten, die de leugen profeteren? Ja, het zijn profeten van van hun harten bedriegerij.
27 Die daar denken om Mijn volk Mijn Naam te doen vergeten, door hun dromen, die zij, een ieder zijn naaste, vertellen; zoals hun vaders Mijn Naam vergeten hebben door Baal.
28 De profeet, bij welke een droom is, die vertelle de droom; en bij welke Mijn woord is, die spreke Mijn woord waarachtiglijk; wat heeft het stro met het koren te doen? spreekt de HEERE.
29 Is Mijn woord niet zo, als een vuur? spreekt de HEERE, en als een hamer, die een steenrots te morzel slaat?
30 Daarom, ziet, Ik wil aan de profeten, spreekt de HEERE, die Mijn woorden stelen, een ieder van zijn naaste;
31 Ziet, Ik wil aan de profeten, spreekt de HEERE, die hun tong nemen, en spreken: Hij heeft het gesproken;
32 Ziet, Ik wil aan degenen, die valse dromen profeteren, spreekt de HEERE, en vertellen die, en verleiden Mijn volk met hun leugenen en met hun lichtvaardigheid; daar Ik hen niet gezonden, en hun niets bevolen heb, en zij dit volk gans geen nut doen, spreekt de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

33 Wanneer dan dit volk, of een profeet, of priester u vragen zal, en zei:: Wat is van de HEERE last? Zo zult u tot hen zeggen: Wat last? Dat Ik u verlaten zal, spreekt de HEERE.
34 En aangaande de profeet, of de priester, of het volk, dat zeggen zal: Van de HEERE last; dat Ik bezoeking zal doen over die man en over zijn huis.
35 Aldus zult u lieden zeggen, een ieder tot zijn naaste, en een ieder tot zijn broer: Wat heeft de HEERE geantwoord, en wat heeft de HEERE gesproken?
36 Maar van de HEERE last zult u niet meer gedenken; want een ieder zal zijn eigen woord een last zijn, omdat u verkeert de woorden van de levenden God, de HEERE van de heirscharen, onzen God.
37 Aldus zult u zeggen tot de profeet: Wat heeft u de HEERE geantwoord en wat heeft de HEERE gesproken?
38 Maar omdat u zegt: Van de HEERE last; daarom, zo zegt de HEERE: Omdat u dit woord zegt: Van de HEERE last, daar Ik tot u gezonden heb, en zei:: U zult niet zeggen: Van de HEERE last;
39 Daarom, ziet, Ik zal u ook ganselijk vergeten, en u, veeleer de stad, die Ik u en uw vaderen gegeven heb, van Mijn aangezicht laten varen.
40 En Ik zal u eeuwige smaadheid aandoen, en eeuwige schande, die niet zal worden vergeten.

24
1 De HEERE deed mij zien, en ziet, er waren twee vijgenkorven, gezet voor de tempel van de HEERE; nadat Nebukadnezar, koning van Babel, gevankelijk had weggevoerd Jechonia, de zoon van Jojakim, de koning van Juda, veeleer de vorsten van Juda, en de timmerlieden, en de smeden van Jeruzalem, en hen te Babel gebracht had.
2 In de enen korf waren zeer goede vijgen, als de eerste rijpe vijgen zijn; maar in de anderen korf waren zeer boze vijgen, die vanwege de boosheid niet konden gegeten worden.
3 En de HEERE zei tot mij: Wat ziet u , Jeremia? En ik zei: Vijgen; de goede vijgen zijn zeer goed, en de boze zeer boos, die vanwege de boosheid niet kunnen gegeten worden.
4 Toen gebeurde van de HEERE woord tot mij, en zei::
5 Zo zegt de HEERE, de God Israels: Gelijk die goede vijgen, zo zal Ik kennen de gevankelijk weggevoerden van Juda, die Ik uit deze plaats naar het land van de Chaldeen heb weggeschikt, ten goede.
6 En Ik zal Mijn oog op hen stellen ten goede, en zal hen wederbrengen in dit land; en Ik zal hen bouwen, en niet afbreken; en zal hen planten, en niet uitrukken.
7 En Ik zal hun een hart geven om Mij te kennen, dat Ik de HEERE ben; en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn; want zij zullen zich tot Mij met hun gehele hart bekeren.
8 En gelijk de boze vijgen, die vanwege de boosheid niet kunnen gegeten worden (want aldus zegt de HEERE), zo zal Ik maken Zedekia, de koning van Juda, veeleer zijn vorsten, en het overblijfsel van Jeruzalem, die in dit land zijn overgebleven, en die in Egypteland wonen;
9 En Ik zal hen overgeven tot een beroering ten kwade, allen koninkrijken van de aarde; tot smaadheid, en tot een spreekwoord, tot een spotrede, en tot een vloek, in al de plaatsen, waarhenen Ik hen gedreven zal hebben;
10 En Ik zal onder hen zenden het zwaard, de honger en de pestilentie, totdat zij verteerd zullen zijn uit het land, dat Ik hun en hun vaderen gegeven had.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

25
1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is over het gehele volk van Juda, in het vierde jaar van Jojakim, zoon van Josia, koning van Juda (dit was het eerste jaar van Nebukadnezar, koning van Babel);
2 Hetwelk de profeet Jeremia gesproken heeft tot het gehele volk van Juda, en tot al de inwoners van Jeruzalem, en zei::
3 Van het dertiende jaar van Josia, de zoon van Amon, de koning van Juda, tot op deze dag toe (dit is het drie en twintigste jaar) is het woord van de HEERE tot mij geschied; en ik heb tot u gesproken, vroeg op zijnde en sprekende, maar u hebt niet gehoord.
4 Ook heeft de HEERE tot u gezonden al Zijn knechten, de profeten, vroeg op zijnde en zendende (maar u hebt niet gehoord, noch uw oor geneigd om te horen);
5 En zei:: Bekeert u toch, een ieder van zijn bozen weg, en van de boosheid uwer handelingen, en woont in het land, dat de HEERE u en uw vaderen gegeven heeft, van eeuw tot in eeuw;
6 En wandelt andere goden niet na, om die te dienen, en u voor die neder te buigen; en vertoornt Mij niet door uwer handen werk, opdat Ik u geen kwaad doe.
7 Maar u hebt naar Mij niet gehoord, spreekt de HEERE; opdat u Mij vertoorndet door het werk uwer handen, u zelven ten kwade.
8 Daarom, zo zegt de HEERE van de heirscharen: Omdat u Mijn woorden niet hebt gehoord;
9 Ziet, Ik zal zenden, en nemen alle geslachten van het noorden, spreekt de HEERE; en tot Nebukadnezar, de koning van Babel, Mijn knecht; en zal ze brengen over dit land, en over de inwoners van hetzelve, en over al deze volken rondom; en Ik zal ze verbannen, en zal ze stellen tot een ontzetting, en tot een aanfluiting, en tot eeuwige woestheden.
10 En Ik zal van hen doen vergaan de stem van de vrolijkheid en de stem van de vreugde, de stem van de bruidegoms en de stem van de bruid, het geluid van de molens en het licht van de lamp.
11 En dit gehele land zal worden tot een woestheid, tot een ontzetting; en deze volken zullen de koning van Babel dienen zeventig jaren.
12 Maar het zal gebeuren, als de zeventig jaren vervuld zijn, dan zal Ik over de koning van Babel, en over dat volk, spreekt de HEERE, hun ongerechtigheid bezoeken, veeleer over het land van de Chaldeen, en zal dat stellen tot eeuwige verwoestingen.
13 En Ik zal over dat land brengen al Mijn woorden, die Ik daarover gesproken heb; al wat in dit boek geschreven is, wat Jeremia geprofeteerd heeft over al deze volken.
14 Want van hen zullen zich doen dienen, die ook machtige volken en grote koningen zijn; zo zal Ik hun vergelden naar hun doen, en naar het werk hunner handen.
15 Want zo heeft de HEERE, de God Israels, tot mij gezegd: Neem deze beker van de wijns van de grimmigheid van Mijn hand, en geef die te drinken al de volken, tot welke Ik u zende;
16 Dat zij drinken, en beven, en dol worden, vanwege het zwaard, dat Ik onder hen zal zenden.
17 En ik nam de beker van van de HEERE hand, en ik gaf te drinken al de volken, tot welke de HEERE mij gezonden had;
18 Namelijk Jeruzalem en de steden van Juda, en haar koningen, en haar vorsten; om die te stellen tot een woestheid, tot een ontzetting, tot een aanfluiting en tot een vloek, gelijk het is te deze dage;
19 Farao, de koning van Egypte, en zijn knechten, en zijn vorsten, en al zijn volk;
20 En de gansen gemengden hoop, en allen koningen van de lands van Uz; en allen koningen van van de Filistijnen land, en Askelon, en Gaza, en Ekron, en het overblijfsel van Asdod;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Edom, en Moab, en de kinderen Ammons;
22 En allen koningen van Tyrus, en allen koningen van Sidon; en de koningen van de eilanden, die aan gene zijde van de zee zijn.
23 Dedan, en Thema, en Buz, en allen, die aan de hoeken afgekort zijn;
24 En allen koningen van Arabie; en allen koningen van de gemengden hoops, die in de woestijn wonen;
25 En allen koningen van Zimri, en allen koningen van Elam, en allen koningen van Medie;
26 En allen koningen van het noorden, die nabij en die verre zijn, de een met de anderen; ja, allen koninkrijken van de aarde, die op de aardbodem zijn. En de koning van Sesach zal na hen drinken.
27 U zult dan tot hen zeggen: Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Drinkt, en wordt dronken, en spuwt, en valt neder, dat u niet weer opstaat, vanwege het zwaard, dat Ik onder u zal zenden.
28 En het zal gebeuren, wanneer zij weigeren zullen de beker van uw hand te nemen om te drinken, dat u tot hen zeggen zult: Zo zegt de HEERE van de heirscharen: U zult zekerlijk drinken!
29 Want ziet, in de stad, die naar Mijn Naam genoemd is, begin Ik te plagen, en zoudt u enigszins onschuldig gehouden worden? U zult niet onschuldig worden gehouden; want Ik roep het zwaard over alle inwoners van de aarde, spreekt de HEERE van de heirscharen.
30 U zult dan al deze woorden tot hen profeteren, en u zult tot hen zeggen: De HEERE zal brullen uit de hoogte, en Zijn stem verheffen uit de woning Van zijn heiligheid; Hij zal schrikkelijk brullen over Zijn woonstede; Hij zal een vreugdegeschrei, als de druiven treders, uitroepen tegen alle inwoners van de aarde.
31 Het geschal zal komen tot aan het einde van de aarde; want de HEERE heeft een twist met de volken, Hij zal gericht houden met alle vlees; de goddelozen heeft Hij aan het zwaard overgegeven, spreekt de HEERE.
32 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Ziet, een kwaad gaat er uit van volk tot volk. en een groot onweder zal er verwekt worden van de zijden van de aarde.
33 En de verslagenen van de HEERE zullen te die dage liggen van het ene einde van de aarde tot aan het andere einde van de aarde; zij zullen niet beklaagd, noch opgenomen, noch begraven worden; tot mest op de aardbodem zullen zij zijn.
34 Huilt, u herders! en schreeuwt, en wentelt u in de as, u heerlijken van de kudde! want uw dagen zijn vervuld, dat men slachten zal, en van uw verstrooiingen, dan zult u vervallen als een kostelijk vat.
35 En de vlucht zal vergaan van de herders, en de ontkoming van de heerlijken van de kudde.
36 Er zal zijn een stem van de geroeps van de herderen, en een gehuil van de heerlijken van de kudde, omdat de HEERE hun weide verstoort.
37 Want de landouwen van de vredes zullen uitgeroeid worden, vanwege de ernst van de toorns van de HEERE.
38 Hij heeft, als een jonge leeuw, Zijn hutte verlaten; want hunlieder land is geworden tot een verwoesting, vanwege de ernst van de verdrukkers, ja, vanwege de ernst Van zijn toorns.

26

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 In het begin van de koninkrijks van Jojakim, de zoon van Josia, koning van Juda, gebeurde dit woord van de HEERE, en zei::
2 Zo zegt de HEERE: Sta in het voorhof van het huis van de HEERE, en spreek tot alle steden van Juda, die komen om aan te bidden in het huis van de HEERE, al de woorden, die Ik u geboden heb tot hen te spreken, doe er niet een woord af.
3 Misschien zullen zij horen, en zich bekeren, een ieder van zijn bozen weg; zo zou Ik berouw hebben over het kwaad, dat Ik hun denk te doen vanwege de boosheid hunner handelingen.
4 Zeg dan tot hen: Zo zegt de HEERE: Zo u lieden naar Mij niet zult horen, dat u wandelt in Mijn wet, die Ik voor uw aangezicht gegeven heb;
5 Horende naar de woorden Van mijn knechten, de profeten, die Ik tot u zende, zelfs vroeg op zijnde en zendende; doch u niet gehoord hebt;
6 Zo zal Ik dit huis stellen als Silo, en deze stad zal Ik stellen tot een vloek allen volken van de aarde.
7 En de priesters, en de profeten, en al het volk, hoorden Jeremia deze woorden spreken in het huis van de HEERE.
8 Zo gebeurde het, als Jeremia geeindigd had te spreken alles, wat de HEERE geboden had tot al het volk te spreken, dat de priesters en de profeten en al het volk hem grepen, en zei:: U zult de dood sterven!
9 Waarom hebt u in de Naam van de HEERE geprofeteerd, en zei:: Dit huis zal worden als Silo, en deze stad zal woest worden, dat er niemand wone? En het gehele volk werd vergaderd tegen Jeremia, in het huis van de HEERE.
10 Als nu de vorsten van Juda deze woorden hoorden, gingen zij op uit het huis van de koning naar het huis van de HEERE; en zij zetten zich bij de deur van de nieuwe poort van de HEERE.
11 Toen spraken de priesters en de profeten tot de vorsten en tot al het volk, en zei:: Aan deze man is een oordeel van de doods, want hij heeft geprofeteerd tegen deze stad, zoals u met uw oren gehoord hebt.
12 Maar Jeremia sprak tot al de vorsten en tot al het volk, en zei:: De HEERE heeft mij gezonden, om tegen dit huis en tegen deze stad te profeteren al de woorden, die u gehoord hebt;
13 Nu dan, maakt uw wegen en uw handelingen goed, en gehoorzaamt de stem van de HEERE, uws Gods; zo zal het de HEERE berouwen over het kwaad, dat Hij tegen u gesproken heeft.
14 Doch ik, ziet, ik ben in uw handen; doet mij, als het goed, en als het recht is in uw ogen;
15 Maar weet voorzeker, dat u , zo u mij doodt, zeker onschuldig bloed zult brengen op u, en op deze stad, en op haar inwoners; want in van de waarheid, de HEERE heeft mij tot u gezonden, om al deze woorden voor uw oren te spreken.
16 Toen zeiden de vorsten en al het volk tot de priesteren en tot de profeten: Aan deze man is geen oordeel van de doods, want hij heeft tot ons gesproken in de Naam van de HEERE, onzes Gods.
17 Ook stonden er mannen op, van de oudsten van de lands, en spraken tot de gehele gemeente van de volks, en zei::
18 Micha, de Morastiet, heeft in de dagen van Hizkia, koning van Juda, geprofeteerd, en tot al het volk van Juda gesproken, en zei:: Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Sion zal als een akker geploegd, en Jeruzalem tot steen hopen worden, en de berg dezes huizes tot hoogten van de wouds.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 Hebben ook Hizkia, de koning van Juda, en gans Juda hem ooit gedood? Vreesde hij niet de HEERE, en smeekte van de HEERE aangezicht, zodat het de HEERE berouwde over het kwaad, dat Hij tegen hen gesproken had? Wij dan doen een groot kwaad tegen onze zielen.
20 Er was ook een man, die in de Naam van de HEERE profeteerde, Uria, de zoon van Semaja, van Kirjath-jearim; die profeteerde tegen deze stad en tegen dit land, naar al de woorden van Jeremia.
21 En als de koning Jojakim, veeleer al zijn geweldigen, en al de vorsten zijn woorden hoorden, zocht de koning hem te doden; als Uria dat hoorde, zo vreesde hij, en vluchtte, en kwam in Egypte;
22 Maar de koning Jojakim zond mannen naar Egypte, Elnathan, de zoon van Achbor, en andere mannen met hem, in Egypte;
23 Die voerden Uria uit Egypte, en brachten hem tot de koning Jojakim, en hij sloeg hem met het zwaard, en hij wierp zijn dood lichaam in de graven van de kinderen van de volks.
24 Maar de hand van Ahikam, de zoon van Safan, was met Jeremia, dat men hem niet overgaf in de hand van de volk, om hem te doden.

27
1 In het begin van de koninkrijks van Jojakim, zoon van Josia, koning van Juda, gebeurde dit woord tot Jeremia, van de HEERE, en zei::
2 Zo zei de HEERE tot mij: Maak u banden en jukken, en doe die aan uw hals.
3 En zend ze tot de koning van Edom, en tot de koning van Moab, en tot de koning van de kinderen Ammons, en tot de koning van Tyrus, en tot de koning van Sidon; door de hand van de boden, die te Jeruzalem tot Zedekia, de koning van Juda, komen.
4 En beveel hun aan hun heren te zeggen: Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Zo zult u tot uw heren zeggen:
5 Ik heb gemaakt de aarde, de mens en het vee, die op de aardbodem zijn, door Mijn grote kracht, en door Mijn uitgestrekten arm, en Ik geef ze aan welke het recht is in Mijn ogen.
6 En nu, Ik heb al deze landen gegeven in de hand van Nebukadnezar, de koning van Babel, Mijn knecht; zelfs ook het gedierte van de velds heb Ik hem gegeven, om hem te dienen.
7 En alle volken zullen hem, en zijn zoon, en van zijn zoons zoon dienen, totdat ook de tijd van zijn eigenen lands kome; dan zullen zich machtige volken en grote koningen van hem doen dienen.
8 En het zal gebeuren, het volk en het koninkrijk, dat hem, Nebukadnezar, de koning van Babel, niet zal dienen, en dat zijn hals niet zal geven onder het juk van de koning van Babel; over datzelve volk zal Ik, spreekt de HEERE, bezoeking doen door het zwaard, en door de honger, en door de pestilentie, totdat Ik ze zal verteerd hebben door zijn hand.
9 U lieden dan, hoort niet naar uw profeten, en naar uw waarzeggers, en naar uw dromers, en naar uw guichelaars, en naar uw tovenaars, die tot u spreken, en zei:: U zult de koning van Babel niet dienen.
10 Want zij profeteren u valsheid, om u verre uit uw land te brengen, en dat Ik u uitstote, en u omkomt.
11 Maar het volk, dat zijn hals zal brengen onder het juk van de koning van Babel, en hem dienen, datzelve zal Ik in zijn land laten, spreekt de HEERE, en het zal dat bouwen en daarin wonen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Daarna sprak ik tot Zedekia, de koning van Juda, naar al deze woorden, en zei:: Brengt uw halzen onder het juk van de koning van Babel, en dient hem en zijn volk, zo zult u leven.
13 Waarom zoudt u sterven, u en uw volk door het zwaard, door de honger en door de pestilentie, zoals de HEERE gesproken heeft van het volk, dat de koning van Babel niet zal dienen.
14 Hoort dan niet naar de woorden van de profeten, die tot u spreken, en zei:: U zult de koning van Babel niet dienen; want zij profeteren u valsheid.
15 Want Ik heb ze niet gezonden, spreekt de HEERE, en zij profeteren valselijk in Mijn Naam; opdat Ik u uitstote, en u omkomt, u en de profeten, die u profeteren.
16 Ook sprak ik tot de priesteren, en tot dit gehele volk, en zei:: Zo zegt de HEERE: Hoort niet naar de woorden uwer profeten, die u profeteren, en zei:: Ziet, de vaten van van de HEERE huis zullen nu haast uit Babel wedergebracht worden; want zij profeteren u valsheid.
17 Hoort niet naar hen, maar dient de koning van Babel, zo zult u lieden leven; waarom zou deze stad tot een woestheid worden?
18 Maar zo zij profeten zijn, en zo van de HEERE woord bij hen is, laat hen nu bij de HEERE van de heirscharen voorbidden, opdat de vaten, die in het huis van de HEERE, en in het huis van de koning van Juda, en te Jeruzalem zijn overgebleven, niet naar Babel komen.
19 Want zo zegt de HEERE van de heirscharen, van de pilaren, en van de zee, en van de stellingen, en van het overige van de vaten, die in deze stad zijn overgebleven.
20 Die Nebukadnezar, de koning van Babel, niet heeft weggenomen, als hij Jechonia, de zoon van Jojakim, koning van Juda, van Jeruzalem, naar Babel gevankelijk wegvoerde, veeleer al de edelen van Juda en Jeruzalem;
21 Ja, zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels, van de vaten, die in het huis van de HEERE, en in het huis van de koning van Juda, en te Jeruzalem zijn overgebleven:
22 Naar Babel zullen zij gebracht worden, en daar zullen zij zijn, tot de dag toe, dat Ik ze bezoeken zal, spreekt de HEERE; dan zal Ik ze opvoeren, en zal ze wederbrengen tot deze plaats.

28
1 Voorts gebeurde het in hetzelfde jaar, in het begin van de koninkrijks van Zedekia, koning van Juda, in het vierde jaar, in de vijfde maand, dat Hananja, zoon van Azur, de profeet, die van Gibeon was, tot mij sprak, in het huis van de HEERE, voor de ogen van de priesteren en van de gansen volks, en zei::
2 Zo spreekt de HEERE van de heirscharen, de God Israels, en zei:: Ik heb het juk van de koning van Babel verbroken.
3 In nog twee volle jaren zal Ik tot deze plaats wederbrengen al de vaten van het huis van de HEERE, die Nebukadnezar, de koning van Babel, uit deze plaats heeft weggenomen, en dezelve naar Babel gebracht.
4 Ook zal Ik Jechonia, de zoon van Jojakim, koning van Juda, en allen, die gevankelijk weggevoerd zijn van Juda, die te Babel gekomen zijn, tot deze plaats wederbrengen, spreekt de HEERE; want Ik zal het juk van de koning van Babel verbreken.
5 Toen sprak de profeet Jeremia tot de profeet Hananja, voor de ogen van de priesteren, en voor de ogen van de gansen volks, die in het huis van de HEERE stonden;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 En de profeet Jeremia zei: Amen, de HEERE doe zo! de HEERE bevestige uw woorden, die u geprofeteerd hebt, dat Hij de vaten van van de HEERE huis, en allen, die gevankelijk zijn weggevoerd, van Babel wederbrenge tot deze plaats!
7 Maar hoor nu dit woord, dat ik spreek voor uw oren, en voor de oren van de gansen volks:
8 De profeten, die voor mij en voor u van ouds geweest zijn, die hebben tegen veel landen en tegen grote koninkrijken geprofeteerd, van krijg, en van kwaad, en van pestilentie.
9 De profeet, die geprofeteerd zal hebben van vrede, als het woord van die profeet komt, dan zal die profeet bekend worden, dat hem de HEERE in van de waarheid gezonden heeft.
10 Toen nam de profeet Hananja het juk van de hals van de profeet Jeremia, en verbrak het.
11 En Hananja sprak voor de ogen van de gansen volks, en zei:: Zo zegt de HEERE: Zo zal Ik verbreken het juk van Nebukadnezar, de koning van Babel, in nog twee volle jaren, van de hals al van de volken. En de profeet Jeremia ging van zijn weegs.
12 Doch van de HEERE woord gebeurde tot Jeremia (nadat de profeet Hananja het juk van de hals van de profeet Jeremia verbroken had), en zei::
13 Ga henen en spreek tot Hananja, en zei:: Zo zegt de HEERE: Houten jukken hebt u verbroken, nu zult u in plaats van die, ijzeren jukken maken.
14 Want zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Ik heb een ijzeren juk gedaan aan de hals van al deze volken, om Nebukadnezar, de koning van Babel, te dienen, en zij zullen hem dienen; ja, Ik heb hem ook het gedierte van de velds gegeven.
15 En de profeet Jeremia zei tot de profeet Hananja: Hoor nu, Hananja! de HEERE heeft u niet gezonden, maar u hebt gemaakt, dat dit volk op leugen vertrouwt.
16 Daarom, zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal u wegwerpen van de aardbodem; dit jaar zult u sterven, omdat u een afval gesproken hebt tegen de HEERE.
17 Zo stierf de profeet Hananja in datzelfde jaar, in de zevende maand.

29
1 Voorts zijn dit de woorden van de briefs, die de profeet Jeremia zond van Jeruzalem tot de overige oudsten, die gevankelijk waren weggevoerd, veeleer tot de priesteren, en tot de profeten, en tot het gehele volk, dat Nebukadnezar van Jeruzalem gevankelijk had weggevoerd naar Babel.
2 (Nadat de koning Jechonia, en de koningin, en de kamerlingen, de vorsten van Juda en Jeruzalem, veeleer de timmerlieden en smeden van Jeruzalem waren uitgegaan);
3 Door de hand van Elasa, de zoon van Safan, en Gemarja, de zoon van Hilkia, die Zedekia, de koning van Juda, naar Babel zond, tot Nebukadnezar, de koning van Babel, en zei::
4 Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels, tot allen, die gevankelijk zijn weggevoerd, die Ik gevankelijk heb doen wegvoeren van Jeruzalem naar Babel:
5 Bouwt huizen en woont daarin, en plant hoven en eet de vrucht daarvan;
6 Neemt vrouwen, en gewint zonen en dochters, en neemt vrouwen voor uw zonen, en geeft uw dochters aan mannen, dat zij zonen en dochters baren; en wordt daar vermenigvuldigd, en wordt niet verminderd.
7 En zoekt de vrede van de stad, waarhenen Ik u gevankelijk heb doen wegvoeren, en bidt voor haar tot de HEERE; want in haar vrede zult u vrede hebben.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Want zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Laat uw profeten en uw waarzeggers, die in het midden van u zijn, u niet bedriegen, en hoort niet naar uw dromers, die u doet dromen.
9 Want zij profeteren u valselijk in Mijn Naam; Ik heb hen niet gezonden, spreekt de HEERE.
10 Want zo zegt de HEERE: Zekerlijk, als zeventig jaren te Babel zullen vervuld zijn, zal Ik u bezoeken, en Ik zal Mijn goed woord over u verwekken, u wederbrengende tot deze plaats.
11 Want Ik weet de gedachten, die Ik over u denk, spreekt de HEERE, gedachten van de vredes, en niet van de kwaads, dat Ik u geve het einde en de verwachting.
12 Dan zult u Mij aanroepen, en henengaan, en tot Mij bidden; en Ik zal naar u horen.
13 En u zult Mij zoeken en vinden, wanneer u naar Mij zult vragen met uw gehele hart.
14 En Ik zal van u gevonden worden, spreekt de HEERE, en Ik zal uw gevangenis wenden, en u vergaderen uit al de volken, en uit al de plaatsen, waarhenen Ik u gedreven heb, spreekt de HEERE; en Ik zal u wederbrengen tot de plaats, van waar Ik u gevankelijk heb doen wegvoeren.
15 Omdat u zegt: de HEERE heeft ons profeten naar Babel verwekt;
16 Daarom zegt de HEERE zo van de koning, die op Davids troon zit, en van al het volk, dat in deze stad woont, te weten, uw broers, die met u niet zijn uitgegaan in de gevangenis;
17 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Ziet, Ik zal het zwaard, de honger en de pestilentie onder hen zenden; en Ik zal ze maken als de afschuwelijke vijgen, die vanwege de boosheid niet kunnen gegeten worden.
18 En Ik zal ze achterna jagen met het zwaard, met de honger en met de pestilentie; en Ik zal ze overgeven tot een beroering, allen koninkrijken van de aarde, tot een vloek, en tot een schrik, en tot een aanfluiting, en tot een smaadheid, onder al de volken, waar Ik ze henengedreven zal hebben;
19 Omdat zij naar Mijn woorden niet gehoord hebben, spreekt de HEERE, als Ik Mijn knechten, de profeten, tot hen zond, vroeg op zijnde en zendende; maar u lieden hebt niet gehoord, spreekt de HEERE.
20 U dan, hoort van de HEERE woord, u allen, die gevankelijk bent weggevoerd, die Ik van Jeruzalem naar Babel heb weggezonden!
21 Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels, van Achab, zoon van Kolaja, en van Zedekia, zoon van Maaseja, die u in Mijn Naam valselijk profeteren: Ziet, Ik zal hen geven in de hand van Nebukadnezar, de koning van Babel, en hij zal ze voor uw ogen slaan.
22 En van hen zal een vloek genomen worden bij al de gevankelijk weggevoerden van Juda, die in Babel zijn, dat men zegge: De HEERE stelle u als Zedekia, en als Achab, die de koning van Babel aan het vuur braadde;
23 Omdat zij een dwaasheid deden in Israel, en overspel bedreven met de vrouwen hunner naasten, en spraken het woord valselijk in Mijn Naam, dat Ik hun niet geboden had; en Ik ben Degene, Die het weet, en een getuige daarvan, spreekt de HEERE.
24 Tot Semaja nu, de Nechlamiet, zult u spreken, en zei::
25 Zo spreekt de HEERE van de heirscharen, de God Israels, en zei:: Omdat u brieven in uw naam gezonden hebt tot al het volk, dat te Jeruzalem is, en tot Zefanja, de zoon van Maaseja, de priester, en tot al de priesteren, en zei::
26 De HEERE heeft u tot priester gesteld, in plaats van de priester Jojada, dat u opzieners zoudt zijn in van de HEERE huis over allen man, die onzinnig is, en zich voor een profeet uitgeeft, dat u die stelt in de gevangenis en in de stok.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

27 Nu dan, waarom hebt u Jeremia, de Anathothiet, niet gescholden, die zich bij u voor een profeet uitgeeft?
28 Want daarom heeft hij tot ons naar Babel gezonden, en zei:: Het zal lang duren; bouwt huizen, en woont daarin, en plant hoven, en eet de vrucht daarvan.
29 Zefanja nu, de priester, had deze brief gelezen voor de oren van de profeet Jeremia.
30 Daarom gebeurde van de HEERE woord tot Jeremia, en zei::
31 Zend henen tot allen, die gevankelijk weggevoerd zijn, en zei:: Zo zegt de HEERE van Semaja, de Nechlamiet: Omdat Semaja u geprofeteerd heeft, daar Ik hem niet gezonden heb, en heeft gemaakt, dat u op leugen vertrouwt;
32 Daarom zegt de HEERE zo: Ziet, Ik zal bezoeking doen over Semaja, de Nechlamiet, en over zijn zaad; hij zal niemand hebben, die in het midden dezes volks wone, en zal het goede niet zien, dat Ik Mijn volke doen zal, spreekt de HEERE; want hij heeft een afval gesproken tegen de HEERE.

30
1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van de HEERE, en zei::
2 Zo spreekt de HEERE, de God Israels, en zei:: Schrijf u al de woorden, die Ik tot u gesproken heb, in een boek.
3 Want zie, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik de gevangenis van Mijn volk, Israel en Juda, wenden zal, zegt de HEERE; en Ik zal hen wederbrengen in het land, dat Ik hun vaderen gegeven heb, en zij zullen het erfelijk bezitten.
4 En dit zijn de woorden, die de HEERE gesproken heeft van Israel en van Juda.
5 Want zo zegt de HEERE: Wij horen een stem van de verschrikking; er is vrees en geen vrede.
6 Vraagt toch en ziet, of een manspersoon baart? Waarom zie Ik dan eens iegelijken mans handen op zijn lenden, als van een barende vrouw, en alle aangezichten veranderd in bleekheid?
7 O wee! want die dag is zo groot, dat van zijn gelijke niet geweest is; en het is een tijd van benauwdheid voor Jakob; nog zal hij daaruit verlost worden.
8 Want het zal te die dage gebeuren, spreekt de HEERE van de heirscharen, dat Ik zijn juk van uw hals verbreken, en uw banden verscheuren zal; en vreemden zullen zich niet meer van hem doen dienen.
9 Maar zij zullen dienen de HEERE, hun God, en hun koning David, die Ik hun verwekken zal.
10 U dan, vrees niet, o Mijn knecht Jakob! spreekt de HEERE, ontzet u niet, Israel! want zie, Ik zal u uit verre landen verlossen, en uw zaad uit het land hunner gevangenis; en Jakob zal wederkomen, en stil en gerust zijn, en er zal niemand zijn, die hem verschrikke.
11 Want Ik ben met u, spreekt de HEERE, om u te verlossen; want Ik zal een voleinding maken met al de heidenen, waarhenen Ik u verstrooid heb; maar met u zal Ik geen voleinding maken; maar Ik zal u kastijden met mate, en u niet gans onschuldig houden.
12 Want zo zegt de HEERE: Uw breuk is dodelijk, uw plaag is smartelijk.
13 Er is niemand, die uw zaak oordeelt, aangaande het gezwel; u hebt geen heelpleisters.
14 Al uw liefhebbers hebben u vergeten, zij vragen niet naar u; want Ik heb u geslagen met eens vijands plaag, met de kastijding eens wreden; om de grootheid uwer ongerechtigheid, omdat uw zonden machtig veel zijn.
15 Wat krijt u over uw breuk, dat uw smart dodelijk is? Om de grootheid uwer ongerechtigheid, omdat uw zonden machtig veel zijn, heb Ik u deze dingen gedaan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 Daarom, allen, die u opeten, zullen opgegeten worden, en al uw wederpartijders, zij allen zullen gaan in gevangenis; en die u beroven, zullen ter beroving zijn, en allen, die u plunderen, zal Ik ter plundering overgeven.
17 Want Ik zal u de gezondheid doen rijzen, en u van uw plagen genezen, spreekt de HEERE; omdat zij u noemen: De verdrevene. Het is Sion, zeggen zij; niemand vraagt naar haar.
18 Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal de gevangenis van de tenten Jakobs wenden, en Mij over hun woningen ontfermen; en de stad zal herbouwd worden op haar hoop, en het paleis zal liggen naar zijn wijze.
19 En van hen zal dankzegging uitgaan, en een stem van de spelenden; en Ik zal hen vermeerderen, en zij zullen niet verminderd worden, en Ik zal hen verheerlijken, en zij zullen niet gering worden.
20 En zijn zonen zullen zijn als eertijds, en zijn gemeente zal voor Mijn aangezicht bevestigd worden; en Ik zal bezoeking doen over al zijn onderdrukkers.
21 En zijn Heerlijke zal uit hem zijn, en zijn Heerser uit het midden van hem voortkomen; en Ik zal hem doen naderen, en hij zal tot Mij genaken; want wie is hij, die met zijn hart borg worde, om tot Mij te genaken? spreekt de HEERE.
22 En u zult Mij tot een volk zijn, en Ik zal u tot een God zijn.
23 Ziet, een onweder van de HEERE, een grimmigheid is uitgegaan, een aanhoudend onweder; het zal blijven op het hoofd van de goddelozen.
24 De ernst van van de HEERE toorn zal zich niet afwenden, totdat Hij gedaan, en totdat Hij daargesteld zal hebben de gedachten Van zijn harten; in het laatste van de dagen zult u daarop letten.

31
1 Ter zelfder tijd, spreekt de HEERE, zal Ik allen geslachten Israels tot een God zijn; en zij zullen Mij tot een volk zijn.
2 Zo zegt de HEERE: Het volk van de overgeblevenen van het zwaard heeft genade gevonden in de woestijn, namelijk Israel, als Ik henenging om hem tot rust te brengen.
3 De HEERE is mij verschenen van verre tijden! Ja, Ik heb u liefgehad met een eeuwige liefde; daarom heb Ik u getrokken met goedertierenheid.
4 Ik zal u weer bouwen, en u zult gebouwd worden, o jonkvrouw Israels! u zult weer versierd zijn met uw trommelen, en uitgaan met de rei van de spelenden.
5 U zult weer wijngaarden planten op de bergen van Samaria; de planters zullen planten, en de vrucht genieten.
6 Want er zal een dag zijn, waarin de hoeders op Efraims gebergte zullen roepen: Maakt u op, en laat ons opgaan naar Sion, tot de HEERE, onzen God!
7 Want zo zegt de HEERE: Roept luide over Jakob met vreugde, en juicht vanwege het hoofd van de heidenen; doet het horen, lofzingt, en zegt: O HEERE! behoud Uw volk, het overblijfsel van Israel.
8 Ziet, Ik zal ze aanbrengen uit het land van het noorden, en zal hen vergaderen van de zijden van de aarde; onder hen zullen zijn blinden en lammen, zwangeren en barenden te zamen; met een grote gemeente zullen zij hierheen wederkomen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Zij zullen komen met geween, en met smekingen zal Ik hen voeren; Ik zal hen leiden aan de waterbeken, in een rechte weg, waarin zij zich niet zullen stoten; want Ik ben Israel tot een Vader, en Efraim is Mijn eerstgeborene.
10 Hoort van de HEERE woord, u heidenen! en verkondigt in de eilanden, die verre zijn, en zegt: Hij, Die Israel verstrooid heeft, zal hem weer vergaderen, en hem bewaren als een herder zijn kudde.
11 Want de HEERE heeft Jakob vrijgekocht, en Hij heeft hem verlost uit de hand desgenen, die sterker was dan hij.
12 Dies zullen zij komen, en op de hoogte van Sion juichen, en toevloeien tot van de HEERE goed, tot het koren, en tot de most, en tot de olie, en tot de jonge schapen en runderen; en hun ziel zal zijn als een gewaterde hof, en zij zullen voortaan niet meer treurig zijn.
13 Dan zal zich de jonkvrouw verblijden in de rei, daartoe de jongelingen en ouden te zamen; want Ik zal hunlieder rouw in vrolijkheid veranderen, en zal hen troosten, en zal hen verblijden naar hun droefenis.
14 En Ik zal de ziel van de priesteren met vettigheid dronken maken; en Mijn volk zal met Mijn goed verzadigd worden, spreekt de HEERE.
15 Zo zegt de HEERE: Er is een stem gehoord in Rama, een klage, een zeer bitter geween; Rachel weent over haar kinderen; zij weigert zich te laten troosten over haar kinderen, omdat zij niet zijn.
16 Zo zegt de HEERE: Bedwing uw stem van geween, en uw ogen van tranen; want er is loon voor uw arbeid, spreekt de HEERE; want zij zullen uit van de vijands land wederkomen.
17 En er is verwachting voor uw nakomelingen, spreekt de HEERE; want uw kinderen zullen wederkomen tot hun landpale.
18 Ik heb wel gehoord, dat zich Efraim beklaagt, en zei:: U hebt mij getuchtigd, en ik ben getuchtigd geworden als een ongewend kalf. Bekeer mij, zo zal ik bekeerd zijn, want U bent de HEERE, mijn God!
19 Zekerlijk, nadat ik bekeerd ben, heb ik berouw gehad, en nadat ik mijzelven ben bekend gemaakt, heb ik op de heup geklopt, ik ben beschaamd, ja, ook schaamrood geworden, omdat ik de smaadheid van mijn jeugd gedragen heb.
20 Is niet Efraim Mij een dierbare zoon, is hij Mij niet een troetelkind? Want sinds Ik tegen hem gesproken heb, denk Ik nog ernstelijk aan hem; daarom rommelt Mijn ingewand over hem; Ik zal Mij van zijn zekerlijk ontfermen, spreekt de HEERE.
21 Richt u merktekenen op, stel u spitse pilaren, zet uw hart op de baan, op de weg, die u gewandeld hebt; keer weer, o jonkvrouw Israels, keer weer tot deze uw steden!
22 Hoe lang zult u u onttrekken, u afkerige dochter? Want de HEERE heeft wat nieuws op de aarde geschapen: de vrouw zal de man omvangen.
23 Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Dit woord zullen zij nog zeggen in het land van Juda, en in zijn steden, als Ik hun gevangenis wenden zal: De HEERE zegene u, u woning van de gerechtigheid, u berg van de heiligheid!
24 En Juda, veeleer al zijn steden, zullen te zamen daarin wonen; de akkerlieden, en die met de kudde reizen.
25 Want Ik heb de vermoeide ziel dronken gemaakt, en Ik heb alle treurige ziel vervuld.
26 (Hierop ontwaakte ik, en zag toe, en mijn slaap was mij zoet.)
27 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik het huis van Israel en het huis van Juda bezaaien zal met zaad van mensen en zaad van beesten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

28 En het zal gebeuren, zoals Ik over hen gewaakt heb, om uit te rukken, en af te breken, en te verstoren, en te verderven, en kwaad aan te doen; zo zal Ik over hen waken, om te bouwen en te planten, spreekt de HEERE.
29 In die dagen zullen zij niet meer zeggen: De vaders hebben onrijpe druiven gegeten, en van de kinderen tanden zijn stomp geworden.
30 Maar een ieder zal om zijn ongerechtigheid sterven; een ieder mens, die de onrijpe druiven eet, zijn tanden zullen stomp worden.
31 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik met het huis van Israel en met het huis van Juda een nieuw verbond zal maken;
32 Niet naar het verbond, dat Ik met hun vaderen gemaakt heb, ten dage als Ik hun hand aangreep, om hen uit Egypteland uit te voeren, welk Mijn verbond zij vernietigd hebben, hoewel Ik hen getrouwd had, spreekt de HEERE;
33 Maar dit is het verbond, dat Ik na die dagen met het huis van Israel maken zal, spreekt de HEERE: Ik zal Mijn wet in hun binnenste geven, en zal die in hun hart schrijven; en Ik zal hun tot een God zijn, en zij zullen Mij tot een volk zijn.
34 En zij zullen niet meer, een ieder zijn naaste, en een ieder zijn broer, leren, en zei:: Kent de HEERE! want zij zullen Mij allen kennen, van hun kleinste af tot hun grootste toe, spreekt de HEERE; want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven, en hunner zonden niet meer gedenken.
35 Zo zegt de HEERE, Die de zon ten lichte geeft van de daags, de ordeningen van de maan en van de sterren ten lichte van de nachts, Die de zee klieft, dat haar golven bruisen, HEERE van de heirscharen is Zijn Naam:
36 Indien deze ordeningen van voor Mijn aangezicht zullen wijken, spreekt de HEERE, zo zal ook het zaad Israels ophouden, dat het geen volk zij voor Mijn aangezicht, al de dagen.
37 Zo zegt de HEERE: Indien de hemelen daarboven gemeten, en de fondamenten van de aarde beneden doorgrond kunnen worden, zo zal Ik ook het gehele zaad Israels verwerpen, om alles, wat zij gedaan hebben, spreekt de HEERE.
38 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat deze stad de HEERE zal herbouwd worden, van de toren Hananeel af tot aan de Hoekpoort.
39 En het meetsnoer zal wijders nevens dezelve uitgaan tot aan de heuvel Gareb, en zich naar Goath omwenden.
40 En het gehele dal van de dode lichamen en van de as, en al de velden tot aan de beek Kidron, tot aan de hoek van de Paardenpoort tegen het oosten, zal de HEERE een heiligheid zijn; er zal niets weer uitgerukt, noch afgebroken worden in eeuwigheid.

32
1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van de HEERE, in het tiende jaar van Zedekia, koning van Juda; dit jaar was het achttiende jaar van Nebukadnezar.
2 (Het heir nu van de koning van Babel belegerde toen Jeruzalem, en de profeet Jeremia was besloten in het voorhof van de bewaring, dat in het huis van de koning van Juda is.
3 Want Zedekia, de koning van Juda, had hem besloten, en zei:: Waarom profeteert u , en zei:: Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik geef deze stad in de hand van de koning van Babel, en hij zal ze innemen;
4 En Zedekia, de koning van Juda, zal van de hand van de Chaldeen niet ontkomen; maar hij zal zekerlijk gegeven worden in de hand van de koning van Babel, en zijn mond zal tot zijn mond spreken, en zijn ogen zullen zijn ogen zien;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 En hij zal Zedekia naar Babel voeren, en daar zal hij zijn, totdat Ik hem bezoek, spreekt de HEERE; ofschoon u lieden tegen de Chaldeen strijdt, u zult toch geen geluk hebben.)
6 Jeremia dan zei: Van de HEERE woord is tot mij geschied, en zei::
7 Zie, Hanameel, de zoon van Sallum, uw oom, zal tot u komen, en zei:: Koop u mijn veld, dat bij Anathoth is, want u hebt het recht van lossing, om te kopen.
8 Zo kwam Hanameel, van mijn ooms zoon, naar van de HEERE woord, tot mij, in het voorhof van de bewaring, en zei tot mij: Koop toch mijn veld, hetwelk is bij Anathoth, dat in het land van Benjamin is; want u hebt het erfrecht, en u hebt de lossing, koop het voor u. Toen merkte ik, dat het van de HEERE woord was.
9 Dies kocht ik van Hanameel, van mijn ooms zoon, het veld, dat bij Anathoth is; en ik woog hem het geld toe, zeventien zilveren sikkelen.
10 En ik onderschreef de brief en verzegelde die, en deed het getuigen betuigen, als ik het geld op de weegschaal gewogen had.
11 En ik nam de koopbrief, die verzegeld was naar het gebod en de inzettingen, en de open brief;
12 En ik gaf de koopbrief aan Baruch, de zoon van Nerija, de zoon van Machseja, voor de ogen van Hanameel, van mijn ooms zoon, en voor de ogen van de getuigen die de koopbrief hadden onderschreven; voor de ogen van al de Joden, die in het voorhof van de bewaring zaten.
13 En ik beval Baruch voor hun ogen, en zei::
14 Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Neem deze brieven, deze koopbrief, zo de verzegelden als deze open brief, en doe ze in een aarden vat, opdat zij vele dagen mogen bestaan.
15 Want zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Er zullen nog huizen, en velden, en wijngaarden in dit land gekocht worden.
16 Voorts, nadat ik de koopbrief aan Baruch, de zoon van Nerija, gegeven had, bad ik tot de HEERE, en zei::
17 Ach, Elohiem ! Zie, U hebt de hemelen en de aarde gemaakt, door Uw grote kracht en door Uw uitgestrekten arm; geen ding is U te wonderlijk.
18 U , Die goedertierenheid doet aan duizenden, en de ongerechtigheid van de vaderen vergeldt in de schoot hunner kinderen na hen; U grote, U geweldige God, Wiens Naam is HEERE van de heirscharen!
19 Groot van raad en machtig van daad; want Uw ogen zijn open over alle wegen van de mensenkinderen, om een ieder te geven naar zijn wegen, en naar de vrucht van zijn handelingen.
20 U , Die tekenen en wonderen gesteld hebt in Egypteland, tot op deze dag, zo in Israel, als onder andere mensen, en hebt U een Naam gemaakt, als Hij is te deze dage!
21 En hebt Uw volk Israel uit Egypteland uitgevoerd, door tekenen en door wonderen, en door een sterke hand, en door een uitgestrekten arm, en door grote verschrikking.
22 En hebt hun dit land gegeven, dat U hun vaderen gezworen had hun te zullen geven, een land vloeiende van melk en honig;
23 Zij zijn er ook ingekomen en hebben het erfelijk bezeten, maar hebben Uwer stem niet gehoorzaamd, en in Uw wet niet gewandeld; zij hebben niets gedaan van alles, wat U hun geboden had te doen; dies hebt U hun al dit kwaad doen bejegenen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

24 Zie, de wallen! zij zijn gekomen aan de stad, om die in te nemen, en de stad is gegeven in de hand van de Chaldeen, die tegen haar strijden; vanwege het zwaard en de honger en de pestilentie; en wat U gesproken hebt, is geschied, en zie, U ziet het.
25 Evenwel hebt U tot mij gezegd, Elohiem ! koop u dat veld voor geld, en doe het getuigen betuigen; daar de stad in van de Chaldeen hand gegeven is.
26 Toen gebeurde van de HEERE woord tot Jeremia, en zei::
27 Zie, Ik ben de HEERE, de God van alle vlees; zou Mij enig ding te wonderlijk zijn?
28 Daarom zegt de HEERE zo: Zie, Ik geef deze stad in de hand van de Chaldeen, en in de hand van Nebukadnezar, de koning van Babel, en hij zal ze innemen.
29 En de Chaldeen, die tegen deze stad strijden, zullen er inkomen, en deze stad met vuur aansteken, en zullen ze verbranden, met de huizen, op welker daken zij aan Baal gerookt, en anderen goden drankofferen geofferd hebben, om Mij te vertoornen.
30 Want de kinderen Israels en de kinderen van Juda hebben van hun jeugd aan alleenlijk gedaan, dat kwaad was in Mijn ogen; want de kinderen Israels hebben Mij door het werk hunner handen alleenlijk vertoornd, spreekt de HEERE.
31 Want tot Mijn toorn en tot Mijn grimmigheid is Mij deze stad geweest, van de dag af, dat zij haar gebouwd hebben, tot op deze dag toe; opdat Ik haar van Mijn aangezicht wegdeed;
32 Om al de boosheid van de kinderen Israels en van de kinderen van Juda, die zij gedaan hebben om Mij te vertoornen, zij, hun koningen, hun vorsten, hun priesteren, en hun profeten, en de mannen van Juda, en de inwoners van Jeruzalem;
33 Die Mij de nek hebben toegekeerd en niet het aangezicht; hoewel Ik hen leerde, vroeg op zijnde en lerende, evenwel hoorden zij niet, om tucht aan te nemen;
34 Maar zij hebben hun verfoeiselen gesteld in het huis, dat naar Mijn Naam genoemd is, om dat te verontreinigen.
35 En zij hebben de hoogten van Baal gebouwd, die in het dal van de zoons van Hinnom zijn, om hun zonen en hun dochters de Molech door het vuur te laten gaan; hetwelk Ik hun niet heb geboden, noch in Mijn hart is opgekomen, dat zij deze gruwel zouden doen; opdat zij Juda mochten doen zondigen.
36 En nu, daarom zegt de HEERE, de God Israels, zo van deze stad, waar u van zegt: Zij is gegeven in de hand van de koning van Babel, door het zwaard, en door de honger, en door de pestilentie;
37 Ziet, Ik zal hen vergaderen uit al de landen, waarhenen Ik hen zal verdreven hebben in Mijn toorn, en in Mijn grimmigheid, en in grote verbolgenheid; en Ik zal hen tot deze plaats wederbrengen, en zal hen zeker doen wonen.
38 Ja, zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn.
39 En Ik zal hun enerlei hart en enerlei weg geven, om Mij te vrezen al de dagen, hun ten goede, veeleer hun kinderen na hen.
40 En Ik zal een eeuwig verbond met hen maken, dat Ik van achter hen niet zal afkeren, opdat Ik hun weldoe; en Ik zal Mijn vreze in hun hart geven, dat zij niet van Mij afwijken.
41 En Ik zal Mij over hen verblijden, dat Ik hun weldoe; en Ik zal hen getrouwelijk in dat land planten, met Mijn gehele hart en met Mijn gehele ziel.
42 Want zo zegt de HEERE: Zoals Ik over dit volk gebracht heb al dit grote kwaad, zo zal Ik over hen brengen al het goede, dat Ik over hen spreke.
43 En er zullen velden gekocht worden in dit land, waarvan u zegt: Het is woest, dat er geen mens noch beest in is; het is in van de Chaldeen hand gegeven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

44 Velden zal men voor geld kopen, en de brieven onderschrijven, en verzegelen, en getuigen doen betuigen, in het land van Benjamin, en in de plaatsen rondom Jeruzalem, en in de steden van Juda, en in de steden van het gebergte, en in de steden van de laagte, en in de steden van het zuiden; want Ik zal hun gevangenis wenden, spreekt de HEERE.

33

1 Voorts gebeurde van de HEERE woord ten tweeden male tot Jeremia, als hij nog in het voorhof van de bewaring was opgesloten, en zei::
2 Zo zegt de HEERE, Die het doet, de HEERE, Die dat formeert, opdat Hij het bevestige, HEERE is Zijn Naam;
3 Roep tot Mij, en Ik zal u antwoorden, en Ik zal u bekend maken grote en vaste dingen, die u niet weet.
4 Want zo zegt de HEERE, de God Israels, van de huizen van deze stad, en van de huizen van de koningen van Juda, die door de wallen en door het zwaard zijn afgebroken:
5 Er zijn er wel ingekomen, om te strijden tegen de Chaldeen, maar het is om die te vullen met dode lichamen van mensen, die Ik verslagen heb in Mijn toorn en in Mijn grimmigheid; en omdat Ik Mijn aangezicht van deze stad verborgen heb, om al hunlieder boosheid.
6 Zie, Ik zal haar de gezondheid en de genezing doen rijzen, en zal henlieden genezen, en zal hun openbaren overvloed van vrede en waarheid.
7 En Ik zal de gevangenis van Juda en de gevangenis van Israel wenden, en zal ze bouwen als in het eerste.
8 En Ik zal hen reinigen van al hun ongerechtigheid, met die zij tegen Mij gezondigd hebben; en Ik zal vergeven al hun ongerechtigheden, met die zij tegen Mij gezondigd en met die zij tegen Mij overtreden hebben.
9 En het zal Mij zijn tot een vrolijken naam, tot een roem, en tot een sieraad bij alle heidenen van de aarde; die al het goede zullen horen, dat Ik hun doe; en zij zullen vrezen en beroerd zijn over al het goede, en over al de vrede, die Ik hun beschikke.
10 Zo zegt de HEERE: In deze plaats (waarvan u zegt: Zij is woest, dat er geen mens en geen beest in is), in de steden van Juda, en op de straten van Jeruzalem, die zo verwoest zijn, dat er geen mens, en geen inwoner, en geen beest in is, zal wederom gehoord worden,
11 De stem van de vrolijkheid en de stem van de blijdschap, de stem van de bruidegoms en de stem van de bruid, de stem van hen, die zeggen: Looft de HEERE van de heirscharen, want de HEERE is goed, want Zijn goedertierenheid is in eeuwigheid! de stem van hen, die lof aanbrengen ten huize van de HEERE; want Ik zal de gevangenis van de lands wenden, als in het eerste, zegt de HEERE.
12 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: In deze plaats, die zo woest is, dat er geen mens, zelfs tot het vee toe, in is, veeleer in al derzelver steden, zullen wederom woningen zijn van herderen, die de kudden doen legeren.
13 In de steden van het gebergte, in de steden van de laagte, en in de steden van het zuiden, en in het land van Benjamin, en in de plaatsen rondom Jeruzalem, en in de steden van Juda, zullen de kudden wederom onder de handen van de tellers doorgaan, zegt de HEERE.
14 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik het goede woord verwekken zal, dat Ik tot het huis van Israel en over het huis van Juda gesproken heb.
15 In die dagen, en te dier tijd zal Ik David een SPRUIT van de gerechtigheid doen uitspruiten; en Hij zal recht en gerechtigheid doen op aarde.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 In die dagen zal Juda verlost worden, en Jeruzalem zeker wonen; en deze is, die haar roepen zal: De HEERE, onze GERECHTIGHEID.
17 Want zo zegt de HEERE: Aan David zal niet worden afgesneden een Man, Die op de troon van het huis Israels zitte.
18 Ook zal de Levietischen priesteren, van voor Mijn aangezicht, niet worden afgesneden een Man, Die brandoffer offere, en spijsoffer aansteke, en slachtoffer bereide al de dagen.
19 En van de HEERE woord gebeurde tot Jeremia, en zei::
20 Zo zegt de HEERE: Indien u lieden Mijn verbond van de dag; en Mijn verbond van de nacht kondt vernietigen, zodat dag en nacht niet zijn op hun tijd;
21 Zo zal ook vernietigd kunnen worden Mijn verbond met Mijn knecht David, dat hij geen zoon hebbe, die op zijn troon regere, en met de Levieten, de priesteren, Mijn dienaren.
22 Gelijk het heir van de hemels niet geteld, en het zand van de zee niet gemeten kan worden, zo zal Ik vermenigvuldigen het zaad van Mijn knecht David, en de Levieten, die Mij dienen.
23 Voorts gebeurde van de HEERE woord tot Jeremia, en zei::
24 Hebt u niet gezien, wat dit volk spreekt, en zei:: De twee geslachten, die de HEERE verkoren had, die heeft Hij nu verworpen? Ja, zij versmaden Mijn volk, zodat het geen volk meer is voor hun aangezicht.
25 Zo zegt de HEERE: Indien Mijn verbond niet is van dag en nacht; indien Ik de ordeningen van de hemels en van de aarde niet gesteld heb;
26 Zo zal Ik ook het zaad van Jakob en van Mijn knecht David verwerpen, dat Ik van zijn zaad niet neme, die daar heerse over het zaad van Abraham, Izaak en Jakob; want Ik zal hun gevangenis wenden en Mij hunner ontfermen.

34
1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van de HEERE (als Nebukadnezar, koning van Babel, en zijn gehele heir, en alle koninkrijken van de aarde, die onder de heerschappij van zijn hand waren, en al de volken tegen Jeruzalem streden, en tegen al haar steden), en zei::
2 Zo zegt de HEERE, de God Israels: Ga henen en spreek tot Zedekia, de koning van Juda, en zeg tot hem: Zo zegt de HEERE: Zie, Ik geef deze stad in de hand van de koning van Babel, en hij zal ze met vuur verbranden.
3 En u zult van zijn hand niet ontkomen, maar zekerlijk gegrepen, en in zijn hand gegeven worden; en uw ogen zullen de ogen van de koning van Babel zien, en zijn mond zal tot uw mond spreken, en u zult te Babel komen.
4 Maar hoor van de HEERE woord, o Zedekia, koning van Juda! zo zegt de HEERE van u: U zult door het zwaard niet sterven.
5 U zult sterven in vrede, en naar de brandingen van uw vaderen, de vorige koningen, die voor u geweest zijn, zo zullen zij over u branden, en u beklagen, en zei:: Och heer! want Ik heb het woord gesproken, spreekt de HEERE.
6 En de profeet Jeremia sprak al deze woorden tot Zedekia, de koning van Juda, te Jeruzalem.
7 Als het heir van de koning van Babel streed tegen Jeruzalem, en tegen al de overgeblevene steden van Juda, tegen Lachis en tegen Azeka; want deze, zijnde vaste steden, waren overgebleven onder de steden van Juda.
8 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van de HEERE, nadat de koning Zedekia een verbond gemaakt had met het gehele volk, dat te Jeruzalem was, om vrijheid voor hen uit te roepen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Dat een ieder zijn knecht, en een ieder zijn maagd, zijnde een Hebreer of een Hebreinne, zou laten vrijgaan; zodat niemand zich van hen, van een Jood, zijn broer, zou doen dienen.
10 Nu hoorden al de vorsten en al het volk, die het verbond hadden ingegaan, dat zij, een ieder zijn knecht, en een ieder zijn maagd zouden laten vrijgaan, zodat zij zich niet meer van hen zouden doen dienen; zij hoorden dan, en lieten hen gaan;
11 Maar zij keerden daarna wederom, en deden de knechten en maagden wederkomen, die zij hadden laten vrijgaan, en zij brachten hen ten onder tot knechten en tot maagden.
12 Daarom gebeurde van de HEERE woord tot Jeremia, van de HEERE, en zei::
13 Zo zegt de HEERE, de God Israels: Ik heb een verbond gemaakt met uw vaderen, ten dage, als Ik hen uit Egypteland, uit het diensthuis uitvoerde, en zei::
14 Ten einde van zeven jaren zult u laten gaan, een ieder zijn broer, een Hebreer, die u zal verkocht zijn, en u zes jaren gediend heeft; u zult hem dan van u laten vrijgaan; maar uw vaders hoorden niet naar Mij, en neigden hun oor niet.
15 U lieden nu waart heden wedergekeerd, en had gedaan, dat recht is in Mijn ogen, vrijheid uitroepende, een ieder voor zijn naaste; en u had een verbond gemaakt voor Mijn aangezicht, in het huis, dat naar Mijn Naam genoemd is.
16 Maar u bent weer omgekeerd, en hebt Mijn Naam ontheiligd, en doen wederkomen, een ieder zijn knecht, en een ieder zijn maagd, die u had laten vrijgaan naar hun lust; en u hebt hen ten ondergebracht, om u te wezen tot knechten en tot maagden.
17 Daarom zegt de HEERE zo: U lieden hebt naar Mij niet gehoord, om vrijheid uit te roepen, een ieder voor zijn broer, en een ieder voor zijn naaste; ziet, zo roep Ik uit tegen u, spreekt de HEERE, een vrijheid ten zwaarde, ter pestilentie, en ten honger, en zal u overgeven ter beroering allen koninkrijken van de aarde.
18 En Ik zal de mannen overgeven, die Mijn verbond hebben overtreden, die niet bevestigd hebben de woorden van de verbonds, dat zij voor Mijn aangezicht gemaakt hadden, met het kalf, dat zij in tweeen hadden gehouwen, en waren tussen zijn stukken doorgegaan:
19 De vorsten van Juda, en de vorsten van Jeruzalem, de kamerlingen, en de priesteren, en al het volk van de lands, die door de stukken van de kalfs zijn doorgegaan.
20 Ja, Ik zal hen overgeven in de hand hunner vijanden, en in de hand van hen, die hun ziel zoeken; en hun dode lichamen zullen het gevogelte van de hemels en het gedierte van de aarde tot spijze zijn.
21 Zelfs Zedekia, de koning van Juda, en zijn vorsten, zal Ik overgeven in de hand hunner vijanden, en in de hand van hen, die hun ziel zoeken, te weten, in de hand van het heir van de koning van Babel, die van u nu zijn opgetogen.
22 Ziet, Ik zal bevel geven, spreekt de HEERE, en zal hen weer tot deze stad brengen, en zij zullen tegen haar strijden, en zullen ze innemen, en zullen ze met vuur verbranden; en Ik zal de steden van Juda stellen tot een verwoesting, dat er niemand in wone.

35
1 Het woord, dat tot Jeremia geschied is van de HEERE, in de dagen van Jojakim, de zoon van Josia, de koning van Juda, en zei::
2 Ga henen tot van de Rechabieten huis, en spreek met hen, en breng hen in van de HEERE huis, in een van de kameren, en geef hun wijn te drinken.
3 Toen nam ik Jaazanja, de zoon van Jeremia, de zoon van Habazzinja, veeleer zijn broers, en al zijn zonen, en het gehele huis van de Rechabieten;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 En bracht hen in van de HEERE huis, in de kamer van de zonen van Hanan, de zoon van Jigdalia, de man Gods; welke is bij de kamer van de oversten, die daar is boven de kamer van Maaseja, de zoon van Sallum, de dorpelbewaarder.
5 En ik zette de kinderen van het huis van de Rechabieten koppen vol wijn en bekers voor; en ik zei tot hen: Drinkt wijn.
6 Maar zij zeiden: Wij zullen geen wijn drinken; want Jonadab, de zoon van Rechab, onze vader, heeft ons geboden, en zei:: U lieden zult geen wijn drinken, u , noch uw kinderen, tot in eeuwigheid.
7 Ook zult u lieden geen huis bouwen, noch zaad zaaien, noch wijngaard planten, noch hebben; maar u zult in tenten wonen al uw dagen; opdat u veel dagen leeft in het land, alwaar u als vreemdeling verkeert.
8 Zo hebben wij van de stemme van Jonadab, de zoon van Rechab, onzen vader, gehoorzaamd in alles, wat hij ons geboden heeft; zodat wij geen wijn drinken al onze dagen, wij, onze vrouwen, onze zonen, en onze dochters;
9 En dat wij geen huizen bouwen tot onze woning; ook hebben wij geen wijngaard, noch veld, noch zaad;
10 En wij hebben in tenten gewoond; zo hebben wij gehoord en gedaan naar alles, wat ons onze vader Jonadab geboden heeft.
11 Maar het is geschied, als Nebukadrezar, de koning van Babel, naar dit land optoog, dat wij zeiden: Komt, en laat ons naar Jeruzalem trekken vanwege het heir van de Chaldeen, en vanwege het heir van de Syriers; zo zijn wij te Jeruzalem gebleven.
12 Toen gebeurde van de HEERE woord tot Jeremia, en zei::
13 Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Ga henen en zeg tot de mannen van Juda en tot de inwoners van Jeruzalem: Zult u lieden geen tucht aannemen, dat u hoort naar Mijn woorden? spreekt de HEERE.
14 De woorden van Jonadab, de zoon van Rechab, die hij zijn kinderen geboden heeft, dat zij geen wijn zouden drinken, zijn bevestigd; want zij hebben geen gedronken tot op deze dag, maar het gebod van hun vaders gehoord; en Ik heb tot u gesproken, vroeg op zijnde en sprekende, maar u hebt naar Mij niet gehoord.
15 En Ik heb tot u gezonden al Mijn knechten, de profeten, vroeg op zijnde en zendende, om te zeggen: Bekeert u toch, een ieder van zijn bozen weg, en maakt uw handelingen goed, en wandelt andere goden niet na, om hen te dienen, zo zult u in het land blijven, dat Ik u en uw vaderen gegeven heb; maar u hebt uw oor niet geneigd, en naar Mij niet gehoord.
16 Omdat dan de kinderen van Jonadab, de zoon van Rechab, het gebod van hun vaders, dat hij hun geboden heeft, bevestigd hebben, maar dit volk naar Mij niet hoort;
17 Daarom zo zegt de HEERE, de God van de heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik zal over Juda en over alle inwoners van Jeruzalem brengen al het kwaad, dat Ik tegen hen gesproken heb; omdat Ik tot hen gesproken heb, maar zij niet gehoord hebben, en Ik tot hen geroepen heb, maar zij niet hebben geantwoord.
18 Tot het huis nu van de Rechabieten zei Jeremia: Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Omdat u lieden het gebod van uw vader Jonadab bent gehoorzaam geweest, en hebt al zijn geboden bewaard, en gedaan naar alles, wat hij u geboden heeft;
19 Daarom zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Er zal Jonadab, de zoon van Rechab, niet worden afgesneden een man, die voor Mijn aangezicht sta, al de dagen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

36
1 Het gebeurde ook in het vierde jaar van Jojakim, de zoon van Josia, de koning van Juda, dat dit woord tot Jeremia gebeurde van de HEERE, en zei::
2 Neem u een rol van de boeks, en schrijf daarop al de woorden, die Ik tot u gesproken heb, over Israel, en over Juda, en over al de volken, van de dag aan, dat Ik tot u gesproken heb, van de dagen van Josia aan, tot op deze dag.
3 Misschien zullen die van het huis van Juda horen al het kwaad, dat Ik hun gedenk te doen; opdat zij zich bekeren, een ieder van zijn bozen weg, en Ik hun ongerechtigheid en hun zonde vergeve.
4 Toen riep Jeremia Baruch, de zoon van Nerija; en Baruch schreef uit de mond van Jeremia alle woorden van de HEERE, die Hij tot hem gesproken had, op een rol van de boeks.
5 En Jeremia gebood Baruch, en zei:: Ik ben opgehouden, ik zal in van de HEERE huis niet kunnen gaan.
6 Zo ga u henen, en lees in de rol, in die u uit mijn mond geschreven hebt, de woorden van de HEERE, voor de oren van de volks, in van de HEERE huis, op de vastendag; en u zult ze ook lezen voor de oren van gans Juda, die uit hun steden komen.
7 Misschien zal hunlieder smeking voor van de HEERE aangezicht nedervallen, en zij zullen zich bekeren, een ieder van zijn bozen weg; want groot is de toorn en de grimmigheid, die de HEERE tegen dit volk heeft uitgesproken.
8 En Baruch, de zoon van Nerija, deed naar alles, wat hem de profeet Jeremia geboden had, lezende in dat boek de woorden van de HEERE, in het huis van de HEERE.
9 Want het gebeurde in het vijfde jaar van Jojakim, de zoon van Josia, de koning van Juda, in de negende maand, dat zij een vasten voor van de HEERE aangezicht uitriepen, allen volke te Jeruzalem, veeleer allen volke, die uit de steden van Juda te Jeruzalem kwamen.
10 Zo las Baruch in dat boek de woorden van Jeremia in van de HEERE huis, in de kamer van Gemarja, de zoon van Safan, de schrijver, in het bovenste voorhof, aan de deur van de nieuwe poort van het huis van de HEERE, voor de oren van de gansen volks.
11 Als nu Michaja, de zoon van Gemarja, de zoon van Safan, al de woorden van de HEERE uit dat boek gehoord had;
12 Zo ging hij af ten huize van de koning in de kamer van de schrijvers; en ziet, daar zaten al de vorsten: Elisama, de schrijver, en Delaja, de zoon van Semaja, en Elnathan, de zoon van Achbor, en Gemarja, de zoon van Safan, en Zedekia, de zoon van Hananja, en al de vorsten.
13 En Michaja maakte hun bekend al de woorden, die hij gehoord had, als Baruch uit dat boek las voor de oren van de volks.
14 Toen zonden al de vorsten Jehudi, de zoon van Nethanja, de zoon van Selemja, de zoon van Cuschi, tot Baruch, om te zeggen: De rol, waarin u voor de oren van de volks gelezen hebt, neem die in uw hand, en kom. Zo nam Baruch, de zoon van Nerija, de rol in zijn hand, en kwam tot hen.
15 En zij zeiden tot hem: Zit toch neder, en lees ze voor onze oren; en Baruch las voor hun oren.
16 En het gebeurde, als zij al de woorden hoorden, dat zij verschrikten, de een tegen de ander; en zij zeiden tot Baruch: Voorzeker zullen wij al deze woorden de koning bekend maken.
17 En zij vraagden Baruch, en zei:: Verklaar ons toch, hoe hebt u al deze woorden uit zijn mond geschreven?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 En Baruch zei tot hen: Uit zijn mond las hij tot mij al deze woorden, en ik schreef ze met inkt in dit boek.
19 Toen zeiden de vorsten tot Baruch: Ga henen, verberg u, u en Jeremia; en niemand wete, waar u lieden bent.
20 Zij dan gingen in tot de koning in het voorhof; maar de rol leiden zij weg in de kamer van Elisama, de schrijver; en zij verklaarden al die woorden voor de oren van de koning.
21 Toen zond de koning Jehudi, om de rol te halen; en hij haalde ze uit de kamer van Elisama, de schrijver; en Jehudi las ze voor de oren van de koning, en voor de oren van al de vorsten, die omtrent de koning stonden.
22 (De koning nu zat in het winterhuis in de negende maand; en er was een vuur voor zijn aangezicht op de haard aangestoken.)
23 En het gebeurde, als Jehudi drie stukken, of vier gelezen had, versneed hij ze met een schrijfmes, en wierp ze in het vuur, dat op de haard was, totdat de gehele rol verteerd was in het vuur, dat op de haard was.
24 En zij verschrikten niet, en scheurden hun klederen niet, de koning noch al zijn knechten, die al deze woorden gehoord hadden.
25 Hoewel ook Elnathan, en Delaja, en Gemarja bij de koning daarvoor spraken, dat hij de rol niet zou verbranden; doch hij hoorde niet naar hen.
26 Daartoe gebood de koning aan Jerahmeel, de zoon van Hammelech, en Zeraja, de zoon van Azriel, en Selemja, de zoon van Abdeel, om de schrijver Baruch en de profeet Jeremia te vangen. Maar de HEERE had hen verborgen.
27 Toen gebeurde van de HEERE woord tot Jeremia, nadat de koning de rol en de woorden, die Baruch geschreven had uit de mond van Jeremia, verbrand had, en zei::
28 Neem u weer een andere rol, en schrijf daarop al de eerste woorden, die geweest zijn op de eerste rol, die Jojakim, de koning van Juda, verbrand heeft.
29 En tot Jojakim, de koning van Juda, zult u zeggen: Zo zegt de HEERE: U hebt deze rol verbrand, en zei:: Waarom hebt u daarop geschreven, en zei:: De koning van Babel zal zekerlijk komen, en dit land verderven, en maken, dat mens en beest daarin ophouden?
30 Daarom zegt de HEERE zo van Jojakim, de koning van Juda: Hij zal geen hebben, die op Davids troon zitte; en zijn dood lichaam zal weggeworpen zijn, van de daags in de hitte, en van de nachts in de vorst.
31 En Ik zal over hem, en over zijn zaad, en over zijn knechten hunlieder ongerechtigheid bezoeken; en Ik zal over hen, en over de inwoners van Jeruzalem, en over de mannen van Juda, al het kwaad brengen, dat Ik tot hen gesproken heb; maar zij hebben niet gehoord.
32 Jeremia dan nam een andere rol, en gaf ze aan de schrijver Baruch, de zoon van Nerija; die schreef daarop, uit de mond van Jeremia, al de woorden van de boeks, dat Jojakim, de koning van Juda, met vuur verbrand had; en tot dezelve werden nog veel dergelijke woorden toegedaan.

37
1 En Zedekia, zoon van Josia, regeerde, koning zijnde, in plaats van Chonja, Jojakims zoon, welke Zedekia Nebukadrezar, de koning van Babel, koning gemaakt had in het land van Juda.
2 Maar hij hoorde niet, hij, noch zijn knechten, noch het volk van de lands, naar de woorden van de HEERE, die Hij sprak door de dienst van de profeet Jeremia.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Nochtans zond de koning Zedekia Juchal, de zoon van Selemja, en Sefanja, de zoon van Maaseja, de priester, tot de profeet Jeremia, om te zeggen: Bid toch voor ons tot de HEERE, onzen God!
4 (Want Jeremia was nog ingaande en uitgaande in het midden van de volks, en zij hadden hem nog in het gevangenhuis niet gesteld.
5 En Farao's heir was uit Egypte uitgetogen; en de Chaldeen, die Jeruzalem belegerden, als zij het gerucht van hen gehoord hadden, zo waren zij van Jeruzalem opgetogen).
6 Toen gebeurde van de HEERE woord tot de profeet Jeremia, en zei::
7 Zo zegt de HEERE, de God Israels: Zo zult u lieden zeggen tot de koning van Juda, die u tot Mij gezonden heeft, om Mij te vragen: Ziet, Farao's heir, dat u ter hulpe uitgetogen is, zal wederkeren in zijn land, in Egypte;
8 En de Chaldeen zullen wederkeren, en tegen deze stad strijden; en zij zullen ze innemen, en zullen ze met vuur verbranden.
9 Zo zegt de HEERE: Bedriegt uw zielen niet, en zei:: De Chaldeen zullen zekerlijk van ons wegtrekken; want zij zullen niet wegtrekken.
10 Want al sloegt u lieden het gehele heir van de Chaldeen, die tegen u strijden, en er bleven van hen enige verwonde mannen over, zo zouden zich die, een ieder in zijn tent, opmaken, en deze stad met vuur verbranden.
11 Voorts gebeurde het, als het heir van de Chaldeen van Jeruzalem was opgetogen, vanwege Farao's heir;
12 Dat Jeremia uit Jeruzalem uitging, om te gaan in het land van Benjamin, om van daar te scheiden door het midden van de volks.
13 Als hij in de poort van Benjamin was, zo was daar de wachtmeester, wiens naam was Jerija, de zoon van Selemja, de zoon van Hananja; die greep de profeet Jeremia, en zei:: U wilt tot de Chaldeen vallen!
14 En Jeremia zei: Het is vals, ik wil niet tot de Chaldeen vallen. Doch hij hoorde niet naar hem; maar Jerija greep Jeremia aan, en bracht hem tot de vorsten.
15 En de vorsten werden zeer toornig op Jeremia en sloegen hem; en zij stelden hem in het gevangenhuis, ten huize van Jonathan, de schrijver; want zij hadden dat tot een gevangenhuis gemaakt.
16 Als Jeremia in de plaats van de kuils, en in de kotjes gekomen was, en Jeremia daar veel dagen gezeten had;
17 Zo zond de koning Zedekia henen, en liet hem halen; en de koning vraagde hem in zijn huis, in het verborgene, en zei: Is er ook een woord van de HEERE? En Jeremia zei: Er is; en hij zei: U zult in de hand van de koning van Babel gegeven worden.
18 Voorts zei Jeremia tot de koning Zedekia: Wat heb ik tegen u, of tegen uw knechten, of tegen dit volk gezondigd, dat u lieden mij in het gevangenhuis gesteld hebt?
19 Waar zijn nu uw profeten, die u geprofeteerd hebben, en zei:: De koning van Babel zal niet tegen u, noch tegen dit land komen.
20 Nu dan, hoor toch, o mijn heer koning! laat toch mijn smeking voor uw aangezicht nedervallen, en breng mij niet weer in het huis van Jonathan, de schrijver, opdat ik daar niet sterve.
21 Toen gaf de koning Zedekia bevel; en zij bestelden Jeremia in het voorhof van de bewaring, en men gaf hem van de daags een bol broods uit de Bakkerstraat, totdat al het brood van de stad op was. Zo bleef Jeremia in het voorhof van de bewaring.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

38
1 Als Sefatja, de zoon van Matthan, en Gedalia, de zoon van Pashur, en Juchal, de zoon van Selemja, en Pashur, de zoon van Malchia, de woorden hoorden, die Jeremia tot al het volk sprak, en zei::
2 Zo zegt de HEERE: Wie in deze stad blijft, zal door het zwaard, door de honger of door de pestilentie sterven; maar wie tot de Chaldeen uitgaat, die zal leven, want hij zal zijn ziel tot een buit hebben, en zal leven.
3 Zo zegt de HEERE: Deze stad zal zekerlijk gegeven worden in de hand van het heir van de koning van Babel, datzelve zal ze innemen;
4 Zo zeiden de vorsten tot de koning: Laat toch deze man gedood worden; want aldus maakt hij de handen van de krijgslieden, die in deze stad zijn overgebleven, en de handen van de gansen volks slap, alzulke woorden tot hen sprekende; want deze man zoekt de vrede dezes volks niet, maar het kwaad.
5 En de koning Zedekia zei: Ziet, hij is in uw hand; want de koning zou geen ding tegen u vermogen.
6 Toen namen zij Jeremia en wierpen hem in de kuil van Malchia, de zoon van Hammelech, die in het voorhof van de bewaring was, en zij lieten Jeremia af met zelen; in de kuil nu was geen water, maar slijk; en Jeremia zonk in het slijk.
7 Als nu Ebed-melech, de Moorman, een van de kamerlingen, die toen in van de koning huis was, hoorde, dat zij Jeremia in de kuil gedaan hadden (de koning nu zat in de poort van Benjamin);
8 Zo ging Ebed-melech uit het huis van de koning uit, en hij sprak tot de koning, en zei::
9 Mijn heer koning! deze mannen hebben kwalijk gehandeld in alles, wat zij gedaan hebben aan de profeet Jeremia, die zij in de kuil geworpen hebben; daar hij toch in zijn plaats zou gestorven zijn vanwege de honger, omdat geen brood meer in de stad is.
10 Toen gebood de koning de Moorman Ebed-melech, en zei:: Neem van hier dertig mannen onder uw hand, en haal de profeet Jeremia op uit de kuil, eer dat hij sterft.
11 Zo nam Ebed-melech de mannen onder zijn hand, en ging in van de koning huis tot onder de schatkamer, en nam van daar enige oude verscheurde en oude versleten lompen; en hij liet ze met zelen af tot Jeremia in de kuil.
12 En Ebed-melech, de Moorman, zei tot Jeremia: Leg nu deze oude verscheurde en versleten lompen onder de oksels uwer armen, van onder aan de zelen. En Jeremia deed zo.
13 En zij trokken Jeremia bij de zelen, en haalden hem op uit de kuil; en Jeremia bleef in het voorhof van de bewaring.
14 Toen zond de koning Zedekia henen, en liet de profeet Jeremia tot zich halen, in de derden ingang, die aan van de HEERE huis was; en de koning zei tot Jeremia: Ik zal u een ding vragen, verheel geen ding voor mij.
15 En Jeremia zei tot Zedekia: Als ik het u verklaren zal, zult u mij niet zekerlijk doden? En als ik u raad zal geven, u zult toch naar mij niet horen.
16 Toen zwoer de koning Zedekia aan Jeremia in het verborgene, en zei:: Zo waarachtig als de HEERE leeft, Die ons deze ziel gemaakt heeft: Indien ik u zal doden, of indien ik u zal overgeven in de hand van deze mannen, die uw ziel zoeken!
17 Jeremia dan zei tot Zedekia: Zo zegt de HEERE, de God van de heirscharen, de God Israels: Indien u gewilliglijk tot de vorsten van de koning van Babel zult uitgaan, zo zal uw ziel leven, en deze stad zal niet verbrand worden met vuur; en u zult leven, u en uw huis.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Maar indien u tot de vorsten van de koning van Babel niet zult uitgaan, zo zal deze stad gegeven worden in de hand van de Chaldeen, en zij zullen ze met vuur verbranden; ook zult u van hunlieder hand niet ontkomen.
19 En de koning Zedekia zei tot Jeremia: Ik ben bevreesd voor de Joden, die tot de Chaldeen gevallen zijn, dat zij mij misschien in derzelver hand overgeven, en zij de spot met mij drijven.
20 En Jeremia zei: Zij zullen u niet overgeven; wees toch gehoorzaam aan de stem van de HEERE, naar die ik tot u spreek; zo zal het u welgaan, en uw ziel zal leven.
21 Maar indien u weigert uit te gaan, zo is dit het woord, dat de HEERE mij heeft doen zien;
22 Ziedaar, al de vrouwen, die in het huis van de koning van Juda zijn overgebleven, zullen uitgevoerd worden tot de vorsten van de koning van Babel; en dezelve zullen zeggen: Uw vredegenoten hebben u aangehitst, en hebben u overmocht; uw voeten zijn in de modder gezonken; zij zijn achterwaarts gekeerd!
23 Zij zullen dan al uw vrouwen en al uw zonen tot de Chaldeen uitvoeren; ook zult u zelf van hun hand niet ontkomen; maar u zult door de hand van de koning van Babel gegrepen worden, en u zult deze stad met vuur verbranden.
24 Toen zei Zedekia tot Jeremia: Dat niemand wete van deze woorden, zo zult u niet sterven.
25 En als de vorsten zullen horen, dat ik met u gesproken heb, en tot u komen, en tot u zeggen: Verklaar ons nu, wat hebt u tot de koning gesproken? verheel het niet voor ons, zo zullen wij u niet doden; en wat heeft de koning tot u gesproken?
26 Zo zult u tot hen zeggen: Ik wierp mijn smeking voor van de koning aangezicht neder, dat hij mij niet zou weer laten brengen in Jonathans huis, om daar te sterven.
27 Als dan al de vorsten tot Jeremia kwamen, en hem vraagden, verklaarde hij hun, naar al deze woorden, die de koning geboden had; en zij lieten van hem af, omdat de zaak niet was gehoord.
28 En Jeremia bleef in het voorhof van de bewaring tot op de dag, dat Jeruzalem werd ingenomen; en hij was er nog, als Jeruzalem was ingenomen.

39
1 In het negende jaar van Zedekia, koning van Juda, in de tiende maand, kwam Nebukadrezar, de koning van Babel, en al zijn heir, tegen Jeruzalem, en zij belegerden haar.
2 In het elfde jaar van Zedekia, in de vierde maand, op de negenden van de maand, werd de stad doorgebroken.
3 En alle vorsten van de koning van Babel gingen henen in, en hielden bij de middelste poort; namelijk Nergal-sarezer Samgar-nebu, Sarsechim Rab-saris, Nergal-sarezer Rab-mag, en al de overige vorsten van de koning van Babel.
4 En het gebeurde, als Zedekia, de koning van Juda, en al de krijgslieden hen zagen, zo vloden zij, en gingen bij nacht uit de stad, door de weg van van de koning hof, door de poort tussen de twee muren; en hij trok uit door de weg van de vlakken velds.
5 Doch het heir van de Chaldeen jaagde hen achterna; en zij achterhaalden Zedekia in de vlakke velden van Jericho, en vingen hem, en brachten hem opwaarts tot Nebukadrezar, de koning van Babel, naar Ribla, in het land van Hamath; die sprak oordelen tegen hem uit.
6 En de koning van Babel slachtte de zonen van Zedekia te Ribla voor zijn ogen; ook slachtte de koning van Babel alle edelen van Juda.
7 En hij verblindde de ogen van Zedekia, en bond hem met twee koperen ketenen, om hem naar Babel te voeren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 En de Chaldeen verbrandden het huis van de koning en de huizen van de volks met vuur; en zij braken de muren van Jeruzalem af.
9 Het overige nu van de volks, die in de stad waren overgebleven, en de afvalligen, die tot hem gevallen waren, met het overige van de volks, die overgebleven waren, voerde Nebuzaradan, de overste van de trawanten, gevankelijk naar Babel.
10 Maar van het volk, die arm waren, die niet met al hadden, liet Nebuzaradan, de overste van de trawanten, enigen overig in het land van Juda; en hij gaf hun te die dage wijngaarden en akkers.
11 Maar van Jeremia had Nebukadrezar, de koning van Babel, bevel gegeven in de hand van Nebuzaradan, de overste van de trawanten, en zei::
12 Neem hem, en stel uw ogen op hem, en doe hem niets kwaads; maar zoals hij tot u spreken zal, doe zo met hem.
13 Zo zond Nebuzaradan, de overste van de trawanten, veeleer Nebuschazban Rab-saris en Nergal-sarezer Rab-mag, en al de oversten van de koning van Babel;
14 Zij zonden dan henen en namen Jeremia uit het voorhof van de bewaring, en gaven hem over aan Gedalia, de zoon van Ahikam, de zoon van Safan, dat hij hem henen uitbracht naar huis; zo bleef hij in het midden van de volks.
15 Het woord van de HEERE was ook tot Jeremia geschied, als hij in het voorhof van de bewaring besloten was, en zei::
16 Ga henen, en spreek tot Ebed-melech, de Moorman, en zei:: Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Zie, Ik zal Mijn woorden brengen over deze stad, ten kwade en niet ten goede; en zij zullen te die dage voor uw aangezicht zijn.
17 Maar Ik zal u te die dage redden, spreekt de HEERE; en u zult niet overgegeven worden in de hand van de mannen, voor welker aangezicht u vreest.
18 Want Ik zal u zekerlijk bevrijden, en u zult door het zwaard niet vallen; maar u zult uw ziel tot een buit hebben, omdat u op Mij vertrouwd hebt, spreekt de HEERE.

40
1 Het woord, dat van de HEERE geschied is tot Jeremia, nadat Nebuzaradan, de overste van de trawanten, hem had laten gaan van Rama; als hij hem had laten halen, daar hij met ketenen gebonden was in het midden aller gevangenen van Jeruzalem en Juda, die naar Babel gevankelijk werden weggevoerd.
2 Want de overste van de trawanten liet Jeremia halen, en zei tot hem: De HEERE, uw God, heeft dit kwaad over deze plaats gesproken.
3 En de HEERE heeft het doen komen, en gedaan, zoals Hij gesproken had; want u lieden hebt gezondigd tegen de HEERE, en Van zijn stem niet gehoorzaamd; daarom is u deze zaak geschied.
4 Nu dan, zie, ik heb u heden losgemaakt van de ketenen, die aan uw hand waren; indien het goed is in uw ogen met mij naar Babel te komen, zo kom, en ik zal mijn oog op u stellen; maar indien het kwaad is in uw ogen met mij naar Babel te komen, zo laat het; zie, het gehele land is voor uw aangezicht, waarhenen het goed en recht in uw ogen is te gaan, ga daar.
5 En omdat hij nog niet zal wederkeren, zo keer u tot Gedalia, de zoon van Ahikam, de zoon van Safan, die de koning van Babel over de steden van Juda gesteld heeft; en woon bij hem in het midden van de volks; of overal, waar het in uw ogen recht is te gaan, ga er henen. En de overste van de trawanten gaf hem reiskost en een geschenk, en liet hem gaan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Zo kwam Jeremia tot Gedalia, de zoon van Ahikam, te Mizpa; en hij woonde bij hem in het midden van de volks, die in het land waren overgelaten.
7 Toen nu alle oversten van de heiren, die in het veld waren, zij en hun mannen, hoorden, dat de koning van Babel Gedalia, de zoon van Ahikam, over het land gesteld had, en dat hij aan hem bevolen had de mannen, en de vrouwen, en de kinderkens, en van de armsten van de lands, van degenen, die niet naar Babel gevankelijk waren weggevoerd;
8 Zo kwamen zij tot Gedalia te Mizpa, namelijk, Ismael, de zoon van Nethanja, en Johanan en Jonathan, de zonen van Kareah, en Seraja, de zoon van Tanhumeth, en de zonen van Efai, de Netofathiet, en Jezanja, de zoon eens Maachathiets, zij en hun mannen.
9 En Gedalia, de zoon van Ahikam, de zoon van Safan, zwoer hun en hun mannen, en zei:: Vreest niet van de Chaldeen te dienen; blijft in het land, en dient de koning van Babel, zo zal het u welgaan.
10 En ziet, ik woon te Mizpa, om te staan voor het aangezicht van de Chaldeen, die tot ons zullen komen; u lieden dan verzamelt wijn, en zomervruchten, en olie, en doet ze in uw vaten, en woont in uw steden, die u hebt ingenomen.
11 Als ook al de Joden, die in Moab, en onder de kinderen Ammons, en in Edom, en die in al die landen waren, hoorden, dat de koning van Babel in Juda een overblijfsel gelaten had; en dat hij Gedalia, de zoon van Ahikam, de zoon van Safan, over hen gesteld had;
12 Zo keerden al de Joden weer uit al de plaatsen, waarhenen zij gedreven waren, en kwamen in het land van Juda tot Gedalia te Mizpa; en zij verzamelden zeer veel wijns en zomervruchten.
13 Doch Johanan, de zoon van Kareah, en alle oversten van de heiren, die in het veld waren, kwamen tot Gedalia te Mizpa;
14 En zeiden tot hem: Weet u wel, dat Baalis, de koning van de kinderen Ammons, Ismael, de zoon van Nethanja, uitgezonden heeft, om u aan het leven te slaan? Maar Gedalia, de zoon van Ahikam, geloofde hen niet.
15 Johanan nochtans, de zoon van Kareah, sprak tot Gedalia, in het verborgene, te Mizpa, en zei:: Laat mij toch henengaan, en Ismael, de zoon van Nethanja, slaan, en niemand zal het weten; waarom zou hij u aan het leven slaan, en gans Juda, die tot u vergaderd zijn, verstrooid worden, en het overblijfsel van Juda verloren gaan?
16 Maar Gedalia, de zoon van Ahikam, zei tot Johanan, de zoon van Kareah: Doe deze zaak niet, want u spreekt vals van Ismael.

41
1 Maar het gebeurde in de zevende maand, dat Ismael, de zoon van Nethanja, de zoon van Elisama, van koninklijken zade, en de oversten van de koning, te weten tien mannen, met hem kwamen tot Gedalia, de zoon van Ahikam, te Mizpa; en zij aten daar brood te zamen, te Mizpa.
2 En Ismael, de zoon van Nethanja, maakte zich op, veeleer de tien mannen, die met hem waren, en zij sloegen Gedalia, de zoon van Ahikam, de zoon van Safan, met het zwaard; zo doodde hij hem, die de koning van Babel over het land gesteld had.
3 Ook sloeg Ismael al de Joden, die met hem, namelijk met Gedalia, te Mizpa waren, en de Chaldeen, de krijgslieden, die daar gevonden werden.
4 Het gebeurde nu op de tweeden dag, nadat hij Gedalia gedood had, en niemand het wist;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Zo kwamen er lieden van Sichem, van Silo, en van Samaria, tachtig man, hebbende de baard afgeschoren, en de klederen gescheurd, en zichzelven gesneden; en spijsoffer en wierook waren in hun hand, om ten huize van de HEERE te brengen.
6 En Ismael, de zoon van Nethanja, ging uit van Mizpa hun tegemoet, al gaande en wenende; en het gebeurde, als hij hen aantrof dat hij zei: Komt tot Gedalia, de zoon van Ahikam!
7 Maar het gebeurde, als zij in het midden van de stad gekomen waren, dat Ismael, de zoon van Nethanja, hen keelde, en wierp hen in het midden van de kuils, hij en de mannen, die met hem waren.
8 Doch onder hen werden tien mannen gevonden, die tot Ismael zeiden: Dood ons niet, want wij hebben verborgen schatten in het veld, van tarwe, en gerst, en olie, en honig. Zo liet hij af, en doodde ze niet in het midden hunner broers.
9 De kuil nu, waarin Ismael al de dode lichamen van de mannen, die hij aan de zijde van Gedalia geslagen had, henenwierp, is dezelfde, die de koning Asa maakte vanwege Baesa, de koning Israels; deze vulde Ismael, de zoon van Nethanja, met de verslagenen.
10 En Ismael voerde het gehele overblijfsel van de volks, dat te Mizpa was, gevankelijk, te weten van de koning dochters, en al het volk, die te Mizpa waren overgelaten, die Nebuzaradan, de overste van de trawanten, aan Gedalia, de zoon van Ahikam, bevolen had; Ismael dan, de zoon van Nethanja, voerde ze gevankelijk weg, en trok henen, om over te gaan tot de kinderen Ammons.
11 Toen nu Johanan, de zoon van Kareah, en al de oversten van de heiren, die met hem waren, al het kwaad hoorden, dat Ismael, de zoon van Nethanja, gedaan had;
12 Zo namen zij al de mannen, en gingen henen, om met Ismael, de zoon van Nethanja, te strijden; en zij vonden hem aan het grote water, dat bij Gibeon is.
13 En het gebeurde, als al het volk, dat met Ismael was, Johanan zag, de zoon van Kareah, en al de oversten van de heiren, die met hem waren, zo werden zij verblijd.
14 En al het volk, dat Ismael van Mizpa gevankelijk had weggevoerd, wendde zich om; en zij keerden zich en gingen over tot Johanan, de zoon van Kareah.
15 Doch Ismael, de zoon van Nethanja, ontkwam van Johanans aangezicht, met acht mannen, en hij trok tot de kinderen Ammons.
16 Toen nam Johanan, de zoon van Kareah, veeleer al de oversten van de heiren, die met hem waren, het gehele overblijfsel van de volks, dat hij wedergebracht had van Ismael, de zoon van Nethanja, van Mizpa, (nadat hij Gedalia, de zoon van Ahikam, geslagen had) te weten de mannen, die krijgslieden waren, en de vrouwen, en kinderkens, en kamerlingen, die hij van Gibeon had wedergebracht;
17 En zij gingen henen, en sloegen zich neder te Geruth-chimham, dat bij Bethlehem is, om voort te trekken, dat zij in Egypte kwamen.
18 Voor het aangezicht van de Chaldeen; want zij vreesden voor hunlieder aangezicht, omdat Ismael, de zoon van Nethanja, Gedalia, de zoon van Ahikam, geslagen had, die de koning van Babel over het land gesteld had.

42

1 Toen traden toe alle oversten van de heiren, Johanan, de zoon van Kareah, en Jezanja, de zoon van Hosaja, en al het volk, van de kleinste tot de grootste toe;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 En zij zeiden tot de profeet Jeremia: Laat toch onze smeking voor uw aangezicht nedervallen, en bid voor ons tot de HEERE, uw God, voor dit gehele overblijfsel; want wij zijn weinigen van velen overgelaten, zoals uw ogen ons zien;
3 Dat ons de HEERE, uw God, bekend make de weg, die wij zullen ingaan, en de zaak, die wij zullen doen.
4 En de profeet Jeremia zei tot hen: Ik heb het gehoord; ziet, ik zal tot de HEERE, uw God, bidden naar uw woorden; en het zal gebeuren, het gehele woord, dat de HEERE u zal antwoorden, zal ik u bekend maken, ik zal u niet een woord onthouden.
5 Toen zeiden zij tot Jeremia: De HEERE zij tussen ons tot een waarachtig en gewis Getuige: indien wij niet naar alle woord, met hetwelk u de HEERE, uw God, tot ons zal zenden, zo zullen doen!
6 Hetzij dan goed of kwaad, wij zullen van de stem van de HEERE, onzes Gods, tot Welke wij u zenden, gehoorzaam zijn; opdat het ons welga, wanneer wij van de stem van de HEERE, onzes Gods, zullen gehoorzaam zijn.
7 En het gebeurde ten einde van tien dagen, dat van de HEERE woord tot Jeremia gebeurde.
8 Toen riep hij Johanan, de zoon van Kareah, en alle oversten van de heiren, die met hem waren, en al het volk, van de kleinste af tot de grootste toe;
9 En hij zei tot hen: Zo zegt de HEERE, de God Israels, tot Welke u mij gezonden hebt, om uw smeking voor Zijn aangezicht neder te werpen:
10 Indien u lieden in dit land zult blijven wonen, zo zal Ik u bouwen en niet afbreken, en u planten en niet uitrukken; want Ik heb berouw over het kwaad, dat Ik u aangedaan heb.
11 Vreest niet voor het aangezicht van de koning van Babel, voor wiens aangezicht u vreest; vreest niet voor hem, spreekt de HEERE; want Ik zal met u zijn, om u te behouden en u van zijn hand te redden.
12 En Ik zal u barmhartigheid geven, dat hij zich uwer erbarme, en u weer in uw land brenge.
13 Maar zo u lieden zult zeggen: Wij zullen in dit land niet blijven; opdat u van de stem van de HEERE, uws Gods, niet gehoorzaam bent,
14 En zei:: Neen, maar wij zullen gaan in Egypteland, alwaar wij geen krijg zullen zien, noch het geluid van de bazuin horen, noch naar brood hongeren, en daar zullen wij blijven;
15 Nu dan, daarom hoort van de HEERE woord, u overblijfsel van Juda! Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Indien u ganselijk uw aangezichten zult stellen om in Egypte te gaan, en zult henen ingaan, om daar als vreemdelingen te verkeren;
16 Zo zal het gebeuren, dat het zwaard, waar u voor vreest, u daar in Egypteland zal achterhalen; en de honger, waar u voor zorgt, zal u daar in Egypte achter aankleven, en u zult daar sterven.
17 Zo zullen al de mannen zijn, die hun aangezichten stellen, om in Egypte te gaan, om daar als vreemdelingen te verkeren; zij zullen sterven door het zwaard, door de honger en door de pestilentie; en zij zullen niemand hebben, die overblijve of ontkome van het kwaad, dat Ik over hen zal brengen.
18 Want zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Zoals Mijn toorn, en Mijn grimmigheid is uitgestort over de inwoners van Jeruzalem, zo zal Mijn grimmigheid over u uitgestort worden, als u in Egypte zult gekomen zijn; en u zult wezen tot een vervloeking, en tot een ontzetting, en tot een vloek, en tot smaadheid, en zult deze plaats niet meer zien.
19 De HEERE heeft tegen u gesproken, u overblijfsel van Juda! Gaat niet in Egypte; weet zekerlijk, dat ik heden tegen u betuigd heb.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Zeker, u hebt uw zielen verleid; want u hebt mij tot de HEERE, uw God, gezonden, en zei:: Bid voor ons tot de HEERE, onzen God, en naar alles, wat de HEERE, onze God, zal zeggen, zo maak het ons bekend, en wij zullen het doen.
21 Nu heb ik het u heden bekend gemaakt; maar u hebt niet gehoord naar de stem van de HEERE, uws Gods, noch naar al hetgeen, met hetwelk Hij mij tot u gezonden heeft.
22 Zo weet nu zekerlijk, dat u door het zwaard, door de honger en door de pestilentie sterven zult, ter plaatse, waar het u gelust heeft henen te gaan, om daar als vreemdelingen te verkeren.

43

1 En het gebeurde, als Jeremia geeindigd had tot het gehele volk te spreken al de woorden van de HEERE, van hun Gods, met die hem de HEERE, hun God, tot hen gezonden had, te weten al die woorden,
2 Zo sprak Azaria, de zoon van Hosaja, en Johanan, de zoon van Kareah, en al de trotse mannen, en zei: tot Jeremia: U spreekt leugen; de HEERE, onze God, heeft u niet gezonden, om te zeggen: U lieden zult niet gaan in Egypte, om daar als vreemdelingen te verkeren.
3 Maar Baruch, de zoon van Nerija, hitst u tegen ons op, opdat hij ons overgeve in de hand van de Chaldeen, dat zij ons doden en ons gevankelijk naar Babel wegvoeren.
4 Zo gehoorzaamde Johanan, de zoon van Kareah, en al de oversten van de heiren, en al het volk, van de stem van de HEERE niet, om in het land van Juda te blijven.
5 Maar Johanan, de zoon van Kareah, en al de oversten van de heiren namen het gehele overblijfsel van Juda, die van al de heidenen, waar zij waren henengedreven, wedergekeerd waren, om in het land van Juda te wonen;
6 De mannen, en de vrouwen, en de kinderkens, en van de koning dochters, en alle ziel, die Nebuzaradan, de overste van de trawanten, bij Gedalia, de zoon van Ahikam, de zoon van Safan, gelaten had, ook de profeet Jeremia, en Baruch, de zoon van Nerija;
7 En zij gingen in Egypteland, want zij waren van de stem van de HEERE niet gehoorzaam; en zij kwamen tot Tachpanhes.
8 Toen gebeurde van de HEERE woord tot Jeremia te Tachpanhes, en zei::
9 Neem grote stenen in uw hand, en verberg ze in de klei in de ticheloven, die bij de deur van Farao's huis te Tachpanhes is, voor de ogen van de Joodse mannen;
10 En zeg tot hen: Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik zal henenzenden, en Nebukadrezar, de koning van Babel, Mijn knecht, halen, en Ik zal zijn troon zetten boven op deze stenen, die Ik verborgen heb; en hij zal zijn schone tent daarover spannen.
11 En hij zal komen en Egypteland slaan: wie ten dood, ten dode; en wie ter gevangenis, ter gevangenis; en wie ten zwaard, ten zwaarde.
12 En Ik zal een vuur aansteken in de huizen van de goden van Egypte, en hij zal ze verbranden, en gevankelijk wegvoeren; en hij zal Egypteland aantrekken, zoals een herder zijn kleed aantrekt, en hij zal van daar uittrekken in vrede.
13 En hij zal de opgerichte beelden van Beth-semes, hetwelk in Egypteland is, verbreken; en hij zal de huizen van de goden van Egypte met vuur verbranden.

44

1 Het woord, dat tot Jeremia gebeurde aan al de Joden, die in Egypteland woonden, die te Migdol woonden, en te Tachpanhes, en te Nof, en in het land Pathros, en zei::

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: U hebt gezien al het kwaad, dat Ik gebracht heb over Jeruzalem en over alle steden van Juda; en ziet, zij zijn een woestheid te deze dage, en niemand woont daarin;
3 Vanwege hun boosheid, die zij gedaan hebben, om Mij te tergen, gaande om te roken en andere goden te dienen, die zij niet kenden, zij, u , noch uw vaders.
4 En Ik heb tot u gezonden al Mijn knechten, de profeten, vroeg op zijnde en zendende, om te zeggen: Doet toch deze gruwelijke zaak niet, die Ik haat.
5 Maar zij hebben niet gehoord, noch hun oor geneigd, om zich van hun boosheid te bekeren, dat zij anderen goden niet roken.
6 Daarom is Mijn grimmigheid en Mijn toorn uitgestort, en heeft gebrand in de steden van Juda en in de straten van Jeruzalem; zodat zij tot eenzaamheid en tot verwoesting geworden zijn, gelijk het is te deze dage.
7 En nu, zo zegt de HEERE, de God van de heirscharen, de God Israels: Waarom doet u zulk een groot kwaad tegen uw zielen, opdat u u de man en de vrouw, het kind en de zuigeling uit het midden van Juda uitroeit, opdat u u geen overblijfsel overlaat?
8 Tergende Mij door de werken uwer handen, rokende anderen goden in het land van Egypte, alwaar u gekomen bent, om daar als vreemdeling te verkeren; opdat u uzelven uitroeit, en opdat u wordt tot een vloek, en tot een smaadheid onder alle volken van de aarde?
9 Hebt u vergeten de boosheden uwer vaderen, en de boosheden van de koningen van Juda, en de boosheden hunner vrouwen, en uw boosheden, en de boosheden uwer vrouwen, die zij gedaan hebben in het land van Juda en in de straten van Jeruzalem?
10 Zij zijn tot op deze dag nog niet verbrijzeld van hart, en zij hebben niet gevreesd, noch gewandeld in Mijn wet en in Mijn inzettingen, die Ik voor uw aangezicht en voor het aangezicht uwer vaderen gegeven heb.
11 Daarom, zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik zal Mijn aangezicht tegen u stellen ten kwade, en om gans Juda uit te roeien.
12 En Ik zal het overblijfsel van Juda wegnemen, die hun aangezichten gesteld hebben, om in Egypteland te gaan, om daar als vreemdelingen te verkeren; en zij zullen allen in Egypteland verteerd worden; door het zwaard zullen zij vallen, door de honger zullen zij verteerd worden, van de kleinste tot de grootste toe; door het zwaard en door de honger zullen zij sterven; en zij zullen worden tot een vervloeking, tot een ontzetting en tot een vloek, en tot een smaadheid.
13 Want Ik zal bezoeking doen over degenen, die in Egypteland wonen, zoals Ik bezoeking gedaan heb over Jeruzalem, door het zwaard, door de honger en door de pestilentie;
14 Zodat het overblijfsel van Juda, die in Egypteland gekomen zijn, om daar als vreemdelingen te verkeren, geen zal hebben, die ontkome, of overblijve; te weten om weer te keren in het land van Juda, waarnaar hun ziel verlangt weer te keren, om daar te wonen; maar zij zullen er niet wederkeren, behalve die ontkomen zullen.
15 Toen antwoordden aan Jeremia al de mannen, die wisten, dat hun vrouwen anderen goden rookten, en al de vrouwen, die daar stonden, zijnde een grote hoop, veeleer al het volk, die in Egypteland, in Pathros, woonde, en zei::
16 Aangaande het woord, dat u tot ons in van de HEERE Naam gesproken hebt, wij zullen naar u niet horen.
17 Maar wij zullen ganselijk doen al hetgeen uit onzen mond is uitgegaan, rokende aan Melecheth van de hemels, en haar drankofferen offerende, zoals wij gedaan hebben, wij en

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

onze vaders, onze koningen en onze vorsten, in de steden van Juda en in de straten van Jeruzalem; toen werden wij met brood verzadigd, en waren vrolijk, en zagen geen kwaad.
18 Maar van toen af, dat wij opgehouden hebben aan Melecheth van de hemels te roken, en haar drankofferen te offeren, hebben wij van alles gebrek gehad, en zijn door het zwaard en door de honger verteerd.
19 Ook wanneer wij aan Melecheth van de hemels roken en haar drankofferen offeren, maken wij haar gebeelde koeken, om haar af te beelden, en offeren wij haar drankofferen, zonder onze mannen?
20 Toen sprak Jeremia tot al het volk, tot de mannen en tot de vrouwen, en tot al het volk, die hem zulks geantwoord hadden, en zei::
21 Het roken, dat u lieden in de steden van Juda en in de straten van Jeruzalem gerookt hebt, u en uw vaderen, uw koningen en uw vorsten, en het volk van de lands, heeft de HEERE daaraan niet gedacht, en is het niet in Zijn hart opgekomen?
22 Zodat het de HEERE niet meer kon verdragen, vanwege de boosheid uwer handelingen, vanwege de gruwelen, die u deedt; daarom is uw land geworden tot een woestheid, en tot ontzetting, en tot een vloek, dat er niemand in woont, gelijk het is te deze dage;
23 Vanwege dat u gerookt hebt, en dat u tegen de HEERE gezondigd hebt, en van de HEERE stem niet gehoorzaam bent geweest, en in Zijn wet en in Zijn inzettingen, en in Zijn getuigenissen niet hebt gewandeld; daarom is u dit kwaad wedervaren, gelijk het is te deze dage.
24 Voorts zei Jeremia tot al het volk, en tot al de vrouwen: Hoort van de HEERE woord, u gans Juda, die in Egypteland bent!
25 Zo spreekt de HEERE van de heirscharen, de God Israels, en zei:: Aangaande u en uw vrouwen, zij hebben toch met uw mond gesproken, en u hebt het met uw handen vervuld, en zei:: Wij zullen onze geloften, die wij beloofd hebben, ganselijk houden, rokende aan Melecheth van de hemels, en haar drankofferen offerende; nu, zij hebben uw geloften volkomenlijk bevestigd en uw geloften volkomenlijk gehouden.
26 Daarom hoort van de HEERE woord, u gans Juda, die in Egypteland woont! Ziet, Ik zweer bij Mijn groten Naam, zegt de HEERE, zo Mijn Naam met de mond van enig man van Juda in gans Egypteland meer zal genoemd worden, die zegge: Zo waarachtig als de Elohiem leeft!
27 Ziet, Ik zal over hen waken ten kwade en niet ten goede; en alle mannen van Juda, die in Egypteland zijn, zullen door het zwaard en door de honger verteerd worden, totdat zij ten einde zijn.
28 Maar die van het zwaard ontkomen, zullen uit Egypteland wederkeren in het land van Juda, weinig in getal; en het gehele overblijfsel van Juda, die in Egypteland gekomen zijn, om daar als vreemdelingen te verkeren, zullen weten, wiens woord bestaan zal, het Mijn of het hunne.
29 En dit zal u het teken zijn, spreekt de HEERE, dat Ik in deze plaats over u bezoeking zal doen; opdat u weet, dat Mijn woorden zekerlijk over u bestaan zullen ten kwade;
30 Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal Farao Hofra, de koning van Egypte, geven in de hand van zijn vijanden, en in de hand van hen, die zijn ziel zoeken, zoals Ik Zedekia, de koning van Juda, gegeven heb in de hand van Nebukadrezar, de koning van Babel, zijn vijand, en die zijn ziel zocht.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Het woord, dat de profeet Jeremia gesproken heeft tot Baruch, de zoon van Nerija, als hij die woorden uit de mond van Jeremia in een boek schreef, in het vierde jaar van Jojakim, de zoon van Josia, de koning van Juda, en zei::
2 Zo zegt de HEERE, de God Israels, van u, o Baruch!
3 U zegt: Wee nu mij, want de HEERE heeft droefenis tot mijn smart gedaan; ik ben moede van mijn zuchten, en vind geen rust!
4 Zo zult u tot hem zeggen: Zo zegt de HEERE: Zie, dat Ik gebouwd heb, breek Ik af, en dat Ik geplant heb, ruk Ik uit, zelfs dit gehele land.
5 En zoudt u u grote dingen zoeken? Zoek ze niet; want zie, Ik breng een kwaad over alle vlees, spreekt de HEERE; maar Ik zal u uw ziel tot een buit geven, in alle plaatsen, waar u zult henentrekken.

46
1 Het woord van de HEERE, dat tot de profeet Jeremia geschied is tegen de heidenen.
2 Tegen Egypte; tegen het heir van Farao Necho, koning van Egypte, dat aan de rivier Frath, bij Karchemis was, dat Nebukadrezar, de koning van Babel, sloeg, in het vierde jaar van Jojakim, de zoon van Josia, de koning van Juda.
3 Rust het schild en de rondas toe, en nadert tot de strijd!
4 Spant de paarden aan, en klimt op, u ruiters! en stelt u met helmen; veegt de spiesen, trekt de pantsiers aan!
5 Waarom zie Ik, dat zij versaagd en achterwaarts gedreven zijn? Zelfs hun helden zijn verslagen, en nemen de vlucht, en zien niet om; er is schrik van rondom, spreekt de HEERE.
6 De snelle ontvliede niet, en de held ontkome niet; tegen het noorden, aan de oever van de rivier Frath zijn zij gestruikeld en gevallen.
7 Wie is deze, die optrekt als een stroom, wiens wateren zich bewegen als de rivieren?
8 Egypte trekt op als een stroom, en zijn wateren bewegen zich als de rivieren; en hij zegt: Ik zal optrekken, ik zal de aarde bedekken, ik zal de stad, en die daarin wonen, verderven.
9 Trekt op, u paarden! en raast, u wagens! en laat de helden uittrekken: de Moren, en de Puteers, die het schild handelen, en de Lydiers, die de boog handelen en spannen.
10 Maar deze dag is van de HEERE, van de HEERE van de heirscharen, een dag van de wrake, dat Hij zich wreke van Zijn wederpartijders, en het zwaard zal vreten, en verzadigd, en dronken worden van hun bloed; want de Heere, HEERE van de heirscharen, heeft een slachtoffer in het land van het noorden, aan de rivier Frath.
11 Ga henen op naar Gilead, en haal balsem, u jonkvrouw, dochter van Egypte! Tevergeefs vermenigvuldigt u de medicijnen, er is geen heling voor u.
12 De volken hebben uw schande gehoord, en het land is vol van uw gekrijt; want zij hebben zich gestoten, held tegen held, zij zijn beiden te zamen gevallen.
13 Het woord, dat de HEERE tot de profeet Jeremia sprak, van de aankomst van Nebukadrezar, de koning van Babel, om Egypteland te slaan.
14 Verkondigt in Egypte, en doet het horen te Migdol; doet het ook horen te Nof en Tachpanhes; zegt: Stelt er u naar, en maakt u gereed, want het zwaard heeft verteerd, wat rondom u is.
15 Waarom zijn uw sterken weggeveegd? Zij stonden niet, omdat hen de HEERE voortdreef.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 Hij maakte van de struikelenden veel; ja, de een viel op de ander; zodat zij zeiden: Staat op en laat ons wederkeren tot ons volk, en tot het land onzer geboorte, vanwege het verdrukkende zwaard.
17 Daar riepen zij: Farao, de koning van Egypte, is maar een gedruis; hij heeft de gezetten tijd laten voorbijgaan.
18 Zo waarachtig als Ik leef, spreekt de Koning, Wiens Naam is HEERE van de heirscharen; hij zal voorzeker, als Thabor onder de bergen, en als Karmel bij de zee, aankomen!
19 Maak voor u gereedschap van de gevankelijke wegvoering, u inwoneres, u dochter van Egypte! want Nof zal ter verwoesting worden, en zal verbrand worden, dat er niemand in wone.
20 Egypte is een zeer schone vaarze; de slachter komt, hij komt van het noorden.
21 Zelfs haar gehuurden in haar midden zijn als gemeste kalveren; maar die hebben zich ook gewend, zij zijn te zamen gevlucht, zij hebben niet gestaan; want de dag van hun verderfs is over hen gekomen, de tijd hunner bezoeking.
22 Haar stem zal gaan als van een slang; want zij zullen met krijgsmacht daarhenen trekken, en tot haar met bijlen komen, gelijk houthouwers.
23 Zij hebben haar woud afgehouwen, spreekt de HEERE, hoewel het niet is te onderzoeken; want zij zijn meerder dan de sprinkhanen, zodat men hen niet tellen kan.
24 De dochter van Egypte is beschaamd; zij is gegeven in de hand van de volks van het noorden.
25 De HEERE van de heirscharen, de God Israels, zegt: Ziet, Ik zal bezoeking doen over de menigte van No, en over Farao, en over Egypte, en over haar goden, en over haar koningen, ja, over Farao, en over degenen, die op hem vertrouwen.
26 En Ik zal hen geven in de hand van hen, die hunlieder ziel zoeken, en in de hand van Nebukadrezar, de koning van Babel, en in de hand van zijn knechten. Maar daarna zal zij bewoond worden als in de dagen van ouds, spreekt de HEERE.
27 Maar u , Mijn knecht Jakob! vrees niet, en ontzet u niet, o Israel! want zie, Ik zal u verlossen uit verre landen, en uw zaad uit het land hunner gevangenis; en Jakob zal wederkomen, en stil en gerust zijn, en niemand zal hem verschrikken.
28 U dan Mijn knecht Jakob! vrees niet, spreekt de HEERE; want Ik ben met u; want Ik zal een voleinding maken met al de heidenen, waarhenen Ik u gedreven zal hebben, doch met u zal Ik geen voleinding maken, maar u kastijden met mate, en u niet gans onschuldig houden.

47
1 Het woord van de HEERE, dat tot de profeet Jeremia gebeurde, tegen de Filistijnen; eer dat Farao Gaza sloeg.
2 Zo zegt de HEERE: Ziet, wateren komen op van het noorden, en zullen worden tot een overlopende beek, en overlopen het land en de volheid van hetzelve, de stad en die daarin wonen; en de mensen zullen schreeuwen, en al de inwoners van de lands zullen huilen;
3 Vanwege het geluid van het geklater van de hoeven van zijn sterke paarden, vanwege het geraas van zijn wagenen, en het bulderen van zijn raderen; de vaders zien niet om naar de kinderen, vanwege de slappigheid van de handen;
4 Vanwege de dag, die er komt om alle Filistijnen te verstoren, om Tyrus en Sidon allen overgeblevenen helper af te snijden; want de HEERE zal de Filistijnen, het overblijfsel van de eilands van Kafthor, verstoren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Kaalheid is op Gaza gekomen; Askelon is uitgeroeid, met het overblijfsel van hun dals; hoe lang zult u uzelven insnijdingen maken?
6 O wee, u zwaard van de HEERE! Hoe lang zult u niet stil houden? Vaar in uw schede, rust en wees stil!
7 Hoe zoudt u stil houden? De HEERE heeft toch aan het zwaard bevel gegeven; tegen Askelon en tegen de zeehaven, daar heeft Hij het besteld.

48
1 Tegen Moab zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels, zo: Wee over Nebo, want zij is verstoord; Kirjathaim is beschaamd, zij is ingenomen; de stad van de hogen vertreks is beschaamd en verschrikt.
2 Moabs roem van Hesbon is er niet meer; zij hebben kwaad tegen haar gedacht, en zei:: Komt, en laat ons haar uitroeien, dat zij geen volk meer zij; ook u , o Madmen! zult nedergehouwen worden, het zwaard zal achter u heengaan.
3 Er is een stem van de gekrijts van Horonaim; verstoring en een grote breuk!
4 Moab is verbroken; haar kleine kinderen hebben een gekrijt laten horen.
5 Want in de opgang van Luhith zal geween bij geween opgaan, want in de afgang van Horonaim hebben Moabs wederpartijders een jammergeschrei gehoord.
6 Vlucht, redt uw ziel! en wordt als de heide in de woestijn;
7 Want om uw vertrouwen op uw werken, en op uw schatten, zult u ook ingenomen worden; en Kamos zal henen uitgaan in gevangenis, zijn priesteren en zijn vorsten te zamen.
8 Want de verstoorder zal komen over elke stad, dat niet een stad ontkomen zal; en het dal zal verderven, en het effen veld verdelgd worden; want de HEERE heeft het gezegd.
9 Geeft Moab vederen, want al vliegende zal zij uitgaan; en haar steden zullen ter verwoesting worden, dat niemand in dezelve wone.
10 Vervloekt zij, die van de HEERE werk bedriegelijk doet; ja, vervloekt zij, die zijn zwaard van het bloed onthoudt!
11 Moab is van zijn jeugd aan gerust geweest, en hij heeft op zijn heffe stil gelegen, en is van vat in vat niet geledigd, en heeft niet gewandeld in gevangenis; daarom is zijn smaak in hem gebleven, en zijn reuk niet veranderd.
12 Daarom, ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik hem vreemde gasten zal toeschikken, die hem in vreemde plaatsen zullen voeren, en zijn vaten ledigen, en hunlieder flessen in stukken slaan.
13 En Moab zal beschaamd worden vanwege Kamos, zoals het huis Israels beschaamd is geworden vanwege Beth-el, hunlieder vertrouwen.
14 Hoe zult u zeggen: Wij zijn helden en dappere mannen ten strijde?
15 Moab is verstoord, en uit zijn steden opgegaan, en de keur van zijn jongelingen is ter slachting afgegaan, spreekt de Koning, Wiens Naam is HEERE van de heirscharen.
16 Moabs verderf is nabij om te komen, en zijn kwaad haast zeer.
17 Beklaagt hem, u allen, die rondom hem bent, en allen, die zijn naam kent; zegt: Hoe is de sterke staf, de sierlijke stok verbroken?
18 Daal neder uit uw heerlijkheid, en woon in dorst, u inwoneres, u dochter van Dibon! want Moabs verstoorder is tegen u opgetogen, hij heeft uw vestingen verdorven.
19 Sta aan de weg, en zie toe, u inwoneres van Aroer! Vraag de vluchtenden man en de ontkomene vrouw; zeg: Wat is er geschied?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Moab is beschaamd, want hij is verslagen; huilt en krijt! verkondigt te Arnon, dat Moab verstoord is.
21 En het oordeel is gekomen over het vlakke land; over Holon, en over Jahza, en over Mefaath,
22 En over Dibon, en over Nebo, en over Beth-diblathaim,
23 En over Kirjathaim, en over Beth-gamul, en over Beth-meon,
24 En over Kerioth, en over Bozra; ja, over alle steden van Moabs land, die verre en die nabij zijn.
25 Moabs hoorn is afgesneden, en zijn arm verbroken, spreekt de HEERE.
26 Maak hem dronken, omdat hij zich groot gemaakt heeft tegen de HEERE; zo zal Moab met de handen klappen in zijn uitspuwsel, en hij zelf zal ook ter belaching zijn.
27 Want is u niet Israel ter belaching geweest? Was hij onder de dieven gevonden, dat u u zo bewoogt, van de tijd af, dat uw woorden van hem waren?
28 Verlaat de steden, en woont in de steenrots, u inwoners van Moab! en wordt gelijk een duif, die in de doorgangen van de mond eens hols nestelt.
29 Wij hebben Moabs hovaardij gehoord (hij is zeer hovaardig), zijn trotsheid, en zijn hovaardij, en zijn hoogmoed, en van zijn harten hoogheid.
30 Ik ken zijn verbolgenheid, spreekt de HEERE, maar niet zo; zijn grendelen doen het zo niet.
31 Daarom zal Ik over Moab huilen, ja, om gans Moab zal Ik krijten; over de lieden van Kir-heres zal men zuchten.
32 Boven het geween van Jaezer zal Ik u bewenen, u wijnstok van Sibma! uw wijnranken zijn over zee gegaan, zij hebben gereikt tot aan Jaezers zee; maar de verstoorder is gevallen op uw zomervruchten en op uw wijnoogst;
33 Zodat de blijdschap en verheuging uit het vruchtbare veld, namelijk uit Moabs land, weggenomen is; want Ik heb de wijn doen ophouden uit de kuipen; men zal geen druiven treden met vreugdegeschrei; het vreugdegeschrei zal geen vreugdegeschrei zijn.
34 Vanwege Hesbons gekrijt tot Eleale toe, tot Jahaz toe, hebben zij hun stem verheven, van Zoar tot aan Horonaim, die driejarige vaarze; want ook de wateren van Nimrim zullen tot verwoestingen worden.
35 En Ik zal in Moab doen ophouden, spreekt de HEERE, die, die op de hoogte offert, en die zijn goden rookt.
36 Daarom zal Mijn hart over Moab getier maken als de fluiten; ook zal Mijn hart over de lieden van Kir-heres getier maken als de fluiten, omdat het overschot, dat hij gemaakt had, verloren is.
37 Want alle hoofden zijn kaal, en alle baarden afgekort; op alle handen zijn insnijdingen, en op de lenden is een zak.
38 Op alle daken van Moab, en op al haar straten is overal misbaar; want Ik heb Moab verbroken als een vat, waar men geen lust aan heeft, spreekt de HEERE.
39 Hoe is hij verslagen! zij huilen; hoe heeft Moab de nek met schaamte gewend! Zo zal Moab allen, die rondom hem zijn, tot belaching en tot een ontzetting worden.
40 Want zo zegt de HEERE: Ziet, hij zal snel vliegen als een arend, en hij zal zijn vleugelen over Moab uitbreiden.
41 Elk een van de steden is verkregen, en elk een van de vastigheden is ingenomen; en het hart van Moabs helden zal te die dage wezen, als het hart van een vrouw, die in nood is.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

42 Want Moab zal verdelgd worden, dat hij geen volk zij, omdat hij zich groot gemaakt heeft tegen de HEERE.
43 De vreze, en de kuil, en de strik, over u, u inwoner van Moab! spreekt de HEERE.
44 Die van de vreze ontvliedt, zal in de kuil vallen, en die uit de kuil opkomt, zal in de strik gevangen worden; want Ik zal over haar, over Moab, het jaar van hunlieder bezoeking brengen, spreekt de HEERE.
45 Die voor van de vijands macht vluchtten, bleven staan in de schaduw van Hesbon; maar een vuur is uitgegaan van Hesbon, en een vlam van tussen Sihon, en heeft de hoeken van Moab en de schedel van de kinderen van het gedruis verteerd.
46 Wee u, Moab! het volk van Kamos is verloren; want uw zonen zijn weggenomen in gevangenis; ook zijn uw dochters in gevangenis.
47 Maar in het laatste van de dagen, zal Ik Moabs gevangenis wenden, spreekt de HEERE. Tot hiertoe is Moabs oordeel.

49
1 Tegen de kinderen Ammons zegt de HEERE zo: Heeft dan Israel geen kinderen? Heeft hij geen erfgenaam? Waarom is dan Malcham erfgenaam van Gad, en waarom woont zijn volk in zijn steden?
2 Daarom ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik over Rabba van de kinderen Ammons een krijgsgeschrei zal doen horen, en zij zal tot een woesten hoop worden, en haar onderhorige plaatsen zullen met vuur aangestoken worden; en Israel zal erven degenen, die hem geerfd hadden, zegt de HEERE.
3 Huil, o Hesbon! want Ai is verstoord; krijt, u dochters van Rabba, gordt zakken aan, drijft misbaar, en loopt om bij de tuinen; want Malcham zal wandelen in gevangenis, zijn priesteren en zijn vorsten te zamen.
4 Wat roemt u op uw dalen? Uw dal is weggevloten, u afkerige dochter! die op haar schatten vertrouwt, en zei:: Wie zou tegen mij komen?
5 Ziet, Ik zal vreze over u brengen, spreekt de Heere, de HEERE van de heirscharen, van allen, die rondom u zijn, en u lieden zult, een ieder voor zich henen, uitgedreven worden, en niemand zal de omdolende vergaderen.
6 Maar daarna zal Ik de gevangenis van de kinderen Ammons wenden, spreekt de HEERE.
7 Tegen Edom zegt de HEERE van de heirscharen zo: Is er dan geen wijsheid meer te Theman? Is de raad vergaan van de verstandigen? Is hunlieder wijsheid onnut geworden?
8 Vliedt, wendt u, woont in diepe plaatsen, u inwoners van Dedan! want Ik heb Ezau's verderf over hem gebracht, de tijd, dat Ik hem bezocht heb.
9 Zo er wijnlezers tot u gekomen waren, zouden zij niet een nalezing hebben overgelaten? Zo er dieven bij nacht gekomen waren, zouden zij niet verdorven hebben zoveel hun genoeg ware?
10 Maar Ik heb Ezau ontbloot, Ik heb zijn verborgene plaatsen ontdekt, dat hij zich niet zal kunnen versteken; zijn zaad is verstoord, ook zijn broers, en zijn naburen, en hij is er niet meer.
11 Laat uw wezen achter, en Ik zal hen in het leven behouden, en laat uw weduwen op Mij vertrouwen.
12 Want zo zegt de HEERE: Ziet, degenen, welker oordeel het niet is de beker te drinken, zullen ganselijk drinken; en zoudt u enigszins onschuldig gehouden worden? U zult niet onschuldig worden gehouden, maar u zult ganselijk drinken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Want Ik heb bij Mijzelven gezworen, spreekt de HEERE, dat Bozra worden zal tot een ontzetting, tot een smaadheid, tot een woestheid, en tot een vloek; en al haar steden zullen worden tot eeuwige woestheden.
14 Ik heb een gerucht gehoord van de HEERE, en er is een gezant geschikt onder de heidenen, om te zeggen: Vergadert u, en komt aan tegen haar, en maakt u op ten strijde.
15 Want zie, Ik heb u klein gemaakt onder de heidenen, veracht onder de mensen.
16 Uw schrikkelijkheid heeft u bedrogen, en de trotsheid uws harten, u , die woont in de kloven van de steenrotsen, die u houdt op de hoogte van de heuvelen! Al zoudt u uw nest zo hoog maken als de arend, zo zal Ik u van daar nederstoten, spreekt de HEERE.
17 Zo zal Edom worden tot een ontzetting; al wie voorbij haar gaat, zal zich ontzetten, en fluiten over al haar plagen.
18 Gelijk de omkering van Sodom en Gomorra en haar naburen, zal het zijn, zegt de HEERE; niemand zal daar wonen, en geen mensenkind daarin verkeren.
19 Ziet, gelijk een leeuw van de verheffing van de Jordaan, zal hij opkomen tegen de sterke woning; want Ik zal hem in een ogenblik daaruit doen lopen; en wie daartoe verkoren is, die zal Ik tegen haar bestellen; want wie is Mij gelijk, en wie zou Mij dagvaarden, en wie is die herder, die voor Mijn aangezicht bestaan zou?
20 Daarom hoort van de HEERE raadslag, die Hij over Edom heeft beraadslaagd, en Zijn gedachten, die Hij gedacht heeft over de inwoners van Theman: Zo de geringsten van de kudde hen niet zullen nedertrekken! Indien hij hunlieder woning niet boven hen zal verwoesten!
21 De aarde heeft gebeefd van het geluid van hun val, van het gekrijt, welks geluid gehoord is bij de Schelfzee.
22 Ziet, hij zal opkomen en snel vliegen, als een arend, en zijn vleugelen over Bozra uitbreiden; en het hart van Edoms helden zal te die dage wezen, als het hart van een vrouw, die in nood is.
23 Tegen Damaskus. Beschaamd is Hamath en Arpad; omdat zij een boos gerucht gehoord hebben, zijn zij gesmolten; bij de zee is bekommernis, men kan er niet rusten.
24 Damaskus is slap geworden, zij heeft zich gewend, om te vluchten, en siddering heeft haar aangegrepen; benauwdheid en smarten als van een barende vrouw hebben haar bevangen;
25 Hoe is de beroemde stad niet gelaten, de stad Van mijn vrolijkheid!
26 Daarom zullen haar jongelingen vallen op haar straten; en al haar krijgslieden zullen te die dage nedergehouwen worden, spreekt de HEERE van de heirscharen.
27 En Ik zal een vuur aansteken in de muur van Damaskus, en het zal Benhadads paleizen verteren.
28 Tegen Kedar, en tegen de koninkrijken van Hazor, die Nebukadrezar, de koning van Babel, sloeg, zegt de HEERE zo: Maakt u op, trekt op tegen Kedar, en verstoort de kinderen van het oosten.
29 Zij zullen hun tenten en hun kudden nemen, hun gordijnen en al hun gereedschap, en hun kemelen voor zich wegnemen; en zij zullen tegen hen uitroepen: Schrik van rondom!
30 Vliedt, zwerft fluks henen weg, woont in diepe plaatsen, u inwoners van Hazor! spreekt de HEERE; want Nebukadrezar, de koning van Babel, heeft een raadslag tegen u beraadslaagd, en een gedachte tegen hen gedacht.
31 Maakt u op, trekt op tegen het volk, dat rust heeft, dat in zekerheid woont, spreekt de HEERE; dat geen deuren noch grendel heeft, die alleen wonen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

32 En hun kemelen zullen ten roof zijn, en de menigte van hun vee zal ten buit zijn; en Ik zal hen verstrooien in alle winden, te weten degenen, die aan de hoeken afgekort zijn; en Ik zal hunlieder verderf van al zijn zijden aanbrengen, spreekt de HEERE.
33 En Hazor zal worden tot een drakenwoning, een verwoesting tot in eeuwigheid; niemand zal daar wonen, en geen mensenkind daarin verkeren.
34 Het woord van de HEERE, dat tot de profeet Jeremia geschied is tegen Elam, in het begin van de koninkrijks van Zedekia, de koning van Juda, en zei::
35 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Ziet, Ik zal verbreken Elams boog, het voornaamste van hunlieder geweld.
36 En Ik zal de vier winden uit de vier hoeken van de hemels over Elam aanbrengen, en zal hen in al die winden verstrooien; en er zal geen volk zijn, waarhenen Elams verdrevenen niet zullen komen.
37 En Ik zal Elam versaagd maken voor het aangezicht hunner vijanden, en voor het aangezicht van hen, die hun ziel zoeken, en zal een kwaad over hen brengen, de ernst van mijn toorns, spreekt de HEERE; en Ik zal het zwaard achter hen zenden, totdat Ik hen verteerd zal hebben.
38 En Ik zal Mijn troon in Elam stellen; en zal de koning en de vorsten van daar vernielen, spreekt de HEERE;
39 Maar het zal gebeuren in het laatste van de dagen, dat Ik Elams gevangenis wenden zal, spreekt de HEERE.

50
1 Het woord, dat de HEERE gesproken heeft tegen Babel, tegen het land van de Chaldeen, door de dienst van de profeet Jeremia.
2 Verkondigt onder de heidenen, en doet horen, en werpt een banier op, laat horen, verbergt het niet; zegt: Babel is ingenomen, Bel is beschaamd, Merodach is verpletterd, haar afgoden zijn beschaamd, haar drekgoden zijn verpletterd!
3 Want een volk komt tegen haar op van het noorden; dat zal haar land zetten in verwoesting, dat er geen inwoner in zal zijn; van de mensen aan tot de beesten toe zijn zij weggezworven, doorgegaan!
4 In dezelve dagen en ter zelver tijd, spreekt de HEERE, zullen de kinderen Israels komen, zij en de kinderen van Juda te zamen; wandelende en wenende zullen zij henengaan, en de HEERE, hun God, zoeken.
5 Zij zullen naar Sion vragen; op de weg hierheen zullen hun aangezichten zijn; zij zullen komen en de HEERE toegevoegd worden, met een eeuwig verbond, dat niet zal worden vergeten.
6 Mijn volk waren verloren schapen, hun herders hadden hen verleid, zij hadden hen gevoerd naar de bergen, zij gingen van berg tot heuvel, zij vergaten hun legering.
7 Allen, die hen vonden, aten hen op, en hun wederpartijders zeiden: Wij zullen geen schuld hebben; daarom dat zij gezondigd hebben tegen de HEERE, in de woning van de gerechtigheid, ja, tegen de HEERE, de Verwachting hunner vaderen.
8 Vliedt weg uit het midden van Babel, en gaat uit van de Chaldeen land; en weest als de bokken voor de kudde henen.
9 Want ziet, Ik zal een verzameling van grote volken uit het land van het noorden verwekken, en tegen Babel opbrengen; die zullen zich tegen haar rusten; van daar zal zij ingenomen worden; hun pijlen zullen zijn als eens kloeken helds, geen zal ledig wederkeren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 En Chaldea zal ten roof zijn; allen, die het beroven, zullen verzadigd worden, spreekt de HEERE.
11 Omdat u u verblijd hebt, omdat u van vreugde hebt opgesprongen, u plunderaars Van mijn erfenis! omdat u geil geworden bent als een grazige vaars, en hebt gebriest als de sterke paarden;
12 Zo is uw moeder zeer beschaamd; die u gebaard heeft, is schaamrood geworden; ziet, zij is geworden de achterste van de heidenen, een woestijn, dorheid en wildernis.
13 Vanwege de verbolgenheid van de HEERE zal zij niet bewoond worden, maar zij zal geheel een verwoesting worden; al wie aan Babel voorbijgaat, zal zich ontzetten, en fluiten over al haar plagen.
14 Rust u tegen Babel rondom, u allen, die de boog spant! schiet in haar, en spaart de pijlen niet; want zij heeft tegen de HEERE gezondigd.
15 Juicht over haar rondom, zij heeft haar hand gegeven; haar fondamenten zijn gevallen, haar muren zijn afgebroken; want dat is van de HEERE wraak, wreekt u aan haar, doet haar, zoals zij gedaan heeft!
16 Roeit uit van Babel de zaaier, en die, die de sikkel handelt in de oogsttijd; laat hen vanwege het verdrukkende zwaard, zich keren, een ieder tot zijn volk, en vlieden, een ieder naar zijn land.
17 Israel is een verbijsterd lam, dat de leeuwen verjaagd hebben; de eerste, die hem heeft opgegeten, was de koning van Assur, en deze de laatste, Nebukadrezar, de koning van Babel, heeft hem de beenderen verbrijzeld.
18 Daarom, zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: Ziet, Ik zal bezoeking doen over de koning van Babel en over zijn land, zoals Ik bezoeking gedaan heb over de koning van Assur.
19 En Ik zal Israel weer tot zijn woning brengen, en hij zal weiden op de Karmel en op de Basan; en zijn ziel zal op het gebergte van Efraim en Gilead verzadigd worden.
20 In die dagen en te dier tijd, spreekt de HEERE, zal Israels ongerechtigheid gezocht worden, maar zij zal er niet zijn, en de zonden van Juda, maar zullen niet gevonden worden; want Ik zal ze hen vergeven, die Ik zal doen overblijven.
21 Tegen het land Merathaim, trek tegen hetzelve op, en tegen de inwoners van Pekod; verwoest en verban achter hen, spreekt de HEERE, en doe naar alles, wat Ik u geboden heb.
22 Er is een krijgsgeschrei in het land, en een grote breuk.
23 Hoe is de hamer van de gehele aarde zo afgehouwen en verbroken! Hoe is Babel geworden tot een ontzetting onder de heidenen.
24 Ik heb u een strik gesteld, dies bent u ook gevangen, o Babel! dat u het niet wist; u bent gevonden, en ook gegrepen, omdat u u tegen de HEERE in strijd gemengd hebt.
25 De HEERE heeft Zijn schatkamer opengedaan, en de instrumenten Van zijn gramschap voortgebracht; want dat is een werk van de Heere, de HEERE van de heirscharen, in het land van de Chaldeen.
26 Komt aan tegen haar van het uiterste, opent haar schuren, vertreedt haar als korenhopen, en verbant ze; laat ze geen overblijfsel hebben.
27 Doodt met het zwaard al haar varren, laat ze afgaan ter slachting; wee over hen, want hun dag is gekomen, de tijd hunner bezoeking!
28 Er is een stem van de gevluchten en ontkomenen uit het land van Babel, om in Sion te verkondigen de wraak van de HEERE, onzes Gods, de wraak Van zijn tempels.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

29 Laat u horen tegen Babel, u schutters! u allen, die de boog spant! legert u tegen haar rondom, laat niemand van hen ontkomen; vergeldt haar naar haar werk, doet haar naar alles, wat zij gedaan heeft; want zij heeft trotselijk gehandeld tegen de HEERE, tegen de Heilige Israels.
30 Daarom zullen haar jongelingen vallen op haar straten, en al haar krijgslieden te die dage uitgeroeid worden, spreekt de HEERE.
31 Ziet, Ik wil aan u, u trotse! spreekt de Heere, de HEERE van de heirscharen; want uw dag is gekomen, de tijd, dat Ik u bezoeken zal.
32 Dan zal de trotse aanstoten en vallen, en er zal niemand zijn, die hem opricht; ja, Ik zal een vuur aansteken in zijn steden, dat zal alle plaatsen rondom hem verteren.
33 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: De kinderen Israels en de kinderen van Juda zijn te zamen verdrukt geweest; en allen, die hen gevangen hadden, hebben hen vast gehouden; zij hebben hen geweigerd los te laten.
34 Maar hun Verlosser is sterk, HEERE van de heirscharen is Zijn Naam; Hij zal hun twist zekerlijk twisten, opdat Hij het land in rust brenge, maar de inwoners van Babel beroere.
35 Het zwaard zal zijn over de Chaldeen, spreekt de HEERE; en over de inwoners van Babel, en over haar vorsten, en over haar wijzen.
36 Het zwaard zal zijn over de leugenaars, dat zij zot worden; het zwaard zal zijn over haar helden, dat zij versagen;
37 Het zwaard zal zijn over zijn paarden en over zijn wagenen, en over de gansen gemengden hoop, die in het midden van hen is, dat zij tot wijven worden; het zwaard zal zijn over haar schatten, dat zij geplunderd worden.
38 Droogte zal zijn over haar wateren, dat zij uitdrogen; want het is een land van gesneden beelden, en zij razen naar de schrikkelijke afgoden.
39 Daarom zo zullen de wilde dieren van de woestijnen met de wilde dieren van de eilanden daarin wonen; ook zullen de jonge struisen daarin wonen; en men zal er geen verblijf meer hebben in eeuwigheid, en zij zal niet bewoond worden van geslacht tot geslacht.
40 Gelijk God Sodom en Gomorra en haar naburen heeft omgekeerd, spreekt de HEERE, zo zal niemand daar wonen, en geen mensenkind in haar verkeren.
41 Ziet, daar komt een volk uit het noorden; en een grote natie, en geweldige koningen zullen van de zijden van de aarde opgewekt worden.
42 Boog en spies zullen zij voeren; wreed zijn zij, en zullen niet barmhartig zijn; hun stem zal bruisen als de zee, en op paarden zullen zij rijden; het is toegerust als een man ten oorlog, tegen u, o dochter van Babel!
43 De koning van Babel heeft hunlieder gerucht gehoord, en zijn handen zijn slap geworden; benauwdheid heeft hem aangegrepen, weedom als van een barende vrouw.
44 Ziet, gelijk een leeuw van de verheffing van de Jordaan, zal hij opkomen tegen de sterke woning; want Ik zal hen in een ogenblik daaruit doen lopen; en wie daartoe verkoren is, die zal Ik tegen haar bestellen; want wie is Mij gelijk, en wie zou Mij dagvaarden? En wie is de herder, die voor Mijn aangezicht bestaan zou?
45 Daarom hoort de raadslag van de HEERE, die Hij over Babel heeft beraadslaagd, en Zijn gedachten, die Hij gedacht heeft over het land van de Chaldeen: Zo de geringsten van de kudde hen niet zullen nedertrekken! Zo hij de woning boven hen niet zal verwoesten!
46 De aarde is bevende geworden van het geluid van de inneming van Babel, en het gekrijt is gehoord onder de volken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

51
1 Zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal een verdervenden wind opwekken tegen Babel, en tegen degenen, die daar wonen in het hart van degenen, die tegen Mij opstaan.
2 En Ik zal Babel wanners toeschikken, die haar wannen, en haar land uitledigen zullen; want zij zullen ten dage van de kwaads van rondom tegen haar zijn.
3 De schutter spanne zijn boog tegen die, die spant, en tegen die, die zich verheft in zijn pantsier; en verschoont haar jongelingen niet, verbant al haar heir;
4 Dat de verslagenen liggen in het land van de Chaldeen, en de doorstokenen op haar straten.
5 Want Israel of Juda zal niet in weduwschap gelaten worden van zijn God, van de HEERE van de heirscharen (hoewel hunlieder land vol van schuld is), van de Heilige Israels.
6 Vliedt uit het midden van Babel, en redt, een ieder zijn ziel; wordt niet uitgeroeid in haar ongerechtigheid; want dit is de tijd van de wraak van de HEERE, Die haar de verdienste betaalt.
7 Babel was een gouden beker in de hand van de HEERE, die de gehele aarde dronken maakte; de volken hebben van haar wijn gedronken, daarom zijn de volken dol geworden.
8 Schielijk is Babel gevallen en verbroken; huilt over haar, neemt balsem tot haar pijn, misschien zal zij genezen worden.
9 Wij hebben Babel gemeesterd, maar zij is niet genezen; verlaat haar dan, en laat ons een ieder in zijn land trekken; want haar oordeel reikt tot aan de hemel, en is verheven tot aan de bovenste wolken.
10 De HEERE heeft onze gerechtigheden hervoor gebracht; komt en laat ons te Sion het werk van de HEERE, onzes Gods, vertellen!
11 Zuivert de pijlen, rust de schilden volkomenlijk toe; de HEERE heeft de geest van de koningen van Medie opgewekt; want Zijn voornemen is tegen Babel, dat Hij haar verderve; want dit is de wraak van de HEERE, de wraak Van zijn tempels.
12 Verheft de banier op de muren van Babel, versterkt de wacht, stelt wachters, bereidt de lagen; want gelijk de HEERE heeft voorgenomen, zo heeft Hij gedaan, wat Hij over de inwoners van Babel gesproken heeft.
13 U , die aan vele wateren woont, die machtig bent van schatten! uw einde is gekomen, de maat uwer gierigheid.
14 De HEERE van de heirscharen heeft gezworen bij Zijn ziel: Ofschoon Ik u met mensen als met kevers vervuld heb, nochtans zullen zij elkander een vreugdegeschrei over u toeroepen!
15 Die de aarde gemaakt heeft door Zijn kracht, Die de wereld bereid heeft door Zijn wijsheid, en de hemel uitgebreid door Zijn verstand;
16 Als Hij Zijn stem geeft, zo is er een gedruis van wateren in de hemel, en Hij doet de dampen opklimmen van het einde van de aarde; Hij maakt de bliksemen met de regen, en doet de wind voortkomen uit Zijn schatkameren.
17 Een ieder mens is onvernuftig geworden, zodat hij geen wetenschap heeft; een ieder goudsmid is beschaamd van het gesneden beeld; want zijn gegoten beeld is leugen, en er is geen geest in hen.
18 Ijdelheid zijn zij, een werk van verleidingen; ten tijde hunner bezoeking zullen zij vergaan.
19 Jakobs deel is niet gelijk die; want Hij is de Formeerder van alles, en Israel is de roede Van zijn erfenis; HEERE van de heirscharen is Zijn Naam.
20 U bent Mij een voorhamer, en krijgswapenen; en door u zal Ik volken in stukken slaan, en door u zal Ik koninkrijken verderven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 En door u zal Ik in stukken slaan het paard en zijn ruiter; en door u zal Ik in stukken slaan de wagen en zijn ruiter.
22 En door u zal Ik in stukken slaan de man en de vrouw; en door u zal Ik in stukken slaan de oude en de jonge; en door u zal Ik in stukken slaan de jongeling en de jonkvrouw.
23 En door u zal Ik in stukken slaan de herder en zijn kudde; en door u zal Ik in stukken slaan de akkerman en zijn juk ossen; en door u zal Ik in stukken slaan landvoogden en overheden.
24 Maar Ik zal Babel en allen inwoneren van Chaldea vergelden al hun boosheid, die zij gedaan hebben aan Sion, voor uw ogen, spreekt de HEERE.
25 Ziet, Ik wil aan u, u verdervende berg! spreekt de HEERE, u , die de gehele aarde verderft, en Ik zal Mijn hand tegen u uitstrekken, en u van de steenrotsen afwentelen, en zal u stellen tot een berg van de brands.
26 En zij zullen uit u geen steen nemen tot een hoek, ook geen steen tot fondamenten; want u zult tot eeuwige woestheden zijn, spreekt de HEERE.
27 Verheft de banier in het land, blaast de bazuin onder de heidenen, heiligt de heidenen tegen haar, roept tegen haar bijeen de koninkrijken van Ararat, Minni en Askenaz; bestelt een krijgsoverste tegen haar, brengt paarden opwaarts, als ruige kevers!
28 Heiligt tegen haar de heidenen, de koningen van Medie, haar landvoogden en al haar overheden, ja, het gehele land harer heerschappij.
29 Dan zal het land beven en pijn lijden; want elk een van van de HEERE gedachten staat vast tegen Babel, om Babels land te stellen tot een verwoesting, dat er geen inwoner zij.
30 Babels helden hebben opgehouden te strijden, zij zijn gebleven in de vestingen, hun macht is bezweken, zij zijn tot wijven geworden; zij hebben hun woningen aangestoken, hun grendels zijn verbroken.
31 De loper zal de loper tegemoet lopen, en de kondschapper de kondschapper tegemoet, om de koning van Babel bekend te maken, dat zijn stad van het einde is ingenomen;
32 En dat de veren ingenomen, en de rietpoelen met vuur verbrand zijn; en dat de krijgslieden verbaasd zijn.
33 Want zo zegt de HEERE van de heirscharen, de God Israels: De dochter van Babel is als een dorsvloer, het is tijd, dat men ze trede; nog een weinig, dan zal haar de tijd van de oogstes overkomen.
34 Nebukadrezar, de koning van Babel, heeft mij opgegeten, hij heeft mij verpletterd, hij heeft mij gesteld als een ledig vat, hij heeft mij verslonden als een draak, hij heeft zijn balg gevuld van mijn lekkernijen; hij heeft mij verdreven.
35 Het geweld, dat mij en mijn vlees is aangedaan, zij op Babel! zegge de inwoneres van Sion; en mijn bloed zij op de inwoners van Chaldea! zegge Jeruzalem.
36 Daarom, zo zegt de HEERE: Ziet, Ik zal uw twist twisten, en uw wraak wreken; en Ik zal haar zee droog maken, en haar springader opdrogen.
37 En Babel zal worden tot steen hopen, een woning van de draken, een ontzetting en aanfluiting, dat er geen inwoner zij.
38 Zij zullen te zamen brullen als jonge leeuwen, briesen als leeuwenwelpen.
39 Als zij verhit zijn, zal Ik hun drank opzetten, en zal hen dronken maken, opdat zij opspringen; maar zij zullen een eeuwigen slaap slapen, en niet opwaken, spreekt de HEERE.
40 Ik zal hen afvoeren als lammeren om te slachten, als rammen met bokken.
41 Hoe is Sesach zo veroverd, en de roem van de gehele aarde ingenomen! Hoe is Babel geworden tot een ontzetting onder de heidenen!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

42 Een zee is over Babel gerezen, door de veelheid harer golven is zij bedekt.
43 Haar steden zijn geworden tot verwoesting, een dor land en wildernis; een land, waarin niemand woont, en waar geen mensenkind doorgaat.
44 En Ik zal bezoeking doen over Bel te Babel, en Ik zal uit zijn muil uithalen, wat hij verslonden heeft; en de heidenen zullen niet meer tot hem toevloeien, want ook Babels muur is gevallen.
45 Gaat uit, Mijn volk, uit het midden van haar, en redt een ieder zijn ziel, vanwege de ernst van de toorn van de HEERE.
46 En opdat uw hart misschien niet week worde, en u vreest van het gerucht, dat gehoord zal worden in het land; want er zal een gerucht komen in het ene jaar, en daarna een gerucht in het andere jaar; en er zal geweld zijn in het land, heer over heer.
47 Daarom ziet, de dagen komen, dat Ik bezoeking zal doen over de gesneden beelden van Babel; en haar gehele land zal beschaamd worden, en al haar verslagenen zullen in het midden van haar liggen.
48 En de hemel en de aarde, veeleer al wat daarin is, zullen juichen over Babel; want van het noorden zullen haar de verstoorders aankomen, spreekt de HEERE.
49 Gelijk Babel geweest is tot een val van de verslagenen van Israel, zo zullen te Babel de verslagenen van de gansen lands vallen.
50 U ontkomenen van het zwaard, gaat weg, en blijft niet staan; gedenkt van de HEERE van verre, en laat Jeruzalem in uw hart opkomen.
51 U moogt zeggen: Wij zijn beschaamd geworden, want wij hebben versmaadheid gehoord, schaamroodheid heeft ons aangezicht bedekt; omdat uitlandsen over de heiligdommen van van de HEERE huis gekomen zijn;
52 Daarom ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat Ik bezoeking doen zal over haar gesneden beelden; en de dodelijk verwonde zal kermen in haar gehele land.
53 Al klom Babel ten hemel op, en al maakte zij vast de hoogte harer sterkte, zo zullen haar toch verstoorders van Mij overkomen, spreekt de HEERE.
54 Er is een stem van de gekrijts uit Babel, en een grote breuk uit het land van de Chaldeen.
55 Want de HEERE verstoort Babel, en zal de grootse stem uit haar doen vergaan; want hunlieder golven zullen bruisen als grote wateren; het geruis van hunlieder geluid zal zich verheffen.
56 Want de verstoorder komt over haar, over Babel, en haar helden zullen gevangen worden; hunlieder bogen zijn verbroken; want de HEERE, de God van de vergelding, zal hun zekerlijk betalen.
57 En Ik zal haar vorsten, en haar wijzen, haar landvoogden, en haar overheden, en haar helden dronken maken; en zij zullen een eeuwigen slaap slapen, en niet opwaken, spreekt de Koning, Wiens Naam is HEERE van de heirscharen.
58 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Die brede muur van Babel zal ten enemale ontbloot worden, en haar hoge poorten zullen met vuur aangestoken worden; zodat de volken tevergeefs, en de natien ten vure zullen gearbeid hebben, dat zij mat worden.
59 Het woord, dat de profeet Jeremia beval aan Seraja, de zoon van Nerija, de zoon van Machseja, als hij van Zedekia, de koning van Juda, naar Babel trok, in het vierde jaar van zijn regering; en Seraja was een vreemdzaam vorst.
60 Jeremia nu schreef al het kwaad, dat over Babel komen zou, in een boek, te weten al deze woorden, die tegen Babel geschreven zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

61 En Jeremia zei tot Seraja: Als u te Babel komt, zo zult u zien en lezen al deze woorden;
62 En u zult zeggen: O HEERE, U hebt over deze plaats gesproken, dat U ze zult uitroeien, zodat er geen inwoner in zij, van de mens tot op het beest, maar dat zij worden zal tot eeuwige woestheden.
63 En het zal gebeuren, als u geeindigd zult hebben dit boek te lezen, dan zult u een steen daaraan binden, en werpen het in het midden van de Frath;
64 En zult zeggen: Zo zal Babel zinken, en niet weer opkomen, vanwege het kwaad, dat Ik over haar zal brengen, en zij zullen mat worden. Tot hiertoe zijn de woorden van Jeremia.

52
1 Zedekia was een en twintig jaren oud, als hij koning werd, en hij regeerde elf jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Hamutal, een dochter van Jeremia, van Libna.
2 En hij deed, dat kwaad was in de ogen van de HEERE, naar alles, wat Jojakim gedaan had.
3 Want het gebeurde, om de toorn van de HEERE tegen Jeruzalem en Juda, totdat Hij hen van Zijn aangezicht weggeworpen had; en Zedekia rebelleerde tegen de koning van Babel.
4 En het gebeurde in het negende jaar van zijn regering, in de tiende maand, op de tienden van de maand, dat Nebukadrezar, de koning van Babel, kwam tegen Jeruzalem, hij en zijn gehele heir, en zij legerden zich tegen haar, en zij bouwden tegen haar sterkten rondom.
5 Zo kwam de stad in belegering, tot in het elfde jaar van de koning Zedekia.
6 In de vierde maand, op de negenden van de maand, als de honger in de stad sterk werd, en het volk van de lands geen brood had;
7 Toen werd de stad doorgebroken, en al de krijgslieden vloden, en trokken uit van de nachts, uit de stad, door de weg van de poort tussen de twee muren, die aan van de koning hof waren (de Chaldeen nu waren tegen de stad rondom), en zij gingen door de weg van de vlakken velds.
8 Doch het heir van de Chaldeen jaagde de koning na, en zij achterhaalden Zedekia in de vlakke velden van Jericho; en al zijn heir werd van bij hem verstrooid.
9 Zij dan grepen de koning, en voerden hem opwaarts tot de koning van Babel naar Ribla, in het land van Hamath; die sprak oordelen tegen hem.
10 En de koning van Babel slachtte de zonen van Zedekia voor zijn ogen; en hij slachtte ook al de vorsten van Juda te Ribla.
11 En hij verblindde de ogen van Zedekia, en hij bond hem met twee koperen ketenen; zo bracht hem de koning van Babel naar Babel, en stelde hem in het gevangenhuis, tot de dag van zijn doods toe.
12 Daarna, in de vijfde maand, op de tienden van de maand (dit jaar was het negentiende jaar van de koning Nebukadrezar, de koning van Babel), als Nebuzaradan, de overste van de trawanten, die voor het aangezicht van de koning van Babel stond, te Jeruzalem gekomen was;
13 Zo verbrandde hij het huis van de HEERE en het huis van de koning; veeleer alle huizen van Jeruzalem en alle huizen van de groten verbrandde hij met vuur.
14 En het gehele heir van de Chaldeen, dat met de overste van de trawanten was, brak alle muren van Jeruzalem rondom af.
15 Van de armsten nu van de volks en het overige van de volks, die in de stad overgelaten waren, en de afvalligen, die tot de koning van Babel gevallen waren, en het overige van de menigte, voerde Nebuzaradan, de overste van de trawanten, gevankelijk weg.
16 Maar van de armsten van de lands liet Nebuzaradan, de overste van de trawanten, enigen over tot wijngaardeniers en tot akkerlieden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 Verder braken de Chaldeen de koperen pilaren, die in het huis van de HEERE waren, en de stellingen, en de koperen zee, die in het huis van de HEERE was; en zij voerden al het koper daarvan naar Babel.
18 Ook namen zij de potten en de schoffelen, en de gaffelen, en de sprengbekkens, en de rookschalen, en al de koperen vaten, waar men de dienst mede deed.
19 En de overste van de trawanten nam weg de schalen, en de wierookvaten, en de sprengbekkens, en de potten, en de kandelaars, en de rookschalen, en de kroezen; wat geheel goud, en wat geheel zilver was.
20 De twee pilaren, de ene zee, en de twaalf koperen runderen, die in de plaats van de stellingen waren, die de koning Salomo voor het huis van de HEERE gemaakt had; het koper daarvan, te weten van al deze vaten, was zonder gewicht.
21 Aangaande de pilaren, achttien ellen was de hoogte eens pilaars, en een draad van twaalf ellen omving hem; en zijn dikte was vier vingeren, en hij was hol.
22 En het kapiteel daarop was koper, en de hoogte van de enen kapiteels was vijf ellen, en een net, en granaatappelen op het kapiteel rondom, alles koper; en deze gelijk had de andere pilaar, met granaatappelen.
23 En de granaatappelen waren zes en negentig, gezet naar de wind; alle granaatappelen waren honderd, over het net rondom.
24 Ook nam de overste van de trawanten Seraja, de hoofdpriester, en Zefanja, de tweeden priester, en de drie dorpelbewaarders.
25 En uit de stad nam hij een hoveling, die over de krijgslieden gesteld was, en zeven mannen uit degenen, die van de koning aangezicht zagen, die in de stad gevonden werden, veeleer de oversten schrijver van de heirs, die het volk van de lands ten oorlog opschreef, en zestig mannen van het volk van de lands, die in het midden van de stad gevonden werden.
26 Als Nebuzaradan, de overste van de trawanten, deze genomen had, zo bracht hij hen tot de koning van Babel naar Ribla.
27 En de koning van Babel sloeg hen en doodde hen te Ribla, in het land van Hamath. Zo werd Juda uit zijn land gevankelijk weggevoerd.
28 Dit is het volk, dat Nebukadrezar gevankelijk heeft weggevoerd; in het zevende jaar, drie duizend drie en twintig Joden;
29 In het achttiende jaar van Nebukadrezar, voerde hij gevankelijk weg achthonderd twee en dertig zielen uit Jeruzalem;
30 In het drie en twintigste jaar van Nebukadrezar voerde Nebuzaradan, de overste van de trawanten, gevankelijk weg van de Joden zevenhonderd vijf en veertig zielen. Alle zielen zijn vier duizend en zeshonderd.
31 Het gebeurde daarna, in het zeven en dertigste jaar van de gevankelijke wegvoering van Jojachin, de koning van Juda, in de twaalfde maand, op de vijf en twintigsten van de maand, dat Evilmerodach, de koning van Babel, in het eerste jaar van zijn koninkrijks, het hoofd van Jojachin, de koning van Juda, verhief, en hem uit het gevangenhuis uitbracht.
32 En hij sprak vriendelijk met hem, en stelde zijn stoel boven de stoel van de koningen, die bij hem te Babel waren.
33 En hij veranderde de klederen van zijn gevangenis; en hij at geduriglijk brood voor zijn aangezicht, al de dagen van zijn leven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

34 En aangaande zijn tering, een gedurige tering werd hem van de koning van Babel gegeven, elk dagelijks bestemde deel op zijn dag, tot op de dag van zijn doods, al de dagen van zijn leven.

Boek van Ezechiël

Hoofdstuk 1

(1)
Het gebeurde in het dertiende jaar, in de vierde maand, op de vijfde dag van de maand, toen ik onder de gevangenen bij de rivier Kebar was, dat de hemelen werden geopend en ik visioenen van God gegeven zag.
(2)
Op de vijfde dag van de maand, wat het vijfde jaar van de gevangenschap van koning Joachin was,
(3)
kwam het woord van De HEERE duidelijk tot Ezechiël, de priester, de zoon van Boezi, in het land van de Chaldeeën, bij de rivier Kebar, en de hand van De HEERE was daar op hem.
(4)
Ik zag, en er kwam een stormwind uit de jongeren, een grote rol, met vuur flitsen, zodat er helderheid rondom was, en uit het midden daarvan als de kleur van de bliksem, was er vuur in het midden.
(5)
En uit het midden daarvan kwamen dat week op vier levende schepsels. En dit was hun verschijning: zij zagen er uit als mensen.
(6)
En ieder van HEN had vier gezichten, en iedere van hen had vier vleugels.
(7)
En hun voeten waren als echte voeten, en de zool van hun voet was als de zool van de voet van een kalf, en zij glommen als de kleur van gepoetst brons.
(8)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Zij hadden mensenhanden onder de vleugels aan de vier zijden daarvan, en wat betreft de gezichten en vleugels van deze vier,
(9)
deze waaraan elkaar verbonden, zijn draaiden niet wanneer zij gingen, en ieder van hen ging recht vooruit.
(10)
En wat het uiterlijk van hun gezichten aangaat, zij hadden het gezicht van een mens, en deze vier hadden het gezicht van een leeuw aan de rechterkant, en die vier hadden het gezicht van ons aan de linkerkant, en deze vier hadden ook het gezicht van een engel.
(11)
Zo waren hun gezichten, en hun vleugels waren omhoog gericht, twee vleugels van ieder waren verbonden aan elkaar, en bedekt hun lichamen.
(12)
En deze gingen ieder recht vooruit, waarheen de geest hun leidde, zij gingen, en weken niet van hun weg af wanneer zij gingen.
(13)
En hun uiterlijk was die als van levende schepsels, en zij zagen eruit als vuurkolen, die in vlammen stonden zoals fakkels, zij gingen aan en uit tussen de levende schepsels, en er was er helderheid in het vuur, en uit het vuur kwamen schichten.
(14)
En de levende schepsels renden en werden als het uiterlijk van bliksemschichten.
(15)

Terwijl ik naar deze levende schepsels keek, zag ik een wiel aan de onderkant van de levende schepsels, en bij de gezichten daarvan.
(16)
Het uiterlijk van deze wielen en hun maaksel was als de kleur van beril, en zij zagen er alle vier hetzelfde uit, en het uiterlijk daarvan was als het werk van wielen in een wiel.
(17)
Toen zij gingen, gingen zij naar de vier zijden, en weken niet af terwijl zij gingen.
(18)
En wat betreft de ringen, deze waren hoog en verschrikkelijk om te zien, en zij hadden ringen vol ogen rondom hen.
(19)
En terwijl deze levende wezens gingen, werd het geluid van hun wielen gehoord, en toen deze levende wezens van de vloer opstegen, stegen ook de wielen op.
(20)
Waar de geest ook ging, zoals de geest wilde dat zij gaan, zo gingen zij, en de wielen werden opgeheven naast hen, en de geest van de levende schepsels was in de wielen.
(21)
Waarheen deze gingen, zo gingen zij, en wanneer zij stilstonden, stonden zij stil, en wanneer zij opgeheven werden van de aarde, werden ook de wielen opgeheven naast hen, want de geest van de levende schepsels was in de wielen.
(22)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En boven de hoofden van de levende schepsels was iets dat er uitzag als een firmament, met de kleur van verschrikkelijk ijs, dat zich uitstrekte over de hoofden daarboven.
(23)
En onder het firmament waren hun vleugels gelijk aan elkaar, en met hun vleugels werden hun lichamen bedekt.
(24)
En terwijl zij gingen hoorde ik het geluid van hun vleugels als het geluid van grote wateren, zoals de stem van de almachtige, en het geluid van legerscharen, en terwijl zij stonden lieten zij hun vleugels zaken.
(25)
Want, wanneer er een stem van boven het firmament was boven hun hoofden, lieten zij, terwijl zij stonden, de vleugels zaken.
(26)
En boven het firmament dat boven hun hoofden was, was iets dat eruitzag als een troon, met het uiterlijk van saffier, en op de troon zat iemand met het uiterlijk van een mens.
(27)
En ik zag iets met de kleur van een schicht, en het uiterlijk daarvan als omringend vuur, vanaf de lendenen en daarboven, en vanaf de verschijning van zijn lendenen naar beneden zag ik iets met het uiterlijk als van vuur, en daaromheen was grote helderheid.
(28)
En het uiterlijk van de boog in de wolken van de regen was, zoals het uiterlijk van de helderheid rondom hen. Dit was de verschijning van de glorie van De HEERE, en toen ik dit alles zag viel ik op mijn gezicht, en hoorde ik de stem van iemand die met mij sprak.

Hoofdstuk 2

(1)

En hij zij tot mij: mensenkind, sta op uw voeten, en ik zal met u spreken.
(2)
En de geest keerde in mij terug toen hij met mij sprak, en hij zette mij op mijn voeten, en ik hoorde hem die met mij sprak.
(3)
En hij zij tot mij: mensenkind, ik stuur u naar de kinderen van Israël, dat opstandige volk die tegen mij hebben gerebelleerd. Zij en hun vaders hebben tegen mij overtreden, tot op de huidige dag.
(4)
Zij zijn kinderen met een bronzen gezicht en harde harten, ik stuur u naar hen, en u zult tot hen zeggen: dit zegt de heer De HEERE.
(5)
En zij, of zij horen dan wel eraan voorbijgaan, want zij zijn opstandige huis, zij zullen weten dat er onder hen een profeet is geweest.
(6)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En u, mensenkind, wees niet bang voor hen, en wees niet bang voor hun woorden, hoewel er spotters en lasteraars bij u zullen zijn, en u woont onder de schorpioenen, wees niet bang voor hun woorden en wordt niet ontmoedigd door blik, want zij zijn een opstandig huis.
(7)
U zult mijn woorden tot hen spreken, ongeacht of zij wel of niet willen horen, want zij zijn uitermate opstandig.
(8)
En u, mensenkind, luistert naar wat ik u te zeggen hebben, wees niet opstandig zoals dat opstandige huis, open uw mond, en eet wat ik u geven zal.
(9)
En toen ik keek, werd een hand naar mij uitgestrekt, en de rol van een boek was daarin.
(10)
En hij rolde die voor mij open, en deze rol was beschreven van binnen en van buiten, en daarin waren beschreven klaagzangen, treuren en ellende.

Hoofdstuk 3

(1)
En hij zij tot mij: mensenkind, eet wat u vindt, eet deze rol en ga, en spreekt tot het huis van Israël.
(2)
Dus opende ik mijn mond, en hij liet mij deze rol eten.
(3)
En hij zij tot mij, mensenkind, vult uw maag hiermee, en vul ingewanden met de rol die ik u heb gegeven. Toen at ik, en het was in mijn mond zoek als honing.
(4)
En hij zij tot mij: mensenkind, ga naar het huis van Israël, en spreekt tot hen mijn woorden.
(5)
Want u wordt niet gezonden naar een volk met een onbegrijpelijke spraak en een trage tong, maar naar het huis van Israël.
(6)
En u wordt niet gezonden naar volkeren met een onbegrijpelijke sprake en een trage tong die woorden niet zouden kunnen verstaan. Zeker, ik zend u naar hen, maar zij zullen naar u niet luisteren.
(7)
Maar het huis van Israël zal niet naar luisteren, en zij zijn ook niet naar mij luisteren, want het hele huis van Israël heeft een hard voorhoofd en stijf hart.
(8)
Werkelijk, ik heb uw gezicht even hard gemaakt als hun gezichten, en uw voorhoofd even hard als hun voorhoofden.
(9)
Uw voorhoofd heb ik harder gemaakt dan vuursteen, wees niet bang, wordt niet ontmoedigd door een uiterlijk, want zij zijn een opstandig huis.
(10)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Verdere zei hij tot mij: mensenkind, al mijn woorden die ik tot u zal spreken, ontvangt die in uw hart, en verneem die met uw oren.
(11)
En ga, ga naar hen die in ballingschap zijn, naar mijn kinderen, naar uw volk, en spreekt tot hen en zegt tot hen: dit zegt de heer De HEERE, of zij zullen ontvangen dan wel weigeren te ontvangen.
(12)
Toen hij hief de geest mij op, en ik hoorde achter mij de stem van een groot geluid: gezegend zij de glorie van De HEERE, op zijn plaats.
(13)
En ik hoorde het geluid van de vleugels van de levende schepsels, terwijl zij elkaar aanraakten, en het geluid van de wielen naast hem, het was een indrukwekkend geluid.
(14)
De geest hief mij op mijn man mij mee, en ik ging in bitterheid, en mijn geestelijk werd verontrust, en de hand van De HEERE was zwaar op mij.
(15)
Toen kwam ik bij de ballingen bij Tel-Abib, bij hen die woonden bij die rivier Kebar, en ik zat op de plaats waar zij zaten, en ik verbleef bij hen zeven dagen.
(16)
En het gebeurde aan het eind van die zeven dagen, dat het woord van De HEERE tot mij kwam en zei:
(17)
Mensenkind, ik heb benoemd tot een wachter over het huis van Israël, en wat u zult horen uit mijn mond, dat zult u hen geven als een waarschuwing van mij afkomstig.
(18)
Wanneer ik tot goddeloze zeg: u zult zeker sterven, maar u geeft hem geen waarschuwing, en spreekt ook niet om de goddeloze te waarschuwen voor zijn goddeloze weg, om zijn leven te redden, dan zal deze man in zijn goddeloosheid sterven, maar van zijn bloed zal ik van uw handen rekenschap vragen.
(19)
Maar wanneer u de goddeloze waarschuwt, en hij bekeert zich niet van zijn boosheid, en ook niet van zijn boze weg, dan zal hij in zijn zonde sterven, maar u hebt uw ziel gered.
(20)
En wanneer een oprecht man zich niet houdt aan zijn oprechtheid, maar zonde bedrijft, zal ik voor hem een struikelblok leggen, hij zal sterven, en omdat u hem geen waarschuwing hebt gegeven zal hij in zijn zonde sterven, en de rechtvaardige daden van hem zullen niet in herinnering komen, maar zijn bloed zal ik van uw hand eisen.
(21)

Maar wanneer u de rechtvaardige zich bekeert, en de rechtvaardige man zondigt niet, dan zal hij zeker leven, omdat hij een waarschuwing heeft gekregen, en u hebt uw ziel gered.
(22)
En de hand van De HEERE kwam over mij en hij zij tot mij: sta op, ga naar het dal, en daar zal ik met u spreken.
(23)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Toen stond op en ging naar het dal, en werkelijk, de glorie van De HEERE stond daar, gelijk aan de glorie die ik had gezien bij de rivier Kebar, en ik viel mijn gezicht.
(24)
Toen keerde de geest in mij terug, en zette mij op mijn voeten, en hij sprak tot mij en zei tot mij: ga, en sluit uzelf op in uw huis.
(25)
Maar u, mensenzoon, banden zullen om u gelegd worden, en u zult daarmee gebonden worden, en u zult zich niet onder hen begeven.
(26)
Ik zal uw tong laten kleven uw verhemelte, en u zult stom zijn, en voor hen geen vermaner zijn, want zij zijn een opstandig huis.
(27)
Maar wanneer ik tot u spreek zult u de mond openen, en zult u tot hen zeggen: dit zegt de heer De HEERE, laat hen die het horen, en hen die weigeren het weigeren, want zij zijn een opstandig huis.

Hoofdstuk 4

(1)
En u zoon des mensen, neem een tegel en leg die voor u, en teken daarop een stad, Jeruzalem.
(2)
En beleger die, en bouwt versterkingen daartegen, en open uw mond daartegen, plaats kampen, en zet de stormrammen daaromheen.
(3)
En neem een ijzeren bakplaat en zet die als een ijzeren muren tussen u en de stad, en kijk ernaar, en deze zal worden belegerd, en u zult het belegeren. Dit moet een teken zijn voor het huis van Israël.
(4)
Ga vervolgens op uw linkerzijde liggen, en leg de ongerechtigheid van het huis van Israël daarop, overeenkomstig het aantal dagen dat u daar zult liggen, zullen zij hun ongerechtigheid dragen.
(5)
Want ik heb het aantal jaren van hun ongerechtigheid voor u bepaald als een aantal dagen, 390 dagen, en u zult de ongerechtigheid van het huis van Israël dragen.
(6)
En, wanneer u dit hebt gedaan, zult u op de rechterzijde gaan liggen, en de ongerechtigheid van het huis van Juda dragen, veertig dagen, voor ieder jaar een dag, zo heb ik het u bepaald.
(7)
En u zult uw gelaat richten in de richting van de belegering van Jeruzalem, met een onbedekte arm, en u zult tegen hen profeteren.
(8)

En ik zal banden om u leggen, en u zult niet van de ene zijde op de andere zijde draaien, totdat de dagen van de belegering voltooid zijn.
(9)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Neem tarwe, gerst, bonen, linzen, spelt, doe dat in een vat, en maak er brood van, overeenkomstig het aantal dagen dat u zult liggen op uw zijde, 390 dagen, zult u dit eten.
(10)
En het voedsel dat u zult eten, zult u wegen, 20 sikkels per dag, van moment tot moment zult u dit eten.
(11)
Ook zult u afgemeten water drinken zes delen van een hin, van moment tot moment zult u dit drinken.
(12)
U zult het bakken als gerstekoeken, en u zult het voor hun aangezicht baken op ontlasting die afkomstig is van mensen.
(13)
En De HEERE zei: zo zullen de kinderen van Israël onrein brood eten, onder de volkeren waarheen ik hen verdreven heb.
(14)
Toen zei ik: oh, De HEERE, mijn ziel is nog nooit eerder verontreinigd, want vanaf mijn jeugd hebben nog nooit iets gegeten dat zelf is gestorven, of door dieren verscheurd is, of is er enig iets afschuwelijks in mijn mond gekomen.
(15)
Toen zei tot mij: ik zal u de ontlasting van een koe geven in plaats van de ontlasting van een mens, en daarop zult u uw brood bakken.
(16)
Verder zei hij tot mij: mensenkind, ik zal de staf van het brood in Jeruzalem verbreken, en zij zullen in afgemeten brood eten en afgemeten water drinken.
(17)
Zodat zij brood eten en water drinken in grote zorgen, en bang voor elkaar zijn, en wegkwijnen in hun ongerechtigheid.

Hoofdstuk 5

(1)
En u, mensenzoon, neem een scherp zwaard, zoals het scheermes scherp is, en later dat over het hoofd en de baar gaan, weeg het vervolgens af, en verdeel de haren.
(2)
Eenderde deel daarvan zult u verbranden in het midden van de stad, wanneer de dagen van de belegering vervuld zijn, vervolgens zult u eenderde deel nemen en dat rondom u heen smijten met het zwaard, en het andere derde deel zult verspreiden in de wind, en ik zal hen achtervolgen met het zwaard.
(3)
U zult een aantal daarvan nemen, en dat in uw schort binden.
(4)
En een deel daarvan zult u nemen en dat in het vuur werpen. En in dat vuur verbranden, en dat vuur zal voortgaan door het huis van Israël.
(5)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Dit zegt De HEERE! Dit is Jeruzalem! Ik heb haar in het midden van de volkeren geplaatst, met landen eromheen.

(6)
Maar zij is tegen mij opstandig geweest en tegen mijn inzettingen, en heeft groter ongerechtigheid bedreven dan de volkeren, zij is meer opstandig geweest tegen mijn onderwijs dan de landen om haar heen, want zij hebben mijn bepalingen verworpen, en in mijn inzettingen hebben zij niet gewandeld.
(7)
Daarom zegt De HEERE deed: omdat zij eigengereide boze zijn geweest dan de volkeren om haar heen, en niet hebben gewandeld in mijn onderwijs, en zich niet hebben gehouden aan mijn bepalingen, maar ook niet hebben gehandeld overeenkomstig de inzettingen van de volkeren om hen heen:
(8)
Daarom zegt de heer De HEERE: tegen u, tegen u zal ik het recht uitvoeren in het midden van de volkeren de aarde, voor het aangezicht van de volkeren.
(9)
En ik zal doen wat nog niet heb gedaan, en wat ik daarna ook niet meer zal doen, vanwege al uw afschuwelijkheden.
(10)
Daarom zullen de vaders de zonen opeten, en de zonen de vaders opeten, en ik zal het oordeel over u uitvoeren, en het overblijfsel van u zal ik verspreiden in de windstreken.
(11)
Daarom, zowaar als ik leef, zegt De HEERE, omdat u mijn heiligdom heb verontreinigd met gruwelijke dingen, en met alle afschuwelijkheden, daarom zal ik u verminderen, mijn oog zal u niet sparen en ik zal over u geen erbarmen hebben.
(12)
Een derde deel van u zal sterven door de pestilentie, en door honger zullen zij verteerd worden, en een derde deel zal door het zwaard omkomen dat over u uitgaat, en een derde deel zal ik verspreiden in de windstreken, en hen achtervolgen met mijn getrokken zwaard.
(13)
Dan zal mijn woede er zijn, en ik zal mijn wraak over hen verzadigen, en dan zal ik tot rust komen, en zij zullen weten dat ik, De HEERE, in mijn ijver heb gesproken wanneer ik mijn woede over hen zal uitstorten.
(14)
Verder zal ik u maken tot een voorwerp van verbazing een schande onder de volkeren die rondom u zijn, voor het aangezicht van allen die voorbijtrekken.
(15)
U zult worden tot schande en tot een spreekwoord, tot onderwijs en verbazing onder de natiën die rondom u zijn, wanneer ik mijn oordeel over u een boosheid en woede zal uitvoeren, en u ernstig zal bestraffen, want ik, De HEERE, heb het gesproken.
(16)
Ik zal naar u toezenden de pijnen van honger, tot uw vernietiging, die ik zal zenden om u te vernietigen, en ik zal onder u de honger doen toenemen, en de staf van het brood verbreken.
(17)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Ik zal honger en wilde dieren naar u toesturen, en die zullen u beroven, de ziekte zal door u heen trekken, en ik zal het zwaard over u brengen. Ik, De HEERE, heb het gesproken.

Hoofdstuk 6

(1)
En het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(2)
Mensenzoon, richt uw gezicht tegen de bergen van Israël en profeteer tegen hen,
(3)
en zeg: bergen van Israël, hoort het woord van De HEERE: dit zegt De HEERE aangaande de bergen en aangaande de heuvels, aangaande de ravijnen en aangaande de dalen: werkelijk, ik, ja ik, zal het zwaard over u brengen en hoge plaatsen vernietigen.
(4)
Uw altaren zullen verlaten worden, en zonne beelden verbroken, ik zal uw mannen neerslaan ten overstaan van uw afgoden.
(5)
Ik zal de karkassen van de kinderen van Israël voor hun afgoden neerleggen, en hun botten verspreiden rondom hun altaren.
(6)
Al uw woonplaatsen en steden zal ik woest laten liggen, en de hoge plaatsen zullen verlaten zijn, zodat uw altaren en ijdel zijn en verlaten, en uw afgoden verbroken worden en ophouden te bestaan, en uw zonnebeelden neer gehouwen worden, en al uw werken vernietigd zullen zijn.
(7)
En zij die geslagen zijn zullen temidden van u vallen, en u zult weten dat ik De HEERE ben.
(8)
En ik zal een overblijfsel achterlaten, zodat sommige van u aan het zwaard kunnen ontsnappen onder de volkeren, wanneer zij verspreid worden over de landen.
(9)
En zij die ontsnappen zullen aan mij denken onder de volkeren waarheen zij in ballingschap weggevoerd zullen worden, hoe zijn in vertwijfeling en dwalend hart zijn omdat zij mij hebben verlaten, en met hun ogen afgoden achterna zijn gelopen, en zij zullen van zichzelf walgen vanwege het kwaad dat ze hebben gedaan in al hun gruwelijk handelen.
(10)
En zij zullen weten dat ik De HEERE ben, dat ik niets ijdel heb gezegd, en dat ik dit kwaad niet zonder reden over hen heb doen komen.
(11)
Dit zegt De HEERE, sla met uw hand een stamp met uw voet, en zeg: werkelijk, vanwege al deze boze gruwelijkheden van het huis Israël, zullen zij vallen door het zwaard, door de honger, en door de pestilentie.
(12)
Hij die ver weg is zal sterven door pestilentie, en hij die dichtbij is zal vallen door het zwaard, en het overblijfsel zal worden belegerd door de honger, zo zal ik mijn wraak over hen uitstrekken.
(13)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En u zult weten dat ik De HEERE ben, wanneer ik de mannen zal slaan tussen hun afgoden rondom hun altaren, op iedere hoge heuvel, op de toppen van de bergen, en onder iedere loofboom, en onder iedere dikke terebint, op al die plaatsen waar zijn offers aan hun afgoden hebben gebracht.
(14)
Ik zal mijn handen naar hen uitstrekken, en hun land verwoesten, nog erger dan de wildernis van Diblah, zo zal ik doen met al hun woonplaatsen, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben.

Hoofdstuk 7

(1)
Verder kwam het woord van De HEERE tot mij, en zei:
(2)
En u, mensenzoon, dit zegt De HEERE over het land Israël: een einde! Het einde is gekomen vanaf de vier hoeken van het land.
(3)
Nu is het einde over u gekomen, en ik zal mijn boosheid over u zenden, ik zal u oordelen overeenkomstig uw wegen, en ik zal alle gruwelijkheden op uzelf doen terugkomen.
(4)
Mijn ogen zullen u niet sparen, en ik zal geen medelijden met u hebben, maar uw wegen op uzelf doen terugkomen, en alle gruwelen zullen temidden van u zijn, en u zult weten dat ik De HEERE ben.
(5)
Dit zegt De HEERE: een boosheid, en enkelvoudige boosheid, werkelijk, het komt.
(6)
En einde is gekomen, een einde is gekomen, en is tegen u ontwaakt, werkelijk, het komt.
(7)
Men keert zich tegen u, inwoners van het land, de tijd is gekomen de dag van het kabaal is dichtbij, en niet van vreugdevol schreeuwen op de bergen.
(8)
Nu zal ik mijn boosheid over u uitgieten, en mijn woede over u uitstorten, ik zal u oordelen overeenkomstig uw handelingen, en zal over u al deze gruwelijkheden brengen.
(9)
Mijn ogen zullen u niet sparen en geen medelijden met u hebben, ik zal al deze dingen over u brengen overeenkomstig uw handelen, en uw gruwel zal temidden van u zijn, en u zult weten dat ik, De HEERE, u heb geslagen.
(10)
Werkelijk de dag, werkelijk de dag komt, en is een dag van woede, de woede heeft gebloeid en arrogantie heeft zich uitgestrekt.
(11)
Geweld is opgestaan als een woede van boosheid, er komt niets uit voort, niets uit hun tumult, niets uit hun kabaal, er is geen adeldom onder hen.
(12)
De tijd is gekomen, de dag nadert, , laat de koper zich niet verheugen, en de verkoper niet rouwen, want wraak is over de hele menigte.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(13)
Want de verkoper zal niet terugkeren tot wat verkocht is, hoewel hij mogelijk zal blijven leven, want het visioen heeft betrekking op de hele menigte die niet zal terugkeren, en geen bezittingen zal hebben behalve de ongerechtigheid van het leven.
(14)
Zij hebben de horen geblazen, en alles gereedgemaakt, maar niemand begeeft zich tot de strijd, want mijn wraak is over de hele menigte van hen.
(15)
Het zwaard is buiten, en de ziekte en de honger binnen, hij die in het veld is zal sterven door het zwaard, en hij die in de stad is door de honger, en ziekte zal hen verteren.
(16)
Maar zij die ternauwernood daaraan zullen ontsnappen, zullen gelijk zijn aan duiven op de bergen en in de dalen, en zij zullen treuren, iedereen in zijn eigen boosheid.
(17)
Al hun handen zullen verslappen, en hun knieën zullen druipen met water.
(18)
Zij zullen zichzelf kleden met zakken, en verschrikking zal over hen zijn, en schande op al hun gezichten, en kaalheid op al hun hoofden.
(19)
Zij zullen hun zilver op straat gooien, en goud zal voor hen onrein zijn, hun zilver en goud zullen niet instaat zijn hen te redden op de dag van de wraak van De HEERE, zij kunnen hun zielen niet verzadigen, nog hun maag kunnen vullen, omdat het allemaal een struikelblok is geweest tot zonde.
(20)
En wat betreft hun versiersels, die voor hen een trots waren, zij hebben daarvan gruwelijke beelden gemaakt en verachtelijke dingen, daarom heb ik hen gemaakt tot onreinen.
(21)
Ik zal het geven in de handen van vreemdelingen als buit, en aan de bozen der aarde als prooi, en zij zullen het ontheiligen.
(22)
Ik zal mijn aangezicht van hen afkeren, en zij zullen mijn heilige plaats ontheiligen, en dieven zullen daar ingaan en het verontreinigen.
(23)
Maak een keten, want het land is gevuld met bloedige misdaden, en de stad is vol met geweld.
(24)
Daarom zal ik het ergste van de volken brengen, en zij zullen hun huizen bezitten, ook zal de trots van de sterke doen ophouden, en hun heilige plaatsen zullen worden ontheiligd.
(25)
Verschrikking komt, zij zullen de vrede zoeken maar die zal er niet zijn.
(26)
Rampen zal komen op ramp, en kabaal na kabaal, zij zullen het visioen van een profeet zoeken, en instructie zal bij de priesters verdwenen zijn en de raad van de ouden zal niet worden gehoord.
(27)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

De koning zal treuren en de vorsten zullen gekleed gaan een afschuwelijke kleding, en de handen van het volk van het land zullen verzwakken, ik zal hen doen overeenkomstig hun handelen, en overeenkomstig hun verlangen zal ik hen oordelen, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben.

Hoofdstuk 8

(1)
Het gebeurde in het zestiende jaar, in de zesde maand, op de vijfde dag van de maand, dat ik in mijn huis zat, en de ouden van Juda zaten bij mij, en de hand van De HEERE kwam over mij.
(2)
En is keek, , en ik zag de gelijkenis van de verschijning van vuur, gelijk aan de verschijning van zijn lendenen naar beneden vuur, en vanaf zijn lendenen naar boven was de verschijning van helderheid in de kleur van schichten.
(3)
En de vorm van een hand werd uitgestrekt, en ik werd genomen bij een haarlok, en de geest hief mij op tussen de aarde en de hemel, en nam mij in visioen van God naar Jeruzalem, naar de deur van de binnenste poort die uitzag op het noorden, en daar zat het beeld van jaloezie, dat ook opwekt tot jaloezie.
(4)
En de glorie van God was daar, overeenkomstig het gezicht dat ik in het dal gezien had.
(5)
En hij zei tot mij: mensenkind, hef uw op naar de weg die naar het noorden gaat. Dus hief ik mijn ogen op naar de weg die naar het noorden gaat, en in de noordelijke poort van het altaar stond een beeld van jaloezie in de ingang.
(6)
En hij zei tot mij: mensenkind, ziekte was zijn doen? Zelfs de grote gruwelijkheden die het huis van Israël hier bedrijft, is toch zo groot dat ik ver weg zou blijven van mijn heiligdom? Toch zult u nog grotere walgelijkheden zien.
(7)
En hij bracht mij de deur van de hof, en toen ik keek zag ik een gat in de muur.
(8)
Toen zei hij tot mij: mensenkind, graaf in de muur, en toen ik in de muur had gegraven en zag ik een deur.
(9)
En hij zei tot mij: ga naar binnen, en zie de boze walgelijkheden die men hier doet.
(10)
Ik hen binnen en zag: iedereen daar aanwezig deed verschrikkelijke dingen met kruipende dieren en beesten, en alle afgoden van het huis van Israël waren op de muren rondom geschilderd.
(11)
En daar stonden de zeventig mannen van de ouden van het huis Israël, en in hun midden stond Jaazanjah, de zoon van Safan, iedere man met een wierookvat zijn hand, en een dikke rook van wierook steeg op.
(12)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Toen zei hij tot mij: mensenkind, hebt gezien had de ouden van het huis Israël in het donker doen, iedere man in zijn toverkamer? Want zij zeggen: De HEERE ziet ons niet, De HEERE heeft het land immers verlaten!
(13)
Ook hij zei hij tot mij: u zult nog grotere afschuwelijkheden zien dan deze die zij nu doen.
(14)
Toen bracht hij mij naar de deur van de poort van het huis van De HEERE, die op het noorden uitzag, en zie, daar zaten vrouwen te huilen ten behoeve van Tammuz.
(15)
Toen zei hij tot mij: hebt u dit gezien, mensenzoon? En toch zult u grotere afschuwelijkheden zien dan deze.
(16)
En hij bracht mij naar de binnenhof van het huis van De HEERE, en daar, bij de deur van de Tempel van De HEERE, stonden ongeveer 25 mannen, met de rug gekeerd naar de Tempel van De HEERE, en hun gezichten naar het Oosten, en zij aanbaden de zon in het oosten.
(17)

Toen zei hij tot mij: hebt u dit gezien mensenkind? Betekent het niets voor het huis van Juda dat zij hun gruwelijkheden bedrijven die zij ook hier doen en het land vullen met geweld, en mij uitdagen, en de stank daarvan tot in mijn neus brengen?
(18)
Daarom zal ik in mijn woede met hen afrekenen, mijn oog zal hen niet sparen en geen medelijden met hen hebben, en al zouden zij in mijn oren schreeuwen met harde stem, ik zal niet naar hen luisteren.

Hoofdstuk 9

(1)
Toen riep hij met harde stem in mijn oren en zei: roep hen die de leiding hebben over deze stad samen, iedere man met een vernietigend wapen in zijn hand.
(2)
En zie, 6 mannen kwamen van de weg bij de boven poort, die uitziet op het noorden, iedere man met hen wapen tot vernietiging in zijn hand, en een man in het midden van hen was gekleed in linnen, en had de inktpot van een schrijver aan zijn zijde hangen, en zij gingen naar binnen en stonden naast het bronzen altaar.
(3)
En de glorie van de God van Israël kwam op van de cherubijnen, die daarop rustte, bij de drempel van het huis, en hij riep de man die gekleed was in linnen, en die de inktpot van de schrijver aan zijn zijde had.
(4)
En De HEERE zei tot hem: terecht door het midden van de stad, trekt door het midden van Jeruzalem, en plaats een merkteken op de hoofden van de mannen die zuchten en steunen en die schreeuwen vanwege alle gruwelijkheden die in het midden daar gedaan zijn.
(5)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En ik hoorde dat hij tot andere zei: trekt de stad in achter hen aan, en sla, laten uw ogen niet sparen en geen medelijden hebben.
(6)
Slaat de oude mannen, die jongemannen en de meisjes, de kleine kinderen en de vrouwen, maar kon niet bij een man die een merkteken op het hoofd heeft, en begint bij mijn heiligdom. Toen begonnen zijn met de ouden die voor het huis stonden.
(7)
En hij zei tot hem: bevuil het huis, en vul de hoofden met de geslagen, en gaat door. En zij gingen verder en sloegen de stad.
(8)
En het gebeurde, terwijl zij aan het slaan waren, dat ik alleen achterbleef, en ik viel mijn gezicht en schreeuwde hij zei: oh De HEERE, u hebt toch niet de bedoeling het overblijfsel van Israël bij het uitstorten van uw woede te vernietigen, en zeker niet Jeruzalem?
(9)
Toen zei hij tot mij: de zonde van het huis van Israël en van Juda is uitermate groot, en het land is gevuld met bloed, en de stad is vol van het verdraaien van het recht, want zij zeggen: De HEERE heeft het land verlaten en De HEERE ziet het niet.
(10)
En wat mij betreft, mijn oog zal niet sparen en ook zal ik geen medelijden hebben, maar ik zal hun handelen op hun eigen hoofden doen teruggevallen.
(11)

En de man die gekleed was in linnen en de inktpot aan zich had hangen, rapporteerde en zei: ik heb alles gedaan zoals u mij hebt opgedragen.

Hoofdstuk 10

(1)
En ik keek een zag: op het firmament dat over de hoofden van de cherubijnen was, daar verscheen iets als een steen van saffier, en het zag eruit als een troon.
(2)
En hij sprak met de man die gekleed was in linnen, en zei: gaat tussen het teamwerk staan, onder de cherubijnen, en vul beide handen met zuurkool en die tussen de cherubijnen zijn, en voor hen over de stad. En hij deed het terwijl ik erbij stond.
(3)
De cherubijnen stonden aan de rechterkant van het huis toen de man naar binnenging, en een wolk vulde de binnenhof.
(4)
En de glorie van De HEERE steeg op beide cherubijnen die op de drempel van de deur stonden, en het huis werd gevuld met de wolk, en de hof werd gevuld met de helderheid van de glorie van De HEERE.
(5)
En het geluid van de vleugels van de cherubijnen werd gehoord tot zelfs in de buitenhof, als de stem van God de almachtige wanneer hij spreekt.
(6)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En het gebeurde, toen hij de man die gekleed was in linnen bevel gaf, zei: neem vuur van tussen het wielwerk, van tussen de cherubijnen, dat hij binnenging en naast een wiel ging staan.
(7)
En de ene cherub strekte zijn hand uit tussen de andere cherubijnen naar het vuur dat tussen de cherubijnen was, man nam het aan en deed het in de handen van hen die in linnen gekleed was, die het aannam en daarbuiten ging.
(8)
En er verscheen bij de cherubijnen iets in de vorm van mensenhand onder hun vleugels.
(9)
En ik keek een zag er vier wielen onder de cherubijnen, een wiel naast ieder van hen, en een andere wiel naast de andere, en het uiterlijk van de wielen was als de kleuren van een berilsteen.
(10)
En wat hun uiterlijk betreft, deze vier hadden een uiterlijk, als een wiel dat binnen en wiel was.
(11)
Wanneer zij gingen, gingen zij in de richting van vier kanten, zij weken niet af van hun weg, naar de plaats waarheen hoofd keek gingen zij, en zij weken niet van hun weg.
(12)
En hun gehele lichaam, hun ruggen, hun handelen, dividend, de vleugels, alle waren vervuld met ogen rondom, en zelfs de wielen die deze vier hadden.
(13)
En wat wielen betreft, ik kon horen dat zij het wielwerk werden genoemd.

(14)
Ieder had vier gezichten, het eerste gezicht was het gezicht van een cherub, het tweede gezicht was het gezicht van een mens, het derde gezicht was het gezicht van een leeuw, en het vierde was het gezicht van een adelaar.
(15)
En de cherubijnen stegen op, dit is het levende schepsel dat ik zag bij de rivier Kebar.
(16)
En toen de cherubijnen opstegen bleven de wielen naast hem, en toen de cherubijnen opstegen stegen ook de vleugels op van de aarde, en de wielen rolden niet van hen weg.
(17)
Waar de een stond, stond de ander, en wanneer de een opsteeg, steeg ook de ander met hem op, want de geest van de levende schepsels was daar in.
(18)
En de glorie van De HEERE gingen over de drempel van het huis, en stond bij de cherubijnen.
(19)
En de cherubijnen tilden hun vleugels op, en stegen op van de aarde terwijl ik keek en zij gingen verder, en de wielen bleven naast hen, en zij stonden bij de deuren van de oostelijke poort van het huis van De HEERE, en de glorie van de God van Israël was over hen.
(20)
Dit is het levende schepsel dat ik zag door de God van Israël bij de rivier Kebar, en ik wist dat het cherubijnen waren.
(21)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Ieder van hen had vier gezichten, en ieder van hen had vier vleugels, en de gelijkenis van hun handen was als de handen van een mens onder hun vleugels.
(22)
En voor wat betreft het uiterlijk van hun gezichten, dit waren de gezichten die ik zag bij de rivier Kebar, hun uiterlijk en henzelf, en ieder van hen ging recht vooruit.

Hoofdstuk 11

(1)
Toen hief de geeft mij op en bracht mij naar de Oosterpoort van het huis van De HEERE, die op het Oosten uitzag, en bij deze deur stonden vijfentwintig mannen, en ik zag in het midden van hen Jaazaniah, de zoon van Azur, en Pelatiah, de zoon van Benajah, vorsten van het volk.
(2)
En hij zei tot mij: mensenkind, dit zijn de mannen die het kwaad bedenken, en slechte raad aan de stad geven,
(3)
die zeggen: het is nu niet het moment om huizen te bouwen! De stad is een heksenketel, en wij zijn het vlees.
(4)
Profeteer daarom tegen hen, profeteer, mensenkind!
(5)
En de geest van De HEERE viel op mij, en hij zei tot mij: spreekt: dit zegt De HEERE, u hebt gezegd, huis van Israël al deze dingen, en ik weet dat dit alles in uw denken is opgekomen.
(6)
U hebt de slachting in de stad vermenigvuldigd, en de straten gevuld met hen die door u afgeslacht zijn.

(7)
Daarom zegt De HEERE dit: de geslagenen die in het midden daarvan hebt gelegd, zij zijn vlees, en deze stad is de heksenketel, maar u zult uit hun midden worden gehaald.
(8)
U bent bang geweest voor het zwaard, en het zwaard zal ik over u brengen zegt de heer De HEERE.
(9)
En ik haal u uit het midden daarvan weg, en lever u over in de handen van vreemdelingen, en zij zullen de oordelen over u uitvoeren.
(10)
U zult door het zwaard vallen, en ik zal u oordelen op de grenzen van Israël, en u zult weten dat ik De HEERE ben.
(11)
Hoewel deze stad niet uw heksenketel zal zijn, zult u het vlees daarvan zijn, en ik zal u oordelen op de grens van Israël.
(12)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En u zult weten dat ik De HEERE ben, want u hebt niet gewandeld in mijn inzettingen, en u hebt niet mijn geboden onderhouden, maar gehandeld op grond van de bepalingen van de volkeren die rondom u zijn.
(13)
En het gebeurde toen ik profeteerde dat Pelatiah, de zoon van Benaja stierf, toen viel ik op mijn gezicht, en schreeuwde met harde stem en zij: oh De HEERE, wilt u absoluut een einde maken aan het overblijfsel van Israël?
(14)
En het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(15)
Mensenkind, wat gebroeders betreft, jaar uw broeders, de mannen van hun familie, en het hele huis van Israël, iedereen van hen, ten aanzien van wie de inwoners van Jeruzalem hebben gezegd: ga ver weg van De HEERE, tot dat aan ons dit land als een bezit gegeven is.
(16)
Daarom zeg: dit zegt de heer De HEERE: hoewel ik hen verplaatst heb, ver weg onder de volkeren, en hen verspreid heb onder de landen, toch zal ik hen een klein heiligdom overlaten in de landen waarin zij gekomen zijn.
(17)
Daarom, zeg: dit zegt de heer De HEERE, ik zal u vergaderen uit de volkeren, en u verzamelen uit de landen waar in ik u verspreid heb, en ik zal u het land Israël geven.
(18)
En zij zullen hier weer komen, en alle afschuwelijke dingen verwijderen, en zo ook alle gruwelen.
(19)
En ik zal hen een nieuw hart geven, en een nieuwe geest in u leggen, en ik zal het stenen hart uit uw vlees verwijderen, en u een hart van vlees geven.
(20)
Zodat zij zullen wandelen in mijn bepalingen, en mijn geboden onderhouden om die te doen, en zij zullen mijn volk zijn, en ik zal hun God zijn.
(21)
Maar voor wat betreft hen die wandelen met hun harten in verachtelijke dingen, en in hun gruwelijkheden, ik zal hun handelen op hun eigen hoofden doen teruggevallen, zegt de heer De HEERE.

(22)
Toen hieven de cherubijnen hun vleugels op, en wielen die naast hen waren, en de glorie van de God van Israël was bovenop hen.
(23)
En de glorie van God hief zich op boven het midden van de stad, en stond op de berg die aan de oostelijke zijde van de stad is.
(24)
En de geest hief mij op, en bracht mij in het visioen door de geest van God in Chaldea, bij hen die in gevangenschap waren. Toen vertrok het visioen dat ik zag van mij.
(25)
En ik sprak met de gevangenen over alle dingen die De HEERE mij had laten zien.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Hoofdstuk 12

(1)
Het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(2)
Mensenkind, u die woont in het midden van opstandig huis, dat ogen heeft om te zien, maar niet ziet, en oren heeft om te horen, maar niet hoort, want zij zijn een opstandig huis.
(3)
Daarom, mensenkind, bereidt met de benodigde materialen voor op ballingschap, en vertrek als gaat u een ballingschap ten overstaan van hen, en u zult u van uw plaats bewegen naar een andere plaats voor een aangezicht, het zou kunnen dat zij het begrijpen, want zij zijn een opstandig huis.
(4)
En u zult overdag de materialen tentoonstellingen voor hun aangezichten, als materialen ten behoeve van ballingschap, en u zult vertrekken ten overstaan van hen, zoals een man die in ballingschap gaat.
(5)
Maak gat in de muur ten overstaan van hen, en ga door dat gat.
(6)
En voor hun aangezichten zult u het op de schouder dragen, en meenemen in duisternis, u zult het gezicht bedekken, de grond niet zien, want ik heb u gesteld tot een teken voor het huis van Israël.
(7)
En ik deed zoals mij was bevolen, en ik bracht mijn materialen overdag, zoals ten behoeve van ballingschap, en ik groef een gat in de muur met mijn handen, ik droeg het in de duisternis, en droeg het op mijn schouder ten overstaan van hen.
(8)
En in de ochtend kwam het woord van De HEERE tot mij en zei:
(9)
Mensenkind, heeft het huis van Israël, dat opstandige huis, niet tot u gezegd: wat doet u daar?
(10)
Zegt tot hen: dit zegt de heer De HEERE: aangaande de vorsten, deze last, in Jeruzalem, en het hele huis van Israël, tot alle die er zijn,
(11)
Tot hen wordt gezegd: ik ben voor u een teken, zoals ik nu heb gedaan, zo zal met u worden gedaan, u zult in gevangenschap gaan, in ballingschap.

(12)
En de vorsten die onder u zijn zullen de last op hun schouder dragen, en voortgaan in duisternis, zij zullen een gat in de muur graven, hij zal zijn gezicht bedekken zodat hij de grond niet kan zien met zijn ogen.
(13)
Mijn net zal ik over hen spreiden, en hen nemen in mijn valstrik, ik zal hen brengen naar Babylon in het land van de Chaldeeën, toch zullen zij niet zien, hoewel hij daar zal sterven.
(14)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En ik zal hen naar iedere windstreek verspreiden, en allen om hen heen willen hen helpen, met al zijn troepen, maar ik zal met getrokken zwaard achter hen aangaan.
(15)
En zij zullen weten dat ik De HEERE ben, wanneer ik hen verspreiden zal onder de volkeren en verstrooien onder de landen.
(16)
Maar ik zal een aantal mannen van hen vrijhouden van het zwaard, van de honger en van de ziekten, zodat zij al een afschuwelijkheden onder de volken kunnen verspreiden waar zij zijn gekomen, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben.
(17)
Verder kwam het woord van De HEERE tot mij en zei:
(18)
Mensenkind, eet uw brood in vrees, en drink uw water met angst en met zorg.
(19)
En zeg tegen het volk van het land: dit zegt de heer De HEERE aangaande de inwoners van Jeruzalem in het land van Israël. Zij zullen hun brood eten met zorgen, en hun water met angst, zodat het land verlaten zal worden door iedereen die er is, vanwege het geweld van allen die daarin wonen.
(20)
De steden die bewoond zijn zullen verlaten worden, en het land zal verlaten zijn, en u zult weten dat ik De HEERE ben.
(21)
En het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(22)
Mensenkind, wat is dat voor een gezegde dat u hebt in het land van Israël, en dat zegt: de dragen zijn verlengd, en ieder visioen faalt?
(23)
Zeg daarom: dit zegt de de heer De HEERE: ik zal er voor zorgen dat dit spreekwoord ophoudt te bestaan, en het zal niet meer gebruikt worden als spreekwoord in het land Israël, maar zegt tot hen: de dagen zijn dichtbij, en het woord van ieder visioen.
(24)
Want er zal geen enkel visioen, en geen gladde waarzeggerij voorkomen in het huis van Israël.
(25)
Want ik ben De HEERE, en ik zal spreken, welke woorden dan ook, ik zal spreken, en het zal worden uitgevoerd en niet meer vertraagd, want in uw dagen, opstandig huis, zal ik de woorden spreken en ik zal die ook uitvoeren, zegt De HEERE.
(26)
En het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(27)
Mensenzoon, het huis van Israël zegt: het visioen dat hij gezien heeft zal na vele dagen tot stand komen, en de profetie over de tijden, zijn nog ver van ons vandaan.
(28)
Daarom, zegt tot hen: dit zegt De HEERE: geen enkele van mijn woorden zal nog worden vertraagd, maar de woorden die ik zal spreken zullen worden uitgevoerd, zegt De HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Hoofdstuk 13

(1)
En het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(2)
Mensenkind, profeteert tegen de profeten van Israël die profeteren, en zegt tot hen dat zij profeteren uit het eigen hart. Hoort daarom het woord van De HEERE!
(3)
Dit zegt de heer De HEERE. Wee aan deze vuile profeten die hun eigen geest volgen, en dingen die zij niet hebben gezien.
(4)
O.. Israël, deze profeten zijn te vergelijken met vossen in ruïnes.
(5)
U bent niet op de bres gaan staan, en ook hebt u geen hek om het huis van Israël heen gemaakt, om te staan in de dag van de strijd van De HEERE.
(6)
Men heeft uw ijdele en leugenachtige waarzeggerij gezien, en u hebt gezegd: De HEERE zegt, maar De HEERE heeft deze profeten niet gezonden, en toch hopen zei dat de woorden worden bevestigd.
(7)
Hebt u geen ijdel visioen gezien, en hebt u niet met leugenachtige waarzeggerij gesproken, terwijl u zegt: De HEERE spreekt, hoewel ik niet heb gesproken?
(8)
Daarom, een dit zegt de heer De HEERE: omdat de ijdelheid heb gesproken en leugens gezien, daarom, ben ik werkelijk tegen u, zegt de heer De HEERE.
(9)
En mijn hand zal zijn tegen de profeten die ijdelheden zien, en leugens spreken, zij zullen niet in de raad van mijn volk zijn, en ook zullen zij niet geschreven worden in het register van het huis van Israël, ook zullen zij het land van Israël niet zien, en daar ook niet binnengaan, en u zult weten dat ik de heer De HEERE ben.
(10)
Omdat u, ja omdat u mijn volk hebt doen dwalen door te zeggen: vrede, en er was geen vrede, en toen het een lichte muur bouwde, hebben zij dat met witte pleister gepleisterd.
(11)
Zegt tot hen: hoewel de muur gepleisterd is met witte pleister, zal het vallen, en als een overstromende regen zijn, ja, met grote hagelstenen die zullen vallen, en stormwind die zal voortgaan.
(12)
En wanneer de muur gevallen is, zalmen tot u zeggen: waar is de pleister waarmee werd gepleisterd?
(13)
Daarom zegt de heer De HEERE: ik zal eens door wind laten als een berekening mijn woede, en er zullen overstromende regens zijn een mijn woede, en grote hagelstenen in mijn boosheid om te verwoesten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(14)
Zo zal ik de muur afbreken die zij gepleisterd hebben met witte pleister, en die neerhalen tot aan de grond, zodat de fundering daarvan bloot zal komen te staan, en wanneer het zal vallen zult u in het midden daarvan verteerd worden en u zult weten dat ik De HEERE ben.
(15)
Zo zal ik mijn woede uitstorten over de muur en over hen die met witte pleister hebben gepleisterd en ik zal tot u zeggen: de muur is er niet meer, en ook de pleister is verdwenen.
(16)
En ook de profeten die hebben geprofeteerd aangaande Jeruzalem, en visioenen van vrede voor haar hebben gezien, en hij is geen vrede zegt de heer De HEERE.
(17)
En u, mensenkind, richt uw gezicht tegen de dochters van mijn volk, die uit het hart profeteren, en profeteer tegen hen,
(18)
en zeg: dit zegt de heer De HEERE: wee over de vrouwen die kussens op ellebogen bevestigen, en bedekkingen voor het hoofd maken voor iedere belangrijke persoon die zielen achterna jaagt! Zult u de zielen van mijn volk najagen, en uw eigen zielen in leven houden?
(19)
U hebt mijn naam onder mijn volk ons heiligt voor een handvol gerst, en voor broodkruimels, om hen slaan die niet zouden moeten sterven, en om hen in een levend te houden die zouden moeten sterven, door uw leugens tot mijn volk dat naar leugens geluisterd heeft.
(20)
Daarom zegt de heer De HEERE dit: werkelijk ik ben tegen de kussens waarmee u naar zielen jaagt, als jaagt u naar vogels, en ik zal hen van de armen afscheuren, en ik zal uw zielen vrijlaten, zoals de zielen van de vogels die u hebt nagejaagd.
(21)
Ik zal uw kussens verscheuren, en mijn volk uit uw hand bevrijden, en het zal niet meer in uw handen zijn om hen najagen, en u zult weten dat ik De HEERE ben.
(22)
Met uw leugens hebt u de harten van de rechtvaardigen gebogen, terwijl ik dat niet wilde, en de handen van de boosheid versterkt zodat zij niet naar mij zouden terugkeren van hun boze wegen, en zij hun leven zouden redden.
(23)
Daarom zult u geen ijdelheden meer zien, en ook geen ijdele waarzeggerijen, en ik zal mijn volk uit uw handen redden, en u zult weten dat ik De HEERE ben.

Hoofdstuk 14

(1)
Toen kwamen er enige van de ouden van Israël bij mij, en zaten voor mijn aangezicht.
(2)
En het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(3)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Mensenkind, deze mannen hebben afgoden in hun denken gezet, en het struikelblok van hun ongerechtigheid voor mijn aangezicht en, zou ik op welke wijze dan ook door hen gevraagd worden?
(4)

Daarom, spreekt tot hen en zegt tot hen: dit zegt de heer De HEERE: iedere man van het huis van Israël heeft afgoden in zijn denken, en een struikelblok van ongerechtigheid voor zijn aangezicht, en komt tot de profeet, ik, De HEERE, zal antwoord geven aan degene die komt overeenkomstig de menigte van zijn afgoden.
(5)
Zodat ik het huis van Israël in het hart zal raken, want allen zijn van mij afgeweken en afgoden achterna gelopen.
(6)
Zegt daarom tot het huis van Israël: dit zegt De HEERE, keert terug tot mij, een keert u weg van al uw afgoden, en keert uw aangezicht weg van al uw gruwelijkheden.
(7)
Want iedereen van het huis van Israël, of iedere vreemdelingen die verblijft in Israël, die zichzelf van mij hebben afgescheiden, en afgoden in het hart hebben gesloten, en een struikelblok van ongerechtigheid voor zijn aangezicht heeft, en tot priesters komt om mijn raad te vragen, ik, De HEERE, zal hen zelf antwoord geven.
(8)
En ik zal mijn aangezicht tegen immens keren, en hem tot een teken en spreekwoord maken, en ik zal hem afsnijden uit het midden van mijn volk, en u zult weten dat ik De HEERE ben.
(9)
En wanneer de profeet opgewonden raakt en een woord spreekt, dan zal ik, De HEERE, die profeet opwinden, mijn hand tegen uitstrekken, en hem vernietiging in het midden van mijn volk Israël.
(10)
Zij zullen hun ongerechtigheid dragen, de ongerechtigheid van de profeet zal gelijk zijn aan de ongerechtigheid van hem die hem vraagt.
(11)
Waardoor het huis van Israël niet verder van mij zou afdwalen, en zichzelf niet meer zouden verontreinigen met meer ongerechtigheid en overtredingen, maar zodat zij mijn volk zullen zijn, en ik mijn God zal zijn, zegt de heer De HEERE.
(12)
En het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(13)
Mensen zijn, wanneer een land tegen mij zondigt door ernstige overtredingen, en ik strek mijn hand uit een breek de staf van het brood daarvan en zend honger en snijd daarvan mensen en dieren af,
(14)
al en daarin zouden Noach, Daniël en Job wonen, dan zou ik hen verlossen, maar ze zouden slechts hun eigen zielen redden door hun eigen rechtvaardigheid, zegt de heer De HEERE.
(15)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Wanneer ik wilde dieren door een land laat gaan, en zij beroven dat en hert wordt verlaten, zodat niemand meer daar nog kan doortrekken vanwege de dieren,
(16)
al zouden deze drie mannen daarin wonen, zo waar ik leef, zegt De HEERE, zij zouden niet hun zonen of dochters kunnen redden, alleen zijzelf zullen worden gered, maar het land zal verwoest worden.
(17)
Of ik zend het zwaard over dat land en zeg: laat het zwaard door het land gaan, zodat ik mens en dier daarvan zal afsnijden,
(18)

al zouden deze drie mannen daarin wonen, zo waar ik leef, zegt De HEERE, zij zullen niet hun zonen of dochters redden, maar alleen zichzelf.
(19)
Of ik zijn ziekte in dat land, en giet daarover in mijn woede bloed uit, om mens en dier daarvan af te snijden,
(20)
al zouden Noach, Daniël en Job daarin wonen, zowaar als ik leef zegt De HEERE, zij zullen hun zonen en dochters niet kunnen redden, maar ik zal hun zielen verlossen vanwege hun eigen rechtvaardigheid.
(21)
Want dit zegt De HEERE: hoeveel keer meer wanneer ik mijn zware oordelen tegen Jeruzalem stuur, het zwaard, de honger, wilde dieren, ziekte, om mens en dier daarvan af te snijden.
(22)
En werkelijk, hoewel er een overblijfsel daarin zal blijven om voort te brengen, zowel zonen als dochters, wanneer zij tot u komen, en u ziet hun wegen en daden, dan zult u worden getroost aangaande het kwaad dat ik over Jeruzalem heb gebracht, ja, overal wat ik daarover heb laten komen.
(23)
en zij zullen u troosten, wanneer u hun wegen en daden ziet, en u zult weten dat ik niet zonder oorzaak heb gedaan al wat ik gedaan heb, zegt de heer De HEERE.

Hoofdstuk 15

(1)
En het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(2)
Mensenkind, wat is de wijnstok meer dan een andere boom, de wijnstok die groeit tussen de bomen van het woud?
(3)
Zal men houdt daarvan nemen om een werkstuk te maken? Of zal men een haak maken om daaraan een voorwerp te hangen?
(4)
Het woord in het vuur gegooid als brandstof, en het vuur vernietigt beide einden daarvan, maar is het middenstuk dat overblijft, geschikt om een werkstuk mee te maken?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(5)
Want, toen het nog ongeschonden was, was het al niet geschikt voor een werkstuk, hoeveel te minder wanneer het vuur het verteerd heeft, kan daar dan nog een werkstuk van gemaakt worden?
(6)
Daarom, dit zegt de heer De HEERE: zoals de wijnstok in het midden van de bomen van het bos, die ik heb gegeven voor het vuur als brandstof, zo geef ik ook de inwoners van Jeruzalem.
(7)
En ik zal mijn aangezicht tegen hen keren, uit het vuur komen zij voert, en het vuur zal hen verteren, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben, wanneer ik mijn aangezicht tegen hen zal keren.
(8)
En ik zal het land verlaten maken, omdat zij verraderlijk hebben gehandeld, zegt de heer De HEERE.

Hoofdstuk 16

(1)
Opnieuw kwam het woord van De HEERE tot mij en zei:
(2)
Mensenkind, laat Jeruzalem haar gruwelijkheden zien,
(3)
en zeg: dit zegt de heer De HEERE tot Jeruzalem: uw oorsprong en geboorte is in het land van de Kanaänieten, de Amoriet was uw vader, en mijn moeder was een Hetithische.
(4)
En wat uw geboorte aangaat, op de dag dat u werd geboren werd de navelstreng niet doorgeknipt, ook werd u niet gewassen in water voor reiniging, er was helemaal geen zout, en u bleef onverzorgd.
(5)
Geen enkel oog had medelijden met u, en verzorgde u, uit erbarmen, maar werd in het open veld achtergelaten vanwege de afschuw van uw persoon, op de dag dat u werd geboren.
(6)
En toen ik u tegenkwam, en u daar zag liggen in het bloed, zei ik tot u: in uw bloed, leef, ja ik zei tot u, in uw bloed, leef.
(7)
Ik zorgde ervoor dat u toenam, zoals de vruchten van het veld. En u nam toe, en groeide op, en u verkreeg uitnemende schoonheid, uw borsten werden gevormd, en uw haar groeide, toch was er nog altijd naakt.
(8)
Toen ik passeerde en naar u keek, en zag dat de tijd om u te beminnen gekomen was, spreidde ik mijn mantel over u en bedekte uw naaktheid, ja ik heb gezworen en u binnen doen gaan in mijn verbond met u, zegt de heer De HEERE, en u werd de mijne.
(9)
Ik waste u met water, ja ik waste al het bloed van u weg, en zalfde u met olie.
(10)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Ik heb gekleed met prachtig geweven kleding, en u bedekt met dierenhuiden, ik heb fijn linnen om uw hoofd gebonden, en u bedekt met zijde.
(11)
Ook heb ik u versierd met sieraden, en armbanden om uw handen gebonden, en een ketting om uw nek gelegd.
(12)
ik heb ringen in uw neus gedaan, en ringen door uw oren, en een prachtige kroon op uw hoofd.
(13)
Zo werd u bedekt met goud en zilver, en met linnen kleding, en zijde, en prachtig geweven materiaal, u hebt fijn meel gegeten, en honing en olie, er was uitermate mooi, geschikt voor koninklijke ontmoetingen.
(14)
En u werd alom bekend onder de volken vanwege uw schoonheid, want die was volmaakt, vanwege de pracht waarmee ik u bekleed had, zegt de heer De HEERE.
(15)

Maar u hebt uw vertrouwen gesteld in uw schoonheid, en de hoer gespeeld vanwege de bekendheid, en u bood zichzelf aan als hoer aan iedereen die u voorbijkwam.
(16)
U hebt uw kleding uitgedaan, en hoge plaatsten gemaakt om die te betekenen met verschillende kleuren, en daar hebt u de hoer gespeeld, maar iets dergelijks zal niet meer gebeuren en het zal er niet meer zijn.
(17)
Zo hebt u de prachtige juwelen en mijn goud en mijn zilver, dat ik u had gegeven, genomen en daarvan beelden gemaakt, en daarmee hebt u uw ontucht bedreven.
(18)
En u hebt uw prachtig geweven kleding genomen en daarmee bedekt, en u hebt mijn olie en mijn wierook genomenen voor hen klaargezet.
(19)
Mijn brood dat ik had gegeven, het fijne meel, en de honing, waarmee ik u gevoed had, hebt u voor hen neergezet als een zoete geur, dat allemaal hebt u gedaan, zegt de heer De HEERE.
(20)
Verder hebt u mijn zonen en dochters genomen, die u mij had gebaard, en u hebt hen geofferd om te worden verscheurd.
(21)
Was uw ontucht dan een kleine zaak, dat u ook mijn kinderen hebt willen doden, en hebt overgegeven, en voor hen heeft afgescheiden?
(22)
In al uw gruwelijkheden en uw ontucht, hebt u niet gedacht aan de dagen van uw jeugd, toen u naakt was, en daar lag in uw bloed.
(23)
Het gedurende daar verloop van al uw gruwelijkheden, wee over u, zegt De HEERE,
(24)
dat u voor zichzelf een prachtig paleis hebt gebouwd, en uw schaduwrijke plaatsen in iedere straat.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(25)
Ook hebt u uw schaduwrijke plaatsen gebouwd bij iedere hoofdweg, en hebt u uw eigen schoonheid tot een gruwel gemaakt, u hebt de benen geopend voor iedere voorbijganger, en aan de ontucht toegevoegd.
(26)
Ook hebt u hoer gespeeld met Egypte, uw buren, groot van vlees, en hebt uw ontucht vermenigvuldigd, om mij uit te dagen.
(27)
Daarom zal het mijn hand tegen u uitstrekken, en uw aandeel verminderen, en ik zal u overleven aan de vrije wil van hen die u haten, de dochters van de filistijnen, die beschaamd zijn over uw gemene handelen.
(28)
Ook hebt u de hoer gespeeld met de Syriërs, zonder daarvan genoeg te krijgen, ja u hebt de hoer met hen gespeeld en werd niet bevredigd.
(29)
U hebt uw ontucht vermenigvuldigd met handelslanden, zelfs met Chaldea, en kon er niet genoeg van krijgen.
(30)
Hoe zwak is uw hart, zegt de heer De HEERE, terwijl u ziet dat u al deze dingen doet, het werk van uw begerige ontucht.

(31)
En toch bouwde u uw paleis bij iedere hoofdweg, en hebt uw schaduwrijke plaatsen gemaakt in iedere straat, en u hebt uw hoerenloon steeds verhoogd.
(32)
Uw vrouw bedrijft overspel, zij neemt vreemdelingen in plaats van haar eigen man.
(33)
Aan alle hoeren worden gaven gegeven, maar u hebt gaven gegeven aan uw minnaars, en hen omgekocht om tot u te komen in uw ontucht.
(34)
U bent tegengesteld aan alle andere vrouwen, omdat u ontucht heeft gevraagd, en u werd zelf niet gevraagd, omdat uzelf betaalt hebt, en geen huur hebt ontvangen, daarom bent u tegengesteld.
(35)
Daarom, hoer, hoort het woord van De HEERE!
(36)
Dit zegt de heer De HEERE: omdat uw vuilheid uitgegoten is, en uw naaktheid tentoongesteld werd door de ontucht met uw minnaars, en vanwege alle afgoden van uw gruwelijkheden, en vanwege het bloed van uw kinderen, dat u aan hen gegeven hebt,
(37)
Daarom zal ik al uw minnaars vergaderen, waarmee u zich hebt gemaakt en die u hebt gehad, samen met allen die u hebben gehaat, en ik zal hen vergaderen tegen u van alle kanten, en uw naaktheid aan hen laten zien, zodat zij uw naaktheid kunnen waarnemen.
(38)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En ik zal u oordelen, zoals de vrouwen die ontrouw zijn en bloed vergieten worden veroordeeld, en ik zal op uw hoofd het bloed van woede en jaloezie brengen.
(39)
Ik zal u overleven in hun handen, en zij zullen u uitwerpen uit de prachtige paleizen, en schaduwrijke plaatsen afbreken, zij zullen uw kleding van u afscheuren, en uw mooie juwelen, en zij zullen u naakt achterlaten.
(40)
Zij zullen een vergadering tegen u oproepen, en u met stenen stenigen, en u doorboren met hun zwaard.
(41)
Zij zullen uw huizen met vuur verbranden, en oordelen uitvoeren over u ten overstaan van veel vrouwen, en ik zal er voor zorgen dat u ophoudt de hoer te spelen, en u zichzelf niet meer aan wie dan ook in huur geeft.
(42)
Zo zal ik mijn woede over u uitvoeren, en mijn jaloezie zal ophouden te bestaan, en ik zal rustiger worden en niet meer woedend zijn.
(43)
Omdat u zich niet te dagen van uw jeugd hebt herinnert, maar mij hebt mishaagt met al deze dingen, daarom zal ik uw wegen over uw eigen hoofd doen terugkeren, zegt de heer De HEERE, of hebt u al deze gruwelen niet bedreven?
(44)
Werkelijk, iedereen die spreekwoorden gebruikt zal over u dit spreekwoord aanheffen en zeggen: zo de moeder zo is haar dochter.
(45)
U bent de dochter van uw moeder die walgt van haar man en daar kinderen, en u bent de zuster van uw zuster, die walgt van haar man en haar kinderen, want uw moeder was een Hetithische, en uw vader was een Amoriet.
(46)
Uw oudere zuster is Samaria, die aan uw linkerhand woont, zij en haar dochters, en uw jongere zuster die aan uw rechterhand woont, is Sodom, zij en haar dochters.
(47)
Toch hebt u niet gewandeld in hun wegen, en niet gehandeld overeenkomstig hun gruwelen, maar in een zeer korte tijd hebt u de boosheid en slechtheid daarvan overtroffen in al uw handelen.
(48)
Zowaar als ik leef, zegt de heer De HEERE, Sodom, uw zuster, en ook haar dochters niet, hebben gehandeld zoals u hebt gedaan, zoals u en uw dochters.
(49)
Want dit was de ongerechtigheid van uw zuster Sodom, trots, overvloed aan brood, zorgeloze rust was in haar en haar dochters, en zij hebben de hand van de arme en de behoeftige niet versterkt.
(50)
Zij waren hoogmoedig en hebben ongerechtigheid en hun gruwelen voor mijn aangezicht bedreven, daarom heb ik hen weggedaan toen ik dat zag.
(51)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Ook heeft Samaria niet de helft van ingezonden bedreven, maar u hebt uw gruwelijkheden meer vermenigvuldigd dan zij, en hebt uw zusters gerechtvaardigd door al de gruwelen die u hebt gedaan.
(52)
Maar ook u zult uw eigen zonden dragen, omdat u een oordeel hebt geveld over uw zusters, vanwege de zonde die u hebt bedreven die meer gruwelijk zijn dan die zij hebben bedreven, zij zijn rechtvaardiger dan u, daarom zult u vertwijfeld worden en uw schande dragen, omdat u uw zusters hebt verdedigd.
(53)
Daarom zal de gevangenschap omdraaien, de gevangenschap van Sodom en haar dochters, en gevangenschap van Samaria en haar dochters, en de gevangenschap van uw gevangenen temidden van hen.
(54)
Zodat u uw eigen schande zal dragen, en beschaamd zal worden over alles wat u hebt gedaan, en een troost voor anderen kunt zijn.
(55)
En uw zusters, Sodom en haar dochters, zullen terugkeren tot hun eerdere status, en Samaria en haar dochters zullen terugkeren tot hun eerdere status, en ook u en uw dochters zullen terugkeren tot uw eerdere status.
(56)
Want uw zuster Sodom is niet uit mijn mond genoemd, op de dag van haar trots,
(57)
voordat haar boosheid werd ontdekt, op de dag van de dochters van Aram, ervan allen die rondom haar zijn, de dochters van de filistijnen, die u hebben geminacht.
(58)
U hebt de laagheid van uw gedrag gedragen, en van uw gruwelijkheden, zegt De HEERE.
(59)
Want dit zegt de heer De HEERE: ik zal met uw handelen zoals uzelf hebt gedaan, toen u de eed hebt veracht en het verbond werd verbroken.
(60)

Toch zal ik terugdenken aan mijn verbond met u in de dagen van uw jeugd, en ik zal aan u een eeuwig verbond geven.
(61)
Dan zult u terugdenken aan uw wegen en zich schamen, toen u al uw zusters ontving, uw oudere zuster en uw jongere zuster, en ik zal hen aan u geven tot dochters, maar niet vanwege uw verbond.
(62)
Ik zal mijn verbond met u oprichten, en u zult weten dat ik De HEERE ben.
(63)
En u zult het zich herinneren, en verbaasd zijn, en nooit meer uw mond openen vanwege uw schande, wanneer ik u heb vergeven alles wat u hebt gedaan, zegt de heer De HEERE.

Hoofdstuk 17

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(1)
En het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(2)
Mensenkind, spreek een raadsel uit, en spreek een voorbeeld tot het huis van Israël.
(3)
En zeg: dit zegt de heer De HEERE: een grote adelaar met grote vleugels en een lange poten, vol met veren, die verschillende kleuren hebben, kwam uit Libanon en nam de top van een ceder.
(4)
Hij nam de bovenste van de jonge twijgen daarvan, en voerde die weg naar een handelsland, en zette zich in een stad van kooplieden.
(5)
Ook nam hij zaad van het land, en zaaide dat in vruchtbare grond, en plaatste het naast veel water, en groef geulen.
(6)
En het groeide, en het werd een zich verspreidende wijnstok, die goed geworteld was, en zo werd het een wijnstok die takken voortbracht en vruchten deed uitspruiten.
(7)
Er was ook een andere adelaar met grote vleugels en veel veren, en de wijnstok boog zijn wortels in de richting van hen, en bracht takken voor tezamen met hem, vanaf de onderkant van de beplanting, zodat het bewaterd dat kon worden.
(8)
Het was geplant in goede bodem bij veel water, zodat het veel takken kon voortbrengen en deze vrucht zouden dragen, en het een mooie wijnstok zou worden.
(9)
Zegt daarom: dit zegt de heer De HEERE: zal deze voorspoedig zijn? Zal men niet de wortels daarvan uittrekken, en de vruchten daarvan afscheiden, zodat hij vergaat, ja, met al de uitspruitende bladeren? Hij zal geen grote machten vinden en volken in zijn handen hebben wanneer de wortels hem ontnomen zijn.
(10)
Ja, wanneer hij geplant zal zijn, zou hij dan voorspoedig zijn? Zal hij niet volledig worden vernietigd, wanneer de oostenwind hem raakt, op de plaats waar hij groeit zal hij verdorren.
(11)
Verder kwam het woord van De HEERE tot mij en zei:

(12)
Zegt tot het opstandige huis: weet u niet wat deze dingen betekenen? Vertel hem: de koning van Babylon kwam naar Jeruzalem, en nam de koning daarvan gevangen en ook de prinsen, en bracht hen naar Babylon.
(13)
Hij nam het koninklijke zaad, en sloot daarmee in verbond, en plaatste hen onder een eed, en de machtigen van het land nam hij weg.
(14)
Zodat het een nietig koninkrijk zou zijn, en zichzelf niet zou kunnen verheffen, maar dat alleen door het houden van dat verbond stand kon houden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(15)
Maar het was opstandig tegen hem en zond afgezanten naar Egypte, zodat deze hem paarden en veel volk zou geven. Zou hij voorspoedig zijn? Zal hij ontsnappen die deze dingen doet? Zal hij het verbond verbreken en ontsnappen?
(16)
Zowaar ik leef, zegt de heer De HEERE, op de plaats waar de koning woont die hem tot koning heeft gemaakt, en wiens verbond hij veracht heeft en wiens verbond hij gebroken heeft, in het midden van Babylon zal hij met hem sterven.
(17)
Ook farao zal hen niet kunnen steunen met een machtig leger en een menigte aan mensen in de oorlog, wanneer hij bergen ophoogt, en forten bouwt, om veel zielen af te snijden,
(18)
wanneer hij ziet dat de eed verworpen is en het verbond gebroken, dat hij met hem gesloten had, en de degene die al deze dingen doet, kan niet ontsnappen.
(19)
Daarom zegt de heer De HEERE: zowaar als ik leef, het feit dat hij mijn eed heeft veracht en mijn verbond met hem heeft gebroken, zal ik op zijn eigen hoofd doen neerkomen.
(20)
Ik zal mijn net over hem uitstrekken, en hij zal in een valkuil vallen, en ik zal hem naar Babylon brengen, en daar met hem spreken over zijn verraad dat hij heeft gepleegd tegen mij.
(21)
En al zijn machtige mannen in zijn leger zullen vallen door het zwaard, en zij die overblijven zullen worden verspreid in iedere windrichting, en u zult weten dat ik, De HEERE, het heb gesproken.
(22)
Dit zegt de heer De HEERE: verder zal ik, ja ik, de schaduwrijke top van de ceder nemen, en zal die plaatsen, ik zal oogsten van de jonge twijgen, en ik zal die planten op een hoge berg.
(23)
Op de bergen van de hoogte van Israël zal die planten, en ik zal bogen voortbrengen, en vruchten, het zal een statige ceder zijn, en daaronder zal gevogelte van allerlei soort verblijven, in de schaduw van de takken daarvan zullen zij wonen.
(24)
En alle bomen van het veld zullen weten dat ik, De HEERE, de hoge bomen het neergehaald, en de lage bomen verhoogd, de verdorde bomen groen heb gemaakt, en de droge bomen het laten bloeien, ik, De HEERE, heb het gesproken en het gedaan.

Hoofdstuk 18

(1)
En het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(2)
Wat betekent het dat men dit spreekwoord in het land van Israël gebruikt en zegt: de vaders hebben zure druiven gegeten, en de tanden van de kinderen vallen uit?
(3)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Zowaar ik leef, zegt de heer De HEERE, u zult geen reden meer hebben om dit spreekwoord nog langer te gebruiken in Israël.
(4)
Werkelijk, alle zielen zijn van mij, zowel de ziel van de vader, als de ziel van de zoon is van mij, en de ziel die zondigt zal sterven.
(5)
Maar wanneer een mens rechtvaardig is, en het rechtmatige doet en het oprechte,
(6)
en niet op de bergen heeft gegeten, en zijn ogen niet heeft gericht op de afgoden van het huis van Israël, en de vrouw van zijn naaste niet heeft onteerd, en ook niet gekomen is tot een vrouw tijdens haar menstruatie,
(7)
en niemand onrechtvaardig heeft behandeld, maar zijn beloften heeft gehouden, geen diefstal heeft gepleegd, en zijn brood aan de behoeftige heeft gegeven, en de naakte heeft bedekt met kleding,
(8)
en geen woeker heeft geëist, en ook de schuld niet vermeerderd heeft, zichzelf heeft weggehouden van onrechtmatigheid en rechtvaardigheid heeft beoefend tussen man en man,
(9)
en heeft gehandeld in mijn nederzettingen en mijn geboden heeft gehouden, oprecht heeft gehandeld, dan is hij rechtvaardig en zal hij zeker leven, zegt de heer De HEERE.
(10)
Wanneer hij een zoon verkrijgt die een dief is, een bloedvergieter, en aan zijn broeder een van deze dingen pleegt,
(11)
terwijl hijzelf deze dingen niet heeft gedaan, want de ander heeft op de bergen gegeten, en de vrouw van zijn naaste onteerd,
(12)
de arme en de behoeftige onderdrukt, diefstal gedaan, zijn beloften niet gehouden, zijn ogen gericht op de afgoden, gruwelijkheden gepleegd,
(13)
woeker geëist, de schuld onrechtmatig verhoogd, zou hij dan leven? Hij zal niet leven wanneer hij al deze gruwelijkheden heeft bedreven, hij zal ter dood worden gebracht, en zijn bloed een zal op zijn eigen hoofd zijn.
(14)
Wanneer hij echter een zoon verkrijgt die de zonden van zijn vader ziet die hij gedaan heeft, en goed nadenkt, en deze niet doet,
(15)
en eet niet op de hoogten, en richt ook zijn ogen niet op de afgoden van het huis van Israël, en de vrouw van zijn naaste niet heeft onteerd,
(16)

en verdrukt niemand, en houdt zijn beloften, is geen dief, maar geeft zijn brood aan de hongerige en bedekt de naakten met kleding,
(17)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

zijn hand uitstrekt naar de armen, en geen woeker heeft geëist, mijn geboden heeft uitgevoerd en heeft gehandeld in mijn inzettingen, hij zal niet sterven vanwege de ongerechtigheid van zijn vader, maar zal zeker leven.
(18)
En wat betreft de vader, omdat hij gruwelijk heeft verdrukt, zijn broeder bestolen heeft, en zich niet heeft ingezet om het goede onder zijn volk te doen, hij zal sterven in zijn ongerechtigheid.
(19)
Toch zegt u: waarom draagt de zoon de ongerechtigheid van zijn vader niet? Wanneer de zoon heeft gedaan wat rechtmatig en goed is, mijn inzettingen heeft onderhouden en die gedaan, dan zal hij zeker leven!
(20)
Die ziel die zondigt zal sterven, de zoon zal niet de ongerechtigheid van zijn vader dragen, en ook zal de vader niet de ongerechtigheid van zijn zoon dragen, de rechtvaardigheid van de rechtvaardige zal op hem zijn, en het goddeloze van de goddeloze zal op hem zijn.
(21)
Maar als de boosaardige zich van zijn zonden bekeerde hij gedaan heeft, en mijn geboden onderhouden, en doet wat rechtmatig en rechtvaardig is, dan zal hij leven en niet sterven.
(22)
Geen enkele van de overtredingen die hij heeft bedreven zal worden onthouden, want de rechtvaardigheid die hij gedaan heeft, daardoor zal hij leven.
(23)
Heb ik behagen aan het feit dat de boosaardige sterft? Zie ik niet liever dat hij zich bekeerd van zijn wegen en leeft, zegt de heer De HEERE!
(24)
Maar wanneer de rechtvaardige zich afkeer van zijn rechtvaardigheid, en zondag, en handelt overeenkomstig de gruwelen die boosaardige doen, zou hij dan leven? Neen! Zijn rechtvaardige daden zullen niet in herinnering komen, want met overtredingen heeft hij overtreden en met zonden heeft hij gezondigd, hij zal zeker sterven.
(25)
Toch zegt u: de wegen van God zijn niet gelijk. Hoort nu, huis van Israël: zijn het mijn wegen die ongelijk zijn, of zij met uw wegen die ongelijk zijn?
(26)
Wanneer de rechtvaardige man zich afkeert van zijn rechtvaardigheid, en zonden bedrijft, zal hij daardoor sterven, want vanwege zijn zonden sterft hij.
(27)
Nogmaals, wanneer een boosaardige mens zich afkeert van zijn boze wegen die hij heeft begaan, en doet wat rechtmatig is en goed, zal hij zijn ziel redden en leven.
(28)
Omdat hij nagedacht heeft en zich bekeerd heeft van de overtredingen die hij bedreven heeft, zal hij leven, en niet sterven.
(29)
En toch zegt het huis van Israël: de wegen van de heer zijn niet gelijk. Huis van Israël, zijn mijn wegen niet gelijk, of zijn uw wegen niet gelijk?
(30)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Hierom zal beoordelen, huis van Israël, ieder van u overeenkomstig zijn wegen, zegt de heer De HEERE, keert terug tot mij, en keert uzelf af van uw overtredingen, zodat uw overtredingen niet tot een struikelblok voor zijn.
(31)
Gooi alle overtredingen van u weg waarmee u overtreden hebt, en hebt een nieuw hart en nieuwe geest, waarom zou u sterven, huis van Israël?
(32)
Want ik heb geen behagen in de dood van hem die sterft, zegt de heer De HEERE, bekeert u daarom en leeft!

Hoofdstuk 19

(1)
Maakt verder een klaaglied over de vorsten van Israël, en zeg:
(2)
Hoe was uw moeder een leeuwin, onder de leeuwen lag zij, temidden van jonge leeuwen bracht ze haar welpen groot.
(3)
En zijn bracht een van haar welpen groot, en deze werd een jonge leeuw, en hij leerde prooi te vangen, en hij verscheurde mensen.
(4)
Toen verzamelden de volken zich tegen hem, en hij werd in hun put opgesloten, en zij brachten hem met haken naar het land Egypte.
(5)
Toen zei dat zag was zij teleurgesteld, en haar hoop verloren. Toen nam zij een ander van haar welpen, en maakte hem een jonge leeuw.
(6)
En hij trok op met de leeuwen, hij werd een jonge leeuw, en leerde prooi te vangen en mensen te verscheuren.
(7)
Hij wist hun kastelen te vinden en maakte hun steden verlaten, en het land werd verlaten en de volheid daarvan vertrok vanwege het geluid van zijn brullen.
(8)
Toen schreeuwden de volken het uit van iedere kant van zijn land, en spreidden het net over hem, en hij werd in hun put opgesloten.
(9)
En zij deden hem in een kooi met haken, en brachten hem naar de koning van Babylon, zodat zij hem konden brengen in hun versterkte plaatsen, en zijn stem niet meer zo worden gehoord op de bergen van Israël.
(10)
Uw moeder was als een wijnstok, geplant bij water, zij was vruchtbaar en vol van takken, vanwege het overvloedige water.
(11)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En zij had sterke takken om scepters van te maken voor heersers, en haar uiterlijk werd geprezen onder de dikke takken, en zij was gezien op haar hoogtepunt, met de menigte van haar spruiten.
(12)
Maar zij werd met grote woede geplukt en op de grond gesmeten, en de wind uit het Oosten deed haar vruchten verdrogen, haar sterke takken werden verbroken en vernietigd door het vuur.
(13)
En nu is zij geplant in de wildernis, in droge en dorstige grond.
(14)
En vuur is gekomen over haar stammen en takken, en heeft haar vruchten verslonden, zodat er in haar geen sterke tak meer wordt gevonden om een scepter van te maken voor heersers. Dit is een klaaglied, en het moest ook een klaaglied zijn.

Hoofdstuk 20

(1)
En het gebeurde in het zevende jaar, in de vijfde maand, op de tiende dag van de maand, dat enigen van de ouden van Israël kwamen om De HEERE te vragen, en zij zaten voor mij.
(2)
En het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(3)
Mensenkind, spreekt tot de ouden van Israël en zegt tot hem: dit zegt de heer De HEERE: bent u gekomen om van mij te vragen me? Zowaar als ik leef zegt De HEERE, ik wil niet door u gevraagd worden.
(4)
Wilt u hem beoordelen, mensenkind, wilt u hem beoordelen? Maak hen bekend wat de gruwelijkheden van hun vaderen zijn!
(5)
Zegt tot hem: dit zegt De HEERE, op de dag dat ik Israël gekozen heb, en mijn hand heb opgeheven tegen het zaad van het huis van Jacob, en mijzelf bekend heb gemaakt in het land Egypte, toen ik mijn hand heb opgeheven voor hem en zei: ik ben De HEERE, uw God,
(6)
op die dag heb ik mijn hand opgeheven voor hem, om hem weg te brengen uit het land Egypte naar een land dat ik had uitgezocht voor hem, vloeiend van melk en honing, wat de schoonheid van alle landen is,
(7)
en ik zei tot hem: laat iedere man de gruwelen wegdoen voor zijn ogen, en zichzelf niet meer verontreiniging met afgoden van Egypte, want ik ben De HEERE, uw God.
(8)
Maar zij waren opstandig tegen mij en wilde naar mij niet luisteren, het gebeurde niet dat iedere man de gruwelijkheden voor zijn ogen wegdeed, en ook namen zij geen afscheid van de afgoden van Egypte, toen ik zei dat ik mijn woede over hem zou uitgieten, en mijn boosheid over hem in het midden van het land Egypte.
(9)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Maar ik heb er voor gezorgd vanwege mijn naam, dat die niet verontreinigd zou worden voor het aangezicht van de volken waar u onder was, u, voor wiens aangezicht ik mijzelf bekend heb gemaakt tot hem, en daarom heb ik u uitgevoerd uit het land Egypte.
(10)
Zo heb ik er voor gezorgd dat hij vertrok uit Egypte, en bracht hem in de wildernis.
(11)
En ik gaf hen mijn inzettingen en leerde hem mijn bepalingen, die, wanneer men die doet, men zal leven.
(12)
Verder gave kan hem mijn sabbatten, als een teken tussen mij en hem, zodat zij zouden weten dat ik, De HEERE, hen geheiligd heb.
(13)
Maar het huis van Israël was opstandig tegen mij in de wildernis, en wandelde niet volgens mijn bepalingen, en verwierpen mijn geboden, welke, wanneer een man die doet, hij daardoor leeft, en mijn sabbatten werden uitermate geschonden, en toen heb ik gezegd dat ik mijn woede over hem zou uitgieten in de wildernis om hem daarmee te verteren.
(14)
Maar ik heb gehandeld vanwege mijn naam, zodat die niet zou worden verontreinigd voor het aangezicht van de volken, en voor wiens aangezicht ik hem had uitgevoerd uit Egypte.
(15)
Ook heb ik mijn hand over hem opgeheven in de wildernis, en was van plan hem niet te brengen naar het land dat ik gegeven had, vloeiend van melk en honing, wat de schoonheid is van alle landen,
(16)
omdat zij mijn bepalingen hadden verworpen en niet overeenkomstig mijn geboden handelden, en mij heilige sabbat hadden geschonden, want hun harten trokken naar de afgoden.
(17)
Toch heeft mijn oog hebben gespaard van vernietiging, en ook heb ik geen volledig einde aan hem gemaakt in de wildernis.
(18)
En ik zei tot hun kinderen in de wildernis: wandel niet op de wegen van hun vaders, en houdt u zich niet aan hun bepalingen, en verontreiniging uzelf niet met hun afgoden.
(19)
Ik ben De HEERE, uw God, houdt mijn bepalingen en geboden en voer die uit,
(20)
en heilig mijn sabbat, en dat zal een teken zijn tussen u en mij, zodat u zult weten dat ik De HEERE, uw God ben.
(21)
Maar de kinderen waren opstandig tegen mij, en hebben mijn bepalingen niet onderhouden en ook mijn geboden niet die ik hen gegeven had, welke, wanneer een mens die doet, hij daardoor zal leven, maar zij hebben mijn sabbat verontreinigd, en toen heb ik gezegd dat ik mijn woede over hem zou uitgieten, en mijn boosheid over hem in de wildernis.
(22)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Toch heb ik mijn hand tegengehouden, en daden gedaan vanwege mijn heilige naam, zodat die niet verontreinigd zou worden voor het aangezicht van de volken, voor wiens aangezicht ik hem uitgevoerde uit Egypte.
(23)
Ik heb mijn hand tegen hem opgeheven in de wildernis, zodat ik hem zou verspreiden onder de volken, en hem zou verstrooien over de landen.
(24)
Omdat hij mijn geboden niet heeft uitgevoerd en mijn bepalingen verworpen, en mijn sabbat ontheiligd, en zijn ogen uitgingen naar de afgoden van zijn vaders.
(25)
Daarom gaf ik hen bepalingen die niet goed waren, en geboden waardoor hij niet zo leven.
(26)

En heb ik hem verdorven in hun eigen graven, en hem apart gezet van alles wat uit de baarmoeder komt, zodat ik hem zou vernietigen, opdat men zal weten dat ik de machtige ben, De HEERE!
(27)
Daarom, mensenkind, spreekt tot het huis van Israël en zegt tot hem: dit zegt de heer De HEERE: een dit alles hebben hun vaders tegen mij gelasterd, en verraderlijk tegen mij gehandeld.
(28)
Want toen ik hem gebracht had in het land, en mijn hand heb opgeheven om hem dat te geven, toen zagen zij iedere hoge heuvel en iedere dikke boom, en offerden daar hun offers, en zij dachten mij uit met dat offer, en ook maakten zij zoete producten, en vermengden die samen met de drankoffers.
(29)
Toen heb ik tot hem gezegd: wat betekenen die hooggeplaatste waarheen u gaat? En daarom is de naam daarvan Barnaa, tot op de huidige dag.
(30)
Zegt daarom tot het huis van Israël: dit zegt de heer De HEERE, toen u zichzelf heb verontreinigd overeenkomstig de wijze van uw vaders, en hun gruwelijkheden bent gevolgd,
(31)
en toen u uw gaven offerden, en uw zonen door het vuur niet gaan, hebt u zichzelf verontreinigd met andere afgoden, tot op deze dag, zal ik dan nog door u worden gevraagd, huis van Israël? Zo waar als ik leef, zegt De HEERE, ik zal door u niet worden gevraagd!
(32)
En wat in uw gedachten opkomt zal in het geheel niet zijn, want u hebt gezegd: wij zullen als de volkeren zijn, zoals de families van de landen om ons, om steen en hout te aanbidden en te dienen.
(33)
Zo waar als ik leef zegt De HEERE: zeker, met machtige hand en uitgestrekte armen, en met uitgegoten boosheid, zal ik uw koning zijn,
(34)
En ik zal u uit de volkeren brengen, en nu verzamelen naar het land waaruit u verstrooid bent, met machtige hand en met uitgestrekte arm, en uitgegoten boosheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(35)
En ik zal u brengen naar de wildernis van de volkeren, en daar zal ik met u pleiten van aangezicht tot aangezicht.
(36)
Zoals ik gepleit heb met uw vaders in de wildernis van het land Egypte, zo zal ik ook met u pleiten, zegt De HEERE!
(37)
Ik zal u onder de roede laten gaan, en u brengen in de banden van het verbond,
(38)
en ik zal u reinigen van uw opstandigheid waarmee u tegen mij hebt overtreden, ik zal hen brengen uit de landen waar zij wonen, maar zij zullen het land van Israël niet binnengaan, en u zult weten dat ik De HEERE ben.
(39)
En wat u betreft, huis van Israël, dit zegt de heer De HEERE: ga, en laat ieder maar zijn eigen afgoden dienen, omdat u naar mij niet hebt geluisterd, maar mijn heilige naam zult u niet meer ontheiligen met uw gaven en met uw afgoden.
(40)
Want op mijn heilige berg, op de berg van Israël, zegt De HEERE, daar zal het hele huis van Israël zijn, en allen in het land zullen mij in dat land dienen, daar zal ik hen aanvaarden, en daar zal ik offers van u verlangen, de eerste van uw gaven, met al uw heilige voorwerpen.
(41)
Want uw zoete geuren zal ik aanvaarden, wanneer ik u breng uit de volken, en u verzamel uit de landen waarheen u verspreid bent geweest, en ik zal geheiligd worden in u voor het aangezicht van de volkeren.
(42)
En u zult weten dat de ik De HEERE ben, wanneer ik u brengen zal in het land Israël, in het land waarover ik mijn hand heb opgeheven om dat te geven aan uw vaders.
(43)
En daar zult u terugdenken aan uw handelen, en al uw doen, waarmee u zich verontreinigd hebt, en iedere zal van zichzelf walgen vanwege alle kwaad dat bedreven is.
(44)
En u zult weten dat ik, De HEERE ben, wanneer ik gehandeld zal hebben vanwege mijn naam, en niet overeenkomstig uw boze wegen, en niet overeenkomstig uw goddeloze handelen, oh huis van Israël, zegt De HEERE.

Hoofdstuk 21

(1)
en het woord van Jahweh kwam tot mij en zei:
(2)
mensenkind, richt uw gezicht naar het zuiden, en spreekt tot het zuiden, en profeteer tegen het woud in het veld van het zuiden,
(3)
en zegt tegen het woud van het zuiden: luistert naar het woord van Jahweh: werkelijk, ik zal in uw midden een vuur aansteken, en dat zal iedere groene boom die bij u is verteren, en zelfs

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

iedere droge boom, het zal niet worden geblust deze vlammende vlam, en alle gezichten van het zuiden tot aan het noorden zullen verschrikt zijn.
(4)
en al het vlees zal zien dat ik, Jahweh, dit heb aangestoken, het zal niet worden geblust.
(5)
toen zei ik: ach Heer Jahweh, men zegt van mij: is hij niet de maker van raadsels?
(6)
toen kwam het woord van Jahweh tot mij en zei:
(7)
mensenkind, richt uw gezicht in de richting van Jeruzalem, en spreek tegen het heiligdom, en profeteer tegen het land van Israël:
(8)
en zeg tegen het land van Israël: dit zegt Jahweh: werkelijk, ik ben tegen u en ik zal mijn zwaard uit de schede trekken, zal van nu afsnijden zowel de rechtvaardigen als de goddeloze.
(9)
ik zal uit u afsnijden zowel de rechtvaardige als de golden loze, daarom zal mijn zwaard voortgaan uit de schede tegen alle vlees van het zuiden en van het noorden.
(10)
en alle vlees zal weten dat ik, De HEERE mijn zwaard uit de schede hebben getrokken, en ik zal het niet terugdoen.

(11)
zucht daarom, mensenkind, want met het berekenen van uw lendenen en in bitterheid zullen uw ogen alles aanschouwen.
(12)
en het zal zijn dat weer iemand aan u vraagt: waarom zucht u?, dan zult u antwoorden: vanwege de dreiging, want het komt, alle harten zullen smelten en alle handen zullen verslappen en alle bezieling zal verdwijnen, knieën zullen druipen van water, werkelijkheid komt, en het zal gedaan worden, zegt de Heer De HEERE.
(13)
en het woord van Jawhe kwam tot mij en zei:
(14)
mensenkind, profeteer en zeg: dit zegt De HEERE: zegt: een zwaard, een zwaard, het is scherp gemaakt en gepolijst:
(15)
het is scherp gemaakt ten behoeve van de slachter, het is gepolijst zodat het schitteren zal, of zullen we ons verzetten tegen de roede van zijn zoon? En minachting hebben voor de bomen?
(16)
het is beschikbaar om gepolijst te worden, zodat het zwaard kan worden gehanteerd, ja, het is geslepen en gepolijst, om het over te geven in de handen van de slachter.
(17)
schreeuw het uit, mensenkind, het komt over mijn volk, en over al de leiders van Israël. Zij zullen neergeslagen worden door het zwaard met mijn volk, sla daarom op uw heupen.
(18)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

want er komt een beproeving, en wat zal het zijn wanneer men zelfs de roede veracht? Daarom zal deze er niet meer zijn, zegt de Heer uw God.
(19)
daarom, mensenkind, profeteer en sla de handen tegen elkaar en laat het zwaard worden verdubbeld voor een derde maal, het zwaard waarmee zij geslagen zullen worden, het is het zwaard van de grote dat zal slaan, en hen zal omringen.
(20)
ik heb de punten van het zwaard in haar poorten ingezet, zodat hun harten zullen smelten en hun struikelen vermenigvuldigd zal worden, ja het zwaard glimmend en is verscherpt voor de slachter.
(21)
ga op een weg naar rechts, of richt uzelf naar links, naar welke richting is uw aangezicht gericht?
(22)
ook ik sla mijn handen tegen elkaar, en zal mijn woede bevredigen, ik, De HEERE hebt het gesproken.
(23)
en het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(24)
en nu, mensenkind, maakt twee wegen zodat het zwaard van de koning van Babylon kan komen, hij zou komen uit het ene land en een merkteken maken, dat duidelijk herkenbaar maken aan het begin van de weg naar de stad.
(25)
u zult een weg maken waarop het zwaard naar Rabbah van de kinderen van Ammon zal komen, en naar Juda en naar Jeruzalem, de versterkte stad.
(26)

want de koning van Babylon staan aan het begin van deze weg, aan het begin van deze wegen, om misleiding een toverij te gebruiken, hij schudt zijn pijlen heen en weer, hij raadpleegt de terafiem, hij kijkt in de lever.
(27)
in zijn rechterhand is het lot van Jeruzalem, om stormrammen te plaatsen, om de mond voor de slachter te openen, om zijn stem met schreven te verheffen, en met de stormrammen de poorten aan te vallen en fortificaties te bouwen.
(28)
en het zal voor hen vergeleken worden met toverij, die week na week hebben! Maar het brengt slechts hun om gerechtigheid in herinnering.
(29)
daarom zegt de Heer De HEERE: omdat u zich de ongerechtigheid herinnert, en uw overtredingen ontdekt zijn, zodat de zonde openbaar wordt in al uw handelen, omdat u zich dit het herinnert, zult u bij de hand worden genomen.
(30)
en u, o door en door slechte, u zult geslagen worden, de dag is gekomen voor de vorst van Israël, op het moment van de ongerechtigheid van het einde.
(31)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

dit zegt de Heer De HEERE, de tulband zal worden weggenomen, de kroon zal worden afgepakt, het zal niet meer hetzelfde zijn, het lage zal worden verhoogd, en wat hoger is zal worden verlaagd.
(32)
een ruïne, een ruïne, ik zal het maken tot een ruïne, zodat het niet meer zal zijn, totdat hij komt die rechtvaardig is, en aan hem zal ik het geven.
(33)
en u, mensenkind, profeteer en zeg: dit zegt de Heer De HEERE aangaande de kinderen van Ammon, en aangaande hun hoogmoed, en zeg: zwaard, dat scherp gemaakte zijn gepolijst voor de slachter, het schittert uitzonderlijk.
(34)
Terwijl zij aan u valsheid laten zien, wanneer zij leugens aan u voortoveren, een u ervan beschuldigen dat de goddelozen gedood moeten worden, dat hun dag gekomen is, in de tijd van oneindige boosheid.
(35)
zorg ervoor dat het zwaard terugkeert, in de plaats waar het hoort, op de plaats waar u geschapen bent, in het land van oorsprong, zou ik u oordelen.
(36)
ik zal mijn verontwaardiging over u uitstorten, en blazen met het vuur van mijn wraak, ik zal u overleveren in de handen van brute mannen, die vaardig zijn om te vernietigen.
(37)
u zult tot brandstof worden voor het vuur, en bloed zal stromen in het midden van uw land, er zal niemand overblijven om aan te denken, want ik, De HEERE, heb het gesproken.

Hoofdstuk 22

(1)
opnieuw kwam het woord van De HEERE tot mij, en zei:
(2)

Nu dan, mensenkind, wilt u oordelen, wilt u deze stad van bloed veroordelen? Laat haar dan al haar gruwelen kennen.
(3)
en nu zult zeggen: dit zegt de Heer De HEERE: stad van bloed, die in uw midden het bloed laat vloeien, uw tijd gekomen, omdat u afgoden hebt gemaakt om zichzelf mee te verontreinigen.
(4)
U bent schuldig geworden voor het bloed dat u hebt laten vloeien, u bent verontreinigd door de afgoden die u zelf gemaakt heeft, u hebt veroorzaakt dat de dag nabij is, en u bent op jaren gekomen, daarom heb ik u tot een schande voor alle volken gemaakt, en bespotting voor alle landen.
(5)
degenen die nabij zijn en die veraf zijn, zullen u uitlachen, want u hebt uw naam verontreinigd en bent vol van twist.
(6)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

werkelijk, de vorsten van Israël, ieder overeenkomstig zijn macht, hebben bloed in uw midden laten vloeien.
(7)
want u hebt minachting gehad voor uw vader en moeder, u hebt verdrukt als een vreemdeling, en de vaderloze en de weduwe slecht behandeld.
(8)
u hebt mijn heiligheden heden geminacht, en mijn sabbatten ontheiligd.
(9)
in u hebben lasteraars bloed laten vloeien, in u heeft men de bergen opgegeten, en in heeft men de grootste gruwelen bedreven.
(10)
In u heeft men de vaders ontbloot, in u heeft men de vrouw vernedert die haar maandelijkse periode had.
(11)
in u heeft men gruwelen bedreven met de vrouw van zijn naaste, men heeft schoondochters verontreinigd, men heeft zijn zusters vernederd, de dochter van hun vader.
(12)
in u heeft men geschenken aangenomen om bloed te vergieten, men heeft woeker genomen, en met gierigheid winst verkregen van hun naaste door de verdrukking die werd toegepast, en u bent mij vergeten, zegt de Heer De HEERE.
(13)
daarom heb ik alle oneerlijke winst weggeslagen die u hebt gemaakt, vanwege het bloed dat in uw midden heeft gevloeid.
(14)
Kan uw hart het verdragen, of kunnen handelen sterk zijn, op die dagen dat ik met u zal afrekenen? Ik, De HEERE, heb gesproken en ik zal het doen.
(15)
ik zal u verspreiden onder de volken, en u verstrooien over de landen, ik zal de vuilheid in uw midden verteren.
(16)
u zult s zelf worden verontreinigd ten aanschouwen van de natiën en u zult weten dat ik De HEERE ben.
(17)
en het woord van De HEERE kwam tot mij, en zei:
(18)

Mensenkind, het huis van Israël is voor mij vuilheid geworden, zij zijn geworden als koper, tin en ijzer en lood, dat in het fornuis is, zij zijn het bezinksel van zilver.
(19)
Daarom zegt de Heer De HEERE dit: omdat het zo met u gesteld is, zal ik u verzamelen in Jeruzalem,
(20)
Zoals men zilver verzamelt, en koper en keizer en tin, en het in het fornuis doet, en het vuur aanblaast, om alles te laten smelten, zo zal ik u vergaderen in mijn boosheid en woede, ik zal u daar in gooien en u smelten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(21)
ja, ik zal u verzamelen, en over u blazen met het vuur van mijn wraak, en u zult smelten.
(22)
uw zilver is gesmolten in het fornuis, en zo zult ook u smelten, en u zult weten dat ik, De HEERE, mijn vuur over u heb uitgegoten.
(23)
en het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(24)
Mensenkind, spreekt tot haar: u bent verontreinigd land, en ook heeft het niet geregend in de dagen van mijn verontreiniging.
(25)
De profeten zweren samen, zoals een brullende leeuw bestormen zij hun prooi, zij hebben zielen verscheurd, schatten en kostbare zaken geroofd, zij hennen haar tot weduwe gemaakt!
(26)
Haar priesters hebben mijn woorden geweld aangedaan, en mijn heilige zaken ontheiligd, zij maken geen verschil meer tussen het gewone en het heilige, en ook hebben zij niet onderwezen het verschil tussen rein en onrein, zij hebben hun oen gesloten voor mijn sabbatten en ik ben temidden van hen ontheiligd.
(27)
Hun vorsten zijn als honden die zoeken naar prooi, om bloed te vergieten, zielen te vernietigen en onrechtmatige winst verkrijgen.
(28)
En haar profeten hebben dit alles gesteund, hoewel zij de valsheid hebben gezien, en ze hebben leugens geprofiteerd hebben gezegd: dit zegt De HEERE, terwijl De HEERE helemaal niet gesproken had!
(29)
Het volk heeft verdrukking toegepast, heeft geroofd, hebben de armen en behoeftigen vernederd, en de vreemdeling onrechtmatig verdrukt.
(30)
Ik het onder hen gezocht naar een man die de openingen zou sluiten, die op de bres zou staan voor mij ten behoeve van het land, zodat ik het niet zou verwoesten, maar ik heb niemand gevonden.
(31)
daarom heb ik mijn verontwaardiging over hen uitgegoten, ik heb hen het vuur verteert, het vuur van mijn wraak, en hun eigen wegen heb ik op hun hoofden doen terugkomen, zegt de Heer De HEERE.

Hoofdstuk 23.
(1)
en het woord het van De HEERE kwam tot mij en zei:
(2)
mensenkind, en waren twee vrouwen, de dochters van een moeder,
(3)
en zij bedreven ontucht in Egypte, zijn bedreven ontucht in hun jeugd, daar werd hun boezem gedrukt, en werden hun maagdelijke borsten beschadigd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(4)
en de naam van de één was Oholah, zij was de oudste, en haar zuster was Oholibah, en zij werden de mijne, en zijn baarden zonen en dochters. Voor wat betreft de namen, Samaria is Oholah en Jeruzalem is Oholibah
(5)
en Oholah speelde de hoer terwijl zij van mij was, zij kleefde aan haar minnaars, aan de Assyrische krijgshelden.
(6)
Gekleed met blauw, de vorsten en heersers, knappe jongemannen, ieder van hen, ruiters op paarden,
(7)
Zij gaf aan hen haar hoerengedrag, aan de sterkste landen uit Assyrië, en terwijl zij de hoer met hen speelde verontreinigde zij zich ook nog met hun afgoden.
(8)
Maar zij heeft haar hoerengedrag niet afgedaan dat ze uit Egypte had meegenomen, want ook in haar jeugd lag men bij haar, en werden haar maagdelijke barsten beschadigd, en gooide men alle hun lustgevoelens over haar heen.
(9)
daarom heb ik haar overgeleverd in de handen van haar minnaars, naar het land van Assyrië, naar hen aan wie ze haar ontucht gaf.
(10)
Dezen hebben haar naaktheid tentoongesteld, zijn namen haar zonen en haar dochters, en deze sloegen zijn met het zwaard, en zij werd een spot woord onder vrouwen, want oordelen werden over haar uitgevoerd.
(11)
En haar zuster Oholibah zag dit en werd meer corrupt in haar daden van zij, en zij speelde nog meer de hoer dan haar zuster deed.
(12)
ze speelde de hoer met Assyriërs, vorsten en heersers, krijgsheren met dure kleding, ruiters te paard, een knappe jongemannen.
(13)
en ik zag dat zij verontreinigd werd, en zijn beiden dezelfde weg gingen.
(14)
en zij voegde toe aan hun hoerschap, want zij zagen mannen op de muur geportretteerd, de beelden van de Chaldeeuwse mannen met ver miljoen.
(15)
zij waren omgord met gordels aan hun lendenen, met dure tulband op hun hoofden, en zagen er uit als legerleider, in de gelijkenis van de zonen van Babylon, en van Chaldea, het land van hun geboorte.
(16)
zodra zij hen zag deed zij ontucht met hen, en zonder boodschappers naar hen, naar Chaldea.
(17)
En de Babyloniers gingen in tot haar, in haar liefde ‘s bed, en verontreinigde haar met hun lusten, en zij werd door hen verontreinigd, en haar ziel werd met hen verbonden.
(18)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Zo werd haar ontucht openbaar en naar naaktheid getoond, mijn ziel raakte vervreemd van haar, zoals mijn ziel vervreemd raakte van haar zuster.
(19)
maar zijn vermenigvuldigd haar ontucht, en herinnerde zich te dagen van haar jeugd toen zij de hoer speelde in het land van Egypte.
(20)
En zijn bedreef ontucht met hen, met hen die het vlees hadden van ezels, en er uitzagen als de geslachtsdelen van paarden.
(21)
Zo hebt u de laagheid van uw jeugd in herhaling gevoerd, toen men in Egypte uw boezem beschadigde, de boezem van uw jeugd.
(22)
daarom, O Oholibah, dit zegt de Heer De HEERE: werkelijk, ik zal uw minnaars tegen u opzetten, zij met wie uw ziel verbonden was, en ik zal hen tegen u inbrengen van alle kanten.
(23)
De Babyloniers en alle Chaldeeën, Pekod, Shoa en Koa, en alle Assyriers met hen, knappe jongemannen, heersers en vorsten zijn zij allen, legerleiders, en allen rijden zijn op paarden.
(24)
Zij zullen tegen u komen met legers, wagens, wielen, en zij zullen de volkeren vergaderen, en zich in slagorde opstellen met stormrammen, met schilderen en helmen rondom, en ik zal over hen het oordeel uitvoeren, en zij zullen oordelen overeenkomstig hun eigen oordeel.
(25)
en ik zal een naijver tegen u opstellen, en ik kan met u handelen in woede, zij zullen wegnemen uw neus- en oorringen, het overblijfsel zal vallen door het zwaard, zij zullen uw zonen en dochters nemen, en wat overgebleven is zal verteerd worden door het vuur.
(26)
zij zullen uw kleding van u wegnemen, en uw prachtige sieraden.
(27)
ik zal er voor zorgen dat uw laagheid niet meer in u is, en ook de ontucht niet meer die u uit het land Egypte hebt meegenomen, u zult uw ogen daar niet meer op richten, en Egypte niet meer herinneren.
(28)
want dit zegt de Heer De HEERE: ik zal u overleven in de handen van hen die u haat, in de handen van hen aan wie uw ziel verbonden is.
(29)
En zij zullen met uw handelend ingaat, oude arbeid vernietigen, en nu naakt achterlaten. De naaktheid van uw hoer spelen zal worden ontbloot, zowel uw naaktheid als uw ontucht.
(30)
al deze dingen zullen aan u gedaan worden, want u bent afgedwaald naar de volkeren, en ook omdat u zichzelf hebt verontreinigd met hen afgoden.
(31)
in de wegen van uw zuster hebt u gewandeld, en daarom zal ik haar beker in uw hand geven.
(32)
dit zegt de Heer De HEERE: u zult de beker van uw zuster drinken, die diep is en groot, u zult worden tot een bespotting een spreekwoord, de beker is tot aan de rand gevuld.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(33)
u zult worden gevuld met een dronken zijn en leed, door de beker van verbazing een afschuw, met de beker van uw zuster Samaria.
(34)
u zult de beker tot op de bodem drinken, en de scherven daarvan vernietigen, het zal uw borsten beschadigen, want ik, de Heer De HEERE, heeft het gesproken.
(35)
daarom, dit zegt de Heer De HEERE, omdat u mij vergeten bent, en mij achter uw rug hebt gegooid, daarom zult u de gevolgen van uw hoer spelen en laagheden dragen.
(36)
verder zei De HEERE tot mij: mensenkind, wilt u Oholah en Oholibah oordelen? Toon hen hun gruwelen.
(37)
want zij hebben overspel bedreven, en bloed kleeft aan hun handen, met hun afgoden hebben zij afgoderij bedreven, en hun zonen, die zij mij gebaard hebben, hebben zij voor hen apart gezet om te worden verscheurd.
(38)
En ook dit hebben zij mij aangedaan: zij hebben op diezelfde dagen mijn heiligdom ontwijdt, en mijn sabbat verontreinigd.
(39)
want nadat zij hun kinderen aan hun afgoden hadden overgegeven, hebben zij op dezelfde dag mijn heiligdom ontwijdt, zij hebben dat zelfs in mijn huis gedaan.
(40)
en verder hebben zij mannen uit verre landen gehaald, en een boodschapper gezonden, en zij kwamen. Voor hen hebt u zichzelf gewassen, de ogen geverfd, en nu overdekt met sieraden.
(41)
u bent gaan zitten op een praal bed, u hebt een tafel bereid, waarop u mijn wierook en mijn olie gebruikte.
(42)
En de stem van de menigte die tot rust was gebracht was daarin, en ten behoeve van mannen, want het waren er veel.
(43)
Zij werden dronken uit de wildernis gehaald, en kregen banden om hun handen, en mooie kronen op hun hoofden
(44)
toen zei ik over haar, die versleten was door ontucht, zij bedrijft nog steeds ontucht, ja zelfs is dat haar norm, want iedereen ging tot haar in, zoals men tot een hoer ingaat, zo ging men in tot Oholah en Oholibah in, die verdorven vrouwen.
(45)
maar rechtvaardige mannen zullen deze overspelige oordelen zoals geoordeeld moet worden, als vrouwen die bloed hebben vergroten, want het zijn overspeligen en bloed kleeft aan hun handen.
(46)
Want dit zegt de Heer De HEERE, een verzameling zal tegen hen worden ingebracht, en zij zullen tot een verschrikking worden en tot buit.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(47)
en de verzameling zal hen stenigen met stenen, en hen slaan met het zwaard, zij zullen hun zonen en dochters slaan, en hun huizen verbranden met vuur.
(48)
Ik zal hun gemeenheid verwijderen uit het land, zodat andere vrouwen geleerd zal worden hun gemeenheden niet over te nemen.

(49)
uw gemeenheden zullen op u terugvallen, en u zult de zonen van uw afgoderij baren, en u zult weten dat ik de Heer De HEERE ben.

Hoofdstuk 24.

(1)

en het woord van De HEERE kwam tot mij in het negende jaar, in de tiende maand, op de tiende dag van deze maand, en zei:
(2)
Mensenkind, schrijft de naam van deze dag op, jaar van deze dag, want het is deze dag dat de koning van Babylon tegen Jeruzalem zal optrekken.
(3)
en spreekt in een gelijkenis tot dit opstandige huis, en zegt tot hen: dit zegt de Heer De HEERE, zet de pot op, zet de pot op, en giet er water in.
(4)
Verzamel de dingen die daarbij behoren, alle goede dingen, de heupen en de schouder, en viel deze met goede botten.
(5)
Verzamel het beste van de kudde, en stapel de botten daaronder op, laat het goed koken zodat de botten zieden in de pot.
(6)
Daarom, dit zegt de Heer De HEERE: wee over deze bloedstad, haar pot is gevuld met vuiligheid, en wil er maar niet uit! Breng het stuk voorstuk naar buiten!
(7)
want haar bloed is een haar midden, plaatst het op een naakte rots, zij heeft dit niet uitgegoten op de grond om het met stof te bedekken.
(8)
Daarom zal er boosheid over komen, en wraak worden genomen, ik heb haar bloed geplaatst op een naakte rots, zodat het niet kan worden bedekt.
(9)
daarom, dit zegt de Heer De HEERE: ellende over de bloedstad! Ik zal de stapel groot maken!
(10)
ik zal het hout stapelen, het vuur aansteken, zodat het vlees zal worden verteerd, en het mengsel daarvan bereiden, zodat ook de botten verbranden.
(11)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

ik zal de lege pot op het vuur plaatsen, zodat deze warm wordt, en de botten daarin verbranden, en de inhoud gezuiverd wordt, en de vuiligheid zal worden verteerd.
(12)
Het heeft zichzelf versleten door de grote inspanning, en toch is de vuiligheid daarvan niet vertrokken, ja, de afschuwelijke vuiligheid is gebleven!
(13)
Vanwege uw vuiligheid en gemeenheid, omdat ik u wilde reinigen en nu niet gereinigd werd, zult u niet meer gereinigd worden van vuiligheid, tot op het moment dat mijn wraak over u voldoende is.
(14)
Ik, De HEERE, het gesproken en het zal plaatsvinden, ik zal het doen, ik zal er niet op terugkomen, en ik zal niemand sparen, overeenkomstig uw wegen en overeenkomstig uw handelen zult u worden geoordeeld zegt de Heer De HEERE.
(15)
verder kwam het woord van Heer De HEERE tot mij en zei:
(16)
Mensenkind, ik neem in één klap het verlangen van uw ogen de weg, toch zult u niet klagen, niet wenen, en geen tranen laten stromen.
(17)
zucht in stilte, bedrijf geen rouw over de doden, bind uw tulband om, doe schoenen aan uw voeten, bedekt door bovenlip niet, en eet het brood van anderen niet.
(18)
in de morgen sprak ik tot het volk, en in de avond stierf mijn vrouw, maar rouwde niet zoals wij bevolen was.
(19)
en het volk zei tot mij: wilt u ons niet vertellen wat deze dingen voor ons betekenen, die u nu doet?
(20)
en ik antwoordde: het woord van De HEERE kwam tot mij als volgt:
(21)
Zeg tot het huis van Israël: dit zegt de Heer De HEERE: werkelijk, ik zal mijn heiligdom ontheiligen, de trots van de macht, het verlangen van uw ogen, het verlangen van uw ziel, en uw zonen en dochters die u hebt achtergelaten zullen vallen door het zwaard.
(22)
en u zult doen zoals ik heb gedaan, u zult bovenlippen niet bedekken en het brood van anderen niet eten.
(23)
de tulbanden zult u op uw hoofd dragen, en schoenen aan uw voeten, u zult geen klaagzangen zingen, u zult verteren in uw ongerechtigheden, en de één zal de andere beklagen.
(24)
Zo zal Ezechiel u tot een teken zijn, want zoals hij heeft gedaan zo zult ook u doen, en wanneer het komt zult u weten dat ik de Heer De HEERE ben.
(25)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

en uur, mensenkind, zal het niet een grote dag zijn wanneer ik een versterking van hen wegneem, de vreugde van hun glorie, het verlangen van hun ogen, en de begeerte van hun zielen, hun zonen en dochters.
(26)
Ook zal hij die ontsnapt is tot u komen, en er voor zorgen dat u het hoort d met uw oren.
(27)
op die dag zal uw mond worden geopend samen met hem die ontkomen is, en u zult spreken en niet meer stom zijn. Zo zult u hen tot een teken zijn en zij zullen weten dat ik, de Heer De HEERE ben.

Hoofdstuk 25.

(1)
en het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(2)
mensenkind, richt uw gezicht in de richting van de kinderen van Ammon, en profeteer tegen hen,
(3)
en zeg tot de kinderen van Ammon: hoort het woord van de Heer De HEERE: dit zegt de Heer De HEERE, omdat u hebt gezegd: aha, tegen mijn heiligdom, toen het werd ontheiligd, en tegen het land van Israël toen het verwoest werd, en tegen het huis van Juda toen het in gevangenschap ging,
(4)
Daarom, werkelijk, ik zal u overleveren aan de kinderen van het oosten tot een bezit, en zij zullen kampen rondom u opslaan, en hun verblijfplaats in u bouwen. Zij zullen uw fruit eten, en uw melk drinken.
(5)
En ik zal Rabbah tot een weide voor kamelen, en de kinderen van Ammon tot een rustplaats voor het vee, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben.
(6)
want dit zegt de Heer De HEERE: omdat u in de handen hebt geklapt en met de voet hebt gestampt, en u verheugd hebt met minachting van uw ziel tegen het land van Israël,
(7)
Daarom, werkelijk, ik zal mijn hand tegen nu uitstreken, en u overleveren aan volken, ik zal u afsnijden van de volken, en veroorzaken dat u vergaat. Ik zal u vernietigen, en nu vult weten dat ik de Heer De HEERE ben.
(8)
dit zegt de Heer De HEERE: omdat Moab en Seir zeggen: werkelijk het huis van Juda is geworden als alle volkeren,
(9)
daarom, werkelijk, ik zal de flank van Moab openen aan de kant van de steden, aan de kant van de steden die zijn grenzen zijn, het prachtige land van Beth-jeshimoth, Baal-meon, en Kiriathaim,
(10)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

samen met de kinderen van Ammon, in de richting van de kinderen van het Oosten, en ik zal hem tot een bezit geven, zodat de kinderen van Ammon niet meer in de herinnering zullen bestaan van de volkeren.
(11)
en ik zal oordelen uitvoeren over Moab, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben.
(12)
daarom, dit zegt de Heer De HEERE, omdat het land van Edom wraakzuchtig gehandeld heeft tegen het huis van Judea, door wraak te nemen, heeft het verschrikkelijk overtreden, en wraak over zichzelf uitgeroepen.
(13)
daarom, dit zegt de Heer De HEERE, ik zal mijn hand uitstrekken tegen Edom, en ik zal daarvan mensen die afsnijden, ik zal het verlaten maken van Teman, en tot aan Dedan zullen zij vallen door het zwaard.
(14)
Ik zal de wraak op Edom uitvoeren door de hand van mijn volk Israël, en zij zullen aan Edom doen overeenkomstige mijnheer raakte, en overeenkomstige mijn woede, en zij zullen mijn wraak ervaren, zegt de Heer De HEERE.
(15)
dit zegt de Heer De HEERE, omdat de Filistijnen wraakzuchtig hebben gehandeld, en wraakzuchtig hebben gehandeld met minachting voor zielen, die vernietigd werden, vanwege diep ingewortelde oude haat,
(16)
daarom, dit zegt de Heer De HEERE, werkelijk, ik zal mijn hand tegen hen uitstrekken, en hen afsnijden, en het overblijfsel aan de zeekust vernietigen.
(17)
ik zal deze grote wraak uitvoeren en zware straffen uitdelen, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben, wanneer ik mijn wraak op hen zal leggen.

Hoofdstuk 26

(1)
en het gebeurde in het elfde jaar, op de eerste dag van de maand, dat het woord van De HEERE tot mij kwam en zei:
(2)
mensenkind, omdat Tyrus over Jeruzalem heeft gezegd: zij is gebroken die de poort van de volken was, nu is zij in mijn bezit gekomen, en ik zal haar vullen met verwoest land.
(3)
Daarom, dit zegt de Heer De HEERE, ik ben tegen u, Tyrus, en ik zal voor zorgen dat vele volken tegen optrekken, over de zeegolven zal het tot u komen.
(4)
En zij zullen de muren van Tyrus vernietigen, en haar torens afbreken, ik zal zelfs het stof van haar afvegen, en haar tot een naakte rots maken.
(5)
Zij zal worden tot een plaats geschikt voor het uitspreiden van netten in de zee, want ik heb het gesproken, zegt de Heer De HEERE, en zal worden tot een buit voor de volken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(6)
En haar dochters die in het veld zijn zullen geslagen worden met het zwaard, en zij zullen weten dat ik Heer De HEERE ben.
(7)
Want dit zegt de Heer De HEERE, werkelijk, ik zal Nebuchadrezzar, de koning van Babel, de koning van de koningen, uit het noorden laten komen met paarden, met wagens, met ruiters, een groot gezelschap, en veel volk.
(8)
Hij zou uw dochters in het veld met het zwaard slaan, en forten opbouwen, en een grote mond tegen u opzetten, en zijn wapens op u richten.
(9)
Hij zal stormrammen op uw muren richten, en met zijn bijlen zal hij uw torens afbreken.
(10)
Vanwege het grote aantal paarden zal stof over u komen, en het geluid van ruiters, van de wielen, en van de wagens zal uw muren laten schudden, wanneer hij uw poorten zal ingaan, zoals mannen een poort ingaan waar een gat in de muur is.
(11)

Met de hoeven van zijn paarden zal uw straten vertreden, en het volk met zwaard slaan, en de pilaren van uw kracht zullen op de grond worden gegooid.
(12)
En zij zullen uw rijkdommen tot buit nemen, en de handelswaar tot prooi maken, zij zullen de muren afbreken en uw prachtige huizen verwoesten, en uw stenen en timmerwerk en het stof zal temidden van het water worden gegooid.
(13)
Ik zal voorzorgen dat het geluid van uw zingen op zal houden, en het geluid van uw harpen niet meer zal worden gehoord.
(14)
Ik zal u maken tot een naakte rots, tot een plaats voor het spreiden van netten, en u zult niet opnieuw worden gebouwd, want ik de Heer De HEERE heb het gesproken, zegt de Heer De HEERE.
(15)
Dit zegt de Heer De HEERE tot Tyrus: zullen de eilanden niet schudden bij het geluid van uw val, wanneer de gewonden kermen, en in uw midden een slachting wordt aangericht?
(16)
Dan zullen al de vorsten van de zee komen van hun tronen, en hun mantels afleggen, en hun rijk geweven gewaden afleggen, en zij zullen zichzelf bekleden met vrees en op de grond zitten, en zij zijn ieder moment beven wanneer aan u wordt gedacht, en zij zullen met afschuw aan u denken.
(17)
En zij zullen een klaaglied over u aanheffen, en tot u zeggen: hoe bent u vernietigd, die bevolkt was vanaf de zee, de bekende stad, u was sterk op zee, u en uw inwoners, en hebt terreur uitgeoefend over de inwoners van de aarde.
(18)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

De eilanden zullen beven op de dag van uw val, de eilanden die in de zee zijn zullen beangstigend worden vanwege het lot dat u treft.
(19)
want dit zegt de Heer De HEERE: wanneer ik u zal maken tot een verwoeste stad, zoals een stad zonder bewoners, wanneer ik de straf over u zal brengen, en grote wateren u zullen overstromen,
(20)
dan zal ik u neerhalen, samen met hen die in de put worden gegooid, bij de volken van oude tijden, en ik zal er voor zorgen dat u zult wonen in de onderste delen van de aarde, in verlaten plaatsen, vanouds verlaten, samen met hen die de put ingaan, en u zult niet worden bewoond, en ikzelf verheerlijkt worden in het land der levenden.
(21)
ik zal u maken tot een verschrikking, u zult niet meer bestaan, er zal naar u worden gezocht, maar nooit meer worden gevonden, zegt de Heer De HEERE.

Hoofdstuk 27

(1)
verder kwam het woord van De HEERE tot mij, en zei:
(2)
en u, mensenkind, zing een klaagzang voor Tyrus.
(3)
En zegt tot Tyrus, dat aan de ingang van de zee woont, dat handel drijft met alle volken en vele eilanden: dit zegt de Heer De HEERE: o, Tyrus, dat zegt: ik heb een volmaakt lichaam,
(4)
Uw grenzen liggen in het hart van de zee, uw bouwheren hebben toegevoegd aan uw schoonheid,
(5)
En planken hebben zij gemaakt van cipressenhout afkomstig uit Senir, zij hebben ceders genomen van Libanon, en daarvan masten voor u gemaakt.
(6)
Van eiken van Basan hebben zij roeispanen gemaakt, en het dek hebben zij ingelegd met ivoor, afkomstig van de eilanden van de Kittiten.
(7)
Van prachtig wit linnen, afkomstig uit Egypte, werden uw zeilen gemaakt, en zij waren voor u tot een herkenningsteken, blauw en purper van de eilanden van Elishah waren uw kleurstoffen.
(8)
De inwoners van Sidon en Arvad waren uw roeiers, uw wijze mannen, Tyrus woonden in u, en ze waren ervaren gidsen.
(9)
De leiders van Gebal en de wijzen daarvan, dienden u, en de schepen van de zee met hun zeelieden brachten en haalden koopwaar.
(10)
Perzië, Lud en Put, dienden in uw legers, mannen van oorlog, zij hingen hun schilden en helmen in u op, en prezen u.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(11)
De mannen van Arvad en Helech waren op uw muren, en de Gammadim in uw torens, zij gingen hun schilden aan de muren rondom, en waren volmaakt in schoonheid.
(12)
Tarshish was uw koopman vanwege de menigte van de soorten rijkdommen, met zilver, ijzer, tin en lood, en zij verhandelden voor u uw waren.
(13)
Javan, Tubal, en Meshech, zij waren uw vervoerders, en verhandelden met hen uw koopwaar.
(14)
Het huis van Togarmah verhandelde uw waren voor paarden en ruiters en ezels.
(15)
De mannen van Dedan vervoerden uw waren, zij waren in uw handen, en zij brachten als eerbetoon ebbenhout en ivoor.
(16)
Aram was een koopman vanwege de menigte van uw rijkdommen, zij verhandelden voor u waren zoals karbonkel, purper, fijn geweven linnen, koralen, en robijnen.
(17)
Juda, en het land van Israël, zij waren handelslieden, zij handelden voor u in koopwaar zoals graan uit Minnith, balsem en honing, olie en zalf.
(18)
Damascus was koopman vanwege de menigte van uw weelde, vanwege de menigte van alle rijkdommen, met wijn van Helbon, en witte wol.
(19)
Vedan en Javan verhandelden uw waren in ruil voor massief ijzer, kassie, en andere specerijen, zij waren onder uw handelslieden.
(20)

Dedan was uw koopman voor kostbare kleding om paard te rijden.
(21)
Arabie, en de vorsten van Kedar, zij waren uw kooplieden voor lammeren en rammen en geiten,
(22)
De vervoerders van Sheba en Raamah, zij verhandelden voor u specerijen, kostbare stenen en goud.
(23)
Haran en Canneh en Eden, de handelslieden van Sheba en Assur, waren uw leerlingen in handel drijven.
(24)
Zij waren handelslieden en vervoerders gekleed in prachtige kleding, bekleed met blauw en rijk geweven werk, zij zagen er uit met een prachtig uiterlijk, en hadden gordels van fijn linnen bij hun handelswaar.
(25)
De schepen van Tarsis brachten eerbetoon aan uw handelswaar, u verder goed bevoorraad en heerste over de zee.
(26)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

roeiers brachten u naar grote wateren, maar de oostenwind heeft u gebroken in het hart van de zee.
(27)
Uw rijkdommen, uw handelswaren, uw zeelieden, uw gidsen, uw raadgevers, de kooplieden, en alle krijgsheren, die in u waren, en iedere met u was, alles zal vallen in het hart van de zee op de dag van uw ondergang.
(28)
Bij het geluid van uw schreeuwen zullen de golven schudden.
(29)
zij die de roeispanen hanteren, de zeelieden, en de gidsen van de zee, zullen uit uw schepen komen en op het land staan.
(30)
hun stemmen zullen worden gehoord wanneer ze over klagen en over u huilen, zij zullen het stof op hun hoofden gooien, en zich rond wentelen in de as.
(31)
Zij zullen zichzelf kaalscheren vanwege u en zich kleden in zak en as, zij zullen huilen vanwege u met bitterheid van ziel en een bittere klaaglied zingen.
(32)
Terwijl zij huilen zullen zij een klaaglied zingen, en over klagen: die was gelijk aan Tyrus, de versterkte stad in de zee?
(33)
Toen uw handelswaar uit de zee kwam, hebt u vele volkeren gevuld met de menigte van uw rijkdom en met uw koopwaar hebt u de koningin van de aarde rijken gemaakt.
(34)
maar nu ligt u gebroken in de zee en in de diepte van het water, en uw koopwaar en uw gezelschap, zijn in uw midden gevallen.
(35)
en alle inwoners van de eilanden zijn vanwege u verschrikt, hun koningen zijn verschrikkelijk bang, wanneer zij aan u denken worden zij bevreesd.
(36)
de kooplieden onder de volkeren sissen naar u, u bent een verschrikking geworden, en aan uw bestaan zal een einde zijn.

Hoofdstuk 28

(1)
en het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(2)
mensenkind zeg tot de vorst van Tyrus: de zegt de Heer De HEERE, omdat u uw hart hebt verheven, en hebt gezegd: ik ben een God, u hebt genesteld in het hart van de zee, maar besef dat u een mens bent en geen god, hoewel u in uw hart hebt gezegd god te zijn,
(3)
Werkelijk, u bent wijzer dan Daniël, en er is geen geheim dat voor u verborgen is!
(4)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

door uw wijsheid en de onderscheidingsvermogen hebt u rijkdommen verkregen, werd goud en zilver aan uw schatkamer toegevoegd.
(5)
in uw grote wijsheid en handelsvermogen hebt u rijkdommen doen toenemen, en uw hart is trots geworden vanwege uw rijkdommen.
(6)
daarom zegt de Heer De HEERE: omdat u uw hart zoals het hart van God hebt willen zien,
(7)
Daarom, werkelijk, ik zal vreemdelingen naar u toe laten komen, de verschrikking van de volkeren, en zij zullen hun zwaarden trekken tegen uw schoonheid en tegen uw wijsheid, en zij zullen uw helderheid verontreinigen en verderven.
(8)
Zij zullen u in de put gooien, en u zult de dood sterven van hen die in het hart van de zee geslagen worden.
(9)
Kunt u tegen hen die u slaat zeggen: ik ben God? U bent een mens en geen God, in de handen van hem die u zal slaan.
(10)
u zult door de hand van vreemden de dood sterven als een onbesnedene, want ik heb het gesproken, zegt de Heer De HEERE.
(11)
verder kwam het woord van De HEERE tot mij en zei:
(12)
mensenkind, zing een klaagzang voor de koning van Tyrus, en zeg tot hem: dit zegt de Heer De HEERE: u die vol van wijsheid bent, en volmaakt in schoonheid,
(13)
U was in Eden, de tuin van God, edelstenen waren uw bedekking, zoals de topaaz, de safier, de jasper, beriel, onyx, de smaragd, en goud, het vakmanschap was aan u zichtbaar, op de dag dat u werd geschapen werd u bereid.
(14)
U was een prachtige geklede cherubijn, u verbleef op tijdige berg van God, en u wandelde temidden van de vurige gesteenten.
(15)

u was volmaakt op de dag dat u werd geschapen, totdat ongerechtigheid in u werd gevonden.
(16)
Door de veelheid van uw handel werd u gevuld met geweld, en daarom hebt u gezondigd, en omdat u gezondigd hebt heb ik u ontheiligd en verworpen van de berg van God, en u vernietigd, en verdreven van het vurige gesteente.
(17)
Maar uw hart is trots geworden vanwege uw schoonheid, en hebt u uw wijsheid verderfelijk gemaakt, daarom heb ik u op de grond geworpen, voor het aangezicht van koningen, zodat zij allen naar u kunnen staren.
(18)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Door de veelheid van uw overtredingen, door de oneerlijkheid van uw handel, hebt u heiligdommen ontheiligd, daarom heb ik een vuur over u laten komen, dat u verteerd heeft, en heb ik u veranderd in as op de aarde voor het aangezicht van ieder die naar u kijkt.
(19)
allen die u hebben gekend onder de volkeren zullen vol walging naar u kijken, want u bent een verschrikking geworden, en u zult nooit meer zijn.
(20)
en het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(21)
mensenkind, richt uw gezicht in de richting van Sidon, en profeteer daar tegen,
(22)
En zeg: dit zegt de Heer De HEERE, werkelijk ik ben tegen u, Sidon, en ik zal in uw midden verheerlijkt worden, en men zal weten dat ik de Heer De HEERE ben, wanneer ik mijn oordelen over haar uitvoer, en in haar geheiligd zal worden.
(23)
Want ik zal haar een pestilentie brengen en broekje naar straten, de gewonden zullen vallen in haar midden, door het zwaard aan iedere kant, en men zal weten dat ik de Heer De HEERE ben.
(24)
En zij zullen geen stekende stekel meer zijn voor het huis van Israël, nog een prikkelende doren rondom hen, en zij zullen weten dat ik de Heer De HEERE ben.
(25)
Dit zegt de Heer De HEERE: wanneer ik het huis van Israël vergaderd zal hebben uit de volken waarin zij verspreid zijn, en ik geheiligd zal zijn temidden van hen ten overstaan van de volken, dan zullen zij in hun eigen land wonen dat ik gegeven het aan mijn dienaar Jacob.
(26)
zij zullen daar veilig wonen, huizen bouwen en wijngaarden planten, ja, zij zullen veilig wonen wanneer ik mijn oordelen uitstort over allen die hen met verachting hebben aangezien, en zij zullen weten dat ik de Heer De HEERE, hun God ben!

Hoofdstuk 29

(1)
in het tiende jaar, in de tiende maand, op de twaalfde dag van de maand, kwam het woord van De HEERE tot mij en zei:
(2)
mensenkind, richt uw gezicht tot farao, koning van Egypte, en profiteert tegen hem, en tegen geheel Egypte:
(3)

Spreekt, en zegt: dit zegt de heer De HEERE,: werkelijk, ik ben tegen u, farao, koning van Egypte, de grote draak die in het midden van de rivieren ligt, die heeft gezegd: mijn rivier is mijn eigendom, en ik heb deze voor mijzelf gemaakt.
(4)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

ik zal haken in uw kaken slaan, ik zal er voor zorgen dat de vissen van de rivieren aan elkaar plakken, en ik zal u uit uw rivieren halen, en de vissen van de rivieren zullen aan uw schubben plakken.
(5)
Ik zal u in de wildernis smijten, u, en al de vissen van uw rivieren, u zult op het open veld vallen, en niet meer vergaderd worden en ook niet verzameld, de beesten van de aarde en het gevogelte van de hemel heb ik u als voedsel gegeven.
(6)
En alle enige bewoners van Egypte zullen weten dat ik De HEERE ben, want u bent een stok en een staf voor het huis van Israël geweest.
(7)
Men zal u bij de hand nemen waardoor u zult breken, en schouders uitlenen aan anderen, en wanneer ze op leunen zult u breken.
(8)
daarom, dit zegt de Heer De HEERE: ik zou werkelijk een zwaard over u brengen, en dat zal van nu afsnijden mens en dier.
(9)
en het land Egypte zal verlaten en verwoest worden, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben, omdat hij gezegd heeft: deze rivier is mijn eigendom, ik heb deze zelf gemaakt.
(10)
Daarom, werkelijk ik ben tegen u en tegen uw rivieren, en ik zal het land van Egypte zeer verwoesten en verlaten maken, van Migdol tot Syene, ja, tot aan de grenzen van Ethiopië.
(11)
Geen mensenvoet zal er doorheen trekken, geen dierenpoot zal daar zijn, het zal onbewoond blijven, veertig jaar lang.
(12)
Ik zal het land van Egypte verlaten maken temidden van de landen die verlaten zijn, en naar steden onder de steden die verwoest en verlaten zijn, veertig jaar, en ik zal de Egyptenaren verspreiden onder de volken, en hen verstrooien over de landen.
(13)
want dit zegt de Heer De HEERE: aan het einde van veertig jaar zal ik de Egyptenaren uit de volken verzamelen waarheen zij verspreid waren.
(14)
En ik zal de gevangenschap van Egypte beëindigen, en laten terugkeren naar het land van Pathros, het land van hun oorsprong, en zij zullen slechts een klein koninkrijk zijn.
(15)
Het zal de kleinste van alle koninkrijken zijn, en het zal zichzelf niet meer verheffen boven de volken, want ik zal hen klein maken, en zij zullen niet meer heersen over de volkeren.
(16)
en zij zal geen bron van vertrouwen meer zijn voor het huis van Israël, dat de ongerechtigheid in herinnering brengt, wanneer ik hen zal hebben gestraft, en zij zullen weten dat ik de Heer De HEERE ben.
(17)
en het gebeurde in het 27e jaar, in de eerste maand, op de eerste dag van de maand, dat het woord van De HEERE tot mij kwam en zei:

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(18)
mensenkind, Nebuchadrezzar, heeft zijn leger verzameld om op te trekken naar Tyrus, Ido hoofdstad kaal worden gemaakt en iedere schouder belast, maar hij krijgt geen beloning en ook zijn leven niet, voor de diensten die hij heeft bewezen.
(19)
Daarom zegt de Heer De HEERE: werkelijk, ik zal het land van Egypte geven aan Nebuchadrezzar de koning van Babel, en hij zal haar rijkdommen als buiten weg voeren, haar innemen als prooi, en het zal de beloning zijn voor zijn leger.
(20)
Ik zal hem het land van Egypte geven als beloning voor zijn diensten, want hij heeft voor mij gewerkt, zegt de nummerHeer De HEERE.
(21)
in die dagen zal ik een horen laten uitspruiten uit het huis van Israël, en ik zal u een open mond temidden van hen geven, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben.

Hoofdstuk 30
(1)
en het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(2)
Mensenkind, profeteer en zeg: dit zegt de Heer De HEERE: huilt vanwege de ellende op die dag!
(3)
Want die dag is komende, de dag van De HEERE is nabij, een dag van wolken, het zal de tijd zijn van de volken.
(4)
een zwaar zal komen over Egypte en stuiptrekkingen zullen er zijn in Ethiopië wanneer de geslagenen in Egypte zullen vallen en haar overvloed wordt weggenomen en haar fundamenten vernietigd.
(5)
Ethiopië, Put, Lud, en al het gemengde volk, en Cub, en de kinderen van de daaraan verbonden landen, zullen met hen vallen door het zwaard.
(6)
Dit zegt De HEERE: zij die Egypte steunen zullen vallen, en de trots van haar macht zal worden vernietigd, van Migdol tot Syene zullen zij door het zwaard vallen, zegt de Heer De HEERE.
(7)
En zij zullen verlaten zijn in het midden van de landen die verlaten zijn, en haar steden zullen temidden van de steden worden vervoerd.
(8)
En zij zullen weten dat ik De HEERE ben die een vuur in Egypte heeft aangesloten, en al haar hulp wordt vernietigd.
(9)
Op die dag zullen boodschappers uitgaan voor mij in schepen, om de volken die afhankelijk zijn van Ethiopië bang te maken, en er zullen stuiptrekkingen zijn in het land van Egypte, werkelijk, het komt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(10)
Dit zegt de Heer De HEERE: ik zal een einde maken aan de menigte van Egypte, door de hand van Nebuchadrezzar, de koning van Babylon.
(11)
Hij en zijn volk, de schrik van de volkeren, zullen worden opgeroepen om het land te vernietigen, en zij zullen het zwaard trekken tegen Egypte en het land vullen met lijken.
(12)
ik zal de rivieren droogmaken en het land overgeven in de handen van slechte mensen, ik zal het verwoesten, en alles wat er in is door de hand van vreemdelingen, ik, De HEERE, heb het dan gezegd.
(13)
Dit zegt de Heer De HEERE: ik zal de afgehouden vernietigen en het waardeloze Noph doen ophouden te bestaan, er zal geen vorst meer zijn in het land van Egypte, ik zal daar angst geven.
(14)
Ik zal Pathros verlaten maken en een vuur aansteken in Zoan, en oordelen uitvoeren in No.
(15)
Ik zal mijn woede uitgieten over Sin, de vesting van Egypte, en de menigte afsnijden in No.
(16)
Ik zal Egypte in vlam zetten, Sin zal vertwijfeld zijn, en No verscheurd, en in Noph zullen tegenstanders tijdens de dag bijeenkomen.
(17)
De jongemannen van Aven en Pibeseth zullen door het zwaard vallen, en deze steden zullen in gevangenschap gaan.
(18)
In Tehaphnehes zal de dag zich terugtrekken wanneer ik het werk van Egypte zal breken, en de trots van haar macht zal ophouden te bestaan, een wolk zal haar overdekken, en haar dochters zullen worden gevangen genomen.
(19)
zo zal ik Egypte straffen, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben.
(20)
en het gebeurde in het elfde jaar, in de eerste maand, op de zevende dag van de maand, dat het woord van De HEERE tot mij kwam, en zei:
(21)
mensenkind, ik heb de armen van de koning van Egypte gebroken, en deze is niet genezen waardoor het geen zwaard meer kan vasthouden.
(22)
daarom, dit zegt de Heer De HEERE: werkelijk, ik ben tegen de koning van Egypte en zal zijn wapenen vernietigen, en het zwaard uit zijn handen wegnemen.
(23)
Ik zal de Egyptenaren verstrooien onder de volkeren, en hen verspreiden over de landen.
(24)
Ik zal de armen van de koning van Babylon versterken, en mijn zwaard in zijn hand doen, maar ik zal de armen van farao breken, en hij zal grommen en kermen als een dodelijk gewond mens.
(25)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Ik zal de armen van de koning van Babel sterk houden, maar de armen van farao zullen vallen, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben, wanneer ik mijn zwaard in de handen van de koning van Babylon zal geven, en hij dit zal uitstrekken over het land van Egypte.
(26)
en ik zal de Egyptenaren onder de volken verstrooien en verspreiden over de landen, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben.

Hoofdstuk 31
(1)
en het gebeurde in het elfde jaar, in de derde maand, op de eerste dag van de maand, dat het woord van De HEERE tot mij kwam, en zei:
(2)
Mensenkind, zegt tot de koning van Egypte, en tot zijn menigte: aan wie bent u gelijk in grootheid?
(3)
Werkelijk, de Assyriërs was een ceder in Libanon met mooie takken, en met schaduwrijke twijgen, en met zijn hoogte, en zijn top was onder de dikke bogen.
(4)
De wateren voedden het, en men had diepe greppels gegraven, rivieren rondom haar met beplantingen, en zij stuurde boodschappers uit naar alle bomen van het veld.
(5)
Daarom werd zij verhoogd boven alle bomen van het veld, en vermeerderde naar bogen, haar taken werden lang vanwege de veelheid van water, en zij spruitte voort.
(6)
Alle vogels van de hemel maakten nesten in haar taken, en de dieren van het veld brachten hun jongen voor het onder haar taken, en onder haar schaduw woonden de grote volken.
(7)
Zo verkreeg zij schoonheid en grootheid, in de lengte van haar takken, want haar wortel was bij veel water.
(8)
De ceders in de tuin van God konden het niet verbergen, de cipressen waren niet gelijk aan haar bogen, en de bomen waarin niet als haar takken, er was geen enkele boom in de tuin van God gelijk aan haar in schoonheid.
(9)
Ik heb haar mooi gemaakt door de veelheid van haar takken, zodat alle bomen in de tuin van Eden jaloers op haar waren.
(10)
daarom zegt de Heer De HEERE: omdat u zichzelf hebt verhoogd, en u boven de dikke bogen geplaatst, en uw hart verhoogd is in de hoogte,
(11)
Zal ik u overleveren in de handen van de machtigen onder de volken, hij zal u beoordelen, en ik zal u uitdrijven en behandelen overeenkomstig zijn slechtheid.
(12)
En vreemdelingen, de verschrikking van de volken, zullen hem afsnijden en neerwerpen op de bergen en in de dalen zullen zijn takken vallen, en zijn boog zal gebroken worden in al de

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

kanalen van zijn land, en de volken van de aarde zullen uit zijn schaduw vertrekken en hem verlaten.
(13)
op zijn karkas zullen de vogels van de hemel wonen, en op zijn takken die dieren van het veld.
(14)
Zodat hij zichzelf niet meer kan verhogen, en ook zijn top niet meer bij de dikke bogen kan plaatsen, en de machtigen niet kunnen standhouden, ja allen die water drinken, want zij worden allen overgeleverd aan de dood, en naar de onderste delen van de aarde gezonden, temidden van de mensenkinderen, met hen die de put ingaan.
(15)
Dit zegt de Heer De HEERE: op de dag dat hij naar de onderste deel van de aarde ging, veroorzaakte ik groot geklaag en een bedekking voor hem, ik hield de rivieren tegen en de grote wateren stonden stil, ik liet Libanon over hem rouwen, en alle bomen van het veld zuchten vanwege hem.
(16)
ik liet de volken beven vanwege het geluid van zijn val, toen ik hem neergegooid in de onderste delen, samen met hen die afdalen naar de put, en alle bomen van Eden, het mooiste en het beste van Libanon, alles wat water drinkt, zagen het in de onderste deel van de aarde.
(17)
Ook zijn geslagenen door het zwaard, gingen met hem naar de onderwereld, ja ook zijn sterkte die met hem gewoond heeft in de schaduw temidden van de volken.
(18)
aan wie bent u gelijk een glorie en grootheid onder de bomen van Eden? Toch zult u neer gesmeten worden tezamen met de bomen van Eden, in de onderste deel van de aarde, daar zult u liggen het midden van hen die niet besneden zijn, met hen die geslagen zijn door het zwaard, zo vergaat het farao en zijn menigte, zegt de Heer De HEERE.

Hoofdstuk 32

(1)
en het gebeurde in het twaalfde jaar, in de twaalfde maand, op de eerste dag van de maand, dat het woord van De HEERE tot mij kwam, en zei:
(2)
Mensenkind, maakt een klaagzang voor Farao, koning van Egypte, en zich tot hem: u hebt zichzelf vergeleken met de jonge leeuw onder de volken, maar u bent niet anders dan een draak in de zee, u hebt de rivieren opgeschud, het water in moeilijkheden gebracht met uw voeten, en die rivieren vervuild.
(3)
Dit zegt de Heer De HEERE: daarom zal ik mijn net over de uitspreiden, samen met een groot aantal volken, en zij zullen u in mijn net te drijven.
(4)
Ik zal u op het land werpen, en u op het open veld laten spartelen, ik zal de vogels van de hemel op u laten wonen, en zal de beesten van de gehele aarde met u verzadigen.
(5)
Ik zal uw vlees op de bergen gooien, en de dalen vullen met uw vuiligheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(6)
Ik zal water in bloed veranderen waarin u zwemt, ja, ook de bergen en kanalen zullen van u vol raken.
(7)
Wanneer ik u zal doven, zal ik de hemel sluiten, en de sterren zwart maken, ik zal de zon met bloed bedekken, en de maan zal haar licht niet geven.
(8)
Al de heldere lichten van de hemel zal ik zwart maken vanwege u, en duisternis over uw land brengen, zegt de Heer De HEERE.
(9)
Ik zal de harten van vele volkeren verschrikken, wanneer ik vernietiging over de volkeren breng, ja ook over de landen die u niet hebt gekend.
(10)

Ik zal vele volkeren vanwege u laten schrikken, en hun koningen zullen verschrikkelijk bang zijn vanwege u, wanneer ik mijn zwaard scherp zal maken ten overstaan van hen, en zij zullen ieder moment leven, iedere man voor zijn eigen leven, op de dag van uw val.
(11)
Want dit zegt de Heer De HEERE: het zwaard van de koning van Babel zal over komen.
(12)
Door het zwaard van de machtige zal ik een menigte van u doen vallen, de verschrikking van de volken zal over u komen, en zij zullen de trots van Egypte als prooi pakken, en de menigte daarvan zal worden vernietigd.
(13)
Ook zal ik alle beesten daarvan vernietigen naast veel water, geen mensen voet zal nog door u trekken, en de hoeven van dieren zullen daarin niet zijn.
(14)
Dan zal ik hun wateren rustig maken, en hun rivieren als olie laten stromen, zegt de Heer De HEERE
(15)
Wanneer ik het land van Egypte verlaten en woest zal maken, een vernietigd land, dat vol van rijkdom was, ik zal hen die daarin wonen slaan, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben.
(16)
dit is het klaaglied waarmee men zal klagen, de dochters van de volken zullen hiermee klagen vanwege Egypte, en wat haar menigte betreft, zij zullen ook daarmee klagen, zegt de Heer De HEERE.
(17)
het gebeurde ook in de twaalfde jaar, ook de vijftiende dag van de maand, dat het woord van De HEERE tot mij kwam en zei:
(18)
mensenkind, klaag over de menigte van Egypte en gooi haar neer, ja haar, samen met de dochters van machtige volkeren in de onderste delen van de aarde, met hen die de put ingegaan.
(19)
Wie staat boven u in schoonheid? Ga naar beneden, en wordt toegevoegd aan hen die niet besneden zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(20)
Zij zullen vallen temidden van hen die geslagen zijn door het zwaard, zij zal worden overgeleverd aan het zwaard, trekt haar naar beneden, en de menigte die van haar is.
(21)
De sterken onder de machtigen zullen van hem spreken in de onderwereld, samen met hem die hem geholpen heeft, zij zijn naar beneden gegaan, zij liggen stil, met hen die niet besneden zijn en geslagen zijn door het zwaard.
(22)
Assur is daar met het volledige gezelschap, hun graven zijn rondom hen die verslagen zijn, en gevallen zijn door het zwaard.
(23)
Hun graven zijn geplaatst aan de buitenste delen van de put, en haar gezelschap staat om haar graf, allen van hen die geslagen zijn door het zwaard, die terreur hebben veroorzaakt in het land van de levenden.
(24)
Daar is Elam, haar menige staat bij haar graf, allen van den die geslagen zijn door het zwaard, die naar beneden gegaan zijn zonder besneden te zijn, naar de onderste deden van de aarde, die verschrikkingen hebben gebracht in het land van de levenden, zij dragen de schande samen met hen die de put ingaan.
(25)
Zij hebben haar een slaapplaats gegeven temidden van hen die geslagen zijn samen met hun menigte, hun graven zijn rondom hen, allen van hen die niet besneden zijn, geslagen door het zwaard, omdat hun terreur gebracht werd in het land van de levenden. Zij hebben hun schande gedragen samen met hen die de put ingaan. Zij zijn in de put samen met hen die geslagen zijn.
(26)
Daar is Meshech, Tubal, en hun menigte, hun graven zijn rondom hen die niet besneden zijn en geslagen door het zwaard, omdat zij terreur hebben gebracht in het land van de levenden.
(27)
En zij die minder zijn dan zij die niet besneden zijn zullen niet liggen beide machtigen die naar beneden zijn gegaan naar de onderwereld, met zijn oorlogswapen, bij wie de zwaarden onder hun hoofden zijn gelegd, en bij wie de ongerechtigheden in de botten zit, omdat zij terreur van de machtigen hebben gebracht in het land van de levenden.
(28)
Maar u, temidden van hen die niet besneden zult u worden gebroken en liggen, samen met hen die door het zwaarden geslagen zijn.
(29)
Daar is Edom, haar koningen en al haar vorsten, die ondanks alle macht gelegd zijn met hen die geslagen zijn door het zwaard, zij zullen liggen bij hen die niet besneden zijn, en de put ingaan.
(30)
Daar zijn de vorsten van het noorden, allen van hen samen met de Sidoniers, die gevoegd zijn bij hen die geslagen zijn, beschamend vanwege de terreur die ze hebben toegepast op grond van hun macht, zij liggen daarom bij onbesneden, samen met hen die geslagen zijn door het zwaard, en zij dragen dezelfde schande als zij die de put ingaan.
(31)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Zij zullen farao zien en getroost worden vanwege zijn menigte, ja, over farao en zijn leger, dat door het zwaard geslagen is, zegt de Heer De HEERE.
(32)
want ik heb mijn verschrikking in het land van de levenden gelegd, en hij zal gelegd worden bij hen die niet besneden zijn, bij hen die door het zwaard zijn geslagen, ja, farao en al zijn menigte, zegt de Heer De HEERE.

hoofdstuk 33

(1)
en het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(2)
mensenkind, spreekt tot kinderen van uw volk, en zegt op zijn: wanneer ik het zwaard over een land breng, en het volk van dat land neemt een man uit hun midden en plaatst hem als wachter.
(3)
en hij ziet het zwaard over dat land komen, dan blaast hij de horen om het volk te waarschuwen,
(4)

en wanneer iemand het geluid van de hoorn hoort, maar aan die waarschuwing geen aandacht geeft, en het zwaard komt, en neemt hem weg, dan zal zijn bloed op zijn eigen hoofd zijn.
(5)
hij heeft immers het geluid gehoord maar geen aandacht geschonken daaraan, zijn bloed zal op hemzelf zijn, want als hij aandacht had gegeven aan de waarschuwing, zou hij zijn ziel hebben gered.
(6)
Maar wanneer de wachter het zwaard zag komen, maar de horen niet geblazen heeft en het volk niet heeft gewaarschuwd, en het zwaard komt, en neemt wie dan ook uit hun midden weg, en hij sterft in zijn eigen ongerechtigheid, dan zal zijn bloed van de hand van de wachter worden verlangd.
(7)
U, mensen zonen, heb ik benoemd als wachter over het huis van Israël, daarom: wanneer u de woorden uit mijn hoort, waarschuw hen in mijn naam.
(8)
Wanneer ik tot een Goddeloze zal zeggen: u, Goddeloos mens, u zult er zeker sterven, en u waarschuwt hem niet zodat hij zijn goddeloze weg zou verlaten, dan zal die Goddeloze mensen in zijn ongerechtigheid sterven, maar zijn bloed zal ik van uw hand opeisen.
(9)
Maar, wanneer u de goddeloze man hebt gewaarschuwd voor zijn goddeloze wegen om daarvan af te gaan, en hij gaat daar niet vanaf, dan zal hij sterven in zo’n gerechtigheid, maar u hebt uw ziel gered.
(10)
Daarom, mensenkind, zegt tot huis van Israël: u spreekt en zegt: onze overtredingen en onze zonden zijn op ons, en wij teren daardoor weg, hoe kunnen wij leven?
11)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Zegt tot hen: zo waar als ik leef zegt de Heer De HEERE: ik heb geen plezieren vanwege de dood van de goddeloze, maar wel wanneer hij zich bekeert van zijn wegen en leeft, verlaat, verlaat uw kwade wegen, want waarom zou u sterven, huis van Israël?
(12)
En u, mensenkind, zegt op de kinderen van uw volk: de rechtvaardigheid van de rechtvaardige zal hem niet kunnen redden op de dag van zijn overtreding, en voor wat betreft de goddelozen en hun slechtheid, zij zullen daardoor struikelen op de dag van het oordeel wanneer hij zich niet bekeert van zijn wegen, en ook zal de rechtvaardige niet instaat zijn te leven op grond daarvan op de dag van zijn zonde.
(13)
En wanneer ik tot rechtvaardige zeg dat hij zeker zal leven, maar hij vertrouwt op zijn eigen rechtvaardigheid en begaat een overtreding, dan zal geen enkele rechtvaardige daad in herinnering komen, want hij heeft overtreden met ongerechtigheid, en daarom zal hij sterven.
(14)
en wanneer ik tot de goddeloze zeggen dat hij zeker zal sterven, maar hij bekeert zich van zijn zonde door rechtvaardigheid en gerechtigheid,
(15)
En de goddeloze houdt zijn eden, geeft terug wat hij door roof heeft genomen, en volgens mijn bepalingen zijn leven wandelt, en geen ongerechtigheid meer begaat, dan zal hij zeker leven, en niet sterven.
(16)
Geen enkele van de zonden die hij heeft begaan zullen in herinnering komen tegen hem, hij heeft immers rechtvaardig gehandeld en gerechtigheid gedaan, hij zal zeker leven.

(17)
Toch zeggen de kinderen van een volk: de weg van de Heer is niet effen, maar het is anders om! Hun wegen zijn oneffen!!
(18)
Wanner de rechtvaardige zich afkeert van rechtvaardigheid en onrechtvaardigheid begaat, zal hij op grond daarvan sterven.
(19)
en wanneer hij zich bekeerd van zijn slechtheid, en doet wat rechtvaardig en rechtmatig is, dan zou hij zeker leven.
(20)
toch zegt u: de weg van de Heer is niet goed. Huis van Israël!, ik zal iedereen van u overeenkomstig zijn eigen wegen oordelen.
(21)
en het gebeurde in het twaalfde jaar van ons gevangenschap, in de tiende maand, op de vijfde dag van de maand, dat iemand ontsnapt was uit Jeruzalem, en tot mei zei: de stad is geslagen!
(22)
Nu was de hand van De HEERE op mij geweest in de avond voorafgaande hieraan, en hij had mijn mond geopend aangaande zijn komst in de ochtend, en mijn mond werd geopend, en ik was niet meer stom.
(23)
toen kwam het woord van De HEERE tot mij en zei:

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(24)
Mensenkind, dat de woeste plaatsen van het land Israël bewoond, spreekt, en zeg: Abraham was alleen toen hij het land beefde, maar wij zijn met velen, en het land is ons erfdeel.
(25)
Zegt daarom tot hem: : dit zegt de Heer De HEERE: u eet bloed, en heft uw ogen op naar afgoden, u vergiet bloed, en wilt u het land bezitten?
(26)
U regelt zaken met uw zwaard, u veroorzaakt gruwelen, u verontreinigt de vrouw van uw naaste, en u wilt het land bezitten?
(27)
Dit zult u tot hen zeggen: dit zegt de Heer De HEERE: zo waar ik leef, op de woeste plaatsen zullen zij vallen door het zwaard, en hij die zich op het open veld bevindt geef ik aan de wilde dieren om te worden verscheurd, en zij die in de sterke vestigingen zijn en in de grotten, zullen sterven vanwege ziekten.
(28)
Ik zal het land verlaten en verwoest maken, en de trots van hun macht zal ophouden te bestaan, de bergen van Israël zijn eenzaam zijn, niemand zal er doortrekken.
(29)
Zij zullen weten dat ik De HEERE den, wanneer ik het land verwoest zal maken, vanwege al de gruwelen die zij hebben bedreven.
(30)
en wat u betreft mensenkind, de kinderen van uw volk bespreken u bij de muren, en in de deuren van hun huizen, en zij zeggen tot elkaar, kom, vraag ik u, en hoort het woord dat van De HEERE is gekomen.
(31)
het woord komt tot u, verzamelt het volk, en ziet als mijn volk, en luistert naar de woorden, waar u doet ze niet, met de mond tonen zij liefde, maar hun hart is begerig en gierig.
(32)

en u, bent voor hen als een liefdeslied, als iemand die een mooie stem heeft, en het muziekinstrument goed bespeelt, zo luisteren zij naar uw woorden maar gehoorzamen die niet.
(33)
wanneer het komt, en het zal komen, dan zullen zij weten dat er in hun midden een profeet is geweest.

Hoofdstuk 34

(1)
en het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(2)
Mensenkind, profeteert tegen de herders van Israël, profeteert en zegt tot hen, ja, zegt tot deze herders: dit zegt de Heer De HEERE: wee over de herders van Israël die zichzelf hebben gevoed met de schapen, maar behoren de herders niet de schapen te voeden?
(3)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

U hebt het vette gegeten, en uzelf met de wol gekleed, het vette geslacht, maar met de schapen toe niet gevoed.
(4)
Het zwakke hebt u niet versterkt, ook hebt u geen genezing gezocht voor zieke, hebt u niet verbonden dat verbroken was, niet teruggebracht wat afgedwaald was, ook hebt u wat verloren raakte niet gezocht, met machtsmisbruik hebt u leiding gegeven over hen, en dat met grote strengheid.
(5)
Zij raakten verspreid, omdat er geen herder was, en zij werden voedsel voor alle dieren van het veld, en raakten verstoord.
(6)
Mijn schapen dwaalden over de bergen, en op iedere heuvel, ja, over het gehele oppervlak van de aarde werden mijn schapen verstrooid, en er was niemand die naar hen zocht.
(7)
daarom, herders, hoort het woord van De HEERE:
(8)
zowaar als ik leef, zegt de Heer De HEERE, zoals mijn schapen tot prooi zijn geworden, en mijn schapen voedsel werden voor alle dieren van het veld, omdat er geen herder was, en mijn herders niet naar mijn schapen hebben gezocht, maar deze herders zichzelf hebben gevoed, en niet mijn schapen,
(9)
daarom, herders, hoort het woord van De HEERE:
(10)
Dit zegt de Heer De HEERE: werkelijk, ik ben tegen deze herders, en ik zal mijn schapen uit hun handen opeisen, en ervoor zorgen dat zij ophouden zich te voeden met deze schapen, ook zullen deze herders de schapen niet meer voeden, ik zal mijn schapen verlossen uit hun mond, zodat zij geen voedsel meer zijn voor hen.
(11)
Want dit zegt de Heer De HEERE: werkelijk hier sta ik, en ik zal zelf zoeken naar mijn schapen, en hen vinden.
(12)
Want zoals de herder die naar zijn schapen zoekt op de dag, en te vinden is bij de schapen die afgescheiden zijn geraakt, zo zal ik mijn schapen beschermen en hen verlossen uit alle plaatsen waarin zij verstrooid zijn geraakt op de dag van wolken en dikke duisternis.
(13)
En ik zal hem terughalen uit de volkeren, en hen verzamelen uit de landen, ik zal hen brengen naar hun eigen land, en ik zal hun voeden op de bergen van Israël, bij de stromen, en bij de bewoonbare plaatsen van het land.
(14)
Ik zou hen voeden in goede weiden, en op de bergen van Israël zal hun nageslacht zijn, zij zullen neerliggen in rust, en het land zal hen voeden met het vette.
(15)
Ik zal mijn schapen voeren, en hen in rust laten liggen, zegt de Heer De HEERE.
(16)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Ik zal zoeken wat verloren is geraakt, en terugbrengen wat verstrooid is geraakt, ik zal verbinden dat gebroken is, en wat ziek is versterken, en het vet en de sterke zal ik vernietigen, ik zal hen voeden in gerechtigheid.
(17)
En wat u betreft, mijn kudde, dit zegt de Heer De HEERE: ik zal oordeel uitspreken tussen vee en vee, en tussen de rammen en de geiten.
(18)
Is het kleinigheid gevoed te worden in goede weiden, en vertrapt u wat u wordt aangeboden, en hebt u gedronken uit grondwater, waarom heft u uw voeten dan daartegen op?
(19)
En wat mijn schapen betreft, deze hebben gegeten wat u met uw voeten hebt getreden, en ze hebben gedronken van water dat u met uw voeten vervuilde.
(20)
Daarom, dit zegt de Heer De HEERE: werkelijk, ik, ja ik, zal oordeel uitspreken tussen het vee en het magere vee.
(21)
omdat u hebt verdrukten met uw schouder in elkaar gedrukt, en het zwakke met uw hoornen hebt weggeduwd, zodat zij verspreid raakten tot over de grens,
(22)
Daarom zal ik mijn kudde verlossen, en zij zullen geen prooi meer zijn, en ik zal oordelen uitspreken tussen het ene vee en het andere vee.
(23)
Ik zal een herder over hen benoemen die hen zal voeden, ja, mijn dienaar David, hij zal hen voeden en hij zal hun herder zijn.
(24)
en ik, De HEERE, zal hun God zijn, en mijn dienaar David een vorst onder hen. Ik, De HEERE, heb het gezegd.
(25)
En ik zal met hen een verbond van vrede sluiten, en ik zal de wilde en roofdieren verdrijven uit het land, en zij zullen veilig wonen in de wildernis, en in de bossen slapen.
(26)
Ik zal hen en de plaatsen rondom mij heuvel tot een zegen maken, en ik zal regen geven op de juiste tijd van het seizoen, en er zullen regens van zegeningen zijn.
(27)
En de bomen van het veld zullen fruit geven en de aarde haar voortbrengsel, zij zullen veilig zijn in hun land en zij zullen weten dat ik De HEERE ben, wanneer ik hun juk zal vernietigen en hen verlost zal hebben uit de hand van hen die hen tot slaven hadden gemaakt.
(28)

Zij zullen niet langer een prooi zijn voor de volkeren, en ook zullen de beesten van de aarde hen niet meer verscheuren, maar zij zullen veilig wonen, en niemand zal hen nog bang kunnen maken.
(29)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Ik zal hen een beplanting maken die zeer bekend is, en zij zullen niet meer verscheurd worden door de honger in het land, en ook zal de schande van een volkeren door hen niet meer worden gedragen.
(30)
En zij zullen weten dat ik, De HEERE, hun God is en met hen ben, en dat zij, het huis van Israël, mijn volk zijn, zegt de Heer De HEERE.
(31)
en u, mijn schapen, de schapen van mijn weiland, bent mensen, en ik ben uw God, zegt de Heer De HEERE.

Hoofdstuk 35

(1)
verder kwam het woord van De HEERE tot mij en zei:
(2)
mensenkind, richt uw gezicht naar de berg Seir en profeteer daartegen,
(3)
En zegt: dit zegt de Heer De HEERE: werkelijk, ik ben tegen u, berg Seir, ik zal mijn hand tegen u uitstrekken, en u de meest verlatene maken.
(4)
Ik zal uw steden verwoesten en u zult verlaten zijn, en u zult weten dat ik De HEERE ben.
(5)
omdat u een oude haat hebt, en zich gehaast hebt de kinderen van Israël over te geven aan de macht van het zwaar in de tijd van hun rampspoed, in de tijd van hun ongerechtigheid van het einde,
(6)
Daarom, zowaar als ik leef, zegt de Heer De HEERE: ik zal bloed voor u bereiden, en bloed zal u achtervolgen, want u hebt u eigen bloed gehaat, daarom zal bloed u achtervolgen.
(7)
Zo zal ik de berg Seir verlaten maken, en van haar de doorgangers tegenhouden.
(8)
Ik zal deze berg vullen met geslagenen en ook de heuvels, en in uw valleien, en het zal stromen wanneer zij vallen die door het zwaard worden geslagen.
(9)
Ik zal u maken tot een blijvende verlatenheid, en uw steden zullen niet terugkeren, en u zult weten dat ik De HEERE ben.
(10)
omdat u hebt gezegd: deze twee volken en deze twee landen zullen van mij zijn, en wij zullen ze bezitten, of De HEERE er wel of niet is.
(11)
Daarom, zowaar als ik leef, zegt de Heer De HEERE: ik zal u behandelen overeenkomstig uw eigen woede, en overeenkomstig uw eigen jaloezie, die uw toegepaste op grond van haat tegen hen, en ik zal mijzelf onder de bekendmaking wanneer ik oordelen over u zal voltrekken.
(12)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En u zult weten dat ik De HEERE al uw schandelijke woorden gehoord heb die u gesproken hebt tegen de bergen van Israël, toen u zei: zij liggen verwoest, zij zijn aan mij gegeven om te verscheuren.
(13)
U hebt zich hoogmoedig gedragen tegenover mij met de mond, en woorden tegen mij gesproken, ik heb het gehoord!
(14)
Dit zegt de Heer De HEERE: wanneer de gehele aarde zich verheugd, zal ik u verlaten maken.
(15)
U hebt zich verheugd over het erfdeel van het huis van Israël, omdat het verlaten was, zo zal ik u doen, u zult worden verlaten, berg Seir, en geheel Edom, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben.

Hoofdstuk 36

(1)
En u mensenkind, profeteer tegen de bergen van Israël en zeg: u, bergen van Israël: hoort het woord van De HEERE
(2)
dit zegt de Heer De HEERE: omdat de vijand tegen u heeft gezegd: zie, zelfs de oude hoge plaatsten zijn in ons bezit gekomen,
(3)
daarom, profeteer en zeg: dit zegt de Heer De HEERE: omdat, ja omdat ze u verlaten hebben gemaakt, en van alle kanten hebben verzwolgen, zodat u hun bezit zou worden voor de rest van de volken, tot een spreekwoord bent geworden, en tot een slecht nieuwsbericht voor het volk,
(4)
daarom, bergen van Israël, hoort het woord van de Heer De HEERE: dit zegt de Heer De HEERE tot de bergen en tot de heuvels, en tot de stromen in de dalen, tot het verlaten woeste land en tot de steden die verlaten zijn, die een gooi en een grap zijn geworden voor het overblijfsel van de volkeren die daar rondom zijn,
(5)
daarom zegt de Heer De HEERE: inderdaad, in het vuur van mijn jaloezie heb ik gesproken tegen het overblijfsel van de volken en tegen geheel Edom, omdat zij mijn land aangewezen hebben om hun bezit voor zichzelf te worden, en zijn met zijn hart vol vreugde en minachting voor zielen buit hebben willen verzamelen,
(6)
daarom, profeteer aangaande het land van Israël, en zegt tot de heuvels en tot de bergen, tot de stromen en de dalen, dit zegt de Heer De HEERE: werkelijk, ik heb in mijn jaloezie gesproken en in mijn woede, omdat u de schande van de volken gedragen hebt.
(7)
Daarom zegt de Heer De HEERE dit: ik hef mijn hand op! De volkeren rondom u zullen hun eigen schande dragen!
(8)
Maar u, bergen van Israël, u zult nieuwe takken voortbrengen, en fruit voor mijn volk Israël, want zij komen spoedig.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(9)
want werkelijk, ik ben er voor u en zal naar u omzien, en uw land zal weer bewerkt en bezaaid worden.
(10)
ik zal het volk vermeerderen, het gehele huis van Israël, de steden worden bewoond en de woeste plaatsen zullen ook worden bewoond.
(11)
Ik zal mens en dier in u vermeerderen, zij zullen toenemen en vruchtbaar zijn, en ik zal er voorzorgen dat u de inwoners bent van uw eigen woningen, en ik zal nog meer goed aan u doen dan in het begin, en u zult weten dat ik De HEERE ben.
(12)
mensen zullen in u lopen, ja, mijn eigen volk Israël, en zij zullen u bezitten, u zult zijn overvloed betekenen, en vanaf nu aan zult u niet meer beroofd worden van kinderen.
(13)
dit zegt de Heer De HEERE: omdat men tot u heeft gezegd: u bent een verslinder van mensen, en vernietiger van volkeren,
(14)
daarom zult u niet meer verslinden en de bevolking niet meer vernietigen, zegt de Heer De HEERE,
(15)
en ook zal ik het niet meer toestaan dat de schande van de volkeren onder u wordt gehoord, u zult u niet meer tot een spreekwoord voor de volkeren zijn, en men zal niet meer daarover struikelen, zegt de Heer De HEERE.
(16)
nogmaals kwam het woord van De HEERE tot mij en zei:
(17)
Mensenkind, toen het huis van Israël nog woonde in haar eigen land, hebben zij het verontreinigd door hun levenswandel en hun daden, hun levenswandel was onrein zoals een vrouw tijdens haar maandelijkse periode.
(18)
toen stortte ik mijn woede over hen uit vanwege het bloed dat zij in het land hadden vergroten, en omdat zij het verontreinigd hadden met een afgoden.
(19)
Ik verstrooide hen onder de volken en ze werden verspreid over de landen, overeenkomstig hun levenswandel en overeenkomstig hun daden waarmee ik hen geoordeeld had.
(20)
En toen zij uit de volken kwamen, waarvandaan zij kwamen, hebben zij mijn heilige naam verontreinigd waardoor de volken over hen zeiden: zij zijn het volk van De HEERE, maar toch zijn ze uit hun het land verdreven.
(21)
Maar ik had erbarmen over hen vanwege mijn heilige naam, die door het huis van Israël was verontreinigd onder de volken waar zij kwamen.
(22)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Zegt daarom tot het huis van Israël: dit zegt de Heer De HEERE: ik doe dit niet vanwege u, o huis van Israël, maar vanwege mijn heilige naam die door u verontreinigd is onder de volken waar u kwam.
(23)
Ik zal mij grote namen heiligen die u onder de volken hebt ontheiligd, en de volken zullen weten dat ik De HEERE ben, zegt de Heer De HEERE, wanneer ik voor hun ogen geheiligd zal worden.
(24)
Want ik zal u weghalen van onder de volken en u verzamelen uit alle landen, en terugbrengen naar uw eigen land.
(25)
En ik zal schoon water over u gieten, en u zult schoon worden van al uw onreinheden, en van afgoden, want ik zal u reinigen.
(26)

Ik zal u een nieuw hart geven, en een nieuwe geest in u, ik zal het hart van steen bij u wegnemen, en een vlezen hart daarvoor in de plaats geven.
(27)
Ik zal mijn geest in u geven, en u zult wandelen overeenkomstig mijn wil, overeenkomstig mijn bepalingen, en die onderhouden.
(28)
En u zult wonen in het land dat ik aan uw vaderen heb gegeven, u zult mijn volk zijn, en ik zal uw God zijn.
(29)
Ik zal u reinigen van uw onreinheid, en ik zal roepen, ik zal u vermeerderen, en geen hongersnood zal u meer treffen.
(30)
Ik zal de opbrengst vermeerderen, de opbrengst van het veld, zodat u geen onderwerp meer zult zijn van schande onder de volken.
(31)
Dan zult u zich uw slechte levenswandel herinneren, en uw daden die niet goed waren, u zult walgen van de ongerechtigheden en de gruwelen die u hebt bedreven.
(32)
Niet vanwege u doe ik dit, zegt de Heer De HEERE, maar om bekend te maken hoe schandelijk en verdorven uw wegen waren, huis van Israël!
(33)
Dit zegt de Heer De HEERE: op die dag zal kunnen reinigen van alle ongerechtigheden, ik zal uw steden bevolkt maken, en de verwoeste plaatsen opgebouwd.
(34)
Het land dat verlaten was zal weer worden bewerkt, terwijl het eerder een woestenij was in de ogen van ieder die voorbijging.
(35)
En men zal zeggen: het land dat verlaten was is geworden gelijk aan de tuin van Eden, en de verlaten en verwoeste en afgebroken steden zijn versterkt en bewoond.
(36)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Dan zullen de volken rondom u weten dat ik, De HEERE, de verwoeste plaatsen heb herbouwd, en vruchtbaar heb gemaakt wat verwoest was. Ik, De HEERE, heb het gezegd en zal het doen.
(37)
Dit zegt de Heer De HEERE: hierom zal ik gevraagd worden door het huis van Israël, omdat voor hen te doen, en ik zal in haar mensen vermeerderen zoals een kudde wordt vermeerderd.
(38)
zoals de kudde voor het offer, zoals de kudde van Jeruzalem ook in het vastgestelde seizoen, zo zullen de verwoeste plaatsen weer gevuld worden met kudden van mensen, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben.

Hoofdstuk 37

(1)
de hand van De HEERE was op mij, en De HEERE voerde mij in de Geest, en plaatste mij in het midden van een dal, en dat was vol botten.
(2)
En hij voerde mij rondom dat, en werkelijk, het waren er veel in deze open vallei, en zij waren verdroogd.

(3)
en hij zei tot mij: mensenkind kunnen deze botten leven? En ik antwoordde: Heer De HEERE, u weet het.
(4)
toen zei hij tot mij: profeteer over deze botten en zegt tot hen: u, de droge botten, hoort het woord van De HEERE:
(5)
Dit zegt de Heer De HEERE tot deze botten: werkelijk, ik zal adem in u geven, en u zult leven.
(6)
ik zal zenuwen op u leggen, en vlees op u doen, en nu bedekken met huid, adem in u blazen, en u zult leven, en u zult weten dat ik De HEERE den.
(7)
Dus profeteerde ik zoals mij bevolen was, en terwijl ik profeteerde was er een geluid, en een beweging, en de botten kwamen samen, bot bij bot.
(8)
en ik keek, en er waren zenuwen daarop, en er was vlees opgekomen, en huid bedekte hen, maar er was nog geen adem in hen.
(9)
toen zei hij tot mij: profeteert tegen de adem, profeteer mensenkind, en zegt tot de adem: dit zegt de Heer De HEERE: kom van de vier windstreken, adem, en adem in deze geslagenen, zodat zij zullen leven.
(10)
Ik profeteerde zoals wij bevolen was, en de adem kwam in hen, en zij leefden, en zij stonden op hun voeten, een enorm groot leger.
11)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Toen hij zei hij tot mij: mensenkind, deze botten zijn er geen hele huis van Israël, zij zeggen: onze botten zijn gedroogd, onze hoop is verloren, wij zijn van alles afgesneden.
(12)
Profeteer daarom een zeg tot hen: dit zegt de Heer De HEERE: werkelijk, ik zal uw graven openen, en uw graven laten komen, mijn volk, en ik zal u brengen in het land van Israël.
(13)
En u zult weten dat ik De HEERE ben, wanneer ik uw graven heb geopend en u uit uw graven heb gehaald, mijn volk.
(14)
ik zal mijn geest in u leggen, en u zult leven, en u plaatsen in eigen land, en u zult weten dat ik, De HEERE, het heb gesproken, en het zal doen, zegt De HEERE.
(15)
en het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(16)
en u mensenkind, neem een stokken schrijft erop: voor de Juda, en voor de metgezellen van Israël, neem vervolgens een andere stok en schrijft daarop: voor Jozef, de stok van een Efraim, en voor het gehele huis van Israël en zijn metgezellen.
(17)
Maakt deze twee stokken tot een stok, zodat ze een zijn in uw hand.
(18)
En wanneer de kinderen van uw volk tot u spreken en zeggen: wilt u ons niet vertellen dat u hiermee bedoelt?,
(19)
zeg dan tot hen: dit zegt de Heer De HEERE: werkelijk, ik zal de stok van Josef nemen die in de hand van Efraim is, en van de stammen van het huis van Israël en zijn metgezellen, en ik zal deze samenvoegen met de stok van Juda, en hen tot een stok maken, en zij zullen in mijn hand zijn.
(20)
En de stokken waarop u schrijft, zullen in de hand zijn voor hun ogen.
(21)
en zegt tot hen: dit zegt de Heer De HEERE: werkelijk, ik zal de kinderen van Israël uit de volken halen waarin zij getrokken zijn, en ik zal hen van alle kanten verzamelen en hen terugbrengen naar hun eigen land.
(22)
ik zal hen maken tot een volk in het land, op de bergen van Israël, en een koning zal over hen heersen, en zij zullen niet langer twee volkeren zijn, en niet langer verdeeld in twee koninkrijken.
(23)
Zij zullen zich niet langer verontreinigen met afgoden, of met andere walgelijke zaken, niet met overtredingen, maar ik zal hen redden uit hun verblijfplaats waar zij hebben gezondigd, en ik zal hen reinigen, zo zullen zij mij tot een volk zijn, en ik zal hun God zijn.
(24)
En mijn dienaar David zal koning over hen zijn, en zij zullen een herder hebben, ook zullen zij wandelen volgens mijn bepalingen en mijn inzettingen onderhouden en doen.
(25)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Zij zullen wonen in het land dat ik heb gegeven aan mijn dienaar Jacob, waar hun vaderen hebben gewoond, en zij zullen daarin wonen, zij, hun kinderen, de kinderen van hun kinderen, voor eeuwig, en David mijn dienaar zal voor eeuwig hun vorst zijn.
(26)
Verder zal ik een verbond van vrede met hen sluiten, dat zal een eeuwig verbond met hen zijn, en ik zal hen vestigen, vermeerderen, en mijn heiligdom in hun midden plaatsen, voor eeuwig.
(27)
Mijn verblijfplaats zal over hen zijn, ik zal hun God zijn, en zij zullen mijn volk zijn.
(28)
en de volken zullen weten dat ik De HEERE ben, die Israël heiligt, als mijn heiligdom in hun midden zal staan voor eeuwig.

Hoofdstuk 38

(1)
en het woord van De HEERE kwam tot mij en zei:
(2)
mensenkind, richt uw gezicht in de richting van Gog, van het land van Magog, de eerste vorst van Mesech en Tubal, en profeteert tegen hem:
(3)
en zeg: dit zegt de Heer De HEERE: werkelijk, ik ben tegen u, Gog, eerste vorst van Meshech en Tubal;
(4)
ik zal u omdraaien, haken slaan in uw kaken, en u naar buiten brengen, met geheel uw leger, paarden en ruiters, en hen kostbaar kleden, een groot gezelschap met zwaard en schild, allen die het zwaard hanteren.
(5)
Perzie en Cush, and Put met hem, allen van hen samen met hun zwaard en helmen.
(6)

Gomer, met zijn benden, het huis van Togarmah in de uiterste deden van het noorden, en al zijn benden, en veel volk met hem.
(7)
Maakt u gereed en bereid uzelf, u en uw gezelschap die met u verzameld zijn, en laat u door hen bewaken.
(8)
Na veel dagen zult u opgelopen woorden voor hun diensttijd, en in de latere jaren zult u tegen een land optrekken dat teruggebracht is, dat verzameld is uit vele volkeren op de bergen van Israël, die lange tijd woest hebben gelegen, maar nu mijn volk zullen ontvangen en mijn volk zal daar veilig wonen.
(9)
Dan zult u optrekken en aankomen stormen als een zware storm, u zult een wolk zijn om het land te bedekken, u en uw gezelschap en degenen die met u zijn.
(10)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

dit zegt de Heer De HEERE: in die tijd zult u grote plannen maken, er zullen gedachten in uw denken opkomen, en u zult bedrog en arglist bedenken.
(11)
en u zult zeggen: ik zal optrekken tegen een land met de dorpen die geen muren hebben, ik zal optrekken tegen hen die rustig woning, die veilig wonen, in hun woonplaatsen zonder muren, en die geen muren of poorten hebben.
(12)
Ik zal buit hebben en prooi nemen, ik zal mijn hand keren tegen de woeste plaatsen die nu onbewoond zijn, en tegen het volk dat verzameld is uit de volken, die vele goederen verkregen hebben, en die in het midden van de aarde wonen.
(13)
Sheba, en Dedan, en de kooplieden van Tarsis, en de heersers daarvan, zij zullen tot u zeggen: kom en neem de buit, hebt u zich verzameld met uw gezelschap om buit te nemen, omweg te halen zilveren goud, om vee en goederen mee te nemen, om veel bezit te verzamelen?
(14)
daarom, mensenkind, profeteer en zegt tot Gog: dit zegt de Heer De HEERE: op de dag dat mijn volk Israël in veiligheid woont, zult u het niet weten?
(15)
u zult opkomen uit plaatsen tot aan het uiterste van het noorden, u en veel volk met u, allen van hen bereiden een paard, een grote menigte en een geweldige leger.
(16)
En u zult optrekken tegen mijn volk Israël, als een wolk over het land, het zal aan het einde van de dagen zijn, ik zal u brengen tegen mijn land, zodat de volkeren kunnen weten dat ik op die manier door u wordt geheiligd, en dat voor uw eigen ogen, o Gog!!
(17)
Dit zegt de Heer De HEERE: bent u het van wie ik gesproken heb in oude tijden door mijn dienaren, de profeten van Israël, die hebben geprofeteerd in die dagen gedurende vele jaren, dat ik u tegen hen zou laten optrekken?
(18)
Het zal in die dagen plaatsvinden, als Gog zal optrekken tegen het land van Israël, zegt de Heer De HEERE: dat mijn woede uit mijn neusgaten zal komen.
(19)
want in mijn jaloersheid en in het vuur van woedende wraak heb ik gesproken: er zal in die dagen een groot schudden zijn in het land Israël.
(20)

Zodat de vissen van de zee en de vogels van de hemel en de dieren van het veld en alles wat op de grond kruipt, en alle mensen die op het aangezicht van de aarde wonen, in mijn tegenwoordigheid zullen schudden, bergen zullen worden neer geworpen, en de diepe plaatsen zullen vallen, iedere muur zal neerstorten op de grond.
(21)
Ik zal een zwaard tegen hem oproepen, zegt de Heer De HEERE, iedere man zal het zwaard tegen zijn broeder opheffen.
(22)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Ik zal tegen hem pleiten door middel van epidemieën en bloed, ik zal regen op hem laten stromen, en op zijn gezelschap, en op de vele volkeren die met hem zijn, een overstromende stortbui, met grote hagelstenen, vuur en zwavel.
(23)
Dan zal ik mijzelf verheffen en mij heiligen, ik zal met mijzelf bekendmaken in de ogen van veel volken, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben.

Hoofdstuk 39

(1)
en u, mensenkind, profeteer tegen Gog, en zeg: dit zegt de Heer De HEERE: werkelijk, ik ben tegen u, Gog, eerste vorst van Meshech en Tubal;
(2)
ik zal u laten omdraaien, en nu verder brengen, ik zal u laten opkomen van de uiterste delen van het noorden, en nu brengen op de bergen van Israël.
(3)
Ik zal de boog uit uw linkerhand slaan, en u zult de pijlen met uw rechterhand niet kunnen oprapen als zij vallen.
(4)
U zult vallen op de bergen van Israël, u, en al uw benden, en al het volk dat met u is, ik zal u geven aan raven en roofvogels en allerlei soorten dieren van het veld om te worden verscheurd.
(5)
U zult op het open veld vallen, want ik heb het gesproken, zegt de Heer De HEERE.
(6)
Ik zal een vuur sturen naar Magog, en aan hen die veilig wonen op hun eilanden, en zij zullen weten dat ik De HEERE ben.
(7)
Mijn heilige naam zal ik bekendmaken temidden van mijn volk Israël, en mijn heilige naam zal niet meer oneerbiedig worden gebruikt, en de volken zullen weten dat ik, De HEERE, de heilige van Israël ben.
(8)
Zeker, het komt, het zal worden gedaan, zegt de Heer De HEERE, dit is de dag waarvan ik eerder heb gesproken.
(9)
en zij die wonen in de steden van Israël zullen voortgaand, zij zullen met wapenen het vuur aansteken en hun wapen als brandstof verbruiken, zowel de schilden als de helmen, de pijlen en de bogen, de knuppels en de speren, en zij zullen daarvan vuur stoken gedurende zeven jaar.
(10)
Zij zullen geen hout uit het veld nodig hebben, en ook zullen zij de bossen niet omhakken, want zij zullen vuur stoken van hun wapenen, en zij zullen hen beroven door wie zij beroofd zijn, en buit nemen van hen die buit genomen hebben.
(11)
En het zal in die tijd gebeuren dat ik aan Gog een begraafplaats in Israël zal geven, de vallei van hen die tijd doortrekken aan het oosten van de zee, en daar zullen zij Gog begraven, met zijn menigte, in het dal van Gog’s menigte.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(12)
Gedurende zeven maanden zal het huis van Israël bezig zijn te begraven, En zo zullen zij het land reinigen.
(13)
Al het volk van het land zal hen begraven, en het zal bekend zijn voor iedereen die dagen dat ik mijzelf zal verheerlijken, zegt de eer De HEERE.
(14)
en zij zullen mannen benoemen die door het land zullen gaan om te begraven, en te controleren op resten op het oppervlak van het land, om het land te reinigen, aan het eind van zeven maanden zullen zij zoeken.
(15)
En aan het eind van die zeven maanden, wanneer zij door het land getrokken zijn, en zij zien nog een menselijke bot, dan zullen ze daar een teken bijzetten, tot het moment dat de begravers het hebben begraven in het dal van Hamon's menigte.
(16)
En een stad zal de naam Hamonah krijgen, zo zullen zij het land reinigen.
(17)
En u, mensenkind, dit zegt de Heer De HEERE: spreekt tot alle soorten vogels, en tot alle dieren van het veld: verzamelt u en komt, vergadert u van alle kanten voor het feest dat ik voor klaar heb, het is een groot feest, op de bergen van Israël, zodat u vlees kunt eten en bloed drinken.
(18)
Het vlees van machtigen zult u eten, en het bloed van vorsten van de aarde zult u drinken, ramen, lammeren, geiten, stieren, het vette van Bassan, het is allemaal voor u.
(19)
U zult eten en verzadigd worden, en bloed drinken totdat u dronken wordt, op mijn feest dat ik voor de klaar heb.
(20)
U zult gevuld worden aan mijn tafel met paarden en ruiters, met machtige mannen, met oorlogslieden, zegt de Heer De HEERE.
(21)
Ik zal mijn glorie en heerlijkheid vestigen onder de volken, de volken zullen mijn oordeel zien die ik zal uitvoeren, en mijn hand die ik op hen gelegd heb.
(22)
Zo zal het huis van Israël weten dat ik, De HEERE, hun God ben, van die dag af en verder.
(23)
En de volkeren zullen weten dat het huis van Israël in gevangenschap is gegaan vanwege hun ongerechtigheden, omdat ze het geloof in mij hadden verbroken, waarna ik mijn aangezicht voor hem verborgen heb. Zo gaf ik hen over in de hand van hun tegenstanders, en velen van hen vielen door het zwaard.
(24)
Overeenkomstig hun onreinheid en overeenkomstig hun overtredingen heb ik hen gedaan, en ik verborg mijn aangezicht voor hem.
(25)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Daarom, dit zegt de Heer De HEERE: ik zal de gevangenschap van Jacob omdraaien en wegnemen, medelijden met het hele huis van Israël hebben, en ik zal ijverig zijn vanwege mijn heilige naam.
(26)
en zij zullen hun schande dragen, en ook hun ongeloof waarmee zij tegen mij hadden overtreden, wanneer zij veilig zullen wonen in hun land, en niemand hen nog bang zal maken.
(27)
Wanneer ik hem teruggebracht zal hebben uit de volken, en hen verzameld uit te landen van hun vijanden, en geheiligd zal worden ten overstaan van vele volken.
(28)
en zij zullen weten dat ik, De HEERE, hun God ben, dat ik hen in gevangenschap te laten gaan onder de volken, en hen weer heb verzameld naar hun eigen land, zonder dat iemand van hen daar zal achterblijven.
(29)
ook zal ik mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, want ik heb mijn geest over het huis van Israël uitgestort, zegt de Heer De HEERE.

Hoofdstuk 40

(1)
In de 26e jaar van onze gevangenschap, in het begin van dat jaar, op de tiende dag van de maand, die het veertiende jaar nadat de stad was geslagen, op diezelfde dag, was de hand van De HEERE op mij en hij voerde mij weg.
(2)
In een goddelijk visioen bracht hij mee naar het land van Israël, en zette mij op een zeer hoge berg, en vandaar zag ik de stad in het zuiden liggen.
(3)
En hij bracht mij daarheen, en daar was een man van wie het uiterlijk gelijk was aan brons, hij had een linnen want in zijn hand, en een meetlat, en hij stond in de poort.
(4)
en de man zei toch mij: mensenkind, zie met uw ogen en hoor met uw oren, en geeft alle aandacht aan wat ik u tonen zal, want met die bedoeling u te tonen werd u hierheen gebracht, en verklaar alles wat u ziet aan het huis van Israël.
(5)
En zie, de buitenkant van de woning werd omringd door een muur, en de maatstok in de hand van de man was zes kubieten lang, een kubiet en een hand breed, en hij nam de maat van het gebouw, met deze zelfde maatstok.
(6)
Toen ging hij naar de poort en keek in de richting van het Oosten, en richtte zijn stappen daarheen, en hij nam de maat van de poort, en de lengte en de breedte daarvan was een maatstok.
(7)
En iedere kamer was een maatstok lang, een maatstok breedte, en de ruimte tussen de kamers was vijf kubiet, en de afmeting van de poort was eveneens een maatstok.
(8)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Ook nam hij de maat van de doorgang in de richting van het huis, een maatstok.
(9)
Toen nam hij de maat van de doorgang van de poort, acht kubieten, en de kosten daarvan, twee kubieten, en de doorgang was aan de binnenkant van de poort.
(10)
En de kamers van de oostelijke poort, waren drie aan iedere kant, en drie aan de andere kant, zij hadden dezelfde maat, en de kosten waren een maatstok aan de ene kant en aan de andere kant.
(11)
en hij mat de breedte van de ingang van de poort, tien kubieten, en de lengte daarvan 13 kubieten.
(12)
En een border voor de kamers, ecu kubiet aan de ene kant, en een kubiet aan de andere kant, en de kamers waren zes kubieten aan de ene kant, en zes aan de andere kant.
(13)
En hij mat de poort vanaf het dak van die ene kamer naar het dak van de ander, een breedte van 25 kubieten, deur tegen deur.
(14)
hij maakte posten van 60 kubieten, en ook de posten van hof achter de poort rondom.
(15)
En vanaf de voorkant van de poort van de ingang tot aan de voorkant van de binnen poort, waren het vijftig kubieten.
(16)
Er waren kleine ramen in de kamers, en de vensters waren rondom aangebracht, ook waren er ruiten in aangebracht, en op iedere post waren palmbomen.
(17)
Toen voerde hij mij naar de binnenhof, en daar waren kamers en plaveisel, gemaakt voor de hof rondom, 30 kamers kwamen uit op dit plaveisel.
(18)
En het plaveisel was aan de kanten van de poorten, en kwam overeen met de lengte van de poorten, en zo was het ook met lagere plaveisel.
(19)
Toen mat hij de breedte van de voorkant van de lagere poorten, en van de binnenkant daarvan, 100 kubieten, zowel in oostelijke als in noordelijke richting.
(20)
En de poort van de buitenhof keek uit op het noorden, en hij mat de lengte en de breedte daarvan.
(21)
En er waren bij drie kamers aan de ene kant en drie kamers aan de andere kant, deze hadden dezelfde maat als de kamers bij de eerste poort, de lengte daarvan was vijftig kubieten en de breedte 25 kubieten.
(22)
De ramen daarvan, de bogen en de palmbomen, waren allen overeenkomstig de maat van de poort die uitkeek op het Oosten, en die zeven stappen verhoogd was, en er waren daar bogen.
(23)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Er was een poort in de binnenhof tegenover de andere poort, zowel naar het noorden als naar het oosten, en hij nam de maat van deze poort op, 100 kubieten.
(24)
En hij bracht mij naar het zuiden, en daar was een poort die uitkeek op het zuiden, en hij nam de maat daarvan op, en ook van de bogen die overeenkomstig deze maten waren.
(25)
En daar waren ramen in, zoals in de bogen rondom, had zoals de andere ramen, de lengte daarvan was 50 kubieten en de breedte 25 kubieten.
(26)
Er waren zeven treden om daarnaar toe te gaan, en de bogen daarvan waren aan de voorkant, en daarop waren palmbomen aangebracht, een aan deze kant en een ander aan de andere kant, en ook op de posten daarvan.

(27)
En er was een poort naar de binnenhof in de richting van het zuiden, en de maat van poort tot poort in de richting van het zuiden was 100 kubieten.
(28)
toen bracht hij mij naar de binnenhof van de zuidkant, en hij mat het zuiden overeenkomstig deze maten,
(29)
Evenals de kamers daarvan en de kosten daarvan en de bogen daarvan, overeenkomstig deze maat, ook waren er rammen bij de bogen rondom, die waren 50 kubieten lang 25 kubieten breed.
(30)
En er waren bogen rondom, 25 kubieten lang en vijf kubieten breed.
(31)
En de bogen daarvan waren de richting van de buitenwacht, en palmbomen waren op de posten daarvan, en de opgang had acht treden.
(32)
en hij bracht mij bij de binnenhof in de richting van het Oosten, en hij mat de bogen daarvan overeenkomstig deze maat.
(33)
En de kamers daarvan, en de posten daarvan, en de bogen daarvan, overeenkomstig deze maat, en er waren ramen in de bogen rondom, 50 kubieten lang en 25 kubieten breed.
(34)
En de bogen daarvan waarin de richting van de buitenhof, en palmbomen waren op de posten daarvan, aan deze kant en ook aan de andere kant, en de opgang had acht treden.
(35)
en hij bracht mij naar de noordelijke poort, en mat deze overeenkomstig deze maat.
(36)
De kamers daarvan, de posten daarvan en de bogen daarvan, en ook de ramen die er waren rondom, de lengte daarvan was 50 kubieten en de breedte 25 kubieten.
(37)
En de posten daarvan waarin de richting van de Buitenhof, en palmbomen waren op deze posten, aan deze kant en ook aan de andere kant, en de opgang had acht treden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(38)
En een kamer met een raam was aan de kant van de posten van de poorten, daar werd ook het brandoffers gewassen.
(39)
In de boog van de boord waren twee tafels aan beide zijden, om daarop het brandoffer, het zonde offer en het schuld offer te slachten.
(40)
En aan de buitenzijde, wanneer men door de ingang van de noord richting gaat, waren twee tafels, aan beide zijden van de boog van het noorden waren twee tafels.
(41)
Aan de ene kant stonden vier tafels en aan de andere kant ook vier tafels, bij de poort, 8 tafels samen, en daarop lagen de offers om te worden geslacht.
(42)
verder waren er vier tafels voor het brandoffer van gehouwen steen anderhalve kubiet lang, en anderhalve kubiet breed, een kubiet hoog, waarop de instrumenten lagen waarmee het brandoffer en de offers werden geslacht.
(43)
En de slabben, een handbreed lang, waren aan de binnenkant rondom bevestigd, en op de tafel was het vlees om te worden geofferd.
(44)
En buiten de binnenpoort waren kamers voor de bewakers van de binnenhof, deze lage n aan de noordzijde, en het uitzicht was op het zuiden, als de kamers bij de Oosterpoort waren was het uitzicht naar het noorden.
(45)
En hij zei tot mij: deze kamer, met het uitzicht naar het zuiden, is voor de priesters, zij die belast zijn met de zorg voor dit huis.
(46)
en de kamers met het uitzicht naar het nieuwe is voor de priesters, zij die belast zijn met de zorg voor het altaar, dit zijn de zonen van Zadok, de zonen van Levi komen bij De HEERE, om hem te dienen.
(47)
En hij nam de maat van deze hof, 100 kubieten lang, kubieke breed, een vierkant, en het altaar stond voor het huis.
(48)
Toen bracht hij mij naar de boog van het huis en mat iedere post van de poort, vijf kubieten aan deze zijde en vijf kubieten aan de andere zijde, en ook de breedte van de poort, drie kubieten aan deze zijde en drie kubieten aan de andere zijde.
(49)
de lengte van de boog was twintig kubieten, en de breedte 11 kubieten, en men besteeg deze door middel van treden, ook waren er pilaren bij de posten, aan de ene, en aan de andere zijde.

hoofdstuk 41

(1)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

en hij bracht mij naar de tempel en mat de posten, zes kubieten een breed aan de ene kant en zes kubieten breed aan de andere kant, wat ook de breedte van de tent was.
(2)
En de breedte van de ingang was tien kubieten, en de kanten van de ingang waren vijf kubieten, aan iedere kant, en hij mat ook de lengte daarvan, 40 kubieten, en de breedte was twintig kubieten.
(3)
Toen ging hij binnen en mat iedere post van de ingang, twee kubieten, de ingang was zes kubieten, en de breedte van de ingang was zeven kubieten.
(4)
en hij mat de lengte daarvan, 20 kubieten, en de breedte was ook twintig kubieten, voor de tempel, en hij zei tot mij: dit is de uiterst heilige plaats.
(5)
Toen mat hij de muur van het huis, zes kubieten, en de breedte van iedere kamer, 4 kubieten, rondom het huis aan iedere kant.
(6)
En de zijkamers waren tegenover elkaar, 33 maal, en er waren nissen in de muren, die tot het huis behoorden voor wat betreft het rondom gelegen kamers, zodat zij daarin pasten, en geen beslag legden op de muren van het huis.
(7)
En deze kamers waren breder en hoger, want ook het huis was hoger, daarom was de breedte van het huis boven breder dan beneden, en zo kon men een verdiepingen lopen.
(8)
Ook zag ik dat het huis een verhoging had rondom, voor wat betreft de funderingen van de kamers was er een ruimte van zes kubieten.
(9)
De breedte van de buitenmuur die tot de kamers behoorde, was vijf kubieten, en alles paste exact in de structuur van het huis.
(10)
Tussen de kamers bestond een breedte van 20 kubieten rondom het huis aan iedere kant.
(11)
En de deuren van de zijkamers kwamen uit op de plaats die overbleef, een deur in de richting van het noorden en andere in de richting van het zuiden, en de breedte van de plaats die overgebleven was vijf kubieten rondom.
(12)
En het gebouw dat stond voor de bijzondere plaats in de richting van het Westen, was zeventig kubieten breed, en de muren van dat gebouw waren vijf kubieten dik rondom en had een lengte van 90 kubieten.
(13)
en hij mat ook dit huis, 100 kubieten lang, en de aparte plaats, en het gebouw, met de muren daarvan, 100 kubieten lang.
(14)
En ook de breedte van de voorkant van het huis en van de aparte plaats in de richting van het Westen, 100 kubieten.
(15)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

en hij mat de lengte van het gebouw voor de aparte plaats die aan de achterkant stond, en de galerijen daarvan aan de ene kant en aan de andere kant, 100 kubieten, de tempel, de binnenplaats, en de bogen van de hof,
(16)
de smalle ramen en de galerijen daarvan waren er drie rondom, tegenover elkaar, vanaf de grond tot aan het raam, en de ramen waren bedekt,
(17)
Tot aan de ruimte boven de deur, zelfs in een binnenhuis, en buiten, en van al de muren rondom, van binnen en van buiten, werd de maat genomen.
(18)
en er waren palmbomen en cherubs gemaakt, een palmboom tussen twee cherubs, en iedere daarvan had twee gezichten.
(19)
Zodat het gezicht van een man in de regering van de palmboom aan de ene kant was, en het gezicht van een jonge leeuwen in de richting van de palmboom aan de andere kant, zo was het gemaakt door het gehele huis.
(20)
Vanaf de grond tot boven de deur wagen cherubs en palmbomen gemaakt, en zo ook op de muur van de tempel.
(21)
En wat de tempel betreft, de deuren waren vierkant in de richting van het heiligdom en hadden het uiterlijk dat het daarbij paste.
(22)
het altaar was drie kubisten hoog en had ook een lengte van twee kubieten, dat was van hout, en ook de hoeken daarvan, het geheel was van hout, en hij zei tot mij: dit is de tafel die voor het aangezicht van De HEERE staat.
(23)
En de tempel en het heiligdom, hadden twee deuren.
(24)
En de deuren had een ieder twee bladen, twee draaiende bladen, twee bladen voor een deur, en twee bladen voor een andere deur.
(25)
En op deze deuren, de deuren van de tempel, waren cherubs en palmbomen gemaakt, zoals die ook op de muren waren gemaakt, en er waren dikke balken van hout, voor de buiten poort.
(26)
Er waren kleine ramen en palmbomen aan de ene en aan de andere kant, aan de kanten van de boog, en dikke balken.

Hoofdstuk 42

(1)
en hij bracht mij verder in de buitenhof, in de richting van het noorden, en bracht hij in de kamer die tegenover de aparte plaats was, en die tegenover het gebouw was, in de richting van het noorden.
(2)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

de lengte aan de voorkant daarvan was 100 kubieten, met de deur op het noorden, en de breedte daarvan was vijftig kubieten.
(3)
Tegenover de twintig kubieten in die behoorden tot de binnenhof, en tegenover het plaveisel dat tot de buitenhof behoorde, met de galerij tegenover de noordelijke galerij in drie verdiepingen.
(4)
En voor de kamers was een doorgang van 10 kubieten breed aan de binnenkant, en een pad van een kubiet, en de deuren daarvan lagen op het noorden.
(5)
De boven kamers waren korter, omdat de galerijen hoger waren dan de ondersten en de middelsten hoe in het gebouw.
(6)
En zij hadden drie rijen, en geen pilaren zoals die pilaren van de hof, de voorkamer was er niet, in het laagste deel en in het middelste deel, in verhouding tot de grond.
(7)
De muur aan de buitenkant van de kamers, in de richting van het buitenhof tegenover de kamers, had een lengte van 50 kubieten.
(8)
Want de lengte van de kamers die tegenover de Buitenhof lagen was 50 kubieten die voor de tempel waren 100 kubieten.
(9)
Onder deze kamers was de ingang aan de oostkant, zoals men die ingaat vanaf de Buitenhof.
(10)
in de breedte van de muur van de hof in de richting van het Oosten, tegenover de aparte plaats en tegenover het gebouw, waren kamers gelegen.
(11)
met een weg daarvoor, die verschijning had zoals met de kamers in de richting van het noorden waren, voor wat betreft de lengte en de breedte, en alle bijzonderheden daarvan, en overeenkomstig de uitvoering, zowel als deuren.
(12)
Zo waren alle deuren van de kamers in de richting van het zuiden, er was een deur aan het eind van dit pad, die naar de muur voerde, in de richting van het Oosten, die men kon ingaan.
(13)
Toen zei hij tot mij: de noordelijke kamers en de zuidelijke kamers, die voort uit naar de plaats liggen, dit zijn de heilige kamers waar de priesters die tot De HEERE naderen het meest heilige zullen eten, het maaltijdoffer, het zonde-offer, en het schuldoffer, want deze plaatsen zijn heilig.
(14)
als de priesters daarbinnen eraan, dan zullen zij de heilige plaats niet verlaten voor wat betreft de Buitenhof, maar zij zullen daar een kleding neerleggen waarin zij dienen, want zij zijn heilig, en zij zullen andere kleding aandoen, en verschijnen op een manier die waardig is voor het volk.
(15)
Nadat hij een einde had gemaakt aan het meten van de binnenkant van het huis, bracht hij mij verder bij de weg naar de poort die uitziet op het Oosten, en mat die rondom.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(16)
Hij nam de maat van de oostkant met zijn maatstok, rondom, en die was 500 rieten.
(17)
Hij nam de maat van de noordkant, 500 rieten, naar de maat van zijn maatstok.
(18)
Hij nam de maat van de zuidkant, 500 rieten, naar de maat van zijn maatstok.
(19)
Hij nam de maat van de westkant, en mat 500 rieten, naar de maat van zijn maatstok.
(20)
Hij mat deze aan de vierkanten, er was een muur rondom, met een lengte van 500 en met een breedte van 500, om scheiding te maken tussen wat heilig was en wat algemeen was.

hoofdstuk 43

(1)
daarna bracht hij mij naar de poort, de poort die uitziet op het Oosten.
(2)
En werkelijk, de glorie van de God van Israël kwam op de weg van het Oosten, en zijn stem was vergelijkbaar met het geluid van veel water, en de aarde straalde zijn glorie uit.
(3)
En de verschijning van dit visioen dat ik zag, was gelijk aan het visioen dat ik had gezien bij de vernietiging van de stad, en deze visioenen waren gelijk aan hetgeen ik had gezien bij rivier Kebar, en ik viel op mijn gezicht.
(4)
En de heerlijkheid van De HEERE balen kwam in het huis bij de weg bij de poort, met het uitzicht op het Oosten.
(5)
En de geest nam mij op, en bracht mij naar de binnenhof, en ook daar vulde de heerlijkheid van De HEERE het huis.
(6)

En ik hoorde iemand tot mij spreken in het huis, en de man stond bij mij.
(7)
en hij zei tot mij: mensenkind, dit is de plaats van mijn troon, en de plaats voor mijn voetzolen, waar ik wonen zal temidden van mijn volk Israël voor eeuwig, en het huis van Israël zal mijn heilige naam niet meer verontreinigen, zij niet, hun koningen niet, vanwege hun hoererij, en bij de karkassen van hun koningen op de hoge plaatsten.
(8)
Door het plaatsen van hun drempel tegenover mijn drempel, hun deurpost tegenover mijn deurpost, en er was slechts een muur tussen hem en mij, en ze hebben mijn heilige naam vervuild, door hun gruwelijkheden die zij hebben bedreven, en waarom ik hen gestraft heb in mijn woede.
(9)
Laat hen hun hoererij afleggen, en de karkassen van hun koningen ver weg van mij houden, en ik zal temidden van hen wonen in eeuwigheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(10)
U, mensenkind, laat het huis van Israël dit alles gezien, zodat zij beschaamd zullen worden over een ongerechtigheden, en laat hen zorgvuldig de maat nemen.
(11)
En als zij beschaamd zullen zijn over alles wat ze hebben gedaan, maak dan bekend dat vanuit dit huis, ja uit dit huis, de verordeningen zullen komen, en de geboden zullen komen, en onderwijzing zal komen, zodat zij deze allen zullen onderhouden en deze doen.
(12)
Dit is de bepaling op het huis op de top van de heuvel, de omgeving daarvan moet heilig zijn. Werkelijk, dit is de bepaling op het huis.
(13)
En dit zijn de maten van het altaar in kubieten, de kubiet is een kubiet en een hand breedte, de bodem daarvan een kubiet, en de breedte een kubiet, en de randen daarvan zullen een span zijn, dit zal de basis van het altaar zijn.
(14)
En vanaf de bodem op de grond naar het lagere gedeelte zal twee kubieten zijn, en de breedte een kubiet, en vanaf het lagere deel naar het grotere deel zal vier kubieten zijn, en de breedte een kubiet.
(15)
En het midden daarvan zal vier kubieten zijn, en vanaf het midden naar boven zal vier maten zijn.
(16)
En het midden daarvan zal twaalf kubieten lang en breed zijn, een vierkant.
(17)
het geheel zal veertien kubieten lang en breed zijn, aan de vier kanten daarvan, en de randen zullen een halve kubiet zijn, en de bodem een kubiet, en te treden daarvan zullen uitkijken op het Oosten.
(18)
En hij zei tot mij: mensenkind, dit zegt de Heer De HEERE: dit zijn bepalingen ten aanzien van het altaar op de dag dat men deze zal maken, om daarop brandoffers te offeren, en bloed op te sprenkelen.
(19)
U zult mij geven de priesters en levieten die van het zaad van Zadok zijn, die bij mij zijn, om mij te dienen, zegt de Heer De HEERE, en mij een jonge stier als zonde offer zullen brengen.
(20)
En u zult het bloed daarvan nemen, en loopt de vier hoeken aanbrengen, zo zult u het reinigen en verzoening doen.

(21)
Ook zult u een stier, nemen als zonde offer, het zal worden verbrand op de daarvoor aangewezen plaats bij het huis, buiten het heiligdom.
(22)
En/of de tweede dag zult u een geit nemen, zonder gebrek, als een zonde offer, en deze zal het altaar heiligen, zoals u gedaan hebt met die stier.
(23)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Wanneer het reinigen gereed is, dan zult u een jonge stier offer zonder gebrek, en een ram van de kudde, eveneens zonder gebrek.
(24)
En dan zult u deze presenteren aan De HEERE, en de priesters zullen de zout daarop doen, en zij zullen deze offeren als een brand offer voor De HEERE.
(25)
Zeven dagenlang zult u een zonde offer bereiden, en ook zult u een jonge stier bereiden, en een lam van de kudde, zonder gebrek.
(26)
Zeven dagen zult u verzoening doen over het altaar, en het reinigen, en zo zal het geheiligd zijn.
(27)
en als men deze dagen heeft volbracht, zal het zijn op de achtste dag en verder, dat de priesters brandoffers zullen brengen op het altaar, en vrede offers, en ik zal u aanvaarden, zegt de Heer De HEERE.

hoofdstuk 44

(1)
Toen bracht hij mij terug bij de weg van de buitenpoort van het heiligdom, die uitkeek op het Oosten, en deze was gesloten.
(2)
En De HEERE zei tot mij: deze poort zal gesloten blijven, en zal niet worden geopend, ook zal er niemand doorheen gaan, en want De HEERE, de God van Israël, is daardoor binnengegaan, en daarom zal het gesloten blijven.
(3)
en de prins, omdat hij een prins is, zal daar zitten en brood eten voor het aangezicht van De HEERE, Hij zal binnengegaan via de weg die voert langs de poort, en op dezelfde weg naar buiten gaan.
(4)
Toen bracht hij mij bij de weg naar het noorden, voor het huis, en ik keek en ik zag de glorie van
De HEERE het huis van De HEERE vullen, en ik viel geen gezicht.
(5)
En De HEERE zei tot mij: mensenkind, let goed op en kijk goed met uw ogen, en beluister met uw oren al wat ik tot u zeggen zal aangaande de bepalingen van het huis van De HEERE, en alle inzettingen daarvan, en let goed op bij het binnengaan van het huis, en dat men doet bij het voortgaan naar het heiligdom.
(6)
En U zult zeggen tot de opstandige, ja, tot het huis van Israël, dit zegt de Heer De HEERE: huis van Israël, laten uw gruwelen u genoeg zijn.
(7)

Want u hebt vreemdelingen binnengebracht, onbesnedenen van hart en vlees, in mijn heiligdom omdat het te verontreinigen, in mijnhuis, waar u mij brood hebt geofferd, het vet en het bloed, en ze hebben mijn verbond verbroken en toegevoegd aan al uw gruwelijkheden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(8)
En u hebt zich niet gehouden aan mijn opdracht ten aanzien van mijn heilige dingen, maar hebt bewaker samengesteld om zichzelf een plezier te doen.
(9)
Toen hij zei de Heer De HEERE: geen vreemdelingen, geen onbesnedene van hart of van vlees, zal mijn heiligdom binnengaan, geen enkele vreemdeling die temidden van de kinderen van Israël verblijft.
(10)
maar de levieten, die van mij zijn afgedwaald toen Israël afdwaalde, en van mij zijn vertrokken en hun afgoden hebben gevolgd, zij zullen hun ongerechtigheden dragen.
(11)
Zij zullen mijn dienaren zijn in mijn heiligdom, en de opdracht hebben over de poorten van het huis, en dienen in het huis, zij zullen brandoffers brengen en de offers voor het volk, en zij zullen voor hen staan om hen te dienen.
(12)
Omdat zij hen gediend hebben voor een afgehouden, die een struikelblok van gerechtigheid voor het huis van Israël waren, daarom heb ik mijn hand tegen hen omhooggehouden, zegt de Heer De HEERE, en zij zullen hun eigen ongerechtigheden dragen.
(13)
En zij zullen niet voor mij verschijnen, ontwikkelingen met priesterlijke taken, en ook niet voor mij verschijnen met heilige dingen, de dingen die het heiligste zijn, maar zij zullen hun schande dragen en hun gruwelen die zij hebben bedreven.
(14)
Ik zal hen wachters maken met een opdracht voor het huis, voor alle diensten daarvan, en voor alles wat daarin moet worden gedaan.
(15)
maar de priesters, de levieten, de zonen van Zadok, die zich hebben gehouden aan mijn opdracht toen de kinderen van Israël van mij weg dwaalden, zij zullen bij mij komen om mij te dienen, zij zullen voor mij staan om het vet en het bloed te offeren, zegt de Heer De HEERE.
(16)
Zij zullen mijn heiligdom binnengaan, aan mijn tafel zitten, om mij te dienen, en zij zullen zich aan mijn inzettingen houden.
(17)
Het zal zijn dat wanneer zij de poort van de binnenhof binnengaan, zij gekleed zullen zijn in linnen kleding, en geen wol zullen zij dragen terwijl zij dienen in de poorten van de binnenhof,
(18)
Zij zullen linnen banden om hun hoofd dragen, en linnen gordels om hun lenden, zij zullen zich niet kleden in iets dat zweet veroorzaakt.
(19)
En wanneer zij gaan naar de Buitenhof, naar de Buitenhof van het volk, dan zullen zij de kleding waarin zij dienen afleggen, en deze in de heilige kamers plaatsen, zij zullen andere kleding aantrekken, zodat het volk, d.m.v. hun kleding, niet wordt geheiligd.
(20)
Zij zullen hun hoofden niet scheren, en ook hun haarlokken niet erg lang laten groeien, zij zullen hun hoofden verzorgen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(21)

Ook zal de priester geen wijn drinken, wanneer hij de binnenhof ingaat.
(22)
Ook zullen zijn niet met een weduwe huwen, en ook niet met iemand die weg gezonden is, maar zij zullen een maagd uit van het huis van Israël nemen, of een weduwe die weduwe is van een priester.
(23)
Zij zullen mijn volk onderwijzen ten aanzien van het verschil tussen heilig en niet heilig, en ervoor zorgen dat zij onderscheid kunnen maken tussen het reine en het onreine.
(24)
En in twist zaken zullen zij staan om oordeel te geven, overeenkomstig mijn inzettingen zullen zij oordelen, zij zullen zich aan mijn geboden houden en mijn inzettingen ten aanzien van seizoenen, en zij zullen mijn sabbaten heiligen.
(25)
Zij zullen niet in de buurt van een overledene komen om zichzelf daarmee te fonteinen, maar wanneer het gaat om een vader, of moeder, of zoon, of dochter, of broeder, of een zuster die geen man heeft, dan mogen zij daar naderen.
(26)
En nadat hij daarvan gereinigd is, zal in zeven dagen rekenen.
(27)
Op de dag dat hij opnieuw het heiligdom binnengaat, in de binnenhof, om te dienen in het heiligdom, zou hij zijn zonden overbrengen, zegt de Heer De HEERE.
(28)
Het zal voor hen een erfdeel zijn, ik ben hun erfdeel, en u zult hen geen bezit in Israël geven, ik ben hun bezit.
(29)
Het maaltijd offer, het zonde offer, het schuld offer, daarvan zullen zij eten, en al het gewijde in Israël zal het hunne zijn.
(30)
En de eerstelingen van alle eerstelingen van alle soort, en het hef offer van alle dingen, zal voor de priesters zijn, u zult het de priester geven, het eerste van uw deeg, zodat uw huis gezegend zal worden.
(31)
De priesters zullen niet eten van iets dat overleden is, of verscheurd is, noch van gevogelte nog van dieren.

hoofdstuk 45

(1)
Verder, wanneer u door het lot het land tot erfdeel zult verdelen, dan zult u daarvan een deel afgescheiden houden en offeren aan De HEERE, een heilig deel van het land, de lengte zal zijn 25.000 rieten, en de breedte daarvan 10.000. Het zal heilig zijn binnen haar grenzen rondom.
(2)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Hiervan zal 500 in lengte en 500 in breedte bestemd zijn voor de heilige plaats, een vierkant, en omringd door vijftig kubieten als open land rondom.
(3)
Van deze maat zult u meten en lengte van 25.000, en een breedte van 10.000, dit zal het heiligdom zijn, het allerheiligste.
(4)

Het is een heilig deel van het land, het zal voor de priesters zijn, dienaren van het heiligdom, die komen om De HEERE te dienen, het zal een plaats zijn voor hun woningen, een plaats geheiligd vanwege het heiligdom.
(5)
En 25.000 in lengte, en 10.000 in breedte, dit zal bestemd zijn voor de levieten, de dienaren van het huis, al zijn bezit voor henzelf, 20 kamers.
(6)
Het bezit van de stad zullen zij aanwijzen tot de maat van 5000 breed, en 25.000 lang, om daar de heilige offers te offeren, het zal een huis voor Israël zijn.
(7)
en voor wat de prins betreft, aan de ene kant en aan de andere kant van de heilige plaats, is een bezit van de stad, voor het aangezicht van het heilige en voor het aangezicht van het bezit van de stad, aan de rechterzijde naar het Westen, en aan de Oostzijde naar het Oosten, en hun deel zal zijn aan de westgrens tot aan de Oostgrens van het land.
(8)
Het zal zijn tot hun bezit voor hem in Israël, en mijn voorstellen zullen mijn volk niet langer verdrukken, maar zij zullen het land aan het huis van Israël geven overeenkomstig hun stammen.
(9)
Dit zegt de Heer De HEERE: laat het genoeg zijn, prinsen van Israël, doet geweld en roof weg, en voert gerechtigheid en rechtvaardigheid uit, neemt de lasten weg van mijn volk zegde de Heer De HEERE.
(10)
Gebruikt eerlijke schalen, een eerlijke efa, een eerlijke bat.
(11)
De efa en de bat beginnen een eerlijke maat zijn, zodat de bat een tiende deel van een homer is, en de maat daarvan gemeten zal worden aan de homer.
(12)
En de shekel zal 20 gera’s zijn, dat zal uw maat zijn.
(13)
dit is het offer dat u apart zult houden, een zesde deel van een efa van de homer meel, en u zult geven een zesde deel van een efa van de gerst.
(14)
ook zult u een deel olie apart zetten, een bat olie, het zou een tiende zijn van de kor, die tien bat is,
(15)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En een lam van de kudde, een van de 200, uit de goed bewaterde weide van Israël, als een maaltijd offer, als een brand offer, en als vrede offer, om verzoening te doen, zegt de Heer De HEERE.
(16)
En het volk van het land zal dit offer geven namens de prins van Israël.
(17)
En dit zullen de prinsen van Israël apart geven als brandoffers, als het maaltijd offer, als drinkoffer, tijdens de feesten, de nieuwe maan, de sabbat, op de vastgestelde tijden voor het huis van Israël, het zal worden bereid als gezonde offer, als maaltijd offer, als brand offer, en als vrede offer, om verzoening te doen voor het huis van Israël.
(18)
Dit zegt de Heer De HEERE: in de eerste maand, op de eerste dag van de maand, zult u een jonge stier nemen zonder gebrek, en u zult het heiligdom reinigen,
(19)

En de priester zal van het bloed van het zonde offer nemen, en het aanbrengen aan de deurposten van het huis, een op de vier hoeken van het altaar, en op de posten van de poort van de binnenhof.
(20)
En zo zult u doen op de zevende dag van de maand voor ieder die gedwaald en voor de onwetende, en zo zult u verzoening doen over het huis.
(21)
In de eerste maand, op de veertiende dag van de maand, zult u Pascha vieren, een feest van zeven dagen, ongezuurd zult u eten.
(22)
En op die dag zal de prins voor hemzelf, en voor het volk van het land, een stier brengen als zonde offer.
(23)
De zeven dagen van het feest zou hij een brand offer bereiden voor Jahwezeven stieren en zeven rammen zonder gebrek dagelijks gedurende zeven dagen, en dagelijks een geit als zonde offer.
(24)
En hij zal een maaltijd offer bereiden, een efa voor een stier en voor een ram, en een hin olie voor een efa.
(25)
In de zevende maand, op de vijftiende dag van de maand, tijdens het feest, zou hij hetzelfde doen gedurende zeven dagen, hetzelfde voor wat betreft het zonde offer en ook voor de brandoffers, en het maaltijd offer , zowel als voor de olie.

Hoofdstuk 46

(1)
dit zegt de Heer De HEERE: De poort van het binnenhof dat uitziet naar het oosten zal de zes werkdagen worden gesloten; maar op de Sabbatdag zal het worden geopend, en op de dag van de nieuwe maan zal het worden geopend.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(2)
En de prins zal langs de weg van de portiek van de poort, buiten en binnengaan en zal zich bij de post van de poort bevinden, en de priesters zullen zijn branden-offer en zijn vrede-offer voorbereiden, en hij zal bij de drempel van de poort aanbidden; dan zal hij vooruit gaan; maar de poort zal niet gesloten worden tot de avond.
(3)
ook zullen de mensen van het land bij de deur van die poort voor De HEERE op sabbat en de nieuwe manen aanbidden.
(4)
En brand offers zal de prins offeren aan De HEERE aanbieden in de Sabbat dag zes lammeren zonder smet en een ram zonder smet.
(5)
en het maaltijd-offer zal een efa voor de ram, en maaltijd-offers voor de lammeren zijn een hin van olie aan een efa.
(6)
En op de dag van de nieuwe maan zal het een jonge os zonder smet zijn; en zes lammeren, en een ram; zij zullen zonder smet zijn;
(7)
en hij zal maaltijd-offers brengen, een efa voor de os, en een voor de ram voorbereiden, en voor de lammeren overeenkomstig zijn middelen, en een hin van olie aan een efa voldoende naar zijn middelen.
(8)
En wanneer de prins zal binnengaan, zal hij binnen door de manier van de portiek van de poort gaan, en hij door dezelfde weg daarvan gaan.
(9)
Maar wanneer de mensen van het land vóór De HEERE in de benoemde seizoenen zullen komen, dan zal hij dat binnengaat langs dezelfde weg ook uitgaan.
(10)

En de prinsen, wanneer zij binnen gaan, zal binnen in het midden van hen gaan; en wanneer zij vooruit gaan, zullen zij samen gaan.
(11)
En in de feesten en in de benoemde seizoenen zal het maaltijd-offer een efa voor een os, en een efa voor een ram zijn, en voor de lammeren evenzo, een hin van olie aan een efa geven.
(12)
En wanneer de prins vrijwillig offers vrede-offers als vrijwillige offers brengt aan De HEERE, zal men voor hem de poort openen dat kijkt naar het oosten, en hij zijn brand offer en zijn vrede-offer zal voorbereiden, aangezien hij doet op de Sabbatdag; dan zal hij vooruit gaan; en na hem zal het gaan vooruit, en zal men de poort sluiten.
(13)
En u zult dagelijks een lam van een jaar zonder smet bereiden als een brand offer voor De HEERE; ochtend tegen ochtend zult u het bereiden.
(14)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En u zult bereiden het maaltijd-offer iedere ochtend, het zesde deel van een efa, en het derde deel van een hin olie, om de fijne bloem te bevochtigen: een maaltijd-offer voor De HEERE als eeuwige verordening.
(15)
Aldus zullen zij het lam, en maaltijd-offer, en de olie, iedere ochtend, voor voortdurende branden-offers bereiden.
(16)
dit zegt de Heer Lord De HEERE: Als de prins een gift om het even welk van zijn zonen geeft, is het zijn overerving, zal het behoren tot zijn zonen; het is hun bezit door overerving.
(17)
Maar als hij van zijn overerving een gift aan één van zijn bedienden geeft, zal het van hem aan het jaar van vrijheid zijn; dan zal het aan de prins terugkeren; maar zoals voor zijn overerving, zal het voor zijn zonen zijn.
(18)
Bovendien zal de prins niet van de overerving van de mensen, nemen om hen uit hun bezit te duwen; hij zal overerving aan zijn zonen uit zijn eigen bezit geven; dat Mijn mensen niet verspreid ieder elke mens zijn bezit.
(19)
Dan bracht hij me door de ingang, die aan de kant van de poort, in de heilige kamers voor de priesters was, die naar het noorden keken; en daar was een plaats op het westelijk deel.
(20)
En hij zei tot mij: „Dit is de plaats waar de priesters het schuldoffer en zonde-offer zullen koken, waar zij het maaltijd-offer zullen bakken; zodat zij hen niet t in het buitenhof brengen, om het volk te heiligen,“
(21)
toen bracht hij me verder in het buitenhof, en bewoog me ertoe om door de vier hoeken van het hof over te gaan; en in elke hoek van het hof was er een hof.
(22)
In de vier hoeken van het hof waren er ingesloten hoven, veertig kubieten lang en dertig breed, deze vier in de hoeken bedroegen één maat.
(23)
En er was een rij rond van metselwerk in hen, rondom vier, en er waren rondom keukens gemaakt.
(24)
Dan zei hij tot mij: „Dit zijn de kookplaatsen, waar de dienaren van het huis de offers van de mensen zullen koken.

Hoofdstuk 47
(1)

En hij bracht mij weer bij de deur van het huis; en, werkelijk, daar vloeiden wateren uit van onder de drempel van het huis, voor het front van het huis naar het oosten worden uitgegeven naar het oosten; en de wateren kwamen neer van onder, uit de rechterkant van het huis, op het zuiden van het altaar.
(2)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Dan bracht hij me uit op de weg van de noordpoort en leidde mij over de weg naar de buitenpoort, over de weg van de poort die uitkijkt naar het oosten; en, werkelijk, er vloeide wateren aan de rechterkant.
(3)
Toen de man vooruit naar het oosten met de lijn in zijn hand ging, mat hij duizend kubieten, en hij bewoog me ertoe om door de wateren te gaan en de wateren kwamen tot de enkels.
(4)
Opnieuw mat hij duizend, en bewoog me ertoe om door de wateren te gaan, en de wateren reikten tot aan de knieën. Opnieuw mat hij duizend, en bewoog me ertoe om door wateren over te gaan die aan de lendenen kwamen.
(5)
Daarna mat hij duizend; en het was een rivier ik niet kon oversteken, want de wateren waren toegenomen, wateren om in te zwemmen, een rivier die niet kon worden overgestoken.
(6)
En hij zei tot mij: „Hebt u dit gezien, zoon van mensen?“ Dan leidde hij me, en bewoog me ertoe om aan de oever van de rivier terug te keren.
(7)
Nu, toen ik terug was gebracht, zag ik aan de oever van de rivier zeer vele bomen op beide kanten.
(8)
Dan zei hij tot mij: deze wateren stromen naar het oostelijke gebied, dalen in Arabah; en dan stromen zij in zee, in dan zullen de wateren worden geheeld.
(9)
En het zal komen dat elk levend schepsel dat wemelt, waar een van de beken komen zal, Leven zal, en er zal een zeer grote massa vissen zijn; omdat deze wateren daar zijn gekomen, dat alle dingen worden geheeld en kunnen leven, waar ook deze rivier komen zal.
(10)
En het zal komen dat vissers daar zullen staan, van En-Eglaim tot van Engels-Gedi, er zal een plaats voor het uitspreiden van netten zijn; hun vissen zullen naar hun soorten zijn, als vissen van de Grote Zee zijn, een grote menigte.
(11)
Maar de modderige plaatsen daarvan, en de moerassen daarvan, zullen niet geheeld worden; zij zullen voor zout worden gegeven.
(12)
naast de rivier op de oevers daarvan, aan deze kant en aan die kant, is elke boom voor voedsel, waarvan blad niet zal vernietigen, ook niet het fruit daarvan zal ontbreken; het zal nieuw fruit elke maand brengen, omdat de wateren daarvan uit het heiligdom uitgaan; en het fruit zal daarvan voor voedsel, en het blad daarvan voor het helen zijn

(13)
dit zegt de Heer De HEERE: 'Dit zal de grens zijn, waardoor u het land voor overerving volgens de twaalf stammen van Israël zal verdelen, Joseph dat twee gedeelten ontvangt.
(14)
En u zult het, het een evenals andere erven, over hetgeen ik Mijn hand ophief om het u te geven dat ik aan uw vaderen zou geven, en dit land zal u voor overerving vallen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(15)
En dit zal de grens van het land zijn: voor de het noordenkant, van het Grote Overzees, door de weg van Hethlon, tot de ingang naar Zedad;
(16)
Hamath, Berothah, Sibraim, die tussen de grens van Damascus en de grens van Hamath is; Hazer -hazer-hatticon, die bij de grens van Hauran is.
(17)
En de grens van de zee zal zijn: Hazar -hazar-enon bij de grens van Damascus, en op het noorden is de grens van Hamath. Dit is de noordkant.
(18)
En de oosthoek, tussen Hauran en Damascus en Gilead, en het land van Israël, door Jordanië, zullen van grens tot de oosthoek zijn, dit is de oostkant.
(19)
En de zuidkant zal van Tamar zover als de wateren van Meriboth -meriboth-kadesh, aan de Beek, tot de Grote Zee zijn. Dit is de zuidwaartse zuidkant.
(20)
En de westkant zal het de grote zee zijn, van de grens zover als over tegen de ingang van Hamath zijn. Dit is de westkant.
(21)
Zo zult u het land volgens de stammen van Israël verdelen.
(22)
En het zal komen dat u het aan vreemdelingen tot tijdelijk verblijf onder u zal verdelen, die kinderen onder u zullen verwekken, en zij zullen u als huis-geboren onder de kinderen van Israël zijn; zij zullen overerving met u onder de stammen van Israël hebben.
(23)
En het zal komen in de stam, waar de vreemdelingen verkeren, , dat u hen hun overerving zal geven, zegt de Heer De HEERE.

Hoofdstuk 48

(1)
Nu zijn dit de namen van de stammen: van het noorden, naast de weg van Hethlon aan de ingang van Hamath, hazar-Enan, bij de grens van Damascus, noordelijk, naast Hamath; en zij zullen het oosten en westen hebben: Dan, één gedeelte.
(2)
En de grens van Dan, van het oosten tot de westen: Asher, één gedeelte.
(3)
En de grens van Asher, van het oosten tot de westkant: Naphtali, één gedeelte.
(4)
En de grens van Naphtali, van het oosten tot de westkant: Manasseh, één gedeelte.
(5)
En de grens van Manasseh, van het oosten tot de westkant: Ephraim, één gedeelte.
(6)
En de grens van Ephraim, van het oosten tot de westkant: Reuben, één gedeelte.
(7)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En de grens van Reuben, van het oosten tot de westkant: Judah, één gedeelte.
(8)
En de grens van Judah, van het oosten tot de westkant, het zal het hef-offer zijn u zult offeren, vijf twintig duizend riet in breedte, en in lengte als één van de gedeelten, van het oosten tot de westkant en heiligdom zal in het midden van hen zijn.
(9)
Het offer dat u apart zal plaatsen zal voor De HEERE vijf twintig duizend riet in lengte, en tien duizend in breedte zijn.
(10)
En voor dezen, ja, voor de priesters, zal het heilige offer zal zijn; naar het noorden vijf twintig duizend in lengte, en naar het westen tien duizend in breedte, en naar het oosten tien duizend in breedte, en naar zuiden vijf twintig duizend in lengte; en het heiligdom van De HEERE zal in het midden daarvan zijn.
(11)
het zal een geheiligd deel zijn voor de priesters van de zonen van Zadok, die Mijn verbond hebben gehouden, die niet verkeerd gingen toen de kinderen van Israël verkeerd gingen, aangezien ook de andere Levieten verkeerd ging.
(12)
En het zal voor hen een gedeelte zijn dat van hef-offers van het land, een heilig ding, op de grens van Levi wordt geplaatst.
(13)
verder, tot de grens van de priesters, zal Levi vijf twintig duizend in lengte, en tien duizend in breedte hebben; alle lengte zal vijf twintig duizend, en de breedte tien duizend zijn.
(14)
En zij zullen niet daarvan verkopen, en ook de eerstelingen uitwisselen, want het is heilig voor De HEERE is.
(15)
maar de vijf duizend in de breedte, dat is wat overgelaten zal zijn, voor gemeenschappelijk gebruik, voor de stad, voor woning en voor open land zijn; en de stad zal in het midden daarvan zijn.
(16)
En dit zullen de maatregelen daarvan zijn: het noorden zij vier duizend vijf honderd, en zuiden zij vier duizend vijf honderd, en op het oosten zij vier duizend vijf honderd, en het westen zij vier duizend vijf honderd.
(17)
En de stad zal open land hebben: naar het noorden twee honderd vijftig, en naar het zuiden twee honderd vijftig, en naar het oosten twee honderd vijftig, en naar het westen twee honderd vijftig.
(18)
En het overblijfsel in de lengte, voor het heilige offer, zal tien oostelijke duizend zijn, en tien westelijke duizend; en het zal een heilig offer zijn; en het zal zijn tot voedsel voor hen zijn die de stad dienen.
(19)
En die de stad dienen, uit alle stammen van Israël, zullen zij zijn.
(20)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

het gehele offer zal vijf twintig duizend bij vijf twintig duizend zijn; u zult apart het heilige offeren vierkant, met het bezit van de stad plaatsen.
(21)
En het overblijfsel zal voor de prins, van beide kanten van het hef-offer aanbieden en van het bezit van de stad, voor vijf twintig duizend van het offer naar de het oostgrens zijn, en westelijk voor vijf twintig duizend naar de westgrens, tegenover de andere gedeelten, zal voor de prins zijn; en het heilige offer en het heiligdom van het huis zullen in het midden daarvan zijn.
(22)
Aldus het bezit van Levi, en het bezit van de stad, in het midden van dat bij de prins is; tussen de grens van Judah en de grens van Benjamin zal van de prinsen zijn.
(23)
En zoals voor de rest van de stammen: van het oosten tot het westenkant: Benjamin, één gedeelte.
(24)
En voor de grens van Benjamin, van het oosten tot de westkant: Simeon, één gedeelte.
(25)
En voor de grens van Simeon, van het oosten tot de westkant: Issachar, één gedeelte.
(26)
En voor de grens van Issachar, van het oosten tot de westkant: Zebulun, één gedeelte.
(27)
En voor de grens van Zebulun, van het oosten tot de westkant: Gad, één gedeelte.
(28)
En voor de grens van Gad, aan de zuidwaartse zuidkant, zal de grens van Tamar de wateren van Meribathkadesh, aan de Beek, tot de Grote Zee zijn.
(29)
Dit is het land dat u voor overerving zal verdelen onder de stammen van Israël, en dit zijn hun gedeelten, zegt de Heer De HEERE.
(30)
En dit zijn de uitgang uit de stad: op het noorden vier duizend vijf honderd riet maat;
(31)
en de poorten van de stad zullen naar de namen van de stammen van Israël zijn; drie poorten noord, de poort van Reuben; de poort van Judah; de poort van Levi;
(32)
en bij het oosten zij vier duizend vijf honderd riet; en drie poorten: te weten poort van Joseph; de poort van Benjamin; de poort van Dan;
(33)
en bij het zuiden zij vier duizend vijf honderd riet maten, en drie poorten: de poort van Simeon; de poort van Issachar; de poort van Zebulun;
(34)
bij het westen zij vier duizend vijf honderd riet, met hun drie poorten: de poort van Gad; de poort van Asher; de poort van Naphtali.
(35)
Het zal rondom achttien duizend riet zijn. En de naam van de stad zal vanaf die dag zal zijn, daar is De HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

HOSEA

Boek van Hosea

Hoofdstuk 1

(1)
Het woord van De HEERE, dat kwam tot Hosea, de zoon van Beeri, in de dagen van Uzzia, Jotham, Ahaz, en Hizkia, koningin van Juda, en in de dagen van Jerobeam, de zoon van Josia, koning van Israël.

(2)
Toen De HEERE de eerste keer sprak met Hosea, zei De HEERE tot Hosea: ga, neem een ontuchtige vrouw tot vrouw, en kinderen uit ontucht geboren, want het land bedrijft grote ontucht, en is weggelopen van De HEERE.
(3)
Dus ging hij en nam Gomer, de dochter van Diblaim, en zij werd zwanger en baarde hem een zoon.
(4)
En De HEERE zij tot hem: noem zijn naam Jizreel, want nog een korte tijd, en ik zal het bloed van Jizreel bezoeken aan het huis van Jehu, en zal zijn koningschap over het huis van Israël beëindigen.
(5)
En op die dag zal het plaatsvinden dat ik de boog van Israël zal breken in de vallei van Jezreel.
(6)
En zij werd opnieuw zwanger en baarde een dochter. En De HEERE zij tot hem: noem haar naam Lo-Roechamma, want ik zal geen medelijden meer hebben met het huis van Israël, en geen vergeving geven.
(7)
Maar ik zal medelijden hebben met het huis van Juda, en hen redden door De HEERE, hun God, maar ik zal hem niet redden door de boog, of door het zwaard, of door de oorlog, of door paarden, of door ruiters.
(8)
Nadat zij Lo-Roechamma had gespeend, werd zij zwanger en baarde een zoon.
(9)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En De HEERE zei: noem zijn naam Lo-Ammie, want zij zijn mijn volk niet, en ik zal niet hun God zijn.

Hoofdstuk 2

(1)
Maar het getal van de kinderen van Israël zal zijn als het zand van de zee dat niet geteld kan worden, en het zal gebeuren dat, in plaats dat van hen werd gezegd: u bent mijn volk niet, er van hen zal worden gezegd: u bent de kinderen van de levende God.
(2)
En de kinderen van Juda en de kinderen van Israël zullen verzameld worden, en zij zullen zichzelf stellen onder een hoofd, en zij zullen gaan uit het land, want groot zal de dag van Jizreel zijn.

(3)
Zegt tot uw broeders: Ammi, het tot uw zusters: Roechamma.
(4)
Pleit met uw moeder, pleit, want ze is mijn vrouw niet, en ik ben haar man niet, laat zij de ontucht van haar gezicht wegdoen, en de ontucht van tussen haar borsten.
(5)
Zodat ik haar niet naakt zal maken, en zij neerzetten als op de dag dat zij werd geboren, en haar maken tot de wildernis en veranderen in een droog land, en haar slaan met dorst.
(6)
En ik zal geen medelijden hebben met haar kinderen, want het zijn kinderen van ontucht.
(7)
Want hun moeder heeft de hoer gespeeld, en zij is zwanger geworden van iemand die schaamteloos heeft gehandeld, want zij zei: ik zal mijn geliefden achterna lopen zodat ze mij brood en water geven, wol en vlas, olie en drinken.
(8)
Daarom zal ik haar wegen met doornen bedekken, en een muur om haar heen bouwen, zodat ze haar paden niet kan vinden.
(9)
Zij zal haar geliefden achterna rennen, maar ze niet kunnen inhalen, zij zal hen zoeken maar niet vinden, dan zal zij zeggen: ik zal teruggaan naar mijn eerste man, want toen had ik het beter dan nu.
(10)
Want zij wist niet dat ik het was die haar koren gaf, en wijn en olie, en haar goud en zilver vermenigvuldigde, dat zij gebruikte voor Baal.
(11)
Daarom zal ik mijn koren terughouden tijdens de oogst, en mijn wijn in het seizoen daarvan, en ik zal mijn wol en mijn vlas weghalen, dat ik haar had gegeven om haar naaktheid te bedekken.
(12)
En nu zal haar schande ontbloten voor het aangezicht van haar geliefden, en niemand zal haar kunnen verlossen uit mijn hand.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(13)
Ik zal ervoor zorgen dat zij geen mirte meer heeft, geen feesten, geen nieuwe maand, geen sabbatten, geen enkel vastgesteld moment.
(14)
Ik zal haar wijnstokken en haar vijgenboom woest laten liggen, waarvan zij heeft gezegd: deze zijn mijn loon dat mijn geliefden mij hebben gegeven, ik zal het maken tot een bos, en de beesten van het veld zullen daarvan eten
(15)
Ik zal aan haar de dagen van de Baaliem bezoeken, waarop zij hen heeft geofferd, en zichzelf heeft bedekt met oorringen en juwelen, en naar haar geliefden ging, en mij vergat, zegt De HEERE.
(16)
Daarom, werkelijk, zal ik haar verleiden en haar in de wildernis brengen, en haar teder toespreken.
(17)
Ik zal haar wijngaarden geven als vanouds, en de vallei van Achor als een deur van hoop, ik zal haar antwoord geven zoals in de dagen van haar jeugd, zoals in de dagen toen ze uit het land Egypte vertrok.

(18)
En op die dag zal het zijn, zegt De HEERE, dat zij mij Ishi zal noemen en niet meer Baali.
(19)
Want ik zal de namen van de Baaliem uit haar mond wegnemen, en hun namen zullen niet meer worden genoemd.
(20)
Op die dag zal ik een verbond sluiten met dieren van het veld, en met de vogels van de hemel, en met de kruipende dingen op de grond, ik zal de boog breken en het zwaard en de oorlog uit het land verwijderen, en ik zal hen doen neerliggen in veiligheid.
(21)
Ik zal haar verwerven voor eeuwig, ja ik zal haar verwerven in rechtvaardigheid en gerechtigheid, in liefde en erbarmen.
(22)
Ook zal ik haar verwerven in trouw, en u zult De HEERE kennen.
(23)
Het zal zijn op die dag, dat ik zal antwoorden, zegt De HEERE, en ik zal de hemel antwoord geven, en de hemel zal de aarde antwoord geven.
(24)
En de aarde zal het graan antwoord geven, en de wijn en de olie, en zij zullen antwoord geven aan Jizreel.
(25)
Ik zal haar voor mijzelf zaaien in het land, en ik zal erbarmen geven aan hen die geen erbarmen hadden gekregen, en ik zal tot hen die mijn volk niet waren zeggen: u bent mijn volk, en zij zullen zeggen: u bent mijn God.

Hoofdstuk 3

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(1)
En De HEERE zei tot mij: ga, en huw een vrouw die geliefd wordt door haar vrienden en een overspelige is, zoals De HEERE de kinderen van Israël liefheeft, hoewel zij andere goden achternalopen en liefhebbers zijn van rozijnenkoeken.
(2)
Toen verwierf ik mij haar voor 15 zilverstukken en anderhalve homer gerst.
(3)
En ik zei tot haar: u zult alleen zitten gedurende vele dagen, en niet langer de hoer spelen, u zult de vrouw van niemand zijn, en ook de mijne niet.
(4)
Want de kinderen van Israël zullen vele dagen alleen zitten zonder koning, zonder vorst, zonder offers, zonder pilaren, en zonder efod en terafiem.
(5)
Daarna zullen de kinderen van Israël terugkeren en De HEERE, mijn God, zoeken, en David hun koning. En zij zullen bevend tot De HEERE komen en tot zijn goedheid, in het einde van de dagen.

Hoofdstuk 4

(1)
Hoort het woord van De HEERE, kinderen van Israël! Want De HEERE heeft een controverse met de inwoners van het land, omdat er geen waarheid is, geen genade, geen kennis van God in het land.
(2)
Zweren en liegen, moorden en stelen, overspel bedrijven! Zij hebben alle landen verbroken, en bloed raakt bloed aan.
(3)
Daarom treurt het land, en bezwijkt iedereen die daar woont, met de beesten van het veld en de vogels van de hemel, ja, ook de vissen van de zee zijn weggenomen.
(4)
Laat geen man strijden, zodat hij niet bestraft zal worden, want uw volk is als een volk dat met priesters strijdt.
(5)
Daarom zult u overdag struikelen, en de profeet zal met u struikelen in de nacht, en ik zal uw moeder vernietigen.
(6)
Mijn volk wordt vernietigd door gebrek aan kennis, en omdat kennis werd verworpen zal ik ook u verwerpen, en bent u voor mij geen priester meer, want ik heb gezien dat u de onderwijzing van mijn God bent vergeten, en daarom zal ik uw kinderen vergeten.
(7)
Des temeer zij toenamen, des temeer hebben zij tegen mij gezondigd, en daarom zal ik hun glorie in schaamte veranderen.
(8)
Zij geven voedsel aan de zonde van mijn volk, en richten hun harten op ongerechtigheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(9)
En het is: zo het volk is zo is de priester, en ik zal hen daarom straffen, en hun daden aan hen vergelden.
(10)
Zij zullen eten maar niet voldoende hebben, zij zullen overspel bedrijven maar niet toenemen, omdat zij het achter zich hebben gelaten De HEERE te respecteren.
(11)
Ontucht, wijn, en nieuwe wijn hebben hun hart veroverd.
(12)
Mijn volk vraagt raad aan een stok, en zij laten hun staf uitleg geven, want de geest van overspel een ontucht heeft veroorzaakt dat zij dwalen, en zij zijn afgedwaald van de bescherming van hun God.
(13)
Zij offeren op de toppen van de bergen, en offeren op de heuvels, onder eiken, onder populieren en terebinten, omdat de schaduw daarvan aangenaam is. Daarom spelen hun dochters de hoer en hun schoondochters bedrijven overspel.
(14)
Ik zal uw dochters niet straffen wanneer zij de hoer spelen, en ook uw schoondochters niet wanneer zij overspel bedrijven, want ze hebben zich omringd met sluwe vrouwen, en zij offeren samen met hoeren, en het volk dat zonder verstand en begrip is, wordt misleid.
(15)
Hoewel uzelf, Israël, de hoer speelt, laat Juda niet schuldig worden, en blijft weg van Gilgal, ga niet naar Beth-Aven, en zweert niet: zoals De HEERE leeft.
(16)
Want Israël is net zo eigenwijs als een eigenwijs kalf, zou De HEERE hem dan voeden als een lam in een grote plaats?

(17)
Efraïm is verbonden aan afgoden, laat hem begaan.
(18)
Wanneer hun drinkgelag voorbij is geven zij zich over aan ontucht, en hun heersers hebben grote liefde voor schande.
(19)
De wind heeft haar vastgebonden in zijn schoot, en zij zullen tot schande worden vanwege hun offers.

Hoofdstuk 5

(1)
Hoort dit priesters, geeft aandacht huis van Israël, en luistert ook huis van de koning, want naar u zal het oordeel zich uitstrekken, want u bent een valstrik geweest in Mizpa, en u hebt uw netten gespreid op Tabor.
(2)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En zij die daarin gevallen zijn zijn ver gegaan met het slachten, en ik ben door iedereen van hen verworpen.
(3)
Ik, ja ik, ken Efraïm, en Israël is voor mij niet verborgen, maar nu heeft Efraïm overspel bedreven, en Israël is verontreinigd.
(4)
Hun daden verhinderen hen terug te keren tot mijn God, want de geest van overspel is in hen, en zij kennen De HEERE niet.
(5)
Maar de trots van Israël zal tegen hen getuigen, en Israël en Efraïm zullen in hun ongerechtigheid struikelen, en ook Juda zal met hen struikelen.
(6)
Met hun kudde en met hun vee zullen zij De HEERE zoeken, maar hem niet vinden, want hij heeft zichzelf van hen teruggetrokken.
(7)
Zij hebben verraderlijk verhandeld tegen De HEERE, want ze hebben de vreemde kinderen verkregen, nu zal de nieuwe maan hen verscheuren en verslinden, samen met hun deel.
(8)
Blaast de hoorn in Gibea, en de trompet in Rama, sla alarm in Beth-Aven, kijk uit, achter u Benjamin!
(9)
Efraïm zal verlaten zijn op de dag van bestraffing, onder de stammen van Israël zal ik bekendmaken dat wat zeker zal zijn.
(10)
De vorsten van Juda staan gelijk aan hen die de landpalen verplaatsen, ik zal mijn wraak over het uitgieten als water.
(11)
Verdrukt is Efraïm, vertrapt zijn rechten, omdat hij gewillig achter de vuiligheid is aangelopen.
(12)
Daarom ben ik voor Efraïm als de mot, en voor het huis van Juda als verderf.
(13)
En toen Efraïm zijn ziekte zag, en Juda zijn wond, ging Efraïm naar Assyrië, en stuurde boodschappers naar de koning, maar hij zal niet instaat zijn u te genezen, en ook kan hij uw wonden niet wegnemen.
(14)
Want ik zal voor Efraïm als een leeuw zijn, en als een jonge leeuw voor het huis van Juda, ik, ja ik, zal verscheuren en vertrekken, ik zal wegnemen, en er zal geen verlosser zijn.
(15)
Ik zal gaan en terugkeren naar mijn plaats, tot dat zij hun schuld hebben erkend en mijn aangezicht zoeken, en mij ernstig zullen zoeken op de dag van hun moeilijkheden.

Hoofdstuk 6

(1)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Komt, laten wij terugkeren tot De HEERE, want hij heeft verscheurd en zal ons genezen,
hij heeft ons geslagen en zal ons verbinden.
(2)
Na twee dagen zal hij ons opwekken, en op de derde dag zal hij ons doen herleven, zodat wij leven in zijn aanwezigheid.
(3)
Laten wij dan weten er ernstig naar te streven De HEERE te kennen, want zijn gaan is zo zeker als de morgen, en hij zal tot ons komen als de regen, als de latere regen die de aarde bevochtigt.
(4)
Efraïm, wat zal ik met u doen? Juda, wat zal ik met u doen? Want uw goedheid is als een wolk in de morgen, en als de dauw die over de aarde trekt.
(5)
Daarom heb ik hen geslagen zoals ik profeten heb geslagen, ik heb hen geslagen met de woorden van mijn mond, en uw oordeel gaat voor u uit als het licht.
(6)
Want ik verlang naar genade en niet naar offers, en ik verlang de kennis van God meer dan brandoffers.
(7)
Maar zij zijn mannen die het verbond hebben verbroken, en zij hebben verraderlijk gehandeld tegen mij.
(8)
Gilead is een stad die ongerechtigheid doet, en bedekt is met de voetstappen van bloed.
(9)
Zoals een groep rovers wacht op mannen, zo wacht de gemeenschap op priesters, zij moorden op de weg in de richting van Sichem, ja zij bedrijven grote misdaden!
(10)
Ik heb in het huis van Israël verschrikkelijke en afschuwelijke dingen gezien, ik heb overspel gevonden in Efraïm, Israël is verontreinigd.
(11)
Ook voor u, Juda, is er een oogst op de bestemde tijd daarvoor! Op het moment door de gevangenschap van mijn volk zal beëindigen.

Hoofdstuk 7

(1)
Wanneer ik de wond van Israël zal genezen, dan wordt de ongerechtigheid van Efraïm ontbloot, en de boosheid van Samaria, want ook zij bedrijven valse daden, de dief gaat binnen, en een groep rovers wacht in een hinderlaag.
(2)
Laat hem niet in het hart zeggen: ik zal hun ongerechtigheid herinneren, het zijn hun eigen daden die zij bedrijven, en zij zijn verschenen voor mijn aangezicht.
(3)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Zij maken de koning blij met hun ongerechtigheid, en de vorsten met hun leugens.
(4)
Het zijn allemaal overspeligen, zo heet als de oven van de baker, wanneer die ophoudt met het kneden van het deeg totdat het doorzuurd zal zijn.
(5)
Op de dag van onze koning maken de vorsten hem ziek met warme wijn, en hij strekt zijn handen uit met spotters.
(6)
Want zij hebben hun hart bereid als een oven, terwijl ze in een hinderlaag wachten, slaapt de bakker de hele nacht, maar in de morgen branden zij als een vlammend vuur.
(7)
Zij zijn allen zo heet als een oven en verscheuren de rechters, al hun koningen zijn gevallen, er is niemand onder hen die mijn naam aanroept.
(8)
Efraïm, hij vermengt zichzelf met volkeren, hij is geworden als een koek die niet goed is doorbakken.
(9)
Vreemdelingen hebben zijn kracht vernietigd, en hij weet het niet, ja zijn haren zijn grijs, maar ook dat weet hij niet.
(10)
De trots van Israël getuigt tegen zijn aangezicht, maar zij hebben zich niet gekeerd tot De HEERE, hun God, en hem ondanks alles niet gezocht.
(11)
En Efraïm is geworden als een domme duif, zonder begrip, zij roepen Egypte, en gaan naar Assyrië.
(12)
Terwijl zij gaan zal ik mijn net over het uitstrekken, en zal hen naar beneden brengen zoals de vogels van de hemel. Ik zal hen kastijden, en hun vergadering doen luisteren.
(13)
Wee over hen! Want zij zijn van mij afgedwaald, en zal vernietiging over hen komen! Want zij hebben tegen mij overtreden! Zou ik hen dan verlossen wanneer ik zie dat zij leugens tegen mij spreken?
(14)
Zij hebben mij niet aangeroepen met hun hart, hoewel zij liggen te huilen op hun bedden, zij verzamelen zich voor koren en wijn, en zijn tegen mij opstandig.
(15)
Hoewel ik hun armen geoefend heb en versterkte, beramen zij kwaad tegen mij.
(16)
Zij keren terug, maar niet opwaarts, en zijn geworden als een misleidende boog, hun vorsten zullen door het zwaard vallen vanwege de woede van hun tong, en dit zal hun loon zijn en Egypte, zij zullen tot smaad worden.

Hoofdstuk 8

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(1)
Zet de hoorn aan de mond. Als een roofdier komt hij tegen het huis van De HEERE, omdat hij mijn verbond gebroken heeft, en mijn onderwijs overtreedt.
(2)
Zullen zij dan tot mij roepen: mijn God, wij, Israël, wij kennen u!
(3)
Israël heeft van zich weggegooid wat goed is, en zijn vijand zal hem achtervolgen.
(4)
Zij hebben koningen benoemd, maar die kwamen niet van mij, zij hebben de vorsten benoemd, maar ik kende hen niet, van hun zilver en hun goud hebben zij zichzelf afgoden gemaakt, maar die zullen hen worden afgenomen.
(5)
Uw kalf, Samaria, wordt weggegooid, mijn woede is daarover ontstoken, hoelang zult u nog verder zich vergissen en uw onschuld volhouden?
(6)
Want zelfs in Israël is dit: de handwerksman maakt het, en het is geen god, ja, het kalf van Samaria zal in stukken worden gebroken.
(7)
Want zij zaaien wind en zullen een wervelwind oogsten, de bloesem zal geen maaltijd geven, en als de bloesem dat wel doet, zullen vreemdelingen het verzwelgen.
(8)
Israël wordt verzwolgen, en zij worden onder de volkeren als een voorwerp dat geen waarde heeft.
(9)
Want zij zijn opgetrokken naar Assyrië als een wilde ezel die alleen gaat, en Efraïm heeft minnaars ingehuurd.
(10)
Ja, hoewel zij die huren onder de volkeren, zal ik hen nu verzamelen, en zij worden verminderd vanwege de last van de koning en de vorsten.
(11)
Want Efraïm heeft altaren van zonde vermenigvuldigd, ja, altaren die voor hem tot zonde worden.
(12)
Want hoewel ik hem nooit zoveel dingen heb voorgeschreven van mijn onderwijs, worden deze door hem gezien als vreemd.
(13)
En voor wat betreft de offers die zij voor mij verbranden, laat hem vlees offeren en dat eten, want De HEERE aanvaardt zijn offers niet. Dan zal hij zich hun ongerechtigheid herinneren, en zijn zonden straffen, zij zullen terugkeren naar Egypte.
(14)
Want Israël heeft zijn maker vergeten en paleizen gebouwd, en Juda heeft de versterkte steden vermenigvuldigd, maar ik zal vuur in deze steden sturen, en de paleizen daarvan met vuur vernietigen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Hoofdstuk 9

(1)
Verheug u niet o Israël, en barst niet uit in blijdschap zoals de volkeren, want u bent afgedwaald van uw God, en u hebt het loon van een hoer lief gehad op iedere dorsvloer.
(2)
De dorsvloer en de wijnpersen zullen niet voeden, en de nieuwe wijn zal er niet zijn.
(3)
Zij zullen niet wonen in het land van De HEERE, en Efraïm zal naar Egypte terugkeren, en zij zullen onrein voedsel eten dat afkomstig is van Assyrië.
(4)
Zij zullen geen wijnoffer meer uitgieten voor De HEERE, en zij zullen hem evenmin kunnen behagen, hun offers zullen voor hen worden als het brood van treurenden, en wat zij daarvan eten zal verontreinigd zijn, want al is het brood naar hun smaak, het mag niet komen in het huis van De HEERE.
(5)
Wat zult u doen op de vaste dag, op de dag van het feest van De HEERE?
(6)
Want werkelijk, zij zijn de vernietiging achterna gelopen, en Egypte zal hen verzamelen, Memfis zal hen begraven, en hun kostbare schatten van zilver en goud zullen hen bezitten, maar doornen zullen in hun tenten zijn.
(7)
De dagen van bezoeking zijn gekomen, de dagen van vergoeding zijn gekomen, en Israël zal het weten. De profetische dwaas, en de geestelijke man is gek! Want de menigte van de ongerechtigheid en vijandschap is groot.
(8)
Efraïm is een wachter met mijn God, en voor wat de profeet aangaat, de valstrik van de vogelaar zal op al zijn wegen zijn, en vijandschap in het huis van zijn God.
(9)
Zij hebben zichzelf ten diepste verdorven gemaakt, zoals in de dagen van Gibea. Hij zal zich hun ongerechtigheid herinneren en hun zonden straffen.
(10)
Ik heb Israël gevonden als druiven in de wildernis, ik heb hun vaders hem gezien als vroeg-rijpe van de vijgenboom in het seizoen, maar zodra zij aankwamen bij Baal-Peor, hebben zij zich afgezonderd voor schaamteloos dingen, en zijn even verachtelijk geworden als wat zij liefhadden.
(11)
Voor wat betreft Efraïm, zijn glorie zal wegvegen als een vogel, er zal geen geboorte meer zijn er geen zwangere en geen bevruchting.
(12)
Al zouden zij kinderen voortbrengen, zal ik daarvan hen beroven zodat er niemand overblijft, wee over hen van wie ik vertrokken ben.
(13)
Efraïm, net zoals ik Tyrus het gezien, is geplant op een aangename plaats, maar Efraïm zal zijn kinderen voortbrengen voor de slacht.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(14)
Geeft hem, De HEERE, geeft hem een wat u hem ook wilt geven, geeft hem en misdragende baarmoeder en droge borsten.
(15)
Al hun boosheid is in Gilgal, want daar heb ik hem opzij geschoven vanwege de boosheid van hun daden. Ik zal hen verdrijven uit mijn huis en niet meer liefhebben, al zijn vorsten zijn opstandig.
(16)
Efraïm is geslagen, zijn wortels gedroogd en zal geen vrucht meedragen, want hoewel zij toch vrucht zouden kunnen voortbrengen, zal ik het geliefde fruit van hun baarmoeder slaan.
(17)
Mijn God zal hem opzij zetten omdat zij naar hem niet hebben geluisterd, en zij zullen zwervelingen zijn onder de volkeren.

Hoofdstuk 10

(1)
Israël was een prachtige wijnstok die uitbundig vrucht voortbracht, maar in de mate waarmee zijn vrucht toenam, namen ook de altaren toe, en naarmate zijn land goed was, des temeer werden zijn pilaren.
(2)
Hun hart is verdeeld, nu zullen zij hun schuld dragen, hij zal zijn altaren afbreken en de pilaren vernietigen.
(3)
Dan zullen zij zeker zeggen: wij hebben geen koning, wij hebben geen respect voor De HEERE, en de koning, wat kan hij voor ons doen?
(4)
Zij zeggen dingen, zij zweren vals, zij sluiten verbonden, hun gerechtigheid springt op als gif in de voren van het veld.
(5)
De inwoners van Samaria zullen zich bedreigd weten vanwege de kalveren van Beth-Aven, want het volk daarvan zal rouwen, en de priesters zullen ervoor beven, want wat betreft zijn glorie, die is van hem vertrokken.
(6)
En hij zal weggevoerd worden naar Assyrië, en aan de koning worden gegeven, Efraïm zal schande ontvangen, en Israël zal beschaamd worden vanwege zijn eigen overwegingen.
(7)
En wat Samaria betreft, haar koning is afgesneden, en schuim is op het water.
(8)
Ook de hoge plaatsen van Aven zullen worden vernietigd, evenals de zonde van Israël. Doornen en distels zullen hun altaren overwoekeren, en zij zullen tot de bergen zeggen: bedek ons, en tot de heuvels: val op ons.
(9)
Vanaf de dagen van Gibea hebt u gezondigd Israël, daar stonden zij, geen oorlog kon hen overwinnen in Gibea, ook de hoogmoedige kinderen niet.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(10)
Wanneer ik dat veel zal ik het kastijden, en de volkeren zullen zich tegen hen verzamelen, wanneer zij onder het juk van twee ringen gaan.
(11)
En Efraïm is een losgebroken kalf die ervan houdt te vertreden, en ik heb haar vals gecontroleerd, ik zal Efraïm laten rijden, Juda zal ploegen, en Jacob zal de hoeven breken.
(12)
Zaai voor uzelf overeenkomstig de rechtvaardigheid, oogst overeenkomstig de genade, ploeg de grond, want het is tijd om De HEERE te zoeken, totdat hij komt en gerechtigheid opnieuw zal laten regenen.
(13)
U hebt boosheid geploegd, u hebt ongerechtigheid geoogst, u hebt gegeten van de vruchten van uw leugen, u hebt vertrouwd op eigen wegen, en in de menigte van machtige mannen.
(14)
Daarom zal er een verwarring ontstaan in uw legerscharen, en versterkingen zullen worden genomen, zoals Salman Beth-Arbel heeft gebrandschat op de dag van de strijd, en de moeder in stukken werd gesneden met haar kinderen.
(15)
Zo heeft Beth-El met u gedaan vanwege uw grote boosheid, bij het aanbreken van de dag wordt de koning van Israël definitief vernietigd.

Hoofdstuk 11

(1)
Toen Israël een kind was heb ik het liefgehad, en uit Egypte heb ik mijn zoon geroepen.
(2)
Hoe vaker ik hem riep, hoe vaker vertrok hij van mij, en offerde aan de Baaliem, en gaf geschenken aan gesneden beelden.
(3)
En ik, ik leerde Efraïm lopen, nam hem in mijn armen, maar zij wisten niet dat ik hen genezen had.
(4)
Ik trok hij met akkoorden van een mens, met banden van liefde, en ik was voor hen iemand die het juk van hun schouders had weggenomen, en ik heb hem goed gevoed.
(5)
Hij zal niet terugkeren naar het land Egypte, maar de Assyriër zal zijn koning zijn, omdat hij geweigerd heeft terug te keren.
(6)
En het zwaard zal op zijn steden vallen, en alles verteren en verslinden, vanwege zijn eigen raad en overwegingen.
(7)
En mijn volk zal zich afvragen naar mij terug te keren, en hoewel zij naar boven schreeuwen, zal er niets worden gedaan om hen op te heffen.
(8)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Hoe zal ik u opgeven, Efraïm, hoe zal ik u overleven Israël? Hoe zal ik u maken als Adamah, hoe zal ik u laten zijn als Zeboim? Mijn hart dreigt zich in mei om, mijn medelijden en erbarmen wordt samengebonden en ontstoken!
(9)
Ik zal de woede van mijn boosheid niet uitvoeren, ik zal niet terugkeren om Efraïm te vernietigen, want ik ben God, en geen mens, ik ben de heilige die midden u woont, en ik zal niet in razernij tot u komen!
(10)
Zij zullen achter De HEERE amandelen, en hij zal brullen als een leeuw, ja hij zal brullen, en de kinderen uit het Westen zullen bevend naar hem komen.
(11)
Zij zullen bevend komen als een vogel uit Egypte en als een duif uit Assyrië. En ik zal hen in hun eigen woningen laten wonen, zegt De HEERE.

Hoofdstuk 12

(1)
Efraïm omringt m is ij met leugens en het huis van Israël met bedrog, en Juda is op weg naar God, en naar de heilige is hij getrouw.
(2)
Efraïm jaagt wind na, en volgt de oostenwind, en de hele dag vermenigvuldigt hij leugen en vernietiging, en zij maken een verbond met Assyrië en dragen de olie naar Egypte.
(3)
De HEERE heeft een controverse met Juda, en zal Jacob straffen naar zijn handelen, overeenkomstig zijn daden zal hij hem vergelden.
(4)
In de baarmoeder pakte hij zijn broer bij de voet, en door zijn kracht streed hij met een goddelijk wezen.
(5)
Zo streed hij met een engel en overwon, hij weende en deed een verzoek, bij Beth-El zou hij hem vinden, en daar zou hij met ons spreken.
(6)
Maar De HEERE, de God van de legerscharen, De HEERE is zijn naam!
(7)
Keert u daarom tot uw God, houd u aan genade en gerechtigheid, en zie altijd uit naar God.
(8)
En voor wat betreft de handelaar, hij heeft een bedrieglijke weegschaal en zijn hand houdt ervan de verdrukken.
(9)
En Efraïm zij: ik zal zeker rijk worden, ik heb veel overdaad gevonden, en in al mijn arbeid zal men ontdekken dat er een mij geen ongerechtigheid was die zonde is.
(10)
Maar ik ben De HEERE, uw God vanaf het land Egypte, ik zal nu opnieuw in tenten doen wonen, zoals in de dagen van de daarvoor bestemde seizoenen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(11)
Ik heb ook gesproken tot de profeten, en ik heb veel visioenen gegeven, en door de dienst van de profeten heb ik in voorbeelden gesproken.
(12)
Dat Gilead overgegeven zal worden aan ongerechtigheid, en geheel ijdel zal worden. In Gilead offert men aan stieren, hun altaren zullen worden als hopen in de voren van het veld.
(13)
Jacob vluchtte naar het veld van Aram, en Israël diende voor een vrouw, en voor een vrouw hoedde hij de schapen.
(14)
Door een profeet bracht De HEERE Israël uit Egypte, en door een profeet werd het bewaard.
(15)
Efraïm heeft mij bitter uitgedaagd, daarom zal zijn bloed over hem komen, en in zijn schande zal de heer tot hem terugkeren.

Hoofdstuk 13

(1)
Wanneer Efraïm sprak was er beven, hij verhoogde zichzelf in Israël, maar toen hij zich schuldig maakte door Baal, stierf hij.
(2)
En nu zondigt men nog veel meer, en heeft zich gesmolten en gegoten beelden van zilver gemaakt, overeenkomstig hun eigen begripsvermogen, ja, afgoden, allemaal het werk van handwerkslieden, tegen deze zeggen zij: zij die mensen offeren kussen kalveren.
(3)
Daarom zullen zij zijn als de ochtend volk, als dauw die wegtrekt, als het kaf dat door de wind verdreven wordt, en als de rook uit een raam.
(4)
Toch ben ik De HEERE, uw God, vanaf Egypte, en u kent geen andere God buiten mij, en buiten mij is er geen redder.
(5)
Ik heb u gekend in de wildernis, in het land van grote droogte.
(6)
Toen zij gevoed waren, en voldaan, en zijn zij gevuld, en hun hart werd hoogmoedig, daarom zijn zij mij vergeten.
(7)
Daarom ben ik voor hen als een leeuw geworden, als een luipaard die de weg bewaakt.
(8)
Ik zal hen tegemoet treden als een beer die beroofd is van haar welpen, en ik zal de sluiting van hun harten verscheuren, en hen verslinden als een leeuw, de wilde beesten zullen hen in stukken scheuren.
(9)
Het is uw vernietiging, Israël, dat hij zich tegen mij hebt gekeerd, en tegen mijn hulp!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(10)
Laat uw koning uur rijden in andere steden! En uw rechters waartegen werd gezegd: geeft ons een koning en vorsten.
(11)
Ik geef u een koning in mijn woede, en neem hem weg in mijn wraak.
(12)
De ongerechtigheid van Efraïm is opgehoopt, zijn zonde is opgeslagen.
(13)
De pijnen van een barende vrouw zullen op hem komen, hij is een onwijs en onverstandig zoon, want het is tijd dat hij niet langer zou aarzelen om kinderen voort te brengen.
(14)
Zal ik hen vrijkopen uit de macht van de onderwereld? Zal ik hem verlossen van dood? Weg plagen! Weg dood! Weg vernietiging! Weg onderwereld! Laat berouw voor mijn aangezicht komen!
(15)
Want hoewel hij vruchtbaar is onder de planten, zal de oostenwind komen, de wind van De HEERE, uit de wildernis, en zijn lente zal droog worden, en zijn fontein zal ophouden te bestaan, en hij zal schatten en kostbare dingen roven.

Hoofdstuk 14

(1)
Samaria zal haar schuld dragen want zij is opstandig geweest tegen naar God, zij zal vallen door het zwaard, en haar zuigelingen zullen in stukken worden gesneden, en zwangere vrouwen opengereten
(2)
Keert terug o Israël tot De HEERE, uw God, in uw ongerechtigheid bent u gestruikeld.
(3)
Neem woorden met u mee, keert terug tot De HEERE, en zeg tot hem: tevergeefs alle ongerechtigheid en accepteren wat goed is, en wij zullen stieren brengen als offer van onze lippen.
(4)
Assur zal ons niet redden, wij zullen niet op paarden rijden, en ook zullen wij het werk van onze handen niet meer onze god noemen, want alleen bij u vindt de vaderloze genade.
(5)
Ik zal hun zondige gedrag genezen, en hen vrijwillig liefhebben, want mijn boosheid is van hen weggenomen.
(6)
Ik zal zijn als de dauw voor Israël, en hij zal bloeien als een lelie, en zijn wortelen uitstrekken naar de Libanon.
(7)
Zijn takken zullen zich uitstrekken, en zijn schoonheid zal zijn als een olijfboom, en zijn geuren als Libanon.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(8)
Zij die onder zijn schaduw verblijven, zullen het koren opnieuw laten groeien, en zij zullen bloeien als de wijnstok, en de geur daarvan zal zijn als de wijn van de Libanon.
(9)
Efraïm zal zeggen: wat heb ik nog te doen met afgoden? En wat mij betreft, ik antwoord en kijk naar hem, ik ben als een cipres bomvol met blad, want het is van mij dat er vrucht in hem wordt gevonden.
(10)
Iemand die wijs is, laat hem deze dingen begrijpen, die verstandig is, laat hem deze dingen weten. Want de wegen van De HEERE zijn rechtvaardig, en rechtvaardigen wandelen daarop, maar overtreders struikelen daar.

JOËL

Boek van Joel

Hoofdstuk 1

(1)
Het woord van De HEERE dat kwam tot Joel, de zoon van Pethuel.
(2)
Hoort dit, oude mannen, en geeft aandacht, alle inwoners van het land. Is dit gebeurd in uw dagen, of in de dagen van uw vaders?
(3)
Vertel het uw kinderen, en laat uw kinderen het aan hun kinderen vertellen, en hun kinderen aan de volgende generatie.
(4)
Want wat de kankerworm heeft overgelaten hebben sprinkhanen gegeten, en wat de sprinkhanen hebben overgelaten is opgegeten door de wormen, en wat zij hebben overgelaten is opgegeten door de rupsen.
(5)
Wordt wakker, dronkaards, en huilt, en weent, u allen die van de wijn drinkt, omdat de wijn zoet is, maar deze zal worden weggesneden uit de mond.
(6)
Want een volk zal komen over mijn land, een machtig volk zonder getal, hun tanden zijn als de tanden van een leeuw, en hij heeft de kaken van een leeuwin.
(7)
Hij heeft mijn wijngaard verwoest, en mijn vijgenboom omgehouwen, hij heeft deze kaal gemaakt en neergegooid, en de takken daarvan gestript.
(8)
Klaagt als een maagd die gekleed is in zak en as vanwege de man van haar jeugd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(9)
Het meeloffer en het drankoffer is verdwenen uit het huis van De HEERE, de priesters rouwen, ja alle dienaren van De HEERE.
(10)
Het veld is verwoest, het land treurt, het graan is verspild, die nieuwe wijn is opgedroogd, de olie twijfelt.
(11)
Schaamt u, landbouwers, treurt, wijngaardeniers, vanwege het koren en vanwege de gerst, omdat de oogst van het veld vergaan is.
(12)
De wijnstok is verdomd, de vijgenboom twijfelt, de granaatappelboom ook en eveneens de palmbomen en de appelboom, en alle bomen van het veld zijn verdord, want de vreugde is vertrokken van de mensen.
(13)
Omgord uzelf en klaagt priesters, treurt, dienaren van het altaar, komt en kleed u gedurende de nacht in zak en as u, dienaren van mijn God, want het meel offer en het drankkoffer wordt geweerd uit het huis van uw God.
(14)
Heiligt een vasten, roept een plechtige vergadering bijeen, vergadert de ouden en de inwoners van het land naar het huis van De HEERE uw God, en roept het uit tot De HEERE!
(15)
Die dag, die dag van De HEERE is komende, en zoals de vernietiging van de allerhoogste zal het komen.
(16)
Is het voedsel niet voor tegengehouden, en geldt hetzelfde niet voor de vreugde en de blijdschap ten aanzien van het huis van onze God?
(17)
De graanschuren zijn vertrapt, de tuinen liggen er verlaten bij, de schuren zijn afgebroken, want het graan is verdord.
(18)
Hoe grommen de dieren! De herders van de kudde zijn verbaasd, want er is geen graasland, de schaapskudden zijn verlaten geraakt.
(19)
Tot u, De HEERE, roep ik het uit, want een vuur heeft de weilanden verteerd, en een vuur heeft alle bomen van het veld verbrand.
(20)
Zelfs de beesten van het veld smachten naar u, want het water in de beken is weg, en het vuur heeft de weilanden verteerd, en tot een wildernis gemaakt.

Hoofdstuk 2

(1)
Blaast de hoorn in Zion, sla alarm vanaf mijn heilige berg, laat alle inwoners van het land beven, want de dag van De HEERE komt eraan, en is dichtbij.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(2)
Een dag van duisternis en somberheid, een dag van wolken en dikke duisternis, zwartheid zal over de bergen worden gelegd, en een groot en machtig volk, zoals er niet eerder geweest is, en ook verder niet zal zijn, gedurende vele generaties die komen.
(3)
Een vuur gaat voor hen uit en verteert, en achter hen volgt een blazende vlam, het land voor hen is als de tuin van Eden, en achter hen een wildernis, niets kan aan hen ontsnappen.
(4)
Zij zien er uit als paarden en ruiters, en zo rennen zij.
(5)
Zoals het geluid van wagens op de hoogte van de bergen springen zij, zoals het geluid van een vuur van dat alles verteert, als een machtig volk zijn zij opgesteld in slagorde.
(6)
Vanwege hun uiterlijk raken de volken in paniek, en alle gezichten worden zwart.
(7)
Zij rijden als machtige mannen, en beklimming de muren als mannen van oorlog, en zij gaan voort en vernietigen alles op hun weg, en wijken niet van hun paden.
(8)
Zij vertrouwen de andere niet, maar gaan voort op hun weg, en zijn breken door met wapenen, en lijden geen schade.
(9)
Zij bespringen de stad, rijden op de muren, klimmen in de huizen, en gaan de ramen binnen als dieven.
(10)
De aarde beeft voor hen, de hemelen trillen, de zon en de maan worden zwart, en de sterren stralen niet meer.

(11)
En De HEERE spreekt met zijn stem voor zijn leger, en zijn kamp is zeer groot, want hij is uitermate machtig en voert zijn woorden uit, want groot is de dag van De HEERE, en verschrikkelijk, en wie kan op die dag standhouden?
(12)
Maar ook nu nog, zegt De HEERE, keert u tot u mij met uw hele hart, en met vasten en met wenen en met klaagzang.
(13)
Scheurt uw hart en niet uw kleding, en keert u tot De HEERE uw God, want hij is vol van genade en erbarmen, hij is geduldig en overvloedig in genade, en een tegenstander van het kwade.
(14)
Het zou kunnen dat hij terugkomt op zijn dreigementen en een zegen achterlaat, en ook weer zorgt voor een meeloffer en een drankoffer voor De HEERE onze God!
(15)
Blaast de hoorn in Zion, heiligt een vasten, roept een plechtige vergadering bijeen.
(16)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Verzamelt het volk, heiligt de vergadering, verzamelt de ouden, verzamelt de kinderen, ja ook die nog aan de borst zijn, laat de bruidegom uit zijn kamer komen, en de bruid uit haar vertrek.
(17)
Laat de priesters, die dienaren van De HEERE, huilen tussen de poort en het altaar en laat hen zeggen: spaar uw volk, De HEERE, en lever uw erfdeel niet over aan de schande, zodat de volken uw volk niet kunnen maken tot een spreekwoord en onder elkaar zouden kunnen zeggen: waar is hun God?
(18)
Toen werd De HEERE ijverig voor zijn land, en had erbarmen voor zijn volk.
(19)
En De HEERE antwoordde en zei tot zijn volk: werkelijk, ik zal u graan zenden, en wijn, en olie, en u zult daarmee worden verzadigd, en ik zal u niet meer laten zijn tot een schande onder de volken.
(20)
Ik zal het noordelijke volk bij u weghalen, en brengen naar een land dat verwoest en verlaten is, met zijn gezicht in de richting van de zee, en zijn achterkant in de richting van de westelijke zee, zodat zijn vuilheid zichtbaar zal zijn, en zijn stank te ruiken is, want hij heeft verschrikkelijke dingen gedaan.
(21)
Vrees niet, land, weest blij en verheugd, want De HEERE doet grote dingen.
(22)
Weest niet bang, e dieren van het veld, want de weilanden van de wildernis springen op, de boom zal zijn vrucht weer dragen, de vijgenboom en de wijnstok zullen hun kracht geven.
(23)
Verheugt u, kinderen van Zion, en weest blij in De HEERE uw God, want hij geeft u de eerste regen in een goede maat, en hij zal er voor zorgen dat het op u regent, de eerste regen en de late regen, zoals de eerste.
(24)
De vloeren zullen vol met koren zijn, en de vaten zullen overstromen van wijn en olie.
(25)
Ik zal u de jaren vergoeden waarin de sprinkhanen alles hebben opgegeten, de kankerworm en de rups. Mijn grote leger zal naar u toe zenden.

(26)
U zult eten in overvloed en verzadigd worden, en u zult de naam van De HEERE, uw God, groot maken, die wonderlijk met u heeft gehandeld, en mijn volk zal nooit meer tot schande worden.
(27)
En u zult weten dat ik in het midden van Israël ben, en dat ik De HEERE, uw God ben, en buiten mij is er niemand anders, en mijn volk zal nooit meer tot schande worden.

Hoofdstuk 3

(1)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Daarna zal het plaatsvinden dat ik mijn geest zal uitstorten op alle vlees, en uw zonen en dochters zullen profeteren, uw oude mannen zullen dromen dromen, en uw jonge mannen visioenen.
(2)
En ook op die dienaren een dienaressen zal ik in die dagen mijn geest uitstorten.
(3)
Ik zal wonderen laten zien in de hemel en op de aarde, bloed, en vuur, en pilaren van rook.
(4)
De zon zal worden tot de duisternis, en de maan veranderen in bloed, voordat de grote verschrikkelijke dag van De HEERE komt.
(5)
En het zal zijn dat wie ook de naam van De HEERE aanroept, zal worden verlost, want op de berg Zion en in Jeruzalem zullen de verlosten zijn, zoals De HEERE heeft gesproken, en onder het overblijfsel zullen er zoveel zijn als De HEERE heeft geroepen.

Hoofdstuk 4

(1)
Want werkelijk, in die dagen en in die tijd, wanneer ik de gevangenen van Juda en Jeruzalem zal terugbrengen,
(2)
zal ik de volken verzamelen, en hen bijeenbrengen in het dal van Josafat, en ik zal hen beoordelen vanwege alles wat zijn mijn volk en mijn erfdeel Israël hebben aangedaan, die zij verspreid hebben onder de volken, en bovendien mijn land hebben verdeeld.
(3)
Zij hebben het lot over mijn volk geworpen, en hebben een jongen voor een ontuchtige geruild, en een meisje verkocht voor wijn, en zijn dronken geraakt.

(4)
En dat betekent u voor mij, Tyrus en Sidon? En alle streken van Filistea? Wilt u terugbetaling geven vanwege mij? En wanneer u terugbetaling zou geven vanwege mij, zal ik dat snel en haastig op een eigen hoofd doen terugkomen.
(5)
Want u hebt mijn zilver en mijn goud weggenomen, en u hebt mijn schatten binnen uw eigen tempels gebracht.
(6)
De kinderen van Juda en de kinderen van Jeruzalem met uw verkocht aan de zonen van de Grieken, zodat zij ver van uw grenzen verwijderd zouden zijn.
(7)
Werkelijk, ik zal hen opwekken uit die plaatsen waarheen u hen verkocht hebt, en ik zal uw schande op uw eigen hoofd leggen.
(8)
Ik zal uw zonen en dochters verkopen aan de handen van de kinderen van Juda, en zij zullen hen verkopen aan de mannen van Scheba, aan een volk dat ver weg is, want De HEERE heeft gesproken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(9)
Verkondigt het onder de volkeren, bereidt de oorlog voor, roept de machtige mannen, laat alle mannen van de oorlog nabij komen, ja, laat hen komen.
(10)
Maak uw ploegscharen tot zwaarden, en haren tot spieren, laat de zwakke zeggen: ik ben sterk.
(11)
Haast u en kom, volken van rondom, en verzamelt uzelf, omdat de machtigen zijn gekomen, o De HEERE,.
(12)
Laat de volken worden opgeroepen en komen naar het dal van Josafat, want daar zal ik zitten om de volken van rondom te oordelen.
(13)
Sla de sikkel want de oogst is rijp, kom, treedt, want de wijnpers is vol, de vaten vloeien over, want hun boosheid is groot.
(14)
Menigten, menigte in het dal van beslissing! Want de dag van De HEERE is dichtbij in het dal van beslissing.
(15)
De zon en de maan worden zwart, en de sterren houden hun stralen in.
(16)
En De HEERE zal brullen vanuit de Zion, en zijn stem laten horen uit Jeruzalem, de hemelen en de aarde zullen schudden, maar De HEERE zal een schuilplaats voor zijn volk zijn, en een sterkte voor de kinderen van Israël.
(17)
Zodat u zult weten dat ik De HEERE, uw God ben, die zijn woonplaats heeft in Zion, mijn heilige berg, dan zal Jeruzalem heilig zijn, en vreemdelingen zullen er niet meer doortrekken.
(18)
En op die dag zal het gebeuren dat de bergen zullen druipen van zoete wijnen, en de heuvelen zullen overstromen met melk, en de beken van Juda zullen vloeien met water, en een fontein zal opspringen in het huis van De HEERE, en de vallei Sittim bevloeien.
(19)
Egypte zal worden tot een woestenij, en Edom tot een verlaten wildernis, vanwege het geweld dat zij de kinderen van Juda hebben aangedaan, en omdat zij onschuldig bloed in hun land hebben vergoten.
(20)
Maar Juda zal voor eeuwig worden bewoond, en Jeruzalem van generatie tot generatie.
(21)
En ik zal hun bloed onschuldig houden dat ik eerder niet voor onschuldig heb gehouden, en De HEERE zal in Zion wonen.

AMOS

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1
1 De woorden van Amos, die onder de veeherderen was van Thekoa, dewelk hij gezien heeft over Israel, in de dagen van Uzzia, koning van Juda, en in de dagen van Jerobeam, zoon van Joas, koning van Israel; twee jaren voor de aardbeving.
2 En hij zei: De HEERE zal brullen uit Sion, en Zijn stem verheffen uit Jeruzalem; en de woningen van de herderen zullen treuren, en de hoogte van Karmel zal verdorren.
3 Zo zegt de HEERE: Om drie overtredingen van Damaskus, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij Gilead met ijzeren dorswagens hebben gedorst.
4 Daarom zal Ik een vuur in het huis van Hazael zenden, dat zal de paleizen van Benhadad verteren.
5 En Ik zal de grendel van Damaskus verbreken, en zal uitroeien de inwoner van Bikeat-aven, en die, die de scepter houdt, uit Beth-eden; en het volk van Syrie zal gevankelijk weggevoerd worden naar Kir, zegt de HEERE.
6 Zo zegt de HEERE: Om drie overtredingen van Gaza, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij Mijn volk gevankelijk hebben weggevoerd met een volkomen wegvoering, om aan Edom over te leveren.
7 Daarom zal Ik een vuur zenden in de muur van Gaza, dat zal haar paleizen verteren.
8 En Ik zal de inwoner uitroeien uit Asdod, en die, die de scepter houdt, uit Askelon; en Ik zal Mijn hand wenden tegen Ekron, en het overblijfsel van de Filistijnen zal vergaan, zegt de Elohiem .
9 Zo zegt de HEERE: Om drie overtredingen van Tyrus, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij Mijn volk met een volkomen wegvoering hebben overgeleverd aan Edom, en niet gedacht aan het verbond van de broers.
10 Daarom zal Ik een vuur zenden in de muur van Tyrus, dat zal haar paleizen verteren.
11 Zo zegt de HEERE: Om drie overtredingen van Edom, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat hij zijn broers met het zwaard heeft vervolgd, en zijn barmhartigheden verdorven; en dat zijn toorn eeuwiglijk verscheurt, en hij zijn verbolgenheid altoos behoudt.
12 Daarom zal Ik een vuur zenden in Theman, dat zal de paleizen van Bozra verteren.
13 Zo zegt de HEERE: Om drie overtredingen van de kinderen Ammons, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij de zwangere vrouwen van Gilead hebben opengesneden, om hun landpale te verwijden.
14 Daarom zal Ik een vuur aansteken in de muur van Rabba, dat zal haar paleizen verteren; met een gejuich ten dage van de strijds, met een onweder ten dage van de wervelwinds.
15 En hunlieder koning zal gaan in de gevangenis, hij en zijn vorsten te zamen, zegt de HEERE.

2
1 Zo zegt de HEERE: Om drie overtredingen van Moab, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat hij de beenderen van de koning van Edom tot kalk verbrand heeft.
2 Daarom zal Ik een vuur in Moab zenden, dat zal de paleizen van Kerioth verteren; en Moab zal sterven met groot gedruis, met gejuich, met geluid van de bazuin.
3 En Ik zal de rechter uit het midden van haar uitroeien; en al haar vorsten zal Ik met hem doden, zegt de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Zo zegt de HEERE: Om drie overtredingen van Juda, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij de wet van de HEERE verworpen, en Zijn inzettingen niet bewaard hebben; en hun leugenen hen verleid hebben, die hun vaders hebben nagewandeld.
5 Daarom zal Ik een vuur in Juda zenden, dat zal Jeruzalems paleizen verteren.
6 Zo zegt de HEERE: Om drie overtredingen van Israel, en om vier zal Ik dat niet afwenden; omdat zij de rechtvaardige voor geld verkopen, en de nooddruftige om een paar schoenen.
7 Die er naar hijgen, dat het stof van de aarde op het hoofd van de armen zij, en de weg van de zachtmoedigen verkeren; en de man en zijn vader gaan tot een jonge dochter om Mijn heiligen Naam te ontheiligen.
8 En zij leggen zich neder bij elk altaar op de verpande klederen, en drinken de wijn van de geboeten in het huis van hun goden.
9 Ik daarentegen heb de Amoriet voor hunlieder aangezicht verdelgd, wiens hoogte was als de hoogte van de cederen, en hij was sterk als de eiken; maar Ik heb zijn vrucht van boven, en zijn wortelen van onderen verdelgd.
10 Ook heb Ik u uit Egypteland opgevoerd; en Ik heb u veertig jaren in de woestijn geleid, opdat u het land van de Amoriet erfelijk bezat.
11 En Ik heb sommigen uit uw zonen tot profeten verwekt, en uit uw jongelingen tot Nazireen; is dit niet zo, u kinderen Israels? spreekt de HEERE.
12 Maar u lieden hebt aan de Nazireen wijn te drinken gegeven, en u hebt de profeten geboden, en zei:: U zult niet profeteren.
13 Ziet, Ik zal uw plaatsen drukken, zoals een wagen drukt, die vol garven is.
14 Zodat de snelle niet zal ontvlieden, en de sterke zijn kracht niet verkloeken, en een held zal zijn ziel niet bevrijden.
15 En die de boog handelt, zal niet bestaan, en die licht is op zijn voeten, zal zich niet bevrijden; ook zal, die te paard rijdt, zijn ziel niet bevrijden.
16 En de kloekhartigste onder de helden zal te die dage naakt heenvlieden, spreekt de HEERE.

3
1 Hoort dit woord, dat de HEERE tegen u spreekt, u kinderen van Israel! namelijk tegen het gehele geslacht, dat Ik uit Egypteland heb opgevoerd, en zei::
2 Uit alle geslachten van de aardbodems heb Ik u alleen gekend; daarom zal Ik al uw ongerechtigheden over u bezoeken.
3 Zullen twee te zamen wandelen, tenzij dat zij bijeengekomen zijn?
4 Zal een leeuw brullen in het woud, als hij geen roof heeft? Zal een jonge leeuw uit zijn hol zijn stem verheffen, tenzij dat hij wat gevangen hebbe?
5 Zal een vogel in de strik op de aarde vallen, als er geen strik voor hem is? Zal men de strik van de aardbodem opnemen, als men ganselijk niet heeft gevangen?
6 Zal de bazuin in de stad geblazen worden, dat het volk niet siddere? zal er een kwaad in de stad zijn, dat de HEERE niet doet?
7 Zeker, de Elohiem zal geen ding doen, tenzij Hij Zijn verborgenheid aan Zijn knechten, de profeten, geopenbaard hebbe.
8 De leeuw heeft gebruld, wie zou niet vrezen? De Elohiem heeft gesproken, wie zou niet profeteren?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Doet het horen in de paleizen te Asdod, en in de paleizen in Egypteland, en zegt: Verzamelt u op de bergen van Samaria, en ziet de grote beroerten in het midden van haar, en de verdrukten binnen in haar.
10 Want zij weten niet te doen, dat recht is, spreekt de HEERE; die in hun paleizen schatten vergaderen door geweld en verstoring.
11 Daarom, zo zegt de Elohiem : De vijand! en dat rondom het land! die zal uw sterkte van u nederstorten, en uw paleizen zullen uitgeplunderd worden.
12 Zo zegt de HEERE: Zoals een herder twee schenkelen, of een stukje van een oor uit van de leeuwen muil redt, zo zullen de kinderen Israels gered worden, die daar zitten te Samaria, in de hoek van het bed, en op de sponde van de koets.
13 Hoort en betuigt in het huis Jakobs, spreekt de Elohiem , de God van de heirscharen;
14 Dat Ik, ten dage als Ik Israels overtredingen over hem bezoeken zal, ook bezoeking zal doen over de altaren van Beth-el; en de hoornen van het altaar zullen worden afgehouwen, en ter aarde vallen.
15 En Ik zal het winterhuis met het zomerhuis slaan; en de elpenbenen huizen zullen vergaan, en de grote huizen een einde nemen, spreekt de HEERE.

4
1 Hoort dit woord, u koeien van Basan! u , die op de berg van Samaria bent, die de armen verdrukt, die de nooddruftigen verplettert; u , die tot hunlieder heren zegt: Brengt aan, opdat wij drinken.
2 De Elohiem heeft gezworen bij Zijn heiligheid, dat er, ziet, dagen over u zullen komen, dat men u zal optrekken met haken, en uw nakomelingen met visangelen.
3 En u zult door de bressen uitgaan, een ieder voor zich henen; en u zult, hetgeen in het paleis gebracht is, wegwerpen, spreekt de HEERE.
4 Komt te Beth-el, en overtreedt te Gilgal; maakt van de overtredens veel, en brengt uw offers van de morgens, uw tienden om de drie dagen!
5 En rookt van het gedesemde een lofoffer, en roept vrijwillige offers uit, doet het horen; want zo hebt u het gaarne, u kinderen Israels! spreekt de Elohiem .
6 Daarom heb Ik u ook reinheid van de tanden gegeven in al uw steden, en gebrek van brood in al uw plaatsen; nochtans hebt u u niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE.
7 Daartoe heb Ik ook de regen van u geweerd, als er nog drie maanden waren tot de oogst, en heb doen regenen over de ene stad, maar over de andere stad niet doen regenen; het ene stuk lands werd beregend, maar het andere stuk lands, waar het niet op regende, verdorde.
8 En twee, drie steden gingen om tot een stad, opdat zij water mochten drinken, maar werden niet verzadigd; nochtans hebt u u niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE.
9 Ik heb u geslagen met brandkoren en met honigdauw; de veelheid uwer hoven, en uwer wijngaarden, en uwer vijgebomen, en uwer olijfbomen at de rups op; nochtans hebt u u niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE.
10 Ik heb de pestilentie onder u gezonden, naar de wijze van Egypte; Ik heb uw jongelingen door het zwaard gedood, en uw paarden gevankelijk laten wegvoeren; en Ik heb de stank uwer heirlegeren zelfs in uw neus doen opgaan; nochtans hebt u u niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Ik heb sommigen onder u omgekeerd, gelijk God Sodom en Gomorra omkeerde, u, die waart als een vuurbrand, dat uit de brand gered is; nochtans hebt u u niet bekeerd tot Mij, spreekt de HEERE.
12 Daarom zal Ik u zo doen, o Israel! omdat Ik u dan dit doen zal, zo schik u, o Israel! om uw God te ontmoeten.
13 Want zie, Die de bergen formeert, en de wind schept, en de mens bekend maakt, wat zijn gedachte zij, Die de dageraad duisternis maakt, en op de hoogten van de aarde treedt, HEERE, God van de heirscharen, is Zijn Naam.

5
1 Hoort dit woord, dat Ik over u ophef, een klaaglied, o huis Israels!
2 De jonkvrouw Israels is gevallen, zij zal niet weer opstaan; zij is verlaten op haar land, er is niemand, die haar opricht.
3 Want zo zegt de Elohiem : De stad, die uitgaat met duizend, zal honderd overhouden, en die uitgaat met honderd, zal tien overhouden, in het huis Israels.
4 Want zo zegt de HEERE tot het huis Israels: Zoekt Mij, en leeft.
5 Maar zoekt Beth-el niet, en komt niet te Gilgal, en gaat niet over naar Ber-seba; want Gilgal zal voorzeker gevankelijk worden weggevoerd, en Beth-el zal worden tot niet.
6 Zoekt de HEERE, en leeft; opdat Hij niet doorbreke in het huis van Jozef als een vuur, dat vertere, zodat er niemand zij, die het blusse in Beth-el;
7 Die het recht in alsem verkeren, en de gerechtigheid ter aarde doen liggen.
8 Die het Zevengesternte en de Orion maakt, en de doodsschaduw in de morgenstond verandert, en de dag als de nacht verduistert; Die de wateren van de zee roept, en giet ze uit op de aardbodem, HEERE is Zijn Naam.
9 Die Zich verkwikt door verwoesting over een sterke; zodat de verwoesting komt over een vesting.
10 Zij haten in de poort dengene, die bestraft, en hebben een gruwel van die, die oprechtelijk spreekt.
11 Daarom, omdat u de arme vertreedt en een last koren van hem neemt, zo hebt u wel huizen gebouwd van gehouwen steen, maar u zult daarin niet wonen; u hebt gewenste wijngaarden geplant, maar u zult derzelver wijn niet drinken.
12 Want Ik weet, dat uw overtredingen menigvuldig, en uw zonden machtig vele zijn; zij benauwen de rechtvaardige, nemen zoengeld, en verstoten de nooddruftigen in de poort.
13 Daarom zal de verstandige te dier tijd zwijgen, want het zal een boze tijd zijn.
14 Zoekt het goede, en niet het boze, opdat u leeft; en zo zal de HEERE, de God van de heirscharen, met u zijn, zoals u zegt.
15 Haat het boze, en hebt lief het goede, en bestelt het recht in de poort, misschien zal de HEERE, de God van de heirscharen, aan Jozefs overblijfsel genadig zijn.
16 Daarom, zo zegt de HEERE, de God van de heirscharen, de Heere: Op alle straten zal rouwklage zijn, en in alle wijken zullen zij zeggen: Och! och! en zullen de akkerman roepen tot treuren, en rouwklage zal zijn bij degenen, die verstand van kermen hebben.
17 Ja, in alle wijngaarden zal rouwklage zijn; want Ik zal door het midden van u doorgaan; zegt de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Wee die, die van de HEERE dag begeren! Waartoe toch zal u de dag van de HEERE zijn? Hij zal duisternis wezen en geen licht.
19 Als wanneer iemand vlood voor het aangezicht eens leeuws, en hem ontmoette een beer; of dat hij kwam in een huis, en leunde met zijn hand aan de wand, en hem beet een slang.
20 Zal dan niet van de HEERE dag duisternis zijn, en geen licht? En donkerheid, zodat er geen glans aan zij?
21 Ik haat, Ik versmaad uw feesten, en Ik mag uw verbods dagen niet rieken.
22 Want ofschoon u Mij brandofferen offert, veeleer uw spijsofferen, Ik heb er toch geen welgevallen aan; en het dankoffer van uw vette beesten mag Ik niet aanzien.
23 Doe het getier uwer liederen van Mij weg; ook mag Ik uwer luiten spel niet horen.
24 Maar laat het oordeel zich daarhenen wenden als de wateren, en de gerechtigheid als een sterke beek.
25 Hebt u Mij veertig jaren in de woestijn slachtofferen en spijsoffer toegebracht, o huis Israels?
26 Ja, u droegt de tent van uw Melech, en de Kijun, uw beelden, de ster uws gods, die u uzelf had gemaakt.
27 Daarom zal Ik u gevankelijk wegvoeren, ver boven Damaskus henen, zegt de HEERE, Wiens Naam is God van de heirscharen.

6
1 Wee de gerusten te Sion, en de zekeren op de berg van Samaria! die de voornaamste zijn van de eerstelingen van de volken, en tot die die van het huis Israels komen.
2 Gaat over naar Kalne, en ziet toe; en gaat van daar naar Hamath, de grote stad, en trekt af naar Gath van de Filistijnen; of zij beter zijn dan deze koninkrijken, of hun landpale groter dan uw landpale?
3 U , die de bozen dag verre stelt, en de stoel van de gewelds nabij brengt.
4 Die daar liggen op elpenbenen bedsteden, en weelderig zijn op hun koetsen, en eten de lammeren van de kudde, en de kalveren uit het midden van de meststal.
5 Die op het geklank van de luit kwinkeleren, en bedenken zichzelven instrumenten van de muziek, gelijk David;
6 Die wijn uit schalen drinken, en zich zalven met de voortreffelijkste olie, maar bekommeren zich niet over de verbreking van Jozef.
7 Daarom zullen zij nu gevankelijk henengaan onder de voorsten, die in gevangenis gaan; en het banket van hen, die weelderig zijn, zal wegwijken.
8 De Elohiem heeft gezworen bij Zichzelf (spreekt de HEERE, de God van de heirscharen): Ik heb een gruwel van Jakobs hovaardij, en Ik haat zijn paleizen; daarom zal Ik de stad en haar volheid overleveren.
9 En het zal gebeuren, zo er tien mannen in enig huis zullen overgelaten zijn, dat zij sterven zullen.
10 En de naaste vriend zal een ieder van die opnemen, of die hem verbrandt, om de beenderen uit het huis uit te brengen, en zal zeggen tot die, die binnen de zijden van het huis is: Zijn er nog meer bij u? En hij zal zeggen: Niemand. Dan zal hij zeggen: Zwijg! want zij waren niet om van de HEERE Naam te vermelden.
11 Want ziet, de HEERE geeft bevel, en Hij zal het grote huis slaan met inwatering, en het kleine huis met spleten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Zullen ook paarden rennen op een steenrots? Zal men ook daarop met runderen ploegen? Want u lieden hebt het recht in gal verkeerd, en de vrucht van de gerechtigheid in alsem.
13 U , die blijde bent over een nietig ding; u , die zegt: Hebben wij ons niet door onze sterkte hoornen verkregen?
14 Want ziet, Ik zal over u, o huis Israels! een volk verwekken, spreekt de HEERE, de God van de heirscharen; die zullen u drukken, van daar men komt te Hamath, tot aan de beek van de wildernis.

7
1 De Elohiem deed mij aldus zien; en ziet, Hij formeerde sprinkhanen, in het begin van de opkomens van het nagras; en ziet, het was het nagras, na van de koning afmaaiingen.
2 En het gebeurde, als zij het kruid van de lands geheel zouden hebben afgegeten, dat ik zei: Elohiem ! vergeef toch; wie zou er van Jakob blijven staan; want hij is klein!
3 Toen berouwde zulks de HEERE; het zal niet gebeuren, zei de HEERE.
4 Wijders deed mij de Elohiem aldus zien; en ziet, de Elohiem riep uit, dat Hij wilde twisten met vuur; en het verteerde een groten afgrond, ook verteerde het een stuk lands.
5 Toen zei ik: Elohiem ! houd toch op; wie zou er van Jakob blijven staan; want hij is klein!
6 Toen berouwde zulks de HEERE. Ook dit zal niet gebeuren, zei de Elohiem .
7 Nog deed Hij mij aldus zien; en ziet, de Heere stond op een muur, die naar het paslood gemaakt was, en een paslood was in Zijn hand.
8 En de HEERE zei tot mij: Wat ziet u , Amos? En ik zei: Een paslood. Toen zei de HEERE: Zie, Ik zal het paslood stellen in het midden van Mijn volk Israel; Ik zal het voortaan niet meer voorbijgaan.
9 Maar Izaks hoogten zullen verwoest, en Israels eigendommen verstoord worden; en Ik zal tegen Jerobeams huis opstaan met het zwaard.
10 Toen zond Amazia, de priester te Beth-el, tot Jerobeam, de koning van Israel, en zei:: Amos heeft een verbintenis tegen u gemaakt, in het midden van het huis Israels; het land zal al zijn woorden niet kunnen verdragen.
11 Want zo zegt Amos: Jerobeam zal door het zwaard sterven, en Israel zal voorzeker uit zijn land gevankelijk worden weggevoerd.
12 Daarna zei Amazia tot Amos: U ziener! ga weg, vlied in het land van Juda, en eet daar brood, en profeteer daar.
13 Maar te Beth-el zult u voortaan niet meer profeteren; want dat is van de koning heiligdom, en dat is het huis van de koninkrijks.
14 Toen antwoordde Amos, en zei tot Amazia: Ik was geen profeet, en ik was geen profetenzoon; maar ik was een ossenherder, en las wilde vijgen af.
15 Maar de HEERE nam mij van achter de kudde; en de HEERE zei tot mij: Ga henen, profeteer tot Mijn volk Israel.
16 Nu dan, hoor van de HEERE woord: U zegt: U zult niet profeteren tegen Israel, noch druppen tegen het huis van Izaak.
17 Daarom zegt de HEERE zo: Uw vrouw zal in de stad hoereren, en uw zonen en uw dochters zullen door het zwaard vallen, en uw land zal door het snoer uitgedeeld worden; en u zult in een onrein land sterven, en Israel zal voorzeker uit zijn land gevankelijk worden weggevoerd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8
1 De Elohiem deed mij aldus zien; en ziet, een korf met zomervruchten.
2 En Hij zei: Wat ziet u , Amos? En ik zei: Een korf met zomervruchten. Toen zei de HEERE tot mij: Het einde is gekomen over Mijn volk Israel; Ik zal het voortaan niet meer voorbijgaan.
3 Maar de gezangen van de tempels zullen te die dage huilen, spreekt de Elohiem ; vele dode lichamen zullen er zijn, in alle plaatsen zal men ze stilzwijgend wegwerpen.
4 Hoort dit, u , die de nooddruftige opslokt! en dat om te vernielen de ellendigen van de lands;
5 En zei:: Wanneer zal de nieuwe maan overgaan, dat wij leeftocht mogen verkopen? en de sabbat, dat wij koren mogen openen? verkleinende de efa, en de sikkel vergrotende, en verkeerdelijk handelende met bedrieglijke weegschalen;
6 Dat wij de armen voor geld mogen kopen, en de nooddruftige om een paar schoenen; dan zullen wij het kaf van het koren verkopen.
7 De HEERE heeft gezworen bij Jakobs heerlijkheid: Zo Ik al hun werken in eeuwigheid zal vergeten!
8 Zou het land hierover niet beroerd worden, en al wie daarin woont treuren? Ja, het zal geheel oprijzen als een rivier, en het zal heen en weer gedreven en verdronken worden, als door de rivier van Egypte.
9 En het zal te die dage gebeuren, spreekt de Elohiem , dat Ik de zon op de middag zal doen ondergaan, en het land bij lichten dage verduisteren.
10 En Ik zal uw feesten in rouw, en al uw liederen in weeklage veranderen, en op alle lenden een zak, en op alle hoofd kaalheid brengen; en Ik zal het land stellen in rouw, als er is over een enigen zoon, en zijn einde als een bitteren dag.
11 Ziet, de dagen komen, spreekt de Elohiem , dat Ik een honger in het land zal zenden; niet een honger naar brood, noch dorst naar water, maar om te horen de woorden van de HEERE.
12 En zij zullen zwerven van zee tot zee, en van het noorden tot het oosten; zij zullen omlopen om het woord van de HEERE te zoeken, maar zullen het niet vinden.
13 Te die dage zullen de schone jonkvrouwen en de jongelingen van dorst versmachten;
14 Die daar zweren bij de schuld van Samaria, en zeggen: Zo waarachtig als uw God van Dan leeft, en de weg van Ber-seba leeft! en zij zullen vallen, en niet weer opstaan.

9
1 Ik zag de Heere staan op het altaar, en Hij zei: Sla die knoop, dat de posten beven, en doorkloof ze allen in het hoofd; en Ik zal hun achterste met het zwaard doden; en vliedende zal onder hen niet ontvlieden, noch de ontkomende onder hen behouden worden.
2 Al groeven zij tot in de hel, zo zal Mijn hand ze van daar halen, en al klommen zij in de hemel, zo zal Ik ze van daar doen nederdalen.
3 En al verstaken zij zich op de hoogte van Karmel, zo zal Ik ze naspeuren en van daar halen; en al verborgen zij zich van voor Mijn ogen in de grond van de zee, zo zal Ik van daar een slang gebieden, die zal ze bijten.
4 En al gingen zij in gevangenis voor het aangezicht hunner vijanden, zo zal Ik van daar het zwaard gebieden, dat het hen dode; en Ik zal Mijn oog tegen hen zetten ten kwade, en niet ten goede.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Want de Elohiem van de heirscharen is het, Die het land aanroert, dat het versmelte, en allen, die daarin wonen, treuren; en dat het geheel oprijze als een rivier, en verdronken worde als door de rivier van Egypte.
6 Die Zijn opperzalen in de hemel bouwt, en Zijn benden heeft Hij op aarde gefondeerd; Die de wateren van de zee roept, en giet ze uit op de aardbodem; HEERE is Zijn Naam.
7 Bent u lieden Mij niet als de kinderen van de Moren, o kinderen Israels? spreekt de HEERE. Heb Ik Israel niet opgevoerd uit Egypteland, en de Filistijnen uit Kafthor, en de Syriers uit Kir?
8 Ziet, de ogen van de Elohiem zijn tegen dit zondig koninkrijk, dat Ik het van de aardbodem verdelge; behalve dat Ik het huis Jakobs niet ganselijk zal verdelgen, spreekt de HEERE.
9 Want ziet, Ik geef bevel, en Ik zal het huis Israels onder al de heidenen schudden, zoals zaad geschud wordt in een zeef; en niet een steentje zal er ter aarde vallen.
10 Alle zondaars Van mijn volks zullen door het zwaard sterven; die daar zeggen: Het kwaad zal tot ons niet genaken, noch ons voorkomen.
11 Te die dage zal Ik de vervallen hut van David weer oprichten, en Ik zal haar reten vertuinen, en wat aan haar is afgebroken, weer oprichten, en zal ze bouwen, als in de dagen van ouds;
12 Opdat zij erfelijk bezitten het overblijfsel van Edom, en al de heidenen, die naar Mijn Naam genoemd worden, spreekt de HEERE, Die dit doet.
13 Ziet, de dagen komen, spreekt de HEERE, dat de ploeger de maaier, en de druiventreder de zaadzaaier genaken zal; en de bergen zullen van zoeten wijn druipen, en al de heuvelen zullen smelten.
14 En Ik zal de gevangenis van Mijn volk Israel wenden, en zij zullen de verwoeste steden herbouwen en bewonen, en wijngaarden planten, en derzelver wijn drinken; en zij zullen hoven maken, en derzelver vrucht eten.
15 En Ik zal ze in hun land planten; en zij zullen niet meer worden uitgerukt uit hun land, dat Ik hunlieden gegeven heb, zegt de HEERE, uw God.

OBADJA

Boek van Obadja

Hoofdstuk 1

(1)
Het visioen van Obadja. Dit zegt de heer De HEERE aangaande Edom. Wij hebben een boodschap van De HEERE vernomen, en een afgezant is uitgezonden onder de volkeren: sta op, en laten wij opstaan tegen haar in de strijd.
(2)
Werkelijk, ik zal u klein maken onder de volkeren, zodat u zeer veracht wordt.
(3)
De trots van hun hart heeft u misleid, u, die woont in de spelonken van de rotsen, die uw woning hoog hebt geplaatst en in uw hart zegt: wie zal mij omlaag kunnen brengen?
(4)
Al hebt u uw nest zo hoog geplaatst zoals ook de adelaar dat zou doen, en uzelf gezet tussen de sterren, ik zal u vandaar neerhalen, zegt De HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(5)
Als dieven zouden komen, over rovers in de nacht, hoe zult u worden afgesneden! Zouden zijn steden totdat zij voldoende hebben? Als de druivenplukkers tot u zouden komen, zouden zij dan niet een nalezing van druiven achterlaten?
(6)
Hoe wordt Ezau doorzocht! Hoe worden zijn verborgen plaatsen bekeken!
(7)
Alle mannen van uw confederatie hebben nu begeleid tot aan de grens, de mannen die vrede zochten en met u, hebben u misleid, en u overwonnen. Zij die uw brood eten leggen een valstrik voor u, en er is geen onderscheidingsvermogen.
(8)
Zal ik dan niet op die dag, zegt De HEERE, de wijze mannen van Edom vernietigen, en het onderscheidingsvermogen uit de mond van Ezau?
(9)
En uw machtige mannen, Teman, zullen ontmoedigd worden, zodat iedereen zal worden afgesneden uit de mond van Ezau wegens een slachting.
(10)
Want het geweld uw broeder Jacob aangedaan zal u overkomen en u zult voor eeuwig orden afgesneden.
(11)
Op die dag stond uzelf in alle rust en veiligheid, op de dag dat vreemdelingen zijn bezittingen meenamen, en buitenlanders zijn poorten introkken, en het lot over Jeruzalem gooiden, en u was een van hen.
(12)
Maar u had niet mogen toekijken op de dag van de ramp van uw broeder, ook had u zich niet mogen verheugen over de kinderen van Juda op de dag van hun vernietiging, ook had u niet in trotsheid mogen spreken op de dag van hun ondergang.
(13)
Men had zijn poorten van mijn volk niet mogen binnentrekken op de dag van hun rampspoed, ja, men zou niet hebben mogen staren op de dag van hun ellende, nog hun handen mogen leggen op hun bezittingen op de dag van hun ondergang.
(14)
Zij hadden niet op de kruispunten mogen staan om hen tegen te houden die wilden ontsnappen, ook hadden zij hen niet mogen overleven aan hen die overgebleven waren op de dag van ellende.
(15)
Want de dag van De HEERE is nabij over alle volkeren, en zoals u hebt gedaan, zo zal met u gedaan worden, uw handelen zal terugkeren op uw eigen hoofd.
(16)
Want zoals u gedronken hebt op mijn heilige berg, zo zullen alle volkeren voortdurend drinken, ja zij zullen drinken en opgeblazen neervallen, en het zal zijn als waren zij er nooit geweest.
(17)
Maar op de berg Zion zullen zij zijn die ontsnapten, en het zal heilig zijn, en het huis van Jacob zal hun bezittingen bezitten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(18)
En het huis van Jacob zal een vuur zijn, en het huis van Jozef een vlam, en het huis van Ezau de stoppels, en deze zullen worden aangestoken worden vernietigd, en er zal niemand overblijven van het huis van Ezau, want De HEERE heeft gesproken.
(19)
En zij die van het zuiden zijn, zullen de berg van Ezau bezitten, en zij die van het laagland zijn zullen de Filistijnen bezitten, en zij zullen het veld van Efraïm bezitten, en het veld van Samaria, en Benjamin zal Gilead bezitten.
(20)
En de gevangenen van de menigte van de kinderen van Israël, die onder de Kanaänieten zijn, en de gevangenschap van Jeruzalem, dat is in Sfarad, zullen de steden van het zuiden bezitten.
(21)
En redders zullen op de berg Zion komen om de berg van Ezau te oordelen, en het koningschap zal van De HEERE zijn.

JONA

Boek van Jona

Hoofdstuk 1

(1)
Het woord van De HEERE kwam tot Jona, de zoon van Ammittai, en zei:
(2)
Sta op en ga naar Ninevé, de grote stad, en verkondigen daar, want hun boosheid is tot voor mijn aangezicht gestegen.
(3)
Maar Jona stond op en vluchtte naar Tarsis, weg van het aangezicht van De HEERE, en ging naar Joppa, en vond daar een schip dat naar Tarsis ging, hij betaalde de vrachtprijs en ging aan boord, om met hen naar Tarsis te gaan, weg van het aangezicht van De HEERE.
(4)
Maar De HEERE bracht een grote wind op de zee, en een machtige storm op het water, zodat het er naar uitzag dat het schip zou breken.
(5)
En de zeelieden werden bang, en iedereen schreeuwde tot zijn eigen God, en zij gooiden wat zij aan boord hadden in zee, om het schip lichter te maken. Maar Jona was maar het onderschip gegaan en daar lag hij, in een diepe slaap.
(6)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Toen kwam de schipper naar hem toe en zei tot hem: wat betekent het dat u slaapt? Sta op, roep uw God aan, zodat die God aan ons zal denken, en wij niet vergaan.
(7)
En men zei tot elkaar: laat ons het lot werpen om te ontdekken vanwege welke oorzaak dit kwaad ons overkomt. En zij wierpen het lot, en het lot viel op Jona.
(8)
Toen zeiden zij tot hem: vertel ons, vanwege welke oorzaak overkomt ons dit kwaad, wat is uw beroep, waar komt u vandaan, wat is uw beroep, en van welk volk bent u?
(9)
En hij zei tot hen: ik ben een Hebreeër, en heb eerbied voor De HEERE, de God van de hemel, die de zee gemaakt heeft er ook het droge land.
(10)
Toen werden de mannen ontzettend bang en zeiden tot hem: wat is dit dat u gedaan hebt? Want de mannen wisten dat hij gevlucht was van het aangezicht van De HEERE, omdat hij dat had verteld aan hen.
(11)
Toen zeiden zij tot hem: wat moeten wij met u doen, zodat de zee weer kalm zal worden? Want de zee werd meer en meer stormachtig.
(12)
En hij zei tot hen: neem mij, en gooi mij in de zee, zodat de zee weer kalm zal worden voor u, want ik weet dat het vanwege mij is dat deze storm over u gekomen is.
(13)
Desalniettemin roeiden de mannen harder en harder om het schip naar het land te brengen, maar dat lukte niet, want de zee werd wilder en wilder tegen hen.
(14)
Daarom schreeuwde zij het uit naar De HEERE en zeiden: wij smeken u, De HEERE, wij smeken u, laat ons niet vergaan vanwege het leven van deze man, en belaadt ons niet met onschuldig beroep, want u, De HEERE, hebt gedaan zoals het u heeft behaagd.

(15)
Toen namen zij Jona, en gooiden hem in de zee, en de zee hield op met wild zijn.
(16)
Toen hadden deze mannen grote eerbied voor De HEERE, en brachten een offer aan De HEERE en deden geloften.

Hoofdstuk 2

(1)
En De HEERE voorzag in een grote vis die Jona verzwolg, en Jona was in de maag van deze vis gedurende drie dagen en drie nachten.
(2)
Toen bad Jona tot De HEERE, zijn God, vanaf de maag van deze vis.
(3)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En hij zei: ik heb in mijn beproeving geroepen tot De HEERE, en hij heeft mij geantwoord, vanuit de buik van de onderwereld schreeuwde ik, en u hebt mijn stem gehoord.
(4)
Want u hebt mij in het diepe geworpen, in het hart van de zee, en de vloed golfde rondom mij, en de golven en de schuimkoppen passeerden mij.
(5)
En ik zei: ik ben voor uw ogen verdwenen, maar desalniettemin zal ik een heilige Tempel weerzien.
(6)
De wateren omringden mij, ja zelfs mijn ziel, de diepte was om mij heen, en doeken werden om mijn hoofd gebonden.
(7)
Ik ging naar beneden, naar de bodem van de bergen, de aarde sloot haar deuren voor mij voor eeuwig, en toch hebt u mij levend gemaakt en uit de put gehaald, De HEERE, mijn God.
(8)
Toen mijn ziel het begaf herinnerde ik mij De HEERE, en mijn gebed is tot u opgestegen, tot in uw heilige tempel.
(9)
Zij die uitgaan van leugenachtige ijdelheden verbeuren de genade.
(10)
Maar ik zal aan u offeren met een stem van dankzij ging, en wat mijn gelofte is e zal ik doen, de redding komt van De HEERE.
(11)
En De HEERE sprak tot de vis, en die spuwde Jona op het droge land.

Hoofdstuk 3

(1)
En het woord van De HEERE kwam een tweede maal tot Jona, en zei:
(2)
Sta op, ga naar Ninevé, de grote stad, en verkondig daar wat ik u zeggen zal.
(3)
Dus stond Jona op en ging naar Ninevé, overeenkomstig het woord van De HEERE. Ninevé was een enorm grote stad, van drie dagreizen.
(4)
En Jona ging een dagreis de stad in en verkondigde en zei: nog veertig dagen en Ninevé zal vergaan.
(5)
En het volk van Ninevé geloofde God, en mijn riep een vasten uit en deed rouwgewaad aan, van de grootste onder hen tot aan de minste onder hen.
(6)
En deze gebeurtenissen bereikten de koning van Ninevé, en hij stond op van zijn troon en legde zijn koninklijke mantel neer, en kleedde zich met rouwgewaad, en zat in as.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(7)
En hij zorgde ervoor dat het bekend werd gemaakt een Ninevé dat er een decreet van de koning was dat zei: laat noch mens noch dier, noch herder noch kudde, iets proeven, laat hen niet eten en ook geen water drinken.
(8)
Maar laat iedereen gekleed gaan in rouwgewaad, zowel mens als dier, en laat hen met kracht roepen tot God, ja, laat iedereen zich afkeren van zijn boze wegen, en van het geweld waarmee hun handen bevlekt zijn.
(9)
Het zou toch kunnen zijn dat God op zijn besluit terugkomt, en zijn vurige woede van ons zal weghouden, zodat wij niet vergaan?
(10)
En God zag wat zij deden, dat zij zich afkeerden van hun boze weg, en God kwam op het besluit kwaad te doen terug, dat hij gezegd het te doen, en hij deed het niet.

Hoofdstuk 4

(1)
Maar dit mishaagde Jona enorm, en hij werd boos.
(2)
En hij bad tot De HEERE en zei: ik vraag u, De HEERE, het dicteert niet van tevoren gezegd toen ik nog in mijn eigen land was? Daarom ben ik naar Tarsis gevlucht, want ik wisten dat u een genadig God bent, met groot erbarmen, en zeer geduldig, en overvloedig in de genade, en dat het kwade niet in u is.
(3)
Daarom, De HEERE, de vraag ik u: neem mijn leven van mij, want het is voor mij beter te sterven dan te leven.
(4)
En De HEERE zei: bent u erg boos?
(5)
Toen ging Jona de stad uit, en zat aan de oostelijke zijde van de stad, en maakte een tent. Hij ging daarin zitten, in de schaduw, om te zien wat er zou gebeuren met de stad.
(6)
En De HEERE voorzag in een wonderboom, en liet die uitspruuiten bij Jona, zodat hij schaduw boven zijn hoofd zou hebben, om hem te verlossen van dit ongemak. En Jona was hier erg blij mee.
(7)
Maar God voorzag ook in een worm die de volgende dag opstond, en de wonderboom aanvrat zodat deze verdorde.
(8)
En het gebeurde dat, toen de zon opging, God voorzag in een enorm sterke oostelijke wind, en de zon drukte op het hoofd van Jona waaraan hij bijna bezweek, en hij vond dat het beter voor hem was te sterven en zei: het is beter voor mij te sterven dan te leven.
(9)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En God zei tot Jona: waarom bent u zo woedend over de wonderboom? En hij antwoordde: ik ben woest, tot sterven toe.
(10)
En De HEERE zei: u treurt om de wonderboom waarvoor u niets hebt gedaan, zelfs niet geplant, maar deze kwam in één nacht op, en verging in een nacht.
(11)
Zou ik dan geen erbarmen hebben over Ninevé, de grote stad, waarin meer dan 120.000 mensen wonen die geen onderscheid kunnen hebben tussen hun rechterhand en hun linkerhand, en ook nog veel vee verblijft?

MICHA

Boek van Micha.

Hoofdstuk 1

(1)
Het woord van De HEERE, dat kwam tot Micha, de Morastiet, in de dagen van Jotham, Ahaz, en Hizkia, koningen van Juda, aangaande Samaria en Jeruzalem.
(2)
Hoort, volkeren, allen van u, hoort ook aarde en al wat daarin is, en laat de heer De HEERE getuige zijn tegen u, de heer vanuit zijn heilige Tempel.
(3)
Want werkelijk, De HEERE komt uit zijn heilige plaats, en hij zal naar beneden komen en de hoge plaatsen van de aarde vertreden.
(4)
De bergen zullen onder hem smelten, en de dalen zullen gekloofd worden, als was voor het vuur, en wateren zullen worden uitgegoten in diepe plaatsen.
(5)
Vanwege de overtreding van Jacob zal dit zijn, en ook vanwege de zonde van het huis van Israël. Wat is de overtreding van Jacob? Is het niet Samaria? En wat zijn de hoge plaatsen van Juda? Is dat niet Jeruzalem?
(6)
Daarom zal ik Samaria tot wanhoop in het veld maken, tot een plaats voor het planten van wijngaarden, en ik zal de stenen daarvan in de vallei neergooien, en de funderingen daarvan blootleggen.
(7)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Haar gesneden beelden zullen in stukken geslagen worden, en alles wat zij heeft zal worden verbrand met vuur, en haar afgoden zal ik tot rommel maken, want met het huurloon van een ontuchtige heeft zij dit alles verzameld, en tot het huurloon van een ontuchtige zal het terugkeren.
(8)
Vanwege dit zalig klagen en huilen, zal ik ontkleed en naakt gaan, ik zal huilen als de jakhals, en treuren als de struisvogels.
(9)
Want haar wond is ongeneeslijk, het is zelfs tot Juda gekomen, en het reikt tot aan de poorten van mijn volk, ja tot aan Jeruzalem.

(10)
Vertel het niet in Gath, weent niet, rol uzelf in het stof in Beth-le-aphrah.
(11)
Trekt voorbij, inwoners van Safier, in de naaktheid en schande, de inwoners van Zaanan komen niet te voorschijn, en het geween van Beth-ezel zal u voor uw plaatsen wegnemen.
(12)
Want de inwoners van Maroth wachten met spanning op het goede, want het kwade is gekomen van De HEERE tot aan de poorten van Jeruzalem.
(13)
Maakt de snelle wagens klaar, inwoners van Lachis, zij zijn het begin van de zonde van de dochter van Zion, want de overtreding van Israël wordt in u gevonden.
(14)
Daarom zult u een afscheidsgeschenk geven aan Moresheth-gath, de huizen van Achzib zullen een misleiding zijn voor de koningen van Israël.
(15)
Ik zal tot u brengen, o inwoners van Maresa, degene die u bezitten zal, de glorie van Israël zal komen, zelfs tot aan Adullam.
(16)
Maak uzelf kaal, en treurt over de kinderen van uw behagen, vergroot de kaalheid zoals van een roofdier, want zij zullen van u vandaan vertrekken, in gevangenschap.

Hoofdstuk 2

(1)
Wee over hen die ongerechtigheid bedenken, en het boze op hun bedden doen. Wanneer het nog licht is in de ochtend voeren zij dat uit, want de macht daarvoor ligt in hun eigen handen.
(2)
Als zij velden begeren nemen zij die, en huizen, dan nemen zij die, zo verdrukken zij de man en zijn gezin, ja de man met zijn erfenis.
(3)
Daarom zegt De HEERE: werkelijk, tegen deze familie bedenk ik een kwaad, waartegen u zich u zich niet kunt beschermen, want u wandelt niet in oprechtheid, en het zal het boze tijd voor u zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(4)
Op die dag zullen over u spreekwoorden worden uitgesproken, en klaaglijke klaagzang, en u zult zeggen, wij zijn geruïneerd, hij heeft het deel van mijn volk verandert, hoe heeft hij ons dit kunnen afnemen! In plaats van onze velden te herstellen, heeft zij deze verdeeld.
(5)
Daarom zoekt niemand hebben die de lijn van het lot kan trekken in de vergadering van De HEERE.
(6)
Verkondig niet, verkondigen zij. U zult deze dingen niet verkondigen, zodat over u geen schande zal komen.
(7)
Verander ik, huis van Jacob? Is de geest van De HEERE beperkt? Is dit zijn handelen? Doen mijn woorden geen goed aan hem die in oprechtheid wandelt?
(8)
Maar onlangs is mijn volk opgestaan als een vijand, met de kleding neemt u ook de mantel van hem die in veiligheid willen wandelen, zodat zij gelijk staan aan mannen die van de oorlog terugkeren.
(9)
De vrouwen van mijn volk hebt u verdreven uit hun aangename woningen, van jonge kinderen hebt u mijn glorie voor altijd weggenomen.
(10)
Sta op en vertrek, want dit is uw rustplaats niet, vanwege de onreinheid daarvan zal ik het vernietigen, en het maken tot een ruïne.
(11)
Wanneer een mens wandelt in wind en valsheid en liegt: ik zal u de wijn verkondigen en ook de sterke drank, dan is hij een verkondiger voor dit volk.
(12)
Ik zal u zeker verzamelen Jacob, iedere van u, en ik zal zeker het overblijfsel van Israël verzamelen, ik zal hen verzorgen als schapen in een kudde, als een kudde die op het graasland is, en zij zullen groot geluid maken vanwege de menigte van hen.
(13)
De uitbreker gaat voor hen uit, zij zijn uitgebroken en voorbijgetrokken, door de poorten, en een koning gaat voor hen uit, en De HEERE is het hoofd van hen.

Hoofdstuk 3

(1)
En ik zei: hoor, ik vraag aan u, hoofden van Jacob, en leiders van het huis van Israël, is het niet aan u rechtvaardigheid te kennen?
(2)
Maar uur gaat het goede en hebt het kwade is, u rooft de de huid van hen, en neemt het vlees van hun botten.
(3)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Die het vlees van mijn volk eten en hen villen, en hun botten breken, en hen stukken snijden, en wat in de pot is, en wat in de kookpot is.
(4)
Dan zult u schreeuwen tot De HEERE, maar hij zal u geen antwoord geven, hij zal zijn aangezicht verbergen op dat moment, overeenkomstig het kwade tot u hebt bedreven in uw handelen.
(5)
Zo zegt De HEERE aangaande de profeten die mijn volk in fouten doen wandelen, die uitroepen: vrede, wanneer hun tanden iets hebben om in te bijten, en de oorlog verklaren aan hen die hun niets in de mond stoppen.
(6)
Daarom zal het nacht over u zijn, en zult u geen visioenen hebben, en zal een duisternis over u zijn, zodat u niet kunt waarzeggen, en de zon zal ondergaan over de profeten, en de dag zal zwart zijn voor hen.
(7)
En zieners zullen tot een schande worden gemaakt, en de waarzeggers in vertwijfeling worden gebracht, ja, zij zullen hun bovenlippen bedekken, want er zal geen antwoord zijn van God.
(8)
Maar ik ben werkelijk vol van de kracht van de geest van De HEERE. Van rechtvaardigheid, en van macht, om aan de Jacob zijn overtreding bekend te maken, en aan Israël zijn zonde.
(9)
Hoort dit, vraag ik u, u, de leiders van het huis van Jacob, en de heersers van het huis van Israël, die gerechtigheid verafschuwen, en alle recht perverteren.
(10)
Die Zion met bloed bouwen en Jeruzalem met ongerechtigheid.
(11)
De hoofden daarvan spreken recht voor een beloning, en de priesters daarvan onderwijzen tegen uurloon, en de profeten doen waarzeggerij voor geld, en toch steunen zij op De HEERE en zeggen: is De HEERE niet in ons midden? Hoe kan kwaad ons overkomen?
(12)
Daarom zal Zion vanwege u worden geploegd als een veld, en Jeruzalem tot hopen worden,

en de berg van het huis als een hoge plaats in het woud.

Hoofdstuk 4

(1)
Maar aan het einde van die dagen zal het gebeuren dat de berg van het huis van De HEERE gevestigd zal worden als de top van de bergen, en zal verheven zijn boven de heuvels, en volkeren zullen ernaar toestromen.
(2)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En vele volkeren zullen gaan en zeggen: komt, en laat ons gaan naar de berg van De HEERE, maar het huis van de God van Jacob, en hij zal ons in zijn wegen onderwijzen, en wij zullen daarin wandelen, want van Zion zal de onderwijzing uitgaan en het woord van De HEERE uit Jeruzalem.
(3)
En hij zal recht spreken tussen vele volkeren, en zal besluiten nemen aangaande vele volkeren die ver weg zijn, en zij zullen hun zwaarden omsmeden tot ploegen, en de speren tot harken, het ene volk zal geen oorlog meer voeren tegen het andere volk, en ook zal de oorlog niet meer geleerd worden.
(4)
Maar iedere man zal onder zijn wijnstok zitten en onder de vijgenbomen, en niets zal hen meer beangstigen, want de mond van De HEERE van de legerscharen heeft het gesproken.
(5)
Want laat de volkeren wandelen in de naam van hun goden, wij zullen wandelen in de naam van De HEERE onze God, voor eeuwig en eeuwig.
(6)
Op die dag, zegt De HEERE, zal ik de verstrooiden verzamelen, en hen bijeenbrengen die verdreven zijn, en hen die ik heb laten verdrukken.
(7)

En ik zal het overblijfsel, en zij die ver weg verdreven waren, maken tot een machtig volk, en De HEERE zal over hen regeren vanaf de berg Zion, vanaf dat moment tot in eeuwigheid.
(8)
En u, Migdal-eder, heuvels van de dochter van Zion, het zal tot u komen, ja de eerdere heerschappij zal terugkomen, en het koninkrijk van de dochter van Jeruzalem.
(9)
Waarom schreeuwt u zo luid? Is er geen koning bij u, is uw raadgever vergaan, dat pijnen u hebben overnomen zoals een vrouw in barensnood pijn heeft?
(10)
Hebt pijn, en weeën, en brengt voort, dochter van Zion, zoals een vrouw tijdens het baren, want nu zult u voortgaan uit de stad, en verblijven in het veld, en zelfs Babylon zal tot u komen, en daar zult u worden bevrijd, daar zal De HEERE u lossen uit de hand van uw vijanden.
(11)
En nu zijn vele volkeren tegen u vergaderd, en zij zeggen: laat haar verontreinigd worden, en laten onze ogen staren naar Zion.
(12)
Maar zij kennen het denken van De HEERE niet, en ook begrijpen zij zijn overwegingen niet, want hij heeft hen vergaderd als de schoven bij de dorsvloer.

(13)
Sta op en dors, dochter van Zion, want ik zal uw voeten ijzer maken, en uw hoeven van koper, en zult vele volkeren in stukken slaan, en zij zullen hun winsten wijden aan de naam van De HEERE, en hun bezit aan de heer van de gehele aarde.
(14)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Nu zult uzelf in troepen worden verzameld, al dochter van de troepen, want er is een belegering tegen ons opgeworpen, en zij zullen de richter van Israël slaan met een roede op zijn wangen.

Hoofdstuk 5

(1)
Maar u, Bethlehem Efratah, die klein is onder de duizenden van Juda, uit u zal voor mij voortkomen die een leider is in Israël, wiens komen en gaan van oudsher is, vanaf oude dagen
(2)
Daarom zal hij hem geven, tot op het moment dat zij die in barensweeën is geboorte heeft gegeven,
(3)
En hij zal staan, en te kudde hoeden in de kracht van De HEERE, in de Majesteit van de naam van De HEERE zijn God, en zij zullen blijven, want dan zal hij groot zijn tot aan de einden van de aarde.
(4)
En dit zal zijn vrede zijn, wanneer de Assyriër in ons land zal komen, en wanneer hij zou wandelen in om te bewijzen, dan zullen wij tegen hem zeven herders opwekken, en acht vorsten onder de mensen.
(5)
En zij zullen het land van Assyrië verwoesten met het zwaard en het land van Nimrod met het tweesnijdend zwaard, en hij zal ons verlossen van de Assyriërs, wanneer die in ons land komen zal, en wanneer die onze grenzen zal schenden.
(6)
En het overblijfsel van Jacob zal verblijven in het midden van vele volk, als de dauw van De HEERE, als een besproeiing van het gras, dat niet komt van een mens, noch verwacht mag worden van de handen van de mensenkind.
(7)
En het overblijfsel van Jacob zal zijn onder de natiën, in het midden van vele volkeren,
als de leeuw onder de dieren van het bos, als een jonge leeuw onder de schaapskudde, die, wanneer hij gaat en vertreedt, in stukken scheurt, door niemand kan worden tegengehouden.
(8)
Laat uw hand verheven zijn uw boven tegenstanders, en laat al uw vijanden worden vernietigd.
(9)
En het zal zijn in die dagen, zegt De HEERE, dat ik uw paarden van de zal afsnijden, en uw wagens zal vernietigen.
(10)
Ik zal de steden van het land afsnijden, en iedere sterkte neer werpen.
(11)
Ik zal de waarzeggerij uit uw hand wegsnijden, en nu zult geen waarzeggers meer hebben.
(12)

Ik zal de gesneden beelden en de gewijde palen uit uw midden verwijderen, en u zult niet langer het werk van uw handen aanbidden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(13)
Ik zal de afgoden uit uw midden kapotmaken, en uw vijanden vernietigen
(14)
Ik zal vergelding in woede uitvoeren, en mijn woede over de volkeren brengen, omdat zij niet naar mij hebben geluisterd.

Hoofdstuk 6

(1)
Hoort nu wat De HEERE zegt: sta op een stelt u voor de bergen op, en laat de heuvels uw stem horen.
(2)
Hoort, o bergen, de controverse van De HEERE, bij u, rotsen, de funderingen van de aarde, want De HEERE heeft een controverse met zijn volk, en hij zal pleiten met Israël.
(3)
Mijn volk, wat heb ik u aangedaan? En waarin heb ik u vermoeid? Getuigt tegen mij!
(4)
Ik heb u gebracht uit het land Egypte, en u verlost naar het huis van slavernij, en ik heb voor u uit Mozes, Aäron en Miriam gezonden.
(5)
Mijn volk, herinnert u zich wat Balak, de koning van Moab bedacht, en wat Bileam, de zoon van Beor, hem heeft geantwoord. Van Sittim tot Gilgal, weet wat de rechtvaardige handelingen van De HEERE zijn!
(6)
Met wat kan ik komen voor De HEERE, en mijzelf buigen voor de allerhoogste God? Zal ik voor hem verschijnen met brandoffers, met een-jarige kalveren?
(7)
Zullen duizenden rammen, 10.000 rivieren van olie De HEERE behagen? Zal ik mijn eerstgeborene geven vanwege mijn overtreding, de vrucht van mijn lichaam voor de zonde van mijn ziel?
(8)
Het is u verteld, o mens, wat goed is, en wat De HEERE van u vraagt: namelijk dat u rechtvaardig handelt, dat u genade lief hebt, en nederig wandelt met uw God.
(9)
Luistert! De HEERE schreeuwt in de stad, en het is wijsheid respect hebben voor zijn naam, luistert, naar de roede en naar hem die dit zo heeft bepaald.
(10)
Zijn de schatten van de boosheid in het huis van de goddeloze, en verblijven daar maten die afschuwelijk zijn?
(11)
Kan ik rein zijn wanneer mijn schaal een leugenschaal is, en ik een zak vol met bedrieglijke gewichten heb?
(12)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Want de rijken zijn vol van geweld, en de bewoners daarvan hebben leugen gesproken, en de tong in hun mond spreekt bedrog.

(13)
Daarom zal ik ook u slaan met een ernstige wond, ik zal u verwoest maken vanwege uw zonden.
(14)
U zult eten, maar niet verzadigd worden, en uw ziekte zal in de ingewanden zijn, en u zult bevruchten worden maar niet voortbrengen, en wat u ook hij zou kunnen voortbrengen, zal ik overgeven aan het zwaard.
(15)
U zult zaaien, maar niet oogsten, u zult de olijven treden, maar u niet met de olie daarvan zalven, en wijngaarden planten, maar de wijn daarvan niet drinken.
(16)
Want de inzettingen van Omri worden gehouden, en alle werken van het huis van Achab, bij u volgt haar raad op, maar ik zal uw verbazing opwekken, en de inwoners daarvan doen zuchten, en u zult de schande van mijn volk dragen.

Hoofdstuk 7

(1)
Wee is over mij!, want ik ben als de laatste van de zomervruchten, als de druivenoogst van de wijngaard, er is geen tros om te eten, en ook geen vroeg-rijpe vijg waar mijn ziel naar verlangt.
(2)
De man die eerbied heeft voor God wordt verdreven van de aarde, en de oprechte onder de mensen is niet meer, zij allen liggen in een nederlaag vanwege bloeddorst, en iedere man jaagt naar zijn broeder met een net.
(3)
Hun handen strekken zich uit naar boosaardig handelen, en zij doen dat met geduld, de prins vraagt, de rechter staat klaar om een beloning te ontvangen, en de groten onder u uiten hun boze verlangen van hun ziel, en zo rijgen zij alles aan elkaar.
(4)
De beste van hen is als een stekelige wortel, de meest oprechte is erger dan een doornstruik, maar de dag van uw wachter en van uw bezoeking zal u met stomheid en verbazing slaan.
(5)
Vertrouwen niet op uw vriend, en stel uw vertrouwen niet in een familielid, bewaak de deuren van uw mond voor haar die tegen uw boezem aanligt.
(6)
Want de zoon minacht zijn vader en de dochter staat op tegen haar moeder, de schoondochter tegen haar schoonmoeder, en de vijanden van een man zijn de bewoners van zijn eigen huis.
(7)
Maar wat mij aangaat, ik zal zien op De HEERE, ik zal wachten op de God van mijn redding, mijn God zal mijn horen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(8)
Verheug u niet over mij, mijn vijand, want alben ik gevallen, ik zal opstaan, al zit ik nu in duisternis, De HEERE zal mijn licht zijn.
(9)
Ik zal de verontwaardiging van De HEERE dragen, want ik heb tegen hem gezondigd, totdat hij mijn zaak zal bepleiten, en gerechtigheid voor mij zal uitvoeren. Hij zal mij brengen in het licht, en ik zal zijn rechtvaardigheid zien.
(10)
Dan zal mijn vijand het te zien, en schande haar overdekken, die tot mij zei: waar is De HEERE, uw God? Mijn ogen zullen haar gezien, zij zal vertreden worden als modder in de straten.
(11)
De dag van het bouwen van muren, ja die dag, zal ver verwijderd zijn.
(12)
Er zal een dag zijn die u zal overkomen, vanaf Assyrië tot aan de steden van Egypte, en van Egypte tot aan de rivier, en van de zee tot de zee, en van berg tot berg.
(13)
En het land zal een woestenij worden voor hem die daarin wonen, vanwege de vruchten van hun daden.
(14)
Hoedt uw volk met uw staf, de kudde van uw erfdeel, die alleen wonen, als in een bos temidden van de vruchtveld, laat hen worden gevoed in Basan en Gilead, zoals in oude dagen.
(15)
Zoals in de dagen van hun uitgaan uit het land van Egypte zal ik opnieuw aan hen wonderlijke dingen laten zien.
(16)
De volken zullen het zien en zich schamen over hun eigen macht, zij zullen de handen op de mond leggen, en hun oren zullen doof zijn.
(17)
Zij zullen het stof likken zoals een slang doet, zoals kruipende dieren op de aarde zullen zij in vrees en beven komen uit hun gesloten plaatsen,
(18)
Wie is God als u, die de zonde vergeeft, en voorbijgaat aan de overtreding van het overblijfsel van zijn erfdeel? Hij houdt niet vast aan zijn woede voor eeuwig, omdat hij welbehagen heeft in genadig zijn.
(19)
Hij zal opnieuw erbarmen voor hen hebben, en hij zal onze gerechtigheid vernietigen, en u zult al onze zonden in de diepte van de zee gooien.
(20)
U zult trouw zijn aan Jacob, en genadig aan Abraham, zoals u onze vaderen van eertijds hebt gezworen te doen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

NAHUM

Boek van Nahum

Hoofdstuk 1

(1)
De last van Ninevé. Het boek van het visioen van Nahum de Elkoshiet
(2)
De HEERE is een naijverig en wrekend God. De HEERE vergeldt en is vol van wraak, De HEERE neemt wraak op zijn tegenstanders, en hij reserveert zijn wraak voor zijn vijanden.
(3)
De HEERE is geduldig en groot in macht, en hij zal de schuldige niet onschuldig houden, De HEERE, in de wervelwind in de storm is zijn weg, en de wolken zijn het stof van zijn voeten.
(4)
Hij bestraft de zee en maakt die droog, hij laat alle rivieren opdrogen, Basan vertdort, en de Karmel en de bloem van de Libanon vergaan.
(5)
De bergen beven voor hem en de heuvels smelten, en de aarde wordt glad gemaakt in zijn tegenwoordigheid, ja, de wereld, en allen die daarin wonen.
(6)
Wie kan standhouden voor zijn verontwaardiging? En wie kan verblijven in de hevigheid van zijn woede? Zijn woede wordt uitgegoten als vuur, en rotsen worden gebroken.
(7)
De HEERE is goed, en sterkte in de dag van moeilijkheden, en hij kent hen die bij hem hun toevlucht zoeken.
(8)
Maar met een overstromende vloed zal hij een volledig einde maken aan die plaatsen, en duisternis zal zijn tegenstanders achtervolgen.
(9)
Wat is het dat u tegen De HEERE beraamt? Hij maakt een einde aan alles, en de moeilijkheden zullen niet voor een tweede maal opstaan.
(10)
Want al hebben zij scherpe tanden, en zijn zij dronken overeenkomstig hun drankzucht, zijn worden verteerd als droge stoppels.
(11)
Uit u is hij voortgekomen, die kwaad beraamt tegen De HEERE, die boosheid als raad geeft.
(12)
Dit zegt De HEERE: al zou hij vol van kracht zijn, en gelijk aan de machtigen, toch zal hij worden neergehaald en vergaan, en hoewel ik u verdrukte, ik zal u niet meer verdrukken.
(13)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En nu zal ik het juk van hem over u verbreken, en ik zal de banden vernietigen.
(14)
En De HEERE heeft aangaande dit bevel gegeven, dat uw naam zich niet meer zal uitbreiden, en in het huis van God zal ik de gesneden beelden en de gegotten beelden vernietigen, en ik zal uw graf graven, want u bent waardeloos geworden.

Hoofdstuk 2

(1)
Werkelijk, op de bergen zijn de voeten van hen die een goede boodschap brengt, die vrede aankondigt! Vier of feesten, Juda, vervul uw beloften, want de goddeloze zal niet meer door u trekken, hij is totaal afgesneden.
(2)
Een walm is voor mijn aangezicht opgestegen, bewaak de verdediging, bewaakt de weg, maakt de lendenen sterk, versterk uw macht met grote kracht!
(3)
Want De HEERE herstelt de trots van de Jacob, en de trots van Israël, want de rovers hebben hen geheel beroofd, en de wijnstokken vernietigd.
(4)
Het schild van machtige mannen is rood gemaakt, de gewelddadige mannen zijn gehuld in scharlaken, de wagens zijn als vuur op de dag van hun bereiding, en de cipressen trillen en beven.
(5)
De wagens rennen als gekken door de straten, zij botsen tegen elkaar op de brede pleinen, de verschijning van hen is als fakkels, zij rennen heen en weer als bliksemschichten.
(6)
Hij overweegt zijn waarde, zij struikelen in hun mars, zij maken haast naar de muren daarvan, en de mantel wordt bereid.
(7)
De poorten van de rivieren worden geopend, en het paleis wordt vernietigd.
(8)
De bedekking van de koningin wordt weggenomen en zij wordt weggevoerd en haar dienaressen treuren met een stem als van duiven, en slaan zich op de borsten.
(9)
Maar Ninevé is vanouds als een vijver, toch vluchten zij weg, sta, sta, maar niemand kijkt om.
(10)
Neemt de buit van het zilver, neemt de buit van het goud, want er is geen eind aan de voorraad, geen eind aan de rijkdom met alle kostbare voorwerpen.
(11)
Zij is leeg, waardeloos, zij betekent niets, haar hart smelt, en haar knieën knikken, stuiptrekkingen zijn in haar lende, en iedereen heeft zwartheid en donkerte verzameld.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(12)
Waar is de leeuwenkuil gebleven, waar het voeden van de jonge leeuwen plaatsvond, waar de leeuw en de leeuwin wandelden, en het leeuwenjong, en niemand hen bang maakte?
(13)
De leeuw verscheurde de prooi ten behoeve van zijn jongen, en voor zijn leeuwin, en vulde zijn grot met buit, en zijn kuil met het geroofde.
(14)
Werkelijk, ik ben tegen u, zegt De HEERE van de legerscharen, ik zal haar wagens doen opgaan in rook, en het zwaard zal uw jonge leeuwen vernietigen, ik zal uw prooi van de aarde wegnemen, en de stem van uw boodschappers zal niet meer worden gehoord.

Hoofdstuk 3

(1)
Wee over de bloedige stad! Deze is vol van leugens en verkrachting, en de roofdieren vertrekken niet.
(2)
Hoort, de zweep, de stok, het geratel van wielen, hinnikende paarden, en de opgetuigde wagens.
(3)
De ruiters stijgen op, en het flitsende zwaard, de glinsterende speren, en een menigte van hen die verslagen zijn, een hoop karkassen, er is geen eind aan lijken, en zij struikelen over hun lijken.
(4)
Vanwege het veelvuldige bedrijven van ontucht met de zo geliefde ontuchtigen, de meesteres van toverij, die volken verkoopt met haar ontucht, en gezinnen door haar toverij.
(5)
Werkelijk, ik ben tegen u, zegt De HEERE van de legerscharen, en ik zal de bedekking van uw gezicht wegnemen, en ik zal de volkeren uw naaktheid laten zien, en de koninkrijken uw schande.
(6)
Ik zal verachtelijke dingen op u werpen, en u smerig maken, en u maken als ontlasting.
(7)
En het zal gebeuren dat allen die naar u kijken van u zullen wegvluchten en zeggen: Ninevé ligt er verlaten bij, die zal haar nog bewenen? Van welke plaats kan ik troosters voor u halen?
(8)
Bent u beter dan Noamon, die zat tussen de rivieren, die wateren rondom haar had, voor wie de zee bescherming bood, en de zee haar muur was?
(9)
Ethiopië en Egypte waren uw kracht, en het was oneindig. Put en Lybie waren uw helpers.
(10)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Toch werd zij weggevoerd, ging zij in gevangenschap, haar kinderen werden doodgeslagen in de straat, en men gooide het lot over haar eerbare mannen, en al haar grote mannen werden in kettingen gebonden.
(11)
Ook u zult dronken worden, ook u zult opgezwollen worden, ook u zult een toevlucht zoeken vanwege de vijand.
(12)
Uw versterkingen zullen worden als de vrijgekomen waarvan de vroegrijpe vijgen vallen wanneer de boom wordt geschud, en zij zullen vallen in de mond van de eter.
(13)
Werkelijk, het volk in uw midden is als vrouwen, de poorten van uw land worden opengezet voor uw vijanden, en het vuur zal verteren.
(14)
Verzamelt water voor de strijd, versterk uw versterkingen, ga naar de klei, en treedt het cement, en bouw muren.
(15)
Dan zal het vuur u verteren en het zwaard u neerslaan, het zal u verslinden zoals de kankerworm, maak uzelf als de kankerworm, en maak uzelf als de sprinkhanen.
(16)
U hebt zich kooplieden verzameld boven de sterren van de hemel, de kankerworm verspreidt zichzelf, en vluchten weg.

(17)
Uw gekroonden zijn als de sprinkhanen, en uw leiders als zwermen vliegen, die binnen de muren verblijven op de koude dag, maar als de zon opgaat vluchten zij weg, en hun verblijfplaats is onbekend.
(18)
Uw herders slapen, koning van Assyrië, uw nobele rusten, uw volk is verspreid op de bergen, en er is niemand om hen te verzamelen.

(19)
Er is geen genezing voor uw pijn, uw verwonding is uitermate ernstig, en allen die het verslag over u horen klappen in de handen over u, want over wie is uw slechtheid niet neergestreken?

HABAKUK

Boek van Habakuk

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Hoofdstuk 1

(1)
De last die Habakuk de profeet heeft gezien.
(2)
Hoelang, o De HEERE, zal ik schreeuwen, en luistert u niet? Ik schreeuw tot u vanwege het geweld, en u wilt niet redden.
(3)
Waarom toont u mij ongerechtigheid, en zie ik ellende? Waarom zie ik roverij en geweld voor mijn ogen? Er is strijd, en de concurrentie staat op.
(4)
Daarom wordt de wet veronachtzaamd, en vindt het recht geen voortgang. Want de goddeloze overheerst de rechtvaardige, en daarom voor het recht tot onrecht gemaakt, en onrecht tot recht.
(5)
Kijk onder de volkeren en zie, en verbaast u met grote verbazing, want werkelijk, er zal een werk worden gedaan in uw dagen, wat u niet zou geloven wanneer het u verteld zou worden.
(6)
Want ik zal de Chaldeeën opwekken, dat bittere en wrede volk dat over te breedte der aarde marcheert om woonplaatsen in bezit te nemen die niet de hunne zijn.
(7)
Zij zijn verschrikkelijk en bedreigend, hun wetten en grootheid komen uit henzelf voort.
(8)
Hun paarden zijn sneller dan luipaarden, en meer verschrikkelijk dan de wolven van de woestijn, en ruiters verspreiden zich, ja, hun ruiters komen van ver, zij vliegen als een roofvogel die haastig verslindt.
(9)
Zij komen alle vanwege het geweld, en aangezichten staan begeerlijk gelijk de oostenwind, en zij verzamelen gevangenen als het zand.
(10)
Zij beledigen de koningen, en vorsten maken zij belachelijk, zij vernieling iedere sterkte, maken daar een hoop van, en nemen de aarde in.
(11)
Dan komt hun geest tot rust en begaan zij overtredingen, en zij worden schuldig aan van alles, zelfs zij die de macht van hun goden betwijfelen.
(12)
Bent u niet van eeuwig, De HEERE, mijn God, mijn heilige. Wij zullen niet sterven. De HEERE, u hebt hen onder het oordeel gebracht, en u, o, De HEERE, heeft voor hen een correctie bepaald.
(13)
Want uw ogen zijn te rein om het kwaad aan te zien, en u bent niet instaat om naar ellende te kijken. Waarom kijkt u dan nu wel naar hen die verraderlijk handelen, en houdt hij zich stil wanneer de goddeloze iemand verzwelgt die meer rechtvaardig is dan hij?
(14)
U laat mensen zijn als de vissen van de zee, als de kruipende dieren, die geen heerser kennen!
(15)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Zij stijgen op samen uit de hoek, zij vangen alles met hun netten, en verzamelen hen in hun voorraadschuur, daarom verheugen zij zich uitbundig.

(16)
Daarom worden zij geofferd in hun netten, en geofferd in hun sleepnet, want hun deel is daarom vet, en hun voedsel overvloedig.
(17)
Zullen zij daarom niet hun netten leeg maken, en zich niet terughouden van het voortdurend slaan van de volkeren?

Hoofdstuk 2

(1)
Ik zal de wacht houden en op de toren gaan staan, en ik zal kijken en luisteren naar wat hij tot mij spreken zal, en wat ik zal antwoorden wanneer ik vermaand ben. .
(2)
En De HEERE antwoordde mij en zei: schrijft dit visioen op, en maakt het duidelijk op tafels, zodat iemand het met snelheid kan lezen.
(3)
Want dit visioen is voor een bepaalde tijd, het verklaart het einde, en het liegt niet. Als het nog even duurt, wacht er dan op, want het zal zeker komen, en het zal niet vertraagd worden.
(4)
Werkelijk, hun ziel is opgeblazen, en oprechtheid kennen zijn niet, maar de rechtvaardige zal door zijn geloof leven.
(5)
Wijn is bedrieglijk en de hoogmoedige mens kan niet blijven bestaan, hij die zijn verlangen vergroot zoals de onderwereld, is als dood, en kan niet worden voldaan, waar hij vergadert de volkeren voor hemzelf, en hoopt schatten op.
(6)
Zullen alle niet een gezegde tegen hem aanheffen, en zich spreekwoordelijk tegen hem keren en zeggen: wee hem die zich verrijkt met wat niet van hem is! Hoelang nog? En zichzelf overlaadt met veel beloften!
(7)
Zullen zij niet plotseling opstaan die belastingen rente van u eisen, en ontwaken en gewelddadig u heen en weer schudden, en zult u dan geen prooi voor hen zijn?
(8)
Omdat vele volkeren werden overweldigd, zullen alle overblijfselen van de volkeren u overweldigen, vanwege het bloed dat vergoten is en vanwege het geweld dat in het land gedaan is, aan de stad en aan al die daarin wonen.
(9)
Wee hem die onrechtvaardig gewin voor zijn huis verkrijgt, laat hem zijn nest in de hoogte bouwen zodat hij verlost kan worden van de macht van het kwaad!
(10)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

U hebt schande bedacht tegen uw huis, door het afsnijden van vele volkeren, en u hebt het leven verloren.
(11)
Want de stenen zullen het uitschreeuwen vanaf de muren, en de balken en het houtwerk zullen antwoord geven.
(12)
Wee hem die een stad met bloed bouwt, en een stad bevestigt door onrecht!

(13)
Werkelijk, is het niet vanwege De HEERE van de legerscharen dat volkeren werken voor het vuur, en zich bezighouden met ijdelheden?
(14)
Want de aarde zal gevuld worden met de kennis van de glorie van De HEERE, zoals de wateren de zee bedekken.
(15)
Wee hem die aan zijn naaste te drinken geeft, en daar gif in doet, en hem ook dronken maakt, zodat men de naaktheid van de naaste zien kan!
(16)
U bent gevuld met schande in plaats van glorie, drink ook, en wordt ontbloot, de beker uit de rechterhand van De HEERE zal zich tegen u keren, en smerigheid zal op uw glorie rusten.
(17)
Want het geweld aan Libanon gedaan zal u bedekken, en de vernietiging van de dieren die hen bang maken, vanwege het mensenbloed, en vanwege het geweld in het land gedaan, en aan de stad en aan de mensen die daarin wonen.
(18)
Welk voordeel heeft het gesneden beeld dat door de maken daarvan gesneden is, of het gegoten beeld, en de onderwijzer van leugens, dat de maker in zijn werk zal vertrouwen, in hen die stomme afgoden zijn?
(19)
Wee hem die tot het woud zegt: word wakker, en tot een stomme steen: staan op! Kan dit onderwijzen? Het is overdekt met goud en zilver, maar er is geen adem in hen.
(20)
Maar De HEERE is in zijn heilige Tempel: laat de aarde stil zijn voor hem!

Hoofdstuk 3

(1)
Een gebed van Habakuk de profeet. Op Shigionoth.
(2)
O De HEERE, ik heb het verslag van u gehoord en ik ben bevreesd: o De HEERE, doe uw werken herleven temidden van de jaren, en maakt bekend temidden van de jaren, en herinnert u zich erbarmen in uw wraak.
(3)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

God komt van Teman, en de heilige van de berg Paran, zijn glorie schuldig demo, en de aarde is vol van zijn grootheid
(4)
Hij verschijnt als een helder licht, en stralen zijn aan zijn zijde, en daarin ligt zijn kracht verborgen.
(5)
Voor hem uit gaat de pestilentie, en vurige kolen zijn aan zijn voeten.
(6)
Hij staat en schudt de aarde, hij kijkt, en maakt de volkeren bevend, eeuwige bergen worden in stukken geslagen, en oude heuvels buigen. Zijn gaan en staan is als van ouds.
(7)
Ik zie de tenten van Kush in verdrukking, de gordijnen van het land Midian trillen.
(8)

Is het, o De HEERE, tegen de rivieren, is het dat uw woede ontstoken is tegen de rivieren, of is uw wraak ontstoken tegen de zee? U rijdt op uw paarden, in de wagens van overwinning
(9)
Uw boog is ontbloot, het zwaard uit de schede. Sela. U hebt de aarde verdeeld met de rivieren.
(10)
De bergen hebben u gezien en zij beven, het wilde water stroomt over, de diepte laat zijn stem horen, en heft de handen omhoog.
(11)
De zon en de maan staan stil in hun woonplaats, bij het licht van uw pijlen terwijl zij gaan, bij het schijnsel van uw stralende speer.
(12)
U wandelt door de aarde met verontwaardiging, u vertreedt volkeren in uw woede.
(13)
U bent opgestaan voor de verlossing van uw volk, voor de verlossing van uw gezalfde. U vernietigt het huis van de goddelozen, en ontbloot de funderingen daarvan. Selah.
(14)
U hebt met uw roede geslagen op het hoofd van haar heersers, het is over mij gekomen als een wervelwind, voor wat betreft hen voor wie het vreugde is om de arme mee in het geheim te verslinden.
(15)
U hebt de zee met uw paarden vertreden, het schuim van machtige wateren.
(16)
Toen ik het vernam beefde ik van binnen, mijn lippen beefden bij het geluid, vernietiging kwam mijn botten binnen, en ik trilde e op de plaats waar ik stond, zou ik wachten op de dag van ellende die zal komen tegen het volk dat heeft willen overheersen?
(17)
Want al zou de vijgenboom niet bloeien, en er geen vrucht in de wijngaard zijn, het werk aan de olijven zal falen, en het veld geen voedsel meer oplevert, de kudde uit de weilanden verdwenen zou zijn, en er geen vee mee in de stal zou zijn,
(18)
ik zal mij verheugen in De HEERE, ik zal mij verblijden in de God van mijn redding.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(19)
God, de Heer is mijn kracht, hij maakt mijn voeten als die van de hinde, en hij laat mij lopen op hoge plaatsten.

Voor de leider, op snarenmuziek.

ZEFANJA

Boek van Zefanja

Hoofdstuk 1.

(1)
Het woord van De HEERE dat kwam tot Zefanja, de zoon van Kushi, de zoon van Gedalja, de zoon van Amarja, de zoon van Hizkia, in de dagen van Josia, de zoon van Amon, koning van Juda.
(2)
Ik zal alle dingen op het oppervlak van de aarde totaal vernietigen, zeg De HEERE.
(3)
Ik zal mensen en dieren verteren, ik zal de vogels verteren, en de vissen van de zee, en de struikelblokken met de goddeloze, ik zal de mensen vernietigen van het oppervlak van de aarde, zegt De HEERE.
(4)
Ik zal mijn hand uitstrekken naar Juda, en naar alle inwoners van Jeruzalem, en ik zal het overblijfsel van Baal van zijn plaats afsnijden, en de namen van de priesters van de afgoden met de priesters,
(5)
En zij die de machten der hemelen aanbidden vanaf hun huisdaken, en die aanbidden, en die zweren bij De HEERE en zweren bij Malcam.
(6)
Zij die zich af hebben gekeerd van het volgen van De HEERE en zij die De HEERE niet hebben gezocht, en ook niet naar hem hebben gevraagd.
(7)
Houdt u stil voor het aangezicht van de heer De HEERE, want de dag van De HEERE is aanstaande, want De HEERE heeft een offer bereid en heeft zijn gasten geheiligd.
(8)
En het zal gebeuren op de dag van het offer van De HEERE dat ik de vorsten zal straffen, en de zonen van de koning, en allen die gekleed zijn in vreemde kleding.
(9)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Op die dag zal ik allen straffen die springen over de drempel, en die het huis van de meester vullen met geweld en bedrog.
(10)
En op die dag, zegt De HEERE, luistert! En schreeuw uit de Vispoort, gehuil uit de tweede wijk, en een groot kraken vanaf de heuvels.
(11)
Huilt, inwoners van Machtsh, want alle kooplieden zijn tot niets geworden, alles dat was beladen met zilver is afgesneden.
(12)
En het zal in die dagen gebeuren dat ik Jeruzalem zal doorzoeken met lampen, en ik zal hen straffen die in alle rust op hun banken zitten en in hun hart zeggen: De HEERE doet geen goed en hij doet geen kwaad.
(13)
Daarom zal hun rijkdom tot prooi worden, en hun huizen tot een ruïne, maar zij zullen huizen bouwen maar daarin niet wonen, en zij zullen wijngaarden planten, maar daarvan de wijn niet drinken.
(14)
De grote dag van De HEERE is nabij, en nadert met grote haast, het geluid van de dag van De HEERE waarop de machtige mannen bitter wenen.
(15)
Die dag is een dag van wraak, een dag van moeite en ellende, een dag van verlatenheid en verwoesting, een dag van duisternis en donkerheid, een dag van wolken en dikke duisternis.
(16)
Een dag van hoorngeschal en alarm tegen de versterkte steden en tegen de hoge torens.
(17)
Ik zal ellende over de mensen brengen, en zij zullen lopen als een blinde, omdat zij tegen De HEERE hebben gezondigd, hun bloed zal worden uitgegoten als stof, en hun vlees als ontlasting.
(18)
Geen zilver of goud zal instaat zijn hen te verlossen op de dag van de wraak van De HEERE, maar deze aarde zal verteerd worden door het vuur van zijn naijver, want hij zal een einde maken, ja, een verschrikkelijk einde, over allen die de aarde bevolken.

Hoofdstuk 2.

(1)
Verzamelt, ja, verzamelt u samen, schaamteloze volken.
(2)
Voordat de besluitvorming van die dag tot stand komt weer iemand het kaf gelijk zal worden, voordat de verschrikkelijke woede van De HEERE over u zal komen, voordat de dag van de woede van De HEERE u treft.
(3)
Zoekt De HEERE, nederigen van de aarde, die zijn nederzettingen uitvoeren, zoekt gerechtigheid, zoekt nederigheid. En u zult verborgen worden op de dag van de woede van De HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(4)
Want Gaza zal worden verlaten, en Askelon tot een verlaten plaats worden, zij zullen verdreven worden uit Ahdod tijdens de middag, en Ekron zal overhoop gehaald worden.
(5)
Wee over de bewoners van de zeekust, het volk van de Cheretieten! Het woord van De HEERE is tegen u Kanaän, tegen het land van de Filistijnen, ik zal u vernietigen, zodat er niemand meer in u zal wonen.
(6)
En de zeekust zal tot een weide worden, ja tot een landschap van herders, en een verblijfplaats voor de kudde.
(7)
En het zal het deel zijn voor het overblijfsel van het huis van Juda, daarop zullen zij worden gevoed, in de huizen van Askelon zullen zij neerliggen tijdens de avond, want De HEERE zal zich hen herinneren, en hun gevangenschap beëindigen.
(8)
Ik heb de ironie van Moab gehoord, en het gespot van de kinderen van Ammon, waarmee zij mijn volk hebben belasterd, en hoogmoedig hebben gesproken aangaande hun grens.
(9)
Daarom, zowaar als ik leef, zegt De HEERE van de legerscharen, de God van Israël: het staat vast dat Moab zal worden als Sodom, als de kinderen van Ammon en Gomorra, het zal een broedplaats worden voor vogels, het zal worden tot zoutputten, een verlaten land, voor eeuwig. Het overblijfsel van mijn volk zal hen tot buit hebben, en het overblijfsel van mijn volk zal hen beërven.

(10)
Dit zal het loon zijn van hun trots, want ze hebben hoogmoedig en minachtend gesproken tegen het volk van De HEERE van de legerscharen.
(11)
De HEERE zal verschrikkelijk voor hen zijn, want hij zal alle goden van de aarde vernietigen, dan zullen de eilanden van bevolken hem aanbidden, iedereen zijn eigen plaats.
(12)
Ook u, Ethiopiërs, u zult door mijn woord worden geslagen.
(13)
En hij zal zijn hand uitstrekken tegen het noorden en als Assyrië vernietigen, en Ninevé tot een verlaten plaatsmaken, een plaats van grote droogte gelijk een wildernis.
(14)
En alle dieren van alle soort zullen in haar leven in groepen, zowel de pelikaan als de zwaluw zullen verblijven in de hoofdsteden daarvan, stemmen zullen zingen in de ramen, verlatenheid zal er zijn in haar deuren, en het cederhout daarvan zal worden ontbloot.
(15)
Dit is de vreugdevolle stad die zonder zorgen heeft gewoond, die in het hart heeft gezegd: ik ben, en naast mij is er niemand, hoe verlaten is zij geworden, een plaats waar beesten wonen! Iedereen die haar voorbijloopt zal zuchten en met zijn handen zwaaien.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Hoofdstuk 3

(1)
Wee over haar die vervuild en verdorven is, wee over de stad die verdrukt!
(2)
Zij heeft naar de stemming niet geluisterd, zij heeft correctie niet gewenst, zij heeft niet vertrouwd in De HEERE en heeft niet tot God willen komen.
(3)
Haar vorsten zijn gelijk brullende leeuwen, haar rechters zijn als wolven in de woestijn, zij laten geen bot over voor de volgende dag.
(4)
Haar profeten zijn gulzige en verraderlijke personen, haar priesters hebben onheiligd dat heilig is, en zij hebben de onderwijzing De HEERE geweld aangedaan.
(5)
De HEERE die rechtvaardig is temidden van haar, hij doet geen ongerechtigheid. Iedere morgen laat hij zijn recht ontwaken, en dat faalt niet, maar de onrechtvaardige schaamt zich niet.
(6)
Ik heb de volkeren afgesneden, een plaats in zijn verlaten, ik heb hun straten verwoest zodat niemand daardoor kan gaan, hun steden vernietigd zodat er niemand meer is, zodat er geen inwoners in zijn.
(7)
Ik zei: u zult mij nu zeker respecteren, u zult correctie aanvaarden, zodat haar woonplaatsen niet afgesneden zouden worden, maar ondanks alles waarmee ik haar heb bezocht, hebben zij zich gecorrumpeerd in al hun daden.
(8)
Daarom wacht op mij, zegt De HEERE, tot de dag dat ik zal opstaan voor mijn prooi, want het is mijn besluit om de volkeren te verzamelen, zodat de koninkrijken zullen verzamelen, om over hen mijn woede uit te storten, ja mijn verschrikkelijke woede, want de aarde zal verteerd worden met het vuur van mijn naijver.
(9)
Want in die dagen zal ik de volkeren een reine taal geven, zodat zij de naam van De HEERE zullen aanroepen, en hem eenparig zullen dienen.
(10)
Want voorbij de rivieren van Ethiopië zullen zij mij verzoeken doen, ook de dochter van mijn verstrooiden, en zij zullen mij offeren.
(11)
Op die dagen zult u zich niet meer schamen over uw daden waarmee u tegen mij hebt overtreden, want ik zal die wegnemen uit uw midden, en haar zal geen hoogmoedig meer bestaan op mijn heilige berg
(12)
En ik zal temidden van u overlaten een verdrukt en arm volk, en zij zullen hun toevlucht nemen in de naam van De HEERE.
(13)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Het overblijfsel van Israël zal geen ongerechtigheid doen, geen leugens spreken, en ook zal er geen bedrieglijke tong in hun mond worden gevonden, want zij zullen gevoed worden en rustig liggen, en niemand zal hen beangst maken.
(14)
Zing, dochter van Jeruzalem schreeuwde het uit, Israël, weest blij en verheugt u met het gehele hart, dochter van Jeruzalem!
(15)
De HEERE heeft het oordeel van u weggenomen, en uw vijanden verdreven. De koning van Israël, ja De HEERE, is een uw midden, en u hoeft niet meer voor het kwaad te vrezen.
(16)
Op die dag zal tot Jeruzalem gezegd worden: vreest niet, Zion, laten uw handen niet verzwakken.
(17)
De HEERE, uw God, is in uw midden, de machtige die u zal redden, hij zal zich over u verheugen met blijdschap, Hij zal stil zijn in zijn liefde, en zich over u verblijven met gezang.
(18)
Ik zal zijn die ver weg zijn verzamelen op de daarvoor bestemde tijd, die ook van u zijn, en de last van de schande hebben gedragen.
(19)
Werkelijk, in die periode zal mij tot hen richten die u hebben verdrukt, en ik zal hen redden die verlamd zijn, en verzamelen die verdreven waren, ik zal hen maken tot een loflied en een grote naam, van wie de schande over de hele aarde is gegaan.
(20)
In die tijd zal ik u terugbrengen, en in die tijd zal ik u verzamelen, want ik zal u maken tot een grote namen tot een loflied onder alle volkeren van de aarde, wanneer ik uw gevangenschap verander voor uw ogen, zegt De HEERE.

HAGGAÏ

Boek van Haggai.

Hoofdstuk 1 ????

Hoofdstuk 2

(1)
In de zevende maand, op de 27ste dag van die maand, kwam het woord van De HEERE tot Haggai, de profeet, en hij zei:
(2)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Spreekt tot Zerubbabel, de zoon van Sealtiel, gouverneur van Juda, en tot Jozua de zoon van Jehozadak de hogepriester, en tot het overblijfsel van het volk, en zegt:
(3)
Wie van u die overgebleven is heeft het huis in zijn meerdere glorie gezien, en hoe staat het er nu bij? Is deze situatie als niets in uw ogen?
(4)
Weest krachtig Zerubbabel, zegt De HEERE, en weest sterk Jozua, zoon van Jehozadak, de hogepriester, en weest sterk, volk van dit land zegt De HEERE, en ga aan het werk, want ik ben met u zegt De HEERE van de legerscharen.
(5)
Het woord van het verbond dat ik met u gesloten heb toen u uit Egypte kwam, heb ik bevestigd, en mijn geest verblijft onder u, hebt daarom geen angst.
(6)
Want dit zegt De HEERE van de legerscharen: nog eenmaal, voor een korte tijd, zal ik de hemelen schudden en ook de aarde en de zee en het droge land.
(7)
En ik zal alle volkeren schudden, en de prachtigste dingen van de volkeren zullen komen, en ik zal dit huis met glorie vullen, zegt De HEERE van de legerscharen.
(8)
Van mij is het zilver en van mij is het goud zegt De HEERE van de legerscharen.
(9)
De glorie van het laatste huis zal groter zijn dan die van het eerste, zegt De HEERE van de legerscharen, en op deze plaats zal ik vrede geven zegt De HEERE van de legerscharen.
(10)
Op de 24e dag van de negende maand, in het tweede jaar van Darius, kwam het woord van De HEERE tot Haggai, de profeet, en zei:
(11)
Dit zegt De HEERE van de legerscharen: vraagt aan de priesters om een aanwijzing, en zegt:
(12)
Wanneer iemand vlees draagt in de schoot van zijn kleding, en met zijn schoot raakt hij brood aan, of wijn, of olie, of ander voedsel, blijft het dan heilig? En de priesters antwoordden en zeiden: neen.
(13)
Toen zei Haggai: wanneer iemand die onrein is geraakt door het aanmaken van een dode, een van deze dingen aanraakt, wordt het dan onrein? En de priesters antwoordden en zeiden: het woord onrein.
(14)
Toen antwoordde Haggai en zei: zo is het met dit volk, en zo is deze natie voor mijn aangezicht zegt De HEERE, en zo is alles wat hun handen doen, en wat zij mij offeren is daarom onrein.
(15)
Er nu, vraag ik u, hebt aandacht vanaf deze dag en voortaan, voordat een steen was gelegd op een steen van de tempel van De HEERE,
(16)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Gedurende die tijd, toen iemand kwam om 20 maten te kopen, maar er waren er slechts 10, of wanneer iemand kwam om uit het wijn 50 maten te kopen, maar er waren er slechts 20.
(17)
Ik sloeg u met storm, en meeldauw en hagel, en al het werk van landen, en toch hebt u zich niet tot mij gekeerd zegt De HEERE,
(18)
Denk eraan, vraag ik u, van deze dag en verder, van de 24e dag van de negende maand, ja vanaf de dag dat de fundering van de tempel van De HEERE is gelegd, denk eraan:
(19)
Is er zaad in de schuren? Ja, de wijnstok, de vijgenboom, de granaatappel en de olijfboom hebben niets voortgebracht, maar vanaf deze dag zal ik u zegenen.
(20)
En het woord van De HEERE kwam nogmaals tot Haggai op de 24e dag van de maand en zei:
(21)
Spreekt tot Zerubbabel, de gouverneur van Juda en zegt: ik zal de hemel en de aarde schudden,
(22)
En ik zal de tronen van koninkrijken omver gooien, ik zal de kracht van de koninkrijken van de volkeren vernietigen, en hun wagens vernietigen waarin zij rijden, en de paarden en hun ruiters zal ik neer gooien, iedereen door het zwaard van zijn broeder.
(23)
Op die dag, zegt De HEERE zal ik u nemen, Zerubbabel, mijn dienaar, de zoon van Sealtiel, zegt
De HEERE, en ik zal u maken tot een teken, want ik heb u gekozen, zegt De HEERE van de legerscharen.

1
1 In het tweede jaar van de koning Darius, in de zesde maand, op de eersten dag van de maand, gebeurde het woord van de HEERE, door de dienst van Haggai, de profeet, tot Zerubbabel, de zoon van Sealthiel, de vorst van Juda, en tot Josua, de zoon van Jozadak, de hogepriester, en zei::
2 Zo spreekt de HEERE van de heirscharen en zei:: Dit volk zegt: De tijd is niet gekomen, de tijd, dat van de HEERE huis gebouwd worde.
3 En het woord van de HEERE gebeurde door de dienst van de profeet Haggai, en zei::
4 Is het voor u wel de tijd, dat u woont in uw gewelfde huizen, en zal dit huis woest zijn?
5 Nu dan, zo zegt de HEERE van de heirscharen: Stelt uw hart op uw wegen.
6 U zaait veel, en u brengt weinig in; u eet, maar niet tot verzadiging; u drinkt, maar niet tot dronken worden toe; u kleedt u, maar niet tot uw verwarming, en wie loon ontvangt, die ontvangt dat loon in een doorgeboorden buidel.
7 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Stelt uw hart op uw wegen.
8 Klimt op het gebergte, en brengt hout aan, en bouwt dit huis, en Ik zal een welgevallen daaraan hebben, en verheerlijkt worden, zegt de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 U ziet om naar veel, maar ziet, u bekomt weinig; en als u het in huis gebracht hebt, zo blaas Ik daarin. Waarom dat? spreekt de HEERE van de heirscharen; om Van mijn huizes wil, hetwelk woest is, en dat u loopt elk voor zijn eigen huis.
10 Daarom onthouden zich de hemelen over u, dat er geen dauw is, en het land onthoudt zijn vruchten.
11 Want Ik heb een droogte geroepen over het land, en over de bergen, en over het koren, en over de most, en over de olie, en over hetgeen de aardbodem zou voortbrengen; ook over de mensen, en over de beesten, en over allen arbeid van de handen.
12 Toen hoorde Zerubbabel, de zoon van Sealthiel, en Josua, de zoon van Jozadak, de hogepriester, en al het overblijfsel van de volks, naar de stem van de HEERE, hun God, en naar de woorden van de profeet Haggai, zoals hem de HEERE, hun God, gezonden had; en het volk vreesde voor het aangezicht van de HEERE.
13 Toen sprak Haggai, de bode van de HEERE, in de boodschap van de HEERE, tot het volk, en zei:: Ik ben met u, spreekt de HEERE.
14 En de HEERE verwekte de geest van Zerubbabel, de zoon van Sealthiel, de vorst van Juda, en de geest van Josua, de zoon van Jozadak, de hogepriester, en de geest van het gehele overblijfsel van de volks; en zij kwamen en maakten het werk in het huis van de HEERE van de heirscharen, hun God.
15 (2:1) Op de vier en twintigsten dag van de maand, in de zesde maand, in het tweede jaar van de koning Darius.

2
1:15 (2:1) Op de vier en twintigsten dag van de maand, in de zesde maand, in het tweede jaar van de koning Darius.
1 (2:2) In de zevende maand, op de een en twintigsten van de maand, gebeurde het woord van de HEERE door de dienst van de profeet Haggai, en zei::
2 (2:3) Spreek nu tot Zerubbabel, de zoon van Sealthiel, de vorst van Juda, en tot Josua, de zoon van Jozadak, de hogepriester, en tot het overblijfsel van de volks, en zei::
3 (2:4) Wie is onder u overgebleven, die, dit huis in zijn eerste heerlijkheid gezien heeft, en hoedanig ziet u hetzelve nu? Is dit niet als niets in uw ogen?
4 (2:5) Doch nu, wees sterk, u Zerubbabel! spreekt de HEERE; en wees sterk, u Josua, zoon van Jozadak, hogepriester! en wees sterk, al u volk van de lands! spreekt de HEERE; en werkt, want Ik ben met u, spreekt de HEERE van de heirscharen;
5 (2:6) Met het woord, in hetwelk Ik met u een verbond gemaakt heb, als u uit Egypte uittrokt, en Mijn Geest, staande in het midden van u; vreest niet!
6 (2:7) Want zo zegt de HEERE van de heirscharen: Nog eens, een weinig tijds zal het zijn; en Ik zal de hemelen, en de aarde, en de zee, en het droge doen beven.
7 (2:8) Ja, Ik zal al de heidenen doen beven, en zij zullen komen tot de Wens aller heidenen, en Ik zal, dit huis met heerlijkheid vervullen, zegt de HEERE van de heirscharen.
8 (2:9) Mijn is het zilver, en Mijn is het goud, spreekt de HEERE van de heirscharen.
9 (2:10) De heerlijkheid van dit laatste huis zal groter worden, dan van het eerste, zegt de HEERE van de heirscharen; en in deze plaats zal Ik vrede geven, spreekt de HEERE van de heirscharen.
10 (2:11) Op de vier en twintigsten dag van de negende maand, in het tweede jaar van Darius, gebeurde het woord van de HEERE door de dienst van de profeet Haggai, en zei::

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 (2:12) Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Vraag nu de priesters de wet, en zei::
12 (2:13) Ziet, iemand draagt heilig vlees in de slip van zijn kleed, en hij raakt met zijn slip aan het brood, of aan het moes, of aan de wijn, of aan de olie, of aan enige spijze, zal het heilig worden? En de priesters antwoordden, en zeiden: Neen.
13 (2:14) En Haggai zei: Indien iemand, die onrein is van een dood lichaam, iets van die dingen aanroert, zal het onrein worden? En de priesters antwoordden, en zeiden: Het zal onrein worden.
14 (2:15) Toen antwoordde Haggai, en zei: Zo is dit volk, en zo is deze natie voor Mijn aangezicht, spreekt de HEERE, en zo is al het werk hunner handen; en wat zij daar offeren, dat is onrein.
15 (2:16) En nu, stelt er toch uw hart op, van deze dag af en opwaarts, eer er steen op steen gelegd werd aan de tempel van de HEERE;
16 (2:17) Eer die dingen geschiedden, kwam iemand tot de koren hoop van twintig maten, zo waren er maar tien; komende tot de wijnbak, om vijftig maten van de pers te scheppen, zo waren er maar twintig.
17 (2:18) Ik sloeg u met brandkoren, met honigdauw en met hagel, al het werk uwer handen; en u keerdet u niet tot Mij, spreekt de HEERE.
18 (2:19) Stelt er toch uw hart op, van deze dag af en opwaarts; van de vier en twintigsten dag van de negende maand af, van de dag af, als het fondament aan de tempel van de HEERE is gelegd geworden, stelt er uw hart op.
19 (2:20) Is er nog zaad in de schuur? Zelfs tot de wijnstok, en de vijgeboom, en de granaatappelboom, en de olijfboom, die niet gedragen heeft, die zal Ik van deze dag af zegenen.
20 (2:21) Het woord van de HEERE nu gebeurde ten tweeden male tot Haggai, op de vier en twintigsten van de maand, en zei::
21 (2:22) Spreek tot Zerubbabel, de vorst van Juda, en zei:: Ik zal de hemelen en de aarde bewegen.
22 (2:23) En Ik zal de troon van de koninkrijken omkeren, en verdelgen de vastigheid van de koninkrijken van de heidenen; en Ik zal de wagen omkeren, en die daarop rijden; en de paarden, en die daarop rijden, zullen nederstorten, een ieder in van de anderen zwaard.
23 (2:24) Te die dage, spreekt de HEERE van de heirscharen, zal Ik u nemen, o Zerubbabel, u zoon van Sealthiel, Mijn knecht! spreekt de HEERE, en Ik zal u stellen, als een zegelring; want u heb Ik verkoren, spreekt de Heere van de heirscharen.

ZACHERIA

1

1 In de achtste maand, in het tweede jaar van Darius, gebeurde het woord van de HEERE tot Zacharia, de zoon van Berechja, de zoon van Iddo, de profeet, en zei::
2 De HEERE is zeer vertoornd geweest tegen uw vaderen.
3 Daarom zeg tot hen: Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Keert weer tot Mij, spreekt de HEERE van de heirscharen, zo zal Ik weer tot u keren, zegt de HEERE van de heirscharen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Weest niet als uw vaderen, tot die de vorige profeten riepen, en zei:: Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Bekeert u toch van uw boze wegen, en uw boze handelingen; maar zij hoorden niet, en zij luisterden niet naar Mij, spreekt de HEERE.
5 Uw vaderen, waar zijn die? En de profeten, zullen zij in eeuwigheid leven?
6 Nochtans Mijn woorden en Mijn inzettingen, die Ik Mijn knechten, de profeten, geboden had, hebben zij uw vaders niet getroffen? zodat zij wederkerende zeiden: Zoals de HEERE van de heirscharen gedacht heeft ons te doen, naar onze wegen en naar onze handelingen, zo heeft Hij met ons gedaan.
7 Op de vier en twintigsten dag, in de elfde maand (die de maand Schebat is), in het tweede jaar van Darius, gebeurde het woord van de HEERE tot Zacharia, de zoon van Berechja, de zoon van Iddo, de profeet, en zei::
8 Ik zag van de nachts, en ziet, een Man rijdende op een rood paard, en Hij stond tussen de mirten, die in de diepte waren; en achter Hem waren rode, bruine en witte paarden.
9 En Ik zei: Mijn Heere! wat zijn deze? Toen zei tot mij de Engel, Die met mij sprak: Ik zal u tonen, wat deze zijn.
10 Toen antwoordde de Man, Die tussen de mirten stond, en zei: Deze zijn het, die de HEERE uitgezonden heeft, om het land te doorwandelen.
11 En zij antwoordden de Engel van de HEERE, Die tussen de mirten stond, en zeiden: Wij hebben het land doorwandeld, en ziet, het gehele land zit en het is stil.
12 Toen antwoordde de Engel van de HEERE, en zei: HEERE van de heirscharen! hoe lang zult U U niet ontfermen over Jeruzalem, en over de steden van Juda, op welke U gram geweest bent, deze zeventig jaren?
13 En de HEERE antwoordde de Engel, Die met mij sprak, goede woorden, troostelijke woorden.
14 En de Engel, Die met mij sprak, zei tot mij: Roep uit, en zei:: Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Ik ijver over Jeruzalem en over Sion met een groten ijver.
15 En Ik ben met een zeer groten toorn vertoornd tegen die geruste heidenen; want Ik was een weinig toornig, maar zij hebben ten kwade geholpen.
16 Daarom zegt de HEERE zo: Ik ben tot Jeruzalem wedergekeerd met ontfermingen; Mijn huis zal daarin gebouwd worden, spreekt de HEERE van de heirscharen, en het richtsnoer zal over Jeruzalem uitgestrekt worden.
17 Roep nog, en zei:: Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Mijn steden zullen nog uitgespreid worden vanwege het goede; want de HEERE zal Sion nog troosten, en Hij zal Jeruzalem nog verkiezen.
18 En ik hief mijn ogen op, en zag; en ziet, er waren vier hoornen.
19 En ik zei tot de Engel, Die met mij sprak: Wat zijn deze? En Hij zei tot mij: Dat zijn de hoornen, welke Juda, Israel en Jeruzalem verstrooid hebben.
20 En de HEERE toonde mij vier smeden.
21 Toen zei ik: Wat komen die maken? En Hij sprak, en zei:: Dat zijn de hoornen, die Juda verstrooid hebben, zodat niemand zijn hoofd ophief; maar deze zijn gekomen om die te verschrikken, om de hoornen van de heidenen neder te werpen, welke de hoorn verheven hebben tegen het land van Juda, om dat te verstrooien.

2

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Wederom hief ik mijn ogen op, en ik zag; en ziet, er was een man, en in zijn hand was een meetsnoer.
2 En ik zei: Waar gaat u henen? En hij zei tot mij: Om Jeruzalem te meten; om te zien, hoe groot haar breedte, en hoe groot haar lengte wezen zal.
3 En ziet, de Engel, Die met mij sprak, ging uit; en een andere Engel ging uit, hem tegemoet.
4 En hij zei tot hem: Loop, spreek deze jongeling aan, en zei:: Jeruzalem zal dorpsgewijze bewoond worden, vanwege de veelheid van de mensen en van de beesten, die in het midden daaevan wezen zal.
5 En Ik zal haar wezen, spreekt de HEERE, een vurige muur rondom; en Ik zal tot heerlijkheid wezen in het midden van haar.
6 Hui, hui, vliedt toch uit het Noorderland, spreekt de HEERE; want Ik heb u uitgebreid naar de vier winden van de hemels, spreekt de HEERE.
7 Hui, Sion! ontkomt u , die woont bij de dochter van Babel!
8 Want zo zegt de HEERE van de heirscharen: Naar de heerlijkheid over u, heeft Hij mij gezonden tot die heidenen, die u beroofd hebben; want die u aanraakt, die raakt Zijn oogappel aan.
9 Want ziet, Ik zal Mijn hand over henlieden bewegen, en zij zullen hunnen knechten een roof wezen. Zo zult u lieden weten, dat de HEERE van de heirscharen mij gezonden heeft.
10 Juich en verblijd u, u dochter Sions; want zie, Ik kom, en Ik zal in het midden van u wonen, spreekt de HEERE.
11 En vele heidenen zullen te die dage de HEERE toegevoegd worden, en zij zullen Mij tot een volk wezen; en Ik zal in het midden van u wonen; en u zult weten, dat de HEERE van de heirscharen mij tot u gezonden heeft.
12 Dan zal de HEERE Juda erven voor Zijn deel, in het heilige land, en Hij zal Jeruzalem nog verkiezen.
13 Zwijg, alle vlees, voor het aangezicht van de HEERE! want Hij is ontwaakt uit Zijn heilige woning.

3
1 Daarna toonde Hij mij Josua, de hogepriester, staande voor het aangezicht van de Engel van de HEERE; en de satan stond aan zijn rechterhand, om hem te wederstaan.
2 Doch de HEERE zei tot de satan: De HEERE schelde u, u satan! ja, de HEERE schelde u, Die Jeruzalem verkiest; is deze niet een vuurbrand uit het vuur gerukt?
3 Josua nu was bekleed met vuile klederen, als hij voor het aangezicht van de Engels stond.
4 Toen antwoordde Hij, en sprak tot degenen, die voor Zijn aangezicht stonden, en zei:: Doet deze vuile klederen van hem weg. Daarna sprak Hij tot hem: Zie, Ik heb uw ongerechtigheid van u weggenomen, en Ik zal u wisselklederen aandoen.
5 Dies zeg Ik: Laat ze een reinen hoed op zijn hoofd zetten. En zij zetten die reinen hoed op zijn hoofd, en zij gingen hem klederen aan; en de Engel van de HEERE stond daarbij.
6 Toen betuigde de Engel van de HEERE Josua, en zei::
7 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Indien u in Mijn wegen zult wandelen, en indien u Mijn wacht zult waarnemen, zo zult u ook Mijn huis richten, en ook Mijn voorhoven bewaren; en Ik zal u wandelingen geven onder deze, die hier staan.
8 Hoor nu toe, Josua, u hogepriester! u en uw vrienden, die voor uw aangezicht zitten, want zij zijn een wonderteken; want ziet, Ik zal Mijn Knecht, de SPRUITE, doen komen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Want ziet, aangaande die steen, welke Ik gelegd heb voor het aangezicht van Josua, op die enen steen zullen zeven ogen wezen; ziet, Ik zal zijn graveersel graveren, spreekt de HEERE van de heirscharen, en Ik zal de ongerechtigheid dezes lands op een dag wegnemen.
10 Te die dage, spreekt de HEERE van de heirscharen, zult u lieden een ieder zijn naaste nodigen tot onder de wijnstok en tot onder de vijgeboom.

4
1 En de Engel, Die met mij sprak, kwam weer; en Hij wekte mij op, gelijk een man, die van zijn slaap opgewekt wordt.
2 En Hij zei tot mij: Wat ziet u ? En ik zei: Ik zie, en ziet, een geheel gouden kandelaar, en een oliekruikje boven zijn hoofd, en zijn zeven lampen daarop; die lampen hadden zeven en zeven pijpen, die boven zijn hoofd waren;
3 En twee olijfbomen daarnevens, een ter rechterzijde van het oliekruikje, en een tot zijn linkerzijde.
4 En ik antwoordde, en zei tot de Engel, Die met mij sprak, en zei:: Mijn Heere! wat zijn deze dingen?
5 Toen antwoordde de Engel, Die met mij sprak, en zei tot mij: Weet u niet, wat deze dingen zijn? En ik zei: Neen, mijn Heere!
6 Toen antwoordde Hij, en sprak tot mij, en zei:: Dit is het woord van de HEERE tot Zerubbabel, en zei:: Niet door kracht noch door geweld, maar door Mijn Geest zal het gebeuren, zegt de HEERE van de heirscharen.
7 Wie bent u , o grote berg? Voor het aangezicht van Zerubbabel zult u worden tot een vlak veld; want hij zal de hoofdsteen voortbrengen met toeroepingen: Genade, genade zij denzelven!
8 Het woord van de HEERE gebeurde verder tot mij, en zei::
9 De handen van Zerubbabel hebben dit huis gegrondvest, zijn handen zullen het ook voleinden; opdat u weet, dat de HEERE van de heirscharen mij tot u gezonden heeft.
10 Want wie veracht de dag van de kleine dingen? daar zich toch die zeven verblijden zullen, als zij het tinnen gewicht zullen zien in de hand van Zerubbabel; dat zijn de ogen van de HEERE, die het gehele land doortrekken.
11 Verder antwoordde ik, en zei tot Hem: Wat zijn die twee olijfbomen, ter rechterzijde van de kandelaars, en aan zijn linkerzijde?
12 En andermaal antwoordende, zo zei ik tot Hem: Wat zijn die twee takjes van de olijfbomen, welke in de twee gouden kruiken zijn, die goud van zich gieten?
13 En Hij sprak tot mij, en zei:: Weet u niet, wat deze zijn? En ik zei: Neen, mijn Heere!
14 Toen zei Hij: Deze zijn de twee olietakken, welke voor de Heere van de gehele aarde staan.

5
1 En ik hief mijn ogen weer op, en ik zag; en ziet, een vliegende rol.
2 En Hij zei tot mij: Wat ziet u ? En ik zei: Ik zie een vliegende rol, welker lengte is van twintig ellen, en haar breedte van tien ellen.
3 Toen zei Hij tot mij: Dit is de vloek, die uitgaan zal over het gehele land; want een ieder, die steelt, zal van hier, volgens denzelven vloek, uitgeroeid worden; desgelijks een ieder, die valselijk zweert, zal van hier, volgens denzelven vloek, uitgeroeid worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Ik breng deze vloek voort, spreekt de HEERE van de heirscharen, dat hij kome in het huis van de dief, en in het huis desgenen, die bij Mijn Naam valselijk zweert; en hij zal in het midden van zijn huizes overnachten, en hij zal het verteren, met zijn houten en zijn stenen.
5 En de Engel, Die met mij sprak, ging uit, en zei tot mij: Hef nu uw ogen op, en zie, wat dit zij, dat er voortkomt.
6 En ik zei: Wat is dat? En Hij zei: Dit is een efa, die voortkomt. Verder zei Hij: Dit is het oog over henlieden in het gehele land.
7 En ziet, een plaat van lood werd opgeheven, en er was een vrouw, zittende in het midden van de efa.
8 En Hij zei: Deze is de goddeloosheid; en Hij wierp ze in het midden van de efa; en Hij wierp het loden gewicht op de mond daaevan.
9 En ik hief mijn ogen op, en ik zag; en ziet, twee vrouwen kwamen voort, en wind was in haar vleugelen, en zij hadden vleugelen, als de vleugelen eens ooievaars; en zij voerden de efa tussen de aarde en tussen de hemel.
10 Toen zei ik tot de Engel, Die met mij sprak: Waarhenen brengen zij deze efa?
11 En Hij zei tot mij: Om haar een huis te bouwen in het land Sinear; dat zij daar gevestigd en gesteld worde op haar grondvesting.

6
1 En ik hief mijn ogen weer op, en ik zag; en ziet, vier wangens gingen er uit van tussen twee bergen, en die bergen waren bergen van koper.
2 Aan de eersten wagen waren rode paarden; en aan de tweeden wagen waren zwarte paarden.
3 En aan de derden wagen witte paarden; en aan de vierden wagen hagelvlekkige paarden, die sterk waren.
4 En ik antwoordde, en zei tot de Engel, Die met mij sprak: Wat zijn deze, mijn Heere?
5 En de Engel antwoordde, en zei tot mij: Deze zijn de vier winden van de hemels, uitgaande van daar zij stonden voor de Heere van de gehele aarde.
6 Aan welke wagen de zwarte paarden zijn, die paarden gaan uit naar het Noorderland; en de witte gaan uit, dezelve achterna; en de hagelvlekkige gaan uit naar het Zuiderland.
7 En die sterke paarden gingen uit, en zochten voort te gaan, om het land te doorwandelen; want Hij had gezegd: Gaat heen, doorwandelt het land. En zij doorwandelden het land.
8 En Hij riep mij, en sprak tot mij, en zei:: Zie, deze, die uitgegaan zijn naar het Noorderland, hebben Mijn Geest doen rusten in het Noorderland.
9 En van de HEERE woord gebeurde tot mij, en zei::
10 Neem van de gevankelijk weggevoerden van Cheldai, van Tobia, en van Jedaja, en kom u te die dage, en ga in ten huize van Josia, de zoon van Zefanja, die uit Babel gekomen zijn;
11 Te weten, neem zilver en goud, en maak kronen; en zet ze op het hoofd van Josua, de zoon van Jozadak, de hogepriester.
12 En spreek tot hem, en zei:: Zo spreekt de HEERE van de heirscharen, en zei:: Ziet, een Man, Wiens naam is SPRUITE, Die zal uit Zijn plaats spruiten, en Hij zal van de HEERE tempel bouwen.
13 Ja, Hij zal de tempel van de HEERE bouwen, en Hij zal het sieraad dragen, en Hij zal zitten, en heersen op Zijn troon; en Hij zal priester zijn op Zijn troon; en de raad van de vredes zal tussen die Beiden wezen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 En die kronen zullen wezen voor Chelem, en voor Tobia, en voor Jedaja, en voor Chen, de zoon van Zefanja, tot een gedachtenis in de tempel van de HEERE.
15 En die verre zijn, zullen komen, en zullen bouwen in de tempel van de HEERE, en u lieden zult weten, dat de HEERE van de heirscharen mij tot u gezonden heeft. Dit zal gebeuren, indien u vlijtiglijk zult horen naar de stem van de HEERE, uws Gods.

7

1 Het gebeurde nu in het vierde jaar van de koning Darius, dat het woord van de HEERE gebeurde tot Zacharia, op de vierden van de negende maand, namelijk in Chisleu.
2 Toen men naar het huis van God gezonden had Sarezer, en Regem-melech, en zijn mannen, om het aangezicht van de HEERE te smeken;
3 En zei: tot de priesters, die in het huis van de HEERE van de heirscharen waren, en tot de profeten, en zei:: Moet ik wenen in de vijfde maand, mij afzonderende, zoals ik gedaan heb nu zo vele jaren?
4 Toen gebeurde het woord van de HEERE van de heirscharen tot mij, en zei::
5 Spreek tot het gehele volk dezes lands, en tot de priesters, en zei:: Toen u vasttet en rouwklaagdet, in de vijfde en in de zevende maand, namelijk nu zeventig jaren, hebt u lieden Mij, Mij enigszins gevast?
6 Of als u at, en als u dronkt, waart u het niet, die daar at, en u , die daar dronkt?
7 Zijn het niet de woorden, welke de HEERE uitriep door de dienst van de vorige profeten, toen Jeruzalem bewoond en gerust was, en haar steden rondom haar; en het zuiden en de laagte bewoond was?
8 Verder gebeurde het woord van de HEERE tot Zacharia, en zei::
9 Zo sprak de HEERE van de heirscharen, en zei:: Richt een waarachtig gericht, en doet goedertierenheid en barmhartigheden, de een aan de ander;
10 En verdrukt de weduwe noch de wees, de vreemdeling noch de ellendige; en denkt niet in uw hart de een van de anderen kwaad.
11 Maar zij weigerden op te merken, en gingen hun schouder terug, en zij verzwaarden hun oren, opdat zij niet hoorden.
12 En zij maakten hun hart als een diamant, opdat zij niet hoorden de wet en de woorden, die de HEERE van de heirscharen zond in Zijn Geest, door de dienst van de vorige profeten, waaruit ontstaan is een grote toorn van de HEERE van de heirscharen.
13 Daarom is het geschied, zoals Hij geroepen had, doch zij niet gehoord hebben, zo riepen zij ook, maar Ik hoorde niet, zegt de HEERE van de heirscharen;
14 Maar Ik heb hen weggestormd onder alle heidenen, welke zij niet kenden; en het land werd achter hen verwoest, zodat er niemand doorging, noch wederkeerde; want zij stelden het gewenste land tot een verwoesting.

8

1 Daarna gebeurde het woord van de HEERE van de heirscharen tot mij, en zei::
2 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Ik heb geijverd over Sion met een groten ijver; ja, met grote grimmigheid heb Ik over haar geijverd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Zo zegt de HEERE: Ik ben wedergekeerd tot Sion, en Ik zal in het midden van Jeruzalem wonen; en Jeruzalem zal geheten worden een stad van de waarheid, en de berg van de HEERE van de heirscharen, een berg van de heiligheid.
4 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Er zullen nog oude mannen en oude vrouwen zitten op de straten van Jeruzalem; een ieder zal zijn stok in zijn hand hebben vanwege de veelheid van de dagen.
5 En de straten dier stad zullen vervuld worden met jongens en meisjes, spelende op haar straten.
6 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Omdat het wonderlijk is in de ogen van het overblijfsel dezes volks in deze dagen, zou het daarom ook in Mijn ogen wonderlijk zijn? spreekt de HEERE van de heirscharen.
7 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Ziet, Ik zal Mijn volk verlossen uit het land van de opgangs, en uit het land van de nedergangs van de zon.
8 En Ik zal hen hierheen brengen, dat zij in het midden van Jeruzalem wonen zullen; en zij zullen Mij tot een volk zijn, en Ik zal hun tot een God zijn, in waarheid en in gerechtigheid.
9 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Laat uw handen sterk zijn, u lieden, die in deze dagen deze woorden gehoord hebt uit de mond van de profeten, die geweest zijn ten dage, als de grond van het huis van de HEERE van de heirscharen gelegd is, dat de tempel gebouwd zou worden.
10 Want voor die dagen kwam van de mensen loon te niet, en het loon van het vee was geen; en de uitgaande en de inkomende hadden geen vrede vanwege de vijand, want Ik zond alle mensen, een ieder tegen zijn naaste.
11 Maar nu zal Ik aan het overblijfsel dezes volks niet wezen, gelijk in de vorige dagen, spreekt de HEERE van de heirscharen.
12 Want het zaad zal voorspoedig zijn, de wijnstok zal zijn vrucht geven, en de aarde zal haar inkomen geven, en de hemelen zullen hun dauw geven; en Ik zal het overblijfsel dezes volks dit alles doen erven.
13 En het zal gebeuren, zoals u , o huis van Juda! en u , o huis Israels! geweest bent een vloek onder de heidenen, zo zal Ik u behoeden, en u zult een zegening wezen; vreest niet, laat uw handen sterk zijn.
14 Want zo zegt de HEERE van de heirscharen: Zoals Ik gedacht heb u kwaad te doen, toen Mij uw vaderen grotelijks vertoornden, zegt de HEERE van de heirscharen, en het heeft Mij niet berouwd.
15 Zo denk Ik wederom in deze dagen goed te doen aan Jeruzalem, en aan het huis van Juda; vreest niet!
16 Dit zijn de dingen, die u doen zult: spreekt de waarheid, een ieder met zijn naaste; oordeelt de waarheid en een oordeel van de vredes in uw poorten.
17 En denkt niet de een van de anderen kwaad in uw hart; en hebt een valsen eed niet lief; want al deze zijn dingen, die Ik haat, spreekt de HEERE.
18 Wederom gebeurde het woord van de HEERE van de heirscharen tot mij, en zei::
19 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Het vasten van de vierde, en het vasten van de vijfde, en het vasten van de zevende, en het vasten van de tiende maand, zal de huize van Juda tot vreugde, en tot blijdschap, en tot vrolijke hoogtijden wezen; hebt dan de waarheid en de vrede lief.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Nog zal het gebeuren, dat de volken, en de inwoners van vele steden komen zullen;
21 En de inwoners van de ene stad zullen gaan tot de inwoners van de andere, en zei:: Laat ons vlijtig henengaan, om te smeken het aangezicht van de HEERE, en om de HEERE van de heirscharen te zoeken; ik zal ook henengaan.
22 Zo zullen vele volken, en machtige heidenen komen, om de HEERE van de heirscharen te Jeruzalem te zoeken, en om het aangezicht van de HEERE te smeken.
23 Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Het zal in die dagen gebeuren, dat tien mannen, uit allerlei tongen van de heidenen, grijpen zullen, ja, de slip grijpen zullen van een Joodsen man, en zei:: Wij zullen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u is.

9
1 De last van het woord van de HEERE over het land Chadrach en Damaskus, zijn rust; want de HEERE heeft een oog over de mens, gelijk over al de stammen Israels.
2 En ook zal Hij Hamath met dezelve bepalen; Tyrus en Sidon, hoewel zij zeer wijs is;
3 En Tyrus zich sterkten gebouwd heeft, en zilver verzameld heeft als stof, en fijn goud als slijk van de straten;
4 Ziet, de HEERE zal haar uit het bezit stoten, en Hij zal haar vesting in de zee verslaan; en zij zal met vuur verteerd worden.
5 Askelon zal het zien, en zal vrezen; desgelijks Gaza, en zal grote smart hebben, veeleer Ekron, omdat hetgeen, waar zij op zagen, hen heeft te schande gemaakt; en de koning van Gaza zal vergaan, en Askelon zal niet bewoond worden.
6 En de bastaard zal te Asdod wonen, en Ik zal de hoogmoed van de Filistijnen uitroeien.
7 En Ik zal zijn bloed uit zijn mond wegdoen, en zijn verfoeiselen van tussen zijn tanden; zo zal hij ook onzen God overblijven; ja, hij zal zijn als een vorst in Juda, en Ekron als de Jebusiet.
8 En Ik zal Mij rondom Mijn huis legeren, vanwege het heirleger, vanwege de doorgaande, en vanwege de wederkerende, opdat de drijver niet meer door hen doorga; want nu heb Ik het met Mijn ogen aangezien.
9 Verheug u zeer, u dochter Sions! juich, u dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen, rechtvaardig, en Hij is een Heiland; arm, en rijdende op een ezel, en op een veulen, een jong van de ezelinnen.
10 En Ik zal de wagens uit Efraim uitroeien, en de paarden uit Jeruzalem; ook zal de strijdboog uitgeroeid worden, en Hij zal de heidenen vrede spreken; en Zijn heerschappij zal zijn van zee tot aan zee, en van de rivier tot aan de einden van de aarde.
11 U ook aangaande, o Sion! door het bloed uws verbonds, heb Ik uw gebondenen uit de kuil, daar geen water in is, uitgelaten.
12 Keert u lieden weer tot de sterkte, u gebondenen, die daar hoopt! ook heden verkondig Ik, dat Ik u dubbel zal weergeven;
13 Als Ik Mij Juda zal gespannen, en Ik Efraim de boog zal gevuld hebben; en Ik uw kinderen, o Sion! zal verwekt hebben tegen uw kinderen, o Griekenland! en u gesteld zal hebben als het zwaard van een held.
14 En de HEERE zal over henlieden verschijnen, en Zijn pijlen zullen uitvaren als een bliksem; en de Elohiem zal met de bazuin blazen, en Hij zal voorttreden met stormen uit het zuiden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 De HEERE van de heirscharen zal hen beschutten, en zij zullen eten, nadat zij de slingerstenen zullen ten ondergebracht hebben; zij zullen ook drinken, en een gedruis maken als de wijn; en zij zullen vervuld worden, gelijk het bekken, gelijk de hoeken van het altaar.
16 En de HEERE, hun God, zal ze te die dage behouden, als zijnde de kudde Van zijn volks; want gekroonde stenen zullen in Zijn land, als een banier, opgericht worden.
17 Want hoe groot zal zijn goed wezen en hoe groot zal zijn schoonheid wezen! Het koren zal de jongelingen, en de most zal de jonkvrouwen sprekende maken.

10
1 Begeert van de HEERE regen, ten tijde van de spaden regens; de HEERE maakt de weerlichten; en Hij zal hun regen genoeg geven voor ieder kruid op het veld.
2 Want de terafim spreken ijdelheid, en de waarzeggers zien valsheid, en zij spreken ijdele dromen, zij troosten met ijdelheid; daarom zijn zij henengetogen als schapen, zij zijn onderdrukt geworden; want er was geen herder.
3 Tegen de herders was Mijn toorn ontstoken, en over de bokken heb Ik bezoeking gedaan; maar de HEERE van de heirscharen zal Zijn kudde bezoeken, het huis van Juda, en Hij zal hen stellen, gelijk het paard Van zijn majesteit in de strijd.
4 Van hetzelve zal de hoeksteen, van hetzelve zal de nagel, van hetzelve zal de strijdboog, te zamen zullen van hetzelve alle drijvers voortkomen.
5 En zij zullen zijn als de helden, die in het slijk van de straten treden in de strijd, en zij zullen strijden; want de HEERE zal met hen wezen; en zij zullen die beschamen, die op paarden rijden.
6 En Ik zal het huis van Juda versterken, en het huis van Jozef zal Ik behouden, en Ik zal hen weer inzetten; want Ik heb Mij hunner ontfermd, en zij zullen wezen, alsof Ik hen niet verstoten had; want Ik ben de HEERE, hun God, en Ik zal ze verhoren.
7 En zij zullen zijn als een held van Efraim, en hun hart zal zich verblijden, als van de wijn; en hun kinderen zullen het zien, en zich verblijden, hun hart zal zich verheugen in de HEERE.
8 Ik zal hen toesissen, en zal ze vergaderen, want Ik zal ze verlossen; en zij zullen vermenigvuldigd worden, gelijk zij te voren vermenigvuldigd waren.
9 En Ik zal hen onder de volken zaaien, en zij zullen Mij gedenken in verre plaatsen; en zij zullen leven met hun kinderen, en wederkeren.
10 Want Ik zal ze wederbrengen uit Egypteland, en Ik zal ze vergaderen uit Assyrie; en Ik zal ze in het land van Gilead en Libanon brengen, maar het zal hun niet genoeg wezen.
11 En Hij zal door de zee gaan, die benauwende, en Hij zal de golven in de zee slaan, en al de diepten van de rivieren zullen verdrogen; dan zal de hoogmoed van Assur nedergeworpen worden, en de schepter van Egypte zal wegwijken.
12 En Ik zal hen sterken in de HEERE, en in Zijn Naam zullen zij wandelen, spreekt de HEERE.

11
1 Doe uw deuren open, o Libanon! opdat het vuur uw cederen vertere.
2 Huilt, u dennen! omdat de cederen gevallen zijn, omdat die heerlijke bomen verwoest zijn; huilt, u eiken van Basan! omdat het sterke woud nedergevallen is.
3 Er is een stem van de gehuils van de herderen, omdat hun heerlijkheid verwoest is; een stem van de gebruls van de jonge leeuwen, omdat de hoogmoed van de Jordaan verwoest is.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Zo zegt de HEERE, mijn God: Weidt deze slachtschapen.
5 Welker bezitters hen doden, en houden het voor geen schuld; en een ieder van hen, die ze verkopen, zegt: Geloofd zij de HEERE, dat ik rijk geworden ben! en niemand van degenen, die ze weiden, verschoont ze.
6 Zekerlijk, Ik zal niet meer de inwoners dezes lands verschonen, spreekt de HEERE; maar ziet, Ik zal de mensen overleveren, elk een in de hand van zijn naasten, en in de hand van zijn konings, en zij zullen dit land te morzel slaan, en Ik zal ze uit hun hand niet verlossen.
7 Dies heb ik deze slachtschapen geweid, omdat zij ellendige schapen zijn; en ik heb mij genomen twee stokken, de een heb ik genoemd LIEFELIJKHEID, en de anderen heb ik genoemd SAMENBINDERS; en ik heb die schapen geweid.
8 En ik heb drie herders in een maand afgesneden; want mijn ziel was over hen verdrietig geworden, en ook had hun ziel een walg van mij.
9 En ik zei: Ik zal u niet meer weiden; wat sterft, dat sterve, en wat afgesneden is, dat zij afgesneden, en dat de overgeblevenen de een van de anderen vlees verslinden.
10 En ik nam mijn stok LIEFELIJKHEID, en ik verbrak denzelven, te niet doende mijn verbond, hetwelk ik met al deze volken gemaakt had.
11 Dus werd het te die dage vernietigd, en zo hebben de ellendigen onder de schapen, die op mij wachtten, bekend, dat het van de HEERE woord was.
12 Want ik had tot henlieden gezegd: Indien het goed is in uw ogen, brengt mijn loon, en zo niet, laat het na. En zij hebben mijn loon gewogen, dertig zilverlingen.
13 Doch de HEERE zei tot mij: Werp ze henen voor de pottenbakker: een heerlijken prijs, die ik waard geacht ben geweest van hen! En ik nam die dertig zilverlingen, en wierp ze in het huis van de HEERE, voor de pottenbakker.
14 Toen verbrak ik mijn tweeden stok, SAMENBINDERS, te niet doende de broederschap tussen Juda en tussen Israel.
15 Verder zei de HEERE tot mij: Neem u nog eens dwazen herders gereedschap.
16 Want ziet, Ik zal een herder verwekken in dit land; dat gereed is om afgesneden te worden, zal hij niet bezoeken; het jonge zal hij niet zoeken, en het verbrokene zal hij niet helen, en het stilstaande zal hij niet dragen; maar het vlees van het vette zal hij eten, en derzelver klauwen zal hij verscheuren.
17 Wee de nietigen herder, de verlater van de kudde! Het zwaard zal over zijn arm zijn, en over zijn rechteroog; zijn arm zal ten enenmale verdorren, en zijn rechteroog zal ten enenmale donker worden.

12
1 De last van het woord van de HEERE over Israel. De HEERE spreekt, Die de hemel uitbreidt, en de aarde grondvest, en van de mensen geest in zijn binnenste formeert.
2 Ziet, Ik zal Jeruzalem stellen tot een drinkschaal van de zwijmeling allen volken rondom; ja, ook zal zij zijn over Juda, in de belegering tegen Jeruzalem.
3 En het zal te die dage gebeuren, dat Ik Jeruzalem stellen zal tot een lastigen steen allen volken; allen, die zich daarmede beladen, zullen zeker doorsneden worden; en al de volken van de aarde zullen zich tegen haar verzamelen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Te die dage, spreekt de HEERE, zal Ik alle paarden met schuwigheid slaan, en hun ruiters met zinneloosheid; maar over het huis van Juda zal Ik Mijn ogen openen, en alle paarden van de volken zal Ik met blindheid slaan.
5 Dan zullen de leidslieden van Juda in hun hart zeggen: De inwoners van Jeruzalem zullen mij een sterkte zijn in de HEERE van de heirscharen, hun God.
6 Te die dage zal Ik de leidslieden van Juda stellen als een vurige haard onder het hout, en als een vurige fakkel onder de schoven; en zij zullen ter rechter zijde en ter linkerzijde alle volken rondom verteren; en Jeruzalem zal nog blijven in haar plaats te Jeruzalem.
7 En de HEERE zal de tenten van Juda ten voorste behouden, opdat de heerlijkheid van het huis Davids, en de heerlijkheid van de inwoners van Jeruzalem, zich niet verheffe tegen Juda.
8 Te die dage zal de HEERE de inwoners van Jeruzalem beschutten; en die, die onder hen struikelen zou, zal te die dage zijn als David; en het huis Davids zal zijn als goden; als de Engel van de HEERE voor hun aangezicht.
9 En het zal te die dage gebeuren, dat Ik zal zoeken te verdelgen alle heidenen, die tegen Jeruzalem aankomen.
10 Doch over het huis Davids, en over de inwoners van Jeruzalem, zal Ik uitstorten de Geest van de genade en van de gebeden; en zij zullen Mij aanschouwen, Die zij doorstoken hebben, en zij zullen over Hem rouwklagen, als met de rouwklage over een enigen zoon; en zij zullen over Hem bitterlijk kermen, gelijk men bitterlijk kermt over een eerstgeborene.
11 Te die dage zal te Jeruzalem de rouwklage groot zijn, gelijk die rouwklage van Hadadrimmon, in het dal van Megiddon.
12 En het land zal rouwklagen, elk geslacht bijzonder; het geslacht van het huis Davids bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder; en het geslacht van het huis van Nathan bijzonder, en hun vrouwen bijzonder;
13 Het geslacht van het huis van Levi bijzonder, en hun vrouwen bijzonder; het geslacht van Simei bijzonder, en hun vrouwen bijzonder;
14 Al de overige geslachten, elk geslacht bijzonder, en hunlieder vrouwen bijzonder.

13
1 Te die dage zal er een Fontein geopend zijn voor het huis Davids, en voor de inwoners van Jeruzalem, tegen de zonde en tegen de onreinheid.
2 En het zal te die dage gebeuren, spreekt de HEERE van de heirscharen, dat Ik uitroeien zal uit het land de namen van de afgoden, dat zij niet meer gedacht zullen worden; ja, ook de profeten, en de onreinen geest zal Ik uit het land wegdoen.
3 En het zal gebeuren, wanneer iemand meer profeteert, dat zijn vader en zijn moeder, die hem gegenereerd hebben, tot hem zullen zeggen: U zult niet leven, omdat u valsheid gesproken hebt in de Naam van de HEERE; en zijn vader en zijn moeder, die hem gegenereerd hebben, zullen hem doorsteken, wanneer hij profeteert.
4 En het zal gebeuren te die dage, dat die profeten beschaamd zullen worden, een ieder vanwege zijn gezicht, wanneer hij profeteert; en zij zullen geen haren mantel aandoen, om te liegen.
5 Maar hij zal zeggen: Ik ben geen profeet, ik ben een man, die het land bouwt; want een mens heeft mij daartoe geworven van mijn jeugd aan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 En zo iemand tot hem zegt: Wat zijn deze wonden in uw handen? zo zal hij zeggen: Het zijn de wonden, waarmede ik geslagen ben, in het huis van mijn liefhebbers.
7 Zwaard! ontwaak tegen Mijn Herder, en tegen de Man, Die Mijn Metgezel is, spreekt de HEERE van de heirscharen; sla die Herder, en de schapen zullen verstrooid worden; maar Ik zal Mijn hand tot de kleinen wenden.
8 En het zal gebeuren in het gehele land, spreekt de HEERE, de twee delen daarin zullen uitgeroeid worden, en de geest geven; maar het derde deel zal daarin overblijven.
9 En Ik zal dat derde deel in het vuur brengen, en Ik zal het louteren, gelijk men zilver loutert, en Ik zal het beproeven, gelijk men goud beproeft; het zal Mijn Naam aanroepen, en Ik zal het verhoren; Ik zal zeggen: Het is Mijn volk; en het zal zeggen: De HEERE is mijn God.

14
1 Ziet, de dag komt de HEERE, dat uw roof zal uitgedeeld worden in het midden van u, o Jeruzalem!
2 Want Ik zal alle heidenen tegen Jeruzalem ten strijde verzamelen; en de stad zal ingenomen, en de huizen zullen geplunderd, en de vrouwen zullen geschonden worden; en de helft van de stad zal uitgaan in de gevangenis; maar het overige van de volks zal uit de stad niet uitgeroeid worden.
3 En de HEERE zal uittrekken, en Hij zal strijden tegen die heidenen, gelijk ten dage als Hij gestreden heeft, ten dage van de strijds.
4 En Zijn voeten zullen te die dage staan op de Olijfberg, die voor Jeruzalem ligt, tegen het oosten; en de Olijfberg zal in tweeen gespleten worden naar het oosten, en naar het westen, zodat er een zeer grote vallei zal zijn; en de ene helft van de bergs zal wijken naar het noorden, en de helft deszelven naar het zuiden.
5 Dan zult u lieden vlieden door de vallei Van mijn bergen (want deze vallei van de bergen zal reiken tot Azal), en u zult vlieden, zoals u vloodt voor de aardbeving in de dagen van Uzzia, de koning van Juda; de zal de HEERE, mijn God, komen, en al de heiligen met U, o HEERE!
6 En het zal te die dage gebeuren, dat er niet zal zijn het kostelijk licht, en de dikke duisternis.
7 Maar het zal een enige dag zijn, die de HEERE bekend zal zijn; het zal noch dag, noch nacht zijn; en het zal gebeuren, ten tijde van de avonds, dat het licht zal wezen.
8 Ook zal het te die dage gebeuren, dat er levende wateren uit Jeruzalem vlieten zullen, de helft van die naar de oostzee, en de helft van die naar de achterste zee aan; zij zullen van de zomers en van de winters zijn.
9 En de HEERE zal tot Koning over de gehele aarde zijn; te die dage zal de HEERE een zijn, en Zijn Naam een.
10 Dit gehele land zal rondom als een vlak veld gemaakt worden, van Geba tot Rimmon toe, zuidwaarts van Jeruzalem; en zij zal verhoogd en bewoond worden in haar plaats; van de poort van Benjamin af, tot aan de plaats van de eerste poort, tot aan de Hoekpoort toe; en van de toren van Hananeel, tot aan van de koning wijnbakken toe.
11 En zij zullen daarin wonen, en er zal geen verbanning meer zijn; want Jeruzalem zal zeker wonen.
12 En dit zal de plaag zijn, waarmede de HEERE al de volken plagen zal, die tegen Jeruzalem krijg gevoerd zullen hebben: Hij zal een iegelijks vlees, daar hij op zijn voeten staat, doen

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

uitteren; en een iegelijks ogen zullen uitteren in hun holen; een eens iegelijks tong zal in hun mond uitteren.
13 Ook zal het te die dage gebeuren, dat er een groot gedruis van de HEERE onder hen zal wezen, zodat zij een ieder van zijn naasten hand zullen aangrijpen, een eens ieders hand zal tegen de hand van zijn naasten opgaan.
14 En ook zal Juda te Jeruzalem strijden; en het vermogen aller heidenen rondom zal verzameld worden, goud en zilver, en klederen in grote menigte.
15 Zo zal ook de plaag van de paarden, van de muildieren, van de kemelen, en van de ezelen, en aller beesten zijn, die in die heirlegers geweest zullen zijn, gelijk geen plaag geweest is.
16 En het zal gebeuren, dat al de overgeblevenen van alle heidenen, die tegen Jeruzalem zullen gekomen zijn, die zullen van jaar tot jaar optrekken om aan te bidden de Koning, de HEERE van de heirscharen, en om te vieren het feest van de loofhutten.
17 En het zal gebeuren, zo wie van de geslachten van de aarde niet zal optrekken naar Jeruzalem, om de Koning, de HEERE van de heirscharen, te aanbidden, zo zal er over henlieden geen regen wezen.
18 En indien het geslacht van de Egyptenaren, over die de regen niet is, niet zal optrekken noch komen, zo zal die plaag over hen zijn, met die de HEERE die heidenen plagen zal, die niet optrekken zullen, om te vieren het feest van de loofhutten.
19 Dit zal de zonde van de Egyptenaren zijn, veeleer de zonde aller heidenen, die niet optrekken zullen, om te vieren het feest van de loofhutten.
20 Te die dage zal op de bellen van de paarden staan: De HEILIGHEID Van de HEERE. En de potten in het huis van de HEERE zullen zijn als de sprengbekkens voor het altaar;
21 Ja, al de potten in Jeruzalem en in Juda zullen de HEERE van de heirscharen heilig zijn, zodat allen, die offeren willen, zullen komen, en van dezelve nemen, en in dezelve koken; en er zal geen Kanaaniet meer zijn, in het huis van de HEERE van de heirscharen, te die dage.

MALEACHIE

Het Boek Maleachi

Hoofdstuk 1.

(1)
De last van het woord van De HEERE voor Israël door Maleachi.
(2)
Ik heb u liefgehad, zegt De HEERE, en toch zegt u: waarmee hebt u ons liefgehad? Was Ezau niet de broer van Jacob? zegt De HEERE, toch heb ik Jacob liefgehad,
(3)
Maar Ezau het boek op de tweede plaats gezet en zijn bergen tot een verwoesting gemaakt, ik heb zijn erfdeel gegeven aan de jakhals van de wildernis.
(4)
Terwijl Edom zegt: wij zijn neergeslagen, maar wij zullen terugkeren en de verwoeste plaatsen herbouwen, maar dit zegt De HEERE van de legerscharen: zij zullen bouwen maar ik zal

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

neerslaan, en zij zullen worden genoemd: de grens van boosheid, het volk dat De HEERE blijvend heeft verstoten.
(5)
En uw ogen zullen het zien, en u zult zeggen: De HEERE is groot, ook voorbij de grenzen van Israël.
(6)
en zoon eert zijn vader, en een dienaar zijn meester, als ik dan vader ben, waar is mijn eer? En als ik uw meester ben, waar is dan het respect, zegt De HEERE van de legerscharen tot u, ja, tot u, priesters die mijn naam verachten. En u zegt: waarmee hebben wij uw naam geminacht?
(7)
Uw offer bevuild brood boot op mijn altaar, en u zegt: waarmee hebben wij u bevuild? Omdat u hebt gezegd: de tafel van De HEERE is verwerpelijk.
(8)
Wanneer u blinde dieren offert, is dat geen kwaad! En wanneer u het lamme en het zieke offert, is dat geen slechtheid? Als u dat aan uw heersers geeft, vindt dat dan bij hen enig behagen? Of zal hij uw persoon dan plotseling meer respecteren, zegt De HEERE van de legerscharen!
(9)
En nu vraag ik u, zoekt de gunst van God zodat jij u genadig zal zijn! Want als dit uw handelwijze is, zal wij dan wie dan ook van u accepteren?, zegt De HEERE van de legerscharen.
(10)
Dat er toch iemand onder u zou zijn die de deuren zou sluiten, zodat men geen ijdel vuur op mijn altaar zou ontsteken! Ik heb geen behagen in u, zegt De HEERE van de legerscharen, en ook zal ik de offers uit uw hand niet aanvaarden.
(11)
Want vanaf de plaats waar de zon opgaat tot aan de plaats waar de zon ondergaat is mijn naam groot onder de volkeren, en op iedere plaats worden offers aan mijn naam gebracht, heilige offers, want mijn naam is groot onder de volkeren, zegt De HEERE van de legerscharen.
(12)
Maar u maakt mijn offers onheilig, omdat u zegt: de tafel van De HEERE is verontreinigd, en ook de vruchten daarvan, zelfs het voedsel dat daar op ligt is verachtelijk.
(13)
Ook zegt u: werkelijk wat een ellende is dit allemaal, u hebt aan de offers geroken, zegt De HEERE van de legerscharen, en u hebt als offer gebracht wat genomen is door geweld, wat lam en ziek is, dat hebt u als offers gebracht, zou ik dat uit uw hand aanvaarden, zegt De HEERE?
(14)
Maar vervloekt is hij die gewetenloos handelt, die in zijn kudde gezonde dieren heeft en belooft een offer aan De HEERE te brengen, maar een gebrekkig dier offert, want ik ben de grote koning zegt De HEERE van de legerscharen, en mijn naam wordt gerespecteerd onder de volkeren.

Hoofdstuk 2.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(1)
En nu, dit gebod is voor u priesters!
(2)
.Wanneer u niet zult luisteren, en het niet ter harte zult nemen, om aan mijn naam eer en glorie te geven, zegt De HEERE van de heerscharen, dan zouden ik uw zegeningen in een vloek veranderen en uw zegeningen verzoeken, omdat u mijn woorden niet terzake hebt genomen
(3)
Werkelijk, ik zal het zaad bestraffen u tot uw pijniging, en ontlasting over uw gezicht smeren, zelfs de ontlasting van de offers, en het zal daarvoor apart worden gehouden..
(4)
Weet dan dat ik mijn geboden aan u heb gegeven, en dat mijn verbond is met Levi, zegt De HEERE van de legerscharen.
(5)
Mijn verbond met hem was een verbond van leven en vrede, ik heb hem dat gegeven, en hij heeft mij gerespecteerd, en had eerbied voor mijn naam.
(6)
Het onderwijs van waarheid was in zijn mond, om gerechtigheid werd op zijn lippen niet gevonden, hij wandelde met mij in vrede en oprechtheid, en hield velen tegen van boosheid.
(7)
Want de lippen van de priesters dienen kennis uit te spreken, en mijn onderwijs moet in hun mond zijn, want hij is de boodschapper van De HEERE van de legerscharen.
(8)

Maar zij hebben zich gekeerd naar de andere kant van de weg, en hebben velen door struikelen in het onderwijs, en hebben het verbond met Levi verderfelijk gemaakt, zegt De HEERE van de legerscharen.
(9)
Daarom heb ij u verwerpelijk en verachtelijk gemaakt onder de volkeren, overeenkomstig het feit dat u mijn wegen niet hebben bewandeld, maar personen aanzag voor wat betreft onderwijs.
(10)
Hebben wij niet allen een vader? Heeft God ons niet allemaal geschapen? Waarom handelen we dan verraderlijk tegenover iedere man en onze broeders, en verontreinigen wij het verbond van onze vaderen?
(11)
Juda heeft verraderlijk gehandeld, en afschuwelijke zaken zijn bedreven in Israël en in Jeruzalem, want Juda heeft de door De HEERE geliefde heiligheid verontreinigd, en is gehuwd met de dochters van een vreemde godheid.
(12)

Moge De HEERE zijn die deze dingen doet afsnijden, en die geroepen is maar geen antwoord heeft gegeven uit de tenten van Jacob, en hem die offers offert aan De HEERE van de legerscharen.
(13)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

En ook dit doet u: u bedekt het altaar van De HEERE met tranen en wenen, en met zuchten, omdat hij niet meer naar u omkijkt, en ook het goede uit zijn hand niet meer aan u geeft.
(14)
Toch vraagt u: waarom? Omdat De HEERE een getuige is geweest tussen nu en de vrouw van uw jeugd, met die u verraderlijk hebt gehandeld, hoewel zij uw metgezel is en de vrouw van het verbond.
(15)
Niemand die zo doet heeft een betrouwbare geest! Want wat zoekt die ene? De zaad, van God gegeven. Daarom, weest zorgvuldig met uw geest, en laat niemand verraderlijk handelen tegen de vrouw van zijn jeugd.
(16)
Want ik haat het wegzenden, zegt De HEERE, de God van Israël, en hem die zijn kleding bedekt met geweld, zegt De HEERE van de legerscharen: daarom, waakt over uw geest zodat u niet verraderlijk gaat handelen.
(17)
U hebt De HEERE vermoeid met woorden. En dan zegt u: waarmee hebben wij hem vermoeden? Omdat u zegt: iedereen die kwaad doet is goed in de ogen van De HEERE, en dat behaagt hem, en ook zegt u: waar is de God van de rechtvaardigheid?

Hoofdstuk 3.

(1)
Werkelijk, heeft zijn mijn boodschapper, en hij zal de weg voor mij bereiden, en de God die u zoekt, zal plotseling tot zijn tempel komen en de boodschapper van het verbond die u verwacht, hij komt, zegt De HEERE van de legerscharen.
(2)
Wie mag de dag van zijn komst verwachten? En wie zal standhouden wanneer hij verschijnt? Want hij is als het vuur van de zuiveraar, als het loog van de volder.
(3)
Hij zal zitten om het zilver en goud te louteren, en hij zal de zonen van Levi reinigen, hen reinigen als goud en zilver, en dan zullen zij aan De HEERE offers brengen in oprechtheid en rechtvaardigheid.
(4)
Dan zullen de offers van Juda Jeruzalem aangenaam zijn voor De HEERE, zoals in de dagen van ouds en in de voorbijgegane jaren.
(5)
en ik zal tot u komen met oordeel, en ik zal een snelle getuige zijn tegen tovenaars en tegen overspeligen, en tegen hen die vals zweren, en tegen hen die de huurling verdrukken, en de weduwen en wezen verdrukken, en de vreemdeling opzij zetten van zijn rechten, en geen eerbied voor mij hebben, zegt De HEERE van de legerscharen.
(6)
Want ik, De HEERE, verander niet, en u, de zonen van Jacob, bent niet verteerd.
(7)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Vanaf de dagen van uw vaderen hebt u zich afgekeerd van mijn inzettingen, en zich daaraan niet gehouden. Keert terug tot mij, en ik zal tot u terugkeren, zegt De HEERE van de legerscharen. Maar u zegt: waarom moeten wij terugkeren?
(8)
Zal een man God beroven? En toch berooft u mij! Maar u zegt: waarvan hebben wij u beroofd? Van de tienden en van de offers!
(9)
U bent vervloekt met de vloek, en u berooft mij, ja zelfs het hele volk doet dat.
(10)
Brengt de gehele tiende naar de voorraadschuur, zodat er voedsel zal zijn mijn huis, en test mij daarmee, zegt De HEERE van de legerscharen, of ik niet de ramen van de hemel voor u zou opendoen, en zegen over u zal uitgieten, zodat er meer dan voldoende zal zijn.
(11)
En ik zal de vernietiger van het goede voorbeeld bestraffen, en hij zal de opbrengsten van het land niet meer vernietigen, en ook zult u de wijnstok niet meer planten voordat de tijd daarvoor gekomen is, zegt De HEERE van de legerscharen.
(12)
En alle volkeren zullen u gelukkig noemen, want u zult een prachtig en begeerlijk land worden zegt De HEERE van de legerscharen.
(13)
Uw woorden zijn te vijandig naar mij, zegt De HEERE. En u zegt: waarin hebben wij u dan tegengesproken?
(14)
U hebt gezegd: het is nutteloos God te dienen, want welk voordeel hebben wij ervan dat wij zijn geboden onderhouden, en dat we in rouw gedompeld zijn vanwege De HEERE van de legerscharen?
(15)
Nu noemen we de trotse gelukkig, en wat de boosaardigen ondernemen gelukt, ja zij dagen God uit, en worden verlost!
(16)
Toen hebben zij die eerbied hebben voor De HEERE met elkaar gesproken, de een met de ander, en De HEERE heeft geluisterd, en hij herinneringsboek werd voor hen geschreven, voor hen die eerbied hebben voor De HEERE, hen die aan zijn naam denken.
(17)
En zij zullen allen van mij zijn, zegt De HEERE van de legerscharen, op de dag die ik maken zal, zij zullen mijn rijkdom zijn, en ik zal hen sparen, zoals een man zijn eigen zoon spaart die hem dient.
(18)
Dan zullen zij opnieuw het onderscheid kunnen maken tussen de rechtvaardigheid en boosheid, tussen hem die God dient, en degene die hem niet dient.
(19)
Van werkelijk de dag komt, behandeld als een fornuis, en alle trotsen, en allen die ongerechtigheid doen, zullen struikelen, en de dag die komt zal hen weggeblazen zegt De HEERE van de legerscharen, want er zal van hen niets overblijven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Maar voor u die mijn naam eert zal de zon der gerechtigheid opgaan, en er zal onder haar vleugels genezing zijn, en u zult voortgaan, springende als kalveren van de stal.
(20)
En u zult de goddelozen vertreden, want zij zullen worden als as onder uw voetzolen op de dag die ik zal maken, zegt De HEERE van de legerscharen.
(21)
herinnert u zich de geboden die ik aan Mozes, mijn dienaar, heb gegeven, die ik hem geboden heb bij Horeb, ten behoeve van Israël, alle inzettingen en bepalingen.
(22)
Werkelijk, ik zal u Elia, de profeet zenden voorafgaande aan de komst van de grote en verschrikkelijke dag van De HEERE.
(23)
hij zal de harten van de vaders doen terugkeren naar die van de kinderen, en de harten van de kinderen naar de vaders, zodat ik niet zal komen om het land te slaan met uiterste vernietiging.

PSALMEN

1
1 Gelukkig is de man, die niet wandelt in de raad van de goddelozen, noch staat op de weg van de zondaren, noch zit in het gestoelte van de spotters;
2 Maar zijn lust is in de wet van de HEERE, en hij overdenkt Zijn wet dag en nacht.
3 Want hij zal zijn als een boom, geplant aan waterbeken, die zijn vrucht geeft op zijn tijd, en welks blad niet afvalt; en al wat hij doet, zal wel gelukken.
4 Zo zijn de goddelozen niet, maar als het kaf, dat de wind wegdrijft.
5 Daarom zullen de goddelozen niet bestaan in het gericht, noch de zondaars in de vergadering van de rechtvaardigen.
6 Want de HEERE kent de weg van de rechtvaardigen; maar de weg van de goddelozen zal vergaan.

2
1 Waarom woeden de heidenen, en bedenken de volken ijdelheid?
2 De koningen van de aarde stellen zich op, en de vorsten beraadslagen te zamen tegen de HEERE, en tegen Zijn Gezalfde, en zei::
3 Laat ons hun banden verscheuren, en hun touwen van ons werpen.
4 Die in de hemel woont, zal lachen; de HEERE zal hen bespotten.
5 Dan zal Hij tot hen spreken in Zijn toorn, en in Zijn grimmigheid zal Hij hen verschrikken.
6 Ik toch heb Mijn Koning gezalfd over Sion, de berg Van mijn heiligheid.
7 Ik zal van het besluit verhalen: de HEERE heeft tot Mij gezegd: U bent Mijn Zoon, heden heb Ik U gegenereerd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Eis van Mij, en Ik zal de heidenen geven tot Uw erfdeel, en de einden van de aarde tot Uw bezitting.
9 U zult hen verpletteren met een ijzeren scepter; U zult hen in stukken slaan als een pottenbakkersvat.
10 Nu dan, u koningen, handelt verstandiglijk; laat u tuchtigen, u rechters van de aarde!
11 Dient de HEERE met vreze, en verheugt u met beving.
12 Kust de Zoon, opdat Hij niet toornig wordt en u op de weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Gelukkig zijn allen, die op Hem betrouwen.

3
1 Een psalm van David, als hij vlood voor het aangezicht van zijn zoon Absalom. (3:2) O HEERE! hoe zijn mijn tegenpartijen vermenigvuldigd; velen staan tegen mij op.
2 (3:3) Velen zeggen van mijn ziel: Hij heeft geen heil bij God. Sela.
3 (3:4) Doch U. HEERE! bent een Schild voor mij, mijn eer, en Die mijn hoofd opheft.
4 (3:5) Ik riep met mijn stem tot de HEERE, en Hij verhoorde mij van de berg Van zijn heiligheid. Sela.
5 (3:6) Ik lag neder en sliep; ik ontwaakte, want de HEERE ondersteunde mij.
6 (3:7) Ik zal niet vrezen voor tienduizenden van de volks, die zich rondom tegen mij zetten.
7 (3:8) Sta op, HEERE, verlos mij, mijn God; want U hebt al mijn vijanden op het kinnebakken geslagen; de tanden van de goddelozen hebt U verbroken.
8 (3:9) Het heil is van de HEERE; Uw zegen is over Uw volk. Sela.

4
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester, op de Neginoth. (4:2) Als ik roep, verhoor mij, o God van mijn gerechtigheid! In benauwdheid hebt U mij ruimte gemaakt; wees mij genadig, en hoor mijn gebed.
2 (4:3) U. mannen, hoe lang zal mijn eer tot schande zijn? Hoe lang zult u de ijdelheid beminnen, de leugen zoeken? Sela.
3 (4:4) Weet toch, dat de HEERE Zich een gunstgenoot heeft afgezonderd; de HEERE zal horen, als ik tot Hem roep.
4 (4:5) Bent beroerd, en zondigt niet; spreekt in uw hart op uw leger, en bent stil. Sela.
5 (4:6) Offert offeranden van de gerechtigheid, en vertrouwt op de HEERE.
6 (4:7) Velen zeggen: Wie zal ons het goede doen zien? Verhef U over ons het licht van Uw aanschijn, o HEERE!
7 (4:8) U hebt vreugde in mijn hart gegeven, meer dan ter tijd, als hun koren en hun most vermenigvuldigd zijn.
8 (4:9) Ik zal in vrede te zamen neerliggen en slapen; want U. o HEERE! alleen zult mij doen zeker wonen.

5
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester, op de Nechiloth. (5:2) O HEERE, neem mijn redenen ter ore; versta mijn overdenking.
2 (5:3) Merk op de stem van mijn geroep, o mijn Koning en mijn God! Want tot U zal ik bidden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 (5:4) Van de morgens, HEERE, zult U mijn stem horen; van de morgens zal ik mij tot U schikken, en wacht houden.
4 (5:5) Want U bent geen God, Die lust heeft aan goddeloosheid; de boze zal bij U niet verkeren.
5 (5:6) De onzinnigen zullen voor Uw ogen niet bestaan; U haat alle werkers van de ongerechtigheid.
6 (5:7) U zult de leugensprekers verdoen; van de man van bloed en van bedrog heeft de HEERE een gruwel.
7 (5:8) Maar ik zal door de grootheid Uwer goedertierenheid in Uw huis ingaan; ik zal mij buigen naar het paleis Uwer heiligheid, in Uw vreze.
8 (5:9) HEERE! Leid mij in Uw gerechtigheid, om mijn verspieders wil; richt Uw weg voor mijn aangezicht.
9 (5:10) Want in hun mond is niets rechts, hun binnenste is enkel verderving, hun keel is een open graf, met hun tong vleien zij.
10 (5:11) Verklaar hen schuldig, o God; laat hen vervallen van hun raadslagen; drijf hen henen om de veelheid hunner overtredingen, want zij zijn weerspannig tegen U.
11 (5:12) Maar laat verblijd zijn allen, die op U betrouwen, tot in eeuwigheid; laat hen juichen, omdat U hen overdekt; en laat in U van vreugde opspringen, die Uw Naam liefhebben.
12 (5:13) Want U. HEERE, zult de rechtvaardige zegenen; U zult hem met goedgunstigheid kronen, als met een rondas.

6
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester, op de Neginoth, op de Scheminith. (6:2) O HEERE, straf mij niet in Uw toorn, en kastijd mij niet in Uw grimmigheid!
2 (6:3) Wees mij genadig, HEERE, want ik ben verzwakt; genees mij, HEERE, want mijn beenderen zijn verschrikt.
3 (6:4) Ja, mijn ziel is zeer verschrikt; en U. HEERE, hoe lang?
4 (6:5) Keer weer, HEERE, red mijn ziel; verlos mij, om Uwer goedertierenheid wil.
5 (6:6) Want in de dood is U geen gedachtenis; wie zal U loven in het graf?
6 (6:7) Ik ben moede van mijn zuchten; ik doe mijn bed de gansen nacht zwemmen; ik doornat mijn bedstede met mijn tranen.
7 (6:8) Mijn oog is doorknaagd van verdriet, is verouderd, vanwege al mijn tegenpartijen.
8 (6:9) Wijkt van mij, al u werkers van de ongerechtigheid; want de HEERE heeft de stem van mijn geween gehoord.
9 (6:10) De HEERE heeft mijn smeking gehoord; de HEERE zal mijn gebed aannemen.
10 (6:11) Al mijn vijanden zullen zeer beschaamd en verbaasd worden; zij zullen terugkeren, zij zullen in een ogenblik beschaamd worden.

7
1 Davids Schiggajon, dat hij de HEERE gezongen heeft, over de woorden van Cusch, de zoon van Jemini. (7:2) HEERE, mijn God, op U betrouw ik; verlos mij van al mijn vervolgers, en red mij.
2 (7:3) Opdat hij mijn ziel niet rove als een leeuw, verscheurende, terwijl er geen verlosser is.
3 (7:4) HEERE, mijn God, indien ik dat gedaan heb, indien er onrecht in mijn handen is;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 (7:5) Indien ik kwaad vergolden heb die, die vrede met mij had; (ja, ik heb die gered, die mij zonder oorzaak benauwde!)
5 (7:6) Zo vervolge de vijand mijn ziel, en achterhale ze, en vertrede mijn leven ter aarde, en doe mijn eer in het stof wonen! Sela.
6 (7:7) Sta op, HEERE, in Uw toorn, verhef U om de verbolgenheden van mijn benauwers, en ontwaak tot mij; U hebt het gericht bevolen.
7 (7:8) Zo zal de vergadering van de volken U omsingelen; keer dan boven haar weer in de hoogte.
8 (7:9) De HEERE zal de volken recht doen; richt mij, HEERE, naar mijn gerechtigheid, en naar mijn oprechtheid, die bij mij is.
9 (7:10) Laat toch de boosheid van de goddelozen een einde nemen, maar bevestig de rechtvaardige, U. Die harten en nieren beproeft, o rechtvaardige God!
10 (7:11) Mijn schild is bij God, Die de oprechten van hart behoudt.
11 (7:12) God is een rechtvaardige Rechter, en een God, Die te allen dage toornt.
12 (7:13) Indien hij zich niet bekeert, zo zal Hij Zijn zwaard wetten; Hij heeft Zijn boog gespannen, en die bereid.
13 (7:14) En heeft dodelijke wapenen voor hem gereed gemaakt; Hij zal Zijn pijlen tegen de hatende vervolgers te werk stellen.
14 (7:15) Ziet, hij is in arbeid van ongerechtigheid, en is zwanger van moeite, hij zal leugen baren.
15 (7:16) Hij heeft een kuil gedolven, en die uitgegraven, maar hij is gevallen in de groeve, die hij gemaakt heeft.
16 (7:17) Zijn moeite zal op zijn hoofd wederkeren, en zijn geweld op zijn schedel nederdalen.
17 (7:18) Ik zal de HEERE loven naar Zijn gerechtigheid, en de Naam van de HEERE, van de Allerhoogsten, psalmzingen.

8
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester, op de Gitthith. (8:2) O HEERE, onze Heere! hoe heerlijk is Uw Naam op de gehele aarde! U. die Uw majesteit gesteld hebt boven de hemelen.
2 (8:3) Uit de mond van de kinderkens en van de zuigelingen hebt U sterkte gegrondvest, om Uwer tegenpartijen wil, om de vijand en wraakgierige te doen ophouden.
3 (8:4) Als ik Uw hemel aanzie, het werk Uwer vingeren, de maan en de sterren, die U bereid hebt;
4 (8:5) Wat is de mens, dat U van zijn gedenkt, en de zoon van de mensen, dat U hem bezoekt?
5 (8:6) En hebt hem een weinig minder gemaakt dan de engelen, en hebt hem met eer en heerlijkheid gekroond?
6 (8:7) U doet hem heersen over de werken Uwer handen; U hebt alles onder zijn voeten gezet;
7 (8:8) Schapen en ossen, alle die; ook mede de dieren van de velds.
8 (8:9) Het gevogelte van de hemels, en de vissen van de zee; hetgeen de paden van de zeeën doorwandelt.
9 (8:10) O HEERE, onze Heere! hoe heerlijk is Uw Naam op de gehele aarde!

9

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester, op Muth-labben. (9:2) Ik zal de HEERE loven met mijn gehele hart; ik zal al Uw wonderen vertellen.
2 (9:3) In U zal ik mij verblijden, en van vreugde opspringen; ik zal Uw Naam psalmzingen, o Allerhoogste!
3 (9:4) Omdat mijn vijanden achterwaarts gekeerd, gevallen en vergaan zijn van Uw aangezicht.
4 (9:5) Want U hebt mijn recht en mijn rechtszaak afgedaan; U hebt gezeten op de troon, o Rechter, van de gerechtigheid.
5 (9:6) U hebt de heidenen gescholden, de goddeloze verdaan, hun naam uitgedelgd, tot in eeuwigheid en altoos.
6 (9:7) O vijand! zijn de verwoestingen voleind in eeuwigheid, en hebt u de steden uitgeroeid? Hun gedachtenis is met hen vergaan.
7 (9:8) Maar de HEERE zal in eeuwigheid zitten; Hij heeft Zijn troon bereid ten gerichte.
8 (9:9) En Hij Zelf zal de wereld richten in gerechtigheid, en de volken oordelen in rechtmatigheden.
9 (9:10) En de HEERE zal een Hoog Vertrek zijn voor de verdrukte, een Hoog Vertrek in tijden van benauwdheid.
10 (9:11) En die Uw Naam kennen, zullen op U vertrouwen, omdat U. HEERE, niet hebt verlaten degenen, die U zoeken.
11 (9:12) Psalmzingt de HEERE, Die te Sion woont; verkondigt onder de volken Zijn daden.
12 (9:13) Want Hij zoekt de bloedstortingen, Hij gedenkt daaraan; Hij vergeet het geroep van de ellendigen niet.
13 (9:14) Wees mij genadig, HEERE, zie mijn ellende aan, van mijne haters mij aangedaan, U. Die mij verhoogt uit de poorten van de doods;
14 (9:15) Opdat ik Uw gansen lof in de poorten van de dochter van Sion vertelle, dat ik mij verheuge in Uw heil.
15 (9:16) De heidenen zijn gezonken in de groeve, die zij gemaakt hadden; hun voet is gevangen in het net, dat zij verborgen hadden.
16 (9:17) De HEERE is bekend geworden; Hij heeft recht gedaan; de goddeloze is verstrikt in het werk van zijn handen! Higgajon, Sela.
17 (9:18) De goddelozen zullen terugkeren, naar de hel toe, alle godvergetende heidenen.
18 (9:19) Want de nooddruftige zal niet voor altoos vergeten worden, noch de verwachting van de ellendigen in eeuwigheid verloren zijn.
19 (9:20) Sta op, HEERE, laat de mens zich niet versterken; laat de heidenen voor Uw aangezicht geoordeeld worden.
20 (9:21) O HEERE! jaag hun vreze aan; laat de heidenen weten, dat zij mensen zijn. Sela.

10
1 O HEERE! waarom staat U van verre? waarom verbergt U U in tijden van benauwdheid?
2 De goddeloze vervolgt in hoogmoed zwaar de ellendige; laat hen gegrepen worden in de aanslagen, die zij bedacht hebben.
3 Want de goddeloze roemt over de wens van zijn ziel; hij zegent de gierigaard, hij lastert de HEERE.
4 De goddeloze, gelijk hij zijn neus omhoog steekt, onderzoekt niet; al zijn gedachten zijn, dat er geen God is.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Zijn wegen maken ten allen tijde smarte; Uw oordelen zijn een hoogte, verre van hem; al zijn tegenpartijen, die blaast hij aan.
6 Hij zegt in zijn hart: Ik zal niet wankelen; want ik zal van geslacht tot geslacht in geen kwaad zijn.
7 Zijn mond is vol van vloek, en bedriegerijen, en list; onder zijn tong is moeite en ongerechtigheid.
8 Hij zit in de hoeven, in verborgene plaatsen doodt hij de onschuldige; zijn ogen verbergen zich tegen de arme.
9 Hij legt lagen in een verborgen plaats, gelijk een leeuw in zijn hol; hij legt lagen, om de ellendige te roven; hij rooft de ellendige, als hij hem trekt in zijn net.
10 Hij duikt neder, hij buigt zich; en de arme hoop valt in zijn sterke poten.
11 Hij zegt in zijn hart: God heeft het vergeten, Hij heeft Zijn aangezicht verborgen, Hij ziet niet in eeuwigheid.
12 Sta op, Jahwe! hef Uw hand op, vergeet de ellendigen niet.
13 Waarom lastert de goddeloze God? zegt in zijn hart: U zult het niet zoeken?
14 U ziet het immers; want U aanschouwt de moeite en het verdriet, opdat men het in Uw hand geve; op U verlaat zich de arme, U bent geweest een Helper van de wees.
15 Breek de arm van de goddelozen en bozen; zoek zijn goddeloosheid, totdat U haar niet vindt.
16 De HEERE is Koning eeuwiglijk en altoos; de heidenen zijn vergaan uit Zijn land.
17 HEERE! U hebt de wens van de zachtmoedigen gehoord; U zult hun hart sterken, Uw oor zal opmerken;
18 Om de wees en verdrukte recht te doen; opdat een mens van de aarde niet meer voortvare geweld te bedrijven.

11
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester. Ik betrouw op de HEERE; hoe zegt u lieden tot mijn ziel: Zwerft henen naar uw gebergte, als een vogel?
2 Want ziet, de goddelozen spannen de boog, zij schikken hun pijlen op de pees, om in het donkere te schieten naar de oprechten van harte.
3 Zekerlijk, de fondamenten worden omgestoten; wat heeft de rechtvaardige bedreven?
4 De HEERE is in het paleis Van zijn heiligheid, van de HEERE troon is in de hemel; Zijn ogen aanschouwen, Zijn oogleden proeven de mensenkinderen.
5 De HEERE proeft de rechtvaardige; maar de goddeloze, en die, die geweld liefheeft, haat Zijn ziel.
6 Hij zal op de goddelozen regenen strikken, vuur en zwavel; en een geweldige stormwind zal het deel huns bekers zijn.
7 Want de HEERE is rechtvaardig, Hij heeft gerechtigheden lief; Zijn aangezicht aanschouwt de oprechte.

12
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester, op de Scheminith. (12:2) Behoud, o HEERE; want de goedertieren ontbreekt, want de getrouwen zijn weinig geworden onder de mensenkinderen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 (12:3) Zij spreken valsheid, een ieder met zijn naaste, met vleiende lippen; zij spreken met een dubbel hart.
3 (12:4) De HEERE snijde af alle vleiende lippen, de grootsprekende tong;
4 (12:5) Die daar zeggen: Wij zullen de overhand hebben met onze tong; onze lippen zijn onze! Wie is heer over ons?
5 (12:6) Om de verwoesting van de ellendigen, om het kermen van de nooddruftigen, zal Ik nu opstaan, zegt de HEERE; Ik zal in behoudenis zetten, die hij aanblaast.
6 (12:7) De redenen van de HEERE zijn reine redenen, zilver, gelouterd in een aarden smeltkroes, gezuiverd zevenmaal.
7 (12:8) U. HEERE, zult hen bewaren; U zult hen behoeden voor dit geslacht, tot in eeuwigheid.
8 (12:9) De goddelozen draven rondom, wanneer de snoodsten van de mensenkinderen verhoogd worden.

13
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester. (13:2) Hoe lang, HEERE, zult U mij steeds vergeten? Hoe lang zult U Uw aangezicht voor mij verbergen?
2 (13:3) Hoe lang zal ik raadslagen voornemen in mijn ziel, droefenis in mijn hart bij dag? Hoe lang zal mijn vijand over mij verhoogd zijn?
3 (13:4) Aanschouw, verhoor mij, HEERE, mijn God; verlicht mijn ogen, opdat ik in de dood niet ontslape;
4 (13:5) Opdat niet mijn vijand zegge: Ik heb hem overwonnen; mijn tegenpartijen zich verheugen, wanneer ik zou wankelen.
5 (13:6) Maar ik vertrouw op Uw goedertierenheid; mijn hart zal zich verheugen in Uw heil;
6 ik zal de HEERE zingen, omdat Hij aan mij welgedaan heeft.

14
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester. De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God. Zij verderven het, zij maken het gruwelijk met hun werk; er is niemand, die goed doet.
2 De HEERE heeft uit de hemel neergezien op de mensenkinderen, om te zien, of iemand verstandig ware, die God zocht.
3 Zij zijn allen afgeweken, te zamen zijn zij stinkende geworden; er is niemand, die goed doet, ook niet een.
4 Hebben dan alle werkers van de ongerechtigheid geen kennis, die mijn volk opeten, alsof zij brood aten? Zij roepen de HEERE niet aan.
5 Daar zijn zij met vervaardheid vervaard; want God is bij het geslacht van de rechtvaardigen.
6 U lieden beschaamt de raad van de ellendigen, omdat de HEERE zijn Toevlucht is.
7 Och, dat Israels verlossing uit Sion komt! Als de HEERE de gevangenen Zijns volks zal doen wederkeren, dan zal zich Jakob verheugen, Israël zal verblijd zijn.

15
1 Een psalm van David. HEERE, wie zal verkeren in Uw tent? Wie zal wonen op de berg Uwer heiligheid?
2 Die oprecht wandelt, en gerechtigheid werkt, en die met zijn hart de waarheid spreekt;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Die met zijn tong niet achterklapt, zijn metgezellen geen kwaad doet, en geen smaadrede opneemt tegen zijn naaste;
4 In wiens ogen de verworpene veracht is, maar hij eert degenen, die de HEERE vrezen; heeft hij gezworen tot zijn schade, evenwel verandert hij niet;
5 Die zijn geld niet geeft op woeker, en geen geschenk neemt tegen de onschuldige. Die deze dingen doet, zal niet wankelen in eeuwigheid.

16
1 Een gouden kleinood van David. Bewaar mij, o God! want ik betrouw op U.
2 O mijn ziel! u hebt tot de HEERE gezegd: U bent de HEERE, mijn goedheid raakt niet tot U;
3 Maar tot de heiligen, die op de aarde zijn, en de heerlijken, in die al mijn lust is.
4 De smarten dergenen, die een anderen God begiftigen, zullen vermenigvuldigd worden; ik zal hun drankoffers van bloed niet offeren, en hun namen op mijn lippen niet nemen.
5 De HEERE is het deel van mijn erve, en van mijn beker; U onderhoudt mijn lot.
6 De snoeren zijn mij in liefelijke plaatsen gevallen; ja, een schone erfenis is mij geworden.
7 Ik zal de HEERE loven, Die mij raad heeft gegeven; zelfs bij nacht onderwijzen mij mijn nieren.
8 Ik stel de HEERE permanent voor mij, omdat Hij aan mijn rechterhand is, zal ik niet wankelen.
9 Daarom is mijn hart verblijd, en mijn eer verheugt zich; ook zal mijn vlees zeker wonen.
10 Want U zult mijn ziel in de hel niet verlaten; U zult niet toelaten, dat Uw Heilige de verderving zie.
11 U zult mij het pad van de levens bekend maken; verzadiging van de vreugde is bij Uw aangezicht; liefelijkheden zijn in Uw rechterhand, eeuwiglijk.

17
1 Een gebed van David. HEERE! hoor de gerechtigheid, merk op mijn geschrei, neem ter ore mijn gebed, met onbedrieglijke lippen gesproken.
2 Laat mijn recht van voor Uw aangezicht uitgaan, laat Uw ogen de billijkheden aanschouwen.
3 U hebt mijn hart geproefd, van de nachts bezocht, U hebt mij getoetst. U vindt niets; hetgeen ik gedacht heb, overtreedt mijn mond niet.
4 Aangaande de handelingen van de mensen, ik heb mij, naar het woord Uwer lippen, gewacht voor de paden van de inbrekers;
5 Houdende mijn gangen in Uw sporen, opdat mijn voetstappen niet zouden wankelen.
6 Ik roep U aan, omdat U mij verhoort; o God! neig Uw oor tot mij; hoor mijn rede.
7 Maak Uw weldadigheden wonderbaar, U. die verlost degenen, die op U betrouwen, van degenen, die tegen Uw rechterhand opstaan!
8 Bewaar mij als het zwart van de oogappels, verberg mij onder de schaduw Uwer vleugelen,
9 Voor het aangezicht van de goddelozen, die mij verwoesten, van mijn doodsvijanden, die mij omringen.
10 Met hun vet besluiten zij zich, met hun mond spreken zij hovaardig.
11 In onzen gang hebben zij ons nu omsingeld, zij zetten hun ogen op ons ter aarde neer bukkend.
12 Hij is zoals een leeuw, die begeert te roven, en als een jonge leeuw, zittende in verborgen plaatsen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Sta op, HEERE, kom zijn aangezicht voor, vel hem neer; bevrijd mijn ziel met Uw zwaard van de goddeloze;
14 Met Uw hand van de lieden, o HEERE! van de lieden, die van de wereld zijn, welker deel in dit leven is, welker buik U vervult met Uw verborgen schat; de kinderen worden verzadigd, en zij laten hun overschot hun kinderkens achter.
15 Maar ik zal Uw aangezicht in gerechtigheid aanschouwen, ik zal verzadigd worden met Uw beeld, als ik zal ontwaken.

18
1 Voor de opperzangmeester, een psalm van David, de knecht van de HEERE, die de woorden van dit lied tot de HEERE gesproken heeft, ten dage, toen hem de HEERE gered had uit de hand van al zijn vijanden, en uit de hand van Saul. (18:2) Hij zei dan: Ik zal U hartelijk liefhebben, HEERE, mijn Sterkte!
2 (18:3) De HEERE is mijn Steenrots, en mijn Burg, en mijn Uithelper; mijn God, mijn Rots, op Welken ik betrouw; mijn Schild, en de Hoorn van mijn heil, mijn Hoog Vertrek.
3 (18:4) Ik riep de HEERE aan, die te prijzen is, en werd verlost van mijn vijanden.
4 (18:5) Banden van de doods hadden mij omvangen, en beken Belials verschrikten mij.
5 (18:6) Banden van de hel omringden mij, strikken van de doods bejegenden mij.
6 (18:7) Als mij bange was, riep ik de HEERE aan, en riep tot mijn God; Hij hoorde mijn stem uit Zijn paleis, en mijn geroep voor Zijn aangezicht kwam in Zijn oren.
7 (18:8) Toen daverde en beefde de aarde, en de gronden van de bergen beroerden zich en daverden, omdat Hij ontstoken was.
8 (18:9) Rook ging op van Zijn neus, en een vuur uit Zijn mond verteerde; kolen werden daarvan aangestoken.
9 (18:10) En Hij boog de hemel, en daalde neder, en donkerheid was onder Zijn voeten.
10 (18:11) En Hij voer op een cherub, en vloog; ja, Hij vloog snel op de vleugelen van de wind.
11 (18:12) Duisternis zette Hij tot Zijn verberging; rondom Hem was Zijn tent, duisterheid van de wateren, wolken van de hemels.
12 (18:13) Van de glans, die voor Hem was, dreven Zijn wolken daarhenen, hagel en vurige kolen.
13 (18:14) En de HEERE donderde in de hemel, en de Allerhoogste gaf Zijn stem, hagel en vurige kolen.
14 (18:15) En Hij zond Zijn pijlen uit, en verstrooide ze; en Hij vermenigvuldigde de bliksemen, en verschrikte ze.
15 (18:16) En de diepe kolken van de wateren werden gezien, en de gronden van de wereld werden ontdekt, van Uw schelden, o HEERE! van het geblaas van de wind van Uw neus.
16 (18:17) Hij zond van de hoogte, Hij nam mij, Hij trok mij op uit grote wateren.
17 (18:18) Hij verloste mij van mijn sterke vijand, en van mijn haters, omdat zij machtiger waren dan ik.
18 (18:19) Zij hadden mij bejegend ten dage van mijn ongeval; maar de HEERE was mij tot een Steunsel.
19 (18:20) En Hij voerde mij uit in de ruimte, Hij rukte mij uit, want Hij had lust aan mij.
20 (18:21) De HEERE vergold mij naar mijn gerechtigheid, Hij gaf mij weer naar de reinheid van mijn handen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 (18:22) Want ik heb van de HEERE wegen gehouden, en ben van mijn God niet goddelooslijk afgegaan.
22 (18:23) Want al Zijn rechten waren voor mij, en Zijn inzettingen deed ik niet van mij weg.
23 (18:24) Maar ik was oprecht bij Hem, en ik wachtte mij voor mijn ongerechtigheid.
24 (18:25) Zo gaf mij de HEERE weer naar mijn gerechtigheid, naar de reinheid van mijn handen, voor Zijn ogen.
25 (18:26) Bij de goedertieren houdt U U goedertieren, bij de oprechten man houdt U U oprecht.
26 (18:27) Bij de reine houdt U U rein, maar bij de verkeerde bewijst U U een Worstelaar.
27 (18:28) Want U verlost het bedrukte volk, maar de hoge ogen vernedert U.
28 (18:29) Want U doet mijn lamp lichten; de HEERE, mijn God, doet mijn duisternis opklaren.
29 (18:30) Want met U loop ik door een bende, en met mijn God spring ik over een muur.
30 (18:31) Gods weg is volmaakt; de rede van de HEERE is doorlouterd; Hij is een Schild allen, die op Hem betrouwen.
31 (18:32) Want wie is God, behalve de HEERE? En wie is een Rotssteen, dan alleen onze God?
32 (18:33) Het is God, die mij met kracht omgordt; en Hij heeft mijn weg volkomen gemaakt.
33 (18:34) Hij maakt mijn voeten zoals van de hinden, en Hij stelt mij op mijn hoogten.
34 (18:35) Hij leert mijn handen ten strijde, zodat een stalen boog met mijn armen verbroken is.
35 (18:36) Ook hebt U mij het schild van Uw heil gegeven, en Uw rechterhand heeft mij ondersteund, en Uw zachtmoedigheid heeft mij groot gemaakt.
36 (18:37) U hebt mijn voetstap ruim gemaakt onder mij, en mijn enkels hebben niet gewankeld.
37 (18:38) Ik vervolgde mijn vijanden, en trof hen aan; en ik keerde niet weer, totdat ik hen verdaan had.
38 (18:39) Ik doorstak hen, dat zij niet weer konden opstaan; zij vielen onder mijn voeten.
39 (18:40) Want U omgordde mij met kracht ten strijde; U deed onder mij neerbukken, die tegen mij opstonden.
40 (18:41) En U gaf mij de nek van mijn vijanden, en mijn haters, die vernielde ik.
41 (18:42) Zij riepen, maar er was geen verlosser; tot de HEERE, maar Hij antwoordde hun niet.
42 (18:43) Toen vergruisde ik hen als stof voor de wind; ik ruimde hen weg als slijk van de straten.
43 (18:44) U hebt mij uitgeholpen van de twisten van de volks; U hebt mij gesteld tot een hoofd van de heidenen; het volk, dat ik niet kende, heeft mij gediend.
44 (18:45) Zo haast als hun oor van mij hoorde, hebben zij mij gehoorzaamd; vreemden hebben zich mij geveinsdelijk onderworpen.
45 (18:46) Vreemden zijn vervallen, en hebben gesidderd uit hun sloten.
46 (18:47) De HEERE leeft, en geloofd zij mijn Rotssteen, en verhoogd zij de God van mijn heil!
47 (18:48) De God, Die mij volkomen wraak geeft, en de volken onder mij brengt;
48 (18:49) Die mij redt van mijn vijanden; ja, U verhoogt mij boven degenen, die tegen mij opstaan; U redt mij van de man van het geweld.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

49 (18:50) Daarom zal ik U, o HEERE! loven onder de heidenen; en Uw Naam zal ik psalmzingen;
50 (18:51) Die de verlossingen van Zijn koning groot maakt, en goedertierenheid doet aan Zijn gezalfde, aan David en aan zijn zaad tot in eeuwigheid.

19
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester. (19:2) De hemelen vertellen Gods eer, en het uitspansel verkondigt Van zijn handen werk.
2 (19:3) De dag aan de dag stort overvloediglijk spraak uit, en de nacht aan de nacht toont wetenschap.
3 (19:4) Geen spraak, en geen woorden zijn er, waar hun stem niet wordt gehoord.
4 (19:5) Hun richtsnoer gaat uit over de gehele aarde, en hun redenen aan het einde van de wereld; Hij heeft in dezelve een tent gesteld voor de zon.
5 (19:6) En die is als een bruidegom, uitgaande uit zijn slaapkamer; zij is vrolijk als een held, om het pad te lopen.
6 (19:7) Haar uitgang is van het einde van de hemels, en haar omloop tot aan de einden daarvan; en niets is verborgen voor haar hitte.
7 (19:8) De wet van de HEERE is volmaakt, bekerende de ziel; de getuigenis van de HEERE is gewis, de slechten wijsheid gevende.
8 (19:9) De bevelen van de HEERE zijn recht, verblijdende het hart; het gebod van de HEERE is zuiver, verlichtende de ogen.
9 (19:10) De vreze van de HEERE is rein, bestaande tot in eeuwigheid, de rechten van de HEERE zijn waarheid, samen zijn zij rechtvaardig.
10 (19:11) Zij zijn begeerlijker dan goud, ja, dan veel fijn goud; en zoeter dan honig en honigzeem.
11 (19:12) Ook wordt Uw knecht door dezelve klaarlijk vermaand; in het houden van die is grote loon.
12 (19:13) Wie zou de afdwalingen verstaan? Reinig mij van de verborgene afdwalingen.
13 (19:14) Houd Uw knecht ook terug van trotsheden; laat ze niet over mij heersen; dan zal ik oprecht zijn en rein van grote overtreding.
14 (19:15) Laat de redenen van mijn mond, en de overdenking van mijn harten behagelijk zijn voor Uw aangezicht, o HEERE, mijn Rotssteen en mijn Verlosser!

20
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester. (20:2) De HEERE verhore u in de dag van de benauwdheid; de Naam van de God Jakobs zette u in een hoog vertrek.
2 (20:3) Hij zende uw hulp uit het heiligdom, en ondersteune u uit Sion.
3 (20:4) Hij gedenke al uwer spijsoffers, en make uw brandoffer tot as. Sela.
4 (20:5) Hij geve u naar uw hart, en vervulle al uw raad.
5 (20:6) Wij zullen juichen over Uw heil, en de vaandelen opsteken in de Naam onzes Gods. De HEERE vervulle al uw begeerten.
6 (20:7) Alsnu weet ik, dat de HEERE Zijn Gezalfde behoudt; Hij zal Hem verhoren uit de hemel Van zijn heiligheid; het heil Van zijn rechterhand zal zijn met mogendheden.
7 (20:8) Deze vermelden van wagens, en die van paarden; maar wij zullen vermelden van de Naam van de HEERE, onzes Gods.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 (20:9) Zij hebben zich gekromd, en zijn gevallen; maar wij zijn gerezen en staande gebleven.
9 (20:10) O HEERE! behoud; die koning verhore ons ten dage van ons roepen.

21
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester. (21:2) O HEERE! de koning is verblijd over Uw sterkte; en hoezeer is hij verheugd over Uw heil!
2 (21:3) U hebt hem zijns harten wens gegeven, en de uitspraak van zijn lippen hebt U niet geweerd. Sela.
3 (21:4) Want U komt hem voor met zegeningen van het goede; op zijn hoofd zet U een kroon van fijn goud.
4 (21:5) Het leven heeft hij van U begeerd. U hebt het hem gegeven; lengte van dagen, eeuwiglijk en altoos.
5 (21:6) Groot is zijn eer door Uw heil; majesteit en heerlijkheid hebt U hem toegevoegd.
6 (21:7) Want U zet hem tot zegeningen in eeuwigheid; U vervrolijkt hem door vreugde met Uw aangezicht.
7 (21:8) Want de koning vertrouwt op de HEERE, en door de goedertierenheid van de Allerhoogsten zal hij niet wankelen.
8 (21:9) Uw hand zal alle vijanden vinden; uw rechterhand zal uw haters vinden.
9 (21:10) U zult hen zetten als een vurige oven ter tijd van uw toornig aangezicht; de HEERE zal hen in Zijn toorn verslinden, en het vuur zal hen verteren.
10 (21:11) U zult hun vrucht van de aarde verdoen, en hun zaad van de kinderen van de mensen.
11 (21:12) Want zij hebben kwaad tegen U aangelegd; zij hebben een schandelijke daad bedacht, doch zullen niets vermogen.
12 (21:13) Want U zult hen zetten tot een wit; met Uw pezen zult U het op hun aangezicht toeleggen.
13 (21:14) Verhoog U, HEERE! in Uw sterkte; zo zullen wij zingen, en Uw macht met psalmen loven.

22
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester, op Aijeleth hasschachar. (22:2) Mijn God, mijn God! waarom hebt U mij verlaten, verre zijnde van mijn verlossing, van de woorden van mijn brullen?
2 (22:3) Mijn God! Ik roep van de daags, maar U antwoordt niet; en van de nachts, en ik heb geen stilte.
3 (22:4) Doch U bent heilig, wonende onder de lofzangen Israels.
4 (22:5) Op U hebben onze vaders vertrouwd; zij hebben vertrouwd, en U hebt hen uitgeholpen.
5 (22:6) Tot U hebben zij geroepen, en zijn uitgered; op U hebben zij vertrouwd, en zijn niet beschaamd geworden.
6 (22:7) Maar ik ben een worm en geen man, een smaad van mensen, en veracht van het volk.
7 (22:8) Allen, die mij zien, bespotten mij; zij steken de lip uit, zij schudden het hoofd, en zei::
8 (22:9) Hij heeft het op de HEERE gewenteld, dat Hij hem nu uithelpe, dat Hij hem redde, omdat Hij lust aan hem heeft!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 (22:10) U bent het immers, die mij uit de buik hebt uitgetogen; die mij hebt doen vertrouwen, zijnde aan van mijn moeders borsten.
10 (22:11) Op U ben ik geworpen van de baarmoeder af; van de buik van mijn moeder aan bent u mijn God.
11 (22:12) Zo wees niet verre van mij, want benauwdheid is nabij; want er is geen helper.
12 (22:13) Vele varren hebben mij omsingeld, sterke stieren van Basan hebben mij omringd.
13 (22:14) Zij hebben hun mond tegen mij opgesperd, als een verscheurende en brullende leeuw.
14 (22:15) Ik ben uitgestort als water, en al mijn beenderen hebben zich vaneen gescheiden; mijn hart is als was, het is gesmolten in het midden van mijn ingewanden.
15 (22:16) Mijn kracht is verdroogd als een potscherf, en mijn tong kleeft aan mijn gehemelte; en U legt mij in het stof van de doods.
16 (22:17) Want honden hebben mij omsingeld; een vergadering van boosdoeners heeft mij omgeven; zij hebben mijn handen en mijn voeten doorgraven.
17 (22:18) Al mijn beenderen zou ik kunnen tellen; zij schouwen het aan, zij zien op mij.
18 (22:19) Zij delen mijn klederen onder zich, en werpen het lot over mijn gewaad.
19 (22:20) Maar U. HEERE! wees niet verre; mijn Sterkte! haast U tot mijn hulp.
20 (22:21) Red mijn ziel van het zwaard, mijn eenzame van het geweld van de honds.
21 (22:22) Verlos mij uit van de leeuwen muil; en verhoor mij van de hoornen van de eenhoorns.
22 (22:23) Zo zal ik Uw Naam mijn broers vertellen; in het midden van de gemeente zal ik U prijzen.
23 (22:24) U. die de HEERE vreest! prijst Hem; al u zaad van Jakob! vereert Hem; en ontziet u voor Hem, al u zaad van Israël!
24 (22:25) Want Hij heeft niet veracht, noch verfoeid de verdrukking van de verdrukten, noch Zijn aangezicht voor hem verborgen; maar Hij heeft gehoord, als die tot Hem riep.
25 (22:26) Van U zal mijn lof zijn in een grote gemeente; ik zal mijn geloften betalen in tegenwoordigheid dergenen, die Hem vrezen.
26 (22:27) De zachtmoedigen zullen eten en verzadigd worden; zij zullen de HEERE prijzen, die Hem zoeken; uw hart zal in eeuwigheid leven.
27 (22:28) Alle einden van de aarde zullen het gedenken, en zich tot de HEERE bekeren; en alle geslachten van de heidenen zullen voor Uw aangezicht aanbidden.
28 (22:29) Want het koninkrijk is van de HEERE, en Hij heerst onder de heidenen.
29 (22:30) Alle vetten op aarde zullen eten, en aanbidden; allen, die in het stof nederdalen, zullen voor Zijn aangezicht neer bukken; en die zijn ziel bij het leven niet kan houden.
30 (22:31) Het zaad zal Hem dienen; het zal de HEERE aangeschreven worden tot in geslachten.
31 (22:32) Zij zullen aankomen, en Zijn gerechtigheid verkondigen de volken, dat geboren wordt, omdat Hij het gedaan heeft.

23
1 Een psalm van David. De HEERE is mijn Herder, mij zal niets ontbreken.
2 Hij doet mij neerliggen in grazige weiden; Hij voert mij zachtjes aan zeer stille wateren.
3 Hij verkwikt mijn ziel; Hij leidt mij in het spoor van de gerechtigheid, om Zijns Naams wil.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Al ging ik ook in een dal van de schaduw van de doods, ik zou geen kwaad vrezen, want U bent met mij; Uw stok en Uw staf, die vertroosten mij.
5 U richt de tafel toe voor mijn aangezicht, tegenover mijn tegenpartijen; U maakt mijn hoofd vet met olie, mijn beker is overvloeiende.
6 Immers zullen mij het goede en de weldadigheid volgen al de dagen van mijn leven; en ik zal in het huis van de HEERE blijven in lengte van dagen.

24
1 Een psalm van David. De aarde is van de HEERE, veeleer haar volheid, de wereld, en die daarin wonen.
2 Want Hij heeft ze gegrond op de zeeën, en heeft ze gevestigd op de rivieren.
3 Wie zal klimmen op de berg van de HEERE, en wie zal staan in de plaats Van zijn heiligheid?
4 Die rein van handen, en zuiver van hart is, die zijn ziel niet opheft tot ijdelheid, en die niet bedrieglijk zweert;
5 Die zal de zegen ontvangen van de HEERE, en gerechtigheid van de God zijns heils.
6 Dat is het geslacht dergenen, die naar Hem vragen, die Uw aangezicht zoeken, dat is Jakob! Sela.
7 Heft uw hoofden op, u poorten, en verheft u, u eeuwige deuren, opdat de Koning van de ere inga!
8 Wie is de Koning van de ere? De HEERE, sterk en geweldig, de HEERE, geweldig in de strijd.
9 Heft uw hoofden op, u poorten, ja, heft op, u eeuwige deuren! opdat de Koning van de ere inga!
10 Wie is Hij, deze Koning van de ere? De HEERE van de heirscharen, Die is de Koning van de ere. Sela.

25
1 Een psalm van David. Aleph. Tot U, o HEERE! hef ik mijn ziel op.
2 Beth. Mijn God! op U vertrouw ik; laat mij niet beschaamd worden; laat mijn vijanden niet van vreugde opspringen over mij.
3 Gimel. Ja, allen, die U verwachten, zullen niet beschaamd worden; zij zullen beschaamd worden, die trouwelooslijk handelen zonder oorzaak.
4 Daleth. HEERE! maak mij Uw wegen bekend, leer mij Uw paden.
5 He. Leid mij in Uw waarheid, en leer mij, want U bent de God van mijn heil; U verwacht ik de gansen dag.
6 Zain. Gedenk, HEERE! Uwer barmhartigheden en Uwer goedertierenheden, want die zijn van eeuwigheid.
7 Cheth. Gedenk niet van de zonden van mijn jonkheid, noch van mijn overtredingen; gedenk van mijn naar Uw goedertierenheid, om Uwer goedheid wil, o HEERE!
8 Teth. De HEERE is goed en recht; daarom zal Hij de zondaars onderwijzen in de weg.
9 Jod. Hij zal de zachtmoedigen leiden in het recht, en Hij zal de zachtmoedigen Zijn weg leren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Caph. Alle paden van de HEERE zijn goedertierenheid en waarheid, degenen, die Zijn verbond en Zijn getuigenissen bewaren.
11 Lamed. Om Uws Naams wil, HEERE! zo vergeef mijn ongerechtigheid, want die is groot.
12 Mem. Wie is de man, die de HEERE vreest? Hij zal hem onderwijzen in de weg, die hij zal hebben te verkiezen.
13 Nun. Zijn ziel zal vernachten in het goede, en zijn zaad zal de aarde beërven.
14 Samech. De verborgenheid van de HEERE is voor degenen, die Hem vrezen; en Zijn verbond, om hun die bekend te maken.
15 Ain. Mijn ogen zijn permanent op de HEERE, want Hij zal mijn voeten uit het net uitvoeren.
16 Pe. Wend U tot mij, en wees mij genadig, want ik ben eenzaam en ellendig.
17 Tsade. De benauwdheden van mijn harten hebben zich wijd uitgestrekt; voer mij uit mijn noden.
18 Resch. Aanzie mijn ellende, en mijn moeite, en neem weg al mijn zonden.
19 Resch. Aanzie mijn vijanden, want zij vermenigvuldigen, en zij haten mij met een wreveligen haat.
20 Schin. Bewaar mijn ziel, en red mij; laat mij niet beschaamd worden, want ik betrouw op U.
21 Thau. Laat oprechtheid en vroomheid mij behoeden, want ik verwacht U.
22 O God! verlos Israël uit al zijn benauwdheden.

26
1 Een psalm van David! Doe mij recht, HEERE! want ik wandel in mijn oprechtheid; en ik vertrouw op de HEERE, ik zal niet wankelen.
2 Proef mij, HEERE, en verzoek mij; toets mijn nieren en mijn hart.
3 Want Uw goedertierenheid is voor mijn ogen, en ik wandel in Uw waarheid.
4 Ik zit niet bij ijdele lieden, en met bedekte lieden ga ik niet om.
5 Ik haat de vergadering van de boosdoeners, en bij de goddelozen zit ik niet.
6 Ik was mijn handen in onschuld, en ik ga rondom uw altaar, o HEERE!
7 Om te doen horen de stem van de lof, en om te vertellen al Uw wonderen.
8 HEERE! ik heb lief de woning van Uw huis, en de plaats van de tabernakels Uwer eer.
9 Raap mijn ziel niet weg met de zondaren, noch mijn leven met de mannen van bloed;
10 In welker handen schandelijk bedrijf is, en welker rechterhand vol geschenken is.
11 Maar ik wandel in mijn oprechtheid, verlos mij dan en wees mij genadig.
12 Mijn voet staat op effen baan; ik zal de HEERE loven in de vergaderingen.

27
1 Een psalm van David. De HEERE is mijn Licht en mijn Heil, voor wie zou ik vrezen? De HEERE is van mijn levens kracht, voor wie zou ik vervaard zijn?
2 Als de bozen, mijn tegenpartijen, en mijn vijanden tegen mij, tot mij naderden, om mijn vlees te eten, stieten zij zelven aan, en vielen.
3 Ofschoon mij een leger belegerde, mijn hart zou niet vrezen; ofschoon een oorlog tegen mij opstond, zo vertrouw ik hierop.
4 Een ding heb ik van de HEERE begeerd, dat zal ik zoeken: dat ik al de dagen van mijn levens mocht wonen in het huis van de HEERE, om de liefelijkheid van de HEERE te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn tempel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Want Hij versteekt mij in Zijn hut, ten dage van de kwaads; Hij verbergt mij in het verborgene Van zijn tent; Hij verhoogt mij op een rotssteen.
6 Ook nu zal mijn hoofd verhoogd worden boven mijn vijanden, die rondom mij zijn, en ik zal in Zijn tent offeranden van de geklanks offeren; ik zal zingen, ja, psalmzingen de HEERE.
7 Hoor, HEERE! mijn stem, als ik roep; en wees mij genadig, en antwoord mij.
8 Mijn hart zegt tot U: U zegt: Zoek Mijn aangezicht; ik zoek Uw aangezicht, o HEERE!
9 Verberg Uw aangezicht niet voor mij, keer Uw knecht niet af in toorn; U bent mijn Hulp geweest, begeef mij niet, en verlaat mij niet, o God van mijn heil!
10 Want mijn vader en mijn moeder hebben mij verlaten, maar de HEERE zal mij aannemen.
11 HEERE! leer mij Uw weg, en leid mij in het rechte pad, om van mijn verspieders wil.
12 Geef mij niet over in de begeerte van mijn tegenpartijen; want valse getuigen zijn tegen mij opgestaan, veeleer die wrevel uitblaast.
13 Zo ik niet had geloofd, dat ik het goede van de HEERE zou zien in het land van de levenden, ik ware vergaan.
14 Wacht op de HEERE, bent sterk, en Hij zal uw hart versterken, ja, wacht op de HEERE.

28
1 Een psalm van David. Tot U roep ik, HEERE! mijn Rotssteen, houd U niet als doof van mij af; opdat ik niet, zo U U van mij stil houdt, vergeleken worde met degenen, die in de kuil nederdalen.
2 Hoor de stem van mijn smekingen, als ik tot U roep, als ik mijn handen ophef naar de aanspraakplaats Uwer heiligheid.
3 Trek mij niet weg met de goddelozen, en met de werkers van de ongerechtigheid, die van vrede spreken met hun naasten, maar kwaad is in hun hart.
4 Geef hun naar hun doen, en naar de boosheid hunner handelingen; geef hun naar hunner handen werk; doe hun vergelding tot hen wederkeren.
5 Omdat zij niet letten op de daden van de HEERE, noch op het werk Van zijn handen, zo zal Hij hen afbreken en zal hen niet bouwen.
6 Geloofd zij de HEERE, want Hij heeft de stem van mijn smekingen gehoord.
7 De HEERE is mijn Sterkte en mijn Schild; op Hem heeft mijn hart vertrouwd, en ik ben geholpen; dies springt mijn hart van vreugde, en ik zal Hem met mijn gezang loven.
8 De HEERE is hun Sterkte, en Hij is de Sterkheid van de verlossingen Zijns Gezalfden.
9 Verlos Uw volk, en zegen Uw erve, en weid hen, en verhef hen tot in eeuwigheid.

29
1 Een psalm van David. Geeft de HEERE, u kinderen van de machtigen! geeft de HEERE eer en sterkte.
2 Geeft de HEERE de eer Zijns Naams, aanbidt de HEERE in de heerlijkheid van de heiligdoms.
3 De stem van de HEERE is op de wateren, de God van de ere dondert; de HEERE is op de grote wateren.
4 De stem van de HEERE is met kracht, de stem van de HEERE is met heerlijkheid.
5 De stem van de HEERE breekt de cederen; ja, de HEERE verbreekt de cederen van Libanon.
6 En Hij doet ze huppelen als een kalf, de Libanon en Sirjon als een jongen eenhoorn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 De stem van de HEERE houwt er vlammen vuur uit.
8 De stem van de HEERE doet de woestijn beven; de HEERE doet de woestijn Kades beven.
9 De stem van de HEERE doet de hinden jongen werpen, en ontbloot de wouden; maar in Zijn tempel zegt Hem een ieder eer.
10 De HEERE heeft gezeten over de watervloed; ja, de HEERE zit, Koning in eeuwigheid.
11 De HEERE zal Zijn volk sterkte geven; de HEERE zal Zijn volk zegenen met vrede.

30
1 Een psalm, een lied van de inwijding van Davids huis. (30:2) Ik zal U verhogen, HEERE, want U hebt mij opgetrokken, en mijn vijanden over mij niet verblijd.
2 (30:3) HEERE, mijn God! ik heb tot U geroepen, en U hebt mij genezen.
3 (30:4) HEERE! U hebt mijn ziel uit het graf opgevoerd; U hebt mij bij het leven behouden, dat ik in de kuil niet ben nedergedaald.
4 (30:5) Psalmzingt de HEERE, u Zijn gunstgenoten! en zegt lof ter gedachtenis Van zijn heiligheid.
5 (30:6) Want een ogenblik is er in Zijn toorn, maar een leven in Zijn goedgunstigheid; van de avonds vernacht het geween, maar van de morgens is er gejuich.
6 (30:7) Ik zei wel in mijn voorspoed: Ik zal niet wankelen in eeuwigheid.
7 (30:8) Want, HEERE! U had mijn berg door Uw goedgunstigheid vastgezet; maar toen U Uw aangezicht verborg, werd ik verschrikt.
8 (30:9) Tot U, HEERE! riep ik, en ik smeekte tot de HEERE:
9 (30:10) Wat gewin is er in mijn bloed, in mijn nederdalen tot de groeve? Zal U het stof loven? Zal het Uw waarheid verkondigen?
10 (30:11) Hoor, HEERE! en wees mij genadig; HEERE! wees mij een Helper.
11 (30:12) U hebt mij mijn weeklage veranderd in een rei; U hebt mijn zak ontbonden, en mij met blijdschap omgord;
12 (30:13) Opdat mijn eer U psalmzinge, en niet zwijge. HEERE, mijn God! in eeuwigheid zal ik U loven.

31
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester. (31:2) Op U, o HEERE! betrouw ik, laat mij niet beschaamd worden in eeuwigheid; help mij uit door Uw gerechtigheid.
2 (31:3) Neig Uw oor tot mij, red mij haastig; wees mij tot een sterke Rotssteen, tot een zeer vast Huis, om mij te behouden.
3 (31:4) Want U bent mijn Steenrots en mijn Burg; leid mij dan, en voer mij, om Uws Naams wil.
4 (31:5) Doe mij uitgaan uit het net, dat zij voor mij verborgen hebben, want U bent mijn Sterkte.
5 (31:6) In Uw hand beveel ik mijn geest; U hebt mij verlost, HEERE, U. God van de waarheid!
6 (31:7) Ik haat degenen, die op valse ijdelheden acht nemen, en ik betrouw op de HEERE.
7 (31:8) Ik zal mij verheugen en verblijden in Uw goedertierenheid, omdat U mijn ellende hebt aangezien, en mijn ziel in benauwdheden gekend;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 (31:9) En mij niet hebt overgeleverd in de hand van de vijand; U hebt mijn voeten doen staan in de ruimte.
9 (31:10) Wees mij genadig, HEERE! want mij is bange; van verdriet is doorknaagd mijn oog, mijn ziel en mijn buik.
10 (31:11) Want mijn leven is verteerd van droefenis, en mijn jaren van zuchten; mijn kracht is vervallen door mijn ongerechtigheid, en mijn beenderen zijn doorknaagd.
11 (31:12) Vanwege al mijn wederpartijders ben ik, ook mijn naburen, grotelijks tot een smaad geworden, en mijn bekenden tot een schrik; die mij op de straten zien, vlieden van mij weg.
12 (31:13) Ik ben uit het hart vergeten als een dode; ik ben geworden als een bedorven vat.
13 (31:14) Want ik hoorde de naspraak van velen; vreze is van rondom, omdat zij te zamen tegen mij raadslaan; zij denken mijn ziel te nemen.
14 (31:15) Maar ik vertrouw op U, o HEERE! Ik zeg: U bent mijn God.
15 (31:16) Mijn tijden zijn in Uw hand; red mij van de hand van mijn vijanden, en van mijn vervolgers.
16 (31:17) Laat Uw aangezicht over Uw knecht lichten; verlos mij door Uw goedertierenheid.
17 (31:18) HEERE! laat mij niet beschaamd worden, want ik roep U aan; laat de goddelozen beschaamd worden, laat hen zwijgen in het graf.
18 (31:19) Laat de valse lippen stom worden, die hard spreken tegen de rechtvaardige, in hoogmoed en verachting.
19 (31:20) O, hoe groot is Uw goed, dat U weggelegd hebt voor degenen, die U vrezen; dat U gewrocht hebt voor degenen, die op U betrouwen, in de tegenwoordigheid van de mensenkinderen!
20 (31:21) U verbergt hen in het verborgene Uws aangezichts voor de hoogmoedigheden van de mans; U versteekt hen in een hut voor de twist van de tongen.
21 (31:22) Geloofd zij de HEERE, want Hij heeft Zijn goedertierenheid aan mij wonderlijk gemaakt, mij voerende als in een vaste stad.
22 (31:23) Ik zei wel in mijn haasten: Ik ben afgesneden van voor Uw ogen; dan nog hoorde U de stem van mijn smekingen, als ik tot U riep.
23 (31:24) Hebt de HEERE lief, u. al Zijn gunstgenoten! want de HEERE behoedt de gelovigen, en vergeldt overvloediglijk degene, die hoogmoed bedrijft.
24 (31:25) Bent sterk, en Hij zal uw hart versterken, allen u. die op de HEERE hoopt!

32
1 Een onderwijzing van David. Gelukkig is hij, wiens overtreding vergeven, wiens zonde bedekt is.
2 Gelukkig is de mens, die de HEERE de ongerechtigheid niet toerekent, en in wiens geest geen bedrog is.
3 Toen ik zweeg, werden mijn beenderen verouderd, in mijn brullen de gansen dag.
4 Want Uw hand was dag en nacht zwaar op mij; mijn sap werd veranderd in zomerdroogten. Sela.
5 Mijn zonde maakte ik U bekend, en mijn ongerechtigheid bedekte ik niet. Ik zei: Ik zal belijdenis van mijn overtredingen doen voor de HEERE; en U vergaf de ongerechtigheid van mijn zonde. Sela.
6 Hierom zal U ieder heilige aanbidden in vindenstijd; ja, in een overloop van grote wateren zullen zij hem niet aanraken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 U bent mij een Verberging; U behoedt mij voor benauwdheid; U omringt mij met vrolijke gezangen van bevrijding. Sela.
8 Ik zal u onderwijzen, en u leren van de weg, die u gaan zult; Ik zal raad geven, Mijn oog zal op u zijn.
9 Weest niet gelijk een paard, gelijk een muilezel, hetwelk geen verstand heeft, welks muil men breidelt met toom en gebit, opdat het tot u niet genake.
10 De goddeloze heeft veel smarten, maar die op de HEERE vertrouwt, die zal de goedertierenheid omringen.
11 Verblijdt u in de HEERE, en verheugt u, u rechtvaardigen! en zingt vrolijk, alle u oprechten van harte!

33
1 U rechtvaardigen! zingt vrolijk in de HEERE; lof betaamt de oprechten.
2 Looft de HEERE met de harp; psalmzingt Hem met de luit, en het tiensnarig instrument.
3 Zingt Hem een nieuw lied; speelt wel met vrolijk geschal.
4 Want van de HEERE woord is recht, en al Zijn werk getrouw.
5 Hij heeft gerechtigheid en gericht lief; de aarde is vol van de goedertierenheid van de HEERE.
6 Door het Woord van de HEERE zijn de hemelen gemaakt, en door de Geest Zijns monds al hun heir.
7 Hij vergadert de wateren van de zee als op een hoop; Hij stelt de afgronden de schatkamers.
8 Laat de gehele aarde voor de HEERE vrezen; laat alle inwoners van de wereld voor Hem schrikken.
9 Want Hij spreekt, en het is er; Hij gebiedt, en het staat er.
10 De HEERE vernietigt de raad van de heidenen; Hij breekt de gedachten van de volken.
11 Maar de raad van de HEERE bestaat in eeuwigheid, de gedachten Zijns harten van geslacht tot geslacht.
12 Gelukkig is het volk, welks God de HEERE is; het volk, dat Hij Zich ten erve verkoren heeft.
13 De HEERE schouwt uit de hemel, en ziet alle mensenkinderen.
14 Hij ziet uit van Zijn vaste woonplaats op alle inwoners van de aarde.
15 Hij formeert hun aller hart; Hij let op al hun werken.
16 Een koning wordt niet behouden door een groot heir; een held wordt niet gered door grote kracht;
17 Het paard feilt ter overwinning, en bevrijdt niet door zijn grote sterkte.
18 Ziet, van de HEERE oog is over degenen, die Hem vrezen, op degenen, die op Zijn goedertierenheid hopen.
19 Om hun ziel van de dood te redden, en om hen bij het leven te houden in de honger.
20 Onze ziel verbeidt de HEERE: Hij is onze Hulp en ons Schild.
21 Want ons hart is in Hem verblijd, omdat wij op de Naam Van zijn heiligheid vertrouwen.
22 Uw goedertierenheid, HEERE! zij over ons; zoals wij op U hopen.

34

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Een psalm van David, als hij zijn gelaat veranderd had voor het aangezicht van Abimelech, die hem wegjoeg, dat hij doorging. (34:2) Aleph. Ik zal de HEERE loven te aller tijd; Zijn lof zal permanent in mijn mond zijn.
2 (34:3) Beth. Mijn ziel zal zich beroemen in de HEERE; de zachtmoedigen zullen het horen en verblijd zijn.
3 (34:4) Gimel. Maakt de HEERE met mij groot, en laat ons Zijn Naam samen verhogen.
4 (34:5) Daleth. Ik heb de HEERE gezocht, en Hij heeft mij geantwoord, en mij uit al mijn vrezen gered.
5 (34:6) He. Zij hebben op Hem gezien, ja, Hem als een waterstroom aangelopen; en hun aangezichten zijn niet schaamrood geworden.
6 (34:7) Zain. Deze ellendige riep, en de HEERE hoorde; en Hij verloste hem uit al zijn benauwdheden.
7 (34:8) Cheth. De Engel van de HEERE legert Zich rondom degenen, die Hem vrezen, en rukt hen uit.
8 (34:9) Teth. Smaakt en ziet, dat de HEERE goed is; Gelukkig is de man, die op Hem betrouwt.
9 (34:10) Jod. Vreest de HEERE, u Zijn heiligen! want die Hem vrezen, hebben geen gebrek.
10 (34:11) Caph. De jonge leeuwen lijden armoede, en hongeren; maar die de HEERE zoeken, hebben geen gebrek aan enig goed.
11 (34:12) Lamed. Komt, u. kinderen! hoort naar mij! ik zal u van de HEERE vreze leren.
12 (34:13) Mem. Wie is de man, die lust heeft ten leven, die dagen liefheeft, om het goede te zien?
13 (34:14) Nun. Bewaar uw tong van het kwaad, en uw lippen van bedrog te spreken.
14 (34:15) Samech. Wijk af van het kwaad, en doe het goede; zoek de vrede, en jaag die na.
15 (34:16) Ain. De ogen van de HEERE zijn op de rechtvaardigen, en Zijn oren tot hun geroep.
16 (34:17) Pe. Het aangezicht van de HEERE is tegen degenen, die kwaad doen, om hun gedachtenis van de aarde uit te roeien.
17 (34:18) Tsade. Zij roepen, en de HEERE hoort, en Hij redt hen uit al hun benauwdheden.
18 (34:19) Koph. De HEERE is nabij de gebrokenen van harte, en Hij behoudt de verslagenen van geest.
19 (34:20) Resch. Vele zijn de tegenspoeden van de rechtvaardigen; maar uit alle die redt hem de HEERE.
20 (34:21) Schin. Hij bewaart al zijn beenderen; niet een van die wordt gebroken.
21 (34:22) Thau. De boosheid zal de goddeloze doden; en die de rechtvaardige haten, zullen schuldig verklaard worden.
22 (34:23) De HEERE verlost de ziel Van zijn knechten; en allen, die op Hem betrouwen, zullen niet schuldig verklaard worden.

35
1 Een psalm van David. Twist, HEERE! met mijn twisters; strijd met mijn bestrijders.
2 Grijp het schild en de rondas, en sta op tot mijn hulp.
3 En breng de spies voort, en sluit de weg toe, mijn vervolgers tegemoet; zeg tot mijn ziel: Ik ben uw Heil.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Laat hen beschaamd en te schande worden, die mijn ziel zoeken; laat hen achterwaarts gedreven en schaamrood worden, die kwaad tegen mij bedenken.
5 Laat hen worden als kaf voor de wind, en de Engel van de HEERE drijve hen weg.
6 Hun weg zij duister en gans slibberig; en de Engel van de HEERE vervolge hen.
7 Want zij hebben zonder oorzaak de groeve van hun net voor mij verborgen; zij hebben zonder oorzaak gegraven voor mijn ziel.
8 De verwoesting overkome hem, dat hij het niet wete, en zijn net, dat hij verborgen heeft, vange hemzelf; hij valle daarin met verwoesting.
9 Zo zal mijn ziel zich verheugen in de HEERE; zij zal vrolijk zijn in Zijn heil.
10 Al mijn beenderen zullen zeggen: HEERE, wie is U gelijk! U, Die de ellendige redt van die, die sterker is dan hij, en de ellendige en nooddruftige van zijn berover.
11 Wrevelige getuigen staan er op; hetgeen ik niet weet, eisen zij van mij.
12 Zij vergelden mij kwaad voor goed, de beroving van mijn ziel.
13 Mij aangaande daarentegen, als zij krank waren, was een zak mijn kleed; ik kwelde mijn ziel met vasten, en mijn gebed keerde weer in mijn boezem.
14 Ik ging steeds, alsof het een vriend, alsof het mij een broer geweest ware; ik ging gebukt in het zwart, als een, die over zijn moeder treurt.
15 Maar als ik hinkte, waren zij verblijd, en verzamelden zich; zij verzamelden zich tot mij als geslagenen, en ik merkte niets; zij scheurden hun klederen, en zwegen niet stil.
16 Onder de huichelende spotachtige tafelbroeders knersten zij over mij met hun tanden.
17 HEERE! hoe lang zult U toezien? Breng mijn ziel weer van hun verwoestingen, mijn eenzame van de jonge leeuwen.
18 Zo zal ik U loven in de grote gemeente; onder machtig veel volks zal ik U prijzen.
19 Laat hen zich niet verblijden over mij, die mij om valse oorzaken vijanden zijn; noch wenken met de ogen, die mij zonder oorzaak haten.
20 Want zij spreken niet van vrede, maar zij bedenken bedrieglijke zaken tegen de stillen in het land.
21 En zij sperren hun mond wijd op tegen mij; zij zeggen: Ha, ha, ons oog heeft het gezien!
22 HEERE! U hebt het gezien, zwijg niet; HEERE! wees niet verre van mij.
23 Ontwaak en word wakker tot mijn recht; mijn God en HEERE! tot mijn twistzaak.
24 Doe mij recht naar Uw gerechtigheid, HEERE, mijn God! en laat hen zich over mij niet verblijden.
25 Laat hen niet zeggen in hun hart: Heah, onze ziel! laat hen niet zeggen: Wij hebben hem verslonden!
26 Laat hen beschaamd en te zamen schaamrood worden, die zich in mijn kwaad verblijden; laat hen met schaamte en schande bekleed worden, die zich tegen mij groot maken.
27 Laat hen vrolijk zingen en verblijd zijn, die lust hebben tot mijn gerechtigheid; en laat hen permanent zeggen: Groot gemaakt zij de HEERE, Die lust heeft tot de vrede Zijns knechts!
28 Zo zal mijn tong vermelden Uw gerechtigheid, en Uw lof de gansen dag.

36
1 Een psalm van David, de knecht van de HEERE, voor de opperzangmeester. (36:2) De overtreding van de goddelozen spreekt in het binnenste van mijn hart: Er is geen vreze Gods voor zijn ogen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 (36:3) Want hij vleit zich zelf in zijn ogen, als men zijn ongerechtigheid bevindt, die te haten is.
3 (36:4) De woorden zijns monds zijn onrecht en bedrog; hij laat na te verstaan tot weldoen.
4 (36:5) Hij bedenkt onrecht op zijn leger; hij stelt zich op een weg, die niet goed is; het kwaad verwerpt hij niet.
5 (36:6) O HEERE! Uw goedertierenheid is tot in de hemelen; Uw waarheid tot de bovenste wolken toe.
6 (36:7) Uw gerechtigheid is als de bergen Gods, Uw oordelen zijn een grote afgrond; HEERE! U behoudt mensen en beesten.
7 (36:8) Hoe dierbaar is Uw goedertierenheid, o God! Dies de mensenkinderen onder de schaduw Uwer vleugelen toevlucht nemen.
8 (36:9) Zij worden dronken van de vettigheid Uws huizes; en U drenkt hen uit de beek Uwer wellusten.
9 (36:10) Want bij U is de fontein van de levens; in Uw licht zien wij het licht.
10 (36:11) Strek Uw goedertierenheid uit over degenen, die U kennen, en Uw gerechtigheid over de oprechten van hart.
11 (36:12) De voet van de hovaardigen kome niet over mij, en de hand van de goddelozen doe mij niet omzwerven.
12 (36:13) Daar zijn de werkers van de ongerechtigheid gevallen; zij zijn neergestoten, en kunnen niet weer opstaan.

37
1 Een psalm van David. Aleph. Ontsteek u niet over de boosdoeners; benijd hen niet, die onrecht doen.
2 Want als gras zullen zij haast worden afgesneden, en als de groene grasscheutjes zullen zij afvallen.
3 Beth. Vertrouw op de HEERE, en doe het goede; bewoon de aarde, en voed u met getrouwheid.
4 En verlustig u in de HEERE, zo zal Hij u geven de begeerten uws harten.
5 Gimel. Wentel uw weg op de HEERE, en vertrouw op Hem; Hij zal het maken;
6 En zal uw gerechtigheid doen voortkomen als het licht, en uw recht als de middag.
7 Daleth. Zwijg de HEERE, en verbeid Hem; ontsteek u niet over degene, wiens weg voorspoedig is; over een man, die listige aanslagen uitvoert.
8 He. Laat af van toorn, en verlaat de grimmigheid; ontsteek u niet, immers niet, om kwaad te doen.
9 Want de boosdoeners zullen uitgeroeid worden, maar die de HEERE verwachten, die zullen de aarde erfelijk bezitten.
10 Vau. En nog een weinig, en de goddeloze zal er niet zijn; en u zult acht nemen op zijn plaats, maar hij zal er niet wezen.
11 De zachtmoedigen daarentegen zullen de aarde erfelijk bezitten, en zich verlustigen over groten vrede.
12 Zain. De goddeloze bedenkt listige aanslagen tegen de rechtvaardige, en hij knerst over hem met zijn tanden.
13 De HEERE belacht hem, want Hij ziet, dat zijn dag komt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 Cheth. De goddelozen hebben het zwaard uitgetrokken, en hun boog gespannen, om de ellendige en nooddruftige neder te vellen, om te slachten, die oprecht van weg zijn.
15 Maar hun zwaard zal in hun hart gaan; en hun bogen zullen verbroken worden.
16 Teth. Het weinige, dat de rechtvaardige heeft, is beter dan de overvloed veler goddelozen.
17 Want de armen van de goddelozen zullen verbroken worden; maar de HEERE ondersteunt de rechtvaardigen.
18 Jod. De HEERE kent de dagen van de oprechten; en hun erfenis zal in eeuwigheid blijven.
19 Zij zullen niet beschaamd worden in de kwaden tijd, en in de dagen van de honger zullen zij verzadigd worden.
20 Caph. Maar de goddelozen zullen vergaan, en de vijanden van de HEERE zullen verdwijnen, als het kostelijkste van de lammeren; met de rook zullen zij verdwijnen.
21 Lamed. De goddeloze ontleent en geeft niet weer; maar de rechtvaardige ontfermt zich, en geeft.
22 Want zijn gezegenden zullen de aarde erfelijk bezitten; maar zijn vervloekten zullen uitgeroeid worden.
23 Mem. De gangen van die man worden van de HEERE bevestigd; en Hij heeft lust aan zijn weg.
24 Als hij valt, zo wordt hij niet weggeworpen, want de HEERE ondersteunt zijn hand.
25 Nun. Ik ben jong geweest, ook ben ik oud geworden, maar heb niet gezien de rechtvaardige verlaten, noch zijn zaad zoekende brood.
26 De gansen dag ontfermt hij zich, en leent; en zijn zaad is tot zegening.
27 Samech. Wijk af van het kwade, en doe het goede, en woon in eeuwigheid.
28 Want de HEERE heeft het recht lief, en zal Zijn gunstgenoten niet verlaten; in eeuwigheid worden zij bewaard; maar het zaad van de goddelozen wordt uitgeroeid.
29 De rechtvaardigen zullen de aarde erfelijk bezitten, en in eeuwigheid daarop wonen.
30 Pe. De mond van de rechtvaardigen vermeldt wijsheid, en zijn tong spreekt het recht.
31 De wet zijn God is in zijn hart; zijn gangen zullen niet slibberen.
32 Tsade. De goddeloze loert op de rechtvaardige, en zoekt hem te doden.
33 Maar de HEERE laat hem niet in zijn hand; en Hij verdoemt hem niet, als hij geoordeeld wordt.
34 Koph. Wacht op de HEERE, en houd Zijn weg, en Hij zal u verhogen, om de aarde erfelijk te bezitten; u zult zien, dat de goddelozen worden uitgeroeid.
35 Resch. Ik heb gezien een geweld bedrijvende goddeloze, die zich uitbreidde als een groene inlandse boom.
36 Maar hij ging door, en zie, hij was er niet meer; en ik zocht hem, maar hij werd niet gevonden.
37 Schin. Let op de vrome, en zie naar de oprechte; want het einde van die man zal vrede zijn.
38 Maar de overtreders worden te zamen verdelgd; het einde van de goddelozen wordt uitgeroeid.
39 Thau. Doch het heil van de rechtvaardigen is van de HEERE; hun Sterkte ter tijd van benauwdheid.
40 En de HEERE zal hen helpen, en zal hen bevrijden; Hij zal ze bevrijden van de goddelozen, en zal ze behouden; want zij betrouwen op Hem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

38
1 Een psalm van David, om te doen gedenken. (38:2) O HEERE! straf mij niet in Uw groten toorn, en kastijd mij niet in Uw grimmigheid.
2 (38:3) Want Uw pijlen zijn in mij gedaald, en Uw hand is op mij nedergedaald.
3 (38:4) Er is niets geheels in mijn vlees, vanwege Uw gramschap; er is geen vrede in mijn beenderen, vanwege mijn zonde.
4 (38:5) Want mijn ongerechtigheden gaan over mijn hoofd; als een zware last zijn zij mij te zwaar geworden.
5 (38:6) Mijn etterbuilen stinken, zij zijn vervuild, vanwege mijn dwaasheid.
6 (38:7) Ik ben krom geworden, ik ben uitermate zeer neergebogen; ik ga de gansen dag in het zwart.
7 (38:8) Want mijn darmen zijn vol van een verachtelijke plaag, en er is niets geheels in mijn vlees.
8 (38:9) Ik ben verzwakt, en uitermate zeer verbrijzeld; ik brul van het geruis van mijn harten.
9 (38:10) HEERE! voor U is al mijn begeerte; en mijn zuchten is voor U niet verborgen.
10 (38:11) Mijn hart keert om en om, mijn kracht heeft mij verlaten; en het licht van mijn ogen, ook zij zelven zijn niet bij mij.
11 (38:12) Mijn liefhebbers en mijn vrienden staan van tegenover mijn plaag, en mijn nabestaanden staan van verre.
12 (38:13) En die mijn ziel zoeken, leggen mij strikken; en die mijn kwaad zoeken, spreken verderving, en zij overdenken de gansen dag listen.
13 (38:14) Ik daarentegen ben als een dove, ik hoor niet, en als een stomme, die zijn mond niet opendoet.
14 (38:15) Ja, ik ben als een man, die niet hoort, en in wiens mond geen tegenredenen zijn.
15 (38:16) Want op U, HEERE! hoop ik; U zult verhoren, HEERE, mijn God!
16 (38:17) Want ik zei: Dat zij zich toch over mij niet verblijden! Wanneer mijn voet zou wankelen, zo zouden zij zich tegen mij groot maken.
17 (38:18) Want ik ben tot hinken gereed, en mijn smart is steeds voor mij.
18 (38:19) Want ik maak U mijn ongerechtigheid bekend, ik ben bekommerd vanwege mijn zonde.
19 (38:20) Maar mijn vijanden zijn levende, worden machtig; en die mij om valse oorzaken haten, worden groot.
20 (38:21) En die kwaad voor goed vergelden, staan mij tegen, omdat ik het goede najaag.
21 (38:22) Verlaat mij niet, o HEERE, mijn God! wees niet verre van mij.
22 (38:23) Haast U tot mijn hulp, HEERE, mijn Heil!

39
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester, voor Jeduthun. (39:2) Ik zei: Ik zal mijn wegen bewaren, dat ik niet zondige met mijn tong; ik zal mijn mond met een breidel bewaren, terwijl de goddeloze nog tegenover mij is.
2 (39:3) Ik was verstomd door stilzwijgen, ik zweeg van het goede; maar mijn smart werd verzwaard.
3 (39:4) Mijn hart werd heet in mijn binnenste, een vuur ontbrandde in mijn overdenking; toen sprak ik met mijn tong:

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 (39:5) HEERE! maak mij bekend mijn einde, en welke de mate van mijn dagen zij; dat ik wete, hoe vergankelijk ik zij.
5 (39:6) Zie, U hebt mijn dagen een handbreed gesteld, en mijn leeftijd is als niets voor U; immers is een ieder mens, hoe vast hij staat, enkel ijdelheid. Sela.
6 (39:7) Immers wandelt de mens als in een beeld, immers woelen zij ijdellijk; men brengt bijeen, en men weet niet, wie het naar zich nemen zal.
7 (39:8) En nu, wat verwacht ik, o HEERE! Mijn hoop, die is op U.
8 (39:9) Verlos mij van al mijn overtredingen; en stel mij niet tot een smaad van de dwazen.
9 (39:10) Ik ben verstomd, ik zal mijn mond niet opendoen, want U hebt het gedaan.
10 (39:11) Neem Uw plaag van op mij weg, ik ben bezweken van de bestrijding Uwer hand.
11 (39:12) Kastijdt U iemand met straffen om de ongerechtigheid, zo doet U zijn bevalligheid smelten als een mot; immers is een ieder mens ijdelheid. Sela.
12 (39:13) Hoor, HEERE! mijn gebed, en neem mijn geroep ter ore; zwijg niet tot mijn tranen; want ik ben een vreemdeling bij U, een bijwoner, gelijk al mijn vaders.
13 (39:14) Wend U van mij af, dat ik mij verkwikke, eer dat ik heenga, en ik niet meer zij.

40
1 Davids psalm, voor de opperzangmeester. (40:2) Ik heb de HEERE lang verwacht; en Hij heeft Zich tot mij geneigd, en mijn geroep gehoord.
2 (40:3) En Hij heeft mij uit een ruisenden kuil, uit modderig slijk opgehaald, en heeft mijn voeten op een rotssteen gesteld, Hij heeft mijn gangen vastgemaakt.
3 (40:4) En Hij heeft een nieuw lied in mijn mond gegeven, een lofzang onzen Gode; velen zullen het zien, en vrezen, en op de HEERE vertrouwen.
4 (40:5) Gelukkig is de man, die de HEERE tot zijn vertrouwen stelt, en niet omziet naar de hovaardigen, en die tot leugen afwijken.
5 (40:6) U. o HEERE, mijn God! hebt Uw wonderen en Uw gedachten aan ons vele gemaakt, men kan ze niet in orde bij U verhalen; zal ik ze verkondigen en uitspreken, zo zijn zij menigvuldiger dan dat ik ze zou kunnen vertellen.
6 (40:7) U hebt geen lust gehad aan slachtoffer en spijsoffer; U hebt mij de oren doorboord; brandoffer en zondoffer hebt U niet geëist.
7 (40:8) Toen zei ik: Zie, ik kom; in de rol is van mij geschreven.
8 (40:9) Ik heb lust, o mijn God! om Uw welbehagen te doen; en Uw wet is in het midden van mijn ingewands.
9 (40:10) Ik boodschap de gerechtigheid in de grote gemeente; zie, mijn lippen bedwing ik niet; HEERE! U weet het.
10 (40:11) Uw gerechtigheid bedek ik niet in het midden van mijn harten; Uw waarheid en Uw heil spreek ik uit; Uw weldadigheid en Uw trouw verheel ik niet in de grote gemeente.
11 (40:12) U. o HEERE! zult Uw barmhartigheden van mij niet onthouden; laat Uw weldadigheid en Uw trouw mij permanent behoeden.
12 (40:13) Want kwaden, tot zonder getal toe, hebben mij omgeven; mijn ongerechtigheden hebben mij aangegrepen, dat ik niet heb kunnen zien; zij zijn menigvuldiger dan de haren van mijn hoofd, en mijn hart heeft mij verlaten.
13 (40:14) Het behage U, HEERE! mij te verlossen; HEERE! haast U tot mijn hulp.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 (40:15) Laat hen te zamen beschaamd en schaamrood worden, die mijn ziel zoeken, om die te vernielen; laat hen achterwaarts gedreven worden, en te schande worden, die lust hebben aan mijn kwaad.
15 (40:16) Laat hen verwoest worden tot loon hunner beschaming, die van mij zeggen: Ha, ha!
16 (40:17) Laat in U vrolijk en verblijd zijn allen, die U zoeken; laat de liefhebbers van Uw heil permanent zeggen: De HEERE zij groot gemaakt!
17 (40:18) Ik ben wel ellendig en nooddruftig, maar de HEERE denkt aan mij; U bent mijn Hulp en mijn Bevrijder; o mijn God! vertoef niet.

41
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester. (41:2) Gelukkig is hij, die zich verstandiglijk gedraagt jegens een ellendige; de HEERE zal hem bevrijden ten dage van de kwaads.
2 (41:3) De HEERE zal hem bewaren, en zal hem bij het leven behouden; hij zal op aarde gelukzalig gemaakt worden. Geef hem ook niet over in van zijn vijanden begeerte.
3 (41:4) De HEERE zal hem ondersteunen op het ziekbed; in zijn krankheid verandert U zijn gehele leger.
4 (41:5) Ik zei: O HEERE! wees mij genadig; genees mijn ziel, want ik heb tegen U gezondigd.
5 (41:6) Mijn vijanden spreken kwaad van mij, en zei:: Wanneer zal hij sterven, en zijn naam vergaan?
6 (41:7) En zo iemand van hen komt, om mij te zien, hij spreekt valsheid; zijn hart vergadert zich onrecht; gaat hij uit naar buiten, hij spreekt er van.
7 (41:8) Al mijn haters mompelen te zamen tegen mij; ze bedenken tegen mij, hetgeen mij kwaad is, en zei::
8 (41:9) Een Belialsstuk kleeft hem aan; en hij, die neerligt, zal niet weer opstaan.
9 (41:10) Zelfs de man van mijn vrede, op welken ik vertrouwde, die mijn brood at, heeft de verzenen tegen mij grotelijks verheven.
10 (41:11) Maar U. o HEERE! wees mij genadig, en richt mij op; en ik zal het hun vergelden.
11 (41:12) Hierbij weet ik, dat U lust aan mij hebt, dat mijn vijand over mij niet zal juichen.
12 (41:13) Want mij aangaande, U onderhoudt mij in mijn oprechtheid, en U stelt mij voor Uw aangezicht in eeuwigheid.
13 (41:14) Geloofd zij de HEERE, de God Israels, van eeuwigheid en tot in eeuwigheid! Amen, ja, amen.

42
1 Een onderwijzing, voor de opperzangmeester, onder de kinderen van Korach. (42:2) Gelijk een hert schreeuwt naar de waterstromen, zo schreeuwt mijn ziel tot U, o God!
2 (42:3) Mijn ziel dorst naar God, naar de levenden God; wanneer zal ik ingaan, en voor Gods aangezicht verschijnen?
3 (42:4) Mijn tranen zijn mij tot spijs dag en nacht; omdat zij de gansen dag tot mij zeggen: Waar is uw God?
4 (42:5) Ik gedenk daaraan, en stort mijn ziel uit in mij, omdat ik placht heen te gaan onder de schare, en met hen te treden naar Gods huis, met een stem van vreugdegezang en lof, onder de feest houdende menigte.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 (42:6) Wat buigt u u neder, o mijn ziel! en bent onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem nog loven voor de verlossingen Zijns aangezichts.
6 (42:7) O mijn God! mijn ziel buigt zich neder in mij, daarom gedenk ik Uwer uit het land van de Jordaan, en Hermon, uit het klein gebergte.
7 (42:8) De afgrond roept tot de afgrond, bij het gedruis Uwer watergoten; al Uw baren en Uw golven zijn over mij heengegaan.
8 (42:9) Maar de HEERE zal van de daags Zijn goedertierenheid gebieden, en van de nachts zal Zijn lied bij mij zijn; het gebed tot de God van mijn levens.
9 (42:10) Ik zal zeggen tot God: Mijn Steenrots! waarom vergeet U mij? Waarom ga ik in het zwart, vanwege van de vijand onderdrukking?
10 (42:11) Met een doodsteek in mijn beenderen honen mij mijn wederpartijders, als zij de gansen dag tot mij zeggen: Waar is uw God?
11 (42:12) Wat buigt u u neder, o mijn ziel! en wat bent u onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem nog loven; Hij is de menigvuldige Verlossing van mijn aangezichts, en mijn God.

43
1 Doe mij recht, o God! en twist U mijn twistzaak; bevrijd mij van het ongoedertieren volk, van de man van bedrog en van onrecht.
2 Want U bent de God van mijn sterkte; waarom verstoot U mij dan? Waarom ga ik steeds in het zwart, vanwege van de vijand onderdrukking?
3 Zend Uw licht en Uw waarheid, dat die mij leiden; dat zij mij brengen tot de berg Uwer heiligheid, en tot Uw woningen;
4 En dat ik inga tot Gods altaar, tot de God van de blijdschap van mijn verheuging, en U met de harp love, o God, mijn God!
5 Wat buigt u u neder, o mijn ziel! en wat bent u onrustig in mij? Hoop op God, want ik zal Hem nog loven; Hij is de menigvuldige Verlossing van mijn aangezicht, en mijn God.

44
1 Een onderwijzing, voor de opperzangmeester, onder de kinderen van Korach. (44:2) O God! wij hebben het met onze oren gehoord, onze vaders hebben het ons verteld: U hebt een werk gewrocht in hun dagen, in de dagen van ouds.
2 (44:3) U hebt de heidenen met Uw hand uit de bezitting verdreven, maar hen geplant; u hebt de volken geplaagd, zij daarentegen doen voortschieten.
3 (44:4) Want zij hebben het land niet geërfd door hun zwaard, en hun arm heeft hun geen heil gegeven; maar Uw rechterhand, en Uw arm, en het licht Uws aangezichts, omdat U een welbehagen in hen had.
4 (44:5) U Zelf bent mijn Koning, o God! gebied de verlossingen Jakobs.
5 (44:6) Door U zullen wij onze wederpartijders met hoornen stoten; in Uw Naam zullen wij vertreden, die tegen ons opstaan.
6 (44:7) Want ik vertrouw niet op mijn boog, en mijn zwaard zal mij niet verlossen.
7 (44:8) Maar U verlost ons van onze wederpartijders, en U maakt onze haters beschaamd.
8 (44:9) In God roemen wij de gansen dag, en Uw Naam zullen wij loven in eeuwigheid. Sela.
9 (44:10) Maar nu hebt U ons verstoten en te schande gemaakt, omdat U met onze krijgsheren niet uittrekt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 (44:11) U doet ons achterwaarts keren van de wederpartijder; en onze haters beroven ons voor zich.
11 (44:12) U geeft ons over als schapen ter spijze, en U verstrooit ons onder de heidenen.
12 (44:13) U verkoopt Uw volk om geen waardij; en U verhoogt hun prijs niet.
13 (44:14) U stelt ons onze naburen tot smaad, tot spot en schimp hen, die rondom ons zijn.
14 (44:15) U stelt ons tot een spreekwoord onder de heidenen, tot een hoofdschudding onder de volken.
15 (44:16) Mijn schande is de gansen dag voor mij, en de schaamte van mijn aangezicht bedekt mij;
16 (44:17) Om de stem van de honers en van de lasteraars, vanwege de vijand en de wraakgierige.
17 (44:18) Dit alles is ons overkomen, nochtans hebben wij U niet vergeten, noch valselijk gehandeld tegen Uw verbond.
18 (44:19) Ons hart is niet achterwaarts gekeerd, noch onze gang geweken van Uw pad.
19 (44:20) Hoewel U ons verpletterd hebt in een plaats van de draken, en ons met een doodsschaduw bedekt hebt.
20 (44:21) Zo wij de Naam onzes Gods hadden vergeten, en onze handen tot een vreemden God uitgebreid,
21 (44:22) Zou God zulks niet onderzoeken? Want Hij weet de verborgenheden van de harten.
22 (44:23) Maar om Uwentwil worden wij de gansen dag gedood; wij worden geacht als slachtschapen.
23 (44:24) Waak op, waarom zoudt U slapen, HEERE! Ontwaak, verstoot niet in eeuwigheid.
24 (44:25) Waarom zoudt U Uw aangezicht verbergen, onze ellende en onze onderdrukking vergeten?
25 (44:26) Want onze ziel is in het stof neergebogen; onze buik kleeft aan de aarde.
26 (44:27) Sta op, ons ter hulp, en verlos ons om Uwer goedertierenheid wil.

45
1 Een onderwijzing, een lied van de liefde, voor de opperzangmeester, onder de kinderen van Korach, op Schoschannim. (45:2) Mijn hart geeft een goede rede op; ik zegge mijn gedichten uit van een Koning; mijn tong is een pen eens vaardigen schrijvers.
2 (45:3) U bent veel schoner dan de mensenkinderen; genade is uitgestort in Uw lippen; daarom heeft U God gezegend in eeuwigheid.
3 (45:4) Gord Uw zwaard aan de heup, o Held! Uw Majesteit en Uw heerlijkheid.
4 (45:5) En rijd voorspoediglijk in Uw heerlijkheid, op het woord van de waarheid en rechtvaardige zachtmoedigheid; en Uw rechterhand zal U vreselijke dingen leren.
5 (45:6) Uw pijlen zijn scherp; volken zullen onder U vallen; zij treffen in het hart van van de konings vijanden.
6 (45:7) Uw troon, o God! is eeuwiglijk en altoos; de scepter Uws Koninkrijks is een scepter van de rechtmatigheid.
7 (45:8) U hebt gerechtigheid lief, en haat goddeloosheid; daarom heeft U, o God! Uw God gezalfd met vreugdeolie, boven Uw medegenoten.
8 (45:9) Al Uw klederen zijn mirre, en aloe, en kassie; uit de elpenbenen paleizen, van waar zij U verblijden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 (45:10) Dochters van koningen zijn onder Uw kostelijke staatsdochters; de Koningin staat aan Uw rechterhand, in het fijnste goud van Ofir.
10 (45:11) Hoor, o Dochter! en zie, en neig uw oor; en vergeet uw volk en uws vaders huis.
11 (45:12) Zo zal de Koning lust hebben aan uw schoonheid; omdat Hij uw Heere is, zo buig u voor Hem neder.
12 (45:13) En de dochter van Tyrus, de rijken onder het volk, zullen uw aangezicht met geschenk smeken.
13 (45:14) Van de koning Dochter is geheel verheerlijkt inwendig; haar kleding is van gouden borduursel.
14 (45:15) In gestikte klederen zal zij tot de Koning geleid worden; de jonge dochters, die achter haar zijn, haar medegezellinnen, zullen tot u gebracht worden.
15 (45:16) Zij zullen geleid worden met alle blijdschap en verheuging; zij zullen ingaan in van de koning paleis.
16 (45:17) In plaats van Uw vaderen zullen Uw zonen zijn; U zult hen tot vorsten zetten over de gehele aarde.
17 (45:18) Ik zal Uws Naams doen gedenken van elk geslacht tot geslacht; daarom zullen U de volken loven eeuwiglijk en altoos.

46
1 Een lied op Alamoth, voor de opperzangmeester, onder de kinderen van Korach. (46:2) God is ons een Toevlucht en Sterkte; Hij is krachtig bevonden een Hulp in benauwdheden.
2 (46:3) Daarom zullen wij niet vrezen, al veranderde de aarde haar plaats, en al werden de bergen verzet in het hart van de zeeën;
3 (46:4) Laat haar wateren bruisen, laat ze beroerd worden; laat de bergen daveren, door verheffing! Sela.
4 (46:5) De beekjes van de rivier zullen verblijden de stad Gods, het heiligdom van de woningen van de Allerhoogsten.
5 (46:6) God is in het midden van haar, zij zal niet wankelen; God zal haar helpen in het aanbreken van de morgenstond.
6 (46:7) De heidenen raasden, de koninkrijken bewogen zich; Hij verhief Zijn stem, de aarde versmolt.
7 (46:8) De HEERE van de heirscharen is met ons; de God van Jakob is ons een Hoog Vertrek. Sela.
8 (46:9) Komt, aanschouwt de daden van de HEERE, Die verwoestingen op aarde aanricht.
9 (46:10) Die de oorlogen doet ophouden tot aan het einde van de aarde, de boog verbreekt, en de spies aan twee slaat, de wagens met vuur verbrandt.
10 (46:11) Laat af, en weet, dat Ik God ben; Ik zal verhoogd worden onder de heidenen, Ik zal verhoogd worden op de aarde.
11 (46:12) De HEERE van de heirscharen is met ons; de God van Jakob is ons een Hoog Vertrek. Sela.

47

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Een psalm, voor de opperzangmeester, onder de kinderen van Korach. (47:2) Al u volken, klapt in de hand; juicht Gode met een stem van vreugdegezang.
2 (47:3) Want de HEERE, de Allerhoogste, is vreselijk, een groot Koning over de gehele aarde.
3 (47:4) Hij brengt de volken onder ons, en de natiën onder onze voeten.
4 (47:5) Hij verkiest voor ons onze erfenis, de heerlijkheid van Jakob, die Hij heeft liefgehad. Sela.
5 (47:6) God vaart op met gejuich, de HEERE met geklank van de bazuin.
6 (47:7) Psalmzingt Gode, psalmzingt! Psalmzingt onzen Koning, psalmzingt!
7 (47:8) Want God is een Koning van de gehele aarde; psalmzingt met een onderwijzing!
8 (47:9) God regeert over de heidenen; God zit op de troon Van zijn heiligheid.
9 (47:10) De edelen van de volken zijn verzameld tot het volk van de God van Abraham; want de schilden van de aarde zijn Godes. Hij is zeer verheven!

48
1 Een lied, een psalm, voor de kinderen van Korach. (48:2) De HEERE is groot en zeer te prijzen, in de stad onzes Gods, op de berg Van zijn heiligheid.
2 (48:3) Schoon van gelegenheid, een vreugde van de gehele aarde is de berg Sion, aan de zijden van het noorden; de stad van de groten Koning.
3 (48:4) God is in haar paleizen; Hij is er bekend voor een Hoog Vertrek.
4 (48:5) Want ziet, de koningen waren vergaderd; zij waren te zamen doorgetogen.
5 (48:6) Gelijk zij het zagen, zo waren zij verwonderd; zij werden verschrikt, zij haastten weg.
6 (48:7) Beving greep hen daar aan, smart als van een barende vrouw.
7 (48:8) Met een oostenwind verbreekt U de schepen van Tharsis.
8 (48:9) Gelijk wij gehoord hadden, zo hebben wij gezien in de stad van de HEERE van de heirscharen, in de stad onzes Gods; God zal haar bevestigen tot in eeuwigheid. Sela.
9 (48:10) O God! wij gedenken Uwer weldadigheid, in het midden Uws tempels.
10 (48:11) Gelijk Uw Naam is, o God! zo is Uw roem tot aan de einden van de aarde; Uw rechterhand is vol van gerechtigheid.
11 (48:12) Laat de berg Sion blijde zijn; laat de dochters van Juda zich verheugen, om Uwer oordelen wil.
12 (48:13) Gaat rondom Sion, en omringt haar; telt haar torens;
13 (48:14) Zet uw hart op haar vesting; beschouwt onderscheidenlijk haar paleizen, opdat u het aan het navolgende geslacht vertelt.
14 (48:15) Want deze God is onze God eeuwiglijk en altoos; Hij zal ons geleiden tot de dood toe.

49
1 Een psalm, voor de opperzangmeester, onder de kinderen van Korach. (49:2) Hoort dit, alle u volken! neemt ter ore, alle inwoners van de wereld,
2 (49:3) Zowel slechten als aanzienlijken, te zamen rijk en arm!
3 (49:4) Mijn mond zal enkel wijsheid spreken, en de overdenking van mijn harten zal vol verstand zijn.
4 (49:5) Ik zal mijn oor neigen tot een spreuk; ik zal mijn verborgene rede openen op de harp.
5 (49:6) Waarom zou ik vrezen in kwade dagen, als de ongerechtigen, die op de hielen zijn, mij omringen?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 (49:7) Aangaande degenen, die op hun goed vertrouwen; en op de veelheid huns rijkdoms roemen;
7 (49:8) Niemand van hen zal zijn broer immermeer kunnen verlossen; hij zal Gode zijn rantsoen niet kunnen geven;
8 (49:9) (Want de verlossing hunner ziel is te kostelijk, en zal in eeuwigheid ophouden);
9 (49:10) Dat hij ook voortaan permanent zou leven, en de verderving niet zien.
10 (49:11) Want hij ziet, dat de wijzen sterven, dat te zamen een dwaas en een zot omkomen, en hun goed anderen nalaten.
11 (49:12) Hun binnenste gedachte is, dat hun huizen zullen zijn in eeuwigheid, hun woningen van geslacht tot geslacht; zij noemen de landen naar hun namen.
12 (49:13) De mens nochtans, die in waarde is, blijft niet; hij wordt zoals de beesten, die vergaan.
13 (49:14) Deze hun weg is een dwaasheid van hen; nochtans hebben hun nakomelingen een welbehagen in hun woorden. Sela.
14 (49:15) Men zet hen als schapen in het graf, de dood zal hen afweiden; en de oprechten zullen over hen heersen in die morgenstond; en het graf zal hun gedaante verslijten, elk uit zijn woning.
15 (49:16) Maar God zal mijn ziel van het geweld van de graven verlossen, want Hij zal mij opnemen. Sela.
16 (49:17) Vrees niet, wanneer een man rijk wordt, wanneer de eer van zijn huis groot wordt;
17 (49:18) Want hij zal in zijn sterven niet met al medenemen, zijn eer zal hem niet dalen.
18 (49:19) Hoewel hij zijn ziel in zijn leven zegent, en zij u loven, omdat u uzelf goed doet;
19 (49:20) Zo zal zij toch komen tot het geslacht harer vaderen; tot in eeuwigheid zullen zij het licht niet zien.
20 (49:21) De mens, die in waarde is, en geen verstand heeft, wordt zoals de beesten, die vergaan.

50
1 Een psalm van Asaf. De God van de goden, de HEERE spreekt, en roept de aarde, van de opgang van de zon tot aan haar ondergang.
2 Uit Sion, de volkomenheid van de schoonheid, verschijnt God blinkende.
3 Onze God zal komen en zal niet zwijgen; een vuur voor Zijn aangezicht zal verteren, en rondom Hem zal het zeer stormen.
4 Hij zal roepen tot de hemel van boven, en tot de aarde, om Zijn volk te richten.
5 Verzamelt Mij Mijn gunstgenoten, die Mijn verbond maken met offerande!
6 En de hemelen verkondigen Zijn gerechtigheid; want God Zelf is Rechter. Sela.
7 Hoort, Mijn volk! en Ik zal spreken; Israël! en Ik zal onder u betuigen; Ik, God, ben uw God.
8 Om uw offeranden zal Ik u niet straffen, want uw brandoffers zijn steeds voor Mij.
9 Ik zal uit uw huis geen var nemen, noch bokken uit uw kooien;
10 Want al het gedierte van het woud is Mijn, de beesten op duizend bergen.
11 Ik ken al het gevogelte van de bergen, en het wild van de velds is bij Mij.
12 Zo Mij hongerde, Ik zou het u niet zeggen; want Mijn is de wereld en haar volheid.
13 Zou Ik stierenvlees eten, of bokkenbloed drinken?
14 Offert Gode dank, en betaalt de Allerhoogste uw geloften.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 En roept Mij aan in de dag van de benauwdheid; Ik zal er u uithelpen, en u zult Mij eren.
16 Maar tot de goddeloze zegt God: Wat hebt u Mijn inzettingen te vertellen, en neemt Mijn verbond in uw mond?
17 Omdat u de kastijding haat, en Mijn woorden achter u heenwerpt.
18 Indien u een dief ziet, zo loopt u met hem; en uw deel is met de overspelers.
19 Uw mond slaat u in het kwade, en uw tong koppelt bedrog.
20 U zit, u spreekt tegen uw broer; tegen de zoon uwer moeder geeft u lastering uit.
21 Deze dingen doet u. en Ik zwijg; u meent, dat Ik te enenmale ben, gelijk u ; Ik zal u straffen, en zal het ordentelijk voor uw ogen stellen.
22 Verstaat dit toch, u godvergetenden! opdat Ik niet verscheure en niemand redde.
23 Wie dank offert, die zal Mij eren; en wie zijn weg wel aanstelt, die zal Ik Gods heil doen zien.

51
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester. (51:2) Toen de profeet Nathan tot hem was gekomen, nadat hij tot Bathseba was ingegaan. (51:3) Wees mij genadig, o God! naar Uw goedertierenheid; delg mijn overtreding uit, naar de grootheid Uwer barmhartigheden.
2 (51:4) Was mij wel van mijn ongerechtigheid, en reinig mij van mijn zonde.
3 (51:5) Want ik ken mijn overtredingen, en mijn zonde is steeds voor mij.
4 (51:6) Tegen U, U alleen, heb ik gezondigd, en gedaan, dat kwaad is in Uw ogen; opdat U rechtvaardig bent in Uw spreken, en rein bent in Uw richten.
5 (51:7) Zie, ik ben in ongerechtigheid geboren, en in zonde heeft mij mijn moeder ontvangen.
6 (51:8) Zie, U hebt lust tot waarheid in het binnenste, en in het verborgene maakt U mij wijsheid bekend.
7 (51:9) Ontzondig mij met hysop, en ik zal rein zijn; was mij, en ik zal witter zijn dan sneeuw.
8 (51:10) Doe mij vreugde en blijdschap horen; dat de beenderen zich verheugen, die U verbrijzeld hebt.
9 (51:11) Verberg Uw aangezicht van mijn zonden, en delg uit al mijn ongerechtigheden.
10 (51:12) Schep mij een rein hart, o God! en vernieuw in het binnenste van mij een vasten geest.
11 (51:13) Verwerp mij niet van Uw aangezicht, en neem Uw Heiligen Geest niet van mij.
12 (51:14) Geef mij weer de vreugde van Uw heil; en de vrijmoedige geest ondersteune mij.
13 (51:15) Zo zal ik de overtreders Uw wegen leren; en de zondaars zullen zich tot U bekeren.
14 (51:16) Verlos mij van bloedschulden, o God, U. God van mijn heil! zo zal mijn tong Uw gerechtigheid vrolijk roemen.
15 (51:17) Heere, open mijn lippen, zo zal mijn mond Uw lof verkondigen.
16 (51:18) Want U hebt geen lust tot offerande, anders zou ik ze geven; in brandoffers hebt U geen behagen.
17 (51:19) De offeranden Gods zijn een gebroken geest; een gebroken en verslagen hart zult U. o God! niet verachten.
18 (51:20) Doe wel bij Sion naar Uw welbehagen; bouw de muren van Jeruzalem op.
19 (51:21) Dan zult U lust hebben aan de offeranden van de gerechtigheid, aan brandoffer en een offer, dat gans verteerd wordt; dan zullen zij varren offeren op Uw altaar.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

52
1 Een onderwijzing van David, voor de opperzangmeester. (52:2) Als Doeg, de Edomiet, gekomen was, en Saul te kennen gegeven, en tot hem gezegd had: David is gekomen ten huize van Achimelech. (52:3) Wat beroemt u u in het kwaad, o u geweldige? Gods goedertierenheid duurt toch de gansen dag.
2 (52:4) Uw tong denkt enkel schade als een geslepen scheermes, werkende bedrog.
3 (52:5) U hebt het kwade liever dan het goede, de leugen, dan gerechtigheid te spreken. Sela.
4 (52:6) U hebt lief alle woorden van verslinding, en een tong van bedrog.
5 (52:7) God zal u ook afbreken in eeuwigheid; Hij zal u weg rapen en u uit de tent uitrukken; ja, Hij zal u uitwortelen uit het land van de levenden. Sela.
6 (52:8) En de rechtvaardigen zullen het zien, en vrezen; en zij zullen over hem lachen, en zei::
7 (52:9) Ziet de man, die God niet stelde tot Zijn Sterkte, maar vertrouwde op de veelheid zijns rijkdoms; hij was sterk geworden door zijn beschadigen.
8 (52:10) Maar ik zal zijn als een groene olijfboom in Gods huis; ik vertrouw op Gods goedertierenheid eeuwiglijk en altoos.
9 (52:11) Ik zal U loven in eeuwigheid, omdat U het gedaan hebt; en ik zal Uw Naam verwachten; want hij is goed voor Uw gunstgenoten.

53
1 Een onderwijzing van David, voor de opperzangmeester, op Machalath. (53:2) De dwaas zegt in zijn hart: Er is geen God; zij verderven het, en zij bedrijven gruwelijk onrecht; er is niemand, die goed doet.
2 (53:3) God heeft uit de hemel neergezien op de mensenkinderen, om te zien, of iemand verstandig ware, die God zocht.
3 (53:4) Een ieder van hen is teruggekeerd, te zamen zijn zij stinkende geworden, er is niemand, die goed doet, ook niet een.
4 (53:5) Hebben dan de werkers van de ongerechtigheid geen kennis, die Mijn volk opeten, alsof zij brood aten? Zij roepen God niet aan.
5 (53:6) Daar zijn zij met vervaardheid vervaard geworden, waar geen vervaardheid was; want God heeft de beenderen van hen, die u belegerde, verstrooid; u hebt hen beschaamd gemaakt, want God heeft hen verworpen.
6 (53:7) Och, dat Israels verlossingen uit Sion kwamen! Als God de gevangenen Zijns volks zal doen wederkeren, dan zal zich Jakob verheugen, Israël zal verblijd zijn.

54
1 Een onderwijzing van David, voor de opperzangmeester, op de Neginoth; (54:2) Als de Zifieten gekomen waren, en tot Saul gezegd hadden: Verbergt zich David niet bij ons? (54:3) O God! verlos mij door Uw Naam, en doe mij recht door Uw macht.
2 (54:4) O God! hoor mijn gebed; neig de oren tot de redenen van mijn mond.
3 (54:5) Want vreemden staan tegen mij op, en tirannen zoeken mijn ziel; zij stellen God niet voor hun ogen. Sela.
4 (54:6) Ziet, God is mij een Helper; de Heere is onder degenen, die mijn ziel ondersteunen.
5 (54:7) Hij zal dit kwaad mijn verspieders vergelden; roei hen uit door Uw waarheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 (54:8) Ik zal U met vrijwilligheid offeren; ik zal Uw Naam, o HEERE! loven, want Hij is goed.
7 (54:9) Want Hij heeft mij gered uit alle benauwdheid; en mijn oog heeft gezien op mijn vijanden.

55
1 Een onderwijzing van David, voor de opperzangmeester, op de Neginoth. (55:2) O God! neem mijn gebed ter oren, en verberg U niet voor mijn smeking.
2 (55:3) Merk op mij, en verhoor mij; ik bedrijf misbaar in mijn klacht, en maak getier;
3 (55:4) Om de roep van de vijand, vanwege de beangstiging van de goddelozen; want zij schuiven ongerechtigheid op mij, en in toorn haten zij mij.
4 (55:5) Mijn hart smart in het binnenste van mij, en verschrikkingen van de doods zijn op mij gevallen.
5 (55:6) Vrees en beving komt mij aan, en gruwen overdekt mij;
6 (55:7) Zodat ik zeg: Och, dat mij iemand vleugelen, als van een duif gave! ik zou henen vliegen, waar ik blijven mocht.
7 (55:8) Ziet, ik zou ver weg zwerven, ik zou vernachten in de woestijn. Sela.
8 (55:9) Ik zou haasten, dat ik ontkwame, van de drijvenden wind, van de storm.
9 (55:10) Verslind hen, HEERE! deel hun tong; want ik zie wrevel en twist in de stad.
10 (55:11) Dag en nacht omringen zij haar op haar muren; en ongerechtigheid en overlast is binnen in haar.
11 (55:12) Enkel verderving is binnen in haar; en list en bedrog wijkt niet van haar straat.
12 (55:13) Want het is geen vijand, die mij hoont, anders zou ik het hebben gedragen; het is mijn hater niet, die zich tegen mij groot maakt, anders zou ik mij voor hem verborgen hebben.
13 (55:14) Maar u bent het, o mens, als van mijn waardigheid, mijn leidsman en mijn bekende!
14 (55:15) Wij, die te zamen in zoetigheid heimelijk raadpleegden; wij wandelden in gezelschap ten huize Gods.
15 (55:16) Dat hun de dood als een schuldeiser overvalle, dat zij als levend ter helle nederdalen; want boosheden zijn in hun woning, in het binnenste van hen.
16 (55:17) Mij aangaande, ik zal tot God roepen, en de HEERE zal mij verlossen.
17 (55:18) Van de avonds, en van de morgens, en van de middags zal ik klagen en getier maken; en Hij zal mijn stem horen.
18 (55:19) Hij heeft mijn ziel in vrede verlost van de strijd tegen mij; want met menigte zijn zij tegen mij geweest.
19 (55:20) God zal horen, en zal hen plagen, als die van ouds zit, Sela; omdat bij hen gans geen verandering is, en zij God niet vrezen.
20 (55:21) Hij slaat zijn handen aan degenen, die vrede met Hem hadden; hij ontheiligt Zijn verbond.
21 (55:22) Zijn mond is gladder dan boter, maar zijn hart is krijg; zijn woorden zijn zachter dan olie, maar dezelve zijn blote zwaarden.
22 (55:23) Werp uw zorg op de HEERE, en Hij zal u onderhouden; Hij zal in eeuwigheid niet toelaten, dat de rechtvaardige wankele.
23 (55:24) Maar U. o God! zult die doen nederdalen in de put van verderf; de mannen van bloed en bedrog zullen hun dagen niet ter helft brengen; ik, daarentegen, zal op U vertrouwen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

56
1 Een gouden kleinood van David, voor de opperzangmeester, op Jonath Elem Rechokim; als de Filistijnen hem gegrepen hadden te Gath. (56:2) Wees mij genadig, o God! want de mens zoekt mij op te slokken; de gansen dag dringt mij de bestrijder.
2 (56:3) Mijn verspieders zoeken mij de gansen dag op te slokken; want ik heb veel bestrijders, o Allerhoogste!
3 (56:4) Ten dage, als ik zal vrezen, zal ik op U vertrouwen.
4 (56:5) In God zal ik Zijn woord prijzen; ik vertrouw op God, ik zal niet vrezen; wat zou mij vlees doen?
5 (56:6) De gansen dag verdraaien zij mijn woorden; al hun gedachten zijn tegen mij ten kwade.
6 (56:7) Zij rotten samen, zij versteken zich, zij passen op mijn hielen; als die op mijn ziel wachten.
7 (56:8) Zouden zij om hun ongerechtigheid vrij gaan? Stort de volken neder in toorn, o God!
8 (56:9) U hebt mijn omzwerven geteld; leg mijn tranen in uw fles; zijn zij niet in Uw register?
9 (56:10) Dan zullen mijn vijanden achterwaarts keren, ten dage als ik roepen zal; dit weet ik, dat God met mij is.
10 (56:11) In God zal ik het woord prijzen; in de HEERE zal ik het woord prijzen.
11 (56:12) Ik vertrouw op God, ik zal niet vrezen; wat zou mij de mens doen?
12 (56:13) O God! op mij zijn Uw geloften; ik zal U dankzeggingen vergelden;
13 (56:14) Want U hebt mijn ziel gered van de dood; ook niet mijn voeten van aanstoot, om voor Gods aangezicht te wandelen in het licht van de levenden?

57
1 Een gouden kleinood van David, voor de opperzangmeester, Altascheth; als hij voor Sauls aangezicht vlood in de spelonk. (57:2) Wees mij genadig, o God! Wees mij genadig, want mijn ziel betrouwt op U, en ik neem mijn toevlucht onder de schaduw Uwer vleugelen, totdat de veervingen zullen voorbij zijn gegaan.
2 (57:3) Ik zal roepen tot God, de Allerhoogste, tot God, Die het aan mij voleinden zal.
3 (57:4) Hij zal van de hemel zenden, en mij verlossen, te schande makende degene, die mij zoekt op te slokken. Sela. God zal Zijn goedertierenheid en Zijn waarheid zenden.
4 (57:5) Mijn ziel is in het midden van de leeuwen, ik lig onder stokebranden, mensenkinderen, welker tanden spiesen en pijlen zijn, en hun tong een scherp zwaard.
5 (57:6) Verhef U boven de hemelen, o God! Uw eer zij over de gehele aarde.
6 (57:7) Zij hebben een net bereid voor mijn gangen, mijn ziel was neder gebukt; zij hebben een kuil voor mijn aangezicht gegraven; zij zijn er midden ingevallen. Sela.
7 (57:8) Mijn hart is bereid, o God! mijn hart is bereid; ik zal zingen, en psalmzingen.
8 (57:9) Waak op, mijn eer! waak op, u. luit en harp! ik zal in de dageraad ontwaken.
9 (57:10) Ik zal U loven onder de volken, o Heere! ik zal U psalmzingen onder de natiën.
10 (57:11) Want Uw goedertierenheid is groot tot aan de hemelen, en Uw waarheid tot aan de bovenste wolken.
11 (57:12) Verhef U boven de hemelen, o God! Uw eer zij over de gehele aarde.

58

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Een gouden kleinood van David, voor de opperzangmeester, Altascheth. (58:2) Spreekt u lieden waarlijk gerechtigheid, u. vergadering? Oordeelt u billijkheden, u. mensenkinderen?
2 (58:3) Ja, u werkt ongerechtigheden in het hart; u weegt het geweld uwer handen op de aarde.
3 (58:4) De goddelozen zijn vervreemd van de baarmoeder aan; de leugensprekers dolen van moeders buik aan.
4 (58:5) Zij hebben vurig venijn, naar gelijkheid van vurig slangenvenijn; zij zijn als een dove adder, die haar oren toestopt;
5 (58:6) Opdat zij niet hore naar de stem van de belezers, van degene die ervaren is met bezweringen om te gaan.
6 (58:7) O God! verbreek hun tanden in hun mond; breek af de baktanden van de jonge leeuwen, o HEERE!
7 (58:8) Laat hen smelten als water, laat hen daarhenen drijven; legt hij zijn pijlen aan, laat hen zijn, alsof zij afgesneden waren.
8 (58:9) Laat hem heengaan, als een smeltende slak; laat hen, als van een vrouwe misdracht, de zon niet aanschouwen.
9 (58:10) Eer dan uw potten de doornstruik gewaar worden, zal Hij hem als levend, als in heten toorn wegstormen.
10 (58:11) De rechtvaardige zal zich verblijden, als hij de wraak aanschouwt; hij zal zijn voeten wassen in het bloed van de goddelozen.
11 (58:12) En de mens zal zeggen: Immers is er vrucht voor de rechtvaardige; immers is er een God, Die op de aarde richt.

59
1 Een gouden kleinood van David, voor de opperzangmeester, Altascheth; toen Saul gezonden had, die zijn huis bewaren zouden, om hem te doden. (59:2) Red mij van mijn vijanden, o mijn God! stel mij in een hoog vertrek voor degenen, die tegen mij opstaan.
2 (59:3) Red mij van de werkers van de ongerechtigheid, en verlos mij van de mannen van bloed.
3 (59:4) Want zie, zij leggen van mijn ziel lagen; sterken rotten zich tegen mij; zonder mijn overtreding, en zonder mijn zonde, o HEERE!
4 (59:5) Zij lopen en bereiden zich zonder mijn misdaad; waak op mij tegemoet, en zie.
5 (59:6) Ja, U HEERE, God van de heirscharen, God Israels! ontwaak, om al deze heidenen te bezoeken; wees niemand van hen genadig, die trouwelooslijk ongerechtigheid bedrijven. Sela.
6 (59:7) Tegen de avond keren zij weer, zij tieren als een hond, en zij gaan rondom de stad.
7 (59:8) Zie, zij storten overvloediglijk uit met hun mond; zwaarden zijn op hun lippen; want wie hoort het?
8 (59:9) Maar U. HEERE! zult hen belachen; U zult alle heidenen bespotten.
9 (59:10) Tegen zijn sterkte zal ik op U wachten; want God is mijn Hoog Vertrek.
10 (59:11) De God van mijn goedertierenheid zal mij voorkomen; God zal mij op mijn verspieders doen zien.
11 (59:12) Dood hen niet, opdat mijn volk het niet vergete; doe hen omzwerven door Uw macht, en werp hen neder, o Heere, ons Schild!
12 (59:13) Om de zonde huns monds, om het woord hunner lippen; en laat hen gevangen worden in hun hoogmoed; en om de vloek, en om de leugen, die zij vertellen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 (59:14) Verteer hen in grimmigheid; verteer hen, dat zij er niet zijn, en laat hen weten, dat God Heerser is in Jakob, ja, tot aan de einden van de aarde. Sela.
14 (59:15) Laat hen dan tegen de avond wederkeren, laat hen tieren als een hond, en rondom de stad gaan;
15 (59:16) Laat hen zelfs omzwerven om spijs; en laat hen vernachten, al zijn zij niet verzadigd.
16 (59:17) Maar ik zal Uw sterkte zingen, en van de morgens Uw goedertierenheid vrolijk roemen, omdat U mij een Hoog Vertrek bent geweest, en een Toevlucht ten dage, als mij bange was.
17 (59:18) Van U, o mijn Sterkte! zal ik psalmzingen; want God is mijn Hoog Vertrek, de God van mijn goedertierenheid.

60
1 Een gouden kleinood van David tot lering, voor de opperzangmeester, op Schusan E'duth; (60:2) Als hij gevochten had met de Syriërs van Mesopotamië, en met de Syriërs van Zoba; en Joab wederkwam, en de Edomieten sloeg in het Zoutdal, twaalf duizend. (60:3) O God! U had ons verstoten, U had ons gescheurd, U bent toornig geweest; keer weer tot ons.
2 (60:4) U hebt het land geschud, U hebt het gespleten; genees zijn breuken, want het wankelt.
3 (60:5) U hebt Uw volk een harde zaak doen zien; U hebt ons gedrenkt met zwijmelwijn.
4 (60:6) Maar nu hebt U hen die U vrezen, een banier gegeven, om die op te werpen, vanwege de waarheid. Sela.
5 (60:7) Opdat Uw beminden zouden bevrijd worden; geef heil door Uw rechterhand, en verhoor ons.
6 (60:8) God heeft gesproken in Zijn heiligdom; dies zal ik van vreugde opspringen; ik zal Sichem delen, en het dal van Sukkoth zal ik afmeten.
7 (60:9) Gilead is mijn, en Manasse is mijn, en Efraim is de sterkte van mijn hoofd; Juda is mijn wetgever.
8 (60:10) Moab is mijn waspot; op Edom zal ik mijn schoen werpen! juich over mij, o u Palestina!
9 (60:11) Wie zal mij voeren in een vaste stad? Wie zal mij leiden tot in Edom?
10 (60:12) Zult U het niet zijn, o God! Die ons verstoten had, en niet uittrok, o God! met onze heirkrachten?
11 (60:13) Geef U ons hulp uit de benauwdheid, want 's mensen heil is ijdelheid.
12 (60:14) In God zullen wij kloeke daden doen, en Hij zal onze wederpartijders vertreden.

61
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester, op de Neginoth. (61:2) O God! hoor mijn geschrei, merk op mijn gebed.
2 (61:3) Van het einde van de lands roep ik tot U als mijn hart overstelpt is; leid mij op een rotssteen, die mij te hoog zou zijn.
3 (61:4) Want U bent mij een Toevlucht geweest, een sterke Toren voor de vijand.
4 (61:5) Ik zal in Uw hut verkeren in eeuwigheden; ik zal mijn toevlucht nemen in het verborgene Uwer vleugelen. Sela.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 (61:6) Want U. o God! hebt gehoord naar mijn geloften; U hebt mij gegeven de erfenis dergenen, die Uw Naam vrezen.
6 (61:7) U zult dagen tot van de koning dagen toedoen; zijn jaren zullen zijn als van geslacht tot geslacht;
7 (61:8) Hij zal eeuwiglijk voor Gods aangezicht zitten; bereid goedertierenheid en waarheid, dat zij hem behoeden.
8 (61:9) Zo zal ik Uw Naam psalmzingen in eeuwigheid; opdat ik mijn geloften betale, dag bij dag.

62
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester, over Jeduthun. (62:2) Immers is mijn ziel stil tot God; van Hem is mijn heil.
2 (62:3) Immers is Hij mijn Rotssteen en mijn Heil, mijn Hoog Vertrek, ik zal niet wankelen.
3 (62:4) Hoe lang zult u lieden kwaad aanstichten tegen een man? U allen zult gedood worden; u zult zijn als een ingebogen wand, een aangestoten muur.
4 (62:5) Zij raadslagen slechts, om hem van zijn hoogheid te verstoten; zij hebben behagen in leugen; met hun mond zegenen zij; maar met hun binnenste vloeken zij. Sela.
5 (62:6) Doch u. o mijn ziel! zwijg Gode; want van Hem is mijn verwachting.
6 (62:7) Hij is immers mijn Rotssteen en mijn Heil, mijn Hoog Vertrek; ik zal niet wankelen.
7 (62:8) In God is mijn Heil en mijn Eer; de Rotssteen van mijn sterkte, mijn Toevlucht is in God.
8 (62:9) Vertrouw op Hem te aller tijd, o u volk! Stort uw hart uit voor Zijn aangezicht; God is ons een Toevlucht. Sela.
9 (62:10) Immers zijn de gemene lieden ijdelheid, de grote lieden zijn leugen; in de weegschaal opgewogen, zouden zij samen lichter zijn dan de ijdelheid.
10 (62:11) Vertrouwt niet op onderdrukking, noch op roverij; wordt niet ijdel, als het vermogen overvloedig aanwast, en zet er het hart niet op.
11 (62:12) God heeft een ding gesproken, ik heb dit tweemaal gehoord: dat de sterkte Godes is.
12 (62:13) En de goedertierenheid, o Heere! is Uwe; want U zult een ieder vergelden naar zijn werk.

63
1 Een psalm van David, als hij was in de woestijn van Juda. (63:2) O God! U bent mijn God! ik zoek U in de dageraad; mijn ziel dorst naar U; mijn vlees verlangt naar U, in een land, dor en mat, zonder water.
2 (63:3) Voorwaar, ik heb U in het heiligdom aanschouwd, ziende Uw sterkheid en Uw eer;
3 (63:4) Want Uw goedertierenheid is beter dan het leven; mijn lippen zouden U prijzen.
4 (63:5) Zo zou ik U loven in mijn leven; in Uw Naam zou ik mijn handen opheffen.
5 (63:6) Mijn ziel zou als met smeer en vettigheid verzadigd worden, en mijn mond zou roemen met vrolijk zingende lippen.
6 (63:7) Als ik Uwer gedenk op mijn legerstede, zo peins ik aan U in de nachtwaken.
7 (63:8) Want U bent mij een hulp geweest; en in de schaduw Uwer vleugelen zal ik vrolijk zingen.
8 (63:9) Mijn ziel kleeft U achteraan; Uw rechterhand ondersteunt mij.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 (63:10) Maar deze, die mijn ziel zoeken tot verwoesting, zullen komen in de onderste plaatsen van de aarde.
10 (63:11) Men zal hen storten door het geweld van het zwaard; zij zullen de vossen ten deel worden.
11 (63:12) Maar de koning zal zich in God verblijden; een ieder, die bij Hem zweert, zal zich beroemen; want de mond van de leugensprekers zal gestopt worden.

64
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester. (64:2) Hoor, o God! mijn stem in mijn geklaag; behoed mijn leven voor de vijand schrik.
2 (64:3) Verberg mij voor de heimelijken raad van de boosdoeners, voor de oproerigheid van de werkers van de ongerechtigheid.
3 (64:4) Die hun tong scherpen als een zwaard, een bitter woord aanleggen als hun pijl;
4 (64:5) Om in verborgen plaatsen de oprechte te schieten; haastig schieten zij naar hem, en vrezen niet.
5 (64:6) Zij sterken zich zelf in een boze zaak; zij houden spraak van strikken te verbergen; zij zeggen: Wie zal ze zien?
6 (64:7) Zij doorzoeken allerlei schalksheid; ten uiterste doorzoeken zij, wat te doorzoeken is; zelfs het binnenste eens mans, en het diepe hart.
7 (64:8) Maar God zal hen haastig met een pijl schieten; hun plagen zijn er.
8 (64:9) En hun tong zal hen doen aanstoten tegen zich zelf; een ieder, die hen ziet, zal zich wegpakken.
9 (64:10) En alle mensen zullen vrezen, en Gods werk verkondigen, en Zijn doen verstandelijk aanmerken.
10 (64:11) De rechtvaardige zal zich verblijden in de HEERE, en op Hem betrouwen; en alle oprechten van hart zullen zich beroemen.

65
1 Een psalm van David, een lied, voor de opperzangmeester. (65:2) De lofzang is in stilheid tot U, o God! in Sion; en U zal de gelofte betaald worden.
2 (65:3) U hoort het gebed; tot U zal alle vlees komen.
3 (65:4) Ongerechtige dingen hadden de overhand over mij; maar onze overtredingen, die verzoent U.
4 (65:5) Gelukkig is hij, die U verkiest, en doet naderen, dat hij wone in Uw voorhoven; wij zullen verzadigd worden met het goed van Uw huis, met het heilige van Uw paleis.
5 (65:6) Vreselijke dingen zult U ons in gerechtigheid antwoorden, o God van ons heil! o Vertrouwen aller einden van de aarde, en van de verre gelegenen aan de zee!
6 (65:7) Die de bergen vastzet door Zijn kracht, omgord zijnde met macht.
7 (65:8) Die het bruisen van de zeeën stilt, het bruisen harer golven, en het rumoer van de volken.
8 (65:9) En die op de einden wonen, vrezen voor Uw tekenen; U doet de uitgangen van de morgens en van de avonds juichen.
9 (65:10) U bezoekt het land, en hebbende het begerig gemaakt, verrijkt U het grotelijks; de rivier Gods is vol waters; wanneer U het zo bereid hebt, maakt U hun koren gereed.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 (65:11) U maakt zijn opgeploegde aarde dronken; U doet ze dalen in zijn voren; U maakt het week door de druppelen; U zegent zijn uitspruitsel.
11 (65:12) U kroont het jaar Uwer goedheid; en Uw voetstappen druipen van vettigheid.
12 (65:13) Zij bedruipen de weiden van de woestijn; en de heuvelen zijn aangegord met verheuging.
13 (65:14) De velden zijn bekleed met kudden, en de dalen zijn bedekt met koren; zij juichen, ook zingen zij.

66
1 Een lied, een psalm, voor de opperzangmeester. Juicht Gode, u gehele aarde!
2 Psalmzingt de eer Zijns Naams; geeft eer Zijn lof.
3 Zegt tot God: Hoe vreselijk bent u in Uw werken! Om de grootheid Uwer sterkte zullen zich Uw vijanden geveinsdelijk aan U onderwerpen.
4 De gehele aarde aanbidde U, en psalmzinge U; zij psalmzinge Uw Naam. Sela.
5 Komt en ziet Gods daden; Hij is vreselijk van werking aan de mensenkinderen.
6 Hij heeft de zee veranderd in het droge; zij zijn te voet doorgegaan door de rivier; daar hebben wij ons in Hem verblijd.
7 Hij heerst eeuwiglijk met Zijn macht; Zijn ogen houden wacht over de heidenen; laat de afvalligen niet verhoogd worden. Sela.
8 Looft, u volken! onzen God; en laat horen de stem Zijns roems.
9 Die onze zielen in het leven stelt, en niet toelaat, dat onze voet wankele.
10 Want U hebt ons beproefd, o God! U hebt ons gelouterd, gelijk men het zilver loutert;
11 U had ons in het net gebracht; U had een engen band om onze lenden gelegd;
12 U had de mens op ons hoofd doen rijden; wij waren in het vuur en in het water gekomen; maar U hebt ons uitgevoerd in een overvloeiende verversing.
13 Ik zal met brandoffers in Uw huis gaan; ik zal U mijn geloften betalen,
14 Die mijn lippen hebben geuit, en mijn mond heeft uitgesproken, als mij bange was.
15 Brandoffers van mergbeesten zal ik U offeren, met rookwerk van rammen; ik zal runderen met bokken bereiden. Sela.
16 Komt, hoort toe, o allen u. die God vreest, en ik zal vertellen, wat Hij aan mijn ziel gedaan heeft.
17 Ik riep tot Hem met mijn mond, en Hij werd verhoogd onder mijn tong.
18 Had ik naar ongerechtigheid met mijn hart gezien, de Heere zou niet gehoord hebben.
19 Maar zeker, God heeft gehoord; Hij heeft gemerkt op de stem van mijn gebeds.
20 Geloofd zij God, Die mijn gebed niet heeft afgewend, noch Zijn goedertierenheid van mij.

67
1 Een psalm, een lied, voor de opperzangmeester, op de Neginoth. (67:2) God zij ons genadig en zegene ons; Hij doe Zijn aanschijn aan ons lichten. Sela.
2 (67:3) Opdat men op de aarde Uw weg kenne, onder alle heidenen Uw heil.
3 (67:4) De volken zullen U, o God! loven; de volken, altemaal, zullen U loven.
4 (67:5) De natiën zullen zich verblijden en juichen, omdat U de volken zult richten in rechtmatigheid; en de natiën op de aarde die zult U leiden. Sela.
5 (67:6) De volken zullen U, o God! loven; de volken, altemaal, zullen U loven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 (67:7) De aarde geeft haar gewas; God, onze God, zal ons zegenen.
7 (67:8) God zal ons zegenen; en alle einden van de aarde zullen Hem vrezen.

68
1 Een psalm, een lied van David, voor de opperzangmeester. (68:2) God zal opstaan, Zijn vijanden zullen verstrooid worden, en Zijn haters zullen van Zijn aangezicht vlieden.
2 (68:3) U zult hen verdrijven, gelijk rook verdreven wordt; gelijk was voor het vuur smelt, zullen de goddelozen vergaan van Gods aangezicht.
3 (68:4) Maar de rechtvaardigen zullen zich verblijden; zij zullen van vreugde opspringen voor Gods aangezicht, en van blijdschap vrolijk zijn.
4 (68:5) Zingt Gode, psalmzingt Zijn Naam; hoogt de wegen voor Die, Die in de vlakke velden rijdt, omdat Zijn Naam is HEERE; en springt op van vreugde voor Zijn aangezicht.
5 (68:6) Hij is een Vader van de wezen, en een Rechter van de weduwen; God, in de woonstede Van zijn heiligheid.
6 (68:7) Een God, Die de eenzamen zet in een huisgezin, uitvoert, die in boeien gevangen zijn; maar de afvalligen wonen in het dorre.
7 (68:8) O God! toen U voor het aangezicht Uws volks uittrok, toen U daarhenen trad in de woestijn; Sela.
8 (68:9) Daverde de aarde, ook dropen de hemelen voor Gods aanschijn; zelfs deze Sinaï, voor het aanschijn Gods, van de Gods van Israël.
9 (68:10) U hebt zeer milden regen doen druipen, o God! en U hebt Uw erfenis gesterkt, als zij mat was geworden.
10 (68:11) Uw hoop woonde daarin; U bereidde ze door Uw goedheid voor de ellendige, o God!
11 (68:12) De HEERE gaf te spreken; van de boodschappers van goede tijdingen was een grote heirschaar.
12 (68:13) De koningen van de heirscharen vloden weg, zij vloden weg; en zij, die te huis bleef, deelde de roof uit.
13 (68:14) Al laagt u lieden tussen twee rijen van stenen, zo zult u toch worden als vleugelen van een duif, overdekt met zilver, en welker vederen zijn met uitgegraven geluwen goud.
14 (68:15) Als de Almachtige de koningen daarin verstrooide, werd zij sneeuwwit als op Zalmon.
15 (68:16) De berg Basan is een berg Gods; de berg Basan is een bultige berg.
16 (68:17) Waarom springt u op, u bultige bergen? Deze berg heeft God begeerd tot Zijn woning; ook zal er de HEERE wonen in eeuwigheid.
17 (68:18) Gods wagens zijn tweemaal tien duizend, de duizenden verdubbeld. De Heere is onder hen, een Sinaï in heiligheid!
18 (68:19) U bent opgevaren in de hoogte; U hebt de gevangenis gevankelijk gevoerd; U hebt gaven genomen om uit te delen onder de mensen; ja, ook de wederhorigen om bij U te wonen, o Jahwe!
19 (68:20) Geloofd zij de Heere; dag bij dag overlaadt Hij ons. Die God is onze Zaligheid. Sela.
20 (68:21) Die God is ons een God van volkomen Zaligheid; en bij de HEERE, de Heere, zijn uitkomsten tegen de dood.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 (68:22) Voorzeker zal God de kop Van zijn vijanden verslaan, de harigen schedel degene, die in zijn schulden wandelt.
22 (68:23) De Heere heeft gezegd: Ik zal wederkregen uit Basan; Ik zal weer brengen uit de diepten van de zee;
23 (68:24) Opdat u uw voet, ja, de tong uwer honden, moogt steken in het bloed van de vijanden, van een ieder van hen.
24 (68:25) O God! zij hebben Uw gangen gezien, de gangen van mijn Gods, van mijn Koning in het heiligdom.
25 (68:26) De zangers gingen voor, de speellieden achter, in het midden de trommelende maagden.
26 (68:27) Looft God in de gemeenten, de Heere, u. die bent uit de springader van Israël!
27 (68:28) Daar is Benjamin de kleine, die over hen heerste, de vorsten van Juda, met hun vergadering, de vorsten van Zebulon, de vorsten van Nafthali.
28 (68:29) Uw God heeft uw sterkte geboden; sterk, o God, wat U aan ons gewrocht hebt!
29 (68:30) Om Uws tempels wil te Jeruzalem, zullen U de koningen geschenk toebrengen.
30 (68:31) Scheld het wild gedierte van het riet, de vergadering van de stieren met de kalveren van de volken; en die, die zich onderwerpt met stukken zilver; Hij heeft de volken verstrooid, die lust hebben in oorlogen.
31 (68:32) Prinselijke gezanten zullen komen uit Egypte; Morenland zal zich haasten zijn handen tot God uit te strekken.
32 (68:33) U koninkrijken van de aarde, zingt Gode; psalmzingt de Heere! Sela.
33 (68:34) Die, Die daar rijdt in de hemel van de hemelen, Die van ouds is; ziet, Hij geeft Zijn stem, een stem van de sterkte.
34 (68:35) Geeft Gode sterkte! Zijn hoogheid is over Israël, en Zijn sterkte in de bovenste wolken.
35 (68:36) O God! U bent vreselijk uit Uw heiligdommen; de God Israels, Die geeft de volke sterkte en krachten. Geloofd zij God!

69
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester, op Schoschannim. (69:2) Verlos mij, o God! want de wateren zijn gekomen tot aan de ziel.
2 (69:3) Ik ben gezonken in grondeloze modder, waar men niet kan staan; ik ben gekomen in de diepten van de wateren, en de vloed overstroomt mij.
3 (69:4) Ik ben vermoeid van mijn roepen, mijn keel is ontstoken, mijn ogen zijn bezweken, daar ik ben hopende op mijn God.
4 (69:5) Die mij zonder oorzaak haten, zijn meer dan de haren van mijn hoofd; die mij zoeken te vernielen, die mij om valse oorzaken vijand zijn, zijn machtig geworden; wat ik niet geroofd heb, moet ik alsdan weergeven.
5 (69:6) O God! U weet van mijn dwaasheid, en mijn schulden zijn voor U niet verborgen.
6 (69:7) Laat hen door mij niet beschaamd worden, die U verwachten, o Heere, HEERE van de heirscharen, laat hen door mij niet te schande worden, die U zoeken, o God Israels!
7 (69:8) Want om Uwentwil draag ik versmaadheid; schande heeft mijn aangezicht bedekt.
8 (69:9) Ik ben mijn broers vreemd geworden, en onbekend aan van mijn moeders kinderen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 (69:10) Want de ijver van Uw huis heeft mij verteerd; en de smaadheden dergenen, die U smaden, zijn op mij gevallen.
10 (69:11) En ik heb geweend in het vasten van mijn ziel; maar het is mij geworden tot allerlei smaad.
11 (69:12) En ik heb een zak tot mijn kleed aangedaan; maar ik ben hun tot een spreekwoord geworden.
12 (69:13) Die in de poort zitten, klappen van mij; en ik ben een snarenspel dergenen, die sterken drank drinken.
13 (69:14) Maar mij aangaande, mijn gebed is tot U, o HEERE; er is een tijd van welbehagen, o God! door de grootheid Uwer goedertierenheid; verhoor mij door de getrouwheid Van Uw heil.
14 (69:15) Ruk mij uit het slijk, en laat mij niet verzinken; laat mij gered worden van mijn haters, en uit de diepten van de wateren.
15 (69:16) Laat de watervloed mij niet overstromen, en laat de diepte mij niet verslinden; en laat de put zijn mond over mij niet toesluiten.
16 (69:17) Verhoor mij, o HEERE, want Uw goedertierenheid is goed; zie mij aan naar de grootheid Uwer barmhartigheden.
17 (69:18) En verberg Uw aangezicht niet van Uw knecht, want mij is bange; haast U, verhoor mij.
18 (69:19) Nader tot mijn ziel, bevrijd ze; verlos mij om van mijn vijanden wil.
19 (69:20) U weet mijn versmaadheid, en mijn schaamte, en mijn schande; al mijn benauwers zijn voor U.
20 (69:21) De versmaadheid heeft mijn hart gebroken, en ik ben zeer zwak; en ik heb gewacht naar medelijden, maar er is geen; en naar vertroosters, maar heb ze niet gevonden.
21 (69:22) Ja, zij hebben mij gal tot mijn spijs gegeven; en in mijn dorst hebben zij mij edik te drinken gegeven.
22 (69:23) Hun tafel worde voor hun aangezicht tot een strik, en tot volle vergelding tot een valstrik.
23 (69:24) Laat hun ogen duister worden, dat zij niet zien; en doe hun lenden gedurig waggelen.
24 (69:25) Stort over hen Uw gramschap uit; en de maat Uws toorns grijpt hen aan.
25 (69:26) Hun paleis zij verwoest; in hun tenten zij geen inwoner.
26 (69:27) Want zij vervolgen, die U geslagen hebt; en maken een praat van de smart Uwer verwonden.
27 (69:28) Doe misdaad tot hun misdaad, en laat hen niet komen tot Uw gerechtigheid.
28 (69:29) Laat hen uitgedelgd worden uit het boek van de levens, en met de rechtvaardigen niet aangeschreven worden.
29 (69:30) Doch ik ben ellendig en in smart; Uw heil, o God! zette mij in een hoog vertrek.
30 (69:31) Ik zal Gods Naam prijzen met gezang, en Hem met dankzegging grootmaken.
31 (69:32) En het zal de HEERE aangenamer zijn dan een os, of een gehoornde var, die de klauwen verdeelt.
32 (69:33) De zachtmoedigen, dit gezien hebbende, zullen zich verblijden; en u. die God zoekt, uw hart zal leven.
33 (69:34) Want de HEERE hoort de nooddruftigen, en Hij veracht Zijn gevangenen niet.
34 (69:35) Dat Hem prijzen de hemel en de aarde, de zeeën, en al wat daarin wriemelt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

35 (69:36) Want God zal Sion verlossen, en de steden van Juda bouwen; en daar zullen zij wonen, en haar erfelijk bezitten;
36 (69:37) En het zaad Van zijn knechten zal haar beërven; en de liefhebbers Zijns Naams zullen daarin wonen.

70
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester, om te doen gedenken. (70:2) Haast U, o God, om mij te verlossen, o HEERE, tot mijn hulp.
2 (70:3) Laat hen beschaamd en schaamrood worden, die mijn ziel zoeken; laat hen achterwaarts gedreven en te schande worden, die lust hebben aan mijn kwaad.
3 (70:4) Laat hen terugkeren tot loon hunner beschaming, die daar zeggen: Ha, ha!
4 (70:5) Laat in U vrolijk en verblijd zijn allen, die U zoeken; laat de liefhebbers Van Uw heil permanent zeggen: God zij groot gemaakt!
5 (70:6) Doch ik ben ellendig en nooddruftig; o God, haast U tot mij; U bent mijn Hulp en mijn Bevrijder; HEERE, vertoef niet!

71
1 Op U, o HEERE! betrouw ik; laat mij niet beschaamd worden in eeuwigheid.
2 Red mij door Uw gerechtigheid, en bevrijd mij; neig Uw oor tot mij, en verlos mij.
3 Wees mij tot een Rotssteen, om daarin te wonen, om permanent daarin te gaan; U hebt bevel gegeven, om mij te verlossen, want U bent mijn Steenrots en mijn Burg.
4 Mijn God, bevrijd mij van de hand van de goddelozen, van de hand van hen die verkeerd handelt, en van de opgeblazenen.
5 Want U bent mijn Verwachting, Heere, HEERE! mijn Vertrouwen van mijn jeugd aan.
6 Op U heb ik gesteund van de buik aan; van van mijn moeders ingewand aan bent u mijn Uithelper; mijn lof is permanent van U.
7 Ik ben velen als een wonder geweest; doch U bent mijn sterke Toevlucht.
8 Laat mijn mond vervuld worden met Uw lof, de gansen dag met Uw heerlijkheid.
9 Verwerp mij niet in de tijd van de ouderdoms; verlaat mij niet, terwijl mijn kracht vergaat.
10 Want mijn vijanden spreken van mij, en die op mijn ziel loeren, beraadslagen te zamen,
11 En zei:: God heeft hem verlaten; jaagt na, en grijpt hem, want er is geen verlosser.
12 O God, wees niet verre van mij; mijn God! haast U tot mijn hulp.
13 Laat hen beschaamd worden, laat hen verteerd worden, die mijn ziel tegen zijn; laat hen met smaad en schande overdekt worden, die mijn kwaad zoeken.
14 Doch ik zal permanent hopen, en zal al Uw lof nog groter maken.
15 Mijn mond zal Uw gerechtigheid vertellen, de gansen dag Uw heil; hoewel ik de getallen niet weet.
16 Ik zal heengaan in de mogendheden van de Elohiem ; ik zal Uw gerechtigheid vermelden, de Uwe alleen.
17 O God! U hebt mij geleerd van mijn jeugd aan, en tot nog toe verkondig ik Uw wonderen.
18 Daarom ook, terwijl de ouderdom en grijsheid daar is, verlaat mij niet, o God, totdat ik deze geslachte verkondige Uw arm, allen nakomelingen Uw macht.
19 Ook is Uw gerechtigheid, o God, tot in de hoogte; U. Die grote dingen gedaan hebt; o God! wie is U gelijk?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 U. Die mij veel benauwdheden en kwaden hebt doen zien, zult mij weer levend maken, en zult mij weer ophalen uit de afgronden van de aarde.
21 U zult mijn grootheid vermeerderen, en mij rondom vertroosten.
22 Ook zal ik U loven met het instrument van de luit, Uw trouw, mijn God; ik zal U psalmzingen met de harp, o Heilige Israels!
23 Mijn lippen zullen juichen, wanneer ik U zal psalmzingen, en mijn ziel, die U verlost hebt.
24 Ook zal mijn tong Uw gerechtigheid de gansen dag uitspreken, want zij zijn beschaamd, want zij zijn schaamrood geworden, die mijn kwaad zoeken.

72
1 Voor Salomo. O God! geef de koning Uw rechten, en Uw gerechtigheid de zoon van de koning.
2 Zo zal hij Uw volk richten met gerechtigheid, en Uw ellendigen met recht.
3 De bergen zullen de volken vrede dragen, ook de heuvelen, met gerechtigheid.
4 Hij zal de ellendigen van de volken richten; hij zal de kinderen van de nooddruftigen verlossen, en de verdrukker verbrijzelen.
5 Zij zullen U vrezen, zolang de zon en maan zullen zijn, van geslacht tot geslacht.
6 Hij zal neerdalen als een regen op het nagras, als de druppels, die de aarde bevochtigen.
7 In zijn dagen zal de rechtvaardige bloeien, en de veelheid van vrede, totdat de maan niet meer zij.
8 En hij zal heersen van de zee tot aan de zee, en van de rivier tot aan de einden van de aarde.
9 De ingezetenen van dorre plaatsen zullen voor zijn aangezicht knielen, en zijn vijanden zullen het stof lekken.
10 De koningen van Tharsis en de eilanden zullen geschenken aanbrengen; de koningen van Scheba en Seba zullen vereringen toevoeren.
11 Ja, alle koningen zullen zich voor hem neerbuigen, alle heidenen zullen hem dienen.
12 Want hij zal de nooddruftige redden, die daar roept, veeleer de ellendige, en die geen helper heeft.
13 Hij zal de arme en nooddruftige verschonen, en de zielen van de nooddruftigen verlossen.
14 Hij zal hun zielen van list en geweld bevrijden, en hun bloed zal dierbaar zijn in zijn ogen.
15 En hij zal leven; en men zal hem geven van het goud van Scheba, en men zal permanent voor hem bidden; de gansen dag zal men hem zegenen.
16 Is er een hand vol koren in het land op de hoogte van de bergen, de vrucht daarvan zal ruisen als de Libanon; en die van de stad zullen bloeien als het kruid van de aarde.
17 Zijn naam zal zijn tot in eeuwigheid; zolang als er de zon is, zal zijn naam van kind tot kind voortgeplant worden; en zij zullen in hem gezegend worden; alle heidenen zullen hem Gelukkig roemen.
18 Geloofd zij de Jahwe, de God Israels, Die alleen wonderen doet.
19 En geloofd zij de Naam Van zijn heerlijkheid tot in eeuwigheid; en de gehele aarde worde met Zijn heerlijkheid vervuld. Amen, ja, amen.
20 De gebeden van David, de zoon van Isai, hebben een einde.

73
1 Een psalm van Asaf. Immers is God Israël goed, hen die rein van harte zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Maar mij aangaande, mijn voeten waren bijna uitgeweken; mijn treden waren bijkans uitgeschoten.
3 Want ik was nijdig op de dwazen, ziende van de goddelozen vrede.
4 Want er zijn geen banden tot hun dood toe, en hun kracht is fris.
5 Zij zijn niet in de moeite als andere mensen, en worden met andere mensen niet geplaagd.
6 Daarom omringt hen de hovaardij als een keten; het geweld bedekt hen als een gewaad.
7 Hun ogen puilen uit van vet; zij gaan de inbeeldingen van de harten te boven.
8 Zij mergelen de lieden uit, en spreken boos van verdrukking; zij spreken uit de hoogte.
9 Zij zetten hun mond tegen de hemel, en hun tong wandelt op de aarde.
10 Daarom keert zich Zijn volk hiertoe, als hun wateren eens vollen bekers worden uitgedrukt,
11 Dat zij zeggen: Hoe zou het God weten, en zou er wetenschap zijn bij de Allerhoogste?
12 Ziet, deze zijn goddeloos; nochtans hebben zij rust in de wereld; zij vermenigvuldigen het vermogen.
13 Immers heb ik te vergeefs mijn hart gezuiverd, en mijn handen in onschuld gewassen.
14 Omdat ik de gansen dag geplaagd ben, en mijn straf is er alle morgens.
15 Indien ik zou zeggen: Ik zal ook zo spreken; ziet, zo zou ik trouweloos zijn aan het geslacht Uwer kinderen.
16 Nochtans heb ik gedacht om dit te mogen verstaan; maar het was moeite in mijn ogen;
17 Totdat ik in Gods heiligdommen inging, en op hun einde merkte.
18 Immers zet U hen op gladde plaatsen; U doet hen vallen in verwoestingen.
19 Hoe worden zij als in een ogenblik tot verwoesting, nemen een einde, worden te niet van verschrikkingen!
20 Als een droom na het ontwaken! Als U ontwaakt, o Heere, dan zult U hun beeld verachten.
21 Als mijn hart opgezwollen was, en ik in mijn nieren geprikkeld werd,
22 Toen was ik onverstandig, en wist niets; ik was een groot beest bij U.
23 Ik zal dan permanent bij U zijn; U hebt mijn rechterhand gevat;
24 U zult mij leiden door Uw raad; en daarna zult U mij in heerlijkheid opnemen.
25 Wie heb ik nevens U in de hemel? Nevens U lust mij ook niets op de aarde!
26 Bezwijkt mijn vlees en mijn hart, zo is God de Rotssteen van mijn harten, en mijn Deel in eeuwigheid.
27 Want ziet, die verre van U zijn, zullen vergaan; U roeit uit, al wie van U afhoereert;
28 Maar mij aangaande, het is mij goed nabij God te wezen; ik zet mijn betrouwen op de Elohiem , om al Uw werken te vertellen.

74
1 Een onderwijzing, voor Asaf. O God! waarom verstoot U in eeuwigheid? Waarom zou Uw toorn roken tegen de schapen Uwer weide?
2 Gedenk aan Uw vergadering, die U van ouds verworven hebt; de roede Uwer erfenis, die U verlost hebt; de berg Sion, waarop U gewoond hebt.
3 Hef Uw voeten op tot de eeuwige verwoestingen; de vijand heeft alles in het heiligdom verdorven.
4 Uw wederpartijders hebben in het midden van Uw vergaderplaatsen gebruld; zij hebben hun tekenen tot tekenen gesteld.
5 Een ieder werd er bekend als een, die de bijlen omhoog aanbrengt in de dichtheid van een geboomte.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Zo hebben zij nu dezelfde graveerselen samen met houwelen en beukhamers in stukken geslagen.
7 Zij hebben Uw heiligdommen in het vuur gezet; ter aarde toe hebben zij de woning Uws Naams ontheiligd.
8 Zij hebben in hun hart gezegd: Laat ze ons te zamen uitplunderen; zij hebben alle Gods vergaderplaatsen in het land verbrand.
9 Wij zien onze tekenen niet; er is geen profeet meer, noch iemand bij ons, die weet, hoe lang.
10 Hoe lang, o God! zal de wederpartijder smaden? Zal de vijand Uw Naam in eeuwigheid lasteren?
11 Waarom trekt U Uw hand, ja, Uw rechterhand af? Trek haar uit het midden van Uw boezem; maak een einde.
12 Evenwel is God mijn Koning van ouds af, Die verlossingen werkt in het midden van de aarde.
13 U hebt door Uw sterkte de zee gespleten; U hebt de koppen van de draken in de wateren verbroken.
14 U hebt de koppen van de Leviathans verpletterd; U hebt hem tot spijs gegeven aan het volk in dorre plaatsen.
15 U hebt een fontein en beek gekliefd; U hebt sterke rivieren uitgedroogd.
16 De dag is Uwe, ook is de nacht Uwe; U hebt het licht en de zon bereid.
17 U hebt al de palen van de aarde gesteld; zomer en winter, die hebt U geformeerd.
18 Gedenk hieraan; de vijand heeft de HEERE gesmaad, en een dwaas volk heeft Uw Naam gelasterd.
19 Geef aan het wild gedierte de ziel Uwer tortelduif niet over; vergeet de hoop Uwer ellendigen niet in eeuwigheid.
20 Aanschouw het verbond; want de duistere plaatsen van de lands zijn vol woningen van geweld.
21 Laat de verdrukte niet beschaamd wederkeren; laat de ellendige en nooddruftige Uw Naam prijzen.
22 Sta op, o God! twist Uw twistzaak; gedenk van de schande, die U van de dwaze wedervaart de gehele dag.
23 Vergeet niet het geroep Uwer wederpartijders; het getier dergenen, die tegen U opstaan, klimt permanent op.

75
1 Voor de opperzangmeester, Altascheth; een psalm, een lied, voor Asaf. (75:2) Wij loven U, o God! wij loven, dat Uw Naam nabij is; men vertelt Uw wonderen.
2 (75:3) Als ik het bestemde ambt zal ontvangen hebben, zo zal ik gans recht richten.
3 (75:4) Het land en al zijn inwoners waren versmolten; maar ik heb zijn pilaren vastgemaakt. Sela.
4 (75:5) Ik heb gezegd tot de onzinnigen: Weest niet onzinnig; en tot de goddelozen: Verhoogt de hoorn niet.
5 (75:6) Verhoogt uw hoorn niet omhoog; spreekt niet met stijven hals.
6 (75:7) Want het verhogen komt niet uit het oosten, noch uit het westen, noch uit de woestijn;
7 (75:8) Maar God is Rechter; Hij vernedert deze, en verhoogt genen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 (75:9) Want in van de HEERE hand is een beker, en de wijn is beroerd, vol van mengeling, en Hij schenkt daaruit; doch alle goddelozen van de aarde zullen zijn droesem uitzuigende drinken.
9 (75:10) En ik zal het in eeuwigheid verkondigen; ik zal de God Jakobs psalmzingen.
10 (75:11) En ik zal alle hoornen van de goddelozen afhouwen; de hoornen van de rechtvaardigen zullen verhoogd worden.

76
1 Een psalm, een lied van Asaf, voor de opperzangmeester, op de Neginoth. (76:2) God is bekend in Juda; Zijn Naam is groot in Israël.
2 (76:3) En in Salem is Zijn hut, en Zijn woning in Sion.
3 (76:4) Daar heeft Hij verbroken de vurige pijlen van de boog, het schild, en het zwaard, en de krijg. Sela.
4 (76:5) U bent doorluchtiger en heerlijker dan de roofbergen.
5 (76:6) De stouthartigen zijn beroofd geworden; zij hebben hun slaap gesluimerd; en geen van de dappere mannen hebben hun handen gevonden.
6 (76:7) Van Uw schelden, o God van Jakob! is samen wagen en paard in slaap gezonken.
7 (76:8) U. vreselijk bent u ; en wie zal voor Uw aangezicht bestaan, van de tijd Uws toorns af?
8 (76:9) U deed een oordeel horen uit de hemel; de aarde vreesde en werd stil,
9 (76:10) Als God opstond ten oordeel, om alle zachtmoedigen van de aarde te verlossen. Sela.
10 (76:11) Want de grimmigheid van de mensen zal U loffelijk maken; het overblijfsel van de grimmigheden zult U opbinden.
11 (76:12) Doet geloften en betaalt ze de HEERE, uw God, u allen, die rondom Hem bent! Laat hen Die, Die te vrezen is, geschenken brengen;
12 (76:13) Die de geest van de vorsten als druiven afsnijdt; Die de koningen van de aarde vreselijk is.

77
1 Een psalm van Asaf, voor de opperzangmeester, over Jeduthun. (77:2) Mijn stem is tot God, en ik roep; mijn stem is tot God, en Hij zal het oor tot mij neigen.
2 (77:3) Ten dage van mijn benauwdheid zocht ik de HEERE; mijn hand was van de nachts uitgestrekt, en liet niet af; mijn ziel weigerde getroost te worden.
3 (77:4) Dacht ik aan God, zo maakte ik misbaar; peinsde ik, zo werd mijn ziel overstelpt. Sela.
4 (77:5) U hield mijn ogen wakende; ik was verslagen, en sprak niet.
5 (77:6) Ik overdacht de dagen van ouds, de jaren van de eeuwen.
6 (77:7) Ik dacht aan mijn snarenspel; in de nacht overlegde ik in mijn hart, en mijn geest onderzocht:
7 (77:8) Zal dan de Heere in eeuwigheden verstoten, en voortaan niet meer goedgunstig zijn?
8 (77:9) Houdt Zijn goedertierenheid in eeuwigheid op? Heeft de toezegging een einde, van geslacht tot geslacht?
9 (77:10) Heeft God vergeten genadig te zijn? Heeft Hij Zijn barmhartigheden door toorn toegesloten? Sela.
10 (77:11) Daarna zei ik: Dit krenkt mij; maar de rechterhand van de Allerhoogsten verandert.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 (77:12) Ik zal de daden van de HEERE gedenken; ja, ik zal gedenken Uw wonderen van ouds her;
12 (77:13) En zal al Uw werken betrachten, en van Uw daden spreken.
13 (77:14) O God! Uw weg is in het heiligdom; wie is een groot God, gelijk God?
14 (77:15) U bent die God, Die wonder doet; U hebt Uw sterkte bekend gemaakt onder de volken.
15 (77:16) U hebt Uw volk door Uw arm verlost; de kinderen van Jakob en van Jozef. Sela.
16 (77:17) De wateren zagen U, o God! de wateren zagen U, zij beefden; ook waren de afgronden beroerd.
17 (77:18) De dikke wolken goten water uit; de bovenste wolken gaven geluid; ook gingen Uw pijlen daarhenen.
18 (77:19) Het geluid Uws donders was in het ronde; de bliksemen verlichtten de wereld; de aarde werd beroerd en daverde.
19 (77:20) Uw weg was in de zee, en Uw pad in grote wateren, en Uw voetstappen werden niet bekend.
20 (77:21) U leidde Uw volk, als een kudde door de hand van Mozes en Aaron.

78
1 Een onderwijzing van Asaf. O mijn volk! neem mijn leer ter oren; neigt uw oor tot de redenen van mijn monds.
2 Ik zal mijn mond opendoen met spreuken; ik zal verborgenheden overvloediglijk uitstorten, van ouds her;
3 Die wij gehoord hebben en weten ze, en onze vaders ons verteld hebben.
4 Wij zullen het niet verbergen voor hun kinderen, voor het navolgende geslacht, vertellende de loffelijkheden van de HEERE, en Zijn sterkheid, en Zijn wonderen, die Hij gedaan heeft.
5 Want Hij heeft een getuigenis opgericht in Jakob, en een wet gesteld in Israël; die Hij onzen vaderen geboden heeft, dat zij ze hun kinderen zouden bekend maken;
6 Opdat het navolgende geslacht die weten zou, de kinderen, die geboren zouden worden; en zouden opstaan, en vertellen ze hun kinderen;
7 En dat zij hun hoop op God zouden stellen, en Gods daden niet vergeten, maar Zijn geboden bewaren;
8 En dat zij niet zouden worden gelijk hun vaders, een wederhorig en weerspannig geslacht; een geslacht, dat zijn hart niet richtte, en welks geest niet getrouw was met God.
9 (De kinderen van Efraim, gewapende boogschutters, keerden om ten dage van de strijd.)
10 Zij hielden Gods verbond niet, en weigerden te wandelen in Zijn wet.
11 En zij vergaten Zijn daden, en Zijn wonderen, die Hij hun had doen zien.
12 Voor hun vaderen had Hij wonder gedaan, in Egypteland, in het veld van Zoan.
13 Hij kliefde de zee, en deed er hen doorgaan; en de wateren deed Hij staan als een hoop.
14 En Hij leidde hen van de daags met een wolk, en de gansen nacht met een licht van de vuur.
15 Hij kliefde de rotsstenen in de woestijn, en drenkte hen overvloedig, als uit afgronden.
16 Want Hij bracht stromen voort uit de steenrots, en deed de wateren afdalen als rivieren.
17 Nog voeren zij wijders voort tegen Hem te zondigen, verbitterende de Allerhoogste in de dorre wildernis.
18 En zij verzochten God in hun hart, begerende spijs naar hun lust.
19 En zij spraken tegen God, zij zeiden: Zou God een tafel kunnen toerichten in de woestijn?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Ziet, Hij heeft de rotssteen geslagen, dat er wateren uitvloeiden, en beken overvloediglijk uitbraken, zou Hij ook brood kunnen geven? Zou Hij Zijn volk vlees toebereiden?
21 Daarom hoorde de HEERE, en werd verbolgen; en een vuur werd ontstoken tegen Jakob, en toorn ging ook op tegen Israël;
22 Omdat zij in God niet geloofden, en op Zijn heil niet vertrouwden.
23 Daar Hij de wolken van boven gebood, en de deuren van de hemels opende;
24 En regende op hen het Man om te eten, en gaf hun hemels koren.
25 Een ieder at het brood van de Machtigen; Hij zond hun teerkost tot verzadiging.
26 Hij dreef de oostenwind voort in de hemel, en voerde de zuidenwind aan door Zijn sterkte;
27 En regende op hen vlees als stof, en gevleugeld gevogelte als zand van de zeeën;
28 En deed het vallen in het midden zijns legers, rondom zijn woningen.
29 Toen aten zij, en werden zeer zat; zodat Hij hun hun lust toebracht.
30 Zij waren nog niet vervreemd van hun lust; hun spijs was nog in hun mond,
31 Als Gods toorn tegen hen opging, dat Hij van hun vetsten doodde, en de uitgelezenen van Israël neervelde.
32 Boven dit alles zondigden zij nog, en geloofden niet, door Zijn wonderen.
33 Dies deed Hij hun dagen vergaan in ijdelheid, en hun jaren in verschrikking.
34 Als Hij hen doodde, zo vraagden zij naar Hem, en keerden weer, en zochten God vroeg;
35 En gedachten, dat God hun Rotssteen was, en God, de Allerhoogste, hun Verlosser.
36 En zij vleiden Hem met hun mond, en logen Hem met hun tong.
37 Want hun hart was niet recht met Hem, en zij waren niet getrouw in Zijn verbond.
38 Doch Hij, barmhartig zijnde, verzoende de ongerechtigheid, en verdierf hen niet; maar wendde dikwijls Zijn toorn af, en wekte Zijn gehele grimmigheid niet op.
39 En Hij dacht, dat zij vlees waren, een wind, die heengaat en niet wederkeert.
40 Hoe dikwijls verbitterden zij Hem in de woestijn, deden Hem smart aan in de wildernis!
41 Want zij kwamen alweder, en verzochten God, en stelden de Heilige Israels een perk.
42 Zij dachten niet aan Zijn hand, aan de dag, toen Hij hen van de wederpartijder verloste;
43 Hoe Hij Zijn tekenen stelde in Egypte, en Zijn wonderheden in het veld van Zoan;
44 En hun vloeden in bloed veranderde, en hun stromen, opdat zij niet zouden drinken.
45 Hij zond een vermenging van ongedierte onder hen, dat hen verteerde, en vorsen, die hen verdierven.
46 En Hij gaf hun gewas de kruidworm, en hun arbeid de sprinkhaan.
47 Hij doodde hun wijnstok door de hagel, en hun wilde vijgenbomen door vurigen hagelsteen.
48 Ook gaf Hij hun vee de hagel over, en hun beesten aan de vurige kolen.
49 Hij zond onder hen de maat Zijns toorns, verbolgenheid, en verstoordheid, en benauwdheid, met uitzending van de boden van veel kwaads.
50 Hij woog een pad voor Zijn toorn; Hij onttrok hun ziel niet van de dood; en hun gedierte gaf Hij aan de pestilentie over.
51 En Hij sloeg al het eerstgeborene in Egypte, het beginsel van de krachten in de tenten van Cham.
52 En Hij voerde Zijn volk als schapen, en leidde hen, als een kudde, in de woestijn.
53 Ja, Hij leidde hen zeker, zodat zij niet vreesden; want de zee had hun vijanden overdekt.
54 En Hij bracht hen tot de land Van zijn heiligheid, tot deze berg, die Zijn rechterhand verkregen heeft.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

55 En Hij verdreef voor hun aangezicht de heidenen, en deed hen vallen in het snoer hunner erfenis, en deed de stammen Israels in hun tenten wonen.
56 Maar zij verzochten en verbitterden God, de Allerhoogste, en onderhielden Zijn getuigenissen niet.
57 En zij weken terug, en handelden trouwelooslijk, gelijk hun vaders; zij zijn omgekeerd, als een bedrieglijke boog.
58 En zij verwekten Hem tot toorn door hun hoogten, en verwekten Hem tot ijver door hun gesneden beelden.
59 God hoorde het en werd verbolgen, en versmaadde Israël zeer.
60 Dies verliet Hij de tabernakel te Silo, de tent, die Hij tot een woning gesteld had onder de mensen.
61 En Hij gaf Zijn sterkte in de gevangenis, en Zijn heerlijkheid in de hand van de wederpartijders.
62 En Hij leverde Zijn volk over ten zwaarde, en werd verbolgen tegen Zijn erfenis.
63 Het vuur verteerde hun jongelingen, en hun jonge dochters werden niet geprezen.
64 Hun priesters vielen door het zwaard, en hun weduwen weenden niet.
65 Toen ontwaakte de Heere, als een slapende, als een held, die juicht van de wijn.
66 En Hij sloeg Zijn wederpartijders aan het achterste; Hij deed hun eeuwige schande aan.
67 Doch Hij verwierp de tent van Jozef, en de stam van Efraim verkoos Hij niet.
68 Maar Hij verkoos de stam van Juda, de berg Sion, die Hij liefhad.
69 En Hij bouwde Zijn heiligdom als hoogten, als de aarde, die Hij gegrond heeft in eeuwigheid.
70 En Hij verkoos Zijn knecht David, en nam hem van de schaapskooien;
71 Van achter de zogende schapen deed Hij hem komen, om te weiden Jakob, Zijn volk, en Israël, Zijn erfenis.
72 Ook heeft hij hen geweid naar de oprechtheid zijns harten, en heeft hen geleid met een zeer verstandig beleid van zijn handen.

79
1 Een psalm van Asaf. O God! Heidenen zijn gekomen in Uw erfenis; zij hebben de tempel Uwer heiligheid verontreinigd; zij hebben Jeruzalem tot steenhopen gesteld.
2 Zij hebben de dode lichamen Uwer knechten aan het gevogelte van de hemels tot spijs gegeven; het vlees Uwer gunstgenoten aan het gedierte van het land.
3 Zij hebben hun bloed rondom Jeruzalem als water vergoten; en er was niemand, die hen begroef.
4 Wij zijn onzen naburen een schande geworden; een spot en schimp die, die rondom ons zijn.
5 Hoe lang, HEERE? Zult U eeuwiglijk toornen? Zal Uw ijver als vuur branden?
6 Stort Uw grimmigheid uit over de heidenen, die U niet kennen, en over de koninkrijken, die Uw Naam niet aanroepen.
7 Want men heeft Jakob opgegeten, en zij hebben zijn liefelijke woning verwoest.
8 Gedenk ons de vorige misdaden niet; haast U, laat Uw barmhartigheden ons voorkomen; want wij zijn zeer dun geworden.
9 Help ons, o God onzes heils! vanwege de eer Uws Naams; en red ons, en doe verzoening over onze zonden, om Uws Naams wil.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Waarom zouden de heidenen zeggen: Waar is hun God? Laat de wraak van het vergoten bloed Uwer knechten onder de heidenen voor onze ogen bekend worden.
11 Laat het gekerm van de gevangenen voor Uw aanschijn komen; behoud overig de kinderen van de doods, naar de grootheid Uws arms.
12 En geef onze naburen zevenvoudig weer in hun schoot hun smaad, waarmede zij U, o Heere! gesmaad hebben.
13 Zo zullen wij, Uw volk en de schapen Uwer weide, U loven in eeuwigheid, van geslacht tot geslacht; wij zullen Uw roem vertellen.

80
1 Voor de opperzangmeester, op Schoschannim; een getuigenis, een psalm van Asaf. (80:2) O Herder Israels! neem ter ore, Die Jozef als schapen leidde; Die tussen de cherubs zit, verschijn blinkende.
2 (80:3) Wek Uw macht op voor het aangezicht van Efraim, en Benjamin, en Manasse, en kom tot onze verlossing.
3 (80:4) O God! breng ons weer, en laat Uw aanschijn lichten, zo zullen wij verlost worden.
4 (80:5) O HEERE, God van de heirscharen! hoe lang zult U roken tegen het gebed Uws volks?
5 (80:6) U spijst hen met tranenbrood, en drenkt hen met tranen uit een drieling.
6 (80:7) U hebt ons onzen naburen tot een twist gesteld, en onze vijanden spotten onder zich.
7 (80:8) O God van de heirscharen! breng ons weer, en laat Uw aangezicht lichten; zo zullen wij verlost worden.
8 (80:9) U hebt een wijnstok uit Egypte overgebracht, hebt de heidenen verdreven, en hebt die geplant;
9 (80:10) U hebt de plaats voor hem bereid, en zijn wortelen doen inwortelen, zodat hij het land vervuld heeft.
10 (80:11) De bergen zijn met zijn schaduw bedekt geweest, en zijn ranken waren als cederbomen Gods.
11 (80:12) Hij schoot zijn ranken uit tot aan de zee, en zijn scheuten tot aan de rivier.
12 (80:13) Waarom hebt U zijn muren doorgebroken, zodat allen, die de weg voorbijgaan, hem plukken?
13 (80:14) Het zwijn uit het woud heeft hem uitgewroet, en het wild van de velds heeft hem afgeweid.
14 (80:15) O God van de heirscharen! keer toch weer; aanschouw uit de hemel, en zie, en bezoek deze wijnstok,
15 (80:16) En de stam, die Uw rechterhand geplant heeft, en dat om de zoon, die U U gesterkt hebt!
16 (80:17) Hij is met vuur verbrand; hij is afgehouwen; zij komen om van het schelden Uws aangezichts.
17 (80:18) Uw hand zij over de man Uwer rechterhand, over van de mensen zoon, die U U gesterkt hebt.
18 (80:19) Zo zullen wij van U niet terugkeren; behoud ons in het leven, zo zullen wij Uw Naam aanroepen.
19 (80:20) O HEERE, God van de heirscharen! breng ons weer; laat Uw aanschijn lichten, zo zullen wij verlost worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

81
1 Voor de opperzangmeester, op de Gittith, een psalm van Asaf. (81:2) Zingt vrolijk Gode, onze Sterkte; juicht de God van Jakob.
2 (81:3) Heft een psalm op, en geeft de trommel; de liefelijke harp met de luit.
3 (81:4) Blaast de bazuin in de nieuwe maan, ter bestemder tijd, op onzen feestdag.
4 (81:5) Want dat is een inzetting in Israël, een recht van de God Jakobs.
5 (81:6) Hij heeft het gezet tot een getuigenis in Jozef, als Hij uitgetogen was tegen Egypteland; alwaar ik gehoord heb een spraak, die ik niet verstond;
6 (81:7) Ik heb zijn schouder van de last onttrokken; zijn handen zijn van de potten ontslagen.
7 (81:8) In de benauwdheid riep u. en Ik hielp u uit; Ik antwoordde u uit de schuilplaats van de donders; Ik beproefde u aan de wateren van Meriba. Sela.
8 (81:9) Mijn volk, zei Ik hoor toe, en Ik zal onder u betuigen, Israël, of u naar Mij hoorde!
9 (81:10) Er zal onder u geen vreemde god wezen, en u zult u voor geen vreemden god neerbuigen.
10 (81:11) Ik ben de Heere, uw God, Die u heb opgevoerd uit het land van Egypte; doe uw mond wijd open, en Ik zal hem vervullen.
11 (81:12) Maar Mijn volk heeft Mijn stem niet gehoord; en Israël heeft Van mijn niet gewild.
12 (81:13) Dies heb Ik het overgegeven in het goeddunken huns harten, dat zij wandelden in hun raadslagen.
13 (81:14) Och, dat Mijn volk naar Mij gehoord had, dat Israël in Mijn wegen gewandeld had!
14 (81:15) In kort zou Ik hun vijanden gedempt hebben, en Mijn hand gewend hebben tegen hun wederpartijders.
15 (81:16) Die de HEERE haten, zouden zich Hem geveinsdelijk onderworpen hebben, maar hun tijd zou eeuwig geweest zijn.
16 (81:17) En Hij zou het gespijsd hebben met het vette van de tarwe; ja, Ik zou u verzadigd hebben met honig uit de rotsstenen.

82
1 Een psalm van Asaf. God staat in de vergadering Godes; Hij oordeelt in het midden van de goden;
2 Hoe lang zult u lieden onrecht oordelen, en het aangezicht van de goddelozen aannemen? Sela.
3 Doet recht de arme en de wees; rechtvaardigt de verdrukte en de arme.
4 Verlost de arme en de behoeftige, rukt hem uit van de goddelozen hand.
5 Zij weten niet, en verstaan niet; zij wandelen steeds in duisternis; dies wankelen alle fondamenten van de aarde.
6 Ik heb wel gezegd: U bent goden; en u bent allen kinderen van de Allerhoogsten;
7 Nochtans zult u sterven als een mens; en als een van de vorsten zult u vallen.
8 Sta op, o God! oordeel het aardrijk, want U bezit alle natiën.

83
1 Een lied, een psalm van Asaf. (83:2) O God! zwijg niet, houd U niet als doof, en bent niet stil, o God!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 (83:3) Want zie, Uw vijanden maken getier, en Uw haters steken het hoofd op.
3 (83:4) Zij maken listiglijk een heimelijken aanslag tegen Uw volk, en beraadslagen zich tegen Uw verborgenen.
4 (83:5) Zij hebben gezegd: Komt, en laat ons hen uitroeien, dat zij geen volk meer zijn; dat aan de naam Israels niet meer gedacht worde.
5 (83:6) Want zij hebben in het hart te zamen beraadslaagd; tegen U hebben zij een verbond gemaakt;
6 (83:7) De tenten van Edom en van de Ismaelieten, Moab en de Hagarenen;
7 (83:8) Gebal, en Ammon, en Amalek, Palestina met de inwoners van Tyrus.
8 (83:9) Ook heeft zich Assur bij hen gevoegd; zij zijn de kinderen van Lot tot een arm geweest. Sela.
9 (83:10) Doe hun als Midian, als Sisera, als Jabin aan de beek Kison;
10 (83:11) Die verdelgd zijn te Endor; zij zijn geworden tot drek van de aarde.
11 (83:12) Maak hen en hun prinsen als Oreb en als Zeeb, en al hun vorsten als de gehele aarde. Zebah en als Zalmuna;
12 (83:13) Die zeiden: Laat ons de schone woningen Gods voor ons in erfelijke bezitting nemen.
13 (83:14) Mijn God! maak hen als een wervel, als stoppelen voor de wind.
14 (83:15) Gelijk het vuur een woud verbrandt, en gelijk de vlam de bergen aansteekt;
15 (83:16) Vervolg hen zo met Uw onweder, en verschrik hen met Uw draaiwind.
16 (83:17) Maak hun aangezicht vol schande, opdat zij, o HEERE! Uw Naam zoeken.
17 (83:18) Laat hen beschaamd en verschrikt wezen tot in eeuwigheid, en laat hen schaamrood worden, en omkomen;
18 (83:19) Opdat zij weten, dat U alleen met Uw Naam bent de HEERE, de Allerhoogste over

84
1 Voor de opperzangmeester, op de Gittith; een psalm, voor de kinderen van Korach. (84:2) Hoe liefelijk zijn Uw woningen, o HEERE van de heirscharen!
2 (84:3) Mijn ziel is begerig, en bezwijkt ook van verlangen, naar de voorhoven van de HEERE; mijn hart en mijn vlees roepen uit tot de levenden God.
3 (84:4) Zelfs vindt de mus een huis, en de zwaluw een nest voor zich, waar zij haar jongen legt, bij Uw altaren, HEERE van de heirscharen, mijn Koning, en mijn God!
4 (84:5) Gelukkig zijn zij, die in Uw huis wonen; zij prijzen U gestadiglijk. Sela.
5 (84:6) Gelukkig is de mens, wiens sterkte in U is, in welker hart de gebaande wegen zijn.
6 (86:7) Als zij door het dal van de moerbezienbomen doorgaan, stellen zij Hem tot een fontein; ook zal de regen hen gans rijkelijk overdekken.
7 (84:8) Zij gaan van kracht tot kracht; een ieder van hen zal verschijnen voor God in Sion.
8 (84:9) HEERE, God van de heirscharen! hoor mijn gebed; neem het ter oren, o God van Jakob! Sela.
9 (84:10) O God, ons Schild! zie, en aanschouw het aangezicht Uws gezalfden.
10 (84:11) Want een dag in Uw voorhoven is beter dan duizend elders; ik koos liever aan de dorpel in het huis van mijn Gods te wezen, dan lang te wonen in de tenten van de goddeloosheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 (84:12) Want God, de HEERE, is een Zon en Schild; de HEERE zal genade en eer geven; Hij zal het goede niet onthouden hen die in oprechtheid wandelen.
12 (84:13) HEERE van de heirscharen! Gelukkig is de mens, die op U vertrouwt.

85
1 Een psalm, voor de opperzangmeester, onder de kinderen van Korach. (85:2) U bent Uw lande gunstig geweest, HEERE! de gevangenis van Jakob hebt U gewend.
2 (85:3) De misdaad Uws volks hebt U weggenomen; U hebt al hun zonden bedekt. Sela.
3 (85:4) U hebt weggenomen al Uw verbolgenheid; U hebt U gewend van de maat Uws toorns.
4 (85:5) Breng ons weer, o God onzes heils! en doe te niet Uw toornigheid over ons.
5 (85:6) Zult U eeuwiglijk tegen ons toornen? Zult U Uw toorn uitstrekken van geslacht tot geslacht?
6 (85:7) Zult U ons niet weer levend maken, opdat Uw volk zich in U verblijde?
7 (85:8) Toon ons Uw goedertierenheid, o HEERE, en geef ons Uw heil.
8 (85:9) Ik zal horen, wat God, de HEERE, spreken zal; want Hij zal tot Zijn volk en tot Zijn gunstgenoten van vrede spreken; maar dat zij niet weer tot dwaasheid keren.
9 (85:10) Zekerlijk, Zijn heil is nabij degenen, die Hem vrezen, opdat in ons land eer wone.
10 (85:11) De goedertierenheid en waarheid zullen elkander ontmoeten; de gerechtigheid en vrede zullen elkander kussen.
11 (85:12) De waarheid zal uit de aarde spruiten, en gerechtigheid zal van de hemel neerziet.
12 (85:13) Ook zal de HEERE het goede geven; en ons land zal zijn vrucht geven.
13 (85:14) De gerechtigheid zal voor Zijn aangezicht heengaan, en Hij zal ze zetten op de weg Van zijn voetstappen.

86
1 Een gebed van David. HEERE! neig Uw oor, verhoor mij; want ik ben ellendig en nooddruftig.
2 Bewaar mijn ziel, want ik ben Uw gunstgenoot, o U. mijn God! verlos Uw knecht, die op U betrouwt.
3 Bent mij genadig, HEERE! want ik roep tot U de gansen dag.
4 Verheug de ziel Uws knechts; want tot U, HEERE! verhef ik mijn ziel.
5 Want U. HEERE! bent goed, en gaarne vergevende, en van grote goedertierenheid allen, die U aanroepen.
6 HEERE! neem mijn gebed ter ore, en merk op de stem van mijn smekingen.
7 In de dag van mijn benauwdheid roep ik U aan, want U verhoort mij.
8 Onder de goden is niemand U gelijk, Heere! en er zijn geen gelijk Uw werken.
9 Al de heidenen, Heere! die U gemaakt hebt, zullen komen, en zullen zich voor Uw aanschijn neerbuigen, en Uw Naam eren.
10 Want U bent groot, en doet wonderwerken; U alleen bent God.
11 Leer mij, HEERE! Uw weg; ik zal in Uw waarheid wandelen; verenig mijn hart tot de vreze Uws Naams.
12 Heere, mijn God! ik zal U met mijn gehele hart loven, en ik zal Uw Naam eren in eeuwigheid;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Want Uw goedertierenheid is groot over mij; en U hebt mijn ziel uit het onderste van de graven uitgerukt.
14 O God! de hovaardigen staan tegen mij op, en de vergaderingen van de tirannen zoeken mijn ziel; en zij stellen U niet voor hun ogen.
15 Maar U. Heere! bent een barmhartig en genadig God, lankmoedig, en groot van goedertierenheid en waarheid.
16 Wend U tot mij, en bent mij genadig, geef Uw knecht Uw sterkte, en verlos de zoon Uwer dienstmaagd.
17 Doe aan mij een teken ten goede, opdat het mijn haters zien, en beschaamd worden, als U. HEERE! mij geholpen, en mij getroost zult hebben.

87
1 Een psalm, een lied voor de kinderen van Korach. Zijn grondslag is op de bergen van de heiligheid.
2 De HEERE bemint de poorten van Sion boven alle woningen van Jakob.
3 Zeer heerlijke dingen worden van u gesproken, o stad Gods! Sela.
4 Ik zal Rahab en Babel vermelden, onder degenen, die Mij kennen; ziet, de Filistijn, en de Tyrier, met de Moor, deze is daar geboren.
5 En van Sion zal gezegd worden: Die en die is daarin geboren; en de Allerhoogste Zelf zal hen bevestigen.
6 De HEERE zal hen rekenen in het opschrijven van de volken, en zei:: Deze is daar geboren. Sela.
7 En de zangers, gelijk de speellieden, veeleer al mijn fonteinen, zullen binnen u zijn.

88
1 Een lied, een psalm voor de kinderen van Korach, voor de opperzangmeester, op Machalath Leannoth; een onderwijzing van Heman, de Ezrahiet. (88:2) O HEERE, God van mijn heils! bij dag, bij nacht roep ik voor U.
2 (88:3) Laat mijn gebed voor Uw aanschijn komen; neig Uw oor tot mijn geschrei.
3 (88:4) Want mijn ziel is van de tegenheden zat, en mijn leven raakt tot aan het graf.
4 (88:5) Ik ben gerekend met degenen, die in de kuil nederdalen; ik ben geworden als een man, die krachteloos is;
5 (88:6) Afgezonderd onder de doden, gelijk de verslagenen, die in het graf liggen, die U niet meer gedenkt, en zij zijn afgesneden van Uw hand.
6 (88:7) U hebt mij in de ondersten kuil gelegd, in duisternissen, in diepten.
7 (88:8) Uw grimmigheid ligt op mij; U hebt mij neergedrukt met al Uw baren. Sela.
8 (88:9) Mijn bekenden hebt U verre van mij gedaan, U hebt mij hun tot een groten gruwel gesteld; ik ben besloten, en kan niet uitkomen.
9 (88:10) Mijn oog treurt vanwege verdrukking; HEERE! ik roep tot U de gansen dag; ik strek mijn handen uit tot U.
10 (88:11) Zult U wonder doen aan de doden? Of zullen de overledenen opstaan, zullen zij U loven? Sela.
11 (88:12) Zal Uw goedertierenheid in het graf verteld worden, Uw getrouwheid in het verderf?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 (88:13) Zullen Uw wonderen bekend worden in de duisternis, en Uw gerechtigheid in het land van de vergetelheid?
13 (88:14) Maar ik, HEERE! roep tot U, en mijn gebed komt U voor in de morgenstond.
14 (88:15) HEERE! waarom verstoot U mijn ziel, en verbergt Uw aanschijn voor mij?
15 (88:16) Van de jeugd aan ben ik bedrukt en dood-brakende; ik draag Uw oordelen, ik ben twijfelend.
16 (88:17) Uw toorn gaat over mij; Uw verschrikkingen doen mij vergaan.
17 (88:18) De gansen dag omringen zij mij als water; te zamen omgeven zij mij.
18 (88:19) U hebt vriend en metgezel ver van mij gedaan; mijn bekenden zijn in duisternis.

89
1 Een onderwijzing van Ethan, de Ezrahiet. (89:2) Ik zal de goedertierenheid van de HEERE eeuwiglijk zingen; ik zal Uw waarheid met mijn mond bekend maken, van geslacht tot geslacht.
2 (89:3) Want ik heb gezegd: Uw goedertierenheid zal eeuwig gebouwd worden; in de hemelen zelf hebt U Uw waarheid bevestigd, en zei::
3 (89:4) Ik heb een verbond gemaakt met Mijn uitverkorene; Ik heb Mijn knecht David gezworen:
4 (89:5) Ik zal uw zaad tot in eeuwigheid bevestigen, en uw troon opbouwen van geslacht tot geslacht. Sela.
5 (89:6) Dies loven de hemelen Uw wonderen, o HEERE! ook is Uw getrouwheid in de gemeente van de heiligen.
6 (89:7) Want wie mag in de hemel tegen de HEERE geschat worden? Wie is de HEERE gelijk, onder de kinderen van de sterken?
7 (89:8) God is grotelijks geducht in de raad van de heiligen, en vreselijk boven allen, die rondom Hem zijn.
8 (89:9) O HEERE, God van de heirscharen! wie is als U. grootmachtig, o HEERE! en Uw getrouwheid is rondom U.
9 (89:10) U heerst over de opgeblazenheid van de zee; wanneer haar baren zich verheffen, zo stilt U ze.
10 (89:11) U hebt Rahab verbrijzeld als een verslagene; U hebt Uw vijanden verstrooid met de arm Uwer sterkte.
11 (89:12) De hemel is Uwe, ook is de aarde Uwe; de wereld en haar volheid, die hebt U gegrond.
12 (89:13) Het noorden en het zuiden, die hebt U geschapen; Thabor en Hermon juichen in Uw Naam.
13 (89:14) U hebt een arm met macht; Uw hand is sterk, Uw rechterhand is hoog.
14 (89:15) Gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Uws troons; goedertierenheid en waarheid gaan voor Uw aanschijn henen.
15 (89:16) Gelukkig is het volk, hetwelk het geklank kent; o HEERE! zij zullen in het licht Uws aanschijns wandelen.
16 (89:17) Zij zullen zich de gansen dag verheugen in Uw Naam, en door Uw gerechtigheid verhoogd worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 (89:18) Want U bent de heerlijkheid hunner sterkte; en door Uw welbehagen zal onze hoorn verhoogd worden.
18 (89:19) Want ons schild is van de HEERE, en onze koning is van de Heilige Israels.
19 (89:20) Toen hebt U in een gezicht gesproken van Uw heilige, en gezegd: Ik heb hulp besteld bij een held; Ik heb een verkorene uit het volk verhoogd.
20 (89:21) Ik heb David, Mijn knecht, gevonden; met Mijn heilige olie heb Ik hem gezalfd;
21 (89:22) Met welken Mijn hand vast blijven zal; ook zal hem Mijn arm versterken.
22 (89:23) De vijand zal hem niet dringen, en de zoon van de ongerechtigheid zal hem niet onderdrukken.
23 (89:24) Maar Ik zal zijn wederpartijders verpletteren voor zijn aangezicht, en die hem haten, zal Ik plagen.
24 (89:25) En Mijn getrouwheid en Mijn goedertierenheid zullen met hem zijn; en zijn hoorn zal in Mijn Naam verhoogd worden.
25 (89:26) En Ik zal zijn hand in de zee zetten, en zijn rechterhand in de rivieren.
26 (89:27) Hij zal Mij noemen: U bent mijn Vader! mijn God, en de Rotssteen van mijn heils!
27 (89:28) Ook zal Ik hem ten eerstgeborenen zoon stellen, ten hoogste over de koningen van de aarde.
28 (89:29) Ik zal hem Mijn goedertierenheid in eeuwigheid houden, en Mijn verbond zal hem vast blijven.
29 (89:30) En Ik zal zijn zaad in eeuwigheid zetten, en zijn troon als de dagen van de hemelen.
30 (89:31) Indien zijn kinderen Mijn wet verlaten, en in Mijn rechten niet wandelen;
31 (89:32) Indien zij Mijn inzettingen ontheiligen, en Mijn geboden niet houden;
32 (89:33) Zo zal Ik hun overtreding met de roede bezoeken, en hun ongerechtigheid met plagen.
33 (89:34) Maar Mijn goedertierenheid zal Ik van hem niet wegnemen, en in Mijn getrouwheid niet feilen.
34 (89:35) Ik zal Mijn verbond niet ontheiligen, en hetgeen uit Mijn lippen gegaan is, zal Ik niet veranderen.
35 (89:36) Ik heb eens gezworen bij Mijn heiligheid: Zo Ik aan David liege!
36 (89:37) Zijn zaad zal in van de eeuwigheid zijn, en zijn troon zal voor Mij zijn gelijk de zon.
37 (89:38) Hij zal eeuwiglijk bevestigd worden, gelijk de maan; en de Getuige in de hemel is getrouw. Sela.
38 (89:39) Maar U hebt hem verstoten en verworpen; U bent verbolgen geworden tegen Uw gezalfde.
39 (89:40) U hebt het verbond Uws knechts te niet gedaan; U hebt zijn kroon ontheiligd tegen de aarde.
40 (89:41) U hebt al zijn muren doorgebroken; U hebt zijn vestingen neergeworpen.
41 (89:42) Allen, die de weg voorbijgingen, hebben hem beroofd; zijn naburen is hij tot een smaad geweest.
42 (89:43) U hebt de rechterhand van zijn wederpartijders verhoogd; U hebt al zijn vijanden verblijd.
43 (89:44) U hebt ook de scherpte van zijn zwaard omgekeerd, en hebt hem niet staande gehouden in de strijd.
44 (89:45) U hebt zijn schoonheid doen ophouden; en U hebt zijn troon ter aarde neergestoten.
45 (89:46) U hebt de dagen van zijn jeugd verkort; U hebt hem met schaamte overdekt. Sela.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

46 (89:47) Hoe lang, o HEERE! zult U U steeds verbergen, zal Uw grimmigheid branden als een vuur?
47 (89:48) Gedenk van hoedanige eeuw ik ben; waarom zoudt U aller mensenkinderen tevergeefs geschapen hebben?
48 (89:49) Wat man leeft er, die de dood niet zien zal, die zijn ziel zal bevrijden van het geweld van het graf? Sela.
49 (89:50) HEERE! waar zijn Uw vorige goedertierenheden, die U David gezworen hebt bij Uw trouw?
50 (89:51) Gedenk, HEERE! aan de smaad Uwer knechten, die ik in mijn boezem draag, van alle grote volken.
51 (89:52) Waarmede, o HEERE! Uw vijanden smaden, waarmede zij de voetstappen Uws gezalfden smaden.
52 (89:53) Geloofd zij de HEERE in eeuwigheid! Amen, ja, amen.

90
1 Een gebed van Mozes, de man Gods. HEERE! U bent ons geweest een Toevlucht van geslacht tot geslacht.
2 Eer de bergen geboren waren, en U de aarde en de wereld voortgebracht had, ja, van eeuwigheid tot eeuwigheid bent u God.
3 U doet de mens wederkeren tot verbrijzeling, en zegt: Keert weer, u mensenkinderen!
4 Want duizend jaren zijn in Uw ogen als de dag van gisteren, als hij voorbijgegaan is, en als een nachtwaak.
5 U overstroomt hen; zij zijn gelijk een slaap; in de morgenstond zijn zij gelijk het gras, dat verandert;
6 In de morgenstond bloeit het, en het verandert; van de avonds wordt het afgesneden, en het verdort.
7 Want wij vergaan door Uw toorn; en door Uw grimmigheid worden wij verschrikt.
8 U stelt onze ongerechtigheden voor U, onze heimelijke zonden in het licht Uws aanschijns.
9 Want al onze dagen gaan henen door Uw verbolgenheid; wij brengen onze jaren door als een gedachte.
10 Aangaande de dagen onzer jaren, daarin zijn zeventig jaren, of, zo wij zeer sterk zijn, tachtig jaren; en het uitnemendste van die is moeite en verdriet; want het wordt snellijk afgesneden, en wij vliegen daarheen.
11 Wie kent de sterkte Uws toorns, en Uw verbolgenheid, naardat U te vrezen bent?
12 Leer ons zo onze dagen tellen, dat wij een wijs hart bekomen.
13 Keer weer, HEERE! tot hoe lange? en het berouwe U over Uw knechten.
14 Verzadig ons in de morgenstond met Uw goedertierenheid, zo zullen wij juichen, en verblijd zijn in al onze dagen.
15 Verblijd ons naar de dagen, in die U ons gedrukt hebt, naar de jaren, in die wij het kwaad gezien hebben.
16 Laat Uw werk aan Uw knechten gezien worden, en Uw heerlijkheid over hun kinderen.
17 En de liefelijkheid van de HEERE, onzes Gods; zij over ons; en bevestig U het werk onzer handen over ons, ja, het werk onzer handen, bevestig dat.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

91
1 Die in de schuilplaats van de Allerhoogsten is gezeten, die zal vernachten in de schaduw van de Almachtigen.
2 Ik zal tot de HEERE zeggen: Mijn Toevlucht en mijn Burg! mijn God, op Welken ik vertrouw!
3 Want Hij zal u redden van de strik van de vogelvangers, van de zeer verderfelijke pestilentie.
4 Hij zal u dekken met Zijn vlerken, en onder Zijn vleugelen zult u betrouwen; Zijn waarheid is een rondas en beukelaar.
5 U zult niet vrezen voor de schrik van de nachts, voor de pijl, die van de daags vliegt;
6 Voor de pestilentie, die in de donkerheid wandelt; voor het verderf, dat op de middag verwoest.
7 Aan uw zijden zullen er duizend vallen, en tien duizend aan uw rechterhand; tot u zal het niet genaken.
8 Alleenlijk zult u het met uw ogen aanschouwen; en u zult de vergelding van de goddelozen zien.
9 Want U. HEERE! bent mijn Toevlucht! De Allerhoogste hebt u gesteld tot uw Vertrek;
10 U zal geen kwaad wedervaren, en geen plaag zal uw tent naderen.
11 Want Hij zal Zijn engelen van u bevelen, dat zij u bewaren in al uw wegen.
12 Zij zullen u op de handen dragen, opdat u uw voet aan geen steen stoot.
13 Op de fellen leeuw en de adder zult u treden, u zult de jongen leeuw en de draak vertreden.
14 Omdat hij Mij zeer bemint, spreekt God, zo zal Ik hem uithelpen; Ik zal hem op een hoogte stellen, want hij kent Mijn Naam.
15 Hij zal Mij aanroepen, en Ik zal hem verhoren; in de benauwdheid zal Ik bij hem zijn. Ik zal er hem uittrekken, en zal hem verheerlijken.
16 Ik zal hem met langheid van de dagen verzadigen, en Ik zal hem Mijn heil doen zien.

92
1 Een psalm, een lied, op de sabbatdag. (92:2) Het is goed, dat men de HEERE love, en Uw Naam psalmzinge, o Allerhoogste!
2 (92:3) Dat men in de morgenstond Uw goedertierenheid verkondige, en Uw getrouwheid in de nachten;
3 (92:4) Op het tiensnarig instrument en op de luit, met een voorbedacht lied op de harp.
4 (92:5) Want U hebt mij verblijd, HEERE! met Uw daden, ik zal juichen over de werken Uwer handen.
5 (92:6) O HEERE! hoe groot zijn Uw werken! zeer diep zijn Uw gedachten.
6 (92:7) Een onverstandig man man weet er niet van, en een dwaas verstaat dit niet;
7 (92:8) Dat de goddelozen groeien als het kruid, en al de werkers van de ongerechtigheid bloeien, opdat zij tot in van de eeuwigheid verdelgd worden.
8 (92:9) Maar U bent de Allerhoogste in eeuwigheid de HEERE!
9 (92:10) Want zie, Uw vijanden, o HEERE! want zie, Uw vijanden zullen vergaan; al de werkers van de ongerechtigheid zullen verstrooid worden.
10 (92:11) Maar U zult mijn hoorn verhogen, gelijk eens eenhoorns; ik ben met verse olie overgoten.
11 (92:12) En mijn oog zal mijn verspieders aanschouwen; mijn oren zullen het horen, aangaande de boosdoeners, die tegen mij opstaan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 (92:13) De rechtvaardige zal groeien als een palmboom; hij zal wassen als een cederboom op Libanon.
13 (92:14) Die in het huis van de HEERE geplant zijn, die zal gegeven worden te groeien in de voorhoven onzes Gods.
14 (92:15) In de grijzen ouderdom zullen zij nog vruchten dragen; zij zullen vet en groen zijn,
15 (92:16) Om te verkondigen, dat de HEERE recht is; Hij is mijn Rotssteen, en in Hem is geen onrecht.

93
1 De HEERE regeert, Hij is met hoogheid bekleed; de HEERE is bekleed met sterkte, Hij heeft Zich omgord. Ook is de wereld bevestigd, zij zal niet wankelen.
2 Van toen af is Uw troon bevestigd, U bent van eeuwigheid af.
3 De rivieren verheffen, o HEERE! de rivieren verheffen haar bruisen; de rivieren verheffen haar aanstoting.
4 Doch de HEERE in de hoogte is geweldiger dan het bruisen van grote wateren, dan de geweldige baren van de zee.
5 Uw getuigenissen zijn zeer getrouw; de heiligheid is Uw huize sierlijk, HEERE! tot lange dagen.

94
1 O God van de wraken! o HEERE, God van de wraken! verschijn blinkende.
2 U. Rechter van de aarde! verhef U; breng vergelding weer over de hovaardigen.
3 Hoe lang zullen de goddelozen, o HEERE! hoe lang zullen de goddelozen van vreugde opspringen?
4 Uitgieten? hard spreken? alle werkers van de ongerechtigheid zich beroemen?
5 O HEERE! zij verbrijzelen Uw volk, en zij verdrukken Uw erfdeel.
6 De weduwe en de vreemdeling doden zij, en zij vermoorden de wezen.
7 En zeggen: De HEERE ziet het niet, en de God van Jakob merkt het niet.
8 Let op, u onverstandigen onder het volk! en u dwazen! wanneer zult u verstandig worden?
9 Zou Hij, Die het oor plant, niet horen? zou Hij, Die het oog formeert, niet aanschouwen?
10 Zou Hij, Die de heidenen tuchtigt, niet straffen, Hij, Die de mens wetenschap leert?
11 De HEERE weet de gedachten van de mensen, dat zij ijdelheid zijn.
12 Gelukkig is de man, o HEERE! die U tuchtigt, en die U leert uit Uw wet,
13 Om hem rust te geven van de kwade dagen; totdat de kuil voor de goddeloze gegraven wordt.
14 Want de HEERE zal Zijn volk niet begeven, en Hij zal Zijn erve niet verlaten.
15 Want het oordeel zal wederkeren tot de gerechtigheid; en alle oprechten van hart zullen hetzelve navolgen.
16 Wie zal voor mij staan tegen de boosdoeners? Wie zal zich voor mij stellen tegen de werkers van de ongerechtigheid?
17 Ten ware dat de HEERE mij een Hulp geweest ware, mijn ziel had bijna in de stilte gewoond.
18 Als ik zei: Mijn voet wankelt; Uw goedertierenheid, o HEERE! ondersteunde mij.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 Als mijn gedachten binnen in mij vermenigvuldigd werden, hebben Uw vertroostingen mijn ziel verkwikt.
20 Zou zich de stoel van de schadelijkheden met U vergezelschappen, die moeite verdicht bij inzetting?
21 Zij rotten zich samen tegen de ziel van de rechtvaardigen, en zij verdoemen onschuldig bloed.
22 Doch de HEERE is mij geweest tot een Hoog Vertrek, en mijn God tot een Steenrots van mijn toevlucht.
23 En Hij zal hun ongerechtigheid op hen doen wederkeren, en Hij zal hen in hun boosheid verdelgen; de HEERE, onze God, zal hen verdelgen.

95
1 Komt, laat ons de HEERE vrolijk zingen; laat ons juichen de Rotssteen onzes heils.
2 Laat ons Zijn aangezicht tegemoet gaan met lof; laat ons Hem juichen met psalmen.
3 Want de HEERE is een groot God; ja, een groot Koning boven alle goden;
4 In Wiens hand de diepste plaatsen van de aarde zijn, en de hoogten van de bergen zijn Zijne;
5 Wiens ook de zee is, want Hij heeft ze gemaakt; en Zijn handen hebben het droge geformeerd.
6 Komt, laat ons aanbidden en neerbukken; laat ons knielen voor de HEERE, Die ons gemaakt heeft.
7 Want Hij is onze God, en wij zijn het volk Van zijn weide, en de schapen Van zijn hand. Heden, zo u Zijn stem hoort,
8 Verhardt uw hart niet, gelijk te Meriba, gelijk ten dage van Massa in de woestijn;
9 Waar Mij uw vaders verzochten, Mij beproefden, ook Mijn werk zagen.
10 Veertig jaren heb Ik verdriet gehad aan dit geslacht, en heb gezegd: Zij zijn een volk, dwalende van hart, en zij kennen Mijn wegen niet.
11 Daarom heb Ik in Mijn toorn gezworen: Zo zij in Mijn rust zullen ingaan!

96
1 Zingt de HEERE een nieuw lied; zingt de HEERE, u gehele aarde!
2 Zingt de HEERE, looft Zijn Naam; boodschapt Zijn heil van dag tot dag.
3 Vertelt onder de heidenen Zijn eer, onder alle volken Zijn wonderen.
4 Want de HEERE is groot, en zeer te prijzen; Hij is vreselijk boven alle goden.
5 Want al de goden van de volken zijn afgoden; maar de HEERE heeft de hemelen gemaakt.
6 Majesteit en heerlijkheid zijn voor Zijn aangezicht, sterkte en sieraad in Zijn heiligdom.
7 Geeft de HEERE, u geslachten van de volken! geeft de HEERE eer en sterkte.
8 Geeft de HEERE de eer Zijns Naams; brengt offer, en komt in Zijn voorhoven.
9 Aanbidt de HEERE in de heerlijkheid van de heiligdoms; schrikt voor Zijn aangezicht, u gehele aarde.
10 Zegt onder de heidenen: De HEERE regeert; ook zal de wereld bevestigd worden, zij zal niet bewogen worden; Hij zal de volken richten in alle rechtmatigheid.
11 Dat de hemelen zich verblijden, en de aarde zich verheuge, dat de zee bruise met haar volheid.
12 Dat het veld huppele van vreugde met al wat er in is, dat dan al de bomen van het woud juichen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Voor het aangezicht van de HEERE; want Hij komt, want Hij komt, om de aarde te richten; Hij zal de wereld richten met gerechtigheid, en de volken met Zijn waarheid.

97

1 De HEERE regeert, de aarde verheuge zich; dat veel eilanden zich verblijden.
2 Rondom Hem zijn wolken en donkerheid, gerechtigheid en gericht zijn de vastigheid Zijns troons.
3 Een vuur gaat voor Zijn aangezicht heen, en het steekt Zijn wederpartijen rondom aan brand.
4 Zijn bliksemen verlichten de wereld; het aardrijk ziet ze en het beeft.
5 De bergen smelten als was voor het aanschijn van de HEERE, voor het aanschijn van de HEERE van de gehele aarde.
6 De hemelen verkondigen Zijn gerechtigheid, en alle volken zien Zijn eer.
7 Beschaamd moeten wezen allen, die de beelden dienen, die zich op afgoden beroemen; buigt u neder voor Hem, alle u goden!
8 Sion heeft gehoord, en het heeft zich verblijd, en de dochters van Juda hebben zich verheugd vanwege Uw oordelen, o HEERE!
9 Want U. HEERE! bent de Allerhoogste over de gehele aarde; U bent zeer hoog verheven boven alle goden.
10 U liefhebbers van de HEERE! haat het kwade; Hij bewaart de zielen Van zijn gunstgenoten; Hij redt hen uit van de goddelozen hand.
11 Het licht is voor de rechtvaardige gezaaid, en vrolijkheid voor de oprechten van hart.
12 U rechtvaardigen! verblijdt u in de HEERE, en spreekt lof ter gedachtenis Van zijn heiligheid.

98

1 Een psalm. Zingt de HEERE een nieuw lied; want Hij heeft wonderen gedaan; Zijn rechterhand, en de arm Van zijn heiligheid, heeft Hem heil gegeven.
2 De HEERE heeft Zijn heil bekend gemaakt; Hij heeft Zijn gerechtigheid geopenbaard voor de ogen van de heidenen.
3 Hij is gedachtig geweest Van zijn goedertierenheid, en Van zijn waarheid aan het huis Israels; en al de einden van de aarde hebben gezien het heil onzes Gods.
4 Juicht de HEERE, u gehele aarde! roept uit van vreugde, en zingt vrolijk, en psalmzingt.
5 Psalmzingt de HEERE met de harp, met de harp en met de stem van gezang,
6 Met trompetten en bazuingeklank; juicht voor het aangezicht van de koning, van de HEERE.
7 De zee bruise met haar volheid, de wereld met degenen, die daarin wonen.
8 Dat de rivieren met de handen klappen, dat tegelijk de gebergten vreugde bedrijven,
9 Voor het aangezicht van de HEERE, want Hij komt, om de aarde te richten; Hij zal de wereld richten in gerechtigheid, en de volken in alle rechtmatigheid.

99

1 De HEERE regeert, dat de volken beven; Hij zit tussen de cherubs; de aarde bewege zich.
2 De HEERE is groot in Sion, en Hij is hoog boven alle volken.
3 Dat zij Uw groten en vreselijken Naam loven, die heilig is;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 En de sterkte van de koning, die het recht lief heeft. U hebt billijkheden bevestigd, U hebt recht en gerechtigheid gedaan in Jakob.
5 Verheft de HEERE, onzen God, en buigt u neder voor de voetbank Van zijn voeten; Hij is heilig!
6 Mozes en Aaron waren onder Zijn priesters, en Samuel onder de aanroepers Zijns Naams; zij riepen tot de HEERE, en Hij verhoorde hen.
7 Hij sprak tot hen in een wolkkolom; zij hebben Zijn getuigenissen onderhouden, en de inzettingen, die Hij hun gegeven had.
8 O HEERE, onze God! U hebt hen verhoord, U bent hun geweest een vergevend God, hoewel wraak doende over hun daden.
9 Verheft de HEERE, onzen God, en buigt u voor de berg Van zijn heiligheid; want de HEERE, onze God, is heilig.

100
1 Een lofzang. U gehele aarde! juicht de HEERE.
2 Dient de HEERE met blijdschap, komt voor Zijn aanschijn met vrolijk gezang.
3 Weet, dat de HEERE is God; Hij heeft ons gemaakt (en niet wij), Zijn volk en de schapen Van zijn weide.
4 Gaat in tot Zijn poorten met lof, in Zijn voorhoven met lofgezang; looft Hem, prijst Zijn Naam.
5 Want de HEERE is goed; Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid, en Zijn getrouwheid van geslacht tot geslacht.

101
1 Een psalm van David. Ik zal van goedertierenheid en recht zingen; U zal ik psalmzingen, o HEERE!
2 Ik zal verstandelijk handelen in de oprechten weg; wanneer zult U tot mij komen? Ik zal in het midden van mijn huizes wandelen, in oprechtheid van mijn harten.
3 Ik zal geen Belialsstuk voor mijn ogen stellen; ik haat het doen van de afvalligen, het zal mij niet aankleven.
4 Het verkeerde hart zal van mij wijken; de boze zal ik niet kennen.
5 Die zijn naaste in het heimelijke achterklapt; die zal ik verdelgen; die hoog van ogen is, en trots van hart, die zal ik niet vermogen.
6 Mijn ogen zullen zijn op de getrouwen in het land, dat zij bij mij zitten; die in de oprechten weg wandelt, die zal mij dienen.
7 Wie bedrog pleegt, zal binnen mijn huis niet blijven; die leugens spreekt, zal voor mijn ogen niet bevestigd worden.
8 Allen morgen zal ik alle goddelozen van de lands verdelgen, om uit de stad van de HEERE alle werkers van de ongerechtigheid uit te roeien.

102

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Een gebed van de verdrukten, als hij overstelpt is, en zijn klacht uitstort voor het aangezicht van de HEERE. (102:2) O HEERE! hoor mijn gebed, en laat mijn geroep tot U komen.
2 (102:3) Verberg Uw aangezicht niet voor mij, neig Uw oor tot mij ten dage van mijn benauwdheid; ten dage als ik roep, verhoor mij haastig.
3 (102:4) Want mijn dagen zijn vergaan als rook, en mijn gebeenten zijn uitgebrand als een haard.
4 (102:5) Mijn hart is geslagen en verdord als gras, zodat ik vergeten heb mijn brood te eten.
5 (102:6) Mijn gebeente kleeft aan mijn vlees, vanwege de stem van mijn zuchten.
6 (102:7) Ik ben een roerdomp van de woestijn gelijk geworden, ik ben geworden als een steenuil van de wildernissen.
7 (102:8) Ik waak, en ben geworden als een eenzame mus op het dak.
8 (102:9) Mijn vijanden smaden mij al de dag; die tegen mij razen, zweren bij mij.
9 (102:10) Want ik eet as als brood, en vermeng mijn drank met tranen.
10 (102:11) Vanwege Uw verstoordheid en Uw groten toorn; want U hebt mij verheven, en mij weer neergeworpen.
11 (102:12) Mijn dagen zijn als een afgaande schaduw, en ik verdor als gras.
12 (102:13) Maar U. HEERE! blijft in eeuwigheid, en Uw gedachtenis van geslacht tot geslacht.
13 (102:14) U zult opstaan, U zult U ontfermen over Sion, want de tijd om haar genadig te zijn, want de bestemde tijd is gekomen.
14 (102:15) Want Uw knechten hebben een welgevallen aan haar stenen, en hebben medelijden met haar gruis.
15 (102:16) Dan zullen de heidenen de Naam van de HEERE vrezen, en alle koningen van de aarde Uw heerlijkheid.
16 (102:17) Als de HEERE Sion zal opgebouwd hebben, in Zijn heerlijkheid zal verschenen zijn,
17 (102:18) Zich gewend zal hebben tot het gebed dergenen, die gans ontbloot is, en niet versmaad hebben hun gebed;
18 (102:19) Dat zal geschreven worden voor het navolgende geslacht; en het volk, dat geschapen zal worden, zal de HEERE loven;
19 (102:20) Omdat Hij uit de hoogte Zijns heiligdoms zal hebben nederwaarts gezien; dat de HEERE uit de hemel op de aarde geschouwd zal hebben;
20 (102:21) Om het zuchten van de gevangenen te horen, om los te maken de kinderen van de doods;
21 (102:22) Opdat men de Naam van de HEERE vertelle te Sion, en Zijn lof te Jeruzalem;
22 (102:23) Wanneer de volken samen zullen vergaderd worden, ook de koninkrijken, om de HEERE te dienen.
23 (102:24) Hij heeft mijn kracht op de weg ter neder gedrukt; mijn dagen heeft Hij verkort.
24 (102:25) Ik zei: Mijn God! neem mij niet weg in het midden van mijn dagen; Uw jaren zijn van geslacht tot geslacht.
25 (102:26) U hebt voormaals de aarde gegrond, en de hemelen zijn het werk Uwer handen;
26 (102:27) Die zullen vergaan, maar U zult staande blijven; en zij alle zullen als een kleed verouderen; U zult ze veranderen als een gewaad, en zij zullen veranderd zijn.
27 (102:28) Maar U bent Dezelfde, en Uw jaren zullen niet geëindigd worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

28 (102:29) De kinderen Uwer knechten zullen wonen, en hun zaad zal voor Uw aangezicht bevestigd worden.

103

1 Een psalm van David. Loof de HEERE, mijn ziel, en al wat binnen in mij is, Zijn heiligen Naam.
2 Loof de HEERE, mijn ziel, en vergeet geen van Zijn weldaden;
3 Die al uw ongerechtigheid vergeeft, die al uw krankheden geneest;
4 Die uw leven verlost van het verderf, die u kroont met goedertierenheid en barmhartigheden;
5 Die uw mond verzadigt met het goede, uw jeugd vernieuwt als eens arends.
6 De HEERE doet gerechtigheid en gerichten al hen die onderdrukt worden.
7 Hij heeft Mozes Zijn wegen bekend gemaakt, de kinderen Israels Zijn daden.
8 Barmhartig en genadig is de HEERE, lankmoedig en groot van goedertierenheid.
9 Hij zal niet altoos twisten, noch eeuwiglijk de toorn behouden.
10 Hij doet ons niet naar onze zonden, en vergeldt ons niet naar onze ongerechtigheden.
11 Want zo hoog de hemel is boven de aarde, is Zijn goedertierenheid geweldig over degenen, die Hem vrezen.
12 Zo ver het oosten is van het westen, zo ver doet Hij onze overtredingen van ons.
13 Gelijk zich een vader ontfermt over de kinderen, ontfermt Zich de HEERE over degenen, die Hem vrezen.
14 Want Hij weet, wat maaksel wij zijn, gedachtig zijnde, dat wij stof zijn.
15 De dagen van de mensen zijn als het gras, gelijk een bloem van de velds, zo bloeit hij.
16 Als de wind daarover gegaan is, zo is zij niet meer, en haar plaats kent haar niet meer.
17 Maar de goedertierenheid van de HEERE is van eeuwigheid en tot eeuwigheid over degenen, die Hem vrezen, en Zijn gerechtigheid aan kindskinderen;
18 Aan degenen, die Zijn verbond houden, en die aan Zijn bevelen denken, om die te doen.
19 De HEERE heeft Zijn troon in de hemelen bevestigd, en Zijn Koninkrijk heerst over alles.
20 Looft de HEERE, Zijn engelen! u krachtige helden, die Zijn woord doet, gehoorzamende de stem Zijns woords.
21 Looft de HEERE, al Zijn heirscharen! u Zijn dienaars, die Zijn welbehagen doet!
22 Looft de HEERE, al Zijn werken! aan alle plaatsen Van zijn heerschappij. Loof de HEERE, mijn ziel!

104

1 Loof de HEERE, mijn ziel! O HEERE, mijn God! U bent zeer groot, U bent bekleed met majesteit en heerlijkheid.
2 Hij bedekt Zich met het licht, als met een kleed; Hij rekt de hemel uit als een gordijn.
3 Die Zijn opperzalen zoldert in de wateren, Die van de wolken Zijn wagen maakt, Die op de vleugelen van de wind wandelt.
4 Hij maakt Zijn engelen geesten, Zijn dienaars tot een vlammend vuur.
5 Hij heeft de aarde gegrond op haar grondvesten; zij zal nimmermeer noch eeuwiglijk wankelen.
6 U had ze met de afgrond als een kleed overdekt; de wateren stonden boven de bergen.
7 Van Uw schelden vloden zij, zij haastten zich weg voor de stem Uws donders.
8 De bergen rezen op, de dalen daalden, ter plaatse, die U voor hen gegrond had.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 U hebt een paal gesteld, die zij niet overgaan zullen; zij zullen de aarde niet weer bedekken.
10 Die de fonteinen uitzendt door de dalen, dat zij tussen de gebergten henen wandelen.
11 Zij drenken al het gedierte van de velds; de woudezels breken er hun dorst mede.
12 Bij dezelve woont het gevogelte van de hemels, een stem gevende van tussen de takken.
13 Hij drenkt de bergen uit Zijn opperzalen; de aarde wordt verzadigd van de vrucht Uwer werken.
14 Hij doet het gras uitspruiten voor de beesten, en het kruid tot dienst van de mensen, doende het brood uit de aarde voortkomen.
15 En de wijn, die het hart van de mensen verheugt, doende het aangezicht blinken van olie; en het brood, dat het hart van de mensen sterkt.
16 De bomen van de HEERE worden verzadigd, de cederbomen van Libanon, die Hij geplant heeft;
17 Alwaar de vogeltjes nestelen; van de ooievaars huis zijn de dennenbomen.
18 De hoge bergen zijn voor de steenbokken; de steenrotsen zijn een vertrek voor de konijnen.
19 Hij heeft de maan gemaakt tot de gezette tijden, de zon weet haar ondergang.
20 U beschikt de duisternis, en het wordt nacht, in welke al het gedierte van het woud uittreedt:
21 De jonge leeuwen, briesende om een roof, en om hun spijs van God te zoeken.
22 De zon opgaande, maken zij zich weg, en liggen neder in hun holen.
23 De mens gaat dan uit tot zijn werk, en naar zijn arbeid tot de avond toe.
24 Hoe groot zijn Uw werken, o HEERE! U hebt ze alle met wijsheid gemaakt; het aardrijk is vol van Uw goederen.
25 Deze zee, die groot en wijd van ruimte is, daarin is het wriemelende gedierte, en dat zonder getal, kleine gedierten met grote.
26 Daar wandelen de schepen, en de Leviathan, die U geformeerd hebt, om daarin te spelen.
27 Zij allen wachten op U, dat U hun hun spijze geeft te van zijn tijd.
28 Geeft U ze hun, zij vergaderen ze; doet U Uw hand open, zij worden met goed verzadigd.
29 Verbergt U Uw aangezicht, zij worden verschrikt; neemt U hun adem weg, zij sterven, en zij keren weer tot hun stof.
30 Zendt U Uw Geest uit, zo worden zij geschapen, en U vernieuwt het gelaat van de aardrijks.
31 De heerlijkheid van de HEERE zij tot in van de eeuwigheid; de HEERE verblijde Zich in Zijn werken.
32 Als Hij de aarde aanschouwt, zo beeft zij; als Hij de bergen aanroert, zo roken zij.
33 Ik zal de HEERE zingen in mijn leven; ik zal mijn God psalmzingen, terwijl ik nog ben.
34 Mijn overdenking van Hem zal zoet zijn; ik zal mij in de HEERE verblijden.
35 De zondaars zullen van de aarde verdaan worden, en de goddelozen zullen niet meer zijn. Loof de HEERE, mijn ziel! Hallelujah!

105
1 Looft de HEERE, roept Zijn Naam aan, maakt Zijn daden bekend onder de volken.
2 Zingt Hem, psalmzingt Hem, spreekt aandachtig van al Zijn wonderen.
3 Roemt u in de Naam Van zijn heiligheid; het hart dergenen, die de HEERE zoeken, verblijde zich.
4 Vraagt naar de HEERE en Zijn sterkte; zoekt Zijn aangezicht permanent.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Gedenkt Van zijn wonderen, die Hij gedaan heeft, Van zijn wondertekenen, en van de oordelen Zijns monds.
6 U zaad van Abraham, Zijn knecht, u kinderen van Jakob, Zijn uitverkorene!
7 Hij is de HEERE, onze God; Zijn oordelen zijn over de gehele aarde.
8 Hij gedenkt Zijn verbond tot in van de eeuwigheid, de woorden dat Hij ingesteld heeft, tot in duizend geslachten;
9 Van de verbonden dat Hij met Abraham heeft gemaakt, en Zijn eed aan Izaak;
10 Welken Hij ook gesteld heeft aan Jakob tot een inzetting, aan Israël tot een eeuwig verbond,
11 En zei:: Ik zal u geven het land Kanaän, het snoer van uw erfdeel.
12 Als zij weinig mensen in getal waren, ja, weinig en vreemdelingen daarin;
13 En wandelden van volk tot volk, van het ene koninkrijk tot het andere volk;
14 Hij liet geen mens toe hen te onderdrukken; ook bestrafte Hij koningen om hunnentwil, en zei::
15 Tast Mijn gezalfden niet aan, en doet Mijn profeten geen kwaad.
16 Hij riep ook een honger in het land; Hij brak allen staf van de broods.
17 Hij zond een man voor hun aangezicht henen; Jozef werd verkocht tot een slaaf.
18 Men drukte zijn voeten in de stok; zijn persoon kwam in de ijzers.
19 Tot de tijd toe, dat Zijn woord kwam, heeft hem de rede van de HEERE doorlouterd.
20 De koning zond, en deed hem ontslaan; de heerser van de volken liet hem los.
21 Hij zette hem tot een heer over zijn huis, en tot een heerser over al zijn goed;
22 Om zijn vorsten te binden naar zijn lust, en zijn oudsten te onderwijzen.
23 Daarna kwam Israël in Egypte, en Jakob verkeerde als vreemdeling in het land van Cham.
24 En Hij deed Zijn volk zeer wassen, en maakte het machtiger dan Zijn tegenpartijen.
25 Hij keerde hun hart om, dat zij Zijn volk haatten, dat zij met Zijn knechten listiglijk handelden.
26 Hij zond Mozes, Zijn knecht, en Aaron, die Hij verkoren had.
27 Zij deden onder hen de bevelen Van zijn tekenen, en de wonderwerken in het land van Cham.
28 Hij zond duisternis, en maakte het duister; en zij waren Zijn woord niet weerspannig.
29 Hij keerde hun wateren in bloed, en Hij doodde hun vissen.
30 Hun land bracht vorsen voort in overvloed, tot in de binnenste kamers hunner koningen.
31 Hij sprak, en er kwam een vermenging van ongedierte, luizen, in hun gehele land.
32 Hij maakte hun regen tot hagel, vlammig vuur in hun land.
33 En Hij sloeg hun wijnstok en hun vijgenboom, en Hij brak het geboomte hunner landpalen.
34 Hij sprak, en er kwamen sprinkhanen en kevers, en dat zonder getal;
35 Die al het kruid in hun land opaten, ja, aten de vrucht hunner landouwe op.
36 Hij versloeg ook alle eerstgeborenen in hun land, de eerstelingen al hunner krachten.
37 En Hij voerde hen uit met zilver en goud; en onder hun stammen was niemand, die struikelde.
38 Egypte was blijde, als zij uittrokken, want hun verschrikking was op hen gevallen.
39 Hij breidde een wolk uit tot een deksel, en vuur om de nacht te verlichten.
40 Zij baden, en Hij deed kwakkelen komen, en Hij verzadigde hen met hemels brood.
41 Hij opende een steenrots, en er vloeiden wateren uit, die gingen door de dorre plaatsen als een rivier.
42 Want Hij dacht aan Zijn heilig woord, aan Abraham, Zijn knecht.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

43 Zo voerde Hij Zijn volk uit met vrolijkheid, Zijn uitverkorenen met gejuich.
44 En Hij gaf hun de landen van de heidenen, zodat zij in erfenis bezaten de arbeid van de volken;
45 Opdat zij Zijn inzettingen onderhielden, en Zijn wetten bewaarden. Hallelujah!

106
1 Hallelujah! Looft de HEERE, want Hij is goed, want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
2 Wie zal de mogendheden van de HEERE uitspreken, al Zijn lof verkondigen?
3 Gelukkig zijn zij, die het recht onderhouden, die te aller tijd gerechtigheid doet.
4 Gedenk van mijn, o HEERE! naar het welbehagen tot Uw volk, bezoek mij met Uw heil;
5 Opdat ik aanschouwe het goede Uwer uitverkorenen; opdat ik mij verblijde met de blijdschap Uws volks; opdat ik mij beroeme met Uw erfdeel.
6 Wij hebben gezondigd, veeleer onze vaderen, wij hebben verkeerdelijk gedaan; wij hebben goddelooslijk gehandeld.
7 Onze vaders in Egypte hebben niet gelet op Uw wonderen; zij zijn van de menigte Uwer goedertierenheid niet gedachtig geweest; maar zij waren weerspannig aan de zee, bij de Schelfzee.
8 Doch Hij verloste hen om Zijns Naams wil, opdat Hij Zijn mogendheid bekend maakte.
9 En Hij schold de Schelfzee, zodat zij verdroogde, en Hij deed hen wandelen door de afgronden, als door een woestijn.
10 En Hij verloste hen uit de hand van de haters, en Hij bevrijdde hen van de hand van de vijand.
11 En de wateren overdekten hun wederpartijders; niet een van hen bleef over.
12 Toen geloofden zij aan Zijn woorden; zij zongen Zijn lof.
13 Doch zij vergaten haast Zijn werken, zij verbeidden naar Zijn raad niet.
14 Maar zij werden belust met lust in de woestijn, en zij verzochten God in de wildernis.
15 Toen gaf Hij hun hun begeerte; maar Hij zond aan hun zielen een magerheid.
16 En zij benijdden Mozes in het leger, en Aaron, de heilige van de HEERE.
17 De aarde deed zich open, en verslond Dathan, en overdekte de vergadering van Abiram.
18 En een vuur brandde onder hun vergadering, een vlam stak de goddelozen aan brand.
19 Zij maakten een kalf bij Horeb, en zij bogen zich voor een gegoten beeld.
20 En zij veranderden hun Eer in de gedaante van een os, die gras eet.
21 Zij vergaten God, hun Heiland, Die grote dingen gedaan had in Egypte;
22 Wonderdaden in het land van Cham; vreselijke dingen aan de Schelfzee.
23 Dies Hij zei, dat Hij hen verdelgen zou, ten ware Mozes, Zijn uitverkorene, in de kloof voor Zijn aangezicht gestaan had, om Zijn grimmigheid af te keren, dat Hij hen niet verdierf.
24 Zij versmaadden ook het gewenste land; zij geloofden Zijn woord niet.
25 Maar zij murmureerden in hun tenten; naar de stem van de HEERE hoorden zij niet.
26 Dies hief Hij tegen hen Zijn hand op, zwerende, dat Hij hen neervellen zou in de woestijn;
27 En dat Hij hun zaad zou neervellen onder de heidenen, en hen verstrooien zou door de landen.
28 Ook hebben zij zich gekoppeld aan Baal-peor, en zij hebben de offeranden van de doden gegeten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

29 En zij hebben de Heere tot toorn verwekt met hun daden, zodat de plaag een inbreuk onder hen deed.
30 Toen stond Pinehas op, en hij oefende gericht, en de plaag werd opgehouden.
31 En het is hem gerekend tot gerechtigheid, van geslacht tot geslacht tot in eeuwigheid.
32 Zij maakten Hem ook zeer toornig aan het twistwater, en het ging Mozes kwalijk om hunnentwil.
33 Want zij verbitterden zijn geest, zodat hij wat onbedacht voortbracht met zijn lippen.
34 Zij hebben die volken niet verdelgd, die de HEERE hun gezegd had;
35 Maar zij vermengden zich met de heidenen, en leerden de werken.
36 En zij dienden hun afgoden, en zij werden hun tot een strik.
37 Daarenboven hebben zij hun zonen en hun dochters de duivelen geofferd.
38 En zij hebben onschuldig bloed vergoten, het bloed hunner zonen en hunner dochters, die zij de afgoden van Kanaän hebben opgeofferd; zodat het land door deze bloedschulden is ontheiligd geworden.
39 En zij ontheiligden zich door hun werken, en zij hebben gehoereerd door hun daden.
40 Dies is de toorn van de HEERE ontstoken tegen Zijn volk, en Hij heeft een gruwel gehad aan Zijn erfdeel.
41 En Hij gaf hen in de hand van de heidenen, en hun haters heersten over hen.
42 En hun vijanden hebben hen verdrukt, en zij zijn vernederd geworden onder hun hand.
43 Hij heeft hen menigmaal gered; maar zij verbitterden Hem door hun raad, en werden uitgeteerd door hun ongerechtigheid.
44 Nochtans zag Hij hun benauwdheid aan, als Hij hun geschrei hoorde.
45 En Hij dacht tot hun beste aan Zijn verbond, en het berouwde Hem naar de veelheid Van zijn goedertierenheden.
46 Dies gaf Hij hun barmhartigheid voor het aangezicht van allen, die hen gevangen hadden.
47 Verlos ons, HEERE, onze God! en verzamel ons uit de heidenen, opdat wij de Naam Uwer heiligheid loven, ons beroemende in Uw lof.
48 Geloofd zij de HEERE, de God Israels, van eeuwigheid en tot in eeuwigheid; en al het volk zegge: Amen, Hallelujah!

107
1 Looft de HEERE, want Hij is goed; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
2 Dat zulks de bevrijden van de HEERE zeggen, die Hij van de hand van de wederpartijders bevrijd heeft.
3 En Hij die uit de landen verzameld heeft, van het oosten en van het westen, van het noorden en van de zee.
4 Die in de woestijn dwaalden, in een weg van de wildernis, die geen stad ter woning vonden;
5 Zij waren hongerig, ook dorstig; hun ziel was in hen overstelpt.
6 Doch roepende tot de HEERE in de benauwdheid, die zij hadden, heeft Hij hen gered uit hun angsten;
7 En Hij leidde hen op een rechten weg, om te gaan tot een stad ter woning.
8 Laat hen voor de HEERE Zijn goedertierenheid loven, en Zijn wonderwerken voor de kinderen van de mensen;
9 Want Hij heeft de dorstige ziel verzadigd, en de hongerige ziel met goed vervuld;
10 Die in duisternis en de schaduw van de doods zaten, gebonden met verdrukking en ijzer;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Omdat zij weerspannig waren geweest tegen Gods geboden, en de raad van de Allerhoogsten onwaardiglijk verworpen hadden.
12 Waarom Hij hun het hart door zwarigheid vernederd heeft; zij zijn gestruikeld, en er was geen helper.
13 Doch roepende tot de HEERE in de benauwdheid, die zij hadden, verloste Hij hen uit hun angsten.
14 Hij voerde hen uit de duisternis en de schaduw van de doods, en Hij brak hun banden.
15 Laat hen voor de HEERE Zijn goedertierenheid loven, en Zijn wonderwerken voor de kinderen van de mensen;
16 Want Hij heeft de koperen deuren gebroken, en de ijzeren grendelen in stukken gehouwen.
17 De zotten worden om de weg hunner overtreding, en om hun ongerechtigheden geplaagd;
18 Hun ziel gruwelde van alle spijze, en zij waren tot aan de poorten van de doods gekomen.
19 Doch roepende tot de HEERE in de benauwdheid, die zij hadden, verloste Hij hen uit hun angsten.
20 Hij zond Zijn woord uit, en heelde hen, en rukte hen uit hun kuilen.
21 Laat hen voor de HEERE Zijn goedertierenheid loven, en Zijn wonderwerken voor de kinderen van de mensen.
22 En dat zij lofofferen offeren, en met gejuich Zijn werken vertellen.
23 Die met schepen ter zee afvaren, handel doende op grote wateren;
24 Die zien de werken van de HEERE, en Zijn wonderwerken in de diepte.
25 Als Hij spreekt, zo doet Hij een stormwind opstaan, die haar golven omhoog verheft.
26 Zij rijzen op naar de hemel; zij dalen neder tot in de afgronden; hun ziel versmelt van angst.
27 Zij dansen en waggelen als een dronken man, en al hun wijsheid wordt verslonden.
28 Doch roepende tot de HEERE in de benauwdheid, die zij hadden, zo voerde Hij hen uit hun angsten.
29 Hij doet de storm stilstaan, zodat hun golven stilzwijgen.
30 Dan zijn zij verblijd, omdat zij gestild zijn, en dat Hij hen tot de haven hunner begeerte geleid heeft.
31 Laat hen voor de HEERE Zijn goedertierenheid loven, en Zijn wonderwerken voor de kinderen van de mensen;
32 En Hem verhogen in de gemeente van de volks, en in het gestoelte van de oudsten Hem roemen.
33 Hij stelt de rivieren tot een woestijn, en watertochten tot dorstig land.
34 Het vruchtbaar land tot zouten grond, om de boosheid dergenen, die daarin wonen.
35 Hij stelt de woestijn tot een waterpoel, en het dorre land tot watertochten.
36 En Hij doet de hongerigen daar wonen, en zij stichten een stad ter woning;
37 En bezaaien akkers, en planten wijngaarden, die inkomende vrucht voortbrengen.
38 En Hij zegent hen, zodat zij zeer vermenigvuldigen, en hun vee vermindert Hij niet.
39 Daarna verminderen zij, en komen ten onder, door verdrukking, kwaad en droefenis.
40 Hij stort verachting uit over de prinsen, en doet hen dwalen in het woeste, waar geen weg is.
41 Maar Hij brengt de nooddruftige uit de verdrukking in een hoog vertrek, en maakt de huisgezinnen als kudden.
42 De oprechten zien het, en zijn verblijd, maar alle ongerechtigheid stopt haar mond.
43 Wie is wijs? Die neme deze dingen waar; en dat zij verstandelijk letten op de goedertierenheden van de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

108
1 Een lied, een psalm van David. (108:2) O God! mijn hart is bereid; ik zal zingen en psalmzingen, ook mijn eer.
2 (108:3) Waak op, u luit en harp! ik zal in de dageraad ontwaken.
3 (108:4) Ik zal U loven onder de volken, o HEERE! en ik zal U psalmzingen onder de natiën.
4 (108:5) Want Uw goedertierenheid is groot tot boven de hemelen, en Uw waarheid tot aan de bovenste wolken.
5 (108:6) Verhef U, o God! boven de hemelen, en Uw eer over de gehele aarde.
6 (108:7) Opdat Uw beminden bevrijd worden; geef heil door Uw rechterhand, en verhoor ons.
7 (108:8) God heeft gesproken in Zijn heiligdom, dies zal ik van vreugde opspringen; ik zal Sichem delen, en het dal van Sukkoth zal ik afmeten.
8 (108:9) Gilead is mijn, Manasse is mijn, en Efraim is de sterkte van mijn hoofd; Juda is mijn wetgever.
9 (108:10) Moab is mijn waspot; op Edom zal ik mijn schoen werpen; over Palestina zal ik juichen.
10 (108:11) Wie zal mij voeren in een vaste stad? Wie zal mij leiden tot in Edom?
11 (108:12) Zult U het niet zijn, o God! Die ons verstoten had, en Die niet uittrok o God! met onze heirkrachten?
12 (108:13) Geef U ons hulp uit de benauwdheid; want van de mensen heil is ijdelheid.
13 (108:14) In God zullen wij kloeke daden doen, en Hij zal onze wederpartijders vertreden.

109
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester. O God van mijn lof! zwijg niet.
2 Want de mond van de goddelozen en de mond van bedrog zijn tegen mij opengedaan; zij hebben met mij gesproken met een valse tong.
3 En met hatelijke woorden hebben zij mij omsingeld; ja, zij hebben mij bestreden zonder oorzaak.
4 Voor mijn liefde, staan zij mij tegen; maar ik was steeds in het gebed.
5 En zij hebben mij kwaad voor goed opgelegd, en haat voor mijn liefde.
6 Stel een goddeloze over hem, en de satan sta aan zijn rechterhand.
7 Als hij gericht wordt, zo ga hij schuldig uit, en zijn gebed zij tot zonde.
8 Dat zijn dagen weinig zijn; een ander neme zijn ambt;
9 Dat zijn kinderen wezen worden, en zijn vrouw weduwe.
10 En dat zijn kinderen hier en daar omzwerven, en bedelen, en de nooddruft uit hun verwoeste plaatsen zoeken.
11 Dat de schuldeiser aansla al wat hij heeft, en dat de vreemden zijn arbeid roven.
12 Dat hij niemand hebbe, die weldadigheid over hem uitstrekke, en dat er niemand zij, die zijn wezen genadig zij.
13 Dat zijn nakomelingen uitgeroeid worden; hun naam worde uitgedelgd in het andere geslacht.
14 De ongerechtigheid van zijn vaderen worde gedacht bij de HEERE, en de zonde van zijn moeder worde niet uitgedelgd.
15 Dat zij gedurig voor de HEERE zijn; en Hij roeie hun gedachtenis uit van de aarde.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 Omdat hij niet gedacht heeft weldadigheid te doen, maar heeft de ellendigen en de nooddruftigen man vervolgd, en de verslagene van hart, om hem te doden.
17 Omdat hij de vloek heeft liefgehad, dat die hem overkome, en geen lust gehad heeft tot de zegen, zo zij die verre van hem.
18 En hij zij bekleed met de vloek, als met zijn kleed, en dat die ga tot in het binnenste van hem als het water, en als de olie in zijn beenderen.
19 Die zij hem als een kleed, waarmede hij zich bedekt, en tot een gordel, waarmede hij zich steeds omgordt.
20 Dit zij het werkloon van mijn tegenstanders van de HEERE, en dergenen, die kwaad spreken tegen mijn ziel.
21 Maar U. o Elohiem ! maak het met mij om Uws Naams wil; omdat Uw goedertierenheid goed is, verlos mij.
22 Want ik ben ellendig en nooddruftig, en mijn hart is in het binnenste van mij doorwond.
23 Ik ga heen gelijk een schaduw, wanneer zij zich neigt; ik worde omgedreven als een sprinkhaan.
24 Mijn knieën struikelen van vasten, en mijn vlees is vermagerd, zodat er geen vet aan is.
25 Nog ben ik hun een smaad; als zij mij zien, zo schudden zij hun hoofd.
26 Help mij, HEERE, mijn God! verlos mij naar Uw goedertierenheid.
27 Opdat zij weten, dat dit Uw hand is, dat U het, HEERE! gedaan hebt.
28 Laat hen vloeken, maar zegen U ; laat hen zich opmaken, maar dat zij beschaamd worden; doch dat zich Uw knecht verblijde.
29 Laat mijn tegenstanders met schande bekleed worden, en dat zij met hun beschaamdheid zich bedekken, als met een mantel.
30 Ik zal de HEERE met mijn mond zeer loven, en in het midden van velen zal ik Hem prijzen.
31 Want Hij zal de nooddruftige ter rechterhand staan, om hem te verlossen van degenen, die zijn ziel veroordelen.

110
1 Een psalm van David. De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten.
2 De HEERE zal de scepter Uwer sterkte zenden uit Sion, en zei:: Heers in het midden Uwer vijanden.
3 Uw volk zal zeer gewillig zijn op de dag Uwer heirkracht, in heilig sieraad; uit de baarmoeder van de dageraad zal U de dauw Uwer jeugd zijn.
4 De HEERE heeft gezworen, en het zal Hem niet berouwen: U bent Priester in eeuwigheid, naar de ordening van Melchizedek.
5 De HEERE is aan Uw rechterhand; Hij zal koningen verslaan ten dage Zijns toorns.
6 Hij zal recht doen onder de heidenen; Hij zal het vol dode lichamen maken; Hij zal verslaan degene, die het hoofd is over een groot land.
7 Hij zal op de weg uit de beek drinken; daarom zal Hij het hoofd omhoog heffen.

111
1 Hallelujah! Aleph. Ik zal de HEERE loven van ganser harte; Beth. In de raad en vergadering van de oprechten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Gimel. De werken van de HEERE zijn groot; Daleth. zij worden gezocht van allen, die er lust in hebben.
3 He. Zijn doen is majesteit en heerlijkheid; Vau. en Zijn gerechtigheid bestaat in van de eeuwigheid.
4 Zain. Hij heeft Zijn wonderen een gedachtenis gemaakt; Cheth. de HEERE is genadig en barmhartig.
5 Teth. Hij heeft hen die Hem vrezen, spijs gegeven; Jod. Hij gedenkt in van de eeuwigheid aan Zijn verbond.
6 Caph. Hij heeft de kracht Van zijn werken Zijn volke bekend gemaakt; Lamed. hun gevende de erve van de heidenen.
7 Mem. De werken Van zijn handen zijn waarheid en oordeel; Nun. al Zijn bevelen zijn getrouw.
8 Samech. Zij zijn ondersteund voor altoos en in eeuwigheid; Ain. zijnde gedaan in waarheid en oprechtheid.
9 Pe. Hij heeft Zijn volke verlossing gezonden; Tsade. Hij heeft Zijn verbond in eeuwigheid geboden; Koph. Zijn Naam is heilig en vreselijk.
10 Resch. De vreze van de HEERE is het beginsel van de wijsheid; Schin. allen, die ze doen, hebben goed verstand; Thau. Zijn lof bestaat tot in van de eeuwigheid.

112
1 Hallelujah! Aleph. Gelukkig is de man, die de HEERE vreest; Beth. die groten lust heeft in Zijn geboden.
2 Gimel. Zijn zaad zal geweldig zijn op aarde; Daleth. het geslacht van de oprechten zal gezegend worden.
3 He. In zijn huis zal have en rijkdom wezen; Vau. en zijn gerechtigheid bestaat in eeuwigheid.
4 Zain. De oprechten gaat het licht op in de duisternis; Cheth. Hij is genadig, en barmhartig, en rechtvaardig.
5 Teth. Wel die man, die zich ontfermt en uitleent; Jod. hij beschikt zijn zaken met recht.
6 Caph. Zekerlijk, hij zal in van de eeuwigheid niet wankelen; Lamed. de rechtvaardige zal in eeuwige gedachtenis zijn.
7 Mem. Hij zal voor geen kwaad gerucht vrezen; Nun. zijn hart is vast, betrouwende op de HEERE.
8 Samech. Zijn hart, wel ondersteund zijnde, zal niet vrezen; Ain. totdat hij op zijn wederpartijen zie.
9 Pe. Hij strooit uit, hij geeft de nooddruftige; Tsade. zijn gerechtigheid bestaat in eeuwigheid; Koph. zijn hoorn zal verhoogd worden in eer.
10 Resch. De goddeloze zal het zien, en hij zal zich vertoornen; Schin. hij zal met zijn tanden knersen en smelten. Thau. de wens van de goddelozen zal vergaan.

113
1 Hallelujah! Looft, u knechten van de HEERE! looft de Naam van de HEERE.
2 De Naam van de HEERE zij geprezen, van nu aan tot in van de eeuwigheid.
3 Van de opgang van de zon af tot haar neergang, zij de Naam van de HEERE geloofd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 De HEERE is hoog boven alle heidenen, boven de hemelen is Zijn heerlijkheid.
5 Wie is gelijk de HEERE, onze God? Die zeer hoog woont.
6 Die zeer laag ziet, in de hemel en op de aarde.
7 Die de geringe uit het stof opricht, en de nooddruftige uit de drek verhoogt;
8 Om te doen zitten bij de prinsen, bij de prinsen Zijns volks.
9 Die de onvruchtbare doet wonen met een huisgezin, een blijde moeder van kinderen. Hallelujah!

114
1 Toen Israel uit Egypte trok, het huis Jakobs van een volk, dat een vreemde taal had;
2 Zo werd Juda tot Zijn heiligdom, Israel Zijn volkomen heerschappij.
3 De zee zag het, en vlood; de Jordaan keerde achterwaarts.
4 De bergen sprongen als rammen, de heuvelen als lammeren.
5 Wat was u, u zee! dat u vlood? u Jordaan! dat u achterwaarts keerde?
6 U bergen, dat u opsprong als rammen? u heuvelen! als lammeren?
7 Beef, u aarde! voor het aangezicht van de HEERE, voor het aangezicht van de God Jakobs;
8 Die de rotssteen veranderde in een watervloed, de keisteen in een waterfontein.

115
1 Niet ons, o HEERE! niet ons, maar Uw Naam geef eer, om Uwer goedertierenheid, om Uwer waarheid wil.
2 Waarom zouden de heidenen zeggen: Waar is nu hun God?
3 Onze God is toch in de hemel, Hij doet al wat Hem behaagt.
4 Hun afgoden zijn zilver en goud, het werk van de mensen handen;
5 Zij hebben een mond, maar spreken niet; zij hebben ogen, maar zien niet;
6 Oren hebben zij, maar horen niet; zij hebben een neus, maar zij rieken niet;
7 Hun handen hebben zij, maar tasten niet; hun voeten, maar gaan niet; zij geven geen geluid door hun keel.
8 Dat die hen maken hun gelijk worden, en al wie op hen vertrouwt.
9 Israel! vertrouw u op de HEERE; Hij is hun Hulp en hun Schild.
10 U huis van Aaron! vertrouw op de HEERE; Hij is hun Hulp en hun Schild.
11 U lieden, die de HEERE vreest! vertrouwt op de HEERE; Hij is hun Hulp en hun Schild.
12 De HEERE is onzer gedachtig geweest, Hij zal zegenen; Hij zal het huis van Israel zegenen, Hij zal het huis van Aaron zegenen.
13 Hij zal zegenen, die de HEERE vrezen, de kleinen met de groten.
14 De HEERE zal de zegen over u vermeerderen, over u en over uw kinderen.
15 U lieden bent de HEERE gezegend, Die de hemel en de aarde gemaakt heeft.
16 Aangaande de hemel, de hemel is van de HEERE; maar de aarde heeft Hij de mensenkinderen gegeven.
17 De doden zullen de HEERE niet prijzen, noch die in de stilte nedergedaald zijn.
18 Maar wij zullen de HEERE loven van nu aan tot in van de eeuwigheid. Hallelujah!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

116
1 Ik heb lief, want de HEERE hoort mijn stem, mijn smekingen;
2 Want Hij neigt Zijn oor tot mij; dies zal ik Hem in mijn dagen aanroepen.
3 De banden van de doods hadden mij omvangen, en de angsten van de hel hadden mij getroffen; ik vond benauwdheid en droefenis.
4 Maar ik riep de Naam van de HEERE aan, en zei:: Och HEERE! bevrijd mijn ziel.
5 De HEERE is genadig en rechtvaardig, en onze God is ontfermende.
6 De HEERE bewaart de eenvoudigen; ik was uitgeteerd, doch Hij heeft mij verlost.
7 Mijn ziel! keer weer tot uw rust, want de HEERE heeft aan u welgedaan.
8 Want U. HEERE! hebt mijn ziel gered van de dood, mijn ogen van tranen, mijn voet van aanstoot.
9 Ik zal wandelen voor het aangezicht van de HEERE, in de landen van de levenden.
10 Ik heb geloofd, daarom sprak ik; ik ben zeer bedrukt geweest.
11 Ik zei in mijn haasten: Alle mensen zijn leugenaars.
12 Wat zal ik de HEERE vergelden voor al Zijn weldaden aan mij bewezen?
13 Ik zal de beker van de verlossingen opnemen, en de Naam van de HEERE aanroepen.
14 Mijn geloften zal ik de HEERE betalen, nu, in de tegenwoordigheid van al Zijn volk.
15 Kostelijk is in de ogen van de HEERE de dood Van zijn gunstgenoten.
16 Och, HEERE! zekerlijk ik ben Uw knecht, ik ben Uw knecht, een zoon Uwer dienstmaagd; U hebt mijn banden losgemaakt.
17 Ik zal U offeren een offerande van dankzegging, en de Naam van de HEERE aanroepen.
18 Ik zal mijn gelofte de HEERE betalen, nu, in de tegenwoordigheid van al Zijn volk.
19 In de voorhoven van het huis van de HEERE, in het midden van u, o Jeruzalem! Hallelujah!

117
1 Looft de HEERE, alle heidenen; prijst Hem, alle natien!
2 Want Zijn goedertierenheid is geweldig over ons, en de waarheid van de HEERE is in van de eeuwigheid! Hallelujah!

118
1 Looft de HEERE, want Hij is goed; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
2 Dat Israel nu zegge, dat Zijn goedertierenheid in van de eeuwigheid is.
3 Het huis van Aaron zegge nu, dat Zijn goedertierenheid in van de eeuwigheid is.
4 Dat degenen, die de HEERE vrezen, nu zeggen, dat Zijn goedertierenheid in van de eeuwigheid is.
5 Uit de benauwdheid heb ik de HEERE aangeroepen; de HEERE heeft mij verhoord, stellende mij in de ruimte.
6 De HEERE is bij mij, ik zal niet vrezen; wat zal mij een mens doen?
7 De HEERE is bij mij onder degenen, die mij helpen; daarom zal ik mijn lust zien aan degenen, die mij haten.
8 Het is beter tot de HEERE toevlucht te nemen, dan op de mens te vertrouwen.
9 Het is beter tot de HEERE toevlucht te nemen, dan op prinsen te vertrouwen.
10 Alle heidenen hadden mij omringd; het is in de Naam van de HEERE, dat ik ze verhouwen heb.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Zij hadden mij omringd, ja, zij hadden mij omringd; het is in de Naam van de HEERE, dat ik ze verhouwen heb.
12 Zij hadden mij omringd als bijen; zij zijn uitgeblust als een doornenvuur; het is in de Naam van de HEERE, dat ik ze verhouwen heb.
13 U had mij zeer hard gestoten, tot vallens toe, maar de HEERE heeft mij geholpen.
14 De HEERE is mijn Sterkte en Psalm, want Hij is mij tot heil geweest.
15 In de tenten van de rechtvaardigen is een stem van de gejuichs en van de heils; de rechterhand van de HEERE doet krachtige daden.
16 De rechterhand van de HEERE is verhoogd; de rechterhand van de HEERE doet krachtige daden.
17 Ik zal niet sterven, maar leven; en ik zal de werken van de HEERE vertellen.
18 De HEERE heeft mij wel hard gekastijd; maar Hij heeft mij ter dood niet overgegeven.
19 Doet mij de poorten van de gerechtigheid open, ik zal daardoor ingaan, ik zal de HEERE loven.
20 Dit is de poort van de HEERE, door die de rechtvaardigen zullen ingaan.
21 Ik zal U loven, omdat U mij verhoord hebt, en mij tot heil geweest bent.
22 De steen, die de bouwlieden verworpen hadden, is tot een hoofd van de hoeks geworden.
23 Dit is van de HEERE geschied, en het is wonderlijk in onze ogen.
24 Dit is de dag, die de HEERE gemaakt heeft; laat ons daarop ons verheugen, en verblijd zijn.
25 Och HEERE! geef nu heil; och HEERE! geef nu voorspoed.
26 Gezegend zij hij, die daar komt in de Naam van de HEERE! Wij zegenen u uit het huis van de HEERE.
27 De HEERE is God, Die ons licht gegeven heeft. Bindt het feest offer met touwen tot aan de hoornen van het altaar.
28 U bent mijn God, daarom zal ik U loven; o mijn God! ik zal U verhogen.
29 Loof de HEERE, want Hij is goed; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.

119
1 Aleph. Gelukkig zijn de oprechten van wandel, die in de wet van de HEERE gaan.
2 Gelukkig zijn zij, die Zijn getuigenissen onderhouden, die Hem van ganser harte zoeken;
3 Ook geen onrecht werken, maar wandelen in Zijn wegen.
4 HEERE! U hebt geboden, dat men Uw bevelen zeer bewaren zal.
5 Och, dat mijn wegen gericht werden, om Uw inzettingen te bewaren!
6 Dan zou ik niet beschaamd worden, wanneer ik merken zou op al Uw geboden.
7 Ik zal U loven in oprechtheid van de harten, als ik de rechten Uwer gerechtigheid geleerd zal hebben.
8 Ik zal Uw inzettingen bewaren; verlaat mij niet al te zeer.
9 Beth. Waarmede zal de jongeling zijn pad zuiver houden? Als hij dat houdt naar Uw woord.
10 Ik zoek U met mijn gehele hart, laat mij van Uw geboden niet afdwalen.
11 Ik heb Uw rede in mijn hart verborgen, opdat ik tegen U niet zondigen zou.
12 HEERE! U bent gezegend; leer mij Uw inzettingen.
13 Ik heb met mijn lippen verteld al de rechten Uws monds.
14 Ik ben vrolijker in de weg Uwer getuigenissen, dan over allen rijkdom.
15 Ik zal Uw bevelen overdenken, en op Uw paden letten.
16 Ik zal mijzelven vermaken in Uw inzettingen; Uw woord zal ik niet vergeten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 Gimel. Doe wel bij Uw knecht, dat ik leve en Uw woord beware.
18 Ontdek mijn ogen, dat ik aanschouwe de wonderen van Uw wet.
19 Ik ben een vreemdeling op de aarde, verberg Uw geboden voor mij niet.
20 Mijn ziel is verbroken vanwege het verlangen naar Uw oordelen te aller tijd.
21 U scheldt de vervloekte hovaardigen, die van Uw geboden afdwalen.
22 Wentel van mij versmaadheid en verachting, want ik heb Uw getuigenissen onderhouden.
23 Als zelfs de vorsten zittende tegen mij gesproken hebben, heeft Uw knecht Uw inzettingen betracht.
24 Ook zijn Uw getuigenissen mijn vermakingen, en mijn raadslieden.
25 Daleth. Mijn ziel kleeft aan het stof; maak mij levend naar Uw woord.
26 Ik heb U mijn wegen verteld, en U hebt mij verhoord; leer mij Uw inzettingen.
27 Geef mij de weg Uwer bevelen te verstaan, opdat ik Uw wonderen betrachte.
28 Mijn ziel druipt weg van treurigheid; richt mij op naar Uw woord.
29 Wend van mij de weg van de valsheid, en verleen mij genadiglijk Uw wet.
30 Ik heb verkoren de weg van de waarheid, Uw rechten heb ik mij voorgesteld.
31 Ik kleef vast aan Uw getuigenissen; o HEERE! beschaam mij niet.
32 Ik zal de weg Uwer geboden lopen, als U mijn hart verwijd zult hebben.
33 He. HEERE! leer mij de weg Uwer inzettingen, en ik zal hem houden ten einde toe.
34 Geef mij het verstand, en ik zal Uw wet houden; ja, ik zal ze onderhouden met gansen harte.
35 Doe mij treden op het pad Uwer geboden, want daarin heb ik lust.
36 Neig mijn hart tot Uw getuigenissen, en niet tot gierigheid.
37 Wend mijn ogen af, dat zij geen ijdelheid zien; maak mij levend door Uw wegen.
38 Bevestig Uw toezegging aan Uw knecht, die Uw vreze toegedaan is.
39 Wend mijn smaadheid af, die ik vreze, want Uw rechten zijn goed.
40 Zie, ik heb een begeerte tot Uw bevelen; maak mij levend door Uw gerechtigheid.
41 Vau. En dat mij Uw goedertierenheden overkomen, o HEERE! Uw heil, naar Uw toezegging;
42 Opdat ik mijn smader wat heb te antwoorden, want ik vertrouw op Uw woord.
43 En ruk het woord van de waarheid van mijn mond niet al te zeer, want ik hoop op Uw rechten.
44 Zo zal ik Uw wet steeds onderhouden, eeuwiglijk en altoos.
45 En ik zal wandelen in de ruimte, omdat ik Uw bevelen gezocht heb.
46 Ook zal ik voor koningen spreken van Uw getuigenissen, en mij niet schamen.
47 En ik zal mij vermaken in Uw geboden, die ik liefheb.
48 En ik zal mijn handen opheffen naar Uw geboden, die ik liefheb, en ik zal Uw inzettingen betrachten.
49 Zain. Gedenk van de woords, tot Uw knecht gesproken, op hetwelk U mij hebt doen hopen.
50 Dit is mijn troost in mijn ellende, want Uw toezegging heeft mij levend gemaakt.
51 De hovaardigen hebben mij boven mate zeer bespot; nochtans ben ik van Uw wet niet geweken.
52 Ik heb gedacht, o HEERE! aan Uw oordelen van ouds aan, en heb mij getroost.
53 Grote beroering heeft mij bevangen vanwege de goddelozen, die Uw wet verlaten.
54 Uw inzettingen zijn mij gezangen geweest, ter plaatse van mijn vreemdelingschappen.
55 HEERE! van de nachts ben ik Uws Naams gedachtig geweest, en heb Uw wet bewaard.
56 Dat is mij geschied, omdat ik Uw bevelen bewaard heb.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

57 Cheth. De HEERE is mijn deel, ik heb gezegd, dat ik Uw woorden zal bewaren.
58 Ik heb Uw aanschijn ernstelijk gebeden van ganser harte, wees mij genadig naar Uw toezegging.
59 Ik heb mijn wegen bedacht, en heb mijn voeten gekeerd tot Uw getuigenissen.
60 Ik heb gehaast, en niet vertraagd Uw geboden te onderhouden.
61 De goddeloze hopen hebben mij beroofd; nochtans heb ik Uw wet niet vergeten.
62 Te middernacht sta ik op, om U te loven voor de rechten Uwer gerechtigheid.
63 Ik ben een gezel van allen, die U vrezen, en van hen, die Uw bevelen onderhouden.
64 HEERE! de aarde is vol van Uw goedertierenheid; leer mij Uw inzettingen.
65 Teth. U hebt bij Uw knecht goed gedaan, HEERE, naar Uw woord.
66 Leer mij een goeden zin en wetenschap, want ik heb aan Uw geboden geloofd.
67 Eer ik verdrukt werd, dwaalde ik, maar nu onderhoud ik Uw woord.
68 U bent goed en goeddoende; leer mij Uw inzettingen.
69 De hovaardigen hebben leugens tegen mij gestoffeerd; doch ik bewaar Uw bevelen van ganser harte.
70 Hun hart is vet als smeer; maar ik heb vermaak in Uw wet.
71 Het is mij goed, dat ik verdrukt ben geweest, opdat ik Uw inzettingen leerde.
72 De wet Uws monds is mij beter, dan duizenden van goud of zilver.
73 Jod. Uw handen hebben mij gemaakt, en bereid; maak mij verstandig, opdat ik Uw geboden lere.
74 Die U vrezen, zullen mij aanzien, en zich verblijden, omdat ik op Uw woord gehoopt heb.
75 Ik weet, HEERE! dat Uw gerichten de gerechtigheid zijn, en dat U mij uit getrouwheid verdrukt hebt.
76 Laat toch Uw goedertierenheid zijn om mij te troosten, naar Uw toezegging aan Uw knecht.
77 Laat mij Uw barmhartigheden overkomen, opdat ik leve, want Uw wet is al mijn vermaking.
78 Laat de hovaardigen beschaamd worden, omdat zij mij met leugen nedergestoten hebben; doch ik betracht Uw geboden.
79 Laat hen tot mij keren, die U vrezen, en die Uw getuigenissen kennen.
80 Laat mijn hart oprecht zijn tot Uw inzettingen, opdat ik niet beschaamd worde.
81 Caph. Mijn ziel is bezweken van verlangen naar Uw heil; op Uw woord heb ik gehoopt.
82 Mijn ogen zijn bezweken van verlangen naar Uw toezegging, terwijl ik zei: Wanneer zult U mij vertroosten?
83 Want ik ben geworden als een lederen zak in de rook; doch Uw inzettingen heb ik niet vergeten.
84 Hoe vele zullen de dagen Uws knechts zijn? Wanneer zult U recht doen over mijn vervolgers?
85 De hovaardigen hebben mij putten gegraven, hetwelk niet is naar Uw wet.
86 Al Uw geboden zijn waarheid; zij vervolgen mij met leugen, help mij.
87 Zij hebben mij bijna vernietigd op de aarde, maar ik heb Uw bevelen niet verlaten.
88 Maak mij levend naar Uw goedertierenheid, dan zal ik de getuigenis Uws monds onderhouden.
89 Lamed. O HEERE! Uw woord bestaat in van de eeuwigheid in de hemelen.
90 Uw goedertierenheid is van geslacht tot geslacht; U hebt de aarde vastgemaakt, en zij blijft staan;
91 Naar Uw verordeningen blijven zij nog heden staan, want zij allen zijn Uw knechten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

92 Indien Uw wet niet ware geweest al mijn vermaking, ik ware in mijn druk al lang vergaan.
93 Ik zal Uw bevelen in van de eeuwigheid niet vergeten, want door dezelve hebt U mij levend gemaakt.
94 Ik ben Uw, behoud mij, want ik heb Uw bevelen gezocht.
95 De goddelozen hebben op mij gewacht, om mij te doen vergaan; ik neem acht op Uw getuigenissen.
96 In alle volmaaktheid heb ik een einde gezien; maar Uw gebod is zeer wijd.
97 Mem. Hoe lief heb ik Uw wet! Zij is mijn betrachting de gansen dag.
98 Zij maakt mij door Uw geboden wijzer, dan mijn vijanden zijn, want zij is in eeuwigheid bij mij.
99 Ik ben verstandiger dan al mijn leraars, omdat Uw getuigenissen mijn betrachting zijn.
100 Ik ben voorzichtiger dan de ouden, omdat ik Uw bevelen bewaard heb.
101 Ik heb mijn voeten geweerd van alle kwade paden, opdat ik Uw woord zou onderhouden.
102 Ik ben niet geweken van Uw rechten, want U hebt mij geleerd.
103 Hoe zoet zijn Uw redenen mijn gehemelte geweest, meer dan honig mijn mond!
104 Uit Uw bevelen krijg ik verstand, daarom haat ik alle leugenpaden.
105 Nun. Uw woord is een lamp voor mijn voet, en een licht voor mijn pad.
106 Ik heb gezworen, en zal het bevestigen, dat ik onderhouden zal de rechten Uwer gerechtigheid.
107 Ik ben gans zeer verdrukt, HEERE! maak mij levend naar Uw woord.
108 Laat U toch, o HEERE! welgevallen de vrijwillige offeranden van mijn monds, en leer mij Uw rechten.
109 Mijn ziel is permanent in mijn hand; nochtans vergeet ik Uw wet niet.
110 De goddelozen hebben mij een strik gelegd; nochtans ben ik niet afgedwaald van Uw bevelen.
111 Ik heb Uw getuigenissen genomen tot een eeuwige erve, want zij zijn van mijn harten vrolijkheid.
112 Ik heb mijn hart geneigd, om Uw inzettingen eeuwiglijk te doen, ten einde toe.
113 Samech. Ik haat de kwade ranken, maar heb Uw wet lief.
114 U bent mijn Schuilplaats en mijn Schild; op Uw Woord heb ik gehoopt.
115 Wijkt van mij, u boosdoeners! dat ik de geboden van mijn Gods moge bewaren.
116 Ondersteun mij naar Uw toezegging, opdat ik leve; en laat mij niet beschaamd worden over mijn hope.
117 Ondersteun mij, zo zal ik behouden zijn; dan zal ik mij steeds in Uw inzettingen vermaken.
118 U vertreedt al degenen, die van Uw inzettingen afdwalen, want hun bedrog is leugen.
119 U doet alle goddelozen van de aarde weg als schuim, daarom heb ik Uw getuigenissen lief.
120 Het haar van mijn vlees is te berge gerezen van verschrikking voor U, en ik heb gevreesd voor Uw oordelen.
121 Ain. Ik heb recht en gerechtigheid gedaan; geef mij niet over aan mijn onderdrukkers.
122 Wees borg voor Uw knecht ten goede; laat de hovaardigen mij niet onderdrukken.
123 Mijn ogen zijn bezweken van verlangen naar Uw heil, en naar de toezegging Uwer rechtvaardigheid.
124 Doe bij Uw knecht naar Uw goedertierenheid, en leer mij Uw inzettingen.
125 Ik ben Uw knecht, maak mij verstandig, en ik zal Uw getuigenissen kennen.
126 Het is tijd voor de HEERE, dat Hij werke, want zij hebben Uw wet verbroken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

127 Daarom heb ik Uw geboden lief, meer dan goud, ja, meer dan het fijnste goud.
128 Daarom heb ik al Uw bevelen, van alles, voor recht gehouden; maar alle valse pad heb ik gehaat.
129 Pe. Uw getuigenissen zijn wonderbaar, daarom bewaart ze mijn ziel.
130 De opening Uwer woorden geeft licht, de slechten verstandig makende.
131 Ik heb mijn mond wijd opengedaan, en gehijgd, want ik heb verlangd naar Uw geboden.
132 Zie mij aan, wees mij genadig, naar het recht aan degenen, die Uw Naam beminnen.
133 Maak mijn voetstappen vast in Uw Woord, en laat geen ongerechtigheid over mij heersen.
134 Verlos mij van van de mensen overlast, en ik zal Uw bevelen onderhouden.
135 Doe Uw aangezicht lichten over Uw knecht, en leer mij Uw inzettingen.
136 Waterbeken vlieten af uit mijn ogen, omdat zij Uw wet niet onderhouden.
137 Tsade. HEERE! U bent rechtvaardig, en elkeen Uwer oordelen is recht.
138 U hebt de gerechtigheid Uwer getuigenissen, en de waarheid hogelijk geboden.
139 Mijn ijver heeft mij doen vergaan, omdat mijn wederpartijders Uw woorden vergeten hebben.
140 Uw woord is zeer gelouterd, en Uw knecht heeft het lief.
141 Ik ben klein en veracht, doch Uw bevelen vergeet ik niet.
142 Uw gerechtigheid is gerechtigheid in eeuwigheid, en Uw wet is de waarheid.
143 Benauwdheid en angst hebben mij getroffen, doch Uw geboden zijn mijn vermakingen.
144 De gerechtigheid Uwer getuigenissen is in van de eeuwigheid; doe ze mij verstaan, zo zal ik leven.
145 Koph. Ik heb van ganser harte geroepen: verhoor mij, o HEERE! ik zal Uw inzettingen bewaren.
146 Ik heb U aangeroepen, verlos mij, en ik zal Uw getuigenissen onderhouden.
147 Ik ben de morgen schemering voorgekomen, en heb geschrei gemaakt; op Uw woord heb ik gehoopt.
148 Mijn ogen komen de nacht waken voor, om Uw rede te betrachten.
149 Hoor mijn stem naar Uw goedertierenheid, o HEERE! maak mij levend naar Uw recht.
150 Die kwade praktijken najagen, genaken mij, zij wijken verre van Uw wet.
151 Maar U. HEERE! bent nabij, en al Uw geboden zijn waarheid.
152 Van ouds heb ik geweten van Uw getuigenissen, dat U ze in eeuwigheid gegrond hebt.
153 Resch. Zie mijn ellende aan, en help mij uit, want Uw wet heb ik niet vergeten.
154 Twist mijn twistzaak, en verlos mij, maak mij levend, naar Uw toezegging.
155 Het heil is verre van de goddelozen, want zij zoeken Uw inzettingen niet.
156 HEERE! Uw barmhartigheden zijn vele; maak mij levend naar Uw rechten.
157 Mijn vervolgers en mijn wederpartijders zijn vele, maar van Uw getuigenissen wijk ik niet.
158 Ik heb gezien degenen, die trouwelooslijk handelen, en het verdroot mij, dat zij Uw woord niet onderhielden.
159 Zie aan, dat ik Uw bevelen lief heb, o HEERE! maak mij levend naar Uw goedertierenheid.
160 Het begin Uws woords is waarheid, en in van de eeuwigheid is al het recht Uwer gerechtigheid.
161 Schin. De vorsten hebben mij vervolgd zonder oorzaak; maar mijn hart heeft gevreesd voor Uw woord.
162 Ik ben vrolijk over Uw toezegging, als een, die een groten buit vindt.
163 Ik haat de valsheid, en heb er een gruwel van; maar Uw wet heb ik lief.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

164 Ik loof U zevenmaal van de daags, over de rechten Uwer gerechtigheid.
165 Die Uw wet beminnen, hebben groten vrede, en zij hebben geen aanstoot.
166 O HEERE! ik hoop op Uw heil, en doe Uw geboden.
167 Mijn ziel onderhoudt Uw getuigenissen, en ik heb ze zeer lief.
168 Ik onderhoud Uw bevelen en Uw getuigenissen, want al mijn wegen zijn voor U.
169 Thau. O HEERE! laat mijn geschrei voor Uw aanschijn genaken, maak mij verstandig naar Uw woord.
170 Laat mijn smeken voor Uw aanschijn komen, red mij naar Uw toezegging.
171 Mijn lippen zullen Uw lof overvloediglijk uitstorten, als U mij Uw inzettingen zult geleerd hebben.
172 Mijn tong zal spraak houden van Uw rede, want al Uw geboden zijn rechtvaardigheid.
173 Laat Uw hand mij te hulp komen, want ik heb Uw bevelen verkoren.
174 O HEERE! ik verlang naar Uw heil, en Uw wet is al mijn vermaking.
175 Laat mijn ziel leven, en zij zal U loven, en laat Uw rechten mij helpen.
176 Ik heb gedwaald als een verloren schaap; zoek Uw knecht, want Uw geboden heb ik niet vergeten.

120
1 Een lied op Hammaaloth. Ik heb tot de HEERE geroepen in mijn benauwdheid, en Hij heeft mij verhoord.
2 O HEERE! red mijn ziel van de valse lippen, van de bedriegelijke tong.
3 Wat zal U de bedriegelijke tong geven, of wat zal zij U toevoegen?
4 Scherpe pijlen eens machtigen, veeleer gloeiende jeneverkolen.
5 O, wee mij, dat ik een vreemdeling ben in Mesech, dat ik in de tenten Kedars wone.
6 Mijn ziel heeft lang gewoond bij degenen, die de vrede haten.
7 Ik ben vreedzaam; maar als ik spreek, zijn zij aan de oorlog.

121
1 Een lied Hammaaloth. Ik hef mijn ogen op naar de bergen, vanwaar mijn hulp komen zal.
2 Mijn hulp is van de HEERE, Die hemel en aarde gemaakt heeft.
3 Hij zal uw voet niet laten wankelen; uw Bewaarder zal niet sluimeren.
4 Ziet, de Bewaarder Israels zal niet sluimeren, noch slapen.
5 De HEERE is uw Bewaarder, de HEERE is uw Schaduw, aan uw rechterhand.
6 De zon zal u van de daags niet steken, noch de maan van de nachts.
7 De HEERE zal u bewaren van alle kwaad; uw ziel zal Hij bewaren.
8 De HEERE zal uw uitgang en uw ingang bewaren, van nu aan tot in van de eeuwigheid.

122
1 Een lied Hammaaloth, van David. Ik verblijd mij in degenen, die tot mij zeggen: Wij zullen in het huis van de HEERE gaan.
2 Onze voeten zijn staande in uw poorten, o Jeruzalem!
3 Jeruzalem is gebouwd, als een stad, die wel samengevoegd is;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Waarheen de stammen opgaan, de stammen van de HEERE, tot de getuigenis Israels, om de Naam van de HEERE te danken.
5 Want daar zijn de stoelen van de gerichts gezet, de stoelen van het huis van David.
6 Bidt om de vrede van Jeruzalem; wel moeten zij varen, die u beminnen.
7 Vrede zij in uw vesting, welvaren in uw paleizen.
8 Om van mijn broers en van mijn vrienden wil, zal ik nu spreken, vrede zij in u!
9 Om van de huizes van de HEERE, onzes Gods wil, zal ik het goede voor u zoeken.

123
1 Een lied op Hammaaloth. Ik hef mijn ogen op tot U, Die in de hemelen zit.
2 Zie, gelijk de ogen van de knechten zijn op de hand hunner heren; gelijk de ogen van de dienstmaagd zijn op de hand harer vrouw; zo zijn onze ogen op de HEERE, onze God, totdat Hij ons genadig zij.
3 Bent ons genadig, o HEERE! bent ons genadig, want wij zijn van de verachting veel te zat.
4 Onze ziel is veel te zat van de spots van de weelderigen, van de verachting van de hovaardigen.

124
1 Een lied Hammaaloth, van David. Ten ware de HEERE, Die bij ons geweest is, zegge nu Israel,
2 Ten ware de HEERE, Die bij ons geweest is, als de mensen tegen ons opstonden;
3 Toen zouden zij ons levend verslonden hebben, als hun toorn tegen ons ontstak.
4 Toen zouden ons de wateren overlopen hebben; een stroom zou over onze ziel gegaan zijn.
5 Toen zouden de stoute wateren over onze ziel gegaan zijn.
6 De HEERE zij geloofd, Die ons in hun tanden niet heeft overgegeven tot een roof.
7 Onze ziel is ontkomen, als een vogel uit de strik van de vogelvangers; de strik is gebroken, en wij zijn ontkomen.
8 Onze hulp is in de Naam van de HEERE, Die hemel en aarde gemaakt heeft.

125
1 Een lied Hammaaloth. Die op de HEERE vertrouwen, zijn als de berg Sion, die niet wankelt, maar blijft in eeuwigheid.
2 Rondom Jeruzalem zijn bergen; zo is de HEERE rondom Zijn volk, van nu aan tot in van de eeuwigheid.
3 Want de scepter van de goddeloosheid zal niet rusten op het lot van de rechtvaardigen; opdat de rechtvaardigen hun handen niet uitstrekken tot onrecht.
4 HEERE! doe de goeden wel, en hen die oprecht zijn in hun harten.
5 Maar die zich neigen tot hun kromme wegen, die zal de HEERE weg doen gaan met de werkers van de ongerechtigheid. Vrede zal over Israel zijn!

126
1 Een lied Hammaaloth. Als de HEERE de gevangenen Sions wederbracht, waren wij gelijk degenen, die dromen.
2 Toen werd onze mond vervuld met lachen, en onze tong met gejuich; toen zei men onder de heidenen: De HEERE heeft grote dingen aan deze gedaan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 De HEERE heeft grote dingen bij ons gedaan; dies zijn wij verblijd.
4 O HEERE! wend onze gevangenis, gelijk waterstromen in het zuiden.
5 Die met tranen zaaien, zullen met gejuich maaien.
6 Die het zaad draagt, dat men zaaien zal, gaat al gaande en wenende; maar voorzeker zal hij met gejuich wederkomen, dragende zijn schoven.

127
1 Een lied Hammaaloth, van Salomo. Zo de HEERE het huis niet bouwt, te vergeefs arbeiden zijn bouwlieden daaraan; zo de HEERE de stad niet bewaart, te vergeefs waakt de wachter.
2 Het is te vergeefs, dat u lieden vroeg opstaat, laat opblijft, eet brood van de smarten; het is zo, dat Hij het Zijn beminden als in de slaap geeft.
3 Ziet, de kinderen zijn een erfdeel van de HEERE; van de buiks vrucht is een beloning.
4 Gelijk de pijlen zijn in de hand eens helds, zodanig zijn de zonen van de jeugd.
5 Gelukkig is de man, die zijn pijlkoker met dezelve gevuld heeft; zij zullen niet beschaamd worden, als zij met de vijanden spreken zullen in de poort.

128
1 Een lied Hammaaloth. Gelukkig is een ieder, die de HEERE vreest, die in Zijn wegen wandelt.
2 Want u zult eten de arbeid uwer handen; Gelukkig zult u zijn, en het zal u welgaan.
3 Uw huisvrouw zal wezen als een vruchtbare wijnstok aan de zijden van uw huis; uw kinderen als olijfplanten rondom uw tafel.
4 Ziet, zo zal zekerlijk die man gezegend worden, die de HEERE vreest.
5 De HEERE zal u zegenen uit Sion, en u zult het goede van Jeruzalem aanschouwen al de dagen uws levens;
6 En u zult uw kindskinderen zien. Vrede over Israel!

129
1 Een lied Hammaaloth. Zij hebben mij dikwijls benauwd van mijn jeugd af, zegge nu Israel;
2 Zij hebben mij dikwijls van mijn jeugd af benauwd; evenwel hebben zij mij niet overmocht.
3 Ploegers hebben op mijn rug geploegd; zij hebben hun voren lang getogen.
4 De HEERE, Die rechtvaardig is, heeft de touwen van de goddelozen afgehouwen.
5 Laat hen beschaamd en achterwaarts gedreven worden, allen, die Sion haten.
6 Laat hen worden als gras op de daken, hetwelk verdort, eer men het uittrekt;
7 Waarmede de maaier zijn hand niet vult, noch de garvenbinder zijn arm;
8 En die voorbijgaan, niet zeggen: De zegen van de HEERE zij bij u! Wij zegenen u in de Naam van de HEERE.

130
1 Een lied Hammaaloth. Uit de diepten roep ik tot U, o HEERE!
2 HEERE! hoor naar mijn stem; laat Uw oren opmerkende zijn op de stem van mijn smekingen.
3 Zo U. HEERE! de ongerechtigheden gadeslaat; HEERE! wie zal bestaan?
4 Maar bij U is vergeving, opdat U gevreesd wordt.
5 Ik verwacht de HEERE; mijn ziel verwacht, en ik hoop op Zijn Woord.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Mijn ziel wacht op de HEERE, meer dan de wachters op de morgen; de wachters op de morgen.
7 Israel hope op de HEERE; want bij de HEERE is goedertierenheid, en bij Hem is veel verlossing.
8 En Hij zal Israel verlossen van al zijn ongerechtigheden.

131
1 Een lied Hammaaloth, van David. O HEERE! mijn hart is niet verheven, en mijn ogen zijn niet hoog; ook heb ik niet gewandeld in dingen mij te groot en te wonderlijk.
2 Zo ik mijn ziel niet heb gezet en stil gehouden, gelijk een gespeend kind bij zijn moeder! Mijn ziel is als een gespeend kind in mij.
3 Israel hope op de HEERE van nu aan tot in van de eeuwigheid.

132
1 Een lied Hammaaloth. O HEERE! gedenk aan David, aan al zijn lijden;
2 Dat hij de HEERE gezworen heeft, de Machtige Jakobs gelofte gedaan heeft, en zei::
3 Zo ik in de tent van mijn huizes inga, zo ik op de koets van mijn bed klimme!
4 Zo ik mijn ogen slaap geve, mijn oogleden sluimering;
5 Totdat ik voor de HEERE een plaats gevonden zal hebben, woningen voor de Machtige Jakobs!
6 Ziet, wij hebben van haar gehoord in Efratha; wij hebben haar gevonden in de velden van Jaar.
7 Wij zullen in Zijn woningen ingaan, wij zullen ons nederbuigen voor de voetbank Van zijn voeten.
8 Sta op, HEERE! tot Uw rust, U en de ark Uwer sterkte!
9 Dat Uw priesters bekleed worden met gerechtigheid, en dat Uw gunstgenoten juichen.
10 Weer het aangezicht Uws Gezalfden niet af, om Davids, Uws knechts wil.
11 De HEERE heeft David de waarheid gezworen, waarvan Hij niet wijken zal, en zei:: Van de vrucht uws buiks zal Ik op uw troon zetten.
12 Indien uw zonen Mijn verbond zullen houden, en Mijn getuigenissen, die Ik hun leren zal; zo zullen ook hun zonen tot in eeuwigheid op uw troon zitten.
13 Want de HEERE heeft Sion verkoren, Hij heeft het begeerd tot Zijn woonplaats, en zei::
14 Dit is Mijn rust tot in eeuwigheid, hier zal Ik wonen, want Ik heb ze begeerd.
15 Ik zal haar kost rijkelijk zegenen, haar nooddruftigen zal Ik met brood verzadigen.
16 En haar priesters zal Ik met heil bekleden, en haar gunstgenoten zullen zeer juichen.
17 Daar zal Ik David een hoorn doen uitspruiten; Ik heb voor Mijn Gezalfde een lamp toegericht.
18 Ik zal zijn vijanden met schaamte bekleden; maar op hem zal zijn kroon bloeien.

133
1 Een lied Hammaaloth, van David. Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het, dat broers ook samenwonen!
2 Het is, gelijk de kostelijke olie op het hoofd, nederdalende op de baard, de baard van Aaron, die nederdaalt tot op de zoom van zijn klederen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Het is gelijk de dauw van Hermon, en die nederdaalt op de bergen van Sion, want de HEERE gebiedt daar de zegen en het leven tot in van de eeuwigheid.

134

1 Een lied Hammaaloth. Ziet, looft de HEERE, alle u knechten van de HEERE! u. die allen nacht in het huis van de HEERE staat.
2 Heft uw handen op naar het heiligdom, en looft de HEERE.
3 De HEERE zegene u uit Sion, Hij, Die de hemel en de aarde gemaakt heeft.

135

1 Hallelujah! Prijst de Naam van de HEERE, prijst Hem, u knechten van de HEERE!
2 U. die staat in het huis van de HEERE, in de voorhoven van het huis onzes Gods!
3 Looft de HEERE, want de HEERE is goed; psalmzingt Zijn Naam, want Hij is liefelijk.
4 Want de HEERE heeft Zich Jakob verkoren, Israel tot Zijn eigendom.
5 Want ik weet, dat de HEERE groot is, en dat onze Heere boven alle goden is.
6 Al wat de HEERE behaagt, doet Hij, in de hemelen, en op de aarde, in de zeeen en alle afgronden.
7 Hij doet dampen opklimmen van het einde van de aarde; Hij maakt de bliksemen met de regen; Hij brengt de wind uit Zijn schatkameren voort.
8 Die de eerstgeborenen van Egypte sloeg, van de mens af tot het vee toe.
9 Hij zond tekenen en wonderen in het midden van u, o Egypte! tegen Farao en tegen al zijn knechten.
10 Die veel volken sloeg, en machtige koningen doodde;
11 Sihon, de koning van de Amorieten, en Og, de koning van Basan, en al de koninkrijken van Kanaan,
12 En Hij gaf hun land ten erve, ten erve aan Zijn volk Israel.
13 O HEERE! Uw Naam is in eeuwigheid; HEERE! Uw gedachtenis is van geslacht tot geslacht.
14 Want de HEERE zal Zijn volk richten, en het zal Hem berouwen over Zijn knechten.
15 De afgoden van de heidenen zijn zilver en goud, een werk van mensenhanden.
16 Zij hebben een mond, maar spreken niet; zij hebben ogen, maar zien niet;
17 Oren hebben zij, maar horen niet; ook is er geen adem in hun mond.
18 Dat die ze maken, hun gelijk worden, en al wie op hen vertrouwt.
19 U huis Israels! looft de HEERE; u huis Aarons! looft de HEERE.
20 U huis van Levi! looft de HEERE; u die de HEERE vreest! looft de HEERE.
21 Geloofd zij de HEERE uit Sion, Die te Jeruzalem woont. Hallelujah!

136

1 Looft de HEERE, want Hij is goed; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid;
2 Looft de God van de goden; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
3 Looft de Heere van de heren; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
4 Die, Die alleen grote wonderen doet; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
5 Die, die de hemelen met verstand gemaakt heeft; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Die, Die de aarde op het water uitgespannen heeft; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
7 Die, Die de grote lichten heeft gemaakt; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
8 De zon tot heerschappij op de dag; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
9 De maan en sterren tot heerschappij in de nacht; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
10 Die, Die de Egyptenaren geslagen heeft in hun eerstgeborenen; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
11 En heeft Israel uit het midden van hen uitgebracht; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
12 Met een sterke hand, en met een uitgestrekte arm; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
13 Die, Die de Schelfzee in delen deelde; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
14 En voerde Israel door het midden van dezelve; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
15 Hij heeft Farao met zijn heir gestort in de Schelfzee; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
16 Die Zijn volk door de woestijn geleid heeft; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
17 Die grote koningen geslagen heeft; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
18 En heeft heerlijke koningen gedood; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
19 Sihon, de Amorietischen koning; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
20 En Og, de koning van Basan; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
21 En heeft hun land ten erve gegeven; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
22 Ten erve aan Zijn knecht Israel; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
23 Die aan ons gedacht heeft in onze nederigheid; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
24 En Hij heeft ons onzen tegenpartijen ontrukt; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
25 Die allen vlees spijs geeft; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.
26 Looft de God van de hemels; want Zijn goedertierenheid is in van de eeuwigheid.

137
1 Aan de rivieren van Babel, daar zaten wij, ook weenden wij, als wij gedachten aan Sion.
2 Wij hebben onze harpen gehangen aan de wilgen, die daarin zijn.
3 Als zij, die ons daar gevangen hielden, de woorden eens lieds van ons begeerden, en zij, die ons overhoop geworpen hadden, vreugd, en zei:: Zingt ons een van de liederen Sions;
4 Wij zeiden: Hoe zouden wij een lied van de HEERE zingen in een vreemd land?
5 Indien ik u vergeet, o Jeruzalem! zo vergete mijn rechterhand zichzelve!
6 Mijn tong kleve aan mijn gehemelte, zo ik aan u niet gedenke, zo ik Jeruzalem niet verheffe boven het hoogste van mijn blijdschap!
7 HEERE! gedenk aan de kinderen van Edom, aan de dag van Jeruzalem; die daar zeiden: Ontbloot ze, ontbloot ze, tot haar fondament toe!
8 O dochter van Babel! die verwoest zult worden, Gelukkig zal hij zijn, die u uw misdaad vergelden zal, die u aan ons misdaan hebt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Gelukkig zal hij zijn, die uw kinderkens grijpen, en aan de steenrots verpletteren zal.

138
1 Een psalm van David. Ik zal U loven met mijn gehele hart; in de tegenwoordigheid van de goden zal ik U psalmzingen.
2 Ik zal mij neerbuigen naar het paleis Uwer heiligheid, en ik zal Uw Naam loven, om Uw goedertierenheid en om Uw waarheid; want U hebt vanwege Uw gansen Naam Uw woord groot gemaakt.
3 Ten dage, als ik riep, zo hebt U mij verhoord; U hebt mij versterkt met kracht in mijn ziel.
4 Alle koningen van de aarde zullen U, o HEERE! loven, wanneer zij gehoord zullen hebben de redenen Uws monds.
5 En zij zullen zingen van de wegen van de HEERE, want de heerlijkheid van de HEERE is groot.
6 Want de HEERE is hoog, nochtans ziet Hij de nederige aan, en de verhevene kent Hij van verre.
7 Als ik wandel in het midden van de benauwdheid, maakt U mij levend; Uw hand strekt U uit tegen de toorn van mijn vijanden, en Uw rechterhand behoudt mij.
8 De HEERE zal het voor mij voleinden; Uw goedertierenheid, HEERE! is in eeuwigheid; en laat niet varen de werken Uwer handen.

139
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester. HEERE! U doorgrondt en kent mij.
2 U weet mijn zitten en mijn opstaan; U verstaat van verre mijn gedachten.
3 U omringt mijn gaan en mijn liggen; en U bent al mijn wegen gewend.
4 Als er nog geen woord op mijn tong is, zie, Heere! U weet het alles.
5 U bezet mij van achteren en van voren, en U zet Uw hand op mij.
6 De kennis is mij te wonderbaar, zij is hoog, ik kan er niet bij.
7 Waar zou ik heengaan voor Uw Geest en waar zou ik heenvlieden voor Uw aangezicht?
8 Zo ik opvoer ten hemel, U bent daar; of bedde ik mij in de hel, zie, U bent daar.
9 Nam ik vleugelen van de dageraad, woonde ik aan het uiterste van de zee;
10 Ook daar zou Uw hand mij geleiden, en Uw rechterhand zou mij houden.
11 Indien ik zei: De duisternis zal mij immers bedekken; dan is de nacht een licht om mij.
12 Ook verduistert de duisternis voor U niet; maar de nacht licht als de dag; de duisternis is als het licht.
13 Want U bezit mijn nieren; U hebt mij in van mijn moeders buik bedekt.
14 Ik loof U, omdat ik op een heel vreselijke wijze wonderbaarlijk gemaakt ben; wonderlijk zijn Uw werken! ook weet het mijn ziel zeer wel.
15 Mijn gebeente was voor U niet verholen, als ik in het verborgene gemaakt ben, en als een borduursel gewrocht ben, in de nederste delen van de aarde.
16 Uw ogen hebben mijn ongevormden klomp gezien; en al deze dingen waren in Uw boek geschreven, de dagen als zij geformeerd zouden worden, toen nog geen van die was.
17 Daarom, hoe kostelijk zijn mij, o God, Uw gedachten! hoe machtig veel zijn haar sommen!
18 Zou ik ze tellen? Harer is meer, dan van de zand; word ik wakker, zo ben ik nog bij U.
19 O God! dat U de goddeloze ombracht! en u. mannen van bloed, wijkt van mij!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Die van U schandelijk spreken, en Uw vijanden ijdellijk verheffen.
21 Zou ik niet haten, HEERE! die U haten? en verdriet hebben in degenen, die tegen U opstaan?
22 Ik haat hen met volkomen haat, tot vijanden zijn zij mij.
23 Doorgrond mij, o God! en ken mijn hart; beproef mij, en ken mijn gedachten.
24 En zie, of bij mij een schadelijke weg zij; en leid mij op de eeuwigen weg.

140
1 Een psalm van David, voor de opperzangmeester. (140:2) Red mij, HEERE! van de kwaden mens; behoed mij voor de man alles gewelds;
2 (140:3) Die veel kwaads in het hart denken, allen dag samenkomen om te oorlogen.
3 (140:4) Zij scherpen hun tong, als een slang; heet addervergift is onder hun lippen. Sela.
4 (140:5) Bewaar mij, HEERE! van de handen van de goddelozen; behoed mij van de man alles gewelds; van hen, die mijn voeten denken weg te stoten.
5 (140:6) De hovaardigen hebben mij een strik verborgen, en koorden; zij hebben een net uitgespreid aan de zijde van de wegs; valstrikken hebben zij mij gezet. Sela.
6 (140:7) Ik heb tot de HEERE gezegd: U bent mijn God; neem ter ore, o HEERE! de stem van mijn smekingen.
7 (140:8) HEERE, Heere, Sterkte van mijn heils! U hebt mijn hoofd bedekt ten dage van de wapening.
8 (140:9) Geef, HEERE! de begeerten van de goddelozen niet; bevorder zijn kwaad voornemen niet; zij zouden zich verheffen. Sela.
9 (140:10) Aangaande het hoofd dergenen, die mij omringen, de overlast hunner lippen overdekke hen.
10 (140:11) Vurige kolen moeten op hen geschud worden; Hij doe hen vallen in het vuur, in diepe kuilen, dat zij niet weer opstaan.
11 (140:12) Een man van kwade tong zal op de aarde niet bevestigd worden; een boos man van de gewelds, die zal men jagen, totdat hij geheel verdreven is.
12 (140:13) Ik weet, dat de HEERE de rechtzaak van de ellendigen, en het recht van de nooddruftigen zal uitvoeren.
13 (140:14) Zeker, de rechtvaardigen zullen Uw Naam loven; de oprechten zullen voor Uw aangezicht blijven.

141
1 Een psalm van David. HEERE! ik roep U aan, haast U tot mij; neem mijn stem ter ore, als ik tot U roep.
2 Mijn gebed worde gesteld als reukwerk voor Uw aangezicht, de opheffing van mijn handen als het avondoffer.
3 HEERE! zet een wacht voor mijn mond, behoed de deur van mijn lippen.
4 Neig mijn hart niet tot een kwade zaak, om enigen handel in goddeloosheid te handelen, met mannen, die ongerechtigheid werken; en dat ik niet ete van hun lekkernijen.
5 De rechtvaardige sla mij, het zal weldadigheid zijn; en hij bestraffe mij, het zal olie van de hoofds zijn, het zal mijn hoofd niet breken; want nog zal ook mijn gebed voor hen zijn in hun tegenspoeden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Hun rechters zijn aan de zijde van de steenrots vrijgelaten geweest, en hebben gehoord mijn redenen, dat zij aangenaam waren.
7 Onze beenderen zijn verstrooid aan de mond van de grafs, gelijk of iemand op de aarde iets gekloofd en verdeeld had.
8 Doch op U zijn mijn ogen, HEERE, Heere! op U betrouw ik, ontbloot mijn ziel niet.
9 Bewaar mij voor het geweld van de striks, die zij mij gelegd hebben, en voor de valstrikken van de werkers van de ongerechtigheid.
10 Dat de goddelozen elk in zijn garen vallen, te zamen, totdat ik zal zijn voorbijgegaan.

142
1 Een onderwijzing van David, een gebed, als hij in de spelonk was. (142:2) Ik riep met mijn stem tot de HEERE; ik smeekte tot de HEERE met mijn stem.
2 (142:3) Ik stortte mijn klacht uit voor Zijn aangezicht; ik gaf te kennen voor Zijn aangezicht mijn benauwdheid.
3 (142:4) Als mijn geest in mij overstelpt was, zo hebt U mijn pad gekend. Zij hebben mij een strik verborgen op de weg, die ik gaan zou.
4 (142:5) Ik zag uit ter rechterhand, en ziet, zo was er niemand, die mij kende, er was geen ontvlieden voor mij; niemand zorgde voor mijn ziel.
5 (142:6) Tot U riep ik, o HEERE! ik zei: U bent mijn Toevlucht, mijn Deel in het land van de levenden.
6 (142:7) Let op mijn geschrei, want ik ben zeer uitgeteerd; red mij van mijn vervolgers, want zij zijn machtiger dan ik.
7 (142:8) Voer mijn ziel uit de gevangenis, om Uw Naam te loven; de rechtvaardigen zullen mij omringen, wanneer U wel bij mij zult gedaan hebben.

143
1 Een psalm van David. O HEERE! hoor mijn gebed, neig de oren tot mijn smekingen; verhoor mij naar Uw waarheid, naar Uw gerechtigheid.
2 En ga niet in het gericht met Uw knecht; want niemand, die leeft, zal voor Uw aangezicht rechtvaardig zijn.
3 Want de vijand vervolgt mijn ziel, hij vertreedt mijn leven ter aarde; hij legt mij in duisternissen, als degenen, die over lang dood zijn.
4 Daarom wordt mijn geest overstelpt in mij, mijn hart is verbaasd in het midden van mij.
5 Ik gedenk aan de dagen van ouds; ik overleg al Uw daden; ik spreek bij mijzelven van de werken Uwer handen.
6 Ik breid mijn handen uit tot U; mijn ziel is voor U als een dorstig land. Sela.
7 Verhoor mij haastig HEERE! mijn geest bezwijkt; verberg Uw aangezicht niet van mij, want ik zou gelijk worden hen die in de kuil dalen.
8 Doe mij Uw goedertierenheid in de morgenstond horen, want ik betrouw op U; maak mij bekend de weg, die ik te gaan heb, want ik hef mijn ziel tot U op.
9 Red mij, HEERE! van mijn vijanden; bij U schuil ik.
10 Leer mij Uw welbehagen doen, want U bent mijn God! Uw goede Geest geleide mij in een effen land.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 O HEERE! maak mij levend, om Uws Naams wil; voer mijn ziel uit de benauwdheid, om Uw gerechtigheid.
12 En roei mijn vijanden uit, om Uw goedertierenheid, en breng hen om, allen, die mijn ziel beangstigen; want ik ben Uw knecht.

144
1 Een psalm van David. Gezegend zij de HEERE, mijn Rotssteen, Die mijn handen onderwijst ten strijde, mijn vingeren ten oorlog;
2 Mijn Goedertierenheid en mijn Burg, mijn Hoog Vertrek en mijn Bevrijder voor mij, mijn Schild, en op Wien ik mij betrouwe; Die mijn volk aan mij onderwerpt!
3 O HEERE! wat is de mens, dat U hem kent, het kind van de mensen, dat U het acht?
4 De mens is van de ijdelheid gelijk; zijn dagen zijn als een voorbijgaande schaduw.
5 Neig Uw hemelen, HEERE! en daal neder; raak de bergen aan, dat zij roken.
6 Bliksem bliksem, en verstrooi hen; zend Uw pijlen uit, en verdoe hen.
7 Steek Uw handen van de hoogte uit; ontzet mij, en ruk mij uit de grote wateren, uit de hand van de vreemden;
8 Welker mond leugen spreekt, en hun rechterhand is een rechterhand van de valsheid.
9 O God! ik zal U een nieuw lied zingen; met de luit en het tiensnarig instrument zal ik U psalmzingen.
10 U. Die de koningen overwinning geeft, Die Zijn knecht David ontzet van het boze zwaard;
11 Ontzet mij en red mij van de hand van de vreemden, welker mond leugen spreekt, en hun rechterhand is een rechterhand van de valsheid;
12 Opdat onze zonen zijn als planten, welke groot geworden zijn in hun jeugd; onze dochters als hoekstenen, uitgehouwen naar de gelijkenis van een paleis.
13 Dat onze winkelen vol zijnde, de enen voorraad na de anderen uitgeven; dat onze kudden bij duizenden werpen, ja, bij tienduizenden op onze hoeven vermenigvuldigen.
14 Dat onze ossen wel geladen zijn; dat geen inbreuk, noch uitval, noch gekrijs zij op onze straten.
15 Gelukkig is het volk, die het zo gaat; Gelukkig, is het volk, wiens God de HEERE is.

145
1 Een lofzang van David. Aleph. O mijn God, U Koning! ik zal U verhogen, en Uw Naam loven in eeuwigheid en altoos.
2 Beth. Te allen dage zal ik U loven, en Uw Naam prijzen in eeuwigheid en altoos.
3 Gimel. De HEERE is groot en zeer te prijzen, en Zijn grootheid is ondoorgrondelijk.
4 Daleth. Geslacht aan geslacht zal Uw werken roemen; en zij zullen Uw mogendheden verkondigen.
5 He. Ik zal uitspreken de heerlijkheid van de eer Uwer majesteit, en Uw wonderlijke daden.
6 Vau. En zij zullen vermelden de kracht Uwer vreselijke daden; en Uw grootheid, die zal ik vertellen.
7 Zain. Zij zullen de gedachtenis van de grootheid Uwer goedheid overvloediglijk uitstorten, en zij zullen Uw gerechtigheid met gejuich verkondigen.
8 Cheth. Genadig en barmhartig is de HEERE, lankmoedig en groot van goedertierenheid.
9 Teth. De HEERE is aan allen goed, en Zijn barmhartigheden zijn over al Zijn werken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Jod. Al Uw werken, HEERE, zullen U loven, en Uw gunstgenoten zullen U zegenen.
11 Caph. Zij zullen de heerlijkheid Uws Koninkrijks vermelden, en Uw mogendheid zullen zij uitspreken.
12 Lamed. Om de mensenkinderen bekend te maken Zijn mogendheden, en de eer van de heerlijkheid Zijns Koninkrijks.
13 Mem. Uw Koninkrijk is een Koninkrijk van alle eeuwen, en Uw heerschappij is in alle geslacht en geslacht.
14 Samech. De HEERE ondersteunt allen, die vallen, en Hij richt op alle gebogenen.
15 Ain. Aller ogen wachten op U; en U geeft hun hun spijs te van zijn tijd.
16 Pe. U doet Uw hand open, en verzadigt al wat er leeft, naar Uw welbehagen.
17 Tsade. De HEERE is rechtvaardig in al Zijn wegen, en goedertieren in al Zijn werken.
18 Koph. De HEERE is nabij allen, die Hem aanroepen, allen, die Hem aanroepen in van de waarheid.
19 Resch. Hij doet het welbehagen dergenen, die Hem vrezen, en Hij hoort hun geroep, en verlost hen.
20 Schin. De HEERE bewaart al degenen, die Hem liefhebben; maar Hij verdelgt alle goddelozen.
21 Thau. Mijn mond zal de prijs van de HEERE uitspreken, en alle vlees zal Zijn heiligen Naam loven in van de eeuwigheid en altoos.

146
1 Hallelujah! O mijn ziel! prijs de HEERE.
2 Ik zal de HEERE prijzen in mijn leven; ik zal mijn God psalmzingen, terwijl ik nog ben.
3 Vertrouwt niet op prinsen, op van de mensen kind, bij hetwelk geen heil is.
4 Zijn geest gaat uit, hij keert wederom tot zijn aarde; te dienzelfden dage vergaan zijn aanslagen.
5 Gelukkig is hij, die de God Jakobs tot zijn Hulp heeft, wiens verwachting op de HEERE, zijn God is;
6 Die de hemel en de aarde gemaakt heeft, de zee en al wat in dezelve is; Die trouwe houdt in van de eeuwigheid.
7 Die de verdrukte recht doet, Die de hongerige brood geeft; de HEERE maakt de gevangenen los.
8 De HEERE opent de ogen van de blinden; de HEERE richt de gebogenen op; de HEERE heeft de rechtvaardigen lief.
9 De HEERE bewaart de vreemdelingen; Hij houdt de wees en de weduwe staande; maar van de goddelozen weg keert Hij om.
10 De HEERE zal in eeuwigheid regeren; uw God, o Sion! is van geslacht tot geslacht. Hallelujah!

147
1 Hallelujah! Looft de HEERE uit de hemelen; looft Hem in de hoogste plaatsen!
2 Looft Hem, al Zijn engelen! Looft Hem, al Zijn heirscharen!
3 Looft Hem, zon en maan! Looft Hem, alle u lichtende sterren!
4 Looft Hem, u hemelen van de hemelen! en u wateren, die boven de hemelen bent!
5 Dat zij de Naam van de HEERE loven; want als Hij het beval, zo werden zij geschapen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 En Hij heeft ze bevestigd voor altoos in eeuwigheid; Hij heeft hun een orde gegeven, die geen van hen zal overtreden.
7 Looft de HEERE, van de aarde; u walvissen en alle afgronden!
8 Vuur en hagel, sneeuw en damp; u stormwind, die Zijn woord doet!
9 U bergen en alle heuvelen; vruchtbomen en alle cederbomen!
10 Het wild gedierte en alle vee; kruipend gedierte en gevleugeld gevogelte!
11 U koningen van de aarde, en alle volken, u vorsten, en alle rechters van de aarde!
12 Jongelingen en ook maagden; u ouden met de jongen!
13 Dat zij de Naam van de HEERE loven; want Zijn Naam alleen is hoog verheven; Zijn majesteit is over de aarde en de hemel.
14 En Hij heeft de hoorn Zijns volks verhoogd, de roem al Van zijn gunstgenoten, van de kinderen Israels, van de volks, dat nabij Hem is. Hallelujah!

148
1 Hallelujah! Looft de HEERE uit de hemelen; looft Hem in de hoogste plaatsen!
2 Looft Hem, al Zijn engelen! Looft Hem, al Zijn heirscharen!
3 Looft Hem, zon en maan! Looft Hem, alle u lichtende sterren!
4 Looft Hem, u hemelen van de hemelen! en u wateren, die boven de hemelen bent!
5 Dat zij de Naam van de HEERE loven; want als Hij het beval, zo werden zij geschapen.
6 En Hij heeft ze bevestigd voor altoos in eeuwigheid; Hij heeft hun een orde gegeven, die geen van hen zal overtreden.
7 Looft de HEERE, van de aarde; u walvissen en alle afgronden!
8 Vuur en hagel, sneeuw en damp; u stormwind, die Zijn woord doet!
9 U bergen en alle heuvelen; vruchtbomen en alle cederbomen!
10 Het wild gedierte en alle vee; kruipend gedierte en gevleugeld gevogelte!
11 U koningen van de aarde, en alle volken, u vorsten, en alle rechters van de aarde!
12 Jongelingen en ook maagden; u ouden met de jongen!
13 Dat zij de Naam van de HEERE loven; want Zijn Naam alleen is hoog verheven; Zijn majesteit is over de aarde en de hemel.
14 En Hij heeft de hoorn Zijns volks verhoogd, de roem al Van zijn gunstgenoten, van de kinderen Israels, van de volks, dat nabij Hem is. Hallelujah!

149
1 Hallelujah! Zingt de HEERE een nieuw lied; Zijn lof zij in de Gemeente Van zijn gunstgenoten.
2 Dat Israel zich verblijde in Dengene, Die hem gemaakt heeft; dat de kinderen Sions zich verheugen over hun Koning.
3 Dat zij Zijn Naam loven op de fluit; dat zij Hem psalmzingen op de trommel en harp.
4 Want de HEERE heeft een welgevallen aan Zijn volk; Hij zal de zachtmoedigen versieren met heil.
5 Dat Zijn gunstgenoten van vreugde opspringen, om die eer; dat zij juichen op hun legers.
6 De verheffingen Gods zullen in hun keel zijn; en een tweesnijdend zwaard in hun hand;
7 Om wraak te doen over de heidenen, en bestraffingen over de volken;
8 Om hun koningen te binden met ketenen, en hun achtbaren met ijzeren boeien;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Om het beschreven recht over hen te doen. Dit zal de heerlijkheid van al Zijn gunstgenoten zijn. Hallelujah!

150

1 Hallelujah! Looft God in Zijn heiligdom; looft Hem in het uitspansel Van zijn sterkte!
2 Looft Hem vanwege Zijn mogendheden; looft Hem naar de menigvuldigheid Van zijn grootheid!
3 Looft Hem met geklank van de bazuin; looft Hem met de luit en met de harp!
4 Looft Hem met de trommel en fluit; looft Hem met snarenspel en orgel!
5 Looft Hem met hel klinkende cimbalen; looft Hem met cimbalen van vreugdegeluid!
6 Alles, wat adem heeft, love de HEERE! Hallelujah!

SPREUKEN

1

1 De spreuken van Salomo, de zoon van David, de koning van Israel,
2 Om wijsheid en tucht te weten; om te verstaan redenen van verstand;
3 Om aan te nemen onderwijs van goed verstand, gerechtigheid, en recht, en billijkheden;
4 Om de slechten kloekzinnigheid te geven, de jongeling wetenschap en bedachtzaamheid.
5 Die wijs is, zal horen, en zal in lere toenemen; en die verstandig is. zal wijzen raad bekomen;
6 Om te verstaan een spreuk en de uitlegging, de woorden van de wijzen en hun raadselen.
7 De vrees van de HEERE is het beginsel van de wetenschap; de dwazen verachten wijsheid en tucht.
8 Mijn zoon! hoor de tucht uws vaders, en verlaat de leer uwer moeder niet;
9 Want zij zullen uw hoofd een aangenaam toevoegsel zijn, en ketenen aan uw hals.
10 Mijn zoon! indien de zondaars u aanlokken, bewillig niet;
11 Indien zij zeggen: Ga met ons, laat ons loeren op bloed, ons versteken tegen de onschuldige, zonder oorzaak;
12 Laat ons hen levend verslinden, als het graf; ja, geheel en al, gelijk die in de kuil nederdalen;
13 Alle kostelijk goed zullen wij vinden, onze huizen zullen wij met roof vullen.
14 U zult uw lot midden onder ons werpen; wij zullen allen een buidel hebben.
15 Mijn zoon! wandel niet met hen op de weg; weer uw voet van hun pad.
16 Want hun voeten lopen ten boze; en zij haasten zich om bloed te storten.
17 Zekerlijk, het net wordt tevergeefs gespreid voor de ogen van allerlei gevogelte;
18 En deze loeren op hun eigen bloed, en versteken zich tegen hun zielen.
19 Zo zijn de paden van een ieder, die gierigheid pleegt; zij zal de ziel van haar meester vangen.
20 De opperste Wijsheid roept overluid daarbuiten; Zij verheft Haar stem op de straten.
21 Zij roept in het voorste van de woelingen; aan de deuren van de poorten spreekt Zij Haar redenen in de stad;
22 U slechten! hoe lang zult u de slechtigheid beminnen, en de spotters voor zich de spotternij begeren, en de zotten wetenschap haten?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23 Keert u tot Mijn bestraffing; ziet, Ik zal Mijn Geest u overvloediglijk uitstorten; Ik zal Mijn woorden u bekend maken.
24 Omdat Ik geroepen heb, en u lieden geweigerd hebt; Mijn hand uitgestrekt heb, en er niemand was, die opmerkte;
25 En u al Mijn raad verworpen, en Mijn bestraffing niet gewild hebt;
26 Zo zal Ik ook in uw verderf lachen; Ik zal spotten, wanneer uw vreze komt.
27 Wanneer uw vreze komt gelijk een verwoesting, en uw verderf aankomt als een wervelwind; wanneer u benauwdheid en angst overkomt;
28 Dan zullen zij tot Mij roepen, maar Ik zal niet antwoorden; zij zullen Mij vroeg zoeken, maar zullen Mij niet vinden;
29 Daarom, dat zij de wetenschap gehaat hebben, en de vreze van de HEERE niet hebben verkoren.
30 Zij hebben in Mijn raad niet bewilligd; al Mijn bestraffingen hebben zij versmaad;
31 Zo zullen zij eten van de vrucht van hun weg, en zich verzadigen met hun raadslagen.
32 Want de afkering van de slechten zal hen doden, en de voorspoed van de zotten zal hen verderven.
33 Maar die naar Mij hoort, zal zeker wonen, en hij zal gerust zijn van de vreze van de kwaads.

2
1 Mijn zoon! zo u mijn redenen aanneemt, en mijn geboden bij u weglegt;
2 Om uw oren naar wijsheid te doen opmerken; zo u uw hart tot verstandigheid neigt;
3 Ja, zo u tot het verstand roept, uw stem verheft tot de verstandigheid;
4 Zo u haar zoekt als zilver, en naspeurt als verborgen schatten;
5 Dan zult u de vreze van de HEERE verstaan, en zult de kennis van God vinden.
6 Want de HEERE geeft wijsheid; uit Zijn mond komt kennis en verstand.
7 Hij legt weg voor de oprechten een bestendig wezen; Hij is een Schild hen die oprechtelijk wandelen;
8 Opdat zij de paden van de rechts houden; en Hij zal de weg Van zijn gunstgenoten bewaren.
9 Dan zult u verstaan gerechtigheid, en recht, en billijkheden, en alle goed pad.
10 Als de wijsheid in uw hart zal gekomen zijn, en de wetenschap voor uw ziel zal liefelijk zijn;
11 Zo zal de bedachtzaamheid over u de wacht houden, de verstandigheid zal u behoeden;
12 Om u te redden van de kwaden weg, van de man, die verkeerdheden spreekt;
13 Van degenen, die de paden van de oprechtheid verlaten, om te gaan in de wegen van de duisternis;
14 Die blijde zijn in het kwaad doen, zich verheugen in de verkeerdheden van de kwaden;
15 Welker paden verkeerd zijn, en afwijkende in hun sporen;
16 Om u te redden van de vreemde vrouw, van de onbekende, die met haar redenen vleit;
17 Die de leidsman harer jonkheid verlaat, en het verbond haars Gods vergeet;
18 Want haar huis helt naar de dood, en haar paden naar de overledenen.
19 Allen die tot haar ingaan, zullen niet wederkomen, en zullen de paden van de levens niet aantreffen;
20 Opdat u wandelt op de weg van de goeden, en houdt de paden van de rechtvaardigen.
21 Want de vromen zullen de aarde bewonen, en de oprechten zullen daarin overblijven;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Maar de goddelozen zullen van de aarde uitgeroeid worden, en de trouwelozen zullen er van uitgerukt worden.

3

1 Mijn zoon! vergeet mijn wet niet, maar uw hart beware mijn geboden.
2 Want langheid van dagen, en jaren van leven, en vrede zullen zij u vermeerderen.
3 Dat de goedertierenheid en de trouw u niet verlaten; bind ze aan uw hals, schrijf ze op de tafel uws harten.
4 En vind gunst en goed verstand, in de ogen Gods en van de mensen.
5 Vertrouw op de HEERE met uw gehele hart, en steun op uw verstand niet.
6 Ken Hem in al uw wegen, en Hij zal uw paden recht maken.
7 Bent niet wijs in uw ogen; vrees de HEERE, en wijk van het kwade.
8 Het zal een medicijn voor uw navel zijn, en een bevochtiging voor uw beenderen.
9 Vereer de HEERE van uw goed, en van de eerstelingen al uwer inkomsten;
10 Zo zullen uw schuren met overvloed vervuld worden, en uw perskuipen van most overlopen.
11 Mijn zoon! verwerp de tucht van de HEERE niet, en wees niet verdrietig over Zijn kastijding;
12 Want de HEERE kastijdt dengene, die Hij liefheeft, ja, gelijk een vader de zoon, in denwelken hij een welbehagen heeft.
13 Gelukkig is de mens, die wijsheid vindt, en de mens, die verstandigheid voortbrengt!
14 Want haar koophandel is beter dan de koophandel van zilver, en haar inkomst dan het uitgegraven goud.
15 Zij is kostelijker dan robijnen; en al wat u lusten mag, is met haar niet te vergelijken.
16 Langheid van de dagen is in haar rechterhand, in haar linkerhand rijkdom en eer.
17 Haar wegen zijn wegen van de liefelijkheid, en al haar paden vrede.
18 Zij is een boom van de levens hen die ze aangrijpen, en elkeen, die ze vast houdt, wordt gelukzalig.
19 De HEERE heeft de aarde door wijsheid gegrond, de hemelen door verstandigheid bereid.
20 Door Zijn wetenschap zijn de afgronden gekloofd, en de wolken druipen dauw.
21 Mijn zoon! laat ze niet afwijken van uw ogen; bewaar de bestendige wijsheid en bedachtzaamheid.
22 Want zij zullen het leven voor uw ziel zijn, en een aangenaamheid voor uw hals.
23 Dan zult u uw weg zeker wandelen, en u zult uw voet niet stoten.
24 Zo u nederligt, zult u niet schrikken; maar u zult nederliggen en uw slaap zal zoet wezen.
25 Vrees niet voor haastigen schrik, noch voor de verwoesting van de goddelozen, als zij komt.
26 Want de HEERE zal met uw hoop wezen, en Hij zal uw voet bewaren van gevangen te worden.
27 Onthoud het goed van zijn meesters niet, als het in het vermogen uwer hand is te doen.
28 Zeg niet tot uw naaste: Ga heen, en kom weer, en morgen zal ik geven, omdat het bij u is.
29 Smeed geen kwaad tegen uw naaste, aangezien hij met vertrouwen bij u woont.
30 Twist met een mens niet zonder oorzaak, zo hij u geen kwaad gedaan heeft.
31 Bent niet nijdig over een man van de gewelds, en verkies geen van zijn wegen.
32 Want de afwijker is de HEERE een gruwel; maar Zijn verborgenheid is met de oprechte.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

33 De vloek van de HEERE is in het huis van de goddelozen; maar de woning van de rechtvaardigen zal Hij zegenen.
34 Zekerlijk, de spotters zal Hij bespotten, maar de zachtmoedigen zal Hij genade geven.
35 De wijzen zullen eer beerven; maar elk een van de zotten neemt schande op zich.

4
1 Hoort, u kinderen! de tucht van de vaders, en merkt op, om verstand te weten.
2 Omdat ik u goede leer geve, verlaat mijn wet niet.
3 Want ik was van mijn vaders zoon, teder, en een enige voor het aangezicht van mijn moeder.
4 Hij nu leerde mij, en zei tot mij: Uw hart houde mijn woorden vast, onderhoud mijn geboden, en leef.
5 Verkrijg wijsheid, verkrijg verstand; vergeet niet, en wijk niet van de redenen van mijn monds.
6 Verlaat ze niet, en zij zal u behoeden; heb ze lief, en zij zal u bewaren.
7 De wijsheid is het voornaamste; verkrijg dan wijsheid, en verkrijg verstand met al uw bezitting.
8 Verhef ze, en zij zal u verhogen; zij zal u vereren, als u haar omhelzen zult.
9 Zij zal uw hoofd een aangenaam toevoegsel geven, een sierlijke kroon zal zij u leveren.
10 Hoor, mijn zoon! en neem mijn redenen aan, en de jaren van de levens zullen u vermenigvuldigd worden.
11 Ik onderwijs u in de weg van de wijsheid; ik doe u treden in de rechte sporen.
12 In uw gaan zal uw tred niet benauwd worden, en indien u loopt, zult u niet struikelen.
13 Grijp de tucht aan, laat niet af; bewaar ze, want zij is uw leven.
14 Kom niet op het pad van de goddelozen, en treed niet op de weg van de bozen.
15 Verwerp die, ga er niet door; wijk er van, en ga voorbij.
16 Want zij slapen niet, zo zij geen kwaad gedaan hebben; en hun slaap wordt weggenomen, zo zij niet iemand hebben doen struikelen.
17 Want zij eten brood van de goddeloosheid, en drinken wijn van enkel geweld.
18 Maar het pad van de rechtvaardigen is gelijk een schijnend licht, voortgaande en lichtende tot de vollen dag toe.
19 De weg van de goddelozen is als donkerheid, zij weten niet, waarover zij struikelen zullen.
20 Mijn zoon! merk op mijn woorden, neig uw oor tot mijn redenen.
21 Laat ze niet wijken van uw ogen, behoud ze in het midden uws harten.
22 Want zij zijn het leven hen die ze vinden, en een medicijn voor hun gehele vlees.
23 Behoed uw hart boven al wat te bewaren is, want daaruit zijn de uitgangen van de levens.
24 Doe de verkeerdheid van de mond van u weg, en doe de verdraaidheid van de lippen verre van u.
25 Laat uw ogen rechtuit zien, en uw oogleden zich recht voor u heen houden.
26 Weeg de gang uws voets, en laat al uw wegen wel gevestigd zijn.
27 Wijk niet ter rechter hand of ter linkerhand, wend uw voet af van het kwade.

5
1 Mijn zoon! merk op mijn wijsheid, neig uw oor tot mijn verstand;
2 Opdat u alle bedachtzaamheid behoudt, en uw lippen wetenschap bewaren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Want de lippen van de vreemde vrouw druppen honigzeem, en haar gehemelte is gladder dan olie.
4 Maar het laatste van haar is bitter als alsem, scherp als een tweesnijdend zwaard.
5 Haar voeten dalen naar de dood, haar treden houden de hel vast.
6 Opdat u het pad van de levens niet zoudt wegen, zijn haar gangen ongestadig, dat u het niet merkt.
7 Nu dan, u kinderen! hoort naar mij, en wijkt niet van de redenen van mijn monds.
8 Maak uw weg verre van haar, en nader niet tot de deur van haar huis;
9 Opdat u anderen uw eer niet geeft, en uw jaren de wrede;
10 Opdat de vreemden zich niet verzadigen van uw vermogen, en al uw smartelijke arbeid niet kome in het huis van de onbekenden;
11 En u in uw laatste brult, als uw vlees, en uw lijf verteerd is;
12 En zegt: Hoe heb ik de tucht gehaat, en mijn hart de bestraffing versmaad!
13 En heb niet gehoord naar de stem van mijn onderwijzers, noch mijn oren geneigd tot mijn leraars!
14 Ik ben bijna in alle kwaad geweest, in het midden van de gemeente en van de vergadering!
15 Drink water uit uw bak, en vloeden uit het midden van uw bornput;
16 Laat uw fonteinen zich buiten verspreiden, en de waterbeken op de straten;
17 Laat ze de uwe alleen zijn, en van geen vreemde met u.
18 Uw springader zij gezegend; en verblijd u vanwege de huisvrouw uwer jeugd;
19 Een zeer liefelijke hinde, en een aangenaam steengeitje; laat u haar borsten te allen tijd dronken maken; dool steeds in haar liefde.
20 En waarom zoudt u. mijn zoon, in een vreemde dolen, en de schoot van de onbekende omvangen?
21 Want eens iegelijks wegen zijn voor de ogen van de HEERE, en Hij weegt al zijne gangen.
22 De goddeloze zullen zijn ongerechtigheden vangen, en met de banden van zijn zonden zal hij vastgehouden worden.
23 Hij zal sterven, omdat hij zonder tucht geweest is, en in de grootheid van zijn dwaasheid zal hij verdwalen.

6
1 Mijn zoon! zo u voor uw naaste borg geworden bent, voor een vreemde uw hand toegeklapt hebt;
2 U bent verstrikt met de redenen uws monds; u bent gevangen met de redenen uws monds.
3 Doe nu dit, mijn zoon! en red u, omdat u in de hand uws naasten gekomen bent; ga, onderwerp uzelven, en sterk uw naaste.
4 Laat uw ogen geen slaap toe, noch uw oogleden sluimering;
5 Red u, als een ree uit de hand van de jagers, en als een vogel uit de hand van de vogelvangers.
6 Ga tot de mier, u luiaard! zie haar wegen, en word wijs;
7 Die, geen overste, ambtman noch heerser hebbende,
8 Haar brood bereidt in de zomer, haar spijs vergadert in de oogst.
9 Hoe lang zult u. luiaard, nederliggen? Wanneer zult u van uw slaap opstaan?
10 Een weinig slapens, een weinig sluimerens, een weinig handvouwens, al nederliggende;
11 Zo zal uw armoede u overkomen als een wandelaar, en uw gebrek als een gewapend man.
12 Een Belialsmens, een ondeugdzaam man gaat met verkeerdheid van de monds om;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Wenkt met zijn ogen, spreekt met zijn voeten, leert met zijn vingeren;
14 In zijn hart zijn verkeerdheden, hij smeedt te aller tijd kwaad; hij werpt twisten in.
15 Daarom zal zijn verderf haastig komen; hij zal schielijk verbroken worden, dat er geen genezen aan zij.
16 Deze zes haat de HEERE; ja, zeven zijn Zijn ziel een gruwel:
17 Hoge ogen, een valse tong, en handen, die onschuldig bloed vergieten;
18 Een hart, dat ondeugdzame gedachten smeedt; voeten, die zich haasten, om tot kwaad te lopen;
19 Een vals getuige, die leugens blaast; en die tussen broers krakelen inwerpt.
20 Mijn zoon, bewaar het gebod uws vaders, en verlaat de wet uwer moeder niet.
21 Bind ze steeds aan uw hart, hecht ze aan uw hals.
22 Als u wandelt, zal dat u geleiden; als u neerligt, zal het over u de wacht houden; als u wakker wordt, zal hetzelve met u spreken.
23 Want het gebod is een lamp, en de wet is een licht, en de bestraffingen van de tucht zijn de weg van de levens;
24 Om u te bewaren voor de kwade vrouw, voor het gevlei van de vreemde tong.
25 Begeer haar schoonheid niet in uw hart, en laat ze u niet vangen met haar oogleden.
26 Want door een vrouw, die een hoer is, komt men tot een stuk broods; en eens mans huisvrouw jaagt de kostelijke ziel.
27 Zal iemand vuur in zijn boezem nemen, dat zijn klederen niet verbrand worden?
28 Zal iemand op kolen gaan, dat zijn voeten niet branden?
29 Zo die tot zijns naasten huisvrouw ingaat; al wie haar aanroert, zal niet onschuldig gehouden worden.
30 Men doet een dief geen verachting aan, als hij steelt om zijn ziel te vullen, omdat hij honger heeft;
31 En gevonden zijnde, vergeldt hij het zevenvoudig; hij geeft al het goed van zijn huis.
32 Maar die met een vrouw overspel doet, is verstandeloos; hij verderft zijn ziel, die dat doet;
33 Plage en schande zal hij vinden, en zijn smaad zal niet uitgewist worden.
34 Want jaloersheid is een grimmigheid van de mans; en in de dag van de wraak zal hij niet verschonen.
35 Hij zal geen verzoening aannemen; en hij zal niet bewilligen, ofschoon u het geschenk vergroot.

7
1 Mijn zoon, bewaar mijn redenen, en leg mijn geboden bij u weg.
2 Bewaar mijn geboden, en leef, en mijn wet als de appel uwer ogen.
3 Bind ze aan uw vingeren, schrijf ze op de tafels uws harten.
4 Zeg tot de wijsheid: U bent mijn zuster; en heet het verstand uw bloedvriend;
5 Opdat zij u bewaren voor een vreemde vrouw, voor de onbekende, die met haar redenen vleit.
6 Want door het venster van mijn huis, door mijn tralie keek ik uit;
7 En ik zag onder de slechten; ik merkte onder de jonge gezellen een verstandelozen jongeling;
8 Voorbijgaande op de straat, nevens haar hoek, en hij trad op de weg van haar huis.
9 In de schemering, in de avond van de daags, in de zwarten nacht en de donkerheid;
10 En ziet, een vrouw ontmoette hem in hoerenversiersel, en met het hart op haar hoede;
11 Deze was woelachtig en weerstrevig, haar voeten bleven in haar huis niet;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Nu buiten, dan op de straten zijnde, en bij alle hoeken loerende;
13 En zij greep hem aan, en kuste hem; zij sterkte haar aangezicht, en zei tot hem:
14 Dankoffers zijn bij mij, ik heb heden mijn geloften betaald;
15 Daarom ben ik uitgegaan u tegemoet, om uw aangezicht naarstiglijk te zoeken, en ik heb u gevonden.
16 Ik heb mijn bedstede met tapijtsieraad toegemaakt, met uitgehouwen werken, met fijn linnen van Egypte;
17 Ik heb mijn leger met mirre, aloe en kaneel welriekende gemaakt;
18 Kom, laat ons dronken worden van minnen tot de morgen toe; laat ons ons vrolijk maken in grote liefde.
19 Want de man is niet in zijn huis, hij is een verren weg getogen;
20 Hij heeft een bundel gelds in zijn hand genomen; ten bestemden dage zal hij naar zijn huis komen.
21 Zij bewoog hem door de veelheid van haar onderricht, zij dreef hem aan door het gevlei harer lippen.
22 Hij ging haar straks achterna, gelijk een os ter slachting gaat, en gelijk een dwaas tot de tuchtiging van de boeien.
23 Totdat hem de pijl zijn lever doorsneed; gelijk een vogel zich haast naar de strik, en niet weet, dat dezelve tegen zijn leven is.
24 Nu dan, kinderen, hoort naar mij, en luistert naar de redenen van mijn mond.
25 Laat uw hart tot haar wegen niet wijken, dwaalt niet op haar paden.
26 Want zij heeft veel gewonden neergeveld, en al haar gedoden zijn machtig vele.
27 Haar huis zijn wegen van de graven, dalende naar de binnenkamers van de doods.

8
1 Roept de Wijsheid niet, en verheft niet de Verstandigheid Haar stem?
2 Op de spits van de hoge plaatsen, aan de weg, ter plaatse, waar paden zijn, staat Zij;
3 Aan de zijde van de poorten, voor aan de stad, aan de ingang van de deuren roept Zij overluid:
4 Tot u, o mannen! roep Ik, en Mijn stem is tot de mensenkinderen.
5 U slechten! verstaat kloekzinnigheid, en u zotten! verstaat met het hart.
6 Hoort, want ik zal vorstelijke dingen spreken, en de opening Van mijn lippen zal enkel billijkheid zijn.
7 Want Mijn gehemelte zal de waarheid bedacht uitspreken, en de goddeloosheid is Mijn lippen een gruwel.
8 Al de redenen Van mijn mond zijn in gerechtigheid; er is niets verdraaids, noch verkeerds in.
9 Zij zijn alle recht voor degene, die verstandig is, en rechtmatig voor degenen, die wetenschap vinden.
10 Neemt Mijn tucht aan, en niet zilver, en wetenschap, meer dan het uitgelezen uitgegraven goud.
11 Want wijsheid is beter dan robijnen, en al wat men begeren mag, is met haar niet te vergelijken.
12 Ik, Wijsheid, woon bij de kloekzinnigheid, en vinde de kennis van alle bedachtzaamheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 De vreze van de HEERE is, te haten het kwade, de hovaardigheid, en de hoogmoed, en de kwaden weg; Ik haat ook de mond van de verkeerdheden.
14 Raad en het wezen zijn Mijne; Ik ben het Verstand, Mijne is de Sterkte.
15 Door Mij regeren de koningen, en de vorsten stellen gerechtigheid.
16 Door Mij heersen de heersers, en de prinsen, al de rechters van de aarde.
17 Ik heb lief, die Mij liefhebben; en die Mij vroeg zoeken, zullen Mij vinden.
18 Rijkdom en eer is bij Mij, duurzaam goed en gerechtigheid.
19 Mijn vrucht is beter dan uitgegraven goud, en dan dicht goud; en Mijn inkomen dan uitgelezen zilver.
20 Ik doe wandelen op de weg van de gerechtigheid, in het midden van de paden van de rechts;
21 Opdat Ik Mijn liefhebbers doe beërven dat bestendig is, en Ik zal hun schatkamers vervullen.
22 De HEERE bezat Mij in het beginsel Zijns wegs, voor Zijn werken, van toen aan.
23 Ik ben van eeuwigheid af gezalfd geweest; van de aanvang, van de oudheden van de aarde aan.
24 Ik was geboren, als de afgronden nog niet waren, als nog geen fonteinen waren, zwaar van water;
25 Aleer de bergen ingevest waren, voor de heuvelen was Ik geboren.
26 Hij had de aarde nog niet gemaakt, noch de velden, noch de aanvang van de stofjes van de wereld.
27 Toen Hij de hemelen bereidde, was Ik daar; toen Hij een cirkel over het vlakke van de afgrond beschreef;
28 Toen Hij de opperwolken van boven vestigde; toen Hij de fonteinen van de afgrond vastmaakte;
29 Toen Hij van de zee haar perk zette, opdat de wateren Zijn bevel niet zouden overtreden; toen Hij de grondvesten van de aarde stelde;
30 Toen was Ik een voedsterling bij Hem, en Ik was dagelijks Zijn vermakingen, te aller tijd voor Zijn aangezicht spelende;
31 Spelende in de wereld Zijns aardrijks, en Mijn vermakingen zijn met de mensenkinderen.
32 Nu dan, kinderen! hoort naar Mij; want Gelukkig zijn zij, die Mijn wegen bewaren.
33 Hoort de tucht, en wordt wijs, en verwerpt die niet.
34 Gelukkig is de mens, die naar Mij hoort, dagelijks wakende aan Mijn poorten, waarnemende de posten Van mijn deuren.
35 Want die Mij vindt, vindt het leven, en trekt een welgevallen van de HEERE.
36 Maar die tegen Mij zondigt, doet zijn ziel geweld aan; allen, die Mij haten, hebben de dood lief.

9
1 De opperste Wijsheid heeft Haar huis gebouwd; Zij heeft Haar zeven pilaren gehouwen.
2 Zij heeft Haar slachtvee geslacht. Zij heeft Haar wijn gemengd; ook heeft Zij Haar tafel toegericht.
3 Zij heeft Haar dienstmaagden uitgezonden; Zij nodigt op de tinnen van de hoogten van de stad:
4 Wie is slecht? Hij kere zich herwaarts! Tot de verstandeloze zegt Zij:
5 Komt, eet van Mijn brood, en drinkt van de wijn, die Ik gemengd heb.
6 Verlaat de slechtigheden, en leeft; en treedt in de weg van verstand.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Wie de spotter tuchtigt, behaalt zich schande; en die de goddeloze bestraft, zijn schandvlek.
8 Bestraf de spotter niet, opdat hij u niet hate; bestraf de wijze, en hij zal u liefhebben.
9 Leer de wijze, zo zal hij nog wijzer worden; onderwijs de rechtvaardige, zo zal hij in leer toenemen.
10 De vreze van de HEERE is het beginsel van de wijsheid, en de wetenschap van de heiligen is verstand.
11 Want door Mij zullen uw dagen vermenigvuldigen, en de jaren van de levens zullen u toegedaan worden.
12 Indien u wijs bent, u bent wijs voor uzelven; en bent u een spotter, u zult het alleen dragen.
13 Een zotte vrouw is woelachtig, de slechtigheid zelve, en weet niet met al.
14 En zij zit aan de deur van haar huis, op een stoel, op de hoge plaatsen van de stad;
15 Om te roepen degenen, die op de weg voorbijgaan, die hun paden recht maken, en zei::
16 Wie is slecht? Hij kere zich herwaarts; en tot de verstandeloze zegt zij:
17 De gestolen wateren zijn zoet, en het verborgen brood is liefelijk.
18 Maar hij weet niet, dat daar doden zijn; haar genoden zijn in de diepten van de hel.

10
1 De spreuken van Salomo. Een wijs zoon verblijdt de vader; maar een zot zoon is van zijn moeder droefheid.
2 Schatten van de goddeloosheid doen geen nut; maar de gerechtigheid redt van de dood.
3 De HEERE laat de ziel van de rechtvaardigen niet hongeren; maar de have van de goddelozen stoot Hij weg.
4 Die met een bedrieglijke hand werkt, wordt arm; maar de hand van de vlijtigen maakt rijk.
5 Die in de zomer vergadert, is een verstandig zoon; maar die in de oogst vast slaapt, is een zoon die beschaamd maakt.
6 Zegeningen zijn op het hoofd van de rechtvaardigen; maar het geweld bedekt de mond van de goddelozen.
7 De gedachtenis van de rechtvaardigen zal tot zegening zijn; maar de naam van de goddelozen zal verrotten.
8 Die wijs van hart is, neemt de geboden aan; maar die dwaas is van lippen, zal omgeworpen worden.
9 Die in oprechtheid wandelt, wandelt zeker; maar die zijn wegen verkeert, zal bekend worden.
10 Die met het oog wenkt, richt smart aan; en een dwaas van lippen zal omgeworpen worden.
11 De mond van de rechtvaardigen is een springader van de levens; maar het geweld bedekt de mond van de goddelozen.
12 Haat verwekt krakelen; maar de liefde dekt alle overtredingen toe.
13 In de lippen van de verstandigen wordt wijsheid gevonden; maar op de rug van de verstandelozen de roede.
14 De wijzen leggen wetenschap weg; maar de mond van de dwazen is de verstoring nabij.
15 Van de rijken goed is een stad van zijn sterkte; de armoede van de geringen is hun verstoring.
16 Het werk van de rechtvaardigen is ten leven; de inkomst van de goddelozen is ter zonde.
17 Het pad tot het leven is degenen die de tucht bewaart; maar die de bestraffing verlaat, doet dwalen.
18 Die de haat bedekt, is van valse lippen, en die een kwaad gerucht voortbrengt, is een zot.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 In de veelheid van de woorden ontbreekt de overtreding niet; maar die zijn lippen weerhoudt, is kloek verstandig.
20 De tong van de rechtvaardigen is uitgelezen zilver; het hart van de goddelozen is weinig waard.
21 De lippen van de rechtvaardigen voeden er velen; maar de dwazen sterven door gebrek van verstand.
22 De zegen van de HEERE, die maakt rijk; en Hij voegt er geen smart bij.
23 Het is voor de zot als spel schandelijkheid te doen; maar voor een man van verstand, wijsheid te plegen.
24 De vreze van de goddelozen, die zal hem overkomen; maar de begeerte van de rechtvaardigen zal God geven.
25 Gelijk een wervelwind voorbijgaat, zo is de goddeloze niet meer; maar de rechtvaardige is een eeuwige grondvest.
26 Gelijk edik de tanden, en gelijk rook de ogen is, zo is de luie hen die hem uitzenden.
27 De vreze van de HEERE vermeerdert de dagen; maar de jaren van de goddelozen worden verkort.
28 De hoop van de rechtvaardigen is blijdschap; maar de verwachting van de goddelozen zal vergaan.
29 De weg van de HEERE is voor de oprechte sterkte; maar voor de werkers van de ongerechtigheid verstoring.
30 De rechtvaardige zal in eeuwigheid niet bewogen worden; maar de goddelozen zullen de aarde niet bewonen.
31 De mond van de rechtvaardigen brengt overvloediglijk wijsheid voort; maar de tong van de verkeerdheden zal uitgeroeid worden.
32 De lippen van de rechtvaardigen weten wat welgevallig is; maar de mond van de goddelozen enkel verkeerdheid.

11
1 Een bedrieglijke weegschaal is de HEERE een gruwel; maar een volkomen weegsteen is Zijn welgevallen.
2 Als de hovaardigheid komt, zal de schande ook komen; maar met de ootmoedigen is wijsheid.
3 De oprechtheid van de oprechten leidt hen; maar de verkeerdheden van de trouwelozen verstoort hen.
4 Goed doet geen nut ten dage van de verbolgenheid; maar de gerechtigheid redt van de dood.
5 De gerechtigheid van de oprechten maakt zijn weg recht; maar de goddeloze valt door zijn goddeloosheid.
6 De gerechtigheid van de vromen zal hen redden; maar de trouwelozen worden gevangen in hun verkeerdheid.
7 Als de goddeloze mens sterft, vergaat zijn verwachting; zelfs is de allersterkste hoop vergaan.
8 De rechtvaardige wordt uit benauwdheid bevrijd; en de goddeloze komt in zijn plaats.
9 De huichelaar verderft zijn naaste door de mond; maar door wetenschap worden de rechtvaardigen bevrijd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Een stad springt op van vreugde over het welvaren van de rechtvaardigen; en als de goddelozen vergaan, is er gejuich.
11 Door de zegen van de oprechten wordt een stad verheven; maar door de mond van de goddelozen wordt zij verbroken.
12 Die verstandeloos is, veracht zijn naaste; maar een man van groot verstand zwijgt stil.
13 Die als een achterklapper wandelt, openbaart het heimelijke; maar die getrouw is van geest, bedekt de zaak.
14 Als er geen wijze raadslagen zijn, vervalt het volk; maar de behoudenis is in de veelheid van de raadslieden.
15 Als iemand voor een vreemde borg geworden is, hij zal zekerlijk verbroken worden; maar wie degenen haat, die in de hand klappen, is zeker.
16 Een aangename huisvrouw houdt de eer vast, gelijk de geweldigen de rijkdom vasthouden.
17 Een goedertieren mens doet zijn ziel wel; maar die wreed is, beroert zijn vlees.
18 De goddeloze doet een vals werk; maar voor degene, die gerechtigheid zaait, is trouwe loon.
19 Zo is de gerechtigheid ten leven, gelijk die het kwade najaagt, naar zijn dood jaagt.
20 De verkeerden van hart zijn de HEERE een gruwel; maar de oprechten van weg zijn Zijn welgevallen.
21 Hand aan hand zal de boze niet onschuldig zijn; maar het zaad van de rechtvaardigen zal ontkomen.
22 Een schone vrouw, die van rede afwijkt, is een gouden ring in een varkenssnuit.
23 De begeerte van de rechtvaardigen is alleenlijk het goede; maar de verwachting van de goddelozen is verbolgenheid.
24 Er is een, die uitstrooit, die nog meer toegedaan wordt; en een, die meer inhoudt dan recht is, maar het is tot gebrek.
25 De zegenende ziel zal vet gemaakt worden; en die bevochtigt, zal ook zelf een vroege regen worden.
26 Wie koren inhoudt, die vloekt het volk; maar zegening zal zijn over het hoofd van de verkopers.
27 Wie het goede vroeg nazoekt, zoekt welgevalligheid; maar wie het kwade natracht, die zal het overkomen.
28 Wie op zijn rijkdom vertrouwt, die zal vallen; maar de rechtvaardigen zullen groenen als loof.
29 Wie zijn huis beroert, zal wind erven; en de dwaas zal een knecht zijn degene, die wijs van hart is.
30 De vrucht van de rechtvaardigen is een boom van de levens; en wie zielen vangt, is wijs.
31 Ziet, de rechtvaardige wordt vergolden op de aarde, hoeveel te meer de goddeloze en zondaar!

12
1 Wie de tucht liefheeft, die heeft de wetenschap lief; maar wie de bestraffing haat, is onverstandig.
2 De goede zal een welgevallen trekken van de HEERE; maar een man van schandelijke verdichtselen zal Hij verdoemen.
3 De mens zal niet bevestigd worden door goddeloosheid; maar de wortel van de rechtvaardigen zal niet bewogen worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Een kloeke huisvrouw is een kroon haars heren; maar die beschaamt maakt, is als verrotting in zijn beenderen.
5 Van de rechtvaardigen gedachten zijn recht; van de goddelozen raadslagen zijn bedrog.
6 De woorden van de goddelozen zijn om op bloed te loeren; maar de mond van de oprechten zal ze redden.
7 De goddelozen worden omgekeerd, dat zij niet meer zijn; maar het huis van de rechtvaardigen zal bestaan.
8 Een ieder zal geprezen worden, naardat zijn verstandigheid is; maar die verkeerd van hart is, zal tot verachting wezen.
9 Beter is, die zich gering acht, en een knecht heeft, dan die zichzelf eert, en van de broods gebrek heeft.
10 De rechtvaardige kent het leven van zijn beest; maar de barmhartigheden van de goddelozen zijn wreed.
11 Die zijn land bouwt, zal van brood verzadigd worden; maar die ijdele mensen volgt, is verstandeloos.
12 De goddeloze begeert het net van de bozen; maar de wortel van de rechtvaardigen zal uitgeven.
13 In de overtreding van de lippen is de strik van de bozen; maar de rechtvaardige zal uit de benauwdheid uitkomen.
14 Een ieder wordt van de vrucht van de mond met goed verzadigd; en de vergelding van van de mensen handen zal hij tot zich weerbrengen.
15 De weg van de dwazen is recht in zijn ogen; maar die naar raad hoort, is wijs.
16 De toorn van de dwazen wordt ten zelven dage bekend; maar die kloekzinnig is, bedekt de schande.
17 Die waarheid voortbrengt, maakt gerechtigheid bekend; maar een getuige van de valsheden, bedrog.
18 Daar is een, die woorden als steken van een zwaard onbedachtzaam uitspreekt; maar de tong van de wijzen is medicijn.
19 Een waarachtige lip zal bevestigd worden in eeuwigheid; maar een valse tong is maar voor een ogenblik.
20 Bedrog is in het hart dergenen, die kwaad smeden; maar degenen die vrede raden, hebben blijdschap.
21 De rechtvaardigen zal geen leed wedervaren; maar de goddelozen zullen met kwaad vervuld worden.
22 Valse lippen zijn de HEERE een gruwel; maar die trouwelijk handelen, zijn Zijn welgevallen.
23 Een kloekzinnig mens bedekt de wetenschap; maar het hart van de zotten roept dwaasheid uit.
24 De hand van de vlijtigen zal heersen; maar de bedriegers zullen onder cijns wezen.
25 Bekommernis in het hart van de mensen buigt het neder; maar een goed woord verblijdt het.
26 De rechtvaardige is voortreffelijker dan zijn naaste; maar de weg van de goddelozen doet hen dwalen.
27 Een bedrieger zal zijn jachtvang niet braden; maar het kostelijk goed van de mensen is van de vlijtigen.
28 In het pad van de gerechtigheid is het leven; en in de weg van haar voetpad is de dood niet.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13
1 Een wijs zoon hoort de tucht van de vaders; maar een spotter hoort de bestraffing niet.
2 Een ieder zal van de vrucht van de mond het goede eten; maar de ziel van de trouwelozen het geweld.
3 Die zijn mond bewaart, behoudt zijn ziel; maar voor hem is verstoring, die zijn lippen wijd opendoet.
4 De ziel van de luiaards is begerig, doch er is niets; maar de ziel van de vlijtigen zal vet gemaakt worden.
5 De rechtvaardige haat leugentaal; maar de goddeloze maakt zich stinkende, en doet zich schaamte aan.
6 De gerechtigheid bewaart de oprechte van weg; maar de goddeloosheid zal de zondaar omkeren.
7 Er is een, die zichzelf rijk maakt, en niet met al heeft, en een, die zichzelf arm maakt, en heeft veel goed.
8 Het rantsoen van ieders ziel is zijn rijkdom; maar de arme hoort het schelden niet.
9 Het licht van de rechtvaardigen zal zich verblijden; maar de lamp van de goddelozen zal uitgeblust worden.
10 Door hovaardigheid maakt men niet dan gekijf; maar bij de beradenen is wijsheid.
11 Goed, van ijdelheid gekomen, zal verminderd worden; maar die met de hand vergadert, zal het vermeerderen.
12 De uitgestelde hoop krenkt het hart; maar de begeerte, die komt, is een boom van de levens.
13 Die het woord veracht, die zal verdorven worden; maar wie het gebod vreest, die zal vergolden worden.
14 Van de wijzen leer is een springader van de levens, om af te wijken van de strikken van de doods.
15 Goed verstand geeft aangenaamheid; maar de weg van de trouwelozen is streng.
16 Al wie kloekzinnig is, handelt met wetenschap; maar een zot breidt dwaasheid uit.
17 Een goddeloze bode zal in het kwaad vallen; maar een trouw gezant is medicijn.
18 Armoede en schande is degene, die de tucht verwerpt; maar die de bestraffing waarneemt; zal geëerd worden.
19 De begeerte, die geschiedt, is zoet voor de ziel; maar het is de zotten een gruwel van het kwade af te wijken.
20 Die met de wijzen omgaat, zal wijs worden; maar die van de zotten metgezel is, zal verbroken worden.
21 Het kwaad zal de zondaars vervolgen; maar de rechtvaardige zal men goed vergelden.
22 De goede zal van zijn kinders kinderen doen erven; maar het vermogen van de zondaars is voor de rechtvaardige weggelegd.
23 Het ploegen van de armen geeft veelheid van de spijze; maar daar is een, die verteerd wordt door gebrek van oordeel.
24 Die zijn roede inhoudt, haat zijn zoon; maar die hem liefheeft, zoekt hem vroeg met tuchtiging.
25 De rechtvaardige eet tot verzadiging van zijn ziel toe; maar de buik van de goddelozen zal gebrek hebben.

14

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Elke wijze vrouw bouwt haar huis; maar die zeer dwaas is, breekt het af met haar handen.
2 Die in zijn oprechtheid wandelt, vreest de HEERE; maar die afwijkt in zijn wegen, veracht Hem.
3 In de mond van de dwazen is een roede van de hoogmoed; maar de lippen van de wijzen bewaren hen.
4 Als er geen ossen zijn, zo is de krib rein; maar door de kracht van de os is van de inkomsten veel.
5 Een waarachtig getuige zal niet liegen; maar een vals getuige blaast leugens.
6 De spotter zoekt wijsheid, en er is gene; maar de wetenschap is voor de verstandige licht.
7 Ga weg van de tegenwoordigheid eens zotten mans; want u zoudt bij hem geen lippen van de wetenschap merken.
8 De wijsheid van de kloekzinnigen is zijn weg te verstaan; maar dwaasheid van de zotten is bedriegerij.
9 Elke dwaas zal de schuld verbloemen; maar onder de oprechten is goedwilligheid.
10 Het hart kent zijn eigen bittere droefheid; en een vreemde zal zich met zijn blijdschap niet vermengen.
11 Het huis van de goddelozen zal verdelgd worden; maar de tent van de oprechten zal bloeien.
12 Er is een weg, die iemand recht schijnt; maar het laatste van die zijn wegen van de doods.
13 Het hart zal ook in het lachen smart hebben; en het laatste van die blijdschap is droefheid.
14 Die afkerig van hart is, zal van zijn wegen verzadigd worden; maar een goed man van zich zelven.
15 De slechte gelooft alle woord; maar de kloekzinnige merkt op zijn gang.
16 De wijze vreest, en wijkt van het kwade; maar de zot is oplopende toornig, en zorgeloos.
17 Die haastig is tot toorn, zal dwaasheid doen; en een man van schandelijke verdichtselen zal gehaat worden.
18 De slechten erven dwaasheid; maar de kloekzinnigen zullen zich met wetenschap kronen.
19 De kwaden buigen voor het aangezicht van de goeden neder, en de goddelozen voor de poorten van de rechtvaardigen.
20 De arme wordt zelfs van zijn vriend gehaat; maar de liefhebbers van de rijken zijn vele.
21 Die zijn naaste veracht, zondigt; maar die zich van de nederigen ontfermt, die is Gelukkig.
22 Dwalen zij niet, die kwaad stichten? Maar weldadigheid en trouw is voor degenen, die goed stichten.
23 In allen smartelijken arbeid is overschot; maar het woord van de lippen strekt alleen tot gebrek.
24 Van de wijzen kroon is hun rijkdom; de dwaasheid van de zotten is dwaasheid.
25 Een waarachtig getuige redt de zielen; maar die leugens blaast, is een bedrieger.
26 In de vreze van de HEERE is een sterk vertrouwen, en Hij zal Zijn kinderen een Toevlucht wezen.
27 De vreze van de HEERE is een springader van de levens, om af te wijken van de strikken van de doods.
28 In de menigte van de volks is van de koning heerlijkheid; maar in gebrek van volk is eens vorsten verstoring.
29 De lankmoedige is groot van verstand; maar die haastig is van gemoed, verheft de dwaasheid.
30 Een gezond hart is het leven van de vlees; maar nijd is verrotting van de beenderen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

31 Die de arme verdrukt, smaadt zijn Maker; maar die zich van de nooddruftigen ontfermt, eert Hem.
32 De goddeloze zal heengedreven worden in zijn kwaad; maar de rechtvaardige betrouwt zelfs in zijn dood.
33 Wijsheid rust in het hart van de verstandigen; maar wat in het binnenste van de zotten is, wordt bekend.
34 Gerechtigheid verhoogt een volk, maar de zonde is een schandvlek van de natien.
35 Het welbehagen van de koning is over een verstandigen knecht; maar zijn verbolgenheid zal zijn over dengene, die beschaamd maakt.

15
1 Een zacht antwoord keert de grimmigheid af; maar een smartend woord doet de toorn oprijzen.
2 De tong van de wijzen maakt de wetenschap goed; maar de mond van de zotten stort overvloediglijk dwaasheid uit.
3 De ogen van de HEERE zijn in alle plaatsen, beschouwende de kwaden en de goeden.
4 De medicijn van de tong is een boom van de levens; maar de verkeerdheid in dezelve is een breuk in de geest.
5 Een dwaas zal de tucht zijns vaders versmaden; maar die de bestraffing waarneemt, zal kloekzinniglijk handelen.
6 In het huis van de rechtvaardigen is een grote schat; maar in van de goddelozen inkomst is beroerte.
7 De lippen van de wijzen zullen de wetenschap uitstrooien; maar het hart van de zotten niet zo.
8 Het offer van de goddelozen is de HEERE een gruwel; maar het gebed van de oprechten is Zijn welgevallen.
9 De weg van de goddelozen is de HEERE een gruwel; maar die, die de gerechtigheid najaagt, zal Hij liefhebben.
10 De tucht is onaangenaam voor degene die het pad verlaat; en die de bestraffing haat, zal sterven.
11 De hel en het verderf zijn voor de HEERE; hoeveel te meer de harten van van de mensen kinderen?
12 De spotter zal niet liefhebben, die hem bestraft; hij zal niet gaan tot de wijzen.
13 Een vrolijk hart zal het aangezicht blijde maken; maar door de smart van de harten wordt de geest verslagen.
14 Een verstandig hart zal de wetenschap opzoeken; maar de mond van de zotten zal met dwaasheid gevoed worden.
15 Al de dagen van de bedrukten zijn kwaad; maar een vrolijk hart is een gedurige maaltijd.
16 Beter is weinig met de vreze van de HEERE, dan een grote schat, en onrust daarbij.
17 Beter is een gerecht van groen moes, waar ook liefde is, dan een gemeste os, en haat daarbij.
18 Een grimmig man zal gekijf verwekken; maar de lankmoedige zal de twist stillen.
19 De weg van de luiaards is als een doornheg; maar het pad van de oprechten is welgebaand.
20 Een wijs zoon zal de vader verblijden; maar een zot mens veracht zijn moeder.
21 De dwaasheid is de verstandeloze blijdschap; maar een man van verstand zal recht wandelen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 De gedachten worden vernietigd, als er geen raad is; maar door veelheid van de raadslieden zal elkeen bestaan.
23 Een man heeft blijdschap in het antwoord zijns monds; en hoe goed is een woord op zijn tijd!
24 De weg van de levens is de verstandige naar boven; opdat hij afwijke van de hel, beneden.
25 Het huis van de hovaardigen zal de HEERE afrukken; maar de landpale van de weduwe zal Hij vastzetten.
26 Van de bozen gedachten zijn de HEERE een gruwel; maar van de reinen zijn liefelijke redenen.
27 Die gierigheid pleegt, beroert zijn huis; maar die geschenken haat, zal leven.
28 Het hart van de rechtvaardigen bedenkt zich, om te antwoorden; maar de mond van de goddelozen zal overvloediglijk kwade dingen uitstorten.
29 De HEERE is ver van de goddelozen; maar het gebed van de rechtvaardigen zal Hij verhoren.
30 Het licht van de ogen verblijdt het hart; een goed gerucht maakt het gebeente vet.
31 Het oor, dat de bestraffing van de levens hoort, zal in het midden van de wijzen vernachten.
32 Die de tucht verwerpt, die versmaadt zijn ziel; maar die de bestraffing hoort, krijgt verstand.
33 De vreze van de HEERE is de tucht van de wijsheid; en de nederigheid gaat voor de eer.

16
1 De mens heeft schikkingen van de harten; maar het antwoord van de tong is van de HEERE.
2 Alle wegen van de mans zijn zuiver in zijn ogen; maar de HEERE weegt de geesten.
3 Wentel uw werken op de HEERE, en uw gedachten zullen bevestigd worden.
4 De HEERE heeft alles gewrocht om Zijns Zelfs wil; ja, ook de goddeloze tot de dag van de kwaads.
5 Al wie hoog is van hart, is de HEERE een gruwel; hand aan hand, zal hij niet onschuldig zijn.
6 Door goedertierenheid en trouw wordt de misdaad verzoend; en door de vreze van de HEERE wijkt men af van het kwade.
7 Als iemands wegen de HEERE behagen, zo zal Hij ook zijn vijanden met hem bevredigen.
8 Beter is een weinig met gerechtigheid, dan de veelheid van de inkomsten zonder recht.
9 Het hart van de mensen overdenkt zijn weg; maar de HEERE stiert zijn gang.
10 Waarzegging is op de lippen van de koning; zijn mond zal niet overtreden in het gericht.
11 Een rechte waag en weegschaal zijn van de HEERE; alle weegstenen van de zaks zijn Zijn werk.
12 Het is van de koningen gruwel goddeloosheid te doen; want door gerechtigheid wordt de troon bevestigd.
13 De lippen van de gerechtigheid zijn het welgevallen van de koningen; en elkeen van hen zal liefhebben die, die rechte dingen spreekt.
14 De grimmigheid van de koning is als de boden van de doods; maar een wijs man zal die verzoenen.
15 In het licht van van de koning aangezicht is leven; en zijn welgevallen is als een wolk van de spaden regens.
16 Hoeveel beter is het wijsheid te bekomen, dan uitgegraven goud, en uitnemender, verstand te bekomen, dan zilver!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 De baan van de oprechten is van het kwaad af te wijken; hij behoedt zijn ziel, die zijn weg bewaart.
18 Hovaardigheid is voor de verbreking, en hoogheid van de geest voor de val.
19 Het is beter nederig van geest te zijn met de zachtmoedigen, dan roof te delen met de hovaardigen.
20 Die op het woord verstandelijk let, zal het goede vinden; en die op de HEERE vertrouwt, is Gelukkig.
21 De wijze van hart zal verstandig genoemd worden; en de zoetheid van de lippen zal de lering vermeerderen.
22 Het verstand dergenen, die het bezitten, is een springader van de levens; maar de tucht van de dwazen is dwaasheid.
23 Het hart eens wijzen maakt zijn mond verstandig, en zal op zijn lippen de lering vermeerderen.
24 Liefelijke redenen zijn een honigraat, zoet voor de ziel, en medicijn voor het gebeente.
25 Er is een weg, die iemand recht schijnt; maar het laatste van die zijn wegen van de doods.
26 De ziel van de arbeidzamen arbeidt voor zichzelf; want zijn mond buigt zich voor hem.
27 Een Belialsman graaft kwaad; en op zijn lippen is als brandend vuur.
28 Een verkeerd man zal krakeel inwerpen; en een oorblazer scheidt de voornaamsten vriend.
29 Een man van de gewelds verlokt zijn naaste, en hij leidt hem in een weg, die niet goed is.
30 Hij sluit zijn ogen, om verkeerdheden te bedenken; zijn lippen bijtende, volbrengt hij het kwaad.
31 De grijsheid is een sierlijke kroon; zij wordt op de weg van de gerechtigheid gevonden.
32 De lankmoedige is beter dan de sterke; en die heerst over zijn geest, dan die een stad inneemt.
33 Het lot wordt in de schoot geworpen; maar het gehele beleid daarvan is van de HEERE.

17
1 Een droge bete, en rust daarbij, is beter, dan een huis vol van geslachte beesten met twist.
2 Een verstandig knecht zal heersen over een zoon, die beschaamd maakt, en in het midden van de broers zal hij erfenis delen.
3 De smeltkroes is voor het zilver, en de oven voor het goud; maar de HEERE proeft de harten.
4 De boosdoener merkt op de ongerechtige lip; een leugenaar neigt het oor tot de verkeerde tong.
5 Die de arme bespot, smaadt zijn Maker; die zich verblijdt in het verderf, zal niet onschuldig zijn.
6 De kroon de ouden zijn de kindskinderen, en van de kinderen sieraad zijn hun vaderen.
7 Een voortreffelijke lip past een dwaze niet, veelmin een prins een leugenachtige lip.
8 Het geschenk is in de ogen van zijn heren een aangenaam gesteente; waarheen het zich zal wenden, zal het wel gedijen.
9 Die de overtreding toedekt, zoekt liefde; maar die de zaak weer ophaalt, scheidt de voornaamsten vriend.
10 De bestraffing gaat dieper in de verstandige, dan de zot honderdmaal te slaan.
11 Zekerlijk, de wederspannige zoekt het kwaad; maar een wrede bode zal tegen hem gezonden worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Dat een beer, die van jongen beroofd is, een man tegemoet kome, maar niet een zot in zijn dwaasheid.
13 Die kwaad voor goed vergeldt, het kwaad zal van zijn huis niet wijken.
14 Het begin van krakeel is gelijk een, die het water opening geeft; daarom verlaat de twist, eer hij zich vermengt.
15 Wie de goddeloze rechtvaardigt, en de rechtvaardige verdoemt, zijn de HEERE een gruwel, ja, die beiden.
16 Waarom toch zou in de hand van de zots het koopgeld zijn, om wijsheid te kopen, omdat hij geen verstand heeft?
17 Een vriend heeft te aller tijd lief; en een broer wordt in de benauwdheid geboren.
18 Een verstandeloos mens klapt in de hand, zich borg stellende bij zijn naaste.
19 Die het gekijf liefheeft, heeft de overtreding lief; die zijn deur verhoogt, zoekt verbreking.
20 Wie verdraaid is van hart, zal het goede niet vinden; en die verkeerd is met zijn tong, zal in het kwaad vallen.
21 Wie een zot genereert, die zal hem tot droefheid zijn; en de vader van de dwazen zal zich niet verblijden.
22 Een blij hart zal een medicijn goed maken; maar een verslagen geest zal het gebeente verdrogen.
23 De goddeloze zal het geschenk uit de schoot nemen, om de paden van de rechts te buigen.
24 In het aangezicht van de verstandigen is wijsheid; maar de ogen van de zots zijn in het einde van de aarde.
25 Een zotte zoon is een verdriet voor zijn vader, en bittere droefheid voor degene, die hem gebaard heeft.
26 Het is niet goed, de rechtvaardige ook te doen boeten, dat de prinsen iemand slaan zouden om hetgeen recht is.
27 Wie wetenschap weet, houdt zijn woorden in; en een man van verstand is kostelijk van geest.
28 Een dwaas zelfs, die zwijgt, zal wijs geacht worden, en die zijn lippen toesluit, verstandig.

18
1 Die zich afzondert, tracht naar wat begeerlijks; hij vermengt zich in alle bestendige wijsheid.
2 De zot heeft geen lust aan verstandigheid, maar daarin, dat zijn hart zich ontdekt.
3 Als de goddeloze komt, komt ook de verachting en met schande versmaadheid.
4 De woorden van de mond eens mans zijn diepe wateren; en de springader van de wijsheid is een uitstortende beek.
5 Het is niet goed, het aangezicht van de goddelozen aan te nemen, om de rechtvaardige in het gericht te buigen.
6 De lippen van de zots komen in twist, en zijn mond roept naar slagen.
7 De mond van de zots is hemzelven een verstoring, en zijn lippen een strik van zijn ziel.
8 De woorden van de oorblazers zijn als dergenen, die geslagen zijn, en die dalen in het binnenste van de buiks.
9 Ook die zich slap aanstelt in zijn werk, die is een broer van een doorbrenger.
10 De Naam van de HEERE is een Sterke Toren; de rechtvaardige zal daarhenen lopen, en in een Hoog Vertrek gesteld worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Van de rijken goed is de stad van zijn sterkte, en als een verheven muur in zijn inbeelding.
12 Voor de verbreking zal van de mensen hart zich verheffen; en de nederigheid gaat voor de eer.
13 Die antwoord geeft, eer hij zal gehoord hebben, dat is hem dwaasheid en schande.
14 De geest eens mans zal zijn krankheid ondersteunen; maar een verslagen geest, wie zal die opheffen?
15 Het hart van de verstandigen bekomt wetenschap, en het oor van de wijzen zoekt wetenschap.
16 De gift van de mensen maakt hem ruimte, en zij geleidt hem voor het aangezicht van de groten.
17 Die de eerste is in zijn twistzaak, schijnt rechtvaardig te zijn; maar zijn naaste komt, en hij onderzoekt hem.
18 Het lot doet de geschillen ophouden, en maakt scheiding tussen machtigen.
19 Een broer is weerspanniger dan een sterke stad; en de geschillen zijn als een grendel van een paleis.
20 Van de vrucht van ieders mond zal zijn buik verzadigd worden; hij zal verzadigd worden van de inkomst van zijn lippen.
21 Dood en leven zijn in het geweld van de tong; en een ieder, die ze liefheeft, zal haar vrucht eten.
22 Die een vrouw gevonden heeft, heeft een goede zaak gevonden, en hij heeft welgevallen getrokken van de HEERE.
23 De arme spreekt smekingen; maar de rijke antwoordt harde dingen.
24 Een man, die vrienden heeft, heeft zich vriendelijk te houden; want er is een liefhebber, die meer aankleeft dan een broer.

19
1 De arme, in zijn oprechtheid wandelende, is beter dan de verkeerde van lippen, en die een zot is.
2 Ook is de ziel zonder wetenschap niet goed; en die met de voeten haastig is, zondigt.
3 De dwaasheid van de mensen zal zijn weg verkeren; en zijn hart zal zich tegen de HEERE vergrammen.
4 Het goed brengt veel vrienden toe; maar de arme wordt van zijn vriend gescheiden.
5 Een vals getuige zal niet onschuldig zijn; en die leugenen blaast, zal niet ontkomen.
6 Velen smeken het aangezicht van de prinsen; en een ieder is een vriend desgenen, die giften geeft.
7 Al de broers van de armen haten hem; hoeveel te meer gaan zijn vrienden verre van hem! Hij loopt hen na met woorden, die niets zijn.
8 Die verstand bekomt, heeft zijn ziel lief; hij neemt de verstandigheid waar, om het goede te vinden.
9 Een vals getuige zal niet onschuldig zijn; en die leugenen blaast, zal vergaan.
10 De weelde staat een zot niet wel; hoeveel te min een knecht te heersen over vorsten!
11 Het verstand van de mensen vertraagt zijn toorn; en zijn sieraad is de overtreding voorbij te gaan.
12 Van de koning gramschap is als het brullen eens jongen leeuws; maar zijn welgevallen is als dauw op het kruid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Een zotte zoon is zijn vader grote ellende; en het gekijf van een vrouw als een gestadig druipen.
14 Huis en goed is een erve van de vaderen; maar een verstandige vrouw is van de HEERE.
15 Luiheid doet in diepen slaap vallen; en een bedrieglijke ziel zal hongeren.
16 Die het gebod bewaart, bewaart zijn ziel; die zijn wegen veracht, zal sterven.
17 Die zich van de armen ontfermt, leent de HEERE, en Hij zal hem zijn weldaad vergelden.
18 Tuchtig uw zoon, als er nog hoop is; maar verhef uw ziel niet, om hem te doden.
19 Die groot is van grimmigheid, zal straf dragen; want zo u hem uitredt, zo zult u nog moeten voortvaren.
20 Hoor raad, en ontvang tucht, opdat u in uw laatste wijs bent.
21 In het hart van de mans zijn veel gedachten; maar de raad van de HEERE, die zal bestaan.
22 De wens van de mensen is zijn weldadigheid; maar de arme is beter dan een leugenachtig man.
23 De vreze van de HEERE is ten leven; want men zal verzadigd zijnde vernachten; met het kwaad zal men niet bezocht worden.
24 Een luiaard verbergt de hand in de boezem, en hij zal ze niet weer aan zijn mond brengen.
25 Sla de spotter, zo zal de slechte kloekzinnig worden; en bestraf de verstandige, hij zal wetenschap begrijpen.
26 Wie de vader verwoest, of de moeder verjaagt, is een zoon, die beschaamd maakt, en schande aandoet.
27 Laat af, mijn zoon, horende de tucht, af te dwalen van de redenen van de wetenschap.
28 Een Belialsgetuige bespot het recht; en de mond van de goddelozen slokt de ongerechtigheid in.
29 Gerichten zijn voor de spotters bereid, en slagen voor de rug van de zotten.

20
1 De wijn is een spotter, de sterke drank is woelachtig; al wie daarin dwaalt, zal niet wijs zijn.
2 De schrik van de koning is als het brullen eens jongen leeuws; die zich tegen hem vergramt, zondigt tegen zijn ziel.
3 Het is eer voor een man, van twist af te blijven; maar ieder dwaas zal er zich in mengen.
4 Om de winter zal de luiaard niet ploegen; daarom zal hij bedelen in de oogst, maar er zal niet zijn.
5 De raad in het hart eens mans is als diepe wateren; maar een man van verstand zal die uithalen.
6 Elk van de menigte van de mensen roept zijn weldadigheid uit; maar wie zal een recht trouwen man vinden?
7 De rechtvaardige wandelt steeds in zijn oprechtheid; Gelukkig zijn zijn kinderen na hem.
8 Een koning, zittende op de troon van de gerichts, verstrooit alle kwaad met zijn ogen.
9 Wie kan zeggen: Ik heb mijn hart gezuiverd, ik ben rein van mijn zonde?
10 Tweeërlei weegsteen, tweeërlei efa is de HEERE een gruwel, ja die beide.
11 Een jongen zal ook door zijn handelingen zich bekend maken, of zijn werk zuiver, en of het recht zal wezen.
12 Een horend oor, en een ziend oog heeft de HEERE gemaakt, ja, die beide.
13 Heb de slaap niet lief, opdat u niet arm wordt; open uw ogen, verzadig u met brood.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 Het is kwaad, het is kwaad! zal de koper zeggen; maar als hij weggegaan is, dan zal hij zich beroemen.
15 Goud is er, en menigte van robijnen; maar de lippen de wetenschap zijn een kostelijk kleinood.
16 Als iemand voor een vreemde borg geworden is, neem zijn kleed; en pand hem voor de onbekenden.
17 Het brood van de leugen is de mens zoet; maar daarna zal zijn mond vol van zandsteentjes worden.
18 Elke gedachte wordt door raad bevestigd, daarom voer oorlog met wijze raadslagen.
19 Die als een achterklapper wandelt, openbaart het heimelijke; vermeng u dan niet met hem, die met zijn lippen verlokt.
20 Wie zijn vader of zijn moeder vloekt, diens lamp zal uitgeblust worden in zwarte duisternis.
21 Als een erfenis in het eerste verhaast wordt, zo zal haar laatste niet gezegend worden.
22 Zeg niet: Ik zal het kwaad vergelden; wacht op de HEERE, en Hij zal u verlossen.
23 Tweeërlei weegsteen is de HEERE een gruwel, en de bedrieglijke weegschaal is niet goed.
24 De treden van de mans zijn van de HEERE; hoe zou dan een mens zijn weg verstaan?
25 Het is een strik van de mensen, dat hij het heilige verslindt, en na gedane geloften, onderzoek te doen.
26 Een wijs koning verstrooit de goddelozen, en hij brengt het rad over hen.
27 De ziel van de mensen is een lamp van de HEERE, doorzoekende al de binnenkamers van de buik.
28 Weldadigheid en waarheid bewaren de koning; en door weldadigheid ondersteunt hij zijn troon.
29 Van de jongelingen sieraad is hun kracht, en van de ouden heerlijkheid is de grijsheid.
30 Gezwellen van de wonde zijn in de boze een zuivering, veeleer de slagen van het binnenste van de buik.

21
1 Van de koning hart is in de hand van de HEERE als waterbeken. Hij neigt het tot al wat Hij wil.
2 Alle weg van de mensen is recht in zijn ogen; maar de HEERE weegt de harten.
3 Gerechtigheid en recht te doen is bij de HEERE uitgelezener dan offer.
4 Hoogheid van de ogen, en trotsheid van de harten, en de ploeging van de goddelozen, zijn zonde.
5 De gedachten van de vlijtigen zijn alleen tot overschot; maar van een ieder, die haastig is, alleen tot gebrek.
6 Te arbeiden om schatten met een valse tong, is een voortgedrevene ijdelheid dergenen, die de dood zoeken.
7 De verwoesting van de goddelozen zal hen doorsnijden, omdat zij weigeren recht te doen.
8 De weg van de mensen is gans verkeerd en vreemd; maar het werk van de zuiveren is recht.
9 Het is beter te wonen op een hoek van het dak, dan met een kijfachtige huisvrouw, en dat in een huis van gezelschap.
10 De ziel van de goddelozen begeert het kwaad; zijn naaste krijgt geen genade in zijn ogen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Als men de spotter straft, wordt de slechte wijs; en als men de wijze onderricht, neemt hij wetenschap aan.
12 De rechtvaardige let verstandelijk op van de goddelozen huis, als God de goddelozen in het kwaad stort.
13 Die zijn oor stopt voor het geschrei van de armen, die zal ook roepen, en niet verhoord worden.
14 Een gift in het verborgene houdt de toorn onder, en een geschenk in de schoot de sterke grimmigheid.
15 Het is de rechtvaardige een blijdschap recht te doen; maar voor de werkers van de ongerechtigheid is het verschrikking.
16 Een mens, die van de weg van verstand afdwaalt, zal in de gemeente van de doden rusten.
17 Die blijdschap liefheeft, die zal gebrek lijden; die wijn en olie liefheeft, zal niet rijk worden.
18 De goddeloze is een rantsoen voor de rechtvaardigen, en de trouweloze voor de oprechten.
19 Het is beter te wonen in een woest land, dan bij een zeer kijfachtige en toornige huisvrouw.
20 In van de wijzen woning is een gewenste schat, en olie; maar een zot mens verslindt zulks.
21 Die rechtvaardigheid en weldadigheid najaagt, zal het leven, rechtvaardigheid en eer vinden.
22 De wijze beklimt de stad van de geweldigen, en werpt de sterkte huns vertrouwens neder.
23 Die zijn mond en zijn tong bewaart, bewaart zijn ziel van benauwdheden.
24 Die een hovaardig pocher is, zijn naam is spotter; hij gaat met hovaardige verbolgenheid te werk.
25 De begeerte van de luiaards zal hem doden, want zijn handen weigeren te werken.
26 De gansen dag begeert hij begeerlijke dingen; maar de rechtvaardige zal geven, en niet inhouden.
27 Het offer van de goddelozen is een gruwel; hoeveel te meer, als zij het met een schandelijk voornemen brengen!
28 Een leugenachtig getuige zal vergaan; en een man, die hoort, zal spreken tot overwinning.
29 Een goddeloos man sterkt zich in zijn aangezicht; maar de oprechte, die maakt zijn weg vast.
30 Er is geen wijsheid, en er is geen verstand, en er is geen raad tegen de HEERE.
31 Het paard wordt bereid tegen de dag van de strijds; maar de overwinning is van de HEERE.

22
1 De naam is uitgelezener dan grote rijkdom, de goede gunst dan zilver en dan goud.
2 Rijken en armen ontmoeten elkander; de HEERE heeft hen allen gemaakt.
3 Een kloekzinnig mens ziet het kwaad, en verbergt zich; maar de slechten gaan henen door, en worden gestraft.
4 Het loon van de nederigheid, met de vreze van de HEERE, is rijkdom, en eer, en leven.
5 Doornen en strikken zijn in de weg van de verkeerden; die zijn ziel bewaart, zal zich verre van die maken.
6 Leer de jongen de eerste beginselen naar de eis zijns wegs; als hij ook oud zal geworden zijn, zal hij daarvan niet afwijken.
7 De rijke heerst over de armen; en die ontleent, is van de leners knecht.
8 Die onrecht zaait, zal moeite maaien; en de roede van zijn verbolgenheid zal een einde nemen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Die goed van oog is, die zal gezegend worden; want hij heeft van zijn brood de armen gegeven.
10 Drijf de spotter uit, en het gekijf zal weggaan, en het geschil met de schande zal ophouden.
11 Die de reinheid van de harten liefheeft, wiens lippen aangenaam zijn, diens vriend is de koning.
12 De ogen van de HEERE bewaren de wetenschap; maar de zaken van de trouwelozen zal Hij omkeren.
13 De luiaard zegt: Er is een leeuw buiten; ik mocht op het midden van de straten gedood worden!
14 De mond van de vreemde vrouwen is een diepe gracht; op welken de HEERE vergramd is, zal daarin vallen.
15 De dwaasheid is in het hart van de jongen gebonden; de roede van de tucht zal ze verre van hem wegdoen.
16 Die de arme verdrukt, om het zijne te vermeerderen, en de rijke geeft, komt zekerlijk tot gebrek.
17 Neig uw oor, en hoor de woorden van de wijzen, en stel uw hart tot mijn wetenschap;
18 Want het is liefelijk, als u die in uw binnenste bewaart; zij zullen samen op uw lippen gepast worden.
19 Opdat uw vertrouwen op de HEERE zij, maak ik u die heden bekend; u ook maak ze bekend.
20 Heb ik u niet heerlijke dingen geschreven van allerlei raad en wetenschap?
21 Om u bekend te maken de zekerheid van de redenen van de waarheid; opdat u de redenen van de waarheid antwoorden moogt hen die u zenden.
22 Beroof de arme niet, omdat hij arm is; en verbrijzel de ellendige niet in de poort.
23 Want de HEERE zal hun twistzaak twisten, en Hij zal hen die hen beroven, de ziel roven.
24 Vergezelschap u niet met een grammoedige, en ga niet om met een zeer grimmig man;
25 Opdat u zijn paden niet leert, en een strik over uw ziel haalt.
26 Wees niet onder degenen, die in de hand klappen, onder degenen, die voor schulden borg zijn.
27 Zo u niet had om te betalen, waarom zou men uw bed van onder u wegnemen?
28 Zet de oude palen niet terug, die uw vaderen gemaakt hebben.
29 Hebt u een man gezien, die vaardig in zijn werk is? Hij zal voor het aangezicht van de koningen gesteld worden; voor het aangezicht van de ongeachte lieden zal hij niet gesteld worden.

23
1 Als u aangezeten zult zijn om met een heerser te eten, zo zult u scherp letten op degene, die voor uw aangezicht is.
2 En zet een mes aan uw keel, indien u een gulzig mens bent;
3 Laat u niet gelusten van zijn smakelijke spijzen, want het is een leugenachtig brood.
4 Vermoei u niet om rijk te worden; sta af van uw vernuft.
5 Zult u uw ogen laten vliegen op hetgeen niets is? Want het zal zich zeker vleugelen maken gelijk een arend, die naar de hemel vliegt.
6 Eet het brood niet degene, die boos is van oog, en wees niet belust op zijn smakelijke spijzen;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Want gelijk hij bedacht heeft in zijn ziel, zo zal hij tot u zeggen: Eet en drink! maar zijn hart is niet met u;
8 Uw bete, die u gegeten hebt, zoudt u uitspuwen; en u zoudt uw liefelijke woorden verderven.
9 Spreek niet voor het oor van een zot, want hij zou het verstand uwer woorden verachten.
10 Zet de oude palen niet terug; en kom op de akkers van de wezen niet;
11 Want hun Verlosser is sterk; Die zal hun twistzaak tegen u twisten.
12 Begeef uw hart tot de tucht, en uw oren tot de redenen van de wetenschap.
13 Weer de tucht van de jongen niet; als u hem met de roede zult slaan, zal hij niet sterven.
14 U zult hem met de roede slaan, en zijn ziel van de hel redden.
15 Mijn zoon! zo uw hart wijs is, mijn hart zal blijde zijn, ja, ik.
16 En mijn nieren zullen van vreugde opspringen, als uw lippen billijkheden spreken zullen.
17 Uw hart zij niet nijdig over de zondaren; maar bent te allen dage in de vreze van de HEERE.
18 Want zekerlijk, er is een beloning; en uw verwachting zal niet afgesneden worden.
19 Hoor u. mijn zoon! en word wijs, en richt uw hart op de weg.
20 Bent niet onder de wijnzuipers, noch onder de vleesvreters;
21 Want een zuiper en vraat zal arm worden; en de sluimering doet verscheurde klederen dragen.
22 Hoor naar uw vader, die u verkregen heeft; en veracht uw moeder niet, als zij oud geworden is.
23 Koop de waarheid, en verkoop ze niet, veeleer wijsheid, en tucht, en verstand.
24 De vader van de rechtvaardigen zal zich zeer verheugen; en die een wijzen zoon gewint, zal zich over hem verblijden.
25 Laat uw vader zich verblijden, ook uw moeder; en laat haar zich verheugen, die u gebaard heeft.
26 Mijn zoon! geef mij uw hart, en laat uw ogen mijn wegen bewaren.
27 Want een hoer is een diepe gracht, en een vreemde vrouw is een enge put.
28 Ook loert zij als een rover; en zij vermenigvuldigt de trouwelozen onder de mensen.
29 Bij wien is wee? bij wien och arme? bij wien gekijf? bij wien het beklag? bij wien wonden zonder oorzaak? bij wien de roodheid van de ogen?
30 Bij degenen, die bij de wijn vertoeven; bij degenen, die komen om gemengden drank na te zoeken.
31 Zie de wijn niet aan, als hij zich rood vertoont, als hij in de beker zijn verve geeft, als hij recht opgaat;
32 In zijn einde zal hij als een slang bijten, en steken als een adder.
33 Uw ogen zullen naar vreemde vrouwen zien, en uw hart zal verkeerdheden spreken.
34 En u zult zijn, gelijk een, die in het hart van de zee slaapt; en gelijk een, die in het opperste van de mast slaapt.
35 Men heeft mij geslagen, zult u zeggen, ik ben niet ziek geweest; men heeft mij gebeukt, ik heb het niet gevoeld; wanneer zal ik ontwaken? Ik zal hem nog meer zoeken!

24
1 Bent niet nijdig over de boze lieden, en laat u niet gelusten, om bij hen te zijn.
2 Want hun hart bedenkt verwoesting, en hun lippen spreken moeite.
3 Door wijsheid wordt een huis gebouwd, en door verstandigheid bevestigd;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 En door wetenschap worden de binnenkamers vervuld met alle kostelijk en liefelijk goed.
5 Een wijs man is sterk; en een man van wetenschap maakt de kracht vast.
6 Want door wijze raadslagen zult u voor u de krijg voeren, en in de veelheid van de raadgevers is de overwinning.
7 Alle wijsheid is voor de dwaze te hoog; hij zal in de poort zijn mond niet opendoen.
8 Die denkt om kwaad te doen, die zal men een meester van schandelijke verdichtselen noemen.
9 De gedachte van de dwaasheid is zonde; en een spotter is de mens een gruwel.
10 Vertoont u u slap ten dage van de benauwdheid, uw kracht is nauw.
11 Red degenen, die ter dood gegrepen zijn; want zij wankelen ter doding, zo u u onthoudt.
12 Wanneer u zegt: Ziet, wij weten dat niet; zal Hij, Die de harten weegt, dat niet merken? En Die uwe ziel gadeslaat, zal Hij het niet weten? Want Hij zal de mens vergelden naar zijn werk.
13 Eet honig, mijn zoon! want hij is goed, en honigzeem is zoet voor uw gehemelte.
14 Zodanig is de kennis van de wijsheid voor uw ziel; als u ze vindt, zo zal er beloning wezen, en uw verwachting zal niet afgesneden worden.
15 Loer niet, o goddeloze! op de woning van de rechtvaardigen; verwoest zijn legerplaats niet.
16 Want de rechtvaardige zal zevenmaal vallen, en opstaan; maar de goddelozen zullen in het kwaad struikelen.
17 Verblijd u niet, als uw vijand valt; en als hij struikelt, laat uw hart zich niet verheugen;
18 Opdat het de HEERE niet zie, en het kwaad zij in Zijn ogen en Hij Zijn toorn van hem afkere.
19 Ontsteek u niet over de boosdoeners; bent niet nijdig over de goddelozen.
20 Want de kwade zal geen beloning hebben, de lamp van de goddelozen zal uitgeblust worden.
21 Mijn zoon! vrees de HEERE en de koning; vermeng u niet met hen, die naar verandering staan;
22 Want hun verderf zal haastig ontstaan; en wie weet hun beider ondergang?
23 Deze spreuken zijn ook van de wijzen. Het aangezicht in het gericht te kennen, is niet goed.
24 Die tot de goddeloze zegt: U bent rechtvaardig; die zullen de volken vervloeken, de natien zullen hem gram zijn.
25 Maar voor degenen, die hem bestraffen, zal liefelijkheid zijn; en de zegen van de goeds zal op hen komen.
26 Men zal de lippen kussen dergenen, die rechte woorden antwoordt.
27 Beschik uw werk daarbuiten, en bereid het voor u op de akker, en bouw daarna uw huis.
28 Wees niet zonder oorzaak getuige tegen uw naaste; want zoudt u verleiden met uw lip?
29 Zeg niet: Zoals hij mij gedaan heeft, zo zal ik hem doen; ik zal een ieder vergelden naar zijn werk.
30 Ik ging voorbij de akker eens luiaards, en voorbij de wijngaard van een verstandeloos mens;
31 En ziet, hij was gans opgeschoten van distels; zijn gedaante was met netels bedekt, en zijn stenen scheidsmuur was afgebroken.
32 Als ik dat aanschouwde, nam ik het ter harte; ik zag het, en nam onderwijzing aan;
33 Een weinig slapens, een weinig sluimerens, en weinig handvouwens, al nederliggende;
34 Zo zal uw armoede u overkomen, als een wandelaar, en uw velerlei gebrek als een gewapend man.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

25
1 Dit zijn ook spreuken van Salomo, die de mannen van Hizkia, de koning van Juda, uitgeschreven hebben.
2 Het is Gods eer een zaak te verbergen; maar de eer van de koningen een zaak te doorgronden.
3 Aan de hoogte van de hemels, en aan de diepte van de aarde, en aan het hart van de koningen is geen doorgronding.
4 Doe het schuim van het zilver weg, en er zal een vat voor de smelter uitkomen;
5 Doe de goddelozen weg van het aangezicht van de koning, en zijn troon zal door gerechtigheid bevestigd worden.
6 Praal niet voor het aangezicht van de koning, en sta niet in de plaats van de groten;
7 Want het is beter, dat men tot u zegge: Kom hier bovenaan, dan dat men u vernedere voor het aangezicht eens prinsen, die uw ogen gezien hebben.
8 Vaar niet haastig voort om te twisten, opdat u misschien in het laatste daarvan niet wat doet, als uw naaste u zou mogen beschaamd hebben.
9 Twist uw twistzaak met uw naaste; maar openbaar het heimelijke van een ander niet;
10 Opdat degene, die het hoort, u niet smade; want uw kwaad gerucht zou niet afgekeerd worden.
11 Een rede, op zijn pas gesproken, is als gouden appelen in zilveren gebeelde schalen.
12 Een wijs bestraffer bij een horend oor, is een gouden oorsiersel, en een halssieraad van het fijnste goud.
13 Een trouw gezant is hen die hem zenden, als de koude van de sneeuw ten dage van de oogstes; want hij verkwikt zijns heren ziel.
14 Een man, die zichzelf beroemt over een valse gift, is als wolken en wind, waar geen regen bij is.
15 Een overste wordt door lankmoedigheid overreed; en een zachte tong breekt het gebeente.
16 Hebt u honig gevonden, eet dat u genoeg is; opdat u misschien daarvan niet zat wordt, en die uitspuwt.
17 Spaar uw voet van het huis uws naasten, opdat hij niet zat van u worde, en u hate.
18 Een man, tegen zijn naaste een valse getuigenis sprekende, is een hamer, en zwaard, en scherpe pijl.
19 Het vertrouwen op een trouweloze, ten dage van de benauwdheid, is als een gebroken tand en verstuikte voet.
20 Die liederen zingt bij een treurig hart, is gelijk hij, die een kleed aflegt ten dage van de koude, en als edik op salpeter.
21 Indien dengene, die u haat, hongert, geef hem brood te eten; en zo hij dorstig is, geef hem water te drinken;
22 Want u zult vurige kolen op zijn hoofd hopen, en de HEERE zal het u vergelden.
23 De noordenwind verdrijft de regen, en een vergramd aangezicht de verborgen tong.
24 Het is beter te wonen op een hoek van het dak, dan met een kijfachtige huisvrouw, en dat in een huis van gezelschap.
25 Een goede tijding uit een ver land is als koud water op een vermoeide ziel.
26 De rechtvaardige, wankelende voor het aangezicht van de goddelozen, is een beroerde fontein, en verdorven springader.
27 Veel honigs te eten is niet goed; maar de onderzoeking van de heerlijkheid van zulke dingen is eer.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

28 Een man, die zijn geest niet weerhouden kan, is een opengebrokene stad zonder muur.

26

1 Gelijk de sneeuw in de zomer, en gelijk de regen in de oogst, zo past de zot de eer niet.
2 Gelijk de mus is tot wegzweven, gelijk een zwaluw tot vervliegen, zo zal een vloek, die zonder oorzaak is, niet komen.
3 Een zweep is voor het paard, een toom voor de ezel, en een roede voor de rug van de zotten.
4 Antwoord de zot naar zijn dwaasheid niet, opdat u ook hem niet gelijk wordt.
5 Antwoord de zot naar zijn dwaasheid, opdat hij in zijn ogen niet wijs zij.
6 Hij snijdt zich de voeten af, en drinkt geweld, die boodschappen zendt door de hand van een zot.
7 Hef de benen van de kreupele op; zo is een spreuk in de mond van de zotten.
8 Gelijk hij, die een edel gesteente in een slinger bindt, zo is hij, die de zot eer geeft.
9 Gelijk een doorn gaat in de hand eens dronkaards, zo is een spreuk in de mond van de zotten.
10 De groten doen een ieder verdriet aan, en huren de zotten, en huren de overtreders.
11 Gelijk een hond tot zijn uitspuwsel wederkeert, zo herneemt de zot zijn dwaasheid.
12 Hebt u een man gezien, die wijs in zijn ogen is! Van een zot is meer verwachting dan van hem.
13 De luiaard zegt: Er is een felle leeuw op de weg, een leeuw is op de straten.
14 Een deur keert om op haar herre, zo de luiaard op zijn bed.
15 De luiaard verbergt zijn hand in de boezem, hij is te moede, om die weer tot zijn mond te brengen.
16 De luiaard is wijzer in zijn ogen, dan zeven, die met rede antwoorden.
17 De voorbijgaande, die zich vertoornt in een twist, die hem niet aangaat, is gelijk die een hond bij de oren grijpt.
18 Gelijk een, die zich veinst te razen, die vuursprankelen, pijlen en dodelijke dingen werpt;
19 Zo is een man, die zijn naaste bedriegt, en zegt: Jok ik er niet mede?
20 Als er geen hout is, gaat het vuur uit; en als er geen oorblazer is, wordt het gekijf gestild.
21 De dove kool is om de vurige kool, en het hout om het vuur; zo is een kijfachtig man, om twist te ontsteken.
22 De woorden van de oorblazers zijn als dergenen, die geslagen zijn, en die dalen in het binnenste van de buik.
23 Brandende lippen, en een boos hart, zijn als een potscherf met schuim van zilver overtogen.
24 Die haat draagt, houdt zich vreemd met zijn lippen; maar in zijn binnenste stelt hij bedrog aan.
25 Als hij met zijn stem smeekt, geloof hem niet, want zeven gruwelen zijn in zijn hart.
26 Wiens haat door bedrog bedekt is, diens boosheid zal in de gemeente geopenbaard worden.
27 Die een kuil graaft, zal er in vallen, en die een steen wentelt, op hem zal hij wederkeren.
28 Een valse tong haat degenen, die zij verbrijzelt; en een gladde mond maakt omstoting.

27

1 Beroem u niet over de dag van morgen; want u weet niet, wat de dag zal baren.
2 Laat u een vreemde prijzen, en niet uw mond; een onbekende, en niet uw lippen.
3 Een steen is zwaar, en het zand gewichtig; maar de toornigheid van de dwazen is zwaarder dan die beide.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Grimmigheid en overloping van toorn is wreedheid; maar wie zal voor nijdigheid bestaan?
5 Openbare bestraffing is beter dan verborgene liefde.
6 De wonden van de liefhebbers zijn getrouw; maar de kussen van de haters zijn af te bidden.
7 Een verzadigde ziel vertreedt het honigzeem; maar aan een hongerige ziel is alle bitter zoet.
8 Gelijk een vogel is, die uit zijn nest omdoolt, zo is een man, die omdoolt uit zijn plaats.
9 Olie en reukwerk verblijdt het hart; zo is de zoetigheid van iemands vriend, vanwege de raad van de ziel.
10 Verlaat uw vriend, noch de vriend uws vaders niet; en ga ten huize uws broers niet op de dag van uw tegenspoed. Beter is een gebuur die nabij is, dan een broer, die verre is.
11 Bent wijs, mijn zoon, en verblijd mijn hart; opdat ik mijn smader wat te antwoorden heb.
12 De kloekzinnige ziet het kwaad, en verbergt zich; de slechten gaan henen door, en worden gestraft.
13 Als iemand voor een vreemde borg geworden is, neem zijn kleed, en pand hem voor een onbekende vrouw.
14 Die zijn vriend zegent met luider stem, zich van de morgens vroeg opmakende, het zal hem tot een vloek gerekend worden.
15 Een gedurige druiping ten dage van de slagregens en een kijfachtige huisvrouw zijn even gelijk.
16 Elkeen, die haar verbergt, zou de wind verbergen, en de olie van zijn rechterhand, die roept.
17 Ijzer scherpt men met ijzer; zo scherpt een man het aangezicht zijns naasten.
18 Die de vijgenboom bewaart, zal zijn vrucht eten; en die zijn heer waarneemt, zal geëerd worden.
19 Gelijk in het water het aangezicht is tegen het aangezicht, zo is van de mensen hart tegen de mens.
20 De hel en het verderf worden niet verzadigd; zo worden de ogen van de mensen niet verzadigd.
21 De smeltkroes is voor het zilver, en de oven voor het goud; zo is een man naar zijn lof te proeven.
22 Al stiet u de dwaas in een mortier met een stamper, in het midden van het gestoten graan, zijn dwaasheid zou van hem niet afwijken.
23 Bent naarstig, om het aangezicht uwer schapen te kennen; zet uw hart op de kudden.
24 Want de schat is niet tot in eeuwigheid; of zal de kroon van geslacht tot geslacht zijn?
25 Als het gras zich openbaart, en de grasscheuten gezien worden, laat de kruiden van de bergen verzameld worden.
26 De lammeren zullen zijn tot uw kleding, en de bokken de prijs van de velds.
27 Daartoe zult u genoegzaamheid van geitenmelk hebben tot uw spijze, tot spijze van uw huis, en leeftocht uwer maagden.

28
1 De goddelozen vlieden, waar geen vervolger is; maar elk rechtvaardige is moedig, als een jonge leeuw.
2 Om de overtreding van de lands zijn zijn vorsten vele; maar om verstandige en wetende mensen zal insgelijks verlenging wezen.
3 Een arm man, die de geringen verdrukt, is een wegvagende regen, zodat er geen brood zij.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Die de wet verlaten, prijzen de goddelozen; maar die de wet bewaren, mengen zich in strijd tegen hen.
5 De kwade lieden verstaan het recht niet; maar die de HEERE zoeken, verstaan alles.
6 De arme, wandelende in zijn oprechtheid, is beter, dan die verkeerd is van wegen, al is hij rijk.
7 Die de wet bewaart, is een verstandig zoon; maar die van de vraten metgezel is, beschaamt zijn vader.
8 Die zijn goed vermeerdert met woeker en met overwinst, vergadert dat voor degene, die zich van de armen ontfermt.
9 Die zijn oor afwendt van de wet te horen, diens gebed zelfs zal een gruwel zijn.
10 Die de oprechten doet dwalen op een kwaden weg, zal zelf in zijn gracht vallen; maar de vromen zullen het goede beërven.
11 Een rijk man is wijs in zijn ogen; maar de arme, die verstandig is, doorzoekt hem.
12 Als de rechtvaardigen opspringen van vreugde, is er grote heerlijkheid; maar als de goddelozen opkomen, wordt de mens nauw gezocht.
13 Die zijn overtredingen bedekt, zal niet voorspoedig zijn; maar die ze bekent en laat, zal barmhartigheid verkrijgen.
14 Gelukkig is de mens, die permanent vreest; maar die zijn hart verhardt, zal in het kwaad vallen.
15 De goddeloze, heersende over een arm volk, is een brullende leeuw, en een beer, die ginds en weer loopt.
16 Een vorst, die van alle verstand gebrek heeft, is ook veelvoudig in verdrukkingen; maar die de gierigheid haat, zal de dagen verlengen.
17 Een mens, gedrukt om het bloed van een ziel, zal naar de kuil snellen; men ondersteune hem niet!
18 Die oprecht wandelt, zal behouden worden; maar die zich verkeerdelijk gedraagt in twee wegen, zal in de enen vallen.
19 Die zijn land bouwt, zal met brood verzadigd worden; maar die ijdele mensen volgt, zal met armoede verzadigd worden.
20 Een gans getrouw man zal veelvoudig zijn in zegeningen; maar die haastig is, om rijk te worden, zal niet onschuldig wezen.
21 De aangezichten te kennen, is niet goed; want een man zal om een stuk broods overtreden.
22 Die zich haast naar goed, is een man van een boos oog; maar hij weet niet, dat het gebrek hem overkomen zal.
23 Die een mens bestraft, zal achterna gunst vinden, meer dan die met de tong vleit.
24 Wie zijn vader of zijn moeder berooft, en zegt: Het is geen overtreding; die is van de verdervenden mans gezel.
25 Die grootmoedig is, verwekt gekijf; maar die op de HEERE vertrouwt, zal vet worden.
26 Die op zijn hart vertrouwt, die is een zot; maar die in wijsheid wandelt, die zal ontkomen.
27 Die de armen geeft, zal geen gebrek hebben; maar die zijn ogen verbergt, zal veel vervloekt worden.
28 Als de goddelozen opkomen, verbergt zich de mens; maar als zij omkomen, vermenigvuldigen de rechtvaardigen.

29

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Een man, die, dikwijls bestraft zijnde, de nek verhardt, zal schielijk verbroken worden, zodat er geen genezen aan is.
2 Als de rechtvaardigen groot worden, verblijdt zich het volk; maar als de goddeloze heerst, zucht het volk.
3 Een man, die de wijsheid bemint, verblijdt zijn vader; maar die een metgezel van de hoeren is, brengt het goed door.
4 Een koning houdt het land staande door het recht; maar een, die tot geschenken genegen is, verstoort hetzelve.
5 Een man, die zijn naaste vleit, spreidt een net uit voor zijn gangen.
6 In de overtreding eens bozen mans is een strik; maar de rechtvaardige juicht en is blijde.
7 De rechtvaardige neemt kennis van de rechtszaak van de armen; maar de goddeloze begrijpt de wetenschap niet.
8 Spotdrijvende lieden blazen een stad aan brand; maar de wijzen keren de toorn af.
9 Een wijs man, met een dwaas man in rechten zich begeven hebbende, hetzij dat hij beroerd is of lacht, zo is er toch geen rust.
10 Bloedgierige lieden haten de vrome; maar de oprechten zoeken zijn ziel.
11 Een zot laat zijn gansen geest uit, maar de wijze weerhoudt die achterwaarts.
12 Een heerser, die op leugentaal acht geeft, al zijn dienaars zijn goddeloos.
13 De arme en de bedrieger ontmoeten elkander; de HEERE verlicht hun beider ogen.
14 Een koning, die de armen in trouw recht doet, diens troon zal in eeuwigheid bevestigd worden.
15 De roede, en de bestraffing geeft wijsheid; maar een kind, dat aan zich zelf gelaten is, beschaamt zijn moeder.
16 Als de goddelozen velen worden, wordt de overtreding veel; maar de rechtvaardigen zullen hun val aanzien.
17 Tuchtig uw zoon, en hij zal u gerustheid aandoen, en hij zal uw ziel vermakelijkheden geven.
18 Als er geen profetie is, wordt het volk ontbloot; maar Gelukkig is hij, die de wet bewaart.
19 Een knecht zal door de woorden niet getuchtigd worden; hoewel hij u verstaat, nochtans zal hij niet antwoorden.
20 Hebt u een man gezien, die haastig in zijn woorden is? Van een zot is meer verwachting dan van hem.
21 Als men zijn knecht van jongs op weeldig houdt, hij zal in zijn laatste een zoon willen zijn.
22 Een toornig man verwekt gekijf; en de grammoedige is veelvoudig in overtreding.
23 De hoogmoed van de mensen zal hem vernederen; maar de nederige van geest zal de eer vasthouden.
24 Die met een dief deelt, haat zijn ziel; hij hoort een vloek, en hij geeft het niet te kennen.
25 De siddering van de mensen legt een strik; maar die op de HEERE vertrouwt, zal in een hoog vertrek gesteld worden.
26 Velen zoeken het aangezicht van de heersers; maar een ieders recht is van de HEERE.
27 Een ongerechtig man is de rechtvaardige een gruwel; maar die recht is van weg, is de goddeloze een gruwel.

30

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 De woorden van Agur, de zoon van Jake; een last. De man spreekt tot Ithiel, tot Ithiel en Uchal.
2 Voorwaar, ik ben onverstandiger dan iemand; en ik heb geen mensenverstand;
3 En ik heb geen wijsheid geleerd, noch de wetenschap van de heiligen gekend.
4 Wie is ten hemel opgeklommen, en nedergedaald? Wie heeft de wind in Zijn vuisten verzameld? Wie heeft de wateren in een kleed gebonden? Wie heeft al de einden van de aarde gesteld? Hoe is Zijn Naam, en hoe is de Naam Zijns Zoons, zo u het weet?
5 Alle rede Gods is doorlouterd; Hij is een Schild hen die op Hem betrouwen.
6 Doe niet tot Zijn woorden, opdat Hij u niet bestraffe, en u leugenachtig bevonden wordt.
7 Twee dingen heb ik van U begeerd, onthoud ze mij niet, eer ik sterve;
8 Ijdelheid en leugentaal doe verre van mij; armoede of rijkdom geef mij niet; voed mij met het brood van mijn bescheiden deels;
9 Opdat ik, zat zijnde, U dan niet verloochene, en zegge: Wie is de HEERE? of dat ik, verarmd zijnde, dan niet stele, en de Naam van mijn Gods aantaste.
10 Achterklap niet van de knecht bij zijn heer, opdat hij u niet vloeke, en u schuldig wordt.
11 Daar is een geslacht, dat zijn vader vervloekt, en zijn moeder niet zegent;
12 Een geslacht, dat rein in zijn ogen is, en van zijn drek niet gewassen is;
13 Een geslacht, welks ogen hoog zijn, en welks oogleden verheven zijn;
14 Een geslacht, welks tanden zwaarden, en welks baktanden messen zijn, om de ellendigen van de aarde en de nooddruftigen van onder de mensen te verteren.
15 De bloedzuiger heeft twee dochters: Geef, geef! Deze drie dingen worden niet verzadigd; ja, vier zeggen niet: Het is genoeg!
16 Het graf, de gesloten baarmoeder, de aarde, die van water niet verzadigd wordt, en het vuur zegt niet: Het is genoeg!
17 Het oog, dat de vader bespot, of de gehoorzaamheid van de moeder veracht, dat zullen de raven van de beek uitpikken, en van de arends jongen zullen het eten.
18 Deze drie dingen zijn voor mij te wonderlijk, ja, vier, die ik niet weet:
19 De weg eens arends in de hemel; de weg van een slang op een rotssteen; de weg van een schip in het hart van de zee; en de weg eens mans bij een maagd.
20 Zo is de weg van een overspelige vrouw; zij eet en wist haar mond, en zegt: Ik heb geen ongerechtigheid gewrocht!
21 Om drie dingen ontroert zich de aarde, ja, om vier, die zij niet dragen kan:
22 Om een knecht, als hij regeert; en een dwaas, als hij van brood verzadigd is;
23 Om een hatelijke vrouw, als zij getrouwd wordt; en een dienstmaagd, als zij erfgenaam is van haar vrouw.
24 Deze vier zijn van de kleinste van de aarde; doch dezelve zijn wijs, met wijsheid wel voorzien.
25 De mieren zijn een onsterk volk; evenwel bereiden zij in de zomer haar spijs.
26 De konijnen zijn een machteloos volk; nochtans stellen zij hun huis in de rotssteen.
27 De sprinkhanen hebben geen koning; nochtans gaan zij allen uit, zich verdelende in hopen.
28 De spinnekop grijpt met de handen, en is in de paleizen van de koningen.
29 Deze drie maken een goeden tred; ja, vier zijn er, die een goeden gang maken;
30 De oude leeuw geweldig onder de gedierten, die voor niemand zal wederkeren;
31 Een windhond van goede lenden, of een bok; en een koning, die niet tegen te staan is.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

32 Zo u dwaselijk gehandeld hebt, met u te verheffen, en zo u kwaad bedacht hebt, de hand op de mond!
33 Want de drukking van de melk brengt boter voort, en de drukking van de neus brengt bloed voort, en de drukking van de toorns brengt twist voort.

31
1 De woorden van de koning Lemuel; de last, maarmede zijn moeder hem onderwees.
2 Wat, o mijn zoon, en wat, o zoon van mijn buik? ja, wat, o zoon van mijn geloften?
3 Geeft aan de vrouwen uw vermogen niet, noch uw wegen, om koningen te verdelgen.
4 Het komt de koningen niet toe, o Lemuel! het komt de koningen niet toe wijn te drinken, en de prinsen, sterken drank te begeren;
5 Opdat hij niet drinke, en het gezette vergete, en de rechtszaak van alle verdrukten verandere.
6 Geeft sterken drank degene, die verloren gaat, en wijn hen die bitterlijk bedroefd van ziel zijn;
7 Dat hij drinke, en zijn armoede vergete, en van zijn moeite niet meer gedenke.
8 Open uw mond voor de stomme, voor de rechtszaak van allen, die omkomen zouden.
9 Open uw mond; oordeel gerechtelijk, en doe de verdrukte en nooddruftige recht.
10 Aleph. Wie zal een deugdelijke huisvrouw vinden? Want haar waardij is verre boven de robijnen.
11 Beth. Het hart haars heren vertrouwt op haar, zodat hem geen goed zal ontbreken.
12 Gimel. Zij doet hem goed en geen kwaad, al de dagen haars levens.
13 Daleth. Zij zoekt wol en vlas, en werkt met lust harer handen.
14 He. Zij is als de schepen eens koopmans; zij doet haar brood van verre komen.
15 Vau. En zij staat op, als het nog nacht is, en geeft haar huis spijze, en haar dienstmaagden het bescheiden deel.
16 Zain. Zij denkt om een akker, en krijgt hem; van de vrucht harer handen plant zij een wijngaard.
17 Cheth. Zij gordt haar lenden met kracht, en zij versterkt haar armen.
18 Teth. Zij smaakt, dat haar koophandel goed is; haar lamp gaat van de nachts niet uit.
19 Jod. Zij steekt haar handen uit naar de spil, en haar handpalmen vatten de spinrok.
20 Caph. Zij breidt haar handpalm uit tot de ellendige; en zij steekt haar handen uit tot de nooddruftige.
21 Lamed. Zij vreest voor haar huis niet vanwege de sneeuw; want haar gehele huis is met dubbele klederen gekleed.
22 Mem. Zij maakt voor zich tapijtsieraad; haar kleding is fijn linnen en purper.
23 Nun. Haar man is bekend in de poorten, als hij zit met de oudsten van het land.
24 Samech. Zij maakt fijn lijnwaad en verkoopt het; en zij levert de koopman gordelen.
25 Ain. Sterkte en heerlijkheid zijn haar kleding; en zij lacht over de nakomenden dag.
26 Pe. Zij doet haar mond open met wijsheid; en op haar tong is leer van de goeddadigheid.
27 Tsade. Zij beschouwt de gangen van haar huis; en het brood van de luiheid eet zij niet.
28 Koph. Haar kinderen staan op, en roemen haar Gelukkig; ook haar man, en hij prijst haar, en zei::
29 Resch. Vele dochters hebben deugdelijke gehandeld; maar u gaat die allen te boven.
30 Schin. De bevalligheid is bedrog, en de schoonheid ijdelheid; maar een vrouw, die de HEERE vreest, die zal geprezen worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

31 Thau. Geef haar van de vrucht harer handen, en laat haar werken haar prijzen in de poorten.

JOB

1

1 Er was een man in het land Uz, zijn naam was Job; en dezelve man was oprecht, en vroom, en godvrezende, en wijkende van het kwaad.
2 En hem werden zeven zonen en drie dochters geboren.
3 Daartoe was zijn vee zeven duizend schapen, en drie duizend kamelen, en vijfhonderd juk ossen, en vijfhonderd ezelinnen; ook was zijn dienstvolk zeer veel; zodat deze man groter was dan al die van het oosten.
4 En zijn zonen gingen, en maakten maaltijden in ieders huis op zijn dag; en zij zonden henen, en nodigden hun drie zusters, om met hen te eten en te drinken.
5 Het gebeurde dan, als de dagen van de maaltijden omgegaan waren, dat Job heenzond, en hen heiligde en van de morgens vroeg opstond, en brandoffers offerde naar hun aller getal; want Job zei: Misschien hebben mijn kinderen gezondigd, en God in hun hart gezegend. Zo deed Job al die dagen.
6 Er was nu een dag, als de kinderen Gods kwamen, om zich voor de HEERE te stellen, dat de satan ook in het midden van hen kwam.
7 Toen zei de HEERE tot de satan: Van waar komt u ? En de satan antwoordde de HEERE, en zei: Van om te trekken op de aarde, en van die te doorwandelen.
8 En de HEERE zei tot de satan: Hebt u ook acht geslagen op Mijn knecht Job? Want niemand is op de aarde gelijk hij, een man oprecht en vroom, godvrezende en wijkende van het kwaad.
9 Toen antwoordde de satan de HEERE, en zei: Is het om niet, dat Job God vreest?
10 Hebt U niet een betuining gemaakt voor hem, en voor zijn huis, en voor al wat hij heeft rondom? Het werk van zijn handen hebt U gezegend, en zijn vee is in menigte uitgebroken in de lande.
11 Maar toch strek nu Uw hand uit, en tast aan alles, wat hij heeft; zo hij U niet in Uw aangezicht zal zegenen?
12 En de HEERE zei tot de satan: Zie, al wat hij heeft, zij in uw hand; alleen aan hem strek uw hand niet uit. En de satan ging uit van het aangezicht van de HEERE.
13 Er was nu een dag, als zijn zonen en zijn dochters aten, en wijn dronken in het huis van hun broer, de eerstgeborene.
14 Dat een bode tot Job kwam, en zei: De runderen waren ploegende, en de ezelinnen weidende aan hun zijden.
15 Doch de Sabeers deden een inval, en namen ze, en sloegen de jongeren met de scherpte van het zwaard; en ik ben maar alleen ontkomen, om het u aan te zeggen.
16 Als deze nog sprak, zo kwam een ander, en zei: Het vuur Gods viel uit de hemel, en ontstak onder de schapen en onder de jongeren, en verteerde ze; en ik ben maar alleen ontkomen, om het u aan te zeggen.
17 Als deze nog sprak, zo kwam een ander, en zei: De Chaldeeën stelden drie hopen, en vielen op de kamelen aan, en namen ze, en sloegen de jongeren met de scherpte van het zwaard; en ik ben maar alleen ontkomen, om het u aan te zeggen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Als deze nog sprak, zo kwam een ander, en zei: Uw zonen en uw dochters aten, en dronken wijn, in het huis van hun broer, de eerstgeborene;
19 En zie, een grote wind kwam van over de woestijn, en stiet aan de vier hoeken van het huis, en het viel op de jongelingen, dat ze stierven; en ik ben maar alleen ontkomen, om het u aan te zeggen.
20 Toen stond Job op, en scheurde zijn mantel, en schoor zijn hoofd, en viel op de aarde, en boog zich neder;
21 En hij zei: Naakt ben ik uit van mijn moeders buik gekomen, en naakt zal ik daarhenen wederkeren. De HEERE heeft gegeven, en de HEERE heeft genomen; de Naam van de HEERE zij geloofd!
22 In dit alles zondigde Job niet, en schreef Gode niets ongerijmds toe.

2
1 Wederom was er een dag, als de kinderen Gods kwamen, om zich voor de HEERE te stellen, dat de satan ook in het midden van hen kwam, om zich voor de HEERE te stellen.
2 Toen zei de HEERE tot de satan: Van waar komt u ? En de satan antwoordde de HEERE, en zei: Van om te trekken op de aarde, en van die te doorwandelen.
3 En de HEERE zei tot de satan: Hebt u ook acht geslagen op Mijn knecht Job? Want niemand is op de aarde gelijk hij, een man, oprecht en vroom, godvrezende en wijkende van het kwaad; en hij houdt nog vast aan zijn oprechtheid, hoewel u Mij tegen hem opgehitst hebt, om hem te verslinden zonder oorzaak.
4 Toen antwoordde de satan de HEERE, en zei: Huid voor huid, en al wat iemand heeft, zal hij geven voor zijn leven.
5 Doch strek nu Uw hand uit, en tast zijn gebeente en zijn vlees aan; zo hij U niet in Uw aangezicht zal zegenen!
6 En de HEERE zei tot de satan: Zie, hij zij in uw hand, doch verschoon zijn leven.
7 Toen ging de satan uit van het aangezicht van de HEERE, en sloeg Job met boze zweren, van zijn voetzool af tot zijn schedel toe.
8 En hij nam zich een potscherf, om zich daarmede te schrabben, en hij zat neder in het midden van de as.
9 Toen zei zijn huisvrouw tot hem: Houdt u nog vast aan uw oprechtheid? Zegen God, en sterf.
10 Maar hij zei tot haar: U spreekt als een van de zottinnen spreekt; ja, zouden wij het goede van God ontvangen, en het kwade niet ontvangen? In dit alles zondigde Job met zijn lippen niet.
11 Als nu de drie vrienden van Job gehoord hadden al dit kwaad, dat over hem gekomen was, kwamen zij, ieder uit zijn plaats, Elifaz, de Themaniet, en Bildad, de Suhiet, en Zofar, de Naamathiet; en zij waren het eens geworden, dat zij kwamen om hem te beklagen, en om hem te vertroosten.
12 En toen zij hun ogen van verre ophieven, kenden zij hem niet, en hieven hun stem op, en weenden; daartoe scheurden zij een ieder zijn mantel, en strooiden stof op hun hoofden naar de hemel.
13 Zo zaten zij met hem op de aarde, zeven dagen en zeven nachten; en niemand sprak tot hem een woord, want zij zagen, dat de smart zeer groot was.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3
1 Daarna opende Job zijn mond, en vervloekte zijn dag.
2 Want Job antwoordde en zei:
3 De dag verga, waarin ik geboren ben, en de nacht, waarin men zei: Een jongen is ontvangen;
4 Die dag zij duisternis; dat God naar hem niet vrage van boven; en dat geen glans over hem schijne;
5 Dat de duisternis en van de doods schaduw hem verontreinigen; dat wolken over hem wonen; dat hem verschrikken de zwarte dampen van de dag!
6 Die nacht, donkerheid neme hem in; dat hij zich niet verheuge onder de dagen van de jaars; dat hij in het getal van de maanden niet kome!
7 Ziet, die nacht zij eenzaam; dat geen vrolijk gezang daarin kome;
8 Dat hem vervloeken de vervloekers van de dag, die bereid zijn hun rouw te verwekken;
9 Dat de sterren van zijn schemertijd verduisterd worden; hij wachte naar het licht, en het worde niet; en hij zie niet de oogleden van de dageraad!
10 Omdat hij niet toegesloten heeft de deuren van mijn buik, noch verborgen de moeite van mijn ogen.
11 Waarom ben ik niet gestorven van de baarmoeder af, en heb de geest gegeven, als ik uit de buik voortkwam?
12 Waarom zijn mij de knieën voorgekomen, en waartoe de borsten, opdat ik zuigen zou?
13 Want nu zou ik neerliggen, en stil zijn; ik zou slapen, dan zou voor mij rust wezen;
14 Met de koningen en raadsheren van de aarde, die voor zich woeste plaatsen bebouwden;
15 Of met de vorsten, die goud hadden, die hun huizen met zilver vervulden.
16 Of als een verborgene misdracht, zou ik niet zijn; als de kinderkens, die het licht niet gezien hebben.
17 Daar houden de bozen op van beroering, en daar rusten de vermoeiden van kracht;
18 Daar zijn de gebondenen te zamen in rust; zij horen de stem van de drijvers niet.
19 De kleine en de grote is daar; en de knecht vrij van zijn heer.
20 Waarom geeft Hij de ellendigen het licht, en het leven de bitterlijk bedroefden van gemoed?
21 Die verlangen naar de dood, maar hij is er niet; en graven daarnaar meer dan naar verborgene schatten;
22 Die blijde zijn tot opspringens toe, en zich verheugen, als zij het graf vinden;
23 Aan de man, wiens weg verborgen is, en die God overdekt heeft?
24 Want voor mijn brood komt mijn zuchting; en mijn brullingen worden uitgestort als water.
25 Want ik vreesde een vreze, en zij is mij aangekomen; en wat ik schroomde, is mij overkomen.
26 Ik was niet gerust; en was niet stil, en rustte niet; en de beroering is gekomen.

4
1 Toen antwoordde Elifaz, de Themaniet, en zei:
2 Zo wij een woord opnemen tegen u, zult u verdrietig zijn? Nochtans wie zal zich van woorden kunnen onthouden?
3 Zie, u hebt velen onderwezen, en u hebt slappe handen gesterkt;
4 Uw woorden hebben de struikelende opgericht, en de krommende knieën hebt u vastgesteld;
5 Maar nu komt het aan u, en u bent verdrietig; het raakt tot u, en u wordt beroerd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Was niet uw vreze Gods uw hoop, en de oprechtheid uwer wegen uw verwachting?
7 Gedenk toch, wie is de onschuldige, die vergaan zij; en waar zijn de oprechten verdelgd?
8 Maar zoals ik gezien heb: die ondeugd ploegen, en moeite zaaien, maaien dezelve.
9 Van de adem Gods vergaan zij, en van het geblaas van Zijn neus worden zij verdaan.
10 De brulling van de leeuw, en de stem van de fellen leeuw, en de tanden van de jonge leeuwen worden verbroken.
11 De oude leeuw vergaat, omdat er geen roof is, en de jongens eens oudachtigen leeuws worden verstrooid.
12 Voorts is tot mij een woord heimelijk gebracht, en mijn oor heeft een weinigje daarvan gevat;
13 Onder de gedachten van de gezichten van de nachts, als diepe slaap valt op de mensen;
14 Kwam mij schrik en beving over, en verschrikte de veelheid van mijn beenderen.
15 Toen ging voorbij mijn aangezicht een geest; hij deed het haar van mijn vlees te berge rijzen.
16 Hij stond, doch ik kende zijn gedaante niet; een beeltenis was voor mijn ogen; er was stilte, en ik hoorde een stem, en zei::
17 Zou een mens rechtvaardiger zijn dan God? Zou een man reiner zijn dan zijn Maker?
18 Zie, op Zijn knechten zou Hij niet vertrouwen; hoewel Hij in Zijn engelen klaarheid gesteld heeft.
19 Hoeveel te min op degenen, die lemen huizen bewonen, welker grondslag in het stof is? Zij worden verbrijzeld voor de motten.
20 Van de morgen tot de avond worden zij vermorzeld; zonder dat men er acht op slaat, vergaan zij in eeuwigheid.
21 Verreist niet hun uitnemendheid met hen? Zij sterven, maar niet in wijsheid.

5
1 Roep nu, zal er iemand zijn, die u antwoorde? En tot wie van de heiligen zult u u keren?
2 Want de dwaze brengt de toornigheid om, en de ijver doodt de slechte.
3 Ik heb gezien een dwaas wortelende; doch terstond vervloekte ik zijn woning.
4 Verre waren zijn zonen van heil; en zij werden verbrijzeld in de poort, en er was geen verlosser.
5 Wiens oogst de hongerige verteerde, die hij ook tot uit de doornen gehaald had; de struikrover slokte hun vermogen in.
6 Want uit het stof komt het verdriet niet voort, en de moeite spruit niet uit de aarde;
7 Maar de mens wordt tot moeite geboren; gelijk de spranken van de vurige kolen zich verheffen tot vliegen.
8 Doch ik zou naar God zoeken, en tot God mijn aanspraak richten;
9 Die grote dingen doet, die men niet doorzoeken kan; wonderen, die men niet tellen kan;
10 Die de regen geeft op de aarde, en water zendt op de straten;
11 Om de vernederden te stellen in het hoge; dat de rouwdragenden door heil verheven worden.
12 Hij maakt te niet de gedachten van de arglistigen; dat hun handen niet een ding uitrichten.
13 Hij vangt de wijzen in hun arglistigheid; dat de raad van de verdraaiden gestort wordt.
14 Van de daags ontmoeten zij de duisternis, en gelijk van de nachts tasten zij in de middag.
15 Maar Hij verlost de behoeftige van het zwaard, van hun mond, en van de hand van de sterken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 Zo is voor de arme verwachting; en de boosheid stopt haar mond toe.
17 Zie, gelukzalig is de mens, welke God straft; daarom verwerp de kastijding van de Almachtigen niet.
18 Want Hij doet smart aan, en Hij verbindt; Hij doorwondt, en Zijn handen helen.
19 In zes benauwdheden zal Hij u verlossen, en in de zevende zal u het kwaad niet aanroeren.
20 In de honger zal Hij u verlossen van de dood, en in de oorlog van het geweld van het zwaard.
21 Tegen de gesel van de tong zult u verborgen wezen, en u zult niet vrezen voor de verwoesting, als zij komt.
22 Tegen de verwoesting en tegen de honger zult u lachen, en voor het gedierte van de aarde zult u niet vrezen.
23 Want met de stenen van de velds zal uw verbond zijn, en het gedierte van de velds zal met u bevredigd zijn.
24 En u zult bevinden, dat uw tent in vrede is; en u zult uw woning verzorgen, en zult niet feilen.
25 Ook zult u bevinden, dat uw zaad menigvuldig wezen zal, en uw spruiten als het kruid van de aarde.
26 U zult in ouderdom ten grave komen, gelijk de korenhoop te van zijn tijd opgevoerd wordt.
27 Zie dit, wij hebben het doorzocht, het is zo; hoor het, en bemerk u het voor u.

6
1 Maar Job antwoordde en zei:
2 Och, of mijn verdriet recht gewogen werd, en men mijn ellende samen in een weegschaal ophief!
3 Want het zou nu zwaarder zijn dan het zand van de zeeën; daarom worden mijn woorden verzwolgen.
4 Want de pijlen van de Almachtigen zijn in mij, welker vurig venijn mijn geest uitdrinkt; de verschrikkingen Gods rusten zich tegen mij.
5 Rochelt ook de woudezel bij het jonge gras? Loeit de os bij zijn voeder?
6 Wordt ook het onsmakelijke gegeten zonder zout? Is er smaak in het witte van de dooiers?
7 Mijn ziel weigert uw woorden aan te roeren; die zijn als mijn laffe spijze.
8 Och, of mijn begeerte kwame, en dat God mijn verwachting gave;
9 En dat het Gode beliefde, dat Hij mij verbrijzelde, Zijn hand losliet, en een einde met mij maakte!
10 Dat zou nog mijn troost zijn, en zou mij verkwikken in de weedom, zo Hij niet spaarde; want ik heb de redenen van de Heiligen niet verborgen gehouden.
11 Wat is mijn kracht, dat ik hopen zou? Of welk is mijn einde, dat ik mijn leven verlengen zou?
12 Is mijn kracht stenen kracht? Is mijn vlees staal?
13 Is dan mijn hulp niet in mij, en is de wijsheid uit mij verdreven?
14 Aan hem, die versmolten is, zou van zijn vriend weldadigheid gebeuren; of hij zou de vreze van de Almachtigen verlaten.
15 Mijn broers hebben trouwelooslijk gehandeld als een beek; als de storting van de beken gaan zij door;
16 Die verdonkerd zijn van het ijs, en in die de sneeuw zich verbergt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 Ten tijde, als zij van hitte vervlieten, worden zij uitgedelgd; als zij warm worden, verdwijnen zij uit haar plaats.
18 De gangen haars wegs wenden zich ter zijde af; zij lopen op in het woeste, en vergaan.
19 De reizigers van Thema zien ze, de wandelaars van Scheba wachten op haar.
20 Zij worden beschaamd, omdat elkeen vertrouwde; als zij daartoe komen, zo worden zij schaamrood.
21 Voorwaar, zo bent u lieden mij nu niets geworden; u hebt gezien de ontzetting, en u hebt gevreesd.
22 Heb ik gezegd: Brengt mij, en geeft geschenken voor mij van uw vermogen?
23 Of bevrijdt mij van de hand van de verdrukkers, en verlost mij van de hand van de tirannen?
24 Leert mij, en ik zal zwijgen, en geeft mij te verstaan, waarin ik gedwaald heb.
25 O, hoe krachtig zijn de rechte redenen! Maar wat bestraft het bestraffen, dat van u is?
26 Zult u. om te bestraffen, woorden bedenken, en zullen de redenen van de mismoedigen voor wind zijn?
27 Ook werpt u u op een wees; en u graaft tegen uw vriend.
28 Maar nu, belieft het u, wendt u tot mij, en het zal voor uw aangezicht zijn, of ik liege.
29 Keert toch weer, laat er geen onrecht wezen, ja, keert weer; nog zal mijn gerechtigheid daarin zijn.
30 Zou onrecht op mijn tong wezen? Zou mijn gehemelte niet de ellenden te verstaan geven?

7
1 Heeft niet de mens een strijd op de aarde, en zijn zijn dagen niet als de dagen van de dagloners?
2 Gelijk de dienstknecht hijgt naar de schaduw, en gelijk de dagloner verwacht zijn werkloon;
3 Zo zijn mij maanden van de ijdelheid ten erve geworden, en nachten van de moeite zijn mij voorbereid.
4 Als ik te slapen lig, dan zeg ik: Wanneer zal ik opstaan, en Hij de avond afgemeten hebben? En ik word zat van woelingen tot aan de schemertijd.
5 Mijn vlees is met het gewormte en met het gruis van stof bekleed; mijn huid is gekliefd en verachtelijk geworden.
6 Mijn dagen zijn lichter geweest dan een weversspoel, en zijn vergaan zonder verwachting.
7 Gedenk, dat mijn leven een wind is; mijn oog zal niet wederkomen, om het goede te zien.
8 Het oog desgenen, die mij nu ziet, zal mij niet zien; uw ogen zullen op mij zijn; maar ik zal niet meer zijn.
9 Een wolk vergaat en vaart henen; zo die in het graf daalt, zal niet weer opkomen.
10 Hij zal niet meer wederkeren tot zijn huis, en zijn plaats zal hem niet meer kennen.
11 Zo zal ik ook mijn mond niet weerhouden, ik zal spreken in benauwdheid van mijn geest; ik zal klagen in bitterheid van mijn ziel.
12 Ben ik dan een zee, of walvis, dat U om mij wachten zet?
13 Wanneer ik zeg: Mijn bedstede zal mij vertroosten, mijn leger zal van mijn klacht wat wegnemen;
14 Dan ontzet U mij met dromen, en door gezichten verschrikt U mij;
15 Zodat mijn ziel de verworging kiest; de dood meer dan mijn beenderen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 Ik versmaad ze, ik zal toch in van de eeuwigheid niet leven; houd op van mij, want mijn dagen zijn ijdelheid.
17 Wat is de mens, dat U hem groot acht, en dat U Uw hart op hem zet?
18 En dat U hem bezoekt in elken morgenstond; dat U hem in elken ogenblik beproeft?
19 Hoe lang keert U U niet af van mij, en laat niet van mij af, totdat ik mijn speeksel inzwelge?
20 Heb ik gezondigd, wat zal ik U doen, o Mensenhoeder? Waarom hebt U mij U tot een tegenloop gesteld, dat ik mijzelven tot een last zij?
21 En waarom vergeeft U niet mijn overtreding, en doet mijn ongerechtigheid niet weg? Want nu zal ik in het stof liggen; en U zult mij vroeg zoeken, maar ik zal niet zijn.

8
1 Toen antwoordde Bildad, de Suhiet, en zei:
2 Hoe lang zult u deze dingen spreken, en de redenen uws monds een geweldige wind zijn?
3 Zou dan God het recht verkeren, en zou de Almachtige de gerechtigheid verkeren?
4 Indien uw kinderen gezondigd hebben tegen Hem, Hij heeft hen ook in de hand hunner overtreding geworpen.
5 Maar indien u naar God vroeg zoekt, en tot de Almachtige om genade bidt;
6 Zo u zuiver en recht bent, zeker zal Hij nu ontwaken, om uwentwil, en Hij zal de woning uwer gerechtigheid volmaken.
7 Uw beginsel zal wel gering zijn; maar uw laatste zal zeer vermeerderd worden.
8 Want vraag toch naar het vorige geslacht, en bereid u tot de onderzoeking hunner vaderen.
9 Want wij zijn van gisteren en weten niet; omdat onze dagen op de aarde een schaduw zijn.
10 Zullen die u niet leren, tot u spreken, en uit hun hart redenen voortbrengen?
11 Verheft zich de bieze zonder slijk? Groeit het rietgras zonder water?
12 Als het nog in zijn groenigheid is, hoewel het niet afgesneden wordt, nochtans verdort het voor alle gras.
13 Zo zijn de paden van allen, die God vergeten; en de verwachting van de huichelaars zal vergaan.
14 Van die zijn hoop walgen zal; en zijn vertrouwen zal zijn een huis van de spinnekop.
15 Hij zal op zijn huis leunen, maar het zal niet bestaan; hij zal zich daaraan vasthouden, maar het zal niet staande blijven.
16 Hij is sappig voor de zon, en zijn scheuten gaan over zijn hof uit.
17 Zijn wortelen worden bij de springader ingevlochten; hij ziet een stenige plaats.
18 Maar als God hem verslindt uit zijn plaats, zo zal zij hem loochenen, en zei:: Ik heb u niet gezien.
19 Zie, dat is de vreugde zijns wegs; en uit het stof zullen anderen voortspruiten.
20 Zie, God zal de oprechte niet verwerpen; Hij vat ook de boosdoeners niet bij de hand;
21 Totdat Hij uw mond met gelach vervulle, en uw lippen met gejuich.
22 Uw haters zullen met schaamte bekleed worden; en de tent van de goddelozen zal niet meer zijn.

9
1 Maar Job antwoordde en zei:
2 Waarlijk, ik weet, dat het zo is; want hoe zou de mens rechtvaardig zijn bij God?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Zo Hij lust heeft, om met hem te twisten, niet een uit duizend zal hij Hem beantwoorden.
4 Hij is wijs van hart, en sterk van kracht; wie heeft zich tegen Hem verhard, en vrede gehad?
5 Die de bergen verzet, dat zij het niet gewaar worden, Die ze omkeert in Zijn toorn;
6 Die de aarde beweegt uit haar plaats, dat haar pilaren schudden;
7 Die de zon gebiedt, en zij gaat niet op; en verzegelt de sterren;
8 Die alleen de hemelen uitbreidt, en treedt op de hoogten van de zee;
9 Die de Wagen maakt, de Orion, en het Zevengesternte, en de binnenkamers van het Zuiden;
10 Die grote dingen doet, die men niet doorzoeken kan; en wonderen, die men niet tellen kan.
11 Zie, Hij zal voor mij heengaan, en ik zal Hem niet zien; en Hij zal voorbijgaan, en ik zal Hem niet merken.
12 Zie, Hij zal roven, wie zal het Hem doen weergeven? Wie zal tot Hem zeggen: Wat doet U?
13 God zal Zijn toorn niet afkeren; onder Hem worden gebogen de hovaardige helpers.
14 Hoeveel te min zal ik Hem antwoorden, en mijn woorden uitkiezen tegen Hem?
15 welken ik, zo ik rechtvaardig ware, niet zou antwoorden; mijn Rechter zal ik om genade bidden.
16 Indien ik roep, en Hij mij antwoordt; ik zal niet geloven, dat Hij mijn stem ter ore genomen heeft.
17 Want Hij vermorzelt mij door een onweder, en vermenigvuldigt mijn wonden zonder oorzaak.
18 Hij laat mij niet toe mijn adem te verhalen; maar Hij verzadigt mij met bitterheden.
19 Zo het aan de kracht komt, zie, Hij is sterk; en zo het aan het recht komt, wie zal mij dagvaarden?
20 Zo ik mij rechtvaardig, mijn mond zal mij verdoemen; ben ik oprecht, Hij zal mij toch verkeerd verklaren.
21 Ben ik oprecht, zo acht ik toch mijn ziel niet; ik versmaad mijn leven.
22 Dat is een ding, daarom zeg ik: De oprechte en de goddeloze verdoet Hij.
23 Als de gesel haastig doodt, bespot Hij de verzoeking van de onschuldigen.
24 De aarde wordt gegeven in de hand van de goddelozen; Hij overdekt het aangezicht harer rechteren; zo niet, wie is Hij dan?
25 En mijn dagen zijn lichter geweest dan een loper; zij zijn weggevloden, zij hebben het goede niet gezien.
26 Zij zijn voorbijgevaren met jachtschepen; gelijk een arend naar het aas toevliegt.
27 Indien mijn zeggen is: Ik zal mijn klacht vergeten, en ik zal mijn gebaar laten varen, en mij verkwikken;
28 Zo schroom ik voor al mijn smarten; ik weet, dat U mij niet onschuldig zult houden.
29 Ik zal toch goddeloos zijn; waarom dan zal ik ijdellijk arbeiden?
30 Indien ik mij wasse met sneeuwwater, en mijn handen zuivere met zeep;
31 Dan zult U mij in de gracht induiken, en mijn klederen zullen van mij gruwen.
32 Want Hij is niet een man, als ik, die ik antwoorden zou, zo wij te zamen in het gericht kwamen.
33 Er is geen scheidsman tussen ons, die zijn hand op ons beiden leggen mocht.
34 Dat Hij van op mij Zijn roede wegdoe, en dat Zijn verschrikking mij niet verbaasd make;
35 Zo zal ik spreken, en Hem niet vrezen; want zodanig ben ik niet bij mij.

10

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Mijn ziel is verdrietig over mijn leven; ik zal mijn klacht op mij laten; ik zal spreken in bitterheid van mijn ziel.
2 Ik zal tot God zeggen: Verdoem mij niet; doe mij weten, waarover U met mij twist.
3 Is het U goed, dat U verdrukt, dat U verwerpt de arbeid Uwer handen, en over de raad van de goddelozen schijnsel geeft?
4 Hebt U vleselijke ogen, ziet U. gelijk een mens ziet?
5 Zijn Uw dagen als de dagen van een mens? Zijn Uw jaren als de dagen eens mans?
6 Dat U onderzoekt naar mijn ongerechtigheid, en naar mijn zonde verneemt?
7 Het is Uw wetenschap, dat ik niet goddeloos ben; nochtans is er niemand, die uit Uw hand verlosse.
8 Uw handen doen mij smart aan, hoewel zij mij gemaakt hebben, te zamen rondom mij zijn zij, en U verslindt mij.
9 Gedenk toch, dat U mij als leem bereid hebt, en mij tot stof zult doen wederkeren.
10 Hebt U mij niet als melk gegoten, en mij als een kaas doen runnen?
11 Met vel en vlees hebt U mij bekleed; met beenderen ook en zenuwen hebt U mij samengevlochten;
12 Benevens het leven hebt U weldadigheid aan mij gedaan, en Uw opzicht heeft mijn geest bewaard.
13 Maar deze dingen hebt U verborgen in Uw hart; ik weet, dat dit bij U geweest is.
14 Indien ik zondig, zo zult U mij waarnemen, en van mijn misdaad zult U mij niet onschuldig houden.
15 Zo ik goddeloos ben, wee mij! En ben ik rechtvaardig, ik zal mijn hoofd niet opheffen; ik ben zat van schande, maar aanzie mijn ellende.
16 Want zij verheft zich; gelijk een felle leeuw jaagt U mij; U keert weer en stelt U wonderlijk tegen mij.
17 U vernieuwt Uw getuigen tegenover mij, en vermenigvuldigt Uw toorn tegen mij; verwisselingen, ja, een heirleger, zijn tegen mij.
18 En waarom hebt U mij uit de baarmoeder voortgebracht? Och, dat ik de geest gegeven had, en geen oog mij gezien had!
19 Ik zou zijn, alsof ik niet geweest ware; van moeders buik zou ik tot het graf gebracht zijn geweest.
20 Zijn mijn dagen niet weinig? Houd op, zet van mij af, dat ik mij een weinig verkwikke;
21 Eer ik heenga (en niet wederkom) in een land van de duisternis en van de schaduw van de dood;
22 Een stikdonker land, als de duisternis zelve, de schaduw van de dood, en zonder ordeningen, en het geeft schijnsel als de duisternis.

11
1 Toen antwoordde Zofar, de Naamathiet, en zei:
2 Zou de veelheid van de woorden niet beantwoord worden, en zou een klapachtig man recht hebben?
3 Zouden uw leugens de lieden doen zwijgen, en zoudt u spotten, en niemand u beschamen?
4 Want u hebt gezegd: Mijn leer is zuiver, en ik ben rein in uw ogen.
5 Maar zeker, och, of God sprak, en Zijn lippen tegen u opende;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 En u bekend maakte de verborgenheden van de wijsheid, omdat zij dubbel zijn in wezen! Daarom weet, dat God voor u vergeet van uw ongerechtigheid.
7 Zult u de onderzoeking Gods vinden? Zult u tot de volmaaktheid toe de Almachtige vinden?
8 Zij is als de hoogten van de hemelen, wat kunt u doen? Dieper dan de hel, wat kunt u weten?
9 Langer dan de aarde is haar maat, en breder dan de zee.
10 Indien Hij voorbijgaat, opdat Hij overlevere of vergadere, wie zal dan Hem afkeren?
11 Want Hij kent de ijdele lieden, en Hij ziet de ondeugd; zou Hij dan niet aanmerken?
12 Dan zal een verstandeloos man kloekzinnig worden; hoewel de mens als het veulen eens woudezels geboren is.
13 Indien u uw hart bereid hebt, zo breid uw handen tot Hem uit.
14 Indien er ondeugd in uw hand is, doe die verre weg; en laat het onrecht in uw tenten niet wonen.
15 Want dan zult u uw aangezicht opheffen uit de gebreken, en zult vast wezen, en niet vrezen.
16 Want u zult de moeite vergeten, en harer gedenken als van de wateren, die voorbijgegaan zijn.
17 Ja, uw tijd zal klaarder dan de middag oprijzen; u zult uitvliegen, als de morgenstond zult u zijn.
18 En u zult vertrouwen, omdat er verwachting zal zijn; en u zult graven, gerust zult u slapen;
19 En u zult neerliggen, en niemand zal u verschrikken; en velen zullen uw aangezicht smeken.
20 Maar de ogen van de goddelozen zullen bezwijken, en de toevlucht zal van hen vergaan; en hun verwachting zal zijn de uitblazing van de ziel.

12
1 Maar Job antwoordde en zei:
2 Trouwens, omdat u lieden het volk bent, zo zal de wijsheid met u sterven!
3 Ik heb ook een hart even als u lieden, ik zwicht niet voor u; en bij wien zijn niet dergelijke dingen?
4 Ik ben het, die zijn vriend een spot is, maar roepende tot God, Die hem verhoort; de rechtvaardige en oprechte is een spot.
5 Hij is een verachte fakkel, naar de mening desgenen, die gerust is; hij is gereed met de voet te struikelen.
6 De tenten van de verwoesters hebben rust, en die God tergen, hebben verzekerdheden, om hetgeen God met Zijn hand toebrengt.
7 En waarlijk, vraag toch de beesten, en elkeen van die zal het u leren; en het gevogelte van de hemels, dat zal het u te kennen geven.
8 Of spreek tot de aarde, en zij zal het u leren; ook zullen het u de vissen van de zee vertellen.
9 Wie weet niet uit alle deze, dat de hand van de HEERE dit doet?
10 In Wiens hand de ziel is van al wat leeft, en de geest van alle vlees van de mensen.
11 Zal niet het oor de woorden proeven, gelijk het gehemelte voor zich de spijze smaakt?
12 In de stokouden is de wijsheid, en in de lengte van de dagen het verstand.
13 Bij Hem is wijsheid en macht; Hij heeft raad en verstand.
14 Ziet, Hij breekt af, en het zal niet herbouwd worden; Hij besluit iemand, en er zal niet opengedaan worden.
15 Ziet, Hij houdt de wateren op, en zij drogen uit; ook laat Hij ze uit, en zij keren de aarde om.
16 Bij Hem is kracht en wijsheid; Zijns is de dwalende, en die doet dwalen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 Hij voert de raadsheren beroofd weg, en de rechters maakt Hij uitzinnig,
18 De band van de koningen maakt Hij los, en Hij bindt de gordel aan hun lenden.
19 Hij voert de oversten beroofd weg, en de machtigen keert Hij om.
20 Hij beneemt de getrouwen de spraak, en van de ouden oordeel neemt Hij weg.
21 Hij giet verachting over de prinsen uit, en Hij verslapt de riem van de geweldigen.
22 Hij openbaart de diepten uit de duisternis, en van de doodsschaduw brengt Hij voort in het licht.
23 Hij vermenigvuldigt de volken, en verderft ze; Hij breidt de volken uit, en leidt ze.
24 Hij neemt het hart van de hoofden van de volks van de aarde weg, en doet hen dwalen in het woeste, waar geen weg is.
25 Zij tasten in de duisternis, waar geen licht is; en Hij doet hen dwalen, als een dronkaard.

13
1 Ziet, dat alles heeft mijn oog gezien, mijn oor gehoord en verstaan.
2 Gelijk u lieden het weet, weet ik het ook; ik zwicht niet voor u.
3 Maar ik zal tot de Almachtige spreken, en ben belust mij te verdedigen voor God.
4 Want zeker, u bent leugenstoffeerders; u allen bent nietige medicijnmeesters.
5 Och, of u gans stil zweeg! Dat zou u voor wijsheid wezen.
6 Hoort toch mijn verdediging, en merkt op de twistingen van mijn lippen.
7 Zult u voor God onrecht spreken, en zult u voor Hem bedriegerij spreken?
8 Zult u Zijn aangezicht aannemen? Zult u voor God twisten?
9 Zal het goed zijn, als Hij u zal onderzoeken? Zult u met Hem spotten, gelijk men met een mens spot?
10 Hij zal u zeker bestraffen, zo u in het verborgene het aangezicht aanneemt.
11 Zal u niet Zijn hoogheid verschrikken, en Zijn vreze over u vallen?
12 Uw gedachtenissen zijn gelijk as, uw hoogten als hoogten van leem.
13 Houdt stil van mij, opdat ik spreke, en er ga over mij, wat het zij.
14 Waarom zou ik mijn vlees in mijn tanden nemen, en mijn ziel in mijn hand stellen?
15 Ziet, zo Hij mij doodde, zou ik niet hopen? Evenwel zal ik mijn wegen voor Zijn aangezicht verdedigen.
16 Ook zal Hij mij tot zaligheid zijn; maar een huichelaar zal voor Zijn aangezicht niet komen.
17 Hoort naarstiglijk mijn rede, en mijn aanwijzing met uw oren.
18 Ziet nu, ik heb het recht ordentelijk gesteld; ik weet, dat ik rechtvaardig zal verklaard worden.
19 Wie is hij, die met mij twist? Wanneer ik nu zweeg, zo zou ik de geest geven.
20 Alleenlijk doe twee dingen niet met mij; dan zal ik mij van Uw aangezicht niet verbergen.
21 Doe Uw hand verre van op mij, en Uw verschrikking make mij niet verbaasd.
22 Roep dan, en ik zal antwoorden; of ik zal spreken, en geef mij antwoord.
23 Hoeveel misdaden en zonden heb ik? Maak mijn overtreding en mijn zonden mij bekend.
24 Waarom verbergt U Uw aangezicht, en houdt mij voor Uw vijand?
25 Zult U een gedreven blad verbrijzelen, en zult U een drogen stoppel vervolgen?
26 Want U schrijft tegen mij bittere dingen; en U doet mij erven de misdaden van mijn jonkheid.
27 U legt ook mijn voeten in de stok, en neemt waar al mijn paden; U drukt U in de wortelen van mijn voeten,

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

28 En hij veroudert als een verrotting, als een kleed, dat de mot opeet.

14

1 De mens, van een vrouw geboren, is kort van dagen, en zat van onrust.
2 Hij komt voort als een bloem, en wordt afgesneden; ook vlucht hij als een schaduw, en bestaat niet.
3 Nog doet U Uw ogen over zulk een open; en U betrekt mij in het gericht met U.
4 Wie zal een reine geven uit de onreine? Niet een.
5 Omdat zijn dagen bestemd zijn, het getal van zijn maanden bij U is, en U zijn bepalingen gemaakt hebt, die hij niet overgaan zal;
6 Wend U van hem af, dat hij rust hebbe, totdat hij als een dagloner aan zijn dag een welgevallen hebbe.
7 Want voor een boom, als hij afgehouwen wordt, is er verwachting, dat hij zich nog zal veranderen, en zijn scheut niet zal ophouden.
8 Indien zijn wortel in de aarde veroudert, en zijn stam in het stof versterft;
9 Hij zal van de reuk van de wateren weer uitspruiten, en zal een tak maken, gelijk een plant.
10 Maar een man sterft, als hij verzwakt is, en de mens geeft de geest, waar is hij dan?
11 De wateren verlopen uit een meer, en een rivier droogt uit en verdort;
12 Zo ligt de mens neder, en staat niet op; totdat de hemelen niet meer zijn, zullen zij niet opwaken, noch uit hun slaap opgewekt worden.
13 Och, of U mij in het graf verstaakt, mij verborg, totdat Uw toorn zich afkeerde; dat U mij een bepaling stelde, en van mijn gedachtig waart!
14 Als een man gestorven is, zal hij weer leven? Ik zou al de dagen van mijn strijd hopen, totdat mijn verandering komen zou.
15 Dat U zoudt roepen, en ik U zou antwoorden, dat U tot het werk Uwer handen zoudt begerig zijn.
16 Maar nu telt U mijn treden; U bewaart mij niet om van mijn zonden wil.
17 Mijn overtreding is in een bundeltje verzegeld, en U pakt mijn ongerechtigheid opeen.
18 En voorwaar, een berg vallende vergaat, en een rots wordt versteld uit haar plaats;
19 De wateren vermalen de stenen, het stof van de aarde overstelpt het gewas, dat van zelf daaruit voortkomt; zo verderft U de verwachting van de mensen.
20 U overweldigt hem in eeuwigheid, en hij gaat heen; veranderende zijn gelaat, zo zendt U hem weg.
21 Zijn kinderen komen tot eer, en hij weet het niet; of zij worden klein, en hij let niet op hen.
22 Maar zijn vlees, nog aan hem zijnde, heeft smart; en zijn ziel, in hem zijnde, heeft rouw.

15

1 Toen antwoordde Elifaz, de Themaniet, en zei:
2 Zal een wijs man winderige wetenschap voor antwoord geven, en zal hij zijn buik vullen met oostenwind?
3 Bestraffende door woorden, die niet baten, en door redenen, met die hij geen voordeel doet?
4 Ja, u vernietigt de vreze, en neemt het gebed voor het aangezicht Gods weg.
5 Want uw mond leert uw ongerechtigheid, en u hebt de tong van de arglistigen verkoren.
6 Uw mond verdoemt u, en niet ik; en uw lippen getuigen tegen u.
7 Bent u de eerste een mens geboren? Of bent u voor de heuvelen voortgebracht?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Hebt u de verborgen raad Gods gehoord, en hebt u de wijsheid naar u getrokken?
9 Wat weet u. dat wij niet weten? Wat verstaat u. dat bij ons niet is?
10 Onder ons is ook een grijze, ja, een stokoude, meerder van dagen dan uw vader.
11 Zijn de vertroostingen Gods u te klein, en schuilt er enige zaak bij u?
12 Waarom rukt uw hart u weg, en waarom wenken uw ogen?
13 Dat u uw geest keert tegen God, en zulke redenen uit uw mond laat uitgaan.
14 Wat is de mens, dat hij zuiver zou zijn, en die geboren is van een vrouw, dat hij rechtvaardig zou zijn?
15 Zie, op Zijn heiligen zou Hij niet vertrouwen, en de hemelen zijn niet zuiver in Zijn ogen.
16 Hoeveel te meer is een man gruwelijk en stinkende, die het onrecht indrinkt als water?
17 Ik zal u wijzen, hoor mij aan, en hetgeen ik gezien heb, dat zal ik vertellen;
18 Hetwelk de wijzen verkondigd hebben, en men voor hun vaderen niet verborgen heeft;
19 welken alleen het land gegeven was, en door welker midden niemand vreemds doorging.
20 Te allen dage doet de goddeloze zichzelf weedom aan; en weinige jaren in getal zijn voor de tiran weggelegd.
21 Het geluid van de verschrikkingen is in zijn oren; in de vrede zelven komt de verwoester hem over.
22 Hij gelooft niet uit de duisternis weer te keren, maar dat hij beloerd wordt ten zwaarde.
23 Hij zwerft heen en weer om brood, waar het zijn mag; hij weet, dat bij zijn hand gereed is de dag van de duisternis.
24 Angst en benauwdheid verschrikken hem; zij overweldigt hem, gelijk een koning, bereid ten strijde.
25 Want hij strekt tegen God zijn hand uit, en tegen de Almachtige stelt hij zich geweldiglijk aan.
26 Hij loopt tegen Hem aan met de hals, met zijn dikke, hoog verhevene schilden;
27 Omdat hij zijn aangezicht met zijn vet bedekt heeft, en rimpelen gemaakt om de weekdarmen;
28 En heeft bewoond verdelgde steden, en huizen, die men niet bewoonde, die gereed waren tot steen hopen te worden.
29 Hij zal niet rijk worden, en zijn vermogen zal niet bestaan; en hun volmaaktheid zal zich niet uitbreiden op de aarde.
30 Hij zal van de duisternis niet ontwijken, de vlam zal zijn scheut verdrogen; hij zal wijken door het geblaas zijns monds.
31 Hij betrouwe niet op ijdelheid, waardoor hij verleid wordt; want ijdelheid zal zijn vergelding wezen.
32 Als zijn dag nog niet is, zal hij vervuld worden; want zijn tak zal niet groenen.
33 Men zal zijn onrijpe druiven afrukken, als van een wijnstok, en zijn bloeisel afwerpen, als van een olijfboom.
34 Want de vergadering van de huichelaren wordt eenzaam, en het vuur verteert de tenten van de geschenken.
35 Zijn ontvangen moeite, en baren ijdelheid, en hun buik richt bedrog aan.

16
1 Maar Job antwoordde en zei:
2 Ik heb vele dergelijke dingen gehoord; u allen bent moeilijke vertroosters.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Zal er een einde zijn aan de winderige woorden? Of wat stijft u, dat u zo antwoordt?
4 Zou ik ook, als u lieden, spreken, indien uw ziel ware in van mijn ziele plaats? Zou ik woorden tegen u samenhopen, en zou ik over u met mijn hoofd schudden?
5 Ik zou u versterken met mijn mond, en de beweging van mijn lippen zou zich inhouden.
6 Zo ik spreek, mijn smart wordt niet ingehouden; en houd ik op, wat gaat er van mij weg?
7 Zeker, Hij heeft mij nu vermoeid; U hebt mijn gehele vergadering verwoest.
8 Dat U mij rimpelachtig gemaakt hebt, is tot een getuige; en mijn magerheid staat tegen mij op, zij getuigt in mijn aangezicht.
9 Zijn toorn verscheurt, en Hij haat mij; Hij knerst over mij met Zijn tanden; mijn wederpartijder scherpt zijn ogen tegen mij.
10 Zij gapen met hun mond tegen mij; zij slaan met smaadheid op mijn kinnebakken; zij vervullen zich te zamen aan mij.
11 God heeft mij de verkeerde overgegeven, en heeft mij afgewend in de handen van de goddelozen.
12 Ik had rust, maar Hij heeft mij verbroken, en bij mijn nek gegrepen, en mij verpletterd; en Hij heeft mij Zich tot een doelwit opgericht.
13 Zijn schutters hebben mij omringd; Hij heeft mijn nieren doorspleten, en niet gespaard; Hij heeft mijn gal op de aarde uitgegoten.
14 Hij heeft mij gebroken met breuk op breuk; Hij is tegen mij aangelopen als een geweldige.
15 Ik heb een zak over mijn huid genaaid; ik heb mijn hoorn in het stof gedaan.
16 Mijn aangezicht is gans bemodderd van wenen, en over mijn oogleden is van de doods schaduw.
17 Daar toch geen wrevel in mijn handen is, en mijn gebed zuiver is.
18 O, aarde! bedek mijn bloed niet; en voor mijn geroep zij geen plaats.
19 Ook nu, zie, in de hemel is mijn Getuige, en mijn Getuige in de hoogten.
20 Mijn vrienden zijn mijn bespotters; doch mijn oog druipt tot God.
21 Och, mocht men rechten voor een man met God, gelijk een kind van de mensen voor zijn vriend.
22 Want weinige jaren in getal zullen er nog aankomen, en ik zal het pad henengaan, waardoor ik niet zal wederkeren.

17
1 Mijn geest is verdorven, mijn dagen worden uitgeblust, de graven zijn voor mij.
2 Zijn niet bespotters bij mij, en overnacht niet mijn oog in hun verbittering?
3 Zet toch bij, stel mij een borg bij U; wie zal hij zijn? Dat in mijn hand geklapt worde.
4 Want hun hart hebt U van kloek verstand verborgen; daarom zult U hen niet verhogen.
5 Die met vleiing de vrienden wat aanzegt, ook van zijn kinderen ogen zullen versmachten.
6 Doch Hij heeft mij tot een spreekwoord van de volken gesteld; zodat ik een trommelslag ben voor ieders aangezicht.
7 Daarom is mijn oog door verdriet verdonkerd, en al mijn ledematen zijn gelijk een schaduw.
8 De oprechten zullen hierover verbaasd zijn, en de onschuldige zal zich tegen de huichelaar opmaken;
9 En de rechtvaardige zal zijn weg vasthouden, en die rein van handen is, zal in sterkte toenemen.
10 Maar toch u allen, keert weer, en komt nu; want ik vind onder u geen wijze.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Mijn dagen zijn voorbijgegaan; uitgerukt zijn mijn gedachten, de bezittingen van mijn harten.
12 De nacht verstellen zij in de dag; het licht is nabij de ondergang vanwege de duisternis.
13 Zo ik wacht, het graf zal mijn huis wezen; in de duisternis zal ik mijn bed spreiden.
14 Tot de groeve roep ik: U bent mijn vader! Tot het gewormte: Mijn moeder, en mijn zuster!
15 Waar zou dan nu mijn verwachting wezen? Ja, mijn verwachting, wie zal ze aanschouwen?
16 Zij zullen ondervaren met de handbomen van de graven als er rust te zamen in het stof wezen zal.

18
1 Toen antwoordde Bildad, de Suhiet, en zei:
2 Hoe lang is het, dat u lieden een einde van woorden zult maken? Merkt op, en daarna zullen wij spreken.
3 Waarom worden wij geacht als beesten, en zijn onrein in uw ogen?
4 O u. die zijn ziel verscheurt door zijn toorn! Zal om uwentwil de aarde verlaten worden, en zal een rots versteld worden uit haar plaats?
5 Ja, het licht van de goddelozen zal uitgeblust worden, en de vonk zijns vuurs zal niet glinsteren.
6 Het licht zal verduisteren in zijn tent, en zijn lamp zal over hem uitgeblust worden.
7 De treden van zijn macht zullen benauwd worden, en zijn raad zal hem neerwerpen.
8 Want met zijn voeten zal hij in het net geworpen worden, en zal in het wargaren wandelen.
9 De strik zal hem bij de verzenen vatten; de struikrover zal hem overweldigen.
10 Zijn touw is in de aarde verborgen, en zijn val op het pad.
11 De beroeringen zullen hem rondom verschrikken, en hem verstrooien op zijn voeten.
12 Zijn macht zal hongerig wezen, en het verderf is bereid aan zijn zijde.
13 De eerstgeborene van de doods zal de grendelen van zijn huid verteren, zijn grendelen zal hij verteren.
14 Zijn vertrouwen zal uit zijn tent uitgerukt worden; zulks zal hem doen treden tot de koning van de verschrikkingen.
15 Zij zal wonen in zijn tent, waar zij de zijne niet is; zijn woning zal met zwavel overstrooid worden.
16 Van onder zullen zijn wortelen verdorren, en van boven zal zijn tak afgesneden worden.
17 Zijn gedachtenis zal vergaan van de aarde, en hij zal geen naam hebben op de straten.
18 Men zal hem stoten van het licht in de duisternis, en men zal hem van de wereld verjagen.
19 Hij zal geen zoon, noch neef hebben onder zijn volk; en niemand zal in zijn woningen overig zijn.
20 Over zijn dag zullen de nakomelingen verbaasd zijn, en de ouden met schrik bevangen worden.
21 Zeker, zodanige zijn de woningen van de verkeerden, en dit is de plaats dergenen die God niet kent.

19
1 Maar Job antwoordde en zei:
2 Hoe lang zult u lieden mijn ziel bedroeven, en mij met woorden verbrijzelen?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 U hebt nu tienmaal mij schande aangedaan; u schaamt u niet, u verhardt u tegen mij.
4 Maar ook het zij waarlijk, dat ik gedwaald heb, mijn dwaling zal bij mij vernachten.
5 Indien u lieden waarlijk u verheft tegen mij, en mijn smaad tegen mij drijft;
6 Weet nu, dat God mij heeft omgekeerd, en mij met Zijn net omsingeld.
7 Ziet, ik roep, geweld! doch word niet verhoord; ik schreeuw, doch er is geen recht.
8 Hij heeft mijn weg toegemuurd, dat ik niet doorgaan kan, en over mijn paden heeft Hij duisternis gesteld.
9 Mijn eer heeft Hij van mij afgetrokken, en de kroon van mijn hoofd heeft Hij weggenomen.
10 Hij heeft mij rondom afgebroken, zodat ik heenga, en heeft mijn verwachting als een boom weggerukt.
11 Daartoe heeft Hij Zijn toorn tegen mij ontstoken, en mij bij Zich geacht als Zijn vijanden.
12 Zijn benden zijn te zamen aangekomen, en hebben tegen mij haar weg gebaand, en hebben zich gelegerd rondom mijn tent.
13 Mijn broers heeft Hij verre van mij gedaan; en die mij kennen, zekerlijk, zij zijn van mij vervreemd.
14 Mijn nabestaanden houden op, en mijn bekenden vergeten mij.
15 Mijn huisgenoten en mijn dienstmaagden achten mij voor een vreemde; een uitlander ben ik in hun ogen.
16 Ik riep mijn knecht, en hij antwoordde niet; ik smeekte met mijn mond tot hem.
17 Mijn adem is mijn huisvrouw vreemd; en ik smeek om van de kinderen van mijn buiks wil.
18 Ook versmaden mij de jonge kinderen; sta ik op, zo spreken zij mij tegen.
19 Alle mensen van mijn heimelijken raads hebben een gruwel aan mij; en die ik liefhad, zijn tegen mij gekeerd.
20 Mijn gebeente kleeft aan mijn huid en aan mijn vlees; en ik ben ontkomen met de huid van mijn tanden.
21 Ontfermt u van mijn, ontfermt u van mijn, o u. mijn vrienden! want de hand Gods heeft mij aangeraakt.
22 Waarom vervolgt u mij als God, en wordt niet verzadigd van mijn vlees?
23 Och, of nu mijn woorden toch opgeschreven wierden. Och, of zij in een boek ook wierden ingetekend!
24 Dat zij met een ijzeren griffie en lood voor eeuwig in een rots gehouwen wierden!
25 Want ik weet: mijn Verlosser leeft, en Hij zal de laatste over het stof opstaan;
26 En als zij na mijn huid dit doorknaagd zullen hebben, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen;
27 welken ik voor mij aanschouwen zal, en mijn ogen zien zullen, en niet een vreemde; mijn nieren verlangen zeer in mijn schoot.
28 Voorwaar, u zoudt zeggen: Waarom vervolgen wij hem? Nademaal de wortel van de zaak in mij gevonden wordt.
29 Schroomt u vanwege het zwaard; want de grimmigheid is over de misdaden van de zwaards; opdat u weet, dat er een gericht zij.

20
1 Toen antwoordde Zofar, de Naamathiet, en zei:
2 Daarom doen mijn gedachten mij antwoorden, en over zulks is mijn verhaasten in mij.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Ik heb aangehoord een bestraffing, die mij schande aandoet; maar de geest zal uit mijn verstand voor mij antwoorden.
4 Weet u dit? Van altoos af, van dat God de mens op de wereld gezet heeft,
5 Dat het gejuich de goddelozen van nabij geweest is, en de vreugde van de huichelaars voor een ogenblik?
6 Wanneer zijn hoogheid tot de hemel toe opklomme, en zijn hoofd tot aan de wolken raakte;
7 Zal hij, gelijk zijn drek, in eeuwigheid vergaan; die hem gezien hadden, zullen zeggen: Waar is hij?
8 Hij zal wegvlieden als een droom, dat men hem niet vinden zal, en hij zal verjaagd worden als een gezicht van de nachts.
9 Het oog, dat hem zag, zal het niet meer doen; en zijn plaats zal hem niet meer aanschouwen.
10 Zijn kinderen zullen zoeken de armen te behagen; en zijn handen zullen zijn vermogen moeten weer uitkeren.
11 Zijn beenderen zullen vol van zijn verborgene zonden zijn; van welke elkeen met hem op het stof neerliggen zal.
12 Indien het kwaad in zijn mond zoet is, hij dat verbergt, onder zijn tong,
13 Hij dat spaart, en hetzelve niet verlaat, maar dat in het midden van zijn gehemelte inhoudt;
14 Zijn spijze zal in zijn ingewand veranderd worden; gal van de adderen zal zij in het binnenste van hem zijn.
15 Hij heeft goed ingeslokt, maar zal het uitspuwen; God zal het uit zijn buik uitdrijven.
16 Het vergif van de adderen zal hij zuigen; de tong van de slang zal hem doden.
17 De stromen, rivieren, beken van honig en boter zal hij niet zien.
18 De arbeid zal hij weergeven en niet inslokken; naar het vermogen van zijn verandering, zo zal hij van vreugde niet opspringen.
19 Omdat hij onderdrukt heeft, de armen verlaten heeft, een huis geroofd heeft, dat hij niet opgebouwd had;
20 Omdat hij geen rust in zijn buik gekend heeft, zo zal hij van zijn gewenst goed niet behouden.
21 Er zal niets overig zijn, dat hij ete; daarom zal hij niet wachten naar zijn goed.
22 Als zijn genoegzaamheid zal vol zijn, zal hem bang zijn; alle hand van de ellendigen zal over hem komen.
23 Er zij wat om zijn buik te vullen; God zal over hem de hitte Zijns toorns zenden, en over hem regenen op zijn spijze.
24 Hij zij gevloden van de ijzeren wapenen, de stalen boog zal hem doorschieten.
25 Men zal het zwaard uittrekken, het zal uit het lijf uitgaan, en glinsterende uit zijn gal voortkomen; verschrikkingen zullen over hem zijn.
26 Alle duisternis zal verborgen zijn in zijn schuilplaatsen; een vuur, dat niet opgeblazen is, zal hem verteren; de overigen in zijn tent zal het kwalijk gaan.
27 De hemel zal zijn ongerechtigheid openbaren, en de aarde zal zich tegen hem opmaken.
28 De inkomste van zijn huis zal weggevoerd worden; het zal al heenvloeien in de dag Zijns toorns.
29 Dit is het deel van de goddelozen mensen van God, en de erve van zijn redenen van God.

21
1 Maar Job antwoordde en zei:

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Hoort aandachtig mijn rede, en laat dit zijn uw vertroostingen.
3 Verdraagt mij, en ik zal spreken; en nadat ik gesproken zal hebben, spot dan.
4 Is (mij aangaande) mijn klacht tot de mens? Doch of het zo ware, waarom zou mijn geest niet verdrietig zijn?
5 Ziet mij aan, en wordt verbaasd, en legt de hand op de mond.
6 Ja, wanneer ik daaraan gedenk, zo word ik beroerd, en mijn vlees heeft een gruwen gevat.
7 Waarom leven de goddelozen, worden oud, ja, worden geweldig in vermogen?
8 Hun zaad is bestendig met hen voor hun aangezicht, en hun spruiten zijn voor hun ogen.
9 Hun huizen hebben vrede zonder vreze, en de roede Gods is op hen niet.
10 Zijn stier bespringt, en mist niet; zijn koe kalft, en misdraagt niet.
11 Hun jonge kinderen zenden zij uit als een kudde, en hun kinderen huppelen.
12 Zij heffen op met de trommel en de harp, en zij verblijden zich op het geluid van de orgels.
13 In het goede verslijten zij hun dagen; en in een ogenblik dalen zij in het graf.
14 Nochtans zeggen zij tot God: Wijk van ons, want aan de kennis Uwer wegen hebben wij geen lust.
15 Wat is de Almachtige, dat wij Hem zouden dienen? En wat baat zullen wij hebben, dat wij Hem aanlopen zouden?
16 Doch ziet, hun goed is niet in hun hand; de raad van de goddelozen is verre van mij.
17 Hoe dikwijls geschiedt het, dat de lamp van de goddelozen uitgeblust wordt, en hun verderf hun overkomt; dat God hun smarten uitdeelt in Zijn toorn!
18 Dat zij gelijk stro worden voor de wind, en gelijk kaf, dat de wervelwind wegsteelt;
19 Dat God Zijn geweld weglegt voor Zijn kinderen, hem vergeldt, dat hij het gewaar wordt;
20 Dat zijn ogen zijn ondergang zien, en hij drinkt van de grimmigheid van de Almachtigen!
21 Want wat lust zou hij na zich aan zijn huis hebben, als het getal van zijn maanden afgesneden is?
22 Zal men God wetenschap leren, daar Hij de hogen richt?
23 Deze sterft in de kracht van zijn volkomenheid, daar hij gans stil en gerust was;
24 Zijn melkvaten waren vol melk, en het merg van zijn benen was bevochtigd.
25 De ander daarentegen sterft met een bittere ziel, en hij heeft van het goede niet gegeten.
26 Zij liggen te zamen neder in het stof, en het gewormte overdekt ze.
27 Ziet, ik weet uw gedachten, en de boze verdichtselen, waarmede u tegen mij geweld doet.
28 Want u zult zeggen: Waar is het huis van de prins, en waar is de tent van de woningen van de goddelozen?
29 Hebt u lieden niet gevraagd de voorbijgaanden op de weg, en kent u hun tekenen niet?
30 Dat de boze onttrokken wordt ten dage van het verderf dat zij ten dage van de verbolgenheden ontvoerd worden.
31 Wie zal hem in het aangezicht zijn weg vertonen? Als hij wat doet, wie zal hem vergelden?
32 Eindelijk wordt hij naar de graven gebracht, en is gedurig in de aardhoop.
33 De kluiten van de dalen zijn hem zoet, en hij trekt na zich alle mensen; en dergenen, die voor hem geweest zijn, is geen getal.
34 Hoe vertroost u mij dan met ijdelheid, omdat in uw antwoorden overtreding overig is?

22
1 Toen antwoordde Elifaz, de Themaniet, en zei:
2 Zal ook een man Gode voordelig zijn? Maar voor zichzelf zal de verstandige voordelig zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Is het voor de Almachtige nuttigheid, dat u rechtvaardig bent; of gewin, dat u uw wegen volmaakt?
4 Is het om uw vreze, dat Hij u bestraft, dat Hij met u in het gericht komt?
5 Is niet uw boosheid groot, en uwer ongerechtigheden geen einde?
6 Want u hebt uw broers zonder oorzaak pand afgenomen, en de klederen van de naakten hebt u uitgetogen.
7 De moede hebt u geen water te drinken gegeven, en van de hongerige hebt u het brood onthouden.
8 Maar was er een man van geweld, voor die was het land, en een aanzienlijk persoon woonde daarin.
9 De weduwen hebt u ledig weggezonden, en de armen van de wezen zijn verbrijzeld.
10 Daarom zijn strikken rondom u, en vervaardheid heeft u haastig beroerd.
11 Of u ziet de duisternis niet, en van de water overvloed bedekt u.
12 Is niet God in de hoogte van de hemelen? Zie toch het opperste van de sterren aan, dat zij verheven zijn.
13 Daarom zegt u : Wat weet er God van? Zal Hij door de donkerheid oordelen?
14 De wolken zijn Hem een verberging, dat Hij niet ziet; en Hij bewandelt de omgang van de hemelen.
15 Hebt u het pad van de eeuw waargenomen, dat de ongerechtige lieden betreden hebben?
16 Die rimpelachtig gemaakt zijn, als het de tijd niet was; een vloed is over hun grond uitgestort;
17 Die zeiden tot God: Wijk van ons! En wat had de Almachtige hun gedaan?
18 Hij had immers hun huizen met goed gevuld; daarom is de raad van de goddelozen verre van mij.
19 De rechtvaardigen zagen het, en waren blijde, en de onschuldige bespotte hen;
20 Omdat onze stand niet verdelgd is, maar het vuur hun overblijfsel verteerd heeft.
21 Gewen u toch aan Hem, en heb vrede; daardoor zal u het goede overkomen.
22 Ontvang toch de wet uit Zijn mond, en leg Zijn redenen in uw hart.
23 Zo u u bekeert tot de Almachtige, u zult gebouwd worden; doe het onrecht verre van uw tenten.
24 Dan zult u het goud op het stof leggen, en het goud van Ofir bij de rotssteen van de beken;
25 Ja, de Almachtige zal uw overvloedig goud zijn, en uw krachtig zilver zijn;
26 Want dan zult u u over de Almachtige verlustigen, en u zult tot God uw aangezicht opheffen.
27 U zult tot Hem ernstiglijk bidden, en Hij zal u verhoren; en u zult uw geloften betalen.
28 Als u een zaak besluit, zo zal zij u bestendig zijn; en op uw wegen zal het licht schijnen.
29 Als men iemand vernederen zal, en u zeggen zult: Het zij verhoging; dan zal God de nederige van ogen behouden.
30 Ja, Hij zal die bevrijden, die niet onschuldig is, want hij wordt bevrijd door de zuiverheid uwer handen.

23
1 Maar Job antwoordde en zei:
2 Ook heden is mijn klacht weerspannigheid; mijn plage is zwaar boven mijn zuchten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Och, of ik wist, dat ik Hem vinden zou, ik zou tot Zijn stoel komen;
4 Ik zou het recht voor Zijn aangezicht ordentelijk voorstellen, en mijn mond zou ik met verdedigingen vervullen.
5 Ik zou de redenen weten, die Hij mij antwoorden zou; en verstaan, wat Hij mij zeggen zou.
6 Zou Hij naar de grootheid Van zijn macht met mij twisten? Neen; maar Hij zou acht op mij slaan.
7 Daar zou de oprechte met Hem pleiten; en ik zou mij in eeuwigheid van mijn Rechter vrijmaken.
8 Zie, ga ik voorwaarts, zo is Hij er niet, of achterwaarts, zo verneem ik Hem niet.
9 Als Hij ter linkerhand werkt, zo aanschouw ik Hem niet; bedekt Hij Zich ter rechterhand, zo zie ik Hem niet.
10 Doch Hij kent de weg, die bij mij is; Hij beproeve mij; als goud zal ik uitkomen.
11 Aan Zijn gang heeft mijn voet vastgehouden; Zijn weg heb ik bewaard, en ben niet afgeweken.
12 Het gebod Van zijn lippen heb ik ook niet weggedaan; de redenen Zijns monds heb ik meer dan mijn bescheiden deel weggelegd.
13 Maar is Hij tegen iemand, wie zal dan Hem afkeren? Wat Zijn ziel begeert, dat zal Hij doen.
14 Want Hij zal volbrengen, dat over mij bescheiden is; en diergelijke dingen zijn er vele bij Hem.
15 Hierom word ik voor Zijn aangezicht beroerd; aanmerk het, en vrees voor Hem;
16 Want God heeft mijn hart week gemaakt, en de Almachtige heeft mij beroerd;
17 Omdat ik niet uitgedelgd ben voor de duisternis, en dat Hij van mijn aangezicht de donkerheid bedekt heeft.

24
1 Waarom zouden van de Almachtige de tijden niet verborgen zijn, omdat zij, die Hem kennen, Zijn dagen niet zien?
2 Zij tasten de landpalen aan; de kudden roven zij, en weiden ze.
3 De ezel van de wezen drijven zij weg; de os van een weduwe nemen zij te pand.
4 Zij doen de nooddruftigen wijken van de weg; te zamen versteken zich de ellendigen van het land.
5 Ziet, zij zijn woudezels in de woestijn; zij gaan uit tot hun werk, makende zich vroeg op ten roof; het vlakke veld is hem tot spijs, en de jongeren.
6 Op het veld maaien zij zijn voeder, en de wijnberg van de goddelozen lezen zij af.
7 De naakten laten zij vernachten zonder kleding, die geen deksel heeft tegen de koude.
8 Van de stroom van de bergen worden zij nat, en zonder toevlucht zijnde, omhelzen zij de steenrotsen.
9 Zij rukken het weesje van de borst, en dat over de arme is, nemen zij te pand.
10 De naakte doen zij weggaan zonder kleed, en hongerig, die garven dragen.
11 Tussen hun muren persen zij olie uit, treden de wijnpersen, en zijn dorstig.
12 Uit de stad zuchten de lieden, en de ziel van de verwonden schreeuwt uit; nochtans beschikt God niets ongerijmds.
13 Zij zijn onder de wederstrevers van de lichts; zij kennen Zijn wegen niet, en zij blijven niet op Zijn paden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 Met het licht staat de moordenaar op, doodt de arme en de nooddruftige; en van de nachts is hij als een dief.
15 Ook neemt het oog van de overspelers de schemering waar, en zei:: Geen oog zal mij zien; en hij legt een deksel op het aangezicht.
16 In de duisternis doorgraaft hij de huizen, die zij zich van de daags afgetekend hadden; zij kennen het licht niet.
17 Want de morgenstond is hun te zamen de schaduw van de doods; als men hen kent, zijn zij in de strikken van de doodsschaduw.
18 Hij is licht op het vlakke van de wateren; vervloekt is hun deel op de aarde; hij wendt zich niet tot de weg van de wijngaarden.
19 De droogte veeleer de hitte nemen de sneeuwwateren weg; zo het graf dergenen, die gezondigd hebben.
20 De baarmoeder vergeet hem, het gewormte is hem zoet, zijns wordt niet meer gedacht; en het onrecht wordt gebroken als een hout.
21 De onvruchtbare, die niet baart, teert hij af, en aan de weduwe doet hij niets goeds.
22 Ook trekt hij de machtigen door zijn kracht; staat hij op, zo is men van de levens niet zeker.
23 Stelt hem God in gerustheid, zo steunt hij daarop; nochtans zijn Zijn ogen op hun wegen.
24 Zij zijn een weinig tijds verheven, daarna is er niemand van hen; zij worden neergedrukt; gelijk alle anderen worden zij besloten; en gelijk de top van een aar worden zij afgesneden.
25 Indien het nu zo niet is, wie zal mij leugenachtig maken, en mijn rede tot niet brengen?

25
1 Toen antwoordde Bildad, de Suhiet, en zei:
2 Heerschappij en vreze zijn bij Hem, Hij maakt vrede in Zijn hoogten.
3 Is er een getal Van zijn benden? En over wie staat Zijn licht niet op?
4 Hoe zou dan een mens rechtvaardig zijn bij God, en hoe zou hij zuiver zijn, die van een vrouw geboren is?
5 Zie, tot de maan toe, en zij zal geen schijnsel geven; en de sterren zijn niet zuiver in Zijn ogen.
6 Hoeveel te min de mens, die een made is, en van de mensen kind, die een worm is!

26
1 Maar Job antwoordde en zei:
2 Hoe hebt u geholpen die, die zonder kracht is, en behouden de arm, die zonder sterkte is?
3 Hoe hebt u hem geraden, die geen wijsheid heeft, en de zaak, zo zij is, ten volle bekend gemaakt?
4 Aan wien hebt u die woorden verhaald? En wiens geest is van u uitgegaan?
5 De doden zullen geboren worden van onder de wateren, en hun inwoners.
6 De hel is naakt voor Hem, en geen deksel is er voor het verderf.
7 Hij breidt het noorden uit over het woeste; Hij hangt de aarde aan een niet.
8 Hij bindt de wateren in Zijn wolken; nochtans scheurt de wolk daaronder niet.
9 Hij houdt het vlakke Zijns troons vast; Hij spreidt Zijn wolk daarover.
10 Hij heeft een gezet perk over het vlakke van de wateren rondom afgetekend, tot aan de voleinding toe van de lichts met de duisternis.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 De pilaren van de hemels sidderen, en ontzetten zich voor Zijn schelden.
12 Door Zijn kracht klieft Hij de zee, en door Zijn verstand verslaat Hij haar verheffing.
13 Door Zijn Geest heeft Hij de hemelen versierd; Zijn hand heeft de langwemelende slang geschapen.
14 Ziet, dit zijn maar uiterste einden Van zijn wegen; en wat een klein stukje van de zaak hebben wij van Hem gehoord? Wie zou dan de donder Van zijn mogendheden verstaan?

27
1 En Job ging voort zijn spreuk op te heffen, en zei:
2 Zo waarachtig als God leeft, Die mijn recht weggenomen heeft, en de Almachtige, Die van mijn ziel bitterheid heeft aangedaan!
3 Zo lang als mijn adem in mij zal zijn, en het geblaas Gods in mijn neus;
4 Indien mijn lippen onrecht zullen spreken, en indien mijn tong bedrog zal uitspreken!
5 Het zij verre van mij, dat ik u rechtvaardigen zou; totdat ik de geest zal gegeven hebben, zal ik mijn oprechtheid van mij niet wegdoen.
6 Aan mijn gerechtigheid zal ik vasthouden, en zal ze niet laten varen; mijn hart zal die niet versmaden van mijn dagen.
7 Mijn vijand zij als de goddeloze, en die zich tegen mij opmaakt, als de verkeerde.
8 Want wat is de verwachting van de huichelaars, als hij zal gierig geweest zijn, wanneer God zijn ziel zal uittrekken?
9 Zal God zijn geroep horen, als benauwdheid over hem komt?
10 Zal hij zich verlustigen in de Almachtige? Zal hij God aanroepen te aller tijd?
11 Ik zal u leren van de hand Gods; wat bij de Almachtige is, zal ik niet verhelen.
12 Ziet, u zelve allen hebt het gezien; en waarom wordt u dus door ijdelheid verijdeld?
13 Dit is het deel van de goddelozen mensen bij God, en de erve van de tirannen, die zij van de Almachtige ontvangen zullen.
14 Indien zijn kinderen vermenigvuldigen, het is ten zwaarde; en zijn spruiten zullen van brood niet verzadigd worden.
15 Zijn overgeblevenen zullen in de dood begraven worden, en zijn weduwen zullen niet wenen.
16 Zo hij zilver opgehoopt zal hebben als stof, en kleding bereid als leem;
17 Hij zal ze bereiden, maar de rechtvaardige zal ze aantrekken, en de onschuldige zal het zilver delen.
18 Hij bouwt zijn huis als een motte, en als een hoeder de hutte maakt.
19 Rijk ligt hij neder, en wordt niet weggenomen; doet hij zijn ogen open, zo is hij er niet.
20 Verschrikkingen zullen hem als wateren aangrijpen; van de nachts zal hem een wervelwind wegstelen.
21 De oostenwind zal hem wegvoeren, dat hij heengaat, en zal hem wegstormen uit zijn plaats.
22 En God zal dit over hem werpen, en niet sparen; van Zijn hand zal hij snellijk vlieden.
23 Een ieder zal over hem met zijn handen klappen, en over hem fluiten uit zijn plaats.

28
1 Zeker, er is voor het zilver een uitgang, en een plaats voor het goud, dat zij smelten.
2 Het ijzer wordt uit stof genomen, en uit steen wordt koper gegoten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Het einde, dat God gesteld heeft voor de duisternis, en al het uiterste onderzoekt hij; het gesteente van de donkerheid en van de schaduw van de doods.
4 Breekt er een beek door, bij degene, die daar woont, de wateren vergeten zijnde van de voet, worden van de mens uitgeput, en gaan weg.
5 Uit de aarde komt het brood voort, en onder zich wordt zij veranderd, alsof zij vuur ware.
6 Haar stenen zijn de plaats van de saffier, en zij heeft stofjes van goud.
7 De roofvogel heeft het pad niet gekend, en het oog van de kraai heeft het niet gezien.
8 De jonge hoogmoedige dieren hebben het niet betreden, de felle leeuw is daarover niet heengegaan.
9 Hij legt zijn hand aan de keiachtige rots, hij keert de bergen van de wortel om.
10 In de rotsstenen houwt hij stromen uit, en zijn oog ziet al het kostelijke.
11 Hij bindt de rivier toe, dat niet een traan uitkomt, en het verborgene brengt hij uit in het licht.
12 Maar de wijsheid, van waar zal zij gevonden worden? En waar is de plaats van het verstand?
13 De mens weet haar waarde niet, en zij wordt niet gevonden in het land van de levenden.
14 De afgrond zegt: Zij is in mij niet; en de zee zegt: Zij is niet bij mij.
15 Het gesloten goud kan voor haar niet gegeven worden, en met zilver kan haar prijs niet worden opgewogen.
16 Zij kan niet geschat worden tegen fijn goud van Ofir, tegen de kostelijken Schoham, en de Saffier.
17 Men kan het goud of het kristal haar niet gelijk waarderen; ook is zij niet te verwisselen voor een kleinood van dicht goud.
18 De Ramoth en Gabisch zal niet gedacht worden; want de trek van de wijsheid is meerder dan van de Robijnen.
19 Men kan de Topaas van Morenland haar niet gelijk waarderen; en bij het fijn louter goud kan zij niet geschat worden.
20 Die wijsheid dan, van waar komt zij, en waar is de plaats van het verstand?
21 Want zij is verholen voor de ogen aller levenden, en voor het gevogelte van de hemels is zij verborgen.
22 Het verderf en de dood zeggen: Haar gerucht hebben wij met onze oren gehoord.
23 God verstaat haar weg, en Hij weet haar plaats.
24 Want Hij schouwt tot aan de einden van de aarde, Hij ziet onder al de hemelen.
25 Als Hij de wind het gewicht maakte, en de wateren opwoog in mate;
26 Als Hij de regen een gezette orde maakte, en een weg voor het weerlicht van de donderen;
27 Toen zag Hij haar, en vertelde ze; Hij schikte ze, en ook doorzocht Hij ze.
28 Maar tot de mens heeft Hij gezegd: Zie, de vreze van de HEERE is de wijsheid, en van het kwade te wijken is het verstand.

29
1 En Job ging voort zijn spreuk op te heffen, en zei:
2 Och, of ik ware, gelijk in de vorige maanden, gelijk in de dagen, toen God mij bewaarde!
3 Toen Hij Zijn lamp deed schijnen over mijn hoofd, en ik bij Zijn licht de duisternis doorwandelde;
4 Zoals ik was in de dagen van mijn jonkheid, toen Gods verborgenheid over mijn tent was;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Toen de Almachtige nog met mij was, en mijn jongens rondom mij;
6 Toen ik mijn gangen wies in boter, en de rots bij mij oliebeken uitgoot;
7 Toen ik uitging naar de poort door de stad, toen ik mijn stoel op de straat liet bereiden.
8 De jongens zagen mij, en verstaken zich, en de stokouden rezen op en stonden.
9 De oversten hielden de woorden in, en leiden de hand op hun mond.
10 De stem van de vorsten verstak zich, en hun tong kleefde aan hun gehemelte.
11 Als een oor mij hoorde, zo hield het mij gelukzalig; als mij een oog zag, zo getuigde het van mij.
12 Want ik bevrijdde de ellendige, die riep, en de wees, die geen helper had.
13 De zegen degene, die verloren ging, kwam op mij; en het hart van de weduwe deed ik vrolijk zingen.
14 Ik bekleedde mij met gerechtigheid, en zij bekleedde mij; mijn oordeel was als een mantel en vorstelijke hoed.
15 De blinden was ik tot ogen, en de kreupelen was ik tot voeten.
16 Ik was de nooddruftigen een vader; en het geschil, dat ik niet wist, dat onderzocht ik.
17 En ik verbrak de baktanden van de verkeerden, en wierp de roof uit zijn tanden.
18 En ik zei: Ik zal in mijn nest de geest geven, en ik zal de dagen vermenigvuldigen als het zand.
19 Mijn wortel was uitgebreid aan het water, en dauw vernachtte op mijn tak.
20 Mijn heerlijkheid was nieuw bij mij, en mijn boog veranderde zich in mijn hand.
21 Zij hoorden mij aan, en wachtten, en zwegen op mijn raad.
22 Na mijn woord spraken zij niet weer, en mijn rede drupte op hen.
23 Want zij wachtten naar mij, gelijk naar de regen, en sperden hun mond open, als naar de spaden regen.
24 Lachte ik hun toe, zij geloofden het niet; en het licht van mijn aangezicht deden zij niet neervallen.
25 Verkoos ik hun weg, zo zat ik bovenaan, en woonde als een koning onder de benden, als een, die treurigen vertroost.

30
1 Maar nu lachen over mij minderen dan ik van dagen, welker vaderen ik versmaad zou hebben, om bij de honden van mijn kudde te stellen.
2 Waartoe zou mij ook geweest zijn de krachten hunner handen? Zij was door ouderdom in hen vergaan.
3 Die door gebrek en honger eenzaam waren, vliedende naar dorre plaatsen, in het donkere, woeste en verwoeste.
4 Die ziltige kruiden plukten bij de struiken, en welker spijze was de wortel van de jenever.
5 Zij werden uit het midden uitgedreven; (men jouwde over hen, als over een dief),
6 Opdat zij wonen zouden in de kloven van de dalen, de holen van stof en van de steenrotsen.
7 Zij schreeuwden tussen de struiken; onder de netelen vergaderden zij zich.
8 Zij waren kinderen van de dwazen, en kinderen van geen naam; zij waren geslagen uit de lande.
9 Maar nu ben ik hun een snarenspel geworden, en ik ben hun tot een klapwoord.
10 Zij hebben een gruwel aan mij, zij maken zich verre van mij, ja, zij onthouden het speeksel niet van mijn aangezicht.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Want Hij heeft mijn zeel losgemaakt, en mij bedrukt; daarom hebben zij de breidel voor mijn aangezicht afgeworpen.
12 Ter rechterhand staat de jeugd op, stoten mijn voeten uit, en banen tegen mij hun verderfelijke wegen.
13 Zij breken mijn pad af, zij bevorderen mijn ellende; zij hebben geen helper van doen.
14 Zij komen aan, als door een wijde breuk; onder de verwoesting rollen zij zich aan.
15 Men is met verschrikkingen tegen mij gekeerd; elk een vervolgt als een wind mijn edele ziel, en mijn heil is als een wolk voorbijgegaan.
16 Daarom stort zich nu mijn ziel in mij uit; de dagen van de druks grijpen mij aan.
17 Van de nachts doorboort Hij mijn beenderen in mij, en mijn polsaderen rusten niet.
18 Door de veelheid van de kracht is mijn kleed veranderd; Hij omgordt mij als de kraag van mijn roks.
19 Hij heeft mij in het slijk geworpen, en ik ben gelijk geworden als stof en as.
20 Ik schrei tot U, maar U antwoordt mij niet; ik sta, maar U acht niet op mij.
21 U bent veranderd in een wrede tegen mij; door de sterkte Uwer hand wederstaat U mij hatelijk.
22 U heft mij op in de wind; U doet mij daarop rijden, en U versmelt mij het wezen.
23 Want ik weet, dat U mij ter dood brengen zult, en tot het huis van de samenkomst aller levenden.
24 Maar Hij zal tot de aardhoop de hand niet uitsteken; is er bij henlieden geschrei in zijn verdrukking?
25 Weende ik niet over hem, die harde dagen had? Was mijn ziel niet beangst over de nooddruftige?
26 Nochtans toen ik het goede verwachtte, zo kwam het kwade; toen ik hoopte naar het licht, zo kwam de donkerheid.
27 Mijn ingewand ziedt, en is niet stil; de dagen van de verdrukking zijn mij voorgekomen.
28 Ik ga zwart daarheen, niet van de zon; opstaande schreeuw ik in de gemeente.
29 Ik ben de draken een broer geworden, en een metgezel van de jonge struisen.
30 Mijn huid is zwart geworden over mij, en mijn gebeente is ontstoken van dorrigheid.
31 Hierom is mijn harp tot een rouwklage geworden, en mijn orgel tot een stem van de wenenden.

31
1 Ik heb een verbond gemaakt met mijn ogen; hoe zou ik dan acht gegeven hebben op een maagd?
2 Want wat is het deel Gods van boven, of de erve van de Almachtigen uit de hoogten?
3 Is niet het verderf voor de verkeerde, ja, wat vreemds voor de werkers van de ongerechtigheid?
4 Ziet Hij niet mijn wegen, en telt Hij niet al mijn treden?
5 Zo ik met ijdelheid omgegaan heb, en mijn voet gesneld heeft tot bedriegerij;
6 Hij wege mij op, in een rechte weegschaal, en God zal mijn oprechtheid weten.
7 Zo mijn gang uit de weg geweken is, en mijn hart mijn ogen nagevolgd is, en aan mijn handen iets aankleeft;
8 Zo moet ik zaaien, maar een ander eten, en mijn spruiten moeten uitgeworteld worden!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Zo mijn hart verlokt is geweest tot een vrouw, of ik aan van mijn naasten deur geloerd heb;
10 Zo moet mijn huisvrouw met een ander malen, en anderen zich over haar krommen!
11 Want dat is een schandelijke daad, en het is een misdaad bij de rechters.
12 Want dat is een vuur, hetwelk tot de verderving toe verteert, en al mijn inkomen uitgeworteld zou hebben.
13 Zo ik versmaad heb het recht van mijn knechts, of van mijn dienstmaagd, als zij geschil hadden met mij;
14 (Want wat zou ik doen, als God opstond? En als Hij bezoeking deed, wat zou ik Hem antwoorden?
15 Heeft Hij niet, Die mij in de buik maakte, hem ook gemaakt en Een ons in de baarmoeder bereid?)
16 Zo ik de armen hun begeerte onthouden heb, of de ogen van de weduwe laten versmachten;
17 En mijn bete alleen gegeten heb, zodat de wees daarvan niet gegeten heeft;
18 (Want van mijn jonkheid af is hij bij mij opgetogen, als bij een vader, en van van mijn moeders buik af heb ik haar geleid;)
19 Zo ik iemand heb zien omkomen, omdat hij zonder kleding was, en dat de nooddruftige geen deksel had;
20 Zo zijn lenden mij niet gezegend hebben, toen hij van de vellen van mijn lammeren verwarmd werd;
21 Zo ik mijn hand tegen de wees bewogen heb, omdat ik in de poort mijn hulp zag;
22 Mijn schouder valle van het schouderbeen, en mijn arm breke van zijn pijp af!
23 Want het verderf Gods was bij mij een schrik, en ik vermocht niet vanwege Zijn hoogheid.
24 Zo ik het goud tot mijn hoop gezet heb, of tot het fijn goud gezegd heb: U bent mijn vertrouwen;
25 Zo ik blijde ben geweest, omdat mijn vermogen groot was, en omdat mijn hand geweldig veel verkregen had;
26 Zo ik het licht aangezien heb, wanneer het scheen, of de maan heerlijk voortgaande;
27 En mijn hart verlokt is geweest in het verborgen, dat mijn hand mijn mond gekust heeft;
28 Dat ware ook een misdaad bij de rechter; want ik zou de God van boven verzaakt hebben.
29 Zo ik verblijd ben geweest in de verdrukking van mijn haters, en mij opgewekt heb, als het kwaad hem vond;
30 (Ook heb ik mijn gehemelte niet toegelaten te zondigen, mits door een vloek zijn ziel te begeren).
31 Zo de lieden van mijn tent niet hebben gezegd: Och, of wij van zijn vlees hadden, wij zouden niet verzadigd worden;
32 De vreemdeling overnachtte niet op de straat; mijn deuren opende ik naar de weg;
33 Zo ik, gelijk Adam, mijn overtredingen bedekt heb, door eigenliefde mijn misdaad verbergende!
34 Zeker, ik kon wel een grote menigte geweldiglijk onderdrukt hebben; maar de verachtste van de huisgezinnen zou mij afgeschrikt hebben; zodat ik gewezen zou hebben, en ter deure niet uitgegaan zijn.
35 Och, of ik een had, die mij hoorde! Zie, mijn oogmerk is, dat de Almachtige mij antwoorde, en dat mijn tegenpartij een boek schrijve.
36 Zou ik het niet op mijn schouder dragen? Ik zou het op mij binden als een kroon.
37 Het getal van mijn treden zou ik hem aanwijzen; als een vorst zou ik tot hem naderen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

38 Zo mijn land tegen mij roept, en zijn voren te zamen wenen;
39 Zo ik zijn vermogen gegeten heb zonder geld, en de ziel van zijn akkerlieden heb doen hijgen;
40 Dat voor tarwe distels voortkomen, en voor gerst stinkkruid! De woorden van Job hebben een einde.

32

1 Toen hielden de drie mannen op van Job te antwoorden, omdat hij in zijn ogen rechtvaardig was.
2 Zo ontstak de toorn van Elihu, de zoon van Baracheel, de Buziet, van het geslacht van Ram; tegen Job werd zijn toorn ontstoken, omdat hij zijn ziel meer rechtvaardigde dan God.
3 Zijn toorn ontstak ook tegen zijn drie vrienden, omdat zij, geen antwoord vindende, nochtans Job verdoemden.
4 Doch Elihu had gewacht op Job in het spreken, omdat zij ouder van dagen waren dan hij.
5 Als dan Elihu zag, dat er geen antwoord was in de mond van die drie mannen, ontstak zijn toorn.
6 Hierom antwoordde Elihu, de zoon van Baracheel, de Buziet, en zei: Ik ben minder van dagen, maar u lieden bent stokouden; daarom heb ik geschroomd en gevreesd, u mijn gevoelen te vertonen.
7 Ik zei: Laat de dagen spreken, en de veelheid van de jaren wijsheid te kennen geven.
8 Zekerlijk de geest, die in de mens is, en de inblazing van de Almachtigen, maakt henlieden verstandig.
9 De groten zijn niet wijs, en de ouden verstaan het recht niet.
10 Daarom zeg ik: Hoor naar mij; ik zal mijn gevoelen ook vertonen.
11 Ziet, ik heb gewacht op uw woorden; ik heb het oor gewend tot uw aanmerkingen, totdat u redenen uitgezocht had.
12 Als ik nu acht op u gegeven heb, ziet, er is niemand, die Job overreedde, die uit u zijn redenen beantwoordde;
13 Opdat u niet zegt: Wij hebben de wijsheid gevonden; God heeft hem neergestoten, geen mens.
14 Nu heeft hij tegen mij geen woorden gericht, en met uw woorden zal ik hem niet beantwoorden.
15 Zij zijn ontzet, zij antwoorden niet meer; zij hebben de woorden van zich verzet.
16 Ik heb dan gewacht, maar zij spreken niet; want zij staan stil; zij antwoorden niet meer.
17 Ik zal mijn deel ook antwoorden, ik zal mijn gevoelen ook vertonen.
18 Want ik ben van de woorden vol; de geest van mijn buik benauwt mij.
19 Ziet, mijn buik is als de wijn, die niet geopend is; gelijk nieuwe lederen zakken zou hij bersten.
20 Ik zal spreken, opdat ik voor mij lucht krijge; ik zal mijn lippen openen, en zal antwoorden.
21 Och, dat ik niemands aangezicht aanneme, en tot de mens geen bijnamen gebruike!
22 Want ik weet geen bijnamen te gebruiken; in kort zou mijn Maker mij wegnemen.

33

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 En zeker, o Job! hoor toch mijn redenen, en neem al mijn woorden ter ore.
2 Zie nu, ik heb mijn mond opengedaan; mijn tong spreekt onder mijn gehemelte.
3 Mijn redenen zullen de oprechtheid van mijn harten, en de wetenschap van mijn lippen, wat zuiver is, uitspreken.
4 De Geest Gods heeft mij gemaakt, en de adem van de Almachtigen heeft mij levend gemaakt.
5 Zo u kunt, antwoord mij; schik u voor mijn aangezicht, stel u.
6 Zie, ik ben Godes, gelijk u ; uit het leem ben ik ook afgesneden.
7 Zie, mijn verschrikking zal u niet beroeren, en mijn hand zal over u niet zwaar zijn.
8 Zeker, u hebt gezegd voor mijn oren, en ik heb de stem van de woorden gehoord;
9 Ik ben rein, zonder overtreding; ik ben zuiver, en heb geen misdaad.
10 Zie, Hij vindt oorzaken tegen mij, Hij houdt mij voor Zijn vijand.
11 Hij legt mijn voeten in de stok; Hij neemt al mijn paden waar.
12 Zie, hierin bent u niet rechtvaardig, antwoord ik u; want God is meerder dan een mens.
13 Waarom hebt u tegen Hem getwist? Want Hij antwoordt niet van al Zijn daden.
14 Maar God spreekt eens of tweemaal; doch men let niet daarop.
15 In de droom, door het gezicht van de nachts, als een diepe slaap op de lieden valt, in de sluimering op het leger;
16 Dan openbaart Hij het voor het oor van de lieden, en Hij verzegelt hun kastijding;
17 Opdat Hij de mens afwende van zijn werk, en van de man de hovaardij verberge;
18 Dat Hij zijn ziel van het verderf afhoude; en zijn leven, dat het door het zwaard niet doorga.
19 Ook wordt hij gestraft met smart op zijn leger, en de sterke menigte van zijn beenderen;
20 Zodat zijn leven het brood zelf verfoeit, en zijn ziel de begeerlijke spijze;
21 Dat zijn vlees verdwijnt uit het gezicht, en zijn beenderen, die niet gezien werden, uitsteken;
22 En zijn ziel nadert ten verderve, en zijn leven tot de dingen, die doden.
23 Is er dan bij Hem een Gezant, een Uitlegger, een uit duizend, om de mens zijn rechten plicht te verkondigen;
24 Zo zal Hij hem genadig zijn, en zeggen: Verlos hem, dat hij in het verderf niet nederdale, Ik heb verzoening gevonden.
25 Zijn vlees zal frisser worden dan het was in de jeugd; hij zal tot de dagen van zijn jonkheid wederkeren.
26 Hij zal tot God ernstiglijk bidden, Die in hem een welbehagen nemen zal, en zijn aangezicht met gejuich aanzien; want Hij zal de mens zijn gerechtigheid weergeven.
27 Hij zal de mensen aanschouwen, en zeggen: Ik heb gezondigd, en het recht verkeerd, hetwelk mij niet heeft gebaat;
28 Maar God heeft mijn ziel verlost, dat zij niet voere in het verderf, zodat mijn leven het licht aanziet.
29 Zie, dit alles werkt God twee maal of driemaal met een man;
30 Opdat hij zijn ziel afkere van het verderf, en hij verlicht worde met het licht van de levenden.
31 Merk op, o Job! Hoor naar mij; zwijg, en ik zal spreken.
32 Zo er redenen zijn, antwoord mij; spreek, want ik heb lust u te rechtvaardigen.
33 Zo niet, hoor naar mij; zwijg, en ik zal u wijsheid leren.

34

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Verder antwoordde Elihu, en zei:
2 Hoort, u wijzen, mijn woorden, en u verstandigen, neigt de oren naar mij.
3 Want het oor proeft de woorden, gelijk het gehemelte de spijze smaakt.
4 Laat ons kiezen voor ons, wat recht is; laat ons kennen onder ons wat goed is.
5 Want Job heeft gezegd: Ik ben rechtvaardig, en God heeft mijn recht weggenomen.
6 Ik moet liegen in mijn recht; mijn pijl is smartelijk zonder overtreding.
7 Wat man is er, gelijk Job? Hij drinkt de bespotting in als water;
8 En gaat over weg in gezelschap met de werkers van de ongerechtigheid, en wandelt met goddeloze lieden.
9 Want hij heeft gezegd: Het baat een man niet, als hij welbehagen heeft aan God.
10 Daarom, u. lieden van verstand, hoort naar mij: Verre zij God van goddeloosheid, en de Almachtige van onrecht!
11 Want naar het werk van de mensen vergeldt Hij hem, en naar eens ieders weg doet Hij het hem vinden.
12 Ook waarlijk, God handelt niet goddelooslijk, en de Almachtige verkeert het recht niet.
13 Wie heeft Hem gesteld over de aarde, en wie heeft de gehele wereld geschikt?
14 Indien Hij Zijn hart tegen hem zette, Zijn geest en Zijn adem zou Hij tot Zich vergaderen;
15 Alle vlees zou tegelijk de geest geven, en de mens zou tot stof wederkeren.
16 Zo er dan verstand bij u is, hoor dit; neig de oren tot de stem van mijn woorden.
17 Zou Hij ook, Die het recht haat, de gewonde verbinden, en zoudt u de zeer Rechtvaardige verdoemen?
18 Zou men tot een koning zeggen: U Belial; tot de prinsen: U goddelozen!
19 Hoe dan tot Die, Die het aangezicht van de vorsten niet aanneemt, en de rijke voor de arme niet kent? Want zij zijn allen Van zijn handen werk.
20 In een ogenblik sterven zij; zelfs ter middernacht wordt een volk geschud, dat het doorga; en de machtige wordt weggenomen zonder hand.
21 Want Zijn ogen zijn op ieders wegen, en Hij ziet al zijn treden.
22 Er is geen duisternis, en er is geen schaduw van de doods, dat daar de werkers van de ongerechtigheid zich verbergen mochten.
23 Zeker, Hij legt de mens niet te veel op, dat hij tegen God in het gericht zou mogen treden.
24 Hij vermorzelt de geweldigen, dat men het niet doorzoeken kan, en stelt anderen in hun plaats.
25 Daarom dat Hij hun werken kent, zo keert Hij hen van de nachts om, en zij worden verbrijzeld.
26 Hij klopt hen samen als goddelozen, in een plaats, waar aanschouwers zijn;
27 Daarom dat zij van achter Hem afgeweken zijn, en geen Van zijn wegen verstaan hebben;
28 Opdat Hij op hem het geroep van de armen brenge, en het geroep van de ellendigen verhore.
29 Als Hij stilt, wie zal dan beroeren? Als Hij het aangezicht verbergt, wie zal Hem dan aanschouwen, zowel voor een volk, als voor een mens alleen?
30 Opdat de huichelachtige mens niet meer regere, en geen strikken van de volks zijn.
31 Zekerlijk heeft hij tot God gezegd: Ik heb Uw straf verdragen, ik zal het niet verderven.
32 Behalve wat ik zie, leer U mij; heb ik onrecht gewrocht, ik zal het niet meer doen.
33 Zal het van u zijn, hoe Hij iets vergelden zal, omdat u Hem versmaadt? Zoudt u dan verkiezen, en niet ik? Wat weet u dan? Spreek.
34 De lieden van verstand zullen met mij zeggen, en een wijs man zal naar mij horen:

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

35 Dat Job niet met wetenschap gesproken heeft, en zijn woorden niet met kloek verstand geweest zijn.
36 Mijn Vader, laat Job beproefd worden tot het einde toe, om van zijn antwoorden wil onder de ongerechtige lieden.
37 Want tot zijn zonde zou hij nog overtreding bijvoegen; hij zou onder ons in de handen klappen, en hij zou zijn redenen vermenigvuldigen tegen God.

35
1 Elihu antwoordde verder, en zei:
2 Houdt u dat voor recht, dat u gezegd hebt: Mijn gerechtigheid is meerder dan Gods?
3 Want u hebt gezegd: Wat zou zij u baten? Wat meer voordeel zal ik daarmede doen, dan met mijn zonde?
4 Ik zal u antwoord geven, en uw vrienden met u.
5 Bemerk de hemel en zie; en aanschouw de bovenste wolken, zij zijn hoger dan u.
6 Indien u zondigt, wat bedrijft u tegen Hem? Indien uw overtredingen menigvuldig zijn, wat doet u Hem?
7 Indien u rechtvaardig bent, wat geeft u Hem, of wat ontvangt Hij uit uw hand?
8 Uw goddeloosheid zou zijn tegen een man, gelijk u bent, en uw gerechtigheid voor eens mensen kind.
9 Vanwege hun grootheid doen zij de onderdrukten roepen; zij schreeuwen vanwege de arm van de groten.
10 Maar niemand zegt: Waar is God, mijn Maker, die de psalmen geeft in de nacht?
11 Die ons geleerder maakt dan de beesten van de aarde, en ons wijzer maakt dan het gevogelte van de hemels?
12 Daar roepen zij; maar Hij antwoordt niet, vanwege de hoogmoed van de bozen.
13 Zeker zal God de ijdelheid niet verhoren, en de Almachtige zal die niet aanschouwen.
14 Dat u ook gezegd hebt: U zult Hem niet aanschouwen; er is nochtans gericht voor Zijn aangezicht, wacht u dan op Hem.
15 Maar nu, omdat het niets is, dat Zijn toorn Job bezocht heeft, en Hij hem niet zeer in overvloed doorkend heeft;
16 Zo heeft Job in ijdelheid zijn mond geopend, en zonder wetenschap woorden vermenigvuldigd.

36
1 Elihu ging nog voort, en zei:
2 Verbeid mij een weinig, en ik zal u aanwijzen, dat er nog redenen voor God zijn.
3 Ik zal mijn gevoelen van verre ophalen, en mijn Schepper gerechtigheid toewijzen.
4 Want voorwaar, mijn woorden zullen geen valsheid zijn; een, die oprecht is van gevoelen, is bij u.
5 Zie, God is geweldig, nochtans versmaadt Hij niet; geweldig is Hij in kracht van de harten.
6 Hij laat de goddeloze niet leven, en het recht van de ellendigen beschikt Hij.
7 Hij onttrekt Zijn ogen niet van de rechtvaardige, maar met de koningen zijn zij in de troon; daar zet Hij hen voor altoos, en zij worden verheven.
8 En zo zij, gebonden zijnde in boeien, vast gehouden worden met banden van de ellende;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Dan geeft Hij hun hun werk te kennen, en hun overtredingen, omdat zij de overhand genomen hebben;
10 En Hij openbaart het voor hun oor ter tucht, en zegt, dat zij zich van de ongerechtigheid bekeren zouden.
11 Indien zij horen, en Hem dienen, zo zullen zij hun dagen eindigen in het goede, en hun jaren in liefelijkheden.
12 Maar zo zij niet horen, zo gaan zij door het zwaard door, en zij geven de geest zonder kennis.
13 En die met het hart huichelachtig zijn, leggen toorn op; zij roepen niet, als Hij hen gebonden heeft.
14 Hun ziel zal in de jonkheid sterven, en hun leven onder de schandjongens.
15 Hij zal de ellendige in zijn ellende vrijmaken, en in de onderdrukking zal Hij het voor hun oor openbaren.
16 Zo zou Hij ook u afgekeerd hebben van de mond van de angst tot de ruimte, onder die geen benauwing zou geweest zijn; en het gerecht uwer tafel zou vol vettigheid geweest zijn.
17 Maar u hebt het gericht van de goddelozen vervuld; het gericht en het recht houden u vast.
18 Omdat er grimmigheid is, wacht u, dat Hij u misschien niet met een klop wegstote; zodat u een groot rantsoen er niet zou afbrengen.
19 Zou Hij uw rijkdom achten, dat u niet in benauwdheid zoudt zijn; of enige versterkingen van kracht?
20 Haak niet naar die nacht, als de volken van hun plaats opgenomen worden.
21 Wacht u, wend u niet tot ongerechtigheid; overmits u ze in deze verkoren hebt, uit oorzake van de ellende.
22 Zie, God verhoogt door Zijn kracht; wie is een Leraar, gelijk Hij?
23 Wie heeft Hem gesteld over Zijn weg? Of wie heeft gezegd: U hebt onrecht gedaan?
24 Gedenk, dat u Zijn werk groot maakt, hetwelk de lieden aanschouwen.
25 Alle mensen zien het aan; de mens schouwt het van verre.
26 Zie, God is groot, en wij begrijpen het niet; er is ook geen onderzoeking van het getal Van zijn jaren.
27 Want Hij trekt de druppelen van de wateren op, die de regen na zijn damp uitgieten;
28 Welke de wolken uitgieten, en over de mens overvloediglijk afdruipen.
29 Kan men ook verstaan de uitbreidingen van de wolken, en de krakingen Van zijn hutte?
30 Zie, Hij breidt over hem Zijn licht uit, en de wortelen van de zee bedekt Hij.
31 Want daardoor richt Hij de volken; Hij geeft spijze ten overvloede.
32 Met handen bedekt Hij het licht, en doet aan hetzelve verbod door dengene, die tussen doorkomt.
33 Daarvan verkondigt Zijn geklater, en het vee; ook van de opgaanden damp.

37
1 Ook beeft hierover mijn hart, en springt op uit zijn plaats.
2 Hoort met aandacht de beweging Van zijn stem, en het geluid, dat uit Zijn mond uitgaat!
3 Dat zendt Hij rechtuit onder de gansen hemel, en Zijn licht over de einden van de aarde.
4 Daarna brult Hij met de stem; Hij dondert met de stem Van zijn hoogheid, en vertrekt die dingen niet, als Zijn stem zal gehoord worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 God dondert met Zijn stem zeer wonderlijk; Hij doet grote dingen, en wij begrijpen ze niet.
6 Want Hij zegt tot de sneeuw: Wees op de aarde; en tot de plasregen van de regens; dan is er de plasregen Van zijn sterke regenen.
7 Dan zegelt Hij de hand van ieder mens toe, opdat Hij kenne al de lieden Zijns werks.
8 En het gedierte gaat in de loerplaatsen, en blijft in zijn holen.
9 Uit de binnenkamer komt de wervelwind, en van de verstrooiende winden de koude.
10 Door zijn geblaas geeft God de vorst, zodat de brede wateren verstijfd worden.
11 Ook vermoeit Hij de dikke wolken door klaarheid; Hij verstrooit de wolk Zijns lichts.
12 Die keert zich dan naar Zijn wijzen raad door ommegangen, dat zij doen al wat Hij ze gebiedt, op het vlakke van de wereld, op de aarde.
13 Hetzij dat Hij die tot een roede, of tot Zijn land, of tot weldadigheid beschikt.
14 Neem dit, o Job, ter ore; sta, en aanmerk de wonderen Gods.
15 Weet u. wanneer God over dezelve orde stelt, en het licht Van zijn wolk laat schijnen?
16 Hebt u wetenschap van de opwegingen van de dikke wolken; de wonderheden Desgenen, Die volmaakt is in wetenschappen?
17 Hoe uw klederen warm worden, als Hij de aarde stil maakt uit het zuiden?
18 Hebt u met Hem de hemelen uitgespannen, die vast zijn, als een gegoten spiegel?
19 Onderricht ons, wat wij Hem zeggen zullen; want wij zullen niets ordentelijk voorstellen kunnen vanwege de duisternis.
20 Zal het Hem verteld worden, als ik zo zou spreken? Denkt iemand dat, zeker, hij zal verslonden worden.
21 En nu ziet men het licht niet als het helder is in de hemel, als de wind doorgaat, en die zuivert;
22 Als van het noorden het goud komt; maar bij God is een vreselijke majesteit!
23 De Almachtige, Die kunnen wij niet uitvinden; Hij is groot van kracht; doch door gericht en grote gerechtigheid verdrukt Hij niet.
24 Daarom vrezen Hem de lieden; Hij ziet geen wijzen van harte aan.

38
1 Daarna antwoordde de HEERE Job uit een onweder, en zei:
2 Wie is hij, die de raad verduistert met woorden zonder wetenschap?
3 Gord nu, als een man, uw lenden, zo zal Ik u vragen, en onderricht Mij.
4 Waar waart u. toen Ik de aarde grondde? Geef het te kennen, indien u kloek van verstand bent.
5 Wie heeft haar maten gezet, want u weet het; of wie heeft over haar een richtsnoer getrokken?
6 Waarop zijn haar grondvesten neergezonken, of wie heeft haar hoeksteen gelegd?
7 Toen de morgensterren te zamen vrolijk zongen, en al de kinderen Gods juichten.
8 Of wie heeft de zee met deuren toegesloten, toen zij uitbrak, en uit de baarmoeder voortkwam?
9 Toen Ik de wolk tot haar kleding stelde, en de donkerheid tot haar windeldoek;
10 Toen Ik voor haar met Mijn besluit de aarde doorbrak, en zette grendel en deuren;
11 En zei: Tot hiertoe zult u komen, en niet verder, en hier zal hij zich stellen tegen de hoogmoed uwer golven.
12 Hebt u van uw dagen de morgenstond geboden? Hebt u de dageraad zijn plaats gewezen;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Opdat hij de einden van de aarde vatten zou; en de goddelozen uit haar uitgeschud zouden worden?
14 Dat zij veranderd zou worden gelijk zegelleem, en zij gesteld worden als een kleed?
15 En dat van de goddelozen hun licht geweerd worde, en de hoge arm worde gebroken?
16 Bent u gekomen tot aan de oorsprongen van de zee, en hebt u in het onderste van de afgrond gewandeld?
17 Zijn u de poorten van de doods ontdekt, en hebt u gezien de poorten van de schaduw van de doods?
18 Bent u met uw verstand gekomen tot aan de breedte van de aarde? Geef het te kennen, indien u dit alles weet.
19 Waar is de weg, daar het licht woont? En de duisternis, waar is haar plaats?
20 Dat u dat brengen zoudt tot zijn pale, en dat u merken zoudt de paden zijns huizes?
21 U weet het, want u waart toen geboren, en uw dagen zijn veel in getal.
22 Bent u gekomen tot de schatkamers van de sneeuw, en hebt u de schatkamers van de hagels gezien?
23 Die Ik ophoude tot de tijd van de benauwdheid, tot de dag van de strijd en van de oorlog!
24 Waar is de weg, daar het licht verdeeld wordt, en de oostenwind zich verstrooit op de aarde?
25 Wie deelt voor de stortregen een waterloop uit, en een weg voor het weerlicht van de donderen?
26 Om te regenen op het land, waar niemand is, op de woestijn, waarin geen mens is;
27 Om het woeste en het verwoeste te verzadigen, en om het uitspruitsel van de grasscheutjes te doen wassen.
28 Heeft de regen een vader, of wie baart de druppelen van de dauws?
29 Uit wiens buik komt het ijs voort, en wie baart de rijm van de hemels?
30 Als met een steen verbergen zich de wateren, en het vlakke van de afgrond wordt omvat.
31 Kunt u de liefelijkheden van het Zevengesternte binden, of de strengen van de Orions losmaken?
32 Kunt u de Mazzaroth voortbrengen op haar tijd, en de Wagen met zijn kinderen leiden?
33 Weet u de verordeningen van de hemels, of kunt u zijn heerschappij op de aarde bestellen?
34 Kunt u uw stem tot de wolken opheffen, opdat een overvloed van water u bedekke?
35 Kunt u de bliksemen uitlaten, dat zij heenvaren, en tot u zeggen: Zie, hier zijn wij?
36 Wie heeft de wijsheid in het binnenste gezet? Of wie heeft de zin het verstand gegeven?
37 Wie kan de wolken met wijsheid tellen, en wie kan de flessen van de hemels neerleggen?
38 Als het stof doorgoten is tot vastigheid, en de kluiten samenkleven?

39
39 (39:1) Zult u voor de ouden leeuw roof jagen, of de graagheid van de jonge leeuwen vervullen?
40 (39:2) Als zij neerbukken in de holen, en in de kuil zitten, ter loering?
41 (39:3) Wie bereidt de raaf haar kost, als haar jongen tot God schreeuwen, als zij dwalen, omdat er geen eten is?
1 (39:4) Weet u de tijd van het baren van de steengeiten? Hebt u waargenomen de arbeid van de hinden?
2 (39:5) Zult u de maanden tellen, die zij vervullen, en weet u de tijd van haar baren?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 (39:6) Als zij zich krommen, haar jongen met versplijting voortbrengen, haar smarten uitwerpen?
4 (39:7) Haar jongen worden kloek, worden groot door het koren; zij gaan uit, en keren niet weer tot dezelve.
5 (39:8) Wie heeft de woudezel vrij heengezonden, en wie heeft de banden van de wilden ezels gelost?
6 (39:9) Die Ik de wildernis tot zijn huis besteld heb, en het ziltige tot zijn woningen.
7 (39:10) Hij belacht het gewoel van de stad; het menigerlei getier van de drijvers hoort hij niet.
8 (39:11) Dat hij uitspeurt op de bergen, is zijn weide; en hij zoekt allerlei groensel na.
9 (39:12) Zal de eenhoorn u willen dienen? Zal hij vernachten aan uw kribbe?
10 (39:13) Zult u de eenhoorn met zijn touw aan de voren binden? Zal hij de laagten achter u eggen?
11 (39:14) Zult u op hem vertrouwen, omdat zijn kracht groot is, en zult u uw arbeid op hem laten?
12 (39:15) Zult u hem geloven, dat hij uw zaad zal weerbrengen, en vergaderen tot uw dorsvloer?
13 (39:16) Zijn van u de verheuglijke vleugelen van de pauwen? Of de vederen van de ooievaars, en van de struisvogels?
14 (39:17) Dat zij haar eieren in de aarde laat, en in het stof die verwarmt.
15 (39:18) En vergeet, dat de voet die drukken kan, en de dieren van de velds die vertrappen kunnen?
16 (39:19) Zij verhardt zich tegen haar jongen, alsof zij de hare niet waren; haar arbeid is te vergeefs, omdat zij zonder vreze is.
17 (39:20) Want God heeft haar van wijsheid ontbloot, en heeft haar van de verstands niet medegedeeld.
18 (39:21) Als het tijd is, verheft zij zich in de hoogte; zij belacht het paard en zijn rijder.
19 (39:22) Zult u het paard sterkte geven? Kunt u zijn hals met donder bekleden?
20 (39:23) Zult u het beroeren als een sprinkhaan? De pracht van zijn gesnuif is een verschrikking.
21 (39:24) Het graaft in de grond, en het is vrolijk in zijn kracht; en trekt uit, de geharnaste tegemoet.
22 (39:25) Het belacht de vreze, en wordt niet ontsteld, en keert niet wederom vanwege het zwaard.
23 (39:26) Tegen hem ratelt de pijlkoker, het vlammig ijzer van de spies en van de lans.
24 (39:27) Met schudding en beroering slokt het de aarde op, en gelooft niet, dat het is het geluid van de bazuin.
25 (39:28) In het volle geklank van de bazuin, zegt het: Heah! en ruikt de krijg van verre, de donder van de vorsten en het gejuich.
26 (39:29) Vliegt de sperwer door uw verstand, en breidt hij zijn vleugelen uit naar het zuiden?
27 (39:30) Is het naar uw bevel, dat de arend zich omhoog verheft, en dat hij zijn nest in de hoogte maakt?
28 (39:31) Hij woont en vernacht in de steenrots, op de scherpte van de steenrots en van de vaste plaats.
29 (39:32) Van daar speurt hij de spijze op; zijn ogen zien van verre af.
30 (39:33) Ook zuipen zijn jongen bloed; en waar verslagenen zijn, daar is hij.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

40
1 (39:34) En de HEERE antwoordde Job, en zei:
2 (39:35) Is het twisten met de Almachtige onderrichten? Wie God bestraft, die antwoorde daarop.
3 (39:36) Toen antwoordde Job de HEERE, en zei:
4 (39:37) Zie, ik ben te gering; wat zou ik U antwoorden? Ik leg mijn hand op mijn mond.
5 (39:38) Eenmaal heb ik gesproken, maar zal niet antwoorden; of tweemaal, maar zal niet voortvaren.
6 (40:1) En de HEERE antwoordde Job uit een onweder, en zei:
7 (40:2) Gord nu als een man uw lenden; Ik zal u vragen, en onderricht Mij.
8 (40:3) Zult u ook Mijn oordeel te niet maken? Zult U Mij verdoemen, opdat u rechtvaardig bent?
9 (40:4) Hebt u een arm gelijk God? En kunt u. gelijk Hij, met de stem donderen?
10 (40:5) Versier u nu met voortreffelijkheid en hoogheid, en bekleed u met majesteit en heerlijkheid!
11 (40:6) Strooi de verbolgenheden uws toorns uit, en zie allen hoogmoedige, en verneder hem!
12 (40:7) Zie allen hoogmoedige, en breng hem ten onder; en verpletter de goddelozen in hun plaats!
13 (40:8) Verberg hen te zamen in het stof; verbind hun aangezichten in het verborgen!
14 (40:9) Dan zal Ik ook u loven, omdat uw rechterhand u zal verlost hebben.
15 (40:10) Zie nu Behemoth, welken Ik gemaakt heb nevens u; hij eet hooi, gelijk een rund.
16 (40:11) Zie toch, zijn kracht is in zijn lenden, en zijn macht in de navel zijns buiks.
17 (40:12) Als het hem lust, zijn staart is als een ceder; de zenuwen van zijn schaamte zijn doorvlochten.
18 (40:13) Zijn beenderen zijn als vast koper; zijn gebeenten zijn als ijzeren handbomen.
19 (40:14) Hij is een hoofdstuk van de wegen Gods; die hem gemaakt heeft, heeft hem zijn zwaard aangehecht.
20 (40:15) Omdat de bergen hem voeder voortbrengen, daarom spelen al de dieren van de velds daar.
21 (40:16) Onder schaduwachtige bomen ligt hij neer, in een schuilplaats van riet en slijk.
22 (40:17) De schaduwachtige bomen bedekken hem, elkeen met zijn schaduw; de beekwilgen omringen hem.
23 (40:18) Zie, hij doet de rivier geweld aan, en verhaast zich niet; hij vertrouwt, dat hij de Jordaan in zijn mond zou kunnen intrekken.
24 (40:19) Zou men hem voor zijn ogen kunnen vangen? Zou men hem met strikken de neus doorboren kunnen?

41
1 (40:20) Zult u de Leviathan met de angel trekken, of zijn tong met een koord, dat u laat neerzinken?
2 (40:21) Zult u hem een bieze in de neus leggen, of met een doorn zijn kaak doorboren?
3 (40:22) Zal hij aan u veel smekingen maken? Zal hij zachtjes tot u spreken?
4 (40:23) Zal hij een verbond met u maken? Zult u hem aannemen tot een eeuwigen slaaf?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 (40:24) Zult u met hem spelen gelijk met een vogeltje, of zult u hem binden voor uw jonge dochters?
6 (40:25) Zullen de metgezellen over hem een maaltijd bereiden? Zullen zij hem delen onder de kooplieden?
7 (40:26) Zult u zijn huis met haken vullen, of met een visserskrauwel zijn hoofd?
8 (40:27) Leg uw hand op hem, gedenk van de strijd, doe het niet meer.
9 (40:28) Zie, zijn hoop zal feilen; zal hij ook voor zijn gezicht nedergeslagen worden?
10 (41:1) Niemand is zo koen, dat hij hem opwekken zou; wie is dan hij, die zich voor Mijn aangezicht stellen zou?
11 (41:2) Wie heeft Mij voorgekomen, dat Ik hem zou vergelden? Wat onder de gansen hemel is, is het Mijne.
12 (41:3) Ik zal zijn leden niet verzwijgen, noch het verhaal van zijn sterkte, noch de bevalligheid van zijn gestaltenis.
13 (41:4) Wie zou het opperste zijns kleeds ontdekken? Wie zou met zijn dubbelen breidel hem aankomen?
14 (41:5) Wie zou de deuren zijns aangezichts opendoen? Rondom zijn tanden is verschrikking.
15 (41:6) Zeer uitnemend zijn zijn sterke schilden, elkeen gesloten als met een nauwdrukkend zegel.
16 (41:7) Het een is zo na aan het andere, dat de wind daar niet kan tussen komen.
17 (41:8) Zij kleven aan elkander, zij vatten zich samen, dat zij zich niet scheiden.
18 (41:9) Elk een van zijn niezingen doet een licht schijnen; en zijn ogen zijn als de oogleden van de dageraad.
19 (41:10) Uit zijn mond gaan fakkelen, vurige vonken raken er uit.
20 (41:11) Uit zijn neusgaten komt rook voort, als uit een ziedenden pot en ruimen ketel.
21 (41:12) Zijn adem zou kolen doen vlammen, en een vlam komt uit zijn mond voort.
22 (41:13) In zijn hals herbergt de sterkte; voor hem springt zelfs de droefheid van vreugde op.
23 (41:14) De stukken van zijn vlees kleven samen; elkeen is vast in hem, het wordt niet bewogen.
24 (41:15) Zijn hart is vast gelijk een steen; ja, vast gelijk een deel van de ondersten molensteen.
25 (41:16) Van zijn verheffen schromen de sterken; om van zijn doorbrekingen wille ontzondigen zij zich.
26 (41:17) Raakt hem iemand met het zwaard, dat zal niet bestaan, spies, schicht noch pantsier.
27 (41:18) Hij acht het ijzer voor stro, en het staal voor verrot hout.
28 (41:19) De pijl zal hem niet doen vlieden, de slingerstenen worden hem in stoppelen veranderd.
29 (41:20) De werpstenen worden van hem geacht als stoppelen, en hij belacht de drilling van de lans.
30 (41:21) Onder hem zijn scherpe scherven; hij spreidt zich op het puntachtige, als op slijk.
31 (41:22) Hij doet de diepte zieden gelijk een pot; hij stelt de zee als een apothekerskokerij.
32 (41:23) Achter zich verlicht hij het pad; men zou de afgrond voor grijzigheid houden.
33 (41:24) Op de aarde is niets met hem te vergelijken, die gemaakt is om zonder schrik te wezen.
34 (41:25) Hij aanziet alles, wat hoog is, hij is een koning over alle jonge hoogmoedige dieren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

42
1 Toen antwoordde Job de HEERE, en zei:
2 Ik weet, dat U alles vermoogt, en dat geen van Uw gedachten kan afgesneden worden.
3 Wie is hij, zegt U. die de raad verbergt zonder wetenschap? Zo heb ik dan verhaald, hetgeen ik niet verstond, dingen, die voor mij te wonderbaar waren, die ik niet wist.
4 Hoor toch, en ik zal spreken; ik zal U vragen, en onderricht U mij.
5 Met het gehoor van de oors heb ik U gehoord; maar nu ziet U mijn oog.
6 Daarom verfoei ik mij, en ik heb berouw in stof en as.
7 Het gebeurde nu, nadat de HEERE die woorden tot Job gesproken had, dat de HEERE tot Elifaz, de Themaniet, zei: Mijn toorn is ontstoken tegen u, en tegen uw twee vrienden, want u lieden hebt niet recht van Mij gesproken, gelijk Mijn knecht Job.
8 Daarom neemt nu voor u zeven varren en zeven rammen, en gaat henen tot Mijn knecht Job, en offert brandoffer voor u, en laat Mijn knecht Job voor u bidden; want zekerlijk, Ik zal zijn aangezicht aannemen, opdat Ik aan u niet doe naar uw dwaasheid; want u lieden hebt niet recht van Mij gesproken, gelijk Mijn knecht Job.
9 Toen gingen Elifaz, de Themaniet, en Bildad, de Suhiet, en Zofar, de Naamathiet, henen, en deden, zoals de HEERE tot hen gesproken had; en de HEERE nam het aangezicht van Job aan.
10 En de HEERE wendde de gevangenis van Job, toen hij gebeden had voor zijn vrienden; en de HEERE vermeerderde al hetgeen Job gehad had tot dubbel zoveel.
11 Ook kwamen tot hem al zijn broers, en al zijn zusters, en allen, die hem te voren gekend hadden, en aten brood met hem in zijn huis, en beklaagden hem, en vertrooostten hem over al het kwaad, dat de HEERE over hem gebracht had; en zij gaven hem een ieder een stuk gelds, een ieder ook een gouden voorhoofdsiersel.
12 En de HEERE zegende Jobs laatste meer dan zijn eerste; want hij had veertien duizend schapen, en zes duizend kamelen, en duizend juk runderen, en duizend ezelinnen.
13 Daartoe had hij zeven zonen en drie dochters.
14 En hij noemde de naam van de eerste Jemima, en de naam van de tweede Kezia, en de naam van de derde Keren-happuch.
15 En er werden zo schone vrouwen niet gevonden in het gehele land, als de dochters van Job; en haar vader gaf haar erfdeel onder haar broers.
16 En Job leefde na deze honderd en veertig jaren, dat hij zag zijn kinderen, en de kinderen van zijn kinderen, tot in vier geslachten.
17 En Job stierf, oud en van de dagen zat.

HOOGLIED VAN SALOMO

HOOGLIED

Hoofdstuk 1

(1)
Het hooglied, dat van Salomon is.
(2)
Laat hij mij kussen met de kussen van zijn mond, want uw liefde overtreft wijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(3)
Uw zalven hebben een heerlijke geur, uw naam is als uitgesmeerde zalf, daarom hebben de meisjes u lief.
(4)
Trekt mij aan, en ik zal achter u aan lopen, de koning heeft mij in zijn kamers gebracht, wij zullen blijdschap kennen en ons verheugen, wij ervaren uw liefde rijker dan wijn! Men heeft u lief in oprechtheid.
(5)
Ik ben zwart, maar goed om te zien, o dochters van Jeruzalem, gelijk aan de tenten van Kedar, zoals de gordijnen van Salomo.
(6)
neemt het mij niet kwalijk dat de zon mij gekleurd heeft, de zonen van mijn moeder waren moeilijk tegen mij, zij hebben mij aangesteld tot bewaker van de wijngaard, zodat ik mijn eigen wijngaard niet kon bewaken.
(7)
Vertel mij, u die mijn ziel liefhebt, waar laat u uw kudde rusten en geeft u hen voedsel, want waarom zou ik zijn als iemand die zichzelf sluiers naast de kudde van mijn metgezellen?
(8)
Indien u het niet weet, ook mooiste onder de vrouwen, volg dan uw weg door middel van de voetstappen van de kudde en geeft de jongeren daarvan eten, naast de tenten van de herders.
(9)
Ik heb u vergeleken, o mijn geliefde, met de paarden voor de wagens van farao.
(10) uw wangen zijn prachtig in de halsketting, de hals is prachtig in de edele stenen.
(11)
Wij zullen nieuwe halskettingen van goud maken, ingelegd met knopjes van zilver.
(12)
Terwijl de koning aan zijn tafel zat, gaf mijn narde rijke geur af.
(13)
Mijn geliefde is voor mij als een buidel mirre, ingeklemd tussen mijn borsten.
(14)
Mijn geliefde is voor mij als een tros henna in de wijngaarden van En-gedi.
(15)
Werkelijk, u bent prachtig, mijn geliefde, werkelijk, uw ogen zijn als duiven.
(16)
U bent prachtig, mijn geliefde, u straalt liefde uit, ook is onze bank aangenaam.
(17)
De balken van onze woningen zijn ceders, en onze galerijen zijn cipressen.

Hoofdstuk 2

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(1)
Ik ben een roos van Saron, een lelie uit de vallei.
(2)
Een lelie onder de doornen, zo is mijn geliefde onder de meisjes.
(3)
Als een appelboom onder de bomen van het bos, zo is mijn geliefde onder de zonen. Ik zit aangenaam in de schaduw daarvan, en het fruit streelt door de zoetheid mijn tong.
(4)
Hij heeft mij gebracht naar het huis waar gegeten wordt, en zijn bescherming over mij is liefde.
(5)
ondersteun mij met fruit, versterk mij met appelen, want ik bezwijk van liefde.
(6)
Laat zijn linkerhand onder mijn hoofd zijn, en zijn rechterhand mij omhelzen.
(7)
ik bezweer u, o dochters van Jeruzalem, bij de gazellen en de reeen van het veld, dat u de liefde niet opwekt of wakker maakt, voordat het juiste moment is aangebroken.
(8)
Luistert! Mijn geliefde! Werkelijk, hij komt met een sprint over de bergen, en hij huppelt over de heuvels.
(9)
Mijn geliefde is als een gazelle met een jong hart, kijk, hij staat achter onze muur, hij kijkt door onze ramen en doet een poging door het gordijn heen te kijken.
(10)
Mijn geliefde heeft gesproken heeft tot mij gezegd: sta op mijn geliefde, mijn schone, en ga met mij mee.
(11)
Want werkelijk, de winter is gepasseerd, de regen is voorbij en vertrokken.
(12)
de bloemen vertonen zich op de aarde, de tijd voor zingen is gekomen, en het geluid van de duif wordt weer in het land gehoord.
(13)
De vijgenboom geeft haar groene vijgen, en de wijnstok geeft haar bloesem opnieuw met een heerlijke geur. Sta op mijn geliefde, mijn schone, en ga met mij mee.
(14)
mijn duif, die verblijf houdt op de klippen op de rotsen, onder de bescherming van een klippen, laat mij uw gelaat zien, laat mij uw stem horen, want zoet is uw stem en prachtig is uw uiterlijk.
(15)
vangt voor onze vossen, de kleine vossen, die schade aanricht in de wijngaarden, want onze wijngaarden staan in de bloei.
(16)
Mijn geliefde is van mij, en ik ben van hem, die verblijf houdt onder de lelien.
(17)
Totdat de dag aanbreekt, en de schaduwen verdwijnen, keer om mijn geliefde en weest als een gazelle of een jonge hert op de bergen vol geurende geuren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Hoofdstuk 3

(1)
‘S nachts op mijn bed zocht ik naar hem die mijn ziel liefheeft, ik zocht, maar vond hem niet.
(2)
Ik zal opstaan en zoeken in de stad, in de straten en op de brede wegen. Ik zal hem zoeken die mijn ziel liefheeft, ik zocht, maar vond hem niet.
(3)
de wachters die door de stad gaan vonden mij, hebt u hem gezien die mijn ziel liefheeft?
(4)
Nauwelijks waren zij voorbij toen ik hem vond die mijn ziel liefheeft, ik hield hem vast, en wilde hem niet laten gaan, totdat ik hem gebracht had in het huis van mijn moeder en in de kamer van haar bij wie ik verwekt was.
(5)
ik bezweer u, dochters van Jeruzalem, bij de gazellen en de reeen van het veld, dat u de liefde niet opwekt of wakker maakt, voordat het juiste moment is aangebroken.
(6)
Wie is het die daar uit de wildernis komt als zuilen van rook, geparfumeerd met mirre en wierook, met alle geurende poeders van de koopman?
(7)
Werkelijk, het is allemaal van Salomo, 60 machtige mannen zijn erbij, machtige mannen uit de machtige mannen van Israël.
(8)
Zij allen hanteren het zwaard en zijn bedreven in de oorlog, iedere man heeft het zwaard aan de huid, vanwege de dreiging van de nacht.
(9)
Koning Salomon heeft voor zichzelf een koets gemaakt van het hout van de Libanon.
(10)
Hij heeft de pilaren daarvan van zilver gemaakt, de top daarvan van goud, de stoelen van purper, en de binnenkant belegd met liefde, van de dochters van Jeruzalem.
(11)
Ga, dochters van Zion, en kijk naar koning Salomo, naar de kronen waarmee zijn moeder hem gekroond heeft op de dag van zijn troonsbestijging, en op de dag van de blijdschap van zijn hart.

Hoofdstuk 4

(1)
Werken, u bent mooi, mijn geliefde, u bent schoon van uiterlijk, uw ogen zijn duiven achter uw sluier, uw haar zijn als de lokken van geiten, die ieder moment neerkomen van de bergen van Gilead.
(2)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Uw tanden zijn gelijk aan een kudde ooien, die zojuist gewassen zijn, die gepaard hebben, en er ontbreekt niets aan hen.
(3)
uw lippen zijn gelijk aan scharlaken draad, en uw mond is prachtig, de slapen van uw hoofd zijn als granaatappelen die open gespleten zijn achter uw sluier.

(4)
Uw hals is als de toren van David die gebouwd is met wapentuig, waaraan duizenden schilderen hangen, allemaal van de wapen uitrusting van machtige mannen.
(5)
Uw borsten zijn als een gazelle-tweeling, die zich voeden met lelies.
(6)
Totdat de dag aanbreekt en de schaduwen wegtrekken, zal ik mijzelf een berg van mirre verzorgen, en een heuvel van wierook.
(7)
U bent prachtig, mijn geliefde, er is een u geen gebrek.
(8)
Kom met mij van de Libanon, mijn bruid, met mij van de Libanon, kijk vanaf de toppen van Amana, van de toppen van Senir en Hermon, van de plaats waar de leeuwen zijn, van de bergen van de luipaarden.
(9)
Mijn hart is uw buit, mijn zuster, mijn bruid, u het mijn hart gewonnen met uw ogen, met de kranen om uw hals.
(10)
Hoe oprecht is uw liefde, mijn zuster, mijn bruid! Hoeveel beter is uw liefde dan wijn! En de geur van uw zalven zijn beter dan alle andere geuren.
(11)
Uw lippen, o mijn bruid, druppelen van honing, honing en melk zijn onder uw tong, en de geur van uw kleding is tegelijk aan de geur van de Libanon.
(12)
U bent een gesloten hof, mijn zuster, mijn bruid, een gesloten fontein, een verzegelde bron.
(13)
uw scheuten zijn een tuin van granaatappelen, van kostbaar fruit, van henna en andere geurende specerijen.
(14)
Nardus en saffraan, kalmus en kaneel, wierook en mirre, aloe, en andere specerijen.
(15)
U bent de centrale fontein van de tuin, een bron van levend water, van vloeiende stromen die van de Libanon komen.
(16)
Ontwaakt, noordenwind, en kom, zuidenwind, blaas over mijn tuin, zodat de kruiden zich verspreiden. Laat mijn geliefde in deze tuin komen, en eten van het kostbare fruit.

Hoofdstuk 5

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(1)
Ik ben in mijn tuin gekomen, mijn zuster, mijn bruid. Ik heb voor mijzelf mirre en kruiden verzameld, ik heb honingraat gegeten en honing, ik heb wijn gedronken, samen met melk. Eet, mijn vrienden, en drink uitbundig mijn geliefde!
(2)
ik slaap maar mijn hart waakt. Hoort! Mijn geliefde klopt. Doe open voor mij, mijn zuster, mijn geliefde, mijn duif, mijn ongerepte, want mijn hoofd is gevuld met dauw, en de lokken druipen al de gehele nacht.
(3)

Ik heb mijn mantel afgelegd, hoe zou ik die weer aandoen? Ik heb mijn voeten gewassen, hoe zou ik deze weer vuil maken?
(4)
Mijn geliefde pakte mij bij de hand bij de ingang van de deur, en mijn hart bewoog zich naar hem toe.
(5)
Ik stond op om voor mijn geliefde open te doen, en mijn handen dropen van mirre, en mijn vingers van vloeiende mirre,
(6)
Ik opende de deur voor mijn geliefde, maar mijn geliefde draaide zich om en was vertrokken. Ik raakte van streek wanneer hij tot mij sprak, ik zocht hem, maar kon hem niet vinden. Ik riep, maar ontving geen antwoord.
(7)
De wachters die de stad bewaken vonden mij, zij sloegen me en brachten mij wonden toe, de bewakers van de muren namen mij de mantel af.
(8)
ik bezweer u, dochters van Jeruzalem, wanneer u mijn geliefde vindt wat zult u hem zeggen? Dat ik ziek van liefde ben.
(9)
wat heeft uw geliefde meer dan een andere geliefde, o schoonste onder de vrouwen? Waarin is uw geliefde meer dan een andere geliefde, dat u ons dit opdraagt?
(10)
Mijn geliefde is blank, en steekt met hoofd en voeten boven 10.000 uit.
(11)
Zijn hoofd is van goud, zijn lokken zijn gekruld en ravenzwart.
(12)
Zijn ogen zijn duiven en naast de water stromen, met melk gewassen en schoon van uiterlijk.
(13)
Zijn wangen zijn als een specerijen bed, als banken met zoete kruiden, zijn lippen zijn als lelies, en stromen van vloeibare mirre,
(14)
Zijn handen zijn roeden van goud ingelegd met beriel, zijn lichaam is gepolijst ivoor overdekt met saffier.
(15)

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

Zijn benen zijn als zuilen van marmer, geplaatst op een sokkel van fijn goud, zijn uiterlijk als de Libanon, uitnemend als de ceders.
(16)
zijn mond is zeer zoet, ja, hij is uitermate schoon. Dit is mijn geliefde, dit is mijn vriend, o dochters van Jeruzalem.

Hoofdstuk 6

(1)
waarheen is uw geliefde gegaan, o schoonste onder de vrouwen? In welke richting is hij gegaan, zodat wij samen met u kunnen zoeken.
(2)
Mijn geliefde is afgedaald naar zijn hof, naar het specerijen bed, om in de hof te eten en lelies te verzamelen.
(3)
ik ben van mijn geliefde en mijn geliefde is van mij, hij die verblijft onder de lelies.
(4)
U bent prachtig, mijn geliefde, zoals Tirzah, als Jeruzalem, verschrikkelijk als een leger met banieren.
(5)
Draai uw ogen van mij weg, want ik bezwijk daaronder. Uw haar is te vergelijken met een kudde geiten die afdalen van Gilead.
(6)
Uw tanden zien eruit als een kudde ooien die zojuist zijn gewassen, die allen drachtig zijn geweest en geen misgeboorte hebben gekend.
(7)
De slapen van uw hoofd zijn als granaatappelen, open gespleten achter uw sluier.
(8)
daar zijn dertig koninginnen, en tachtig bijvrouwen, en maagden zonder aantal.
(9)
Mijn duif, mijn ongerepte, is bijzonder, zij is de enige van haar moeder, de dochters zagen haar, en prezen haar, de koningin en de bijvrouwen noemden haar gelukkig.
(10)
Waar is zij die schoon is als de zonsondergang, prachtig als de maan, helder als de zon, verschrikkelijk als een leger met banieren?
(11)
Ik ging naar de hof van de noten, om te kijken naar de groene planten van de vallei, om te zien of de wijnstok al uitkwam, en de granaatappelen de bloemen hadden.
(12)
Voordat ik mij bewust werd plaatste mijn ziel mij op de wagens van mijn volk.

Hoofdstuk 7

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(1)
Keer terug, keer terug, Shulammitische, keer terug, keer terug, zodat ze u kunnen zien. Wat wil men daarin zien? Als was het een dans van twee partijen.
(2)
Hoe lieflijk zijn uw stappen in sandalen, ook prinsendochter! De rondingen van uw heupen zijn de arbeid van een vaardig handwerksman.
(3)
Uw navel is als een ronde beker, waarin de drank niet ontbreekt, uw buik is een tarwe hoop die begrensd wordt door lelies.
(4)
Uw beide borsten zijn als twee welpen, als de tweeling van de gazelle.
(5)
Uw hals is als een ivoren toren, uw ogen als de bronnen van Heshbonna, bij de poort van Bath-rabbim, uw neus is te vergelijken met de toren van Libanon die neerkijkt op Damascus.
(6)
Uw hoofd is te vergelijken met de Karmel, en het haar van uw hoofd met purper, de koning is in beslag genomen bij de aanblik daarvan.
(7)
Hoe schoon en betoverend bent u, o mijn geliefde, u bent u zeer begeerlijk.

(8)
Uw gestalte is te vergelijken met een palmboom, en uw borsten met druiventrossen
(9)
ik zei: ik zal in de palmboom klimmen, de takken daarvan vasthouden, laat uw borsten druipen van wijn, en de geur van gestalte als die van appelen zijn.
(10)
het dak van uw mond is als uitstekende wijn, die regelmatig van mijn geliefde afglijdt, zij laten de lippen spreken.
(11)
Ik ben van mijn geliefde, en zijn verlangen gaat naar mij uit.
(12)
Kom, mijn geliefde, laat ons naar het veld gaan, laat ons verblijven in de dorpen.
(13)
Laten wij in de vroegte naar de wijngaard gaan, en zien of de wijnstok al is uitgelopen, of de bloesem is geopend, of de granaatappel een bloei staat, en daar zal ik u mijn liefde geven.
(14)
Het fruit geeft zijn geur, en aan onze deuren is een grote variatie aan vruchten, oud en nieuw, die ik voor u heb opgeslagen, mijn geliefde!

Hoofdstuk 8

(1)
Och, was u mijn broeder, die aan de borsten van mijn moeder heeft gedronken! Wanneer ik u buiten zou aantreffen, zou ik u een zoen geven, en niemand zou dat vreemd vinden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(2)
Ik zou u leiden en brengen naar het huis van mijn moeder, zodat u mij kunt leren, ik zou aan u gekruide wijnen geven, en het sap van granaatappelen.
(3)
Zijn linkerhand kan onder mijn hoofd zijn, en zijn rechterhand kan mij omhelzen.
(4)
ik bezweer u, o dochters van Jeruzalem, waarom zou u de liefde wakker maken voordat het juiste moment is aangebroken?
(5)
Wie is het die uit de woestijn komt, leunend op haar geliefde? Onder de appelboom heb ik u wakker gemaakt, daar heeft uw moeder gebaard, zij was in weeen en heeft voortgebracht.
(6)
Plaats mij als een zegel op uw hart, als een zegel op uw arm, want liefde is zo sterk als de dood en jaloezie is wreed als het graf, haar flitsen zijn als vurige flitsen, een vuur van de HEERE.
(7)
Het water kan het niet blussen, zelfs de vloed kan het niet verdrinken, al zou een man alles geven in ruil voor de liefde, hij zou zichzelf bespottelijk maken.
(8)
Wij hebben een jonge zuster, en ze heeft nog geen borsten, wat zullen wij doen voor onze zuster op de dag waarop over haar huwelijk wordt gesproken?
(9)
Als zij een muur is, dan zullen we een toren van zilver op haar bouwen. Als zij een deur is, dan zullen we haar afsluiten met cederhout.
(10)

Ik ben een muur, en mijn borst en zijn als torens daarvan, en ik ben in zijn ogen geworden als een die vrede heeft gevonden.
(11)
Salomo bezat een wijngaard in Baal-hamon, hij gaf de wijngaard aan de bewakers, voor de vruchten daarvan, tegen betaling van 1000 zilverstukken.
(12)
Mijn wijngaard die van mij is, is voor mij, u, Salomon, zal de 1000 zilverstukken hebben, en zij die het fruit daarvan ontvangen 200.
(13)
u die woont in de tuinen, uw metgezellen herkennen uw stem: laat uw stem ook aan mij horen.
(14)
Maak haast, mijn geliefde, en weest zoals de gazelle of als een hertenjong op de bergen van specerijen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

RUTH

Hoofdstuk 1

(1) en het gebeurde in de dagen toen de richters regeerden, dat er een hongersnood in het land was. En een man van Beth-lehem in Juda ging tijdelijk verblijf houden in het gebied van Moab, hij, en zijn vrouw, en zijn twee zonen.

(2) en de naam van de man was Elimelech, en de naam van zijn vrouw Naomi, en de naam van zijn twee zonen Mahlon en Chilion, Ephrathieten van Beth-lehem in Juda. En zij kwamen in het gebied van Moab, en gingen daar verder.

(3) en de echtgenoot van Elimelech Naomi stierf; en zij bleef alleen met haar twee zonen.

(4) en zij namen zich vrouwen van de vrouwen van Moab: de naam van de een was Orpah, en de naam van andere Ruth; en zij bleven daar ongeveer tien jaar.

(5) en Mahlon en Chilion stierven beiden; en de vrouw was beroofd van haar twee kinderen en van haar echtgenoot.

(6) toen maakte zij zich met haar schoondochters op. En keerde terug naar het gebied van Moab; want zij had in het gebied van Moab gehoord dat Jahweh Zijn volk had herinnerd, en hen brood had gegeven.

(7) en zij ging vooruit uit de plaats waar zij, en haar twee schoondochters met haar was; en zij gingen op de manier om tot terug te keren het land van Juda.

(8) en Naomi zei tot haar twee schoondochters: 'Ga, keer elk van u aan het huis van haar moeder terug; Jahweh zal vriendelijk met u handelen, zoals hebt gedaan met de doden, en met mij.

(9) Jahweh verleent u rust, elk van u in het huis van haar echtgenoot. ' Dan kuste zij hen; en zij hieven hun stem op, en huilden.

(10) en zij zeiden tot haar: „Neen, wij zullen met u naar uw volk terugkeren

(11) en Naomi zei: keert terug, mijn dochters; waarom zou u met mij gaan? Ik heb geen zonen in mijn baarmoeder, dat zij uw echtgenoten kunnen zijn?

(12) keert terug, mijn dochters, gaat uw weg, want ik te oud ben om een echtgenoot te hebben. Als ik zou moeten zeggen: Ik heb hoop, dat ik een echtgenoot vanavond zou hebben, en ook zonen zou dragen;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(13) zou u dan wachten tot zij volwassen zijn? En zou u zich onthouden van het huwen? Neen,. mijn dochters; het is voor mij erger dan voor u, want de hand van Jahweh is tegen mij.

(14) en zij hieven hun stem op, en huilden opnieuw; en Orpah kuste haar schoonmoeder; maar Ruth bleef bij haar.

(15) en zij zei: „kijk, uw schoonzuster is terug gegaan naar haar volk en haar goden; keer ook terug uw schoonzuster achterna.

(16) en Ruth zei: denk niet van mij dat ik u zou verlaten, en terug te keren; want waarheen u gaat zal ik gaan; en waar u verblijft zal ik verblijven, uw volk is mijn volk, en uw God zal mijn God zijn;

(17) waar u sterft zal ik sterven, en daar zal ik begraven worden; Jahweh zou mij straffen als niet alleen de dood scheiding tussen ons zou maken.

(18) en toen zij zag dat zij vastberaden was kom met haar verder te gaan, deed ze verder geen pogingen meer om haar overtuigen.

(19) zo gingen zij tot zij bij Beth-lehem kwamen. En het gebeurde toen zij bij Beth-lehem waren gekomen, dat de stad over geroerd was, en de vrouwen zeiden: „Is dit Naomi?“

(20) en zij zei tot hen: 'noem me niet Naomi, maar Mara want de Almachtige heeft mij zeer bitter behandeld.

(21) gevuld ging ik heen, en Jahweh bracht me leeg naar huis terug, waarom zou u mij Naomi noemen, nu Jahweh zich tegen mij heeft gekeerd, en de Almachtige mij zo heeft getroffen?

(22) zo keerde Naomi terug met Ruth, haar schoondochter, die uit het gebied van Moab terugkeerde, en zij kwamen in het begin van de gerstoogst bij Beth-lehem

noten:
1.Ruth 1:1 *Ook: recht spraken*
2.Ruth 1:20 *Naomi* = aangename, ook in vers 21.
3.Ruth 1:20 *Mara = bitter*
4.Ruth 1:20 Hebr. *Shaddai, ook* in vers 21
5.Ruth 1:21 Of: heeft tegen mij geuigd.

Hoofdstuk 2

(1) en Naomi had een bloedverwant van haar echtgenoot, een machtig man van neem, van de familie van Elimelech, en zijn naam was Boaz.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(2) en Ruth Moabitische zei tot Naomi: „Laat me nu naar het gebied gaan, en verzamelen onder de korenaren bij hem in wiens gezicht ik gunst.“ zal vinden En zij zei tot haar: „Ga, mijn dochter.“

(3) en zij ging, en kwam en verzamelde op het gebied nalezing, en haar deel moest op het gedeelte van gebied dat behoorde aan Boaz, die van de familie van Elimelech was.

(4) en, werkelijk, kwam Boaz uit Beth-lehem, en zei tot de rapers: „Jahweh is met u.“ En zij beantwoordden hem: „Jahweh zegent u.“

(5) dan zei Boaz tot zijn bediende die over de rapers was d geplaatst: bij wie behoort dit meisje?

(6) en de bediende die over de rapers was geplaatst antwoordde en zei: 'Het is het meisje uit Moab die met Naomi uit het gebied van Moab terugkwam;

(7) en zij zei: Laat me verzamelen, bid ik u, en verzamel en onder de schoven; zo kwam zij, en heeft gewerkt van de ochtend tot nu toe, het is iemand die weinig thuis zit.

(8) toen zij Boaz tot Ruth: luister, mijn dochter? Ga niet op een ander gebied, en vertrek ook van hier niet, sluit u aan bij mijn geen meisjes.

(9) laat uw ogen op het gebied zijn dat zij oogsten en ga met hen, ik heb de jonge mensen verboden u lastig te vallen, en wanneer u dorst hebt, ga naar de vaten, en drink van het water.

(10) toen viel zij op haar gezicht, en boog neer aan de grond, en zei tot hem: „Waarom heb ik gunst bij u gevonden, waarom is uw oog op mij gevallen vrouwen, terwijl ik toch een vreemdeling ben?

(11) en Boaz antwoordde en zei tot haar: 'Het is mijn uitvoerig vertelt, alles wat u voor uw schoonmoeder hebt gedaan na de dood van uw man, en dat u uw vader en moeder in het land van de geboorte hebt achtergelaten, en gegaan bent naar een volk dat u niet kende.

(12) Jahweh compenseert uw werk, en uw beloning komt van Jahweh, de God van Israël, onder wiens vleugels u bent komen schuilen.

(13) toen zei zij: „Laat me gunst in uw ogen vinden, Jahweh ; want u troost mij, hoewel ik minder dan de laagste dienaar ben.

(14) en Boaz zei tot haar bij etenstijd:: „Kom hier, en eet van het brood, en dompel uw hap in de wijn onder.“ En zij zat naast de rapers; en zij bereidden haar geroosterd graan, en zij at en was verzadigd en vertrok.

(15) en toen zij tot was opgestaan om te lezen, gaf Boaz zijn mensenopdracht en zij, 'Laat haar zelfs onder de schoven verzamelen, en haar zet haar te schande.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(16) laat eerder opzettelijk is vallen uit de bundels, en laat het liggen, en laat het haar verzamelenen berisp haar niet. '

(17) zo verzamelde zij op het gebied; en zij sloeg uit dat zij had verzameld, en het was meer dan een efa van gerst.

(18) en zij nam het op, en ging in de stad; en haar schoonmoeder zag wat zij had verzameld; en zij bracht en aan gaf haar dat die zij had overgehouden, na verzadigd te zijn.

(19) en haar schoonmoeder zei tot haar: „Waar de waarheid die vandaag verzamelt een ware lectuur En zij vertelde haar schoonmoeder met wie zij gewerkt had, en zei: De man waarmee u vandaag het gewerkt, is Boaz.

(20) en Naomi tot haar schoondochter: gezegend is hij van Jahweh, die niet weggegaan is van Zijn vriendelijkheid aan het leven en aan de doden.“ En Naomi zei tot haar: De man is aan ons verwant, hij is een van onze lossers.

(21) en Ruth zei: hij zei tot mei: sluit aan bij mijn arbeiders tot de oogst is beëindigd.

(22) en Naomi zei tot Ruth haar schoondochter: „Het is goed, mijn dochter, dat u met zijn meisjes uitgaat, en dat u niet gaat op een ander gebied.“

(23)
zij sloot zich aan beide meisjes van Boaz om tot te verzamelen tot aan het eind van gerstoogst en van tarweoogst; en zij bleef wonen bij haar schoonmoeder.

noot:
6.Ruth 2:17 Dat is circa 22 liter

Hoofdstuk 3

(1) en Naomi, haar schoonmoeder, zei tot haar: 'Mijn dochter, zou ik geen rust voor u zoeken, opdat het goed met u zal zijn?

(2) en nu Boaz onze bloedverwant is en u bij de meisjes was? Weet dat hij vanavond gerst gaat wannen.

(3) baad u daarom, en zalf u, en doe uw opperkleed aan, maar hem niets merken, tot hij het eten en het drinken zal gedaan hebben.

(4) en het zal zijn, wanneer hij ligt, let dan op plaats waar hij zal liggen, en u naderen, en zijn voeten opslaan, en u neerleggen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(5) en zij zei tot haar: „Dat alles wat u zegt zal ik doen.

(6) en zij ging naar de dorsvloer, en deed volgens al dat haar schoonmoeder gezegd had.

(7) en toen Boaz had gegeten en gedronken, en zijn hart vrolijk was, ging hij aan het eind van de graanhoop liggen; en zij kwam zacht, en bracht zijn voetendek op, en legde zich neer. haar.

(8) in de nacht werd hij wakker, en greep om zich heen, en vond een een vrouw bij zijn voeten.

(9) en hij zei: wie bent u? En zij antwoordde: „Ik ben Ruth, uw dienares, spreid daarom uw vleugel over mij uit, want u bent mijn losser.

(10) en hij zei: 'gezegend bent u door Jahweh, mijn dochter; u hebt aan het einde meer liefde en vriendelijkheid getoond dan bij het begin, want u bent geen jongemannen nagelopen arm of rijk.

(11) en nu, mijn dochter, vrees niet; Ik zal alles wat u zegt doen, want alle mannen in de poort van mijn volk weten dat u een eerbare en deugdzame vrouw bent.

(12) en nu is het waar dat ik de losse ben; toch is er nog een losser, dichterbij dan ik.

(13) blijf deze nacht, en het zal in de ochtend zijn, dat als hij uur lossen wil, laat hij lossen, maar indien dan zal ik het doen, zo waar de Heer leeft. Blijf hier tot de morgen.

(14) en zij bleef aan zijn voeten tot de ochtend; en zij stond op voordat de anderen opstonden. Want, zei hij: laat het niet bekend worden dat een vrouw hier geweest is.

(15) en hij zei: „Breng de mantel die op u is en houd het“; en zij hield het; en hij mat zes maten van gerst, en legde het op haar; en hij ging in de stad.

(16) en toen zij bij haar schoonmoeder kwam, zei zij: hoe is het mijn dochter?“ En zij vertelde haar dat alles de man aan haar had gedaan.

(17) en zij zei: „Deze zes maten van gerst gaf hij mij, want zei hij: Ga niet leeg naar uw schoonmoeder.

(18) dan zei zij Zit toch, mijn dochter, totdat u weet hoe de zaak zou lopen, want deze man zal niet rusten tot hij het ding deze dag heeft geëindigd

noten:
1.Ruth 3:1 Hebr. Vindt rust, zie ook Ruth 1:9.
2.Ruth 3:15 Ook mogelijk: zij (in oude Hebr. manuscripten.

Hoofdstuk 4

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(1) nu ging Boaz aan de poort, en zat neer daar hem; en de andere losser dan Boaz kwam voorbij; toen zei hij: gaat zitten hier.“ En hij wendde en ging zitten.

(2) en hij nam tien mensen van de oudsten van de stad, en zei: „Zit hier. “ En zij gingen zitten.

(3) en hij zei tot andere losser: 'Naomi, die uit het gebied van Moab is teruggekomen, verkoopt het pakket van land, dat van onze broer Elimelech was;

(4) en ik dacht om het u te zeggen, Koop het voor hen die, en voor de oudsten van mijn mensen die hier zitten. Koop het terug, maar als het niet zal teruggekocht worden, dan vertel me, ik moet het weten; want er is geen ander om het terug te kopen; en ik ben na u' En hij zei: „Ik zal het terugkopen

(5) maar Boaz antwoordde: ook de dat u het land koopt uit de hand van Naomi, verkrijgt u ook Ruth, om de naam van de overledene op zijn erfdeel te behouden.

(6) en de andere losser zei: „Ik kan het voor mij niet terugkopen, tenzij ik mijn eigen overerving in de war breng; neemt u mijn recht van koop, want ik het niet kan terugkopen.“,

(7) nu was die dagen in Israël betreffende het terugkopen en betreffende het ruilen, om alle dingen te bevestigen: een mens legde zijn schoen af, en gaf het aan zijn buur; en dit was de bevestiging in Israël.,

(8) de andere lossere zei tot Boaz: „Koop het voor uzelf, en hij legde zijn schoen af.

(9) en Boaz zei tot de oudsten, en tot alle mensen: ' u bent getuigen deze dag, dat ik dat alles was Elimelech heb gekocht, en dat alles Chilion en Mahlon, wat van de hand van Naomi was.

(10) bovendien verwerf ik Ruth Moabitische, de vrouw van Mahlon, ik verwerf deze om mijn vrouw te zijn, om op de naam van de dode op zijn overerving in stand te houden.

Zo zal dat de naam van de dode niet van onder zijn volk en van de poort van zijn plaats worden afgesneden; u bent is getuigen deze dag. '

(11) en alle mensen die in de poort, en de oudsten waren, zeiden: 'Wij zijn getuigen. Jahweh maakt de vrouw als het huis van Rachel en Leah die het huis van Israël bouwden; en u handelt waardig in Ephrath en om in Beth-lehem beroemd te zijn;

(12) en laat uw huis als het huis van Perez zijn, dat Tamar tot Juda baarde, van het zaad dat Jahweh u van deze jonge vrouw 'zal geven

(13) en nam Boaz zo Ruth, en zij werd zijn vrouw; en hij ging in tot haar, en Jahweh gaf haar zwangerschap en zij droeg een zoon.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

(14) en de vrouwen zeiden tot Naomi: geprezen is Jahweh, die het u niet laat ontbreken aan een losser,, en zijn naam in Israël beroemd laat zijn.

(15) en hij zal uw ziel verkwikken, en uw verzorger in uw ouderdom zijn, want uw schoondochter, die u lief heeft, zal hem baren die u meer waard is dan zeven zonen.

(16) en Naomi nam het kind, en legde het in haar boezem, en werd verzorgster voor het kind.

(17) en de vrouwen, haar buren gaven het een naam, zeggend: Er is een zoon geboren aan Naomi, en zij riepen zijn naam Obed; hij is de vader van Jesse, de vader van David.

(18) nu zijn dit de generaties van Perez: Perez verwekte Hezron;

(19) en Hezron verwekte Ram, en Ram verwekte Amminadab;

(20) en Amminadab verwekte Nahshon, en Nahshon verwekte Zalm;

(21) en de Zalm verwekte Boaz, en Boaz verwekte Obed;

(22) en Obed verwekte Jesse, en Jesse verwekte David.

KLAAGLIEDEREN

1

1 Aleph. Hoe zit die stad zo eenzaam, die vol volks was, zij is als een weduwe geworden, zij, die groot was onder de heidenen, een vorstin onder de landschappen, is cijnsbaar geworden.
2 Beth. Zij weent steeds van de nachts, en haar tranen lopen over haar kinnebakken; zij heeft geen trooster onder al haar liefhebbers; al haar vrienden hebben trouwelooslijk met haar gehandeld, zij zijn haar tot vijanden geworden.
3 Gimel. Juda is in gevangenis gegaan vanwege de ellende, en vanwege de veelheid van de dienstbaarheid; zij woont onder de heidenen, zij vindt geen rust; al haar vervolgers achterhalen ze tussen de engten.
4 Daleth. De wegen Sions treuren, omdat niemand op het feest komt; al haar poorten zijn woest, haar priesters zuchten: haar jonkvrouwen zijn bedroefd, en zij zelve is in bitterheid.
5 He. Haar tegenpartijen zijn ten hoofd geworden, haar vijanden zijn gerust; omdat haar de HEERE bedroefd heeft, vanwege de veelheid harer overtredingen; haar kinderkens gaan henen in de gevangenis voor het aangezicht van de tegenpartijen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Vau. En van de dochter Sions is al haar sieraad weggegaan; haar vorsten zijn als de herten, die geen weide vinden, en zij gaan krachteloos henen voor het aangezicht van de vervolgers.
7 Zain. Jeruzalem is, in de dagen harer ellende en harer veelvuldige ballingschap, indachtig aan al haar gewenste dingen, die zij van oude dagen af gehad heeft; omdat haar volk door de hand van de tegenpartijen valt, en zij geen helper heeft; de tegenpartijen zien haar aan, zij spotten met haar rustdagen.
8 Cheth. Jeruzalem heeft zwaarlijk gezondigd, daarom is zij als een afgezonderde vrouw geworden; allen, die haar eerden, achten haar onwaard, omdat zij haar naaktheid gezien hebben; zij zucht ook, en zij is achterwaarts gekeerd.
9 Teth. Haar onreinheid is in haar zomen, zij heeft niet gedacht aan haar uiterste, daarom is zij wonderbaarlijk omlaag gedaald; zij heeft geen trooster. HEERE, zie mijn ellende aan, want de vijand maakt zich groot.
10 Jod. De tegenpartij heeft zijn hand aan al haar gewenste dingen uitgebreid; immers heeft zij aangezien, dat de heidenen in haar heiligdom gingen, waarvan U geboden had, dat zij in Uw gemeente niet komen zouden.
11 Caph. Al haar volk zucht, brood zoekende, zij hebben hun gewenste dingen voor spijs gegeven, om de ziel te verkwikken. Zie, HEERE, en aanschouw, dat ik onwaard geworden ben.
12 Lamed. Gaat het u niet aan, u allen, die over weg gaat? Schouwt het aan en ziet, of er een smart zij gelijk mijn smart, die mij aangedaan is, waarmede de HEERE mij bedroefd heeft ten dage van de hittigheid Zijns toorns.
13 Mem. Van de hoogte heeft Hij een vuur in mijn beenderen gezonden, waarover Hij geheerst heeft; Hij heeft voor mijn voeten een net uitgebreid, Hij heeft mij achterwaarts doen keren, Hij heeft mij woest en ziek gemaakt de gansen dag.
14 Nun. Het juk van mijn overtredingen is aangebonden door Zijn hand, zij zijn samengevlochten, zij zijn op mijn hals geklommen; Hij heeft mijn kracht doen vervallen; de HEERE heeft mij in hun handen gegeven, ik kan niet opstaan.
15 Samech. De Heere heeft al mijn sterken in het midden van mij vertreden; Hij heeft een bijeenkomst over mij uitgeroepen, om mijn jongelingen te verbreken; de Heere heeft de wijnpers van de jonkvrouw, van de dochter van Juda, aangetreden.
16 Ain. Om van deze dingen wille ween ik; mijn oog, mijn oog vliet af van water, omdat de trooster, die mijn ziel zou verkwikken, verre van mij is; mijn kinderen zijn verwoest, omdat de vijand de overhand heeft.
17 Pe. Sion breidt haar handen uit, daar is geen trooster voor haar; de HEERE heeft van Jakob geboden, dat die rondom hem zijn, zijn tegenpartijen zouden zijn; Jeruzalem is als een afgezonderde vrouw onder hen.
18 Tsade. De HEERE is rechtvaardig, want ik ben Zijn mond weerspannig geweest; hoort toch, alle u volken, en ziet mijn smart; mijn jonkvrouwen en mijn jongelingen zijn in de gevangenis gegaan.
19 Koph. Ik riep tot mijn liefhebbers, maar zij hebben mij bedrogen; mijn priesters en mijn oudsten hebben in de stad de geest gegeven, als zij spijze voor zich zochten, opdat zij hun ziel mochten verkwikken.
20 Resch. Aanzie, HEERE, want mij is bange; mijn ingewand is beroerd, mijn hart heeft zich omgekeerd in het binnenste van mij, want ik ben zeer weerspannig geweest; van buiten heeft mij het zwaard van kinderen beroofd, van binnen is als de dood.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Schin. Zij horen, dat ik zucht, maar ik heb geen trooster; al mijn vijanden horen mijn kwaad; en zij zijn vrolijk, dat U het gedaan hebt; als U de dag zult voortgebracht hebben, die U uitgeroepen hebt, zo zullen zij zijn, gelijk ik ben.
22 Thau. Laat al hun kwaad voor Uw aangezicht komen, en doe hun, zoals U mij gedaan hebt vanwege al mijn overtredingen; want mijn zuchtingen zijn vele, en mijn hart is mat.

2
1 Aleph. Hoe heeft de Heere de dochter Sions in Zijn toorn bewolkt? Hij heeft de heerlijkheid van Israel van de hemel op de aarde neergeworpen; en Hij heeft aan de voetbank Van zijn voeten niet gedacht in de dag Zijns toorns.
2 Beth. De Heere heeft al de woningen Jakobs verslonden, en heeft ze niet verschoond; Hij heeft de vastigheden van de dochter van Juda afgebroken in Zijn verbolgenheid, Hij heeft gemaakt, dat zij de aarde raken; Hij heeft het koninkrijk en zijn vorsten ontheiligd.
3 Gimel. Hij heeft, in ontsteking van de toorn, de gehelen hoorn Israels afgehouwen; Hij heeft Zijn rechterhand achterwaarts getrokken, toen de vijand kwam, en Hij is tegen Jakob ontstoken als een vlammend vuur, dat rondom verteert.
4 Daleth. Hij heeft Zijn boog gespannen als een vijand; Hij heeft zich met Zijn rechterhand gesteld als een tegenpartij, dat Hij doodde al de begeerlijke dingen van de ogen; Hij heeft Zijn grimmigheid in de tent van de dochter Sions uitgestort als een vuur.
5 He. De Heere is geworden als een vijand; Hij heeft Israel verslonden, Hij heeft al haar paleizen verslonden. Hij heeft zijn vastigheden verdorven; en Hij heeft bij de dochter van Juda het klagen en kermen vermenigvuldigd.
6 Vau. En Hij heeft Zijn hut met geweld afgerukt, als een hof, Hij heeft Zijn vergaderplaats verdorven; de HEERE heeft in Sion doen vergeten de hoogtijd en de sabbat, en Hij heeft in de gramschap Zijns toorns de koning en de priester smadelijk verworpen.
7 Zain. De Heere heeft Zijn altaar verstoten. Hij heeft Zijn heiligdom te niet gedaan, Hij heeft de muren harer paleizen in van de vijands hand overgegeven; zij hebben in het huis van de HEERE een stem verheven als op de dag eens gezetten hoogtijds.
8 Cheth. De HEERE heeft gedacht te verderven de muur van de dochter Sions; Hij heeft het richtsnoer daarover getogen, Hij heeft Zijn hand niet afgewend, dat Hij ze niet verslonde; en Hij heeft de voormuur en de muur te zamen treurig gemaakt, zij zijn verzwakt.
9 Teth. Haar poorten zijn in de aarde verzonken; Hij heeft haar grendelen verdorven en gebroken; haar koning en haar vorsten zijn onder de heidenen; er is geen wet; haar profeten vinden ook geen gezicht van de HEERE.
10 Jod. De oudsten van de dochter Sions zitten op de aarde, zij zwijgen stil, zij werpen stof op hun hoofd, zij hebben zakken aangegord; de jonge dochters van Jeruzalem laten haar hoofd ter aarde hangen.
11 Caph. Mijn ogen zijn verteerd door tranen, mijn ingewand wordt beroerd; mijn lever is ter aarde uitgeschud, vanwege de breuk van de dochter van mijn volks; omdat het kind en de zuigeling op de straten van de stad in onmacht zinken;
12 Lamed. Als zij tot hun moeders zeggen: Waar is koren en wijn, als zij op de straten van de stad in onmacht zinken, als de verslagenen; als zich hun ziel uitschudt in de schoot hunner moeders.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Mem. Wat getuigen zal ik u brengen, wat zal ik bij u vergelijken, u dochter Jeruzalems? Wat zal ik bij u vergelijken, dat ik u trooste, u jonkvrouw, dochter Sions, want uw breuk is zo groot als de zee, wie kan u helen?
14 Nun. Uw profeten hebben u ijdelheid en ongerijmdheid gezien, en zij hebben u uw ongerechtigheid niet geopenbaard, om uw gevangenis af te wenden, maar zij hebben voor u gezien ijdele lasten en uitstotingen.
15 Samech. Allen, die over weg gaan, klappen met de handen over u, zij fluiten en schudden hun hoofd over de dochter Jeruzalems, en zei:: Is dit die stad, waar men van zei, dat zij volkomen van schoonheid was, een vreugde van de gehele aarde?
16 Pe. Al uw vijanden sperren hun mond op over u, zij fluiten en knersen met de tanden, zij zeggen: Wij hebben haar verslonden; dit is immers de dag, die wij verwacht hebben, wij hebben hem gevonden, wij hebben hem gezien.
17 Ain. De HEERE heeft gedaan, wat Hij gedacht had, Hij heeft Zijn woord vervuld, dat Hij bevolen had van oude dagen; Hij heeft afgebroken en niet gespaard; en Hij heeft de vijand over u verblijd, Hij heeft de hoorn uwer tegenpartijen verhoogd.
18 Tsade. Hun hart schreeuwde tot de Heere: O u muur van de dochter Sions, laat dag en nacht tranen afvlieten als een beek; geef uzelf geen rust, uw oogappel houde niet op!
19 Koph. Maak u op, maak geschrei van de nachts in het begin van de nachtwaken, stort uw hart uit voor het aangezicht van de HEERE als water; hef uw handen tot Hem op voor de ziel uwer kinderkens, die in onmacht gevallen zijn van honger, vooraan op alle straten.
20 Resch. Zie, HEERE, aanschouw toch, aan wien U zo gedaan hebt; zullen dan de vrouwen haar vrucht eten, de kinderkens, die men op de handen draagt? Zullen dan de profeet en de priester in het heiligdom van de HEERE gedood worden?
21 Schin. De jongen en de ouden liggen op de aarde op de straten; mijn jonkvrouwen en mijn jongelingen zijn door het zwaard gevallen; U hebt ze in de dag Uws toorns gedood, U hebt ze geslacht en niet verschoond.
22 Thau. U hebt mijn verschrikkingen van rondom geroepen, als tot een dag eens gezetten hoogtijds; en er is niemand aan de dag van de toorns van de HEERE ontkomen of overgebleven; die ik op de handen gedragen en opgetogen heb, die heeft mijn vijand omgebracht.

3
1 Aleph. Ik ben de man, die ellende gezien heeft door de roede Van zijn verbolgenheid.
2 Aleph. Hij heeft mij geleid en gevoerd in de duisternis, en niet in het licht.
3 Aleph. Hij heeft Zich immers tegen mij gewend, Hij heeft Zijn hand de gansen dag veranderd.
4 Beth. Hij heeft mijn vlees en mijn huid oud gemaakt, Hij heeft mijn beenderen gebroken.
5 Beth. Hij heeft tegen mij gebouwd, en Hij heeft mij met galle en moeite omringd.
6 Beth. Hij heeft mij gezet in duistere plaatsen, als degenen, die over lang dood zijn.
7 Gimel. Hij heeft mij toegemuurd, dat ik er niet uit gaan kan; Hij heeft mijn koperen boeien verzwaard.
8 Gimel. Ook wanneer ik roep en schreeuw, sluit Hij de oren voor mijn gebed.
9 Gimel. Hij heeft mijn wegen toegemuurd met uitgehouwen stenen, Hij heeft mijn paden verkeerd.
10 Daleth. Hij is mij een loerende beer, een leeuw in verborgen plaatsen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Daleth. Hij heeft mijn wegen afgewend; en Hij heeft mij in stukken gebroken; Hij heeft mij woest gemaakt.
12 Daleth. Hij heeft Zijn boog gespannen, en Hij heeft mij de pijl als ten doel gesteld.
13 He. Hij heeft Zijn pijlen in mijn nieren doen ingaan.
14 He. Ik ben al mijn volk tot belaching geworden, hun snarenspel de gansen dag.
15 He. Hij heeft mij met bitterheden verzadigd, Hij heeft mij met alsem dronken gemaakt.
16 Vau. Hij heeft mijn tanden met zandsteentjes verbrijzeld, Hij heeft mij in de as neergedrukt.
17 Vau. En U hebt mijn ziel verre van de vrede verstoten, ik heb het goede vergeten.
18 Vau. Toen zei ik: Mijn sterkte is vergaan, en mijn hoop van de HEERE.
19 Zain. Gedenk aan mijn ellende en aan mijn ballingschap, aan de alsem en galle.
20 Zain. Mijn ziel gedenkt er wel terdege aan, en zij bukt zich neder in mij.
21 Zain. Dit zal ik mij ter harte nemen, daarom zal ik hopen;
22 Cheth. Het zijn de goedertierenheden van de HEERE, dat wij niet vernield zijn, dat Zijn barmhartigheden geen einde hebben;
23 Cheth. Zij zijn allen morgen nieuw, Uw trouw is groot.
24 Cheth. De HEERE is mijn Deel, zegt mijn ziel, daarom zal ik op Hem hopen.
25 Teth. De HEERE is goed hen die Hem verwachten, van de ziele, die Hem zoekt.
26 Teth. Het is goed, dat men hope, en stille zij op het heil van de HEERE.
27 Teth. Het is goed voor een man, dat hij het juk in zijn jeugd draagt.
28 Jod. Hij zitte eenzaam, en zwijge stil, omdat Hij het hem opgelegd heeft.
29 Jod. Hij steke zijn mond in het stof, en zei:: Misschien is er verwachting.
30 Jod. Hij geve zijn wang die, die hem slaat, hij worde zat van smaad.
31 Caph. Want de Heere zal niet verstoten in eeuwigheid.
32 Caph. Maar als Hij bedroefd heeft, zo zal Hij Zich ontfermen, naar de grootheid Van zijn goedertierenheden.
33 Caph. Want Hij plaagt of bedroeft van de mensen kinderen niet van harte.
34 Lamed. Dat men al de gevangenen van de aarde onder Zijn voeten verbrijzelt;
35 Lamed. Dat men het recht eens mans buigt voor het aangezicht van de Allerhoogsten;
36 Lamed. Dat men een mens verongelijkt in zijn twistzaak; zou het de Heere niet zien?
37 Mem. Wie zegt wat, hetwelk geschiedt, zo het de Heere niet beveelt?
38 Mem. Gaat niet uit de mond van de Allerhoogsten het kwade en het goede?
39 Mem. Wat klaagt dan een levend mens? Een ieder klage vanwege zijn zonden.
40 Nun. Laat ons onze wegen onderzoeken en doorzoeken, en laat ons wederkeren tot de HEERE.
41 Nun. Laat ons onze harten opheffen, veeleer de handen, tot God in de hemel, en zei::
42 Nun. Wij hebben overtreden, en wij zijn wederspannig geweest, daarom hebt U niet gespaard.
43 Samech. U hebt ons met toorn bedekt, en U hebt ons vervolgd; U hebt ons gedood. U hebt niet verschoond.
44 Samech. U hebt U met een wolk bedekt, zodat er geen gebed doorkwam.
45 Samech. U hebt ons tot een uitvaagsel en wegwerpsel gesteld, in het midden van de volken.
46 Pe. Al onze vijanden hebben hun mond tegen ons opgesperd.
47 Pe. De vreze en de kuil zijn over ons gekomen, de verwoesting en de verbreking.
48 Pe. Met waterbeken loopt mijn oog neder, vanwege de breuk van de dochter van mijn volks.
49 Ain. Mijn oog vliet, en kan niet ophouden, omdat er geen rust is;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

50 Ain. Totdat het de HEERE van de hemel aanschouwe, en het zie.
51 Ain. Mijn oog doet mijn ziele moeite aan, vanwege al de dochters van mijn stad.
52 Tsade. Die mijn vijanden zijn zonder oorzaak, hebben mij als een vogeltje dapperlijk gejaagd.
53 Tsade. Zij hebben mijn leven in een kuil uitgeroeid, en zij hebben een steen op mij geworpen.
54 Tsade. De wateren zwommen over mijn hoofd; ik zei: Ik ben afgesneden!
55 Koph. HEERE! Ik heb Uw Naam aangeroepen uit de ondersten kuil.
56 Koph. U hebt mijn stem gehoord, verberg Uw oor niet voor mijn zuchten, voor mijn roepen.
57 Koph. U hebt U genaderd ten dage, als ik U aanriep; U hebt gezegd: Vrees niet!
58 Resch. HEERE! U hebt de twistzaken van mijn ziel getwist, U hebt mijn leven verlost.
59 Resch. HEERE! U hebt gezien de verkeerdheid, die men mij aangedaan heeft, oordeel mijn rechtzaak.
60 Resch. U hebt al hun wraak gezien, al hun gedachten tegen mij.
61 Schin. HEERE! U hebt hun smaden gehoord, en al hun gedachten tegen mij;
62 Schin. De lippen dergenen, die tegen mij opstaan, en hun dichten tegen mij de gansen dag.
63 Schin. Aanschouw hun zitten en opstaan; ik ben hun snarenspel.
64 Thau. HEERE! geef hun weer die vergelding, naar het werk hunner handen.
65 Thau. Geef hun een deksel van de harten; Uw vloek zij over hen!
66 Thau. Vervolg ze met toorn, en verdelg ze van onder de hemel van de HEERE.

4
1 Aleph. Hoe is het goud zo verdonkerd, het goede fijne goud zo veranderd! Hoe zijn de stenen van de heiligdoms vooraan op alle straten verworpen!
2 Beth. De kostelijke kinderen Sions, tegen fijn goud geschat, hoe zijn zij nu gelijk gerekend aan de aarden flessen, het werk van de handen eens pottenbakkers!
3 Gimel. Zelfs laten de zeekalveren de borsten neder, zij zogen hun welpen; maar de dochter van mijn volks is als een wrede geworden, gelijk de struisen in de woestijn.
4 Daleth. De tong van het zoogkind kleeft aan zijn gehemelte van dorst; de kinderkens eisen brood, er is niemand, die het hun mededeelt.
5 He. Die lekkernijen aten, versmachten nu op de straten; die in karmozijn opgetrokken zijn, omhelzen de drek.
6 Vau. En de ongerechtigheid van de dochter van mijn volks is groter dan de zonden van Sodom, dat als in een ogenblik omgekeerd werd, en geen handen hadden arbeid over haar.
7 Zain. Haar bijzondersten waren reiner dan de sneeuw, zij waren witter dan melk; zij waren roder van lichaam dan robijnen, gladder dan een saffier.
8 Cheth. Maar nu is hun gedaante verduisterd van zwartigheid, men kent hen niet op de straten; hun huid kleeft aan hun beenderen, zij is verdord, zij is geworden als een hout.
9 Teth. De verslagenen van het zwaard zijn gelukkiger dan de verslagenen van de honger; want die vlieten daarhenen, als doorstoken zijnde, omdat er geen vruchten van de velden zijn.
10 Jod. De handen van de barmhartige vrouwen hebben haar kinderen gekookt; zij zijn haar tot spijze geworden in de verbreking van de dochter van mijn volks.
11 Caph. De HEERE heeft Zijn grimmigheid volbracht, Hij heeft de hittigheid Zijns toorns uitgestort; en Hij heeft te Sion een vuur aangestoken, hetwelk haar fondamenten verteerd heeft.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Lamed. De koningen van de aarde zouden het niet geloofd hebben, noch al de inwoners van de wereld, dat de tegenpartij en vijand tot de poorten van Jeruzalem zou ingaan.
13 Mem. Het is vanwege de zonden harer profeten, en de misdaden harer priesters, die in het midden van haar het bloed van de rechtvaardigen vergoten hebben.
14 Nun. Zij zwierven als blinden op de straten, zij waren met bloed besmet, zodat men niet kon zien, of men raakte hun klederen aan.
15 Samech. Zij riepen tot hen: Wijkt, hier is een onreine, wijkt, wijkt, roert niet aan! Zekerlijk, zij zijn weggevlogen, ja, weggezworven; zij zeiden onder de heidenen: Zij zullen er niet langer wonen.
16 Pe. Van de HEERE aangezicht heeft ze verdeeld. Hij zal ze voortaan niet meer aanzien; zij hebben het aangezicht van de priesters niet geeerd, zij hebben de ouden geen genade bewezen.
17 Ain. Nog bezweken ons onze ogen, ziende naar onze ijdele hulp; wij gaapten met ons gapen op een volk, dat niet kon verlossen.
18 Tsade. Zij hebben onze gangen nagespeurd, dat wij op onze straten niet gaan konden; ons einde is genaderd, onze dagen zijn vervuld, ja, ons einde is gekomen.
19 Koph. Onze vervolgers zijn sneller geweest dan de arenden van de hemels; zij hebben ons op de bergen zeer vervolgd, in de woestijn hebben zij ons lagen gelegd.
20 Resch. De adem onzer neuzen, de gezalfde van de HEERE, is gevangen in hun groeven; van welken wij zeiden: Wij zullen onder zijn schaduw leven onder de heidenen!
21 Schin. Wees vrolijk, en verblijd u, u dochter Edoms, die in het land Uz woont! doch de beker zal ook tot u komen, u zult dronken worden, en ontbloot worden.
22 Thau. Uw ongerechtigheid heeft een einde, o u dochter Sions! Hij zal u niet meer gevankelijk doen wegvoeren; maar uw ongerechtigheid, o u dochter Edoms! zal Hij bezoeken; Hij zal uw zonden ontdekken.

5
1 Gedenk, HEERE, wat ons geschied is, aanschouw het, en zie onzen smaad aan.
2 Ons erfdeel is tot de vreemdelingen gewend, onze huizen tot de uitlanders.
3 Wij zijn wezen zonder vader, onze moeders zijn als de weduwen.
4 Ons water moeten wij voor geld drinken; ons hout komt ons op prijs te staan.
5 Wij lijden vervolging op onze halzen; zijn wij moede, men laat ons geen rust.
6 Wij hebben de Egyptenaar de hand gegeven, en de Assyrier, om met brood verzadigd te worden.
7 Onze vaders hebben gezondigd, en zijn niet meer, en wij dragen hun ongerechtigheden.
8 Knechten heersen over ons; er is niemand, die ons uit hun hand rukke.
9 Wij moeten ons brood met gevaar onzes levens halen, vanwege het zwaard van de woestijn.
10 Onze huid is zwart geworden gelijk een oven, vanwege de geweldigen storm van de honger.
11 Zij hebben de vrouwen te Sion verkracht, en de jonge dochters in de steden van Juda.
12 De vorsten zijn door hun hand opgehangen; de aangezichten van de ouden zijn niet geeerd geweest.
13 Zij hebben de jongelingen weggenomen, om te malen, en de jongens struikelen onder het hout.
14 De ouden houden op van de poort, de jongelingen van hun snarenspel.
15 De vreugde onzes harten houdt op, onze rei is in treurigheid veranderd.
16 De kroon onzes hoofds is afgevallen; o wee nu onzer, dat wij zo gezondigd hebben!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 Daarom is ons hart mat, om deze dingen zijn onze ogen duister geworden.
18 Om van de bergs Sions wil, die verwoest is, waar de vossen op lopen.
19 U. o HEERE, zit in eeuwigheid, Uw troon is van geslacht tot geslacht.
20 Waarom zoudt U ons steeds vergeten? Waarom zoudt U ons zo langen tijd verlaten?
21 HEERE, bekeer ons tot U, zo zullen wij bekeerd zijn; vernieuw onze dagen als van ouds.
22 Want zoudt U ons ganselijk verwerpen? Zoudt U zozeer tegen ons verbolgen zijn?

PREDIKER

1

1 De woorden van de prediker, de zoon van David, de koning te Jeruzalem.
2 Ijdelheid van de ijdelheden, zegt de prediker; ijdelheid van de ijdelheden, het is al ijdelheid.
3 Wat voordeel heeft de mens van al zijn arbeid, die hij arbeidt onder de zon?
4 Het ene geslacht gaat, en het andere geslacht komt; maar de aarde staat in van de eeuwigheid.
5 Ook rijst de zon op, en de zon gaat onder, en zij hijgt naar haar plaats, waar zij oprees.
6 Zij gaat naar het zuiden, en zij gaat om naar het noorden; de wind gaat steeds omgaande, en de wind keert weer tot zijn omgangen.
7 Al de beken gaan in de zee, nochtans wordt de zee niet vol; naar de plaats, waar de beken heengaan, derwaarts gaande keren zij weer.
8 Al deze dingen worden zo moede, dat het niemand zou kunnen uitspreken; het oog wordt niet verzadigd met zien; en het oor wordt niet vervuld van horen.
9 Hetgeen er geweest is, hetzelve zal er zijn, en hetgeen er gedaan is, hetzelve zal er gedaan worden; zodat er niets nieuws is onder de zon.
10 Is er enig ding, waarvan men zou kunnen zeggen: Ziet dat, het is nieuw? Het is alreeds geweest in de eeuwen, die voor ons geweest zijn.
11 Er is geen gedachtenis van de voorgaande dingen; en van de navolgende dingen, die zijn zullen, van dezelve zal ook geen gedachtenis zijn bij degenen, die namaals wezen zullen.
12 Ik, prediker, was koning over Israel te Jeruzalem.
13 En ik begaf mijn hart om met wijsheid te onderzoeken, en na te speuren al wat er geschiedt onder de hemel. Deze moeilijke bezigheid heeft God de kinderen van de mensen gegeven, om zich daarin te bekommeren.
14 Ik zag al de werken aan, die onder de zon gebeuren; en ziet, het was al ijdelheid en kwelling van de geestes.
15 Het kromme kan niet recht gemaakt worden; en hetgeen ontbreekt, kan niet geteld worden.
16 Ik sprak met mijn hart, en zei:: Zie, ik heb wijsheid vergroot en vermeerderd, boven allen, die voor mij te Jeruzalem geweest zijn; en mijn hart heeft veel wijsheid en wetenschap gezien.
17 En ik begaf mijn hart om wijsheid en wetenschap te weten, onzinnigheden en dwaasheid; ik ben gewaar geworden, dat ook dit een kwelling van de geestes is.
18 Want in veel wijsheid is veel verdriet; en die wetenschap vermeerdert, vermeerdert smart.

2

1 Ik zei in mijn hart: Nu, welaan, ik zal u beproeven door vreugde; derhalve zie het goede aan; maar zie, ook dat was ijdelheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Tot het lachen zei ik: U bent onzinnig, en tot de vreugde: Wat maakt deze?
3 Ik heb in mijn hart nagespeurd, om mijn vlees op te houden in de wijn, (nochtans leidende mijn hart in wijsheid) en om de dwaasheid vast te houden, totdat ik zou zien wat de kinderen van de mensen het best ware, dat zij doen zouden onder de hemel, gedurende het getal van de dagen huns levens.
4 Ik maakte mij grote werken, ik bouwde mij huizen, ik plantte mij wijngaarden.
5 Ik maakte mij hoven en lusthoven, en ik plantte bomen in dezelve, van allerlei vrucht.
6 Ik maakte mij vijvers van wateren, om daarmede te bewateren het woud, dat met bomen groende.
7 Ik kreeg knechten en maagden, en ik had kinderen van de huizes; ook had ik een groot bezit van runderen en schapen, meer dan allen, die voor mij te Jeruzalem geweest waren.
8 Ik vergaderde mij ook zilver en goud, en kleinoden van de koningen en van de landschappen; ik bestelde mij zangers en zangeressen, en wellustigheden van de mensenkinderen, snarenspel, ja, allerlei snarenspel.
9 En ik werd groot, en nam toe, meer dan iemand, die voor mij te Jeruzalem geweest was; ook bleef mijn wijsheid mij bij.
10 En al wat mijn ogen begeerden, dat onttrok ik hun niet; ik weerhield mijn hart niet van enige blijdschap, maar mijn hart was verblijd vanwege al mijn arbeid; en dit was mijn deel van al mijn arbeid.
11 Toen wendde ik mij tot al mijn werken, die mijn handen gemaakt hadden, en tot de arbeid, die ik werkende gearbeid had; ziet, het was al ijdelheid en kwelling van de geestes, en daarin was geen voordeel onder de zon.
12 Daarna wendde ik mij, om te zien wijsheid, ook onzinnigheden en dwaasheid; want hoe zou een mens, die de koning nakomen zal, doen hetgeen alrede gedaan is?
13 Toen zag ik, dat de wijsheid uitnemendheid heeft boven de dwaasheid, gelijk het licht uitnemendheid heeft boven de duisternis.
14 De ogen van de wijzen zijn in zijn hoofd, maar de zot wandelt in de duisternis. Toen bemerkte ik ook, dat enerlei geval hun allen bejegent.
15 Dies zei ik in mijn hart: Gelijk het de dwaze bejegent, zal het ook mijzelf bejegenen; waarom heb ik dan toen meer naar wijsheid gestaan? Toen sprak ik in mijn hart, dat ook hetzelve ijdelheid was.
16 Want er zal in eeuwigheid niet meer gedachtenis van een wijze, dan van een dwaas zijn; aangezien hetgeen nu is, in de toekomende dagen altemaal vergeten wordt; en hoe sterft de wijze met de zot?
17 Daarom haatte ik dit leven, want dit werk dacht mij kwaad, dat onder de zon geschiedt; want het is al ijdelheid en kwelling van de geest.
18 Ik haatte ook al mijn arbeid, die ik bearbeid had onder de zon, dat ik die zou achterlaten aan een mens, die na mij wezen zal.
19 Want wie weet, of hij wijs zal zijn, of dwaas? Evenwel zal hij heersen over al mijn arbeid, die ik bearbeid heb en die ik wijselijk beleid heb onder de zon. Dat is ook ijdelheid.
20 Daarom keerde ik mij om, om mijn hart te doen wanhopen over al de arbeid, die ik bearbeid heb onder de zon.
21 Want er is een mens, wiens arbeid in wijsheid, en in wetenschap, en in geschiktheid is; nochtans zal hij die overgeven tot zijn deel, aan een mens, die daaraan niet gearbeid heeft. Dit is ook ijdelheid en een groot kwaad.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

22 Wat heeft toch die mens van al zijn arbeid, en van de kwellingen zijns harten, die hij is bearbeidende onder de zon?
23 Want al zijn dagen zijn smarten, en zijn bezigheid is verdriet; zelfs van de nachts rust zijn hart niet. Dat is ook ijdelheid.
24 Is het dan niet goed voor de mens, dat hij ete en drinke, en dat hij zijn ziel het goede doe genieten in zijn arbeid? Ik heb ook gezien, dat zulks van de hand Gods is.
25 (Want wie zou er van eten, of wie zou zich daartoe haasten, meer dan ik zelf?)
26 Want Hij geeft wijsheid, en wetenschap, en vreugde de mens, die goed is voor Zijn aangezicht; maar de zondaar geeft Hij bezigheid om te verzamelen en te vergaderen, opdat Hij het geve die, die goed is voor Gods aangezicht. Dit is ook ijdelheid en kwelling van de geestes.

3
1 Alles heeft een bestemden tijd, en alle voornemen onder de hemel heeft zijn tijd.
2 Er is een tijd om geboren te worden, en een tijd om te sterven; een tijd om te planten, en een tijd om het geplante uit te roeien;
3 Een tijd om te doden, en een tijd om te genezen; een tijd om af te breken, en een tijd om te bouwen;
4 Een tijd om te wenen, en een tijd om te lachen; een tijd om te kermen, en een tijd om op te springen;
5 Een tijd om stenen weg te werpen, en een tijd om stenen te vergaderen; een tijd om te omhelzen, en een tijd om verre te zijn van omhelzen;
6 Een tijd om te zoeken, en een tijd om verloren te laten gaan; een tijd om te bewaren, en een tijd om weg te werpen;
7 Een tijd om te scheuren, en een tijd om toe te naaien; een tijd om te zwijgen, en een tijd om te spreken;
8 Een tijd om lief te hebben, en een tijd om te haten; een tijd van oorlog, en een tijd van vrede.
9 Wat voordeel heeft hij, die werkt, van hetgeen hij bearbeidt?
10 Ik heb gezien de bezigheid, die God de kinderen van de mensen gegeven heeft, om zichzelf daarmede te bekommeren.
11 Hij heeft ieder ding schoon gemaakt op zijn tijd; ook heeft Hij de eeuw in hun hart gelegd, zonder dat een mens het werk, dat God gemaakt heeft, kan uitvinden, van het begin tot het einde toe.
12 Ik heb gemerkt, dat er niets beters voor hen is, dan zich te verblijden, en goed te doen in zijn leven.
13 Ja ook, dat ieder mens ete en drinke, en het goede geniete van al zijn arbeid, Dit is een gave Gods.
14 Ik weet, dat al wat God doet, dat zal in van de eeuwigheid zijn, en er is niet toe te doen, noch is er af te doen; en God doet dat, opdat men vreze voor Zijn aangezicht.
15 Hetgeen geweest is, dat is nu, en wat wezen zal, dat is alrede geweest; en God zoekt het weggedrevene;
16 Verder heb ik ook gezien onder de zon, ter plaatse van de gerichts, daar was goddeloosheid; en ter plaatse van de gerechtigheid, daar was goddeloosheid.
17 Ik zei in mijn hart: God zal de rechtvaardige en de goddeloze oordelen; want daar is de tijd voor alle voornemen, en over alle werk.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Ik zei in mijn hart van de gelegenheid van de mensenkinderen, dat God hen zal verklaren, en dat zij zullen zien, dat zij als de beesten zijn aan zichzelf.
19 Want wat de kinderen van de mensen wedervaart, dat wedervaart ook de beesten; en enerlei wedervaart hun beiden; gelijk die sterft, zo sterft deze, en zij allen hebben enerlei adem, en de uitnemendheid van de mensen boven de beesten is geen; want allen zijn zij ijdelheid.
20 Zij gaan allen naar een plaats; zij zijn allen uit het stof, en zij keren allen weer tot het stof.
21 Wie merkt, dat de adem van de kinderen van de mensen opvaart naar boven, en de adem van de beesten nederwaarts vaart in de aarde?
22 Dies heb ik gezien, dat er niets beters is, dan dat de mens zich verblijde in zijn werken, want dat is zijn deel; want wie zal hem daarhenen brengen, dat hij ziet, hetgeen na hem gebeuren zal?

4
1 Daarna wende ik mij, en zag aan al de onderdrukkingen, die onder de zon gebeuren; en ziet, er waren de tranen van de verdrukten, en dergenen, die geen trooster hadden; en aan de zijde hunner verdrukkers was macht, zij daarentegen hadden geen vertrooster.
2 Dies prees ik de doden, die alrede gestorven waren, boven de levenden, die tot nog toe levend zijn.
3 Ja, hij is beter dan die beiden, die nog niet geweest is, die niet gezien heeft het boze werk, dat onder de zon geschiedt.
4 Verder zag ik al de arbeid en alle geschikkelijkheid van de werk, dat het de mens nijd van zijn naaste aanbrengt. Dat is ook ijdelheid en kwelling van de geest.
5 De zot vouwt zijn handen samen, en eet zijn eigen vlees.
6 Een hand vol met rust is beter, dan beide de vuisten vol met arbeid en kwelling van de geestes.
7 Ik wendde mij wederom, en ik zag een ijdelheid onder de zon;
8 Daar is er een, en geen tweede; hij heeft ook geen kind, noch broer; nochtans is van al zijn arbeid geen einde; ook wordt zijn oog niet verzadigd van de rijkdom, en zegt niet: Voor wien arbeide ik toch, en doe mijn ziel gebrek hebben van het goede? Dit is ook ijdelheid, en het is een moeilijke bezigheid.
9 Twee zijn beter dan een; want zij hebben een goede beloning van hun arbeid;
10 Want indien zij vallen, de een richt zijn metgezel op; maar wee de ene, die gevallen is, want er is geen tweede om hem op te helpen.
11 Ook, indien twee te zamen liggen, zo hebben zij warmte; maar hoe zou een alleen warm worden?
12 En indien iemand de een mocht overweldigen, zo zullen de twee tegen hem bestaan; en een drievoudig snoer wordt niet haast gebroken.
13 Beter is een arm en wijs jongeling, dan een oud en zot koning, die niet weet van meer vermaand te worden.
14 Want een komt uit het gevangenhuis, om koning te zijn; daar ook een, die in zijn koninkrijk geboren is, verarmt.
15 Ik zag al de levenden wandelen onder de zon, met de jongeling, de tweede, die in diens plaats staan zal.
16 Er is geen einde van al het volk, van allen, die voor hen geweest zijn; de nakomelingen zullen zich ook over hem niet verblijden; zeker, dat is ook ijdelheid en kwelling van de geestes.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 Bewaar uw voet, als u tot het huis Gods ingaat, en bent liever nabij om te horen, dan om van de zotten slachtoffer te geven; want zij weten niet, dat zij kwaad doen.

5

5:2 (5:1) Wees niet te snel met uw mond, en uw hart haaste niet een woord voort te brengen voor Gods aangezicht; want God is in de hemel, en u bent op de aarde; daarom laat uw woorden weinig zijn.
3 (5:2) Want gelijk de droom komt door veel bezigheid, zo de stem van de zots door de veelheid van de woorden.
4 (5:3) Wanneer u een gelofte aan God zult beloofd hebben, stel niet uit dezelve te betalen; want Hij heeft geen lust aan zotten; wat u zult beloofd hebben, betaal het.
5 (5:4) Het is beter, dat u niet belooft, dan dat u belooft en niet betaalt.
6 (5:5) Laat uw mond niet toe, dat hij uw vlees zou doen zondigen; en zeg niet voor het aangezicht van de engels, dat het een dwaling was; waarom zou God grotelijks toornen, om uwer stemme wille, en verderven het werk uwer handen?
7 (5:6) Want gelijk in de veelheid van de dromen ijdelheden zijn, zo in veel woorden; maar vrees u God!
8 (5:7) Indien u de onderdrukking van de armen, en de beroving van de gerichts en van de gerechtigheid ziet in een landschap, verwonder u niet over zulk een voornemen; want die hoger is dan de hoge, neemt er acht op; en daar zijn hogen boven hen.
9 (5:8) Het voordeel van de aardrijks is voor allen: de koning zelfs wordt van het veld gediend.
10 (5:9) Die het geld liefheeft, wordt van het geld niet zat; en wie de overvloed liefheeft, wordt van het inkomen niet zat. Dit is ook ijdelheid.
11 (5:10) Waar het goed vermenigvuldigt, daar vermenigvuldigen ook die het eten; wat nuttigheid hebben dan de bezitters daarvan, dan het gezicht hunner ogen?
12 (5:11) De slaap van de arbeiders is zoet, hij hebbe weinig of veel gegeten; maar de zatheid van de rijken laat hem niet slapen.
13 (5:12) Er is een kwaad, dat krankheid aanbrengt, hetwelk ik zag onder de zon: rijkdom van zijn bezitters bewaard tot hun eigen kwaad.
14 (5:13) Of de rijkdom zelf vergaat door een moeilijke bezigheid; en hij gewint een zoon, en er is niet met al in zijn hand.
15 (5:14) Zoals hij voortgekomen is uit van zijn moeders buik, zo zal hij naakt wederkeren, gaande gelijk hij gekomen was; en hij zal niet medenemen van zijn arbeid, dat hij met zijn hand zou wegdragen.
16 (5:15) Daarom is dit ook een kwaad, dat krankheid aanbrengt; dat hij in alle manier, gelijk hij gekomen is, zo heen gaat; en wat voordeel is het hem, dat hij in de wind gearbeid heeft?
17 (5:16) Dat hij ook al zijn dagen in duisternis gegeten heeft; en dat hij veel verdriets gehad heeft, ook zijn krankheid, en onstuimigen toorn?
18 (5:17) Ziet, wat ik gezien heb, een goede zaak, die schoon is: te eten en te drinken, en te genieten het goede van al zijn arbeid, die hij bearbeid heeft onder de zon, gedurende het getal van de dagen zijns levens, hetwelk God hem geeft; want dat is zijn deel.
19 (5:18) Ook een ieder mens, aan denwelken God rijkdom en goederen gegeven heeft, en Hij geeft hem de macht, om daarvan te eten, en om zijn deel te nemen, en om zich te verheugen van zijn arbeid, dat is een gave van God.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 (5:19) Want hij zal niet veel gedenken aan de dagen zijns levens, omdat hem God verhoort in de blijdschap zijns harten.

6

1 Er is een kwaad, dat ik gezien heb onder de zon, en het is veel onder de mensen:
2 Een man, denwelke God gegeven heeft rijkdom, en goederen, en eer; en hij heeft voor zijn ziel aan geen ding gebrek, van alles wat hij begeert; en God geeft hem de macht niet, om daarvan te eten, maar dat een vreemd man dat opeet. Dit is ook ijdelheid en een kwade smart.
3 Indien een man honderd kinderen verkreeg, en vele jaren leefde, zodat de dagen van zijn jaren veel waren, doch zijn ziel niet verzadigd werd van het goed, en hij ook geen begrafenis had; ik zeg, dat een misdracht beter is dan hij.
4 Want met ijdelheid komt zij, en in duisternis gaat zij weg, en met duisternis wordt haar naam bedekt.
5 Ook heeft zij de zon niet gezien, noch bekend; zij heeft meer rust, dan hij.
6 Ja, al leefde hij schoon tweemaal duizend jaren, en het goede niet zag; gaan zij niet allen naar een plaats?
7 Al de arbeid van de mensen is voor zijn mond; en nochtans wordt de begeerlijkheid niet vervuld.
8 Want wat heeft de wijze meer dan de zot? Wat heeft de arme meer, die voor de levenden weet te wandelen?
9 Beter is het aanzien van de ogen, dan het wandelen van de begeerlijkheid. Dit is ook ijdelheid en kwelling van de geest.
10 Wat ook iemand zij, alrede is zijn naam genoemd, en het is bekend, dat hij een mens is; en dat hij niet kan rechten met die, die sterker is dan hij.
11 Voorwaar, er zijn veel dingen, die de ijdelheid vermeerderen; wat heeft de mens te meer daarvan?
12 Want wie weet, wat goed is voor de mens in dit leven, gedurende het getal van de dagen van het leven van zijn ijdelheid, welke hij doorbrengt als een schaduw? Want wie kan de mens aanzeggen, wat na hem wezen zal onder de zon?

7

1 Beter is een goede naam, dan goede olie, en de dag van de doods, dan de dag, dat iemand geboren wordt.
2 Het is beter te gaan in het klaaghuis, dan te gaan in het huis van de maaltijd; want in hetzelve is het einde aller mensen, en de levende legt het in zijn hart.
3 Het treuren is beter dan het lachen; want door de droefheid van de aangezichten wordt het hart gebeterd.
4 Het hart van de wijzen is in het klaaghuis; maar het hart van de zotten in het huis van de vreugde.
5 Het is beter te horen het bestraffen van de wijzen, dan dat iemand hore het gezang van de dwazen.
6 Want gelijk het geluid van de doornen onder een pot is, zo is het lachen eens zots. Dit is ook ijdelheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Voorwaar, de onderdrukking zou wel een wijze dol maken; en het geschenk verderft het hart.
8 Het einde van een ding is beter dan zijn begin; de lankmoedige is beter dan de hoogmoedige.
9 Bent niet haastig in uw geest om te toornen; want de toorn rust in de boezem van de dwazen.
10 Zeg niet: Wat is er, dat de vorige dagen beter geweest zijn, dan deze? Want u zoudt naar zulks niet uit wijsheid vragen.
11 De wijsheid is goed met een erfdeel; en degenen, die de zon aanschouwen, hebben voordeel daarvan.
12 Want de wijsheid is tot een schaduw, en het geld is tot een schaduw; maar de uitnemendheid van de wetenschap is, dat de wijsheid haar bezitters het leven geeft.
13 Aanmerk het werk Gods; want wie kan recht maken, dat Hij krom gemaakt heeft?
14 Geniet het goede ten dage van de voorspoed, maar ten dage van de tegenspoed, zie toe; want God maakt ook de een tegenover de ander, vanwege dat de mens niet zou vinden iets, dat na hem zal zijn.
15 Dit alles heb ik gezien in de dagen van mijn ijdelheid; er is een rechtvaardige, die in zijn gerechtigheid omkomt; daarentegen is er een goddeloze, die in zijn boosheid zijn dagen verlengt.
16 Wees niet al te rechtvaardig, noch houd uzelf al te wijs; waarom zoudt u verwoesting over u brengen?
17 Wees niet al te goddeloos, noch wees al te dwaas; waarom zoudt u sterven buiten uw tijd?
18 Het is goed, dat u daaraan vasthoudt, en trek ook uw hand van dit niet af; want die God vreest, die ontgaat dat al.
19 De wijsheid versterkt de wijze meer dan tien heerschappers, die in een stad zijn.
20 Voorwaar, er is geen mens rechtvaardig op aarde, die goed doet, en niet zondigt.
21 Geef ook uw hart niet tot alle woorden, die men spreekt, opdat u niet hoort, dat uw knecht u vloekt.
22 Want uw hart heeft ook veelmalen bekend, dat u ook anderen gevloekt hebt.
23 Dit alles heb ik met wijsheid verzocht; ik zei: Ik zal wijsheid bekomen, maar zij was nog verre van mij.
24 Hetgeen verre af is, en zeer diep, wie zal dat vinden?
25 Ik keerde mij om, en mijn hart, om te weten, en om na te sporen, en te zoeken wijsheid en een sluitrede; en om te weten de goddeloosheid van de zotheid, en de dwaasheid van de onzinnigheden.
26 En ik vond een bitterder ding, dan de dood: een vrouw, welker hart netten en garen, en haar handen banden zijn; wie goed is voor Gods aangezicht, zal van haar ontkomen; daarentegen de zondaar zal van haar gevangen worden.
27 Ziet, dit heb ik gevonden, zegt de prediker, het ene bij het andere, om de sluitrede te vinden;
28 Die mijn ziel nog zoekt, maar ik heb haar niet gevonden: een man uit duizend heb ik gevonden; maar een vrouw onder die allen heb ik niet gevonden.
29 Alleenlijk ziet, dit heb ik gevonden, dat God de mens recht gemaakt heeft, maar zij hebben veel vonden gezocht.

8
1 Wie is gelijk de wijze, en wie weet de uitlegging van de dingen? De wijsheid van de mensen verlicht zijn aangezicht, en de stuursheid zijns aangezichts wordt daardoor veranderd.
2 Ik zeg: Neem acht op de mond van de koning; doch naar de gelegenheid van de eed Gods.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Haast u niet weg te gaan van zijn aangezicht; blijf niet staande in een kwade zaak; want al wat hem lust, doet hij.
4 Waar het woord van de koning is, daar is heerschappij; en wie zal tot hem zeggen: Wat doet u ?
5 Wie het gebod onderhoudt, zal niets kwaads gewaar worden; en het hart eens wijzen zal tijd en wijze weten.
6 Want een ieder voornemen heeft tijd en wijze, omdat het kwaad van de mensen veel is over hem.
7 Want hij weet niet, wat er gebeuren zal; want wie zal het hem te kennen geven, wanneer het gebeuren zal?
8 Er is geen mens, die heerschappij heeft over de geest, om de geest in te houden; en hij heeft geen heerschappij over de dag van de doods; ook geen geweer in deze strijd; ook zal de goddeloosheid haar meesters niet verlossen.
9 Dit alles heb ik gezien, toen ik mijn hart begaf tot alle werk, dat onder de zon geschiedt: er is een tijd, dat de ene mens over de anderen mens heerst, hem ten kwade.
10 Zo heb ik ook gezien de goddelozen, die begraven waren, en degenen, die kwamen, en uit de plaats van de Heiligen gingen, die werden vergeten in die stad, in die zij recht gedaan hadden. Dit is ook ijdelheid.
11 Omdat niet haastig het oordeel over de boze daad geschiedt, daarom is het hart van de kinderen van de mensen in hen vol om kwaad te doen.
12 Hoewel een zondaar honderd maal kwaad doet, en God hem de dagen verlengt; zo weet ik toch, dat het die zal welgaan, die God vrezen, die voor Zijn aangezicht vrezen.
13 Maar de goddeloze zal het niet welgaan, en hij zal de dagen niet verlengen; hij zal zijn gelijk een schaduw, omdat hij voor Gods aangezicht niet vreest.
14 Er is nog een ijdelheid, die op aarde geschiedt: dat er zijn rechtvaardigen, die het wedervaart naar het werk van de goddelozen, en er zijn goddelozen, die het wedervaart naar het werk van de rechtvaardigen. Ik zeg, dat dit ook ijdelheid is.
15 Daarom prees ik de blijdschap, omdat de mens niets beters heeft onder de zon, dan te eten, en te drinken, en blijde te zijn; want dat zal hem aankleven van zijn arbeid, de dagen zijns levens, die hem God geeft onder de zon.
16 Als ik mijn hart begaf, om wijsheid te weten, en om aan te zien de bezigheid, die op de aarde geschiedt, dat men ook, van de daags of van de nachts, de slaap niet ziet met zijne ogen;
17 Toen zag ik al het werk Gods, dat de mens niet kan uitvinden, het werk, dat onder de zon geschiedt, om hetwelk een mens arbeidt om te zoeken, maar hij zal het niet uitvinden; ja, indien ook een wijze zei, dat hij het zou weten, zo zal hij het toch niet kunnen uitvinden.

9
1 Zekerlijk, dit alles heb ik in mijn hart gelegd, opdat ik dit alles klaarlijk mocht verstaan, dat de rechtvaardigen, en de wijzen, en hun werken in de hand Gods zijn; ook liefde, ook haat, weet de mens niet uit al hetgeen voor zijn aangezicht is.
2 Alle ding wedervaart hun, gelijk aan alle anderen; enerlei wedervaart de rechtvaardige en de goddeloze, de goede en de reine, als de onreine; zo die, die offert, als die, die niet offert; gelijk de goede, zo ook de zondaar, die, die zweert, gelijk die, die de eed vreest.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Dit is een kwaad onder alles, wat onder de zon geschiedt, dat enerlei ding allen wedervaart, en dat ook het hart van de mensenkinderen vol boosheid is, en dat er in hun leven onzinnigheden zijn in hun hart; en daarna moeten zij naar de doden toe.
4 Want voor dengene, die vergezelschapt is bij alle levenden, is er hoop; want een levende hond is beter dan een dode leeuw.
5 Want de levenden weten, dat zij sterven zullen, maar de doden weten niet met al; zij hebben ook geen loon meer, maar hun gedachtenis is vergeten.
6 Ook is alrede hun liefde, ook hun haat, ook hun nijdigheid vergaan; en zij hebben geen deel meer in deze eeuw in alles, wat onder de zon geschiedt.
7 Ga dan heen, eet uw brood met vreugde, en drink uw wijn van goeder harte; want God heeft alrede een behagen aan uw werken.
8 Laat uw klederen te allen tijd wit zijn, en laat op uw hoofd geen olie ontbreken.
9 Geniet het leven met de vrouw, die u liefhebt, al de dagen uws ijdelen levens, welke God u gegeven heeft onder de zon, al uw ijdele dagen; want dit is uw deel in dit leven, en van uw arbeid, die u arbeidt onder de zon.
10 Alles, wat uw hand vindt om te doen, doe dat met uw macht; want er is geen werk, noch verzinning, noch wetenschap, noch wijsheid in het graf, daar u heengaat.
11 Ik keerde mij, en zag onder de zon, dat de loop niet is van de snellen, noch de strijd van de helden, noch ook de spijs van de wijzen, noch ook de rijkdom van de verstandigen, noch ook de gunst van de welwetenden, maar dat tijd en toeval aan alle deze wedervaart;
12 Dat ook de mens zijn tijd niet weet, gelijk de vissen, die gevangen worden met het boze net; en gelijk de vogelen, die gevangen worden met de strik; gelijk die, zo worden de kinderen van de mensen verstrikt, ter bozer tijd, wanneer daaevan haastig over hen valt.
13 Ook heb ik onder de zon deze wijsheid gezien, en zij was groot bij mij;
14 Er was een kleine stad, en weinig lieden waren daarin; en een groot koning kwam tegen haar, en hij omsingelde ze, en hij bouwde grote vastigheden tegen haar.
15 En men vond daar een armen wijzen man in, die de stad verloste door zijn wijsheid; maar geen mens gedacht denzelven armen man.
16 Toen zei ik: Wijsheid is beter dan kracht, hoewel de wijsheid van de armen veracht, en zijn woorden niet waren gehoord geweest.
17 De woorden van de wijzen moeten in stilheid aangehoord worden, meer dan het geroep desgenen, die over de zotten heerst.
18 De wijsheid is beter dan de krijgswapenen, maar een enig zondaar verderft veel goeds.

10
1 Een dode vlieg doet de zalf van de apothekers stinken en opwellen; zo een weinig dwaasheid een man, die kostelijk is van wijsheid en van eer.
2 Het hart van de wijzen is tot zijn rechter hand, maar het hart eens zots is tot zijn linkerhand.
3 En ook wanneer de dwaas op de weg wandelt, zijn hart ontbreekt hem, en hij zegt tot een ieder, dat hij dwaas is.
4 Als de geest van de heersers tegen u oprijst, verlaat uw plaats niet; want het is medicijn, het stilt grote zonden.
5 Er is nog een kwaad, dat ik gezien heb onder de zon, als een dwaling, die van het aangezicht van de oversten voortkomt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 Een dwaas wordt gezet in grote hoogheden, maar de rijken zitten in de laagte.
7 Ik heb knechten te paard gezien, en vorsten, gaande als knechten op de aarde.
8 Wie een kuil graaft, zal daarin vallen; en wie een muur doorbreekt, een slang zal hem bijten.
9 Wie stenen wegdraagt, zal smart daardoor lijden; wie hout klieft, zal daardoor in gevaar zijn.
10 Indien hij het ijzer heeft stomp gemaakt, en hij slijpt de snede niet, dan moet hij meerder kracht te werk stellen; maar de wijsheid is een uitnemende zaak, om iets recht te maken.
11 Indien de slang gebeten heeft, eer van de bezwering geschied is, dan is er geen nuttigheid voor de welsprekendste bezweerder.
12 De woorden van een wijzen mond zijn aangenaam; maar de lippen van een zot verslinden hemzelf.
13 Het begin van de woorden zijns monds is dwaasheid, en het einde zijns monds is boze dolligheid.
14 De dwaas maakt wel veel woorden; maar de mens weet niet, wat het zij, dat gebeuren zal; en wat na hem gebeuren zal, wie zal het hem te kennen geven?
15 De arbeid van de zotten maakt een ieder van hen moede; omdat zij niet weten naar de stad te gaan.
16 Wee u, land! welks koning een kind is, en welks vorsten tot in de morgenstond eten!
17 Gelukkig bent u. land! welks koning een zoon van de edelen is, en welks vorsten ter rechter tijd eten, tot sterkte en niet tot drinkerij.
18 Door grote luiheid verzwakt het gebint, en door slapheid van de handen wordt het huis doorlekkende.
19 Men maakt maaltijden om te lachen, en de wijn verheugt de levenden, en het geld verantwoordt alles.
20 Vloek de koning niet, zelfs in uw gedachten, en vloek de rijke niet in het binnenste uwer slaapkamer; want het gevogelte van de hemels zou de stem wegvoeren, en het gevleugelde zou het woord te kennen geven.

11
1 Werp uw brood uit op het water, want u zult het vinden na vele dagen.
2 Geef een deel aan zeven, ja, ook aan acht; want u weet niet, wat kwaad op de aarde wezen zal.
3 Als de wolken vol geworden zijn, zo storten zij plasregen uit op de aarde; en als de boom naar het zuiden, of als hij naar het noorden valt, in de plaats, waar de boom valt, daar zal hij wezen.
4 Wie op de wind acht geeft, die zal niet zaaien, en wie op de wolken ziet, die zal niet maaien.
5 Gelijk u niet weet, welke de weg van de winds zij, of hoedanig de beenderen zijn in de buik van een zwangere vrouw, zo weet u het werk Gods niet, Die het alles maakt.
6 Zaai uw zaad in de morgenstond, en trek uw hand van de avonds niet af; want u weet niet, wat recht wezen zal, of dit of dat, of dat die beide te zamen goed zijn zullen.
7 Verder, het licht is zoet, en het is de ogen goed de zon te aanschouwen;
8 Maar indien de mens veel jaren leeft, en verblijdt zich in die allen, zo laat hem ook gedenken aan de dagen van de duisternis, want die zullen veel zijn; en al wat gekomen is, is ijdelheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Verblijd u, o jongeling! in uw jeugd, en laat uw hart zich vermaken in de dagen uwer jongelingschap, en wandel in de wegen uws harten, en in de aanschouwingen uwer ogen; maar weet, dat God, om al deze dingen, u zal doen komen voor het gericht.
10 Zo doe dan de toornigheid wijken van uw hart, en doe het kwade weg van uw vlees, want de jeugd, en de jonkheid is ijdelheid.

12
1 En gedenk aan uw Schepper in de dagen uwer jongelingschap, eer dat de kwade dagen komen, en de jaren naderen, van die u zeggen zult: Ik heb geen lust in dezelve.
2 Eer dan de zon, en het licht, en de maan, en de sterren verduisterd worden, en de wolken wederkomen na de regen.
3 In de dag, wanneer de wachters van de huizes zullen beven, en de sterke mannen zichzelf zullen krommen, en de maalsters zullen stilstaan, omdat zij minder geworden zijn, en die door de vensters zien, verduisterd zullen worden;
4 En de twee deuren naar de straat zullen gesloten worden, als er is een nederig geluid van de maling, en hij opstaat op de stem van het vogeltje, en al de zangeressen neergebogen zullen worden.
5 Ook wanneer zij voor de hoogte zullen vrezen, en dat er verschrikkingen zullen zijn op de weg, en de amandelboom zal bloeien, en dat de sprinkhaan zichzelf een last zal wezen, en dat de lust zal vergaan; want de mens gaat naar zijn eeuwig huis, en de rouwklagers zullen in de straat omgaan.
6 Eer dat het zilveren koord ontketend wordt, en de gulden schaal in stukken gestoten wordt, en de kruik aan de springader gebroken wordt, en het rad aan de bornput in stukken gestoten wordt;
7 En dat het stof wederom tot aarde keert, als het geweest is; en de geest weer tot God keert, Die hem gegeven heeft.
8 Ijdelheid van de ijdelheden, zegt de prediker; het is al ijdelheid!
9 En voorts, omdat de prediker wijs geweest is, zo leerde hij het volk nog wetenschap, en merkte op, en onderzocht; hij stelde vele spreuken in orde.
10 De prediker zocht aangename woorden uit te vinden, en het geschrevene is recht, woorden van de waarheid.
11 De woorden van de wijzen zijn gelijk prikkelen, en gelijk nagelen, diep ingeslagen van de meesters van de verzamelingen, die gegeven zijn van de enigen Herder.
12 En wat boven dezelve is, mijn zoon! wees gewaarschuwd; van vele boeken te maken is geen einde, en veel lezen is vermoeiing van de vlees.
13 Van alles, wat gehoord is, is het einde van de zaak: Vrees God, en houd Zijn geboden, want dit betaamt allen mensen.
14 Want God zal ieder werk in het gericht brengen, met al wat verborgen is, hetzij goed, of hetzij kwaad.

ESTER

1

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Het gebeurde nu in de dagen van Ahasveros, (hij is die Ahasveros, die regeerde van Indie af tot aan Morenland toe, honderd zeven en twintig landschappen).
2 In die dagen, als de koning Ahasveros op de troon zijns koninkrijk zat, die op de burg Susan was;
3 In het derde jaar van zijn regering maakte hij een maaltijd al zijn vorsten en zijn knechten; de macht van Perzie en Medie, de grootste heren en de oversten van de landschappen waren voor zijn aangezicht;
4 Als hij vertoonde de rijkdom van de heerlijkheid zijns rijk, en de kostelijkheid van de pracht van zijn grootheid, vele dagen lang, honderd en tachtig dagen.
5 Toen nu die dagen vervuld waren, maakte de koning een maaltijd al de volke, dat gevonden werd op de burg Susan, van de grootste tot de kleinste, zeven dagen lang, in het voorhof van de hof van het koninklijk paleis.
6 Er waren witte, groene en hemelsblauwe behangsels, gevat aan fijn linnen en purperen banden, in zilveren ringen, en aan marmeren pilaren; de bedsteden waren van goud en zilver, op een vloer van porfier steen, en van marmer, en albast, en kostelijke stenen.
7 En men gaf te drinken in vaten van goud, en het ene vat was anders dan het andere vat; en er was veel koninklijke wijn, naar van de koning vermogen.
8 En het drinken gebeurde naar de wet, dat niemand dwong; want zo had de koning vastelijk bevolen aan alle groten zijns huizes, dat zij doen zouden naar de wil van een ieder.
9 De koningin Vasthi maakte ook een maaltijd voor de vrouwen in het koninklijk huis, hetwelk de koning Ahasveros had.
10 Op de zevenden dag, toen van de koning hart vrolijk was van de wijn, zei hij tot Mehuman, Biztha, Charbona, Bigtha en Abagtha, Zethar en Charchas, de zeven kamerlingen, dienende voor het aangezicht van de koning Ahasveros,
11 Dat zij Vasthi, de koningin, zouden brengen voor het aangezicht van de koning, met de koninklijke kroon, om de volken en de vorsten haar schoonheid te tonen; want zij was schoon van aangezicht.
12 Doch de koningin Vasthi weigerde te komen op het woord van de koning, hetwelk door de dienst van de kamerlingen haar aangezegd was. Toen werd de koning zeer verbolgen, en zijn grimmigheid ontstak in hem.
13 Toen zei de koning tot de wijzen, die de tijden verstonden (want zo moest van de koning zaak gebeuren, in de tegenwoordigheid van al degenen, die de wet en het recht wisten;
14 De naasten nu bij hem waren Carsena, Sethar, Admatha, Tharsis, Meres, Marsena, Memuchan, zeven vorsten van de Perzen en van de Meden, die het aangezicht van de koning zagen, die vooraan zaten in het koninkrijk),
15 Wat men naar de wet met de koningin Vasthi doen zou, omdat zij niet gedaan had het woord van de koning Ahasveros, door de dienst van de kamerlingen?
16 Toen zei Memuchan voor het aangezicht van de koning en van de vorsten: De koningin Vasthi heeft niet alleen tegen de koning misdaan, maar ook tegen al de vorsten, en tegen al de volken, die in al de landschappen van de koning Ahasveros zijn.
17 Want deze daad van de koningin zal uitkomen tot alle vrouwen, zodat zij haar mannen verachten zullen in haar ogen, als men zeggen zal: De koning Ahasveros zei, dat men de koningin Vasthi voor zijn aangezicht brengen zou; maar zij kwam niet.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Te deze zelfden dage zullen de vorstinnen van Perzie en Medie ook zo zeggen tot al de vorsten van de koning, als zij deze daad van de koningin zullen horen, en er zal verachtens en toorns genoeg wezen.
19 Indien het de koning goeddunkt, dat een koninklijk gebod van hem uitga, hetwelk geschreven worde in de wetten van de Perzen en Meden, en dat men het niet overtrede: dat Vasthi niet inga voor het aangezicht van de koning Ahasveros, en de koning geve haar koninkrijk aan haar naaste, die beter is dan zij.
20 Als het bevel van de koning, hetwelk hij doen zal in zijn gehele koninkrijk, (want het is groot) gehoord zal worden, zo zullen alle vrouwen aan haar mannen eer geven, van de grootste tot de kleinste toe.
21 Dit woord nu was goed in de ogen van de koning en van de vorsten; en de koning deed naar het woord van Memuchan.
22 En hij zond brieven aan al de landschappen van de koning, aan een ieder landschap naar zijn schrift, en aan elk volk naar zijn spraak, dat elk man overheer in zijn huis wezen zou, en spreken naar de spraak zijns volks.

2
1 Na deze geschiedenissen, toen de grimmigheid van de koning Ahasveros gestild was, gedacht hij aan Vasthi, en wat zij gedaan had, en wat over haar besloten was.
2 Toen zeiden de jongelingen van de koning, die hem dienden: Men zoeke voor de koning jonge dochters, maagden, schoon van aangezicht.
3 En de koning bestelle toezieners in al de landschappen zijns koninkrijks, dat zij vergaderen alle jonge dochters, maagden, schoon van aangezicht, tot de burg Susan, tot het huis van de vrouwen, onder de hand van Hegai, van de koning kamerling, bewaarder van de vrouwen; en men geve haar haar versierselen.
4 En de jonge dochter, die in van de koning oog schoon wezen zal, worde koningin in stede van Vasthi. Deze zaak nu was goed in de ogen van de koning, en hij deed zo.
5 Er was een Joods man op de burg Susan, wiens naam was Mordechai, een zoon van Jair, de zoon van Simei, de zoon van Kis, een man van Jemini;
6 Die weggevoerd was van Jeruzalem met de weggevoerden, die weggevoerd waren met Jechonia, de koning van Juda, denwelken Nebukadnezar, de koning van Babel, had weggevoerd.
7 En hij was het, die opvoedde Hadassa (deze is Esther, de dochter zijns ooms); want zij had geen vader noch moeder; en zij was een jonge dochter, schoon van gedaante, en schoon van aangezicht; en als haar vader en haar moeder stierven, had Mordechai ze zich tot een dochter aangenomen.
8 Het gebeurde nu, toen het woord van de koning en zijn wet ruchtbaar was, en toen vele jonge dochters samenvergaderd werden op de burg Susan, onder de hand van Hegai, werd Esther ook genomen in van de koning huis, onder de hand van Hegai, de bewaarder van de vrouwen.
9 En die jonge dochter was schoon in zijn ogen, en zij verkreeg gunst voor zijn aangezicht; daarom haastte hij met haar versierselen en met haar delen haar te geven, en zeven aanzienlijke jonge dochters haar te geven uit het huis van de koning; en hij verplaatste haar en haar jonge dochters naar het beste van het huis van de vrouwen.
10 Esther had haar volk en haar maagschap niet te kennen gegeven; want Mordechai had haar geboden, dat zij het niet zou te kennen geven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Mordechai nu wandelde allen dag voor het voorhof van het huis van de vrouwen, om te vernemen naar de welstand van Esther, en wat met haar gebeuren zou.
12 Als nu de beurt van elke jonge dochter naakte, om tot de koning Ahasveros te komen, nadat haar twaalf maanden lang naar de wet van de vrouwen geschied was; want zo werden vervuld de dagen harer versieringen, zes maanden met mirreolie, en zes maanden met specerijen, en met andere versierselen van de vrouwen;
13 Daarmede kwam dan de jonge dochter tot de koning; al wat zij zei, werd haar gegeven, dat zij daarmede ging uit het huis van de vrouwen tot het huis van de koning.
14 Van de avonds ging zij daarin, en van de morgens ging zij weer naar het tweede huis van de vrouwen, onder de hand van Saasgaz, de kamerling van de koning, bewaarder van de bijwijven, zij kwam niet weer tot de koning, ten ware de koning lust tot haar had, en zij bij name geroepen werd.
15 Als de beurt van Esther, de dochter van Abichail, de oom van Mordechai, (die hij zich ter dochter genomen had) naakte, dat zij tot de koning komen zou, begeerde zij niet met al, dan wat Hegai, van de koning kamerling, de bewaarder van de vrouwen, zei; en Esther verkreeg genade in de ogen van allen, die haar zagen.
16 Zo werd Esther genomen tot de koning Ahasveros, tot zijn koninklijk huis, in de tiende maand, welke is de maand Tebeth, in het zevende jaar zijns rijks.
17 En de koning beminde Esther boven alle vrouwen, en zij verkreeg genade en gunst voor zijn aangezicht, boven alle maagden; en hij zette de koninklijke kroon op haar hoofd, en hij maakte haar koningin in de plaats van Vasthi.
18 Toen maakte de koning een groten maaltijd al zijn vorsten en zijn knechten, de maaltijd van Esther; en hij gaf de landschappen rust, en hij gaf geschenken naar van de koning vermogen.
19 Toen ten anderen male maagden vergaderd werden, zo zat Mordechai in de poort van de koning.
20 Esther nu had haar maagschap en haar volk niet te kennen gegeven, zoals Mordechai haar geboden had; want Esther deed het bevel van Mordechai, zoals toen zij bij hem opgevoed werd.
21 In die dagen, als Mordechai in de poort van de koning zat, werden Bigthan en Theres, twee kamerlingen van de koning van de dorpelwachters, zeer toornig, en zij zochten de hand te slaan aan de koning Ahasveros.
22 En deze zaak werd Mordechai bekend gemaakt, en hij gaf ze de koningin Esther te kennen; en Esther zei het de koning in Mordechai's naam.
23 Als men de zaak onderzocht, is het zo bevonden, en zij beiden werden aan een galg gehangen; en het werd in de kronieken geschreven voor het aangezicht van de koning.

3
1 Na deze geschiedenissen maakte de koning Ahasveros Haman groot, de zoon van Hammedatha, de Agagiet, en hij verhoogde hem, en hij zette zijn stoel boven al de vorsten, die bij hem waren.
2 En al de knechten van de koning, die in de poort van de koning waren, neigden en bogen zich neder voor Haman; want de koning had zo van hem bevolen; maar Mordechai neigde zich niet, en boog zich niet neder.
3 Toen zeiden de knechten van de koning, die in de poort van de koning waren, tot Mordechai: Waarom overtreedt u van de koning gebod?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Het gebeurde nu, toen zij dit van dag tot dag tot hem zeiden, en hij naar hen niet hoorde, zo gaven zij het Haman te kennen, opdat zij zagen, of de woorden van Mordechai bestaan zouden; want hij had hun te kennen gegeven, dat hij een Jood was.
5 Toen Haman zag, dat Mordechai zich niet neigde, noch zich voor hem nederboog, zo werd Haman vervuld met grimmigheid.
6 Doch hij verachtte in zijn ogen, dat hij aan Mordechai alleen de hand zou slaan (want men had hem het volk van Mordechai aangewezen); maar Haman zocht al de Joden, die in het gehele koninkrijk van Ahasveros waren, namelijk het volk van Mordechai, te verdelgen.
7 In de eerste maand (deze is de maand Nisan) in het twaalfde jaar van de koning Ahasveros, wierp men het Pur, dat is, het lot, voor Hamans aangezicht, van dag tot dag, en van maand tot maand, tot de twaalfde maand toe; deze is de maand Adar.
8 Want Haman had tot de koning Ahasveros gezegd: Er is een volk, verstrooid en verdeeld onder de volken in al de landschappen uws koninkrijks; en hun wetten zijn verscheiden van de wetten aller volken; ook doen zij van de koning wetten niet; daarom is het de koning niet oorbaar hen te laten blijven.
9 Indien het de koning goeddunkt, laat er geschreven worden, dat men hen verdoe; zo zal ik tien duizend talenten zilver opwegen in de handen dergenen, die het werk doen, om in van de koning schatten te brengen.
10 Toen trok de koning zijn ring van zijn hand, en hij gaf hem aan Haman, de zoon van Hammedatha, de Agagiet, van de Joden tegenpartij.
11 En de koning zei tot Haman: Dat zilver zij u geschonken, ook dat volk, om daarmede te doen, naar dat het goed is in uw ogen.
12 Toen werden de schrijvers van de koning geroepen, in de eerste maand, op de dertienden dag daarvan, en er werd geschreven naar alles, wat Haman beval, aan de stadhouders van de koning, en aan de landvoogden, die over elk landschap waren, en aan de vorsten van elk volk, elk landschap naar zijn schrift, en elk volk naar zijn spraak; er werd geschreven in de naam van de koning Ahasveros, en het werd met van de koning ring verzegeld.
13 De brieven nu werden gezonden door de hand van de lopers tot al de landschappen van de koning, dat men zou verdelgen, doden en verdoen al de Joden, van de jonge tot de oude toe, de kleine kinderen en de vrouwen, op een dag, op de dertienden van de twaalfde maand (deze is de maand Adar), en dat men hun buit zou roven.
14 De inhoud van het schrift was, dat er een wet zou gegeven worden in alle landschappen, openbaar aan alle volken, dat zij tegen dezelfde dag zouden gereed zijn.
15 De lopers gingen uit, voortgedrongen zijnde door het woord van de koning, en de wet werd uitgegeven in de burg Susan. En de koning en Haman zaten en dronken, doch de stad Susan was verward.

4

1 Als Mordechai wist al wat er geschied was, zo verscheurde Mordechai zijn klederen, en hij trok een zak aan met as; en hij ging uit door het midden van de stad, en hij riep met een groot en bitter geroep.
2 En hij kwam tot voor de poort van de koning; want niemand mocht in van de koning poort inkomen, bekleed met een zak.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 En in alle en een ieder landschap en plaats, waar het woord van de koning en zijn wet aankwam, was een grote rouw onder de Joden, met vasten, en geween, en misbaar; vele lagen in zakken en as.
4 Toen kwamen Esthers jonge dochters en haar kamerlingen, en zij gaven het haar te kennen; en het deed de koningin zeer wee; en zij zond klederen om Mordechai aan te doen, en zijn zak van hem af te doen; maar hij nam ze niet aan.
5 Toen riep Esther Hatach, een van de kamerlingen van de koning, welke hij voor haar gesteld had, en zij gaf hem bevel aan Mordechai, om te weten wat dit, en waarom dit ware.
6 Als Hatach uitging tot Mordechai, op de straat van de stad, die voor de poort van de koning was,
7 Zo gaf Mordechai hem te kennen al wat hem wedervaren was, en de verklaring van het zilver, hetwelk Haman gezegd had te zullen wegen in de schatten van de koning, voor de Joden, om dezelve om te brengen.
8 En hij gaf hem het afschrift van de geschrevene wet, die te Susan gegeven was, om hen te verdelgen, dat hij het Esther liet zien, en haar te kennen gaf, en haar gebood, dat zij tot de koning ging, om hem te smeken, en van hem te verzoeken voor haar volk.
9 Hatach nu kwam, en gaf Esther de woorden van Mordechai te kennen.
10 Toen zei Esther tot Hatach, en gaf hem bevel aan Mordechai:
11 Alle knechten van de koning, en het volk, van de landschappen van de koning, weten wel dat al wie tot de koning ingaat in het binnenste voorhof, die niet geroepen is, hij zij man of vrouw, zijn enig vonnis zij, dat men hem dode, tenzij dat de koning de gouden scepter hem toereike, opdat hij levend blijve; ik nu ben deze dertig dagen niet geroepen om tot de koning in te komen.
12 En zij gaven de woorden van Esther aan Mordechai te kennen.
13 Zo zei Mordechai, dat men Esther wederom zeggen zou: Beeld u niet in, in uw ziel, dat u zult ontkomen in het huis van de koning, meer dan al de andere Joden.
14 Want indien u enigszins zwijgen zult te van deze tijd, zo zal de Joden verkwikking en verlossing uit een andere plaats ontstaan; maar u en uws vaders huis zult omkomen; en wie weet, of u niet om zulken tijd als deze is, tot dit koninkrijk geraakt bent.
15 Toen zei Esther, dat men Mordechai weer aanzeggen zou:
16 Ga, vergader al de Joden, die te Susan gevonden worden, en vast voor mij, en eet of drinkt niet, in drie dagen, nacht noch dag; ik en mijn jonge dochters zullen ook zo vasten, en zo zal ik tot de koning ingaan, hetwelk niet naar de wet is. Wanneer ik dan omkome, zo kom ik om.
17 Toen ging Mordechai henen, en hij deed naar alles, wat Esther aan hem geboden had.

5
1 Het gebeurde nu aan de derden dag, dat Esther een koninklijk kleed aantrok, en stond in het binnenste voorhof van van de koning huis, tegenover het huis van de koning; de koning nu zat op zijn koninklijken troon, in het koninklijke huis, tegenover de deur van het huis.
2 En het gebeurde, toen de koning de koningin Esther zag, staande in het voorhof, verkreeg zij genade in zijn ogen, zodat de koning de gouden scepter, die in zijn hand was, Esther toereikte; en Esther naderde, en roerde de spits van de scepters aan.
3 Toen zei de koning tot haar: Wat is u, koningin Esther! of wat is uw verzoek? Het zal u gegeven worden, ook tot de helft van de koninkrijks.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Esther nu zei: Indien het de koning goeddunkt, zo kome de koning met Haman heden tot de maaltijd, die ik hem bereid heb.
5 Toen zei de koning: Doet Haman spoeden, dat hij het bevel van Esther doe. Als nu de koning met Haman tot de maaltijd, die Esther bereid had, gekomen was,
6 Zo zei de koning tot Esther op de maaltijd van de wijns: Wat is uw bede? en zij zal u gegeven worden; en wat is uw verzoek? Het zal gebeuren, ook tot de helft van de koninkrijks.
7 Toen antwoordde Esther, en zei: Mijn bede en verzoek is:
8 Indien ik genade gevonden heb in de ogen van de koning, en indien het de koning goeddunkt, mij te geven mijn bede, en mijn verzoek te doen, zo kome de koning met Haman tot de maaltijd, die ik hem bereiden zal; zo zal ik morgen doen naar het bevel van de koning.
9 Toen ging Haman op die dag uit, vrolijk en goedsmoeds; maar toen Haman Mordechai zag in de poort van de koning, en dat hij niet opstond, noch zich voor hem bewoog, zo werd Haman vervuld met grimmigheid op Mordechai.
10 Doch Haman bedwong zich, en hij kwam tot zijn huis; en hij zond henen, en liet zijn vrienden komen, en Zeres, zijn huisvrouw.
11 En Haman vertelde hun de heerlijkheid zijns rijkdoms, en de veelheid van zijn zonen, en alles, waarin de koning hem groot gemaakt had, en waarin hij hem verheven had boven de vorsten en knechten van de koning.
12 Verder zei Haman: Ook heeft de koningin Esther niemand met de koning doen komen tot de maaltijd, die zij bereid heeft, dan mij; en ik ben ook tegen morgen van haar met de koning genodigd.
13 Doch dit alles baat mij niet, zo langen tijd als ik de Jood Mordechai zie zitten in de poort van de koning.
14 Toen zei zijn huisvrouw Zeres tot hem, veeleer al zijn vrienden: Men make een galg, vijftig ellen hoog, en zeg morgen aan de koning, dat men Mordechai daaraan hange; ga dan vrolijk met de koning tot die maaltijd. Deze raad nu dacht Haman goed, en hij deed de galg maken.

6
1 In denzelfden nacht was de slaap van de koning geweken, en hij zei, dat men het boek van de gedachtenissen, de kronieken, brengen zou; en zij werden in de tegenwoordigheid van de koning gelezen.
2 En men vond geschreven, dat Mordechai had te kennen gegeven van Bigthana en Theres, twee kamerlingen van de koning, uit de dorpelwachters, die de hand zochten te leggen aan de koning Ahasveros.
3 Toen zei de koning: Wat eer en verhoging is Mordechai hierover gedaan? En de jongelingen van de koning, zijn dienaars, zeiden: Aan hem is niets gedaan.
4 Toen zei de koning: Wie is in het voorhof? (Haman nu was gekomen in het buitenvoorhof van het huis van de koning, om de koning te zeggen, dat men Mordechai zou hangen aan de galg, die hij hem had doen bereiden.)
5 En van de koning jongelingen zeiden tot hem: Zie, Haman staat in het voorhof. Toen zei de koning: Dat hij inkome.
6 Als Haman ingekomen was, zo zei de koning tot hem: Wat zal men met die man doen, tot wiens eer de koning een welbehagen heeft? Toen zei Haman in zijn hart: Tot wie heeft de koning een welbehagen, om hem eer te doen, meer dan tot mij?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Daarom zei Haman tot de koning: De man, tot wiens eer de koning een welbehagen heeft,
8 Zal men het koninklijke kleed brengen, dat de koning pleegt aan te trekken, en het paard, waarop de koning pleegt te rijden; en dat de koninklijke kroon op zijn hoofd gezet worde.
9 En men zal dat kleed en dat paard geven in de hand van een uit de vorsten van de koning, van de grootste heren, en men zal het die man aantrekken, tot wiens eer de koning een welbehagen heeft; en men zal hem op dat paard doen rijden door de straten van de stad, en men zal voor hem roepen: Zo zal men die man doen, tot wiens eer de koning een welbehagen heeft!
10 Toen zei de koning tot Haman: Haast u, neem dat kleed, en dat paard, zoals u gesproken hebt, en doe zo aan Mordechai, de Jood, die aan de poort van de koning zit; en laat niet een woord vallen van alles, wat u gesproken hebt.
11 En Haman nam dat kleed en dat paard, en trok het kleed Mordechai aan, en deed hem rijden door de straten van de stad, en hij riep voor hem: Zo zal men die man doen, tot wiens eer de koning een welbehagen heeft!
12 Daarna keerde Mordechai wederom tot de poort van de koning; maar Haman werd voortgedreven naar zijn huis, treurig en met bedekten hoofde.
13 En Haman vertelde aan zijn huisvrouw Zeres en al zijn vrienden al wat hem wedervaren was. Toen zeiden hem zijn wijzen, en Zeres, zijn huisvrouw: Indien Mordechai, voor wiens aangezicht u hebt begonnen te vallen, van het zaad van de Joden is, zo zult u tegen hem niet vermogen; maar u zult zeker voor zijn aangezicht vallen.
14 Toen zij nog met hem spraken, zo kwamen van de koning kamerlingen nabij, en zij haastten Haman tot de maaltijd te brengen, die Esther bereid had.

7
1 Toen de koning met Haman gekomen was, om te drinken met de koningin Esther;
2 Zo zei de koning tot Esther, ook op de tweeden dag, op de maaltijd van de wijn: Wat is uw bede, koningin Esther! en zij zal u gegeven worden; en wat is uw verzoek? Het zal gebeuren, ook tot de helft van het koninkrijk.
3 Toen antwoordde de koningin Esther, en zei: Indien ik, o koning, genade in uw ogen gevonden heb, en indien het de koning goeddunkt, men geve mij mijn leven, om van mijn bede wil, en mijn volk, om van mijn verzoeks wil.
4 Want wij zijn verkocht, ik en mijn volk, dat men ons verdelge, dode en ombrenge. Indien wij nog tot knechten en tot dienstmaagden waren verkocht geweest, ik zou gezwegen hebben, ofschoon de onderdrukker de schade van de koning geenszins zou kunnen vergoeden.
5 Toen sprak de koning Ahasveros, en zei tot de koningin Esther: Wie is die, en waar is die, die zijn hart vervuld heeft, om zo te doen?
6 En Esther zei: De man, de onderdrukker en vijand, is deze boze Haman! Toen verschrikte Haman voor het aangezicht van de koning en van de koningin.
7 En de koning stond op in zijn grimmigheid van de maaltijd van de wijns, en ging naar de hof van het paleis. En Haman bleef staan, om van de koningin Esther, aangaande zijn leven verzoek te doen; want hij zag, dat het kwaad van de koning over hem ten volle besloten was.
8 Toen de koning wederkwam uit de hof van het paleis in het huis van de maaltijd van de wijn, zo was Haman gevallen op het bed, waarop Esther was. Toen zei de koning: Zou hij ook wel de koningin verkrachten bij mij in het huis? Het woord ging uit van de koning mond, en zij bedekten Hamans aangezicht.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 En Charbona, een van de kamerlingen, voor het aanschijn van de koning staande, zei: Ook zie, de galg, welke Haman gemaakt heeft voor Mordechai, die goed voor de koning gesproken heeft, staat bij Hamans huis, vijftig ellen hoog. Toen zei de koning: Hang hem daaraan.
10 Zo hingen zij Haman aan de galg, die hij voor Mordechai had doen bereiden; en de grimmigheid van de koning werd gestild.

8
1 Te dienzelfden dage gaf de koning Ahasveros aan de koningin Esther het huis van Haman, de vijand van de Joden; en Mordechai kwam voor het aangezicht van de koning, want Esther had te kennen gegeven, wat hij voor haar was.
2 En de koning trok zijn ring af, die hij van Haman genomen had, en gaf hem aan Mordechai; en Esther stelde Mordechai over het huis van Haman.
3 En Esther sprak verder voor het aangezicht van de koning, en zij viel voor zijn voeten, en zij weende, en zij smeekte hem, dat hij de boosheid van Haman, de Agagiet, en zijn gedachte, die hij tegen de Joden gedacht had, zou wegnemen.
4 De koning nu reikte de gouden scepter Esther toe. Toen rees Esther op, en zij stond voor het aangezicht van de koning.
5 En zij zei: Indien het de koning goeddunkt, en indien ik genade voor zijn aangezicht gevonden heb, en deze zaak voor de koning recht is, en ik in zijn ogen aangenaam ben, dat er geschreven worde, dat de brieven en de gedachte van Haman, de zoon van Hammedatha, de Agagiet, wederroepen worden, welke hij geschreven heeft, om de Joden om te brengen, die in al de landschappen van de koning zijn.
6 Want hoe zal ik vermogen, dat ik aanzie het kwaad, dat mijn volk treffen zal? En hoe zal ik vermogen, dat ik aanzie het verderf van mijn geslacht?
7 Toen zei de koning Ahasveros tot de koningin Esther en tot Mordechai, de Jood: Ziet, het huis van Haman heb ik Esther gegeven, en hem heeft men aan de galg gehangen, omdat hij zijn hand aan de Joden geslagen had.
8 Schrijft dan u lieden voor de Joden, zoals het goed is in uw ogen, in van de koning naam, en verzegelt het met van de koning ring; want het schrift, dat in van de koning naam geschreven, en met van de koning ring verzegeld is, is niet te wederroepen.
9 Toen werden van de koning schrijvers geroepen, ter zelfder tijd, in de derde maand (zij is de maand Sivan), op de drie en twintigsten daarvan, en er werd geschreven naar alles, wat Mordechai gebood, aan de Joden, en aan de stadhouders, en landvoogden, en oversten van de landschappen, die van Indie af tot aan Morenland strekken, honderd zeven en twintig landschappen, een ieder landschap naar zijn schrift, een ieder volk naar zijn spraak; ook aan de Joden naar hun schrift en naar hun spraak.
10 En men schreef in de naam van de koning Ahasveros, en men verzegelde het met van de koning ring; en men zond de brieven door de hand van de lopers te paard, rijdende op snelle kamelen, op muildieren, van merries geteeld;
11 Dat de koning de Joden toeliet, die in elke stad waren, zich te vergaderen, en voor hun leven te staan, om te verdelgen, om te doden en om om te brengen alle macht van de volks en van de landschappen, die hen benauwen zou, de kleine kinderen en de vrouwen, en hun buit te roven;
12 Op een dag in al de landschappen van de koning Ahasveros, op de dertienden van de twaalfde maand; deze is de maand Adar.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 De inhoud van dit geschrift was: dat een wet zou gegeven worden in alle landschappen, openbaar aan alle volken; en dat de Joden gereed zouden zijn tegen die dag, om zich te wreken aan hun vijanden.
14 De lopers, die op snelle kamelen reden en op muildieren, gingen snellijk uit, aangedreven zijnde door het woord van de koning. Deze wet nu werd gegeven op de burg Susan.
15 En Mordechai ging uit van voor het aangezicht van de koning in een hemelsblauw en wit koninklijk kleed, en met een grote gouden kroon, en met een opperkleed van fijn linnen en purper; en de stad Susan juichte en was vrolijk.
16 Bij de Joden was licht, en blijdschap, en vreugde, en eer;
17 Ook in alle en een ieder landschap, en in alle en een iedere stad, ter plaatse, waar van de koning woord en zijn wet aankwam, daar was bij de Joden blijdschap en vreugde, maaltijden en vrolijke dagen; en velen uit de volken van de lands werden Joden, want de vreze van de Joden was op hen gevallen.

9
1 In de twaalfde maand nu (dezelve is de maand Adar), op de dertienden dag daaevan, toen van de koning woord en zijn wet nabij gekomen was, dat men het doen zou, ten dage, als de vijanden van de Joden hoopten over hen te heersen, zo is het omgekeerd, want de Joden heersten zelven over hun haters.
2 Want de Joden vergaderden zich in hun steden, in al de landschappen van de koning Ahasveros, om de hand te slaan aan degenen, die hun verderf zochten; en niemand bestond voor hen, want hun schrik was op al die volken gevallen.
3 En al de oversten van de landschappen, en de stadhouders, en landvoogden, en die het werk van de koning deden, verhieven de Joden; want de vreze van Mordechai was op hen gevallen.
4 Want Mordechai was groot in het huis van de koning, en zijn gerucht ging uit door alle landschappen; want die man, Mordechai, werd doorgaans groter.
5 De Joden nu sloegen op al hun vijanden, met de slag van de zwaarden, en van de doding, en van de verderving; en zij deden met hun haters naar hun welbehagen.
6 En in de burg Susan hebben de Joden gedood en omgebracht vijfhonderd mannen.
7 En Parsandatha, en Dalfon, en Asfata,
8 En Poratha, en Adalia, en Aridatha,
9 En Parmastha, en Arisai, en Aridai, en Vaizatha,
10 De tien zonen van Haman, de zoon van Hammedatha, de vijand van de Joden, doodden zij; maar zij sloegen hun handen niet aan de roof.
11 Op die dag kwam voor de koning het getal van de gedoden op de burg Susan.
12 En de koning zei tot de koningin Esther: Te Susan op de burg hebben de Joden gedood en omgebracht vijfhonderd mannen en de tien zonen van Haman; wat hebben zij in al de andere landschappen van de koning gedaan? Wat is nu uw bede? en het zal u gegeven worden; of wat is verder uw verzoek? het zal gebeuren.
13 Toen zei Esther: Dunkt het de koning goed, men late ook morgen de Joden, die te Susan zijn, toe, te doen naar het gebod van heden; en men hange de tien zonen van Haman aan de galg.
14 Toen zei de koning, dat men zo doen zou; en er werd een gebod gegeven te Susan, en men hing de tien zonen van Haman op.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 En de Joden, die te Susan waren, vergaderden ook op de veertienden dag van de maand Adar, en zij doodden te Susan driehonderd mannen; maar zij sloegen hun hand niet aan de roof.
16 De overige Joden nu, die in de landschappen van de koning waren, vergaderden, opdat zij stonden voor hun leven, en rust hadden van hun vijanden, en zij doodden onder hun haters vijf en zeventig duizend; maar zij sloegen hun hand niet aan de roof.
17 Dit gebeurde op de dertienden dag van de maand Adar; en op de veertienden daaevan rustten zij, en zij maakten denzelven een dag van de maaltijden en van de vreugde.
18 En de Joden, die te Susan waren, vergaderden op de dertienden daaevan, en op de veertienden daaevan; en zij rustten op de vijftienden daaevan, en zij maakten denzelven een dag van de maaltijden en van de vreugde.
19 Daarom maakten de Joden van de dorpen, die in de dorpsteden woonden, de veertienden dag van de maand Adar ter vreugde en maaltijden, en een vrolijken dag, en van de zending van delen aan elkander.
20 En Mordechai beschreef deze geschiedenissen; en hij zond brieven aan al de Joden, die in al de landschappen van de koning Ahasveros waren, die, die nabij, en die, die verre waren,
21 Om over hen te bevestigen, dat zij zouden onderhouden de veertienden dag van de maand Adar, en de vijftienden dag daarvan, in alle en in ieder jaar;
22 Naar de dagen, in die de Joden tot rust gekomen waren van hun vijanden, en de maand, die hun veranderd was van droefenis in blijdschap, en van rouw in een vrolijken dag; dat zij dezelve dagen maken zouden tot dagen van de maaltijden, en van de vreugde, en van de zending van delen aan elkander, en van de gaven aan de armen.
23 En de Joden namen aan te doen, wat zij begonnen hadden, en dat Mordechai aan hen geschreven had.
24 Omdat Haman, de zoon van Hammedatha, de Agagiet, aller Joden vijand, tegen de Joden gedacht had hen om te brengen; en dat hij het Pur, dat is, het lot had geworpen, om hen te verslaan, en om hen om te brengen.
25 Maar als zij voor de koning gekomen was, heeft hij door brieven bevolen, dat zijn boze gedachte, die hij gedacht had over de Joden, op zijn hoofd zou wederkeren; en men heeft hem en zijn zonen aan de galg gehangen.
26 Daarom noemt men die dagen Purim, van de naam van dat Pur. Hierom, vanwege al de woorden van die brief, en hetgeen zij zelven daarvan gezien hadden, en wat tot hen overgekomen was,
27 Bevestigden de Joden, en namen op zich en op hun zaad, en op allen, die zich tot hen vervoegen zouden, dat men het niet overtrade, dat zij deze twee dagen zouden houden, naar het voorschrift daarvan, en naar de bestemden tijd daaevan, in alle en ieder jaar;
28 Dat deze dagen gedacht zouden worden en onderhouden, in alle en elk geslacht, elk huisgezin, elk landschap en elke stad; en dat deze dagen van Purim niet zouden overtreden worden onder de Joden, en dat de gedachtenis daarvan geen einde nemen zou bij hun zaad.
29 Daarna schreef de koningin Esther, de dochter van Abichail, en Mordechai, de Jood, met alle macht, om deze brief van Purim ten tweeden male te bevestigen.
30 En hij zond de brieven aan al de Joden, in de honderd zeven en twintig landschappen van het koninkrijk van Ahasveros, met woorden van vrede en trouw;
31 Dat zij deze dagen van Purim bevestigen zouden op hun bestemde tijden, zoals Mordechai, de Jood, over hen bevestigd had, en Esther, de koningin, en zoals zij het bevestigd hadden voor zichzelf en voor hun zaad; de zaken van het vasten en hun geroep.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

32 En het bevel van Esther bevestigde de geschiedenissen van deze Purim, en het werd in een boek geschreven.

10
1 Daarna leide de koning Ahasveros schatting op het land, en de eilanden van de zee.
2 Al de werken nu van zijn macht en zijns gewelds, en de verklaring van de grootheid van Mordechai, dewelke de koning groot gemaakt heeft, zijn die niet geschreven in het boek van de kronieken van de koningen van Medie en Perzie?
3 Want de Jood Mordechai was de tweede bij de koning Ahasveros, en groot bij de Joden, en aangenaam bij de menigte van zijn broers, zoekende het beste voor zijn volk, en sprekende voor de welstand van zijn gehele zaad.

DANIËL

1
1 In het derde jaar van het koninkrijk van Jojakim, de koning van Juda, kwam Nebukadnezar, de koning van Babel, te Jeruzalem, en belegerde haar.
2 En de HEERE gaf Jojakim, de koning van Juda, in zijn hand, en een deel van de vaten van het huis Gods; en hij bracht ze in het land van Sinear, in het huis zijn God; en de vaten bracht hij in het schathuis zijn God.
3 En de koning zei tot Aspenaz, de overste van zijn kamerlingen, dat hij voorbrengen zou enigen uit de kinderen Israels, te weten, uit het koninklijk zaad, en uit de prinsen;
4 Jongelingen, aan die geen gebrek ware, maar schoon van aangezicht, en vernuftig in alle wijsheid, en ervaren in wetenschap, en kloek van verstand, en in die bekwaamheid ware, om te staan in van de koning paleis; en dat men hen onderwees in de boeken en spraak van de Chaldeen.
5 En de koning verordende hun, wat men ze dag bij dag geven zou van de stukken van de spijs van de koning, en van de wijn zijns dranks, en dat men hen drie jaren zo optoog, en dat zij ten einde daaevan zouden staan voor het aangezicht van de koning.
6 Onder dezelve nu waren uit de kinderen van Juda: Daniel, Hananja, Misael en Azarja.
7 En de overste van de kamerlingen gaf hun andere namen, en Daniel noemde hij Beltsazar, en Hananja Sadrach, en Misael Mesach, en Azarja Abed-nego.
8 Daniel nu nam voor in zijn hart, dat hij zich niet zou ontreinigen met de stukken van de spijs van de koning, noch met de wijn zijns dranks; daarom verzocht hij van de overste van de kamerlingen, dat hij zich niet mocht verontreinigen.
9 En God gaf Daniel genade en barmhartigheid voor het aangezicht van de overste van de kamerlingen.
10 Want de overste van de kamerlingen zei tot Daniel: Ik vreze mijn heer, de koning, die uw spijs, en uw drank verordend heeft; want waarom zou hij uw aangezichten droeviger zien, dan van de jongelingen, die in gelijkheid met u zijn? Zo zoudt u mijn hoofd bij de koning schuldig maken.
11 Toen zei Daniel tot Melzar, die de overste van de kamerlingen gesteld had over Daniel, Hananja, Misael en Azarja:

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Beproef toch uw knechten tien dagen lang, en men geve ons van het gezaaide te eten, en water te drinken.
13 En men zie voor uw aangezicht onze gedaanten, en de gedaante van de jongelingen, die de stukken van de spijs van de koning eten; en doe met uw knechten, naar dat u zien zult.
14 Toen hoorde hij hen in deze zaak, en hij beproefde ze tien dagen.
15 Ten einde nu van de tien dagen, zag men, dat hun gedaanten schoner waren, en zij vetter waren van vlees dan al de jongelingen, die de stukken van de spijze van de koning aten.
16 Toen gebeurde het, dat Melzar de stukken hunner spijs wegnam, veeleer de wijn huns dranks, en hij gaf hun van het gezaaide.
17 Aan deze vier jongelingen nu gaf God wetenschap en verstand in alle boeken, en wijsheid; maar Daniel gaf Hij verstand in allerlei gezichten en dromen.
18 Ten einde nu van de dagen, waarvan de koning gezegd had, dat men hen zou inbrengen, zo bracht ze de overste van de kamerlingen in voor het aangezicht van Nebukadnezar,
19 En de koning sprak met hen; doch er werd uit hen allen niemand gevonden, gelijk Daniel, Hananja, Misael en Azarja; en zij stonden voor het aangezicht van de koning.
20 En in alle zaken van verstandige wijsheid, die de koning hun afvroeg, zo vond hij hen tienmaal boven al de tovenaars en sterrenkijkers, die in zijn gehele koninkrijk waren.
21 En Daniel bleef tot het eerste jaar van de koning Kores toe.

2
1 In het tweede jaar nu van het koninkrijk van Nebukadnezar, droomde Nebukadnezar dromen; daarvan werd zijn geest verslagen, en zijn slaap werd in hem gebroken.
2 Toen zei de koning, dat men roepen zou de tovenaars, en de sterrenkijkers, en de guichelaars, en de Chaldeeën, om de koning zijn dromen te kennen te geven; zij nu kwamen, en stonden voor het aangezicht van de koning.
3 En de koning zei tot hen: Ik heb een droom gedroomd; en mijn geest is ontsteld om die droom te weten.
4 Toen spraken de Chaldeen, tot de koning in het Syrisch: O koning, leef in eeuwigheid! Zeg uw knechten de droom, zo zullen wij de uitlegging te kennen geven.
5 De koning antwoordde en zei tot de Chaldeen: De zaak is mij ontgaan; indien u mij de droom en zijn uitlegging niet bekend maakt, u zult in stukken gehouwen worden, en uw huizen zullen tot een drekhoop gemaakt worden.
6 Maar indien u lieden de droom en zijn uitlegging te kennen geeft, zo zult u geschenken en gaven, en grote eer van mij ontvangen; daarom geeft mij de droom en zijn uitlegging te kennen.
7 Zij antwoordden ten tweeden male, en zeiden: De koning zegge zijn knechten de droom, dan zullen wij de uitlegging te kennen geven.
8 De koning antwoordde en zei: Ik weet vastelijk, dat u lieden de tijd uitkoopt, omdat u ziet, dat de zaak mij ontgaan is.
9 Indien u lieden mij die droom niet te kennen geeft, uw vonnis is enerlei; daarom hebt u een leugenachtig en verdicht woord voor mij te zeggen bereid, totdat de tijd verandere; daarom zegt mij de droom, dan zal ik weten, dat u mij zijn uitlegging zult te kennen geven.
10 De Chaldeen antwoordden voor de koning, en zeiden: Er is geen mens op de aardbodem, die van de koning woord zou kunnen te kennen geven; daarom is er geen koning, grote of heerser, die zulk een zaak begeerd heeft van enigen tovenaar, of sterrenkijker, of Chaldeer.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

11 Want de zaak die de koning begeert, is te zwaar; en er is niemand anders, die dezelve voor de koning te kennen kan geven, dan de goden, welker woning bij het vlees niet is.
12 Daarom werd de koning toornig en zeer verbolgen, en zei, dat men al de wijzen te Babel zou ombrengen.
13 Die wet dan ging uit, en de wijzen werden gedood; men zocht ook Daniel en zijn metgezellen, om gedood te worden.
14 Toen bracht Daniel een raad en oordeel in, aan Arioch, de overste van de trawanten van de koning, die uitgetogen was, om de wijzen van Babel te doden.
15 Hij antwoordde en zei tot Arioch, de bevelhebber van de koning: Waarom zou de wet van 's konings wege zo verhaast worden? Toen gaf Arioch aan Daniel de zaak te kennen.
16 En Daniel ging in, en verzocht van de koning, dat hij hem een bestemden tijd wilde geven, dat hij de koning de uitlegging te kennen gave.
17 Toen ging Daniel naar zijn huis, en hij gaf de zaak zijn metgezellen, Hananja, Misael, en Azarja te kennen;
18 Opdat zij van de God van de hemels barmhartigheden verzochten over deze verborgenheid, dat Daniel en zijn metgezellen met de overige wijzen van Babel niet omkwamen.
19 Toen werd aan Daniel in een nachtgezicht de verborgenheid geopenbaard; toen loofde Daniel de God van de hemels.
20 Daniel antwoordde en zei: De Naam Gods zij geloofd van eeuwigheid tot in eeuwigheid, want Zijn is de wijsheid en de kracht.
21 Want Hij verandert de tijden en stonden; Hij zet de koningen af, en Hij bevestigt de koningen; Hij geeft de wijzen wijsheid, en wetenschap hen die verstand hebben;
22 Hij openbaart diepe en verborgen dingen; Hij weet, wat in het duister is, want het licht woont bij Hem.
23 Ik dank en ik loof U, o God van mijn vaderen! omdat U mij wijsheid en kracht gegeven hebt, en mij nu bekend gemaakt hebt, wat wij van U verzocht hebben, want U hebt ons van de koning zaak bekend gemaakt.
24 Daarom ging Daniel in tot Arioch, die de koning gesteld had om de wijzen van Babel om te brengen; hij ging henen en zei aldus tot hem: Breng de wijzen van Babel niet om, maar breng mij in voor de koning, en ik zal de koning de uitlegging te kennen geven.
25 Toen bracht Arioch met haast Daniel voor de koning, en hij sprak zo tot hem: Ik heb een man van de gevankelijk weggevoerden van Juda gevonden, die de koning de uitlegging zal bekend maken.
26 De koning antwoordde en zei tot Daniel, wiens naam Beltsazar was: Bent u machtig mij bekend te maken de droom, die ik gezien heb, en zijn uitlegging?
27 Daniel antwoordde voor de koning, en zei: De verborgenheid, die de koning eist, kunnen de wijzen, de sterrenkijkers, de tovenaars, en de waarzeggers de koning niet te kennen geven;
28 Maar er is een God in de hemel, Die verborgenheden openbaart, Die heeft de koning Nebukadnezar bekend gemaakt, wat er gebeuren zal in het laatste van de dagen; uw droom, en de gezichten uws hoofds op uw leger, zijn deze:
29 U. o koning! op uw leger zijnde, klommen uw gedachten op, wat hierna gebeuren zou; en Hij, Die verborgen dingen openbaart, heeft u te kennen gegeven, wat er gebeuren zal.
30 Mij nu, mij is de verborgenheid geopenbaard, niet door wijsheid, die in mij is boven alle levenden; maar daarom opdat men de koning de uitlegging zou bekend maken, en opdat u de gedachten uws harten zoudt weten.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

31 U. o koning! zag, en ziet, er was een groot beeld (dit beeld was treffelijk, en zijn glans was uitnemend), staande tegen u over; en zijn gedaante was schrikkelijk.
32 Het hoofd van dit beeld was van goed goud; zijn borst en zijn armen van zilver; zijn buik en zijn dijen van koper;
33 Zijn schenkelen van ijzer; zijn voeten eensdeels van ijzer, en eensdeels van leem.
34 Dit zaagt u. totdat er een steen afgehouwen werd zonder handen, die sloeg dat beeld aan zijn voeten van ijzer en leem, en vermaalde ze.
35 Toen werden te zamen vermaald het ijzer, leem, koper, zilver en goud, en zij werden gelijk kaf van de dorsvloeren van de zomers, en de wind nam ze weg, en er werd geen plaats voor dezelve gevonden; maar de steen, die het beeld geslagen heeft, werd tot een groten berg, zo dat hij de gehele aarde vervulde.
36 Dit is de droom; zijn uitlegging nu zullen wij voor de koning zeggen.
37 U. o koning! bent een koning van de koningen; want de God van de hemels heeft u een koninkrijk, macht, en sterkte, en eer gegeven;
38 En overal, waar mensenkinderen wonen, heeft Hij de beesten van de velds en de vogelen van de hemels in uw hand gegeven; en Hij heeft u gesteld tot een heerser over al dezelve; u bent dat gouden hoofd.
39 En na u zal een ander koninkrijk opstaan, lager dan het uwe; daarna een ander, het derde koninkrijk van koper, hetwelk heersen zal over de gehele aarde.
40 En het vierde koninkrijk zal hard zijn, gelijk ijzer; aangezien het ijzer alles vermaalt en verzwakt; gelijk nu het ijzer, dat zulks alles verbreekt, zo zal het vermalen en verbreken.
41 En dat u gezien hebt de voeten en de tenen, ten dele van pottenbakkersleem, en ten dele van ijzer, dat zal een gedeeld koninkrijk zijn, doch daar zal van de ijzers vastigheid in zijn, ten welken aanzien u gezien hebt ijzer vermengd met modderig leem;
42 En de tenen van de voeten, ten dele ijzer, en ten dele leem; dat koninkrijk zal ten dele hard zijn, en ten dele broos.
43 En dat u gezien hebt ijzer vermengd met modderig leem, zij zullen zich wel door menselijk zaad vermengen, maar zij zullen de een aan de ander niet hechten, zoals zich ijzer met leem niet vermengt.
44 Doch in de dagen van die koningen zal de God van de hemels een Koninkrijk verwekken, dat in van de eeuwigheid niet zal verstoord worden; en dat Koninkrijk zal aan geen ander volk overgelaten worden; het zal al die koninkrijken vermalen, en te niet doen, maar zelf zal het in alle eeuwigheid bestaan.
45 Daarom hebt u gezien, dat uit de berg een steen zonder handen afgehouwen is geworden, die het ijzer, koper, leem, zilver en goud vermaalde; de grote God heeft de koning bekend gemaakt, wat hierna gebeuren zal; de droom nu is gewis, en zijn uitlegging is zeker.
46 Toen viel de koning Nebukadnezar op zijn aangezicht, en aanbad Daniel; en hij zei, dat men hem met spijsoffer en liefelijk reukwerk een drankoffer doen zou.
47 De koning antwoordde Daniel en zei: Het is de waarheid, dat uw God een God van de goden is, en een Heere van de koningen, en Die de verborgenheden openbaart, omdat u deze verborgenheid hebt kunnen openbaren.
48 Toen maakte de koning Daniel groot, en hij gaf hem vele grote geschenken, en hij stelde hem tot een heerser over het gehele landschap van Babel, en een overste van de overheden over al de wijzen van Babel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

49 Toen verzocht Daniel van de koning; en hij stelde Sadrach, Mesach en Abed-nego over de bediening van het landschap van Babel; maar Daniel bleef aan de poort van de koning.

3

1 De koning Nebukadnezar maakte een beeld van goud, welks hoogte was zestig ellen, zijn breedte zes ellen; hij richtte het op in het dal Dura, in het landschap van Babel.
2 En de koning Nebukadnezar zond henen, om te verzamelen, de stadhouders, de overheden, en de landvoogden, de wethouders, de schatmeesters, de raadsheren, de ambtlieden, en al de heerschappers van de landschappen, dat zij komen zouden tot de inwijding van het beeld, hetwelk de koning Nebukadnezar had opgericht.
3 Toen verzamelden zich de stadhouders, de overheden, de landvoogden, de wethouders, de schatmeesters, de raadsheren, de ambtlieden, en al de heerschappers van de landschappen, tot inwijding van het beeld, hetwelk de koning Nebukadnezar had opgericht; en zij stonden voor het beeld, dat Nebukadnezar had opgericht.
4 En een heraut riep met kracht: Men zegt u aan, u volken, u natien, en tongen!
5 Ten tijde als u horen zult het geluid van de hoorns, van de pijp, van de citer, van de vedel, van de psalteren, van de akkoordgezangs, en allerlei soorten van muziek, zo zult u lieden neervallen, en aanbidden het gouden beeld, hetwelk de koning Nebukadnezar heeft opgericht;
6 En wie niet neervalt en aanbidt, die zal te dierzelfder ure in het midden van de oven van de brandenden vuur geworpen worden.
7 Daarom te dier tijd, als al die volken hoorden het geluid van de hoorns, van de pijp, van de citer, van de vedel, van de psalteren, en allerlei soorten van de muziek, alle volken, natien, en tongen neervallende, aanbaden het gouden beeld, hetwelk de koning Nebukadnezar had opgericht.
8 Daarom naderden even ter zelfder tijd Chaldeeuwse mannen, die de Joden openlijk beschuldigden;
9 Zij antwoordden en zeiden tot de koning Nebukadnezar: O koning! leef in van de eeuwigheid!
10 U. o koning! hebt een bevel gegeven, dat alle mensen, die horen zouden het geluid van de hoorns, van de pijp, van de citer, van de vedel, van de psalteren, en van de akkoordgezangs, en allerlei soorten van muziek, neervallen, en het gouden beeld aanbidden zouden;
11 En wie niet neerviel, en aanbad, die zou in het midden van de oven van de brandenden vuurs geworpen worden.
12 Er zijn Joodse mannen, die u over de bediening van het landschap van Babel gesteld hebt, Sadrach, Mesach en Abed-nego; deze mannen hebben, o koning! op u geen acht gesteld; uw goden eren zij niet, en zij bidden het gouden beeld niet aan, hetwelk u opgericht hebt.
13 Toen zei Nebukadnezar in toorn en grimmigheid, dat men Sadrach, Mesach en Abed-nego voorbrengen zou; toen werden die mannen voor de koning gebracht.
14 Nebukadnezar antwoordde en zei tot hen: Is het met opzet, Sadrach, Mesach en Abed-nego, dat u lieden mijn goden niet eert, en het gouden beeld, dat ik opgericht heb, niet aanbidt?
15 Nu dan, zo u lieden gereed bent, dat u ten tijde, als u horen zult het geluid van de hoorns, van de pijp, van de citer, van de vedel, van de psalteren, en van de akkoordgezangs, en allerlei soort van de muziek, nedervalt, en aanbidt het beeld, dat ik gemaakt heb, zo is het wel; maar zo

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

u lieden het niet aanbidt; ter zelfder ure zult u lieden geworpen worden in het midden van de oven van de brandenden vuurs; en wie is de God, Die u uit mijn handen verlossen zou?
16 Sadrach, Mesach en Abed-nego antwoordden en zeiden tot de koning Nebukadnezar: Wij hebben niet nodig u op deze zaak te antwoorden.
17 Zal het zo zijn, onze God, Die wij eren, is machtig ons te verlossen uit de oven van de brandenden vuurs, en Hij zal ons uit uw hand, o koning! verlossen.
18 Maar zo niet, u zij bekend, o koning! dat wij uw goden niet zullen eren, noch het gouden beeld, dat u hebt opgericht, zullen aanbidden.
19 Toen werd Nebukadnezar vol grimmigheid, en de gedaante zijns aangezichts veranderde tegen Sadrach, Mesach en Abed-nego; hij antwoordde en zei, dat men de oven zevenmaal meer heet zou maken dan men die pleegt heet te maken.
20 En tot de sterkste mannen van kracht, die in zijn heir waren, zei hij, dat zij Sadrach, Mesach en Abed-nego binden zouden, om te werpen in de oven van de brandenden vuurs.
21 Toen werden die mannen gebonden in hun mantels, hun broeken, en hun hoeden, en hun andere klederen, en zij wierpen hen in het midden van de oven van de brandenden vuurs.
22 Daarom dan, omdat het woord van de koning aandreef, en de oven zeer heet was, zo hebben de vonken van de vuurs die mannen, die Sadrach, Mesach en Abed-nego opgeheven hadden, gedood.
23 Maar als die drie mannen, Sadrach, Mesach en Abed-nego, in het midden van de oven van de brandenden vuurs, gebonden zijnde, gevallen waren,
24 Toen ontzette zich de koning Nebukadnezar, en hij stond op in van de haast, antwoordde en zei tot zijn raadsheren: Hebben wij niet drie mannen in het midden van de vuurs, gebonden zijnde, geworpen? Zij antwoordden en zeiden tot de koning: Het is gewis, o koning!
25 Hij antwoordde en zei: Ziet, ik zie vier mannen, los wandelende in het midden van de vuurs, en er is geen verderf aan hen; en de gedaante van de vierden is gelijk eens zoons van de goden.
26 Toen naderde Nebukadnezar tot de deur van de oven van de brandenden vuurs, antwoordde en sprak: U Sadrach, Mesach en Abed-nego, u knechten van de allerhoogsten Gods! gaat uit en komt hier! Toen gingen Sadrach, Mesach en Abed-nego uit het midden van de vuurs.
27 Toen vergaderden de stadhouders, de overheden, en de landvoogden, en de raadsheren van de koning, deze mannen beziende, omdat het vuur over hun lichamen niet geheerst had, en dat het haar huns hoofds niet verbrand was, en hun mantels niet veranderd waren, ja, dat de reuk van de vuurs daardoor niet gegaan was.
28 Nebukadnezar antwoordde en zei: Geloofd zij de God van Sadrach, Mesach en Abed-nego, Die Zijn engel gezonden, en Zijn knechten verlost heeft, die op Hem vertrouwd hebben, en van de koning woord veranderd, en hun lichamen overgegeven hebben, opdat zij geen god eerden noch aanbaden, dan hun God.
29 Daarom wordt van mij een bevel gegeven, dat alle volk, natie en tong, die lastering spreekt tegen de God van Sadrach, Mesach en Abed-nego, in stukken gehouwen worde, en zijn huis tot een drekhoop gesteld worde; want er is geen ander God, Die zo verlossen kan.
30 Toen maakte de koning Sadrach, Mesach en Abed-nego voorspoedig in het landschap van Babel.

4
1 De koning Nebukadnezar aan alle volken, natien en tongen, die op de gansen aardbodem wonen: uw vrede worde vermenigvuldigd!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Het behaagt mij te verkondigen de tekenen en wonderen, die de allerhoogste God aan mij gedaan heeft.
3 Hoe groot zijn Zijn tekenen! en hoe machtig Zijn wonderen! Zijn Rijk is een eeuwig Rijk, en Zijn heerschappij is van geslacht tot geslacht.
4 Ik, Nebukadnezar, gerust zijnde in mijn huis, en in mijn paleis groenende,
5 Zag een droom, die mij vervaarde, en de gedachten, die ik op mijn bed had, en de gezichten van mijn hoofds beroerden mij.
6 Daarom is er een bevel van mij gesteld, dat men voor mij zou inbrengen al de wijzen van Babel, opdat zij mij de uitlegging van die droom zouden bekend maken.
7 Toen kwamen in de tovenaars, de sterrenkijkers, de Chaldeen en de waarzeggers; en ik zei de droom voor hen; maar zij maakten mij zijn uitlegging niet bekend;
8 Totdat ten laatste Daniel voor mij inkwam, wiens naam Beltsazar is, naar de naam van mijn gods, in wien ook de geest van de heilige goden is; en ik vertelde de droom voor hem, en zei::
9 Beltsazar, u overste van de tovenaars! omdat ik weet, dat de geest van de heilige goden in u is, en geen verborgenheid u zwaar is, zo zeg de gezichten van mijn droom, die ik gezien heb, te weten zijn uitlegging.
10 De gezichten nu van mijn hoofd op mijn leger waren deze: Ik zag, en ziet, er was een boom in het midden van de aarde, en zijn hoogte was groot.
11 De boom werd groot en sterk; en zijn hoogte reikte aan de hemel, en hij werd gezien tot aan het einde van de gehele aarde;
12 Zijn loof was schoon, en zijn vruchten vele, en er was spijze aan dezelve voor allen; onder hem vond het gedierte van de velds schaduw, en de vogelen van de hemels woonden in zijn takken, en alle vlees werd daarvan gevoed.
13 Ik zag verder in de gezichten van mijn hoofd, op mijn leger; en ziet, een wachter, namelijk een heilige, kwam af van de hemel,
14 Roepende met kracht, en aldus en zei:: Houwt die boom af, en kapt zijn takken af; stroopt zijn loof af, en verstrooit zijn vruchten, dat de dieren van onder hem wegzwerven, en de vogelen van zijn takken;
15 Doch laat de stam met zijn wortelen in de aarde, en met een ijzeren en koperen band in het tedere gras van de velds; en laat hem in de dauw van de hemels nat gemaakt worden, en zijn deel zij met het gedierte in het kruid van de aarde.
16 Zijn hart worde veranderd, dat het geen mensen hart meer zij, en hem worde eens beesten hart gegeven, en laat zeven tijden over hem voorbijgaan.
17 Deze zaak is in het besluit van de wachters, en deze begeerte is in het woord van de heiligen; opdat de levenden bekennen, dat de Allerhoogste heerschappij heeft over de koninkrijken van de mensen, en geeft ze aan wie Hij wil, ja, zet daarover de laagste onder de mensen.
18 Deze droom heb ik, koning Nebukadnezar gezien; u nu, Beltsazar! zeg de uitlegging van die, omdat al de wijzen van mijn koninkrijk mij de uitlegging niet hebben kunnen bekend maken; maar u kunt wel, omdat de geest van de heilige goden in u is.
19 Toen ontzette zich Daniel, wiens naam Beltsazar is, bij een uur lang, en zijn gedachten beroerden hem. De koning antwoordde en zei: Beltsazar! laat u de droom en zijn uitlegging niet beroeren. Beltsazar antwoordde en zei: Mijn heer! de droom wedervare uw hateren, en zijn uitlegging uw wederpartijders!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 De boom, die u gezien hebt, die groot en sterk geworden was, en wiens hoogte tot aan de hemel reikte, en die over het gehele aardrijk gezien werd;
21 En wiens loof schoon, en wiens vruchten vele waren, en waar spijze aan was voor allen, onder wien het gedierte van de velds woonde, en in wiens takken de vogelen van de hemels nestelden;
22 Dat bent u. o koning! die groot en sterk bent geworden; want uw grootheid is zo gewassen, dat zij reikt aan de hemel, en uw heerschappij aan het einde van de aardrijks.
23 Dat nu de koning, een wachter, namelijk een heilige gezien heeft, van de hemel afkomende, die zei: Houwt deze boom af, en verderft hem; doch laat de stam met zijn wortelen in de aarde, en met een ijzeren en koperen band in het tedere gras van de velds, en in de dauw van de hemels nat gemaakt worden, en dat zijn deel zij met het gedierte van de velds, totdat er zeven tijden over hem voorbijgaan;
24 Dit is de beduiding, o koning! en dit is een besluit van de Allerhoogsten, hetwelk over mijn heer, de koning, komen zal:
25 Te weten, men zal u van de mensen verstoten, en met het gedierte van de velds zal uw woning zijn, en men zal u het kruid, als de ossen, te smaken geven; en u zult van de dauw van de hemels nat gemaakt worden, en er zullen zeven tijden over u voorbijgaan, totdat u bekent, dat de Allerhoogste heerschappij heeft over de koninkrijken van de mensen, en geeft ze, wien Hij wil.
26 Dat er ook gezegd is, dat men de stam met de wortelen van die boom laten zou; uw koninkrijk zal u bestendig zijn, nadat u zult bekend hebben, dat de Hemel heerst.
27 Daarom, o koning! laat mijn raad u behagen, en breek uw zonden af door gerechtigheid, en uw ongerechtigheden door genade te bewijzen aan de ellendigen, of er verlenging van uw vrede mocht wezen.
28 Dit alles overkwam de koning Nebukadnezar.
29 Want op het einde van twaalf maanden, toen hij op het koninklijk paleis van Babel wandelde,
30 Sprak de koning, en zei: Is dit niet het grote Babel, dat ik gebouwd heb tot een huis van de koninkrijken, door de sterkte van mijn macht, en ter ere van mijn heerlijkheid!
31 Dit woord nog zijnde in van de koning mond, viel er een stem uit de hemel: U, o koning Nebukadnezar! wordt gezegd: Het koninkrijk is van u gegaan.
32 En men zal u van de mensen verstoten, en uw woning zal bij de beesten van de velds zijn; men zal u gras te smaken geven, als de ossen, en er zullen zeven tijden over u voorbijgaan, totdat u bekent, dat de Allerhoogste over de koninkrijken van de mensen heerschappij heeft, en dat Hij ze geeft, aan wien Hij wil.
33 Ter zelfder ure werd dat woord volbracht over Nebukadnezar, want hij werd uit de mensen verstoten, en hij at gras als de ossen, en zijn lichaam werd van de dauw van de hemels nat gemaakt, totdat zijn haar wies als van de arenden vederen, en zijn nagelen als van de vogelen.
34 Ten einde van deze dagen nu, hief ik, Nebukadnezar, mijn ogen op ten hemel, want mijn verstand kwam weer in mij; en ik loofde de Allerhoogste, en ik prees en verheerlijkte de Eeuwiglevende, omdat Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, en Zijn Koninkrijk is van geslacht tot geslacht;
35 En al de inwoners van de aarde zijn als niets geacht, en Hij doet naar Zijn wil met het heir van de hemels en de inwoners van de aarde, en er is niemand, die Zijn hand afslaan, of tot Hem zeggen kan: Wat doet U ?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

36 Terzelfder tijd kwam mijn verstand weer in mij; ook kwam de heerlijkheid van mijn koninkrijk, mijn majesteit en mijn glans weer op mij; en mijn raadsheren en mijn geweldigen zochten mij, en ik werd in mijn koninkrijk bevestigd; en mij werd groter heerlijkheid toegevoegd.
37 Nu prijs ik, Nebukadnezar, en verhoog, en verheerlijk de Koning van de hemels, omdat al Zijn werken waarheid, en Zijn paden gerichten zijn; en Hij is machtig te vernederen degenen, die in hoogmoed wandelen.

5
1 De koning Belsazar maakte een groten maaltijd voor zijn duizend geweldigen, en hij dronk wijn voor die duizend.
2 Als Belsazar de wijn geproefd had, zei hij, dat men de gouden en zilveren vaten voorbrengen zou, die zijn vader Nebukadnezar uit de tempel, die te Jeruzalem geweest was, weggevoerd had; opdat de koning en zijn geweldigen, zijn vrouwen en zijn bijwijven uit dezelve dronken.
3 Toen bracht men voor de gouden vaten, die men uit de tempel van het huis Gods, die te Jeruzalem geweest was, weggevoerd had; en de koning en zijn geweldigen, zijn vrouwen, en zijn bijwijven dronken daaruit.
4 Zij dronken de wijn, en prezen de gouden, en de zilveren, de koperen, de ijzeren, de houten en de stenen goden.
5 Terzelfder ure kwamen er vingeren van eens mensen hand voort, die schreven tegenover de kandelaar, op de kalk van de wand van het koninklijk paleis, en de koning zag het deel van de hand, die daar schreef.
6 Toen veranderde zich de glans van de koning, en zijn gedachten verschrikten hem; en de banden van zijn lendenen werden los, en zijn knieen stieten tegen elkander aan.
7 Zodat de koning met kracht riep dat men de sterrenkijkers, de Chaldeen en de waarzeggers inbrengen zou; en de koning antwoordde en zei tot de wijzen van Babel: Alle man, die dit schrift lezen, en zijn uitlegging mij te kennen zal geven, die zal met purper gekleed worden, met een gouden keten om zijn hals, en hij zal de derde heerser in dit koninkrijk zijn.
8 Toen kwamen al de wijzen van de koning in; maar zij konden dit schrift niet lezen, noch de koning zijn uitlegging bekend maken.
9 Toen verschrikte de koning Belsazar zeer, en zijn glans werd aan hem veranderd, en zijn geweldigen werden verbaasd.
10 Om deze woorden van de koning en van zijn geweldigen, ging de koningin in het huis van de maaltijds. De koningin sprak en zei: O koning, leef in eeuwigheid! laat u uw gedachten niet verschrikken, en uw glans niet veranderd worden.
11 Er is een man in uw koninkrijk, in wien de geest van de heilige goden is, want in de dagen uws vaders is bij hem gevonden licht, en verstand, en wijsheid, gelijk de wijsheid van de goden is; daarom stelde hem de koning Nebukadnezar, uw vader, tot een overste van de tovenaars, van de sterrekijkers, van de Chaldeen, en van de waarzeggers, uw vader, o koning!
12 Omdat een voortreffelijke geest, en wetenschap, en verstand van een, die dromen uitlegt, en van de aanwijzing van raadselen, en van een, die knopen ontbindt, gevonden werd in hem, in Daniel, die de koning de naam van Beltsazar gaf; laat nu Daniel geroepen worden, die zal de uitlegging te kennen geven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Toen werd Daniel voor de koning ingebracht. De koning antwoordde en zei tot Daniel: Bent u die Daniel, een uit de gevankelijk weggevoerden van Juda, die de koning, mijn vader, uit Juda gebracht heeft?
14 Ik heb toch van u gehoord, dat de geest van de goden in u is, en dat er licht, en verstand, en voortreffelijke wijsheid in u gevonden wordt.
15 Nu, zo zijn voor mij ingebracht de wijzen en de sterrenkijkers, om dit schrift te lezen, en zijn uitlegging mij bekend te maken; maar zij kunnen de uitlegging van deze woorden niet te kennen geven.
16 Doch van u heb ik gehoord, dat u uitleggingen kunt geven, en knopen ontbinden; nu, indien u dit schrift zult kunnen lezen, en zijn uitlegging mij bekend maken, u zult met purper bekleed worden, met een gouden keten om uw hals, en u zult de derde heerser in dit koninkrijk zijn.
17 Toen antwoordde Daniel, en zei voor de koning: Heb uw gaven voor uzelven, en geef uw vereringen aan een ander; ik zal nochtans het schrift voor de koning lezen, en de uitlegging zal ik hem bekend maken.
18 Wat u aangaat, o koning! de allerhoogste God heeft uw vader Nebukadnezar het koninkrijk, en grootheid, en eer, en heerlijkheid gegeven;
19 En vanwege de grootheid, die Hij hem gegeven had, beefden en sidderden alle volken, natien en tongen voor hem; die hij wilde, doodde hij, en die hij wilde, behield hij in het leven, en die hij wilde, verhoogde hij, en die hij wilde, vernederde hij.
20 Maar toen zich zijn hart verhief, en zijn geest verstijfd werd ter hovaardij, werd hij van de troon zijns koninkrijks afgestoten, en men nam de eer van hem weg.
21 En hij werd van de kinderen van de mensen verstoten, en zijn hart werd de beesten gelijk gemaakt, en zijn woning was bij de woudezelen; men gaf hem gras te smaken gelijk de ossen; en zijn lichaam werd van de dauw van de hemels nat gemaakt, totdat hij bekende, dat God, de Allerhoogste, Heerser is over de koninkrijken van de mensen, en over dezelve stelt, wien Hij wil.
22 En u. Belsazar, zijn zoon! hebt uw hart niet vernederd, alhoewel u dit alles wel geweten hebt.
23 Maar u hebt u verheven tegen de Heere van de hemels, en men heeft de vaten van Zijn huis voor u gebracht, en u. en uw geweldigen, uw vrouwen, en uw bijwijven hebben wijn uit dezelve gedronken, en de goden van zilver en goud, koper, ijzer, hout en steen, die niet zien, noch horen, noch weten, hebt u geprezen; maar die God, in Wiens hand uw adem is, en bij Wien al uw paden zijn, hebt u niet verheerlijkt.
24 Toen is dat deel van de hand van Hem gezonden, en dit schrift getekend geworden.
25 Dit nu is het schrift, dat daar getekend is: MENE, MENE, TEKEL, UPHARSIN.
26 Dit is de uitlegging van deze woorden: MENE; God heeft uw koninkrijk geteld, en Hij heeft het voleind.
27 TEKEL; u bent in weegschalen gewogen; en u bent te licht gevonden.
28 PERES; uw koninkrijk is verdeeld, en het is de Meden en de Perzen gegeven.
29 Toen beval Belsazar, en zij bekleedden Daniel met purper, met een gouden keten om zijn hals, en zij riepen overluid van hem, dat hij de derde heerser in dat koninkrijk was.
30 In diezelfde nacht, werd Belsazar, van de Chaldeen koning, gedood.

6
31 (6:1) Darius, de Meder nu, ontving het koninkrijk, omtrent twee en zestig jaren oud zijnde.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 (6:2) En het dacht Darius goed, dat hij over het koninkrijk stelde honderd en twintig stadhouders, die over het gehele koninkrijk zijn zouden;
2 (6:3) En over dezelve drie vorsten, van die Daniel de eerste zou zijn, denwelken die stadhouders zelfs zouden rekenschap geven, opdat de koning geen schade leed.
3 (6:4) Toen overtrof deze Daniel die vorsten en die stadhouders, daarom dat een voortreffelijke geest in hem was; en de koning dacht hem te stellen over het gehele koninkrijk.
4 (6:5) Toen zochten de vorsten en de stadhouders gelegenheid te vinden, tegen Daniel vanwege het koninkrijk; maar zij konden geen gelegenheid noch misdaad vinden, omdat hij getrouw was, en geen vergrijping noch misdaad in hem gevonden werd.
5 (6:6) Toen zeiden die mannen: Wij zullen tegen deze Daniel geen gelegenheid vinden, tenzij wij tegen hem iets vinden in de wet zijn God.
6 (6:7) Zo kwamen deze vorsten en de stadhouders met hopen tot de koning, en zeiden aldus tot hem: O koning Darius, leef in eeuwigheid!
7 (6:8) Al de vorsten van de rijks, de overheden en stadhouders, de raadsheren en landvoogden hebben zich beraadslaagd een koninklijke ordonnantie te stellen, en een sterk gebod te maken, dat al wie in dertig dagen een verzoek zal doen van enigen god of mens, behalve van u, o koning! die zal in de kuil van de leeuwen geworpen worden.
8 (6:9) Nu, o koning! u zult een gebod bevestigen, en een schrift tekenen, dat niet veranderd worde, naar de wet van de Meden en van de Perzen, die niet mag wederroepen worden.
9 (6:10) Daarom tekende de koning Darius dat schrift en gebod.
10 (6:11) Toen nu Daniel verstond, dat dit schrift getekend was, ging hij in zijn huis (hij nu had in zijn opperzaal open vensters tegen Jeruzalem aan), en hij knielde drie tijden 's daags op zijn knieen, en hij bad, en deed belijdenis voor zijn God, ganselijk gelijk hij voor deze gedaan had.
11 (6:12) Toen kwamen die mannen met hopen, en zij vonden Daniel biddende en smekende voor zijn God.
12 (6:13) Toen kwamen zij nader, en spraken voor de koning van het gebod van de koning: Hebt u niet een gebod getekend, dat alle man, die in dertig dagen van enigen god of mens iets verzoeken zou, behalve van u, o koning! in de kuil van de leeuwen zou geworpen worden? De koning antwoordde en zei: Het is een vaste rede, naar de wet van de Meden en Perzen, die niet mag herroepen worden.
13 (6:14) Toen antwoordden zij, en zeiden voor de koning: Daniel, een van de gevankelijk weggevoerden uit Juda heeft, o koning! op u geen acht gesteld, noch op het gebod dat u getekend hebt; maar hij bidt op drie tijden 's daags zijn gebed.
14 (6:15) Toen de koning deze rede hoorde, was hij zeer bedroefd bij zichzelf, en hij stelde het hart op Daniel om hem te verlossen; ja, tot de ondergang van de zon toe bemoeide hij zich, om hem te redden.
15 (6:16) Toen kwamen die mannen met hopen tot de koning, en zij zeiden tot de koning: Weet, o koning! dat van de Meden en van de Perzen wet is, dat geen gebod noch ordonnantie, die de koning verordend heeft, mag veranderd worden.
16 (6:17) Toen beval de koning, en zij brachten Daniel voor, en wierpen hem in de kuil van de leeuwen; en de koning antwoordde en zei tot Daniel: Uw God, Die u permanent eert, Die verlosse u!
17 (6:18) En er werd een steen gebracht, en op de mond van de kuil gelegd: en de koning verzegelde die met zijn ring, en met de ring van zijn geweldigen, opdat de wil aangaande Daniel niet zou veranderd worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 (6:19) Toen ging de koning naar zijn paleis, en overnachtte nuchteren, en liet geen vreugdespel voor zich brengen; en zijn slaap week verre van hem.
19 (6:20) Toen stond de koning in de vroegen morgenstond met het licht op, en hij ging met haast henen tot de kuil van de leeuwen.
20 (6:21) Als hij nu tot de kuil genaderd was, riep hij tot Daniel met een droeve stem; de koning antwoordde en zei tot Daniel: O Daniel, u knecht van de levenden Gods! heeft ook uw God, Die u permanent eert, u van de leeuwen kunnen verlossen?
21 (6:22) Toen sprak Daniel tot de koning: O koning, leef in eeuwigheid!
22 (6:23) Mijn God heeft Zijn engel gezonden, en Hij heeft de muil van de leeuwen toegesloten, dat zij mij niet beschadigd hebben, omdat voor Hem onschuld in mij gevonden is; ook heb ik, o koning! tegen u geen misdaad gedaan.
23 (6:24) Toen werd de koning bij zichzelf zeer vrolijk, en zei, dat men Daniel uit de kuil trekken zou. Toen Daniel uit de kuil opgetrokken was, zo werd er geen schade aan hem gevonden, omdat hij in zijn God geloofd had.
24 (6:25) Toen beval de koning, en zij brachten die mannen voor, die Daniel overluid beschuldigd hadden, en zij wierpen in de kuil van de leeuwen hen, hun kinderen, en hun vrouwen; en zij kwamen niet op de grond van de kuils, of de leeuwen heersten over hen, zij vermorzelden ook al hun beenderen.
25 (6:26) Toen schreef de koning Darius aan alle volken, natien en tongen, die op de gehele aarde woonden: Uw vrede worde vermenigvuldigd!
26 (6:27) Van mij is een bevel gegeven, dat men in de gehele heerschappij van mijn koninkrijks beve en siddere voor het aangezicht van de God van Daniel; want Hij is de levende God, en bestendig in eeuwigheden, en Zijn koninkrijk is niet verderfelijk, en Zijn heerschappij is tot het einde toe.
27 (6:28) Hij verlost en redt, en Hij doet tekenen en wonderen in de hemel en op de aarde; Die heeft Daniel uit het geweld van de leeuwen verlost.
28 (6:29) Deze Daniel nu had voorspoed in het koninkrijk van Darius, en in het koninkrijk van Kores, de Perziaan.

7
1 In het eerste jaar van Belsazar, de koning van Babel, zag Daniel een droom, en gezichten zijns hoofds, op zijn leger; toen schreef hij die droom, en hij zei de hoofdsom van de zaken.
2 Daniel antwoordde en zei: Ik zag in mijn gezicht bij nacht, en ziet, de vier winden van de hemels braken voort op de grote zee.
3 En er klommen vier grote dieren op uit de zee, het ene van het andere verscheiden.
4 Het eerste was als een leeuw, en het had arendsvleugelen; ik zag toe, totdat zijn vleugelen uitgeplukt waren, en het werd van de aarde opgeheven, en op de voeten gesteld, als een mens, en aan hetzelve werd eens mensen hart gegeven.
5 Daarna, ziet, het andere dier, het tweede, was gelijk een beer, en stelde zich aan de ene zijde, en het had drie ribben in zijn muil tussen zijn tanden; en men zei aldus tot hetzelve: Sta op, eet veel vlees.
6 Daarna zag ik, en ziet, er was een ander dier, gelijk een luipaard, en het had vier vleugels eens vogels op zijn rug; ook had hetzelve dier vier hoofden, en aan hetzelve werd de heerschappij gegeven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Daarna zag ik in de nachtgezichten, en ziet, het vierde dier was schrikkelijk en gruwelijk, en zeer sterk; en het had grote ijzeren tanden, het at, en verbrijzelde, en vertrad het overige met zijn voeten; en het was verscheiden van al de dieren, die voor hetzelve geweest waren; en het had tien hoornen.
8 Ik nam acht op de hoornen, en ziet, een andere kleine hoorn kwam op tussen dezelve, en drie uit de vorige hoornen werden uitgerukt voor denzelven; en ziet, in die hoorn waren ogen als mensenogen, en een mond, grote dingen sprekende.
9 Dit zag ik, totdat er tronen gezet werden, en de Oude van dagen Zich zette, Wiens kleed wit was als de sneeuw, en het haar Zijns hoofds als zuivere wol; Zijn troon was vuurvonken, zijn raderen een brandend vuur.
10 Een vurige rivier vloeide, en ging van voor Hem uit, duizendmaal duizenden dienden Hem, en tien duizendmaal tien duizenden stonden voor Hem; het gericht zette zich, en de boeken werden geopend.
11 Toen zag ik toe vanwege de stem van de grote woorden, welke die hoorn sprak; ik zag toe, totdat het dier gedood, en zijn lichaam verdaan werd, en overgegeven om van het vuur verbrand te worden.
12 Aangaande ook de overige dieren, men nam hun heerschappij weg, want verlenging van het leven was hun gegeven tot tijd en stonde toe.
13 Verder zag ik in de nachtgezichten, en ziet, er kwam Een met de wolken van de hemels, als eens mensen zoon, en Hij kwam tot de Oude van dagen, en zij deden Hem voor Denzelven naderen.
14 En Hem werd gegeven heerschappij, en eer, en het Koninkrijk, dat Hem alle volken, natien en tongen eren zouden; Zijn heerschappij is een eeuwige heerschappij, die niet vergaan zal, en Zijn Koninkrijk zal niet verdorven worden.
15 Mij Daniel werd mijn geest doorstoken in het midden van het lichaam, en de gezichten van mijn hoofds verschrikten mij.
16 Ik naderde tot een dergenen, die daar stonden, en verzocht van hem de zekerheid over dit alles; en hij zei ze mij, en gaf mij de uitlegging van deze zaken te kennen.
17 Deze grote dieren, die vier zijn, zijn vier koningen, die uit de aarde opstaan zullen.
18 Maar de heiligen van de hoge plaatsen zullen dat Koninkrijk ontvangen, en zij zullen het Rijk bezitten tot in van de eeuwigheid, ja, tot in eeuwigheid van de eeuwigheden.
19 Toen wenste ik naar de waarheid van het vierde dier, hetwelk verscheiden was van al de andere, zeer gruwelijk, welks tanden van ijzer waren, en zijn klauwen van koper; het at, het verbrijzelde, en vertrad het overige met zijn voeten.
20 En aangaande de tien hoornen die op zijn hoofd waren, en de anderen, die opkwam, en voor denwelken drie afgevallen waren, namelijk die hoorn, die ogen had, en een mond, die grote dingen sprak, en wiens aanzien groter was, dan van zijn metgezellen.
21 Ik had gezien, dat die hoorn krijg voerde tegen de heiligen, en dat hij die overmocht,
22 Totdat de Oude van dagen kwam, en het gericht gegeven werd aan de heiligen van de hoge plaatsen, en dat de bestemde tijd kwam, dat de heiligen het Rijk bezaten.
23 Hij zei aldus: Het vierde dier zal het vierde rijk op aarde zijn, dat verscheiden zal zijn van al die rijken, en het zal de gehele aarde opeten, en het zal dezelve vertreden, en het zal ze verbrijzelen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

24 Belangende nu de tien hoornen: uit dat koninkrijk zullen tien koningen opstaan, en een ander zal na hen opstaan; en dat zal verscheiden zijn van de vorigen, en het zal drie koningen vernederen.
25 En het zal woorden spreken tegen de Allerhoogsten, en het zal de heiligen van de hoge plaatsen verstoren, en het zal menen de tijden en de wet te veranderen, en zij zullen in zijn hand overgegeven worden tot een tijd, en tijden, en een gedeelte eens tijds.
26 Daarna zal het gericht zitten, en men zal zijn heerschappij wegnemen, hem verdelgende en verdoende, tot het einde toe.
27 Maar het rijk, en de heerschappij, en de grootheid van de koninkrijken onder de gansen hemel, zal gegeven worden de volke van de heiligen van de hoge plaatsen, welks Rijk een eeuwig Rijk zijn zal; en alle heerschappijen zullen Hem eren en gehoorzamen.
28 Tot hiertoe is het einde van deze rede. Wat mij Daniel aangaat, mijn gedachten verschrikten mij zeer, en mijn glans veranderde aan mij; doch ik bewaarde dat woord in mijn hart.

8
1 In het derde jaar van het koninkrijk van de koning Belsazar, verscheen mij een gezicht, mij Daniel, na hetgeen mij in het eerste verschenen was.
2 En ik zag een gezicht, (het gebeurde nu, toen ik het zag, dat ik in de burg Susan was, welke in het landschap Elam is) ik zag dan in een gezicht, dat ik aan de vloed Ulai was.
3 En ik hief mijn ogen op, en ik zag, en ziet, een ram stond voor die vloed, die had twee hoornen, en die twee hoornen waren hoog, en de een was hoger dan de andere, en de hoogste kwam in het laatste op.
4 Ik zag, dat de ram met de hoornen tegen het westen stiet, en tegen het noorden, en tegen het zuiden, en geen dieren konden voor zijn aangezicht bestaan, en er was niemand, die uit zijn hand verloste; maar hij deed naar zijn welgevallen, en hij maakte zich groot.
5 Toen ik dit overlegde, ziet, er kwam een geitenbok van het westen over de gansen aardbodem, en roerde de aarde niet aan; en die bok had een aanzienlijken hoorn tussen zijn ogen.
6 En hij kwam tot de ram, die de twee hoornen had, die ik had zien staan voor de vloed; en hij liep op hem aan in de grimmigheid van zijn kracht.
7 En ik zag hem, nakende aan de ram, en hij verbitterde zich tegen hem, en hij stiet de ram, en hij brak zijn beide hoornen; en in de ram was geen kracht, om voor zijn aangezicht te bestaan; en hij wierp hem ter aarde, en hij vertrad hem, en er was niemand, die de ram uit zijn hand verloste.
8 En de geitenbok maakte zich uitermate groot; maar toen hij sterk geworden was, brak die grote hoorn, en er kwamen op aan zijn plaats vier aanzienlijke, naar de vier winden van de hemels.
9 En uit een van die kwam voort een kleine hoorn, welke uitnemend groot werd, tegen het zuiden, en tegen het oosten, en tegen het sierlijke land.
10 En hij werd groot tot aan het heir van de hemels; en hij wierp er sommigen van dat heir, namelijk van de sterren, ter aarde neder, en hij vertrad ze.
11 Ja, hij maakte zich groot tot aan de Vorst diens heirs, en van Denzelven werd weggenomen het gedurig offer, en de woning Zijns heiligdoms werd neergeworpen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 En het heir werd in de afval overgegeven tegen het gedurig offer; en hij wierp de waarheid ter aarde; en deed het, en het gelukte wel.
13 Daarna hoorde ik een heilige spreken; en de heilige zei tot de onbenoemde, die daar sprak: Tot hoelang zal dat gezicht van het gedurig offer en van de verwoestenden afval zijn, dat zo het heiligdom als het heir ter vertreding zal overgegeven worden?
14 En hij zei tot mij: Tot twee duizend en driehonderd avonden en morgens; dan zal het heiligdom gerechtvaardigd worden.
15 En het gebeurde, toen ik dat gezicht zag, ik Daniel, zo zocht ik het verstand deszelven, en ziet, er stond voor mij als de gedaante eens mans.
16 En ik hoorde tussen Ulai eens mensen stem, die riep en zei: Gabriel! geef deze het gezicht te verstaan.
17 En hij kwam nevens waar ik stond; en als hij kwam, verschrikte ik, en viel op mijn aangezicht. Toen zei hij tot mij: Versta, u mensenkind! want dit gezicht zal zijn tot de tijd van het einde.
18 Als hij nu met mij sprak, viel ik in een diepen slaap op mijn aangezicht ter aarde; toen roerde hij mij aan, en hij stelde mij op mijn standplaats.
19 En hij zei: Zie, ik zal u te kennen geven, wat er gebeuren zal ten einde van deze gramschap; want ter bestemder tijd zal het einde zijn.
20 De ram met de twee hoornen, die u gezien hebt, zijn de koningen van de Meden en van de Perzen.
21 Die harige bok nu, is de koning van Griekenland; en de grote hoorn, welke tussen zijn ogen is, is de eerste koning.
22 Dat er nu vier aan zijn plaats stonden, toen hij verbroken was; vier koninkrijken zullen uit dat volk ontstaan, doch niet met zijn kracht.
23 Doch op het laatste huns koninkrijks, als het de afvalligen op het hoogste gebracht zullen hebben, zo zal er een koning staan, stijf van aangezicht, en raadselen verstaande;
24 En zijn kracht zal sterk worden, doch niet door zijn kracht; en hij zal het wonderlijk verderven, en zal geluk hebben, en zal het doen; en hij zal de sterken, veeleer het heilige volk verderven;
25 En door zijn kloekheid zo zal hij de bedriegerij doen gedijen in zijn hand; en hij zal zich in zijn hart verheffen; en in stille rust zal hij er velen verderven, en zal staan tegen de Vorst van de vorsten, doch hij zal zonder hand verbroken worden.
26 Het gezicht nu van avond en morgen, dat er gezegd is, is de waarheid; en u. sluit dit gezicht toe, want er zijn nog vele dagen toe.
27 Toen werd ik, Daniel, zwak, en was enige dagen krank; daarna stond ik op, en deed van de koning werk; en ik was ontzet over dit gezicht; maar niemand merkte het.

9
1 In het eerste jaar van Darius, de zoon van Ahasveros, uit het zaad van de Meden, die koning gemaakt was over het koninkrijk van de Chaldeen;
2 In het eerste jaar van zijn regering, merkte ik, Daniel, in de boeken, dat het getal van de jaren, van die het woord van de HEERE tot de profeet Jeremia geschied was, in het vervullen van de verwoestingen van Jeruzalem, zeventig jaren was.
3 En ik stelde mijn aangezicht tot God, de Heere, om Hem te zoeken met het gebed, en smekingen, met vasten, en zak, en as.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Ik bad dan tot de HEERE, mijn God, en deed belijdenis, en zei: Och Heere! U grote en verschrikkelijke God, Die het verbond en de weldadigheid houdt die, die Hem liefhebben en Zijn geboden houden.
5 Wij hebben gezondigd, en hebben onrecht gedaan, en goddelooslijk gehandeld, en gerebelleerd, met af te wijken van Uw geboden, en van Uw rechten.
6 En wij hebben niet gehoord naar Uw dienstknechten, de profeten, die in Uw Naam spraken tot onze koningen, onze vorsten en onze vaders, en tot al het volk van het land.
7 Bij U, o Heere! is de gerechtigheid, maar bij ons de beschaamdheid van de aangezichten, gelijk het is te deze dage; bij de mannen van Juda, en de inwoners van Jeruzalem, en geheel Israel, die nabij en die verre zijn, in al de landen, waar U ze henengedreven hebt, om hun overtreding, waarmede zij tegen U overtreden hebben.
8 O Heere! bij ons is de beschaamdheid van de aangezichten, bij onze koningen, bij onze vorsten, en bij onze vaders, omdat wij tegen U gezondigd hebben.
9 Bij de Heere, onzen God, zijn de barmhartigheden en vergevingen, alhoewel wij tegen Hem gerebelleerd hebben.
10 En wij hebben van de stem van de HEERE, onzes Gods, niet gehoorzaamd, dat wij in Zijn wetten wandelen zouden, die Hij gegeven heeft voor onze aangezichten, door de hand van Zijn knechten, de profeten.
11 Maar geheel Israel heeft Uw wet overtreden, met af te wijken, dat zij Uwer stem niet gehoorzaamden; daarom is over ons uitgestort die vloek, en die eed, die geschreven is in de wet van Mozes, de knecht Gods, omdat wij tegen Hem gezondigd hebben.
12 En Hij heeft Zijn woorden bevestigd, die Hij gesproken heeft tegen ons, en tegen onze richters, die ons richtten, brengende over ons een groot kwaad, hetwelk niet geschied is onder de gansen hemel, gelijk aan Jeruzalem geschied is.
13 Zoals in de wet van Mozes geschreven is, zo is al dat kwaad over ons gekomen; en wij smeekten het aangezicht van de HEERE, onzes Gods, niet, afkerende van onze ongerechtigheden, en verstandelijk acht gevende op Uw waarheid.
14 Daarom heeft de HEERE over het kwade gewaakt, en Hij heeft het over ons gebracht; want de HEERE, onze God, is rechtvaardig in al Zijn werken, die Hij gedaan heeft, omdat wij Van zijn stem niet gehoorzaamden.
15 En nu, o Heere, onze God! Die Uw volk uit Egypteland gevoerd hebt, met een sterke hand, en hebt U een Naam gemaakt, gelijk hij is te deze dage; wij hebben gezondigd, wij zijn goddeloos geweest.
16 O Heere! naar al Uw gerechtigheden, laat toch Uw toorn en Uw grimmigheid afgekeerd worden van Uw stad Jeruzalem, Uw heiligen berg; want om onzer zonden wil en om onzer vaderen ongerechtigheden, zijn Jeruzalem en Uw volk tot versmaadheid bij allen, die rondom ons zijn.
17 En nu, o onze God! hoor naar het gebed Uws knechts, en naar zijn smekingen; en doe Uw aangezicht lichten over Uw heiligdom, dat verwoest is; om van de HEERE wil.
18 Neig Uw oor, mijn God! en hoor, doe Uw ogen op, en zie onze verwoestingen, en de stad, die naar Uw Naam genoemd is; want wij werpen onze smekingen voor Uw aangezicht niet neder op onze gerechtigheden, maar op Uw barmhartigheden, die groot zijn.
19 O Heere, hoor! o Heere, vergeef! o Heere, merk op en doe het, vertraag het niet! Om Uws Zelfs wil, o mijn God! Want Uw stad, en Uw volk is naar Uw Naam genoemd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Als ik nog sprak, en bad, en beleed mijn zonde, en de zonde van mijn volks van Israel, en mijn smeking nederwierp voor het aangezicht van de HEERE, van mijn Gods, om van de heiligen bergs wil van mijn Gods;
21 Als ik nog sprak in het gebed, zo kwam de man Gabriel, die ik in het begin in een gezicht gezien had, snellijk gevlogen, mij aanrakende, omtrent de tijd van de avondoffers.
22 En hij onderrichtte mij en sprak met mij, en zei: Daniel! nu ben ik uitgegaan, om u de zin te doen verstaan.
23 In het begin uwer smekingen is het woord uitgegaan, en ik ben gekomen, om u dat te kennen te geven; want u bent een zeer gewenst man; versta dan dit woord, en merk op dit gezicht.
24 Zeventig weken zijn bestemd over uw volk, en over uw heilige stad, om de overtreding te sluiten, en om de zonden te verzegelen, en om de ongerechtigheid te verzoenen, en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen, en om het gezicht, en de profeet te verzegelen, en om de heiligheid van de heiligheden te zalven.
25 Weet dan, en versta: van de uitgang van de woords, om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen, tot op Messias, de Vorst, zijn zeven weken, en twee en zestig weken; de straten, en de grachten zullen wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid van de tijden.
26 En na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hem zelven zijn; en een volk van de vorsten, hetwelk komen zal, zal de stad en het heiligdom verderven, en zijn einde zal zijn met een overstromenden vloed, en tot het einde toe zal er krijg zijn, en vastelijk besloten verwoestingen.
27 En hij zal velen het verbond versterken een week; en in de helft van de week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over de gruwelijken vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over de verwoeste.

10
1 In het derde jaar van Kores, de koning van Perzie, werd aan Daniel, wiens naam genoemd werd Beltsazar, een zaak geopenbaard, en die zaak is de waarheid, doch in een gezetten groten tijd; en hij verstond die zaak, en hij had verstand van het gezicht.
2 In die dagen was ik, Daniel, treurende drie weken van de dagen.
3 Begeerlijke spijze at ik niet, en vlees of wijn kwam in mijn mond niet; ook zalfde ik mij gans niet, totdat die drie weken van de dagen vervuld waren.
4 En op de vier en twintigsten dag van de eerste maand, zo was ik aan de oever van de grote rivier, welke is Hiddekel.
5 En ik hief mijn ogen op, en zag, en ziet, er was een Man met linnen bekleed, en Zijn lenden waren omgord met fijn goud van Ufaz.
6 En Zijn lichaam was gelijk een turkoois, en Zijn aangezicht gelijk de gedaante van de bliksems, en Zijn ogen gelijk vurige fakkelen, en Zijn armen en Zijn voeten gelijk de verf van gepolijst koper; en de stem Van zijn woorden was gelijk de stem van een menigte.
7 En ik, Daniel, alleen zag dat gezicht, maar de mannen, die bij mij waren, zagen dat gezicht niet; doch een grote verschrikking viel op hen, en zij vloden, om zich te versteken.
8 Ik dan werd alleen overgelaten, en zag dit grote gezicht, en er bleef in mij geen kracht overig; en mijn sierlijkheid werd aan mij veranderd in een verderving, zodat ik geen kracht behield.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 En ik hoorde de stem Van zijn woorden; en toen ik de stem Van zijn woorden hoorde, zo viel ik in een diepen slaap op mijn aangezicht, met mijn aangezicht ter aarde.
10 En ziet, een hand roerde mij aan, en maakte, dat ik mij bewoog op mijn knieen, en de palmen van mijn handen.
11 En Hij zei tot mij: Daniel, u zeer gewenste man! merk op de woorden, die Ik tot u spreken zal, en sta op uw standplaats, want Ik ben alnu tot u gezonden; en toen Hij dat woord tot mij sprak, stond ik bevende.
12 Toen zei Hij tot mij: Vrees niet, Daniel! want van de eersten dag aan, dat u uw hart begaaft, om te verstaan en om uzelven te verootmoedigen, voor het aangezicht uws Gods, zijn uw woorden gehoord, en om uwer woorden wil ben Ik gekomen.
13 Doch de vorst van de koninkrijks van Perzie stond tegenover Mij een en twintig dagen; en ziet, Michael, een van de eerste vorsten, kwam om Mij te helpen, en Ik werd daar gelaten bij de koningen van Perzie.
14 Nu ben Ik gekomen, om u te doen verstaan, hetgeen uw volk bejegenen zal in het vervolg van de dagen, want het gezicht is nog voor vele dagen.
15 En toen Hij deze woorden met mij sprak, sloeg ik mijn aangezicht ter aarde, en ik werd stom.
16 En ziet, Een, de mensenkinderen gelijk, raakte mijn lippen aan, toen deed ik mijn mond open, en ik sprak, en zei tot Die, Die tegenover mij stond: Mijn Heere! om van de gezichts wil keren zich mijn weeen over mij, zodat ik geen kracht behoude.
17 En hoe kan de knecht van deze mijn Heere spreken met die mijn Heere? Want wat mij aangaat, van nu af bestaat geen kracht in mij, en geen adem is in mij overgebleven.
18 Toen raakte mij wederom aan Een, als in de gedaante van een mens; en Hij versterkte mij.
19 En Hij zei: Vrees niet, u zeer gewenste man! vrede zij u, wees sterk, ja, wees sterk! En terwijl Hij met mij sprak, werd ik versterkt, en zei: Mijn Heere spreke, want U hebt mij versterkt.
20 Toen zei Hij: Weet u. waarom dat Ik tot u gekomen ben? Doch nu zal Ik wederkeren om te strijden tegen de vorst van de Perzen; en als Ik zal uitgegaan zijn, ziet, zo zal de vorst van Griekenland komen.
21 Doch Ik zal u te kennen geven, hetgeen getekend is in het geschrift van de waarheid; en er is niet een, die zich met Mij versterkt tegen deze, dan uw vorst Michael.

11
1 Ik nu, ik stond in het eerste jaar van Darius, de Meder, om hem te versterken en te stijven.
2 En nu, ik zal u de waarheid te kennen geven; ziet, er zullen nog drie koningen in Perzie staan, en de vierde zal verrijkt worden met groten rijkdom, meer dan al de anderen; en nadat hij zich in zijn rijkdom zal versterkt hebben, zal hij ze allen verwekken tegen het koninkrijk van Griekenland.
3 Daarna zal er een geweldig koning opstaan, die met grote heerschappij heersen zal, en hij zal doen naar zijn welgevallen.
4 En als hij zal staan, zal zijn rijk gebroken, en in de vier winden van de hemels verdeeld worden, maar niet aan zijn nakomelingen, ook niet naar zijn heerschappij, waarmede hij heerste; want zijn rijk zal uitgerukt worden, en dat voor anderen, dan deze.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 En de koning van het Zuiden, die een van zijn vorsten is, zal sterk worden; doch een ander zal sterker worden dan hij, en hij zal heersen; zijn heerschappij zal een grote heerschappij zijn.
6 Op het einde nu van sommige jaren, zullen zij zich met elkander bevrienden, en de dochter van de koning van het Zuiden zal komen tot de koning van het Noorden, om billijke voorwaarden te maken; doch zij zal de macht van de arms niet behouden, daarom zal hij, noch zijn arm, niet bestaan; maar zij zal overgegeven worden, en die haar gebracht hebben, en die haar gegenereerd heeft, en die haar gesterkt heeft in die tijden.
7 Doch uit de spruit van haar wortelen zal er een opstaan in zijn staat, die zal met heirkracht komen, en hij zal komen tegen die sterke plaatsen van de koning van het Noorden, en hij zal tegen dezelve doen, en hij zal ze bemachtigen.
8 Ook zal hij hun goden, met hun vorsten, met hun gewenste vaten van zilver en goud, in de gevangenis naar Egypte brengen; en hij zal enige jaren staande blijven boven de koning van het Noorden.
9 Zo zal de koning van het Zuiden in het koninkrijk komen, en hij zal wederom in zijn land trekken.
10 Doch zijn zonen zullen zich in strijd mengen, en zij zullen een menigte van grote heiren verzamelen; en een van hen zal snellijk komen, en als een vloed overstromen en doortrekken; en hij zal wederom komen, en zich in de strijd mengen, tot aan zijn sterke plaats toe.
11 En de koning van het Zuiden zal verbitterd worden, en hij zal uittrekken, en strijden tegen hem, tegen de koning van het Noorden, die ook een grote menigte oprichten zal, doch die menigte zal in zijn hand gegeven worden.
12 Als die menigte zal weggenomen zijn, zal zijn hart zich verheffen, en hij zal er enige tien duizenden neervellen; evenwel zal hij niet gesterkt worden.
13 Want de koning van het Noorden zal wederkeren, en hij zal een groter menigte dan de eerste was, oprichten; en aan het einde van de tijden van de jaren, zal hij snellijk komen met een grote heirkracht, en met groot goed.
14 Ook zullen er in die tijden velen opstaan tegen de koning van het Zuiden; en de scheurmakers uws volks zullen verheven worden, om het gezicht te bevestigen, doch zij zullen vallen.
15 En de koning van het Noorden zal komen, en een wal opwerpen, en vaste steden innemen; en de armen van het Zuiden zullen niet bestaan, noch zijn uitgelezen volk, ja, er zal geen kracht zijn om te bestaan.
16 Maar hij, die tegen hem komt, zal doen naar zijn welgevallen, en niemand zal voor zijn aangezicht bestaan; hij zal ook staan in het land van de sieraads, en de verderving zal in zijn hand wezen.
17 En hij zal zijn aangezicht stellen, om met de kracht zijns gansen rijks te komen, en hij zal billijke voorwaarden medebrengen, en hij zal het doen; want hij zal hem een dochter van de vrouwen geven, om haar te verderven, maar zij zal niet vast staan, en zij zal voor hem niet zijn.
18 Daarna zal hij zijn aangezicht tot de eilanden keren, en hij zal er vele innemen; doch een overste zal zijn smaad tegen hem doen ophouden, behalve dat hij zijn smaad op hem zal doen wederkeren.
19 En hij zal zijn aangezicht keren naar de sterkten zijns lands, en hij zal aanstoten, en vallen, en niet gevonden worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 En in zijn staat zal er een opstaan, doende een geldeiser doortrekken, in koninklijke heerlijkheid; maar hij zal in enige dagen gebroken worden, nochtans niet door toornigheden, noch door oorlog.
21 Daarna zal er een verachte in zijn staat staan, denwelken men de koninklijke waardigheid niet zal geven; doch hij zal in stilheid komen, en het koninkrijk door vleierijen bemachtigen.
22 En de armen van de overstroming zullen overstroomd worden van voor zijn aangezicht, en zij zullen gebroken worden, en ook de vorst van de verbonds.
23 En na de vereniging met hem zal hij bedrog plegen, en hij zal optrekken, en hij zal met weinig volks gesterkt worden.
24 Met stilheid zal hij ook in de vette plaatsen van de landschappen komen, en hij zal doen, dat zijn vaders, of de vaders van zijn vaderen, niet gedaan hebben; roof, en buit, en goederen, zal hij onder hen uitstrooien, en hij zal tegen de vastigheden zijn gedachten denken, doch tot een zekeren tijd toe.
25 En hij zal zijn kracht en zijn hart verwekken tegen de koning van het Zuiden, met een grote heirkracht; en de koning van het Zuiden zal zich in de strijd mengen met een grote en zeer machtige heirkracht; doch hij zal niet bestaan, want zij zullen gedachten tegen hem denken.
26 En die de stukken van zijn spijze zullen eten, zullen hem breken, en de heirkracht deszelven zal overstromen, en vele verslagenen zullen vallen.
27 En het hart van beide deze koningen zal wezen om kwaad te doen, en aan een tafel zullen zij leugen spreken; en het zal niet gelukken, want het zal nog een einde hebben ter bestemder tijd.
28 En hij zal in zijn land wederkeren met groot goed, en zijn hart zal zijn tegen het heilig verbond; en hij zal het doen, en wederkeren in zijn land.
29 Ter bestemder tijd zal hij wederkeren, en tegen het Zuiden komen, doch het zal niet zijn gelijk de eerste, noch gelijk de laatste reize.
30 Want er zullen schepen van Chittim tegen hem komen, daarom zal hij met smart bevangen worden, en hij zal wederkeren, en gram worden tegen het heilig verbond, en hij zal het doen; want wederkerende zal hij acht geven op de verlaters van de heiligen verbonds.
31 En er zullen armen uit hem ontstaan, en zij zullen het heiligdom ontheiligen, en de sterkte, en zij zullen het gedurige offer wegnemen, en een verwoestenden gruwel stellen.
32 En die goddelooslijk handelen tegen het verbond, zal hij doen huichelen door vleierijen; maar het volk, die hun God kennen, zullen zij grijpen, en zullen het doen.
33 En de leraars van de volks zullen er velen onderwijzen, en zij zullen vallen door het zwaard en door vlam, door gevangenis en door beroving, vele dagen.
34 Als zij nu zullen vallen, zullen zij met een kleine hulp geholpen worden; doch velen zullen zich door vleierijen tot hen vervoegen.
35 En van de leraars zullen er sommigen vallen, om hen te louteren en te reinigen, en wit te maken, tot de tijd van het einde toe; want het zal nog zijn voor een bestemden tijd.
36 En die koning zal doen naar zijn welgevallen, en hij zal zichzelf verheffen, en groot maken boven allen God, en hij zal tegen de God van de goden wonderlijke dingen spreken; en hij zal voorspoedig zijn, totdat de gramschap voleind zij, want het is vastelijk besloten, het zal gebeuren.
37 En op de goden van zijn vaderen zal hij geen acht geven, noch op de begeerte van de vrouwen; hij zal ook op geen God acht geven, maar hij zal zich boven alles groot maken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

38 En hij zal de god Mauzzim in zijn standplaats eren; namelijk de god, welken zijn vaders niet gekend hebben, zal hij eren met goud, en met zilver, en met kostelijk gesteente, en met gewenste dingen.
39 En hij zal de vastigheden van de sterkten maken met de vreemden god; hen die hij kennen zal, zal hij de eer vermenigvuldigen, en hij zal ze doen heersen over velen, en hij zal het land uitdelen om prijs.
40 En op de tijd van het einde, zal de koning van het Zuiden tegen hem met hoornen stoten; en de koning van het Noorden zal tegen hem aanstormen, met wagens, en met ruiteren, en met vele schepen; en hij zal in de landen komen, en hij zal ze overstromen en doortrekken.
41 En hij zal komen in het land van de sieraads, en vele landen zullen ter neergeworpen worden; doch deze zullen zijn hand ontkomen, Edom en Moab, en de eerstelingen van de kinderen Ammons.
42 En hij zal zijn hand aan de landen leggen, ook zal het land van Egypte niet ontkomen.
43 En hij zal heersen over de verborgen schatten van goud en van zilver, en over al de gewenste dingen van Egypte; en die van Libye, en de Moren zullen in zijn gangen wezen.
44 Maar de geruchten van het Oosten en van het Noorden zullen hem verschrikken; daarom zal hij uittrekken met grote grimmigheid om velen te verdelgen en te verbannen.
45 En hij zal de tenten van zijn paleis planten tussen de zeeen aan de berg van de heiligen sieraads; en hij zal tot zijn einde komen, en zal geen helper hebben.

12
1 En te dier tijd zal Michael opstaan, die grote vorst, die voor de kinderen uws volks staat, als het zulk een tijd van de benauwdheid zijn zal, als er niet geweest is, sinds dat er een volk geweest is, tot op die tijd toe; en te dier tijd zal uw volk verlost worden, al wie gevonden wordt geschreven te zijn in het boek.
2 En velen van die, die in het stof van de aarde slapen, zullen ontwaken, deze ten eeuwigen leven, en genen tot versmaadheden, en tot eeuwige afgrijzing.
3 De leraars nu zullen blinken, als de glans van de uitspansels, en die er velen rechtvaardigen, gelijk de sterren, altoos en eeuwiglijk.
4 En u. Daniel! sluit deze woorden toe, en verzegel dit boek, tot de tijd van het einde; velen zullen het naspeuren, en de wetenschap zal vermenigvuldigd worden.
5 En ik, Daniel, zag, en ziet, er stonden twee anderen, de een aan deze zijde van de oever van de rivier, en de ander aan gene zijde van de oever van de rivier.
6 En hij zei tot de Man, bekleed met linnen, Die boven op het water van de rivier was: Tot hoe lang zal het zijn, dat er een einde van deze wonderen zal wezen?
7 En ik hoorde die Man, bekleed met linnen, Die boven op het water van de rivier was, en Hij hief Zijn rechter hand en Zijn linkerhand op naar de hemel, en zwoer bij Die, Die eeuwiglijk leeft, dat na een bestemden tijd, bestemde tijden, en een helft, en als Hij zal voleind hebben te verstrooien de hand van de heiligen volks, al deze dingen voleind zullen worden.
8 Dit hoorde ik, doch ik verstond het niet; en ik zei: Mijn Heere! wat zal het einde zijn van deze dingen?
9 En Hij zei: Ga henen, Daniel! want deze woorden zijn toegesloten en verzegeld tot de tijd van het einde.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Velen zullen er gereinigd en wit gemaakt, en gelouterd worden; doch de goddelozen zullen goddelooslijk handelen, en geen van de goddelozen zullen het verstaan, maar de verstandigen zullen het verstaan.
11 En van die tijd af, dat het gedurig offer zal weggenomen, en de verwoestende gruwel zal gesteld zijn, zullen zijn duizend tweehonderd en negentig dagen.
12 Gelukkig is hij, die verwacht en raakt tot duizend driehonderd vijf en dertig dagen.
13 Maar u. ga henen tot het einde, want u zult rusten, en zult opstaan in uw lot, in het einde van de dagen.

EZRA

1
1 In het eerste jaar nu van Kores, koning van Perzie, opdat volbracht werd het woord van de HEERE, uit de mond van Jeremia, verwekte de HEERE de geest van Kores, koning van Perzie, dat hij een stem liet doorgaan door zijn gehele koninkrijk, zelfs ook in geschrift, en zei::
2 Zo zegt Kores, koning van Perzie: De HEERE, de God van de hemels, heeft mij alle koninkrijken van de aarde gegeven; en Hij heeft mij bevolen Hem een huis te bouwen te Jeruzalem, hetwelk in Juda is.
3 Wie is onder u van al Zijn volk? Zijn God zij met hem, en hij trekke op naar Jeruzalem, dat in Juda is, en hij bouwe het huis van de HEERE, van de Gods van Israel; Hij is de God, Die te Jeruzalem woont.
4 En al wie achterblijven zou in enige plaatsen, waar hij als vreemdeling verkeert, die zullen de lieden van zijn plaats bevorderlijk zijn met zilver, en met goud, en met have, en met beesten; benevens een vrijwillige gave, voor het huis Gods, Die te Jeruzalem woont.
5 Toen maakten zich op de hoofden van de vaderen van Juda en Benjamin, en de priesters en de Levieten, benevens een ieder, wiens geest God verwekte, dat zij optrokken om te bouwen het huis van de HEERE, die te Jeruzalem woont.
6 Allen nu, die rondom hen waren, sterkten hun handen met zilveren vaten, met goud, met have, en met beesten, en met kostelijkheden; behalve alles, wat vrijwillig gegeven werd.
7 Ook bracht de koning Kores uit, de vaten van het huis van de HEERE, die Nebukadnezar uit Jeruzalem had uitgevoerd, en had gesteld in het huis zijn God.
8 En Kores, de koning van Perzie, bracht ze uit door de hand van Mithredath, de schatmeester, die ze aan Sesbazar, de vorst van Juda, toetelde.
9 En dit is hun getal: dertig gouden bekkens, duizend zilveren bekkens, negen en twintig messen;
10 Dertig gouden bekers, vierhonderd en tien andere zilveren bekers; andere vaten, duizend.
11 Alle vaten van goud en van zilver waren vijf duizend en vierhonderd; deze alle voerde Sesbazar op, met degenen, die van de gevangenis opgevoerd werden, van Babel naar Jeruzalem.

2
1 Dit zijn de kinderen van dat landschap, die optogen uit de gevangenis, van de weggevoerden, die Nebukadnezar, koning van Babel, weggevoerd had naar Babel, die naar Jeruzalem en Juda zijn wedergekeerd, een ieder naar zijn stad;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 welken kwamen met Zerubbabel, Jesua, Nehemia, Seraja, Reelaja, Mordechai, Bilsan, Mizpar, Bigvai, Rehum en Baena. Dit is het getal van de mannen van de volks van Israel.
3 De kinderen van Paros, twee duizend honderd twee en zeventig.
4 De kinderen van Sefatja, driehonderd twee en zeventig.
5 De kinderen van Arach, zevenhonderd vijf en zeventig.
6 De kinderen van Pahath-moab, van de kinderen van Jesua-joab, twee duizend achthonderd en twaalf.
7 De kinderen van Elam, duizend tweehonderd vier en vijftig.
8 De kinderen van Zatthu, negenhonderd vijf en veertig.
9 De kinderen van Zakkai, zevenhonderd zestig.
10 De kinderen van Bani, zeshonderd twee en veertig.
11 De kinderen van Bebai, zeshonderd drie en twintig.
12 De kinderen van Azgad, duizend tweehonderd twee en twintig.
13 De kinderen van Adonikam, zeshonderd zes en zestig.
14 De kinderen van Bigvai, twee duizend zes en vijftig.
15 De kinderen van Adin, vierhonderd vier en vijftig.
16 De kinderen van Ater, van Hizkia, acht en negentig.
17 De kinderen van Bezai, driehonderd drie en twintig.
18 De kinderen van Jora, honderd en twaalf.
19 De kinderen van Hasum, tweehonderd drie en twintig.
20 De kinderen van Gibbar, vijf en negentig.
21 De kinderen van Bethlehem, honderd drie en twintig.
22 De mannen van Netofa, zes en vijftig.
23 De mannen van Anathoth, honderd acht en twintig.
24 De kinderen van Azmaveth, twee en veertig.
25 De kinderen van Kirjath-arim, Cefira en Beeroth, zevenhonderd drie en veertig.
26 De kinderen van Rama en Gaba, zeshonderd een en twintig.
27 De mannen van Michmas, honderd twee en twintig.
28 De mannen van Beth-el en Ai, tweehonderd drie en twintig.
29 De kinderen van Nebo, twee en vijftig.
30 De kinderen van Magbis, honderd zes en vijftig.
31 De kinderen van de anderen Elam, duizend tweehonderd vier en vijftig.
32 De kinderen van Harim, driehonderd en twintig.
33 De kinderen van Lod, Hadid en Ono, zevenhonderd vijf en twintig.
34 De kinderen van Jericho, driehonderd vijf en veertig.
35 De kinderen van Senaa, drie duizend zeshonderd en dertig.
36 De priesters. De kinderen van Jedaja, van het huis van Jesua, negenhonderd drie en zeventig.
37 De kinderen van Immer, duizend twee en vijftig.
38 De kinderen van Pashur, duizend tweehonderd zeven en veertig.
39 De kinderen van Harim, duizend en zeventien.
40 De Levieten. De kinderen van Jesua en Kadmiel, van de kinderen van Hodavja, vier en zeventig.
41 De zangers. De kinderen van Asaf honderd acht en twintig.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

42 De kinderen van de poortiers. De kinderen van Sallum, de kinderen van Ater, de kinderen van Talmon, de kinderen van Akkub, de kinderen van Hatita, de kinderen van Sobai; deze allen waren honderd negen en dertig.
43 De Nethinim. De kinderen van Ziha, de kinderen van Hasufa, de kinderen van Tabbaoth;
44 De kinderen van Keros, de kinderen van Siaha, de kinderen van Padon;
45 De kinderen van Lebana, de kinderen van Hagaba, de kinderen van Akkub;
46 De kinderen van Hagab, de kinderen van Samlai, de kinderen van Hanan;
47 De kinderen van Giddel, de kinderen van Gahar, de kinderen van Reaja;
48 De kinderen van Rezin, de kinderen van Nekoda, de kinderen van Gazzam;
49 De kinderen van Uza, de zonen van Paseah, de kinderen van Bezai;
50 De kinderen van Asna, de kinderen van de Mehunim, de kinderen van de Nefusim;
51 De kinderen van Bakbuk, de kinderen van Hakufa, de kinderen van Harhur;
52 De kinderen van Bazluth, de kinderen van Mehida, de kinderen van Harsa;
53 De kinderen van Barkos, de kinderen van Sisera, de kinderen van Thamah;
54 De kinderen van Neziah, de kinderen van Hatifa.
55 De kinderen van de knechten van Salomo. De kinderen van Sotai, de kinderen van Sofereth, de kinderen van Peruda;
56 De kinderen van Jaala, de kinderen van Darkon, de kinderen van Giddel;
57 De kinderen van Sefatja, de kinderen van Hattil, de kinderen van Pocheret-hazebaim, de kinderen van Ami.
58 Al de Nethinim, en de kinderen van de knechten van Salomo, waren driehonderd twee en negentig.
59 Deze gingen ook op van Tel-melah, Tel-harsa, Cherub, Addan en Immer; doch zij konden hunner vaderen huis en hun zaad niet bewijzen, of zij uit Israel waren.
60 De kinderen van Delaja, de kinderen van Tobia, de kinderen van Nekoda, zeshonderd twee en vijftig.
61 En van de kinderen van de priesters, de kinderen van Habaja, de kinderen van Koz, de kinderen van Barzillai, die van de dochters van Barzillai, de Gileadiet, een vrouw genomen had, en naar hun naam genoemd was.
62 Deze zochten hun register, onder degenen, die in het geslachtsregister gesteld waren, maar zij werden niet gevonden; daarom werden zij als onreinen van het priesterdom geweerd.
63 En Hattirsatha zei tot hen, dat zij van de heiligste dingen niet zouden eten, totdat er een priester stond met urim en met thummim.
64 Deze gehele gemeente te zamen was twee en veertig duizend driehonderd en zestig.
65 Behalve hun knechten en hun maagden, die waren zeven duizend driehonderd zeven en dertig; en zij hadden tweehonderd zangers en zangeressen.
66 Hun paarden waren zevenhonderd zes en dertig; hun muildieren, tweehonderd vijf en veertig;
67 Hun kemelen, vierhonderd vijf en dertig; de ezelen, zes duizend zevenhonderd en twintig.
68 En sommigen van de hoofden van de vaderen, als zij kwamen ten huize van de HEERE, die te Jeruzalem woont, gaven vrijwilliglijk ten huize Gods, om dat te zetten op zijn vaste plaats.
69 Zij gaven naar hun vermogen tot de schat van de werks, aan goud, een en zestig duizend drachmen, en aan zilver, vijf duizend ponden, en honderd priesterrokken.
70 En de priesters en de Levieten, en sommigen uit het volk, zo de zangers als de poortiers, en de Nethinim woonden in hun steden, en gans Israel in zijn steden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3
1 Toen nu de zevende maand aankwam, en de kinderen Israels in de steden waren, verzamelde zich het volk, als een enig man, te Jeruzalem.
2 En Jesua, de zoon van Jozadak, maakte zich op, en zijn broers, de priesters en Zerubbabel, de zoon van Sealthiel, en zijn broers, en zij bouwden het altaar van de Gods van Israel, om daarop brandoffers te offeren, gelijk geschreven is in de wet van Mozes, de man Gods.
3 En zij vestigden het altaar op zijn stelling, maar met verschrikking, die over hen was, vanwege de volken van de landen; en zij offerden daarop brandoffers de HEERE, brandoffers van de morgens en van de avonds.
4 En zij hielden het feest van de loofhutten, gelijk geschreven is; en zij offerden brandoffers dag bij dag in getal, naar het recht, van elk dagelijks op zijn dag.
5 Daarna ook het gedurig brandoffer, en van de nieuwe maanden, en van alle gezette hoogtijden van de HEERE, die geheiligd waren; ook van een ieder, die een vrijwillige offerande de HEERE vrijwilliglijk offerde.
6 Van de eersten dag af van de zevende maand begonnen zij de HEERE brandoffers te offeren; doch de grond van de tempel van de HEERE was niet gelegd.
7 Zo gaven zij geld aan de houwers en werkmeesters, ook spijs en drank, en olie aan de Sidoniers en aan de Tyriers, om cederenhout van de Libanon te brengen aan de zee naar Jafo, naar de vergunning van Kores, koning van Perzie, aan hen.
8 In het tweede jaar nu hunner aankomst ten huize Gods te Jeruzalem, in de tweede maand, begonnen Zerubbabel, de zoon van Sealthiel, en Jesua, de zoon van Jozadak, en de overige hunner broers, de priesters en de Levieten, en allen, die uit de gevangenis te Jeruzalem gekomen waren; en zij stelden de Levieten, van twintig jaren oud en daarboven, om opzicht te nemen over het werk van van de HEERE huis.
9 Toen stond Jesua, zijn zonen en zijn broers, en Kadmiel met zijn zonen, kinderen van Juda, als een man, om opzicht te hebben over degenen, die het werk deden aan het huis Gods, met de zonen van Henadad, hun zonen en hun broers, de Levieten.
10 Als nu de bouwlieden de grond van de tempel leiden, zo stelden zij de priesters, aangekleed zijnde, met trompetten, en de Levieten, Asafs zonen, met cimbalen, om de HEERE te loven, naar de instelling van David, de koning van Israel.
11 En zij zongen bij beurten, met de HEERE te loven en te danken, dat Hij goed is, dat Zijn weldadigheid tot in eeuwigheid is over Israel. En al het volk juichte met groot gejuich, als men de HEERE loofde over de grondlegging van het huis van de HEERE.
12 Maar velen van de priesters, en de Levieten, en hoofden van de vaderen, die oud waren, die het eerste huis gezien hadden, dit huis in zijn grondlegging voor hun ogen zijnde, weenden met luider stem; maar velen verhieven de stem met gejuich en met vreugde.
13 Zodat het volk niet onderkende de stem van het gejuich van de vreugde, van de stem van de geweens van het volk; want het volk juichte met groot gejuich, dat de stem tot van verre gehoord werd.

4
1 Toen nu de wederpartijders van Juda en Benjamin hoorden, dat de kinderen van de gevangenis de HEERE, de God Israels, de tempel bouwden;
2 Zo kwamen zij aan tot Zerubbabel, en tot de hoofden van de vaderen, en zeiden tot hen: Laat ons met u bouwen, want wij zullen uw God zoeken, gelijk u lieden; ook hebben wij Hem

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

geofferd sinds de dagen van Esar-haddon, de koning van Assur, die ons herwaarts heeft doen optrekken.
3 Maar Zerubbabel, en Jesua, en de overige hoofden van de vaderen van Israel zeiden tot hen: Het betaamt niet, dat u lieden en wij onzen God een huis bouwen; maar wij alleen zullen het de HEERE, de God Israels, bouwen, zoals de koning Kores, koning van Perzie, ons geboden heeft.
4 Evenwel maakte het volk van de lands de handen van de volks van Juda slap, en verstoorde hen in het bouwen;
5 En zij huurden tegen hen raadslieden, om hun raad te vernietigen, al de dagen van Kores, koning van Perzie, tot aan het koninkrijk van Darius, de koning van Perzie.
6 En onder het koninkrijk van Ahasveros, in het begin zijns koninkrijks, schreven zij een aanklacht tegen de inwoners van Juda en Jeruzalem.
7 En in de dagen van Arthahsasta schreef Bislam, Mithredath, Tabeel, en de overigen van zijn gezelschap, aan Arthahsasta, koning van Perzie; en de schrift van de briefs was in het Syrisch geschreven, en in het Syrisch uitgelegd.
8 Rehum, de kanselier, en Simsai, de schrijver, schreven een brief tegen Jeruzalem, aan de koning Arthahsasta, op deze manier:
9 Toen Rehum, de kanselier, en Simsai, de schrijver, en de overigen van hun gezelschap, de Dinaieten, de Afarsathchieten, de Tarpelieten, de Afarsieten, de Archevieten, de Babyloniers, de Susanchieten, de Dehavieten, de Elamieten,
10 En de overige volkeren, die de grote en vermaarde Asnappar heeft vervoerd, en doen wonen in de stad van Samaria, ook de overigen, aan deze zijde van de rivier, en op zulken tijd.
11 Dit is een afschrift van de brief, die zij aan hem, aan de koning Arthahsasta, zonden: Uw knechten, de mannen aan deze zijde van de rivier, en op zulke tijd.
12 De koning zij bekend, dat de Joden, die van u zijn opgetogen, tot ons gekomen zijn te Jeruzalem, bouwende die rebelse en die boze stad, waarvan zij de muren voltrekken, en de fondamenten samenvoegen.
13 Zo zij nu de koning bekend, indien dezelve stad zal worden opgebouwd, en de muren voltrokken, dat zij de cijns, ouden impost, en tol niet zullen geven, en u zult aan de inkomsten van de koningen schade aanbrengen.
14 Nu, omdat wij salaris uit het paleis trekken, en het ons niet betaamt van de koning oneer te zien, daarom hebben wij gezonden, en dit de koning bekend gemaakt;
15 Opdat men zoeke in het boek van de kronieken uwer vaderen, zo zult u vinden in het boek van de kronieken, en weten, dat dezelve stad een rebelse stad geweest is, en de koningen en landschappen schade aanbrengende, en dat zij daarbinnen afval gesticht hebben, van oude tijden af; daarom is dezelve stad verwoest.
16 Wij maken dan de koning bekend, dat, zo dezelve stad zal worden opgebouwd, en haar muren voltrokken, u daardoor geen deel zult hebben aan deze zijde van de rivier.
17 De koning zond antwoord aan Rehum, de kanselier, en Simsai, de schrijver, en de overigen van hun gezelschappen, die te Samaria woonden; veeleer aan de overigen van deze zijde van de rivier aldus: Vrede, en op zulken tijd.
18 De brief, die u aan ons geschikt hebt, is duidelijk voor mij gelezen.
19 En als van mij bevel gegeven was, hebben zij gezocht en gevonden, dat dezelve stad zich van oude tijden af tegen de koningen heeft verheven, en rebellie en afval daarin gesticht is.
20 Ook zijn er machtige koningen geweest over Jeruzalem, die geheerst hebben overal aan gene zijde van de rivier; en hun is cijns, oude impost en tol gegeven.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Geeft dan nu bevel, om die mannen te beletten, dat die stad niet opgebouwd worde, totdat van mij bevel zal worden gegeven.
22 Weest gewaarschuwd, van feil in deze te begaan; waarom zou het verderf tot schade van de koningen aanwassen?
23 Toen, van dat het afschrift van de brief van de koning Arthahsasta voor Rehum, en Simsai, de schrijver, en hun gezelschappen gelezen was, gingen zij in haast naar Jeruzalem tot de Joden, en beletten hen met arm en geweld.
24 Toen hield het werk op van het huis Gods, Die te Jeruzalem woont, ja, het hield op tot in het tweede jaar van het koninkrijk van Darius, de koning van Perzie.

5
1 Haggai nu, de profeet, en Zacharia, de zoon van Iddo, profeteerden tot de Joden, die in Juda en te Jeruzalem waren; in de naam Gods van Israel profeteerden zij tot hen.
2 Toen maakten zich op Zerubbabel, de zoon van Sealthiel, en Jesua, de zoon van Jozadak, en begonnen te bouwen het huis Gods, Die te Jeruzalem woont; en met hen de profeten Gods, die hen ondersteunden.
3 Te dier tijd kwam tot hen Thathnai, de landvoogd aan deze zijde van de rivier, en Sthar-boznai, en hun gezelschap, en zeiden aldus tot hen: Wie heeft u bevel gegeven dit huis te bouwen, en deze muur te voltrekken?
4 Toen zeiden wij aldus tot hen, en welke de namen waren van de mannen, die dit gebouw bouwden.
5 Doch het oog huns Gods was over de oudsten van de Joden, dat zij hun niet beletten, totdat de zaak aan Darius kwam, en zij alsdan daarover een brief weerbrachten.
6 Afschrift van de brief, die Thathnai, de landvoogd aan deze zijde van de rivier, met Sthar-boznai, en zijn gezelschap, de Afarsechaieten, die aan deze zijde van de rivier waren, aan de koning Darius zond.
7 Zij zonden een verhaal aan hem; en daarin was aldus geschreven: De koning Darius zij alle vrede.
8 De koning zij bekend, dat wij getogen zijn naar het landschap Juda, ten huize van de groten Gods, hetwelk gebouwd wordt met grote stenen, en het hout wordt geleid in de wanden; en datzelve werk wordt ras gedaan, en gaat voorspoediglijk door hun handen voort.
9 Toen hebben wij denzelven oudsten gevraagd, en aldus tot hen gezegd: Wie heeft u bevel gegeven dit huis te bouwen, en deze muur te voltrekken?
10 Wijders hebben wij hun ook hun namen afgevraagd, dat wij ze u bekend maakten; dat wij mochten overschrijven de namen van de mannen, die hoofden onder hen zijn.
11 En zij hebben ons dusdanig antwoord wedergegeven, en zei:: Wij zijn knechten van de God van de hemels en van de aarde, en bouwen het huis, dat vele jaren voor deze is gebouwd geweest; want een groot koning van Israel had het gebouwd en voltrokken.
12 Maar nadat onze vaders de God van de hemels hadden vertoornd, heeft Hij hen gegeven in de hand van Nebukadnezar, de koning van Babel, de Chaldeer; die dat huis heeft vernield, en het volk naar Babel weggevoerd.
13 Doch in het eerste jaar van Kores, koning van Babel, heeft de koning Kores bevel gegeven dit huis Gods te bouwen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 Ja, de vaten van Gods huis, welke van goud en zilver waren, die Nebukadnezar uit de tempel, die te Jeruzalem was, had weggenomen en dezelve gebracht in de tempel van Babel, die heeft de koning Kores uitgehaald uit de tempel van Babel, en zij zijn gegeven aan een, wiens naam was Sesbazar, die hij tot een landvoogd had gesteld.
15 En hij zei tot hem: Neem deze vaten, ga ze afvoeren in de tempel, die te Jeruzalem is, en laat het huis Gods gebouwd worden op zijn plaats.
16 Toen kwam dezelve Sesbazar; hij leide de fondamenten van het huis Gods, Die te Jeruzalem woont; en er is van toen af tot nu toe gebouwd, doch niet volbracht.
17 Zo het dan nu de koning goeddunkt, laat er gezocht worden in het schathuis van de koning daar, dat te Babel is, of het zij, dat een bevel van de koning Kores gegeven zij, om dit huis Gods te Jeruzalem te bouwen; en dat men van de koning believen hiervan tot ons zende.

6
1 Toen gaf de koning Darius bevel; en zij zochten in de kanselarij, waar de schatten waren weggelegd, in Babel.
2 En te Achmetha, in de burcht, die in het landschap Medie is, werd een rol gevonden; en daarin was aldus geschreven: GEDACHTENIS;
3 In het eerste jaar van de koning Kores, gaf de koning Kores dit bevel: Het huis Gods te Jeruzalem, dat huis zal gebouwd worden, ter plaatse, waar zij offeranden offeren, en de fondamenten daarvan zullen zwaar zijn; zijn hoogte van zestig ellen, en zijn breedte van zestig ellen;
4 Met drie rijen van groten steen, en een rij van nieuw hout; en de onkosten zullen uit van de koning huis gegeven worden.
5 Daartoe zal men ook de gouden en zilveren vaten van het huis Gods, die Nebukadnezar uit de tempel, die te Jeruzalem was, heeft weggevoerd, en naar Babel gebracht, weergeven, dat zij gaan naar de tempel, die te Jeruzalem is, aan zijn plaats, en men zal ze afvoeren ten huize Gods.
6 Nu, u Thathnai, landvoogd aan gene zijde van de rivier, u Sthar-boznai, met uw gezelschap, u Afarsechaieten, die aan gene zijde van de rivier bent, weest verre van daar!
7 Laat hen aan de arbeid van dit huis Gods; dat de landvoogd van de Joden en de oudsten van de Joden dit huis Gods bouwen aan zijn plaats.
8 Ook wordt mij mij bevel gegeven, wat u lieden doen zult aan de oudsten van deze Joden, om dit huis Gods te bouwen; te weten, dat uit van de koning goederen, van de cijns aan gene zijde van de rivier, de onkosten deze mannen spoediglijk gegeven worden, opdat men hen niet belette.
9 En wat nodig is, als jonge runderen, en rammen, en lammeren, tot brandoffers aan de God van de hemels, tarwe, zout, wijn en olie, naar het zeggen van de priesters, die te Jeruzalem zijn, dat het hun dag bij dag gegeven worde, dat er geen feil zij;
10 Opdat zij offeranden van liefelijken reuk aan de God van de hemels offeren, en bidden voor het leven van de koning en van zijn kinderen.
11 Voorts wordt bevel van mij gegeven, dat al degene, die dit woord zal veranderen, een hout uit zijn huis zal gerukt en opgericht worden, waaraan hij zal worden opgehangen; en zijn huis zal om diens wille tot een drekhoop gemaakt worden.
12 De God nu, die Zijn Naam daar heeft doen wonen, werpe ter neder alle koningen en volken, die hun hand zullen uitstrekken, om te veranderen en te verderven dit huis Gods, dat te Jeruzalem is. Ik, Darius, heb het bevel gegeven, dat het spoediglijk gedaan worde.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Toen deden Thathnai, de landvoogd aan gene zijde van de rivier, Sthar-boznai, en hun gezelschap, spoediglijk zo, naar hetgeen de koning Darius gezonden had.
14 En de oudsten van de Joden bouwden en gingen voorspoediglijk voort, door de profetie van de profeet Haggai en Zacharia, de zoon van Iddo; en zij bouwden en voltrokken het, naar het bevel van de God Israels, en naar het bevel van Kores, en Darius, en Arthahsasta, koning van Perzie.
15 En dit huis werd volbracht op de derden dag van de maand Adar; datzelve was het zesde jaar van het koninkrijk van de koning Darius.
16 En de kinderen Israels, de priesters en Levieten, en de overige kinderen van de gevangenis deden de inwijding van dit huis Gods met vreugde.
17 En zij offerden, ter inwijding van dit huis Gods, honderd runderen, tweehonderd rammen, vierhonderd lammeren en twaalf geitenbokken, ten zondoffer voor gans Israel, naar het getal van de stammen Israels.
18 En zij stelden de priesters in hun onderscheidingen, en de Levieten in hun verdelingen, tot de dienst Gods, Die te Jeruzalem is, naar het voorschrift van de boeken van Mozes.
19 Ook hielden de kinderen van de gevangenis het Pascha, op de veertienden van de eerste maand.
20 Want de priesters en de Levieten hadden zich gereinigd als een enig man; zij waren allen rein; en zij slachtten het Pascha voor alle kinderen van de gevangenis, en voor hun broers, de priesters, en voor zichzelf.
21 Zo aten de kinderen Israels, die uit de gevangenis wedergekomen waren, veeleer al wie zich van de onreinheid van de heidenen van de lands tot hen afgezonderd had, om de HEERE, de God Israels, te zoeken.
22 En zij hielden het feest van de ongezuurde broden zeven dagen, met blijdschap; want de HEERE had hen verblijd, en het hart van de koning van Assur tot hen gewend, om hun handen te sterken in het werk van het huis Gods, van de Gods van Israel.

7
1 Na deze geschiedenissen nu, in het koninkrijk van Arthahsasta, koning van Perzie: Ezra, de zoon van Seraja, de zoon van Azarja, de zoon van Hilkia,
2 De zoon van Sallum, de zoon van Zadok, de zoon van Ahitub,
3 De zoon van Amarja, de zoon van Azarja, de zoon van Merajoth,
4 De zoon van Zerahja, de zoon van Uzzi, de zoon van Bukki,
5 De zoon van Abisua, de zoon van Pinehas, de zoon van Eleazar, de zoon van Aaron, de hoofdpriester.
6 Deze Ezra trok op uit Babel; en hij was een vaardig schriftgeleerde in de wet van Mozes, die de HEERE, de God Israels, gegeven heeft; en de koning gaf hem, naar de hand van de HEERE, zijn God, over hem, al zijn verzoek.
7 Ook sommigen van de kinderen Israels, en van de priesters en de Levieten, en de zangers, en de poortiers, en de Nethinim, gingen op naar Jeruzalem, in het zevende jaar van de koning Arthahsasta.
8 En hij kwam te Jeruzalem in de vijfde maand; dat was het zevende jaar dezes konings.
9 Want op de eersten van de eerste maand was het begin van de optocht uit Babel, en op de eersten van de vijfde maand kwam hij te Jeruzalem, naar de goede hand zijn God over hem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Want Ezra had zijn hart gericht, om de wet van de HEERE te zoeken en te doen, en om in Israel te leren de inzettingen en de rechten.
11 Dit is nu het afschrift van de briefs, die de koning Arthahsasta gaf aan Ezra, de priester, de schriftgeleerde; de schriftgeleerde van de woorden van de geboden van de HEERE, en Zijn inzettingen over Israel:
12 Arthahsasta koning van de koningen, aan Ezra, de priester, de schriftgeleerde van de wet van de God van de hemels, volkomen vrede en op zulken tijd.
13 Van mij wordt bevel gegeven, dat al wie vrijwillig is in mijn koninkrijk, van het volk van Israel, en van zijn priesters en Levieten, om te gaan naar Jeruzalem, dat hij met u ga.
14 Omdat u van voor de koning en zijn zeven raadsheren gezonden bent, om onderzoek te doen in Judea, en te Jeruzalem, naar de wet uws Gods, die in uw hand is;
15 En om henen te brengen het zilver en goud, dat de koning en zijn raadsheren vrijwilliglijk gegeven hebben aan de God Israels, Wiens woning te Jeruzalem is;
16 Veeleer al het zilver en goud, dat u vinden zult in het gehele landschap van Babel, met de vrijwillige gave van de volks en van de priesters, die vrijwilliglijk geven, ten huize huns Gods, dat te Jeruzalem is;
17 Opdat u spoediglijk voor dat geld koopt runderen, rammen, lammeren, met hun spijsoffers, en hun drankoffers, en die offert op het altaar van het huis van uw God, dat te Jeruzalem is.
18 Daartoe, wat u en uw broers goed dunken zal, met het overige zilver en goud te doen, zult u lieden doen naar het welgevallen uws Gods.
19 En geef de vaten, die u gegeven zijn tot de dienst van het huis uws Gods, weer voor de God van Jeruzalem.
20 Het overige nu, dat van node zal zijn voor het huis uws Gods, dat u voorvallen zal uit te geven, zult u geven uit het schathuis van de koning.
21 En van mij, mij, koning Arthahsasta, wordt bevel gegeven aan alle schatmeesters, die aan gene zijde van de rivier bent, dat alles, wat Ezra, de priester, de schriftgeleerde van de wet van de God van de hemels, van u zal begeren, spoediglijk gedaan worde;
22 Tot honderd talenten zilvers toe, en tot honderd kor tarwe, en tot honderd bath wijn, en tot honderd bath olie, en zout zonder voorschrift.
23 Al wat naar het bevel van de God van de hemels is, dat het vlijtiglijk gedaan worde, voor het huis van de God van de hemels; want waartoe zou er grote toorn zijn over het koninkrijk van de koning en van zijn kinderen?
24 Ook laten wij u weten, aangaande alle priesters en Levieten, zangers, poortiers, Nethinim en dienaars van het huis dezes Gods, dat men de cijns, ouden impost en tol hun niet zal vermogen op te leggen.
25 En u. Ezra, naar de wijsheid uws Gods, die in uw hand is, stel regeerders en richters, die al het volk richten, dat aan gene zijde van de rivier is, allen, die de wetten Gods weten, en die ze niet weet, zult u lieden die bekend maken.
26 En al wie de wet uws Gods en de wet van de koning niet zal doen, over die laat spoediglijk recht worden gedaan, hetzij ter dood, of tot uitbanning, of tot boete van goederen, of tot de banden.
27 Geloofd zij de HEERE, de God onzer vaderen, Die alzulks in het hart van de koning gegeven heeft, om te versieren het huis van de HEERE, dat te Jeruzalem is.
28 En heeft tot mij weldadigheid geneigd, voor het aangezicht van de koning en van zijn raadsheren, en aller geweldige vorsten van de koning! Zo heb ik mij gesterkt, naar de hand van

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

de HEERE, van mijn Gods, over mij, en de hoofden uit Israel vergaderd, om met mij op te trekken.

8

1 Dit nu zijn de hoofden hunner vaderen, met hun geslachtsrekening, die met mij uit Babel optogen, onder het koninkrijk van de koning Arthahsasta.
2 Van de kinderen van Pinehas, Gersom; van de kinderen van Ithamar, Daniel; van de kinderen van David, Hattus.
3 Van de kinderen van Sechanja, van de kinderen van Paros, Zacharja; en met hem werden bij geslachtsregisters gerekend, aan manspersonen, honderd en vijftig.
4 Van de kinderen van Pahath-moab, Eljehoenai, de zoon van Zerahja; en met hem tweehonderd manspersonen.
5 Van de kinderen van Sechanja, de zoon van Jahaziel; en met hem driehonderd manspersonen.
6 En van de kinderen van Adin, Ebed, de zoon van Jonathan; en met hem vijftig manspersonen.
7 En van de kinderen van Elam, Jesaja, de zoon van Athalja; en met hem zeventig manspersonen.
8 En van de kinderen van Sefatja, Zebadja, de zoon van Michael; en met hem tachtig manspersonen.
9 En van de kinderen van Joab, Obadja, de zoon van Jehiel; en met hem tweehonderd en achttien manspersonen.
10 En van de kinderen van Selomith, de zoon van Josifja; en met hem honderd en zestig manspersonen.
11 En van de kinderen van Babai, Zacharja, de zoon van Bebai; en met hem acht en twintig manspersonen.
12 En van de kinderen van Azgad, Johanan, de zoon van Katan; en met hem honderd en tien manspersonen.
13 En van de laatste kinderen van Adonikam, welker namen deze waren: Elifelet, Jehiel, en Semaja; en met hen zestig manspersonen.
14 En van de kinderen van Bigvai, Uthai en Zabbud; en met hen zeventig manspersonen.
15 En ik vergaderde hen aan de rivier, gaande naar Ahava, en wij legerden ons daar drie dagen; toen lette ik op het volk en de priesters, en vond daar geen van de kinderen van Levi.
16 Zo zond ik tot Eliezer, tot Ariel, tot Semaja, en tot Elnathan, en tot Jarib, en tot Elnathan, en tot Nathan, en tot Zacharja, en tot Mesullam, de hoofden; en tot Jojarib en tot Elnathan, de leraars;
17 En ik gaf hun bevel aan Iddo, het hoofd in de plaats Chasifja; en ik leide de woorden in hun mond, om te zeggen tot Iddo, zijn broer, en de Nethinim, in de plaats Chasifja, dat zij ons brachten dienaars voor het huis onzes Gods.
18 En zij brachten ons, naar de goede hand onzes Gods over ons, een man van verstand, van de kinderen van Mahli, de zoon van Levi, de zoon van Israel; namelijk Serebja, met zijn zonen en broers, achttien;
19 En Hasabja, en met hem Jesaja, van de kinderen van Merari, met zijn broers, en hun zonen, twintig;
20 En van Nethinim, die David en de vorsten ten dienste van de Levieten gegeven hadden, tweehonderd en twintig Nethinim, die allen bij namen genoemd werden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Toen riep ik daar een vasten uit aan de rivier Ahava, opdat wij ons verootmoedigden voor het aangezicht onzes Gods, om van Hem te verzoeken een rechten weg, voor ons, en voor onze kinderkens, en voor al onze have.
22 Want ik schaamde mij van de koning een heir en ruiters te begeren, om ons te helpen van de vijand, op de weg; omdat wij tot de koning hadden gesproken, en zei:: De hand onzes Gods is ten goede over allen, die Hem zoeken, maar Zijn sterkte en Zijn toorn over allen, die Hem verlaten.
23 Zo vastten wij; en verzochten zulks van onzen God; en Hij liet zich van ons verbidden.
24 Toen scheidde ik twaalf uit van de oversten van de priesters: Serebja, Hasabja, en tien van hun broers met hen.
25 En ik woog hun toe het zilver, en het goud, en de vaten, zijnde de offering van het huis onzes Gods die de koning en zijn raadsheren, en zijn vorsten, en gans Israel, die er gevonden werden, geofferd hadden;
26 Ik woog dan aan hun hand zeshonderd en vijftig talenten zilver, en honderd zilveren vaten in talenten; aan goud, honderd talenten;
27 En twintig gouden bekers, tot duizend drachmen; en twee vaten van blinkend goed koper, begeerlijk als goud.
28 En ik zei tot hen: U bent heilig de HEERE, en deze vaten zijn heilig; ook dit zilver en dit goud, de vrijwillige gave, de HEERE, de God uwer vaderen.
29 Waakt en bewaart het, totdat u het opweegt, in tegenwoordigheid van de oversten van de priesters en Levieten, en van de vorsten van de vaderen van Israel, te Jeruzalem, in de kameren van van de HEERE huis.
30 Toen ontvingen de priesters en de Levieten het gewicht van de zilvers en van de gouds, en van de vaten, om te brengen te Jeruzalem, ten huize onzes Gods.
31 Zo verreisden wij van de rivier Ahava, op de twaalfden van de eerste maand, om te gaan naar Jeruzalem; en de hand onzes Gods was over ons, en redde ons van de hand van de vijand, en degenen, die ons lagen leide op de weg.
32 En wij kwamen te Jeruzalem; en wij bleven daar drie dagen.
33 Op de vierden dag nu werd gewogen het zilver, en het goud, en de vaten, in het huis onzes Gods, aan de hand van Meremoth, de zoon van Uria, de priester, en met hem Eleazar, de zoon van Pinehas; en met hen Jozabad, de zoon van Jesua, en Noadja, de zoon van Binnui, de Levieten.
34 Naar het getal en naar het gewicht van dat alles; en het gehele gewicht werd ter zelfder tijd opgeschreven.
35 En de weggevoerden, die uit de gevangenis gekomen waren, offerden de God Israels brandoffers; twaalf varren voor gans Israel, zes en negentig rammen, zeven en zeventig lammeren, twaalf bokken ten zondoffer; alles ten brandoffer de HEERE.
36 Daarna gaven zij de wetten van de koning aan van de koning stadhouders en landvoogden aan deze zijde van de rivier; en zij bevorderden het volk en het huis Gods.

9
1 Als nu deze dingen voleind waren, traden de vorsten tot mij toe, en zei:: Het volk Israels, en de priesters, en de Levieten, zijn niet afgezonderd van de volken van deze landen, naar hun

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

gruwelen, namelijk van de Kanaanieten, de Hethieten, de Ferezieten, de Jebusieten, de Ammonieten, de Moabieten, de Egyptenaren en de Amorieten.
2 Want zij hebben van hun dochters genomen voor zichzelf en voor hun zonen, zodat zich vermengd hebben het heilig zaad met de volken van deze landen; ja, de hand van de vorsten en overheden is de eerste geweest in deze overtreding.
3 Als ik nu deze zaak hoorde, scheurde ik mijn kleed en mijn mantel; en ik trok van het haar van mijn hoofds en van mijn baards uit, en zat verbaasd neder.
4 Toen verzamelden zich tot mij allen, die voor de woorden van de God Israels beefden, om de overtreding van de weggevoerden; doch ik bleef verbaasd zitten tot aan het avondoffer.
5 En omtrent het avondoffer stond ik op uit mijn bedruktheid, als ik nu mijn kleed en mijn mantel gescheurd had; en ik boog mij op mijn knieen, en breidde mijn handen uit tot de HEERE, mijn God;
6 En ik zei: Mijn God, ik ben beschaamd en schaamrood, om mijn aangezicht tot U op te heffen, mijn God; want onze ongerechtigheden zijn vermenigvuldigd tot boven ons hoofd, en onze schuld is groot geworden tot aan de hemel.
7 Van de dagen onzer vaderen af zijn wij in grote schuld tot op deze dag; en wij zijn om onze ongerechtigheden overgegeven, wij, onze koningen en onze priesters, in de hand van de koningen van de landen, in zwaard, in gevangenis, en in roof, en in schaamte van aangezicht, gelijk het is te deze dage.
8 En nu is er, als een klein ogenblik, een genade geschied van de HEERE, onzen God, om ons een ontkoming over te laten, en ons een nagel te geven in Zijn heilige plaats, om onze ogen te verlichten, o onze God, en om ons een weinig levens te geven in onze dienstbaarheid.
9 Want wij zijn knechten; doch in onze dienstbaarheid heeft ons onze God niet verlaten; maar Hij heeft weldadigheid tot ons geneigd voor het aangezicht van de koningen van Perzie, dat Hij ons een weinig levens gave, om het huis onzes Gods te verhogen, en de woestigheden van hetzelve op te richten, en om ons een tuin te geven in Juda en te Jeruzalem.
10 En nu, wat zullen wij zeggen, o onze God! na deze? Want wij hebben Uw geboden verlaten,
11 Die U geboden had door de dienst Uwer knechten, de profeten, en zei:: Het land, waar u lieden inkomt, om dat te erven, is een vuil land, door de vuiligheid van de volken van de landen, om hun gruwelen, waarmede zij dat vervuld hebben, van het ene einde tot het andere einde, met hun onreinheid.
12 Zo zult u nu uw dochters niet geven aan hun zonen, en hun dochters niet nemen voor uw zonen, en zult hun vrede en hun best niet zoeken, tot in eeuwigheid; opdat u sterk wordt, en het goede van de lands eet, en uw kinderen doet erven tot in eeuwigheid.
13 En na alles, wat over ons gekomen is, om onze boze werken, en om onze grote schuld, omdat U. o onze God! belet hebt, dat wij niet te onder zijn vanwege onze ongerechtigheid, en hebt ons een ontkoming gegeven, als deze is;
14 Zullen wij nu wederkeren, om Uw geboden te vernietigen, en ons te verzwageren met de volken van deze gruwelen? Zoudt U niet tegen ons toornen tot verterens toe, dat er geen overblijfsel noch ontkoming zij?
15 O HEERE, God van Israel! U bent rechtvaardig; want wij zijn overgelaten ter ontkoming, als het is te deze dage. Zie, wij zijn voor Uw aangezicht in onze schuld; want er is niemand, die voor Uw aangezicht zou kunnen bestaan, om zulks.

10

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Als Ezra zo bad, en als hij deze belijdenis deed, wenende en zich voor Gods huis neerwerpende, verzamelde zich tot hem uit Israel een zeer grote gemeente van mannen, en vrouwen, en kinderen; want het volk weende met groot geween.
2 Toen antwoordde Sechanja, de zoon van Jehiel, een van de zonen van Elam, en zei tot Ezra: Wij hebben overtreden tegen onzen God, en wij hebben vreemde vrouwen van de volken van de lands bij ons doen wonen; maar nu, er is hope voor Israel, deze aangaande.
3 Laat ons dan nu een verbond maken met onze God, dat wij al die vrouwen, en wat van haar geboren is, zullen doen uitgaan, naar de raad van de HEERE, en dergenen, die beven voor het gebod onzes Gods; en laat er gedaan worden naar de wet.
4 Sta op, want deze zaak komt u toe; en wij zullen met u zijn; wees sterk en doe het.
5 Toen stond Ezra op, en deed de oversten van de priesters, de Levieten en gans Israel zweren, te zullen doen naar dit woord; en zij zwoeren.
6 En Ezra stond op van voor Gods huis, en ging in de kamer van Johanan, de zoon van Eljasib; als hij daar kwam, at hij geen brood, en dronk geen water, want hij bedreef rouw over de overtreding van de weggevoerden.
7 En zij lieten een stem doorgaan door Juda en Jeruzalem, aan al de kinderen van de gevangenis, dat zij zich te Jeruzalem zouden verzamelen.
8 En al wie niet kwam in drie dagen, naar de raad van de vorsten en van de oudsten, al zijn have zou verbannen zijn; en hij zelf zou afgezonderd wezen van de gemeente van de weggevoerden.
9 Toen verzamelden zich alle mannen van Juda en Benjamin te Jeruzalem in drie dagen; het was de negende maand op de twintigsten in de maand; en al het volk zat op de straat van Gods huis, sidderende om deze zaak, en vanwege de plasregenen.
10 Toen stond Ezra, de priester, op en zei tot hen: U lieden hebt overtreden, en vreemde vrouwen bij u doen wonen, om Israels schuld te vermeerderen.
11 Nu dan, doet de HEERE, uwer vaderen God, belijdenis en doet Zijn welgevallen, en scheidt u af van de volken van de lands, en van de vreemde vrouwen.
12 En de gehele gemeente antwoordde en zei met luider stem: Naar uw woorden, zo komt het ons toe te doen.
13 Maar van de volks is veel, en het is een tijd van plasregen, dat men hier buiten niet staan kan; en het is geen werk van een dag noch van twee; want velen onzer hebben overtreden in deze zaak.
14 Laat toch onze vorsten van de gehele gemeente hierover staan, en allen, die in onze steden zijn, die vreemde vrouwen bij zich hebben doen wonen, op gezette tijden komen, en met hen de oudsten van elke stad en derzelver rechters; totdat wij van ons afwenden de hittigheid van de toorn onzes Gods, om van deze zaken wil.
15 Alleenlijk Jonathan, de zoon van Asahel, en Jehazia, de zoon van Tikva, stonden hierover; en Mesullam, en Sabbethai, de Leviet, hielpen hen.
16 En de kinderen van de gevangenis deden zo; en Ezra, de priester, met de mannen, de hoofden van de vaderen, naar het huis hunner vaderen, en zij allen, bij namen genoemd, scheidden zich af, en zij zaten op de eersten dag van de tiende maand, om deze zaak te onderzoeken.
17 En zij voleindden het met alle mannen, die vreemde vrouwen bij zich hadden doen wonen, tot op de eersten dag van de eerste maand.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 En er werden gevonden van de zonen van de priesters, die vreemde vrouwen bij zich hadden doen wonen; van de zonen van Jesua, de zoon van Jozadak, en zijn broers, Maaseja, en Eliezer, en Jarib, en Gedalja.
19 En zij gaven hun hand, dat zij hun vrouwen zouden doen uitgaan; en schuldig zijnde, offerden zij een ram van de kudde voor hun schuld.
20 En van de kinderen van Immer: Hanani en Zebadja.
21 En van de kinderen van Harim: Maaseja, en Elia, en Semaja, en Jehiel, en Uzia,
22 En van de kinderen van Pashur: Eljoenai, Maaseja, Ismael, Nethaneel, Jozabad en Elasa.
23 En van de Levieten: Jozabad, en Simei, en Kelaja (deze is Kelita), Pethahja, Juda en Eliezer.
24 En van de zangers: Eljasib; en van de poortiers: Sallum, en Telem, en Uri.
25 En van Israel: van de kinderen van Paros: Ramja, en Jezia, en Malchia, en Mijamin, en Eleazar, en Malchia, en Benaja.
26 En van de kinderen van Elam: Mattanja, Zacharja, en Jehiel, en Abdi, en Jeremoth, en Elia.
27 En van de kinderen van Zatthu: Eljoenai, Eljasib, Mattanja, en Jeremoth, en Zabad, Aziza.
28 En van de kinderen van Bebai: Johanan, Hananja, Sabbai, en Athlai.
29 En van de kinderen van Bani: Mesullam, Malluch en Adaja, Jasub en Seal, Jeramoth.
30 En van de kinderen van Pahath-moab: Adna, en Chelal, Benaja, Maaseja, Mattanja, Bezaleel, en Binnui, en Manasse.
31 En van de kinderen van Harim: Eliezer, Jissia, Malchia, Semaja, Simeon.
32 Benjamin, Malluch, Semarja.
33 Van de kinderen van Hasum: Mathnai, Mattata, Zabad, Elifelet, Jeremai, Manasse, Simei.
34 Van de kinderen van Bani: Maadai, Amram, en Uel,
35 Benaja, Bedeja, Cheluhu,
36 Vanja, Meremoth, Eljasib,
37 Mattanja, Mathnai, en Jaasai,
38 En Bani, en Binnui, Simei,
39 En Selemja, en Nathan, en Adaja,
40 Machnadbai, Sasai, Sarai,
41 Azareel, Selemja, Semarja,
42 Sallum, Amarja, Jozef.
43 Van de kinderen van Nebo: Jeiel, Mattithja, Zabad, Zebina, Jaddai, en Joel, Benaja.
44 Alle deze hadden vreemde vrouwen genomen; en sommigen van hen hadden vrouwen, waarbij zij kinderen gekregen hadden.

NEHEMIA

1

1 De geschiedenissen van Nehemia, zoon van Hachalja. En het gebeurde in de maand Chisleu, in het twintigste jaar, als ik te Susan in het paleis was;
2 Zo kwam Hanani, een van mijn broers, hij en sommige mannen uit Juda, en ik vraagde hen naar de Joden, die ontkomen waren (die overgebleven waren van de gevangenis), en naar Jeruzalem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 En zij zeiden tot mij: De overgeblevenen, die van de gevangenis daar in het landschap zijn overgebleven, zijn in grote ellende en in versmaadheid; en Jeruzalems muur is verscheurd, en haar poorten zijn met vuur verbrand.
4 En het gebeurde, als ik deze woorden hoorde, zo zat ik neder, en weende, en bedreef rouw, enige dagen; en ik was vastende en biddende voor het aangezicht van de God van de hemels.
5 En ik zei: Och, HEERE, God van de hemels, U. grote en vreselijke God! Die het verbond en de goedertierenheid houdt die, die Hem liefhebben, en Zijn geboden houden.
6 Laat toch Uw oor opmerkende, en Uw ogen open zijn, om te horen naar het gebed Uws knechts, dat ik heden voor Uw aangezicht bid, dag en nacht, voor de kinderen Israels, Uw knechten; en ik doe belijdenis over de zonden van de kinderen Israels, die wij tegen U gezondigd hebben; ook ik en van mijn vaders huis, wij hebben gezondigd.
7 Wij hebben het ganselijk tegen U verdorven; en wij hebben niet gehouden de geboden, noch de inzettingen, noch de rechten, die U Uw knecht Mozes geboden hebt.
8 Gedenk toch van de woorden, dat U Uw knecht Mozes geboden hebt, en zei:: U lieden zult overtreden, Ik zal u onder de volken verstrooien.
9 En u zult u tot Mij bekeren, en Mijn geboden houden, en die doen; al waren uw verdrevenen aan het einde van de hemels, Ik zal hen vandaar verzamelen, en zal ze brengen tot de plaats, die Ik verkoren heb, om Mijn Naam daar te doen wonen.
10 Zij zijn toch Uw knechten en Uw volk, dat U verlost hebt door Uw grote kracht en door Uw sterke hand.
11 Och, HEERE, laat toch Uw oor opmerkende zijn op het gebed Uws knechts, en op het gebed Uwer knechten, die lust hebben Uw Naam te vrezen; en doe het toch Uw knecht heden wel gelukken, en geef hem barmhartigheid voor het aangezicht dezes mans. Ik nu was van de koning schenker.

2
1 Toen gebeurde het in de maand Nisan, in het twintigste jaar van de koning Arthahsasta, als er wijn voor zijn aangezicht was, dat ik de wijn opnam, en gaf hem de koning; nu was ik nooit treurig geweest voor zijn aangezicht.
2 Zo zei de koning tot mij: Waarom is uw aangezicht treurig, zo u toch niet krank bent? Dit is niet dan treurigheid van de harten. Toen vreesde ik gans zeer.
3 En ik zei tot de koning: De koning leve in eeuwigheid! Hoe zou mijn aangezicht niet treurig zijn, daar de stad, de plaats van de begrafenissen van mijn vaderen, woest is, en haar poorten met vuur verteerd zijn?
4 En de koning zei tot mij: Wat verzoekt u nu? Toen bad ik tot God van de hemel.
5 En ik zei tot de koning: Zo het de koning goeddunkt, en zo uw knecht voor uw aangezicht aangenaam is, dat u mij zendt naar Juda, naar de stad van de begrafenissen van mijn vaderen, dat ik ze bouwe.
6 Toen zei de koning tot mij, daar de koningin nevens hem zat: Hoe lang zal uw reis wezen, en wanneer zult u wederkomen? En het behaagde de koning, dat hij mij zond, als ik hem zekeren tijd gesteld had.
7 Voorts zei ik tot de koning: Zo het de koning goeddunkt, dat men mij brieven geve aan de landvoogden aan gene zijde van de rivier, dat zij mij overgeleiden, totdat ik in Juda zal gekomen zijn;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Ook een brief aan Asaf, de bewaarder van de lusthof, denwelken de koning heeft, dat hij mij hout geve om te zolderen de poorten van het paleis, dat aan het huis is, en tot de stadsmuur, en tot het huis, waar ik intrekken zal. En de koning gaf ze mij, naar de goede hand van mijn Gods over mij.
9 Toen kwam ik tot de landvoogden aan gene zijde van de rivier, en gaf hun de brieven van de koning. En de koning had oversten van de heirs en ruiteren met mij gezonden.
10 Toen nu Sanballat, de Horoniet, en Tobia, de Ammonietische knecht dat hoorden, mishaagde het hun met groot mishagen, dat er een mens gekomen was, om wat goeds te zoeken voor de kinderen Israels.
11 En ik kwam te Jeruzalem, en was daar drie dagen.
12 Daarna maakte ik mij van de nachts op, ik en weinig mannen met mij, en ik gaf geen mens te kennen, wat mijn God in mijn hart gegeven had, om aan Jeruzalem te doen; en er was geen dier met mij, dan het dier, waarop ik reed.
13 En ik trok uit bij nacht door de Dalpoort, en voorbij de Drakenfontein, en naar de Mistpoort, en ik brak aan de muren van Jeruzalem, die verscheurd waren, en haar poorten met vuur verteerd.
14 En ik ging voort naar de Fonteinpoort, en naar van de koning vijver; doch daar was geen plaats voor het dier, om onder mij voort te gaan.
15 Toen ging ik op, van de nachts, door de beek, en ik brak aan de muur; en ik keerde weer, en kwam in door de Dalpoort; zo keerde ik wederom.
16 En de overheden wisten niet, waar ik heengegaan was, en wat ik deed; want ik had tot nog toe de Joden, en de priesters, en de edelen, en overheden, en de anderen, die het werk deden, niets te kennen gegeven.
17 Toen zei ik tot hen: U lieden ziet de ellende, waarin wij zijn, dat Jeruzalem woest is, en haar poorten met vuur verbrand zijn; komt, en laat ons Jeruzalems muur opbouwen; opdat wij niet meer een versmaadheid zijn.
18 En ik gaf hun te kennen de hand van mijn Gods, Die goed over mij geweest was, als ook de woorden van de koning, die hij tot mij gesproken had. Toen zeiden zij: Laat ons op zijn, dat wij bouwen; en zij sterkten hun handen ten goede.
19 Als nu Sanballat, de Horoniet, en Tobia, de Ammonietische knecht, en Gesem, de Arabier, dit hoorden, zo bespotten zij ons, en verachtten ons; en zij zeiden: Wat is dit voor een ding, dat u lieden doet? Wilt u lieden tegen de koning rebelleren?
20 Toen gaf ik hun tot antwoord, en zei tot hen: God van de hemel, Die zal het ons doen gelukken, en wij, Zijn knechten, zullen ons opmaken en bouwen; maar u lieden hebt geen deel, noch gerechtigheid, noch gedachtenis in Jeruzalem.

3
1 En Eljasib, de hogepriester, maakte zich op met zijn broers, de priesters, en zij bouwden de Schaapspoort; zij heiligden ze, en richtten haar deuren op; ja, zij heiligden ze tot aan de toren Mea, tot aan de toren Hananeel.
2 En aan zijn hand bouwden de mannen van Jericho; ook bouwde aan zijn hand Zacchur, de zoon van Imri.
3 De Vispoort nu bouwden de kinderen van Senaa; zij zolderden die, en richtten haar deuren op, met haar sloten en haar grendelen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 En aan hun hand verbeterde Meremoth, de zoon van Uria, de zoon van Koz; en aan hun hand verbeterde Mesullam, de zoon van Berechja, de zoon van Mesezabeel; en aan hun hand verbeterde Zadok, zoon van Baena.
5 Voorts aan hun hand verbeterden de Thekoieten; maar hun voortreffelijken brachten hun hals niet tot de dienst huns HEERE.
6 En de Oude poort verbeterden Jojada, de zoon van Paseah, en Mesullam, de zoon van Besodja; deze zolderden zij, en richtten haar deuren op, met haar sloten en haar grendelen.
7 En aan hun hand verbeterden Melatja, de Gibeoniet, en Jadon, de Meronothiet, de mannen van Gibeon en van Mizpa; tot aan de stoel van de landvoogds aan deze zijde van de rivier.
8 Aan zijn hand verbeterde Uzziel, de zoon van Harhoja, een van de goudsmeden, en aan zijn hand verbeterde Hananja, de zoon van een van de apothekers; en zij lieten Jeruzalem tot aan de breden muur.
9 En aan hun hand verbeterde Refaja, de zoon van Hur, overste van de halven deels van Jeruzalem.
10 Voorts aan hun hand verbeterde Jedaja, de zoon van Harumaf, en tegenover zijn huis; en aan zijn hand verbeterde Hattus, de zoon van Hasabneja.
11 De andere mate verbeterden Malchia, de zoon van Harim, en Hassub, de zoon van Pahath-moab; daartoe de Bakoventoren.
12 En aan zijn hand verbeterde Sallum, de zoon van Lohes, overste van het andere halve deel van Jeruzalem, hij en zijn dochters.
13 De Dalpoort verbeterden Hanun, en de inwoners van Zanoah; zij bouwden die, en richtten haar deuren op, met haar sloten en haar grendelen; daartoe duizend ellen aan de muur, tot aan de Mistpoort.
14 De Mistpoort nu verbeterde Malchia, de zoon van Rechab, overste van het deel Beth-cherem; hij bouwde ze, en richtte haar deuren op, met haar sloten en haar grendelen.
15 En de Fonteinpoort verbeterde Sallum, de zoon van Kol-hoze, overste van het deel van Mizpa; hij bouwde ze, en overdekte ze, en richtte haar deuren op, met haar sloten en haar grendelen; daartoe de muur van de vijvers Schelah bij van de koning hof, en tot aan de trappen, die afgaan van Davids stad.
16 Na hem verbeterde Nehemia, de zoon van Azbuk, overste van het halve deel van Beth-zur, tot tegenover Davids graven, en tot aan de gemaakten vijver, en tot aan het huis van de helden.
17 Na hem verbeterden de Levieten, Rehum, de zoon van Bani; aan zijn hand verbeterde Hasabja, de overste van het halve deel van Kehila, in zijn deel.
18 Na hem verbeterden hun broers, Bavai, de zoon van Henadad, de overste van het andere halve deel van Kehila.
19 Aan zijn hand verbeterde Ezer, de zoon van Jesua, de overste van Mizpa, een andere maat; tegenover de opgang naar het wapenhuis, aan de hoek.
20 Na hem verbeterde zeer vuriglijk Baruch, de zoon van Zabbai, een andere maat; van de hoek tot aan de deur van het huis van Eljasib, de hogepriester.
21 Na hem verbeterde Meremoth, de zoon van Uria, de zoon van Koz, een andere maat; van de huisdeur van Eljasib af, tot aan het einde van Eljasibs huis.
22 En na hem verbeterden de priesters, wonende in de vlakke velden.
23 Daarna verbeterden Benjamin, en Hassub, tegenover hun huis; na hem verbeterde Azaria, de zoon van Maaseja, de zoon van Hananja, bij zijn huis.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

24 Na hem verbeterde Binnui, de zoon van Henadad, een andere maat; van het huis van Azaria tot aan de hoek en tot aan het punt;
25 Palal, de zoon van Uzai, tegen de hoek, en de hogen toren over, die van van de koning huis uitsteekt, die bij de voorhof van de gevangenis is; na hem Pedaja, de zoon van Paros;
26 De Nethinim nu, die in Ofel woonden, tot tegenover de Waterpoort aan het oosten, en de uitstekenden toren.
27 Daarna verbeterden de Thekoieten een andere maat; tegenover de groten uitstekenden toren, en tot aan de muur van Ofel.
28 Van boven de Paardenpoort verbeterden de priesters, een ieder tegenover zijn huis.
29 Daarna verbeterde Zadok, de zoon van Immer, tegenover zijn huis. En na hem verbeterde Semaja, de zoon van Sechanja, de bewaarder van de Oostpoort.
30 Na hem verbeterden Hananja, de zoon van Selemja, en Hanun, de zoon van Zalaf, de zesde, een andere maat. Na hem verbeterde Mesullam, de zoon van Berechja, tegenover zijn kamer.
31 Na hem verbeterde Malchia, de zoon eens goudsmids, tot aan het huis van de Nethinim en van de kruideniers, tegenover de poort van Mifkad, en tot de opperzaal van het punt.
32 En tussen de opperzaal van het punt tot de Schaapspoort toe, verbeterden de goudsmeden en de kruideniers.

4
1 Maar het gebeurde, als Sanballat gehoord had, dat wij de muur bouwden, zo ontstak hij, en werd zeer toornig; en hij bespotte de Joden.
2 En sprak in de tegenwoordigheid van zijn broers en van het heir van Samaria, en zei: Wat doen deze amechtige Joden? Zal men hen laten geworden? Zullen zij offeren? Zullen zij het in een dag voleinden? Zullen zij de steentjes uit de stofhopen levend maken, daar zij verbrand zijn?
3 En Tobia, de Ammoniet, was bij hem, en zei: Al is het, dat zij bouwen, zo er een vos opkwame, hij zou hun stenen muur wel verscheuren.
4 Hoor, o onze God! dat wij zeer veracht zijn, en keer hun versmaadheid weer op hun hoofd, en geef hen over tot een roof in een land van de gevangenis.
5 En dek hun ongerechtigheid niet toe; en hun zonde worde niet uitgedelgd van voor Uw aangezicht, want zij hebben U getergd, staande tegenover de bouwlieden.
6 Doch wij bouwden de muur, zodat de gehele muur samengevoegd werd tot zijn helft toe; want het hart van de volks was om te werken.
7 En het gebeurde, als Sanballat, en Tobia, en de Arabieren, en de Ammonieten, en de Asdodieten hoorden, dat de verbetering aan de muren van Jeruzalem toenam, dat de scheuren begonnen gestopt te worden, zo ontstaken zij zeer;
8 En zij maakten allen te zamen een verbintenis, dat zij zouden komen om tegen Jeruzalem te strijden, en een verbijstering daarin te maken.
9 Maar wij baden tot onzen God, en zetten wacht tegen hen, dag en nacht, hunnenthalve.
10 Toen zei Juda: De kracht van de dragers is vervallen, en van de stof is veel, zodat wij aan de muur niet zullen kunnen bouwen.
11 Nu hadden onze vijanden gezegd: Zij zullen het niet weten, noch zien, totdat wij in het midden van hen komen, en slaan hen dood; zo zullen wij het werk doen ophouden.
12 En het gebeurde, als de Joden, die bij hen woonden, kwamen, dat zij het ons wel tienmaal zeiden, uit al de plaatsen, door die u tot ons wederkeert.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 Daarom zette ik in de benedenste plaatsen achter de muur, en op de hoogten, en ik zette het volk naar de geslachten, met hun zwaarden, hun spiesen en hun bogen.
14 En ik zag toe, en maakte mij op, en zei tot de edelen, en tot de overheden, en tot het overige van de volks: Vreest niet voor hun aangezicht; denkt aan die groten en vreselijken HEERE, en strijdt voor uw broers, uw zonen en uw dochters, uw vrouwen en uw huizen.
15 Daarna gebeurde het, als onze vijanden hoorden, dat het ons bekend was geworden, en God hun raad te niet gemaakt had, zo keerden wij allen weer tot de muur, een ieder tot zijn werk.
16 En het gebeurde van die dag af, dat de helft van mijn jongens doende waren aan het werk, en de helft van hen hielden de spiesen, en de schilden, en de bogen, en de pantsiers; en de oversten waren achter het gehele huis van Juda.
17 Die aan de muur bouwden, en die de last droegen, en die oplaadden, waren een ieder met zijn ene hand doende aan het werk, en de andere hield het geweer.
18 En de bouwers hadden een ieder zijn zwaard aan zijn lenden gegord, en bouwden; maar die met de bazuin blies, was bij mij.
19 En ik zei tot de edelen, en tot de overheden, en tot het overige van de volks: Het werk is groot en wijd; en wij zijn op de muur afgezonderd, de een ver van de ander;
20 Ter plaatse, waar u het geluid van de bazuin zult horen, daarheen zult u u tot ons verzamelen; onze God zal voor ons strijden.
21 Zo waren wij doende aan het werk; en de helft van hen hielden de spiesen, van het opgaan van de dageraads tot het voortkomen van de sterren toe.
22 Ook zei ik te dier tijd tot het volk: Een ieder vernachte met zijn jongen binnen Jeruzalem, opdat zij ons van de nachts ter wacht zijn, en van de daags aan het werk.
23 Voorts noch ik, noch mijn broers, noch mijn jongelingen, noch de mannen van de wacht, die achter mij waren, wij trokken onze klederen niet uit; een ieder had zijn geweer en water.

5

1 Maar het geroep van de volks en hunner vrouwen was groot, tegen hun broers, de Joden.
2 Want er waren, die zeiden: Onze zonen, en onze dochters, wij zijn velen; daarom hebben wij koren opgenomen, opdat wij eten en leven.
3 Ook waren er, die zeiden: Wij verpanden onze akkers, en onze wijngaarden, en onze huizen, opdat wij in deze honger koren mogen opnemen.
4 Desgelijks waren er, die zeiden: Wij hebben geld ontleend tot van de koning cijns, op onze akkers en onze wijngaarden.
5 Nu is toch ons vlees als het vlees onzer broers, onze kinderen zijn als hun kinderen; en ziet, wij onderwerpen onze zonen en onze dochters tot dienstknechten; ja, er zijn enige van onze dochters onderworpen, dat zij in de macht onzer handen niet zijn; en anderen hebben onze akkers en onze wijngaarden.
6 Toen ik nu hun geroep en deze woorden hoorde, ontstak ik zeer.
7 En mijn hart beraadslaagde in mij; daarna twistte ik met de edelen, en met de overheden, en zei tot hen: U lieden vordert een last, een ieder van zijn broer. Voorts belegde ik een grote vergadering tegen hen.
8 En ik zei tot hen: Wij hebben onze broers, de Joden, die aan de heidenen verkocht waren, naar ons vermogen weergekocht; en zoudt u lieden ook uw broers verkopen, of zouden zij aan ons verkocht worden? Toen zwegen zij, en vonden geen antwoord.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Voorts zei ik: De zaak is niet goed, die u lieden doet; zoudt u niet wandelen in de vreze onzes Gods, om de versmading van de heidenen, onze vijanden?
10 Ik, mijn broers, en mijn jongens, vorderen wij ook geld en koren van hen? Laat ons toch deze last nalaten.
11 Geeft hun toch als heden weer hun akkers, hun wijngaarden, hun olijfgaarden en hun huizen; en het honderdste deel van het geld, en van het koren, de most en de olie, die u hun hebt afgevorderd.
12 Toen zeiden zij: Wij zullen het weergeven, en van hen niets zoeken; wij zullen zo doen, als u zegt. En ik riep de priesters, en deed hen zweren, dat zij doen zouden naar dit woord.
13 Ook schudde ik mijn boezem uit, en zei: Zo schudde God uit allen man, die dit woord niet zal bevestigen, uit zijn huis en uit zijn arbeid, en hij zij zo uitgeschud en ledig. En de gehele gemeente zei: Amen! En zij prezen de HEERE. En het volk deed naar dit woord.
14 Ook van die dag af, dat hij mij bevolen heeft hun landvoogd te zijn in het land Juda, van het twintigste jaar af, tot het twee en dertigste jaar van de koning Arthahsasta, zijnde twaalf jaren, heb ik, met mijn broers, het brood van de landvoogds niet gegeten.
15 En de vorige landvoogden, die voor mij geweest zijn, hebben het volk bezwaard, en van hen genomen aan brood en wijn, daarna veertig zilveren sikkelen; ook heersten hun jongens over het volk; maar ik heb zo niet gedaan, om van de vreze Gods wil.
16 Daartoe heb ik ook aan het werk dezes muurs verbeterd, en wij hebben geen land gekocht; en al mijn jongens zijn daar verzameld geweest tot het werk.
17 Ook zijn van de Joden en van de overheden honderd en vijftig man, en die van de heidenen, die rondom ons zijn, tot ons kwamen, aan mijn tafel geweest.
18 En wat voor een dag bereid werd, was een os en zes uitgelezen schapen; ook werden mij vogelen bereid, en binnen tien dagen van allen wijn zeer veel; nog heb ik bij deze het brood van de landvoogds niet gezocht, omdat de dienstbaarheid zwaar was over dit volk.
19 Gedenk van mijn, mijn God, ten goede, alles, wat ik aan dit volk gedaan heb.

6
1 Voorts is het geschied, als van Sanballat, en Tobia, en van Gesem, de Arabier, en van onze andere vijanden gehoord was, dat ik de muur gebouwd had, en dat geen scheur daarin was overgelaten; ook had ik tot deze tijd toe de deuren niet opgezet in de poorten;
2 Zo zond Sanballat, en Gesem, tot mij, om te zeggen: Kom en laat ons te zamen vergaderen in de dorpen, in het dal Ono. Maar zij dachten mij kwaad te doen.
3 En ik zond boden tot hen, om te zeggen: Ik doe een groot werk, zodat ik niet zal kunnen afkomen; waarom zou dit werk ophouden, terwijl ik het zou nalaten, en tot u afkomen?
4 Zij zonden nu wel viermaal tot mij, op dezelfde wijze. En ik antwoordde hun op dezelfde wijze.
5 Toen zond Sanballat tot mij op dezelfde wijze, ten vijfden male, zijn jongen, met een open brief in zijn hand.
6 Daarin was geschreven: Het is onder de volken gehoord, en Gasmu zegt: U en de Joden denkt te rebelleren, daarom bouwt u de muur, en u zult hun ten koning zijn; naar dat deze zaken zijn.
7 Dat u ook profeten hebt besteld, om van u te Jeruzalem uit te roepen, en zei:: Hij is koning in Juda. Nu zal het van de koning gehoord worden, naar dat deze zaken zijn; kom dan nu, en laat ons te zamen raadslaan.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Doch ik zond tot hem, om te zeggen: Er is van al zulke zaken, als u zegt, niets geschied; maar u versiert ze uit uw hart.
9 Want zij allen zochten ons vreesachtig te maken, en zei:: Hun handen zullen van het werk aflaten, dat het niet zal gedaan worden; nu dan, sterk mijn handen!
10 Als ik nu kwam in het huis van Semaja, de zoon van Delaja, de zoon van Mehetabeel (hij nu was besloten), zo zei hij: Laat ons samenkomen in het huis Gods, in het midden van de tempels, en laat ons de deuren van de tempels toesluiten; want zij zullen komen om u te doden, ja, bij nacht zullen zij komen, om u te doden.
11 Maar ik zei: Zou een man, als ik, vlieden? En wie is er, zijnde als ik, die in de tempel zou gaan, dat hij levend bleve? Ik zal er niet ingaan.
12 Want ik merkte, en ziet, God had hem niet gezonden; maar hij sprak deze profetie tegen mij, omdat Tobia en Sanballat hem gehuurd hadden.
13 Daarom was hij gehuurd, opdat ik zou vrezen, en zo doen, en zondigen; opdat zij iets zouden hebben tot een kwaden naam, opdat zij mij zouden honen.
14 Gedenk, mijn God, aan Tobia en aan Sanballat, naar deze zijn werken; en ook aan de profetes Noadja, en aan de andere profeten, die mij gezocht hebben vreesachtig te maken.
15 De muur nu werd volbracht, op de vijf en twintigsten van Elul, in twee en vijftig dagen.
16 En het gebeurde, als al onze vijanden dit hoorden, zo vreesden al de heidenen, die rondom ons waren, en zij vervielen zeer in hun ogen; want zij merkten, dat dit werk van onzen God gedaan was.
17 Ook schreven in die dagen edelen van Juda vele brieven, die naar Tobia gingen; en die van Tobia kwamen tot hen.
18 Want velen in Juda hadden hem gezworen, omdat hij was een schoonzoon van Sechanja, de zoon van Arah; en zijn zoon Johanan had genomen de dochter van Mesullam, de zoon van Berechja.
19 Ook verhaalden zij zijn goeddadigheden voor mijn aangezicht, en mijn woorden brachten zij uit tot hem. Tobia dan zond brieven, om mij vreesachtig te maken.

7
1 Voorts gebeurde het, als de muur gebouwd was, dat ik de deuren oprichtte, en de poortiers, en de zangers, en de Levieten werden besteld.
2 En ik gaf bevel aan mijn broer Hanani, en aan Hananja, de overste van de burg te Jeruzalem, want hij was als een man van getrouwheid, en godvrezende boven velen.
3 En ik zei tot hen: Laat de poorten van Jeruzalem niet geopend worden, totdat de zon heet wordt, en terwijl zij daarbij staan, laat hen de deuren sluiten, betast u ze dan; en dat men wachten zette, inwoners van Jeruzalem, een ieder op zijn wacht, en een ieder tegenover zijn huis.
4 De stad nu was wijd van ruimte en groot; doch van de volks was weinig daarbinnen; en de huizen waren niet gebouwd.
5 Zo gaf mijn God in mijn hart, dat ik de edelen, en de overheden, en het volk verzamelde, om de geslachten te rekenen; en ik vond het geslachtsregister dergenen, die in het eerst waren opgetogen, en vond daarin geschreven aldus:
6 Dit zijn de kinderen van dat landschap, die optogen uit de gevangenis van de weggevoerden, die Nebukadnezar, koning van Babel, weggevoerd had, en die wedergekeerd zijn naar Jeruzalem en naar Juda, een ieder tot zijn stad;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Die kwamen met Zerubbabel, Jesua, Nehemia, Azaria, Raamja, Nahamani, Mordechai, Bilsan, Mispereth, Bigvai, Nehum en Baena. Dit is het getal van de mannen van het volk van Israel.
8 De kinderen van Parhos waren twee duizend, honderd twee en zeventig;
9 De kinderen van Sefatja, driehonderd twee en zeventig;
10 De kinderen van Arach, zeshonderd twee en vijftig;
11 De kinderen van Pahath-moab, van de kinderen van Jesua en Joab, twee duizend, achthonderd en achttien;
12 De kinderen van Elam, duizend, tweehonderd vier en vijftig;
13 De kinderen van Zatthu, achthonderd vijf en veertig;
14 De kinderen van Zakkai, zevenhonderd en zestig;
15 De kinderen van Binnui, zeshonderd acht en veertig;
16 De kinderen van Bebai, zeshonderd acht en twintig;
17 De kinderen van Azgad, twee duizend, driehonderd twee en twintig;
18 De kinderen van Adonikam, zeshonderd zeven en zestig;
19 De kinderen van Bigvai, twee duizend, zeven en zestig;
20 De kinderen van Adin, zeshonderd vijf en vijftig;
21 De kinderen van Ater, van Hizkia, acht en negentig;
22 De kinderen van Hassum, driehonderd acht en twintig;
23 De kinderen van Bezai, driehonderd vier en twintig;
24 De kinderen van Harif, honderd en twaalf;
25 De kinderen van Gibeon, vijf en negentig;
26 De mannen van Bethlehem en Netofa, honderd acht en tachtig;
27 De mannen van Anathoth, honderd acht en twintig;
28 De mannen van Beth-azmaveth, twee en veertig;
29 De mannen van Kirjath-jearim, Cefira en Beeroth, zevenhonderd drie en veertig;
30 De mannen van Rama en Gaba, zeshonderd en twintig;
31 De mannen van Michmas, honderd twee en twintig;
32 De mannen van Beth-el en Ai, honderd drie en twintig;
33 De mannen van het andere Nebo, twee en vijftig;
34 De kinderen van de anderen Elams, duizend, tweehonderd vier en vijftig;
35 De kinderen van Harim, driehonderd en twintig;
36 De kinderen van Jericho, driehonderd vijf en veertig;
37 De kinderen van Lod, Hadid en Ono, zevenhonderd een en twintig;
38 De kinderen van Senaa, drie duizend, negenhonderd en dertig;
39 De priesters: de kinderen van Jedaja, van het huis van Jesua, negenhonderd drie en zeventig;
40 De kinderen van Immer, duizend twee en vijftig;
41 De kinderen van Pashur, duizend, tweehonderd zeven en veertig;
42 De kinderen van Harim, duizend en zeventien;
43 De Levieten: de kinderen van Jesua, van Kadmiel, van de kinderen van Hodeva, vier en zeventig;
44 De zangers: de kinderen van Asaf, honderd acht en veertig;
45 De poortiers: de kinderen van Sallum, de kinderen van Ater, de kinderen van Talmon, de kinderen van Akkub, de kinderen van Hatita, de kinderen van Sobai, honderd acht en dertig;
46 De Nethinim: de kinderen van Ziha, de kinderen van Hasufa, de kinderen van Tabbaoth;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

47 De kinderen van Keros, de kinderen van Sia, de kinderen van Padon;
48 De kinderen van Lebana, de kinderen van Hagaba, de kinderen van Salmai;
49 De kinderen van Hanan, de kinderen van Giddel, de kinderen van Gahar;
50 De kinderen van Reaja, de kinderen van Rezin, de kinderen van Nekoda;
51 De kinderen van Gazzam, de kinderen van Uzza, de kinderen van Paseah;
52 De kinderen van Bezai, de kinderen van Meunim, de kinderen van Nefussim;
53 De kinderen van Bakbuk, de kinderen van Hakufa, de kinderen van Harhur;
54 De kinderen van Bazlith, de kinderen van Mehida, de kinderen van Harsa;
55 De kinderen van Barkos, de kinderen van Sisera, de kinderen van Thamah;
56 De kinderen van Neziah, de kinderen van Hatifa;
57 De kinderen van de knechten van Salomo; de kinderen van Sotai, de kinderen van Sofereth, de kinderen van Perida;
58 De kinderen van Jaela, de kinderen van Darkon, de kinderen van Giddel;
59 De kinderen van Sefatja, de kinderen van Hattil, de kinderen van Pochereth van Zebaim, de kinderen van Amon;
60 Al de Nethinim, en de kinderen van de knechten van Salomo, waren driehonderd twee en negentig.
61 Ook gingen deze op van Thel-melah, Thel-harsa, Cherub, Addon en Immer; maar zij konden hunner vaderen huis, en hun zaad niet tonen, of zij uit Israel waren;
62 De kinderen van Delaja, de kinderen van Tobia, de kinderen van Nekoda, zeshonderd twee en veertig.
63 En van de priesters, de kinderen van Habaja, de kinderen van Koz, de kinderen van Barzillai, die een vrouw van de dochters van Barzillai, de Gileadiet, genomen had, en naar hun naam genoemd was.
64 Deze zochten hun geschrift, willende hun geslacht rekenen, maar het werd niet gevonden; daarom werden zij als onreinen van het priesterdom geweerd.
65 En Hattirsatha zei tot hen, dat zij van de heiligste dingen niet zouden eten, totdat er een priester stond met urim en thummim.
66 Deze gehele gemeente te zamen was twee en veertig duizend, driehonderd en zestig;
67 Behalve hun knechten en hun maagden, die waren zeven duizend, driehonderd zeven en dertig; en zij hadden tweehonderd vijf en veertig zangers en zangeressen.
68 Hun paarden, zevenhonderd zes en dertig; hun muildieren, tweehonderd vijf en veertig;
69 Kamelen, vierhonderd vijf en dertig; ezelen, zes duizend, zevenhonderd en twintig.
70 Een deel nu van de hoofden van de vaderen gaven tot het werk. Hattirsatha gaf tot de schat, aan goud, duizend drachmen, vijftig sprengbekkens, vijfhonderd en dertig priesterrokken.
71 En anderen van de hoofden van de vaderen gaven tot de schat van de werken aan goud, twintig duizend drachmen, en aan zilver, twee duizend en tweehonderd ponden.
72 En wat de overigen van de volks gaven, was aan goud, twintig duizend drachmen, en aan zilver, twee duizend mijnen, en zeven en zestig priesterrokken.
73 En de priesters, en de Levieten, en de poortiers, en de zangers, en sommigen van het volk, en de Nethinim, en gans Israel, woonden in hun steden. (8:1) Als nu de zevende maand aankwam, en de kinderen Israels in hun steden waren,

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 (8:2) Zo verzamelde zich al het volk als een enig man op de straat voor de Waterpoort; en zij zeiden tot Ezra, de schriftgeleerde, dat hij het boek van de wet van Mozes zou halen, die de HEERE Israel geboden had.
2 (8:3) En Ezra, de priester, bracht de wet voor de gemeente, beiden mannen en vrouwen, en allen, die verstandig waren om te horen, op de eersten dag van de zevende maand.
3 (8:4) En hij las daarin voor de straat, die voor de Waterpoort is, van het morgen licht aan tot op de middag, voor de mannen en vrouwen, en de verstandigen; en de oren van de gansen volks waren naar het wetboek.
4 (8:5) En Ezra, de schriftgeleerde, stond op een hogen houten stoel, die zij tot die zaak gemaakt hadden, en nevens hem stond Mattithja, en Sema, en Anaja, en Uria, en Hilkia, en Maaseja, aan zijn rechterhand; en aan zijn linkerhand Pedaja, en Misael, en Malchia, en Hasum, en Hasbaddana, Zacharja en Mesullam.
5 (8:6) En Ezra opende het boek voor de ogen van de gansen volks, want hij was boven al het volk; en als hij het opende, stond al het volk.
6 (8:7) En Ezra loofde de HEERE, de groten God; en al het volk antwoordde: Amen, amen! met opheffing hunner handen, en neigden zich, en aanbaden de HEERE, met de aangezichten ter aarde.
7 (8:8) Jesua nu, en Bani, en Serebja, Jamin, Akkub, Sabbethai, Hodia, Maaseja, Kelita, Azaria, Jozabad, Hanan, Pelaja, en de Levieten onderwezen het volk in de wet. En het volk stond op zijn standplaats.
8 (8:9) En zij lazen in het boek, in de wet Gods, duidelijk; en de zin verklarende, zo maakten zij, dat men het verstond in het lezen.
9 (8:10) En Nehemia (dezelve is Hattirsatha) en Ezra, de priester, de schriftgeleerde, en de Levieten, die het volk onderwezen, zeiden tot al het volk: Deze dag is de HEERE, uw God, heilig; bedrijft dan geen rouw, en weent niet; want al het volk weende, als zij de woorden van de wet hoorden.
10 (8:11) Voorts zei hij tot hen: Gaat, eet het vette, en drinkt het zoete, en zendt delen hen voor welken niets bereid is, want deze dag is onzen HEERE heilig; zo bedroeft u niet, want de blijdschap van de HEERE, die is uw sterkte.
11 (8:12) En de Levieten stilden al het volk, en zei:: Zwijgt, want deze dag is heilig, daarom bedroeft u niet.
12 (8:13) Toen ging al het volk henen om te eten, en om te drinken, en om delen te zenden, en om grote blijdschap te maken; want zij hadden de woorden verstaan, die men hun had bekend gemaakt.
13 (8:14) En van de anderen daags verzamelden zich de hoofden van de vaderen van het gehele volk, de priesters en de Levieten, tot Ezra, de schriftgeleerde, en dat, om verstand te bekomen in de woorden van de wet.
14 (8:15) En zij vonden in de wet geschreven, dat de HEERE door de hand van Mozes geboden had, dat de kinderen Israels in loofhutten zouden wonen, op het feest in de zevende maand;
15 (8:16) En dat zij het zouden luidbaar maken, en een stem laten doorgaan door al hun steden, en te Jeruzalem, en zei:: Gaat uit op het gebergte, en haalt takken van olijfbomen, en takken van andere olieachtige bomen, en takken van mirtebomen, en takken van palmbomen, en takken van andere dichte bomen, om loofhutten te maken, als er geschreven is.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 (8:17) Zo ging het volk uit en haalden ze, en maakten zich loofhutten, een ieder op zijn dak, en in hun voorhoven, en in de voorhoven van Gods huis, en op de straat van de Waterpoort, en op de straat van Efraimspoort.
17 (8:18) En de gehele gemeente dergenen, die uit de gevangenis waren wedergekomen, maakten loofhutten, en woonden in die loofhutten; want de kinderen Israels hadden zo niet gedaan sinds de dagen van Jesua, de zoon van Nun, tot op deze dag toe; en er was zeer grote blijdschap.
18 (8:19) En men las in het wetboek Gods dag bij dag, van de eersten dag tot de laatsten dag. En zij hielden het feest zeven dagen, en op de achtsten dag de verbodsdag, naar het recht.

9
1 Voorts op de vier en twintigsten dag van deze maand verzamelden zich de kinderen Israels met vasten en met zakken, en aarde was op hen.
2 En het zaad Israels scheidde zich af van alle vreemden. En zij stonden, en deden belijdenis van hun zonden en hunner vaderen ongerechtigheden.
3 Want als zij opgestaan waren op hun standplaats, zo lazen zij in het wetboek van de HEERE, huns Gods, een vierendeel van de dag; en op een ander vierendeel deden zij belijdenis, en aanbaden de HEERE, hun God.
4 Jesua nu, en Bani, Kadmiel, Sebanja, Bunni, Serebja, Bani en Chenani, stonden op het hoge gestoelte van de Levieten, en riepen met luider stem tot de HEERE, hun God;
5 En de Levieten, Jesua, en Kadmiel, Bani, Hasabneja; Serebja, Hodia, Sebanja, Petahja, zeiden: Staat op, looft de HEERE, uw God, van eeuwigheid tot in eeuwigheid; en men love de Naam Uwer heerlijkheid, die verhoogd is boven allen lof en prijs!
6 U bent die HEERE alleen, U hebt gemaakt de hemel, de hemel van de hemelen, en al hun heir, de aarde en al wat daarop is, de zeeen en al wat daarin is, en U maakt die allen levend; en het heir van de hemelen aanbidt U.
7 U bent die HEERE, de God, Die Abram hebt verkoren, en hem uit Ur van de Chaldeen uitgevoerd; en U hebt zijn naam gesteld Abraham.
8 En U hebt zijn hart getrouw gevonden voor Uw aangezicht, en hebt een verbond met hem gemaakt, dat U zoudt geven het land van de Kanaanieten, van de Hethieten, van de Amorieten, en van de Ferezieten, en van de Jebusieten, en van de Girgasieten, dat U het zijn zade zoudt geven; en U hebt Uw woorden bevestigd, omdat U rechtvaardig bent.
9 En U hebt aangezien onzer vaderen ellende in Egypte, en U hebt hun geroep gehoord aan de Schelfzee;
10 En U hebt tekenen en wonderen gedaan aan Farao, en aan al zijn knechten, en aan al het volk zijns lands; want U wist, dat zij trots tegen hen handelden; en U hebt U een Naam gemaakt, als het is te deze dage.
11 En U hebt de zee voor hun aangezicht gekliefd, dat zij in het midden van de zee op het droge zijn doorgegaan; en hun vervolgers hebt U in de diepten geworpen, als een steen in sterke wateren.
12 En U hebt ze van de daags geleid met een wolkkolom, en van de nachts met een vuurkolom, om hen te lichten op de weg, waarin zij zouden wandelen.
13 En U bent neergedaald op de berg Sinai, en hebt met hen gesproken uit de hemel; en U hebt hun gegeven rechtmatige rechten, en getrouwe wetten, goede inzettingen en geboden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 En U hebt Uw heiligen sabbat bekend gemaakt; en U hebt hun geboden, en inzettingen en
een wet bevolen, door de hand van Uw knecht Mozes.
15 En U hebt hun brood uit de hemel gegeven voor hun honger, en hun water uit de steenrots
voortgebracht voor hun dorst; en U hebt tot hen gezegd, dat zij zouden ingaan om te erven het
land, waarover U Uw hand ophieft, dat U het hun zoudt geven.
16 Maar zij en onze vaders hebben trots gehandeld, en zij hebben hun nek verhard, en niet
gehoord naar Uw geboden;
17 En zij hebben geweigerd te horen, en niet gedacht aan Uw wonderen, die U bij hen gedaan
had, en hebben hun nek verhard, en in hun weerspannigheid een hoofd gesteld, om weer te
keren tot hun dienstbaarheid. Doch U. een God van vergevingen, genadig en barmhartig,
lankmoedig, en groot van weldadigheid, hebt hen evenwel niet verlaten.
18 Zelfs, als zij zich een gegoten kalf gemaakt hadden, en gezegd: Dit is uw God, Die u uit
Egypte heeft opgevoerd; en grote lasteren gedaan hadden;
19 Hebt U hen nochtans door Uw grote barmhartigheid niet verlaten in de woestijn; de
wolkkolom week niet van hen van de daags, om hen op de weg te leiden, noch de vuurkolom
van de nachts, om hen te lichten, en dat, op de weg, waarin zij zouden wandelen.
20 En U hebt Uw goeden Geest gegeven om hen te onderwijzen; en Uw Manna hebt U niet
geweerd van hun mond, en water hebt U hun gegeven voor hun dorst.
21 Zo hebt U hen veertig jaren onderhouden in de woestijn; zij hebben geen gebrek gehad; hun
klederen zijn niet veroud, en hun voeten niet gezwollen.
22 Voorts hebt U hun koninkrijken en volken gegeven, en hebt hen verdeeld in hoeken. Zo
hebben zij erfelijk bezeten het land van Sihon, te weten, het land van de koning van Hesbon, en
het land van Og, koning van Basan.
23 U hebt ook hun kinderen vermenigvuldigd, als de sterren van de hemels; en U hebt hen
gebracht in het land, waarvan U tot hun vaderen had gezegd, dat zij zouden ingaan om het
erfelijk te bezitten.
24 Zo zijn de kinderen daarin gekomen, en hebben dat land erfelijk ingenomen; en U hebt de
inwoners van de lands, de Kanaanieten, voor hun aangezicht ten ondergebracht, en hebt hen in
hun hand gegeven, veeleer hun koningen en de volken van de lands, om daarmede te doen naar
hun welgevallen.
25 En zij hebben vaste steden en een vet land ingenomen, en erfelijk bezeten, huizen, vol van
alle goed, uitgehouwen bornputten, wijngaarden, olijfgaarden en bomen van spijze, in menigte;
en zij hebben gegeten, en zijn zat en vet geworden, en hebben in wellust geleefd, door Uw grote
goedigheid.
26 Maar zij zijn weerspannig geworden, en hebben tegen U gerebelleerd, en Uw wet achter hun
rug geworpen, en Uw profeten gedood die tegen hen betuigden, om hen te doen wederkeren tot
U; zo hebben zij grote lasteren gedaan.
27 Daarom hebt U hen gegeven in de hand hunner benauwers, die hen benauwd hebben; maar
als zij in de tijd hunner benauwdheid tot U riepen, hebt U van de hemel gehoord, en hun naar
Uw grote barmhartigheden verlossers gegeven, die hen uit de hand hunner benauwers verlosten.
28 Maar als zij rust hadden, keerden zij weer om kwaad te doen voor Uw aangezicht; zo verliet
U hen in de hand hunner vijanden, dat zij over hen heersten; als zij zich dan bekeerden, en U
aanriepen, zo hebt U hen van de hemel gehoord, en hebt hen naar Uw barmhartigheden tot vele
tijden uitgerukt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

29 En U hebt tegen hen betuigd, om hen te doen wederkeren tot Uw wet; maar zij hebben trots gehandeld, en niet gehoord naar Uw geboden, en tegen Uw rechten, tegen dezelve hebben zij gezondigd, door die een mens, die ze doet, leven zal; en zij hebben hun schouder teruggetogen, en hun nek verhard, en niet gehoord.
30 Doch U vertoogt het vele jaren over hen, en betuigdet tegen hen door Uw Geest, door de dienst Uwer profeten, maar zij neigden het oor niet; daarom hebt U hen gegeven in de hand van de volken van de landen.
31 Doch door Uw grote barmhartigheden hebt U hen niet vernield, noch hen verlaten; want U bent een genadig en barmhartig God.
32 Nu dan, o onze God, U grote, U machtige, en U vreselijke God, Die het verbond en de weldadigheid houdt; laat voor Uw aangezicht niet gering zijn al de moeite, die ons getroffen heeft, onze koningen, onze vorsten, en onze priesters; en onze profeten, en onze vaderen, en Uw gehele volk, van de dagen van de koningen van Assur af tot op deze dag.
33 Doch U bent rechtvaardig, in alles, wat ons overkomen is; want U hebt trouwelijk gehandeld, maar wij hebben goddelooslijk gehandeld.
34 En onze koningen, onze vorsten, onze priesters en onze vaders hebben Uw wet niet gedaan; en zij hebben niet geluisterd naar Uw geboden, en naar Uw getuigenissen, die U tegen hen betuigdet.
35 Want zij hebben U niet gediend in hun koninkrijk, en in Uw menigvuldig goed, dat U hun gaf, en in dat wijde en dat vette land, dat U voor hun aangezicht gegeven had; en zij hebben zich niet bekeerd van hun boze werken.
36 Zie, wij zijn heden knechten; ja, het land, dat U onzen vaderen gegeven hebt, om de vrucht daarvan, en het goede daarvan te eten, zie, daarin zijn wij knechten.
37 En het vermenigvuldigt zijn inkomste voor de koningen, die U over ons gesteld hebt, om onzer zonden wil; en zij heersen over onze lichamen en over onze beesten, naar hun welgevallen; zo zijn wij in grote benauwdheid.
38 En in dit alles maken wij een vast verbond en schrijven het; en onze vorsten, onze Levieten en onze priesters zullen het verzegelen.

10
1 Tot de verzegelingen nu waren: Nehemia Hattirsatha, zoon van Hachalja, en Zidkia,
2 Seraja, Azarja, Jeremia,
3 Pashur, Amarja, Malchia,
4 Hattus, Sebanja, Malluch,
5 Harim, Meremoth, Obadja,
6 Daniel, Ginnethon, Baruch,
7 Mesullam, Abia, Mijamin,
8 Maazia, Bilgai, Semaja. Dit waren de priesters.
9 En de Levieten, namelijk: Jesua, zoon van Azanja, Binnui; van de zonen van Henadad, Kadmiel;
10 En hun broers: Sebanja, Hodia, Kelita, Pelaja, Hanan,
11 Micha, Rehob, Hasabja,
12 Zakkur, Serebja, Sebanja,
13 Hodia, Bani, Beninu;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 De hoofden van de volks: Parhos, Pahath-moab, Elam, Zatthu, Bani,
15 Bunni, Azgad, Bebai,
16 Adonia, Bigvai, Adin,
17 Ater, Hizkia, Azzur,
18 Hodia, Hasum, Bezai,
19 Harif, Anathoth, Nebai,
20 Magpias, Mesullam, Hezir,
21 Mesezabeel, Zadok, Jaddua,
22 Pelatja, Hanan, Anaja,
23 Hosea, Hananja, Hassub,
24 Hallohes, Pilha, Sobek,
25 Rehum, Hasabna, Maaseja,
26 En Ahia, Hanan, Anan,
27 Malluch, Harim, Baana.
28 En het overige van de volks, de priesters, de Levieten, de poortiers, de zangers, de Nethinim, en al wie zich van de volken van de landen had afgescheiden tot Gods wet, hun vrouwen, hun zonen en hun dochters, al wie wetenschap en verstand had;
29 Die hielden zich aan hun broers, hun voortreffelijken, en kwamen in de vloek en in de eed, dat zij zouden wandelen in de wet Gods, die gegeven is door de hand van de knecht Gods, Mozes; en dat zij zouden houden, en dat zij zouden doen al de geboden van de HEERE, onzes HEERE, en Zijn rechten en Zijn inzettingen;
30 En dat wij onze dochters niet zouden geven aan de volken van de lands, noch hun dochters nemen voor onze zonen.
31 Ook als de volken van de lands waren en alle koren op de sabbatdag ten verkoop brengen, dat wij op de sabbat, of op een anderen heiligen dag van hen niet zouden nemen; en dat wij het zevende jaar zouden vrij laten, veeleer allerhande bezwaarnis.
32 Voorts zetten wij ons geboden op, ons opleggende een derde deel van een sikkel in het jaar, tot de dienst van het huis onzes Gods;
33 Tot het brood van de toerichting, en het gedurig spijsoffer, en tot het gedurig brandoffer, van de sabbatten, van de nieuwe maanden, tot de gezette hoogtijden, en tot de heilige dingen, en tot de zondoffers, om verzoening te doen over Israel; en tot alle werk van het huis onzes Gods.
34 Ook wierpen wij de loten, onder de priesters, de Levieten en het volk, over het offer van het hout, dat men brengen zou ten huize onzes Gods, naar het huis onzer vaderen, op bestemde tijden, jaar op jaar, om te branden op het altaar van de HEERE, onzes Gods, gelijk het in de wet geschreven is;
35 Dat wij ook de eerstelingen onzes lands en de eerstelingen van alle vrucht van al het geboomte, jaar op jaar, zouden brengen ten huize van de HEERE;
36 En de eerstgeborenen onzer zonen en onzer beesten, gelijk het in de wet geschreven is; en dat wij de eerstgeborenen onzer runderen en onzer schapen zouden brengen ten huize onzes Gods, tot de priesters, die in het huis onzes Gods dienen.
37 En dat wij de eerstelingen onzes deegs, en onze hefoffers, en de vrucht aller bomen, most en olie, zouden brengen tot de priesters, in de kamers van het huis onzes Gods, en de tienden onzes lands tot de Levieten; en dat dezelfde Levieten de tienden zouden hebben in alle steden onzer landbouwerij;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

38 En dat er een priester, een zoon van Aaron, bij de Levieten zou zijn, als de Levieten de tienden ontvangen; en dat de Levieten de tienden zouden opbrengen ten huize onzes Gods, in de kamers van het schathuis.
39 Want de kinderen Israels en de kinderen van Levi moeten hefoffer van koren, most en olie in die kamers brengen, omdat daar de vaten van de heiligdoms zijn, en de priesters, die dienen, en de poortiers, en de zangers; dat wij zo het huis onzes Gods niet zouden verlaten.

11
1 Voorts woonden de oversten van de volks te Jeruzalem; maar het overige van de volks wierpen loten, om uit tien een uit te brengen, die in de heilige stad Jeruzalem zou wonen, en negen delen in de andere steden.
2 En het volk zegende al de mannen, die vrijwilliglijk aanboden te Jeruzalem te wonen.
3 En dit zijn de hoofden van het landschap, die te Jeruzalem woonden; (maar in de steden van Juda woonden, een ieder op zijn bezitting, in hun steden, Israel, de priesters, en de Levieten, en de Nethinim, en de kinderen van de knechten van Salomo).
4 Te Jeruzalem dan woonden sommigen van de kinderen van Juda, en van de kinderen van Benjamin. Van de kinderen van Juda: Athaja, de zoon van Uzzia, de zoon van Zacharja, de zoon van Amarja, de zoon van Sefatja, de zoon van Mahalaleel, van de kinderen van Perez;
5 En Maaseja, de zoon van Baruch, de zoon van Kol-hose, de zoon van Hazaja, de zoon van Adaja, de zoon van Jojarib, de zoon van Zacharja, de zoon van Siloni.
6 Alle kinderen van Perez, die te Jeruzalem woonden, waren vierhonderd acht en zestig dappere mannen.
7 En dit zijn de kinderen van Benjamin: Sallu, de zoon van Mesullam, de zoon van Joed, de zoon van Pedaja, de zoon van Kolaja, de zoon van Maaseja, de zoon van Ithiel, de zoon van Jesaja;
8 En na hem Gabbai, Sallai; negenhonderd acht en twintig.
9 En Joel, de zoon van Zichri, was opziener over hen; en Juda, de zoon van Senua, was de tweede over de stad.
10 Van de priesters: Jedaja, de zoon van Jojarib, Jachin;
11 Seraja, de zoon van Hilkia, de zoon van Mesullam, de zoon van Zadok, de zoon van Merajoth, de zoon van Ahitub, was voorganger van Gods huis;
12 En hun broers, die het werk in het huis deden, waren achthonderd twee en twintig. En Adaja, de zoon van Jeroham, de zoon van Pelalja, de zoon van Amzi, de zoon van Zacharja, de zoon van Pashur, de zoon van Malchia;
13 En zijn broers, hoofden van de vaderen, waren tweehonderd twee en veertig. En Amassai, de zoon van Azareel, de zoon van Achzai, de zoon van Mesillemoth, de zoon van Immer;
14 En hun broers, dappere helden, waren honderd acht en twintig; en opziener over hen was Zabdiel, de zoon van Gedolim.
15 En van de Levieten: Semaja, de zoon van Hassub, de zoon van Azrikam, de zoon van Hasabja, de zoon van Buni.
16 En Sabbethai, en Jozabad, van de hoofden van de Levieten, waren over het buitenwerk van het huis Gods.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 En Matthanja, de zoon van Micha, de zoon van Zabdi, de zoon van Asaf, was het hoofd, die de dankzegging begon in het gebed, en Bakbukja was de tweede van zijn broers; en Abda, de zoon van Sammua, de zoon van Galal, de zoon van Jeduthun.
18 Al de Levieten in de heilige stad waren tweehonderd vier en tachtig.
19 En de poortiers: Akkub, Talmon, met hun broers, die wacht hielden in de poorten, waren honderd twee en zeventig.
20 Het overige nu van Israel, van de priesters en de Levieten, was in alle steden van Juda, een ieder in zijn erfdeel.
21 En de Nethinim woonden in Ofel; en Ziha en Gispa waren over de Nethinim.
22 En van de Levieten opziener te Jeruzalem was Uzzi, de zoon van Bani, de zoon van Hasabja, de zoon van Matthanja, de zoon van Micha; van de kinderen van Asaf waren de zangers tegenover het werk van Gods huis.
23 Want er was een gebod van de koning van hen, te weten, een zeker onderhoud voor de zangers, van elk dagelijks op zijn dag.
24 En Petahja, de zoon van Mesezabeel, van de kinderen van Zerah, de zoon van Juda, was aan van de koning hand, in alle zaken tot het volk.
25 In de dorpen nu op hun akkers woonden sommigen van de kinderen van Juda, in Kirjath-arba en haar onderhorige plaatsen, en in Dibon en haar onderhorige plaatsen, en in Jekabzeel en haar dorpen;
26 En te Jesua, en te Molada, en te Beth-pelet,
27 En te Hazar-sual, en in Ber-seba, en haar onderhorige plaatsen,
28 En te Ziklag, en in Mechona en haar onderhorige plaatsen,
29 En te En-rimmon, en te Zora, en te Jarmuth,
30 Zanoah, Adullam en haar dorpen, Lachis en haar akkers, Azeka en haar onderhorige plaatsen; en zij legerden zich van Ber-seba af tot aan het dal Hinnom.
31 De kinderen van Benjamin nu van Geba woonden in Michmas, en Aja, en Beth-el, en haar onderhorige plaatsen,
32 Anathoth, Nob, Ananja,
33 Hazor, Rama, Gitthaim,
34 Hadid, Zeboim, Neballat,
35 Lod, en Ono, in het dal van de werkmeesters.
36 Van de Levieten nu, woonden sommigen in de verdelingen van Juda, en van Benjamin.

12

1 Dit nu zijn de priesters en de Levieten, die met Zerubbabel, de zoon van Sealthiel, en Jesua, optogen: Seraja, Jeremia, Ezra,
2 Amarja, Malluch, Hattus,
3 Sechanja, Rehum, Meremoth,
4 Iddo, Ginnethoi, Abia,
5 Mijamin, Maadja, Bilga,
6 Semaja, en Jojarib, Jedaja,
7 Sallu, Amok, Hilkia, Jedaja; dat waren de hoofden van de priesters, en hun broers, in de dagen van Jesua.
8 En de Levieten waren: Jesua, Binnui, Kadmiel, Serebja, Juda, Matthanja; hij en zijn broers waren over de dankzeggingen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 En Bakbukja, en Unni, hun broers, waren tegen hen over in de wachten.
10 Jesua nu verkreeg Jojakim, en Jojakim verkreeg Eljasib, en Eljasib verkreeg Jojada,
11 En Jojada verkreeg Jonathan, en Jonathan verkreeg Jaddua.
12 En in de dagen van Jojakim waren priesters, hoofden van de vaderen: van Seraja was Meraja; van Jeremia, Hananja;
13 Van Ezra, Mesullam; van Amarja, Johanan;
14 Van Melichu, Jonathan; van Sebanja, Jozef;
15 Van Harim, Adna; van Merajoth, Helkai;
16 Van Iddo, Zacharia; van Ginnethon, Mesullam;
17 Van Abia, Zichri; van Minjamin, van Moadja, Piltai;
18 Van Bilga, Sammua; van Semaja, Jonathan;
19 En van Jojarib, Matthenai; van Jedaja, Uzzi;
20 Van Sallai, Kallai; van Amok, Heber;
21 Van Hilkia, Hasabja; van Jedaja, Nethaneel.
22 Van de Levieten werden in de dagen van Eljasib, Jojada, en Johanan, en Jaddua, de hoofden van de vaderen beschreven; veeleer de priesters, tot het koninkrijk van Darius, de Perziaan.
23 De kinderen van Levi, de hoofden van de vaderen, werden beschreven in het boek van de kronieken, tot de dagen van Johanan, de zoon van Eljasib, toe.
24 De hoofden dan van de Levieten waren Hasabja, Serebja, en Jesua, de zoon van Kadmiel, en hun broers tegen hen over, om te prijzen en te danken, naar het gebod van David, de man Gods, wacht tegen wacht.
25 Matthanja en Bakbukja, Obadja, Mesullam, Talmon en Akkub, waren poortiers, de wacht waarnemende bij de schatkamers van de poorten.
26 Deze waren in de dagen van Jojakim, de zoon van Jesua, de zoon van Jozadak, en in de dagen van Nehemia, de landvoogd, en van de priester Ezra, de schriftgeleerde.
27 In de inwijding nu van Jeruzalems muur, zochten zij de Levieten uit al hun plaatsen, dat zij hen te Jeruzalem brachten, om de inwijding te doen met vreugde, en met dankzeggingen, en met gezang, cimbalen, luiten, en met harpen.
28 Zo werden de kinderen van de zangers verzameld, zo uit het vlakke veld rondom Jeruzalem, als uit de dorpen van de Netofathieten;
29 En uit het huis van Gilgal, en uit de velden van Geba en Asmaveth; want de zangers hadden zich dorpen gebouwd rondom Jeruzalem.
30 En de priesters en de Levieten reinigden zichzelf; daarna reinigden zij het volk, en de poorten, en de muur.
31 Toen deed ik de vorsten van Juda opgaan op de muur; en ik stelde twee grote dankkoren en omgangen, een ter rechterhand op de muur, naar de Mistpoort toe.
32 En achter hen ging Hosaja, en de helft van de vorsten van Juda.
33 En Azarja, Ezra, en Mesullam,
34 Juda, en Benjamin, en Semaja, en Jeremia;
35 En van de priesters kinderen met trompetten: Zacharja, de zoon van Jonathan, de zoon van Semaja, de zoon van Matthanja, de zoon van Michaja, de zoon van Zakkur, de zoon van Asaf;
36 En zijn broers, Semaja, en Azareel, Milalai, Gilalai, Maai, Nethaneel, en Juda, Hanani, met muziekinstrumenten van David, de man Gods; en Ezra, de schriftgeleerde, ging voor hun aangezicht heen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

37 Voorts naar de Fonteinpoort, en tegen hen over, gingen zij op bij de trappen van Davids stad, door de opgang van de muurs, boven Davids huis, tot aan de Waterpoort, tegen het oosten.
38 Het tweede dankkoor nu ging tegenover, en ik achter hetzelve, met de helft van de volks, op de muur, van boven de Bakoventoren, tot aan de breden muur;
39 En van boven de poort van Efraim, en boven de Oude poort, en boven de Vispoort, en de toren Hananeel, en de toren Mea, tot aan de Schaapspoort, en zij bleven staan in de Gevangenpoort.
40 Daarna stonden de beide dankkoren in Gods huis; ook ik en de helft van de overheden met mij.
41 En de priesters, Eljakim, Maaseja, Minjamin, Michaja, Eljoenei, Zacharja, Hananja, met trompetten;
42 Voorts Maaseja, en Semaja, en Eleazar, en Uzzi, en Johanan, en Malchia, en Elam, en Ezer; ook lieten zich de zangers horen, met Jizrahja, de opziener.
43 En zij offerden deszelven daags grote slachtofferen, en waren vrolijk; want God had hen vrolijk gemaakt met grote vrolijkheid; en ook waren de vrouwen en de kinderen vrolijk; zodat de vrolijkheid van Jeruzalem tot van verre gehoord werd.
44 Ook werden op die dag mannen gesteld over de kameren, tot de schatten, tot de hefofferen, tot de eerstelingen en tot de tienden, om daarin uit de akkers van de steden te verzamelen de delen van de wet, voor de priesters en voor de Levieten; want Juda was vrolijk over de priesters en over de Levieten, die daar stonden.
45 En de wacht huns Gods waarnamen, en de wacht van de reiniging, ook de zangers, en de poortiers, naar het gebod van David en zijn zoon Salomo.
46 Want in de dagen van David en Asaf, van ouds, waren er hoofden van de zangers, en van de lofgezangs, en van de dankzeggingen tot God.
47 Daarom gaf gans Israel, in de dagen van Zerubbabel, en in de dagen van Nehemia, de delen van de zangers en van de poortiers, van elk dagelijks op zijn dag; en zij heiligden voor de Levieten, en de Levieten heiligden voor de kinderen van Aaron.

13
1 Te die dage werd er gelezen in het boek van Mozes, voor de oren van de volks; en daarin werd geschreven gevonden, dat de Ammonieten en Moabieten niet zouden komen in de gemeente Gods, tot in eeuwigheid;
2 Omdat zij de kinderen Israels niet waren tegengekomen met brood en met water, ja, Bileam tegen hen gehuurd hadden, om hen te vloeken, hoewel onze God de vloek omkeerde in een zegen.
3 Zo gebeurde het, als zij deze wet hoorden, dat zij alle vermengeling van Israel afscheidden.
4 Eljasib nu, de priester, die gesteld was over de kamer van het huis onzes Gods, was voor deze nabestaande van Tobia geworden.
5 En hij had hem een grote kamer gemaakt, alwaar zij te voren heenleiden het spijsoffer, de wierook en de vaten, en de tienden van koren, van most en van olie, die bevolen waren voor de Levieten, en de zangers, en de poortiers, veeleer het hefoffer van de priesters.
6 Doch in dit alles was ik niet te Jeruzalem; want in het twee en dertigste jaar van Arthahsasta, koning van Babel, kwam ik tot de koning; maar ten einde van sommige dagen verkreeg ik weer verlof van de koning.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 En ik kwam te Jeruzalem, en verstond van het kwaad, dat Eljasib voor Tobia gedaan had, makende hem een kamer in de voorhoven van Gods huis.
8 En het mishaagde mij zeer; zo wierp ik al het huisraad van Tobia buiten, uit de kamer.
9 Voorts gaf ik bevel, en zij reinigden de kamers; en ik bracht daar weer in de vaten van Gods huis, met het spijsoffer en de wierook.
10 Ook vernam ik, dat van de Levieten deel hun niet gegeven was; zodat de Levieten en de zangers, die het werk deden, gevloden waren, een ieder naar zijn akker.
11 En ik twistte met de overheden, en zei: Waarom is het huis Gods verlaten? Doch ik vergaderde hen, en herstelde ze in hun stand.
12 Toen bracht gans Juda de tienden van het koren, en van de most, en van de olie, in de schatten.
13 En ik stelde tot schatmeesters over de schatten, Selemja, de priester, en Zadok, de schrijver, en Pedaja, uit de Levieten; en aan hun hand Hanan, de zoon van Zakkur, de zoon van Matthanja; want zij werden getrouw geacht, en hun werd opgelegd aan hun broers uit te delen.
14 Gedenk van mijn, mijn God, in deze; en delg mijn weldadigheden niet uit, die ik aan het huis van mijn Gods en aan Zijn wachten gedaan heb.
15 In dezelfde dagen zag ik in Juda, die persen traden op de sabbat, en die garven inbrachten, die zij op ezels laadden; als ook wijn, druiven en vijgen, en allen last, die zij te Jeruzalem inbrachten op de sabbatdag; en ik betuigde tegen hen ten dage, als zij eetwaren verkochten.
16 Daar waren ook Tyriers binnen, die vis aanbrachten, en alle koopwaren, die zij op de sabbat verkochten aan de kinderen van Juda en te Jeruzalem.
17 Zo twistte ik met de edelen van Juda, en zei tot hen: Wat voor een boos ding is dit, dat u lieden doet, en ontheiligt de sabbatdag?
18 Deden niet uw vaders zo, en onze God bracht al dit kwaad over ons en over deze stad? En u lieden maakt de hittige gramschap nog meer over Israel, ontheiligende de sabbat.
19 Het gebeurde nu, als de poorten van Jeruzalem schaduw gaven, voor de sabbat, dat ik bevel gaf, en de deuren werden gesloten; en ik beval, dat zij ze niet zouden opendoen tot na de sabbat; en ik stelde van mijn jongens aan de poorten, opdat er geen last zou inkomen op de sabbatdag.
20 Toen vernachtten de kramers, en de verkopers van alle koopwaren, buiten voor Jeruzalem, eens of tweemaal.
21 Zo betuigde ik tegen hen, en zei tot hen: Waarom vernacht u lieden tegenover de muur? Zo u het weer doet, zal ik de hand aan u slaan. Van die tijd af kwamen zij niet op de sabbat.
22 Voorts zei ik tot de Levieten, dat zij zich zouden reinigen, en de poorten komen wachten, om de sabbatdag te heiligen. Gedenk van mijn ook in deze, mijn God! en verschoon mij naar de veelheid Uwer goedertierenheid.
23 Ook zag ik in die dagen Joden, die Asdodische, Ammonietische en Moabietische vrouwen bij zich hadden doen wonen.
24 En hun kinderen spraken half Asdodisch, en zij konden geen Joods spreken, maar naar de taal eens iegelijken volks.
25 Zo twistte ik met hen, en vloekte hen, en sloeg sommige mannen van hen, en plukte hun het haar uit; en ik deed hen zweren bij God: Indien u uw dochters hun zonen zult geven, en indien u van hun dochters voor uw zonen of voor u zult nemen!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

26 Heeft niet Salomo, de koning van Israel, daarin gezondigd, hoewel er onder vele heidenen geen koning was, gelijk hij, en hij zijn God lief was, en God hem ten koning over gans Israel gesteld had? Ook hem deden de vreemde vrouwen zondigen.
27 Zouden wij dan naar u horen, dat u al dit grote kwaad zoudt doen, overtredende tegen onzen God, doende vreemde vrouwen bij u wonen?
28 Ook was er een van de kinderen van Jojada, de zoon van Eljasib, de hogepriester, schoonzoon geworden van Sanballat, de Horoniet; daarom jaagde ik hem van mij weg.
29 Gedenk aan hen, mijn God, omdat zij het priesterdom hebben verontreinigd, ja, het verbond van de priesterdoms en van de Levieten.
30 Zo reinigde ik hen van alle vreemden; en ik bestelde de wachten van de priesters en van de Levieten, elk op zijn werk;
31 Ook tot het offer van hout, op bestemde tijden, en tot de eerstelingen. Gedenk van mijn, mijn God, ten goede.

1 KRONIEKEN

1
1 Adam, Seth, Enos,
2 Kenan, Mahalal-el, Jered,
3 Henoch, Methusalah, Lamech,
4 Noach, Sem, Cham en Jafeth.
5 De kinderen van Jafeth waren Gomer, en Magog, en Madai, en Javan, en Tubal, en Mesech, en Tiras.
6 En de kinderen van Gomer waren Askenaz, en Difath, en Thogarma.
7 En de kinderen van Javan waren Elisa en Tharsisa, de Chittieten en Dodanieten.
8 De kinderen van Cham waren Cusch en Mitsraim, Put, en Kanaan.
9 En de kinderen van Cusch waren Seba, en Havila, en Sabta, en Raema, en Sabtecha; en de kinderen van Raema waren Scheba en Dedan.
10 Cusch nu verkreeg Nimrod; die begon geweldig te zijn op aarde.
11 En Mitsraim verkreeg de Ludieten, en de Anamieten, en de Lehabieten, en de Naftuchieten,
12 En de Pathrusieten, en de Casluchieten, (van welke de Filistijnen zijn voortgekomen) en de Cafthorieten.
13 Kanaan nu verkreeg Sidon, zijn eerstgeborene, en Heth,
14 En de Jebusiet, en de Amoriet, en de Girgasiet,
15 En de Heviet, en de Arkiet, en de Siniet,
16 En de Arvadiet, en de Zemariet, en de Hamathiet.
17 De kinderen van Sem waren Elam, en Assur, en Arfachsad, en Lud, en Aram, en Uz, en Hul, en Gether, en Mesech.
18 Arfachsad nu verkreeg Selah, en Selah verkreeg Heber.
19 Aan Heber nu zijn twee zonen geboren; de naam van de enen was Peleg, omdat in zijn dagen het aardrijk verdeeld is, en de naam zijns broers was Joktan.
20 En Joktan verkreeg Almodad, en Selef, en Hazarmaveth, en Jerah,
21 En Hadoram, en Uzal, en Dikla,
22 En Ebal, en Abimael, en Scheba,

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23 En Ofir, en Havila, en Jobab. Alle deze waren zonen van Joktan.
24 Sem, Arfachsad, Selah,
25 Heber, Peleg, Rehu,
26 Serug, Nahor, Terah,
27 Abram; die is Abraham.
28 De kinderen van Abraham waren Izaak en Ismael.
29 Dit zijn hun geboorten: de eerstgeborene van Ismael was Nebajoth, en Kedar, en Adbeel, en Mibsam,
30 Misma en Duma, Massa, Hadad en Thema,
31 Jetur, Nafis, en Kedma; deze zijn de kinderen van Ismael.
32 De kinderen nu van Ketura, Abrahams bijwijf: die baarde Zimram, en Joksan, en Medan, en Midian, en Isbak, en Suah. En de kinderen van Joksan waren Scheba en Dedan.
33 De kinderen van Midian nu waren Efa, en Efer, en Henoch, en Abida, en Eldaa. Die allen waren zonen van Ketura.
34 Abraham nu verkreeg Izaak. De zonen van Izaak waren Ezau en Israel.
35 En de kinderen van Ezau: Elifaz, Rehuel, en Jehus, en Jaelam, en Korah.
36 De kinderen van Elifaz waren Theman, en Omar, Zefi, en Gaetham, Kenaz, en Timna, en Amalek.
37 De kinderen van Rehuel waren Nahath, Zerah, Samma en Mizza.
38 De kinderen van Seir nu waren Lotan, en Sobal, en Zibeon, en Ana, en Dison, en Ezer, en Disan.
39 De kinderen van Lotan nu waren Hori en Homam; en de zuster van Lotan was Timna.
40 De kinderen van Sobal waren Aljan, en Manahath, en Ebal, Sefi en Onam; en de kinderen van Zibeon waren Aja en Ana.
41 De kinderen van Ana waren Dison; en de zonen van Dison waren Hamram, en Esban, en Jithran, en Cheran.
42 De kinderen van Ezer waren Bilhan, en Zaavan, en Jaakan. De kinderen van Disan waren Uz en Aran.
43 Dit nu zijn de koningen, die geregeerd hebben in het land van Edom, eer er een koning regeerde over de kinderen Israels: Bela, de zoon van Beor; en de naam van zijn stad was Dinhaba.
44 En Bela stierf, en Jobab regeerde in zijn plaats, een zoon van Zerah, van Bozra.
45 En Jobab stierf, en Husam, uit het land van de Themanieten, regeerde in zijn plaats.
46 En Husam stierf, en Hadad, de zoon van Bedad, regeerde in zijn plaats, die de Midianieten in het veld van Moab versloeg; en de naam van zijn stad was Avith.
47 En Hadad stierf, en Samla, van Masreka, regeerde in zijn plaats.
48 En Samla stierf, en Saul, van Rehoboth aan de rivier, regeerde in zijn plaats.
49 En Saul stierf, en Baal-hanan, de zoon van Achbor, regeerde in zijn plaats.
50 Als Baal-hanan stierf, zo regeerde Hadad in zijn plaats, en de naam van zijn stad was Pahi, en de naam van zijn huisvrouw was Mehetabeel, de dochter van Matred, dochter van Mee-sahab.
51 Toen Hadad stierf, zo werden vorsten in Edom: de vorst Timna, de vorst Alja, de vorst Jetheth,
52 De vorst Aholi-bama, de vorst Ela, de vorst Pinon,
53 De vorst Kenaz, de vorst Theman, de vorst Mibzar,

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

54 De vorst Magdiel, de vorst Iram. Deze waren de vorsten van Edom.

2

1 Deze zijn de kinderen van Israel: Ruben, Simeon, Levi en Juda, Issaschar en Zebulon,
2 Dan, Jozef en Benjamin, Nafthali, Gad en Aser.
3 De kinderen van Juda zijn: Er, en Onan, en Sela; drie zijn er hem geboren van de dochter van Sua, de Kanaanietische; en Er, de eerstgeborene van Juda, was kwaad in de ogen van de HEERE; daarom doodde Hij hem.
4 Maar Thamar, zijn schoondochter, baarde hem Perez en Zerah. Al de zonen van Juda waren vijf.
5 De kinderen van Perez waren Hezron en Hamul.
6 En de kinderen van Zerah waren Zimri, en Ethan, en Heman, en Chalcol, en Dara. Deze allen zijn vijf.
7 En de kinderen van Charmi waren Achan, de beroerder van Israel, die zich aan het verbannene vergreep.
8 De kinderen van Ethan nu waren Azaria.
9 En de kinderen van Hezron, die hem geboren zijn, waren Jerahmeel, en Ram, en Chelubai.
10 Ram nu verkreeg Amminadab, en Amminadab verkreeg Nahesson, de vorst van de kinderen van Juda;
11 En Nahesson verkreeg Salma, en Salma verkreeg Boaz,
12 En Boaz verkreeg Obed, en Obed verkreeg Isai,
13 En Isai verkreeg Eliab, zijn eerstgeborene, en Abinadab, de tweede, en Simea, de derde,
14 Nethaneel, de vierde, Raddai, de vijfde,
15 Ozem, de zesde, David, de zevende.
16 En hun zusters waren Zeruja en Abigail. De kinderen nu van Zeruja waren Abisai, en Joab, en Asa-el; drie.
17 En Abigail baarde Amasa; en de vader van Amasa was Jether, een Ismaeliet.
18 Kaleb nu, de zoon van Hezron, verkreeg kinderen uit Azuba, zijn vrouw, en uit Jerioth. En de zonen van deze zijn: Jeser, en Sobab, en Ardon.
19 Als nu Azuba gestorven was, zo nam zich Kaleb Efrath, die baarde hem Hur.
20 En Hur verkreeg Uri, en Uri verkreeg Bezaleel.
21 Daarna ging Hezron in tot de dochter van Machir, de vader van Gilead, en hij nam ze, toen hij zestig jaren oud was; en zij baarde hem Segub.
22 Segub nu verkreeg Jair; en hij had drie en twintig steden in het land van Gilead.
23 En hij nam Gesur en Aram, met de vlekken van Jair, van dezelve, met Kenath en haar onderhorige plaatsen, zestig steden. Deze allen zijn zonen van Machir, de vader van Gilead.
24 En na de dood van Hezron, in Kaleb-efratha, heeft Abia, Hezrons huisvrouw, hem ook gebaard Asschur, de vader van Thekoa.
25 De kinderen van Jerahmeel nu, de eerstgeborene van Hezron, waren deze: de eerstgeborene was Ram, daartoe Buna, en Oren, en Ozem en Ahia.
26 Jerahmeel had nog een andere vrouw, welker naam was Atara; zij was de moeder van Onam.
27 En de kinderen van Ram, de eerstgeborene van Jerahmeel waren Maaz, en Jamin, en Eker.
28 En de kinderen van Onam waren Sammai en Jada. En de kinderen van Sammai: Nadab en Abisur.
29 De naam nu van de huisvrouw van Abisur was Abihail: die baarde hem Achban en Molid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

30 En de kinderen van Nadab waren Seled en Appaim; en Seled stierf zonder kinderen.
31 En de kinderen van Appaim waren Jisei; en de kinderen van Jisei waren Sesan; en de kinderen van Sesan, Achlai.
32 En de kinderen van Jada, de broer van Sammai, waren Jether en Jonathan; en Jether is gestorven zonder kinderen.
33 De kinderen van Jonathan nu waren Peleth en Zaza. Dit waren de kinderen van Jerahmeel.
34 En Sesan had geen zonen, maar dochters. En Sesan had een Egyptischen knecht, wiens naam was Jarha.
35 Sesan nu gaf zijn dochter aan zijn knecht Jarha tot een vrouw; en zij baarde hem Attai.
36 Attai nu verkreeg Nathan, en Nathan verkreeg Zabad,
37 En Zabad verkreeg Eflal, en Eflal verkreeg Obed,
38 En Obed verkreeg Jehu, en Jehu verkreeg Azaria,
39 En Azaria verkreeg Helez, en Helez verkreeg Elasa,
40 En Elasa verkreeg Sismai, en Sismai verkreeg Sallum,
41 En Sallum verkreeg Jekamja, en Jekamja verkreeg Elisama.
42 De kinderen van Kaleb nu, de broer van Jerahmeel, zijn Mesa, zijn eerstgeborene (die is de vader van Zif), en de kinderen van Maresa, de vader van Hebron.
43 De kinderen van Hebron nu waren Korah, en Tappuah, en Rekem, en Sema.
44 Sema nu verkreeg Raham, de vader van Jorkeam, en Rekem verkreeg Sammai.
45 De kinderen van Sammai nu waren Maon; en Maon was de vader van Beth-zur.
46 En Efa, het bijwijf van Kaleb, baarde Haran, en Moza, en Gazez; en Haran verkreeg Gazez.
47 De kinderen van Jochdai nu waren Regem, en Jotham, en Gesan, en Pelet, en Efa, en Saaf.
48 Uit het bijwijf Maacha verkreeg Kaleb: Seber en Tirhana.
49 En de huisvrouw van Saaf, de vader van Madmanna, baarde Seva, de vader van Machbena, en de vader van Gibea; en de dochter van Kaleb was Achsa.
50 Dit waren de kinderen van Kaleb, de zoon van Hur, de eerstgeborene van Efratha: Sobal, de vader van Kirjath-jearim;
51 Salma, de vader van de Bethlehemieten; Haref, de vader van Beth-gader.
52 De kinderen van Sobal, de vader van Kirjath-jearim, waren Haroe en Hazihammenuchoth.
53 En de geslachten van Kirjath-jearim waren de Jithrieten, en de Futhieten, en de Sumathieten, en de Misraieten; van deze zijn uitgegaan de Zoraieten en de Esthaolieten.
54 De kinderen van Salma waren de Bethlehemieten, en de Netofathieten, Atroth, Beth-joab, en de helft van de Manathieten, en de Zorieten.
55 En de huisgezinnen van de schrijvers, die te Jabes woonden, de Tirathieten, de Simeathieten, de Suchathieten; deze zijn de Kenieten, die gekomen zijn van Hammath, de vader van het huis van Rechab.

3
1 Deze nu waren de kinderen van David, die hem te Hebron geboren zijn: de eerstgeborene Amnon, van Ahinoam, de Jizreelietische; de tweede Daniel, van Abigail, de Karmelietische;
2 De derde Absalom, de zoon van Maacha, de dochter van Thalmai, de koning te Gesur; de vierde Adonia, de zoon van Haggith;
3 De vijfde Sefatja, van Abital; de zesde Jithream, van zijn huisvrouw Egla.
4 Zes zijn hem te Hebron geboren; want hij regeerde daar zeven jaren en zes maanden; en drie en dertig jaren regeerde hij te Jeruzalem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Deze nu zijn hem te Jeruzalem geboren: Simea, en Sobab, en Nathan, en Salomo; deze vier zijn van Bath-sua, de dochter van Ammiel;
6 Daartoe Jibchar, en Elisama, en Elifelet,
7 En Nogah, en Nefeg, en Jafia,
8 En Elisama, en Eljada, en Elifelet, negen.
9 Deze allen zijn zonen van David, behalve de kinderen van de bijwijven, en Thamar hun zuster.
10 Salomo's zoon nu was Rehabeam; zijn zoon was Abia; zijn zoon was Asa; zijn zoon was Josafat;
11 Zijn zoon was Joram; zijn zoon was Ahazia; zijn zoon was Joas;
12 Zijn zoon was Amazia; zijn zoon was Azaria; zijn zoon was Jotham;
13 Zijn zoon was Achaz; zijn zoon was Hizkia; zijn zoon was Manasse;
14 Zijn zoon was Amon; zijn zoon was Josia.
15 De zonen van Josia nu waren deze: de eerstgeborene Johanan, de tweede Jojakim, de derde Zedekia, de vierde Sallum.
16 De kinderen van Jojakim nu waren: Jechonia zijn zoon, Zedekia zijn zoon.
17 En de kinderen van Jechonia waren Assir; zijn zoon was Sealthiel;
18 Dezes zonen waren Malchiram, en Pedaja, en Senazar, Jekamja, Hosama en Nedabja.
19 De kinderen van Pedaja nu waren Zerubbabel en Simei; en de kinderen van Zerubbabel waren Mesullam en Hananja; en Selomith was hunlieder zuster;
20 En Hasuba, en Ohel, en Berechja, en Hasadja, Jusabhesed; vijf.
21 De kinderen van Hananja nu waren Pelatja en Jesaja. De kinderen van Refaja, de kinderen van Arnan, de kinderen van Obadja, de kinderen van Sechanja.
22 De kinderen nu van Sechanja waren Semaja; en de kinderen van Semaja waren Hattus, en Jigeal, en Bariah, en Nearja, en Safat; zes.
23 En de kinderen van Nearja waren Eljoenai, en Hizkia, en Azrikam; drie.
24 En de kinderen van Eljoenai waren Hodajeva, en Eljasib, en Pelaja, en Akkub, en Johanan, en Delaja, en Anani; zeven.

4
1 De kinderen van Juda waren Perez, Hezron en Charmi, en Hur, en Sobal.
2 En Reaja, de zoon van Sobal, verkreeg Jahath, en Jahath verkreeg Ahumai en Lahad; dit zijn de huisgezinnen van de Zorathieten;
3 En deze zijn van de vader Etam: Jizreel, en Isma, en Idbas; en de naam hunner zuster was Hazelelponi.
4 En Pnuel was de vader van Gedor, en Ezer de vader van Husah. Dit zijn de kinderen van Hur, de eerstgeborene van Efratha, de vader van Bethlehem.
5 Asschur nu, de vader van Thekoa, had twee vrouwen, Hela en Naara.
6 En Naara baarde hem Ahuzzam, en Hefer, en Temeni, en Haahastari. Dit zijn de kinderen van Naara.
7 En de kinderen van Hela waren Zereth, Jezohar, en Ethnan.
8 En Koz verkreeg Anub en Hazobeba, en de huisgezinnen van Aharlel, de zoon van Harum.
9 Jabez nu was heerlijker dan zijn broers; en zijn moeder had zijn naam Jabez genoemd, en zei:: Want ik heb hem met smarten gebaard.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Want Jabez riep de God Israels aan, en zei:: Indien U mij rijkelijk zegenen, en mijn land vermeerderen zult, en Uw hand met mij zijn zal, en met het kwade zo maakt, dat het mij niet smarte! En God liet komen, wat hij begeerde.
11 En Chelub, de broer van Suha, verkreeg Mechir; hij is de vader van Eston.
12 Eston nu verkreeg Beth-rafa, en Pasea, en Tehinna, de vader van Ir-nahas; dit zijn de mannen van Recha.
13 En de kinderen van Kenaz waren Othniel en Seraja; en de kinderen van Othniel, Hathath.
14 En Meonothai verkreeg Ofra; en Seraja verkreeg Joab, de vader van de dals van de werkmeesters; want zij waren werkmeesters.
15 De kinderen van Kaleb nu, de zoon van Jefunne, waren Iru, Ela en Naam; en de kinderen van Ela, te weten Kenaz.
16 En de kinderen van Jehalelel waren Zif en Zifa, Thirea en Asareel.
17 En de kinderen van Ezra waren Jether, en Mered, en Efer, en Jalon; en zij baarde Mirjam, en Sammai, en Isbah, de vader van Esthemoa.
18 En zijn Joodse huisvrouw baarde Jered, de vader van Gedor, en Heber, de vader van Socho, en Jekuthiel, de vader van Zanoah; en die zijn kinderen van Bitja, de dochter van Farao, die Mered genomen had.
19 En de kinderen van de huisvrouw Hodija, de zuster van Naham, waren Abi-kehila, de Garmiet, en Esthemoa, de Maachathiet.
20 En de kinderen van Simon nu waren Amnon en Rinna, Ben-hanan en Tilon; en de kinderen van Isei waren Zoheth en Ben-zoheth.
21 De kinderen van Sela, de zoon van Juda, waren Er, de vader van Lecha, en Lada, de vader van Maresa; en de huisgezinnen van het huis van de linnenwerkers in het huis Asbea.
22 Daartoe Jokim, en de mannen van Chozeba, en Joas, en Saraf (die over de Moabieten geheerst hebben) en de Jasubilehem; doch deze dingen zijn oud.
23 Deze waren pottenbakkers, wonende bij plantages en tuinen; zij zijn daar gebleven bij de koning in zijn werk.
24 De kinderen van Simeon waren Nemuel en Jamin, Jarib, Zerah, Saul.
25 Sallum was zijn zoon; Mibsam was zijn zoon; Misma was zijn zoon.
26 De kinderen van Misma waren deze: Hammuel zijn zoon, Zaccur zijn zoon, Simei zijn zoon.
27 Simei nu had zestien zonen en zes dochters; maar zijn broers hadden niet veel kinderen; en hun gehele huisgezin werd zo zeer niet vermenigvuldigd, als van de kinderen van Juda.
28 En zij woonden te Ber-seba, en te Molada, en te Hazar-sual,
29 En te Bilha, en te Ezem, en te Tholad,
30 En te Bethuel, en te Horma, en te Ziklag,
31 En te Beth-markaboth, en te Hazar-susim, en te Beth-biri, en te Saaraim. Dit waren hun steden, totdat David koning werd.
32 En hun dorpen waren Etam en Ain, Rimmon en Tochen, en Asan; vijf steden.
33 En al haar dorpen, die in de omloop van deze steden waren, tot Baal toe. Dit zijn hun woningen en hun geslachtsrekening voor hen.
34 Doch Mesobab, en Jamlech, en Josa, de zoon van Amazia,
35 En Joel, en Jehu, de zoon van Jesibja, de zoon van Seraja, de zoon van Asiel,
36 En Eljoenai, en Jaakoba, en Jesohaja, en Asaja, en Adiel, en Jesimeel, en Benaja,
37 En Ziza, de zoon van Sifei, de zoon van Allon, de zoon van Jedaja, de zoon van Simri, de zoon van Semaja;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

38 Deze kwamen tot namen, zijnde vorsten in hun huisgezinnen, en de huisgezinnen hunner vaderen braken uit in menigte.
39 En zij gingen tot aan de ingang van Gedor tot het oosten van de dalen, om weide te zoeken voor hun schapen.
40 En zij vonden vette en goede weide, en een land, wijd van begrip, en stil, en gerust; want die van Cham woonden daar te voren.
41 Deze nu, die met namen beschreven zijn, kwamen in de dagen van Hizkia, de koning van Juda, en zij sloegen de tenten en woningen dergenen, die daar gevonden werden; en zij verbanden hen, tot op deze dag; en zij woonden aan hun plaats, want daar was weide voor hun schapen.
42 Ook gingen uit hen, te weten uit de kinderen van Simeon, vijfhonderd mannen, tot het gebergte van Seir; en Pelatja, en Nearja, en Refaja, en Uzziel, de zonen van Isei, waren hun tot hoofden.
43 En zij sloegen de overigen van de ontkomenen onder de Amalekieten, en zij woonden daar tot op deze dag.

5
1 De kinderen van Ruben nu, de eerstgeborene van Israel; (want hij was de eerstgeborene; maar omdat hij zijns vaders bed ontheiligd had, werd zijn eerstgeboorte gegeven aan de kinderen van Jozef, de zoon van Israel; doch niet zo, dat hij zich in het geslachtsregister naar de eerstgeboorte rekenen mocht;
2 Want Juda werd machtig onder zijn broers, en die tot een voorganger was, was uit hem; doch de eerstgeboorte was van Jozef.)
3 De kinderen van Ruben, de eerstgeborene van Israel, zijn Hanoch en Pallu, Hezron en Charmi.
4 De kinderen van Joel: zijn zoon Semaja; zijn zoon Gog; zijn zoon Simei;
5 Zijn zoon Micha; zijn zoon Reaja; zijn zoon Baal;
6 Zijn zoon Beera, welken Tiglath-pilneser, de koning van Assyrie, gevankelijk wegvoerde; hij was de vorst van de Rubenieten.
7 Aangaande zijn broers in hun huisgezinnen, als zij naar hun geboorten in de geslachtsregisters gesteld werden; de hoofden zijn geweest Jehiel en Zecharja,
8 En Bela, de zoon van Azaz, de zoon van Sema, de zoon van Joel, die woonde te Aroer, en tot aan Nebo, en Baal-meon,
9 En hij woonde tegen het oosten, tot de ingang van de woestijn, van de rivier Frath af; want hun vee was veel geworden in het land van Gilead.
10 En in de dagen van Saul voerden zij krijg tegen de Hagarenen, die vielen door hun hand; en zij woonden in hun tenten tegen de gehele oostzijde van Gilead.
11 De kinderen van Gad nu woonden tegen hen over, in het land van Basan, tot Salcha toe.
12 Joel was het hoofd; en Safam de tweede; maar Jaenai en Safat bleven in Basan.
13 Hun broers nu, naar hun vaderlijke huizen, waren Michael, en Mesullam, en Seba, en Jorai, en Jachan, en Zia, en Heber: zeven.
14 Deze zijn de kinderen van Abihail, de zoon van Huri, de zoon van Jaroah, de zoon van Gilead, de zoon van Michael, de zoon van Jesisai, de zoon van Jahdo, de zoon van Buz.
15 Ahi, de zoon van Abdiel, de zoon van Guni, was het hoofd van het huis hunner vaderen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 En zij woonden in Gilead, in Basan, en in haar onderhorige plaatsen, en in al de voorsteden van Saron, tot aan hun uitgangen.
17 Deze allen zijn naar hun geslachtsregisters geteld, in de dagen van Jotham, de koning van Juda, en in de dagen van Jerobeam, de koning van Israel.
18 Van de kinderen van Ruben, en van de Gadieten, en van de halven stam van Manasse, van de strijdbaarste mannen, schild en zwaard dragende, en de boog spannende, en ervaren in de krijg, waren vier en veertig duizend zevenhonderd en zestig, uitgaande in het heir.
19 En zij voerden krijg tegen de Hagarenen, en tegen Jethur, en Nafis, en Nodab.
20 Doch zij werden geholpen tegen hen, en de Hagarenen werden in hun hand gegeven, en allen, die met hen waren; omdat zij tot God riepen in de krijg, zo liet Hij Zich van hen verbidden, omdat zij op Hem vertrouwden.
21 En zij voerden hun vee gevankelijk weg; van hun kemelen vijftig duizend, en tweehonderd en vijftig duizend schapen, en twee duizend ezelen, en honderd duizend zielen van de mensen.
22 Want er vielen vele verwonden, omdat de strijd van God was; en zij woonden in hun plaats, totdat zij gevankelijk weggevoerd werden.
23 De kinderen nu van de halven stam van Manasse woonden in dat land. Zij werden vermenigvuldigd van Basan tot aan Baal-hermon, en Senir, en de berg Hermon.
24 Deze nu waren de hoofden hunner vaderlijke huizen, te weten: Hefer, en Jisei, en Eliel, en Azriel, en Jeremia, en Hodavja, en Jahdiel; mannen sterk van kracht, mannen van naam, hoofden van de huizen hunner vaderen.
25 Maar zij hebben tegen de God hunner vaderen overtreden, en de goden van de volken van de lands nagehoereerd, welke God voor hun aangezichten had verdelgd.
26 Zo verwekte de God Israels de geest van Pul, de koning van Assyrie, en de geest van Tiglath-pilneser, de koning van Assyrie, die voerde hen gevankelijk weg, te weten de Rubenieten, en de Gadieten, en de halven stam van Manasse; en hij bracht hen te Halah, en Habor, en Hara, en aan de rivier Gozan, tot op deze dag.

6
1 De kinderen van Levi waren Gerson, Kahath en Merari.
2 De kinderen van Kahath nu waren Amram, Jizhar, en Hebron, en Uzziel.
3 En de kinderen van Amram waren Aaron, en Mozes en Mirjam; en de kinderen van Aaron waren Nadab en Abihu, Eleazar en Ithamar.
4 En Eleazar verkreeg Pinehas, Pinehas verkreeg Abisua;
5 En Abisua verkreeg Bukki, en Bukki verkreeg Uzzi;
6 En Uzzi verkreeg Zerahja, en Zerahja verkreeg Merajoth;
7 En Merajoth verkreeg Amarja, en Amarja verkreeg Ahitub;
8 En Ahitub verkreeg Zadok, en Zadok verkreeg Ahimaaz;
9 En Ahimaaz verkreeg Azarja, en Azarja verkreeg Johanan;
10 En Johanan verkreeg Azarja. Hij is het, die het priesterambt bediende in het huis, dat Salomo te Jeruzalem gebouwd had.
11 En Azarja verkreeg Amarja, en Amarja verkreeg Ahitub;
12 En Ahitub verkreeg Zadok, en Zadok verkreeg Sallum;
13 En Sallum verkreeg Hilkia, en Hilkia verkreeg Azarja;
14 En Azarja verkreeg Seraja, en Seraja verkreeg Jozadak;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 En Jozadak ging mede, als de HEERE Juda en Jeruzalem gevankelijk wegvoerde door de hand van Nebukadnezar.
16 Zo zijn dan de kinderen van Levi: Gerson, Kahath en Merari.
17 En dit zijn de namen van de zonen van Gerson: Libni en Simei.
18 En de kinderen van Kahath waren Amram, en Jizhar, en Hebron, en Uzziel.
19 De kinderen van Merari waren Maheli en Musi. En dit zijn de huisgezinnen van de Levieten, naar hun vaderen.
20 Van Gerson: zijn zoon was Libni; zijn zoon Jahath; zijn zoon Zimma;
21 Zijn zoon Joah; zijn zoon Iddo; zijn zoon Zerah; zijn zoon Jeathrai.
22 De kinderen van Kahath waren: zijn zoon Amminadab; zijn zoon Korah; zijn zoon Assir;
23 Zijn zoon Elkana; en zijn zoon Ebjasaf; en zijn zoon Assir;
24 Zijn zoon Tahath; zijn zoon Uriel; zijn zoon Uzzia, en zijn zoon Saul.
25 De kinderen van Elkana nu waren Amasia en Ahimoth.
26 Elkana; dezes zoon was Elkana; zijn zoon was Zofai; en zijn zoon was Nahath;
27 Zijn zoon Eliab; zijn zoon Jeroham; zijn zoon Elkana.
28 De zonen van Samuel nu waren deze: zijn eerstgeborene was Vasni, daarna Abia.
29 De kinderen van Merari waren Maheli; zijn zoon Libni; zijn zoon Simei; zijn zoon Uzza;
30 Zijn zoon Simea; zijn zoon Hagu a; zijn zoon Asaja.
31 Deze nu zijn het, die David gesteld heeft tot het ambt van de gezangs in het huis van de HEERE, nadat de ark tot rust gekomen was.
32 En zij dienden voor de tabernakel van de tent van de samenkomst met gezangen, totdat Salomo het huis van de HEERE te Jeruzalem bouwde; en zij stonden naar hun wijze in hun ambt.
33 Deze nu zijn ze, die daar stonden met hun zonen; van de zonen van de Kahathieten, Heman de zanger, de zoon van Joel, de zoon van Samuel,
34 De zoon van Elkana, de zoon van Jeroham, de zoon van Eliel, de zoon van Toah,
35 De zoon van Zuf, de zoon van Elkana, de zoon van Mahath, de zoon van Amasai,
36 De zoon van Elkana, de zoon van Joel, de zoon van Azarja, de zoon van Zefanja,
37 De zoon van Tahath, de zoon van Assir, de zoon van Ebjasaf, de zoon van Korah,
38 De zoon van Jizhar, de zoon van Kahath, de zoon van Levi, de zoon van Israel.
39 En zijn broer Asaf stond aan zijn rechter zijde; Asaf was de zoon van Berechja, de zoon van Simea,
40 De zoon van Michael, de zoon van Baeseja, de zoon van Malchija,
41 De zoon van Ethni, de zoon van Zerah, de zoon van Adaja,
42 De zoon van Ethan, de zoon van Zimma, de zoon van Simei,
43 De zoon van Jahath, de zoon van Gerson, de zoon van Levi.
44 Hunne broers nu, de kinderen van Merari, stonden aan de linker zijde, namelijk Ethan, de zoon van Kisi, de zoon van Abdi, de zoon van Malluch,
45 De zoon van Hasabja, de zoon van Amazia, de zoon van Hilkia,
46 De zoon van Amzi, de zoon van Bani, de zoon van Semer,
47 De zoon van Maheli, de zoon van Musi, de zoon van Merari, de zoon van Levi.
48 Hun broers nu, de Levieten, waren gegeven tot allerlei dienst van de tabernakels van het huis Gods.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

49 Aaron nu en zijn zonen rookten op het altaar van de brandoffers, en op het reukaltaar, zijnde besteld tot al het werk van het heilige van de heiligen, en om over Israel verzoening te doen, naar alles wat Mozes, de knecht Gods, geboden had.
50 Dit nu zijn de kinderen van Aaron: Eleazar, was zijn zoon; Pinehas zijn zoon; Abisua zijn zoon;
51 Bukki zijn zoon; Uzzi zijn zoon; Serahja zijn zoon;
52 Merajoth zijn zoon; Amarja zijn zoon; Ahitub zijn zoon;
53 Zadok zijn zoon; Ahimaaz zijn zoon.
54 En dit waren hun woningen, naar hun kastelen, in hun landpalen, namelijk van de zonen van Aaron, van het huisgezin van de Kahathieten, want dat lot was voor hen.
55 En zij gaven hun Hebron, in het land van Juda, en haar voorsteden rondom dezelve.
56 Maar het veld van de stad, en haar dorpen, gaven zij Kaleb, de zoon van Jefunne.
57 En de kinderen van Aaron gaven zij steden van Juda, de vrijstad Hebron, en Libna en haar voorsteden, en Jattir en Esthemoa, en haar voorsteden,
58 En Hilen en haar voorsteden, en Debir en haar voorsteden,
59 En Asan en haar voorsteden, en Beth-semes en haar voorsteden.
60 Van de stam van Benjamin nu: Geba en haar voorsteden, en Allemeth en haar voorsteden, en Anathoth en haar voorsteden. Al hun steden, in hun huisgezinnen, waren dertien steden.
61 Maar de kinderen van Kahath, die overgebleven waren, hadden van het huisgezin van de stam, uit de halven stam van half Manasse, bij het lot, tien steden.
62 En de kinderen van Gerson, naar hun huisgezinnen, hadden van de stam van Issaschar, en van de stam van Aser, en van de stam van Nafthali, en van de stam van Manasse in Basan, dertien steden.
63 De kinderen van Merari, naar hun huisgezinnen, hadden van de stam van Ruben, en van de stam van Gad, en van de stam van Zebulon, bij het lot, twaalf steden.
64 Zo gaven de kinderen Israels aan de Levieten deze steden en haar voorsteden.
65 En zij gaven ze bij het lot, van de stam van de kinderen van Juda, en van de stam van de kinderen van Simeon, en van de stam van de kinderen van Benjamin, deze steden, die zij bij namen noemden.
66 Aan de overigen nu, uit de huisgezinnen van de kinderen van Kahath, die gewerden steden hunner landpale, van de stam van Efraim.
67 Want zij gaven hun van de vrijsteden, Sichem en haar voorsteden op het gebergte van Efraim, en Gezer en haar voorsteden,
68 En Jokmeam en haar voorsteden, en Beth-horon en haar voorsteden,
69 En Ajalon en haar voorsteden, en Gath-rimmon en haar voorsteden.
70 En uit de halven stam van Manasse: Aner en haar voorsteden, en Bileam en haar voorsteden. De huisgezinnen van de overige kinderen van Kahath hadden deze steden:
71 De kinderen van Gerson hadden van de huisgezinnen van de halven stam van Manasse: Golan in Basan en haar voorsteden, en Astharoth, en haar voorsteden.
72 En van de stam van Issaschar: Kedes en haar voorsteden, Dobrath en haar voorsteden,
73 En Ramoth en haar voorsteden, en Anem en haar voorsteden.
74 En van de stam van Aser: Masal en haar voorsteden, en Abdon en haar voorsteden,
75 En Hukok en haar voorsteden, en Rehob en haar voorsteden.
76 En van de stam van Nafthali: Kedes in Galilea, en haar voorsteden, en Hammon en haar voorsteden, en Kirjathaim en haar voorsteden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

77 De overige kinderen van Merari hadden van de stam van Zebulon: Rimmono en haar voorsteden, Thabor en haar voorsteden;
78 En aan gene zijde van de Jordaan tegen Jericho, tegen het oosten aan de Jordaan, van de stam van Ruben: Bezer in de woestijn, en haar voorsteden, en Jahza en haar voorsteden,
79 En Kedemoth en haar voorsteden, en Mefaath en haar voorsteden;
80 En van de stam van Gad: Ramoth in Gilead, en haar voorsteden, en Mahanaim en haar voorsteden,
81 En Hesbon en haar voorsteden, en Jaezer en haar voorsteden.

7

1 De kinderen van Issaschar waren Thola en Pua, Jasib en Simron; vier.
2 De kinderen van Thola nu waren Uzzi, en Refaja, en Jeriel, en Jachmai, en Jibsam, en Samuel; hoofden van de huizen hunner vaderen, van Thola, kloeke helden in hun geslachten; hun getal was in de dagen van David twee en twintig duizend en zeshonderd.
3 En de kinderen van Uzzi waren Jizrahja; en de kinderen van Jizrahja waren Michael, en Obadja, en Joel, en Jisia; deze vijf waren al te zamen hoofden.
4 En met hen naar hun geslachten, naar hun vaderlijke huizen, waren de hopen van de krijgsheirs zes en dertig duizend; want zij hadden vele vrouwen en kinderen.
5 En hun broers, in alle huisgezinnen van Issaschar, kloeke helden, waren zeven en tachtig duizend, al dezelve in geslachtsregisters gesteld zijnde.
6 De kinderen van Benjamin waren Bela, en Becher, en Jediael; drie.
7 En de kinderen van Bela waren Ezbon, en Uzzi, en Uzziel, en Jerimoth, en Iri; vijf hoofden in de huizen van de vaderen, kloeke helden; die, in geslachtsregisters gesteld zijnde, waren twee en twintig duizend en vier en dertig.
8 De kinderen van Becher nu waren Zemira, en Joas, en Eliezer, en Eljoenai, en Omri, en Jeremoth, en Abija, en Anathoth, en Alemeth; deze allen waren kinderen van Becher.
9 Deze nu in geslachtsregisters gesteld zijnde, naar hun geslachten, hoofden van de huizen hunner vaderen, kloeke helden, waren twintig duizend en tweehonderd.
10 De kinderen van Jediael nu waren Bilhan; en de kinderen van Bilhan waren Jeus en Benjamin, en Ehud, en Chenaana, en Zethan, en Tharsis, en Ahi-sahar.
11 Alle deze waren kinderen van Jediael, tot hoofden van de vaderen, kloeke helden, zeventien duizend en tweehonderd, uitgaande in het heir ten strijde.
12 Daartoe Suppim en Huppim waren kinderen van Ir, en Husim, kinderen van Aher.
13 De kinderen van Nafthali waren Jahziel, en Guni, en Jezer, en Sallum, kinderen van Bilha.
14 De kinderen van Manasse waren Asriel, welken de vrouw van Gilead baarde; doch zijn bijwijf, de Syrische, baarde Machir, de vader van Gilead.
15 Machir nu nam tot een vrouw de zuster van Huppim en Suppim, en haar naam was Maacha; en de naam van de tweeden was Zelafead. Zelafead nu had dochters.
16 En Maacha, de huisvrouw van Machir, baarde een zoon, en zij noemde zijn naam Peres, en de naams zijns broers was Seres, en zijn zonen waren Ulam en Rekem.
17 De kinderen van Ulam nu waren Bedan; deze zijn de kinderen van Gilead, de zoon van Machir, de zoon van Manasse.
18 Belangende nu zijn zuster Molecheth, zij baarde Ishod, en Abiezer, en Mahela.
19 De kinderen van Semida nu waren Ahjan, en Sechem, en Likhi, en Aniam.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 En de kinderen van Efraim waren Suthelah; en zijn zoon was Bered; en zijn zoon Tahath; en zijn zoon Elada; en zijn zoon Tahath;
21 En zijn zoon was Zabad; en zijn zoon Suthelah, en Ezer, en Elad. En de mannen van Gath, die in het land geboren waren, doodden hen, omdat zij afgekomen waren om hun vee te nemen.
22 Daarom droeg Efraim, hun vader, vele dagen leed; en zijn broers kwamen om hem te troosten.
23 Daarna ging hij in tot zijn huisvrouw, en zij werd zwanger, en baarde een zoon; en hij noemde zijn naam Beria, omdat zij in ellende was in zijn huis.
24 Zijn dochter nu was Seera, die bouwde het lage en het hoge Beth-horon, en Uzzen-seera.
25 En Refah was zijn zoon, en Resef; en zijn zoon was Telah; en zijn zoon Tahan;
26 Zijn zoon was Ladan; zijn zoon Ammihud; zijn zoon Elisama;
27 Zijn zoon was Non; zijn zoon Jozua.
28 En hun bezitting en hun woning was Beth-el, en haar onderhorige plaatsen; en tegen het oosten Naaran, en tegen het westen Gezer en haar onderhorige plaatsen; en Sichem en haar onderhorige plaatsen, tot Gaza toe, en haar onderhorige plaatsen.
29 En aan de zijden van de kinderen van Manasse was Beth-sean en haar onderhorige plaatsen, Thaanach en haar onderhorige plaatsen, Megiddo en haar onderhorige plaatsen, Dor en haar onderhorige plaatsen. In deze hebben de kinderen van Jozef, de zoon van Israel, gewoond.
30 De kinderen van Aser waren Jimna, en Jisva, en Jisvi, en Beria, en Sera, hunlieder zuster.
31 De kinderen van Beria nu waren Heber en Malchiel; hij is de vader van Birzavith.
32 En Heber verkreeg Jaflet, en Somer, en Hotham, en Sua, hunlieder zuster.
33 De kinderen van Jaflet nu waren Pasach, en Bimhal, en Asvath; dit waren de kinderen van Jaflet.
34 En de zonen van Semer waren Ahi en Rohega, Jehubba en Aram.
35 En de kinderen van zijn broer Helem waren Zofah, en Jimna, en Seles, en Amal.
36 De kinderen van Zofah waren Suah, en Harnefer, en Sual, en Beri, en Jimra,
37 Bezer, en Hod, en Samma, en Silsa, en Jithran, en Beera.
38 De kinderen van Jether nu waren Jefunne, en Pispa, en Ara.
39 En de kinderen van Ulla waren Arah, en Hanniel, en Rizja.
40 Deze allen waren kinderen van Aser, hoofden van de vaderlijke huizen, uitgelezene kloeke helden, hoofden van de vorsten; en zij werden in geslachtsregisters geteld ten heire in de krijg; hun getal was zes en twintig duizend mannen.

8
1 Benjamin nu verkreeg Bela, zijn eerstgeborene, Asbel, de tweede, en Ahrah, de derde,
2 Naho, de vierde, en Rafa, de vijfde,
3 Bela nu had deze kinderen: Addar, en Gera, en Abihud,
4 En Abisua, en Naaman, en Ahoah,
5 En Gera, en Sefufan, en Huram.
6 Deze nu zijn de kinderen van Ehud; deze waren hoofden van de vaderen van de inwoners te Geba, en hij voerde hen over naar Manahath;
7 En Naaman, en Ahia, en Gera; deze voerde hij weg; en hij verkreeg Uzza en Ahihud.
8 En Saharaim verkreeg kinderen in het land van Moab (nadat hij dezelve weggezonden had) uit Husim en Baara, zijn vrouwen;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 En uit Hodes, zijn huisvrouw, verkreeg hij Jobab, en Zibja, en Mesa, en Malcham,
10 En Jeuz, en Sochja, en Mirma; deze zijn zijne zonen, hoofden van de vaderen.
11 En uit Husim verkreeg hij Abitub en Elpaal.
12 De kinderen van Elpaal nu waren Eber, en Misam, en Semed; deze heeft Ono gebouwd, en Lod en haar onderhorige plaatsen;
13 En Beria, en Sema; deze waren hoofden van de vaderen van de inwoners te Ajalon; deze hebben de inwoners van Gath verdreven.
14 En Ahjo, Sasak en Jeremoth,
15 En Zebadja, en Arad, en Eder,
16 En Michael, en Jispa, en Joha waren kinderen van Beria.
17 En Zebadja, en Mesullam, en Hizki, en Heber,
18 En Jismerai, en Jizlia en Jobab, de kinderen van Elpaal.
19 En Jakim, en Zichri, en Zabdi,
20 En Eljoenai, en Zillethai, en Eliel,
21 En Adaja, en Beraja, en Simrath waren kinderen van Simei.
22 En Jispan, en Eber, en Eliel,
23 En Abdon, en Zichri, en Hanan,
24 En Hananja, en Elam, en Antothija,
25 En Jifdeja, en Pnuel waren zonen van Sasak.
26 En Samserai, en Seharja, en Athalja,
27 En Jaaresja, en Elia, en Zichri waren zonen van Jeroham.
28 Deze waren de hoofden van de vaderen, hoofden naar hun geslachten; deze woonden te Jeruzalem.
29 En te Gibeon woonde de vader van Gibeon; en de naam van zijn huisvrouw was Maacha.
30 En zijn eerstgeboren zoon was Abdon, daarna Zur, en Kis, en Baal, en Nadab,
31 En Gedor, en Ahio, en Zecher.
32 En Mikloth verkreeg Simea; en deze woonden ook tegenover hun broers te Jeruzalem, met hun broers.
33 Ner nu verkreeg Kis, en Kis verkreeg Saul, en Saul verkreeg Jonathan, en Malchi-sua, Abinadab, en Esbaal.
34 En Jonathans zoon was Merib-baal, en Merib-baal verkreeg Micha.
35 De kinderen van Micha nu waren Pithon, en Melech, en Thaarea, en Achaz.
36 En Achaz verkreeg Jehoadda, en Jehoadda verkreeg Alemeth, en Azmaveth, en Zimri; Zimri nu verkreeg Moza;
37 En Moza verkreeg Bina; zijn zoon was Rafa; zijn zoon was Elasa; zijn zoon was Azel.
38 Azel nu had zes zonen, en dit zijn hun namen; Azrikam, Bochru, en Ismael, en Searja, en Obadja, en Hanan. Al deze waren zonen van Azel.
39 En de zonen van Esek, zijn broer, waren Ulam, zijn eerstgeborene, Jeus, de tweede, en Elifelet, de derde.
40 En de zonen van Ulam waren mannen, kloeke helden, de boog spannende, en zij hadden vele zonen, en zoons zonen, honderd en vijftig. Al deze waren van de kinderen van Benjamin.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 En gans Israel werd in geslachtsregisters geteld, en ziet, zij zijn geschreven in het boek van de koningen van Israel. En die van Juda waren weggevoerd naar Babel, om hunner overtredingen wil.
2 De eerste inwoners nu, die in hun bezitting, in hun steden kwamen, waren de Israelieten, de priesters, de Levieten, en de Nethinim.
3 Maar te Jeruzalem woonden van de kinderen van Juda, en van de kinderen van Benjamin, en van de kinderen van Efraim en Manasse;
4 Uthai, de zoon van Ammihud, de zoon van Omri, de zoon van Imri, de zoon van Bani, van de kinderen van Perez, de zoon van Juda.
5 En van de Silonieten was Asaja, de eerstgeborene, en zijn kinderen.
6 En van de kinderen van Zerah was Jeuel, en van hun broers waren zeshonderd en negentig.
7 En van de kinderen van Benjamin waren Sallu, de zoon van Mesullam, de zoon van Hodavia, de zoon van Hassenua;
8 En Jibnea, de zoon van Jeroham, en Ela, de zoon van Uzzi, de zoon van Michri; en Mesullam, de zoon van Sefatja, de zoon van Reuel, de zoon van Jibnija;
9 En hun broers naar hun geslachten, negenhonderd zes en vijftig; al deze mannen waren hoofden van de vaderen in de huizen hunner vaderen.
10 Van de priesters nu, Jedaja, en Jojarib, en Jachin,
11 En Azarja, de zoon van Hilkija, de zoon van Mesullam, de zoon van Zadok, de zoon van Merajoth, de zoon van Ahitub, overste van het huis Gods;
12 En Adaja, de zoon van Jeroham, de zoon van Pashur, de zoon van Malchija; en Massi, de zoon van Adiel, de zoon van Jahzera, de zoon van Mesullam, de zoon van Mesillemith, de zoon van Immer.
13 Daartoe hun broers, hoofden in de huizen hunner vaderen, duizend zevenhonderd en zestig, kloeke helden aan het werk van de dienst van het huis Gods.
14 Van de Levieten nu waren Semaja, de zoon van Hasub, de zoon van Azrikam, de zoon van Hasabja, van de kinderen van Merari;
15 En Bakbakkar, Heres, en Galal, en Mattanja, de zoon van Micha, de zoon van Zichri, de zoon van Asaf;
16 En Obadja, de zoon van Semaja, de zoon van Galal, de zoon van Jeduthun; en Berechja, de zoon van Asa, de zoon van Elkana, woonachtig in de dorpen van de Netofathieten.
17 De poortiers nu waren: Sallum, en Akkub, en Talmon, en Ahiman, en hun broers; Sallum was het hoofd.
18 Ook tot nog toe, aan de poort van de koning oostwaarts, waren deze de poortiers onder de legers van de kinderen van Levi.
19 En Sallum, de zoon van Kore, de zoon van Ebjasaf, de zoon van Korah, en zijn broers van het huis zijns vaders, de Korahieten, waren over het werk van de dienst, wachters van de dorpelen van de tabernakels; gelijk hun vaders in het leger van de HEERE geweest waren bewaarders van de ingang;
20 Als Pinehas, de zoon van Eleazar, te voren voorganger bij hen was, met welken de HEERE was.
21 Zacharja, de zoon van Meselemja, was portier aan de deur van de tent van de samenkomst.
22 Allen, die uitgelezen waren tot portiers aan de dorpel, waren tweehonderd en twaalf. Deze waren in het geslachtsregister gesteld naar hun dorpen. David en Samuel, de ziener, hadden hen in hun ambt bevestigd.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23 Zij dan en hun zonen waren aan de poorten van het huis van de HEERE, in het huis van de tent, aan de wachten.
24 Die poortiers waren aan de vier winden, tegen het oosten, tegen het westen, tegen het noorden, en tegen het zuiden.
25 En hun broers waren op hun dorpen, inkomende ten zevenden dage van tijd tot tijd, om met hen te dienen;
26 Want in dat ambt waren vier overste poortiers, die Levieten waren; en zij waren over de kameren en over de schatten van het huis Gods.
27 En zij bleven over nacht rondom het huis Gods; want op hen was de wacht, en zij waren over de opening, en dat allen morgen.
28 En enigen van hen waren over de vaten van de dienst; want bij getal droegen zij ze in, en bij getal droegen zij ze uit.
29 Want uit dezelve zijn er besteld over de vaten, en over al de heilige vaten, en over de meelbloem, en wijn, en olie, en wierook, en specerij.
30 En uit de zonen van de priesters waren de bereiders van het reukwerk van de specerijen.
31 En Mattithja uit de Levieten, die was de eerstgeborene van Sallum, de Korahiet, was in het ambt over het werk, dat in pannen gekookt wordt.
32 En uit de kinderen van de Kahathieten, uit hun broers, waren enigen over de broden van de toerichting, om die alle sabbatten te bereiden.
33 Uit deze zijn ook de zangers, hoofden van de vaderen onder de Levieten in de kameren, dienstvrij; want dag en nacht was het op hen, in dat werk te zijn.
34 Dit zijn de hoofden van de vaderen onder de Levieten, hoofden in hun geslachten; deze woonden te Jeruzalem.
35 Maar te Gibeon hadden gewoond Jeiel, de vader van Gibeon; de naam van zijn zuster nu was Maacha.
36 En Abdon was zijn eerstgeboren zoon, daarna Zur, en Kis, en Baal, en Ner, en Nadab.
37 En Gedor, en Ahio, en Zacharja, en Mikloth.
38 Mikloth nu verkreeg Simeam; deze woonden ook te Jeruzalem, tegenover hun broers, met hun broers.
39 En Ner verkreeg Kis, en Kis verkreeg Saul, en Saul verkreeg Jonathan, en Malchi-sua, en Abinadab, en Esbaal.
40 En Jonathans zoon van Merib-baal, en Merib-baal verkreeg Micha.
41 De kinderen van Micha nu waren Pithon, en Melech, en Thaerea.
42 En Achaz verkreeg Jaera, en Jaera verkreeg Alemeth, en Azmaveth, en Zimri; en Zimri verkreeg Moza;
43 En Moza verkreeg Bina; wiens zoon was Refaja; wiens zoon was Elasa; wiens zoon was Azel.
44 Azel nu had zes zonen, en dit zijn hun namen: Azrikam, Bochru, en Ismael, en Searja, en Obadja, en Hanan; deze zijn Azels zonen.

10

1 En de Filistijnen streden tegen Israel, en de mannen van Israel vloden voor het aangezicht van de Filistijnen, en zij vielen verslagen op het gebergte Gilboa.
2 En de Filistijnen hielden dicht achter Saul aan en achter zijn zonen; en de Filistijnen sloegen Jonathan, en Abinadab, en Malchi-sua, de zonen van Saul.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 En de strijd werd zwaar tegen Saul, en de schutters met de bogen troffen hem aan; en hij vreesde zeer voor de schutters.
4 Toen zei Saul tot zijn wapendrager: Trek uw zwaard uit en doorsteek mij daarmede, dat misschien deze onbesnedenen niet komen, en met mij de spot drijven. Maar zijn wapendrager wilde niet, want hij vreesde zeer. Toen nam Saul het zwaard, en viel daarin.
5 Toen zijn wapendrager zag, dat Saul dood was, zo viel hij ook in het zwaard en stierf.
6 Zo stierf Saul en zijn drie zonen; ook zijn gehele huis is tegelijk gestorven.
7 Als al de mannen van Israel, die in het dal waren, zagen, dat zij gevloden waren, en dat Saul en zijn zonen dood waren, zo verlieten zij hun steden, en zij vloden. Toen kwamen de Filistijnen en woonden daarin.
8 Het gebeurde nu van de anderen daags, als de Filistijnen kwamen om de verslagenen te plunderen, zo vonden zij Saul en zijn zonen, liggende op het gebergte Gilboa.
9 En zij plunderden hem, en zij namen zijn hoofd en zijn wapenen, en zij zonden ze in van de Filistijnen land rondom, om dit te boodschappen aan hun afgoden, en aan het volk.
10 En zij leiden zijn wapenen in het huis huns gods; en zijn hoofd hechtten zij in het huis van Dagon.
11 Als geheel Jabes in Gilead hoorde alles, wat de Filistijnen Saul gedaan hadden,
12 Zo maakten zich alle strijdbare mannen op, en zij namen het lichaam van Saul, en de lichamen van zijn zonen, en zij brachten ze te Jabes; en zij begroeven hun beenderen onder een eikenboom te Jabes, en zij vastten zeven dagen.
13 Zo stierf Saul, in zijn overtreding, waarmede hij overtreden had tegen de HEERE, tegen het woord van de HEERE hetwelk hij niet gehouden had; en ook omdat hij de waarzegster gevraagd had, haar zoekende,
14 En de HEERE niet gezocht had; daarom doodde Hij hem, en keerde het koninkrijk tot David, de zoon van Isai.

11
1 Toen vergaderde zich gans Israel tot David naar Hebron, en zei:: Zie, wij zijn uw gebeente en uw vlees.
2 Zelfs ook te voren, toen Saul nog koning was, hebt u Israel uitgeleid en ingeleid; ook heeft de HEERE, uw God, tot u gezegd: U zult Mijn volk Israel weiden, en u zult voorganger zijn van Mijn volk Israel.
3 Ook kwamen alle oudsten in Israel tot de koning naar Hebron, en David maakte een verbond met hen te Hebron, voor het aangezicht van de HEERE; en zij zalfden David ten koning over Israel, naar het woord van de HEERE, door de dienst van Samuel.
4 En David trok henen, en gans Israel, naar Jeruzalem, welke is Jebus; want daar waren de Jebusieten, de inwoners van het land.
5 En de inwoners van Jebus zeiden tot David: U zult hier niet inkomen. David dan nog won de burg Sion, welke is de stad Davids.
6 Want David zei: Al wie de Jebusieten het eerst slaat, zal tot een hoofd, en tot een overste worden. Toen beklom Joab, de zoon van Zeruja, die het eerst; daarom werd hij tot een hoofd.
7 David nu woonde op de burg; daarom heet men die de stad Davids.
8 En hij bouwde de stad rondom, van Millo af, en rondom henen; en Joab vernieuwde het overige van de stad.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 En David ging permanent voort, en werd groot, want de HEERE van de heirscharen was met hem.
10 Deze nu waren de hoofden van de helden, die David had, die zich dapper bij hem gedragen hebben in zijn koninkrijk bij geheel Israel, om hem koning te maken, naar het woord van de HEERE over Israel.
11 Deze nu zijn van het getal van de helden, die David had: Jasobam, de zoon van Hachmoni, was het hoofd van de dertigen, die zijn spies tegen driehonderd opheffende, hen op eenmaal versloeg.
12 En na hem was Eleazar, de zoon van Dodo, de Ahohiet; hij was onder die drie helden.
13 Hij was met David te Pas-dammim, als de Filistijnen daar ten strijde vergaderd waren, en het stuk van de akkers vol gerst was, en het volk voor het aangezicht van de Filistijnen vlood;
14 En zij stelden zich in het midden van dat stuk, en beschermden het, en zij sloegen de Filistijnen; en de HEERE verloste hen door een grote verlossing.
15 En drie uit de dertig hoofden gingen af naar de rotssteen tot David in de spelonk van Adullam; en het leger van de Filistijnen had zich gelegerd in het dal Refaim.
16 En David was toen in de vesting en de bezetting van de Filistijnen was toen te Bethlehem.
17 En David kreeg lust, en zei: Wie zal mij water te drinken geven uit Bethlehems bornput, die onder de poort is?
18 Toen braken die drie door het leger van de Filistijnen, en putten water uit Bethlehems bornput, die onder de poort is, en zij droegen het en brachten het tot David. Doch David wilde het niet drinken, maar hij goot het uit voor de HEERE;
19 En hij zei: Dat late mijn God verre van mij zijn, van zulks te doen! Zou ik het bloed van deze mannen drinken? Met gevaar huns levens, ja, met gevaar huns levens hebben zij dat gebracht. En hij wilde het niet drinken. Dit deden de drie helden.
20 Abisai nu, de broer van Joab, was ook het hoofd van drie; en hij, verheffende zijn spies tegen driehonderd, versloeg hen; zo had hij een naam onder die drie.
21 Uit die drie was hij geeerd boven de twee; daarom werd hij hun tot een overste; maar hij kwam tot aan de eerste drie niet.
22 Benaja, de zoon van Jojada, de zoon eens dapperen mans van Kabzeel, was groot van daden; hij versloeg twee sterke leeuwen van Moab; ook ging hij af, en versloeg een leeuw in het midden van de kuils, in de sneeuwtijd.
23 Hij versloeg ook een Egyptischen man, een man van grote lengte, van vijf ellen; en die Egyptenaar had een spies in de hand, als een weversboom; maar hij ging tot hem af met een staf, en rukte de spies uit de hand van de Egyptenaars, en hij doodde hem met zijn eigen spies.
24 Deze dingen deed Benaja, de zoon van Jojada; dies had hij een naam onder die drie helden.
25 Ziet, hij was de heerlijkste van die dertig; nochtans kwam hij tot aan de drie niet. En David stelde hem over zijn trawanten.
26 De helden nu van de heiren waren: Asahel, de broer van Joab; Elhanan, de zoon van Dodo, van Bethlehem;
27 Sammoth, de Harodiet; Helez, de Peloniet;
28 Ira, de zoon van Ikkes, de Thekoiet; Abiezer, de Anathothiet;
29 Sibbechai, de Husathiet; Ilai, de Ahohiet;
30 Maharai, de Netofathiet; Heled, de zoon van Baana, de Netofathiet;
31 Ithai, de zoon van Ribai, van Gibea van de kinderen Benjamins; Benaja, de Pirhathoniet;
32 Hurai, van de beken van Gaas; Abiel; de Arbathiet;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

33 Azmaveth, de Baharumiet; Eljahba, de Saalboniet;
34 Van de kinderen van Hasem, de Gizoniet, was Jonathan, de zoon van Sage, de Harariet;
35 Ahiam, de zoon van Sachar, de Harariet; Elifal, de zoon van Ur;
36 Hefer, de Mecherathiet; Ahia, de Peloniet;
37 Hezro, de Karmeliet; Naari, de zoon van Ezbai;
38 Joel, de broer van Nathan; Mibhar, de zoon van Geri;
39 Zelek, de Ammoniet; Nahrai, de Berothiet, wapendrager van Joab, de zoon van Zeruja;
40 Ira, de Jithriet; Gareb, de Jithriet;
41 Uria, de Hethiet; Zabad, de zoon van Ahlai;
42 Adina, de zoon van Siza, de Rubeniet, was het hoofd van de Rubenieten; nochtans waren er dertig boven hem;
43 Hanan, de zoon van Maacha, en Josafat, de Mithniet;
44 Uzzia, de Asterathiet; Sama, en Jeiel, de zoon van Hotham, de Aroeriet;
45 Jediael, de zoon van Simri, en Joha, zijn broer, de Tiziet;
46 Eliel, Hammahavim en Jeribai, en Josavia, de zonen van Elnaam; en Jithma, de Moabiet;
47 Eliel en Obed, en Jaaziel van Mezobaja.

12
1 Deze nu zijn het, die tot David kwamen naar Ziklag, toen hij nog besloten was voor het aangezicht van Saul, de zoon van Kis; zij waren ook onder de helden, die tot die krijg hielpen.
2 Gewapend met bogen, rechts en links met stenen werpende, en met pijlen schietende uit de boog; zij waren van de broers van Saul, uit Benjamin.
3 Het hoofd was Ahiezer, en Joas, zonen van Semaa, de Gibeathiet; daarna Jeziel en Pelet, zonen van Azmaveth, en Beracha, en Jehu, de Anathothiet.
4 En Jismaja, de Gibeoniet, was een held onder de dertig, en over dertig gesteld; en Jirmeja, en Jahaziel, en Johanan, en Jozabad, de Gederathiet;
5 Eluzai, en Jerimoth, en Bealja, en Semarja, en Sefatja, de Harufiet;
6 Elkana, en Jissia, en Azareel, en Joezer, en Jasobam, de Korahieten;
7 En Joela en Zebadja, de zonen van Jeroham, van Gedor.
8 Ook scheidden zich van de Gadieten af tot David, in die vesting naar de woestijn, kloeke helden, krijgslieden ten oorlog, toegerust met rondas en schild; en hun aangezichten waren aangezichten van de leeuwen; en zij waren als de reeen op de bergen in snelheid.
9 Ezer was het hoofd; Obadja de tweede; Eliab de derde;
10 Mismanna de vierde; Jirmeja de vijfde;
11 Attai de zesde; Eliel de zevende;
12 Johanan de achtste; Elzabad de negende;
13 Jormeja de tiende; Machbannai de elfde.
14 Deze waren van de kinderen van Gad, hoofden van de heirs; een van de kleinsten was over honderd, en de grootste over duizend.
15 Deze zelfden zijn het, die over de Jordaan gingen in de eerste maand, toen dezelve vol was aan al haar oevers; en zij verdreven al de inwoners van de laagten, tegen het oosten en tegen het westen.
16 Er kwamen ook van de kinderen van Benjamin en Juda op de vesting tot David.
17 En David ging uit hun tegemoet, en antwoordde, en zei tot hen: Indien u lieden ten vrede tot mij gekomen bent, om mij te helpen, zo zal mijn hart tegelijk over u zijn; maar indien het is,

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

om mij aan mijn vijanden bedriegelijk over te leveren, daar toch geen wrevel in mijn handen is, de God onzer vaderen zie het, en straffe het!
18 En de Geest trok Amasai aan, de overste van de hoofdlieden, en hij zei: Wij zijn uw, o David, en met u zijn wij, u. zoon van Isai. Vrede, vrede zij u, en vrede uw helperen; want uw God helpt u. Toen nam David hen aan, en stelde hen tot hoofden van de benden.
19 Er vielen ook van Manasse tot David, toen hij met de Filistijnen kwam, om tegen Saul te strijden, alhoewel zij hen niet hielpen; want de vorsten van de Filistijnen verlieten hem met raad, en zei:: Met gevaar van onze hoofden zou hij tot Saul, zijn heer, vallen.
20 Toen hij naar Ziklag trok, vielen tot hem uit Manasse: Adnah, en Jozabad, en Jediael, en Michael, en Jozabad, en Elihu, en Zillethai; hoofden van de duizenden, die in Manasse waren.
21 En deze hielpen David mede tegen die benden; want alle deze waren kloeke helden; en zij waren oversten in het heir.
22 Want er kwamen er te dier tijd dag bij dag tot David, om hem te helpen, tot een groot leger toe, als een leger Gods.
23 En dit zijn de getallen van de hoofden dergenen, die toegerust waren ten heire, die tot David te Hebron kwamen, om het koninkrijk van Saul tot hem te wenden, naar de mond van de HEERE:
24 Van de kinderen van Juda, die rondassen en spiesen droegen, waren zes duizend en achthonderd toegerust ten heire;
25 Van de kinderen van Simeon, kloeke helden ten heire, zeven duizend en honderd;
26 Van de kinderen van Levi, vier duizend en zeshonderd;
27 En Jehojada was overste van de Aaronieten; en met hem waren er drie duizend en zevenhonderd.
28 En Zadok was een jongeling, een kloek held; en uit zijns vaders huis waren twee en twintig oversten;
29 En van de kinderen van Benjamin, de broers van Saul, drie duizend; want tot nog toe waren er velen van hen, die het met het huis van Saul hielden;
30 En van de kinderen van Efraim, twintig duizend en achthonderd, kloeke helden, mannen van naam in het huis hunner vaderen;
31 En van de halven stam van Manasse achttien duizend, die met namen uitgedrukt zijn, dat zij kwamen, om David koning te maken;
32 En van de kinderen van Issaschar, die ervaren waren in het verstand van de tijden, om te weten wat Israel doen moest; hun hoofden waren tweehonderd, en alle hun broers pasten op hun woord;
33 Uit Zebulon, uitgaande in het heir, toegerust ten strijde met alle krijgswapenen, vijftig duizend; en om een slagorde te houden met een onwankelbaar hart;
34 En uit Nafthali, duizend oversten, en bij hen met rondas en spies, zeven en dertig duizend.
35 En uit de Danieten, ten strijde toegerust, acht en twintig duizend en zeshonderd;
36 En uit Aser, uitgaande in het heir, om krijgsorde te houden, waren veertig duizend;
37 En van gene zijde van de Jordaan, van de Rubenieten, en Gadieten, en de halven stam van Manasse, met allerlei krijgsgereedschap ten oorlog, honderd en twintigduizend.
38 Al deze krijgslieden, die zich in slagorde konden houden, kwamen met een volkomen hart te Hebron, om David koning te maken over gans Israel. En ook was al het overige van Israel een hart, om David tot koning te maken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

39 En zij waren daar bij David drie dagen lang, etende en drinkende; want hun broers hadden voor hen wat toebereid.
40 En ook de naasten aan hen, tot aan Issaschar, en Zebulon, en Nafthali, brachten brood op ezelen, en op kemelen, en op muildieren, en op runderen, meelspijs, stukken vijgen, en stukken rozijnen, en wijn, en olie, en runderen, en klein vee in menigte; want er was blijdschap in Israel.

13
1 En David hield raad met de oversten van de duizenden en van de honderden, en met alle vorsten.
2 En David zei tot de gehele gemeente van Israel: Indien het u goeddunkt, en van de HEERE, onzen God, te zijn, laat ons ons uitbreiden, laat ons zenden aan onze overige broers, in alle landen van Israel, en de priesters en Levieten, die met hen zijn in de steden, met haar voorsteden, opdat zij tot ons vergaderd worden.
3 En laat ons de ark onzes Gods tot ons wederhalen, want wij hebben ze in de dagen van Saul niet gezocht.
4 Toen zei de gehele gemeente, dat men zo doen zou; want die zaak was recht in de ogen van de gansen volks.
5 David dan vergaderde gans Israel van het Egyptische Sichor af, tot daar men komt te Hamath, om de ark Gods te brengen van Kirjath-jearim.
6 Toen trok David op met het gehele Israel naar Baala, dat is, Kirjath-jearim, hetwelk in Juda is, dat hij van daar ophaalde de ark Gods, van de HEERE, Die tussen de cherubim woont, waar de Naam wordt aangeroepen.
7 En zij voerden de ark Gods op een nieuwen wagen uit het huis van Abinadab. Uza nu en Ahio leidden de wagen.
8 En David en gans Israel speelden voor het aangezicht Gods met alle macht, zo met liederen, als met harpen, en met luiten, en met trommelen, en met cimbalen, en met trompetten.
9 Toen zij aan de dorsvloer van Chidon gekomen waren, zo strekte Uza zijn hand uit, om de ark te houden, want de runderen struikelden.
10 Toen ontstak de toorn van de HEERE over Uza, en Hij sloeg hem, omdat hij zijn hand had uitgestrekt aan de ark; en hij stierf daar voor het aangezicht Gods.
11 En David ontstak, dat de HEERE een scheur gescheurd had aan Uza; daarom noemde hij die plaats Perez-uza, tot op deze dag.
12 En David vreesde de HEERE te die dage, en zei:: Hoe zal ik de ark Gods tot mij brengen?
13 Daarom liet David de ark niet tot zich brengen in de stad Davids, maar deed ze afwijken in het huis van Obed-edom, de Gethiet.
14 Zo bleef de ark Gods bij het huisgezin van Obed-edom, in zijn huis, drie maanden; en de HEERE zegende het huis van Obed-edom, en alles, wat hij had.

14
1 Toen zond Hiram, de koning van Tyrus, boden tot David, en cederenhout, en metselaars, en timmerlieden, dat zij hem een huis bouwden.
2 En David merkte, dat hem de HEERE tot koning bevestigd had over Israel; want zijn koninkrijk werd ten hoogste verheven, om Zijns volks Israels wil.
3 En David nam meer vrouwen te Jeruzalem, en David verkreeg meer zonen en dochters.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Dit nu zijn de namen van de kinderen, die hij te Jeruzalem had: Sammua, en Sobab, Nathan en Salomo,
5 En Jibchar, en Elisua, en Elpelet,
6 En Nogah, en Nefeg, en Jafia,
7 En Elisama, en Beeljada, en Elifelet.
8 Toen de Filistijnen hoorden, dat David tot koning gezalfd was over het gehele Israel, zo gingen al de Filistijnen op om David te zoeken. Toen David dat hoorde zo trok hij uit tegen hen.
9 Toen de Filistijnen kwamen, zo spreidden zij zich uit in de laagte van Refaim.
10 Toen vraagde David God, en zei:: Zal ik optrekken tegen de Filistijnen, en zult U hen in mijn hand geven? En de HEERE zei tot hem: Trek op, want Ik zal hen in uw hand geven.
11 Toen zij nu optogen naar Baal-perazim, zo sloeg hen David daar; en David zei: God heeft mijn vijanden door mijn hand gescheurd, als een scheur van de wateren; daarom noemden zij de naam derzelver plaats Baal-perazim.
12 En daar lieten zij hun goden; en David gebood, en zij werden met vuur verbrand.
13 Doch de Filistijnen voeren nog voort, en zij verspreidden zich in dat dal.
14 En David vraagde God nog eens; en God zei tot hem: U zult niet optrekken achter hen heen; maar omsingel hen van boven, en kom tot hen tegenover de moerbezienbomen.
15 En het zal gebeuren, als u hoort het geruis van een gang in de toppen van de moerbezienbomen, kom dan uit ten strijde; want God zal voor uw aangezicht uitgegaan zijn, om het leger van de Filistijnen te slaan.
16 David nu deed, zoals hem God geboden had; en zij sloegen het heir van de Filistijnen van Gibeon af tot aan Gezer.
17 Zo ging Davids naam uit in al die landen; en de HEERE gaf Zijn verschrikking over al die heidenen.

15
1 En David maakte zich huizen in zijn stad; en hij bereidde van de ark Gods een plaats, en spande een tent voor haar.
2 Toen zei David: Niemand mag de ark Gods dragen, dan de Levieten; want die heeft de HEERE verkoren, om de ark Gods te dragen, en om Hem te dienen tot in van de eeuwigheid.
3 Ook vergaderde David gans Israel te Jeruzalem, om de ark van de HEERE op te halen aan haar plaats, die hij haar bereid had.
4 En David verzamelde de kinderen van Aaron en de Levieten.
5 Van de kinderen van Kehath was Uriel overste, en van zijn broers waren honderd en twintig.
6 Van de kinderen van Merari was Asaja overste, en van zijn broers waren tweehonderd en twintig.
7 Van de kinderen van Gersom was Joel overste, en van zijn broers waren honderd en dertig.
8 Uit de kinderen van Elizafan was overste Semaja, en van zijn broers waren tweehonderd.
9 Uit de kinderen van Hebron was Eliel overste, en zijn broers waren tachtig.
10 Uit de kinderen van Uzziel was Amminadab overste, en zijn broers waren honderd en twaalf.
11 En David riep de priesters Zadok en Abjathar, en de Levieten Uriel, Asaja en Joel, Semaja, en Eliel, en Amminadab.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 En hij zei tot hen: U lieden bent hoofden van de vaderen onder de Levieten; heiligt u, u en uw broers, dat u de ark van de HEERE, van de Gods van Israel, opbrengt, ter plaatse, die ik voor haar bereid heb.
13 Want omdat u lieden ten eerste dit niet deedt, heeft de HEERE, onze God, onder ons een scheur gedaan, omdat wij Hem niet gezocht hebben naar het recht.
14 Zo heiligden zich dan de priesters en Levieten, om de ark van de HEERE, van de Gods van Israel, op te brengen.
15 En de kinderen van de Levieten droegen de ark Gods op hun schouderen, met de draagbomen, die op hen waren, zoals Mozes geboden had naar het woord van de HEERE.
16 En David zei tot de oversten van de Levieten, dat zij hun broers, de zangers, stellen zouden met muziekinstrumenten, met luiten, en harpen, en cimbalen, dat zij zich zouden doen horen, verheffende de stem met blijdschap.
17 Zo stelden dan de Levieten Heman, de zoon van Joel, en uit zijn broers Asaf, de zoon van Berechja; en uit de zonen van Merari, hun broers, Ethan, de zoon van Kusaja;
18 En met hen hun broers van de tweede orde: Zecharja, Ben en Jaaziel, en Semiramoth, en Jehiel, en Unni, Eliab, en Benaja, en Maaseja, en Mattithja, en Elifele, en Mikneja, en Obed-edom, en Jeiel, de poortiers.
19 De zangers nu, Heman, Asaf en Ethan, lieten zich horen met koperen cimbalen;
20 En Zecharja, en Aziel, en Semiramoth, en Jehiel, en Unni, en Eliab, en Maaseja, en Benaja, met luiten op Alamoth.
21 En Mattithja, en Elifele, en Mikneja, en Obed-edom, en Jeiel, en Azazja, met harpen op de Scheminith, om de toon te versterken.
22 En Chenanja, de overste van de Levieten, was over het opheffen; hij onderwees hen in het opheffen; want hij was verstandig.
23 En Berechja en Elkana waren poortiers van de ark.
24 En Sebanja, en Josafat, en Nethaneel, en Amasai, en Zecharja, en Benaja, en Eliezer, de priesters, trompetten met trompetten voor de ark Gods; en Obed-edom en Jehia waren poortiers van de ark.
25 Het gebeurde nu, dat David en de oudsten van Israel, en de oversten van de duizenden, henengingen, om de ark van de verbonds van de HEERE op te halen, uit het huis van Obed-edom, met vreugde;
26 Zo gebeurde het, doordien dat God de Levieten hielp, die de ark van de verbonds van de HEERE droegen, dat zij zeven varren en zeven rammen offerden.
27 David nu was gekleed met een mantel van fijn linnen; ook al de Levieten, die de ark droegen, en de zangers, en Chenanja, de overste van het opheffen van de zangers; ook had David een lijfrok aan van linnen.
28 Zo bracht gans Israel de ark van de verbonds van de HEERE op, met gejuich, en met geluid van de bazuin, en met trompetten, en met cimbalen, makende geluid met luiten en met harpen.
29 Het gebeurde nu, toen de ark van de verbonds van de HEERE tot aan de stad Davids gekomen was, dat Michal, de dochter van Saul, door een venster keek, en de koning David zag, springende en spelende; zo verachtte zij hem in haar hart.

16

1 Toen zij de ark Gods inbrachten, zo stelden zij ze in het midden van de tent, welke David voor haar gespannen had; en zij offerden brandoffers en dankoffers voor het aangezicht Gods.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Als David het brandoffer en de dankoffers geeindigd had te offeren, zo zegende hij het volk in de Naam van de HEERE.
3 En hij deelde een ieder in Israel, van de man tot de vrouw, een ieder een bol broods, en een schoon stuk vlees, en een fles wijn.
4 En hij stelde voor de ark van de HEERE sommigen uit de Levieten tot dienaars, en dat, om de HEERE, de God Israels, te vermelden, en te loven, en te prijzen.
5 Asaf was het hoofd, en Zecharja de tweede na hem; Jeiel, en Semiramoth, en Jehiel, en Mattithja, en Eliab, en Benaja, en Obed-edom, en Jeiel, met instrumenten van de luiten en met harpen; en Asaf liet zich horen met cimbalen;
6 Maar Benaja en Jahaziel, de priesters, steeds met trompetten voor de ark van de verbonds van God.
7 Te die dage gaf David ten eerste deze psalm, om de HEERE te loven, door de dienst van Asaf, en zijn broers.
8 Looft de HEERE, roept Zijn Naam aan, maakt Zijn daden bekend onder de volken.
9 Zingt Hem, psalmzingt Hem, spreekt aandachtelijk van al Zijn wonderwerken.
10 Roemt u in de Naam Van zijn heiligheid; dat zich het hart dergenen, die de HEERE zoeken, verblijde.
11 Vraagt naar de HEERE en Zijn sterkte, zoekt Zijn aangezicht permanent.
12 Gedenkt Van zijn wonderwerken, die Hij gedaan heeft, Van zijn wondertekenen, en de oordelen Zijns monds;
13 U. zaad van Israel, Zijn dienaar, u. kinderen van Jakob, Zijn uitverkorenen!
14 Hij is de HEERE, onze God; Zijn oordelen zijn over de gehele aarde.
15 Gedenkt tot in van de eeuwigheid Zijns verbonds, van de woords, dat Hij ingesteld heeft tot in het duizendste geslacht;
16 Van de verbonds, dat Hij met Abraham heeft gemaakt, en Zijns eeds aan Izaak;
17 Welken Hij ook aan Jakob heeft gesteld tot een inzetting, aan Israel tot een eeuwig verbond;
18 En zei:: Ik zal u het land Kanaan geven, een snoer van uw erfdeel;
19 Als u weinige mensen in getal waart; ja, weinigen en vreemdelingen daarin.
20 En zij wandelden van volk tot volk, en van het ene koninkrijk tot een ander volk.
21 Hij liet niemand toe hen te onderdrukken; ook bestrafte Hij koningen om hunnentwil, en zei::
22 Tast Mijn gezalfden niet aan, en doet Mijn profeten geen kwaad.
23 Zingt de HEERE, u. gehele aarde, boodschapt Zijn heil van dag tot dag.
24 Vertelt Zijn eer onder de heidenen, Zijn wonderwerken onder alle volken.
25 Want de HEERE is groot, en zeer te prijzen, en Hij is vreselijk boven alle goden.
26 Want al de goden van de volken zijn afgoden; maar de HEERE heeft de hemelen gemaakt.
27 Majesteit en heerlijkheid zijn voor Zijn aangezicht, sterkte en vrolijkheid zijn in Zijn plaats.
28 Geeft de HEERE, u. geslachten van de volken, geeft de HEERE eer en sterkte.
29 Geeft de HEERE de eer Zijns Naams, brengt offer, en komt voor Zijn aangezicht; aanbidt de HEERE in de heerlijkheid van de heiligdoms.
30 Schrikt voor Zijn aangezicht, u. gehele aarde! Ook zal de wereld bevestigd worden, dat zij niet bewogen worde.
31 Dat de hemelen zich verblijden, en de aarde verheuge zich, en dat men onder de heidenen zegge: De HEERE regeert.
32 Dat de zee bruise met haar volheid, dat het veld huppele van vreugde, met al wat daarin is.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

33 Dan zullen de bomen van de wouds juichen voor het aangezicht van de HEERE, omdat Hij komt, om de aarde te richten.
34 Looft de HEERE, want Hij is goed, want Zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid.
35 En zegt: Verlos ons, o God onzes heils, en verzamel ons, en red ons van de heidenen, dat wij Uw heiligen Naam loven, en dat wij ons Uws lofs roemen.
36 Geloofd zij de HEERE, de God Israels, van eeuwigheid tot eeuwigheid! En al het volk zei: Amen! en het loofde de HEERE.
37 Zo liet hij daar, voor de ark van de verbonds van de HEERE, Asaf en zijn broers, om permanent te dienen voor de ark, naardat op elken dag besteld was.
38 Obed-edom nu, met hunlieder broers, waren acht en zestig; en hij stelde Obed-edom, de zoon van Jeduthun, en Hosa, tot poortiers;
39 En de priester Zadok, en zijn broers, de priesters, voor de tabernakel van de HEERE op de hoogte, welke te Gibeon is;
40 Om de HEERE de brandoffers permanent te offeren op het brandofferaltaar, van de morgens en van de avonds; en zulks naar alles, wat er geschreven staat in de wet van de HEERE, die Hij Israel geboden had.
41 En met hen Heman en Jeduthun, en de overige uitgelezenen, die met namen uitgedrukt zijn om de HEERE te loven; want Zijn goedertierenheid is tot in van de eeuwigheid.
42 Met hen dan waren Heman en Jeduthun, met trompetten en cimbalen voor degenen, die zich lieten horen, en met instrumenten van de muziek Gods; maar de zonen van Jeduthun waren aan de poort.
43 Zo trok het gehele volk henen, een ieder in zijn huis; en David keerde zich, om zijn huis te gaan zegenen.

17
1 Het gebeurde nu, als David in zijn huis woonde, dat David tot Nathan, de profeet, zei: Zie, ik woon in een cederen huis, maar de ark van de verbonds van de HEERE onder gordijnen.
2 Toen zei Nathan tot David: Doe alles, wat in uw hart is, want God is met u.
3 Maar het gebeurde in denzelven nacht, dat het woord Gods tot Nathan kwam, en zei::
4 Ga heen en zeg tot David, Mijn knecht: Zo zegt de HEERE: U zult Mij geen huis bouwen, om in te wonen.
5 Want Ik heb in geen huis gewoond van die dag af, dat Ik Israel heb opgevoerd tot deze dag toe; maar Ik ben gegaan van tent tot tent, en van tabernakel tot tabernakel.
6 Overal, waar Ik gewandeld heb met geheel Israel, heb Ik wel een woord gesproken tot een van de richters van Israel, denwelken Ik gebood Mijn volk te weiden, en zei:: Waarom bouwt u lieden Mij geen cederen huis?
7 Nu dan, zo zult u zeggen tot Mijn knecht, tot David: Zo zegt de HEERE van de heirscharen: Ik heb u van de schaapskooi genomen, van achter de schapen, opdat u een voorganger over Mijn volk Israel zoudt zijn;
8 En Ik ben met u geweest overal, waar u heengegaan bent, en Ik heb al uw vijanden uitgeroeid van voor uw aangezicht; en Ik heb u een naam gemaakt, gelijk de naam is van de groten, die op de aarde zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 En Ik heb voor Mijn volk Israel een plaats besteld, en hem geplant, dat hij aan zijn plaats wone, en niet meer heen en weer gedreven worde; en de kinderen van de verkeerdheid zullen hem niet meer krenken, zoals in het eerst.
10 En van die dagen af, dat Ik geboden heb richters te wezen over Mijn volk Israel; en heb al uw vijanden vernederd; ook heb Ik u te kennen gegeven, dat u de HEERE een huis bouwen zal.
11 En het zal gebeuren, als uw dagen zullen vervuld zijn, dat u heengaat tot uw vaderen, zo zal Ik uw zaad na u doen opstaan, hetwelk uit uw zonen zijn zal, en Ik zal zijn koninkrijk bevestigen.
12 Die zal Mij een huis bouwen, en Ik zal zijn stoel bevestigen tot in van de eeuwigheid.
13 Ik zal hem tot een Vader zijn, en hij zal Mij tot een zoon zijn; en Mijn goedertierenheid zal Ik van hem niet wenden, zoals Ik die weggenomen heb van die, die voor u geweest is;
14 Maar Ik zal hem in Mijn huis bestendig maken, en in Mijn Koninkrijk tot in eeuwigheid; en zijn stoel zal vast zijn tot in eeuwigheid.
15 Naar al deze woorden, en naar dit gehele gezicht, zo sprak Nathan tot David.
16 Toen kwam de koning David in, en bleef voor het aangezicht van de HEERE, en hij zei: Wie ben ik, Jahwe, en wat is mijn huis, dat U mij tot hiertoe gebracht hebt?
17 En dit is klein in Uw ogen geweest, o God! daarom hebt U van het huis Uws knechts tot van verre heen gesproken, en U hebt mij naar menselijke wijze voorzien met deze verhoging, o Jahwe!
18 Wat zal David meer bij U daartoe voegen, vanwege de eer aan Uw knecht? Doch U kent Uw knecht wel.
19 HEERE, om Uws knechts wil, en naar Uw hart, hebt U al deze grote dingen gedaan, om al deze grote dingen bekend te maken.
20 HEERE, er is niemand gelijk U. en er is geen God behalve U. naar alles, wat wij met onze oren gehoord hebben.
21 En wie is als Uw volk Israel, een enig volk op de aarde, hetwelk God heengegaan is Zich tot een volk te verlossen, dat U U een Naam maaktet van grote en verschrikkelijke dingen, met de heidenen uit te stoten van het aangezicht Uws volks, hetwelk U uit Egypte verlost hebt?
22 En U hebt Uw volk Israel U ten volk gemaakt tot in van de eeuwigheid; en U. HEERE, bent hun tot een God geworden.
23 Nu dan, HEERE, het woord, dat U over Uw knecht gesproken hebt, en over zijn huis, dat worde waar tot in eeuwigheid; en doe, zoals U gesproken hebt.
24 Ja, het worde waar, en Uw Naam worde groot gemaakt tot in eeuwigheid, dat men zegge: De HEERE van de heirscharen, de God van Israel, is Israels God; en het huis van David, Uw knecht, zij bestendig voor Uw aangezicht.
25 Want U. mijn God, hebt voor het oor Uws knechts geopenbaard, dat U hem een huis bouwen zoudt; daarom heeft Uw knecht in zijn hart gevonden, om voor Uw aangezicht te bidden.
26 Nu dan, HEERE, U bent die God; en U hebt dit goede over Uw knecht gesproken.
27 Nu dan, het heeft U beliefd te zegenen het huis Uws knechts, dat het in eeuwigheid voor Uw aangezicht zij; want U. HEERE, hebt het gezegend, en het zal gezegend zijn in eeuwigheid.

18

1 Het gebeurde nu na deze, dat David de Filistijnen sloeg, en hen ten onder bracht; en hij nam Gath, en haar onderhorige plaatsen, uit van de Filistijnen hand.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Hij sloeg ook de Moabieten, zo dat de Moabieten Davids knechten werden, brengende geschenken.
3 David sloeg ook Hadar-ezer, de koning van Zoba, naar Hamath toe, toen hij heentoog, om zijn hand te stellen aan de rivier Frath.
4 En David nam hem duizend wagens af, en zeven duizend ruiters, en twintig duizend man te voet; en David ontzenuwde al de wagen paarden; doch hij behield honderd wagens daarvan over.
5 En de Syriers van Damaskus kwamen, om Hadar-ezer, de koning van Zoba, te helpen; maar David sloeg van de Syriers twee en twintig duizend man.
6 En David leide bezetting in Syrie van Damaskus, zo dat de Syriers Davids knechten werden, geschenken brengende. En de HEERE behoedde David overal, waar hij heenging.
7 En David nam de gouden schilden, die bij Hadar-ezers knechten waren, en hij bracht ze te Jeruzalem.
8 Ook nam David zeer veel kopers uit Tibchath, en uit Chun, steden van Hadar-ezer; daarvan heeft Salomo de koperen zee, en de pilaren, en de koperen vaten gemaakt.
9 Toen Thou, de koning van Hamath, hoorde, dat David de gehele heirkracht van Hadar-ezer, de koning van Zoba, geslagen had;
10 Zo zond hij zijn zoon Hadoram tot de koning David, om hem naar zijn welstand te vragen, en om hem te zegenen, vanwege dat hij met Hadar-ezer gestreden, en hem verslagen had (want Hadar-ezer voerde oorlog tegen Thou), en alle gouden, en zilveren, en koperen vaten;
11 Deze heiligde de koning David ook de HEERE, met het zilver en het goud, hetwelk hij medegebracht had van al de heidenen: van de Edomieten, en van de Moabieten, en van de kinderen Ammons, en van de Filistijnen, en van de Amalekieten.
12 Ook sloeg Abisai, de zoon van Zeruja, de Edomieten in het Zoutdal, achttien duizend.
13 En hij leide bezetting in Edom, zodat al de Edomieten Davids knechten werden; en de HEERE behoedde David overal, waar hij heenging.
14 Zo regeerde David over gans Israel, en hij deed zijn gansen volke recht en gerechtigheid.
15 Joab nu, de zoon van Zeruja, was over het heir; en Josafat, de zoon van Ahilud, was kanselier;
16 En Zadok, de zoon van Ahitub, en Abimelech, de zoon van Abjathar, waren priesters, en Sausa schrijver;
17 En Benaja, de zoon van Jojada, was over de Krethi en Plethi; maar de zonen van David waren de eersten aan de hand van de koning.

19
1 En het gebeurde na deze, dat Nahas, de koning van de kinderen Ammons, stierf, en zijn zoon werd koning in zijn plaats.
2 Toen zei David: Ik zal weldadigheid doen aan Hanun, de zoon van Nahas; want zijn vader heeft weldadigheid aan mij gedaan. Daarom zond David boden, om hem te troosten over zijn vader. Toen de knechten van David in het land van de kinderen Ammons tot Hanun kwamen, om hem te troosten,
3 Zo zeiden de vorsten van de kinderen Ammons tot Hanun: Eert David uw vader in uw ogen, omdat hij troosters tot u gezonden heeft? Zijn niet zijn knechten tot u gekomen, om te doorzoeken, en om om te keren, en om het land te verspieden?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Daarom nam Hanun de knechten van David, en hij beschoor hen, en sneed hun klederen half af tot aan de heupen, en liet hen henengaan.
5 Zij nu gingen henen, en men boodschapte David van deze mannen; en hij zond hun tegemoet; want die mannen waren zeer beschaamd. De koning dan zei: Blijft te Jericho, totdat uw baard weer gewassen zij; komt dan wederom.
6 Toen de kinderen Ammons zagen, dat zij zich stinkende gemaakt hadden bij David, zo zond Hanun en de kinderen Ammons duizend talenten zilvers, om zich wagenen en ruiters te huren uit Mesopotamie, en uit Syrie-maacha, en uit Zoba;
7 Zodat zij zich huurden twee en dertig duizend wagenen; en de koning van Maacha en zijn volk kwamen en legerden zich voor Medeba; ook vergaderden de kinderen Ammons uit hun steden, en zij kwamen ten strijde.
8 Toen het David hoorde, zo zond hij Joab en het gehele heir met de helden.
9 Als de kinderen Ammons uitgetogen waren, zo stelden zij de slagorde voor de poort van de stad; maar de koningen, die gekomen waren, die waren bijzonder in het veld.
10 Toen Joab zag, dat de spits van de slagorde van voren en van achteren tegen hem was, zo verkoos hij enigen uit alle uitgelezenen in Israel, en hij stelde hen in orde tegen de Syriers aan.
11 En het overige van de volks gaf hij in de hand van zijn broer Abisai, en zij stelden hen in orde tegen de kinderen Ammons aan.
12 En hij zei: Indien mij de Syriers te sterk worden, zo zult u mij komen verlossen; en indien de kinderen Ammons u te sterk worden, zo zal ik u verlossen.
13 Wees sterk, en laat ons sterk zijn voor ons volk, en voor de steden onzes Gods; de HEERE nu doe, wat goed is in Zijn ogen.
14 Toen naderde Joab en het volk, dat bij hem was, ten strijde voor het aangezicht van de Syriers; en zij vloden voor zijn aangezicht.
15 Toen de kinderen Ammons zagen, dat de Syriers vloden, zo vloden zij ook voor het aangezicht van Abisai, zijn broer, en zij kwamen in de stad; en Joab kwam te Jeruzalem.
16 Als de Syriers zagen, dat zij voor het aangezicht van Israel geslagen waren, zo zonden zij boden, en brachten de Syriers uit, die aan gene zijde van de rivier woonden; en Sofach, de krijgsoverste van Hadar-ezer, trok voor hun aangezicht heen.
17 Toen het David werd aangezegd, zo vergaderde hij gans Israel, en hij trok over de Jordaan, en hij kwam tot hen, en hij stelde de slagorde tegen hen. Als David de slagorde tegen de Syriers gesteld had, zo streden zij met hem.
18 Doch de Syriers vloden voor het aangezicht van Israel, en David versloeg van de Syriers zeven duizend wagenen, en veertig duizend mannen te voet; daartoe doodde hij Sofach, de krijgsoverste.
19 Toen de knechten van Hadar-ezer zagen, dat zij geslagen waren, voor het aangezicht van Israel, zo maakten zij vrede met David, en dienden hem; en de Syriers wilden de kinderen Ammons niet meer verlossen.

20
1 Het gebeurde nu ten tijde van de wederkomst van de jaars, ten tijde als de koningen uittrokken, zo voerde Joab de heirkracht, en hij verdierf het land van de kinderen Ammons; en hij kwam, en belegerde Rabba; maar David bleef te Jeruzalem. En Joab sloeg Rabba, en verwoestte ze.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 En David nam de kroon huns konings van zijn hoofd, en hij bevond haar in gewicht een talent gouds, en daar was edelgesteente aan; en zij werd op Davids hoofd gezet, en hij voerde zeer veel roof uit de stad.
3 Hij voerde ook al het volk uit, dat daarin was, en hij zaagde ze met de zaag, en met ijzeren dorswagens, en met bijlen; en zo deed David aan al de steden van de kinderen Ammons. Toen keerde David wederom met al het volk naar Jeruzalem.
4 En het gebeurde daarna, als de krijg met de Filistijnen te Gezer opstond, toen sloeg Sibchai, de Husathiet, Sippai, die van de kinderen van Rafa was; en zij werden ten ondergebracht.
5 Daarna was er nog een krijg tegen de Filistijnen, en Elhanan, de zoon van Jair, versloeg Lachmi, de broer van Goliath, de Gethiet, wiens spieshout was als een weversboom.
6 Daarna was er nog een krijg te Gath; en daar was een zeer lang man, en zijn vingeren waren zes en zes, vier en twintig, en hij was ook van Rafa geboren;
7 En hij hoonde Israel, maar Jonathan, de zoon van Simea, de broer van David, versloeg hem.
8 Deze waren van Rafa geboren te Gath; en zij vielen door de hand van David, en door de hand van zijn knechten.

21
1 Toen stond de satan op tegen Israel, en hij porde David aan, dat hij Israel telde.
2 En David zei tot Joab en tot de oversten van de volks: Gaat heen, telt Israel van Ber-seba tot Dan toe, en brengt hen tot mij, dat ik hun getal wete.
3 Toen zei Joab: De HEERE doe tot Zijn volk, gelijk zij nu zijn, honderdmaal meer; zijn zij niet allen, o mijn heer koning, mijn heer tot knechten? Waarom verzoekt mijn heer dit? Waarom zou het Israel tot schuld worden?
4 Doch het woord van de koning nam de overhand tegen Joab; derhalve trok Joab uit, en hij doorwandelde gans Israel; daarna kwam hij weer te Jeruzalem.
5 En Joab gaf David de som van het getelde volk; en gans Israel was elfhonderd duizend man, die het zwaard uittrokken, en Juda vierhonderd duizend, en zeventig duizend man, die het zwaard uittrokken.
6 Doch Levi en Benjamin telde hij onder dezelve niet; want van de koning woord was Joab een gruwel.
7 En deze zaak was kwaad in de ogen Gods; daarom sloeg Hij Israel.
8 Toen zei David tot God: Ik heb zeer gezondigd, dat ik deze zaak gedaan heb; maar neem toch nu de misdaad Uws knechts weg, want ik heb zeer zottelijk gehandeld.
9 De HEERE nu sprak tot Gad, de ziener van David, en zei::
10 Ga heen, en spreek tot David, en zei:: Aldus zegt de HEERE: Drie dingen leg Ik u voor; kies u een uit die, dat Ik u doe.
11 En Gad kwam tot David, en zei tot hem: Zo zegt de HEERE: Neem u uit:
12 Of drie jaren honger, of drie maanden verteerd te worden voor het aangezicht uwer wederpartij, en dat het zwaard uwer vijanden u achterhale; of drie dagen het zwaard van de HEERE, dat is, de pestilentie in het land, en een verdervenden engel van de HEERE in al de landpalen van Israel? Zo zie nu toe, wat antwoord ik Die zal weergeven, Die mij gezonden heeft.
13 Toen zei David tot Gad: Mij is zeer bange; laat mij toch in de hand van de HEERE vallen; want Zijn barmhartigheden zijn zeer vele, maar laat mij in de hand van de mensen niet vallen.
14 De HEERE dan gaf pestilentie in Israel; en er vielen van Israel zeventig duizend man.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

15 En God zond een engel naar Jeruzalem, om die te verderven; en als hij haar verdierf, zag het de HEERE, en het berouwde Hem over dat kwaad; en Hij zei tot de verdervenden engel: Het is genoeg, trek nu uw hand af. De engel van de HEERE nu stond bij de dorsvloer van Ornan, de Jebusiet.
16 Als David zijn ogen ophief, zo zag hij de engel van de HEERE, staande tussen de aarde en tussen de hemel, met zijn uitgetrokken zwaard in zijn hand, uitgestrekt over Jeruzalem; toen viel David, en de oudsten, bedekt met zakken, op hun aangezichten.
17 En David zei tot God: Ben ik het niet, die gezegd heb, dat men het volk tellen zou? Ja, ik zelf ben het, die gezondigd en zeer kwalijk gehandeld heb; maar deze schapen, wat hebben die gedaan? O HEERE, mijn God, dat toch Uw hand tegen mij, en tegen het huis van mijn vaders zij, maar niet tegen Uw volk ter plage.
18 Toen zei de engel van de HEERE tot Gad, dat hij David zeggen zou, dat David zou opgaan, om de HEERE een altaar op te richten op de dorsvloer van Ornan, de Jebusiet.
19 Zo ging dan David op naar het woord van Gad, dat hij in de Naam van de HEERE gesproken had.
20 Toen zich Ornan wendde, zo zag hij de engel; en zijn vier zonen, die bij hem waren, verstaken zich; en Ornan dorste tarwe.
21 En David kwam tot Ornan; en Ornan zag toe, en zag David; zo ging hij uit de dorsvloer, en boog zich neder voor David, met het aangezicht ter aarde.
22 En David zei tot Ornan: Geef mij de plaats van de dorsvloers, dat ik op dezelve de HEERE een altaar bouwe; geef ze mij voor het volle geld, opdat deze plage opgehouden worde van over het volk.
23 Toen zei Ornan tot David: Neem ze maar henen, en mijn heer de koning doe wat goed is in zijn ogen; zie, ik geef deze runderen tot brandoffers, en deze sleden tot hout, en de tarwe tot spijsoffer; ik geef het al.
24 En de koning David zei tot Ornan: Neen, maar ik zal het zekerlijk kopen voor het volle geld; want ik zal voor de HEERE niet nemen wat uw is, dat ik een brandoffer om niet offere.
25 En David gaf aan Ornan voor die plaats zeshonderd gouden sikkelen van gewicht.
26 Toen bouwde David daar de HEERE een altaar, en hij offerde brandoffers en dankoffers. Als hij de HEERE aanriep, zo antwoordde Hij hem door vuur uit de hemel, op het brandofferaltaar.
27 En de HEERE zei tot de engel, dat hij zijn zwaard weer in zijn schede steken zou.
28 Ter zelfder tijd, toen David zag, dat de HEERE hem geantwoord had op de dorsvloer van Ornan, de Jebusiet, zo offerde hij daar;
29 Want de tabernakel van de HEERE, die Mozes in de woestijn gemaakt had, en het altaar van de brandoffers, was te dier tijd op de hoogte te Gibeon.
30 David nu kon niet heengaan voor hetzelve, om God te zoeken; want hij was verschrikt voor het zwaard van de engel van de HEERE.

22

1 En David zei: Hier zal het huis Gods van de HEERE zijn, en hier zal het altaar van de brandoffers voor Israel zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 En David zei, dat men vergaderen zou de vreemdelingen, die in het land Israels waren; en hij bestelde steenhouwers, om uit te houwen stenen, welke men behouwen zou, om het huis Gods te bouwen.
3 En David bereidde ijzer in menigte, tot nagelen aan de deuren van de poorten, en tot de samenvoegingen; ook koper in menigte, zonder gewicht;
4 En cederenhout zonder getal; want de Sidoniers en de Tyriers brachten tot David cederenhout in menigte.
5 Want David zei: Mijn zoon Salomo is een jongeling en teder; en het huis, dat men de HEERE bouwen zal, zal men ten hoogste groot maken, tot een Naam en tot heerlijkheid in alle landen; ik zal hem nu voorraad bereiden. Zo bereidde David voorraad in menigte voor zijn dood.
6 Toen riep hij zijn zoon Salomo, en gebood hem de HEERE, de God Israels, een huis te bouwen.
7 En David zei tot Salomo: Mijn zoon, wat mij aangaat, het was in mijn hart de Naam van de HEERE, van mijn Gods, een huis te bouwen;
8 Doch het woord van de HEERE gebeurde tot mij, en zei:: U hebt bloed in menigte vergoten, want u hebt grote krijgen gevoerd; u zult Mijn Naam geen huis bouwen, omdat u veel bloeds op de aarde voor Mijn aangezicht vergoten hebt.
9 Zie, de zoon, die u geboren zal worden, die zal een man van de rust zijn, want Ik zal hem rust geven van al zijn vijanden rondom henen; want zijn naam zal Salomo zijn, en Ik zal vrede en stilte over Israel geven in zijn dagen.
10 Die zal Mijn Naam een huis bouwen, en die zal Mij tot een zoon zijn, en Ik hem tot een Vader; en Ik zal de troon zijns rijks over Israel bevestigen tot in eeuwigheid.
11 Nu, mijn zoon, de HEERE zal met u zijn, en u zult voorspoedig zijn, en zult het huis van de HEERE, uws Gods, bouwen, zoals Hij van u gesproken heeft.
12 Alleenlijk de HEERE geve u kloekheid en verstand, en geve u bevel over Israel, en dat om te onderhouden de wet van de HEERE, uws Gods.
13 Dan zult u voorspoedig zijn, als u waarnemen zult te doen de inzettingen en de rechten, die de HEERE aan Mozes geboden heeft over Israel. Wees sterk en heb goeden moed, vrees niet, en wees niet verslagen!
14 Zie daar, ik heb in mijn verdrukking voor het huis van de HEERE bereid honderd duizend talenten gouds, en duizend maal duizend talenten zilvers; en van de kopers en van de ijzers is geen gewicht, want het is er in menigte; ik heb ook hout en stenen bereid; doe u er nog meer bij.
15 Ook zijn er bij u in menigte, die het werk kunnen doen, houwers, en werkmeesters in steen en hout, en allerlei wijze lieden in allerlei werk.
16 Van de gouds, van de zilvers, en van de kopers, en van de ijzers is geen getal; maak u op, en doe het, en de HEERE zal met u zijn.
17 Ook gebood David aan alle vorsten van Israel, dat zij zijn zoon Salomo helpen zouden, en zei::
18 Is niet de HEERE, uw God, met u, en heeft u rust gegeven rondom henen? Want Hij heeft de inwoners van de lands in mijn hand gegeven, en dit land is onderworpen geworden voor het aangezicht van de HEERE, en voor het aangezicht Zijns volks.
19 Zo begeeft dan nu uw hart en uw ziel, om te zoeken de HEERE, uw God, en maakt u op, en bouwt het heiligdom Gods van de HEERE; dat men de ark van de verbonds van de HEERE en de heilige vaten Gods in dit huis brenge, dat de Naam van de HEERE zal gebouwd worden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23
1 Toen nu David oud was en zat van dagen, maakte hij zijn zoon Salomo tot koning over Israel.
2 En hij vergaderde al de vorsten van Israel, ook de priesters en de Levieten.
3 En de Levieten werden geteld, van dertig jaren af en daarboven; en hun getal was, naar hun hoofden, aan mannen, acht en dertig duizend.
4 Uit deze waren er vier en twintig duizend om het werk van het huis van de HEERE aan te drijven; en zes duizend ambtlieden en rechters;
5 En vier duizend poortiers, en vier duizend lofzangers van de HEERE, met instrumenten, die ik gemaakt heb, zei David, om lof te zingen.
6 En David verdeelde hen in verdelingen, naar de kinderen van Levi, Gerson, Kehath en Merari.
7 Uit de Gersonieten waren Ladan en Simei.
8 De kinderen van Ladan waren deze: Jehiel, het hoofd, en Zetham, en Joel; drie.
9 De kinderen van Simei waren Selomith, en Haziel, en Haran, drie; deze waren de hoofden van de vaderen van Ladan.
10 De kinderen van Simei nu waren Jahath, Zina, en Jeus, en Beria; deze waren de kinderen van Simei; vier.
11 En Jahath was het hoofd, en Zizza de tweede; maar Jeus en Beria hadden niet vele kinderen; daarom waren zij in het vaderlijke huis maar van een telling.
12 De kinderen van Kehath waren Amram, Jizhar, Hebron en Uzziel; vier.
13 De kinderen van Amram waren Aaron en Mozes. Aaron nu werd afgezonderd, dat hij heiligde de allerheiligste dingen, hij en zijn zonen, tot in eeuwigheid, om te roken voor het aangezicht van de HEERE, om Hem te dienen en om in Zijn Naam tot in eeuwigheid te zegenen.
14 Aangaande nu Mozes, de man Gods, zijn kinderen werden genoemd onder de stam van Levi.
15 De kinderen van Mozes waren Gersom en Eliezer.
16 Van de kinderen van Gersom was Sebuel het hoofd.
17 De kinderen van Eliezer nu waren deze: Rehabja het hoofd; en Eliezer had geen andere kinderen, maar de kinderen van Rehabja vermeerderden ten hoogste.
18 Van de kinderen van Jizhar was Selomith het hoofd.
19 Aangaande de kinderen van Hebron: Jeria was het hoofd, Amarja de tweede, Jahaziel de derde, en Jekameam de vierde.
20 Aangaande de kinderen van Uzziel: Micha was het hoofd, en Jissia de tweede.
21 De kinderen van Merari waren Maheli en Musi; de kinderen van Maheli waren Eleazar en Kis.
22 En Eleazar stierf, en hij had geen zonen, maar dochters; en de kinderen van Kis, haar broers, namen ze.
23 De kinderen van Musi waren Maheli, en Eder, en Jeremoth; drie.
24 Dit zijn de kinderen van Levi, naar het huis hunner vaderen, de hoofden van de vaderen, naar hun gerekenden in het getal van de namen naar hun hoofden, doende het werk van de dienst van het huis van de HEERE van twintig jaren oud en daarboven.
25 Want David had gezegd: De HEERE, de God Israels, heeft Zijn volk rust gegeven, en Hij zal te Jeruzalem wonen tot in eeuwigheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

26 En ook aangaande de Levieten, dat zij de tabernakel, noch enig van zijn gereedschap, tot zijn dienst behorende, niet meer zouden dragen.
27 Want naar de laatste woorden van David werden de kinderen van Levi geteld, van twintig jaren oud en daarboven;
28 Omdat hun standplaats was aan de hand van de zonen van Aaron in de dienst van het huis van de HEERE, over de voorhoven, en over de kameren, en over de reiniging van alle heilige dingen, en het werk van de dienst van het huis Gods;
29 Te weten tot het brood van de toerichting, en tot de meelbloem ten spijsoffer, en tot ongezuurde vladen, en tot de pannen, en tot het gerooste, en tot alle mate en afmeting;
30 En om alle morgens te staan, om de HEERE te loven en te prijzen; en desgelijks van de avonds;
31 En tot al het offeren van de brandoffers van de HEERE, op de sabbatten, op de nieuwe maanden, en op de gezette hoogtijden in getal, naar de wijze onder hen, permanent, voor het aangezicht van de HEERE;
32 En dat zij de wacht van de tent van de samenkomst zouden waarnemen, en de wacht van de heiligdoms, en de wacht van de zonen van Aaron, hun broers, in de dienst van het huis van de HEERE.

24
1 Aangaande nu de kinderen van Aaron, dit waren hun verdelingen. De zonen van Aaron waren Nadab, en Abihu, Eleazar en Ithamar.
2 Maar Nadab stierf, en Abihu, voor het aangezicht huns vaders, en zij hadden geen kinderen. En Eleazar en Ithamar bedienden het priesterambt.
3 David nu verdeelde hen, en Zadok uit de kinderen van Eleazar, en Abimelech uit de kinderen van Ithamar, naar hun ambt in hun dienst.
4 En van de kinderen van Eleazar werden meer gevonden tot hoofden van de mannen, dan van de kinderen van Ithamar, als zij hen afdeelden; van de kinderen van Eleazar waren zestien hoofden van de vaderlijke huizen, maar van de kinderen van Ithamar, naar hun vaderlijke huizen, acht.
5 En zij deelden hen door loten af, deze met genen; want de oversten van de heiligdoms en de oversten Gods waren uit de kinderen van Eleazar en van de kinderen van Ithamar.
6 En Semaja, de zoon van Nethaneel, de schrijver, uit de Levieten, schreef hen op, voor het aangezicht van de koning, en van de vorsten, en van de priester Zadok, en van Achimelech, de zoon van Abjathar, en van de hoofden van de vaderen onder de priesters en onder de Levieten; een vaderlijk huis werd genomen voor Eleazar, en desgelijks werd genomen voor Ithamar.
7 Het eerste lot nu ging uit voor Jojarib, het tweede voor Jedaja,
8 Het derde voor Harim, het vierde voor Seorim,
9 Het vijfde voor Malchia, het zesde voor Mijamin,
10 Het zevende voor Hakkoz, het achtste voor Abia,
11 Het negende voor Jesua, het tiende voor Sechanja,
12 Het elfde voor Eljasib, het twaalfde voor Jakim,
13 Het dertiende voor Huppa, het veertiende voor Jesebeab,
14 Het vijftiende voor Bilga, het zestiende voor Immer,
15 Het zeventiende voor Hezir, het achttiende voor Happizzes,
16 Het negentiende voor Petahja, het twintigste voor Jehezkel,

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

17 Het een en twintigste voor Jachin, het twee en twintigste voor Gamul,
18 Het drie en twintigste voor Delaja, het vier en twintigste voor Maazja.
19 Het ambt van deze in hun dienst was te gaan in het huis van de HEERE, naar hun ordening door de hand van Aaron, huns vaders; zoals hem de HEERE, de God Israels, geboden had.
20 Van de overige kinderen van Levi nu, was van de kinderen van Amram Subael, van de kinderen van Subael was Jechdeja.
21 Aangaande Rehabja: van de kinderen van Rehabja was Jissia het hoofd.
22 Van de Jizharieten was Selomoth; van de kinderen van Selomoth was Jahath.
23 En van de kinderen van Hebron was Jeria de eerste, Amarja de tweede, Jahaziel de derde, Jekameam de vierde.
24 Van de kinderen van Uzziel was Micha; van de kinderen van Micha was Samir;
25 De broer van Micha was Jissia; van de kinderen van Jissia was Zecharja.
26 De kinderen van Merari waren Maheli en Musi. De kinderen van Jaazia waren Beno.
27 De kinderen van Merari van Jaazia waren Beno, en Soham, en Zakkur, en Hibri.
28 Van Maheli was Eleazar; en die had geen kinderen.
29 Aangaande Kis: de kinderen van Kis waren Jerahmeel.
30 En de kinderen van Musi waren Maheli, en Eder, en Jeremoth. Deze zijn de kinderen van de Levieten, naar hun vaderlijke huizen.
31 En zij wierpen ook loten, nevens hun broers, de zonen van Aaron, voor het aangezicht van de koning David, en Zadok, en Achimelech, en van de hoofden van de vaderen onder de priesters en onder de Levieten; het hoofd van de vaderen tegen zijn kleinsten broer.

25
1 En David, veeleer de oversten van de heirs, scheidde af tot de dienst, van de kinderen van Asaf, en van Heman, en van Jeduthun, die met harpen, met luiten en met cimbalen profeteren zouden; en die onder hen geteld werden, waren mannen, bekwaam tot het werk van hun dienst.
2 Van de kinderen van Asaf waren Zakkur, en Jozef, en Nethanja, en Asarela, kinderen van Asaf; aan de hand van Asaf, die aan van de koning handen profeteerde.
3 Aangaande Jeduthun: de kinderen van Jeduthun waren Gedalja, en Zeri, en Jesaja, Hasabja en Mattithja, zes; aan de handen van hun vader Jeduthun, op harpen profeterende met de HEERE te danken en te loven.
4 Aangaande Heman: de kinderen van Heman waren Bukkia, Mattanja, Uzziel, Sebuel, en Jerimoth, Hananja, Hanani, Eliatha, Giddalti, en Romamthi-ezer, Josbekasa, Mallothi, Hothir, Mahazioth.
5 Deze allen waren kinderen van Heman, de ziener van de koning, in de woorden Gods, om de hoorn te verheffen; want God had Heman veertien zonen gegeven, en drie dochters.
6 Deze waren altemaal aan de handen huns vaders gesteld tot het gezang van het huis van de HEERE, op cimbalen, luiten, en harpen, tot de dienst van het huis Gods, aan de handen van de koning, van Asaf, Jeduthun, en van Heman.
7 En hun getal met hun broers, die geleerd waren in het gezang van de HEERE, allen meesters, was tweehonderd acht en tachtig.
8 En zij wierpen de loten over de wacht, tegen elkander, zo de kleinen, als de groten, de meester met de leerling.
9 Het eerste lot nu ging uit voor Asaf, namelijk voor Jozef. Het tweede voor Gedalja; hij en zijn broers, en zijn zonen, waren twaalf.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 Het derde voor Zakkur; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
11 Het vierde voor Jizri; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
12 Het vijfde voor Nethanja; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
13 Het zesde voor Bukkia; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
14 Het zevende voor Jesarela; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
15 Het achtste voor Jesaja; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
16 Het negende voor Mattanja; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
17 Het tiende voor Simei; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
18 Het elfde voor Azareel; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
19 Het twaalfde voor Hasabja; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
20 Het dertiende voor Subael; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
21 Het veertiende voor Mattithja; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
22 Het vijftiende voor Jeremoth; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
23 Het zestiende voor Hananja; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
24 Het zeventiende voor Josbekasa; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
25 Het achttiende voor Hanani; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
26 Het negentiende voor Mallothi; zijn zonen en zijn broers; twaalf.
27 Het twintigste voor Eliatha; zijn zonen en zijn broers; twaalf.
28 Het een en twintigste voor Hothir; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
29 Het twee en twintigste voor Giddalti; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
30 Het drie en twintigste voor Mahazioth; zijn zonen en zijn broers, twaalf.
31 Het vier en twintigste voor Romamthi-ezer; zijn zonen en zijn broers, twaalf.

26

1 Aangaande de verdelingen van de poortiers: van de Korahieten was Meselemja, de zoon van Kore, van de kinderen van Asaf.
2 Meselemja nu had kinderen; Zecharja was de eerstgeborene, Jediael de tweede, Zebadja de derde, Jathniel de vierde,
3 Elam de vijfde, Johanan de zesde, Eljeoenai de zevende.
4 Obed-edom had ook kinderen: Semaja was de eerstgeborene, Jozabad de tweede, Joah de derde, en Sachar de vierde, en Nethaneel de vijfde.
5 Ammiel de zesde, Issaschar de zevende, Peullethai de achtste; want God had hem gezegend.
6 Ook werden zijn zoon Semaja kinderen geboren, heersende over het huis huns vaders; want zij waren kloeke helden.
7 De kinderen van Semaja waren Othni, en Refael, en Obed, en Elzabad, zijn broers, kloeke lieden; Elihu, en Semachja.
8 Deze allen waren uit de kinderen van Obed-edom; zij, en hun kinderen, en hun broers, kloeke mannen in kracht tot de dienst; daar waren er twee en zestig van Obed-edom.
9 Meselemja nu had kinderen en broers, kloeke lieden, achttien.
10 En Hosa, uit de kinderen van Merari, had zonen; Simri was het hoofd; (alhoewel hij de eerstgeborene niet was, nochtans stelde hem zijn vader tot een hoofd).
11 Hilkia was de tweede, Tebalja de derde, Zecharja de vierde; al de kinderen en broers van Hosa waren dertien.
12 Uit deze waren de verdelingen van de poortiers onder de hoofden van de mannen, tot de wachten tegen hun broers, om te dienen in het huis van de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 En zij wierpen de loten, zo de kleinen als de groten, naar hun vaderlijke huizen, tot elke poort.
14 Het lot nu tegen het oosten viel op Salemja; maar voor zijn zoon Zecharja, die een verstandig raadsman was, wierp men de loten, en zijn lot is uitgekomen tegen het noorden;
15 Obed-edom tegen het zuiden; en voor zijn kinderen het huis van de schatkameren.
16 Suppim en Hosa tegen het westen, met de poort Schallechet, bij de opgaanden hogen weg, wacht tegenover wacht.
17 Tegen het oosten waren zes Levieten; tegen het noorden van de daags vier; tegen het zuiden van de daags vier; maar bij de schatkameren twee en twee.
18 Aan Parbar tegen het westen waren er vier bij de hogen weg, twee bij Parbar.
19 Dit zijn de verdelingen van de poortiers van de kinderen van de Korahieten, en van de kinderen van Merari.
20 Ook was, van de Levieten, Ahia over de schatten van het huis Gods, en over de schatten van de geheiligde dingen.
21 Van de kinderen van Ladan, kinderen van de Gersoniet Ladan; van Ladan, de Gersoniet, waren hoofden van de vaderen Jehieli.
22 De kinderen van Jehieli waren Zetham en Joel, zijn broer; deze waren over de schatten van het huis van de HEERE.
23 Voor de Amramieten, van de Jizharieten, van de Hebronieten, van de Uzzielieten,
24 En Sebuel, de zoon van Gersom, de zoon van Mozes, was overste over de schatten.
25 Maar zijn broers van Eliezer waren deze: Rehabja was zijn zoon, en Jesaja zijn zoon, en Joram zijn zoon, en Zichri zijn zoon, en Selomith zijn zoon.
26 Deze Selomith en zijn broers waren over al de schatten van de heilige dingen, die de koning David geheiligd had, veeleer de hoofden van de vaderen, de oversten over duizenden en honderden, en de oversten van de heirs;
27 Van de krijgen en van de buit hadden zij het geheiligd, om het huis van de HEERE te onderhouden.
28 Ook alles, wat Samuel, de ziener, geheiligd had, en Saul, de zoon van Kis, en Abner, de zoon van Ner, en Joab, de zoon van Zeruja; al wat iemand geheiligd had, was onder de hand van Selomith en zijn broers.
29 Van de Jizharieten waren Chenanja en zijn zonen tot het buitenwerk in Israel, tot ambtlieden en tot rechters.
30 Van de Hebronieten was Hasabja, en zijn broers, kloeke mannen, duizend en zevenhonderd, over de ambten van Israel op deze zijde van de Jordaan tegen het westen, over al het werk van de HEERE, en tot de dienst van de koning.
31 Van de Hebronieten was Jeria het hoofd, van de Hebronieten van zijn geslachten onder de vaderen; in het veertigste jaar van de koninkrijks van David zijn er gezocht en onder hen gevonden kloeke helden in Jaezer in Gilead.
32 En zijn broers waren kloeke lieden, twee duizend en zevenhonderd hoofden van de vaderen; en de koning David stelde hen over de Rubenieten, en Gadieten, en de halven stam van de Manassieten, tot alle zaken Gods en de zaken van de koning.

27

1 Dit nu zijn de kinderen Israels naar hun getal, de hoofden van de vaderen, en de oversten van de duizenden en van de honderden, met hun ambtlieden, de koning dienende in alle zaken van

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

de verdelingen, aangaande en afgaande van maand tot maand in al de maanden van de jaars; elke verdeling was vier en twintig duizend.
2 Over de eerste verdeling in de eerste maand was Jasobam, de zoon van Zabdiel; en in zijn verdeling waren er vier en twintig duizend.
3 Hij was uit de kinderen van Perez, het hoofd van al de oversten van de heiren in de eerste maand.
4 En over de verdeling in de tweede maand was Dodai, de Ahohiet, en over zijn verdeling was Mikloth ook voorganger; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig duizend.
5 De derde overste van de heirs in de derde maand was Benaja, de zoon van Jojada, de opperambtman; die was het hoofd; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig duizend.
6 Deze Benaja was een held van de dertig, en over de dertig; en over zijn verdeling was Ammizabad, zijn zoon.
7 De vierde, in de vierde maand, was Asahel, de broer van Joab, en na hem Zebadja, zijn zoon; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig duizend.
8 De vijfde, in de vijfde maand, was Samhuth, de Jizrahiet, de overste; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig duizend.
9 De zesde, in de zesde maand, was Ira, de zoon van Ikkes, de Thekoiet; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig duizend.
10 De zevende, in de zevende maand, was Helez, de Peloniet, uit de kinderen van Efraim; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig duizend.
11 De achtste, in de achtste maand, was Sibbechai, de Husathiet, van de Zerahieten; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig duizend.
12 De negende, in de negende maand, was Abiezer, de Anathothiet; van de Benjaminieten; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig duizend.
13 De tiende, in de tiende maand, was Maharai, de Nethofathiet, van de Zerahieten; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig duizend.
14 De elfde, in de elfde maand, was Benaja, de Pirhathoniet, van de kinderen van Efraim; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig duizend.
15 De twaalfde, in de twaalfde maand, was Heldai, de Nethofathiet, van Othniel; in zijn verdeling waren er ook vier en twintig duizend.
16 Doch over de stammen van Israel waren deze: over de Rubenieten was Eliezer, de zoon van Zichri, voorganger; over de Simeonieten was Sefatja, de zoon van Maacha;
17 Over de Levieten was Hasabja, de zoon van Kemuel; over de Aaronieten was Zadok;
18 Over Juda was Elihu, uit de broers van David; over Issaschar was Omri, de zoon van Michael;
19 Over Zebulon was Jismaja, de zoon van Obadja; over Nafthali was Jerimoth, de zoon van Azriel;
20 Over de kinderen van Efraim was Hosea, de zoon van Azazja; over de halven stam van Manasse was Joel, de zoon van Pedaja;
21 Over half Manasse, in Gilead, was Jiddo, de zoon van Zecharja; over Benjamin was Jaasiel, de zoon van Abner;
22 Over Dan was Azarel, de zoon van Jeroham. Deze waren de oversten van de stammen van Israel.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23 Maar David nam het getal van die niet op, die twintig jaren oud en daar beneden waren; omdat de HEERE gezegd had, dat Hij Israel vermenigvuldigen zou als de sterren van de hemels.
24 Joab, de zoon van Zeruja, had begonnen te tellen, maar hij voleindde het niet, omdat er deshalve een grote toorn over Israel gekomen was; daarom is het getal niet opgebracht in de rekening van de kronieken van de koning David.
25 En over de schatten van de koning was Azmaveth, de zoon van Adiel; en over de schatten op het land, in de steden, en in de dorpen, en in de torens, was Jonathan, de zoon van Uzzia.
26 En over die, die het akkerwerk deden, in de landbouwing, was Ezri, de zoon van Chelub.
27 En over de wijngaarden was Simei, de Ramathiet; maar over hetgeen dat van de wijnstokken kwam tot de schatten van de wijns, was Zabdi, de Sifmiet.
28 En over de olijfgaarden en de wilde vijgebomen, die in de laagte waren, was Baal-hanan, de Gederiet; maar Joas was over de schatten van de olie.
29 En over de runderen, die in Saron weidden, was Sitrai, de Saroniet; maar over de runderen in de laagten, was Safat, de zoon van Adlai.
30 En over de kemelen was Obil, de Ismaeliet; en over de ezelinnen was Jechdeja, de Meronothiet.
31 En over het kleine vee was Jaziz, de Hageriet. Alle deze waren oversten over de have, die de koning David had.
32 En Jonathan, Davids oom, was raad, een verstandig man; hij was ook schrijver; Jehiel nu, de zoon van Hachmoni, was bij de zonen van de koning.
33 En Achitofel was raad van de koning; en Husai, de Archiet, was van de koning vriend.
34 En na Achitofel was Jojada, de zoon van Benaja, en Abjathar; maar Joab was van de koning krijgsoverste.

28
1 Toen vergaderde David te Jeruzalem alle oversten van Israel, de oversten van de stammen, en de oversten van de verdelingen, de koning dienende, en de oversten van de duizenden, en de oversten van de honderden, en de oversten van alle have en vee van de koning en van zijn zonen, met de kamerlingen, en de helden, ja, allen kloeken held.
2 En de koning David stond op zijn voeten, en hij zei: Hoort mij, mijn broers, en mijn volk! Ik had in mijn hart een huis van de rust voor de ark van de verbonds van de HEERE te bouwen, en voor de voetbank van de voeten onzes Gods, en ik heb gereedschap gemaakt om te bouwen.
3 Maar God heeft tot mij gezegd: U zult Mijn Naam geen huis bouwen, want u bent een krijgsman, en u hebt veel bloeds vergoten.
4 Nu heeft mij de HEERE, de God Israels, verkoren uit van mijn vaders gehele huis, dat ik tot koning over Israel wezen zou in eeuwigheid; want Hij heeft Juda tot een voorganger verkoren, en van mijn vaders huis in het huis van Juda; en onder de zonen van mijn vaders heeft Hij een welgevallen aan mij gehad, dat Hij mij ten koning maakte over gans Israel.
5 En uit al mijn zonen (want de HEERE heeft mij vele zonen gegeven) zo heeft Hij mijn zoon Salomo verkoren, dat hij zitten zou op de stoel van de koninkrijks van de HEERE over Israel.
6 En Hij heeft tot mij gezegd: Uw zoon Salomo, die zal Mijn huis en Mijn voorhoven bouwen; want Ik heb hem Mij uitverkoren tot een zoon, en Ik zal hem tot een Vader zijn.
7 En Ik zal zijn koninkrijk bevestigen tot in eeuwigheid, indien hij sterk wezen zal, om Mijn geboden en Mijn rechten te doen, gelijk te deze dage.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Nu dan, voor de ogen van het gehele Israel, de gemeente van de HEERE, en voor de oren onzes Gods, houdt en zoekt al de geboden van de HEERE, uws Gods; opdat u lieden dit goede land erfelijk bezit, en uw kinderen na u tot in eeuwigheid doet erven.
9 En u. mijn zoon Salomo, ken de God uws vaders, en die Hem met een volkomen hart en met een willige ziel; want de HEERE doorzoekt alle harten, en Hij verstaat al het gedichtsel van de gedachten; indien u Hem zoekt, Hij zal van u gevonden worden; maar indien u Hem verlaat, Hij zal u tot in eeuwigheid verstoten.
10 Zie nu toe, want de HEERE heeft u verkoren, dat u een huis ten heiligdom bouwt; wees sterk, en doe het.
11 En David gaf zijn zoon Salomo een voorbeeld van het voorhuis, met zijn behuizingen, en zijn schatkameren, en zijn opperzalen, en zijn binnenkameren, en van het huis van de verzoendeksels;
12 En een voorbeeld van alles, wat bij hem door de Geest was, namelijk van de voorhoven van het huis van de HEERE, en van alle kameren rondom; tot de schatten van het huis Gods, en tot de schatten van de heilige dingen;
13 En van de verdelingen van de priesters en van de Levieten, en van alle werk van de dienst van het huis van de HEERE, en van alle vaten van de dienst van het huis van de HEERE.
14 Het goud gaf hij naar het goudgewicht, tot alle vaten van elken dienst; ook zilver tot alle zilveren vaten bij gewicht, tot al de vaten van elken dienst;
15 En het gewicht tot de gouden kandelaars, en hun gouden lampen, naar het gewicht van elken kandelaar en zijn lampen; ook tot de zilveren kandelaars, naar het gewicht van een kandelaar en zijn lampen, naar de dienst van elken kandelaar.
16 Ook gaf hij het goud naar het gewicht tot de tafelen van de toerichting, tot elke tafel, en het zilver tot de zilveren tafelen;
17 En louter goud tot de krauwelen, en tot de sprengbekkens, en tot de schotelen, en tot gouden bekers, het gewicht tot elken beker, desgelijks tot zilveren bekers, tot elken beker het gewicht;
18 En tot het reukaltaar gelouterd goud in gewicht; en goud tot het voorbeeld van de wagens, te weten van de cherubim, die de vleugels zouden uitbreiden, en de ark van de verbonds van de HEERE overdekken.
19 Dit alles heeft men mij, zei David, bij geschrift te verstaan gegeven van de hand van de HEERE, te weten al de werken dezes voorbeelds.
20 En David zei tot zijn zoon Salomo: Wees sterk, en heb goeden moed, en doe het, vrees niet, en wees niet verslagen; want de Jahwe, mijn God, zal met u zijn; Hij zal u niet begeven, en Hij zal u niet verlaten, totdat u al het werk tot de dienst van het huis van de HEERE zult volbracht hebben.
21 En zie, daar zijn de verdelingen van de priesters en van de Levieten, tot allen dienst van het huis Gods; en bij u zijn tot alle werk allerlei vrijwilligen, met wijsheid tot allen dienst, ook de vorsten, en het gehele volk, bereid tot al uw bevelen.

29
1 Verder zei de koning David tot de gehele gemeente: God heeft mijn zoon Salomo alleen verkoren, een jongeling en teder; dit werk daarentegen is groot, want het is geen paleis voor een mens, maar voor God, de HEERE.
2 Ik heb nu uit al mijn kracht bereid tot het huis van mijn Gods, goud tot gouden, en zilver tot zilveren, en koper tot koperen, ijzer tot ijzeren, en hout tot houten werken; sardonixstenen en

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

vervullende stenen, versierstenen en borduursel, en allerlei kostelijke stenen, en marmerstenen in menigte.
3 En daartoe, uit mijn welgevallen tot het huis van mijn Gods, geef ik het bijzonder goud en zilver, dat ik heb, tot het huis van mijn Gods daarenboven, behalve al wat ik ten huize van de heiligdoms bereid heb;
4 Drie duizend talenten gouds, van het goud van Ofir, en zeven duizend talenten gelouterd zilver, om de wanden van de huizen te overtrekken;
5 Goud tot de gouden, en zilver tot de zilveren vaten, en tot alle werk, door de hand van de werkmeesteren te maken. En wie is er willig, heden zijn hand de HEERE te vullen?
6 Toen gaven vrijwillig de oversten van de vaderen, en de oversten van de stammen van Israel, en de oversten van de duizenden en van de honderden, en de oversten van het werk van de koning;
7 En zij gaven, tot de dienst van het huis Gods, vijf duizend talenten gouds, en tien duizend drachmen, en tien duizend talenten zilvers, en achttien duizend talenten kopers, en honderd duizend talenten ijzers.
8 En bij wien stenen gevonden werden, die gaven zij in de schat van het huis van de HEERE, onder de hand van Jehiel, de Gersoniet.
9 En het volk was verblijd over hun vrijwillig geven; want zij gaven met een volkomen hart de HEERE vrijwillig; en de koning David verblijdde zich ook met grote blijdschap.
10 Daarom loofde David de HEERE voor de ogen van de gehele gemeente; en David zei: Geloofd bent u. HEERE, God van onzen vader Israel, van eeuwigheid tot in eeuwigheid!
11 Uw, o HEERE, is de grootheid, en de macht, en de heerlijkheid, en de overwinning, en de majesteit; want alles, wat in de hemel en op aarde is, is Uw: Uw, o HEERE, is het Koninkrijk, en U hebt U verhoogd tot een Hoofd boven alles.
12 En rijkdom en eer zijn voor Uw aangezicht, en U heerst over alles; en in Uw hand is kracht en macht; ook staat het in Uw hand alles groot te maken en sterk te maken.
13 Nu dan, onze God, wij danken U, en loven de Naam Uwer heerlijkheid.
14 Want wie ben ik, en wat is mijn volk, dat wij de macht zouden verkregen hebben, om vrijwillig te geven als dit is? Want het is alles van U, en wij geven het U uit Uw hand.
15 Want wij zijn vreemdelingen en bijwoners voor Uw aangezicht, gelijk al onze vaders; onze dagen op aarde zijn als een schaduw, en er is geen verwachting.
16 HEERE, onze God, al deze menigte, die wij bereid hebben om U een huis te bouwen, de Naam Uwer heiligheid, dat is van Uw hand, en het is alles Uw.
17 En ik weet, mijn God, dat U het hart proeft, en dat U een welgevallen hebt aan oprechtigheden. Ik heb in oprechtheid van mijn hart al deze dingen vrijwillig gegeven, en ik heb nu met vreugde Uw volk, dat hier bevonden wordt, gezien, dat het zich jegens U vrijwillig gedragen heeft.
18 O HEERE, U. God onzer vaderen, Abraham, Izaak en Israel, bewaar dit in van de eeuwigheid in de zin van de gedachten van het hart Uws volks, en richt hun hart tot U.
19 En geef mijn zoon Salomo een volkomen hart, om te houden Uw geboden, Uw getuigenissen en Uw inzettingen; en om alles te doen, en om dit paleis te bouwen, hetwelk ik bereid heb.
20 Daarna zei David tot de gehele gemeente: Looft nu de HEERE, uw God! Toen loofde de gehele gemeente de HEERE, de God hunner vaderen; en zij neigden het hoofd, en zij bogen zich neder voor de HEERE, en voor de koning.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 En zij offerden de HEERE slachtofferen; ook offerden zij de HEERE brandoffers, van de anderen morgens van die dag, duizend varren, duizend rammen, duizend lammeren, met hun drankofferen; en slachtofferen in menigte, voor gans Israel.
22 En zij aten en dronken deszelven daags voor het aangezicht van de HEERE met grote vreugde; en zij maakten Salomo, de zoon van David, ten andere male koning, en zij zalfden hem de HEERE tot voorganger, en Zadok tot priester.
23 Zo zat Salomo op de troon van de HEERE, als koning in zijns vaders Davids plaats, en hij was voorspoedig; en gans Israel hoorde naar hem.
24 En al de vorsten, en helden, ja, ook al de zonen van de koning David, gaven de hand, dat zij onder de koning Salomo zijn zouden.
25 En de HEERE maakte Salomo groot ten hoogste voor de ogen van gans Israel; en Hij gaf aan hem een koninklijke majesteit, zodanige aan geen koning van Israel voor hem geweest is.
26 Zo heeft dan David, de zoon van Isai, geregeerd over gans Israel.
27 De dagen nu, die hij geregeerd heeft over Israel, zijn veertig jaren; te Hebron regeerde hij zeven jaren, en te Jeruzalem regeerde hij drie en dertig.
28 En hij stierf in goeden ouderdom, zat van dagen, rijkdom en eer; en zijn zoon Salomo regeerde in zijn plaats.
29 De geschiedenissen nu van de koning David, de eerste en de laatste, ziet, die zijn geschreven in de geschiedenissen van Samuel, de ziener, en in de geschiedenissen van de profeet Nathan, en in de geschiedenissen van Gad, de ziener;
30 Met al zijn koninkrijk, en zijn macht, en de tijden, die over hem verlopen zijn, en over Israel, en over al de koninkrijken van de landen.

2 KRONIEKEN

1
1 En Salomo, de zoon van David, werd versterkt in zijn koninkrijk, want de HEERE, zijn God, was met hem, en maakte hem ten hoogste groot.
2 En Salomo sprak tot het gehele Israel, tot de oversten van de duizenden en van de honderden, en tot de richteren, en tot alle oversten in gans Israel, de hoofden van de vaderen;
3 En zij gingen henen, Salomo en de gehele gemeente met hem, naar de hoogte, die te Gibeon was; want daar was de tent van de samenkomst Gods, die Mozes, de knecht van de HEERE, in de woestijn gemaakt had.
4 (Maar de ark Gods had David van Kirjath-jearim opgebracht, ter plaatse, die David voor haar bereid had; want hij had voor haar een tent te Jeruzalem gespannen.)
5 Ook was het koperen altaar, dat Bezaleel, de zoon van Uri, de zoon van Hur, gemaakt had, daar voor de tabernakel van de HEERE; Salomo nu en de gemeente bezochten hetzelve.
6 En Salomo offerde daar, voor het aangezicht van de HEERE, op het koperen altaar, dat aan de tent van de samenkomst was; en hij offerde daarop duizend brandoffers.
7 In dienzelfden nacht verscheen God aan Salomo; en Hij zei tot hem: Begeer, wat Ik u geven zal.
8 En Salomo zei tot God: U hebt aan mijn vader David grote weldadigheid gedaan; en U hebt mij koning gemaakt in zijn plaats;

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Nu, Jahwe, laat Uw woord waar worden, gedaan aan mijn vader David; want U hebt mij koning gemaakt over een volk, menigvuldig als het stof van de aarde;
10 Geef mij nu wijsheid en wetenschap, dat ik voor het aangezicht van dit volk uitga en inga; want wie zou dit Uw groot volk kunnen richten?
11 Toen zei God tot Salomo: Daarom, dat dit in uw hart geweest is, en u niet begeerd hebt rijkdom, goederen, noch eer, noch de ziel uwer haters, noch ook vele dagen begeerd hebt; maar wijsheid en wetenschap voor u begeerd hebt, opdat u Mijn volk mocht richten, waarover Ik u koning gemaakt heb;
12 De wijsheid, en de wetenschap is u gegeven; daartoe zal Ik u rijkdom, en goederen, en eer geven, dergelijke geen koningen, die voor u geweest zijn, gehad hebben, en na u zal dergelijke niet zijn.
13 Zo kwam Salomo te Jeruzalem, van de hoogte, die te Gibeon is, van voor de tent van de samenkomst; en hij regeerde over Israel.
14 En Salomo vergaderde wagenen en ruiteren, zodat hij duizend en vierhonderd wagenen, en twaalf duizend ruiteren had; en hij leide ze in de wagensteden, en bij de koning te Jeruzalem.
15 En de koning maakte het zilver en het goud in Jeruzalem te zijn als stenen, en de cederen maakte hij te zijn als wilde vijgebomen, die in de laagten zijn, in menigte.
16 En het uitbrengen van de paarden was hetgeen Salomo uit Egypte had; en aangaande het linnengaren, de kooplieden van de koning namen het linnengaren voor de prijs.
17 En zij brachten op, en voerden een wagen uit van Egypte voor zeshonderd sikkelen zilvers, en een paard voor eenhonderd en vijftig; en zo voerden zij die door hun hand uit, voor alle koningen van de Hethieten, en voor de koningen van Syrie.

2
1 Salomo nu dacht voor de Naam van de HEERE een huis te bouwen, en een huis voor zijn koninkrijk.
2 En Salomo telde zeventig duizend lastdragende mannen, en tachtig duizend mannen, die houwen zouden in het gebergte; veeleer drie duizend en zeshonderd opzieners over dezelve.
3 En Salomo zond tot Huram, de koning van Tyrus, en zei:: Zoals u met waren mijn vader David gedaan hebt, en hebt hem cederen gezonden, om voor hem een huis te bouwen, om daarin te wonen, zo doe ook met mij.
4 Zie, ik zal een huis voor de Naam van de HEERE, mijn God, bouwen, om Hem te heiligen, om reukwerk van de welriekende specerijen voor Zijn aangezicht aan te steken, en voor de toerichting van de gedurigen broods, en voor de brandoffers van de morgens en van de avonds, op de sabbatten, en op de nieuwe maanden, en op de gezette hoogtijden van de HEERE, onzes Gods; hetwelk voor eeuwig is in Israel.
5 En het huis, dat ik zal bouwen, zal groot zijn; want onze God is groter dan alle goden.
6 Doch wie zou de kracht hebben, om voor Hem een huis te bouwen, omdat de hemelen, ja, de hemel van de hemelen, Hem niet bevatten zouden? En wie ben ik, dat ik voor Hem een huis zou bouwen, ten ware om reukwerk voor Zijn aangezicht aan te steken?
7 Zo zend mij nu een wijzen man, om te werken in goud, en in zilver, en in koper, en in ijzer, en in purper, en karmozijn, en hemelsblauw, en die weet graveerselen te graveren, met de wijzen, die bij mij zijn in Juda en in Jeruzalem, die mijn vader David beschikt heeft.
8 Zend mij ook cederen, dennen, en algummimhout uit Libanon; want ik weet, dat uw knechten het hout van Libanon weten te houwen; en zie, mijn knechten zullen met uw knechten zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 En dat om mij hout in menigte te bereiden; want het huis, dat ik zal bouwen, zal groot en wonderlijk zijn.
10 En zie, ik zal uw knechten, de houwers, die het hout houwen, twintig duizend kor uitgeslagen tarwe, en twintig duizend kor gerst geven; daartoe twintig duizend bath wijn, en twintig duizend bath olie.
11 Huram nu, de koning van Tyrus, antwoordde door schrift, en zond tot Salomo: Daarom dat de HEERE Zijn volk lief heeft, heeft Hij u over hen tot koning gesteld.
12 Verder zei Huram: Geloofd zij de HEERE, de God Israels, Die de hemel en de aarde gemaakt heeft, dat Hij de koning David een wijzen zoon, kloek in voorzichtigheid en verstand, gegeven heeft, die een huis voor de HEERE, en een huis voor zijn koninkrijk bouwe!
13 Zo zend ik nu een wijzen man, kloek van verstand, Huram Abi;
14 De zoon van een vrouw uit de dochters van Dan, en wiens vader een man geweest is van Tyrus, die weet te werken in goud, en in zilver, in koper, in ijzer, in stenen, en in hout, in purper, in hemelsblauw, en in fijn linnen, en in karmozijn, en om alle graveersels te graveren, en om te bedenken allen vernuftigen vond, die hem zal voorgesteld worden, met uw wijzen, en de wijzen van mijn heer, uw vader David.
15 Zo zende nu mijn heer zijn knechten de tarwe en de gerst, de olie en de wijn, die hij gezegd heeft.
16 En wij zullen hout houwen uit de Libanon, naar al uw nooddruft, en zullen het tot u met vlotten, over de zee, naar Jafo brengen; en u zult het laten ophalen naar Jeruzalem.
17 En Salomo telde al de vreemde mannen, die in het land van Israel waren, achtervolgens de telling, met die zijn vader David die geteld had; en er werden gevonden honderd drie en vijftig duizend en zeshonderd.
18 En hij maakte uit dezelve zeventig duizend lastdragers, en tachtig duizend houwers in het gebergte, veeleer drie duizend en zeshonderd opzieners, om het volk te doen arbeiden.

3
1 En Salomo begon het huis van de HEERE te bouwen te Jeruzalem, op de berg Moria, die zijn vader David gewezen was, in de plaats, die David toebereid had, op de dorsvloer van Ornan, de Jebusiet.
2 Hij begon nu te bouwen in de tweede maand, op de tweeden dag, in het vierde jaar van zijn koninkrijk.
3 En deze zijn de grondleggingen van Salomo, om het huis Gods te bouwen: de lengte in ellen, naar de eerste mate, was zestig ellen, en de breedte twintig ellen.
4 En het voorhuis, hetwelk vooraan was, was in de lengte, naar de breedte van het huis, twintig ellen, en de hoogte honderd en twintig; hetwelk hij van binnen overtrok met louter goud.
5 Het grote huis nu overdekte hij met dennenhout; daarna overtoog hij dat met goed goud; en hij maakte daarop palmen en ketenwerk.
6 Hij overtoog ook het huis met kostelijke stenen tot versiering; het goud nu was goud van Parvaim.
7 Daartoe overdekte hij aan het huis de balken, de posten en de wanden daarvan, en de deuren daarvan met goud; en hij graveerde cherubs aan de wanden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Verder maakte hij het huis van het heilige van de heiligen, welks lengte, naar de breedte van het huis, was twintig ellen, en de breedte daarvan twintig ellen; en hij overtoog dat met goed goud, tot zeshonderd talenten.
9 En het gewicht van de nagelen was tot vijftig sikkelen gouds; en hij overtoog de opperzalen met goud.
10 Ook maakte hij, in het huis van het heilige van de heiligen, twee cherubim van uittrekkend werk, en hij overtoog die met goud.
11 Aangaande de vleugelen van de cherubim, hun lengte was twintig ellen; van de enen vleugel was van vijf ellen, rakende aan de wand van het huis, en de andere vleugel van vijf ellen, rakende aan de vleugel van de anderen cherubs.
12 Insgelijks was de vleugel van de anderen cherubs van vijf ellen, rakende aan de wand van het huis; en de andere vleugel was van vijf ellen, klevende aan de vleugel van de anderen cherubs.
13 De vleugelen van deze cherubim spreidden zich uit twintig ellen; en zij stonden op hun voeten, en hun aangezichten waren huiswaarts.
14 Hij maakte ook de voorhang van hemelsblauw, en purper, en karmozijn, en fijn linnen; en hij maakte cherubs daarop.
15 Nog maakte hij voor het huis twee pilaren, van vijf en dertig ellen in lengte; en het kapiteel, dat op derzelver hoofd was, was van vijf ellen.
16 Ook maakte hij ketenen, als in de aanspraakplaats, en hij zette ze op de hoofden van de pilaren; daartoe maakte hij honderd granaatappelen, en zette ze tussen de ketenen.
17 En hij richtte de pilaren op voor aan de tempel, een ter rechterhand, en een ter linkerhand; en hij noemde de naam van de rechter Jachin, en de naam van de linker Boaz.

4
1 Hij maakte ook een koperen altaar, van twintig ellen in zijn lengte, en twintig ellen in zijn breedte, en tien ellen in zijn hoogte.
2 Daartoe maakte hij de gegoten zee; van tien ellen was zij, van haar enen rand tot haar anderen rand, rondom rond, en van vijf ellen in haar hoogte, en een meetsnoer van dertig ellen omving ze rondom.
3 Onder dezelve nu was de gelijkenis van runderen, rondom henen, die omsingelende, tien in een el, omringende de zee rondom; twee rijen van deze runderen waren in haar gieting gegoten.
4 Zij stond op twaalf runderen, drie ziende naar het noorden, en drie ziende naar het westen, en drie ziende naar het zuiden, en drie ziende naar het oosten; en de zee was boven op dezelve; en al hun achterdelen waren inwaarts.
5 Haar dikte nu was een hand breed, en haar rand als het werk van de rand eens bekers of van een leliebloem, bevattende vele bathen; zij hield drie duizend.
6 En hij maakte tien wasvaten, en stelde vijf ter rechter hand en vijf ter linkerhand, om daarin te wassen; wat ten brandoffer behoort, staken zij daarin; maar de zee was, opdat de priesters zich daarin zouden wassen.
7 Hij maakte ook tien gouden kandelaren, naar hun wijze, en hij stelde ze in de tempel, vijf aan de rechterhand, en vijf aan de linkerhand.
8 Ook maakte hij tien tafelen, en hij zette ze in de tempel, vijf aan de rechterhand, en vijf aan de linkerhand; en hij maakte honderd gouden sprengbekkens.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 Verder maakte hij het voorhof van de priesters, en het grote voorhof, veeleer de deuren voor het voorhof, en overtoog hun deuren met koper.
10 De zee nu zette hij aan de rechterzijde, naar het oosten, tegenover het zuiden.
11 Daartoe maakte Huram de potten, en de schoffelen, en de sprengbekkens; zo voleindde Huram het werk te maken, dat hij voor de koning Salomo aan het huis Gods maakte.
12 De twee pilaren, en de bollen, en de twee kapitelen, op het hoofd van de pilaren; en de twee netten, om de twee bollen van de kapitelen te bedekken, die op van de pilaren hoofd waren;
13 En de vierhonderd granaatappelen tot de twee netten: twee rijen van granaatappelen tot elk net, om de twee bollen van de kapitelen te bedekken, die boven op de pilaren waren.
14 Hij maakte ook de stellingen; en wasvaten maakte hij op de stellingen;
15 Een zee, en de twaalf runderen daaronder.
16 Insgelijks de potten, en de schoffelen, en de krauwelen, en al hun vaten maakte Huram Abi voor de koning Salomo, voor het huis van de HEERE, van gepolijst koper.
17 In de vlakte van de Jordaan goot ze de koning, in dichte aarde, tussen Sukkoth, en tussen Zeredatha.
18 En Salomo maakte al deze vaten, in grote menigte; want het gewicht van de kopers werd niet onderzocht.
19 Ook maakte Salomo alle vaten, die voor het huis Gods waren, en het gouden altaar, en de tafelen, waarop de toonbroden zijn;
20 En de kandelaren met hun lampen, van gesloten goud, om die naar de wijze aan te steken, voor de aanspraakplaats;
21 En de bloemen, en de lampen, en de snuiters, van goud; het was het volmaaktste goud;
22 Veeleer de gaffelen, en de sprengbekkens, en de rookschalen, en de wierookvaten, van gesloten goud; aangaande de ingang van het huis, zijn binnenste deuren, van het heilige van de heiligen, en de deuren van het huis van de tempels waren van goud.

5
1 Zo werd al het werk volbracht, dat Salomo aan het huis van de HEERE maakte. Daarna bracht Salomo de geheiligde dingen van zijn vader David; en het zilver, en het goud, en al de vaten leide hij onder de schatten van het huis Gods.
2 Toen vergaderde Salomo de oudsten van Israel, en al de hoofden van de stammen, de oversten van de vaderen onder de kinderen Israels, te Jeruzalem, om de ark van de verbonds van de HEERE op te brengen uit de stad Davids, die is Sion.
3 En alle mannen van Israel verzamelden zich tot de koning op het feest, hetwelk was in de zevende maand.
4 En al de oudsten van Israel kwamen, en de Levieten namen de ark op.
5 En zij brachten de ark, en de tent van de samenkomst opwaarts, veeleer al de heilige vaten, die in de tent waren; deze brachten de priesters en Levieten opwaarts.
6 De koning Salomo nu, en de gehele vergadering van Israel, die bij hem vergaderd waren voor de ark, offerden schapen en runderen, die vanwege de menigte niet konden geteld noch gerekend worden.
7 Zo brachten de priesters de ark van de verbonds van de HEERE tot haar plaats, tot de aanspraakplaats van het huis, tot het heilige van de heiligen, tot onder de vleugelen van de cherubim.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

8 Want de cherubim spreidden de beide vleugelen over de plaats van de ark; en de cherubim overdekten de ark en haar handbomen van boven.
9 Daarna schoven zij de handbomen verder uit, dat de hoofden van de handbomen gezien werden uit de ark, voor aan de aanspraakplaats, maar buiten niet gezien werden; en zij was daar tot op deze dag.
10 Er was niets in de ark, dan alleen de twee tafelen, die Mozes bij Horeb daarin gedaan had als de HEERE een verbond maakte met de kinderen Israels, toen zij uit Egypte uitgetogen waren.
11 En het gebeurde, als de priesters uit het heilige uitgingen; (want al de priesters, die gevonden werden, hadden zich geheiligd, zonder de verdelingen te houden;
12 En de Levieten, die zangers waren van hen allen, van Asaf, van Heman, van Jeduthun, en van hun zonen, en van hun broers, in fijn linnen gekleed, met cimbalen, en met luiten, en harpen, stonden tegen het oosten van het altaar, en met hen tot honderd en twintig priesters toe, trompettende met trompetten.)
13 Het gebeurde dan, als zij eenpariglijk trompetten en zongen, om een eenparige stem te laten horen, prijzende en lovende de HEERE; en als zij de stem verhieven met trompetten, en met cimbalen, en andere muzikale instrumenten, en als zij de HEERE prezen, dat Hij goed is, dat Zijn weldadigheid is tot in eeuwigheid; dat het huis met een wolk vervuld werd, namelijk het huis van de HEERE.
14 En de priesters konden, vanwege die wolk, niet staan, om te dienen; want de heerlijkheid van de HEERE had het huis Gods vervuld.

6
1 Toen zei Salomo: De HEERE heeft gezegd, dat Hij in de donkerheid zou wonen.
2 En ik heb U een huis ter woonstede gebouwd, en een vaste plaats tot Uw eeuwige woning.
3 Daarna wendde de koning zijn aangezicht om, en zegende de gehele gemeente van Israel; en de gehele gemeente van Israel stond.
4 En hij zei: Geloofd zij de HEERE, de God van Israel, Die met Zijn mond tot mijn vader David gesproken heeft, en heeft het met Zijn handen vervuld, en zei::
5 Van die dag af, dat Ik Mijn volk uit Egypteland uitgevoerd heb, heb Ik geen stad verkoren uit alle stammen van Israel, om een huis te bouwen, dat Mijn Naam daar zou wezen; en geen man verkoren om een voorganger te zijn over Mijn volk Israel.
6 Maar Ik heb Jeruzalem verkoren, dat Mijn Naam daar zou wezen; en Ik heb David verkoren, dat hij over Mijn volk Israel wezen zou.
7 Het was ook in het hart van mijn vader David, een huis te bouwen de Naam van de HEERE, van de Gods van Israel.
8 Maar de HEERE zei tot mijn vader David: Omdat dat in uw hart geweest is, Mijn Naam een huis te bouwen, u hebt welgedaan, dat het in uw hart geweest is.
9 Evenwel, u zult dat huis niet bouwen, maar uw zoon, die uit uw lenden voortkomen zal, die zal Mijn Naam dat huis bouwen.
10 Zo heeft de HEERE Zijn woord bevestigd, dat Hij gesproken had; want ik ben opgestaan in de plaats van mijn vader David, en ik zit op de troon van Israel, zoals de HEERE gesproken heeft; en ik heb een huis gebouwd de Naam van de HEERE, van de Gods van Israel.
11 En ik heb daar de ark gesteld, waarin het verbond van de HEERE is, hetwelk Hij maakte met de kinderen Israels.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 En hij stond voor het altaar van de HEERE, tegenover de gehele gemeente van Israel; en hij breidde zijn handen uit;
13 (Want Salomo had een koperen gestoelte gemaakt, en had het gesteld in het midden van de voorhofs; zijnde vijf ellen in zijn lengte en vijf ellen in zijn breedte, en drie ellen in zijn hoogte; en hij stond daarop, en knielde op zijn knieen voor de gehele gemeente van Israel, en breidde zijn handen uit naar de hemel).
14 En hij zei: HEERE, God van Israel, er is geen God gelijk U. in de hemel noch op de aarde, houdende het verbond en de weldadigheid aan Uw knechten, die voor Uw aangezicht met hun gehele hart wandelen;
15 Die Uw knecht, mijn vader David, gehouden hebt, wat U tot hem gesproken had; want met Uw mond hebt U gesproken, en met Uw hand vervuld, gelijk het te deze dage is.
16 En nu, HEERE, God van Israel, houd Uw knecht, mijn vader David, wat U tot hem gesproken hebt, en zei:: Geen man zal u van voor Mijn aangezicht afgesneden worden, die zitte op de troon van Israel; alleenlijk zo uw zonen hun weg bewaren, om te wandelen in Mijn wet, zoals u gewandeld hebt voor Mijn aangezicht.
17 Nu dan, o HEERE, God van Israel! Laat Uw woord waar worden, hetwelk U gesproken hebt tot Uw knecht, tot David.
18 Maar waarlijk, zou God bij de mensen op de aarde wonen? Ziet de hemelen, ja, de hemel van de hemelen, zouden U niet begrijpen, hoeveel te min dit huis, dat ik gebouwd heb?
19 Wend U dan nog tot het gebed Uws knechts, en tot zijn smeking, o HEERE, mijn God, om te horen naar het geroep en naar het gebed, dat Uw knecht voor Uw aangezicht bidt.
20 Dat Uw ogen open zijn, dag en nacht, over dit huis, over de plaats, van die U gezegd hebt, Uw Naam daar te zullen zetten; om te horen naar het gebed, hetwelk Uw knecht bidden zal in deze plaats.
21 Hoor dan naar de smekingen van Uw knecht, en van Uw volk Israel, die in deze plaats zullen bidden; en hoor U uit de plaats Uwer woning, uit de hemel, ja, hoor, en vergeef.
22 Wanneer iemand tegen zijn naaste zal gezondigd hebben, en die hem een eed van de vloeks opgelegd zal hebben, om zichzelf te vervloeken, en de eed van de vloeks voor Uw altaar in dit huis komen zal;
23 Hoor U dan uit de hemel, en doe, en richt Uw knechten, vergeldende de goddeloze, gevende zijn weg op zijn hoofd, en rechtvaardigende de rechtvaardige, gevende hem naar zijn gerechtigheid.
24 Wanneer ook Uw volk Israel voor het aangezicht van de vijands zal geslagen worden, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben, en zich bekeren, en Uw Naam belijden, en voor Uw aangezicht in dit huis bidden en smeken zullen,
25 Hoor U dan uit de hemel, en vergeef de zonden van Uw volk Israel, en breng hen weer in het land, dat U hun en hun vaderen gegeven hebt.
26 Als de hemel zal gesloten zijn, dat er geen regen is, omdat zij tegen U gezondigd zullen hebben; en zij in deze plaats bidden, en Uw Naam belijden, en van hun zonden zich bekeren zullen, als U hen geplaagd zult hebben;
27 Hoor U dan in de hemel, en vergeef de zonden Uwer knechten en van Uw volk Israel, als U hun zult geleerd hebben de goeden weg, in denwelken zij wandelen zullen; en geef regen op Uw land, dat U Uw volk tot een erfenis gegeven hebt.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

28 Als er honger in het land wezen zal, als er pest wezen zal, als er brandkoren of honigdauw, sprinkhanen en kevers wezen zullen, als iemand van zijn vijanden in het land van zijn poorten hem belegeren zal, of enige plage, of enige krankheid wezen zal;
29 Alle gebed, alle smeking, die van enig mens, of van al Uw volk Israel gebeuren zal, als zij erkennen, een ieder zijn plage en zijn smarte, en een ieder zijn handen in dit huis uitbreiden zal;
30 Hoor U dan uit de hemel, de vaste plaats Uwer woning, en vergeef, en geef een ieder naar al zijn wegen, gelijk U zijn hart kent; want U alleen kent het hart van de kinderen van de mensen.
31 Opdat zij U vrezen, om te wandelen in Uw wegen, al de dagen, die zij leven zullen op het land, dat U onzen vaderen gegeven hebt.
32 Zelfs ook aangaande de vreemde, die van Uw volk Israel niet zijn zal, maar uit verren lande, om Uws groten Naams, en Uwer sterke hand, en Uws uitgestrekten arms wil, komen zal; als zij komen, en bidden zullen in dit huis;
33 Hoor U dan uit de hemel, uit de vaste plaats Uwer woning, en doe naar alles, waarom die vreemde tot U roepen zal; opdat alle volken van de aarde Uw Naam kennen, zo om U te vrezen, gelijk Uw volk Israel, als om te weten, dat Uw Naam genoemd wordt over dit huis, hetwelk ik gebouwd heb.
34 Wanneer Uw volk in de krijg tegen zijn vijanden uittrekken zal door de weg, die U hen heenzenden zult, en zullen tot U bidden naar de weg van deze stad, die U verkoren hebt, en naar dit huis, hetwelk ik Uw Naam gebouwd heb;
35 Hoor dan uit de hemel hun gebed en hun smeking, en voer hun recht uit.
36 Wanneer zij gezondigd zullen hebben tegen U (want geen mens is er, die niet zondigt), en U tegen hen vertoornd zult zijn, en hen leveren zult voor het aangezicht van de vijands, dat degenen, die hen gevangen hebben, hen gevankelijk wegvoeren in een land, dat verre of nabij is;
37 En zij in het land, waar zij gevankelijk weggevoerd zijn, weer aan hun hart brengen zullen, dat zij zich bekeren, en tot U smeken in het land hunner gevangenis, en zei:: Wij hebben gezondigd, verkeerdelijk gedaan, en goddelooslijk gehandeld;
38 En zij zich tot U bekeren, met hun gehele hart en met hun gehele ziel, in het land hunner gevangenis, waar zij hen gevankelijk weggevoerd hebben, en bidden zullen naar de weg huns lands, dat U hun vaderen gegeven hebt, en naar deze stad, die U verkoren hebt, en naar dit huis, dat ik Uw Naam gebouwd heb;
39 Hoor dan uit de hemel, uit de vaste plaats Uwer woning, hun gebed en hun smekingen, en voer hun recht uit, en vergeef Uw volk, wat zij tegen U gezondigd zullen hebben.
40 Nu, mijn God, laat toch Uw ogen open en Uw oren opmerkende zijn tot het gebed van deze plaats.
41 En nu, Jahwe, maak U op tot Uw rust, U en de ark Uwer kracht; laat Uw priesters, Jahwe, met heil bekleed worden, en laat Uw gunstgenoten over het goede blijde zijn.
42 O Jahwe! wend het aangezicht Uws gezalfden niet af; gedenk van de weldadigheden van David, Uw knecht.

7

1 Als nu Salomo voleind had te bidden, zo daalde het vuur van de hemel, en verteerde het brandoffer en de slachtofferen; en de heerlijkheid van de HEERE vervulde het huis.
2 En de priesters konden niet ingaan in het huis van de HEERE; want de heerlijkheid van de HEERE had het huis van de HEERE vervuld.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 En als al de kinderen Israels dat vuur zagen afdalen, en de heerlijkheid van de HEERE over het huis, zo bukten zij met hun aangezichten ter aarde op de vloer, en aanbaden en loofden de HEERE, dat Hij goedig is, dat Zijn weldadigheid is tot in eeuwigheid.
4 De koning nu en al het volk offerden slachtofferen voor het aangezicht van de HEERE.
5 En de koning Salomo offerde slachtofferen van runderen, twee en twintig duizend, en van schapen, honderd en twintig duizend. Zo hebben de koning en het gehele volk het huis Gods ingewijd.
6 Ook stonden de priesters in hun wachten, en de Levieten met de muzikale instrumenten van de HEERE, die de koning David gemaakt had, om de HEERE te loven, dat Zijn weldadigheid is in eeuwigheid, als David door hun dienst Hem prees; en de priesters trompetten tegen hen over, en gans Israel stond.
7 En Salomo heiligde het middelste van de voorhofs, hetwelk voor het huis van de HEERE was, omdat hij daar de brandoffers en het vette van de dankoffers bereid had; want het koperen altaar, dat Salomo gemaakt had, kon het brandoffer, en het spijsoffer, en het vette niet vatten.
8 Salomo hield ook ter zelfder tijd het feest zeven dagen, en gans Israel met hem, een zeer grote gemeente, van de ingang af van Hamath, tot de rivier van Egypte.
9 En ten achtsten dage hielden zij een verbodsdag; want zij hielden de inwijding van het altaar zeven dagen, en het feest zeven dagen.
10 Doch op de drie en twintigsten dag van de zevende maand liet hij het volk gaan tot hun hutten, blijde en goedsmoeds over het goede, dat de HEERE aan David en Salomo, en Zijn volk Israel gedaan had.
11 Zo volbracht Salomo het huis van de HEERE, en het huis van de koning; en al wat in Salomo's hart gekomen was, om in het huis van de HEERE en in zijn huis te maken, richtte hij voorspoedig uit.
12 En de HEERE verscheen Salomo van de nachts, en Hij zei tot hem: Ik heb uw gebed verhoord, en heb Mij deze plaats verkoren tot een offerhuis.
13 Zo Ik de hemel toesluite, dat er geen regen zij, of zo Ik de sprinkhaan gebiede, het land te verteren, of zo Ik pest onder Mijn volk zende;
14 En Mijn volk, over dewelken Mijn Naam genoemd wordt, zich verootmoedigt en bidt, en zij Mijn aangezicht zoeken, en zich bekeren van hun boze wegen; zo zal Ik uit de hemel horen, en hun zonden vergeven, en hun land genezen.
15 Nu zullen Mijn ogen open zijn, en Mijn oren opmerkende op het gebed van deze plaats.
16 Want Ik heb nu dit huis verkoren en geheiligd, opdat Mijn Naam daar zij tot in eeuwigheid en Mijn ogen en Mijn hart zullen daar te allen dage zijn.
17 En u aangaande, zo u voor Mijn aangezicht wandelen zult, zoals uw vader David gewandeld heeft, en doen naar alles, wat Ik u geboden heb, en Mijn inzettingen en Mijn rechten houden zult;
18 Zo zal Ik de troon uws koninkrijks bevestigen, zoals Ik een verbond met uw vader David gemaakt heb, en zei:: Geen man zal u afgesneden worden, die in Israel heerse.
19 Maar zo u lieden u afkeren zult, en Mijn inzettingen en Mijn geboden, die Ik voor uw aangezicht gegeven heb, verlaten, en henengaan, en andere goden dienen, en u voor die nederbuigen zult;
20 Zo zal Ik hen uitrukken uit Mijn land, dat Ik hun gegeven heb, en dit huis, dat Ik Mijn Naam geheiligd heb, zal Ik van Mijn aangezicht wegwerpen, en zal het tot een spreekwoord en spotrede onder alle volken maken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 En dit huis, dat verheven zal geweest zijn, daarover zal zich een ieder, die voorbijgaat, ontzetten, dat hij zal zeggen: Waarom heeft de HEERE aan dit land en aan dit huis zo gedaan?
22 En men zal zeggen: Omdat zij de HEERE, hunner vaderen God, verlaten hebben, Die hen uit Egypteland uitgevoerd had, en hebben zich aan andere goden gehouden, en zich voor dezelve nedergebogen, en hen gediend; daarom heeft Hij al dat kwaad over hen gebracht.

8
1 Het gebeurde nu ten einde van twintig jaren, in die Salomo het huis van de HEERE en zijn huis gebouwd had,
2 Dat Salomo de steden, welke Huram hem gegeven had, bouwde, en de kinderen Israels daar deed wonen.
3 Daarna trok Salomo naar Hamath-zoba, en hij overweldigde het.
4 Hij bouwde ook Thadmor in de woestijn, en al de schatsteden, die hij bouwde in Hamath.
5 Ook bouwde hij het hoge Beth-horon en het neder Beth-horon, vaste steden met muren, deuren en grendelen;
6 Veeleer Baalath, en al de schatsteden, die Salomo had, en alle wagensteden, en de steden van de ruiteren, en wat de begeerte van Salomo begeerd had te bouwen, in Jeruzalem, en in de Libanon, en in het gehele land van zijn heerschappij.
7 Aangaande al het volk, dat overgebleven was van de Hethieten, en de Amorieten, en de Ferezieten, en de Hevieten, en de Jebusieten, die niet uit Israel waren;
8 Uit hun kinderen, die na hen in het land overgebleven waren, welke de kinderen Israels niet verdaan hadden, die bracht Salomo op uitschot tot op deze dag.
9 Doch uit de kinderen Israels, die Salomo niet maakte tot slaven in zijn werk; (want zij waren krijgslieden, en oversten van zijn hoofdlieden, en oversten van zijn wagenen en van zijn ruiteren;)
10 Uit deze dan waren oversten van de bestelden, die de koning Salomo had, tweehonderd en vijftig, die over het volk heerschappij hadden.
11 Salomo nu deed de dochter van Farao opkomen uit de stad Davids, tot het huis, dat hij voor haar gebouwd had; want hij zei: Mijn vrouw zal in het huis van David, de koning van Israel, niet wonen, omdat de plaatsen heilig zijn, tot die de ark van de HEERE gekomen is.
12 Toen offerde Salomo de HEERE brandoffers op het altaar van de HEERE, hetwelk hij voor het voorhuis gebouwd had;
13 Zelfs naar de eis van elken dag, offerende, naar het gebod van Mozes, op de sabbatten, en op de nieuwe maanden, en op de gezette hoogtijden, drie malen in het jaar; op het feest van de ongezuurde broden, en op het feest van de weken, en op het feest van de loofhutten.
14 Hij stelde ook, naar de wijze zijns vaders Davids, de verdelingen van de priesters over hun dienst, en van de Levieten over hun wachten, om God te prijzen, en voor de priesters te dienen, naar de eis van elken dag; en de poortiers in hun verdelingen, aan elke poort; want zo was het gebod van David, de man Gods.
15 En men week niet van van de koning gebod aan de priesters en de Levieten, aangaande alle zaken, en aangaande de schatten.
16 Zo werd al het werk van Salomo bereid tot de dag van de grondlegging van het huis van de HEERE, en tot het volbrengen van hetzelve, dat het huis van de HEERE volmaakt werd.
17 Toen trok Salomo naar Ezeon-geber, en naar Eloth, aan de oever van de zee, in het land Edom.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 En Huram zond hem, door de hand van zijn knechten, schepen, veeleer knechten, kenners van de zee; en zij gingen met Salomo's knechten naar Ofir, en zij haalden van daar vierhonderd en vijftig talenten gouds, die zij brachten tot de koning Salomo.

9

1 En toen de koningin van Scheba het gerucht van Salomo hoorde, kwam zij, om Salomo met raadselen te verzoeken, te Jeruzalem, met een zeer zwaar heir, en kemelen, dragende specerijen en goud in menigte, en kostelijk gesteente; en zij kwam tot Salomo, en sprak met hem al wat in haar hart was.
2 En Salomo verklaarde haar al haar woorden; en geen ding was er verborgen voor Salomo, dat hij haar niet verklaarde.
3 Als nu de koningin van Scheba zag de wijsheid van Salomo, en het huis, dat hij gebouwd had,
4 En de spijze van zijn tafel, en het zitten van zijn knechten, en het staan van zijn dienaren, en hun kledingen, en zijn schenkers, en hun kledingen, en zijn opgang, waardoor hij opging in het huis van de HEERE, zo was in haar geen geest meer.
5 En zij zei tot de koning: Het is een waarachtig woord geweest, dat ik in mijn land gehoord heb, van uw zaken en van uw wijsheid.
6 En ik heb hun woorden niet geloofd, totdat ik gekomen ben, en mijn ogen dat gezien hebben; en zie, de helft van de grootheid uwer wijsheid is mij niet aangezegd; u hebt overtroffen het gerucht, dat ik gehoord heb.
7 Gelukkig zijn uw mannen, en Gelukkig deze uw knechten, die permanent voor uw aangezicht staan, en uw wijsheid horen.
8 Geloofd zij de HEERE, uw God, Die behagen in u gehad heeft, om u op Zijn troon, de HEERE, uw God, tot een koning te zetten; overmits uw God Israel bemint, om hetzelve tot in eeuwigheid op te richten, zo heeft Hij u tot een koning over hen gesteld, om recht en gerechtigheid te doen.
9 En zij gaf de koning honderd en twintig talenten gouds, en specerijen in grote menigte, en kostelijk gesteente; en er was gelijk deze specerij, die de koningin van Scheba de koning Salomo gaf, geen geweest.
10 Verder ook Hurams knechten, en Salomo's knechten, die goud brachten uit Ofir, brachten algummimhout en edelgesteente.
11 En de koning maakte van dat algummimhout hoge gangen tot het huis van de HEERE en tot het huis van de koning, veeleer harpen en luiten voor de zangers; desgelijks ook was te voren in het land van Juda niet geweest.
12 En de koning Salomo gaf de koningin van Scheba al haar behagen, wat zij begeerde, behalve hetgeen zij tot de koning gebracht had; zo keerde zij, en trok naar haar land, zij en haar knechten.
13 Het gewicht nu van het goud, dat voor Salomo op een jaar inkwam, was zeshonderd zes en zestig talenten gouds;
14 Behalve dat zij van de kramers en de kooplieden inbrachten; ook brachten alle koningen van Arabie, en de vorsten deszelven lands, goud en zilver aan Salomo.
15 Daartoe maakte de koning Salomo tweehonderd rondassen van geslagen goud; zeshonderd sikkelen van geslagen goud liet hij opwegen tot elke rondas.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

16 Insgelijks driehonderd schilden van geslagen goud; driehonderd sikkelen gouds liet hij opwegen tot elk schild; en de koning leide ze in het huis van de wouds van de Libanon.
17 Nog maakte de koning een groten elpenbenen troon, en hij overtoog denzelven met louter goud.
18 En de troon had zes trappen en een voetbank van goud, aan de troon vast zijnde, en leuningen aan beide zijden, tot de zitplaats toe; en twee leeuwen stonden bij de leuningen.
19 En twaalf leeuwen stonden daar aan beide zijden, op de zes trappen; desgelijks is in geen koninkrijk gemaakt geweest.
20 Ook waren alle drinkvaten van de koning Salomo van goud, en alle vaten van het huis van de wouds van de Libanon waren van gesloten goud; het zilver was in de dagen van Salomo niet voor iets geacht.
21 Want van de koning schepen voeren naar Tharsis, met de knechten van Huram; eens in drie jaren kwamen de schepen van Tharsis in, brengende goud, en zilver, elpenbeen, en apen, en pauwen.
22 Zo werd de koning Salomo groter dan alle koningen van de aarde in rijkdom en wijsheid.
23 En alle koningen van de aarde zochten Salomo's aangezicht, om zijn wijsheid te horen, die God in zijn hart gegeven had.
24 En zij brachten een ieder zijn geschenk, zilveren vaten, en gouden vaten, en klederen, harnas, en specerijen, paarden, en muilezelen, van elk van jaar tot jaar.
25 Ook had Salomo vier duizend paardenstallen, en wagenen, en twaalf duizend ruiteren; en hij leide ze in de wagensteden, en bij de koning te Jeruzalem.
26 En hij heerste over alle koningen, van de rivier tot aan het land van de Filistijnen, en tot aan de landpale van Egypte.
27 Ook maakte de koning het zilver in Jeruzalem te zijn als stenen, en de cederen maakte hij te zijn als de wilde vijgebomen, die in de laagte zijn, in menigte.
28 En zij brachten voor Salomo paarden uit Egypte, en uit al die landen.
29 Het overige nu van de geschiedenissen van Salomo, van de eerste en van de laatste, zijn die niet geschreven in de woorden van Nathan, de profeet, en in de profetie van Ahia, de Siloniet, en in de gezichten van Jedi, de ziener, aangaande Jerobeam, de zoon van Nebat?
30 En Salomo regeerde te Jeruzalem over gans Israel, veertig jaren.
31 En Salomo ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem in de stad zijns vaders Davids; en zijn zoon Rehabeam werd koning in zijn plaats.

10
1 En Rehabeam trok naar Sichem; want het gehele Israel was te Sichem gekomen, om hem koning te maken.
2 Het gebeurde nu, als Jerobeam, de zoon van Nebat, dat hoorde (dezelve nu was in Egypte, alwaar hij van het aangezicht van de koning Salomo gevloden was), dat Jerobeam uit Egypte wederkeerde;
3 Want zij zonden henen, en lieten hem roepen; zo kwam Jerobeam met het gehele Israel, en zij spraken tot Rehabeam, en zei::
4 Uw vader heeft ons juk hard gemaakt, nu dan, maak u uws vaders harden dienst, en zijn zwaar juk, dat hij ons opgelegd heeft, lichter, en wij zullen u dienen.
5 En hij zei tot hen: Komt over drie dagen weer tot mij. En het volk ging heen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

6 En de koning Rehabeam hield raad met de oudsten, die gestaan hadden voor het aangezicht van zijn vader Salomo, als hij leefde, en zei:: Hoe raadt u lieden, dat men dit volk antwoorden zal?
7 En zij spraken tot hem, en zei:: Indien u dit volk goedertieren en jegens hen goedwillig wezen zult, en tot hen goede woorden spreken, zo zullen zij te allen dage uw knechten zijn.
8 Maar hij verliet de raad van de oudsten, die zij hem geraden hadden; en hij hield raad met de jongelingen, die met hem opgewassen waren, die voor zijn aangezicht stonden.
9 En hij zei tot hen: Wat raadt u lieden, dat wij dit volk antwoorden zullen, die tot mij gesproken hebben, en zei:: Maak het juk, dat uw vader ons opgelegd heeft, lichter?
10 En de jongelingen die met hem opgewassen waren, spraken tot hem, en zei:: Zo zult u zeggen tot dat volk, dat tot u gesproken heeft, en zei:: Uw vader heeft ons juk zwaar gemaakt, maar maak u het over ons lichter; zo zult u tot hen spreken: Mijn kleinste vinger zal dikker zijn dan van mijn vaders lenden.
11 Indien nu mijn vader een zwaar juk op u heeft doen laden, zo zal ik boven uw juk nog daartoe doen; mijn vader heeft u met geselen gekastijd, maar ik zal u met schorpioenen kastijden.
12 Zo kwam Jerobeam en al het volk tot Rehabeam, op de derden dag, zoals de koning gesproken had, en zei:: Komt weer tot mij op de derden dag.
13 En de koning antwoordde hun hardelijk; want de koning Rehabeam verliet de raad van de oudsten.
14 En hij sprak tot hen naar de raad van de jongelingen, en zei:: Mijn vader heeft uw juk zwaar gemaakt, maar ik zal nog daarboven toedoen; mijn vader heeft u met geselen gekastijd, maar ik zal u met schorpioenen kastijden.
15 Zo hoorde de koning naar het volk niet; want deze omwending was van God, opdat de HEERE Zijn woord bevestigde, hetwelk Hij door de dienst van Ahia, de Siloniet, gesproken had tot Jerobeam, de zoon van Nebat.
16 Toen het gehele volk Israel zag, dat de koning naar hen niet hoorde, zo antwoordde het volk de koning, en zei:: Wat deel hebben wij aan David? Ja, geen erve hebben wij aan de zoon van Isai; een ieder naar uw tenten, o Israel! Voorzie nu uw huis, o David! Zo ging het gehele Israel naar zijn tenten.
17 Doch aangaande de kinderen van Israel, die in de steden van Juda woonden, over die regeerde Rehabeam ook.
18 Toen zond de koning Rehabeam Hadoram, die over de schatting was; en de kinderen Israels stenigden hem met stenen, dat hij stierf; maar de koning Rehabeam verkloekte zich, om op een wagen te klimmen, dat hij naar Jeruzalem vluchtte.
19 Zo vielen de Israelieten van het huis van David af, tot op deze dag.

11
1 Toen nu Rehabeam te Jeruzalem gekomen was, vergaderde hij het huis van Juda en Benjamin, eenhonderd en tachtig duizend uitgelezenen, geoefend ten oorlog, om tegen Israel te strijden, opdat hij het koninkrijk weer aan Rehabeam bracht.
2 Doch het woord van de HEERE gebeurde tot Semaja, de man Gods, en zei::
3 Zeg tot Rehabeam, de zoon van Salomo, de koning van Juda, en tot het gehele Israel in Juda en Benjamin, en zei::

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Zo zegt de HEERE: U zult niet optrekken, noch strijden tegen uw broers; een ieder kere weer tot zijn huis, want deze zaak is van Mij geschied. En zij hoorden de woorden van de HEERE, en zij keerden weer van tegen Jerobeam te trekken.
5 Rehabeam nu woonde te Jeruzalem; en hij bouwde steden tot vastigheden in Juda.
6 Hij bouwde nu Bethlehem, en Etham, en Thekoa,
7 En Beth-zur, en Socho, en Adullam,
8 En Gath, en Maresa, en Zif,
9 En Adoraim, en Lachis, en Azeka,
10 En Zora, en Ajalon, en Hebron; die in Juda en in Benjamin de vaste steden waren.
11 En hij sterkte deze vastigheden, en leide oversten daarin, en schatten van spijs, en olie, en wijn;
12 En in elke stad rondassen en spiesen, en sterkte ze gans zeer; zo was Juda, en Benjamin zijne.
13 Daartoe de priesters en de Levieten, die in het gehele Israel waren, stelden zich bij hem uit al hun landpalen.
14 Want de Levieten verlieten hun voorsteden en hun bezitting, en kwamen in Juda en in Jeruzalem; want Jerobeam en zijn zonen hadden hen verstoten, van het priesterdom van de HEERE te mogen bedienen.
15 En hij had zich priesters gesteld voor de hoogte, en voor de duivelen, en voor de kalveren, die hij gemaakt had.
16 Na die kwamen ook uit alle stammen van Israel te Jeruzalem, die hun hart begaven, om de HEERE, de God Israels, te zoeken, dat zij de HEERE, de God hunner vaderen, offerande deden.
17 Zo sterkten zij het koninkrijk van Juda, en bekrachtigden Rehabeam, de zoon van Salomo, drie jaren; want drie jaren wandelden zij in de weg van David, en Salomo.
18 En Rehabeam nam zich, benevens Mahalath, de dochter van Jerimoth, de zoon van David, ter vrouwe Abihail, de dochter van Eliab, de zoon van Isai,
19 Die hem zonen baarde, Jeus, en Semaria, en Zaham.
20 En na haar nam hij Maacha, de dochter van Absalom; deze baarde hem Abia, en Attai, en Ziza, en Selomith.
21 En Rehabeam had Maacha, Absaloms dochter, liever dan al zijn vrouwen en zijn bijwijven; want hij had achttien vrouwen genomen, en zestig bijwijven; en hij verkreeg acht en twintig zonen en zestig dochters.
22 En Rehabeam stelde Abia, de zoon van Maacha, tot een hoofd, om een overste te zijn onder zijn broers; want het was om hem koning te maken.
23 En hij handelde verstandelijk, dat hij van al zijn zonen, door alle landen van Juda en Benjamin, in alle vaste steden verspreidde, denwelken hij spijze gaf in overvloed; en hij begeerde de veelheid van vrouwen.

12
1 Het gebeurde nu, als Rehabeam het koninkrijk bevestigd had, en hij sterk geworden was, dat hij de wet van de HEERE verliet, en gans Israel met hem.
2 Daarom gebeurde het, in het vijfde jaar van de koning Rehabeam, dat Sisak, de koning van Egypte, tegen Jeruzalem optoog (want zij hadden overtreden tegen de HEERE),

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Met duizend en tweehonderd wagenen, en met zestig duizend ruiteren; en van de volks was geen getal, dat met hem kwam uit Egypte, Libyers, Suchieten en Moren;
4 En hij nam de vaste steden in, die Juda had, en hij kwam tot Jeruzalem toe.
5 Toen kwam Semaja, de profeet, tot Rehabeam en de oversten van Juda, die te Jeruzalem verzameld waren, uit oorzaak van Sisak, en hij zei tot hen: Zo zegt de HEERE: U hebt Mij verlaten, daarom heb Ik u ook verlaten in de hand van Sisak.
6 Toen verootmoedigden zich de oversten van Israel en de koning, en zij zeiden: De HEERE is rechtvaardig.
7 Als nu de HEERE zag, dat zij zich verootmoedigden, gebeurde het woord van de HEERE tot Semaja, en zei:: Zij hebben zich verootmoedigd, Ik zal hen niet verderven; maar Ik zal hun in kort ontkoming geven, dat Mijn grimmigheid over Jeruzalem door de hand van Sisak niet zal uitgegoten worden.
8 Doch zij zullen hem tot knechten zijn, opdat zij onderkennen Mijn dienst, en de dienst van de koninkrijken van de landen.
9 Zo trok Sisak, de koning van Egypte, op tegen Jeruzalem; en hij nam de schatten van het huis van de HEERE en de schatten van het huis van de koning weg; hij nam alles weg; hij nam ook al de gouden schilden weg, die Salomo gemaakt had.
10 En de koning Rehabeam maakte, in plaats van die, koperen schilden; en hij beval die onder de hand van de oversten van de trawanten, die de deur van het huis van de koning bewaarden.
11 En het gebeurde, zo wanneer de koning in het huis van de HEERE ging, dat de trawanten kwamen, en die droegen, en die wederbrachten in van de trawanten wachtkamer.
12 En als hij zich verootmoedigde, keerde de toorn van de HEERE van hem af, opdat Hij hem niet ten uiterste toe verdierf; ook waren in Juda nog goede dingen.
13 Zo versterkte zich de koning Rehabeam in Jeruzalem, en regeerde; want Rehabeam was een en veertig jaren oud, als hij koning werd, en hij regeerde zeventien jaren in Jeruzalem, de stad, die de HEERE uit alle stammen van Israel verkoren had, om Zijn Naam daar te zetten; en de naam van zijn moeder was Naama, een Ammonietische.
14 En hij deed dat kwaad was, omdat hij zijn hart niet richtte, om de HEERE te zoeken.
15 De geschiedenissen nu van Rehabeam, de eerste en de laatste, zijn die niet geschreven in de woorden van Semaja, de profeet, en Iddo, de ziener, verhalende de geslachtsregisteren; daartoe de krijgen van Rehabeam en Jerobeam in al hun dagen?
16 En Rehabeam ontsliep met zijn vaderen, en werd begraven in de stad Davids; en zijn zoon Abia werd koning in zijn plaats.

13
1 In het achttiende jaar van de koning Jerobeam, zo werd Abia koning over Juda.
2 Hij regeerde drie jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Michaja, de dochter van Uriel, van Gibea; en er was krijg tussen Abia en tussen Jerobeam.
3 En Abia bond de strijd aan met een heir van strijdbare helden, vierhonderd duizend uitgelezen mannen; en Jerobeam stelde tegen hem de slagorde, met achthonderd duizend uitgelezen mannen, kloeke helden.
4 En Abia maakte zich op van boven de berg Zemaraim, die is in het gebergte van Efraim; en hij zei: Hoort mij toe, Jerobeam, en gans Israel!

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Staat het u niet toe te weten, dat de HEERE, de God Israels, het koninkrijk over Israel aan David gegeven heeft, tot in eeuwigheid, hem en zijn zonen, met een zoutverbond?
6 Evenwel is Jerobeam, de zoon van Nebat, de knecht van Salomo, de zoon van David, opgestaan, en heeft gerebelleerd tegen zijn heer.
7 Daartoe hebben zich ijdele mannen, kinderen Belials, tot hem vergaderd, en hebben zich sterk gemaakt tegen Rehabeam, de zoon van Salomo, als Rehabeam jong was en teder van hart, dat hij zich tegen hen niet kon versterken.
8 En nu, u denkt u te versterken tegen het koninkrijk van de HEERE, hetwelk in de hand is van de zonen van David; u bent wel een grote menigte, maar u hebt gouden kalveren bij u, die u Jerobeam tot goden gemaakt heeft.
9 Hebt u niet de priesters van de HEERE, de zonen van Aaron, en de Levieten uitgedreven, en hebt u priesters gemaakt, gelijk de volken van de landen? Een ieder, die komt om zijn hand te vullen met een jong rund en zeven rammen, die wordt priester dergenen, die geen goden zijn.
10 Maar ons aangaande, de HEERE is onze God, en wij hebben Hem niet verlaten; en de priesters, die de HEERE dienen, zijn de zonen van Aaron, en de Levieten zijn in het werk.
11 En zij steken aan voor de HEERE brandoffers, op elken morgen en op elken avond, ook reukwerk van welriekende specerijen, nevens de toerichting van de broods op de reine tafel, en de gouden kandelaar en zijn lampen, om die op elken avond te doen branden; want wij nemen waar de wacht van de HEERE, onzes Gods; maar u hebt Hem verlaten.
12 Daarom ziet, God is met ons aan de spitse, en Zijn priesters met de trompetten van de geklanks, om tegen u alarmgeklank te maken; o kinderen Israels, strijdt niet tegen de HEERE, de God uwer vaderen, want u zult geen voorspoed hebben.
13 Maar Jerobeam deed een achterlage omwenden, om van achter hen te komen; zo waren zij voor het aangezicht van Juda, en de achterlage was achter hen.
14 Toen nu Juda omzag, ziet, zo hadden zij de strijd voor en achter; en zij riepen tot de HEERE, en de priesters trompetten met de trompetten.
15 En de mannen van Juda maakten een alarmgeschrei; en het gebeurde, als de mannen van Juda een alarmgeschrei maakten, dat God Jerobeam en het gehele Israel sloeg voor Abia en Juda.
16 En de kinderen Israels vloden voor het aangezicht van Juda; en God gaf hen in hun hand.
17 Abia dan, en zijn volk, sloeg hen met een groten slag; want uit Israel vielen verslagen vijfhonderd duizend uitgelezen mannen.
18 Zo werden de kinderen Israels vernederd te dier tijd; maar de kinderen van Juda werden machtig, omdat zij op de HEERE, hunner vaderen God, gesteund hadden.
19 En Abia jaagde Jerobeam achterna, en nam van hem de steden, Beth-el met haar onderhorige plaatsen, en Jesana met haar onderhorige plaatsen, en Efron met haar onderhorige plaatsen.
20 En Jerobeam behield geen kracht meer in de dagen van Abia; maar de HEERE sloeg hem, dat hij stierf.
21 Zo versterkte zich Abia; en hij nam zich veertien vrouwen, en verkreeg twee en twintig zonen en zestien dochters.
22 Het overige nu van de geschiedenissen van Abia, zo zijn wegen als zijn woorden, zijn beschreven in de historie van de profeet Iddo.

14

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Zo ontsliep Abia met zijn vaderen, en zij begroeven hem in de stad Davids, en zijn zoon Asa werd koning in zijn plaats. In zijn dagen was het land tien jaren stil.
2 En Asa deed dat goed en dat recht was in de ogen van de HEERE, zijn God.
3 Want hij nam de altaren van de vreemden, en de hoogten weg, en brak de opgerichte beelden, en hieuw de bossen af.
4 En hij zei tot Juda, dat zij de HEERE, de God hunner vaderen, zoeken, en dat zij de wet en het gebod doen zouden.
5 Hij nam ook weg uit alle steden van Juda de hoogten en de zonnebeelden; en het koninkrijk was voor hem stil.
6 Daartoe bouwde hij vaste steden in Juda; want het land was stil, en er was geen oorlog in die jaren tegen hem, omdat de HEERE hem rust gaf.
7 Want hij zei tot Juda: Laat ons deze steden bouwen, en muren daarom trekken, en torens, deuren en grendelen, terwijl het land nog is voor ons aangezicht; want wij hebben de HEERE, onzen God, gezocht, wij hebben Hem gezocht, en Hij heeft ons rondom henen rust gegeven. Zo bouwden zij en hadden voorspoed.
8 Asa nu had een heir van driehonderd duizend uit Juda, rondas en spies dragende, en tweehonderd en tachtig duizend uit Benjamin, het schild dragende en de boog spannende; al deze waren kloeke helden.
9 En Zerah, de Moor, kwam tegen hen uit, met een heir van duizend maal duizend, en driehonderd wagenen; en hij kwam tot Maresa toe.
10 Toen trok Asa tegen hem uit; en zij stelden de slagorde in het dal Zefatha bij Maresa.
11 En Asa riep tot de HEERE, zijn God, en zei: HEERE, het is niets bij U, te helpen hetzij de machtige, hetzij de krachteloze; help ons, o HEERE, onze God! Want wij steunen op U, en in Uw Naam zijn wij gekomen tegen deze menigte; o HEERE! U bent onze God; laat de sterfelijken mens tegen U niets vermogen.
12 En de HEERE plaagde de Moren voor Asa en voor Juda; en de Moren vloden.
13 Asa nu en het volk, dat met hem was, jaagden hen na tot Gerar toe; en zo velen vielen er van de Moren, dat er voor hen geen hervatting was; want zij waren verbroken voor de HEERE en voor Zijn leger; en zij droegen zeer veel roofs daarvan.
14 En zij sloegen alle steden rondom Gerar; want de verschrikking van de HEERE was over hen; en zij beroofden al de steden, omdat veel roofs in dezelve was.
15 En zij sloegen ook de tenten van het vee, en voerden weg schapen in menigte, en kemelen; en kwamen weer te Jeruzalem.

15
1 Toen kwam de Geest Gods op Azaria, de zoon van Oded.
2 En hij ging uit, Asa tegen, en hij zei tot hem: Hoort mij, Asa, en gans Juda, en Benjamin! De HEERE is met u, terwijl u met Hem bent; en zo u Hem zoekt, Hij zal van u gevonden worden; maar zo u Hem verlaat, Hij zal u verlaten.
3 Israel nu is vele dagen geweest zonder de waren God, en zonder een lerenden priester, en zonder de wet.
4 Maar als zij zich in hun nood bekeerden tot de HEERE, de God Israels, en Hem zochten, zo werd Hij van hen gevonden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 En in die tijden was er geen vrede voor dengene, die uitging, en dengene, die inkwam; maar vele beroerten waren over al de inwoners van die landen;
6 Dat volk tegen volk, en stad tegen stad in stukken gestoten werden; want God had hen met allen angst verschrikt.
7 Daarom weest u sterk, en laat uw handen niet verslappen; want er is loon naar uw werk.
8 Als nu Asa deze woorden hoorde, en de profetie van de profeet Oded, sterkte hij zich, en hij deed weg de verfoeiselen uit het gehele land van Juda en Benjamin, en uit de steden, die hij van het gebergte van Efraim genomen had, en vernieuwde het altaar van de HEERE, dat voor het voorhuis van de HEERE was.
9 En hij vergaderde het gehele Juda en Benjamin, en de vreemdelingen met hen uit Efraim, en Manasse, en uit Simeon; want uit Israel vielen zij tot hem in menigte, als zij zagen, dat de HEERE, zijn God, met hem was.
10 En zij vergaderden zich te Jeruzalem, in de derde maand, in het vijftiende jaar van het koninkrijk van Asa.
11 En zij offerden de HEERE op die dag van de roof, die zij gebracht hadden, zevenhonderd runderen en zeven duizend schapen.
12 En zij traden in een verbond, dat zij de HEERE, de God hunner vaderen, zoeken zouden met hun gehele hart en met hun gehele ziel.
13 En al wie de HEERE, de God Israels, niet zou zoeken, zou gedood worden, van de kleine tot de grote, en van de man tot de vrouw toe.
14 En zij zwoeren de HEERE met luider stem en met gejuich, desgelijks met trompetten en met bazuinen.
15 En gans Juda was verblijd over deze eed; want zij hadden met hun gehele hart gezworen, en met hun gansen wil Hem gezocht; en Hij werd van hen gevonden, en de HEERE gaf hun rust rondom henen.
16 Aangaande ook Maacha, de moeder van de koning Asa, hij zette haar af, dat zij geen koningin ware, omdat zij een afgrijselijken afgod in een bos gemaakt had; ook roeide Asa haar afgrijselijken afgod uit, en verbrijzelde en verbrandde hem aan de beek Kidron.
17 De hoogten werden wel niet weggenomen uit Israel, het hart van Asa nochtans was volkomen al zijn dagen.
18 En hij bracht in het huis Gods de geheiligde dingen zijns vaders, en zijn geheiligde dingen, zilver en goud, en vaten.
19 En er was geen oorlog tot in het vijf en dertigste jaar van het koninkrijk van Asa.

16
1 In het zes en dertigste jaar van het koninkrijk van Asa, trok Baesa, de koning van Israel, op tegen Juda, en bouwde Rama, opdat hij niemand toeliet uit te gaan en in te komen tot Asa, de koning van Juda.
2 Toen bracht Asa het zilver en het goud voort, uit de schatten van het huis van de HEERE en van het huis van de koning, en zond tot Benhadad, de koning van Syrie, die te Damaskus woonde, en zei::
3 Er is een verbond tussen mij en tussen u, en tussen mijn vader en tussen uw vader; zie, ik zend u zilver en goud, ga heen, maak uw verbond te niet met Baesa, de koning van Israel, dat hij van tegen mij aftrekke.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 En Benhadad hoorde naar de koning Asa, en zond de oversten van de heiren, die hij had, tegen de steden van Israel, en zij sloegen Ijon, en Dan, en Abel-maim, en alle schatsteden van Nafthali.
5 En het gebeurde, als Baesa zulks hoorde, dat hij afliet van Rama te bouwen, en zijn werk staakte.
6 Toen nam de koning Asa gans Juda, en zij droegen weg de stenen van Rama, en het hout daarvan, waarmede Baesa gebouwd had; en hij bouwde daarmede Geba en Mizpa.
7 En in denzelfden tijd kwam de ziener Hanani tot Asa, de koning van Juda, en hij zei tot hem: Omdat u gesteund hebt op de koning van Syrie, en niet gesteund hebt op de HEERE, uw God, daarom is het heir van de koning van Syrie uit uw hand ontkomen.
8 Waren niet de Moren en de Libyers een groot heir met zeer veel wagenen en ruiteren? Toen u nochtans op de HEERE steundet, heeft Hij hen in uw hand gegeven.
9 Want de HEERE aangaande, Zijn ogen doorlopen de gehele aarde, om Zich sterk te bewijzen aan degenen, welker hart volkomen is tot Hem; u hebt hierin zottelijk gedaan; want van nu af zullen oorlogen tegen u zijn.
10 Doch Asa werd toornig tegen de ziener, en leidde hem in het gevangenhuis; want hij was hierover tegen hem ontsteld; daartoe onderdrukte Asa enigen uit het volk ter zelfder tijd.
11 En ziet, de geschiedenissen van Asa, de eerste met de laatste, ziet, zij zijn beschreven in het boek van de koningen van Juda en Israel.
12 Asa nu werd, in het negen en dertigste jaar van zijn koninkrijk, krank aan zijn voeten; tot op het hoogste toe was zijn krankheid; daartoe ook zocht hij de HEERE niet in zijn krankheid, maar de medicijnmeesters.
13 Zo ontsliep Asa met zijn vaderen; en hij stierf in het een en veertigste jaar van zijn regering.
14 En zij begroeven hem in zijn graf, dat hij voor zich gegraven had in de stad Davids, en leiden hem op het bed, hetwelk hij gevuld had met specerijen, en dat van verscheidene soorten, naar apothekerskunst toebereid; en zij brandden over hem een gans grote branding.

17
1 En zijn zoon Josafat werd koning in zijn plaats, en hij sterkte zich tegen Israel.
2 En hij leide krijgsvolk in alle vaste steden van Juda, en leide bezettingen in het land van Juda, en in de steden van Efraim, die zijn vader Asa ingenomen had.
3 En de HEERE was met Josafat; want hij wandelde in de vorige wegen zijns vaders Davids, en zocht de Baals niet.
4 Maar hij zocht de God zijns vaders, en wandelde in Zijn geboden, en niet naar het doen van Israel.
5 En de HEERE bevestigde het koninkrijk in zijn hand, en gans Juda gaf Josafat geschenken; en hij had rijkdom en eer in menigte.
6 En zijn hart verhief zich in de wegen van de HEERE; en hij nam verder de hoogten en de bossen uit Juda weg.
7 In het derde jaar nu van zijn regering zond hij tot zijn vorsten, tot Ben-chail, en tot Obadja, en tot Zecharja, en tot Nathaneel, en tot Michaja, opdat men zou leren in de steden van Juda.
8 En met hen de Levieten, Semaja en Nethanja, en Zebadja, en Asael, en Semiramoth, en Jonathan, en Adonia, en Tobia, en Tob-adonia, de Levieten, en met hen de priesters Elisama en Joram.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

9 En zij leerden in Juda, en het wetboek van de HEERE was bij hen; en zij gingen rondom in alle steden van Juda, en leerden onder het volk.
10 En een verschrikking van de HEERE werd over alle koninkrijken van de landen, die rondom Juda waren, dat zij niet krijgden tegen Josafat.
11 En van de Filistijnen brachten zij Josafat geschenken met het opgelegde geld; ook brachten hem de Arabieren klein vee, zeven duizend en zevenhonderd rammen, en zeven duizend en zevenhonderd bokken.
12 Zo nam Josafat toe, en werd ten hoogste groot; daartoe bouwde hij in Juda burchten en schatsteden.
13 En hij had veel werks in de steden van Juda, en krijgslieden, kloeke helden in Jeruzalem.
14 Dit nu is hun telling, naar de huizen hunner vaderen. In Juda waren oversten van de duizenden: Adna de overste, en met hem waren driehonderd duizend kloeke helden.
15 Naast hem nu was de overste Johanan; en met hem waren tweehonderd en tachtig duizend;
16 Naast hem was Amasia, de zoon van Zichri, die zich vrijwillig de HEERE overgegeven had; en met hem waren tweehonderd duizend kloeke helden.
17 En uit Benjamin was Eljada, een kloek held; en met hem tweehonderd duizend, die met boog en schild gewapend waren.
18 En naast hem was Jozabad; en met hem waren honderd en tachtig duizend, ten krijge toegerust.
19 Deze waren in de dienst van de koning; behalve degenen, die de koning in de vaste steden door gans Juda gezet had.

18
1 Josafat nu had rijkdom en eer in overvloed; en hij verzwagerde zich aan Achab.
2 En ten einde van enige jaren trok hij af tot Achab naar Samaria; en Achab slachtte schapen en runderen voor hem in menigte, en voor het volk, dat met waren hem was; en hij porde hem aan, om op te trekken naar Ramoth in Gilead.
3 Want Achab, de koning van Israel, zei tot Josafat, de koning van Juda: Zult u met mij gaan naar Ramoth in Gilead? En hij zei tot hem: Zo zal ik zijn, gelijk u bent, en gelijk uw volk is, zal mijn volk zijn, en wij zullen met u zijn in deze krijg.
4 Verder zei Josafat tot de koning van Israel: Vraag toch als heden naar het woord van de HEERE.
5 Toen vergaderde de koning van Israel de profeten, vierhonderd mannen, en hij zei tot hen: Zullen wij tegen Ramoth in Gilead ten strijde trekken, of zal ik het nalaten? En zij zeiden: Trek op, want God zal hen in de hand van de koning geven.
6 Maar Josafat zei: Is hier niet nog een profeet van de HEERE, dat wij van hem vragen mochten?
7 Toen zei de koning van Israel tot Josafat: Er is nog een man, om door hem de HEERE te vragen; maar ik haat hem, want hij profeteert over mij niets goeds, maar altijd kwaad; deze is Micha, de zoon van Jimla. En Josafat zei: de koning zegge niet zo.
8 Toen riep de koning van Israel een kamerling, en hij zei: Haal haastig Micha, de zoon van Jimla.
9 De koning van Israel nu en Josafat, de koning van Juda, zaten elk op zijn troon, bekleed met hun klederen, en zij zaten op het plein, aan de deur van de poort van Samaria; en al de profeten profeteerden in hun tegenwoordigheid.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 En Zedekia, de zoon van Kenaana, had zich ijzeren hoornen gemaakt, en hij zei: Zo zegt de HEERE: Met deze zult u de Syriers stoten, totdat u hen gans verdaan zult hebben.
11 En al de profeten profeteerden zo, en zei:: Trek op naar Ramoth in Gilead, en u zult voorspoedig zijn, want de HEERE zal hen in de hand van de koning geven.
12 De bode nu, die heengegaan was, om Micha te roepen, sprak tot hem, en zei:: Zie, de woorden van de profeten zijn, uit een mond, goed tot de koning; dat nu toch uw woord zij, zoals van een uit hen, en spreek het goede.
13 Doch Micha zei: Zo waarachtig als de HEERE leeft, hetgeen mijn God zeggen zal, dat zal ik spreken!
14 Als hij tot de koning gekomen was, zo zei de koning tot hem: Micha, zullen wij naar Ramoth in Gilead ten strijde trekken, of zal ik het nalaten? En hij zei: Trekt op, en u lieden zult voorspoedig zijn, want zij zullen in uw hand gegeven worden.
15 En de koning zei tot hem: Tot hoevele reizen zal ik u bezweren, opdat u tot mij niet spreekt, dan de waarheid, in de Naam van de HEERE?
16 En hij zei: Ik zag het gehele Israel verstrooid op de bergen, gelijk schapen, die geen herder hebben; en de HEERE zei: Deze hebben geen heer; een ieder kere weer naar zijn huis in vrede.
17 Toen zei de koning van Israel tot Josafat: Heb ik tot u niet gezegd: Hij zal over mij niets goeds, maar kwaad profeteren?
18 Verder zei hij: Daarom hoort het woord van de HEERE: Ik zag de HEERE, zittende op Zijn troon, en al het hemelse heir, staande aan Zijn rechter hand en Zijn linkerhand.
19 En de HEERE zei: Wie zal Achab, de koning van Israel, overreden, dat hij optrekke, en valle te Ramoth in Gilead? Daarna zei Hij: Deze zegt aldus, en die zegt zo.
20 Toen kwam een geest voort, en stond voor het aangezicht van de HEERE, en zei: Ik zal hem overreden. En de HEERE zei tot hem: Waarmede?
21 En Hij zei: Ik zal uitgaan, en een leugengeest zijn in de mond van al zijn profeten. En Hij zei: U zult overreden, en zult ook vermogen; ga uit, en doe zo.
22 Nu dan, zie, de HEERE heeft een leugengeest in de mond van deze uw profeten gegeven, en de HEERE heeft kwaad over u gesproken.
23 Toen trad Zedekia, de zoon van Kenaana, toe, en sloeg Micha op het kinnebakken, en hij zei: Door wat weg is de Geest van de HEERE van mij doorgegaan, om u aan te spreken?
24 En Micha zei: Zie, u zult het zien aan dienzelfden dag, als u zult gaan van kamer in kamer, om u te versteken.
25 De koning van Israel nu zei: Neemt Micha, en brengt hem weer tot Amon, de overste van de stad, en tot Joas, de zoon van de koning;
26 En u lieden zult zeggen: Zo zegt de koning: Zet deze in het gevangenhuis, en spijst hem met brood van de bedruktheid, en met water van de bedruktheid, totdat ik met vrede wederkom.
27 En Micha zei: Indien u enigszins met vrede wederkomt, zo heeft de HEERE door mij niet gesproken. Verder zei hij: Hoort, u volken altegaar!
28 Zo trok de koning van Israel, en Josafat, de koning van Juda, op naar Ramoth in Gilead.
29 En de koning van Israel zei tot Josafat: Als ik mij versteld heb, zal ik in de strijd komen; maar u. trek uw klederen aan. Zo verstelde zich de koning van Israel, en zij kwamen in de strijd.
30 De koning nu van Syrie had geboden aan de oversten van de wagenen, die hij had, en zei:: U lieden zult niet strijden tegen kleinen noch groten, maar tegen de koning van Israel alleen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

31 Het gebeurde dan, als de oversten van de wagenen Josafat zagen, dat zij zeiden: Die is de koning van Israel; en zij gingen rondom hem, om te strijden; maar Josafat riep, en de HEERE hielp hem, en God wendde hen van hem af.
32 Want het gebeurde, als de oversten van de wagenen zagen, dat het de koning van Israel niet was, dat zij van achter hem afkeerden.
33 Toen spande een man de boog in zijn eenvoudigheid, en schoot de koning van Israel tussen de gespen en tussen het pantsier. Toen zei hij tot de voerman: Keer uw hand en voer mij uit het leger, want ik ben verwond.
34 En de strijd nam op die dag toe, en de koning van Israel deed zich met de wagen staande houden tegenover de Syriers, tot de avond toe; en hij stierf ter tijd, als de zon onderging.

19

1 En Josafat, de koning van Juda, keerde met vrede weer naar zijn huis te Jeruzalem.
2 En Jehu, de zoon van Hanani, de ziener, ging uit, hem tegen, en zei tot de koning Josafat: Zoudt u de goddeloze helpen, en die de HEERE haten, liefhebben? Nu is daarom over u van het aangezicht van de HEERE grote toornigheid.
3 Evenwel goede dingen zijn bij u gevonden; want u hebt de bossen uit het land weggedaan, en uw hart gericht om God te zoeken.
4 Josafat nu woonde in Jeruzalem; en hij trok wederom uit door het volk, van Ber-seba af tot het gebergte van Efraim toe, en deed hen wederkeren tot de HEERE, hunner vaderen God.
5 En hij stelde richters in het land, in alle vaste steden van Juda, van stad tot stad.
6 En hij zei tot de richters: Ziet wat u doet, want u houdt het gericht niet de mens, maar de HEERE; en Hij is bij u in de zaak van het gericht.
7 Nu dan, de verschrikking van de HEERE zij op u; neemt waar, en doet het; want bij de HEERE, onzen God, is geen onrecht, noch aanneming van personen, noch ontvanging van geschenken.
8 Daartoe stelde Josafat ook te Jeruzalem enige van de Levieten, en van de priesters, en van de hoofden van de vaderen van Israel, over het gericht van de HEERE, en over rechtsgeschillen, als zij weer te Jeruzalem gekomen waren.
9 En hij gebood hun, en zei:: Doet zo in de vreze van de HEERE, met getrouwheid en met een volkomen hart.
10 En in alle geschil, hetwelk van uw broers, die in hun steden wonen, tot u zal komen, tussen bloed en bloed, tussen wet en gebod, en inzettingen en rechten, zo vermaant hen, dat zij niet schuldig worden aan de HEERE, en een grote toornigheid over u en over uw broers zij; doet zo, en u zult niet schuldig worden.
11 En ziet, Amarja, de hoofdpriester, is over u in alle zaak van de HEERE; en Zebadja, de zoon van Ismael, de vorst van het huis van Juda, in alle zaak van de koning; ook zijn de ambtlieden, de Levieten, voor uw aangezicht; weest sterk en doet het, en de HEERE zal met de goede zijn.

20

1 Het gebeurde nu na deze, dat de kinderen Moabs, en de kinderen Ammons, en met hen anderen benevens de Ammonieten, kwamen tegen Josafat ten strijde.
2 Toen kwamen er, die Josafat boodschapten, en zei:: Daar komt een grote menigte tegen u van gene zijde van de zee, uit Syrie; en zie, zij zijn te Hazezon-thamar, hetwelk is Engedi.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Josafat nu vreesde, en stelde zijn aangezicht, om de HEERE te zoeken; en hij riep een vasten uit in gans Juda.
4 En Juda werd vergaderd, om van de HEERE hulp te zoeken; ook kwamen zij uit alle steden van Juda, om de HEERE te zoeken.
5 En Josafat stond in de gemeente van Juda en Jeruzalem, in het huis van de HEERE, voor het nieuwe voorhof.
6 En hij zei: O, HEERE, God onzer vaderen, bent u niet de God in de hemel? Ja, U bent de Heerser over alle koninkrijken van de heidenen; en in Uw hand is kracht en sterkte, zodat niemand zich tegen U stellen kan.
7 Hebt U niet, onze God, de inwoners dezes lands van voor het aangezicht van Uw volk Israel verdreven, en dat aan het zaad van Abraham, Uw liefhebber, tot in eeuwigheid gegeven?
8 Zij nu hebben daarin gewoond, en zij hebben U daarin een heiligdom gebouwd voor Uw Naam, en zei::
9 Indien over ons enig kwaad komt, het zwaard van de oordeels, of pestilentie, of honger, wij zullen voor dit huis, en voor Uw aangezicht staan, omdat Uw Naam in dit huis is; en wij zullen uit onze benauwdheid tot U roepen, en U zult verhoren en verlossen.
10 En nu, zie de kinderen Ammons, en Moab, en die van het gebergte Seir, door dewelken U Israel niet toeliet te trekken, als zij uit Egypteland gingen, maar zij weken van hen, en verdelgden hen niet;
11 Zie dan, zij vergelden het ons, komende om ons uit Uw erve, die U ons te erven gegeven hebt, te verdrijven.
12 O, onze God, zult U geen recht tegen hen oefenen? want in ons is geen kracht tegen deze grote menigte, die tegen ons komt, en wij weten niet, wat wij doen zullen; maar onze ogen zijn op U.
13 En gans Juda stond voor het aangezicht van de HEERE, ook hun kinderkens, hun vrouwen en hun zonen.
14 Toen kwam de Geest van de HEERE in het midden van de gemeente, op Jahaziel, de zoon van Zecharja, de zoon van Benaja, de zoon van Jehiel, de zoon van Matthanja, de Leviet, uit de zonen van Asaf;
15 En hij zei: Merkt op, geheel Juda, en u. inwoners van Jeruzalem, en u. koning Josafat! Zo zegt de HEERE tot u: Vreest u lieden niet, en wordt niet ontzet vanwege deze grote menigte; want de strijd is niet uwe, maar Gods.
16 Trekt morgen tot hen af; ziet, zij komen op bij de opgang van Ziz; en u zult hen vinden in het einde van de dals, voor aan de woestijn van Jeruel.
17 U zult in deze strijd niet te strijden hebben; stelt uzelven, staat en ziet het heil van de HEERE met u, o Juda en Jeruzalem! Vreest niet, en ontzet u niet, gaat morgen uit, hun tegen, want de HEERE zal met u wezen.
18 Toen neigde zich Josafat met het aangezicht ter aarde; en gans Juda en de inwoners van Jeruzalem vielen neder voor het aangezicht van de HEERE, aanbiddende de HEERE.
19 En de Levieten uit de kinderen van de Kahathieten, en uit de kinderen van de Korahieten, stonden op, om de HEERE, de God Israels, met luider stem ten hoogste te prijzen.
20 En zij maakten zich van de morgens vroeg op, en gingen uit naar de woestijn van Thekoa; en als zij uittogen, stond Josafat en zei: Hoort mij, o Juda, en u. inwoners van Jeruzalem! Gelooft in de HEERE, uw God, zo zult u bevestigd worden; gelooft aan Zijn profeten, en u zult voorspoedig zijn.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Hij nu beraadslaagde zich met het volk, en hij stelde de HEERE zangers, die de heilige Majesteit prijzen zouden, voor de toegerusten uitgaande en en zei:: Looft de HEERE, want Zijn goedertierenheid is tot in eeuwigheid!
22 Ter tijd nu, als zij aanhieven met een vreugdegeroep en lofzang, stelde de HEERE achterlagen tegen de kinderen Ammons, Moab, en die van het gebergte Seir, die tegen Juda gekomen waren; en zij werden geslagen.
23 Want de kinderen Ammons en Moab stonden op tegen de inwoners van het gebergte Seir, om te verbannen en te verdelgen; en als zij met de inwoners van Seir een einde gemaakt hadden, hielpen zij de een de ander ten verderve.
24 Als nu Juda tot de wachttoren in de woestijn gekomen was, wendden zij zich naar de menigte; en ziet, het waren dode lichamen, liggende op de aarde, en niemand was ontkomen.
25 Josafat nu en zijn volk kwamen, om hun buit te roven, en zij vonden bij hen in menigte, zowel have en dode lichamen, als kostelijk gereedschap, en namen voor zich weg, totdat zij niet meer dragen konden; en zij roofden de buit drie dagen, want dies was veel.
26 En op de vierden dag vergaderden zij zich in het dal van Beracha, want daar loofden zij de HEERE; daarom noemden zij de naam dierzelver plaats het dal van Beracha, tot op deze dag.
27 Daarna keerden alle mannen van Juda en Jeruzalem weer, en Josafat in de voorspitse van hen, om wederom met blijdschap tot Jeruzalem te komen; want de HEERE had hen verblijd over hun vijanden.
28 En zij kwamen te Jeruzalem, met luiten, en met harpen, en met trompetten, tot het huis van de HEERE.
29 En er werd een verschrikking Gods over alle koninkrijken dier landen, als zij hoorden, dat de HEERE tegen de vijanden van Israel gestreden had.
30 Zo was het koninkrijk van Josafat stil; en zijn God gaf hem rust rondom henen.
31 Zo regeerde Josafat over Juda; hij was vijf en dertig jaren oud, als hij koning werd, en hij regeerde vijf en twintig jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Azuba, een dochter van Silhi.
32 En hij wandelde in de weg van zijn vader Asa, en hij week daarvan niet af, doende dat recht was in de ogen van de HEERE.
33 Evenwel werden de hoogten niet weggenomen; want het volk had nog zijn hart niet geschikt tot de God van zijn vaderen.
34 Het overige nu van de geschiedenissen van Josafat, de eerste en de laatste, ziet, die zijn geschreven in de geschiedenissen van Jehu, de zoon van Hanani, die men hem optekenen deed in het boek van de koningen van Israel.
35 Doch na deze vergezelschapte zich Josafat, de koning van Juda, met Ahazia, de koning van Israel; die handelde goddelooslijk in zijn doen.
36 En hij vergezelschapte zich met hem, om schepen te maken, om naar Tharsis te gaan; en zij maakten de schepen te Ezeon-geber.
37 Maar Eliezer, de zoon van Dodava, van Maresa, profeteerde tegen Josafat, en zei:: Omdat u u met Ahazia vergezelschapt hebt, heeft de HEERE uw werken verscheurd. Zo werden de schepen verbroken, dat zij niet konden naar Tharsis gaan.

21

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Daarna ontsliep Josafat met zijn vaderen, en werd begraven bij zijn vaderen in de stad Davids; en zijn zoon Joram werd koning in zijn plaats.
2 En hij had broers, Josafats zonen, Azarja, en Jehiel, en Zecharja, en Azarjahu, en Michael, en Sefatja; deze allen waren zonen van Josafat, de koning van Israel.
3 En hun vader had hun vele gaven gegeven van zilver, en van goud, en van kostelijkheden, met vaste steden in Juda; maar het koninkrijk gaf hij Joram, omdat hij de eerstgeborene was.
4 Als Joram tot het koninkrijk zijns vaders opgekomen was, en zich versterkt had, zo doodde hij al zijn broers met het zwaard, veeleer ook enige van de vorsten van Israel.
5 Twee en dertig jaar was Joram oud, toen hij koning werd, en hij regeerde acht jaren te Jeruzalem.
6 En hij wandelde in de weg van de koningen van Israel, zoals het huis van Achab deed; want hij had de dochter van Achab tot een vrouw; en hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE.
7 Doch de HEERE wilde het huis Davids niet verderven, om van de verbonds wil, dat Hij met David gemaakt had; en zoals Hij gezegd had, hem en zijn zonen te allen dage een lamp te zullen geven.
8 In zijn dagen vielen de Edomieten af van onder het gebied van Juda, en zij maakten over zich een koning.
9 Daarom trok Joram voort met zijn oversten, en al de wagenen met hem; en hij maakte zich van de nachts op, en sloeg de Edomieten, die rondom hem waren, en de oversten van de wagenen.
10 Evenwel vielen de Edomieten af van onder het gebied van Juda, tot op deze dag; toen ter zelfder tijd viel Libna af, van onder zijn gebied, want hij had de HEERE, de God van zijn vaderen, verlaten.
11 Ook maakte hij hoogten op de bergen van Juda; en hij deed de inwoners van Jeruzalem hoereren, ja, hij dreef Juda daartoe.
12 Zo kwam een schrift tot hem van de profeet Elia, en zei:: Zo zegt de HEERE, de God van uw vader David: Omdat u in de wegen van uw vader Josafat, en in de wegen van Asa, de koning van Juda, niet gewandeld hebt;
13 Maar hebt gewandeld in de weg van de koningen van Israel, en hebt Juda en de inwoners van Jeruzalem doen hoereren, achtervolgens het hoereren van het huis van Achab; en ook uw broers, van uws vaders huis, gedood hebt, die beter waren dan u ;
14 Zie, de HEERE zal u plagen met een grote plage aan uw volk, en aan uw kinderen, en aan uw vrouwen, en aan al uw have.
15 U zult ook in grote krankheden zijn, door de krankheid uwer ingewanden, totdat uw ingewanden uitgaan vanwege de krankheid, jaar op jaar.
16 Zo verwekte de HEERE tegen Joram de geest van de Filistijnen en van de Arabieren, die aan de zijde van de Moren zijn.
17 Die gingen op in Juda, en braken daarin, en voerden alle have weg, die in het huis van de koning gevonden werd, zelfs ook zijn kinderen, en zijn vrouwen; zodat hem geen zoon overgelaten werd, dan Joahaz, de kleinste van zijn zonen.
18 En na dit alles plaagde hem de HEERE in zijn ingewand met een krankheid, daar geen genezen aan was.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 Dit gebeurde van jaar tot jaar, zodat, wanneer de tijd van het einde van de twee jaren uitging, zijn ingewanden met de krankheid uitgingen, dat hij stierf van boze krankheden; en zijn volk maakte hem gene branding, als de branding van zijn vaderen.
20 Hij was twee en dertig jaren oud, als hij koning werd, en regeerde acht jaren te Jeruzalem; en hij ging henen zonder begeerd te zijn; en zij begroeven hem in de stad Davids, maar niet in de graven van de koningen.

22

1 En de inwoners van Jeruzalem maakten Ahazia, zijn kleinsten zoon, koning in zijn plaats; want een bende, die met de Arabieren in het leger gekomen was, had al de eersten gedood. Ahazia dan, de zoon van Joram, de koning van Juda, regeerde.
2 Twee en veertig jaar was Ahazia oud, toen hij koning werd, en hij regeerde een jaar te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Athalia, een dochter van Omri.
3 Hij wandelde ook in de wegen van het huis van Achab; want zijn moeder was zijn raadgeefster, om goddelooslijk te handelen.
4 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE, gelijk het huis van Achab; want zij waren zijn raadgevers, na de dood zijns vaders, hem ten verderve.
5 Hij wandelde ook in hun raad, en trok henen met Joram, de zoon van Achab, de koning van Israel, tot de strijd tegen Hazael, de koning van Syrie, bij Ramoth in Gilead; en de Syriers sloegen Joram.
6 En hij keerde weer om zich te laten genezen te Jizreel; want hij had wonden, die men hem bij Rama geslagen had, als hij streed tegen Hazael, de koning van Syrie; en Azarja, de zoon van Joram, de koning van Juda, kwam af, om Joram, de zoon van Achab, te Jizreel te bezien, want hij was krank.
7 De vertreding nu van Ahazia was van God, dat hij tot Joram kwam; want als hij gekomen was, trok hij met Joram uit tot Jehu, de zoon van Nimsi, denwelken de HEERE gezalfd had, om het huis van Achab uit te roeien.
8 Zo gebeurde het, als Jehu het oordeel uitvoerde tegen het huis van Achab, dat hij de vorsten van Juda en de zonen van de broers van Ahazia, die Ahazia dienden, vond, en die doodde.
9 Daarna zocht hij Ahazia, en zij kregen hem (want hij was verstoken in Samaria), en zij brachten hem tot Jehu, en zij doodden hem, en begroeven hem; want zij zeiden: Hij is de zoon van Josafat, die de HEERE met zijn gehele hart gezocht heeft. Zo had het huis van Ahazia niemand, die kracht behield tot het koninkrijk.
10 Toen Athalia, de moeder van Ahazia, zag, dat haar zoon dood was, zo maakte zij zich op, en bracht al het koninklijke zaad van het huis van Juda om.
11 Maar Jozabath, de dochter van de koning, nam Joas, de zoon van Ahazia, en stal hem uit het midden van van de koning zonen, die gedood werden, en zette hem en zijn voedster in een slaapkamer; zo verborg hem Jozabath, de dochter van de koning Joram, de huisvrouw van de priester Jojada (want zij was de zuster van Ahazia), voor Athalia, dat zij hem niet doodde.
12 En hij was bij hen verstoken in het huis Gods zes jaren; en Athalia regeerde over het land.

23

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Doch in het zevende jaar versterkte zich Jojada, en nam de oversten van de honderden, Azarja, de zoon van Jeroham en Ismael, de zoon van Johanan, en Azarja, de zoon van Obed, en Maaseja, de zoon van Adaja, en Elisafat, de zoon van Zichri, met zich in een verbond.
2 Die gingen om in Juda, en vergaderden de Levieten uit alle steden van Juda, en de hoofden van de vaderen van Israel, en zij kwamen naar Jeruzalem.
3 En die gehele gemeente maakte een verbond in het huis Gods, met de koning; en hij zei tot hen: Ziet, de zoon van de koning zal koning zijn, zoals de HEERE van de zonen van David gesproken heeft.
4 Dit is de zaak, die u doen zult: een derde deel van u, die op de sabbat ingaan, van de priesters en van de Levieten, zullen tot poortiers van de dorpelen zijn;
5 En een derde deel zal zijn aan het huis van de koning; en een derde deel aan de Fondamentpoort; en al het volk zal in de voorhoven zijn van het huis van de HEERE.
6 Maar dat niemand kome in het huis van de HEERE, dan de priesters en de Levieten, die dienen; die zullen ingaan, want zij zijn heilig; maar al het volk zal de wacht van de HEERE waarnemen.
7 De Levieten nu zullen de koning rondom omsingelen, een ieder met zijn wapenen in zijn hand; en die tot het huis inkomt, zal gedood worden; doch weest u lieden bij de koning, als hij inkomt en uitgaat.
8 En de Levieten en gans Juda deden naar alles, wat de priester Jojada geboden had; en zij namen een ieder zijn mannen, die op de sabbat inkwamen, met degenen, die op de sabbat uitgingen; want de priester Jojada had aan de verdelingen geen verlof gegeven.
9 Verder gaf de priester Jojada aan de oversten van de honderden de spiesen, en de rondassen, en de schilden, die van de koning David geweest waren, die in het huis Gods waren.
10 En hij stelde al het volk, en een ieder met zijn geweer in zijn hand, van de rechterzijde van het huis tot de linkerzijde van het huis, naar het altaar, en naar het huis, bij de koning rondom.
11 Toen brachten zij van de koning zoon voor, en zetten hem de kroon op, en gaven hem de getuigenis, en zij maakten hem koning; en Jojada en zijn zonen zalfden hem, en zeiden: De koning leve!
12 Toen nu Athalia hoorde de stem van de volks, dat toeliep en de koning roemde, kwam zij tot het volk in het huis van de HEERE.
13 En zij zag toe; en ziet, de koning stond bij zijn pilaar, aan de ingang; en de oversten en de trompetten waren bij de koning; en al het volk van de lands was blijde, en blies met de trompetten; en de zangers waren er met muzikale instrumenten, en gaven te kennen, dat men lofzingen zou; toen verscheurde Athalia haar klederen, en zij riep: Verraad, verraad!
14 Maar de priester Jojada bracht de oversten van de honderden, die over het heir gesteld waren, uit, en zei tot hen: Brengt ze uit tot buiten de ordeningen, en die haar volgt, zal met het zwaard gedood worden; want de priester had gezegd: U zult ze in het huis van de HEERE niet doden.
15 En zij leiden de handen aan haar, en zij ging naar de ingang van de Paardenpoort, naar het huis van de koning; en zij doodden ze daar.
16 En Jojada maakte een verbond tussen zich, en tussen al het volk, en tussen de koning, dat zij de HEERE tot een volk zouden zijn.
17 Daarna ging al het volk in het huis van Baal, en braken dat af; en zijn altaren en zijn beelden verbraken zij, en Matthan, de priester van Baal, sloegen zij dood voor de altaren.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

18 Jojada nu bestelde de ambten in het huis van de HEERE, onder de hand van de Levietische priesters, die David in het huis van de HEERE afgedeeld had, om de brandoffers van de HEERE te offeren, gelijk in de wet van Mozes geschreven is, met blijdschap en met gezang, naar de instelling van David.
19 En hij stelde de poortiers aan de poorten van het huis van de HEERE, opdat niemand, in enig ding onrein zijnde, inkwame.
20 En hij nam de oversten van de honderden, en de machtigen, en die heerschappij hadden onder het volk, en al het volk van de lands, en bracht de koning van het huis van de HEERE af, en zij kwamen door het midden van de hoge poort in het huis van de koning; en zij zetten de koning op de troon van de koninkrijks.
21 En al het volk van de lands was blijde, en de stad werd stil, nadat zij Athalia met het zwaard gedood hadden.

24
1 Joas was zeven jaren oud, toen hij koning werd, en hij regeerde veertig jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Zibja, van Ber-seba.
2 En Joas deed dat recht was in de ogen van de HEERE, al de dagen van de priester Jojada.
3 En Jojada nam voor hem twee vrouwen; en hij verkreeg zonen en dochters.
4 Het gebeurde nu na deze, dat het in het hart van Joas was, het huis van de HEERE te vernieuwen.
5 Zo vergaderde hij de priesters en de Levieten, en zei tot hen: Trekt uit tot de steden van Juda, en vergadert geld van het gehele Israel, om het huis uws Gods te beteren van jaar tot jaar; en u lieden, haast tot deze zaak; maar de Levieten haastten niet.
6 En de koning riep Jojada, het hoofd, en zei tot hem: Waarom hebt u geen onderzoek gedaan bij de Levieten, dat zij uit Juda en uit Jeruzalem inbrengen zouden de schatting van Mozes, de knecht van de HEERE, en van de gemeente van Israel, voor de tent van de getuigenis?
7 Want als Athalia goddelooslijk handelde, hadden haar zonen het huis Gods opengebroken, ja, zelfs alle geheiligde dingen van het huis van de HEERE besteed aan de Baals.
8 En de koning gebood, en zij maakten een kist, en stelden die buiten aan de poort van het huis van de HEERE.
9 En men deed uitroeping in Juda en in Jeruzalem, dat men de HEERE inbrengen zou de schatting van Mozes, de knecht Gods, over Israel in de woestijn.
10 Toen verblijdden zich alle oversten en al het volk, en zij brachten in, en wierpen in de kist, totdat men voleind had.
11 Het gebeurde nu ter tijd, als hij de kist, naar van de koning bevel, door de hand van de Levieten, inbracht, en als zij zagen, dat er veel gelds was, dat de schrijver van de koning kwam, en de bestelde van de hoofdpriester, en de kist ledig maakten, en die opnamen, en die wederbrachten aan haar plaats; zo deden zij van dag tot dag, en verzamelden geld in menigte;
12 Hetwelk de koning en Jojada gaven aan degenen, die het werk van de dienst van het huis van de HEERE verzorgden; en zij huurden houwers en timmerlieden, om het huis van de HEERE te vernieuwen, veeleer ook werkmeesters in ijzer en koper, om het huis van de HEERE te beteren.
13 Zo deden de verzorgers van het werk, dat de betering van de werks door hun hand toenam; en zij herstelden het huis Gods in zijn gestaltenis, en maakten het vast.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

14 Als zij nu voleind hadden, brachten zij voor de koning en Jojada het overige van de gelds, waarvan hij vaten maakte voor het huis van de HEERE, vaten om te dienen en te offeren, en rookschalen, en gouden en zilveren vaten; en zij offerden permanent brandoffers in het huis van de HEERE al de dagen van Jojada.
15 En Jojada werd oud en zat van dagen, en stierf; hij was honderd en dertig jaren oud, toen hij stierf.
16 En zij begroeven hem in de stad Davids, bij de koningen; want hij had goed gedaan in Israel, beide aan God en zijn huize.
17 Maar na de dood van Jojada kwamen de vorsten van Juda, en bogen zich neder voor de koning; toen hoorde de koning naar hen.
18 Zo verlieten zij het huis van de HEERE, van de Gods hunner vaderen, en dienden de bossen en de afgoden; toen was een grote toornigheid over Juda en Jeruzalem, om deze hun schuld.
19 Doch Hij zond profeten onder hen, om hen tot de HEERE te doen wederkeren; die betuigden tegen hen, maar zij neigden de oren niet.
20 En de Geest Gods trok Zacharia aan, de zoon van Jojada, de priester, die boven het volk stond, en hij zei tot hen: Zo zegt God: Waarom overtreedt u de geboden van de HEERE? Daarom zult u niet voorspoedig zijn; omdat u de HEERE verlaten hebt, zo zal Hij u verlaten.
21 En zij maakten een verbintenis tegen hem, en stenigden hem met stenen door het gebod van de koning, in het voorhof van het huis van de HEERE.
22 Zo gedacht de koning Joas niet van de weldadigheid, die zijn vader Jojada aan hem gedaan had, maar doodde zijn zoon; die, als hij stierf, zei: De HEERE zal het zien en zoeken!
23 Daarom gebeurde het met de omgang van de jaars, dat de heirkracht van Syrie tegen hem optoog, en zij kwamen tot Juda en Jeruzalem, en verdierven uit het volk al de vorsten van de volks; en zij zonden al hun roof tot de koning van Damaskus.
24 Hoewel de heirkracht van Syrie met weinig mannen kwam, evenwel gaf de HEERE in hun hand een heirkracht van grote menigte, omdat zij de HEERE, de God hunner vaderen, verlaten hadden; zo voerden zij de oordelen uit tegen Joas.
25 En toen zij van hem getogen waren (want zij lieten hem in grote krankheden), maakten zijn knechten, om het bloed van de zonen van de priester Jojada, een verbintenis tegen hem, en zij sloegen hem dood op zijn bed, dat hij stierf; en zij begroeven hem in de stad Davids, maar zij begroeven hem niet in de graven van de koningen.
26 Deze nu zijn, die een verbintenis tegen hem maakten: Zabad, de zoon van Simeath, de Ammonietische, en Jozabad, de zoon van Simrith, de Moabietische.
27 Aangaande nu zijn zonen, en de grootheid van de last, hem opgelegd, en het gebouw van het huis Gods, ziet, zij zijn geschreven in de historie van het boek van de koningen; en zijn zoon Amazia werd koning in zijn plaats.

25
1 Amazia, vijf en twintig jaren oud zijnde, werd koning, en regeerde negen en twintig jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Joaddan, van Jeruzalem.
2 En hij deed dat recht was in de ogen van de HEERE, doch niet met een volkomen hart.
3 Het gebeurde nu, als het koninkrijk aan hem gesterkt was, dat hij zijn knechten, die de koning, zijn vader, geslagen hadden, doodde.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

4 Doch hun kinderen doodde hij niet, maar hij deed, gelijk in de wet, in het boek van Mozes, geschreven is, waar de HEERE geboden heeft, en zei:: De vaders zullen niet sterven om de kinderen, en de kinderen zullen niet sterven om de vaders; maar een ieder zal om zijn zonde sterven.
5 En Amazia vergaderde Juda, en stelde hen, naar de huizen van de vaderen, tot oversten van duizenden en tot oversten van honderden, door gans Juda en Benjamin; en hij monsterde hen, van twintig jaren oud en daarboven, en vond hen driehonderd duizend uitgelezenen, uittrekkende ten heire, handelende spies en rondas.
6 Daartoe huurde hij uit Israel honderd duizend kloeke helden, voor honderd talenten zilvers.
7 Maar er kwam een man Gods tot hem, en zei:: O, koning! laat het heir van Israel met u niet gaan; want de HEERE is niet met Israel, met alle kinderen van Efraim.
8 Maar zo u gaat, doe het, wees sterk ten strijde; God zal u doen vallen voor de vijand; want in God is kracht, om te helpen en om te doen vallen.
9 En Amazia zei tot de man Gods: Maar wat zal men doen met de honderd talenten, die ik aan de benden van Israel gegeven heb? En de man Gods zei: De HEERE heeft meer dan dit, om u te geven.
10 Toen scheidde Amazia die af, te weten de benden, die uit Efraim tot hem gekomen waren, dat zij naar hun plaats gingen; daarom ontstak hun toorn zeer tegen Juda, en zij keerden weer tot hun plaats in hittigheid van de toorns.
11 Amazia nu sterkte zich, en leidde zijn volk uit, en trok in het Zoutdal, en sloeg van de kinderen van Seir tien duizend.
12 Daartoe vingen de kinderen van Juda tien duizend levend, en brachten ze op de hoogte van de steenrots, en stieten hen van de spits van de steenrots af, dat zij allen barstten.
13 Maar de mannen van de benden, die Amazia had doen wederkeren, dat zij met hem in de strijd niet zouden trekken, die deden een inval in de steden van Juda, van Samaria af tot Beth-horon toe, en sloegen van hen drie duizend, en roofden veel roofs.
14 Het gebeurde nu, nadat Amazia van het slaan van de Edomieten gekomen was, en dat hij de goden van de kinderen van Seir medegebracht had, dat hij die zich tot goden stelde, en zich voor dezelve neder boog en die rookte.
15 Toen ontstak de toorn van de HEERE tegen Amazia; en Hij zond tot hem een profeet, die zei tot hem: Waarom hebt u de goden van dat volk gezocht, die hun volk niet gered hebben uit uw hand?
16 En het gebeurde, als hij tot hem sprak, dat hij hem zei: Heeft men u tot van de koning raadgever gesteld? Houd u op; waarom zouden zij u slaan? Toen hield de profeet op, en zei: Ik merk, dat God besloten heeft u te verderven, omdat u dit gedaan, en naar mijn raad niet gehoord hebt.
17 En Amazia, de koning van Juda, werd te rade, dat hij zond tot Joas, de zoon van Joahaz, de zoon van Jehu, de koning van Israel, om te zeggen: Kom, laat ons elkanders aangezicht zien.
18 Maar Joas, de koning van Israel, zond tot Amazia, de koning van Juda, om te zeggen: De distel, die op de Libanon is, zond tot de ceder, die op de Libanon is, om te zeggen: Geef uw dochter mijn zoon ter vrouw; maar het gedierte van de velds, dat op de Libanon is, ging voorbij, en vertrad de distel.
19 U zegt: Zie, u hebt de Edomieten geslagen; daarom heeft uw hart u verheven, om te roemen; nu, blijf in uw huis; waarom zoudt u u in het kwaad mengen, dat u vallen zoudt; u en Juda met u?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

20 Doch Amazia hoorde niet, want het was van God, opdat Hij hen in hun hand gave, overmits zij de goden van de Edomieten gezocht hadden.
21 Zo trok Joas, de koning van Israel, op, en hij en Amazia, de koning van Juda, zagen elkanders aangezichten te Beth-semes, dat in Juda is.
22 En Juda werd geslagen voor het aangezicht van Israel; en zij vloden een ieder in zijn tenten.
23 En Joas, de koning van Israel, greep Amazia, de koning van Juda, de zoon van Joas, de zoon van Joahaz, te Beth-semes; en hij bracht hem te Jeruzalem, en hij brak aan de muur van Jeruzalem, van de poort van Efraim tot aan de Hoekpoort, vierhonderd ellen.
24 Daartoe nam hij al het goud, en het zilver, en al de vaten, die in het huis Gods gevonden werden, bij Obed-edom, en de schatten van het huis van de koning, veeleer u zelaars, en hij keerde weer naar Samaria.
25 Amazia nu, de zoon van Joas, de koning van Juda, leefde na de dood van Joas, de zoon van Joahaz, de koning van Israel, vijftien jaren.
26 Het overige nu van de geschiedenissen van Amazia, de eerste en de laatste, ziet, zijn die niet geschreven in het boek van de koningen van Juda en Israel?
27 Van de tijd nu af, dat Amazia afgeweken was van achter de HEERE, zo maakten zij in Jeruzalem een verbintenis tegen hem; doch hij vluchtte naar Lachis. Toen zonden zij hem na tot Lachis, en doodden hem daar.
28 En zij brachten hem op paarden, en begroeven hem bij zijn vaderen in de stad van Juda.

26
1 Toen nam het gehele volk van Juda Uzzia (die nu zestien jaren oud was), en maakte hem koning in de plaats van zijn vader Amazia.
2 Dezelve bouwde Eloth, en bracht ze weer aan Juda, nadat de koning met zijn vaderen ontslapen was.
3 Zestien jaren was Uzzia oud, toen hij koning werd, en hij regeerde twee en vijftig jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Jecholia, van Jeruzalem.
4 En hij deed dat recht was in de ogen van de HEERE, naar alles, wat zijn vader Amazia gedaan had.
5 Want hij begaf zich om God te zoeken, in de dagen van Zacharia, die verstandig was in de gezichten Gods; in de dagen nu, dat hij de HEERE zocht, maakte hem God voorspoedig.
6 Want hij trok uit, en krijgde tegen de Filistijnen, en brak de muur van Gath, en de muur van Jabne, en de muur van Asdod; daartoe bouwde hij steden in Asdod, en onder de Filistijnen.
7 En God hielp hem tegen de Filistijnen, en tegen de Arabieren, die te Gur-baal woonden, en tegen de Meunieten.
8 En de Ammonieten gaven Uzzia geschenken; en zijn naam ging tot de ingang van Egypte, want hij sterkte zich ten hoogste.
9 Daartoe bouwde Uzzia torens te Jeruzalem, aan de Hoekpoort en aan de Dalpoort, en aan de hoeken; en hij sterkte ze.
10 Hij bouwde ook torens in de woestijn, en hieuw vele putten uit, overmits hij veel vee had, beide in de laagten en in de effene velden; akkerlieden en wijngaardeniers op de bergen en op de vruchtbare velden; want hij was een liefhebber van de land bouw.
11 Verder had Uzzia een heirkracht van geoefenden ten oorlog, uittrekkende ten heire bij benden, naar het getal hunner monstering, daar de hand van Jeiel, de schrijver, en Mahaseja, de ambtman; onder de hand van Hananja, een van de vorsten van de koning.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

12 Het gehele getal van de hoofden van de vaderen, van de strijdbare helden, was twee duizend en zeshonderd.
13 En onder hun hand was een krijgsheir van driehonderd zeven duizend en vijfhonderd, die met strijdbare kracht zich ten oorlog oefenden, om de koning tegen de vijand te helpen.
14 En Uzzia bereidde voor hen, voor het gehele heir, schilden, en spiesen, en helmen, en pantsieren, en bogen, zelfs tot de slingerstenen toe.
15 Hij maakte ook te Jeruzalem kunstige werken, bedenking van kunstige werkmeesters, dat zij op de torens en op de hoeken zijn zouden, om met pijlen en met grote stenen, te schieten; zo ging zijn naam tot verre toe uit, want hij werd wonderlijk geholpen, totdat hij sterk was.
16 Maar als hij sterk geworden was, verhief zich zijn hart tot verdervens toe, en hij overtrad tegen de HEERE, zijn God; want hij ging in de tempel van de HEERE, om te roken op het reukaltaar.
17 Doch Azaria, de priester, ging hem na, en met hem van de HEERE priesters, tachtig kloeke mannen.
18 En zij wederstonden de koning Uzzia, en zeiden tot hem: Het komt u niet toe, Uzzia, de HEERE te roken, maar de priesters, Aarons zonen, die geheiligd zijn, om te roken; ga uit het heiligdom, want u hebt overtreden, en het zal u niet tot eer zijn van de Jahwe.
19 Toen werd Uzzia toornig, en het reukwerk was in zijn hand, om te roken; als hij nu toornig werd tegen de priesters, rees de melaatsheid op aan zijn voorhoofd, voor het aangezicht van de priesters in het huis van de HEERE, van boven het reukaltaar.
20 Alstoen zag de hoofdpriester Azaria op hem, en al de priesters en ziet, hij was melaats aan zijn voorhoofd, en zij stieten hem met van de haast van daar, ja hij zelf werd ook gedreven uit te gaan, omdat de HEERE hem geplaagd had.
21 Zo was de koning Uzzia melaats tot aan de dag zijns doods; en melaats zijnde, woonde hij in een afgezonderd huis, want hij was van het huis van de HEERE afgesneden; Jotham nu, zijn zoon, was over het huis van de koning, richtende het volk van het land.
22 Het overige nu van de geschiedenissen van Uzzia, de eerste en de laatste, heeft de profeet Jesaja, de zoon van Amos, beschreven.
23 En Uzzia ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem bij zijn vaderen, in het veld van de begrafenis, die van de koningen was; want zij zeiden: hij is melaats; en zijn zoon Jotham werd koning in zijn plaats.

27
1 Jotham was vijf en twintig jaren oud, toen hij koning werd, en hij regeerde zestien jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Jerusa, een dochter van Zadok.
2 En hij deed dat recht was in de ogen van de HEERE, naar alles, wat zijn vader Uzzia gedaan had, behalve dat hij in de tempel van de HEERE niet ging; en het volk verdierf zich nog.
3 Dezelve bouwde de hoge poorten aan het huis van de HEERE; hij bouwde ook veel aan de muur van Ofel.
4 Daartoe bouwde hij steden op het gebergte van Juda; en in de wouden bouwde hij burchten en torens.
5 Hij krijgde ook tegen de koning van de kinderen Ammons, en had de overhand over hen, zodat de kinderen Ammons in datzelfde jaar hem gaven honderd talenten zilvers, en tien

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

duizend kor tarwe, en tien duizend gerst; dit brachten hem de kinderen Ammons wederom, ook in het tweede en in het derde jaar.
6 Zo versterkte zich Jotham; want hij richtte zijn wegen voor het aangezicht van de HEERE, zijn God.
7 Het overige nu van de geschiedenissen van Jotham, en al zijn krijgen, en zijn wegen, ziet, zij zijn geschreven in het boek van de koningen van Israel en Juda.
8 Hij was vijf en twintig jaren oud, toen hij koning werd; en hij regeerde zestien jaren te Jeruzalem.
9 En Jotham ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem in de stad Davids; en zijn zoon Achaz werd koning in zijn plaats.

28
1 Achaz was twintig jaren oud, toen hij koning werd, en regeerde zestien jaren te Jeruzalem; en hij deed niet dat recht was in de ogen van de HEERE, gelijk zijn vader David;
2 Maar hij wandelde in de wegen van de koningen van Israel; daartoe maakte hij ook gegotene beelden voor de Baals.
3 Dezelve rookte ook in het dal van de zoons van Hinnom; en hij brandde zijn zonen in het vuur, naar de gruwelen van de heidenen, die de HEERE voor het aangezicht van de kinderen Israels uit de bezitting verdreven had.
4 Ook offerde hij en rookte op de hoogten en op de heuvelen, veeleer onder alle groen geboomte.
5 Daarom gaf hem de HEERE, zijn God, in de hand van de koning van Syrie, dat zij hem sloegen, en van hem gevankelijk wegvoerden een grote menigte van gevangenen, die zij te Damaskus brachten. En hij werd ook gegeven in de hand van de koning van Israel, die hem sloeg met een groten slag.
6 Want Pekah, de zoon van Remalia, sloeg in Juda honderd en twintig duizend dood op een dag, allen strijdbare mannen, omdat zij de HEERE, de God hunner vaderen, verlaten hadden.
7 En Zichri, een geweldig man van Efraim, sloeg Maaseja, de zoon van de koning, dood, en Azrikam, de huisoverste, veeleer Elkana, de tweede na de koning.
8 En de kinderen Israels voerden van hun broers gevankelijk weg tweehonderd duizend, vrouwen, zonen en dochters, en plunderden ook veel roofs van hen; en zij brachten de roof te Samaria.
9 Daar nu was een profeet van de HEERE, wiens naam was Oded; die ging uit, het heir tegen, dat naar Samaria kwam, en zei tot hen: Ziet, door de grimmigheid van de HEERE, van de Gods uwer vaderen, over Juda, heeft Hij hen in uw hand gegeven, en u hebt hen doodgeslagen in toornigheid, die tot aan de hemel raakt.
10 Daartoe denkt u nu de kinderen van Juda en Jeruzalem u tot slaven en slavinnen te onderwerpen; bent u het niet alleenlijk? Bij u zijn schulden tegen de HEERE, uw God.
11 Nu dan, hoort mij, en brengt de gevangenen weer, die u van uw broers gevankelijk weggevoerd hebt; want de hitte van van de HEERE toorn is over u.
12 Toen maakten zich mannen op van de hoofden van de kinderen van Efraim, Azaria, de zoon van Johanan, Berechja, de zoon van Mesillemoth en Jehizkia, de zoon van Sallum, en Amasa, de zoon van Hadlai, tegen degenen, die uit het heir kwamen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

13 En zij zeiden tot hen: U zult deze gevangenen hier niet inbrengen, tot een schuld over ons tegen de HEERE; denkt u lieden toe te doen tot onze zonden en tot onze schulden, hoewel wij vele schulden hebben, en de hitte van de toorns over Israel is?
14 Toen lieten de toegerusten de gevangenen en de roof voor het aangezicht van de oversten en van de gehele gemeente.
15 De mannen nu, die met namen uitgedrukt zijn, maakten zich op, en grepen de gevangenen, en kleedden van de roof al hun naakten; en zij kleedden hen, en schoeiden hen, en spijsden hen, en drenkten hen, en zalfden hen, en voerden ze op ezelen, allen die zwak waren, en brachten hen te Jericho, de Palmstad, bij hun broers; daarna keerden zij weer naar Samaria.
16 Ter zelfder tijd zond de koning Achaz tot de koningen van Assyrie, dat zij hem helpen zouden.
17 Daarenboven waren ook de Edomieten gekomen, en hadden Juda geslagen en gevangenen gevankelijk weggevoerd.
18 Daartoe waren de Filistijnen in de steden van de laagte en het zuiden van Juda ingevallen, en hadden ingenomen Beth-semes, en Ajalon, en Gederoth, en Socho en haar onderhorige plaatsen, en Timna en haar onderhorige plaatsen, en Gimzo en haar onderhorige plaatsen; en zij woonden daar.
19 Want de HEERE vernederde Juda, om van de wille van Achaz, de koning Israels; want hij had Juda afgetrokken, dat het gans zeer overtrad tegen de HEERE.
20 En Tiglath-pilneser, de koning van Assyrie, kwam tot hem; doch hij benauwde hem, en sterkte hem niet.
21 Want Achaz nam een deel van het huis van de HEERE, en van het huis van de koning en van de vorsten, hetwelk hij de koning van Assyrie gaf; maar hij hielp hem niet.
22 Ja, ter tijd, als men hem benauwde, zo maakte hij van de overtredens tegen de HEERE nog meer; dit was de koning Achaz.
23 Want hij offerde de goden van Damaskus, die hem geslagen hadden, en zei: Omdat de goden van de koningen van Syrie hen helpen, zal ik hun offeren, opdat zij mij ook helpen; maar zij waren hem tot zijn val, veeleer aan gans Israel.
24 En Achaz verzamelde de vaten van het huis Gods, en hieuw de vaten van het huis Gods in stukken, en sloot de deuren van het huis van de HEERE toe; daartoe maakte hij zich altaren in alle hoeken te Jeruzalem.
25 Ook maakte hij in elke stad van Juda hoogten, om anderen goden te roken; zo verwekte hij de HEERE, van zijn vaderen God, tot toorn.
26 Het overige nu van de geschiedenissen, en al zijn wegen, de eerste en de laatste, ziet, zij zijn geschreven in het boek van de koningen van Juda en Israel.
27 En Achaz ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem in de stad te Jeruzalem; maar zij brachten hem niet in de graven van de koningen van Israel; en zijn zoon Jehizkia werd koning in zijn plaats.

29

1 Jehizkia werd koning, vijf en twintig jaren oud zijnde, en regeerde negen en twintig jaren te Jeruzalem; en de naam van zijn moeder was Abia, een dochter van Zacharia.
2 En hij deed dat recht was in de ogen van de HEERE, naar alles, wat zijn vader David gedaan had.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

3 Dezelve deed in het eerste jaar van zijn regering, in de eerste maand, de deuren van het huis van de HEERE open, en beterde ze.
4 En hij bracht de priesters en de Levieten in, en hij verzamelde ze in de Ooststraat.
5 En hij zei tot hen: Hoort mij, o Levieten; heiligt nu uzelven, en heiligt het huis van de HEERE, van de Gods uwer vaderen, en brengt de onreinheid uit van het heiligdom.
6 Want onze vaders hebben overtreden, en gedaan dat kwaad was in de ogen van de HEERE, onzes Gods, en hebben Hem verlaten, en zij hebben hun aangezichten van de tabernakel van de HEERE omgewend, en hebben de nek toegekeerd.
7 Ook hebben zij de deuren van het voorhuis toegesloten, en de lampen uitgeblust en het reukwerk niet gerookt; en het brandoffer hebben zij in het heiligdom aan de God Israels niet geofferd.
8 Daarom is een grote toorn van de HEERE over Juda en Jeruzalem geweest; en Hij heeft hen overgegeven ter beroering, ter verwoesting en ter aanfluiting, zoals u ziet met uw ogen.
9 Want ziet, onze vaders zijn door het zwaard gevallen; daartoe onze zonen, en onze dochters, en onze vrouwen zijn daarom in gevangenis geweest.
10 Nu is het in mijn hart een verbond te maken met de HEERE, de God Israels, opdat de hitte Zijns toorns van ons afkere.
11 Mijn zonen, weest nu niet traag; want de HEERE heeft u verkoren, dat u voor Zijn aangezicht staan zoudt, om Hem te dienen; en opdat u Hem dienaars en wierokers zoudt wezen.
12 Toen maakten zich de Levieten op, Mahath, de zoon van Amasai, en Joel, de zoon van Azarja, van de kinderen van de Kahathieten; en van de kinderen van Merari, Kis, de zoon van Abdi, en Azarja, de zoon van Jehaleel; en van de Gersonieten, Joah, de zoon van Zimma, en Eden, de zoon van Joah;
13 En van de kinderen van Elizafan, Simri en Jeiel; en van de kinderen van Asaf, Zecharja en Mattanja;
14 En van de kinderen van Heman, Jehiel en Simei; en van de kinderen van Jeduthun, Semaja en Uzziel.
15 En zij verzamelden hun broers, en heiligden zich, en kwamen, naar het gebod van de koning, door de woorden van de HEERE, om het huis van de HEERE te reinigen.
16 Maar de priesters gingen binnen in het huis van de HEERE, om dat te reinigen, en zij brachten uit in het voorhof van het huis van de HEERE al de onreinheid, die zij in de tempel van de HEERE vonden; en de Levieten namen ze op, om naar buiten uit te brengen, in de beek Kidron.
17 Zij begonnen nu te heiligen op de eersten van de eerste maand, en op de achtsten dag van de maand kwamen zij in het voorhuis van de HEERE, en heiligden het huis van de HEERE in acht dagen; en op de zestienden dag van de eerste maand maakten zij een einde.
18 Daarna kwamen zij binnen tot de koning Hizkia, en zeiden: Wij hebben het gehele huis van de HEERE gereinigd, veeleer het brandofferaltaar met al zijn gereedschap, en de tafel van de toerichting met al haar gereedschap.
19 Alle gereedschap ook, dat de koning Achaz, onder zijn koninkrijk, door zijn overtreding weggeworpen had, hebben wij bereid en geheiligd; en zie, zij zijn voor het altaar van de HEERE.
20 Toen maakte zich de koning Jehizkia vroeg op, en verzamelde de oversten van de stad, en hij ging op in het huis van de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 En zij brachten zeven varren, en zeven rammen, en zeven lammeren, en zeven geitenbokken ten zondoffer voor het koninkrijk, en voor het heiligdom, en voor Juda; en hij zei tot de zonen van Aaron, de priesters, dat zij die op het altaar van de HEERE zouden offeren.
22 Zo slachtten zij de runderen, en de priesters ontvingen het bloed, en sprengden het op het altaar; zij slachtten ook de rammen, en sprengden het bloed op het altaar; insgelijks slachtten zij de lammeren, en sprengden het bloed op het altaar.
23 Daarna brachten zij de bokken bij, ten zondoffer, voor het aangezicht van de koning en van de gemeente, en zij leiden hun handen op dezelve.
24 En de priesters slachtten ze, en ontzondigden met derzelver bloed op het altaar, om verzoening te doen voor het gehele Israel; want de koning had dat brandoffer en dat zondoffer voor gans Israel bevolen.
25 En hij stelde de Levieten in het huis van de HEERE, met cimbalen, met luiten en harpen, naar het gebod van David, en van Gad, de ziener van de koning, en van Nathan, de profeet; want dit gebod was van de hand van de HEERE, door de hand Van zijn profeten.
26 De Levieten nu stonden met de instrumenten van David, en de priesters met de trompetten.
27 En Hizkia beval, dat men het brandoffer op het altaar zou offeren; ten tijde nu, als dat brandoffer begon, begon het gezang van de HEERE met de trompetten en met de instrumenten van David, de koning van Israel.
28 De gehele gemeente nu boog zich neder, als men het gezang zong, en met trompetten trompette; dit alles totdat het brandoffer voleind was.
29 Als men nu geeindigd had te offeren, bukten de koning en allen, die bij hem gevonden waren, en bogen zich neder.
30 Daarna zei de koning Jehizkia, en de oversten, tot de Levieten, dat zij de HEERE loven zouden, met de woorden van David en van Asaf, de ziener; en zij loofden tot blijdschap toe; en neigden hun hoofden, en bogen zich neder.
31 En Jehizkia antwoordde en zei: Nu hebt u uw handen de HEERE gevuld, treedt toe, en brengt slachtofferen en lofofferen tot het huis van de HEERE; en de gemeente bracht slachtofferen en lofofferen en alle vrijwilligen van harte brandoffers.
32 En het getal van de brandoffers, die de gemeente bracht, was zeventig runderen, honderd rammen, tweehonderd lammeren; deze alle de HEERE ten brandoffer.
33 Nog waren van de geheiligde dingen zeshonderd runderen en drie duizend schapen.
34 Doch van de priesters waren er te weinig, en zij konden al de brandoffers de huid niet aftrekken; daarom hielpen hen hun broers, de Levieten, totdat het werk geeindigd was, en totdat de andere priesters zich geheiligd hadden; want de Levieten waren rechter van hart, om zich te heiligen, dan de priesters.
35 En ook waren de brandoffers in menigte, met het vet van de dankoffers, en met de drankofferen, voor de brandoffers; zo werd de dienst van het huis van de HEERE besteld.
36 Jehizkia nu en al het volk verblijdden zich over hetgeen God het volk voorbereid had; want deze zaak gebeurde haastig.

30

1 Daarna zond Jehizkia tot het gehele Israel en Juda, en schreef ook brieven tot Efraim en Manasse, dat zij zouden komen tot het huis van de HEERE te Jeruzalem, om de HEERE, de God Israels, Pascha te houden.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 Want de koning had raad gehouden met zijn oversten en de gehele gemeente te Jeruzalem, om het Pascha te houden, in de tweede maand.
3 Want zij hadden het niet kunnen houden te dierzelfder tijd, omdat de priesters zich niet genoeg geheiligd hadden, en het volk zich niet verzameld had te Jeruzalem.
4 En deze zaak was recht in de ogen van de koning, en in de ogen van de gehele gemeente.
5 Zo stelden zij zulks, dat men een stem door gans Israel, van Ber-seba tot Dan, zou laten doorgaan, opdat zij zouden komen om het Pascha de HEERE, de God Israels, te houden in Jeruzalem; want zij hadden het in lang niet gehouden, gelijk het geschreven was.
6 De lopers dan gingen henen met de brieven van de hand van de koning en van zijn vorsten, door gans Israel en Juda, en naar het gebod van de koning, en zei:: U. kinderen Israels, bekeert u tot de HEERE, de God van Abraham, Izaak en Israel, zo zal Hij Zich keren tot de ontkomenen, die u overgebleven zijn uit de hand van de koningen van Assyrie.
7 En bent niet als uw vaders en als uw broers, die tegen de HEERE, de God hunner vaderen, overtreden hebben; waarom Hij hen tot verwoesting overgegeven heeft, zoals u ziet.
8 Verhardt nu uw nek niet, gelijk uw vaderen; geeft de HEERE de hand, en komt tot Zijn heiligdom, hetwelk Hij geheiligd heeft tot in eeuwigheid, en dient de HEERE, uw God; zo zal de hitte Zijns toorn van u afkeren.
9 Want als u u bekeert tot de HEERE, zullen uw broers en uw kinderen barmhartigheid vinden voor het aangezicht dergenen, die hen gevangen hebben, zodat zij in dit land zullen wederkomen; want de HEERE, uw God, is genadig en barmhartig, en zal het aangezicht van u niet afwenden, zo u u tot Hem bekeert.
10 Zo gingen de lopers door, van stad tot stad, door het land van Efraim en Manasse, tot Zebulon toe; doch zij belachten hen, en bespotten hen.
11 Evenwel verootmoedigden zich sommigen van Aser, en Manasse, en van Zebulon, en kwamen te Jeruzalem.
12 Ook was de hand Gods in Juda, hun enerlei hart gevende, dat zij het gebod van de koning en van de vorsten deden, naar het woord van de HEERE.
13 En te Jeruzalem verzamelde zich veel volks, om het feest van de ongezuurde broden te houden, in de tweede maand, een zeer grote gemeente.
14 En zij maakten zich op, en namen de altaren weg, die te Jeruzalem waren; daartoe namen zij alle rooktuig weg, hetwelk zij in de beek Kidron wierpen.
15 Toen slachtten zij het Pascha, op de veertienden van de tweede maand; en de priesters en de Levieten waren beschaamd geworden, en hadden zich geheiligd, en hadden brandoffers gebracht in het huis van de HEERE.
16 En zij stonden in hun stand, naar hun wijze, naar de wet van Mozes, de man Gods; de priesters sprengden het bloed, dat nemende uit de hand van de Levieten.
17 Want een menigte was in die gemeente, die zich niet geheiligd hadden; daarom waren de Levieten over de slachting van de paaslammeren, voor iedereen, die niet rein was, om die de HEERE te heiligen.
18 Want een menigte van de volks, velen van Efraim en Manasse, Issaschar en Zebulon, hadden zich niet gereinigd, maar aten het Pascha, niet gelijk geschreven is. Doch Jehizkia bad voor hen, en zei:: De HEERE, die goed is, make verzoening voor die.
19 Die zijn gehele hart gericht heeft, om God de HEERE, de God van zijn vaderen, te zoeken, hoewel niet naar de reinigheid van de heiligdoms.
20 En de HEERE verhoorde Jehizkia, en heelde het volk.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

21 Zo hielden de kinderen Israels, die te Jeruzalem gevonden werden, het feest van de ongezuurde broden, zeven dagen, met grote blijdschap. De Levieten nu en de priesters prezen de HEERE, dag op dag, met sterk luidende instrumenten van de HEERE.
22 En Jehizkia sprak naar het hart van alle Levieten, die verstand hadden in de goede kennis van de HEERE; en zij aten de offeranden van de gezetten hoogtijds zeven dagen, offerende dankoffers, en lovende de HEERE, de God hunner vaderen.
23 Als nu de gehele gemeente raad gehouden had, om andere zeven dagen te houden, hielden zij nog zeven dagen met blijdschap.
24 Want Jehizkia, de koning van Juda, gaf de gemeente duizend varren en zeven duizend schapen; en de vorsten gaven de gemeente duizend varren en tien duizend schapen; de priesters nu hadden zich in menigte geheiligd.
25 En de gehele gemeente van Juda verblijdde zich, veeleer de priesters en de Levieten, en de gehele gemeente dergenen, die uit Israel gekomen waren; ook de vreemdelingen, die uit het land van Israel gekomen waren, en die in Juda woonden.
26 Zo was er grote blijdschap te Jeruzalem; want van de dagen van Salomo, de zoon van David, de koning van Israel, was desgelijks in Jeruzalem niet geweest.
27 Toen stonden de Levietische priesters op, en zegenden het volk; en hun stem werd gehoord; want hun gebed kwam tot Zijn heilige woning in de hemel.

31
1 Als zij nu dit alles voleind hadden, gingen alle Israelieten, die er gevonden werden, uit, tot de steden van Juda, en braken de opgerichte beelden, en hieuwen de bossen af, en wierpen de hoogten en de altaren af, uit gans Juda en Benjamin, ook in Efraim en Manasse, totdat zij alles te niet gemaakt hadden; daarna keerden al de kinderen Israels weer, een ieder tot zijn bezitting in hun steden.
2 En Hizkia bestelde de verdelingen van de priesters en van de Levieten, naar hun verdelingen, een ieder naar zijn dienst, de priesters en de Levieten tot het brandoffer en tot de dankoffers, om te dienen, en om te loven, en om te prijzen in de poort van de legers van de HEERE;
3 Ook het deel van de koning van zijn have tot de brandoffers, tot de brandoffers van de morgens en van de avonds, en de brandoffers van de sabbatten, en van de nieuwe maanden, en van de gezette hoogtijden; gelijk geschreven is in de wet van de HEERE.
4 En hij zei tot het volk, tot de inwoners van Jeruzalem, dat zij het deel van de priesters en Levieten geven zouden, opdat zij versterkt mochten worden in de wet van de HEERE.
5 Toen nu dat woord uitbrak, brachten de kinderen Israels vele eerstelingen van koren, most, en olie, en honig, en van al de inkomsten van de velds; ook brachten zij de tienden van alles in met menigte.
6 En de kinderen van Israel en Juda, die in de steden van Juda woonden, brachten ook tienden van de runderen en van de schapen, en tienden van de heilige dingen, die de HEERE, hun God, geheiligd waren, en maakten vele hopen.
7 In de derde maand begonnen zij de grond van die hopen te leggen, en in de zevende maand voleindden zij.
8 Toen nu Jehizkia en de vorsten kwamen en die hopen zagen, zegenden zij de HEERE en Zijn volk Israel.
9 En Jehizkia ondervraagde de priesters en de Levieten aangaande die hopen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 En Azaria, de hoofdpriester, van het huis van Zadok, sprak tot hem en zei: Van dat men deze heffing begonnen heeft tot het huis van de HEERE te brengen, is er te eten geweest en verzadigd te worden, ja, over te houden tot overvloed toe; want de HEERE heeft Zijn volk gezegend, zodat deze veelheid overgebleven is.
11 Toen zei Jehizkia, dat men kameren aan het huis van de HEERE bereiden zou; en zij bereidden ze.
12 Daarin brachten zij die heffing, en de tienden, en de geheiligde dingen, in getrouwigheid; en daarover was Chonanja, de Leviet, overste, en Simei, zijn broer, de tweede.
13 Maar Jehiel, en Azazja, en Nahath, en Asahel, en Jerimoth, en Jozabad, en Eliel, en Jismachja, en Mahath, en Benaja, waren opzieners, onder de hand van Chonanja en Simei, zijn broer; door het bevel van de koning Jehizkia en van Azaria, de overste van het huis Gods.
14 En Kore, de zoon van Jimna, de Leviet, de poortier tegen het oosten, was over de vrijwillige gaven Gods, om het hefoffer van de HEERE en het allerheiligste uit te delen.
15 En aan zijn hand waren Eden, en Minjamin, en Jesua, en Semaja, Amarja en Sechanja, in de steden van de priesters, met getrouwigheid, om aan hun broers in de verdelingen, zowel aan de kleinen als de groten, uit te delen:
16 (Benevens die gesteld waren in het geslachtsregister van de manspersonen, drie jaren oud en daarboven) allen, die in het huis van de HEERE gingen, tot het dagelijkse werk op elken dag, voor hun dienst, in hun wachten, naar hun verdelingen.
17 En met die gesteld waren in het geslachtsregister van de priesters naar het huis hunner vaderen, ook de Levieten van twintig jaren oud en daarboven, in hun wachten, naar hun verdelingen;
18 Ook tot de geslachtsrekening met al hun kinderkens, hun vrouwen, en hun zonen, en hun dochters, door de gehele gemeente; want zij hadden zich in hun ambt in heiligheid geheiligd.
19 Ook waren onder de kinderen van Aaron, de priesters, op de velden van de voorsteden hunner steden, in elke stad, mannen, die met namen uitgedrukt waren, om aan alle manspersonen onder de priesters en aan allen, die in het geslachtsregister onder de Levieten gesteld waren, delen te geven.
20 En zo deed Jehizkia in geheel Juda; en hij deed dat goed, en recht, en waarachtig was, voor het aangezicht van de HEERE, zijn God.
21 En in alle werk, dat hij begon in de dienst van het huis Gods, en in de wet en in het gebod, om zijn God te zoeken, deed hij met zijn gehele hart, en had voorspoed.

32
1 Na deze geschiedenissen en derzelver bevestiging, kwam Sanherib, de koning van Assyrie, en trok in Juda, en legerde zich tegen de vaste steden, en dacht ze tot zich af te scheuren.
2 Jehizkia nu ziende, dat Sanherib kwam, en zijn aangezicht was tot de krijg tegen Jeruzalem;
3 Zo hield hij raad met zijn vorsten en zijn helden, om de fonteinwateren te stoppen, die buiten de stad waren; en zij hielpen hem.
4 Want veel volks werd vergaderd, dat al de fonteinen stopte, veeleer de beek, die door het midden van de lands henenvloeide, en zei:: Waarom zouden de koningen van Assyrie komen, en veel waters vinden?

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

5 Zo versterkte hij zich, en bouwde de gehelen muur op, die gebroken was, die hij optrok tot aan de torens, met een anderen muur daarbuiten, en hij versterkte Millo in de stad Davids; en hij maakte geweer en schilden in menigte.
6 En hij stelde krijgsoversten over het volk, en hij vergaderde hen tot zich in de straat van de stadspoort, en sprak naar hun hart, en zei::
7 Bent sterk, en hebt een goeden moed, vreest niet, en ontzet u niet, voor het aangezicht van de koning van Assyrie, noch voor het aangezicht van de gehele menigte, die met hem is; want met ons is er meer, dan met hem.
8 Met hem is een vleselijke arm, maar met ons is de HEERE, onze God, om ons te helpen, en om onze krijgen te krijgen. En het volk steunde op de woorden van Jehizkia, de koning van Juda.
9 Na deze zond Sanherib, de koning van Assyrie, zijn knechten naar Jeruzalem, (doch hij zelf was voor Lachis, en al zijn heerschappij met hem) tot Jehizkia, de koning van Juda, en tot het gehele Juda, dat te Jeruzalem was, en zei::
10 Zo3541 zegt Sanherib, de koning van Assyrie: Waarom vertrouwt u. dat u te Jeruzalem blijft in de vesting?
11 Ruit u Jehizkia niet op, dat hij u overgeve, om door honger en door dorst te sterven, en zei:: De HEERE, onze God, zal ons uit de hand van de koning van Assyrie redden?
12 Heeft niet dezelfde Jehizkia Zijn hoogten en Zijn altaren weggenomen, en tot Juda en tot Jeruzalem gesproken, en zei:: Voor het enige altaar zult u u nederbuigen, en daarop roken?
13 Weet u niet, wat ik gedaan heb, en mijn vaderen aan alle volken van de landen? Hebben de goden van de natien dier landen hun land enigszins kunnen redden uit mijn hand?
14 Wie is er onder alle goden derzelver natien, die mijn vaders verbannen hebben, die zijn volk heeft kunnen redden uit mijn hand, dat uw God u uit mijn hand zou kunnen redden?
15 Nu dan, dat Jehizkia u niet bedriege, en dat hij u op zulk een wijze niet opruie, en gelooft hem niet; want geen god van enige natie en koninkrijk heeft zijn volk uit mijn hand en van mijn vaderen hand kunnen redden; hoeveel te min zal uw God u uit mijn hand kunnen redden?
16 Daartoe spraken zijn knechten nog meer tegen God, de HEERE, en tegen Zijn knecht Jehizkia.
17 Ook schreef hij brieven, om de HEERE de God Israels, te honen en om tegen Hem te spreken, en zei:: Gelijk de goden van de natien van de landen, die hun volk uit mijn hand niet gered hebben, zo zal de God van Jehizkia Zijn volk uit mijn hand niet redden.
18 En zij riepen met luider stem, in het Joods, tegen het volk van Jeruzalem, dat op de muur was, om die bevreesd te maken en die te beroeren, opdat zij de stad mochten innemen.
19 En zij spraken van de God van Jeruzalem, als van de goden van de volkeren van de aarde, een werk van mensenhanden.
20 Maar de koning Jehizkia en de profeet Jesaja, de zoon van Amoz, baden daartegen, en zij riepen naar de hemel.
21 En de HEERE zond een engel, die alle strijdbare helden, en vorsten, en oversten in het leger van de koning van Assyrie verdelgde. Zo is hij met schaamte van het aangezicht in zijn land wedergekeerd; en als hij in het huis van zijn god ingegaan was, zo velden hem daar met het zwaard, die uit zijn lijf voortgekomen waren.
22 Zo verloste de HEERE Jehizkia en de inwoners van Jeruzalem, uit de hand van Sanherib, de koning van Assyrie, en uit de hand van allen; en Hij geleidde hen rondom heen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

23 En velen brachten geschenken tot de HEERE te Jeruzalem, en kostelijkheden tot Jehizkia, de koning van Juda, zodat hij daarna voor de ogen van alle heidenen verheven werd.
24 In die dagen werd Jehizkia krank tot stervens toe, en hij bad tot de HEERE, Die sprak tot hem, en Hij gaf hem een wonderteken.
25 Maar Jehizkia deed gene vergelding, naar de weldaad aan hem geschied, omdat zijn hart verheven werd; daarom werd over hem, en over Juda en Jeruzalem, een grote toornigheid.
26 Doch Jehizkia verootmoedigde zich om de verheffing zijns harten, hij en de inwoners van Jeruzalem, zodat de grote toornigheid van de HEERE over hen niet kwam in de dagen van Jehizkia.
27 Jehizkia nu had zeer veel rijkdom en eer; en hij maakte zich schatkameren voor zilver en voor goud, en voor kostelijk gesteente, en voor specerijen, en voor schilden, en voor alle begeerlijk gereedschap;
28 Ook schathuizen voor de inkomsten van koren, en most, en olie; en stallen voor allerlei beesten, en kooien voor de kudden.
29 Daartoe had hij zich steden gemaakt, veeleer bezitting van schapen en runderen in menigte; want God gaf hem zeer grote have.
30 Doch Jehizkia stopte ook de opperuitgang van de wateren van Gihon, en leidde ze recht af beneden naar het westen van de stad Davids; want Jehizkia had voorspoed in al zijn werk.
31 Maar het is zo, als de gezanten van de vorsten van Babel, die tot hem gezonden hadden, om te vragen naar dat wonderteken, dat in het land geschied was, bij hem waren, verliet hem God, om hem te verzoeken, om te weten al wat in zijn hart was.
32 Het overige nu van de geschiedenissen van Jehizkia, en zijn goeddadigheden, ziet, die zijn geschreven in het gezicht van de profeet Jesaja, de zoon van Amoz, en in het boek van de koningen van Juda en Israel.
33 En Jehizkia ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem in het hoogste van de graven van de zonen van David; daartoe deden gans Juda en de inwoners van Jeruzalem hem eer aan in zijn dood; en zijn zoon Manasse werd koning in zijn plaats.

33
1 Manasse was twaalf jaren oud, als hij koning werd, en regeerde vijf en vijftig jaren te Jeruzalem.
2 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE, naar de gruwelen van de heidenen, die de HEERE voor het aangezicht van de kinderen Israels uit de bezitting verdreven had.
3 Want hij bouwde de hoogten weer op, die zijn vader Jehizkia afgebroken had, en richtte de Baals altaren op, en maakte bossen, en boog zich neder voor al het heir van de hemels, en diende ze;
4 En bouwde altaren in het huis van de HEERE, van hetwelk de HEERE gezegd had: Te Jeruzalem zal Mijn Naam zijn tot in eeuwigheid.
5 Daartoe bouwde hij altaren voor al het heir van de hemels, in beide de voorhoven van het huis van de HEERE.
6 En hij deed zijn zonen door het vuur gaan, in het dal van de zoons van Hinnom, en pleegde guichelarij, en gaf op vogelgeschrei acht, en toverde, en hij stelde waarzeggers en duivelskunstenaren; en hij deed zeer veel kwaads in de ogen van de HEERE, om Hem tot toorn te verwekken.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

7 Hij stelde ook de gelijkenis van een gesneden beeld, die hij gemaakt had, in het huis Gods, van hetwelk God gezegd had tot David en tot zijn zoon Salomo: In dit huis, en te Jeruzalem, dat Ik uit alle stammen van Israel verkoren heb, zal Ik Mijn Naam zetten tot in eeuwigheid.
8 En Ik zal de voet van Israel niet meer doen wijken van het land, dat Ik uw vaderen besteld heb; alleenlijk zo zij waarnemen te doen, al hetgeen Ik hun geboden heb, naar de gehele wet, en inzettingen, en rechten, door de hand van Mozes.
9 Zo deed Manasse Juda en de inwoners te Jeruzalem dwalen, dat zij erger deden dan de heidenen, die de HEERE voor het aangezicht van de kinderen Israels verdelgd had.
10 De HEERE sprak wel tot Manasse en tot zijn volk; maar zij merkten daar niet op.
11 Daarom bracht de HEERE over hen de krijgsoversten, die de koning van Assyrie had, die Manasse gevangen namen onder de doornen; en zij bonden hem met twee koperen ketenen, en voerden hem naar Babel.
12 En als hij hem benauwde, bad hij het aangezicht van de HEERE, zijn God, ernstelijk aan, en vernederde zich zeer voor het aangezicht van de God van zijn vaderen,
13 En bad Hem; en Hij liet Zich van hem verbidden, en hoorde zijn smeking, en Hij bracht hem weer te Jeruzalem, in zijn koninkrijk. Toen erkende Manasse, dat de Jahwe is.
14 En na deze bouwde hij de buitenmuur aan de stad Davids, aan de westzijde van Gihon in het dal, en tot de ingang van de Vispoort, en omsingelde Ofel, en verhief die zeer; hij leide ook krijgsoversten in alle vaste steden in Juda.
15 En hij nam de vreemde goden en die gelijkenis uit het huis van de HEERE weg, veeleer al de altaren, die hij gebouwd had op de berg van het huis van de HEERE, en te Jeruzalem; en hij wierp ze buiten de stad.
16 En hij richtte het altaar van de HEERE toe, en offerde daarop dankoffers en lofofferen, en zei tot Juda, dat zij de HEERE, de God Israels, dienen zouden.
17 Maar het volk offerde nog op de hoogten, hoewel aan de HEERE, hun God.
18 Het overige nu van de geschiedenissen van Manasse, en zijn gebed tot zijn God, ook de woorden van de zieners, die tot hem gesproken hebben in de Naam van de HEERE, de God Israels, ziet, die zijn in de geschiedenissen van de koningen van Israel;
19 En zijn gebed, en hoe God Zich van hem heeft laten verbidden, ook al zijn zonde, en zijn overtreding, en de plaatsen, waarop hij hoogten gebouwd, en bossen en gesneden beelden gesteld heeft, eer hij vernederd werd, ziet, dat is beschreven in de woorden van de zieners.
20 En Manasse ontsliep met zijn vaderen, en zij begroeven hem in zijn huis; en zijn zoon Amon werd koning in zijn plaats.
21 Amon was twee en twintig jaren oud, als hij koning werd, en regeerde twee jaren te Jeruzalem.
22 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE, zoals zijn vader Manasse gedaan had; want Amon offerde al de gesneden beelden, die zijn vader Manasse gemaakt had, en diende ze.
23 Maar hij vernederde zich niet voor het aangezicht van de HEERE, gelijk Manasse, zijn vader, zich vernederd had; maar deze Amon vermenigvuldigde de schuld.
24 En zijn knechten maakten een verbintenis tegen hem, en doodden hem in zijn huis.
25 Maar het volk van de lands sloeg hen allen, die de verbintenis tegen de koning Amon gemaakt hadden; en het volk van de lands maakte zijn zoon Josia koning in zijn plaats.

34
1 Josia was acht jaren oud, toen hij koning werd, en regeerde een en dertig jaren te Jeruzalem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

2 En hij deed dat recht was in de ogen van de HEERE, en wandelde in de wegen van zijn vader David, en week niet af ter rechter hand, noch ter linkerhand.
3 Want in het achtste jaar van zijn regering, toen hij nog een jongeling was, begon hij de God zijns vaders Davids te zoeken; en in het twaalfde jaar begon hij Juda en Jeruzalem van de hoogten en de bossen, en de gesneden en de gegoten beelden te reinigen.
4 En men brak voor zijn aangezicht af de altaren van de Baals; en de zonnebeelden, die omhoog boven dezelve waren, hieuw hij af; de bossen ook, en de gesneden en gegoten beelden verbrak, en vergruisde, en strooide hij op de graven dergenen, die hun geofferd hadden.
5 En de beenderen van de priesters verbrandde hij op hun altaren; en hij reinigde Juda en Jeruzalem.
6 Daartoe in de steden van Manasse, en Efraim, en Simeon, ja, tot Nafthali toe, in haar woeste plaatsen rondom,
7 Brak hij ook de altaren af en de bossen, en de gesneden beelden stampte hij, die vergruizende, en al de zonnebeelden hieuw hij af in het gehele land van Israel; daarna keerde hij weer naar Jeruzalem.
8 In het achttiende jaar nu van zijn regering, als hij het land en het huis gereinigd had, zond hij Safan, de zoon van Azalia, en Maaseja, de overste van de stad, en Joha, de zoon van Joahaz, de kanselier, om het huis van de HEERE, zijn God, te verbeteren.
9 En zij kwamen tot Hilkia, de hogepriester, en zij gaven het geld, dat ten huize Gods gebracht was, hetwelk de Levieten, die de dorpel bewaarden, vergaderd hadden uit de hand van Manasse en Efraim, en uit het gehele overblijfsel van Israel, en uit gans Juda en Benjamin, en te Jeruzalem wedergekomen waren;
10 Zij nu gaven het in de hand van de verzorgers van het werk, die besteld waren over het huis van de HEERE, en deze gaven dat hen die het werk deden, die arbeidden aan het huis van de HEERE, om het huis te vermaken en te verbeteren.
11 Want zij gaven het de werkmeesters en de bouwlieden, om gehouwen stenen te kopen, en hout tot de samenvoegingen, en om de huizen te zolderen, die de koningen van Juda verdorven hadden.
12 En die mannen handelden trouwelijk in dit werk; en de bestelden over dezelve waren Jahath en Obadja, Levieten van de kinderen van Merari, veeleer Zacharia en Mesullam, van de kinderen van de Kahathieten, om het werk voort te drijven; en die Levieten waren allen verstandig op instrumenten van muziek.
13 Zij waren ook over de lastdragers, en de voortdrijvers van allen, die in enig werk arbeidden; want uit de Levieten waren schrijvers, en ambtlieden, en poortiers.
14 En als zij het geld uitnamen, dat in het huis van de HEERE gebracht was, vond de priester Hilkia het wetboek van de HEERE, gegeven door de hand van Mozes.
15 En Hilkia antwoordde en zei tot Safan, de schrijver: Ik heb het wetboek gevonden in het huis van de HEERE. En Hilkia gaf Safan dat boek.
16 En Safan droeg dat boek tot de koning; daarbenevens bracht hij nog de koning bescheid weer, en zei:: Al wat in de hand uwer knechten gegeven is, dat doen zij;
17 En zij hebben het geld samengestort, dat in het huis van de HEERE gevonden is, en hebben het gegeven in de hand van de bestelden, en in de hand dergenen, die het werk maakten.
18 Voorts gaf Safan, de schrijver, de koning te kennen, en zei:: Hilkia, de priester, heeft mij een boek gegeven. En Safan las daarin voor het aangezicht van de koning.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 Het gebeurde nu, als de koning de woorden van de wet hoorde, dat hij zijn klederen scheurde.
20 En de koning gebood Hilkia, en Ahikam, de zoon van Safan, en Abdon, de zoon van Micha, en Safan, de schrijver, en Asaja, de knecht van de koning, en zei::
21 Gaat heen, vraagt de HEERE voor mij, en voor het overgeblevene in Israel en in Juda, over de woorden dezes boeks, dat gevonden is; want de grimmigheid van de HEERE is groot, die over ons uitgegoten is, omdat onze vaders niet hebben gehouden het woord van de HEERE, om te doen naar al hetgeen in dat boek geschreven is.
22 Toen ging Hilkia henen, en die van de koning waren, tot de profetes Hulda, de huisvrouw van Sallum, de zoon van Tokhath, de zoon van Hasra, de klederbewaarder. Zij nu woonde te Jeruzalem in het tweede deel; en zij spraken zulks tot haar.
23 En zij zei tot hen: Zo zegt de HEERE, de God Israels: Zegt de man, die u tot mij gezonden heeft:
24 Zo zegt de HEERE: Zie, Ik zal kwaad over deze plaats en over haar inwoners brengen; al de vloeken, die geschreven zijn in het boek, dat men voor het aangezicht van de koning van Juda gelezen heeft.
25 Daarom dat zij Mij verlaten, en anderen goden gerookt hebben, opdat zij Mij tot toorn verwekten met alle werken hunner handen; zo zal Mijn grimmigheid uitgegoten worden tegen deze plaats, en niet uitgeblust worden.
26 Maar tot de koning van Juda, die u gezonden heeft, om de HEERE te vragen, tot hem zult u zo zeggen: Zo zegt de HEERE, de God Israels: Aangaande de woorden, die u hebt gehoord;
27 Omdat uw hart week geworden is, en u u voor het aangezicht Gods vernederd hebt, als u Zijn woorden hoordet tegen deze plaats en tegen haar inwoners, en hebt u vernederd voor Mijn aangezicht, en uw klederen gescheurd, en geweend voor Mijn aangezicht, zo heb Ik u ook verhoord, spreekt de HEERE.
28 Zie, Ik zal u verzamelen tot uw vaderen, en u zult met vrede in uw graf verzameld worden, en uw ogen zullen al dat kwaad niet zien, dat Ik over deze plaats en over haar inwoners brengen zal. En zij brachten de koning dit antwoord weer.
29 Toen zond de koning henen, en verzamelde alle oudsten van Juda en Jeruzalem.
30 En de koning ging op in het huis van de HEERE, en al de mannen van Juda en de inwoners van Jeruzalem, veeleer de priesters en de Levieten, en al het volk, van de grote tot de kleine toe; en men las voor hun oren al de woorden van het boek van de verbonds, dat in het huis van de HEERE gevonden was.
31 En de koning stond in zijn standplaats, en maakte een verbond voor van de HEERE aangezicht, om de HEERE na te wandelen, en om Zijn geboden, en Zijn getuigenissen, en Zijn inzettingen, met zijn gehele hart en met zijn gehele ziel, te onderhouden, doende de woorden van de verbonds, die in datzelve boek geschreven zijn.
32 En hij deed allen, die te Jeruzalem en in Benjamin gevonden werden, staan; en de inwoners van Jeruzalem deden naar het verbond van God, de God hunner vaderen.
33 Josia dan deed alle gruwelen weg uit alle landen, die van de kinderen Israels waren, en maakte allen, die in Israel gevonden werden, te dienen; te dienen de HEERE, hun God; al zijn dagen weken zij niet af van de HEERE, de God hunner vaderen, na te volgen.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

1 Daarna hield Josia het Pascha de HEERE te Jeruzalem; en zij slachtten het Pascha op de veertienden van de eerste maand.
2 En hij stelde de priesters op hun wachten; en hij sterkte hen tot de dienst van het huis van de HEERE.
3 En hij zei tot de Levieten, die gans Israel onderwezen, die de HEERE heilig waren: Zet de heilige ark in het huis, hetwelk Salomo, de zoon van David, de koning van Israel, gebouwd heeft; u hebt geen last op de schouderen; dient nu de HEERE, uw God, en Zijn volk Israel;
4 En bereidt u naar de huizen uwer vaderen, naar uw verdelingen, naar het voorschrift van David, de koning van Israel, en naar de beschrijving van zijn zoon Salomo;
5 En staat in het heiligdom, naar de onderscheiding van de vaderlijke huizen, voor uw broers, het volk, en naar de afdeling van de vaderlijke huizen van de Levieten;
6 En slacht het Pascha, en heiligt u, en bereidt dat voor uw broers, doende naar het woord van de HEERE, door de hand van Mozes.
7 En Josia gaf voor het volk, van klein vee, lammeren en jonge geitenbokken, die alle tot paasofferen, naar al hetgeen er gevonden werd, in getal dertig duizend; maar van runderen drie duizend; dit was van van de koning have.
8 Ook gaven zijn vorsten tot een vrijwillig offer voor het volk, voor de priesters, en voor de Levieten; Hilkia, en Zacharia, en Jehiel, de oversten van het huis Gods, gaven de priesters tot paasofferen, twee duizend en zeshonderd klein vee, en driehonderd runderen.
9 Daartoe Chonanja, en Semaja, en Nethaneel, zijn broers, veeleer Hasabja, en Jeiel, en Jozabad, de oversten van de Levieten, gaven de Levieten tot paasofferen, vijf duizend klein vee en vijfhonderd runderen.
10 Zo werd de dienst toebereid; en de priesters stonden in hun standplaats, en de Levieten in hun verdelingen, naar het gebod van de koning.
11 Daarna slachtte men het Pascha, en de priesters sprengden het bloed uit hun handen, en de Levieten trokken de huiden af.
12 En zij namen het brandoffer daar af, opdat zij die naar de verdelingen van de vaderlijke huizen, aan het volk geven mochten, om de HEERE te offeren, gelijk geschreven is in het boek van Mozes; en zo met de runderen.
13 En zij kookten het Pascha bij het vuur, naar het recht; maar de andere heilige dingen kookten zij in potten, en in ketels, en in pannen; en zij deelden het haastig onder al het volk.
14 Daarna bereidden zij ook voor zichzelf en voor de priesters; want de priesters, de zonen van Aaron, waren tot aan de nacht in het offeren van de brandoffers en van de vets; daarom bereidden de Levieten voor zichzelf, en voor de priesters, de zonen van Aaron.
15 En de zangers, de zonen van Asaf, waren in hun standplaats, naar het gebod van David, en Asaf, en Heman, en Jeduthun, de ziener van de koning, veeleer de poortiers aan elke poort; zij behoefden niet te wijken van hun dienst, overmits hun broers, de Levieten, voor hen bereidden.
16 Zo werd de gehele dienst van de HEERE op denzelfden dag beschikt, om Pascha te houden, en brandoffers op het altaar van de HEERE te offeren, naar het gebod van de koning Josia.
17 En de kinderen Israels, die er gevonden werden, hielden het Pascha ter zelfder tijd, en het feest van de ongezuurde broden, zeven dagen.
18 Daar was ook geen Pascha als dat in Israel gehouden, van de dagen van Samuel, de profeet, af; en geen koningen van Israel hadden zulk een Pascha gehouden, gelijk dat Josia hield met de priesters en de Levieten, en gans Juda en Israel, dat er gevonden werd, en de inwoners van Jeruzalem.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

19 In het achttiende jaar van het koninkrijk van Josia, werd dit Pascha gehouden.
20 Na dit alles, toen Josia het huis toebereid had, trok Necho, de koning van Egypte, op, om te krijgen tegen Karchemis, aan de Frath; en Josia trok uit hem tegemoet.
21 Toen zond hij boden tot hem, en zei:: Wat heb ik met u te doen, u. koning van Juda? Wat u aangaat, ik ben heden tegen u niet, maar tegen een huis, dat oorlog voert tegen mij; en God heeft gezegd, dat ik mij haasten zou; houd u af van God, Die met mij is, opdat Hij u niet verderve.
22 Doch Josia keerde zijn aangezicht niet van hem; maar hij verstelde zich, om tegen hem te strijden, en hoorde niet naar de woorden van Necho uit de mond van God; maar hij kwam om te strijden in het dal Megiddo.
23 En de schutters schoten de koning Josia. Toen zei de koning tot zijn knechten: Voert mij weg, want ik ben zeer gewond.
24 En zijn knechten namen hem weg van de wagen, en voerden hem op de tweeden wagen, die hij had, en brachten hem te Jeruzalem; en hij stierf, en werd begraven in de graven van zijn vaderen; en gans Juda en Jeruzalem bedreven rouw over Josia.
25 En Jeremia maakte een klaaglied over Josia; desgelijks alle zangers en zangeressen spraken in hun klaagliederen van Josia, tot op deze dag; want zij gaven ze tot een inzetting in Israel; en ziet, zij zijn geschreven in de klaagliederen.
26 Het overige nu van de geschiedenissen van Josia, en zijn goeddadigheden, naar dat geschreven is in de wet van de HEERE;
27 Zijn geschiedenissen dan, de eerste en de laatste, ziet, die zijn geschreven in het boek van de koningen van Israel en van Juda.

36
1 Toen nam het volk van de lands Joahaz, de zoon van Josia, en zij maakten hem koning, in zijns vaders plaats, te Jeruzalem.
2 Drie en twintig jaren was Joahaz oud, als hij koning werd, en hij regeerde drie maanden te Jeruzalem.
3 Want de koning van Egypte zette hem af te Jeruzalem; en hij leide het land een boete op van honderd talenten zilvers en een talent gouds.
4 En de koning van Egypte maakte zijn broer Eljakim koning over Juda en Jeruzalem, en veranderde zijn naam in Jojakim; maar zijn broer Joahaz nam Necho, en bracht hem in Egypte.
5 Vijf en twintig jaren was Jojakim oud, als hij koning werd, en regeerde elf jaren te Jeruzalem; en hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE, zijn God.
6 Nebukadnezar, de koning van Babel, trok tegen hem op, en bond hem met twee koperen ketenen, om hem te voeren naar Babel.
7 Nebukadnezar bracht ook van de vaten van het huis van de HEERE naar Babel, en stelde ze in zijn tempel te Babel.
8 Het overige nu van de geschiedenissen van Jojakim, en zijn gruwelen, die hij deed, en wat aan hem gevonden werd, ziet, dat is geschreven in het boek van de koningen van Israel en Juda; en Jojachin, zijn zoon, werd koning in zijn plaats.
9 Acht jaren was Jojachin oud, als hij koning werd, en regeerde drie maanden en tien dagen te Jeruzalem, en deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden

10 En met de wederkomst van de jaars zond de koning Nebukadnezar henen, en liet hem naar Babel halen, met de kostelijke vaten van het huis van de HEERE; en hij maakte zijn broer Zedekia koning over Juda en Jeruzalem.
11 Een en twintig jaren was Zedekia oud, als hij koning werd, en regeerde elf jaren te Jeruzalem.
12 En hij deed dat kwaad was in de ogen van de HEERE, zijn God; hij verootmoedigde zich niet voor het aangezicht van de profeet Jeremia, sprekende uit de mond van de HEERE.
13 Daartoe werd hij ook afvallig tegen de koning Nebukadnezar, die hem beëdigd had bij God; en verhardde zijn nek, en verstokte zijn hart, dat hij zich niet bekeerde tot de HEERE, de God Israels.
14 Ook maakten alle oversten van de priesters, en het volk, van de overtredingen zeer veel, naar alle gruwelen van de heidenen; en zij verontreinigden het huis van de HEERE, dat Hij geheiligd had te Jeruzalem.
15 En de HEERE, de God hunner vaderen, zond tot hen, door de hand Van zijn boden, vroeg op zijnde, om die te zenden; want Hij verschoonde Zijn volk en Zijn woning.
16 Maar zij spotten met de boden Gods, en verachtten Zijn woorden; zij verleidden zichzelf tegen Zijn profeten; totdat de grimmigheid van de HEERE tegen Zijn volk opging, dat er geen helen aan was.
17 Want Hij deed tegen hen opkomen de koning van de Chaldeeën, die hun jongelingen met het zwaard in het huis huns heiligdoms doodde, en hij verschoonde de jongelingen niet, noch de maagden, de ouden noch de stokouden; Hij gaf hen allen in zijn hand.
18 En alle vaten van het huis Gods, de grote en de kleine, en de schatten van het huis van de HEERE, en de schatten van de koning en van zijn vorsten, dit alles voerde hij naar Babel.
19 En zij verbrandden het huis Gods, en zij braken de muur van Jeruzalem af, en al de paleizen daarvan verbrandden zij met vuur, verdervende ook alle kostelijke vaten daaevan.
20 En wie overgebleven was van het zwaard, voerde hij weg naar Babel, en zij werden hem en zijn zonen tot knechten, tot het regeren van het koninkrijk van Perzie;
21 Opdat het woord van de HEERE vervuld werd, door de mond van Jeremia, totdat het land aan zijn sabbatten een welgevallen had; het rustte al de dagen van de verwoesting, totdat de zeventig jaren vervuld waren.
22 Maar in het eerste jaar van Kores, koning van Perzie, opdat volbracht werd het woord van de HEERE, door de mond van Jeremia, verwekte de HEERE de geest van Kores, koning van Perzië, dat hij een stem liet doorgaan door zijn gehele koninkrijk, zelfs ook in geschrift, en zei::
23 Zo zegt Kores, koning van Perzie: De HEERE, de God van de hemels, heeft mij alle koninkrijken van de aarde gegeven; en Hij heeft mij bevolen Hem een huis te bouwen te Jeruzalem, hetwelk in Juda is; wie is onder u van al Zijn volk? De HEERE, zijn God, zij met hem, en hij trekke op.

Dit product wordt u aangeboden door ComputerBijbel (http://www.ComputerBijbel.com)
© ComputerBijbel Alle rechten voorbehouden